

Toàn
Giới giải trí
đang chờ
chúng ta
Cụ hôn

Trans by SẮC team:
Merlot

MA
AN

Toàn Giới Giải Trí Đang Chờ Chúng Ta Ly Hôn

Tác giả: Ma An

Dịch giả/Editor: [L.A]_Merlot

Designer: [L.A]_JianFei

Thể loại: Đô thị tình duyên, Gương vỡ lại lành, HE, Hiện đại,
Ngôn tình, Ngọt, Nhẹ nhàng, Sạch, Showbiz, Sủng,

Tổng chương: 114

dtv-ebook.com

Chương 1

Edit: Cải Xanh

Kể từ đầu năm khi một bộ phim cổ trang tiên hiệp ngẫu nhiên nổi tiếng, khu văn hóa Hoa Hạ của điện ảnh Cổ Đông được các đoàn phim tiên hiệp thuê không còn một chỗ trống, mặc dù hầu hết các bộ phim đều là phim truyền hình có chi phí nhỏ, nhưng tất cả đều hi vọng trước khi phim tiên hiệp hạ nhiệt thì có thể cọ nhiệt để nổi tiếng, trong đó tiến độ quay chụp của đoàn phim là nhanh nhất không ai bằng, trong hai tháng đã quay xong tất cả nội dung, lúc này đang vui vẻ tổ chức nghi thức đóng máy.

“Một hai ba, cà tím!”

(*) Lúc đọc chữ “子” thì khoe miệng sẽ mỉm cười.

“Đóng máy vui vẻ!”

(*) Nguyên văn là “杀青/hoà khô thẻ tre” – có thể hiểu nôm na chính là hoàn thành tác phẩm.

“Vui vẻ!!”

Bộ phận A khu văn hóa Hoa Hạ, trước bối cảnh cung điện mộc mạc có treo một biểu ngữ màu đỏ “Nghi thức đóng máy đoàn phim, chủ yếu là các diễn viên của đoàn kịch và tất cả các nhân viên của tổ công tác đang đứng cùng nhau chụp ảnh đóng máy.

Lương Yên với tư cách là nữ chính của bộ phim, chuyện hiển nhiên là đứng ở giữa, cô mặc bộ đồ cổ trang màu trắng bên ngoài khoác

một áo lông dài màu đen, trong ngực ôm một bó hoa tươi, hướng về phía ống kính nở một nụ cười rực rỡ. Thật ra cho dù cô không đứng ở giữa, thì đứng chen chụp ảnh trong đoàn phim nhiều người như vậy cũng rất dễ dàng nhận ra, diễn viên nữ có làn da trắng sáng và chiều cao nổi trội đứng cùng với các nhân viên bình thường thì tất cả ưu thế đều được thể hiện ra, người qua đường chỉ cần liếc mắt một cái là có thể nhận ra trong những người bình thường này ai mới là tâm điểm.

Sau khi chụp ảnh tập thể, mọi người tốp ba tốp năm tự do chụp ảnh kỷ niệm, tuy thời gian hai tháng quay chụp rất ngắn, thế nhưng trong thời gian sống cùng nhau không ít người cũng tạo lập được cảm tình nhất định, nhất là ở phim trường đoàn phim coi trọng nhất là việc hợp tác và tình nghĩa, nhiều bạn bè thì sẽ luôn có lợi.

Lương Yên đưa hoa cho trợ lý Khương Mộc, sau đó để anh ta chụp ảnh cho cô và đạo diễn Chu Đại Giang, hai người chụp ảnh xong, Chu Đại Giang ngượng ngùng nhìn Lương Yên nói: “Lương Yên à, sự việc hôm trước rất xin lỗi cô, sắp quay xong rồi còn để chuyện ngoài ý muốn này xảy ra, thật sự ngại quá, cô có cần đến bệnh viện kiểm tra một chút không?”

Lương Yên nghe xong bất giác đưa tay sờ ra sau gáy của mình, đầu hơi cúi, sau đó ngẩng đầu lên nở một nụ cười với Chu Đại Giang: “Không cần đâu đạo diễn Chu, bác sĩ cũng đã nói không có chuyện gì lớn.”

“Vậy được rồi.” Chu Đại Giang nói.

Lúc này có hai diễn viên quần chúng cùng tổ lấy hết can đảm lại gần, đầu tiên là chào hỏi Chu Đại Giang, sau đó quanh co lòng vòng hỏi có thể chụp ảnh cùng Lương Yên không.

Lương Yên nghe xong liền gật đầu: “Được chứ.”

Hai diễn viên quần chúng nhận được sự đồng ý, lập tức chia ra mỗi

người một bên đứng cạnh Lương Yên tay tạo dáng chữ V, Chu Đại Giang tự động lùi ra khỏi khung hình, nhìn Lương Yên được hai diễn viên quần chúng vây vào giữa, cười híp mắt một cái.

Hắn làm đạo diễn nhiều năm như vậy, lần đầu tiên gặp được diễn viên nữ tốt như Lương Yên.

là bộ phim có chi phí nhỏ, nghe tên đã nong nặc mùi cầu huyết, đoàn kịch nghèo kinh phí thấp, vốn không hi vọng sẽ nổi tiếng, vai nam chính và các diễn viên khác đều là người mới trong giới giải trí, trong tổ chỉ có nữ chính Lương Yên có thể coi là diễn viên tuyến ba.

Trên cơ bản người trong giới đều biết những người khó hòa đồng nhất không phải là các đại minh tinh, mà là những nghệ sĩ tuyến hai tuyến ba có chút danh tiếng, bọn họ thường hay có những ý đồ xấu, nhất là dựa vào việc có chút bối cảnh, thậm chí trong đoàn kịch đạo diễn cũng phải nhìn sắc mặt của anh (cô) ta. Cho nên trước khi bộ phim này được tiến hành quay Chu Đại Giang biết nữ chính là Lương Yên thì rất đau đầu, dù sao cô cũng viết được tên mình trên sổ hộ khẩu của Lục Lâm Thành, sao có thể là một tiểu bạch hoa đơn thuần hiền lành được.

Thế nhưng Chu Đại Giang không ngờ trong hai tháng quay chụp này, là một diễn viên nổi tiếng nhất trong tổ, biểu hiện của Lương Yên khiến hắn nhìn cô với một cặp mắt hoàn toàn khác xưa.

Lời thoại luôn luôn đọc thuộc, lúc quay phim vấp phải sai lầm cũng cúi đầu xin lỗi với nhân viên công tác, cho dù là cô hay trợ lý của cô đều luôn luôn hòa thuận với mọi người. Đôi lúc khi kết thúc công việc muộn còn tự chi tiền túi để mời nhân viên đoàn kịch uống trà sữa và ăn xiên nướng.

Chu Đại Giang thở dài tiếc nuối.

Thật ra, hắn cũng có chút tiếc nuối với Lương Yên, cho dù là khả năng diễn xuất hay ngoại hình đều rất tốt, nhưng vẫn luôn vật lộn ở

tuyển ba, diễn vai nữ chính trong bộ phim có kinh phí thấp, nếu không phải được trực tiếp chứng kiến thông tin kết hôn trên Weibo hai năm trước, Chu Đại Giang không tin rằng Lương Yên là vợ của Lục Lâm Thành.

Nhắc tới việc này thì lại đau lòng, Chu Đại Giang vuốt cằm, Lục Lâm Thành đóng phim đều là những tác phẩm lớn, nhận được giải ảnh đế, mà vợ của mình vẫn còn ở tuyển mười tám, đây có còn là một đôi không? Bạn bè bình thường cũng biết phải tương tác với nhau đấy!!!

Lương Yên vào tổ hai tháng, đừng nói đến việc Lục Lâm Thành tới thăm ban, từ khi khai máy đến lúc đóng máy ngay cả lẵng hoa tượng trưng cũng không gửi cho vợ mình, xem ra Lục Lâm Thành không chỉ không nhắc Lương Yên trước mặt công chúng, mà còn vứt bỏ người ta.

Chẳng trách Lục Lâm Thành kết hôn hai năm, còn có thể sở hữu nhiều fan bạn gái khiến nhiều nghệ sĩ nam hâm mộ như vậy. Chu Đại Giang biết con gái của mình là fan bạn gái trung thành của Lục Lâm Thành, mỗi ngày rời giường việc đầu tiên làm chính là vào super word #ngày hôm nay Lục Lâm Thành đã ly hôn chưa?# để đánh dấu.

**

Lương Yên và hai diễn viên quần chúng chụp ảnh xong, nhìn dáng vẻ mừng rỡ chạy đi của hai cô gái, dường như thấy được bản thân mình ba ngày trước.

Lương Yên mở điện thoại lên, nhìn thoáng qua ngày tháng hôm nay, một lần nữa xác định một sự thật rất cầu huyết.

Cô...

Mất trí nhớ!

Tuy nhiên không mất trí nhớ hoàn toàn giống như phim truyền hình Hàn Quốc, cô chỉ mất đi ký ức của ba năm.

Theo miêu tả của trợ lý Khương Mộc, sự việc này bắt nguồn từ một cảnh diễn của ba ngày trước, lúc cô di chuyển, người điều chỉnh ánh sáng làm rơi vỡ bóng đèn thì đập trúng đầu cô, tuy lúc đó đã nhanh chóng đưa vào bệnh viện, sau khi kiểm tra các số liệu cho thấy não bộ không bị ảnh hưởng gì, thế nhưng lúc tỉnh lại, lại mất đi ký ức của ba năm.

Bác sĩ nói loại tình huống mất trí nhớ sau chấn thương này không phải là không có trong lịch sử y tế, cũng không loại trừ khả năng hồi phục trí nhớ trong tương lai, nhưng nếu muốn tìm phương pháp điều trị, thì thật đáng tiếc, hiện tại y học tạm thời bất lực.

Có điều đối với vấn đề lần này Lương Yên lại rất thoáng, bởi vì ký ức của cô còn dừng lại ở ba năm trước đây, cô vừa tốt nghiệp trường điện ảnh, vì không có bối cảnh cho nên tiền đồ cũng không có hi vọng, luôn ở tuyến mười tám đóng các nhân vật nhỏ ở nhiều đoàn phim khác nhau trong một thời gian dài, lúc tỉnh dậy lại phát hiện mình thành công thăng cấp từ tuyến mười tám lên tuyến ba mà trước đây nghĩ rằng không thể với tới. Mặc dù đó là một bộ phim truyền hình mạng, nhưng cũng là đóng vai nữ chính.

Cảm giác này khác với lúc trúng số ở chỗ nào? Thật sự rất kích thích!!

Việc đầu tiên mà Lương Yên làm sau khi mất trí nhớ là tìm kiếm tên mình, muốn biết trong ba năm qua mình đã cố gắng như thế nào để có thể thăng cấp từ tuyến mười tám lên tuyến ba. Một tay bấm máy, một tay cấu vào đùi, phần khởi mở bách khoa toàn thư dành riêng cho bản thân, từng hàng từng hàng lướt xuống dưới.

“Họ và tên: Lương Yên

Giới tính: Nữ

Sinh nhật: ngày X tháng X năm 199x

Chiều cao: 169cm

Chồng: Lục Lâm Thành

.....”

Lúc Lương Yên nhìn đến cột chồng liền dừng lại, vẻ mặt không thể tin được.

Cả người giống như là bị trói chặt, chuẩn bị tâm lý rất lâu, hít sâu vô số lần, cuối cùng tay run run, nhấn vào đường gạch dưới ba chữ “Lục Lâm Thành”

Đừng kích động, có lẽ là cùng một tên thôi, Lương Yên che ngực tự nói với chính mình.

Vì vậy lúc ảnh chụp của Lục Lâm Thành hiện ra, Lương Yên nhìn khuôn mặt làm điên đảo hàng nghìn cô gái kia, trong lồng ngực đánh lên một hồi trống, điện thoại trượt ra khỏi lòng bàn tay, hoàn toàn mất bình tĩnh.

Hình như thật sự là Lục... Lâm.... Thành.....

Lục Lâm Thành!

Lục Lâm Thành đấy!!!

Chuyện này chuyện này chuyện này... là tình huống gì vậy!!!

Thế giới này điên hết rồi sao!!!

Lương Yên ngồi trong phòng bệnh nóng nẩy điên cuồng một lúc lâu,

sau đó mới nhật điện thoại lên, tràn đầy phấn khích tìm kiếm thông tin bất quáit của Lục Lâm Thành... với chính mình.

Lục Lâm Thành xuất thân là một thần tượng, khi ca khúc debut bùng nổ, gần như là chỉ trong một năm ngắn ngủi liền trở thành ngôi sao nam có chỉ số lưu lượng đứng đầu trong giới giải trí, danh tiếng vang xa, mà đường về cuối cùng của tất cả các thần tượng trong nước đều là đi đóng phim, hướng chỉ với nhan sắc cấp độ thần của Lục Lâm Thành, khi sự nghiệp hát nhảy đạt tới đỉnh của Kim Tự Tháp, đương nhiên là Lục Lâm Thành muốn đi đóng phim.

Ký ức của Lương Yên dừng lại ở thời gian lúc Lục Lâm Thành bắt đầu bước vào cuộc sống của giới diễn viên. Tác phẩm đầu tiên là bộ phim văn học của đạo diễn mới, bởi vì trước kia có một số thần tượng chạy đi đóng phim nhưng hầu như đều mờ nhạt, cho nên bất kể là người trong nghề hay là người hâm mộ của Lục Lâm Thành đều cảm thấy lo lắng. Lương Yên với tư cách là người qua đường của Lục Lâm Thành đã giữ một tâm trạng chờ mong để xem phim, kết quả không nghĩ tới ba năm sau trong bách khoa toàn thư viết, tác phẩm đầu tay của Lục Lâm Thành tại phòng bán vé gặt hái được doanh thu tốt đẹp, kỹ năng diễn xuất được khen ngợi, hầu như là ôm đồm tất cả các giải thưởng tân nhân của giới phim ảnh, sau đó con đường làm diễn viên của Lục Lâm Thành cứ vậy mà lên thẳng, trở thành người có chỉ số lưu lượng cao nhất cùng với khả năng diễn xuất đỉnh cao, thực lực được chứng minh và nhan sắc hiếm thấy.

Lương Yên lướt qua một lượt lý lịch lấp lánh của Lục Lâm Thành, nhìn tỉ lệ người hâm mộ và lượt khen ngợi trên Weibo của anh, chân mày hơi nhíu lại, cả người đều bị cảm giác không chân thật dày đặc vây quanh.

Như một quy tắc quen thuộc của người trong giới, thời trước dấu gì cũng đã có người từng trải qua, giống như Lục Lâm Thành xuất thân là thần tượng, kể từ khi có phim nổi tiếng mới bước đi trên con đường của phái thực lực, suy cho cùng thì khuôn mặt của lứa tuổi

thần tượng vẫn còn đó, làn sóng người hâm mộ còn chờ ở đó, là thời kỳ vàng son để bay lên, công khai chuyện tình cảm giống như là một trận động đất đối với người hâm mộ, kết hôn ư? Không thể nghi ngờ gì, đây là một hành động tự tìm đường chết.

Nhưng tại sao hiện tại Lục Lâm Thành vẫn vững vàng trên vị trí đầu, người hâm mộ tăng nhanh, tuyệt đối không giống bộ dáng của một diễn viên nam đã có vợ.

Đồng thời, thân là vợ của Lục Lâm Thành, sau khi kết hôn sao lại không bị người hâm mộ của Lục Lâm Thành truy sát sau đó phơi bày ngoài đường?

Khương Mộc là người duy nhất biết chuyện Lương Yên mất trí nhớ, cầm theo túi hoa quả bước vào, thì thấy Lương Yên sau khi mất trí nhớ đang tìm kiếm trong phần super word của couple trên Weibo*.

(*): Theo mình hiểu là phần mà người hâm mộ nói về một thần tượng hay một cặp đôi.

Khương Mộc đặt túi hoa quả xuống, thở dài, lấy điện thoại ra.

Lương Yên đang tìm kiếm trong super word thì đột nhiên nhận được hai tin nhắn của trợ lý Khương Mộc trên Wechat.

Cái đầu tiên là ảnh chụp màn hình của bách khoa toàn thư:

“Vợ chồng sơn hỏa, là tên gọi couple của diễn viên Lục Lâm Thành và Lương Yên, lấy chữ “Lâm” và “Yên” trong tên của hai người, bởi vì trong rừng có lửa nhất định sẽ có khói, cho nên gọi là ‘Vợ chồng sơn hỏa’*.”

(*): Lâm ‘林’ là rừng, Yên ‘烟’ là khói.

Fan couple luôn bị coi là một ác quỷ bởi vì họ đứng đối lập với lẽ thường, đồng thời số người rất ít, sức chiến đấu không đáng kể, cho

nên trong giao diện bài viết của super word trung bình mỗi tuần đều phải chịu một lần tàn sát của người hâm mộ Lục Lâm Thành vì ‘đại đội tắt lửa’, hiện tại đang thoi thóp đứng trước trạng thái suy tàn.

Cái thứ hai chính là giới thiệu trong super word:

#Ngày hôm nay Lục Lâm Thành đã ly hôn chưa?# Với đông đảo số lượng người hâm mộ và số lượng bài viết, anh được xếp đầu bảng trong chuyện tình cảm, độ phổ biến mỗi ngày thậm chí còn vượt qua các tiền bối, người hâm mộ và rất nhiều quần chúng ăn dưa đều chờ Lục Lâm Thành bỏ rơi bà xã Lương Yên diễn viên tuyến ba, thậm chí ngay cả ngày hai người công bố ly hôn muốn rút thưởng cái gì cũng đã nghĩ xong.

“ ”

Lương Yên vẻ mặt cứng nhắc nhìn nội dung Khương Mộc vừa gửi tới, không do dự ném điện thoại, nhảy lên giường, vùi đầu vào trong gối.

Cô không chơi nữa T_T

Chương 2

Edit: Cải Xanh

Chụp ảnh đóng máy xong sau đó là liên hoan đóng máy, lúc mọi việc kết thúc cũng đã là mười giờ tối, Lương Yên ngồi trên xe bảo mẫu để về khách sạn, Khương Mộc ngồi bên cạnh báo cáo lịch trình kế tiếp với cô.

Khương Mộc mở lịch trình của nghệ sĩ trong iPad lên: “Một tuần sau có chương trình tạp kỹ, quay ở thành phố B, tổng cộng ghi hình hai ngày.”

“Ừ.” Lương Yên gật đầu, tên của chương trình tạp kỹ này không có trong ký ức trước đây của cô, có lẽ đây là chương trình mới trong ba năm qua.

Lương Yên tâm trạng rất tốt, lúc cô còn ở tuyến mười tám ngay cả chương trình tạp kỹ cũng không được quay. Bây giờ cô có thể đến chương trình tạp kỹ rồi, nhưng là một diễn viên, công việc chính của cô là đóng phim, vì vậy cô lại hỏi Khương Mộc: “Sau đó thì sao? Ghi hình chương trình tạp kỹ xong thì sao, lúc nào thì vào đoàn phim?”

Khương Mộc có chút lúng túng tắt lịch trình: “À... Sau đó... Sau đó sẽ không có sau đó...”

Lương Yên nghe xong cảm thấy bối rối: “Không có sau đó? Là có ý gì?”

Khương Mộc vẽ mặt chân thành nhìn người mất trí nhớ ba năm này, nghệ sĩ nhà mình mấy ngày nay vẫn luôn vì chuyện thăng cấp từ

tuyển mười tám lên tuyển ba mà vui vẻ, tuy không đành lòng, nhưng vẫn quyết định nói cho cô sự thật tàn khốc này: “Không có sau đó ý chính là... ừ... cái đó chương trình tạp kỹ, là lịch trình duy nhất trong ba tháng tiếp theo của cô.”

Lương Yên nghe xong cười ha ha một tiếng, dịch sát vào Khương Mộc để xem lịch trình của mình: “Đừng nói đùa chứ, rốt cuộc bộ phim tiếp theo lúc nào sẽ bắt đầu? Để tôi xem xem.”

Khương Mộc chỉ có thể đưa iPad cho Lương Yên, sau khi cầm được iPad Lương Yên lướt lướt mấy lần, phát hiện lịch trình ba tháng tiếp theo của mình, thực sự chỉ có đúng một chương trình tạp kỹ của tuần sau.

“Con mẹ nó.” Lương Yên cau mày, vẻ mặt không thể tin nhìn lịch trình trống rỗng của chính mình, “Khương Mộc, anh không lừa tôi à?”

Khương Mộc có chút đau lòng nhìn Lương Yên: “Không lừa cô.”

“Cái này còn không bằng tôi của ba năm trước đây!!” Lương Yên ném iPad cho Khương Mộc, “Ba năm trước tuy là đóng vai quần chúng nhưng ít nhất vẫn là có triển vọng, bây giờ ngay cả đóng vai quần chúng cũng không được?”

Lương Yên kích động túm lấy cổ áo Khương Mộc chất vấn: “Khương Mộc, anh hãy thành thật nói cho tôi biết, hai năm qua có phải tôi bị người nào phong sát không?”

“Không có không có.” Khương Mộc cẩn thận rút áo ra khỏi tay Lương Yên, nhìn cô một lúc, thấp giọng nói: “Chỉ là mọi người, đều không tìm cô là bởi vì...”

“Vì sao? Vì sao không ai tìm tôi? Không phải đã lên tuyển ba rồi sao?” Lương Yên tâm trạng kích động co người ngồi vào góc ghế, toàn thân bị bao vây bởi sự mát mẻ và buồn bã.

Khương Mộc nhìn tình trạng hiện tại của Lương Yên sau khi mất trí nhớ ba năm, mấp máy môi: “Vậy tôi nói, cô cũng đừng buồn.”

“Ừ.” Lương Yên cúi đầu.

Lương Yên từ tuyến mười tám thăng cấp lên tuyến ba, cũng không phải bởi vì có tác phẩm nào nổi tiếng, đơn giản là ngày nào đó hai năm trước, Lục Lâm Thành con người từ trước đến nay luôn không đăng Weibo, đột nhiên đăng một tin thông báo kết hôn, đồng thời @ vợ của mình, diễn viên tuyến mười tám Lương Yên không có danh tiếng trong giới giải trí.

Đây chắc chắn là một quả bom nặng nề đối với giới giải trí lúc bấy giờ, ai có thể ngờ tới người vừa bộc lộ tài năng ở giới phim ảnh không bao lâu, được người trong nghề coi trọng, sự nghiệp của Lục Lâm Thành đang thời kỳ hoàng kim vậy mà lại chạy đi kết hôn, đối phương còn là một cái tên ở tuyến mười tám chưa từng nghe nói đến. Tin tức được thảo luận sôi nổi khiến hệ thống của Weibo gặp phải trục trặc, làm cho tiểu ca ca lập trình viên phải tăng ca suốt đêm, sau đó Lương Yên nhận được sự chú ý của công chúng. Độ nổi tiếng của tiểu minh tinh tuyến mười tám tăng cao, bước vào cánh cửa của tuyến ba.

Có thêm thân phận bà xã của Lục Lâm Thành, theo lý thuyết Lương Yên phải có một sự nghiệp phát triển, lẫn lộn lên tuyến hai cũng không phải là việc gì khó, về việc tại sao lúc đó lại dừng ở tuyến ba không phát triển được, thì là bởi vì ngoại trừ công bố thông tin kết hôn trên Weibo thì Lục Lâm Thành và Lương Yên từ đó về sau lại như không quen biết, Weibo không tương tác với nhau, hai vợ chồng cũng không có hoạt động, ngay cả tiếp nhận phỏng vấn bình thường, đoàn đội cũng liên lạc trước với phóng viên nhắc nhở rằng trong quá trình phỏng vấn không được nhắc tới Lương Yên.

Thậm chí có người hâm mộ phát hiện, Weibo của Lục Lâm Thành cũng không theo dõi Lương Yên.

Chuyện kết hôn này, dường như chẳng khác gì không kết hôn.

Vì vậy toàn bộ giới giải trí bắt đầu chờ Lục Lâm Thành ly hôn, tất cả mọi người hận không thể quên chuyện Lục Lâm Thành đã kết hôn, dường như bài đăng Weibo thông báo đã kết hôn kia chỉ là anh nhất thời bị run tay nên đăng nhầm, mà muốn công chúng không có ấn tượng về chuyện Lục Lâm Thành có gia đình thì đương nhiên là không nên để bà xã Lương Yên của anh xuất hiện trước mắt mọi người là tốt nhất.

Sau khi công bố tin kết hôn với Lục Lâm Thành, Lương Yên nhận được hai vai nữ chính, nhà sản xuất hi vọng vào nhiệt độ của bà xã Lục Lâm Thành có thể tuyên truyền tốt cho bộ phim, kết quả phim vừa chiếu đã bị rất nhiều người hâm mộ hợp lại tẩy chay, bị chê bai như nước thủy triều, dần dần các nhà đầu tư trong nghề cũng ý thức được việc này, với mức độ nổi tiếng của Lục Lâm Thành hiện tại, có ai muốn thấy một người phụ nữ với thân phận là bà xã của Lục Lâm Thành xuất hiện trong TV khiến người ta ngột ngạt chứ. Vì vậy Lương Yên được mời đóng phim ngày càng ít, ngay cả bộ phim mạng cổ trang huyền huyền vừa đóng máy, nữ chính được xác định đột nhiên bỏ chạy, người chịu trách nhiệm lại không thể thay toàn bộ người mới. Vì vậy Lương Yên tạm thời được thay vào để góp cho đủ số.

Chương trình tạp kỹ tuần sau cô tham gia là chương trình mới của đài truyền hình nên cần người có độ hot cao, vì vậy mới chọn Lương Yên, người có thân phận là bà xã của Lục Lâm Thành để tạo chủ đề thu hút lượng truy cập, bởi vì biết chắc rằng sẽ bị mắng, cho nên Lương Yên chỉ được coi khách mời, hấp dẫn được ánh mắt của mọi người xong thì sẽ rời đi.

Lương Yên im lặng nghe Khương Mộc nói xong những lời này, giống như bị dội một chậu nước lạnh.

Khương Mộc tay chân luống cuống rút khăn giấy đưa cho Lương

Yên lau nước mắt: “Ôi trời ơi, cô, cô đừng khóc.”

Lương Yên nhận khăn giấy, ban đầu muốn kìm nén không để nước mắt rơi, nhưng kết quả càng nghĩ càng đau lòng, sau đó càng khóc càng ác liệt.

Khi biết toàn giới giải trí đang đợi mình và Lục Lâm Thành ly hôn cô chỉ cảm thấy khó xử, trong lòng tuyệt đối không thấy khó chịu, dù sao từ trước cô đối với Lục Lâm Thành nhiều lắm cũng chỉ là người qua đường, kết hôn với anh là chuyện không hề nghĩ tới, thế nhưng khi biết mình đã kết hôn với Lục Lâm Thành, bản thân đã ở tuyến ba nhưng không có bộ phim nào để quay hay không có lịch trình còn không bằng lúc ở tuyến mười tám, Lương Yên không nhịn được mà bật khóc.

“Cái gì mà kết hôn chứ, còn không bằng kết thúc đi.” Lương Yên vừa nói vừa khóc.

Khương Mộc cũng không biết an ủi cô như thế nào, dù sao nhìn từ góc độ của Lương Yên, cuộc hôn nhân này.. hình như còn thảm hại hơn so với chuyện kết thúc.

Lương Yên không ký hợp đồng với công ty nào, sau khi xuất đạo tất cả mọi chuyện đều là trợ lý Khương Mộc xử lý.

Lương Yên khóc xong rồi, lại hờn dỗi đến tận khi xe bảo mẫu dừng trước cửa khách sạn.

Hai người trở về phòng khách sạn, hành lý gì gì đó đã được Khương Mộc sắp xếp ổn thỏa, bộ phim đã đóng máy, ngày mai sẽ lên đường về thành phố B.

Lương Yên tắm rửa xong, ngả lưng nằm xuống giường, sau đó mở điện thoại lên.

Cô không có thói quen đăng cái gì lên vòng bạn bè trên Wechat hay

Weibo, cho nên muốn tìm được những chuyện đã xảy ra trong ba năm mà cô đã quên thì đã khó lại càng khó, Lương Yên lướt một lúc cũng không tìm được thông tin nào có ích, sau đó mở trang cá nhân của mình trên Weibo, thì thấy số lượng người hâm mộ đúng lúc chạm mốc một triệu.

Thật ra số lượng như vậy vẫn còn tốt, đã cao hơn nhiều so với thời danh tiếng của cô chưa cao, thế nhưng so sánh lượt yêu thích và lượt bình luận trên Weibo thì lượt yêu thích khá hơn, miễn cưỡng có thể lên đến 100, còn lượt bình luận khen lúc nào cũng chỉ lác đác mười mấy cái.

Lương Yên chính thức công nhận rằng mình có ít fan hâm mộ, cô thở dài, đúng lúc nhận được tin nhắn của Khương Mộc gửi đến, nội dung là thông tin chuyến bay ngày mai về thành phố B, sau đó lại nhận được một địa chỉ, có ghi chú là “Nhà của cô và Lục Lâm Thành.”

Lương Yên thấy mấy chữ ‘Nhà của cô và Lục Lâm Thành’ này thì lông mày nhíu lại.

Nhưng may mắn rằng Khương Mộc lại rất tri kỷ mà gửi tới một câu: “Đừng lo lắng, bình thường Lục Lâm Thành sẽ không về nhà, cho nên phòng này trên cơ bản là chỉ có một mình cô ở.”

Lúc này Lương Yên mới thở phào nhẹ nhõm, sau khi dạo một vòng Weibo của Lục Lâm Thành, xác định mấy ngày này anh vẫn luôn ở đoàn phim, chắc chắn sẽ không gặp mặt cô.

Lương Yên nhét điện thoại xuống dưới gối, mang một bụng tâm sự đi vào giấc ngủ, ngày hôm sau cùng Khương Mộc xách hành lý lên máy bay quay về thành phố B.

Máy bay bị trì hoãn hơn một giờ, Lương Yên về đến “Nhà” đã là tám giờ tối, cô quét vân tay mở khóa, sau đó đứng ở huyền quan, ngỡ ngàng đánh giá căn nhà chừng hai trăm mét vuông.

Trong nhà được lắp đặt thiết bị hiện đại, lấy màu xám làm màu chủ đạo, vừa nhìn là biết được thiết kế theo sở thích của người đàn ông, nhà này khác nhau một trời một vực với căn phòng được trang trí màu vàng nhạt ấm áp mà trước đây cô ở.

Trong nhà rất sạch sẽ, chắc chắn là có dì giúp việc định kỳ sẽ tới dọn dẹp, thức ăn hoa quả có đầy đủ trong tủ lạnh, đảm bảo chất lượng còn rất tươi mới.

Khương Mộc nói rằng Lục Lâm Thành không thường xuyên về nhà, hơn nữa cô đã biết Lục Lâm Thành đang đóng phim, diễn viên đã vào đoàn thì không thể tùy tiện rời khỏi, cho nên Lương Yên yên tâm hơn nhiều, sau khi cất hành lý xong, lấy một hộp sữa chua trong tủ lạnh ra uống, rồi lê dép, đi loanh quanh làm quen bố cục căn nhà.

Đồ đạc cái gì cũng không thiếu, chỉ là mọi thứ đều rất ngăn nắp, rập khuôn cẩn thận, giống như bối cảnh ở đoàn phim, thiếu đi sắc thái.

Trong nhà rất ấm áp, nhiệt độ rất cao, Lương Yên thở dài mở tủ lấy một bộ đồ ngủ hai dây tơ tằm.

Cô tắm xong mặc đồ ngủ nằm trên giường, tắt đèn, xoay qua xoay lại vẫn không ngủ được.

Lương Yên trợn tròn mắt, nhìn đồ dùng trong phòng ngủ dưới bóng tối, sau đó cố gắng nhớ lại những chuyện mà cô đã quên trong ba năm qua, nhưng lại không nhớ nổi chuyện gì, thậm chí đầu còn cảm thấy hơi đau.

Ngủ thôi, nói không chừng ngày mai sẽ nhớ lại, Lương Yên nhắm hai mắt lại cố gắng ổn định tâm lý cho chính mình. Lúc cô đang mơ mơ màng màng chuẩn bị chìm vào giấc ngủ, đột nhiên cảm nhận được một bên giường lún xuống.

Lương Yên chột mở to mắt, bật người dậy từ trong chăn, thấy cái

bóng đen kia, không kiềm chế được hét “A” lên một tiếng.

Người nọ nghe được thanh âm của Lương Yên, biết cô còn chưa ngủ, vì vậy tách một tiếng, đèn đầu giường được bật lên.

Lục Lâm Thành ngồi trên giường, thấy Lương Yên bật dậy từ trong chăn, dưới tia sáng mờ nhạt, mái tóc xoăn dài của Lương Yên xõa trên vai, sợi tóc màu đen làm nổi bật lên là da trắng như tuyết, trên người cô còn mặc bộ đồ ngủ hai dây tơ tằm, phác thảo đường cong tinh tế trên cơ thể.

Lục Lâm Thành cười cười.

Lúc Lương Yên nhìn khuôn mặt của Lục Lâm Thành, suy nghĩ dần trở nên mơ màng, còn chưa kịp phản ứng, chính mình đã nằm dưới thân người ta rồi.

Cảm nhận được trên đùi mình có một bàn tay đang dạo chơi, Lương Yên theo bản năng muốn duỗi chân ra đá, kết quả lại bị người kia một tay nắm lấy cổ chân.

Lương Yên toàn thân khẽ run, nhìn khuôn mặt đẹp trai của người đàn ông gần trong gang tấc.

Lục Lâm Thành túm cổ chân cô, hỏi: “Em không muốn làm sao?”

Nhưng mà dường như không đợi Lương Yên trả lời, anh đã vươn ngón tay cời dây áo của cô, rất dễ dàng mà tuột xuống dưới, thân thể từ từ dính vào, sau đó bóp một bên mềm mại của cô, đùa giỡn trong lòng bàn tay.

Lương Yên cả đêm đều cảm thấy mơ màng, cô mất trí nhớ, cho nên không có kinh nghiệm, sau đó cả quá trình đều thất thủ, toàn thân vô cùng yếu đuối, giống như một tấm gỗ trôi nổi trên biển, đôi chân mềm mại co lên, chân nhỏ giống như mẫu ngó sen đập loạn xạ trên không trung, sau đó bàn tay nhỏ túm chặt ga giường, nghe thanh

âm xấu hổ phát ra từ miệng mình mà đổ tới tận mang tai.

Muốn làm và không làm, không phải vẫn làm đấy à?

Chương 3

Edit: Cải Xanh

Trời đã sáng, những tia nắng nghịch ngợm chui qua rèm cửa chiếu vào phòng, Lương Yên dùng chân quấn mình giống như một con tằm cứng*, lẫn lộn trên giường mấy vòng xong, cuối cùng cũng tỉnh táo hơn một chút.

(*): Kiểu gọi yêu con tằm.

Toàn thân cảm nhận được đau nhức, nó nhắc nhở rằng tối hôm qua thân thể cô đã trải qua chuyện gì.

Lương Yên thức dậy còn chui trong chăn, không phải chơi điện thoại cũng không phải tiếp tục ngủ, đôi mắt sưng sò tròn tròn, nhớ lại cảnh tượng không thích hợp cho thiếu nhi ngày hôm qua.

Không phải Khương Mộc đã nói là bình thường Lục Lâm Thành không về sao? Người hâm mộ không phải đều đang đợi cô và Lục Lâm Thành ly hôn sao? Quần chúng ăn dưa không phải đều biết Lục Lâm Thành và Lương Yên chỉ là vợ chồng như bề ngoài thôi sao?

Lương Yên vén chăn lên kiểm tra thân thể, quả nhiên trước ngực có dấu vân tay màu đỏ, sau đó bóp đùi và chân đều có, trong lòng chua xót đến tột cùng, tất cả dấu vết đều đã chứng thực rằng tối hôm qua cô đã trải qua những gì.

Chẳng lẽ đây là việc mà một đôi vợ chồng lúc nào cũng hời hợt với nhau nên làm sao?

Còn rất không thương hoa tiếc ngọc nữa.

Bởi vì không có kinh nghiệm, cho nên sau trận lăn lộn trên giường hôm qua Lương Yên thực sự không thể nhìn ra mối quan hệ vợ chồng trên thực tế của mình với Lục Lâm Thành là tốt hay xấu. Cô chùn chân mặt đỏ một lúc, sau đó nhanh chóng thay một bộ quần áo ra khỏi phòng ngủ, thì thấy Lục Lâm Thành đang ngồi ăn tao nhả trước bàn ăn.

“Không phải anh đang đóng phim à?” Lương Yên đứng xa hỏi.

Lục Lâm Thành ngẩng đầu, thì thấy Lương Yên vừa tỉnh dậy đầu tóc còn như tổ chim: “Trạng thái của đạo diễn không tốt, cả đoàn phim được nghỉ.”

Đạo diễn mà lần này Lục Lâm Thành hợp tác là người nổi tiếng tài hoa hơn người nhưng tính tình lại rất kỳ quái, lúc quay phim thì nói không tìm được linh cảm, cuối cùng cho nghỉ hai ngày để tìm linh cảm. Vì vậy, Lục Lâm Thành có hai ngày nghỉ để bay về.

“À.”

Thì ra là thế, Lương Yên gật đầu, quyết định không tự ti cũng không kiêu ngạo, đi thẳng ra đó, kéo ghế ngồi xuống đối diện với Lục Lâm Thành, ra dáng đường hoàng háng giọng một tiếng: “Cái đó, tôi có việc muốn nói với anh.”

Lục Lâm Thành vừa ăn sáng vừa lười biếng trả lời: “Có chuyện gì? Nói đi.”

Lương Yên: “Nói ra có lẽ anh sẽ không tin, thế nhưng tôi thật sự mất trí nhớ, nhưng cũng không phải mất trí nhớ hoàn toàn, chỉ là quên chuyện của ba năm gần đây.”

Lục Lâm Thành: “...”

Lương Yên: “Tôi mất trí nhớ hai ngày trước, người điều chỉnh ánh sáng làm rơi vỡ đèn đập trúng đầu tôi, sau đó chuyện gì tôi cũng không nhớ.”

Lục Lâm Thành đặt bộ đồ ăn trên tay xuống, nhìn về mặt bình tĩnh của người phụ nữ đối diện, sau khi nghe câu chuyện của cô, vẻ mặt ban đầu liền thay đổi, trong mắt để lộ ra sự mất kiên nhẫn: “Lương Yên, cô đừng náo loạn như này nữa được không?”

Lương Yên vừa nghe đã biết Lục Lâm Thành không tin mình, dùng lí lẽ nói với người đối diện: “Tôi nói với anh là sự thật, thực sự tôi không nhớ cái gì cả!”

“Cho nên?” Lục Lâm Thành khoanh tay, nhìn khuôn mặt Lương Yên vì gấp đến mức đỏ bừng, “Cô mất trí nhớ, sau đó muốn tôi giúp cô cùng nhau tìm ký ức đang lưu lạc à?”

Anh cau mày: “Đã hai năm rồi, Lương Yên, cô không mệt mỏi sao? Tôi thực sự không có cảm giác với cô.”

Lục Lâm Thành nói vậy Lương Yên cũng không có phản ứng gì, nhưng mà câu sau của anh như châm cho cô một mũi lửa, không có cảm giác, không có cảm giác vậy tối hôm qua còn lăn qua lăn lại với cô làm gì, vì tôn nghiêm của người phụ nữ bị khiêu chiến, Lương Yên đứng phắt dậy khỏi ghế: “Không có cảm giác, không có cảm giác thì tối qua anh ngủ với tôi làm gì?”

Lục Lâm Thành không ngờ Lương Yên sẽ có phản ứng như này, vẻ mặt không tin nổi nhìn cô: “Ai dạy em?”

“Không ai dạy tôi cả.” Lương Yên há hốc mồm, cảm giác đối chọi gay gắt với Lục Lâm Thành giống như mũi nhọn đâm với dao sắc, hai tay cô chống lên bàn, ánh mắt sắc bén như sói con: “Tôi nói lại một lần nữa với anh, những chuyện trước kia tôi không nhớ, anh tin hay không thì tùy.”

Cô nói xong xoay người muốn đi, nhưng đột nhiên nghĩ đến cái gì, xoay người lại cười lạnh một tiếng: “Không có cảm giác đúng không, vậy ngại quá, đêm qua, tôi mới là người một chút cảm giác cũng không có.”

Lục Lâm Thành nghe xong mặt đen như đất nồi, một lúc lâu mới từ hàm răng nặn ra được một chữ.

“Mẹ nó!”

Lương Yên cãi nhau với chồng xong nhiệt huyết sôi trào đi vào phòng, nhưng bởi vì bản chất thật là một cô gái yếu đuối, sợ lòng tự trọng của đàn ông của Lục Lâm Thành bị tổn thương sau đó động vào cô. Vì vậy vừa vào phòng đã khóa trái cửa, lúc này mới dám thở phào nhẹ nhõm.

Chuyện đầu tiên sau khi vào phòng đó chính là tìm điện thoại dưới gối nhấn tin trên Wechat cho Khương Mộc.

“Hôm qua Lục Lâm Thành đã về. Anh ta sống chết không tin tôi mất trí nhớ, cho nên tôi vừa cãi nhau với hắn.”

“Tôi cảm thấy hiện tại chắc chắn anh ta rất muốn đánh tôi.”

“Thế nhưng không lừa anh, cảm giác chống đối Lục Lâm Thành, thực sự rất thoải mái.”

Khương Mộc vẫn chưa trả lời, Lương Yên cầm điện thoại trong lòng khẩn trương, lúc đầu biết mình kết hôn với Lục Lâm Thành và từ tuyến mười tám lên tuyến ba nhưng không có phim đóng đã khó chịu rồi, cô cũng chưa nói gì, vậy mà người đàn ông này tối ngủ với cô xong sáng hôm sau nói không có cảm giác gì, vậy anh ta coi cô là cái gì? Búp bê bơm khí à?

Lương Yên suy nghĩ một lúc lâu, quyết định không thể ở trong cái nhà này, với điều kiện kinh tế hiện tại thì nhà này chắc chắn sẽ không đứng tên của cô, nếu đã xích mích với người ta cũng không nên mặt dày ở lại, nhớ đâu Lục Lâm Thành lại xuất hiện đột ngột như tối hôm qua, chẳng lẽ cô còn phải làm một con búp bê bươm khi phiên bản người thật nữa sao?

May rằng tối hôm qua về muộn, hành lý cô vẫn chưa kịp mở, đồ dùng hằng ngày và quần áo bên trong vẫn còn đầy đủ, Lương Yên đợi trong phòng ngủ một lúc, nghĩ rằng chắc chắn Lục Lâm Thành đã đi, sau đó nhẹ nhàng mở cửa phòng, tìm được hành lý hôm qua mình mang về.

Lương Yên sử dụng phần mềm đặt một phòng khách sạn tốt để ở vài ngày, lúc taxi đang trên đường đến khách sạn mới nhận được tin nhắn trả lời muộn của Khương Mộc.

“ ... ”

“ ... ”

“ ... ”

Im lặng là tuyệt đối.

Lương Yên gửi giọng nói: “Đây là có ý gì?”

Khương Mộc: “Bây giờ cô đi tìm anh ta xin lỗi, xin tha thứ có lẽ còn kịp. Tôi nói thật.”

Lương Yên gửi một vẽ mặt ‘Ghét bỏ’: “Khương Mộc, không phải tôi đã nói với anh rồi sao, đối nhân xử thế cái gì không có cũng được, nhưng là không thể không có khí phách.”

Khương Mộc trả lời ngay: “Tôi sợ là ngày nào đó cô sẽ hối hận.”

Lương Yên: “Nếu bây giờ tôi mà còn dùng vẻ mặt ôn hoà để nói chuyện với anh ta được, tôi mới hối hận đấy.”

Lương Yên không nói chuyện cùng Khương Mộc nữa, tuy rất không muốn thừa nhận, nhưng mà nhìn phản ứng của Lục Lâm Thành và Khương Mộc, dường như cô trước khi mất trí nhớ và cô của hiện tại không giống nhau.

Lúc đầu chỉ là không dám cãi nhau với Lục Lâm Thành.

Có gì đặc biệt hơn người chứ, Lương Yên khịt mũi, hiện tại cô chính thức ngay cả là người hâm mộ qua đường của anh cũng không phải rồi, hoàn toàn biến thành anti.

Hơn nữa điều quan trọng nhất bây giờ là, lúc nào cô có thể nhận được bộ phim tiếp theo.

Tiểu tử Khương Mộc này là một người không tệ, nhưng nói về năng lực thì hơi kém, nhưng cũng vất vả cho hắn rồi, vừa làm trợ lý vừa làm người đại diện.

Khương Mộc cũng không đáng tin lắm, cuối cùng chỉ có thể dựa vào chính mình, Lương Yên ngồi trên xe phân tích sâu sắc về tình hình hiện tại của mình. Nguyên nhân quan trọng nhất khiến mình không có phim đóng là vì công chúng, bởi vì có thân phận bà xã của Lục Lâm Thành cho nên mọi người không muốn thấy cô trên TV.

Lương Yên tự nhốt mình trong phòng khách sạn hai ngày, xem tất cả các bài viết từ Weibo cho đến các diễn đàn nổi tiếng, thì thấy rằng giới giải trí ngày nay, có nhiều nữ nghệ sĩ muốn nổi tiếng, dường như phải có hình tượng nhất định.

Thực ra ba năm trước đã có người làm như vậy, mà khái niệm ‘hình tượng nhất định’ được xác định rõ ràng trong ba năm Lương Yên mất trí nhớ.

Có nhiều nữ nghệ sĩ có hình tượng nhất định, cái gì mà ‘Nữ hán tử’, ‘Ăn hàng’, ‘Cô gái nghiện internet’, ‘Mỹ nhan thịnh thế*’, ‘Dung mạo nữ thần’, ‘Chính trực’, ‘Học bá’, ‘Ngốc mạnh cận bã’, vân vân một đồng, thế nhưng kết hợp những hình tượng này lại với nhau cũng có thể tìm được nữ minh tinh thích hợp, nhưng hình tượng của người này ghép vào người kia lại không phù hợp, Lương Yên buồn rầu. Những cặp vợ chồng có độ phổ biến cao, có nữ minh tinh còn có hình tượng là ‘bà xã nhà XX’, còn có cả các loại ‘bà xã bối rối’, ‘bà xã có khả năng’, ‘bà xã bạn thân’.

(*): Là ngôn ngữ mạng, chỉ người nào đó lúc còn trẻ giá trị nhan sắc rất cao.

Lương Yên cảm nhận sâu sắc việc mình đã có chồng, nhưng mà hình tượng bà xã này chắc chắn là không có khả năng rồi, người ta là cặp vợ chồng lưỡng tình tương duyệt ngọt ngào, được người hâm mộ chúc phúc, cô lấy thân phận ‘bà xã của Lục Lâm Thành’ không bị người hâm mộ ăn tươi nuốt sống mới là lạ.

Lương Yên bắt đầu cảm thấy đau đầu, có điều trước khi ngủ chợt nhớ ra còn một việc, cô đăng một bức ảnh tự sướng lên Weibo, lượt bình luận khen vẫn chỉ lác đác vài cái.

Cô lại mở super word #Hôm nay Lục Lâm Thành đã ly hôn chưa#, hoạt động đánh dấu vẫn còn rất sôi nổi, thậm chí còn đứng đầu, nội dung thảo luận chủ yếu hôm nay là “Nữ minh tinh tuyển ba lúc nào mới có thể trả lại một Lục Lâm Thành độc thân”.

[Lương Yên có tự biết thân mình hay không thế, dính lấy Lục Lâm Thành cũng hai năm rồi.]

[Thật ra tôi cũng không hiểu cô ta, yên ổn đóng phim không tốt sao? Chỉ biết mặt dày bám lấy Lục Lâm Thành.]

[Lục Lâm Thành vẫn là quá mềm lòng, không đành lòng vứt bỏ cô ta. Haizz, đau khổ.]

Một ngày nọ, bình luận trên Weibo rất náo nhiệt.

[Nếu Lương Yên có thể chủ động buông tay Lục Lâm Thành, tôi có thể ủng hộ cô ta ba năm, dù bộ phim cô ta đóng không hay tôi cũng sẽ đóng góp tỉ lệ người xem.]

[Chỉ cần Lương Yên có thể không quán lấy Lục Lâm Thành, bảo tôi hâm mộ cô ta tôi cũng có thể!]

[Xem xét lại.]

[+10086]

[+ số thẻ căn cước]

Lương Yên đọc một lúc lâu, cuối cùng thoát ra, dường như đã có bước đột phá cho vấn đề hình tượng, sau đó cô gửi tin nhắn trên Wechat cho Khương Mộc.

“Tôi cảm thấy nếu tôi lấy hình tượng bị chồng vứt bỏ, có lẽ sẽ nổi tiếng...”

Chương 4

Edit: Cải Xanh

Khương Mộc rất lâu không trả lời tin nhắn của Lương Yên, không biết là không nhìn thấy, hay là bị đề nghị đột ngột này của Lương Yên doạ sợ.

“Yên à, đầu chị bây giờ còn đau không? Nếu không ngày mai em cùng chị đến bệnh viện nhé! Em dẫn chị vào khoa nội thần kinh, làm kiểm tra thật tốt.”

“Đây là giới giải trí không phải trò chơi biến hình đâu chị gái ơi, nghe em, đừng làm chuyện điên rồ được không.”

“Đi chết đi.” Lương Yên chỉ tiếc rên sát không thành thét: “Tiểu tử cậu mau đổi nghề làm công việc nội trợ đi, làm người đại diện hai chúng ta chỉ có nghèo cả đời.”

Ba năm trước khi vừa tốt nghiệp trường điện ảnh, Lương Yên mới vào đời còn đóng vai phụ đã gặp được Khương Mộc đang làm việc vật ở đoàn phim. Lúc đó Lương Yên đang muốn tìm trợ lý cho mình, hai người rất hợp ý nhau, ngồi trong quán nhỏ ở chợ đêm Cổ Đông, vừa ăn thịt nướng vừa lập một kế hoạch lớn để trong ba năm tới có thể bùng nổ.

Đáng tiếc rằng nhìn vào tình hình hiện nay, có thể thấy kế hoạch lớn của trước đây còn chưa cất cánh, thì đã bị Khương Mộc người không có bằng lại làm lật xe rồi.

Lương Yên quyết định không thảo luận vấn đề hình tượng này cùng

Khương Mộc nữa, cứ để hắn làm nhiệm vụ hậu vẫn đáng tin hơn. Vì vậy cô lại nói: “Tôi chuyển ra ngoài rồi, hai ngày này vẫn luôn ở khách sạn, cậu tìm giúp tôi xem có phòng ở nào thích hợp không, tôi muốn thuê một phòng.”

Khương Mộc biết Lương Yên cãi nhau với Lục Lâm Thành, nên trả lời: “Được rồi, để tôi tìm xem, có yêu cầu cụ thể gì không?”

Lương Yên: “Tôi muốn chỗ có phong thủy tốt, lưng quay về hướng Bắc, mặt nhìn về phía Nam, không cần vội đâu cậu cứ từ từ tìm, sau khi cậu tìm được thì mời thầy phong thủy đến xem, để xem cách trang trí có gì cần thay đổi không, làm một cái huyền quang kính* hay kiếm gỗ đào* gì gì đó, nói chung là nhất định phải thịnh vượng.”

(*): Đều là một loại pháp khí.

Khương Mộc cảm thấy trên trán dường như có vài vạch đen chạy qua: “Tôi... sẽ cố gắng.”

Lương Yên: “Cố lên nhé (' ▽ ') · tôi rất tin tưởng cậu đấy.”

Khương Mộc một lời mà khó nói hết với yêu cầu của Lương Yên, cảm thấy người phụ nữ này từ sau khi mất trí đã thay đổi hoàn toàn, từ một nữ diễn viên ngâm câu kỷ (1) vô dục vô cầu hiện tại biến thành người cả ngày đều suy nghĩ làm thế nào để nổi tiếng trong giới giải trí, không biết có phải là bị ép lấy hình tượng bị chồng vứt bỏ hay không, giống như là bị người nào đấy hạ hàng đầu thuật (2).

(1): Là một loại cây có hiệu quả tốt đối với sức khỏe con người.

(2): Hàng đầu thuật là một loại vu thuật được lưu truyền ở Đông Nam Á.

Khương Mộc tìm phòng cho thuê trên phần mềm, lướt một lúc lâu trong tin tìm phòng cho thuê thì toàn kiểu phòng đủ loại màu sắc, cuối cùng lại thoát ra.

Khương Mộc nghiêm túc gõ trên thanh tìm kiếm một dòng:

“Nữ minh tinh bị hạ hàng đầu thuật nên làm cái gì?”

**

Lương Yên tự giam mình trong khách sạn hai ngày chỉ nghĩ được hình tượng bị chồng vứt bỏ, vậy mà tiểu tử Khương Mộc kia không hiểu phong tình, sau hai ngày buồn bực cô chuẩn bị ra ngoài hít thở không khí, thuận tiện tìm một quán ăn.

Lương Yên trang điểm nhẹ nhàng, đeo một cái túi nhỏ đi ra ngoài, kết quả ở trong thang máy khách sạn có người lặng lẽ nhìn cô.

“Cậu nhìn bên kia đi, dáng rất đẹp lại còn xinh, có phải giống Lương Yên không?”

“Lương Yên là ai?”

“Chính là bà xã của Lục Lâm Thành đấy.”

“A thì ra là cô ấy, đúng là Lương Yên rồi, hình như cô ấy và Lục Lâm Thành vẫn chưa ly hôn đâu.”

“Đúng đúng, tại sao còn chưa ly hôn chứ, hằng ngày tố đều vào super word đánh dấu chờ bọn họ ly hôn, vội chết đi được!”

Lương Yên: “... ..”

Về mặt cô không thay đổi bước ra khỏi thang máy, sau đó đi cầu thang bộ lên phòng của mình, tìm một cái kính to đeo vào, che khuất một nửa khuôn mặt.

Lần này vào thang máy, cuối cùng cũng không có người nhận ra.

Lương Yên thở phào nhẹ nhõm, vô cùng đau đớn khi ý thức được tình hình của mình bây giờ rất thê thảm, nhưng bởi vì Lục Lâm Thành rất nổi tiếng với công chúng có lẽ sẽ bị nhận ra, cho nên không thể đi lung tung, kế hoạch đi bộ cuối cùng đổi thành ăn một bữa cơm rồi quay về khách sạn.

Lương Yên là người miền Nam nên không thể ăn cay, dạo gần đây ăn cơm hộp ở đoàn phim hoặc là ăn cơm ở khách sạn, con sâu thèm ăn trong bụng đã bắt đầu rục rịch. Vì vậy khi đi ngang qua một quán lẩu cay đã không thể dòi nổi bước chân.

Còn chưa tới giờ cơm, nhưng trong quán lẩu đã lục tục có khách đi vào, Lương Yên đứng ở trước cửa quán lẩu, lấy điện thoại ra mở danh bạ.

Trong trí nhớ của cô, ba năm trước cô vẫn có mấy người bạn, đa số đều là những diễn viên không có danh tiếng từng cùng nhau đóng phim ở Cổ Đông, tuy hiện tại đã có mấy người đổi nghề, còn mấy người đang ở Cổ Đông đóng phim, chỉ là chưa từng tiếp xúc nhiều, bây giờ cũng không biết phải liên lạc thế nào.

Lương Yên lướt một lượt, bi thảm mà phát hiện chính mình trong ba năm nay các mối quan hệ hẹp đến đáng sợ, người mà cô có thể gọi đi ăn, chắc chỉ có một mình Khương Mộc.

Nhưng mà Khương Mộc này tuyệt đối không ăn cay, ngay cả mì ăn liền cũng phải là loại có hương vị nắm hương hầm gà của mấy năm trước.

Lương Yên cất điện thoại vào trong túi, đẩy kính trên sống mũi, sau đó giống như thiếu nữ võ lâm một mình vác đao hành tẩu giang hồ rất vất vả mới tìm được một quán rượu, ngẩng đầu ưỡn ngực bước chân vào quán lẩu.

Lương Yên gọi một bàn đồ ăn, một người tự nhúng tự ăn, phục vụ trong quán lẩu sợ cô một mình cảm thấy cô đơn, cho nên ôm một

con gấu bông cao chừng nửa người đặt xuống đối diện cô.

“Tiểu tử, kính râm của ngài có cần tôi cất giúp không?” Người phục vụ mỉm cười hỏi.

Lương Yên cũng thấy ăn lẩu mà còn đeo kính rất phiền phức, tiện tay tháo kính đưa cho người phục vụ, một người bắt đầu ăn.

Sau khi ăn xong Lương Yên phải dựa tường để về khách sạn, diễn viên nữ vì phải giữ vóc dáng cho nên ăn uống rất nghiêm khắc, bình thường Lương Yên ăn cũng ít, nhưng mà hôm nay thấy quán lẩu, hơn nữa nghĩ rằng mình cũng không đóng phim rồi giữ dáng cái rắm. Vì vậy không thể chống đỡ, vừa về phòng liền ôm bụng nằm trên giường không muốn di chuyển.

Lương Yên nằm nghỉ một lúc, sau đó có suy nghĩ nếu đã làm thì phải làm đến cùng, lấy cho mình một lon coca, loại đồ uống đứng đầu danh sách “Đồ ăn mà diễn viên nữ không thể động vào”, vừa uống vừa nghịch điện thoại.

Lương Yên mở Weibo, thì thấy ảnh tự sướng hôm trước đăng lượt khen vẫn chỉ lác đác, thậm chí fan hâm mộ còn giảm mấy trăm.

Cho nên người khác đăng Weibo là phát phúc lợi, còn cô đăng Weibo là nhắc nhở người ta rằng trong danh sách theo dõi còn có một Lương Yên quên chưa hủy à....

Lương Yên buồn rầu, uống gần nửa lon coca mới tỉnh táo được một chút, nhưng sau đó Lương Yên lại mở super word #Hôm nay Lục Lâm Thành đã ly hôn chưa#, để xem chủ đề thảo luận hôm nay.

Bài viết đứng đầu Weibo làm cô hoảng sợ:

Người sử dụng Weibo có tên Lục Thành Tâm: “Đây là Lương Yên đúng không? Chiều hôm nay gặp ở quán lẩu, không dám tiến lên chào hỏi, một mình cô ấy đi ăn lẩu. Còn ăn rất nhiều, một mình có

thể ăn ba đĩa thịt bò.”

Ảnh chụp không biết là chụp lên từ góc độ nào, Lương Yên cúi đầu ăn, vì cay mà môi đỏ bừng, vẻ mặt chăm chú nghịch nguyên liệu trong nồi lẩu, sau đó chỗ ngồi đối diện còn đặt một con gấu.

Đăng kèm còn có bảng xếp hạng các kiểu cô đơn, loại cô đơn một mình ăn lẩu được xếp thứ năm*.

Lương Yên vừa đọc bài Weibo này vừa mắng một câu mẹ nó.

Chụp lên cô cũng không sao, dù sao sinh ra đáng người đã đẹp, thế nhưng cố ý cường điệu việc cô một mình ăn sạch ba đĩa thịt bò, sau đó còn đăng kèm một bảng xếp hạng các loại cô đơn là có chuyện gì? Muốn cười nhạo cô hả?

Một đám fan hâm mộ này đúng là làm cô tức chết.

Vì vậy tối nay trong #Hôm nay Lục Lâm Thành đã ly hôn chưa# được thảo luận rất sôi nổi, tất cả đều tập trung vào sự việc Lương Yên một mình đi ăn lẩu.

Những ngày sau đó một số nhóm người qua đường cũng tập trung vào chuyện Lương Yên một mình đi ăn lẩu, mà hội trưởng* của nhóm người hâm mộ Lục Lâm Thành đối với chuyện Lương Yên một mình đi ăn lẩu lại rất tế nhị.

(*): Nguyên văn là “大粉头子” nhưng vì mình không tìm được từ thích hợp nên mình tạm để là hội trưởng nhé, nếu mọi người có từ nào thích hợp thì hãy cho mình biết nha.

Hội trưởng là người đứng đầu nhóm người hâm mộ, không những phải tập hợp rất nhiều năng lực người hâm mộ, mà có lúc còn phải làm nhiệm vụ cầu nối giữa người hâm mộ và công ty. Thậm chí một số hội trưởng còn có phương thức liên lạc trực tiếp với nghệ sĩ của công ty, nếu công ty hay là nghệ sĩ có yêu cầu gì với người hâm mộ,

ví dụ như các loại bảng đánh giá, đều sẽ thông qua hội trưởng rồi truyền đạt lại cho người hâm mộ.

Trong một nhóm fan, làm hội trưởng là người có khoảng cách gần nhất với nghệ sĩ, thường là người đầu tiên biết hoạt động của nghệ sĩ.

Người hâm mộ bình thường chỉ biết gần đây Lục Lâm Thành đang đóng phim của đạo diễn thiên tài, mà hội trưởng lại biết gần đây đạo diễn thiên tài không tìm được linh cảm cho nên đoàn phim có thời gian nghỉ ngơi, mà Lục Lâm Thành hiện tại đã về thành phố B.

Rõ ràng cả hai vợ chồng đều đang nghỉ ngơi ở thành phố B, nhưng lại có người qua đường chụp được ảnh Lương Yên một mình đi ăn lẩu.

Tuy nhắc tới sẽ đau lòng, thế nhưng hội trưởng lại có một điều rất thắc mắc: Lương Yên một mình đi ăn lẩu, vậy chồng Lục Lâm Thành của cô đi đâu rồi?

Chuyện này chẳng phải đã trực tiếp chứng minh rồi sao, Lục Lâm Thành không muốn ở cùng Lương Yên, tình cảm của hai người còn bình thường hơn so với cái mặt bàn.

Những người hâm mộ từ trước đến nay sở trưởng là cầm kính lúp soi tờ nhện cuối cùng tổng kết ra được kết luận này liền vui mừng khôn xiết, dường như đã thấy được ngày Lục Lâm Thành ly hôn, kích động đến mức cả hội trưởng còn phải đăng Weibo tăng giá trị phần thưởng, tuyên bố sau khi Lục Lâm Thành ly hôn trong phần rút thưởng tăng thêm 10000 NDT.

Phía dưới lập tức có người hỏi tại sao phải tăng giá trị phần thưởng.

Hội trưởng không nói thẳng ra là hiện tại Lục Lâm Thành đang ở thành phố B, mà chỉ trả lời: “Lương Yên một mình đi ăn lẩu, không làm phiền đến Lâm Thành là rất tốt.”

Vì vậy chủ đề tối nay đã chuyển sang một hướng khác, trên Weibo vô cùng náo nhiệt, cũng không biết ai là người bắt đầu, mọi đều sôi nổi chia sẻ trên Weibo.

Phiên bản dịu dàng:

“Nếu đã vậy sau này Lương Yên vẫn cứ một mình đi ăn lẩu nha!”

Hình ảnh là Lương Yên một mình ngồi đối diện gấu bông ăn lẩu.

Phiên bản kích động:

“Lương Yên nếu dám kéo Lâm Thành đi ăn lẩu cả đời này tôi sẽ anti cô.”

Hình ảnh cũng là Lương Yên một mình ngồi đối diện gấu bông ăn lẩu.

Phiên bản nói xấu:

“Lương Yên người phụ nữ này coi như biết thức thời.”

Hình ảnh vẫn là Lương Yên một mình ngồi đối diện gấu bông ăn lẩu.

Lương Yên nhìn chủ đề đang được thảo luận sôi nổi, tức giận đến mức bóp dẹp cái lon trong tay.

Những thứ khác cô có thể nhịn, nhưng chúc cô về sau lúc nào cũng một mình đi ăn lẩu, thì không thể nhịn được nữa!!!

Lương Yên nuốt không trôi cục tức này, nhớ tới bây giờ mình vẫn đang dùng tài khoản người qua đường. Vì vậy trả lời một bình luận nhiều lượt yêu thích nhất trên Weibo, tức giận lên án: “Lương Yên cả đời này không cần đi ăn lẩu cùng Lục Lâm Thành, các người yên tâm đi!”

Lương Yên biết câu trả lời này sẽ bị chửi, nên cũng lười xem điện thoại, trực tiếp đi vào phòng tắm.

Đến lúc cô tắm xong, sấy khô tóc nằm lên giường, thì điện thoại đổ chuông.

Tên hiển thị là Khương Mộc.

Lương Yên nhận điện thoại: “A lô.”

Khương Mộc vào thẳng vấn đề: “Tổ tông ơi, có phải cô lại quên đổi tài khoản rồi không.”

Lương Yên hơi cau mày: “Tài khoản gì?”

Khương Mộc: “Tự cô lên Weibo xem đi.”

Đột nhiên Lương Yên cảm thấy lo lắng, cô vào Weibo xem bài viết có bình luận mà lúc nãy mình trả lời, trong phần bình luận người dùng “Diễn viên Lương Yên V” trả lời: “Lương Yên cả đời này không cần đi ăn lẩu cùng Lục Lâm Thành, các người yên tâm đi!”

Ba giây im lặng qua đi.

Lương Yên sợ đến phát khóc, người hâm mộ Lục Lâm Thành khủng bố đến mức nào thì người trong giới đều biết cả, chọc phải mấy cô gái ấy, đúng là tự tìm đường chết.

Lương Yên đăng một bức ảnh tự sướng cũng chỉ mấy trăm lượt thích, mà câu lên án ‘Cả đời này cũng không ăn lẩu cùng Lục Lâm Thành’ đã hơn một nghìn.

Lương Yên chuẩn bị tâm lý cho chính mình, tự nói với chính mình không thể để sức mạnh trên mạng xã hội ảnh hưởng tới sinh hoạt, sau đó tay run run, mở bình luận.

“Hả?” về mặt Lương Yên đột nhiên không tin nổi mở to mắt.

Vốn tưởng rằng sẽ bị chửi rủa hay bị giễu cợt, vậy mà lại biến thành bình luận có quy luật:

“Cảm ơn Lương Yên, mong rằng Lương Yên nói được làm được nhé.”

“Cảm ơn Lương Yên, mong rằng Lương Yên nói được làm được nhé.”

“Cảm ơn Lương Yên, mong rằng Lương Yên nói được làm được nhé.”

.....

Lương Yên không dám tin tưởng, dụi dụi hai mắt, sau đó nhìn số người hâm mộ của mình, thì phát hiện thêm một sự thực khiến người ta kinh ngạc.

Cô...

Hình như...

Hình như...

Số lượng người hâm mộ tăng lên rồi.

Giải thích ghi chú:

Bảng xếp hạng các kiểu cô đơn gồm có:

– Hạng 1: Đi siêu thị một mình.

- Hạng 2: Đi nhà hàng một mình.
- Hạng 3: Đi cafe một mình.
- Hạng 4: Đi xem phim một mình.
- Hạng 5: Đi ăn lẩu một mình.
- Hạng 6: Đi KTV một mình.
- Hạng 7: Đi biển một mình.
- Hạng 8: Đi công viên giải trí một mình.
- Hạng 9: Đi chơi một mình.
- Hạng 10: Đi phẫu thuật một mình.

Chương 5

Edit: Cải Xanh

Một lúc sau, Lương Yên thấy số lượng người hâm mộ của mình tăng hai nghìn người, đúng vừa đủ bù cho số fan bị hụt đi sau khi cô đăng ảnh tự sướng.

Lương Yên nhìn số lượng người hâm mộ của mình tăng lên cảm thấy giống như là đang mơ, tối nay là lần đầu tiên cô dùng hình tượng ‘Bị chồng vứt bỏ’, kết quả rất thành công đúng không?

Những người khác thể hiện tình yêu là phát đường cho người hâm mộ, còn cô thể hiện tình yêu là chờ bị mắng, người khác thả ngược thì người hâm mộ gào khóc, mà cô và Lục Lâm Thành thả ngược thì người hâm mộ liếm như bắt được kẹo, liếm xong ngay cả thái độ đối với cô cũng rất khách sáo, còn thuận tiện theo dõi Weibo của cô.

Sau khi số lượng người hâm mộ tăng, ý chí chiến đấu của Lương Yên bùng lên, để động viên chính mình, cô đã in lịch trình trống trong ba tháng tiếp theo và dán lên đầu giường, sau đó hướng ra ngoài bầu trời làm dấu tay cổ lên để cổ vũ cho mình.

Mặc dù không biết ba năm trước mình đã làm gì, nhưng bây giờ Lương Yên đã không còn là Lương Yên của trước kia, để thay đổi nhân duyên với khán giả, để có phim để đóng, sau này mỗi ngày cô phải làm việc chăm chỉ, phấn đấu hướng về mục tiêu.

Lương Yên vừa ra quyết định làm việc chăm chỉ thì chợt nhớ ra chiều nay cô vừa một mình ăn hết ba đĩa thịt bò, buổi tối về đến phòng còn uống một lon coca.

Lương Yên ép mình nhắm mắt vào ngủ, quên đi chuyện buổi chiều ăn bao nhiêu là đồ ăn, nhưng mà mỗi lần cô nhắm mắt, tâm trí của cô không thể kiểm soát được mà tưởng tượng ra số lượng thịt bò thịt dê thịt ba chỉ buổi chiều ăn, còn có đồ uống có ga mà buổi tối cô uống. Tất cả đều đang đợi cô ngủ thì biến thành mỡ, cười một cách độc ác rồi tích trữ hàng hóa lên người cô, sau đó biến thành mỡ ở bắp tay, mỡ ở bụng, mỡ ở chân....

“Không muốn!” Lương Yên bật dậy, túm chặt chăn há miệng thở gấp, toàn thân đổ mồ hôi lạnh.

Đêm khuya, Lương Yên khóc lóc đứng dậy xuống giường, nhảy bài tập giảm béo mà nhiều năm đã không tập.

**

Hôm sau trời vừa sáng, Lương Yên lên cân với một trạng thái hoảng hốt, sau khi cúi đầu thấy cân nặng là 45.1kg, cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm.

Buổi sáng Khương Mộc tới, vừa ngồi trên ghế gặm táo vừa nhìn Lương Yên cân.

“Bao nhiêu rồi?” Hấn lại gần xem số trên cân.

Lương Yên ưỡn ngực kiêu ngạo bước xuống, để Khương Mộc nhìn con số rõ ràng.

Khương Mộc gật đầu, quay trở lại ghế salon, giống như ảo thuật rút từ trên người ra một cuốn sổ nhỏ, hấn hắng giọng một cái, báo cáo mục đích lần này mà hấn tới đây cho Lương Yên.

“Ngày mai sẽ là ngày đầu tiên quay , tôi đã hỏi tổ tiết mục trước rồi, chủ đề của mùa đầu tiên là “Sóng gió nơi làm việc”, tất cả các khách mời chọn trò chơi để trải nghiệm nghề nghiệp, trong thời gian làm

nhiệm vụ mọi người có thể can thiệp vào tiến trình nhiệm vụ của nhau, nếu có thể hoàn thành nhiệm vụ trong thời gian quy định thì coi như khiêu chiến thành công.”

Ba năm trước, chương trình thực tế quay ngoài trời chưa phổ biến, Lương Yên cũng không quen thuộc với phong cách quay ngoài của chương trình thực tế này, mà lại là lịch trình duy nhất trong ba tháng tới của cô. Vì vậy Lương Yên lại bắt đầu căng thẳng, nắm lấy bắp đùi Khương Mộc truy hỏi: “Người của tổ tiết mục chỉ nói với cậu những thứ này thôi sao? Nội dung cụ thể đâu? Chơi trò gì? Trải nghiệm nghề gì? Không nói sao?”

Khương Mộc gấp quyển sổ lại, nhìn Lương Yên người đã mất trí nhớ ba năm và bị tách rời chương trình thực tế, lắc đầu ra vẻ kín đáo nói: “Đương nhiên là chưa nói rồi, bây giờ sự đa dạng của chương trình thực tế là gì? Chính là ‘chân thật’ đấy hiểu không, nếu như cái gì cũng nói cho khách mời, khách mời có chuẩn bị trước, đến lúc quay sẽ không có ý nghĩa.”

“Thì ra là vậy à.” Lương Yên cau mày, trong lòng vô cùng căng thẳng, cô nhớ có một số nữ minh tinh đã thể hiện hình tượng trên chương trình thực tế, cái gì mà người tham ăn, cô gái dũng cảm, khán giả cũng ăn, mà cô đã quyết định dùng hình tượng bị chồng vứt bỏ, nếu như có thể trò chuyện trên chương trình, nhưng loại như chương trình thực tế này, sẽ không tìm được cơ hội.

Lương Yên buồn bực suy nghĩ một lúc lâu, cuối cùng nói: “Nếu không tôi không dùng hình tượng bị chồng vứt bỏ nữa, mà dùng hình tượng người tham ăn thử xem thế nào.”

Hình tượng người tham ăn này đa số các nữ minh tinh đều thích, cùng lắm thì cô cũng theo trào lưu.

Khương Mộc nghe được bốn chữ ‘Bị chồng vứt bỏ’ thì huyết thái dương giật giật, sau lại nghe thấy Lương Yên bảo muốn theo hình tượng người tham ăn, lập tức ngăn cản: “Đừng đừng đừng, tuyệt đối

không được.”

Lương Yên khó hiểu: “Vì sao?”

Vừa nhắc tới những nữ minh tinh liễu mạng để theo hình thượng người tham ăn thì Khương Mộc lại không thích, là một thẳng nam chính trực, mỗi lần ở chương trình thực tế thấy nữ minh tinh gầy đến mức trơ cả xương ra còn nói mình là kẻ tham ăn thì không nhận được mà cảm thấy không ưa, ở những khu quay phim có những nữ minh tinh ăn rau xanh cũng phải dùng nước canh để loại bỏ bớt mỡ lên chương trình thực tế thì nói mình là người tham ăn, bình thường thích ăn cũng không giảm béo, do đó rất nhiều cô gái cho rằng mình cũng có thể ăn mà không béo như những nữ minh tinh trong ống kính, cuối cùng người ta trong ống kính thì duyên dáng xinh đẹp, mà các cô gái bình thường cân nặng cứ tăng dần dần.

Khương Mộc đặt ghi chép về cân nặng của Lương Yên xuống trước mặt cô, vẽ mặt thờ ơ: “Loại cân nặng này mà nói mình là người tham ăn, không cảm thấy xấu hổ hả?”

Lương Yên đỏ mặt, cười ha ha hai tiếng: “Cũng đúng.”

Khương Mộc an ủi: “Cô đừng khẩn trương, MC của chương trình này là người rất ôn hoà, cô đừng suy nghĩ nhiều, ngày mai cứ phát huy bình thường là được.”

“Vậy được rồi.” Lương Yên gật đầu.

**

Chương trình thực tế bắt đầu quay lúc 9h sáng, địa điểm ghi hình đầu tiên là đại sảnh của khách sạn năm sao nào đó. Bởi vì Lương Yên cũng đang ở thành phố B nên không cần đến sớm, buổi sáng cô cố tình dậy sớm để đắp mặt nạ, sau đó mới bắt đầu trang điểm.

Trong chương trình thực tế tạo hình của các nghệ sĩ nam chủ yếu là

do thợ trang điểm của chương trình làm, mà đa số nghệ sĩ nữ có yêu cầu cao về hình tượng nên phải dùng thợ trang điểm của mình, thậm chí còn có người dẫn theo cả thợ trang điểm suốt cả hành trình, sau khi tiết mục quay xong một cảnh lập tức trang điểm lại. Lương Yên dậy sớm, tương đối tự tin với kỹ năng trang điểm của mình, cô búi tóc lên cao, tự chọn cho mình trang sức trang nhã, sau đó cùng Khương Mộc lái xe đến nơi ghi hình.

Lúc Lương Yên xuất hiện ở địa điểm ghi hình, nhân viên công tác ở đài hoa quả đã sớm nhìn thấy đủ loại minh tinh lớn nhỏ trong vòng giải trí rồi, lúc này họ đồng loạt quay sang nhìn cô.

Dù sao nguyên nhân quan trọng nhất mà Lương Yên có thể tới quay chương trình là vì cô là bà xã của Lục Lâm Thành, mà trước đây Lương Yên cũng ít quay chương trình thực tế, cho nên hầu như mọi người đều rất tò mò, rốt cuộc người phụ nữ có thể gả cho Lục Lâm Thành thì có chỗ nào khác người, cho dù bên ngoài đồn rằng hai người chỉ là vợ chồng như vẻ bề ngoài, nhưng dù gì người ta cũng đến cục dân chính lấy giấy chứng nhận quan hệ hợp pháp.

Lương Yên chào hỏi với các nhân viên trong tổ tiết mục, sau đó đi đến phòng trang điểm, tất cả khách mời hôm nay ghi hình và MC đều ở đó, chương trình có tổng cộng năm MC nam, người lớn tuổi nhất giữ chức đội trưởng MC là ảnh đế nổi tiếng từ xưa Lưu Hồng Lương, người trẻ tuổi nhất là Nghiêm Chuẩn mới nổi tiếng gần đây nhờ một bộ phim thanh xuân vườn trường. Hôm nay vị khách nữ tham gia chương trình cùng Lương Yên còn có tiểu hoa đán Tàn Nguyệt Thi. Tàn Nguyệt Thi cũng vừa nổi tiếng không bao lâu, nhưng có thể lực mạnh tài nguyên tốt, có hậu trường vững chắc, còn đóng vai nữ chính trong một bộ phim có kịch bản tốt đang đợi công chiếu.

Có thể đều là khách mời nữ, nên Lương Yên được nhân viên công tác sắp xếp cho ngồi cạnh Tàn Nguyệt Thi. Tàn Nguyệt Thi đang cầm điện thoại không biết là nói chuyện cùng ai trên Wechat, thợ trang điểm đã trang điểm cho cô ấy một cách hoàn hảo.

Thợ trang điểm của chương trình đi qua bên này, thấy Lương Yên đang tự trang điểm, vì vậy khách sao hỏi có cần giúp trang điểm lại không.

“Không cần đâu, cảm ơn.” Lương Yên nhìn búi tóc qua gương thấy có vẻ hơi rối, nhưng cảm thấy hình tượng của mình hôm nay cũng không tệ, nên cười từ chối.

Rất nhanh đã đến giờ ghi hình chương trình, năm MC chính lên sân khấu, dưới sự dẫn dắt vui vẻ của Lưu Hồng Lương, cuối cùng tuyên bố khách mời nữ của chương trình ngày hôm nay.

Tần Nguyệt Thi là người lên đầu tiên, trong lúc MC đang cười cười nói ra những lời khen ngợi khoa trương thì nghiêng đầu chào ống kính: “Xin chào mọi người, tôi là Tần Nguyệt Thi.”

“Oa, Tần Nguyệt Thi hôm nay xinh thật.”

“Tôi đã nói rồi, người thật nhìn đẹp hơn nhiều.”

“Ôi chao ôi chao ôi chao lão Lý bình tĩnh, bình tĩnh nào, trước mặt Nguyệt Thi có thể bình thường một chút được không, anh làm người ta sợ đấy.”

Mấy MC tuy là lần đầu tiên hợp tác nhưng cũng đã tham gia chương trình thực tế, cảm nhận rất tốt, biết chương trình muốn hiệu quả như thế nào, vừa bắt đầu liền đứng lên chào hỏi thân thiện, khiến Tần Nguyệt Thi che miệng cười không ngừng.

Người thứ hai là Lương Yên, cô quay đầu nhìn Khương Mộc đứng sau biên đạo của chương trình cổ vũ cho cô, vì thế cô hít sâu một hơi, bước chậm đi vào.

“Oa, hoan nghênh Lương Yên.”

“Cảm ơn, cảm ơn.” Lương Yên bắt tay cùng với các MC, lúc cô đi vào các MC cũng không tạo tình huống gì, một là không quen Lương Yên nên không biết nói gì, khen xinh đẹp thì đã nói Tần Nguyệt Thi rồi, hai là cho dù có tạo tình huống gì, thì lúc làm hậu kỳ chương trình cũng sẽ nhấn mạnh việc Lương Yên là bà xã của Lục Lâm Thành.

Trò chơi đầu tiên chính thức bắt đầu, đạo diễn tuyên bố các ngành nghề mà khách mời sẽ trải nghiệm hôm nay gồm giáo viên tiểu học, chủ thầu, công nhân xây dựng, công nhân làm vệ sinh, giáo viên thể dục và tổng tài bá đạo, người nào hoàn thành nhiệm vụ nghề nghiệp trước, mới có thể nhận được phần quà bí mật.

Lúc đạo diễn nói ngành nghề có ‘Tổng tài bá đạo’, mấy MC đều phối hợp hai mắt tỏa sáng: “Đừng ai tranh với tôi!”

“Tổng tài bá đạo, không phải rất phù hợp với tôi sao?”

“Đi chết đi, có tổng tài bá đạo nào có bộ dáng như anh à?”

Nghiêm Chuẩn là người ít tuổi nhất, xen lẫn trong những người có kinh nghiệm làm MC chương trình không biết phải làm sao.

Cách chọn nghề nghiệp để trải nghiệm là nghe nhạc đoán bài hát, người nào đoán đúng ca khúc đầu tiên sẽ được ưu tiên chọn trước, nhưng không thể đoán bừa, nếu đoán sai sẽ có hình phạt.

Có hai lựa chọn cho hình phạt, một là ngồi trên ghế rồi bị bắn vào bể bơi, hai là chọn một người có quan hệ tốt nhất trong danh bạ để gọi điện thoại, lời thoại sẽ do chương trình chỉ định.

Bài hát đầu tiên đã được một MC đoán đúng, MC này là đi theo con đường hổ đen của trò chơi, cho nên khoa trương do dự một lúc, lúc đầu thẻ bài trên tay đưa về phía ‘Tổng tài bá đạo’ nhưng cuối cùng lại chọn ‘giáo viên thể dục’, còn bổ sung thêm một câu “Tôi rất tự tin với vóc dáng của mình.”

Người thứ nhất có thể lực tốt và có nhiều kinh nghiệm chọn nghề giáo viên thể dục, có lẽ Lương Yên đã hiểu đây chính là vì hiệu quả của chương trình thực tế.

Lần thứ hai Tần Nguyệt Thi đoán sai, trong hai hình phạt cô ấy đã chọn bị bắn vào bể bơi, cô chỉ nghe thấy một tiếng hét rồi sau đó thấy cô ấy quay lại bờ như một mỹ nhân ngư, ngoi lên khỏi mặt nước như một bông hoa sen mới nở, nhưng điều mà Lương Yên chú ý là, lúc Tần Nguyệt Thi ra khỏi nước, lớp trang điểm trên mặt vẫn còn.

Lương Yên đến nơi mới biết bên cạnh sân ghi hình có một cái bể bơi, lúc này hoàn toàn chết lặng, rõ ràng là đã có chuẩn bị còn đặc biệt sử dụng đồ trang điểm chống nước mà!

Lương Yên đưa mắt nhìn Khương Mộc ở bên ngoài, người hôm qua đã nói với cô rằng “Vì đảm bảo tính chân thực nên không tiết lộ nội dung trò chơi.”

Khương Mộc đang đứng ở khu phía sau quan sát vui vẻ, kết quả lúc đối mặt với ánh mắt như muốn giết người của Lương Yên, chỉ có thể sờ sờ mũi.

Lúc này giai điệu của một bài hát vang lên, giai điệu rất mới mẻ, là bài hát mà Lương Yên chưa từng nghe.

Hơn nữa nhạc bài hát này vang lên, cũng không biết vì sao, về mặt các MC cho thấy họ đều biết tên bài hát nhưng lại không ai giành lượt trả lời. Sau đó mọi người tự động chia ra hai bên, một đầu là Lương Yên, đầu còn lại là microphone đoán bài hát.

Mấy vị MC còn làm tư thế “Mời”, ồn ào muốn Lương Yên mau chóng đoán tên bài hát.

Lúc đầu Lương Yên không hiểu gì, cho đến khi hết nhạc dạo, giọng

hát được cất lên, lập tức hiểu vì sao.

Giọng hát của người này, vừa nghe đã biết là Lục Lâm Thành!

Đây nhất định là bài hát của Lục Lâm Thành được phát hành trong ba năm mà cô mất trí nhớ!

“Lương Yên! Lương Yên! Lương Yên!” Mấy vị MC thấy Lương Yên vẫn không có động tác gì, vừa hô vừa vỗ tay thúc giục Lương Yên đi lên đoán tên bài hát.

Lương Yên không biết làm sao, cho nên chỉ kiên trì đứng trước microphone, ánh mắt cứ nhìn sang trái rồi lại nhìn sang phải.

Người mất trí nhớ không thể biết tên bài hát này là gì....

Nhạc vẫn đang được phát, tay Lương Yên cầm microphone, một tay giấu trong tay áo nắm chặt thành quyền, sau đó quyết tâm đoán bừa chọn một lời bài hát để nói ra tên của bài hát.

Cô vừa nói xong, các khách mời đang vỗ tay đều sững sờ, vẻ mặt ai nấy đều kinh ngạc.

Ngay cả Tần Nguyệt Thi, người luôn có biểu cảm xinh đẹp cũng phải kinh ngạc, vẻ mặt là một lời khó nói hết.

Lương Yên đoán sai tên bài hát nổi tiếng bốn phương tám hướng của ông xã mình, đây còn là một trong mười bài hát vàng của năm....

Bầu không khí xấu hổ qua đi, MC Lưu Hồng Lương cười cười hỏi Lương Yên chọn hình phạt nào.

Lương Yên nhìn thoáng qua làn nước trong xanh của bể bơi mà ớn lạnh.

Hôm nay cô không dùng phấn trang điểm chống nước, lúc dính nước mắt sẽ thành mắt gấu trúc, điều quan trọng là, cô không biết bơi.

Vì vậy Lương Yên chỉ có thể chọn nhiệm vụ gọi điện thoại.

“A~” Máy vị MC cười xấu xa, biết cuộc điện thoại này nhất định sẽ gọi cho Lục Lâm Thành.

Lúc quay chương trình, điện thoại của khách mời đều được đặt ở ngoài, ngoài sân đạo diễn mở nhật ký cuộc gọi ở điện thoại của Lương Yên, đầu tiên là tìm hai chữ ‘Ông xã’ không thấy, cuối cùng ghi chép cuộc gọi xa nhất thấy người liên lạc ‘Lục Lâm Thành’, sau đó ấn gọi.

Lương Yên đứng im tại chỗ cầu mong Lục Lâm Thành đừng nghe điện thoại.

Đầu bên kia điện thoại vang lên một tiếng ‘Tút’, hình như là đã được kết nối.

Lương Yên nhắm hai mắt lại, thầm mắng một câu mẹ nó.

Sau đó, dưới sự yên lặng của toàn trường quay, Lương Yên mở loa ngoài, đưa mic nói của điện thoại về phía microphone để khuếch đại âm thanh, trong lúc tất cả các thành viên đều vô cùng chờ đợi, lại có một giọng nữ ngọt ngào vang lên.

“Xin lỗi, số máy quý khách vừa gọi là số không. Sorry, the number...”

Năm MC: “...”

Biên đạo chương trình: “...”

Nhân viên hóng chuyện: “....”

Chỉ có Lương Yên là thờ phào nhẹ nhõm.

Yeah!!!

**

Ngày ngày hôm đó, một người giấu tên đăng một bài viết trên diễn đàn bát quát nổi tiếng trong giới giải trí.

“Thông tin bùng nổ, trong điện thoại của nữ minh tinh hai chữ nào đó, số điện thoại của ông xã lại là số không.”

Chương 6

Edit: Cải Xanh

Trên một diễn đàn ẩn danh, hằng ngày có vô số người tự nhận là người trong ngành tiết lộ những tin đồn trong giới. Cho dù là tồn tại nhiều người nhàm chán như vậy, chỉ cần là tin bất quái mà bạo nổ thì quần chúng ăn dưa cũng không ngại, thà rằng ăn lầm một quả dưa giả còn hơn là bỏ qua một quả dưa thật. Cho nên mọi tin đồn đều rất đắt khách.

Lầu một: [Tôi mang ghế nhỏ ra rồi, chờ ăn dưa.]

Lầu chín: [Minh tinh tên hai chữ, có chồng, trong giới nhiều minh tinh tên hai chữ đã có chồng như vậy, lầu chủ muốn nói tới ai?]

Lầu mười bảy: [Minh tinh tên hai chữ, là cái người XX đó à? Tôi luôn cảm thấy trạng thái giữa hai vợ chồng này là lạ, bình thường phát cầu lương trên weibo cũng ngại ngừng, nói không chừng đã ly hôn rồi.]

Lầu hai mươi mốt: [Phạm vi rộng quá, ai mà đoán được.]

Lầu ba mươi: [Lầu chủ cũng chạy rồi, tôi thấy mọi người nên giải tán đi!! Loại tin đồn này một ngày tôi cũng có thể viết trăm cái.]

Lầu ba mươi hai: [Lầu chủ đâu? Lầu chủ lăn ra đây ngay!!]

Bởi vì chủ nhân bài viết đột nhiên biến mất, cho nên bình luận cũng lên ba mươi mấy cái rồi chìm dần. Quần chúng vốn tưởng đây là một quả dưa giả, kết quả ba mươi phút sau, lầu chủ đột nhiên quay

lại.

Lầu chủ: [Mọi người tin hay không thì tùy, nếu tôi nói dối sẽ bị sét đánh.]

Lầu chủ: [Tôi chỉ có thể tiết lộ thêm là chồng của mình tinh tên hai chữ rất có tiếng, so với đại đa số người mà các người nghĩ đến thì có tiếng hơn nhiều.]

Bởi vì bài viết có diễn biến mới nên dưới lầu lại nhộn nhịp.

Sau đó một cuộc thảo luận sôi nổi diễn ra, dường như là liệt kê hết tất cả những nữ minh tinh tên hai chữ có chồng rất nổi tiếng, cuối cùng có một người bình luận:

[Chồng của minh tinh tên hai chữ rất có tiếng, tôi cảm thấy hơi giống Lương Yên...]

[Lương Yên á? Cái người tên Lương Yên bà xã của Lục Lâm Thành kia à?]

[Nữ minh tinh tên hai chữ, chồng rất nổi tiếng, hình như đúng thật.]

[Không thể nào, Lương Yên thảm như vậy à. Ngay cả số điện thoại Lục Lâm Thành cho cũng không đúng hả?]

[À, cái loại phụ nữ đến chết cũng muốn bám lấy Lục Lâm Thành này thảm cỡ nào đi chẳng nữa cũng đáng.]

[Nghe nói hai ngày trước có người chụp được ảnh Lương Yên một mình đi ăn lẩu, cô ta còn nói với người hâm mộ rằng cả đời này cũng không đi ăn lẩu cùng Lục Lâm Thành, trước kia không phải yên tĩnh như gà à, gần đây đầu bị hồng đúng không?]

[Rốt cuộc hai người này bao giờ mới ly hôn, tôi chờ đến nổi mốc meo lên rồi, có thể cho nhau vui vẻ tí được không.]

[Đừng vậy mà, tôi là fan couple của hai người họ đây *icon mặt chó*]

[Haizz, người vừa có nhan sắc vừa có kỹ năng diễn xuất như Lục Lâm Thành nên độc thân, tôi vừa nghĩ tới sổ hộ khẩu của anh ấy viết tên người phụ nữ khác đã cảm thấy đau lòng.]

[Đúng rồi, bây giờ Lương Yên đang làm gì nhỉ, có phải lâu rồi cô ấy không đóng phim không.]

[Hình như cả năm nay chỉ đóng một bộ phim, có lẽ bây giờ đang nằm dài ở nhà đấy.]

Cùng lúc đó, nơi thành phố ngựa xe như nước, ở một công trường khắp nơi là xi măng sắt thép, nữ minh tinh tên hai chữ Lương Yên đầu đội mũ bảo hộ màu vàng, áo khoác ngoài in khẩu hiệu ‘An toàn là tất cả, sinh mệnh tựa thái sơn’, tay đeo găng tay màu trắng, đứng trước một đồng gạch, ngẩng đầu nhìn cát bụi tung bay.

Cách đó không xa, MC chính Lưu Hồng Lương chọn được nghề ‘Chủ thầu’ mặc tây trang đen, đầu đội nón bảo hộ, cánh tay kẹp một tập công văn, trên tai dắt một chiếc thuốc, chân đi giày da cá sấu, tư thế ngẩng đầu uốn ngược ở đằng kia rất giống đại ca xã hội đen.

Đi theo là nhà sản xuất và đạo diễn.

Lưu Hồng Lương đi qua bên cạnh Lương Yên, thấy dáng người gầy yếu của cô đứng một mình ở đó liền tiến tới vỗ vãi cô: “Lương Yên à làm việc chăm chỉ nhé, anh nhất định sẽ không nợ tiền công của em.”

Buổi sáng lúc chơi trò chơi chọn nghề nghiệp, vì khả năng của Lương Yên có hạn nên thua thảm hại. Vì thế nghề nghiệp còn sót lại là ‘Công nhân’ liền rơi vào tay Lương Yên, mà nhiệm vụ của công việc cũng rất đơn giản đó là: Dọn gạch.

Mà nhiệm vụ của chủ thầu Lưu Hồng Lương là kiếm tiền để trả lương cho công nhân, còn nghề nghiệp tổng tài bá đạo cuối cùng cũng được người nhỏ tuổi nhất là Nghiêm Chuẩm lấy đi. Tần Nguyệt Thi thì lựa chọn nghề phù hợp nhất với hình tượng của mình nhất là giáo viên tiểu học.

Sau khi nói chuyện với Lương Yên xong, Lưu Hồng Lương tiếp tục lên đường đi kiếm tiền cho công nhân. Lương Yên sững sờ nhìn những “núi” gạch trước mặt, cho đến khi nhân viên Tiểu Tráng mà tổ tiết mục sắp xếp lên sàn.

Lương Yên nhìn nhân viên Tiểu Tráng cảm động rơi nước mắt: “Tráng Tráng à, bạn đến giúp tôi à? Cảm ơn hu hu hu...”

“Không đâu, không phải tôi đến giúp.” Tiểu Tráng vừa lắc đầu vừa đẩy một chiếc xe rửa thường thấy ở công trường đến, “Đây là cho cô, không cần cảm ơn đâu, tôi chỉ có thể giúp cô đến đây thôi.”

Lương Yên: “...”

Trong công trường bụi mù, lúc nào cũng có những tiếng ồn kích thích màng nhĩ, Lương Yên đội mũ bảo hộ lên, bàn tay nhỏ bắt đầu nhặt những viên gạch vào xe rửa. Sau đó đẩy xe xiêu xiêu vẹo vẹo, chở những viên gạch đến nơi quy định.

Tuy lúc bắt đầu Lương Yên có hơi ử rũ, thế nhưng khi đã tiến vào trạng thái làm việc thì rất nghiêm túc, chỉ một lúc đã có thể đẩy xe một cách thành thạo.

Đạo diễn nhìn động tác của Lương Yên mà trong lòng căng thẳng liên nhắc nhở Lương Yên không cần làm việc quá chăm chỉ làm gì.

Vì vậy Lương Yên vừa chuyển gạch vào xe rửa vừa thở nặng nề nói ra cảm nhận của mình về công việc: “Tôi cảm thấy làm công nhân thực sự không dễ dàng, công việc, của bọn họ, thực sự rất cực khổ.”

“Ôi chao, mỗi người công nhân đều là một cái đinh ốc không thể thiếu trong quá trình xây dựng đô thị, chính vì vậy, có bọn họ vất vả cần cù lao động, chúng ta mới có cuộc sống tốt đẹp như bây giờ.” Lương Yên vừa nói vừa đẩy xe gạch đến địa điểm.

Vì quá chú tâm làm việc nên Lương Yên không để ý tất cả mọi người xung quanh đều đang há hốc mồm nhìn cô.

Mồ hôi trên trán Lương Yên thấm ướt những sợi tóc lòi ra khỏi mũ. Vì mũ rộng hơn đầu nên Lương Yên vừa phải đẩy xe vừa giữ mũ để không bị rơi. Chuyển vài chuyển thì cả người dính đầy bụi bặm, nhưng bởi vì ngũ quan xinh đẹp và làn da trắng, cho dù là đầy bụi đất, cũng khiến cho người ta cảm thấy cô là cô bé lọ lem bị mẹ kế ngược đãi.

Chỉ là trong cổ tích cô bé lọ lem chịu đựng cuối cùng đợi được hoàng tử tới cứu, nhưng Lương Yên chắc chắn không có cơ hội như vậy...

Đạo diễn tiết mục vì bị sốc nên quên cả chuyện ghi lại nội dung trên quyển sổ nhỏ.

Đây thực sự là... bà xã của Lục Lâm Thành à?

Đây thực sự là... nữ minh tinh mà người khác nhìn không thể cưỡng lại ư?

Đây không phải cô bé lọ lem, rốt cuộc là cô gái ma quỷ gì chứ!!!!!!

Đạo diễn sắp phát điên rồi, lúc đầu đã chuẩn bị sẵn kịch bản cho Lương Yên, chỉ cần Lương Yên dọn gạch xong sẽ biên tập lại. Lương Yên là cô gái yếu đuối duy nhất ở công trường làm công việc dọn gạch, bởi vì thể lực yếu nên vừa dọn hai chuyến đã bị thương rồi bật khóc. Cuối cùng nhìn những công nhân vì cuộc sống mà nỗ lực trên công trường, bị sự chăm chỉ cần cù của họ làm cảm động,

sau đó dưới sự giúp đỡ của các công nhân mà lấy lại được lòng tin. Dưới bóng hoàng hôn, bóng lưng nhỏ bé gồng mình mà nỗ lực, cần răng dọn xong đồng gạch của hôm nay.

Lúc chuẩn bị gạch tổ tiết mục cũng đã tính toán rất kĩ. Những nữ minh tinh có vóc dáng như Lương Yên quanh năm suốt tháng đều giảm béo, chắc chắn không có sức lao động. Vì vậy số lượng gạch không nhiều cũng không ít, Lương Yên cố gắng một chút là có thể hoàn thành. Nhưng mà, cô gái ma quỷ này lại không theo kịch bản _(:3” ∠)_

Lương Yên chuyển gạch nên hơi mệt, dừng lại tìm ly nước uống một hộp thì phát hiện các nhân viên đều nhìn mình với mặt vẻ mặt kỳ lạ.

Lương Yên sờ sờ mặt mình: “Trên mặt tôi... dính gì sao?”

“Không có không có không có.” Tất cả nhân viên ăn ý lắc đầu.

“Tôi cảm giác mọi người là lạ.” Lương Yên hỏi hai câu, rồi cũng không hỏi nhiều, lấy khí thế ngút trời vùi đầu vào công việc của mình.

Đồng gạch cuối cùng cũng dọn xong, Lương Yên ngồi dưới đất nghỉ ngơi, sau đó phúi mông đứng lên đi khắp nơi như tìm kiếm cái gì.

“Lương Yên, đang tìm cái gì thế.” Đạo diễn hỏi.

Lương Yên: “Gạch đâu rồi, biến mất hết rồi ạ?”

Thái dương của đạo diễn giật giật, cười gượng: “Không phải, tất cả đều bị cô dọn hết rồi...”

Số lượng mà tổ tiết mục đưa ra chỉ có thế, lúc đầu cho rằng Lương Yên dọn gạch phải đến chập tối, không ngờ là thời gian mới qua hơn nửa mà người ta đã hoàn thành nhiệm vụ.

“Thật sự hết rồi?” Lương Yên vẻ mặt không tin.

“Thật sự không còn.” Đạo diễn lắc đầu, nhìn Lương Yên trên người không có tới hai lạng thịt cười khen ngợi: “Lương Yên, cô thực sự thực sự rất giỏi đấy.”

“Khì khì cảm ơn ạ.” Lương Yên cầm cốc nước ngồi trên bậc thang nhỏ ở công trường. Mặc dù dọn gạch rất mệt nhưng cũng không đạt đến giới hạn thể lực của cô.

Lương Yên từ nhỏ sức lực đã lớn hơn các bạn cùng lứa. Khi còn học tiểu học phải tập cử tạ, bởi vì còn nhỏ nên ở trường không thường xuyên về nhà, cho nên ảnh chụp hồi bé của Lương Yên rất ít, hầu như ảnh hồi bé đều là chụp trong lúc luyện tập. Khi còn bé Lương Yên mập mập, đầu cắt tóc ngắn, hai gò má lúc nào cũng hồng hào, đứng luyện tập cùng các bạn cũng trông đầy đặn và mập hơn.

Lương Yên tập cử tạ ba tháng, không ngờ càng lúc lại càng gầy, từ một cô bé mập mập chắc nịch trở thành một cô gái vừa cao vừa gầy, vừa nhìn là biết không thích hợp luyện cử tạ. Cộng thêm gò má hồng hào của cô dần chuyển thành làn da trắng, ngũ quan cũng trở nên xinh đẹp hơn. Sau đó liền chuyển đến ban nghệ thuật ở bên cạnh.

Trong giới giải trí nhiều nghệ sĩ chia sẻ ảnh hồi nhỏ của mình với người hâm mộ và truyền thông, ngay cả Lục Lâm Thành cũng có một ảnh hồi năm tuổi mặc tây trang nghiêm túc nhìn vào máy ảnh. Vậy mà Lương Yên không có lấy một tấm ảnh hồi nhỏ, việc này khiến fan của Lục Lâm Thành nghi ngờ không biết có phải cô phẫu thuật thẩm mỹ hay không.

Thật ra Lương Yên rất ngại khi chia sẻ ảnh hồi nhỏ của mình, bởi vì ảnh người khác đều là chụp trong công viên, ở trước TV trong nhà, đứa trẻ mặc bộ quần áo mới ôm bộ đồ chơi cười rục rịch. Mà cô

không có ảnh như vậy, quy định tập luyện trong trường rất gay gắt, những ảnh cô chụp lúc nhỏ đều mặc bộ đồng phục xấu xí cưỡi ngựa nhìn vào máy ảnh, phong nền tất cả đều là bức tường sơn bị dụng cụ luyện tập bào mòn.

Trong trí nhớ lúc nhỏ của Lương Yên mãi mãi là bóng dáng say rượu không biết trời đất của người cha và người mẹ lúc nào cũng ngồi trên bàn mặt chực. Nồi nấu cơm trong nhà đã bị gỉ, còn vài cái bát cũng bị ra đi sau những trận cãi vã.

Hai người mà lúc nào cũng cãi nhau kia sau khi ly hôn ai cũng ghét bỏ không muốn chăm sóc cô, vì thế chắc chắn cô bị đưa đến trường thể thao.

Trường thể thao cạnh tranh rất khốc liệt, kết quả đào tạo của mọi người đều bám sát nhau, ai cũng cố gắng hết sức mình vì số người mà hằng năm tỉnh đội chọn không nhiều.

Sự cạnh tranh đó giống như trong giới giải trí, những cô gái trẻ có vẻ ngoài xinh đẹp như cá diếc sang sông, mỗi người đều nhìn chăm chăm vào tài nguyên có hạn trong giới.

Lương Yên đã từng xem ảnh hồi nhỏ kia của Lục Lâm Thành, mới năm tuổi đã học được vẻ mặt liệt, nhưng với vẻ ngoài trắng trẻo và bộ dáng sau này có thể mang tới tai họa kia lại khiến bao nhiêu fan kêu thảm thiết dưới phần bình luận, "Tại sao hồi bé ông xã có thể đáng yêu như vậy chứ."

Lương Yên cười hừ một tiếng.

Với bộ dáng như chú gà con yếu ớt này của Lục Lâm Thành, nếu gặp cô chắc chắn có thể một tay bóp chết.

Chương 7

Nhưng mà bây giờ Lục Lâm Thành cao hơn Lương Yên một cái đầu nên chắc chắn cô không thể bóp chết anh được nữa.

Ấy vậy mà ngày cô về thành phố B đã bị người ta chiếm tiện nghi, để đến cuối cùng ngay cả khóc cũng không khóc được. Lương Yên nghĩ tới mình bị đối xử như một con búp bê bơm khí thì rất tức giận, cộng thêm cái thái độ ngày hôm sau của Lục Lâm Thành thì sự tồn tại của cô cũng chỉ là để giải quyết nhu cầu sinh lý của anh ta.

Lương Yên dọn gạch xong trước thời gian, tổ tiết mục cũng không sắp xếp nhiệm vụ mới cho cô. Vì thế cô ngồi ngây ngốc trên bậc thang nhỏ, tưởng tượng đến cảnh cô sát hại cậu nhỏ của Lục Lâm Thành.

Dùng một con dao gọt hoa quả, lia lia cậu nhỏ của anh ta, ha ha ha ha ha ha ha ha ha.

Mà lúc này Lục Lâm Thành vừa kết thúc công việc đang ở studio tháo tóc giả bỗng dựng hất hơi một tiếng.

Người đại diện Trác Dương vẻ mặt nghiêm túc đẩy cửa đi vào, tiếng giày cao gót gõ trên mặt đất vang dội, thợt trang điểm có hơi sợ người đại diện có biệt danh “Trác mặt sắt” này của Lục Lâm Thành bèn cúi đầu khom lưng chào, sau đó cẩn thận từng li từng tí tháo tóc giả cho Lục Lâm Thành.

Lục Lâm Thành nhìn khuôn mặt khó ở của Trác Dương qua gương, mới hỏi: “Sao thế?”

Trác Dương kéo ghế lại ngồi, động tác vất chân tao nhã, sau đó khoanh hai tay trước ngực, hàm hừ: “Lương Yên này, gần đây lại cố tình gây chuyện à?”

Lục Lâm Thành rất ít khi nghe được tên Lương Yên từ miệng của người đại diện, lại hỏi: “Cô ấy làm sao?” Trác Dương đưa điện thoại của mình cho Lục Lâm Thành: “Cậu tự xem đi.”

Trong đó tất cả đều là việc mấy ngày nay Lương Yên “cố tình gây sự”, bao gồm việc một mình đi ăn lẩu rồi tuyên bố trong siêu thoại rằng cả đời này sẽ không cùng Lục Lâm Thành đi ăn lẩu, còn có bài viết được thảo luận sôi nổi nữ minh tinh Lương Yên tham gia chương trình thực tế không biết số điện thoại của chồng mình kia. Trác Dương vừa nhìn thấy bài viết này liền gọi điện cho người của chương trình, kết quả người ta nói rằng Lương Yên thật sự rất đặc biệt.

Lục Lâm Thành xem một lúc, giữa đôi lông mày cũng nhăn thành chữ “Xuyên” (川)

Wechat của Lục Lâm Thành rất riêng tư, cho nên không kết bạn với Lương Yên, để tiện liên hệ nên anh đã lưu số điện thoại cho cô, tuy là hai người chưa bao giờ gọi điện thoại, nhưng số điện thoại anh cho Lương Yên chắc chắn không thể nhầm. Tại sao lại là số không được?

Trác Dương: “Cô ta có phải muốn cọ nhiệt của cậu không? Mấy hôm trước cậu về thành phố có gặp cô ta không?”

Lục Lâm Thành đưa điện thoại cho Trác Dương, đôi mắt hơi híp lại: “Có gặp.”

Nhưng không hiểu tại sao lại bị cô oán hận T_T

Trác Dương: “Bài viết này tôi xóa rồi, tổ tiết mục bên kia nói rằng có lẽ là do thực tập sinh tiết lộ.”

Cô cầm điện thoại trong tay, “Để tôi gọi cho Lương Yên hỏi xem rốt cuộc cô ta định làm gì.”

Lục Lâm Thành thấy Trác Dương định gọi điện thoại cho Lương Yên liền nhớ đến trước đây, mỗi khi Lương Yên gặp Trác Dương bộ dáng y như chú chuột nhỏ thấy mèo, vội ngăn cản: “Không cần, cứ kệ cô ấy.”

Lục Lâm Thành chụp ảnh một ngày mệt mỏi nên nhắm mắt nghỉ ngơi: “Cô ấy ngoại trừ chương trình thực tế này cũng không có lịch trình gì khác, việc này coi như xong đi.” Trác Dương đặt điện thoại xuống, nhìn thoáng qua gò má của Lục Lâm Thành, chàng thiếu niên năm đó nay đã thực sự trở thành một người đàn ông, đường cong gò má nay đã tăng thêm mấy phần lạnh lùng kiên quyết như muốn nhắc nhở rằng người lạ chớ gần.

Trác Dương định nói “Cũng đã hai năm rồi, khi nào thì cậu định ly hôn với Lương Yên” nhưng vừa đến cửa miệng liền nuốt lại vào trong bụng.

Hai năm trước Lục Lâm Thành công bố tin kết hôn, không chỉ có công chúng kinh ngạc, ngay cả công ty quản lí cũng không hay biết gì, đến cả Trác Dương lên weibo mới biết chuyện Lục Lâm Thành chạy đi kết hôn, giận đến nổi sắp phát điên.

Giữa nghệ sĩ và người đại diện có hai kiểu quan hệ. Một là quan hệ cấp trên cấp dưới. Người đại diện sẽ được công ty giao hết quyền sinh sát của nghệ sĩ. Nếu nghệ sĩ không nghe lời người đại diện hay chọc giận công ty quản lí có thể bị hạn chế hoạt động, vì vậy hầu hết các nghệ sĩ đều hết sức lấy lòng người đại diện, nhờ cậy hết vào người đại diện của mình để có được nhiều công việc hơn.

Mối quan hệ kiểu này thường được phổ biến ở Hàn Quốc và Đài Loan, ở Trung Quốc cũng có kiểu quan hệ này nhưng rất ít. Đa số người đại diện của nghệ sĩ là được thuê. Chính như Lục Lâm Thành

là tự thuê người đại diện để quản lí công việc của mình. Theo một ý nghĩ nào đó thì Lục Lâm Thành là ông chủ còn cô là người làm công, nên có một số mặt rất hạn chế quyền hạn của cô.

Trác Dương cũng không thể nói gì Lục Lâm Thành, cho nên cô bắt đầu không thích vị diễn viên tuyến mười tám Lương Yên này. May thay, hai năm qua cô ấy rất yên tĩnh, chưa từng có hành động gì dựa vào sự nổi tiếng của Lục Lâm Thành. Vì vậy cô mới nhìn Lương Yên thuận mắt hơn một chút.

Mà hai sự kiện gần đây của Lương Yên thực sự đã chọc giận Trác Dương, nên cô mới hàm hồ chạy tới đây tố cáo với Lục Lâm Thành.

Chuyên gia trang điểm đặt bộ tóc giả của Lục Lâm Thành xuống, mỹ nam cổ đại đang nhắm mắt nghỉ ngơi đã trở về hiện đại. Lục Lâm Thành xoa xoa tóc, đột nhiên không hiểu sao lại nghĩ đến mái tóc dài của Lương Yên, sau đó lại nghĩ đến hôm sau cô nói một câu “Không có cảm giác gì” khiêu chiến sự tôn nghiêm của người đàn ông.

Lục Lâm Thành mặt đen lại: “Sau này chuyện của Lương Yên, không cần phải xen vào.”

Anh không tin, một nhân vật nhỏ bé như Lương Yên rời xa anh, có thể tạo ra được sóng gió gì.

Hôm sau ở hiện trường ghi hình . Bởi vì hôm qua các khách mời đã được trải nghiệm nghề nghiệp riêng cho nên hôm nay tất cả đều tập trung lại để quay phần trò chơi. Mỗi người bởi vì có nghề nghiệp không giống nhau nên trong trò chơi sẽ có những ưu thế khác nhau, người “sống” đến cuối cùng là người chiến thắng.

Địa điểm quay trò chơi hôm nay là ngoài trời, vì vậy có rất nhiều người tập trung bên ngoài địa điểm để xem náo nhiệt, đặc biệt còn có người hâm mộ của từng nghệ sĩ đến xem.

Ở hiện trường fans của Nghiêm Chuẩn là nhiều nhất, trong tay họ ai

cũng cầm banner tiếp ứng, còn có những fansite cầm máy ảnh chụp liên tục về phía Nghiêm Chuẩn.

Cảnh tượng này, Lương Yên rất hâm mộ.

Nghiêm Chuẩn đã quá quen với sự phô trương này của người hâm mộ, nên khi nhìn thấy ánh mắt hâm mộ của Lương Yên anh chỉ mỉm cười.

Ghi hình cho chương trình mỗi vị trí đứng của mọi người đều có lí do. Lưu Hồng Lương là MC chính và đội trưởng đứng ở chính giữa. Lương Yên và Tần Nguyệt Thi là hai nữ khách quý, vì vậy họ được sắp xếp đứng ở hai bên Lưu Hồng Lương. Còn Nghiêm Chuẩn có lưu lượng cực cao nên được tổ tiết mục xếp cho đứng bên cạnh nữ khách mời.

Ban đầu, tổ tiết mục muốn Nghiêm Chuẩn đứng bên cạnh Tần Nguyệt Thi, vì chắc chắn sẽ có nhiều cảnh phải quay chung hơn Lương Yên. Trai xinh gái đẹp đứng cạnh nhau thật sự rất bắt mắt. Cuối cùng, khi biên tập chương trình sẽ tạo một chút hiệu ứng ngọt ngào cho hai người, chắc chắn sẽ tạo được đề tài kéo nhiệt độ cho chương trình.

Biết được tổ tiết mục nhân cơ hội này sẽ tạo CP cho Nghiêm Chuẩn và khách mời nữ cho nên Nghiêm Chuẩn và đoàn đội đã từ chối. Chuyện này đối với thần tượng dựa vào fans như Nghiêm Chuẩn thực sự là quá ngược, vì thế dứt khoát cho anh đứng cạnh Lương Yên.

Lương Yên không có fans lại là người đã kết hôn, Nghiêm Chuẩn đứng cạnh cô sẽ không thể tạo CP, rất có cảm giác an toàn.

Đến phần hai người đối đầu với nhau Nghiêm Chuẩn phải chọn giữa hai khách mời nữ, vì vậy anh chọn luôn Lương Yên.

Trò chơi rất đơn giản, Nghiêm Chuẩn và Lương Yên sẽ đứng trên

quả bóng tập thể dục, không thể di chuyển chân và chỉ được dùng tay, ai ăn ngã đối phương trước thì người đó sẽ thắng.

Fans nhìn thấy Nghiêm Chuẩn và Lương Yên cùng đứng trên bóng tập thể dục thì tất cả đều hét lên, đồng loạt lấy điện thoại ra quay chụp.

Tiếng còi bắt đầu cuộc chơi vang lên, Lương Yên bắt đầu tấn công trước, Nghiêm Chuẩn linh hoạt né tránh. Quả bóng thể dục dưới chân hai người rung lắc rất mạnh, trò chơi này bất kể là đàn ông hay phụ nữ đều không có mặt hạn chế. Cơ thể Lương Yên thì dẻo dai linh hoạt, Nghiêm Chuẩn lại giữ cân bằng rất tốt, hai bên ngang tài ngang sức không ai chịu nhường ai.

Lúc này tiếng la hét của các fans bên ngoài hiện trường sôi động hơn bao giờ hết.

Cả hai người đều muốn dành chiến thắng, trận chiến đang đến hồi gay cấn. Nghiêm Chuẩn bất ngờ dùng lực đẩy, cả người Lương Yên gần như rơi ra khỏi quả bóng, nhờ sự dẻo dai của mình, cô nhanh chóng ổn định cơ thể đứng vững trên quả bóng.

Tiếng la hét của các fan còn vang dội hơn khi Lương Yên tránh được một đòn phản công bất ngờ từ bạn chơi của mình.

Lương Yên nhanh chóng đứng vững rồi lập tức tấn công, cô nghiêng người về phía trước, dùng lực từ tay của mình đẩy mạnh về phía hai tay của đối phương.

Nghiêm Chuẩn tức khắc không giữ được thăng bằng mà ngã ngửa ra sau.

Lương Yên mắt thấy mình sắp thắng, cô đang thầm tự hào về bản thân thì đột nhiên nghe được một tiếng “Xì” ngay dưới chân của mình.

Quả bóng thể dục đã hết hơi.

Sau đó, tính đàn hồi của quả bóng dưới chân cô mất đi, cũng theo đó mà Lương Yên mất sự cân bằng. Hai tay cô cố gắng dùng lực để cân bằng lại nhưng cả người Lương Yên vẫn mất kiểm soát và ngã về phía trước.

Lương Yên ngã vào miếng xốp bọt biển trên mặt đất. Cô không bị thương, nhưng cô cảm nhận được đầu mình như bị đập vào vật gì đó, dường như có nhiệt độ và cả tính co giãn.

Hơn nữa tiếng la hét bên ngoài hiện trường đột nhiên biến mất, xung quanh hiện trường ghi hình im lặng đến quái lạ.

Lương Yên sờ sờ đầu của mình rồi cẩn thận nhìn lên. Đập vào mắt cô là đôi chân dài của Nghiêm Chuẩn, khuôn mặt anh đang lộ rõ vẻ kinh ngạc, kèm theo đó là vẻ mặt đau đớn.

Lương Yên hít vào một hơi thật sâu, với tư thế hiện tại của bọn họ và góc độ lúc cô ngã về phía trước, vậy đầu cô đập vào chắc là...

Ánh mắt của Lương Yên lướt một vòng trên người Nghiêm Chuẩn, cuối cùng dừng lại ngay phần đùi quần đang dương cao lên của anh.

“.....”

Lương Yên đột nhiên lúng túng.

Chuyện này phải kết thúc thế nào đây?

Đứng dậy rồi đi hỏi thăm anh?

Hay giả vờ như không có chuyện gì xảy ra?

Cuối cùng, những người trong tổ chương trình đã phá vỡ sự lúng

túng này. Lưu Hồng Lương và mấy người MC khác chạy đến bên cạnh Nghiêm Chuẩn hỏi thăm xem xét tình hình.

Tiếng la hét của các fan bên ngoài hiện trường dường như đạt đến một độ cao chưa từng thấy và Lương Yên rõ ràng nghe được:
“Lương Yên, tôi đánh chết cô!!”

Lương Yên ngơ ngác bò dậy, cả người cứng ngắt quay đi. Cô không dám nhìn fan của Nghiêm Chuẩn ở bên ngoài.

Chương trình tạm thời dừng ghi hình. Vốn dĩ Lương Yên muốn đi xin lỗi nhưng Nghiêm Chuẩn vừa thấy cô đã che lại chỗ nào đó rồi bỏ chạy. Rõ ràng chuyện đầu cô đập vào bộ phận nào đó đã gây ra bóng ma tâm lý cho anh ta.

Kể từ khi Lương Yên mất trí nhớ thì đây là lần đầu tiên cô lên hot search sau lần công bố tin kết hôn với Lục Lâm Thành.

“Lương Yên làm Nghiêm Chuẩn đoạn tử tuyệt tôn”

Chương 8

Edit: Yên Tử

Beta: Cải Xanh

Gần đây giới giải trí sóng yên biển lặng, các minh tinh đều rất yên tĩnh, không có tin kết hôn càng không có tin ngoại tình. Các cô gái trong giới fan hâm mộ suốt một thời gian không tìm được niềm vui từ việc ăn dưa. Cho đến chiều nay, một đoạn video dài khoảng mười mấy giây được truyền tải rộng rãi trên mạng xã hội lập tức thu hút được sự chú ý của vô số người, sau đó nhanh chóng leo thẳng lên hot search Weibo.

“Đài Hoa Quả video hiện trường “Khiêu chiến người dũng cảm” cảnh ghi hình Lương Yên x Nghiêm Chuẩn. Tất cả đều đau thay cho Nghiêm Chuẩn ㄟ ▽ ㄟ.”

Dưới góc nhìn ngắn ngủi 10 giây của người xem, khi trò chơi đang diễn ra khốc liệt, chỉ thấy Lương Yên mặc bộ đồ công nhân đôi chân run run, cả người lao về phía trước như một chú chim nhỏ đang giãy dụa muốn xông ra ngoài. Còn tổng tài bá đạo Nghiêm Chuẩn mất thấy sắp xảy ra thảm kịch nên lão cúi lùi ra phía sau hai bước, nhưng vẫn không tránh được mũi tên lửa mạnh mẽ của quân địch ở đối diện. Sau đó chỉ thấy Duang(1) một chút, một cái đầu nhỏ với đầu búi tóc cùng với tiếng thét chói tai của fan như đánh thẳng vào một bộ phận dễ tổn thương nhất của thần tượng nữ, tiếp theo cả hai cùng ngã xuống đất, lưỡng bại câu thương(2).

(1): được dùng như một hiệu ứng đặc biệt mang tính hài hước, xuất phát từ một video đại ngôn của Thành Long.

(2): không quan tâm đến thiệt hại của bản thân, đánh nhau đến chết mới thôi. Ý tác giả dùng trong truyện là cả hai không để ý đến thiệt hại của bản thân chỉ quan tâm đến phần thắng.

Weibo ngay lập tức trở nên náo nhiệt, bình luận bên dưới nhanh chóng đã hơn mười nghìn.

[Mẹ nó ha ha ha ha ha ha tuy nhìn thôi cũng thấy đau, nhưng xin lỗi nhé tôi lại rất muốn cười ha ha ha ha ha ha]

[Đây không phải là Lương Yên vợ Lục Lâm Thành sao? Thì ra rất dũng mãnh, thảo nào Lục Lâm Thành không muốn nhắc đến cô ta ha ha ha ha ha ha]

[Hôm nay là Nghiêm – Thẩm – Chuẩn]

[Xin quý vị đừng nhấn mạnh vợ Lục Lâm Thành, xin cảm ơn, Lục Lâm Thành cũng không chấp nhận quan hệ này.]

[Cái đó, tôi hỏi một câu hơi ngốc này nhé, chỗ đó của con trai bị đâm sẽ cảm thấy đau à, nhìn vẫn ổn mà.]

[Tuyệt đối sẽ không đau, mấy người tìm bạn trai mình thử thì sẽ biết.]

[Đầu của cô ấy đập vào cằm bé của Nghiêm Chuẩn đấy, mẹ nó xấu hổ quá.]

[Lương Yên sao vẫn chưa rút khỏi giới giải trí vậy, nhìn thấy cô ta là lại phiền..]

[Người phụ nữ này vừa xuất hiện là mắt mặt, Lục Lâm Thành nhìn thấy sẽ như thế nào...]

[Yên tâm đi, Lục Lâm Thành sẽ không nghĩ nhiều. Có lẽ cô ta trông

thế nào thì anh ấy cũng đã quên rồi.]

[Chỉ có tôi cảm thấy, Lương Yên và Nghiêm Chuẩn đứng cạnh nhau nhìn rất xứng đôi sao...]

[Lầu trên, không cần mắt thì hãy tặng cho người khác có nhu cầu sử dụng]

—

Sau khi xem đoạn video này, hầu hết mọi người đều cười và âm thầm đau thay cho Nghiêm Chuẩn. Đồng thời họ cũng cảm thấy tức giận với sự tồn tại của Lương Yên, nhưng cũng chỉ có một số người chủ yếu là fan của Nghiêm Chuẩn, rất tức giận.

Quả bóng thể dục dưới chân Lương Yên hết hơi đột ngột chứ không phải là bị nổ. Ngoại trừ cô đứng trên quả bóng thì người xem bên ngoài dường như không thấy thay đổi gì lớn, vì thế Lương Yên không chỉ nghe được tiếng fan Nghiêm Chuẩn ở hiện trường hét “tôi đánh chết cô”, mà còn được đọc những bình luận trên mạng.

[Đoạn trước Lương Yên ngã ra phía sau như vậy mà còn có thể đứng lên, tại sao mới như thế mà không giữ được trọng tâm chứ?]

[Đúng đấy, rõ ràng là cố ý, người phụ nữ muốn nổi tiếng mà, thật ghê tởm.]

[Lục Lâm Thành không quan tâm tới cô ta, bây giờ lại kéo Nghiêm Chuẩn vào. Nhân phẩm quá kém.]

[Theo như các fan có mặt tại hiện trường nói thì Nghiêm Chuẩn đau đến nỗi không đứng dậy nổi, vậy mà vẫn có thể chịu đựng, hu hu A Chuẩn tính tình quá tốt.]

[Lương Yên dám đập vào Nghiêm Chuẩn tôi à mẹ nó!!!!]

[Lương Yên hiện tại mà ở trên tay tôi, tôi sẽ đánh chết cô ta]

[Thích + 1]

[Thích + 10086]

[Thích + số thẻ căn cước.]

—

Vào đêm kết thúc buổi ghi hình của chương trình, trong căn nhà mới thuê Lương Yên vẽ mặt hoảng sợ nhìn vào hot search đầu tiên của mình kể từ khi mất trí nhớ.

Cho dù bị dẫm đạp bị mắng chửi thì cô cũng không có hành động gì quá lớn, dù sao cô cũng đã nghĩ đến việc không ai muốn nhìn thấy mình. Chỉ là bất kể người phụ nữ nào đạp vào chỗ đó của đàn ông đều cảm thấy xấu hổ, nhưng mà cô còn bị fans chụp ảnh quay video cung cấp cho nhân dân cả nước rồi. Đây là video đứng top 10 clip vui nhộn hàng đầu của chương trình thực tế năm nay.

Quá xấu hổ!

Điều quan trọng nhất là hiện tại cô không có quyền được giải thích. Trước khi quay chương trình các nghệ sĩ phải kí một bản hợp đồng bảo mật với chương trình, trước khi tiết mục được phát sóng thì không được tiết lộ nội dung liên quan đến chương trình. Cho nên bây giờ Lương Yên mà giải thích bất cứ điều gì đều sẽ là vi phạm hợp đồng. Còn có hot search lần này mang lại không ít độ hot cho chương trình, bây giờ chương trình còn chưa phát sóng nhưng đã thu hút một số lượng lớn người xem. Cho nên người của chương trình dặn Lương Yên phải giữ kín như bưng, nếu hiện tại sự thật mà được công khai thì số lượng người ăn dưa chờ xem sẽ giảm rất nhiều.

May mắn thay, đạo diễn chương trình đã nói công đoạn chỉnh sửa

sẽ biên tập lại và giải thích rõ ràng chuyện quả bóng bị hết hơi. Lương Yên chờ tiết mục phát sóng đến mòn cả con mắt. Hơn nửa tháng trôi qua, kỳ đầu tiên của chương trình của Đài Hoa Quả chính thức phát sóng.

Bởi vì chủ đề Lương Yên làm Nghiêm Chuẩn đoạn tử tuyệt tôn đã rất hot, cho nên khi được phát sóng nhiệt độ của chương trình cũng rất cao. Mà Lương Yên bị fans của Nghiêm Chuẩn mắng hơn nửa tháng, cũng chỉ chờ chương trình được phát sóng để công bố sự thật, cho nên trước khi chương trình phát sóng 30 phút cô đã ngồi chờ trên chiếc ghế nhỏ trước TV.

Đầu tiên là các khách mời cùng nhau chọn nghề nghiệp, trừ đoạn Lương Yên không gọi được cho Lục Lâm Thành bị cắt đi thì còn lại đều phát sóng bình thường.

Lương Yên sờ sờ mũi, suy nghĩ không biết tại sao đoạn đó lại bị cắt.

Sau đó là kinh nghiệm nghề nghiệp, so với các khách quý khác Lương Yên có ít ống kính hơn, mặt mày hơi đen một chút, còn lại thì đều bình thường.

Cuối cùng là đoạn quyết chiến trong trò chơi, Lương Yên làm Nghiêm Chuẩn đoạn tử tuyệt tôn được tổ tiết mục cố ý cắt nổi ở đoạn cuối cùng, điều đó đã làm tăng thêm sự hồi hộp của tất cả khán chúng ăn dưa và Lương Yên ngồi trước TV đang ăn uống. Mọi người đều nhìn thấy trong phần chơi game quả bóng dưới chân Lương Yên bị hết hơi “Xì” một tiếng, sau đó khán giả mỗi lần xem đến cảnh đầu cô đập vào bộ phận quan trọng đều cười lăn lộn.

Lương Yên chờ đợi cả đêm, cuối cùng đợi được đoạn quả bóng bị xì hơi thì cảm động đến phát khóc.

Rốt cuộc cô cũng được chứng minh vô tội chứ không phải là cố ý. Cô thật sự không mạnh mẽ như thế, đây rõ ràng là do đạo cụ của tổ tiết mục, không phải là do cô hu hu hu hu hu....

Lúc chương trình kết thúc đã là 11 giờ, fans của Nghiêm Chuẩn ngày đêm kêu gào dưới Weibo của cô cũng đã dừng lại. Cuối cùng cô cũng có thể được ngủ một giấc ngon lành.

Kỳ đầu tiên của chương trình ngay khi vừa chiếu đã rất thành công, trong suốt chương trình sự chú ý của Lương Yên chỉ tập trung vào quả bóng bị xì hơi. Mà cùng lúc đó, một tấm ảnh đang được fans truyền tay nhau.

Trong bức ảnh, đoạn cuối cùng của trò chơi tất cả các khách mời đều tập trung tại một chỗ, Lương Yên trong trang phục công nhân đội mũ bảo hộ vẽ mặt tràn đầy ngưỡng mộ nhìn về phía trước, mà bên cạnh cô tổng tài bá đạo Nghiêm Chuẩn đang cúi đầu nhìn cô.

Môi mỉm cười, ánh mắt dịu dàng.

Trai xinh gái đẹp, một người mặt hơi đen một người thì sạch sẽ. Hai người như đại diện cho hai thế giới nhưng đứng cạnh nhau lại hòa hợp đến kì lạ.

Rất nhanh đã có fans chụp cảnh này lại đăng lên trên mạng.

[Mẹ nó sao lại thế này, ánh mắt này của Nghiêm Chuẩn cưng chiều quá đi mất!]

[Lương Yên đang nhìn cái gì thế? Tuy rằng không thích cô ta, nhưng nhan sắc của cô ta tôi phục.]

[Khi nào Lương Yên mới chịu tha cho Lục Lâm Thành, tôi nhìn thấy cô ấy là khó chịu.]

[Phải làm sao đây! Cô gái dọn gạch x Tổng tài bá đạo, ngay lập tức tự bỏ dỡ một bộ phim thần tượng aaaa, suy nghĩ lại thì rất ngọt ngào đó, thế nhưng tôi lại muốn đập hu hu hu hu hu hu...]

[Thế này có vẻ không ổn lắm, Lương Yên cũng đã kết hôn rồi...]

[Đúng đấy, Lục Lâm Thành sẽ tức giận.]

[Lục Lâm Thành tức giận cái rắm, lễ trao giải năm ngoái anh ấy và Lương Yên đều đi, trong suốt buổi lễ cũng không liếc mắt nhìn Lương Yên lấy một lần rõ ràng là muốn đá cô ta đi nhưng cô ta lại dính như keo. Mỗi ngày tôi đều vào siêu thoại #Hôm nay Lục Lâm Thành đã ly hôn chưa? để điểm danh.]

—

Bàn tay của các cô gái hành động cả đêm, lấy cảnh Lương Yên dọn gạch ở công trường và bá đạo tổng tài của Nghiêm Chuẩn cắt ghép với nhạc nền phù hợp. Một đoạn video dài tầm ba phút rưỡi, kể về tình yêu lãng mạng giữa cô gái ở công trường và tổng tài bá đạo. Cuối cùng video dừng ở hình ảnh, cô gái công nhân một lòng mong đợi nhìn về phía trước, mà tổng tài bá đạo về mặt cứng chiều nhìn cô gái công nhân, xứng đáng với câu: Một lần liếc nhìn là cả nghìn năm.

Video này lúc đầu chỉ là một nhóm fans nhỏ bí mật cắt ghép cảnh ngọt ngào, nhưng không ngờ tới lại bị blogger mấy nghìn lượt theo dõi chia sẻ. Kết quả lúc video được công khai thì thực sự hot. Cư dân mạng nhìn quen nữ chính nhu nhược nói độc lập nhưng toàn dựa vào nam chính rồi, nay lần đầu tiên nhìn thấy nữ chính dọn hơn trăm viên gạch ở công trường cho nên liền sôi nổi chia sẻ video, còn có người ngạc nhiên khi có sự kết hợp đẹp đẽ như vậy. Ngay cả Lương Yên, là người bị quần chúng ghét bấy giờ trong mắt mọi người cũng đã thuận mắt hơn nhiều.

Hôm sau, Lương Yên bị đánh thức bởi chuông điện thoại.

Ở đầu dây bên kia, Khương Mộc không thể bình tĩnh được: “Yên à, mau xem video đi, em, em lại được lên hot search.”

Lương Yên đang trong trạng thái mơ ngủ lơ đãng dụi mắt, vừa nghe đến video tinh thần liền tỉnh táo, cô còn tưởng rằng video của cô đập đầu vào chỗ hiểm của Nghiêm Chuẩn: “Không phải hôm qua trong chương trình đã giải thích là quả bóng bị bay hơi sao? Không phải em cố ý!”

Khương Mộc: “Không phải, tôi không thể nói rõ. Em tự xem đi.”

Lương Yên cúp điện thoại, nghi ngờ mở Weibo lên, trên bảng hot search từ trên xuống dưới có chỗ nào là có tên cô?

Lương Yên tỏ vẻ không quan tâm, cô chắc chắn rằng hôm qua Khương Mộc nằm mơ cô lên hot search. Vừa ngáp cô vừa tiện tay ấn vào hot search no.1 có cùng tên với bộ phim thần tượng: “Đánh cắp trái tim của anh ấy.”

Bài đầu tiên được hơn 20.000 lượt share đứng đầu Weibo: “Thực phẩm tự sản xuất, cô gái dọn gạch x tổng tài bá đạo. Cô ấy không chỉ dọn gạch, mà còn có... trái tim của anh ấy.”

Chế độ wifi, tự động phát video.

Lương Yên từ vẻ mặt không quan tâm chuyển thành mặt đen tràn đầy dấu chấm hỏi. Sau khi xem xong video, người mặt đen tràn đầy dấu chấm hỏi lại dần dần trở thành khuôn mặt muốn khóc mà không được muốn cười cũng không xong.

Bức ảnh “Một lần liếc nhìn là cả nghìn năm.”, ánh mắt ngưỡng mộ của cô rõ ràng là nhìn fans của Nghiêm Chuẩn ở đối diện mà.

Về phần Nghiêm Chuẩn, người này có đôi mắt hoa đào, nhìn cái gì cũng là vẻ mặt thâm tình đấy có được không hả?

Lương Yên mở bình luận.

[Mẹ nó video này ghép cũng quá hay aaaaaaa! Ngọt!]

[Blogger quá tuyệt!]

[Nhiều gạch như vậy, Lương Yên khỏe thật đấy.]

[Lương Yên hãy buông tha Lục Lâm Thành đi, hãy trả lại anh ấy cho chúng tôi. Cô rất xứng với người khác, xin cô đấy.]

[Đúng, hãy trả lại Lục Lâm Thành cho chúng tôi.]

[Trả lại Lục Lâm Thành cho chúng tôi.]

Tất cả các bình luận dường như đang nhắc nhở Lương Yên rằng cô còn có Lục Lâm Thành. Đại đa số cư dân mạng đều không thể chấp nhận Lục Lâm Thành và Lương Yên, nhưng họ lại chấp nhận được Lương Yên và Nghiêm Chuẩn. Nếu đổi một Nghiêm Chuẩn có thể trả được sự tự do cho Lục Lâm Thành thì mọi người đều đồng ý.

Lương Yên cảm thấy mình như một quả bóng. Để cứu Lục Lâm Thành, mọi người không tiếc đá cô qua cho Nghiêm Chuẩn.

Chương 9

“Mang theo cả trái tim anh” cứ thế chễm chệ trên hot search cả một ngày liền.

Bản thân Lương Yên cũng đã xem đi xem lại đoạn video kia rất nhiều lần, lúc đầu còn cảm thấy xấu hổ, nhưng dần dần lại thấy hình tượng được lồng ghép vào trong cốt truyện này chẳng giống mình chút nào, hơn nữa ngay cả cô... Cũng càng xem càng cảm thấy ngọt ngào.

Cô gái chuyển gạch x tổng tài bá đạo sánh duyên với nhau vốn đã là một chủ đề mới mẻ, cộng thêm khả năng cắt ghép, biên tập thần kỳ của những người hâm mộ và hình ảnh Nghiêm Chuẩn và Lương Yên thường xuyên đứng cạnh nhau trong chương trình tạp kỹ, cuối cùng cứ thế dưới sự nhiệt tình theo đuổi thần tượng của ngàn vạn cô gái, một sinh vật có tên CP phấn đã ra đời.

Lương Yên kinh sợ nhìn những bức ảnh mình và Nghiêm Chuẩn chụp chung tìm được trong diễn đàn ở Super Topic, hơn nữa ngay cả tên CP cũng mang một hàm nghĩa sâu sắc: “Ánh mắt chí mạng.”

Lượng fan của “Ánh mắt chí mạng” trong Super Topic vẫn không ngừng tăng lên, ngày tiếp theo lại có hơn mười ngàn người cam đoan không giả*, trên diễn đàn vô cùng sôi nổi, ngoài đoạn video ngắn “Mang theo cả trái tim anh” được chỉnh sửa lồng ghép công phu kia, còn có cả những lần xuất hiện riêng biệt của Lương Yên và Nghiêm Chuẩn trên màn ảnh cũng được ghép thành những bức ảnh động chín ô** khác nhau, thậm chí có fan còn tỉ mỉ phân tích những chi tiết mập mờ của hai người trong chương trình, tất cả bình luận phía dưới đều đồng loạt “Deadlock.***”

(*Nguyễn văn 如假包换的 [rú jiǎ bāo huàn] là một cụm từ của Trung Quốc có nghĩa nếu đó là hàng giả, thì sẽ hoàn trả lại cho người dùng, chủ yếu được sử dụng trong khẩu hiệu của các cửa hàng, một số ít cũng được trích dẫn ở nơi khác có nghĩa “Chắc chắn là thật.”)

(***Deadlock là hiện tượng tranh chấp tài nguyên giữa hai hay nhiều lệnh trong đó lệnh này giữ tài nguyên mà lệnh kia cần dẫn tới việc không lệnh nào có thể kết thúc để giải phóng tài nguyên, thường được dùng trong cơ sở dữ liệu,

Lương Yên run rẩy chứng kiến sự bùng nổ trào lưu “Ánh mắt chí mạng” của đông đảo người hâm mộ, sau đó xuống thư mục CP được đánh dấu ở dưới cùng, tìm thấy cái tên “Cặp vợ chồng sơn hỏa”, số người theo dõi chỉ đến con số năm trăm, tiêu đề hoang vắng, một tuần trước còn bị fan của Lục Lâm Thành tàn sát trong Super Topic CP.

Khương Mộc đã từng nói, thế giới của các fan hâm mộ không thiếu những cái lạ, chỉ có Lương Yên chưa từng nghĩ rằng bản thân mình cũng fan riêng, cho nên cô và Lục Lâm Thành cũng là một cặp vợ chồng có CP phần trong làng giải trí này.

Chỉ là đội ngũ CP phần của bọn họ tương đối thâm hiểm...

Bình thường bị những fan không không chấp nhận cuộc hôn nhân này của Lục Lâm Thành đòi đánh đòi mắng đều có thể bỏ qua, nhưng rõ ràng CP mà họ yêu thích đã lĩnh giấy chứng nhận kết hôn, quan hệ giữa hai người họ đã được pháp luật bảo vệ, bây giờ lại phải trơ mắt nhìn những video, hình ảnh ngọt ngào gán ghép Lương Yên với một người đàn ông khác mà đám người kia tạo ra trở nên nổi tiếng khắp mạng xã hội hay sao.

Lương Yên vắt hết óc để suy đi nghĩ lại cũng không thể nào hiểu nổi tại sao lại có những người cam tâm tình nguyện chống lại cả thế giới để ủng hộ CP giữa cô và Lục Lâm Thành, thế là lại mở tài khoản

phụ “Ma tiên bảo đại ca” lặng lẽ lén vào trong group chat nội bộ của nhóm “Cặp vợ chồng sơn hỏa.”

Quá trình xét duyệt để được vào trong fan group vô cùng khắt khe, Lương Yên phải gửi xác minh một lúc lâu sau mới được thông qua, cô vừa mới bước vào nhóm thì đã phát hiện quần chúng trong đó đang vô cùng sục sôi.

Số thành viên trong fan group “cặp vợ chồng sơn hỏa” không ngờ lại lên đến con số một trăm người, chỉ là bình thường tất cả đều tương đối yên tĩnh không thích nói chuyện phiếm, nhưng hôm nay trào lưu “Ánh mắt chí mạng” bên kia đang rất náo nhiệt, lại thêm mấy “phấn sống*” thẳng tay rắc một nhúm muối lên miệng vết thương bọn họ, trong group chat bỗng nhiên xuất hiện khí thế ngất trời hiếm khi có được.

(Phấn sống chỉ bộ phận người hâm mộ giả mạo thường xuyên đăng ký những tài khoản xã hội ảo chỉ để theo dõi những người khác mà không đăng bài, không thực hiện bất cứ hành động đăng ký thông tin cá nhân nào. Nó dùng những ngôi sao hay những người có nhu cầu mua lại để tạo thành thủy quân thực hiện một mục đích nào đó.)

[Rõ ràng Lương Yên và Lục Lâm Thành đã kết hôn rồi! Những người tạo ra “Ánh mắt chí mạng” kia đang nghĩ gì vậy?]

[Đúng vậy, đúng vậy, quá biến thái.]

[Không phải chúng ta mới là những người đúng đắn sao?]

[Tức đến mức ta muốn đánh nhau rồi.]

[Nhưng mà bên kia nhiều người quá chúng ta không thể đánh lại được...]

[Hu hu hu, lúc nào Lục Lâm Thành mới đứng chung một khung hình với Lương Yên đây, tôi có thể tưởng tượng được nếu hai người bọn

họ đứng bên cạnh nhau thì đẹp mắt đến nhường nào.]

[Từ hai năm trước ta đã mong đợi bọn họ đứng bên cạnh nhau rồi.]

[Haizzzz chỉ có thể chờ mà thôi.]

Đúng lúc này, quần chủ của group chat “cặp vợ chồng sơn hỏa” đột nhiên xuất hiện, gửi lên một icon biểu cảm cúi đầu ủ rũ, biểu hiện của quần chủ không giống với thường ngày, nhất định là đã có chuyện gì xảy ra, vì thế các thành viên trong nhóm đều rối rít hỏi:

[Hỏa tử, có chuyện gì vậy.]

Ta yêu sơn hỏa: [Là chuyện của hot search hôm nay, vừa rồi tôi đã đi khiếu nại với chủ nhân của “Ánh mắt chí mạng”, bọn họ phần ai là chuyện của bọn họ, tôi chỉ muốn mấy người kia đừng cố gắng gán ghép Lương Yên và Nghiêm Chuẩn nữa, dẫu sao cô ấy đã kết hôn với Lục Lâm Thành rồi, nếu làm như vậy thì đều sẽ ảnh hưởng không tốt đến cả hai bên, cuối cùng, haizzz....]

[Cuối cùng thế nào?]

Ta yêu sơn hỏa: [Tất cả mọi người trong group này đều là fan của cặp đôi Lương Yên và Lục Lâm Thành, bất kể hai năm qua bị tàn sát, bị ức hiếp như thế nào đi chăng nữa chúng ta đều kiên trì được, chỉ vì một ngày nào đó có thể nhìn thấy hai người bọn họ đứng ở bên cạnh tỏa sáng. Nhưng bây giờ, Lục Lâm Thành chưa bao giờ đề cập đến bất cứ chuyện gì liên quan đến Yên Yên, Yên Yên lại bị trói CP với người khác trong chương trình tạp kỹ kia, ngay cả cái trào lưu “Ánh mắt chí mạng” gì đó cũng nhận được sự ủng hộ đông đảo từ cư dân mạng, lúc này tôi thật sự không thể nhìn thấy được ý nghĩa từ những nỗ lực không ngừng của chúng ta trong suốt mấy năm qua.]

Tôi yêu sơn hỏa: [Hay là... Mọi người đều giải tán đi, ngay cả Super Topic cũng giải tán đi.]

[Hòa tử, em không muốn!]

[Hòa tử, chị đã quên rồi sao, không phải lúc đầu chúng ta đã thống nhất rồi sao, chỉ cần Lương Yên và Lục Lâm Thành chưa ly hôn thì chúng ta vẫn còn hy vọng, nhất định phải kiên trì đến cùng]

[Đúng vậy, đúng vậy, mọi người ở đây đã sát cánh bên nhau hai năm, sao có thể nói giải tán là giải tán được, chúng ta còn có hy vọng!]

Liên tục có mấy người lên tiếng ngăn cản không nên giải tán group này, sau đó lại nhắc đến từng kỷ niệm, từng vui buồn mà mọi người cùng nhau trải qua trong suốt hai năm qua, phải chịu đựng sự kinh thường của những người trong giới như thế nào, phải chịu cảnh bị fan của Lục Lâm Thành lần lượt chia rẽ nội bộ như thế nào, tất cả đều là những trang sử máu và nước mắt vui buồn lẫn lộn trong thế giới này.

Ta yêu sơn hỏa: [Cảm động, thật sự xin lỗi mọi người, là tôi đã quá tiêu cực, Yên Yên và Lục Lâm Thành còn ở bên nhau, sao chúng ta có thể nói giải tán liền giải tán được.]

Mọi người: [Đúng vậy, đúng vậy.]

[Yên Yên và Lục Lâm Thành còn ở bên nhau, sao chúng ta có thể nói giải tán liền giải tán được.]

Ta yêu sơn hỏa: [Tất cả mọi người không nên nhụt chí, tôi tin rằng, chỉ cần lặng lẽ ủng hộ, chắc chắn sẽ có ngày được Yên Yên và Lục Lâm Thành phát đường cho chúng ta.]

[Chỉ cần yên lặng ủng hộ, chắc chắn sẽ có ngày được Yên Yên và Lục Lâm Thành phát đường cho chúng ta.]

[Chờ Yên Yên và Lục Lâm Thành phát đường!]

[Chờ Yên Yên và Lục Lâm Thành phát đường!]

[Chờ Yên Yên và Lục Lâm Thành phát đường!]

.....

Lương Yên vừa trộm đọc những tin nhắn vừa cắn móng tay, không thừa nhận mình bị một nhóm fan làm cho cảm động sắp bật khóc.

Mặc dù phải chịu đựng sự lạnh lùng kỳ thị thậm chí là ức hiếp của những fan nhà khác trong giới, mặc dù lâu lâu lại có người đến tàn sát doanh trại của mình, nhưng những người hâm mộ này, trong một hoàn cảnh khó khăn như vậy, vẫn giữ gìn được lòng đoàn kết nhất trí chờ CP của bọn họ phát đường.

Lương Yên vô cùng xúc động, nếu không phải cô không có số điện thoại của Lục Lâm Thành, thì thiếu chút nữa đã muốn phát đường cho nhóm người này ngay lập tức rồi.

Cô nhìn số điện thoại không tồn tại của Lục Lâm Thành trong danh bạ, tự giấu bật cười một tiếng.

Người vợ bị bỏ rơi chính thức không phải là hình tượng mà cô muốn theo đuổi nữa rồi.

“Sự thách thức của người dũng cảm” vừa mới phát sóng tập đầu tiên đã trở nên nổi tiếng, sự cố của Lương Yên và Nghiêm Chuẩn lại càng bùng nổ, “Ánh mắt chí mạng” liên tục chiếm giữ top đầu trong khối CP Super Topic, thậm chí ngay cả những tác phẩm truyện chữ truyện tranh về cô gái chuyển gạch và tổng tài bá đạo cũng đã được ra đời. Nhưng đôi lúc chẳng còn gì sót lại sau khi sự nổi tiếng qua đi, Lương Yên chính là ở trong trường hợp này. Lịch trình của cô vẫn trống hoắc.

Khương Mộc mang chi tiết công việc nhận được sau khi tập đầu tiên của chương trình tạp kỹ mà hắn đã thuộc như lòng bàn tay đến trước mặt Lương Yên: “Cũng không phải hoàn toàn công toi vô ích, cô xem cái này đi, có một nền tảng trực tuyến đang mừng sinh nhật tròn một tuổi, muốn mời cô đi livestream.”

Lương Yên đang nằm dài trên ghế sofa, nghe được lời này lại lấy làm khó hiểu: “Livestream?”

Chẳng lẽ trong mắt người khác cô đã suy bại đến mức phải làm hoạt náo viên trên mạng sao?

Nói đến livestream, Lương Yên ngay lập tức liên tưởng đến cảnh tượng bản thân mình mặc váy ngắn trễ ngực vì mưu sinh mà ngồi trước máy tính bán rẻ nụ cười lấy lòng những trạch nam nũng nịu “Cảm ơn món quà của ca ca”, sau đó cảm thấy toàn bộ da đầu bắt đầu tê dại, tóc tai như muốn dựng đứng cả lên.

“Tôi không đi, tôi không đi.” Lương Yên ngồi bật dậy, toàn thân run rẩy nổi cả da gà.

“Không phải như cô nghĩ đâu.” Khương Mộc chỉ cần nhìn đến phản ứng của Lương Yên cũng có thể biết được trong đầu cô đang suy nghĩ cái gì, vội vàng giải thích, “Là một nền tảng livestream trò chơi trực tuyến, là livestream chơi game, không phải là cái loại như cô đang nghĩ đâu.”

“Livestream trò chơi trực tuyến?” Đối với một Lương Yên đánh mất trí nhớ ba năm mà nói một số thứ trên thế giới này ít nhiều vẫn có cảm giác xa lạ, bẹ bẹ miệng, hơi ử rử hỏi: “Chẳng lẽ không có vai gì để diễn sao?”

Khương Mộc dường như hơi do dự một chút, sau đó mở ra tập tài liệu thứ hai: “... Còn có cái này.”

Lương Yên vừa nghe đến việc có hi vọng, lập tức rướn cổ lên hỏi: “Phim gì?”

Khương Mộc: “Gần đây công ty Thiên Thịnh có mở một dự án phim cổ trang, nữ chính đã được xác định, họ vẫn đang tìm nữ diễn viên thử vai thứ chính.”

Lương Yên lập tức vui mừng khôn xiết: “Sao anh không nói sớm?” Cô xích đến bên cạnh Khương Mộc, phát hiện trong tập tài liệu kia thậm chí còn có cả địa điểm thử vai và số điện thoại người phụ trách nữa.

Rõ ràng Khương Mộc lại không hề cảm thấy hào hứng như Lương Yên, sau khi cân nhắc kỹ càng rồi che miệng ho nhẹ hai tiếng: “Thực ra bộ này không tệ, chỉ là...”

Hắn nhìn sang Lương Yên đang vui vẻ lật tập tài liệu, năm ngón tay siết chặt thành nắm đấm, đột nhiên cảm thấy hối hận vì đã nói chuyện này cho cô biết: “Hay là bỏ qua bộ này đi, cô đừng sốt ruột, tôi sẽ cố gắng vận dụng một số quan hệ xem sao, chắc chắn lần sau sẽ có vai để diễn.”

Khó khăn lắm Lương Yên mới dành được một cơ hội thử vai, nghe hắn nói như vậy lại cảm thấy ù ù cạc cạc: “Có chuyện gì vậy? Tại sao lại bỏ đi?” Cô đoạt lấy tập tài liệu từ trong Khương Mộc, phát hiện những thành viên nòng cốt trong công ty sản xuất đều là những cái tên có tiếng trong ngành, nam nữ chính cũng là những tiểu hoa nhỏ đán tiểu thịt tươi mới nổi gần đây, có vẻ như là một bộ phim truyền hình, có thể đảm nhận vai thứ chính trong đó đã là tài nguyên tốt nhất mà cô có được rồi.

Lương Yên: “Rõ ràng cái này vô cùng ổn mà.”

Khương Mộc chăm chú nhìn vào ánh mắt Lương Yên sau khi mất trí nhớ, sâu trong đó ẩn chứa sự trong veo đơn thuần, đồng thời chứa đựng một chút gì đó kiên cường không chịu đầu hàng số phận, âm

thầm lặng lẽ.

Khương Mộc siết chặt hai quả đấm, khẽ nhắm mắt lại, dường như ký ức của hắn đang quay về cái đêm của mấy năm trước đó, hắn trở về quê thì đột nhiên nhận được một cuộc điện thoại, đầu giây bên kia vang lên tiếng người cười nói ầm ĩ, cô khóc lóc bảo mình đã quá say không thể nào uống được nữa, muốn về nhà.

Dẫu cách nhau một khoảng địa lý xa xôi, nhưng hắn vẫn có thể cảm nhận được nỗi bất lực đến cùng cực trong câu nói đó.

Khương Mộc cẩn thận lựa lời một lúc lâu mới giải thích: “Cô trước kia, đã từng xảy ra va chạm với một vài người trong tổ sản xuất bộ phim này.”

Lương Yên hoảng hốt giật mình, điều kiêng kị nhất trong giới giải trí này chính là đắc tội với người khác, nhanh chóng truy hỏi: ‘Va chạm cái gì? Trước kia tôi đã từng đắc tội với bọn họ sao? Anh nói rõ ràng nhanh xem nào.’

Nhưng sau đó bất kể Lương Yên có truy hỏi như thế nào đi chăng nữa thì Khương Mộc vẫn không nói một lời, hắn gấp tài liệu lại, chỉ nói nhất định sẽ tìm được cho cô một bộ phim khác

Chương 10

Ba ngày sau, ở sân bay thành phố Cổ Đông.

Lương Yên đẩy đẩy chiếc kính râm trên sống mũi, tay kéo theo vali hành lý, một mình đón xe đi đến khách sạn.

Cuối cùng cô vẫn trốn Khương Mộc mà chạy đến thử vai.

Tiểu tử này vừa nói đến điểm máu chốt đã hàm hồ cho qua chuyện, khiến Lương Yên cảm thấy ngứa ngáy khó chịu trong lòng, hơn nữa hẳn càng không muốn cho cô đến thử vai thì cô lại càng muốn đến.

Thế là dứt khoát tự mình mua vé máy bay chạy đến địa điểm của buổi thử vai.

Lương Yên không biết “va chạm” trong miệng Khương Mộc là chuyện gì, cô chỉ biết rằng bây giờ bản thân mình thực sự rất cần một cơ hội, nếu như bỏ qua lần này và chờ đợi lần tiếp theo thì sẽ không biết phải chờ đến khi nào nữa.

Lương Yên ngồi trong xe taxi, lặng lẽ nhìn ngắm nhìn cảnh vật bên ngoài lớp cửa kính. Lúc này trên màn hình lớn ở trung tâm thương mại đang dựng poster Lục Lâm Thành quảng cáo cho một thương hiệu đồng hồ xa xỉ, người đàn ông nọ lạnh lùng cương nghị, tựa như chiếc đồng hồ cứng ngắc lạnh như băng trên cổ tay anh ta vậy.

Lương Yên khẽ nhếch môi, trong đầu không khỏi nhớ đến buổi thể nghiệm búp bê tình dục tối hôm đó ở thành phố B, hừ lạnh một tiếng.

Hình tượng ở trước mặt công chúng cũng ra hình ra dáng không đến nỗi nào, dưới ống kính luôn là âu phục giày da, toàn thân toát ra một hơi thở cảm dục kiêu ngạo, nhưng đến trên giường thì lại biến thành một người đàn ông chưa được thỏa mãn nhu cầu sinh lý, chơi đùa cô đến mức cả người như muốn rã rời ra từng mảnh, kết quả ngày hôm sau còn trở mặt không nhận tôi với cô quen biết nhau.

Bây giờ tôi với anh mới thực không quen biết nhau, một Lương Yên bị mất trí nhớ và anh không hề quen biết nhau chút nào! Lương Yên hàm hừ nhìn Lục Lâm Thành trên quảng cáo.

**

Thời gian thử vai đã được xác định vào chiều ngày thứ hai, hôm đó Lương Yên đi đến điểm hẹn thật sớm, nhưng lại không ngờ có người còn đến sớm hơn cả cô nữa, bên ngoài căn phòng đều là các nữ diễn viên được mời đến thử vai ngày hôm nay, chỉ cần nhìn một chút cũng biết mỗi người đều chăm chú trang điểm, phục trang cho riêng mình.

Lương Yên khẽ mỉm cười chào hỏi với bọn họ, sau đó tự mình tìm một băng ghế ngồi xuống.

Mấy người nọ thấy Lương Yên đến, phản ứng đầu tiên đều là nhìn chằm chằm vào cô mấy giây rồi ngạc nhiên há hốc mồm, sau đó cúi đầu xì xào bàn tán.

“Người kia không phải là Lương Yên sao?”

“Không thể nào, sao cô ta có thể đến thử vai được? Còn là vai thứ chính.”

“Không đến thử vai thứ chính thì vai gì? Nữ chính sao? Tài nguyên của Lục Lâm Thành tốt như vậy nhưng lại không thể khiến cho cô ta được thơm lây, đã bao lâu rồi cô ta không được đến phim trường?”

“Được gả cho Lục Lâm Thành thì có lợi ích gì chứ, không phải cũng đến đây cạnh tranh vai diễn cùng với chúng ta sao, trời ơi.”

“Cô có xem “Sự thách thức của người dũng cảm” hai ngày trước không, cô ta và Nghiêm Chuẩn thực sự làm cho tôi cười đến rớt hàm, ha ha ha.”

Lương Yên loáng thoáng nghe được vài câu, khẽ ho nhẹ một tiếng.

Những diễn viên kia lập tức yên tĩnh lại, đúng lúc này, một người trợ lý cầm danh sách đi ra, gọi từng người từng người đi vào thử vai.

Lương Yên là người thứ ba được gọi vào, lúc trợ lý đọc đến tên cô rõ ràng hơi sửng sốt một chút, sau đó nhìn kỹ lại một lần nữa, quả nhiên là Lương Yên, vẻ mặt dường như đang rất ngạc nhiên tại sao cô có thể xuất hiện ở chỗ này.

Lương Yên điền vào mẫu đơn rồi đi vào, người phụ trách buổi thử vai ngày hôm nay là nhà làm phim Chu Chí Ba, một người đàn ông trung niên khoảng năm mươi tuổi, đầu hói, dáng người mập mập phì nhiêu.

Chu Chí Ba đang cúi đầu nhìn vào điện thoại, cũng không biết đang cười cái gì, thịt mỡ trên mặt nhăn nhoe chen chúc lại một chỗ, khiến mặt hắn càng thêm to, thậm chí còn không thèm nhìn Lương Yên đang đẩy cửa bước vào lấy một lần, Lương Yên một mình đứng giữa căn phòng cũng cảm thấy hơi lúng túng, vì thế vừa vịn chặt ngón tay vừa nói: “Xin chào ngài.”

Chu Chí Ba đột nhiên bị quấy rầy, vẻ mặt hiện rõ sự mất kiên nhẫn, ngẩng đầu nhìn lên chuẩn bị bảo người kia không cần thử vai nữa, có thể trực tiếp ra ngoài luôn, kết quả lúc nhìn thấy Lương Yên đang đứng ngay trước mắt, hai mắt bỗng nhiên trợn to: “Lương Yên?”

Lương Yên vén lọn tóc dài rơi xõa trước mặt ra sau tai, gượng cười hai tiếng: “Đúng vậy, tôi đến đây để thử vai trong bộ phim của ngài.”

Chu Chí Ba chưa bao giờ nghĩ rằng Lương Yên thế mà còn đến thử vai trong phim của mình, lập tức đặt điện thoại xuống, xoa xoa tay, chăm chú đánh giá dáng người mảnh khảnh với một bộ quần áo màu đen đơn giản của Lương Yên đang đứng đối diện.

Mặc dù đã từng được tiếp xúc với vô số nữ minh tinh trong làng giải trí này, nhưng Lương Yên vẫn là người có khí chất và quyến rũ nhất mà Chu Chí Ba đã từng gặp kể cả trong và ngoài nước.

Hắn sờ sờ cằm, cho dù thèm muốn, hắn cũng không thể không tự nhủ với chính mình rằng đây là người phụ nữ của Lục Lâm Thành.

Chu Chí Ba đột nhiên đứng lên, kéo chiếc ghế dựa bên cạnh ra rồi nói với Lương Yên: “Mời ngồi, mời ngồi, cô còn đến thử vai gì nữa, cứ trực tiếp lên tiếng chào hỏi là được rồi.”

Lương Yên hơi thụ sủng nhược kinh, lắc đầu: “Không không không, tôi đến đây để thử vai, cạnh tranh công bằng.” Sau khi gặp Chu Chí Ba, cô vẫn cảm thấy người đàn ông này rất hòa nhã, chẳng hề giống với dáng vẻ của một người mà cô đã từng va chạm, không hiểu tại sao Khương Mộc lại tỏ thái độ như vậy, còn không muốn cô đến đây nữa.

Chu Chí Ba nói: “Sao thế được, sao thế được, tôi vẫn còn chờ một ngày nào đó cô cho tôi một cái gật đầu đây, lần sau nếu có cơ hội thì có thể mời Lục Lâm Thành được không?”

Lương Yên nghe hắn nhắc đến Lục Lâm Thành, hơi sửng sốt một chút, chỉ có thể miễn cưỡng cười cười: “Anh ấy... bận lắm.”

Chu Chí Ba chú ý đến phản ứng lúng túng của Lương Yên khi nhắc đến Lục Lâm Thành, trong lòng cười nhạt một cái.

Hắn đã từng gặp rất nhiều vật thể trong suốt không được chú ý muốn một bước lên trời, nhưng hiện thực lại phũ phàng, cho dù trèo

cao như thế nào đi chăng nữa, vật thể trong suốt cũng không thể biến thành phượng hoàng.

Tất cả mọi người trong giới từ lâu đã biết bất cứ lúc nào Lục Lâm Thành cũng muốn rũ bỏ người phụ nữ tên Lương Yên luôn bám lấy mình không tha này, để cô ta có thể thức tỉnh từ trong giấc mộng dài của mình sớm một chút.

Ngoài mặt vẫn tỏ ra khách sáo, nhưng một Chu Chí Ba lẫn lộn nửa đời người trong thế giới hỗn tạp này sớm đã tu luyện thành tinh, trong lòng hắn hiểu rõ ngay cả khi người phụ nữ đang đứng đối diện dùng thân phận bà xã của Lục Lâm Thành để lấy được vai diễn vào tay mình, nhưng đằng sau hậu trường chẳng có chút bối cảnh* nào cả.

(Bối cảnh ở đây ám chỉ hoàn cảnh hiện thực hoặc tình huống có tác động đến người hoặc sự kiện.)

Nói trắng ra là, không có ai chống lưng, thì đành phải cam chịu bị người ta bắt nạt.

Lương Yên cắn cắn môi: “Chuyện này, ngài Chu, có thể bắt đầu thử vai được chưa?”

Từ đầu đến cuối Chu Chí Ba vẫn duy trì vẻ ngoài khách sáo kia, nhưng trong đáy mắt lại lóe lên một tia sáng nhỏ: “Không vội, không vội, chúng ta có quan hệ như thế nào chứ, Lương Yên à, tối nay tôi có buổi tụ tập nhỏ với một vài người bạn, cô có muốn đi cùng không?”

“Đến lúc đó chúng ta sẽ tiếp tục thảo luận chuyện này.” Hắn cướp lời mở miệng trước, thành công chặn lại lời từ chối của Lương Yên.

Phi Sắc là quán bar lớn nhất và cũng đắt tiền xa hoa nhất ở phía

đông thành phố Cổ Đông này. Bởi vì đây là nơi đặt phim trường điện ảnh cũng như truyền hình lớn nhất cả nước, cho nên việc bắt gặp những minh tinh lớn nhỏ xuất hiện trong quán bar này đã trở thành một chuyện hết sức phổ biến. Những người phục vụ ở đây chỉ thuận miệng cũng có thể kể được những minh tinh đến đây thích loại uống loại rượu nào, thậm chí bình thường nhìn thấy những nam tài tử đang nổi tiếng ôm ấp những cô gái ăn mặc mát mẻ cũng không thèm chớp mắt lấy một cái, không biết là vì thấy nhiều quá thành quen hay là đặc thù nghề nghiệp dày công tu dưỡng.

Lương Yên chen chúc ngồi trên ghế sofa với một đám người mà Chu Chí Ba bảo rằng đó là “bạn bè” của hắn, còn có mấy cô gái trẻ tuổi lúc chiều đến thử vai cô đã nhìn thấy, cùng với mấy phó đại diện của đoàn làm phim.

Cô lặng lẽ nhìn những chai bia đã khai nắp, bày một đồng trên bàn trà nhỏ.

Cô dường như không nên đến đây, nhưng mà không đến, Chu Chí Ba có thể sẽ dùng một phiếu của hắn loại bỏ cô, không thể đắc tội với hắn, đã cưỡi lên lưng cọp khó leo xuống, đã đâm lao thì phải theo lao.

Giá cả ở Phi Sắc này thậm chí còn đắt đỏ hơn cả mấy quán bar hạng sang ở thành phố B, một đêm tiêu xài đến năm con số* là chuyện vô cùng dễ dàng, một diễn viên tuyến mười tám cách đây ba năm như cô căn bản không thể nào đặt chân vào, tối nay xem như là lần đầu tiên.

(*Giá trị nhỏ nhất mà năm con số đề cập ở đây là 10000 nhân dân tệ [vào khoảng 33 triệu tiền Việt]. Trong trường hợp này có thể hơn.)

Lương Yên cấn cấn môi nhìn chăm chăm vào bàn rượu, đột nhiên cảm thấy bản thân mình như đứng trên đồng lửa ngồi trên đồng than.

Chu Chí Ba lấy cho mình một chai rượu, sau đó nhét một chai khác vào trong tay Lương Yên, không biết là vô tình hay cố ý lại chạm phải ngón tay cô: “Nào, Tiểu Yên, chúng ta cạn một ly trước.”

Lương Yên né tránh về phía sau, nắm chặt chai rượu trong tay không uống, do dự mở miệng: “Ngài Chu, không phải chúng ta đến đây để bàn chuyện vai diễn sao?”

Chu Chí Ba cười ha ha một tiếng: “Cô vội cái gì, uống xong rồi bàn, nào, cạn!”

Mấy cô gái ngồi bên cạnh Lương Yên cũng cầm lấy chai rượu trên bàn trà nhỏ lên uống, chen chúc thành một nhóm trên ghế sofa, quần áo xộc xệch.

Lương Yên không còn cách nào khác, chỉ có thể nhắm mắt ngửa đầu uống một mạch, cũng may vì kích thích tiêu thụ, dung lượng của mỗi chai rượu trong quán bar rất ít, có lẽ xử lý xong chai này cô cũng không đến mức uống say đâu.

Chu Chí Ba chăm chú nhìn cặn cổ trắng nõn lúc Lương Yên ngửa đầu uống sạch ly rượu.

Có thể là do cộng thêm thân phận “Người phụ nữ của Lục Lâm Thành” mang trên người mình, thoạt nhìn cô còn mê người hơn ba năm trước rất nhiều.

Đồng thời càng thêm kích thích.

Bên này, trong một gian phòng VIP của Phi Sắc.

“Lâm Thành, tại sao cậu lại đi nhanh như vậy? Ngồi xuống một lát nữa đi.” Lộ Dân đứng dậy từ trên ghế sofa, chiếc bánh sinh nhật trên bàn trà nhà còn hơn một nửa.

Lục Lâm Thành xoay người lại nhìn Lộ Đan, lắc đầu: “Ngày mai em còn phải quay phim.”

“Ồ, vậy được rồi.” Trên khuôn mặt Lộ Đan nở một nụ cười dịu dàng, “Trên đường nhớ cẩn thận, đừng để bị chụp.”

“Vâng.” Lục Lâm Thành gật đầu, bước ra khỏi phòng.

Ngay lập tức có người đến bên cạnh Lộ Đan: “Đan tử, tiếp tục cắt bánh ngọt thôi.”

“Chúc Đan tử sinh nhật vui vẻ! Phim mới thành công.”

Lục Lâm Thành ra khỏi phòng, trùm mũ áo khoác lên đầu.

Lộ Đan là bạn bè lâu năm trong giới của Lục Lâm Thành, lớn hơn anh hai tuổi, năm đó Lục Lâm Thành mới lần đầu gặp con đường diễn xuất có hợp tác với cô ấy trong một bộ phim. Con đường phát triển của Lộ Đan mấy năm nay cũng không tồi, vẫn luôn theo đuổi phong cách trí thức, fan hâm mộ không nhiều lắm, nhưng duyên phận với người hâm mộ qua đường lại rất tốt, không thiếu những hợp đồng quảng cáo làm người đại diện vào tay cô. Hôm nay là sinh nhật Lộ Đan, lúc ở phim trường đã tổ chức một lần, tối nay lại tiếp tục mời bạn bè đến tham sự ở Phi Sắc, sau khi kết thúc cảnh quay vào buổi chiều, Lục Lâm Thành cố ý ghé qua đây chúc mừng cô.

Lục Lâm Thành cúi đầu đi ngang qua đại sảnh của quán bar, tránh được mấy nam nữ say khướt không biết gì, lúc rẽ vào khúc cua còn nhân tiện nhìn vào trong một cái.

.....

Đầu óc Lương Yên đang choáng váng, đột nhiên cảm thấy trời đất như đảo lộn, sau đó cả người mình bị người ta nắm cổ áo xách lên.

Lục Lâm Thành nhìn Lương Yên say rượu đến mặt đỏ bừng, giận sôi máu mà không có chỗ phát tiết.

“Cùng một chuyện ngu xuẩn như nhau, mà cô muốn tái phạm lần thứ hai ư?”

Chương 11

Lương Yên cảm thấy mình càng uống càng choáng váng nhưng vẫn không thấy Chu Chí Ba có ý định đề cập đến chuyện vai diễn, hẳn chỉ một mực giả vờ ngờ ngẩn để lừa đảo. Khó khăn lắm cô mới có thể tìm một cái cớ đi ra ngoài giải rượu, men theo vách tường đi được nửa đường đã cảm thấy hai chân mình như nhũn ra, vừa định ngồi xồm xuống nghỉ ngơi một lát thì đã bị người ta nắm lấy cổ áo xách từ dưới mặt đất lên.

“Làm gì vậy?” Lương Yên nhú mày giằng cổ áo mình ra, không hề chú ý đến người kia là ai.

Lương Yên dấn cả người vào bức tường lạnh như băng không ngừng thờ hồn hển, tựa như làm như vậy thì đầu óc sẽ tỉnh táo hơn một chút.

Lục Lâm Thành giấu nửa người mình vào trong bóng tối sau ánh đèn của quán bar, chắc chắn chỗ này không hấp dẫn sự chú ý của mọi người quá nhiều, sau đó lại liếc nhìn Lương Yên một cái, chân mày khẽ nhíu chặt, hỏi: “Khương Mộc đâu? Một mình cô tới đây sao, hay là còn có chuyện khác?”

Lương Yên cảm thấy mình đã gặp phải một người không quen biết nhưng thích chỗ mũi vào chuyện của người khác, lắc đầu lấp bấp nói: “Tôi tới đây không phải để đi chơi, tôi... Tôi... Đến đây nói chuyện công việc.”

Cô vừa dứt lời, một gã đàn ông khác đột nhiên đi đến bên cạnh, là một trong những phó đạo diễn mà Chu Chí Ba gọi đến, hẳn nhìn thấy Lương Yên đang đứng dựa vào vách tường, không hề chú ý

đến Lục Lâm Thành đứng trong bóng tối, nắm lấy cổ tay cô nói:
“Lương Yên, anh Chu đang gọi em đấy, mau quay lại phòng thôi.”

Lương Yên theo phản xạ có điều kiện rút cổ tay ra, lắc đầu tỏ vẻ không muốn đi cùng hắn: “Không đi, tôi không đi, anh nói cho hắn biết tôi phải về nhà, tôi không đi.”

Gã đàn ông vẫn nắm chặt lấy cổ tay Lương Yên không buông nhưng không kéo cô đi nữa, chỉ cười một tiếng, nói: “Không phải chúng ta còn chưa bàn xong chuyện vai diễn sao, nếu như em không quay lại thì anh Chu sẽ không vui, lần sau em có muốn gặp anh ấy cũng không có cơ hội nữa đâu.”

Lương Yên ngẩn người, cúi đầu cắn môi dưới.

Gã đàn ông nọ tiếp tục nói thêm: “Yên tâm đi, lát nữa chúng ta sẽ đích thân đưa em về, thế nào?” Hắn vừa nói vừa buông cổ tay Lương Yên ra, “Đi, đi vào thôi.”

Lương Yên dường như đang đấu tranh vùng vẫy một phen, cuối cùng chậm rãi ngẩng đầu nhìn lên: “Thật xin lỗi, tôi không đi, tôi không muốn quay lại nữa.”

“Tôi phải về nhà, tôi đã uống say rồi.”

Về mặt hắn lập tức thay đổi: “Lương Yên, đừng chọc tôi mất hứng.”

Hắn giả vờ như muốn đi đến túm lấy cô, bước chân của Lương Yên hơi loạng choạng một chút, hắn cũng theo đó mà quay đầu lại.

Hắn phát hiện cánh cửa Lương Yên dường như đã bị người nào đó giữ lấy, đang muốn bảo người kia đừng lo chuyện bao đồng, kết quả vừa ngẩng đầu lên một cái đã lập tức hoảng hốt không thể nói thành lời.

“Lục Lục Lục.....”

Một tay Lục Lâm Thành kéo cánh tay Lương Yên, trên khuôn mặt đẹp trai tựa như được kết thành một tầng sương lạnh, lạnh lùng mở miệng: “Người họ Chu kia, là Chu Chí Ba sao?”

Gã đàn ông nọ trăm triệu lần không thể nào ngờ được mình sẽ đụng phải Lục Lâm Thành, sau đó lại nhìn thoáng qua Lương Yên đang say khướt bên cạnh anh ta, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng trên trán: “Không phải, chuyện này, ngài nghe tôi nói, chúng tôi và Lương tiểu thư đến đây chỉ để...”

Hắn vừa nói được một nửa, Lục Lâm Thành lại làm như không có hứng thú nghe tiếp những lời nói nhảm này, cười lạnh một tiếng, sau đó nửa đỡ nửa ôm mang Lương Yên rời khỏi nơi này.

Gã đàn ông đứng chôn chân tại chỗ nhìn theo bóng lưng của hai người, bên tai vẫn còn vang vọng tiếng cười lạnh tựa như âm thanh từ địa ngục Tu La, không rét mà run.

Rốt cuộc quan hệ giữa Lục Lâm Thành và Lương Yên là như thế nào?

**

Lương Yên trực tiếp bị ném thẳng lên ghế sofa trong phòng khách sạn.

Vừa rời ở trên xe đã bị làm ầm ĩ suốt cả quãng đường, sau khi thành công mang cô vào trong phòng, Lục Lâm Thành khẽ thở gấp, xắn ống tay áo sơ mi lên đến tận khuỷu tay, chống nạnh nhìn người phụ nữ say rượu đang nằm xiêu vẹo trên ghế, hai hàng lông mày nhíu chặt.

“Lương Yên.”

Sau một phen lăn qua lăn lại, Lương Yên mới tỉnh rượu đôi chút, cô

xoa xoa huyết thái dương đau nhức, ngồi dậy từ trên ghế sofa, lúc này mới nhận ra Lục Lâm Thành đang đứng ở đối diện từ trên cao nhìn xuống.

Người mang cô ra khỏi quán bar là Lục Lâm Thành...

Lương Yên vươn ngón tay trắng nõn chỉ về phía trước: “Lục... Lục Lâm Thành.”

Lục Lâm Thành đã cố gắng nhẫn nhịn từ lúc bắt gặp cô trong quán bar đến giờ, cuối cùng cũng có cơ hội nói chuyện, nhìn Lương Yên có vẻ như còn đang mơ màng, cũng không quan tâm cô có nghe thấy hay không, có hiểu hay không: “Cô cảm thấy bản thân mình rất có bản lĩnh đúng không? Bàn bạc công việc ở quán bar coi như không tính, nhưng còn phải uống rượu xong mới có thể nói sao?”

“Chu Chí Ba là loại người như thế nào chẳng lẽ cô không biết?”

Cũng không biết Lương Yên có nghe hiểu những gì mà Lục Lâm Thành đang nói hay không, chỉ thấy cô ha ha cười ngây ngô hai tiếng: “Tôi biết.”

Nghe vậy, Lục Lâm Thành chỉ hận không thể cạy đầu người phụ nữ trước mặt này ra để nhìn xem rốt cục bên trong đó đang chứa cái gì, tức giận cười lạnh: “Nếu như đã biết rồi thì tại sao cô còn đi? Lần trước va vào tay tôi, lần này lại va vào tay tôi, Lương Yên, tôi nên nói là vận khí của cô quá tốt hay là tôi quá xui xẻo đây?”

“Lần trước?” Lương Yên mờ mịt ngẩng đầu nhìn lên, nhìn thấy vẻ mặt giận dữ của Lục Lâm Thành, sau đó lắc lắc đầu, ký ức trong ba năm kia vẫn là một mảnh trống rỗng, không thể nào nhớ được điều gì.

“A, xin lỗi.” Lương Yên vùi đầu, trên mặt mang theo sự đau khổ vô cùng, “Tôi không nhớ nổi, tôi thực sự đã bị mất trí nhớ.”

Lục Lâm Thành lại cười: “Mất trí nhớ? Lại lấy cái cớ này sao, bởi vì mất trí nhớ cho nên có thể làm những chuyện ngu xuẩn đến lần thứ hai, nếu như hôm nay tôi không có ở đó, Lương Yên, cô nói xem bây giờ cô đang ở đâu? Hử?”

Lương Yên tựa như một đứa trẻ bị người lớn phê bình, tự biết mình đuối lý, càng ngày càng cúi thấp đầu như muốn chôn vùi vào trong ngực.

Bầu không khí bỗng trở nên yên tĩnh đến lạ thường, dường như Lục Lâm Thành còn muốn mắng tiếp, cho đến khi anh nghe thấy một tiếng khóc thút thít.

Lương Yên hít hít mũi, ghen ngào.

Cô trực tiếp dùng ống tay áo lau nước mũi, kết quả càng lau càng nhiều: “Hu hu hu, anh đừng... Đừng mắng tôi.”

Lục Lâm Thành nhìn thấy nước mắt của Lương Yên, cắn răng nói: “Cô nên bị mắng.”

Lương bỗng chốc bật khóc thành tiếng, thút tha thút thít vô cùng ủy khuất, không ngừng nói những lời say*.

(Lời say: Những lời sau nói trong lúc say rượu.)

“Anh cho rằng, những nữ diễn viên tuyến mười tám như chúng tôi... Dễ dàng lắm sao hu hu hu...”

“Anh cho rằng tôi muốn đi sao... Anh cho rằng tôi muốn uống rượu lắm sao... Anh cho là tôi không biết gì sao... Nhưng người ta là nhà sản xuất phim, tôi không đắc tội nổi hu hu hu...”

“Anh nổi tiếng như vậy đương nhiên không thể hiểu được tình cảnh của tôi, tôi không có vai diễn, trước kia... Trước kia...” Lương Yên nức nở một tiếng, “Mỗi ngày đều phải chạy đi thử thật nhiều vai

diễn, chạy đến các đoàn làm phim, rõ ràng người ta đã bảo tôi hóa trang sẵn sàng đi rồi sẽ dùng tôi nhưng cuối cùng vai diễn lại bị người khác dùng quan hệ đi cửa sau cướp mất.”

“Tôi cũng không hiểu tại sao mọi chuyện lại thành ra thế này.”
Lương Yên khóc lóc tựa như một lệ nhân nhi*, gò má đỏ bừng, “Loảng xoảng một cái”, thậm chí cô dùng tay diễn tả một cách khoa trương, “Sau đó tôi không nhớ cái gì nữa cả, trước kia tôi có thảm hại như thế nào đi chăng nữa cũng có vai để diễn, nhưng tại sao bây giờ, bây giờ không có gì cả, hu hu hu hu hu... Không... Không có gì cả.” Lương Yên đột nhiên chỉ vào Lục Lâm Thành, “Còn có người... Người hâm mộ của anh... Hu hu hu... Mỗi ngày đều mắng tôi dữ dội.”

(Thường được dùng để miêu tả người phụ nữ khóc đầm nước mắt.)

Trong phút chốc Lục Lâm Thành không phân biệt được rốt cuộc là Lương Yên say thật hay giả vờ say, nhưng nghe cô lải nhải nói nhiều như vậy, lửa giận trong lòng anh bỗng nhiên được dập tắt hơn không ít.

Anh lấy điện thoại ra nhìn thời gian, đã một giờ sáng.

Ngày mai còn phải dậy sớm làm việc.

Lục Lâm Thành thở dài một tiếng, bế Lương Yên lên giường nằm, sau đó cam chịu số phận cầm khăn lông lau chân lau tay coi như đang tắm rửa cho cô.

Lương Yên vừa nằm trên giường mềm mại đã nhắm mắt sờ soạng cởi quần áo ra ném xuống giường, ngủ thiếp đi trong chốc lát, sau đó cảm giác được phần đệm giường bên cạnh lún xuống.

Lục Lâm Thành vừa tắm xong đi ra, toàn thân thoang thoang mùi hương bạc hà nhàn nhạt của sữa tắm.

Hắn đóng phim trên phim trường, nghỉ ngơi trong phòng khách sạn, chỉ có một chiếc giường.

Ký ức của Lương Yên lại trở nên mơ hồ.

Tại sao cảnh tượng này lại quen thuộc đến thế, hình như, hình như lần trước cũng như vậy, đêm đó cô đang ngủ một mình trên giường, sau đó phần đệm giường bên cạnh đột nhiên lún xuống, Lục Lâm Thành đã trở về.

Sau đó, sau đó...

Lương Yên đỏ mặt, ra sức vùi đầu vào trong gối.

Ngày hôm sau cô đã nổi cáu với anh ta, còn nói đêm qua không hề có cảm giác gì.

Lục Lâm Thành duỗi tay tắt đèn ngủ ở trên đầu giường, lại thấy Lương Yên giống như một con đà điểu vùi đầu vào trong cát, mở miệng hỏi: “Sao vậy? Đau đầu sao?”

“Không phải.” Giọng nói buồn bực khó chịu của Lương Yên xuyên qua chiếc gối đầu vang lên, cô chôn mặt vào trong gối nín thở một lát, cuối cùng vẫn không thể chịu được nữa, ngẩng đầu lên thở phì phò từng đợt từng đợt.

Lục Lâm Thành tắt đèn, bóng tối lập tức bao trùm khắp cả căn phòng, anh trở mình: “Ngủ đi.”

Chẳng hiểu tại sao trong lòng Lương Yên lại cảm thấy hơi cáu kỉnh, chính cô cũng không biết bản thân mình đang say hay tỉnh, cảm nhận hơi thở nhàn nhạt của Lục Lâm Thành đang nằm bên cạnh, đột nhiên nói:

“Chuyện lần trước tôi nói không có cảm giác với anh, là nói dối đấy.”

Chương 12

Đêm khuya tĩnh lặng, trên bầu trời đêm chỉ còn một vầng trăng lưỡi liềm dịu dàng tỏa sáng.

Trong một căn phòng khách sạn nào đó, Lương Yên khẽ híp mắt, vừa cắn môi hàm hừ vừa gian nan chấp nhận một sự thật.

Cô lại bị “thượng” rồi.

Đàn ông mà, quả nhiên buổi tối không thể nói với anh ta quá nhiều.

Khi hai người đối mặt nhau, một lần là trong tình cảnh tắt lửa tối đèn cô vừa không có kinh nghiệm chỉ có thể nhẫn nhục chịu đựng. Nhưng lúc này đây khi ngọn đèn nhỏ được mở ra, sau khi say lá gan của Lương Yên lớn hơn không ít, nương theo ánh đèn ấm áp nhìn thấy cơ ngực rắn chắc cùng với khuôn mặt tuấn tú nhuộm màu tình dục hơi ửng đỏ của Lục Lâm Thành, không hiểu tại sao cô lại liên tưởng đến những người hâm mộ trong trang web video “sắc” Lục Lâm Thành, toàn bộ màn hình đều là những đạn mạc* không ngừng bật lên: “A a a a a nam thần, cầu xin anh trực tiếp thượng em!”

(*Đạn mạc: Barrage, một từ tiếng Trung phổ biến, đề cập đến lời bình luận bật lên khi xem video trên web.)

Lương Yên xấu hổ quay mặt sang chỗ khác.

Cô sẽ không bao giờ xem những thứ lung tung trong thế giới của người hâm mộ kia nữa.

**

Ngày hôm sau, Lương Yên vò đầu bứt tai ngồi dậy từ trên giường, nhìn đến phần giường đã trống trơn ở bên cạnh mình, những ký ức đêm qua dần dần trở nên rõ ràng.

Quán bar, Chu Chí Ba, bàn về vai diễn, sau rượu, Lục Lâm Thành và sau đó là nơi này.

Lương Yên lảng máng nhớ lại sáng hôm nay lúc Lục Lâm Thành thức dậy rồi đi thì trời còn chưa sáng tỏ, cô còn đang ngủ say sưa thì Lục Lâm Thành đã có mặt ở đoàn làm phim, mỗi ngày đều phải dậy sớm đến hóa trang quay phim.

Lương Yên có gắng sắp xếp lại những suy nghĩ trong đầu mình, lại xấu hổ phát hiện những ký ức vụn vặt ngày hôm qua hầu hết đều liên quan đến chuyện giường chiếu, cô không chỉ bị “thượng” chính diện, còn bị “thượng” ở phía sau, cuối cùng là “thượng” ở mặt bên nữa.

Cũng may những lúc không có việc gì làm cô đều tập yoga để rèn luyện tính dẻo dai của cơ thể mình, cho nên đêm qua bị Lục Lâm Thành bẻ thành những tư thế kia thất lưng cũng không đến nỗi đứt đoạn.

Mẹ kiếp!

Lương Yên đột nhiên nhận ra được mình đang càng nghĩ càng lệch lạc, trong lòng thầm mắng một tiếng, sau đó dùng sức lắc đầu để loại bỏ những hình ảnh không thích hợp cho thiếu nhi kia ra khỏi đầu mình, lại nhìn chiếc đồng hồ treo tường, kim đồng hồ đã chỉ đến con số 11 giờ trưa.

Lúc này Lương Yên mới chợt nhớ ra mình còn có một chuyến bay trở về thành phố B vào chiều nay, cô nhanh chóng xốc chăn lên rời giường rồi rửa mặt thay quần áo, đầu tiên là chạy đến khách sạn mà mình đã đặt trước đó thu dọn đồ đạc, sau đó xách hành lý chạy như

bay đến sân bay.

Trên đường trở về, chiếc xe taxi lại đi ngang qua tấm poster quảng cáo của Lục Lâm Thành ở trung tâm thương mại, Lương Yên nhìn hình ảnh người đàn ông trên đó, khẽ cúi đầu.

Mặc kệ nói thế nào đi chăng nữa, lần này cô nên nói với anh ta một tiếng cảm ơn mới phải, chỉ tiếc thời gian của hai người không trùng khớp, Lương Yên lấy điện thoại ra muốn gửi cho Lục Lâm Thành một tin nhắn cảm ơn nhưng lại nghĩ đến số điện thoại được lưu trong máy cô chỉ là một dãy số không tồn tại.

Lương Yên cầm di động thờ dãi, sau đó tiện tay mở Weibo ra, tìm đến# Hôm nay Lục Lâm Thành đã ly hôn chưa? trên Weibo Super Topic. Nội dung trên diễn đàn đó ngoại trừ có mấy fan hâm mộ mỗi ngày dọn chỗ ngồi chờ bọn họ ly hôn, còn có những lịch trình hoạt động liên quan đến Lục Lâm Thành, tượng tự như một Super Topic nhỏ của Lục Lâm Thành.

Bài viết thứ nhất từ một Master fan của Lục Lâm Thành:

“Buổi chiều hôm nay sẽ có buổi phát sóng trực tiếp thăm ban phim trường “Ám dạ hành” của Lục Lâm Thành, đúng hai giờ chiều sẽ bắt đầu, mọi người đừng quên đấy nhé.”

[Có thể nhìn thấy những hoạt động của ca ca thì sao có thể quên được.]

[Lót dép ngồi chờ hì hì.]

[Trong lúc phát sóng trực tiếp có quay đến hình ảnh diễn viên mặc trang phục trong phim không? Đã lâu lắm rồi không được nhìn thấy hình ảnh Lục Lâm Thành mặc cổ trang hu hu.]

[Hôm nay lại là một ngày Lương Yên không có quay không chụp đấy, ly hôn đi.]

Lương Yên: “... ..”

Vạn tiến xuyên tâm.

Lương yên còn nhớ rõ ba năm trước một số đoàn làm phim trong quá trình quay phim sẽ mời giới truyền thông đến thăm phim trường để quảng bá cho bộ phim sắp tới của mình. Bây giờ mạng lưới internet đã phát triển, các đoàn làm phim cũng bắt đầu phát sóng trực tiếp tương tác cùng người hâm mộ để tuyên truyền, cũng xem như là một phúc lợi cho fan.

Không biết có phải là do đêm qua bị “thượng” đến rõ ràng chính diện hay không mà bây giờ Lương Yên nhìn thấy hình ảnh Lục Lâm Thành trong Weibo Super Topic cũng đỏ mặt, thoát khỏi diễn đàn, dùng tay quạt quạt xua tan đi cảm giác nóng bừng trên khuôn mặt.

Xe taxi đến sân bay, Lương Yên vội vội vàng vàng kiểm tra an ninh xong thì vừa kịp thời gian lên máy bay, máy bay còn chưa cất cánh, Lương Yên dựa vào thành ghế tự chụp mấy bức ảnh, sau đó chọn ra một tấm đẹp nhất, bắt đầu đăng lên Weibo.

Sau hot search liên quan đến “Sự thách thức của người dũng cảm” lần trước, và video chuyện tình của cô gái chuyển gạch và tổng tài bá đạo quá hot mà số fan hâm mộ của Lương Yên cũng tăng lên một con số nho nhỏ. Hầu hết trong số họ đều là CP phấn của cô và Nghiêm Chuẩn, hàng ngày đều tag cái tên @Nghiêm Chuẩn bên dưới Weibo của Lương Yên, còn một số khác đơn thuần chỉ thích tính cách của cô, cảm thấy thực tế cô vẫn luôn cố gắng làm việc giống như cô nàng chuyển gạch trong video kia, thậm chí còn có người nhắn riêng cho Lương Yên nói rằng mấy người trên mạng ngày ngày đăng bài viết mong chờ cô và Lục Lâm Thành ly hôn thực sự rất quá đáng, bảo cô đừng đau lòng.

Lúc Lương Yên đọc được tin nhắn quả thực chỉ muốn ôm chặt người nọ mà khóc lóc một trận, những fan hâm mộ dễ thương ít ỏi

như thế này đều là động lực để cô đăng Weibo mỗi ngày, mỗi một bình luận để lại bên dưới cô đều xem hết, đôi lúc đọc được những bình luận tốt đẹp cũng có thể khiến cô vui vẻ cả ngày.

“Đuổi kịp vào những giây cuối cùng, thật vui ha ha.” Lương Yên soạn xong Weibo, bên dưới kèm theo bức ảnh vừa chụp xong.

Máy bay dần dần cất cánh, Lương Yên tắt điện thoại, vô cùng hào hứng chờ đọc những bình luận của fan khi xuống máy bay, chờ được tương tác với người hâm mộ.

Hành trình từ thành phố Cổ Đông đến thành phố B mất khoảng hai tiếng rưỡi đồng hồ.

Lúc Lương Yên xuống máy bay đã là bốn giờ chiều, trước đó cô đã đặt một chiếc xe từ sân bay trở về chung cư của mình, vừa mới lên xe thì ngay lập tức bắt đầu tìm một tư thế thoải mái nhất để ngồi rồi lấy điện thoại ra chuẩn bị đọc bình luận của người hâm mộ.

Lương Yên vừa mở Weibo, thông báo nhắc nhở con số bình luận dưới bài đăng đã đạt đến con số “999+” làm cho hoảng sợ.

Chuyện... Chuyện gì xảy ra thế này?

Hầu hết bình luận bên dưới mỗi bài viết Weibo trước đó của cô cũng chỉ duy trì mức hơn một trăm cái, nhưng tại sao hôm nay chỉ trong vòng hơn hai tiếng đồng hồ từ thành phố Cổ Đông về thành phố B thôi mà con số kia đã tăng đột ngột như thế này?

Lương Yên nuốt một ngụm nước bọt, mặc dù trong lòng rất muốn tự nhủ với bản thân rằng không chừng là do mình nổi tiếng, nhưng lý trí lại nói cho cô biết trong khoảng thời gian ngắn ngủi ngồi trên máy bay ấy nhất định đã xảy ra chuyện gì đó, cánh tay run rẩy mở những bình luận dưới bài viết Weibo mình đã đăng ba tiếng trước.

[Lương Yên, thực sự là cô sao?]

[Lương Yên, nói đi, nói rằng không phải là cô đi, cô và Lục Lâm Thành chỉ là vợ chồng trên danh nghĩa mà thôi.]

[Lương Yên, nếu như cô dám chạm vào Lục Lâm Thành thì bà đây sẽ anti cô cả đời.]

[Lương Yên, mau ra đây giải thích rõ ràng đi!]

[Lương Yên, cầu xin cô đừng nhúng chাম mút Lục Lâm Thành của chúng tôi được không, từ nay về sau tôi sẽ đánh giá bằng xếp hạng cho cô được không, cầu xin cô đấy.]

...

Lương Yên nhìn mấy ngàn bình luận bên dưới đều là những lời chất vấn của người hâm mộ mà cảm thấy đau trứng*.

(*Đau trứng: Nghĩa đen: Là đau tinh hoàn, bị kích thích quá mức bởi các yếu tố bên ngoài, hưng phấn tình dục quá lâu sẽ xuất hiện các triệu chứng đau trứng. Khi thần kinh tình dục bị kích thích quá lớn, cơn đau trứng sẽ xảy ra, chủ yếu là trong giai đoạn tê liệt tình dục của thanh thiếu niên, và cơn đau sẽ biến mất sau khi hưng phấn tình dục giảm. Nghĩa bóng: Là cảm giác bất lực, xoắn xuýt và thất vọng về một điều gì đó khiến con người cảm thấy không thoải mái từ trên xuống dưới, từ trái qua phải để sinh ra cảm giác nản lòng.)

Hình như chuyện này có liên quan đến Lục Lâm Thành?

Lương Yên mở trang chủ Weibo ra, chưa kịp tìm kiếm thông tin liên đến cô thì đã thấy “Vết cào trên người Lục Lâm Thành” đã ngồi chễm chệ trên danh sách hot search, thậm chí bên cạnh còn có chữ “Sôi*” thể hiện sức nóng của tin tức này.

(*Sôi trong từ sôi sục.)

Lúc Lương Yên bấm vào hot search, đập vào mắt cô đầu tiên chính là bài viết của một kênh giải trí lớn nào đó “Tin hot! Trong buổi livestream thăm ban đoàn làm phim “Ám Dạ hành” chiều nay, một người hâm mộ đã phát hiện trên người Lục Lâm Thành có một vết cào mờ ảo, dấu vết ái muội, khơi dậy trí tưởng tượng vô hạn.”

Thiếu chút nữa Lương Yên đã bị sắc chính nước bọt của mình.

Phía dưới còn kèm theo video phát sóng trực tiếp của đoàn làm phim “Ám dạ hành” vào lúc chiều, vì không thể để lộ tạo hình trong phim, Lục Lâm Thành phải mặc một chiếc áo khoác dài bên ngoài, ngồi trước gương hóa trang, anh vẫn lạnh lùng cao ngạo như thế, chỉ ngẩng đầu lên chào hỏi đơn giản với các fan của mình rồi tiếp tục để nhân viên phục trang sửa sang lại tạo hình cho mình, với góc nhìn từ cao xuống này, đã có người hâm mộ lanh mắt nhìn thấy dấu vết màu đỏ mờ nhạt phía dưới xương quai xanh của anh.

Người hâm mộ ngay lập tức phóng to bức ảnh chụp màn hình chi tiết này lên thì hoảng hốt phát hiện vết đỏ lại giống hệt như một vết cào, sau đó trong diễn đàn fan lại được một phen náo loạn.

[Có gì mà ngạc nhiên chứ, người ta bị muỗi cắn còn không được gãi gãi sao?]

[Mấy ngày gần đây thời tiết ở thành phố Cổ Đông chỉ mười độ thôi đấy, lâu trên có thể đi tìm thử xem có con muỗi nào không?]

[Chỉ chú ý tác phẩm không quan tâm đời tư, tôi nói người đừng có giả dối như thế nữa được không?]

[Quan tâm đến chuyện này không bằng nhanh chóng tiết kiệm đủ tiền mua vé xem phim còn hơn?]

Cuộc tranh cãi lúc ấy dường như không quá gay gắt lắm, cho đến khi Lương Yên đột nhiên đăng một bài viết Weibo, là bức ảnh selfie, địa điểm check in: “Sân bay thành phố Cổ Đông?”

Các fan hâm mộ, người qua đường ăn dưa lúc này mới bắt đầu bùng nổ.

[Trời ơi, Lục Lâm Thành của tôi...Không được rồi, tôi phải bình tĩnh lại một chút.]

[Anh ấy cũng là người đàn ông trưởng thành, lại còn đã kết hôn, không phải những chuyện vợ chồng như thế này rất bình thường sao, mấy người có nhất thiết phải kích động vậy không?]

[Không phải anh ấy và Lương Yên chỉ là vợ chồng trên danh nghĩa thôi sao? Tôi không tin!]

[Không thể nào! Tuyệt đối không thể là Lương Yên! Chắc chắn Lục Lâm Thành không thêm quan tâm đến cô ta!]

[Không phải Lương Yên thì còn có thể là ai, người ta cũng ở thành phố Cổ Đông mà.]

[Nhất định người phụ nữ này đang muốn tự lăng xê chính mình đây, thật ghê tởm.]

[Chỉ một dấu đỏ thôi thì có thể nói lên điều gì? Hôm qua tôi cảm thấy ngứa nên mới gãi, chẳng lẽ hôm nay bị phát hiện thì mấy người đã nhận định rằng tôi đã lên giường với người khác sao? Khôi hài!]

.....

Lương Yên ngây người nhìn chăm chăm vào điện thoại di động, không thể ngờ được rằng chỉ mới tắt điện thoại hai ba tiếng động hồ mà lại xảy ra nhiều chuyện như vậy.

Sự việc diễn ra quá nhanh khiến cô không thể nào tiêu hóa nổi.

Lục Lâm Thành? Vết cào?

Lương Yên nhìn vào bức ảnh chụp màn hình một lần nữa, vắt óc cố gắng nhớ lại chuyện đêm qua, nhưng trong đầu cô chỉ tràn ngập hình ảnh mình bị “thượng” chính diện rồi “thượng” phía sau, còn cô ở đâu, đã làm cái gì? Cô cào Lục Lâm Thành? Cô đã cào Lục Lâm Thành sao?

Thực sự không hề có ấn tượng!

Nhìn những lời chất vấn càng lúc càng nhiều ở dưới bài đăng của mình, Lương Yên cảm thấy vô cùng hối hận tại sao sớm không đăng, muộn không đăng, lại cứ khăng khăng chọn lúc này mà đăng, hơn nữa lại còn check in địa điểm?

Rõ ràng toàn bộ giới giải trí đang ngày đêm ngóng trông hai người bọn họ ly hôn, hành trình xây dựng hình tượng người vợ bị bỏ rơi cũng đã được lên kế hoạch đâu vào đấy, nếu như bây giờ thừa nhận dấu vết trên người Lục Lâm Thành là do chính tay cô cào...

Lương Yên rùng mình.

Gián tiếp thừa nhận cô đã lên giường và nhúng chàm một Lục Lâm Thành tựa như đóa hoa cao lãnh thanh khiết trong mắt công chúng...

Cô không bị người hâm mộ xé sống mới là lạ!

**

Thành phố Cổ Đông, trong phim trường “Ám Dạ hành”.

Lục Lâm Thành sờ sờ dấu xước bờ bồng vừa bị cào tối qua bên dưới xương quai xanh của mình, lúc chạm vào còn có cảm giác hơi đau nhói.

Trác Dương đứng bên cạnh đã rơi vào trạng thái bàng hoàng không

thể tin nổi.

Vừa rồi chính miệng Lục Lâm Thành đã nói cho cô biết, cái vết cào vinh dự được lọt vào hot search kia chính là kiệt tác của Lương Yên để lại tối hôm qua.

Dựa vào nhiều năm kinh nghiệm làm một người đại diện đã từng trải qua vô số sóng to gió lớn, Trác Dương buộc bản thân mình phải bình tĩnh lại, chỉ trong chốc lát hàng trăm phương án đối phó với chuyện này nhanh chóng xoay chuyển trong đầu cô, cuối cùng lọc ra hai lựa chọn: “Thứ nhất, chúng ta sẽ im lặng, với những chuyện như thế này, nếu như nhân vật chính không phản hồi thì đến hôm sau cũng không có người hỏi lại. Thứ hai,” Trác Dương hít một hơi thật sâu, nhìn vào Lục Lâm Thành nói: “Cậu đăng Weibo bảo mình dị ứng, chuyện này không hề liên quan gì đến Lương Yên cả.”

Lục Lâm Thành nhú mày: “Chuyện này không hề liên quan gì đến Lương Yên?”

Trác Dương đột nhiên vỗ trán: “Chết tiệt, nếu như lúc này Lương Yên nhảy ra thừa nhận thì phải làm sao?” Cô làm ra vẻ muốn móc điện thoại ra, “Tôi lại phải gọi cho cô ta ngay.”

Trác Dương lấy điện thoại ra, còn chưa kịp gọi thì đột nhiên nhận được một thông báo, là Lương Yên vừa mới cập nhật một bài viết trên Weibo.

“Mẹ nó!” Trác Dương nghiêng rằng, còn chưa kịp nhìn nội dung trên đó đã nổi quạu: “Tôi đã bảo người phụ nữ này không phải là người tốt đẹp gì mà, lúc này là lúc nào mà lại vội vàng nhảy ra thừa nhận! Lục Lâm Thành, bao giờ thì cậu mới kéo cô ta ra khỏi người mình!”

Về mặt Lục Lâm Thành không hề kích động giống như Trác Dương, nhưng sau khi biết được Lương Yên đứng ra thừa nhận là cô cào thì hai hàng chân mày nhú lại, đôi môi mỏng mím chặt thành một đường thẳng.

Anh không muốn lừa dối người hâm mộ và công chúng, nhưng hành động nhanh chóng thừa nhận của Lương Yên lại khiến trái tim Lục Lâm Thành như có gì đó chặn lại.

Anh nhú mào, lấy điện thoại ra, tìm đến Weibo của Lương Yên.

Đập vào mắt anh chính là câu trả lời và chia sẻ bình luận của fan.

Fan: "Lương Yên, thực sự dấu đỏ trên người Lục Lâm Thành là do cô cào thật sao? Cô đừng nhúng chàm Lục Lâm Thành được không, cầu xin cô đấy."

Lương Yên: "Không phải tôi, không phải tôi, tôi không xứng, mọi người đừng nghĩ nhiều (JPG khóc thút thít)."

Lục Lâm Thành: "....."

Chương 13

Lương Yên mang theo tâm trạng thấp thỏm đăng Weibo xong, càn quét tất cả các bình luận phía dưới một lượt, ngoại trừ mấy cái âm dương quái khí* đại loại như [Ha ha, cô cũng biết mình không xứng sao] thì còn lại đều đồng loạt thả lỏng tinh thần [Phù, có thể yên tâm rồi.]

(Âm dương quái khí: Chỉ những sự vật, hiện tượng, tính cách hay một cái gì đó kỳ lạ, khác thường, khó hiểu.)

Lương Yên cũng âm thầm vượt ngục thở phào nhẹ nhõm, rốt cuộc lần này cũng không cần lo lắng sẽ bị fan của Lục Lâm Thành đánh chết rồi.

Bên này, Trác Dương vốn dĩ đang muốn bùng nổ nhưng khi nhìn thấy bài viết Weibo mà Lương Yên vừa mới đăng lên, khoe miệng lại co quắp tựa như vừa mới bị trúng gió: “Cô ta, chuyện này, chuyện này... Là có ý gì?”

Theo như ấn tượng trước kia mà Trác Dương nghĩ về con người của Lương Yên, nếu như gặp phải những chuyện nghiêm trọng như vậy chắc chắn cô ta sẽ tỏ ra Bạch Liên Hoa mà nói rằng “cái này người ta chỉ vô tình cào phải thôi mà”, sau đó sẽ tạo ra một màn gió tanh mưa máu và nhân cơ hội này liều mạng ló mặt, tạo cảm giác tồn tại chết tiệt* ở trước công chúng gì đó. Nhưng bây giờ đột nhiên lại nhanh chóng chối bỏ thậm chí là phủi sạch quan hệ, Trác Dương cứ thế bị cô làm cho bất ngờ trở tay không kịp.

(*Nguyên văn của từ này là Thảo: (++) Là một ký tự của Trung Quốc được sử dụng rộng rãi như một ngôn ngữ mạng, có ý nghĩa tương

tự như từ "chết tiệt", là một từ thô tục ám chỉ mình đang rất tức giận nhưng bất lực, gọi dục, được dùng phổ biến hơn trong các trò chơi trực tuyến, bài đăng, diễn đàn, v.v.)

Ánh mắt của Lục Lâm Thành vẫn nhìn chăm chăm vào bài viết phủ nhận của Lương Yên trên màn hình di động, trong đầu lại nhớ đến dáng vẻ tựa như một yêu nữ triền miên dây dưa ở trên người anh quần chặt không buông của Lương Yên.

Vết cào dưới xương quai xanh vẫn còn cảm giác đau đớn mơ hồ, là do Lương Yên đạt đến cao trào co rút chặt chẽ không thể chịu nổi kích thích quá mạnh nên đã vô tình để lại dấu tích trên người anh.

Càng nghĩ về mặt Lục Lâm Thành càng xám xịt.

Bỗng nhiên anh có một cảm giác bản thân mình như bị Lương Yên sau khi tỉnh lại kéo quần lên liền trở mặt không nhận người.

Được lắm, Lương Yên!

Lục Lâm Thành tắt điện thoại di động, không nói một lời, áp lực bầu không khí xung quanh nhanh chóng giảm xuống, toàn thân anh tỏa ra một loại cảm giác lạnh lẽo người sống chớ đến gần.

Trác Dương không dám nhiều lời, nhìn đến số fan hâm mộ Lương Yên còn chưa bằng con số lẻ trên Weibo của Lục Lâm Thành, hừ một tiếng.

Sau khi Lương Yên đăng Weibo phủ nhận không bao lâu thì người đại diện của Lục Lâm Thành – Trác Dương cũng dùng tài khoản của mình đăng một bài viết: “Chỉ là dị ứng mà thôi, mọi người không cần phải thương cường thương tuyến* như vậy, [mỉm cười.jpg]”

(*Thương cường thương tuyến: Một cụm từ ám chỉ những cách phân tích vấn đề bằng việc đề cập đến mức độ của đấu tranh giai cấp và đường lối đấu tranh, là một phương pháp tư duy và phương

pháp diễn ngôn trong Cách mạng Văn học. Hiện nay nó thường được sử dụng để châm biếm hành vi quan trọng hóa vấn đề và có những suy nghĩ sai lầm trong các chủ đề thông thường.)

Vì là một người đại diện vàng nổi tiếng trong giới giải trí vậy nên hầu hết các fan và người qua đường đều biết Trác Dương là người đại diện của Lục Lâm Thành. Trong hoàn cảnh này, cô đứng ra phủ nhận mọi việc là chuyện vô cùng hợp lý, một là cho thấy bây giờ Lục Lâm Thành đang bận rộn quay phim, không có thời gian quan tâm đến những tin tức nhảm nhí như thế này, hai là Weibo của Trác Dương cũng có thể xem là một tài khoản cá nhân, việc cô đăng một bài viết phản nãn càng dễ được người khác tiếp nhận hơn, vô hình chung cho thấy cái hot search này không là gì khác ngoài một vấn đề nho nhỏ.

Lúc Lương Yên mới từ sân bay trở về căn hộ của mình, nhìn thấy bài viết Weibo mới đăng của Trác Dương, gãi gãi đầu.

Các fan hâm mộ phía dưới chỉ hận không thể đốt pháo ăn mừng.

[A a a a, cuối cùng cũng đứng ra làm sáng tỏ chuyện này rồi, vui vẻ vui vẻ!]

[Lục Lâm Thành bị dị ứng ư? Anh ấy không sao chứ, đau lòng quá.]

[Lại để cho Lương Yên cọ nhiệt rồi, không còn gì để nói.]

[Nói chung là có người vừa nhìn thấy cánh tay thì đã nghĩ ngay đến bắp đùi trắng tinh, nghĩ đến bắp đùi trắng thì lại tưởng tượng đến cơ thể trần trụi. Từ lúc Lục Lâm Thành ra mắt đến nay đều nói không với scandal, từ chối những suy đoán ác ý.]

Lương Yên khịt mũi khinh thường.

Có lẽ cho đến tận bây giờ vẫn còn có một bộ phận người hâm mộ cho rằng Lục Lâm Thành vẫn còn là một xử nam cao lãnh thanh

tâm quả dục cũng nên.

Cô thở dài một hơi, thả vali hành lý trong tay xuống rồi bắt đầu dọn dẹp nhà cửa, đúng lúc này lại nhận được một tin nhắn WeChat của Khương Mộc.

[Cô chạy đến thành phố Cổ Đông để làm gì?"]

[Không phải tôi đã bảo cô đừng đến đó thử vai rồi sao???]

[Cô có thể nghe lời một chút được không, cô muốn chọc giận tôi đến chết ư?]

Lương Yên tự biết mình đuối lý, cách một lớp màn hình cũng có thể tưởng tượng được dáng vẻ phát điên của Khương Mộc lúc này, vì vậy chỉ trả lời: [Thử vai không thành công.]

Khương Mộc: [Trừ chuyện này ra, còn có... À... Tình huống đặc biệt gì khác nữa sao?]

Lương Yên chọn cách nói dối: [Còn có chuyện gì nữa, anh muốn cười nhạo tôi thì cứ nói thẳng ra đi.]

Một lúc lâu sau Khương Mộc mới trả lời: [Không có gì.]

Khương Mộc: [Cô không muốn tham gia chương trình livestream trò chơi trực tuyến mà lần trước tôi nói cũng được, nhưng lần sau không được trốn tôi đi khắp nơi thử vai nữa. Một Lương Yên đánh mất ký ức trong ba năm như bây giờ chẳng khác nào như con chim non mới ra ràng, còn non nớt thiếu kinh nghiệm, quá đơn thuần không am hiểu những góc khuất trong giới giải trí này.]

Lương Yên nhìn những dòng chữ trong khung chat, lại nghĩ đến lịch trình trống rỗng của mình, ánh mắt tối sầm: [Không đi thử vai, vậy anh nói xem tôi nên làm gì bây giờ, Khương Mộc, tôi thực sự phải giải nghệ sao?]

[Tôi không muốn sau này có người nhắc đến Lương Yên ngoại trừ là vợ của Lục Lâm Thành, à không, có lẽ lúc đó đã trở thành vợ cũ, một ấn tượng duy nhất lại là một video CP với một nam nghệ sĩ khác trong chương trình tạp kỹ.]

Lương Yên đã xem hai bộ phim mà mình đã tham gia trong ba năm mất trí nhớ kia, ngay cả chính cô cũng có thể cảm nhận được trạng thái hốt hoảng mờ mịt của bản thân lúc diễn, gần như không thể phát huy được tất cả kỹ năng diễn xuất vốn có của mình, hơn nữa nhà sản xuất, nội dung kịch bản của cả hai bộ phim cũng thế, vậy nên chẳng có gì để hấp dẫn khán giả, ấn tượng trong mắt công chúng vẫn là một Lương Yên với kỹ năng diễn xuất tồi tệ.

Lần này, đã một hồi lâu mà vẫn không thấy tin nhắn trả lời của Khương Mộc.

Bỗng nhiên Lương Yên cảm thấy lòng mình vô cùng buồn bã và mất mát, một mình một người ôm gối ngồi trên giường, thứ ánh sáng lạnh lẽo của màn hình di động phản chiếu trong ánh mắt cô. Lương Yên cầm ipad chăm chú xem video fan couple của cô và Nghiêm Chuẩn, sau đó lại dạo một vòng diễn đàn Super Topic #Hôm nay Lục Lâm Thành đã ly hôn chưa, nhìn thấy lượng người đồng ý vẫn lóe lên góc nhìn chờ đến ngày cô và Lục Lâm Thành ly dị, rốt cuộc cũng hiểu rõ cái duyên của người qua đường với mình kém đến nhường nào.

Màn hình điện thoại trên gối đột nhiên sáng lên, là một tin nhắn mới từ Khương Mộc.

Lương Yên cầm điện thoại lên thì thấy Khương Mộc gửi cho cô một file tài liệu:

“Thư mời diễn viên tham gia dự thi chương trình tạp kỹ truyền cảm hứng- Cuộc thi biểu diễn nghệ thuật quy mô lớn “Trên màn huỳnh quang*”

(*Trên màn huỳnh quang: chỉ màn hình truyền hình và cũng chỉ các chương trình trên truyền hình.)

Khương Mộc: [Một đài truyền hình trái cây đang có kế hoạch tổ chức chương trình tạp kỹ mới, bây giờ đang trong quá trình tìm kiếm người tham gia trong giới, thể lệ của chương trình rất đơn giản, một vở diễn của thí sinh trong mỗi kỳ sẽ do khán giả trong trường quay và người xem trên mạng chấm điểm, nhưng mà hình như đang gặp khó khăn trong việc tìm người.]

Khương Mộc: [Đây là một chương trình hoàn toàn mới, trước kia chưa từng có loại hình tương tự như thế này, cho nên người chơi có thể trở nên nổi tiếng hay không vẫn còn là một ẩn số. Hơn nữa những người có chút danh tiếng trong ngành cũng không muốn tham gia thi đấu, nếu như thua thì thật mất mặt, tổ sản xuất lại không có danh tiếng, mức độ được chú ý rất thấp.]

Khương Mộc: [Thư mời này vốn dĩ được gửi đến cho một nghệ sĩ dưới trướng của bạn tôi, bị bọn họ loại bỏ, tôi vừa bảo cậu ta gửi thư mời và cách thức liên lạc của tổ sản xuất, nếu như cô có hứng thú, tôi sẽ bàn bạc với phía người phụ trách, chúng ta thử một lần.]

Lương Yên mở thư mời mà Khương Mộc gửi qua tỉ mỉ xem xét một lần, cắn chặt môi.

Cho dù tất cả đều là ẩn số thì chương trình này cũng có thể là cơ hội cuối cùng cô...

Lương Yên gửi cho Khương Mộc một chữ: [Đi.]

**

Nửa tháng sau, Weibo chính thức “Trên màn hình quang” thuộc đài truyền hình trái cây công bố thời gian phát sóng tập đầu tiên cùng với đội ngũ ban giám khảo trong chương trình.

Chương trình có tất cả ba giám khảo cố định, đạo diễn nổi tiếng Từ Phong, ảnh đế kỳ cựu Trần Thạc Minh và tân ảnh hậu Diệp Tô.

Để tuyên truyền quảng bá đến đông đảo người xem, tổ sản xuất đã mua một cái hot search, trong ba giám khảo, người được chú ý nhiều nhất có lẽ là Diệp Tô, nhưng không phải vì tuổi tác còn quá nhỏ hay không đủ trình độ để ngồi trên chiếc ghế ban giám khảo mà là vì những câu chuyện say sưa thú vị xoay quanh cuộc gia đình cô.

[Thời gian trôi qua thật nhanh, Diệp Tô vừa mới sinh con chưa bao lâu mà, đã tái xuất nhanh như vậy sao?]

[Đúng vậy, tôi có cảm giác như ngày hôm qua cô ấy còn vác bụng lớn đi nhận giải thưởng thôi.]

[Đã lâu lắm rồi không thấy Kỷ Hằng lộ mặt, bận rộn làm ăn kiếm tiền mua sữa bột ư bỗng cầu nhan* ta thật sự rất nhớ anh ấy.]

(*Cầu nhan: Mô tả một kiểu người rất quan tâm đến ngoại hình của người thán, bị mê hoặc bởi vẻ ngoài xinh đẹp.)

[Về diễn xuất của Diệp Tô thì không cần phải bàn cãi nữa, diễn hình cho một tài năng thiên phú rồi, để xem lần này cô ấy sẽ đảm đương vai trò giám khảo như thế nào.]

Ngày hôm sau, tổ sản xuất tiếp tục lần lượt công bố những diễn viên khách mời tham gia tranh tài.

Là hai diễn viên gạo cội với nhiều kinh nghiệm trong những vai phụ, hai người mới vừa vào làng điện ảnh, một nữ diễn viên trung niên tái xuất sau nhiều năm kết hôn, và...Lương Yên.

Sau khi công bố cái tên Lương Yên, phía dưới Weibo ngay lập tức bùng nổ.

[Với kỹ năng diễn xuất mắt cay* của Lương Yên mà cũng được tham gia sao, chương trình mấy người không tìm được người khác nữa ư?]

(Mắt cay: Là một trong thuật ngữ được sử dụng để mô tả những thứ không nên nhìn, không thể chịu đựng được hoặc khủng khiếp.)

[Cô ta chỉ có thể có chuyển gạch thôi, còn diễn xuất, thôi bỏ đi.]

[Lúc xem Lương Yên xuất hiện trong chương trình tạp kỹ lần trước cũng không thấy phản cảm như vậy, ngoại hình xinh đẹp lại kiên trì trong công việc, nhưng không thể yên lặng làm bình hoa di động được sao?]

[Thời gian gần đây người này đã lên bao nhiêu hot search rồi nhỉ, muốn nổi tiếng đến phát điên rồi sao?]

[Không sợ làm mất mặt Lục Lâm Thành à...]

[Lầu trên, Lương Yên là Lương Yên, Lục Lâm Thành là Lục Lâm Thành, xin đừng buộc hai người này với nhau (Mỉm cười.jpg)]

Trong phòng nghỉ ngơi ở trường quay số một của đài truyền hình trái cây, Lương Yên vừa mới trang điểm xong, trên người mặc một bộ đồng phục học sinh cao trung, nhìn những lời bình luận ác ý này, sục sôi ý chí chiến đấu ăn thêm hai bát cơm.

Chương 14

Chín giờ tối thứ bảy, chương trình tạp kỹ truyền cảm hứng- Cuộc thi biểu diễn nghệ thuật quy mô lớn “Trên màn huỳnh quang” chính thức được phát sóng trên đài truyền hình trái cây, các trang web video* cũng đồng bộ đăng tải trực tiếp một cách rộng rãi. Trước đó ê kíp sản xuất đã tạo tiếng vang cho chương trình trên internet bằng cách liên tục tung ra hai điểm nóng dư luận như “Sự trở lại sau sinh của Diệp tô” và “Kỹ năng diễn xuất của bà xã Lục Lâm Thành- Lương Yên”, cho nên trước khi chính thức được phát sóng, đã có một lượng lớn fan hâm mộ ôm lòng mong ngóng chờ đợi, đúng giờ mở TV hoặc theo dõi trên các trang web video.

(Trang web video là một phương tiện cho phép người dùng Internet xuất bản, duyệt và chia sẻ video hoạt động trực tuyến với sự hỗ trợ của nền tảng công nghệ hoàn chỉnh. Một số các trang web video nổi tiếng của Trung Quốc và trên thế giới như: Youku, Tudou, Mạng Qiyi, YouTube...)

Bởi vì các trang web video có thể đọc được những phản hồi chân thực của khán giả qua những bình luận trực tiếp, vì thế đúng chín giờ tối trong căn hộ của mình, Lương Yên đã mở ipad sẵn sàng, trong miệng ngậm một hộp sữa chua, hồi hộp chờ tập đầu tiên được phát sóng.

Đầu tiên là người dẫn chương trình bước lên sân khấu trong tiếng vỗ tay nồng nhiệt của khán giả dưới hội trường, sau mấy lời dẫn dắt tượng trưng, ống kính máy quay bắt đầu chuyển đến ghế ngồi của ban giám khảo, đồng thời phát VCR* để giới thiệu thông tin và thành tựu của từng người trong đội ngũ giám khảo cố định của chương trình.

(VCR là một video clip ngắn được chiếu trên màn hình lớn giữa các concert hay trong một chương trình nào đó, chủ yếu để giới thiệu phần mở màn hay kéo dài thời gian cho nghệ sĩ thay đồ chuẩn bị giữa giờ.)

Ngay khi màn hình chiếu tới Diệp Tô, đạn mạc thực sự bùng nổ.

[Hôm nay Diệp Tô xinh đẹp quá đi mất! Quần áo cũng đẹp nữa!]

[Đây là vóc dáng của một người mới sinh xong sao? Chị ấy khôi phục quá tốt!]

[Mặc dù là người trẻ tuổi nhất, nhưng người ta đã nắm trong tay bốn cúp ảnh hậu rồi đấy, thực ghen tị!]

.....

Lương Yên vô cùng hâm mộ xem VCR đang giới thiệu thông tin của Diệp Tô, những lúc ở sau hậu trường ghi hình cô cũng chưa dám đi đến chào hỏi bắt chuyện với cô ấy, cô cảm thấy ảnh hậu chắc chắn sẽ như một đóa hoa cao lãnh không thể với tới.

Chương trình được tiếp tục, sau khi MC giới thiệu thể lệ của cuộc thi cũng như những nhà tài trợ, cuối cùng cũng khước tay bắt đầu tuyên bố: “Hãy nhiệt liệt chào mừng đội thi khách mời đầu tiên của chúng ta ngày hôm nay, Lương Yên- Hứa Gia Phàm!”

Trong khoảnh khắc Lương Yên nghe thấy MC đọc đến tên mình, tâm trạng nhất thời trở nên căng thẳng tột cùng, những khán giả trực tuyến vừa nghe đến cái tên Lương Yên đã bắt đầu sôi nổi ới máng*.

(*Ói máng là một ngôn ngữ mạng dùng để chỉ sự bình luận trung thực về một vấn đề cụ thể của một cái gì đó theo một cách hài hước.)

[Mẹ kiếp, tại sao người đầu tiên bước ra sân khấu lại là cô ta, mọi người cứ tiếp tục xem đi, tôi rút lui trước đây, thật cay mắt.]

[Lương Yên quyền rũ gọi cảm ở tuyến xấu mặt ha ha ha ha ha.]

[Có lẽ ê kíp sản xuất mời cô ta chỉ vì muốn lọt vào hot search để tạo hiệu ứng quảng bá mà thôi, chẳng phải CP với Nghiêm Chuẩn lần trước khuấy động cả làng giải trí đấy à.]

[Hứa Gia Phàm là ai?]

[Mẹ nó, tại sao đi đâu cũng có mặt Lương Yên thế này, vừa nhìn thấy cô ta thì trong đầu tôi lại nghĩ đến Lục Lâm Thành, sao lại đi kết hôn với một người phụ nữ như vậy, mất hết khẩu vị.]

[Rốt cuộc đến khi nào Lục Lâm Thành với vứt bỏ khối da chó mà đòi dán thuốc cao này?]

[Người phụ nữ tên Lương Yên này đúng mặt dày quá rồi, cứ bám lấy Lục Lâm Thành không tha như vậy thú vị lắm sao? Cũng không nhìn lại đức hạnh của cô ta xem, chắc chắn kiếp sau Lục Lâm Thành sẽ không thêm liếc mắt nhìn cô ta đến một lần.]

Vẫn còn có một số ít cư dân mạng thay cô phản bác đôi câu:

[Những mặt khác không tính nhưng nhan sắc của Lương Yên thực sự không thể chê bai điểm nào.]

Lập tức đã có người trả lời:

[Thôi đi, từ khi ra mắt cho đến bây giờ ngay cả một bức ảnh lúc nhỏ còn chưa dám chia sẻ với mọi người, vừa nhìn một cái cũng biết đã sửa lại mũi và cằm, có lẽ cô ta nên giới thiệu vị bác sĩ thẩm mỹ kia cho tất cả mọi người đi chứ.]

Lương Yên đọc bình luận mắng chửi kia, đưa tay lên nhéo sống mũi và cảm của mình một cái.

Cô lớn như thế này nhưng thậm chí còn chưa từng dùng axit hyaluronic* trên khuôn mặt mình, còn về chuyện không chia sẻ tấm hình thời niên thiếu nào là vì những bức ảnh kia cũ kỹ quê mùa lại thảm thương, hơn nữa sẽ còn bại lộ chuyện cô từng là một vận động viên nhí môn cử tạ.

(*Thành phần này được sử dụng làm chất bơm môi, chất chữa lành da (chữa các vết thương bỏng, loét da), chất dưỡng ẩm và đặc biệt là giảm quá trình lão hóa. Trong thực tế, Acid Hyaluronic đã được quảng bá như một tượng đài tuổi trẻ.)

Lương Yên nhìn những bình luận ít ỏi bảo vệ cô, trong lòng cảm động không nói nên lời, cho dù đó là fan hâm mộ chân chính hay chỉ là người qua đường đi chẳng nữa cô nhất định sẽ không làm bọn họ phải thất vọng.

[Người kết hôn với Lương Yên là Lục Lâm Thành, tại sao mấy người chỉ mắng một mình cô ấy, làm như vậy thật sự rất quá đáng với một cô gái yếu đuối.]

[Ha ha, một người có sự nghiệp thành công và vững chắc như Lục Lâm Thành, đang thời kỳ hoàng kim trong cuộc đời mình lại đột nhiên tuyên bố kết hôn với diễn viên tuyến mười tám nhỏ nhoi, Lương Yên mà không bày mưu tính kế gài bẫy sau lưng anh ấy? Ai tin được?]

[Đúng vậy, đúng vậy, cũng may sự nghiệp của anh ấy không hề bị ảnh hưởng bởi chuyện này, năm đó sau khi tin tức kết hôn được công bố, có bao nhiêu người ngồi chờ Lục Lâm Thành sụp đổ, nhưng kết quả lại càng ngày càng nổi tiếng, thực sự không dễ dàng chút nào.]

Lương Yên nghĩ đến Lục Lâm Thành, rũ mắt xuống, lại bắt đầu cố

gắng nhớ lại những ký ức của ba năm mà cô đã đánh mất kia.

Nhưng vẫn không thể nào nhớ ra được.

Lương Yên đau khổ đấm đầu, đến khi giọng của người dẫn chương trình vang lên từ trong ipad, cô mới phản ứng được tiết mục của cô và Hứa Gia Phàm đã chuẩn bị bắt đầu.

Tám màn đồ được kéo lên, bối cảnh sân khấu lập tức trở thành phòng học của một ngôi trường cao trung, bên cạnh tám bảng đen là thời khóa biểu hôm nay của lớp 11.7, Hứa Gia Phàm và Lương Yên trong bộ động phục học sinh rộng thùng thình bước vào lớp, một trước một sau ngồi xuống bàn học, người quay phim lần lượt quay cận cảnh hai diễn viên.

Ống kính máy quay lia đến hình ảnh Lương Yên với mái tóc đuôi ngựa buộc thấp.

Đạn mạc bên dưới lập tức bùng nổ:

[...Lớp trang điểm quá nhạt rồi, cô ấy tự make up sao?]

[Lầu trên đã thấy ai đi diễn vai một học sinh cao trung mà trang điểm đậm diêm dúa chưa, chuyện này cũng phải ngạc nhiên vậy sao?]

[Cái khác không nói, nhưng với cảnh quay gần đặc tả như thế này, có thể thấy làn da cô ấy thật đẹp.]

[Một chút phấn nền + bộ lọc của tổ hậu kỳ thì làn da của ai mà chẳng đẹp.]

[Lông mi cô ấy thật dài.]

[Có đẹp thế nào đi nữa cũng cảm thấy thật buồn nôn.]

Sau khi đặc tả hết thấy các đường nét trên khuôn mặt, ống kính máy

lại chuyển hướng từ Lương Yên sang Hứa Gia Phàm. Hứa Gia Phàm là nhân vật mới vừa chập chững bước chân vào làng giải trí, công ty quản lý muốn hắn tham gia chương trình này chủ yếu là học hỏi kinh nghiệm diễn xuất, đồng thời cũng để khán giả quen mặt.

Khác với những hình ảnh cận cảnh như muốn đập vào mặt của Lương Yên, người quay phim lại kéo cảnh quay đặc tả Hứa Gia Phàm về phía sau không ít, người thiếu niên trong ống kính mặc một bộ đồng phục học sinh rộng rãi thoải mái, cuốn sách bài tập trên bàn học trắng tinh, hắn gác chéo chân, lười biếng xoay xoay chiếc bút trên tay, ánh mắt đen nhánh chăm chú nhìn nữ sinh bàn trên đang nghiêm túc giải đề toán, nhíu môi cười một tiếng.

Cảnh tượng này vừa xuất hiện, những đạn mạt vừa rồi còn đang hỏi Hứa Gia Phàm là ai lại tiếp tục bùng nổ.

[Mẹ kiếp, người đâu mà đẹp trai quá vậy!]

[Ôi, nụ cười ấy, mẹ ơi, tôi thích rồi hu hu...]

[Có phải đây là hình tượng giáo thảo* mỗi ngày tan học đi đánh nhau còn trong lớp học thì nộp giấy trắng không, tôi có một dự cảm rất tốt.]

(*Giáo thảo: Hotboy của trường.)

[Ê kíp sản xuất chương trình đào đâu ra được người mới chất lượng như thế này vậy?]

Mỗi ngôi sao nam trong làng giải trí này đều có một chí chất riêng ghi lại dấu ấn trong lòng khán giả, nếu như Lục Lâm Thành được biết đến với cốt cách thanh cao lãnh đạm thì Hứa Gia Phàm lại mang theo một chút gì đó ngông cuồng sảng khoái của một thiếu niên trẻ tuổi, thực sự khiến người khác cảm thấy vô cùng mới mẻ.

Cảnh quay vừa kết thúc, Lương Yên cũng đóng khung bình luận lại.

Thực sự mà nói đây là lần đầu tiên cô xem một bộ phim sau khi được một ê kíp biên tập lại, mà mục đích chính cô đợi xem tập phát sóng ngày hôm nay là muốn nghiêm túc xem lại khả năng diễn xuất của mình trên màn ảnh một lần nữa. Kịch bản mà ê kíp sản xuất đưa cho cô và Hứa Gia Phàm là một đoạn trích ngắn thuộc thể loại thanh xuân vườn trường, tiểu muội yêu kiều học bá x giáo thảo bá đạo, khác với những màn tranh đấu gay gắt của các đội khách mời khác trong tiết mục của mình, lúc cô và Hứa Gia Phàm luyện tập vẫn luôn phối hợp khá ăn ý, Hứa Gia Phàm là một người mới lễ phép khiêm tốn, Lương Yên lại tương đối dễ nói nói, cuối cùng hai người còn thêm WeChat lẫn nhau.

Từ đầu đến cuối Lương Yên chăm chú nhìn màn trình diễn của mình và Hứa Gia Phàm. Thực ra thì vào vai một học sinh cao trung không yêu cầu độ khó quá cao, nhưng điểm mấu chốt là phải nắm chắc được một mức độ phù hợp, quá kiềm hãm dần lòng mình trước ống kính thì sẽ không thể truyền tải được thứ tình cảm âm thầm nhưng cũng không kém phần mãnh liệt chực chờ tuôn trào của hai thiếu niên đang ở trong độ tuổi thanh xuân tươi đẹp nhất, nếu quá buông thả lại trở thành một bộ phim tình cảm đô thị, đi ngược lại với sự mong lung thanh khiết ngọt ngào của những cô cậu học trò.

Không nhìn thấy đạn mạt có vẻ như thoải mái hơn rất nhiều, Lương Yên tập trung tinh thần xem xong đoạn phim của hai người bọn họ, cuối cùng nhìn thấy bản thân trong vai tiểu muội yêu kiều học bá đang nằm trên bàn học, Hứa Gia Phàm vào vai giáo thảo bá đạo không ngừng thử hết mấy tư thế mất tự nhiên, lúc nhìn đến phân cảnh hần ghé lại gần muốn vụng trộm hôn lên gò má người con gái bên cạnh, cô không nhịn được bật cười thành tiếng.

Lương Yên vô thức kịp thời phản ứng lại và nhận ra rằng mình thế mà lại tự xem chính cảnh mình diễn rồi mỉm cười, đưa tay lên sờ sờ khóe môi, chẳng lẽ đây chính là nụ cười di mẫu* ngọt ngào trong truyền thuyết ư?

(Nụ cười di mẫu: Nụ cười hạnh phúc.)

Ngoại trừ việc kết hôn với Lục Lâm Thành, từ trước đến nay Lương Yên chưa từng nói qua chuyện yêu đương với người đàn ông nào, lúc này cảm nhận trái tim đập thành thịch nơi lồng ngực, nhớ lại những tình tiết trong câu chuyện thanh xuân kia, trong lòng lại tuôn trào mật ngọt tí tách mềm mại tựa như những bong bóng xấp.

Lương Yên cảm thấy vô cùng hài lòng với màn diễn xuất của mình và Hứa Gia Phàm, chỉ có một khuyết điểm duy nhất đó là khả năng khai triển tự do trên sân khấu tương đối ít, tất cả đều phải diễn tập rập khuôn theo kịch bản gò bó, nhưng thành phẩm cuối cùng cũng không tệ lắm, theo những gì mà giám khảo Diệp Tô bình luận trực tiếp tại trường quay, hai người bọn họ đã nắm chắc một yếu tố quan trọng nhất trong kỹ năng diễn xuất được gói gọn trong hai chữ “Tự nhiên”.

Chỉ là bây giờ Lương Yên vẫn không có can đảm xem phản hồi của khán giả, vừa rồi còn bị mắng khiến cô đâm ra e dè sợ hãi.

Cô ngập ngừng do dự suy đi tính lại, đưa tay ra nhiều lần, cuối cùng vẫn không dám mở phần bình luận ra xem.

Ngay khi Lương Yên đang rối rắm thì điện thoại di động đột nhiên nhận được một tin nhắn Wechat.

Hứa Gia Phàm: [Lương Yên, tối nay tiết mục của chúng ta đã được phát sóng rồi, tôi đã theo dõi Weibo của cô, có thể tương tác lẫn nhau được không? (Che mặt cười.jpg)]

Lương Yên mỉm cười: [Được.]

Cô mở Weibo ra, bấm nút theo dõi Hứa Gia Phàm, giữa hai người lập tức biến thành mũi tên hai chiều theo dõi nhau trên Weibo.

Sau khi theo dõi Hứa Gia Phàm, Lương Yên tiện tay mở danh sách

theo dõi Weibo của mình ra.

Phần lớn đều là những người có một chút quan hệ trong ngành giải trí, mà cái tên “Lục Lâm Thành” đang lạng lẽ nằm ở vị trí đầu tiên trong danh sách theo dõi của cô.

Bên dưới góc phải biểu thị “Đã theo dõi” chứ không phải là “Theo dõi lẫn nhau”.

Lương Yên phòng má.

Chẳng trách tất cả mọi người đều chế giễu cô sớm muộn gì cũng sẽ bị Lục Lâm Thành bỏ mặc, hóa ra sau khi hai người kết hôn ngay cả Weibo Lục Lâm Thành cũng keo kiệt không thêm theo dõi cô.

Lương Yên xoắn xuýt một lúc lâu, lại nghĩ đến số điện thoại không tồn tại của Lục Lâm Thành trong danh bạ cùng với chuyện bí mật cô không xứng được thêm vào WeChat của anh ta, Lương Yên cắn chặt môi dưới, liếc nhìn xung quanh một chút, tựa như đang có tật giật mình, sau đó bấm vào Weibo Lục Lâm Thành, dứt khoát thủ quan*.

(Thủ quan: Là một thuật ngữ mạng được sử dụng phổ biến phổ biến trong Weibo, có nghĩa là hủy theo dõi.)

Thủ quan!

Nhìn thấy mũi tên một chiều đơn độc hướng về Lục Lâm Thành biến mất, Lương Yên để điện thoại xuống, thở phào một hơi thật dài.

Sau này nếu như có chuyện gì thì hãy liên lạc chai lọ lênh bênh* đi!!

(*Nguyên văn: (以后有事就漂流瓶联系吧) Hán việt: “Sau này có chuyện liên phiêu lưu bình liên lạc đi” là một câu nói lưu hành trên internet có hàm nghĩa cắt đứt liên lạc với một người nào đó, còn phải chặn wechat của người đó. Câu hoàn chỉnh của câu nói trên là

“Cho vào danh sách đen rồi, sau này có chuyện gì thì hãy liên lạc chai lọ bông bênh đi.”

Note: Bản dịch của câu * chỉ mang ý nghĩa tương đối, không thể chính xác 100%.)

Chương 15

Lương Yên thủ quan Lục Lâm Thành xong, cầm di động ngã xuống giường cả người dạng thành hình chữ X.

Đoạn phim ngắn của cô và Hứa Gia Phàm cũng đã kết thúc hơn nửa tiếng đồng hồ, có lẽ những đánh giá của khán giả cũng cơ bản được xác định rồi, Lương Yên hít một hơi thật sâu chuẩn bị sẵn sàng tâm lý, dù sao tốt xấu gì cũng phải có kết quả, ngay khi cô đang định vào trang web video xem đạn mạc thì lại đột nhiên nhận được tin nhắn WeChat của Khương Mộc.

Khương Mộc: [Lương Yên, cô lại nổi tiếng rồi.]

Sau đó là một bức ảnh chụp màn hình hot search “Hứa Gia Phàm và Lương Yên” đang nằm ở vị trí thứ hai trên bảng xếp hạng, bên cạnh còn có một chữ “Mới”, rõ ràng cho thấy đó đã nhảy dù*.

(Nhảy dù: Chỉ những điều những sự vật không đi theo thứ tự trước sau mà nhảy vọt lên.)

Lương Yên không tin, nhếch mép cười một cái: [Anh, cái lão già xấu xa này, lại dùng phần mềm PS(Photoshop) nào rồi đúng không, anh không cần phải an ủi tôi như vậy, có phải tôi chưa bao giờ ném mình trên đường phố* đâu.]

(*Ném mình trên đường phố: 扑街 còn có một cách hiểu khác là người hầu đường phố, tùy từng trường hợp khác nhau mà cụm từ này mang một ý nghĩa tương ứng, nhưng trong trường hợp này có có nghĩa là tùy ý để người ta chửi mắng, nguyên rửa.)

Dấu sao “Trên màn hình quang” cũng là một gameshow hoàn toàn mới, Hứa Gia Phàm là một người mới thuần khiết không danh tiếng không người hâm mộ, ngay cả bản thân cô cũng không được lòng khán giả, cho nên phần diễn của hai người chỉ mới được phát sóng nửa tiếng sao có thể lên hot search nhanh thế được.

Khương Mộc: [!!!]

[Ai PS! Cô tự xem đi!]

Lương Yên vẫn không tin, bán tín bán nghi mở Weibo ra

Hot search thứ hai “Hứa Gia Phàm và Lương Yên.”

“Má ơi.” Lương Yên không khỏi kêu lên một tiếng, dùng sức chớp chớp mắt một cái, sau đó phát hiện hot search ngay trước mắt cô thực sự không phải là ảo giác, đưa bàn tay run run nhấn vào, bài viết hot nhất xuất hiện đầu tiên trên màn hình chính là đoạn kịch ngắn thanh xuân vườn trường tiểu muội học bá và giáo thảo bá đạo của cô và Hứa Gia Phàm mà Weibo chính thức của “Trên màn hình quang” vừa mới công bố.

Nhóm sản xuất chương trình chọn kịch bản và tạo hình cho Lương Yên và Hứa Gia Phàm quả nhiên là những người có ánh mắt sâu sắc và đầy kinh nghiệm. Thời gian gần đây, khán giả truyền hình liên tục bị nhồi nhét bởi mấy bộ phim thần tượng Mã Lệ tô* không nào đến phát ngán, bây giờ đột nhiên được xem một đoạn phim ngắn thanh xuân vườn trường, lập tức có cảm giác hoàn toàn mới mẻ, tính đến thời điểm hiện tại bài viết trên đã có hơn hai chục nghìn lượt thích, 5000+ lượt bình luận.

(Mã Lệ tô: ám chỉ những bộ phim theo một mô típ nhất định, các nhân vật trong phim thường được hư cấu phóng đại trở thành một người có tính cách và ngoại hình hoàn hảo.)

Hơn nữa đây là tiết mục được đăng tải bởi Weibo chính thức của

chương trình nên chiếm đại đa số đều là các fans trung lập và người hâm mộ qua đường, rất ít người hâm mộ đích thực spam để “điều khiển” số lượng, nhất thời khiến phần bình luận hoa hòe lòe loẹt vô cùng náo nhiệt.

[Ngọt quá đi mất, từ đầu đến cuối đều là nụ cười di mẫu.]

[Nhìn giá trị nhan sắc thần tiên của Hứa Gia Phàm kia, quá đẹp trai!]

[Diễn xuất của hai người này quả thực đều rất tốt, điều quan trọng nhất là không cảm thấy ngại ngùng xấu hổ.]

[Làn da của Lương Yên thực sự rất đẹp, gần giống như mặt mộc tự nhiên vậy.]

[Những người có khả năng diễn xuất tốt chính là khi nhìn biểu cảm và cử chỉ của họ, bạn không thể nhìn ra được đây là đang diễn, tương lai của lớp trẻ sau này rất đáng mong chờ.]

[Hứa Gia Phàm quả thực không tệ, tôi rất bất ngờ về cậu ta, còn Lương Yên...Thôi quên đi, tôi không có hảo cảm với cô ta.]

[Lương Yên sb* Lương Yên sb Lương Yên sb Lương Yên sb Lương Yên sb Lương Yên sb Lương Yên sb.]

(SB là một thuật ngữ thuộc cộng đồng Lesbian. Có nghĩa là chỉ những người đồng tính luyến ái nữ.)

[Lầu trên công kích cá nhân quá đáng lắm rồi đấy.]

[Nếu như không thể nói được những lời tốt đẹp thì xin mời đi xem phim kháng Nhật chống xâm lược đi, thể loại đi rất thích hợp cho cô đấy.]

Lương Yên lựa chọn tính năng lọc bớt những bình luận không tốt

đó, lệ nóng quanh tròn nhìn những phản hồi này, lần đầu tiên cảm nhận được cái gì gọi là dùng năng lực thực sự và tác phẩm của mình để nói chuyện, bị chửi bị chế giễu lâu như vậy, cuối cùng cũng có ngày cô đọc được những đánh giá tích cực chính diện liên quan đến bản thân trên các diễn đàn mạng.

Lương Yên lập tức chia sẻ bài viết của chương trình, còn xúc động viết thêm một dòng chữ: “Cảm ơn tất cả mọi người đã ủng hộ, sau này tôi nhất định sẽ cố gắng hết sức.”

Bài viết được đăng lên, Lương Yên thở phào nhẹ nhõm một cái, công sức đợi cả một đêm cuối cùng cũng gặt hái được kết quả tốt, ổn định lại tâm trạng xúc động của mình, lúc này mới bắt đầu tắm rửa chuẩn bị đi ngủ.

Trong lúc Lương Yên đang ở trong phòng tắm, Hứa Gia Phàm đã thêm một bình luận bên dưới bài viết Weibo của cô: “Cố gắng lên.”

Các fan hâm mộ lập tức đẩy bình luận của Hứa Gia Phàm lên top, sau đó lại kinh hỉ phát hiện Hứa Gia Phàm đang nằm trong danh sách theo dõi mới nhất của Lương Yên.

Tiếp đến, có một bạn fan cẩn thận tỉ mỉ nào đó đột nhiên phát hiện có điều không đúng lắm, Lương Yên vừa mới thêm theo dõi Hứa Gia Phàm, nhưng tại sao tổng số người theo dõi hiển thị trên trang đầu lại không thay đổi.

Nhất định là cô nàng đã thuận tay thủ quan ai đó rồi, số tài khoản Weibo mà Lương Yên theo dõi có hơn hai trăm, lúc đầu các fan còn không có hứng thú đi tìm hiểu xem rốt cuộc người kia là ai, cho đến khi người hâm mộ của Lục Lâm Thành vào đây thúc dục hai người ly hôn như thường ngày thì mới bỗng nhiên phát hiện ra, Lục Lâm Thành lại không hề tương tác theo dõi lẫn nhau cùng với Lương Yên.

Sau đó cũng có người nghiêm túc bỏ công tìm kiếm, kết quả tra ra

Lục Lâm Thành quả nhiên không nằm trong danh sách theo dõi của Lương Yên.

Ngay lập tức, master fan của Lục Lâm Thành đăng một bài viết tuyên bố trên diễn đàn #Hôm nay Lục Lâm Thành đã ly hôn rồi sao?: “#Hôm nay Lục Lâm Thành đã ly hôn rồi sao?# Ngày mùng 6 tháng 3, Lương Yên đã thủ quan Lục Lâm Thành.

....

Lương Yên tắm xong lau tóc đi ra khỏi phòng tắm rồi ngồi trên giường cầm di động lên, ngay khi màn hình điện thoại vừa mới được bật sáng thì một tiêu đề tin tức cực lớn trên trang chủ đã đập ngay vào mắt cô: “Gameshow mới của đài truyền hình trái cây khởi chiếu vào ngày hôm nay, Lương Yên thủ quan Lục Lâm Thành và thực hư chuyện hôn nhân của hai người đổ vỡ?”

Lương Yên nhất thời sợ đến mức thiếu chút nữa đánh rơi chiếc điện thoại đang cầm trong tay.

Chuyện...Chuyện gì thế này!

Lương Yên luống cuống tay chân mở Weibo ra, hot search “Lương Yên Hứa Gia Phàm đã bị đẩy ra khỏi top 10, bây giờ đang chễm chệ đứng ở vị trí thứ nhất trong bảng hot search chính là “Lương Yên thủ quan Lục Lâm Thành.”

Đến tận lúc này Lương Yên mới biết mình thực sự đã đánh giá thấp câu nói “Lục Lâm Thành chiếm một nửa lưu lượng của giới giải trí” mà bách khoa toàn thư từng đề cập, bình thường không lên hot search cũng như không có tin tức gì được đăng trên các tờ báo giải trí đơn giản là do con người Lục Lâm Thành quá kín đáo lạnh lùng, luôn nghiêm túc trong công việc và giữ thái độ thận trọng, cho nên chỉ cần những tin tức liên quan đến anh ta, cho dù là một cái hắt hơi cũng có thể lên đầu đề.

Cuộc hôn nhân này của Lục Lâm Thành vốn dĩ đã là một tâm bệnh trong lòng người hâm mộ toàn quốc, bây giờ bà xã thần tượng lại đột nhiên hủy theo dõi Weibo của anh ta, phép ẩn dụ ẩn giấu trong lập tức khiến cư dân mạng đang bình tĩnh yên lặng lập tức sôi sục tựa như một nồi nước sôi đang ùng ục cuộn trào.

Nhưng có lẽ rối ren náo nhiệt nhất hẳn là diễn đàn Super Topic #Hôm nay Lục Lâm Thành đã ly hôn chưa?.

[Lương Yên thủ quan Lục Lâm Thành!!! Có phải cô đã chấp nhận buông tay không dây dưa quán quýt lấy anh ấy???]

[Chắc chắn hai người họ ly hôn rồi.]

[A a a a a, xin hãy nói cho tôi biết đây không phải là một giấc mơ đi, hu hu hu, thật muốn khóc.]

[Cuối cùng thuốc cao bôi trên da chó cũng rút xuống khỏi người Lục Lâm Thành rồi.]

[Cũng đã hai năm trôi qua, Lương Yên có thể chủ động buông tay là tôi đã hài lòng lắm rồi, sau này mỗi người sẽ yên ổn đi trên con đường riêng của mình.]

[Đúng vậy, đúng vậy, mỗi người đều bình yên, hu hu, tôi không ghét Lương Yên nữa đây, cảm ơn cô đã buông tha cho anh tôi.]

Có lẽ mấy người kia đã bị sự kiện Lương Yên thủ quan Lục Lâm Thành làm cho phấn khích đến mức đầu óc mê muội, để ăn mừng Lục Lâm Thành lấy lại được tự do một lần nữa, một nhóm fan cũng nhìn Lương Yên trở nên thuận mắt hơn, thậm chí còn bắt đầu tìm cho cô một đối tượng mới.

[Chỉ cần Lương Yên không quán quýt Lục Lâm Thành đã là rất tốt rồi, bộ phim ngắn gì đó trong gameshow tối nay không tệ lắm, rõ ràng cô ấy và Hứa Gia Phàm càng nhìn càng xứng đôi.]

[Đúng, đúng đúng, Lương Yên và Hứa Gia Phàm đứng bên cạnh nhau rất có tướng phu thê, nói thật, lúc xem bộ phim ngắn kia tôi cũng muốn trở thành fan couple của bọn họ.]

[Nhưng tôi lại cảm thấy Lương Yên và Nghiêm Chuẩn còn đẹp đôi hơn, cái video cô gái chuyển gạch x tổng tài bá đạo lần trước tôi đã em đi xem lại rất nhiều lần đấy.]

[Cô ấy hợp với Hứa Gia Phàm hợp hơn.]

[Với Nghiêm Chuẩn hơn chứ.]

[Hứa Gia Phàm!]

[Nghiêm Chuẩn!]

.....

Nghe nói Lương Yên đã thủ quan Lục Lâm Thành, một đám người trước kia vốn dĩ chỉ dám lén lút lút lút tự ăn đường đi phần CP "Ánh mắt chí mạng" lập tức đánh hơi được bầu không khí tự do.

Nếu như Lương Yên độc thân, như vậy chẳng phải họ đã có thể quang minh chính đại đẩy thuyền cô ấy và Nghiêm Chuẩn rồi sao?

Một đám người hâm mộ "Ánh mắt chí mạng" nhận được tiếng gió* lập tức chen chúc đến diễn đàn Super Topic #Hôm nay Lục Lâm Thành đã ly hôn chưa? sôi nổi góp một viên gạch, thêm một miếng ngói** cho Nghiêm Chuẩn trong màn so đấu kịch liệt thay Lương Yên chọn "Hứa Gia Phàm" hay "Nghiêm Chuẩn".

(*Tiếng gió: Tin tức, tin đồn.

**Góp một viên gạch, thêm một miếng ngói góp một phần nhỏ công sức (cho sự nghiệp chung)

Cùng lúc đó, sau khi chương trình “Trên màn hình quang” được phát sóng, một làn sóng fan couple của Lương Yên x Hứa Gia Phạm lập tức được khởi động theo hình thức cảnh báo khẩn cấp, cuộc tuyển cử fan CP diễn ra với tốc độ ánh sáng, trực tiếp mở một Super Topic được đặt tên là “Lương Hứa Yên Phạm”, sử dụng toàn lực đối phó với tổ chức có tên “Ánh mắt chí mạng”

Fan hâm mộ của cả hai bên đã thức suốt đêm bẻ đầu (battle – chiến đấu), hình thức tấn công là càn quét tất cả các ảnh chụp màn hình hay video ngọt ngào của trong topic của riêng mình để cùng với đồng đội tự tạo ra một chút đường ngọt ngào.

Cảnh tượng mưa tanh gió máu cứ thế trở thành một chiến dịch nổi tiếng đi vào lịch sử của giới người hâm mộ.

**

Lục Lâm Thành dần dần thoát khỏi thân phận lưu lượng, một lòng tập trung vào sự nghiệp đóng phim cho nên càng ngày càng ít có thời gian quan tâm đến những chuyện trong làng giải trí.

Sau một đêm thức trắng ở phim trường để quay xong một cảnh đêm, Lục Lâm Thành còn chưa biết mình đã lên hot search, kéo tằm thân mệt mỏi trở về khách sạn lại nghe người trợ lý nói các fans lại náo động.

“Có chuyện gì vậy?”

Người trợ lý này mới được Trác Dương tuyển vào làm chưa được bao lâu, lúc đối mặt với Lục Lâm Thành vẫn cảm thấy vô cùng khẩn trương, lắp bắp nói: “Fan couple, Lương Yên, lại xé* lên.

(Xé: Một hành động thường xảy ra giữa các fandom, là hành động bóc phốt, chửi mắng đối thủ.)

Fan couple?

Lục Lâm Thành nhú mày.

Fan couple của anh và Lương Yên?

Người trợ lý vội vàng giải thích: “Không, không, không phải là fan couple của ngài và Lương Yên tiểu thư, là của Lương Yên tiểu thư với Nghiêm Chuẩn, còn có fan couple với Hứa Gia Phàm, mấy người bọn họ bắt đầu xé rồi.”

“Fan của ngài lúc này đang cố gắng đổ thêm dầu vào lửa, cổ vũ cho hai bên “Ánh mắt chí mạng” và “Lương Hứa Yên Phàm.”

Chương 16

Lục Lâm Thành lạnh lùng nheo mắt, ngón tay thon dài khẽ chạm vào màn hình điện thoại, những bức ảnh của Lương Yên với Nghiêm Chuẩn, còn có với Hứa Gia Phàm từng cái từng cái một lướt qua.

Mấy bức ảnh này hầu hết đều là do người hâm mộ dày công cắt từ trong chương trình, sau đó lại được bỏ vào bộ lọc, chính là một điển hình tiêu biểu của việc tự sinh lương*.

(Tự sinh lương: Đề cập đến việc tạo ra các tác phẩm phát sinh của người hâm mộ về những cặp đôi mà họ yêu thích, như đoạn văn, tiểu thuyết, truyện tranh, mv...)

Không thể phủ nhận Lương Yên sở hữu một ngoại hình mà khi kết hợp với bất cứ người nào cũng có thể tạo thành một CP bùng nổ. Một nữ minh tinh xinh đẹp điểm lệ thường sẽ khiến cho người đàn ông hợp tác với cô cảm giác bị chèn ép, chỉ cần khí thế của hân hơi yếu một chút thì sẽ bị lép vế lu mờ ngay lập tức. Trái lại, một nữ minh tinh tiểu Bạch thổ ngọt ngào yếu ớt chỉ có thể phù hợp với nam tài tử thần tượng, nếu như khí chất giữa hai người chênh lệch nhau quá lớn sẽ tạo ra vẻ lồi thối lếch thếch, ngô không ra ngô, khoai không ra khoai. Nhưng Lương Yên lại hoàn toàn trung hòa hai quan niệm này, khí thế không quá mạnh, sẽ không mang đến cho người khác cảm giác bị lấn lướt, nhưng tuyệt đối không bao giờ thua kém, cho nên rất dễ dàng uốn nắn linh động, lúc đứng chung một chỗ với bất kỳ nam nhân nào cũng có thể giữ được khí chất riêng của mình, phù hợp hài hòa với khí thế của đối phương. Cho nên nói CP là một thứ gì đó rất tinh tế và vi diệu, có những người hao tâm tổn trí cố gắng bán đường nhưng khán giả lại không thích ăn món đó, lại có những người chỉ cần đứng cùng một khung hình, một ánh mắt vô

tình chạm vào nhau cũng khiến người hâm mộ tưởng tượng được vô số khả năng có thể xảy ra.

Lục Lâm Thành nhìn những tài khoản của người hâm mộ sử dụng hình ảnh anh làm avatar đại diện đang không ngừng bình luận sôi nổi bên dưới bài viết, vẻ mặt trở nên xám xịt.

Cùng lúc đó, dựa theo nguyên tắc phải tìm hiểu tất cả các động tĩnh của nghệ sĩ nhà mình, người phụ tá bên cạnh cũng len lén xem trộm những bức ảnh, video được cắt ghép, chỉnh sửa giữa Lương Yên và Nghiêm Chuẩn. Lúc đầu cô chỉ tùy tiện muốn xem một chút, nhưng nào biết càng xem càng mê muội, trên mặt tràn ngập ý cười di mẫu.

Hình tượng cô gái chuyển gạch x tổng tài bá đạo này quá xúc động rồi!

Còn sự ngọt ngào của hai người trong bộ phim ngắn thanh xuân vườn trường kia thực sự chỉ đang diễn thôi sao?

Lục Lâm Thành đột nhiên khịt mũi nặng nề hừ một tiếng.

Người trợ lý lập tức chấn chỉnh tinh thần lại, vội vàng thu hồi nụ cười di mẫu trên mặt, sau đó lại lén lút ngấm nhìn dáng vẻ Lương Yên trong hình tượng cô gái chuyển gạch với tiểu học bá yêu kiều, trong lòng cảm thán:

Chẳng trách các vị bằng hữu, cư dân mạng một mặt thì mắng Lương Yên thảm hại, mặt khác lại không ngừng chèo thuyền couple cho cô, bởi vì người phụ nữ này, bất kể đứng bên cạnh ai đi chăng nữa, con mẹ nó cũng cảm thấy vô cùng xứng đôi vừa lứa!!

Đây chắc chắn là hình tượng CP trong truyền thuyết!!

Lúc người trợ lý nhìn về phía Lục Lâm Thành ánh mắt bỗng trở nên sùng bái.

Đây là một loại thể nghiệm kỳ diệu làm sao, thân là một nam nhân có thể coi là chuẩn mực của biết bao cô gái lại chính mắt chứng kiến bà xã mình bị chính fan ruột của mình đẩy thuyền, ghép đôi “xào” CP với người một người đàn ông khác.

Dường như cô đã nhìn thấy trên đỉnh đầu của Lục Lâm Thành người lúc này đang bày ra một vẻ mặt vô cùng khó chịu, mơ hồ thấp thoáng có một vòng ánh sáng màu xanh lục lập lòe chói mắt.

**

Một đêm trôi qua, Lương Yên nhìn “Lương Yên thủ quan Lục Lâm Thành” vẫn còn chễm chệ đứng đầu trong bảng hot search, nhìn người hâm mộ vẫn xé nhau đến trời đất tối sầm*, không thể ngờ được mình chỉ thuận tay bấm nút hủy theo dõi thôi mà lại dẫn đến hậu quả lớn như thế này, tựa như một hiệu ứng cánh bướm** vĩ đại

(Trời đất tối sầm: Chỉ tình cảm hỗn loạn dữ dội.)

(**Hiệu ứng cánh bướm (tiếng Anh: Butterfly effect) là một cụm từ dùng để mô tả khái niệm trong lý thuyết hỗn loạn về độ nhạy cảm của hệ đối với điều kiện gốc (sensitivity on initial conditions). Có thể hiểu một cách đơn giản như sau: Chỉ cần một cái đập cánh nhẹ nhàng của chú bướm bé nhỏ cũng có thể tạo nên một sự thay đổi to lớn. Cũng giống như những thay đổi rất nhỏ trong điều kiện vật lý cũng có thể dẫn đến thay đổi lớn của thời tiết giống như một cơn lốc xoáy cách xa nơi con bướm đập cánh hàng vạn cây số.)

Cô càng không nghĩ tới mọi chuyện lại có thể ồn ào đến mức này, trong lòng cảm thấy hơi hốt hoảng.

Khương Mộc nhìn dáng vẻ đứng ngồi không yên của Lương Yên, không nhịn được nói: “Nếu không thì bây giờ cô đăng Weibo giải thích rằng mình chỉ lỡ trượt tay ấn nhầm? Vốn dĩ không có ý thủ quan Lục Lâm Thành.”

“Không được.” Lương Yên dứt khoát từ chối, từ khi chuyện cô thủ quan Lục Lâm Thành bùng nổ, cư dân mạng và nhất là fan của Lục Lâm Thành đều hân hoan vui mừng, cho rằng giây phút được nhìn thấy tờ giấy ly hôn mà bọn họ chờ đợi suốt hai năm nay đang ở ngay trước mắt, nếu như bây giờ cô ra mặt đính chính chỉ là do cô trượt tay ấn nhầm, vậy thì chẳng khác nào nói cho cư dân mạng biết các người đã vui vẻ vô ích rồi.

Đến lúc đó hậu quả thật đúng là...

Lương Yên thử tưởng tượng một chút, sau đó không nhịn được rùng mình ớn lạnh.

Hơn nữa, Lương Yên không phục khịt khịt mũi, căn bản là không phải cô trượt tay đâu, lúc ấy cô thực sự muốn thủ quan Lục Lâm Thành.

Rõ ràng đều đã kết hôn rồi, tại sao mỗi người có thể bình đẳng công bằng với nhau, còn cô và Lục Lâm Thành, chỉ là một mũi tên hướng vào đầu của cô.

Chương 17

Lương Yên đang đắm chiêu suy nghĩ, đúng lúc này điện thoại trong túi áo đột nhiên vang lên.

Cô lấy điện thoại ra nhìn một cái, trên màn hình hiển thị một dãy số xa lạ.

Khương Mộc: “Ai vậy?”

“Không biết.” Lương Yên do dự một lát rồi mới nhận điện thoại: “A lô.”

Đầu dây bên kia truyền đến giọng nói của một người đàn ông: “Là tôi.”

Lương Yên không thể làm gì khác hơn đành phải hỏi tiếp: “Anh là ai vậy?”

“...” Người ở phía bên kia dường như hơi bất ngờ dừng lại một chút, cuối cùng vẫn mở miệng nói: “Lục Lâm Thành.”

“!!!” Lương Yên sợ tới mức điện thoại di động trượt khỏi lòng bàn tay, lộn nhào trong không khung mấy vòng mới bắt được.

Lục Lâm Thành sau một đêm thức trắng giọng nói hơi khàn khàn: “Lương Yên, chúng ta gặp mặt nói chuyện một lần đi.”

Lương Yên còn tưởng rằng Lục Lâm Thành sẽ võ đầu che mặt mắng đến gà bay chó sủa trách móc cô tự xào scandal, kiểu gì cũng phải đâm chọc xỏ xiên cô mấy câu mới tan mỗi hận trong lòng,

nhưng lại không ngờ rằng giọng điệu của anh ta nghe còn khá bình thường, tựa như chuyện ồn ào kia là do kẻ khác làm chứ không phải do cô. Thực sự trước đó Lương Yên chưa bao giờ nghĩ đến chỉ một cái nhấn nút hủy theo dõi lại có thể ảnh hưởng đến như vậy, dẫu sao mọi chuyện xảy ra lúc này đều là do cô tạo thành, liên lụy đến Lục Lâm Thành trong lòng cô cũng áy náy, cho nên lúc nói chuyện khí thế vẫn giảm hơn phân nửa, chỉ quy củ đáp: “Ừm.”

Lục Lâm Thành: “Ngày kia cô có thời gian rảnh không, ngày hôm đó tôi về nhà.”

“...Nhà?” Lúc đầu Lương Yên còn chưa thể phản ứng kịp, sau đó mới ý thức được “nhà” phát ra từ trong miệng Lục Lâm Thành hẳn là căn hộ chung cư rộng hơn hai trăm mét vuông ở Nam Tĩnh kia, Khương Mộc nói đó là ngôi nhà chung của hai người bọn họ.

“Ừ.” Lục Lâm Thành nhàn nhạt trả lời, “Nếu không có chuyện gì nữa thì tôi cúp máy trước đây.”

Lương Yên để điện thoại di động xuống, nhật ký cuộc gọi hiển thị một phút ba mươi giây nhắc nhở cô đây không phải là một giấc mơ.

Khương Mộc chỉ cần nhìn đến phản ứng của Lương Yên cũng biết đối phương nhất định là của Lục Lâm Thành, tiến đến hỏi: “Lục Lâm Thành nói gì vậy? Mắng cô sao?”

“Không phải.” Lương Yên lắc đầu, “Anh ta chỉ hẹn gặp mặt nói chuyện với tôi một chút?”

“Gặp mặt nói chuyện?” Khương Mộc nhíu mày, “Rồi sao, anh ta có nói rõ chuyện gì không?”

“Không.” Lương Yên tiếp tục lắc đầu, nhưng trong lòng đã có mang máng đoán được một hai.

Bị thủ quan sau đó còn lên hot search nhưng lại không hề tức giận

chút nào, giọng điệu trong điện thoại cũng vô cùng bình tĩnh, còn muốn gặp mặt nói chuyện...

Lúc này Lương Yên chỉ nghĩ đến một khả năng...

Bởi vì Lục Lâm Thành muốn trực tiếp gặp mặt để bàn chuyện ly hôn!!

Khương Mộc phát hiện sau khi cúp máy Lương Yên bỗng nhiên yên tĩnh đến lạ thường, cô chỉ cảm điện thoại lẳng lặng ngồi ở đó, giống như một con thú nhỏ bị bỏ rơi bên góc đường.

Lương Yên hít hít mũi.

Quả nhiên cuối cùng vẫn là ly hôn.

Dường như cô đang trở lại những ngày còn thơ ấu, bố mẹ luôn gây gổ cãi nhau bỗng một ngày không còn âm ỉ nữa, hai người còn cùng nhau dẫn cô đến nhà hàng ăn một bữa cơm. Lương Yên còn nhớ rất rõ khi đó cô tay trái nắm tay bố, tay phải dắt tay mẹ, nhảy nhót tung tăng suốt cả dọc đường, phấn kích đến mức khuôn mặt ửng hồng, để hai người nắm tay mang đến trường thể thao theo kiểu khép kín nội trú.

Lương Yên cắn cắn ngón tay, nhìn chính mình bị bố mẹ giao cả cuộc sống vào tay thầy giáo thể thao, mẹ ngồi xổm xuống sửa sáng lại cổ áo cho cô: “Bố và mẹ đã ly hôn, cả hai chúng ta đều không thể chăm sóc con được nữa, sau này Lương Yên ở trong trường học, chỉ cần bố mẹ rảnh rỗi thì sẽ đến thăm con, được không?”

Lương Yên không phải là một đứa trẻ lớn lên trong sự yêu thương cưng chiều thích tùy hứng khóc lóc om sòm, cô biết được những lời nói dịu dàng dỗ dành ấy đã là tất cả những yêu thương cuối cùng, chỉ đỏ vành mắt nói một tiếng “được”, sau đó mở to mắt nhìn một

nam một nữ ở trước cổng trường học tựa như người đứng nước lã mỗi người một ngã.

Lương Yên dõi theo bóng lưng của hai người, bàn tay nhỏ siết chặt thành nắm đấm, làm một chuyện can đảm nhất cuộc đời.

Cô đột nhiên khóc lóc chạy đuổi theo, tê tâm liệt phế đứng phía sau gọi gào thét gọi ba mẹ, hai người kia dường như đã nghe thấy tiếng gào khóc của cô, nhưng cuối cùng chẳng có ai quay đầu lại.

Cánh cửa sắt cũ kỹ của trường thể thao đóng chặt lại.

Lúc đầu cô vẫn một mực ở trong trường đợi bố mẹ đến thăm nom, mỗi ngày đều ra sức tập luyện để khi họ đến có thể kiêu ngạo kể lại thành tích của mình, lúc hai người kia bỏ cô lại rõ ràng đã nói chỉ cần rảnh rồi sẽ đến, nhưng cô chờ mãi, chờ mãi, chờ đến khi không thể đếm được mình đã ném trải bao nhiêu khổ sở, bao nhiêu năm cô đơn buồn tủi nữa mà bọn họ vẫn không đến đâu chỉ một lần.

Từ đó trở đi, Lương Yên đã cực kỳ sợ hãi mùi vị bị vứt bỏ, lúc còn nhỏ đã bao lần bừng tỉnh trong cơn ác mộng, trước mắt cô vẫn là cánh cửa sắt lạnh như băng tựa như một tấm lá chắn ngăn cách cô với tuổi thơ của mình.

Lương Yên vùi mình vào đầu gối.

Có lẽ là quá sợ hãi cảm giác lại bị vứt bỏ, từ sau khi mất trí nhớ, cho dù cô có suy nghĩ nhiều đến chừng nào đi chăng nữa cũng chưa bao giờ nghĩ đến việc mình sẽ chủ động đề nghị ly hôn với Lục Lâm Thành.

Hôn nhân là chuyện đại sự của đời người, cô không muốn giống như hai người kia, nếu như cuối cùng phải lạnh lùng xoay người đi như vậy, tại sao lúc đầu lại quyết định ở bên cạnh nhau.

Ít nhất cô không sẽ không làm người chủ động nói ra.

Bây giờ Lục Lâm Thành lập tức muốn đề cập đến chuyện này, trong lòng Lương Yên có cảm giác giống hết như lúc còn nhỏ bị giam trong cánh cửa sắt lạnh lùng kia.

Khương Mộc thử đến gần: “Cô không sao chứ?”

“Không sao?” Lương Yên ngẩng đầu nhìn lên.

Lúc bé cô sợ bị vứt bỏ, nhưng sau khi lớn lên, đã không sợ nữa rồi.

Hai ngày sau, ở khu chung cư Nam Tĩnh, căn nhà này đã lâu lắm rồi không có người vào ở, nhưng người dọn dẹp vẫn cứ đúng giờ đến quét dọn, mỗi một đồ dùng trong nhà đều không nhiễm một hạt bụi.

Lục Lâm Thành ngồi trên ghế sofa, mặc một bộ pijama màu xám tro thoải mái, dưới chân đi đôi dép lê, hoàn toàn lột bỏ lớp ngụy trang là người đàn ông gọn gàng kiêu ngạo cao quý trước ống kính, cả người đều tràn ngập cảm giác lười biếng gọi cảm.

Mà ngồi đối diện anh lúc này là Lương Yên với khuôn mặt nhỏ nhắn được trang điểm tinh tế, đôi môi đỏ hồng kiêu diễm, lông mi chải chuốt tỉ mỉ, mái tóc uốn nhẹ, mặc chiếc áo khoác mỏng màu đen, bên trong là áo len cao cổ, trên đầu gối còn để một chiếc túi xách đắt tiền nhất của mình, sống lưng thẳng tắp giống như một cây bạch dương nhỏ, nghiêm chỉnh đến mức không giống như đang ngồi trong nhà mình.

Lương yên nhìn người đàn ông trông có vẻ lười biếng ở đối diện, bẹp bẹp khóe miệng.

Cô bò dậy từ năm giờ sáng để trang điểm làm tóc chỉ vì ngày hôm nay dấu cho có bị vứt bỏ cũng phải là một phụ nữ kiêu ngạo danh dự, mà người đàn ông trước mặt này dường như không xem

chuyện này ra gì, ăn mặc như vậy đến nói chuyện ly hôn với cô, rõ ràng là không tôn trọng cuộc hôn nhân này chút nào.

Lục Lâm Thành nâng chén trà ở trên bàn thủy tinh lên uống một hớp, lại nhìn Lương Yên một cái, giống như không nghĩ đến cô sẽ ăn mặc long trọng như thế này.

Lần này lúc về nhà Lục Lâm Thành phát hiện trong phòng để đồ bỗng nhiên trống trải hơn rất nhiều, mà quần áo Lương Yên gì đó đều không thấy đâu, vì thế hỏi: “Cô đã dọn ra ngoài rồi sao?”

“Ừ.” Lương Yên gật đầu.

Lục Lâm Thành nghe xong cũng gật đầu một cái, sau đó bắt chéo chân, lòng bàn tay đan vào nhau đặt trên đầu gối, ánh mắt nhìn xuống mặt đất, tựa như đang suy nghĩ chuyện gì đó.

Lương Yên cho là Lục Lâm Thành còn chưa nghĩ ra phải mở miệng nói chuyện ly hôn với cô như thế nào, trong lòng cảm thấy thay vì bị nhấn tâm bỏ rơi, còn không bằng chính cô chủ động cắt đứt, vì vậy hít sâu một hơi, nói tiếp: “Những đồ dùng của tôi trong nhà cũng chuyển đi hết rồi.”

“Chuyện lần trước là tôi không đúng, tôi không nghĩ lại bị người hâm mộ phát hiện nhanh như vậy, lại còn lên hot search, xin lỗi, tôi thực sự không có ý tạo scandal hay cọ nhiệt anh, mặc dù tôi không biết tại sao lại ù ù cạc cạc kết hôn với anh, nhưng về chuyện này, tôi vẫn còn muốn giữ lại lòng tự trọng của mình.”

“Anh yên tâm, những tài sản không phải của tôi một phần tôi cũng tuyệt đối không chạm vào, tài sản chung sau khi cưới cũng vậy, tuy rằng tôi thiếu tiền thật nhưng còn không đến mức phải dành những thứ không thuộc về mình, tiền của anh kiếm được không liên quan đến tôi.”

“Tôi biết anh ghét tôi, số điện thoại trống rỗng gì tôi cũng không để

bụng, anh muốn ly hôn thì ly hôn tôi cũng sẽ không dây dưa, sau này hai chúng ta hãy giống như những gì fan hâm mộ nói đi, mỗi người yên ổn đi con đường riêng của mình, cả đời không qua lại với nhau.”

Lương Yên một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm* nói xong, hốc mắt hơi ửng đỏ, cô cố gắng để cho mình thoát nhìn không thêm để tâm chút nào, vì thế không nhìn Lục Lâm Thành nữa, ánh mắt chăm chú nhìn về phía trước, khẽ hít thở, lộ ra cần cổ tinh tế trắng nõn.

(*Một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm được lấy trong "Tả Truyện" Trang Công thập niên: "phụ chiến, dũng khí dã. Nhất cổ tác khí, tái nhi suy, tam nhi kiệt": Khi đánh trận dựa vào dũng khí, đánh một tiếng trống, dũng khí tăng lên, đánh hai tiếng trống, dũng khí suy giảm, đánh ba tiếng trống, dũng khí không còn. Sau này ví với nhân lúc đang hăng hái làm một mạch cho xong việc.)

Không sao cả, là do chính miệng cô nói ra, không được xem là lại bị vút bỏ.

Lương Yên cố gắng làm ra vẻ bình tĩnh, mặc dù toàn thân hơi run rẩy.

Lục Lâm Thành nghe Lương Yên nói xong, dường như cũng không ngờ được cô sẽ sảng khoái bật thốt ra những lời như vậy, vẻ mặt vô cùng kinh ngạc.

Trước đó anh đã chuẩn bị nói ra lâu lắm rồi, cho rằng Lương Yên nghe được sẽ đau lòng, nên mới nghĩ sẵn trong đầu những lời lẽ uyển chuyển nhất có thể, nhưng chưa bao giờ nghĩ đến cô lại thẳng thừng đề cập chuyện này như vậy, không có gì sục đổ hay bất mãn, thậm chí trên khuôn mặt còn nở một nụ cười khéo léo.

Lục Lâm Thành rũ mắt, cuối cùng vẫn nói một tiếng: “Lương Yên, xin lỗi.”

Lương Yên hít một hơi thật sâu, miễn cưỡng nặn ra một nụ cười thật tươi, sau đó lấy một chiếc bút từ trong túi xách ra, bật nắp bút: “Không có gì phải xin lỗi cả, hai năm kết hôn với anh tôi không mất gì cả, chỉ cần anh đừng bảo tôi phải trả phí phụng dưỡng cho anh, còn lại cái gì cũng được.”

“Giấy ly hôn đâu? Tôi sẽ ký ngay lập tức.”

Nửa tiếng sau, tài khoản Weibo của Lương Yên và Lục Lâm Thành đều đồng thời đăng một bài viết mới.

Không có lời gì, chỉ có một bức ảnh.

“Giấy thỏa thuận ly hôn.”

Chương 18

Tựa như một ngày mưa dầm thấm đất, mây đen dưng thành từng lũy, cơn gió lạnh ẩm ướt, bầu không khí kín không kẽ hở, khí áp đè nén đến cùng cực, rớt cuộc, một tia chớp xé ngang bầu trời, tiếng sấm ầm ầm rền vang, cơn mưa như trút nước không ngừng dội xuống, tưới mát vạn vật đã chờ đợi mòn mỏi trong cơn hạn hán.

Đến tận lúc này Lương Yên mới cảm nhận được cái gì gọi là tê liệt hệ thống Weibo, Khương Mộc nói, tình hình bây giờ hoàn toàn giống hệt với cảnh tượng hai năm trước Lục Lâm Thành đột nhiên tuyên bố kết hôn với cô.

Các trang web tin tức tạp chí lớn lập tức phát thông tin nhanh, thông báo trên điện thoại di động không ngừng vang lên, Lương Yên mở Weibo ra, đập vào mắt cô chính là hot search đang dẫn đầu “Lục Lâm Thành và Lương Yên đã ly hôn”, bên cạnh còn có một chữ “Hot” đỏ chói.

Lương Yên click đi vào, nhưng trang chủ bỗng nhiên trống rỗng, cô thử lại mấy lần, vẫn vô dụng.

Bởi vì hệ thống vừa mới bị sập rồi.

Lương Yên nhớ lại những bình luận phía dưới bài viết của mình trước khi Weibo bị sập.

[A a a a a rớt cuộc cũng chờ được rồi! Tôi đã nói sau khi thủ quan Weibo thì sẽ là ly hôn mà hu hu hu. Khóc lóc.jpg.]

[Lương Yên, cuối cùng cô cũng chịu buông tha cho Lục Lâm Thành

rồi.]

[Mặc kệ thế nào đi chăng nữa cũng cảm ơn cô, Lương Yên.]

[Như vậy sau này cầu xin cô đừng hạ cánh xuống Lục Lâm Thành làm yêu nữa.]

[Thuốc cao bôi trên da chó ghê tởm rốt cuộc cũng bị vứt bỏ ha ha ha ha ha.]

[Lương Yên, cô vừa có nhan sắc vừa có kỹ năng diễn xuất, hãy cố gắng chăm chỉ làm việc, đừng cố chấp với chuyện tình cảm, cố gắng lên.]

Những bình luận phía dưới Weibo của Lục Lâm Thành còn đặc sắc hơn so với cô.

[Chúc mừng anh trở về với cuộc sống độc thân. Khóc lớn.jpg.]

[Hai năm, cuối cùng chúng ta cũng chờ được đến ngày này, chúng ta vẫn luôn ở đây.]

[Để ăn mừng Lục Lâm Thành xe được tám da chó thành công, tối nay Weibo rút ra mười người đưa mười ngàn tệ.]

[Mỗi người đều đi con đường riêng của mình, chúc Lục Lâm Thành của chúng ta độc thân vui vẻ.]

[Người phụ nữ chết bầm tên Lương Yên đó cuối cùng cũng đã chịu ký tên rồi hu hu hu, có lẽ Lâm Thành phải chịu đựng cô ta cực khổ lắm.]

... ..

Vì Khương Mộc là người đại diện của Lương Yên nên không thể tránh khỏi vận mệnh bị oanh tạc, tiếng chuông điện thoại vẫn không

ngừng vang lên, di động cũng sắp bị sắp các phóng viên giải trí lớn nhỏ gọi cho cháy máy rồi, chắc chắn lại muốn phỏng vấn, cuối cùng hẳn không thể nhịn được nữa, dứt khoát bật chế độ máy bay.

“Phù.” Lương Mộc thở phào nhẹ nhõm, hưởng thụ bầu không khí yên tĩnh, “Rốt cuộc cũng yên tĩnh lại rồi.”

Lương Yên ngồi trên ghế sofa nghịch nghịch chiếc bút dùng để ký vào giấy ly hôn hôm nay, tiếng lách tách lách tách của nắp bút bị ấn xuống vang dội trong không khí.

Lương Yên nhìn về phía Khương Mộc, đột nhiên hỏi: “Lúc trước tại sao tôi lại bắt đầu với Lục Lâm Thành.”

Khương Mộc nghe xong ngẩn người một lúc lâu, sau đó vẽ mặt hơi miễn cưỡng nói: “Chuyện này, cụ thể như thế nào tôi cũng không biết rõ.”

Năm đó cha hắn trở bệnh nặng hẳn không thể không về quê chăm sóc ông, chỉ còn Lương Yên một thân một mình ở lại thành phố Cổ Đông.

Hai tháng sau từ quê nhà trở lại, Lương Yên lại bất ngờ thông báo rằng cô đã kết hôn với Lục Lâm Thành rồi.

Hơn nữa còn nói cho hắn biết “anh không nghe lầm, không phải cùng tên cùng họ mà chính là Lục Lâm Thành anh biết đó.”

Khương Mộc dường như đang suy nghĩ chuyện gì đó, cau mày nhìn Lương Yên, lại mở miệng nói: “Tôi xin lỗi!”

Lương Yên khó hiểu khịt khịt mũi: “Có chuyện gì vậy?”

“Tôi cảm thấy chuyện này cần phải nói cho cô biết.” Khương Mộc hít một hơi thật sâu: “Trong khoảng thời gian tôi về quê chăm bố bị bệnh, buổi tối ngày hôm đó cô có gọi cho tôi một cuộc điện thoại,

trong điện thoại... Ừm...Đầu dây bên kia rất ồn ào còn cô thì đang khóc, có lẽ là đã uống rượu, nói mình không thể uống được nữa, muốn về nhà.”

“Xin lỗi!” Khương Mộc vùi đầu vào trong lòng bàn tay của mình, cả người rơi vào trong cảm giác tự trách chính mình sâu sắc, “Lúc đó tôi ở rất xa cô, tôi thực sự bất lực, không có cách nào giúp cô được cả.”

Ngày hôm sau hắn muốn quay lại thành phố Cổ Đông ngay lập tức thì bệnh tình của cha lại chuyển biến xấu đi, vị bác sĩ cho biết bệnh tình đã trở nên nguy kịch.

Lương Yên nghe Khương Mộc miêu tả, cố gắng nhớ lại nhưng làm cách nào cũng không thể nhớ nổi, đầu óc đau âm ỉ: “Cho nên lần trước tôi đi đến chỗ đó của Chu Chí Ba để thử vai anh mới kịch liệt phản đối như vậy, là vì chuyện này sao?”

Khương Mộc gật đầu.

Lương Yên nhớ lại cảnh tượng lần trước gặp mặt Chu Chí Ba, nếu như hắn thực sự cam kết làm đúng như những lời mình nói hắn là sẽ không bao giờ có thái độ đó với cô đâu, vì thế lớn mật suy đoán: “Anh nói xem có phải tối hôm đó sau khi tôi uống rượu say, cuối cùng nổi thú tính quá độ rồi cưỡng bạo Lục Lâm Thành không? Sau khi “thượng” xong, nói không chừng còn chụp mấy bức ảnh nóng cùng với anh ta, tiếp đó ngày hôm sau uy hiếp Lục Lâm Thành ép cưới, anh ta không còn cách nào khác, chỉ có thể hạ mình nương thân với tôi, sau khi cưới vẫn canh cánh nhớ mong sự trong sạch của mình nên tỏ ra thờ ơ lạnh nhạt với tôi.”

Khương Mộc ngẩng đầu nhìn cô.

Lương Yên đau đầu đỡ trán.

Nhưng trong điện thoại của cô lại không có bất kỳ ảnh nóng nào của

cô với Lục Lâm Thành.

Ngay cả ảnh cười cũng không có.

Chắc là cô sẽ không làm ra những chuyện vô sỉ như vậy đâu nhỉ!

Sáu tiếng đồng hồ sau sự cố sập Weibo, dưới sự cố gắng nỗ lực không mệt mỏi tăng ca của các tiểu ca ca lập trình viên, cuối cùng trang chủ cũng khôi phục lại bình thường.

Tin tức Lục Lâm Thành và Lương Yên ly hôn bị điên cuồng thảo luận mổ xẻ mấy ngày cuối cùng cũng có dấu hiệu chậm lại, sau đó tất cả dường như trở về vị trí ban đầu của nó, Lục Lâm Thành vẫn là một sự tồn tại nhất kỵ tuyệt trần* trong số các nam diễn viên cùng thế hệ, bất kể giải thưởng hay phòng vé, ngoại trừ trên đề mục vợ trước trong Wikipedia có thêm hai chữ Lương Yên thì sau khi quay trở lại trạng thái độc thân, mức độ người hâm mộ bị ngược chết phải nói là bất khả chiến bại, vẫn thu hút thật nhiều phần mới mong chờ như trước đây.

(*Xuất từ thành ngữ từ xưa: “Nhất kỵ hồng trần phi tử tiểu, vô nhân tri thị lệ chi lai” (Thấy ngựa tung vó bụi mù đám phi tần cùng nhau mỉm cười, có điều không ai biết rằng đó là do trái vải đã về tới). Câu này nói về chuyện Dương Quý Phi thích ăn trái vải, hoàng đế liền sai người dùng khoái mã vận chuyển. Ý muốn nói tốc độ rất nhanh, chỉ có thể thấy khói bụi mù mịt chứ không nhìn thấy bóng ngựa phi qua, sau cùng nói tắt thành “Nhất kỵ tuyệt trần.” Thời nay câu này mang ý: Có một số người rõ ràng ở một phương diện nào đó có năng lực hơn hẳn người thường nên phát triển rất nhanh, khiến cho người khác chỉ có nhìn chứ không theo nổi! Nguồn: Thính Vũ Lâu.)

Còn về phần Lương Yên, không tính đến khoảng thời gian gần đây việc ly hôn giữa cô và Lục Lâm Thành bùng nổ trên Baidu, sau khi vấn đề này trở nên nguội lạnh, có lẽ rất nhiều người đã không còn

nhớ đến cô nữa, sức nóng của internet đến cũng nhanh mà nguội lại càng nhanh hơn, thậm chí thông tin đầu tin liên quan đến cái tên Lương Yên lúc tìm kiếm trên Baidu vẫn là “Vợ trước của Lục Lâm Thành”.

Weibo của Lương Yên không còn những người hâm mộ ngày ngày đúng giờ đến thúc dục ly hôn như trước kia nữa, vắng vẻ hơn rất nhiều nhưng cũng thanh tịnh hơn rất nhiều, tin nhắn riêng tư* và bình luận mỗi ngày chỉ ít ỏi mấy chục cái, nội dung đều là những lời chúc tốt lành và khen ngợi của fan dành riêng cho cô như “Mỹ nhân thịnh thế Yên yên của ta!” “Ngày thứ x độc thân vui vẻ hì hì” “Lương Yên đã không đăng ảnh tự sướng ngày thứ n, nhớ cô, nhớ cô, nhớ cô.”

(Tin nhắn riêng tư: (私信) Là một mạng xã hội di động được ra mắt vào tháng 11 năm 2014. Bạn có thể làm quen với mọi người xung quanh thông qua tin nhắn riêng tư. Bạn cũng có thể trao đổi vị trí của mình với bạn bè, trò chuyện với những biểu cảm ngộ nghĩnh.)

Lương Yên nhìn những fan như thế này dưới Weibo của mình, đột nhiên hỏi Khương Mộc: “Tôi có fanclub không?”

Khương Mộc gãi gãi đầu: “Trước kia có, chỉ là số lượng quá ít ỏi, hơn nữa còn bị fan của Lục Lâm Thành công kích dữ dội, chẳng bao lâu sau đã giải tán.”

“Vậy sao.” Lương Yên tùy tiện trả lời, sau đó nói: “Bây giờ anh giúp tôi lập một cái khác được không?”

Khương Mộc: “Lập một cái khác?”

Lương Yên gật đầu: “Đúng vậy, có lẽ lúc này fan của Lục Lâm Thành sẽ không chạy đến công kích nữa đâu.”

Khương Mộc cũng cho là vậy, dứt khoát gật đầu: “Được.”

Hai người thức suốt đêm nghĩ tên weibo, cuối cùng ngay hôm sau “Official Weibo Lương Yên Fan Club?” đã ra đời, cũng vào lúc tám giờ sáng ngày hôm đó chính thức đăng một bài viết Weibo đầu tiên:

“Nếu đã quên, vậy hãy xem như mới bắt đầu.”

...Lương Yên”

Lương Yên nhìn vào bài viết Weibo vừa được chính mình đăng lên, nghĩ đến khoảng thời gian ba năm bị lãng quên trong quá khứ, cười cười.

Bên kia Khương Mộc cũng kéo Lương Yên vào Fanclub, nhìn khoảng chừng một trăm người hâm mộ trong fanclub đã xây xong, sau đó lại đổi tên group chat thành, “Bánh bột lọc*tụ hội.” Lương phấn quây “chính mình vừa mới gửi đi Weibo, nghĩ đến quên ba năm, cười cười.

(*Xin chú thích một chút về cái tên Bánh bột lọc: Bánh bột lọc nguyên văn là 凉粉[liángfěn] Trong đó Lương 凉 [liáng] đồng âm với Lương 梁[liáng] trong họ của nữ chính. Còn 粉[fěn]có nghĩa là thức ăn làm từ tinh bột cũng có nghĩa là hâm mộ. Bánh bột lọc 凉粉 [liángfěn] ở đây đồng âm với Lương phấn (tên hán việt)- có nghĩa là người hâm mộ của Lương Yên.)

Trong Bánh bột lọc tụ tập một mảnh ồn ào: “Cuối cùng cũng tìm được tổ chức rồi.”

Lương Yên gửi một tin nhắn thoại trong group: “Chào mọi người, tôi là Lương Yên, cảm ơn các bạn đã ủng hộ.”

Được thần tượng phản hồi, fans club lập tức sôi nổi hẳn lên.

“A a a Yên Yên, thực sự là chị!”

“Yên Yên, em yêu chị hu hu.”

“Yên Yên đừng sợ, chúng em vẫn luôn đứng sau lưng ủng hộ chị.”

“Chị ơi, kỳ hai của “Trên màn huỳnh quang” lúc nào thì bắt đầu ghi hình ạ, háo hức quá!”

“Giọng nói của Yên Yên thực sự rất dễ nghe, em có thể mang nó làm chuông điện thoại được không?”

“Sắp tới chị có lịch trình gì không ạ? Muốn đến sân bay đón chị quá ha ha!”

Lương Yên vui vẻ trò chuyện với người hâm mộ trong group chat: “Kỳ hai của “Trên màn hình quang” tuần sau đã bắt đầu ghi hình rồi.”

“Khoảng thời gian này tôi vẫn luôn ở thành phố B, có lịch trình nào nhất định sẽ nói cho các bạn.”

Lương Yên mãi mê trò chuyện một lúc lâu mới để ý đến cái tên “Bánh bột lọc tụ hội” của group mình.

Cô cảm thấy ba chữ “Bánh bột lọc” vô cùng chướng mắt: “Này, tên này là có ý gì?”

Khương Mộc cười ha ha: “Là trên group người hâm mộ của cô nha, thế nào, hay chứ?”

“Cái tên này quê mùa quá đi mất!” Về mặt Lương Yên đầy ghét bỏ, “Ai đặt tên này vậy? Có phải là anh không?”

“Không phải.” Khương Mộc kiêu ngạo, “Đây là cái tên mà trước kia cô tự mình nghĩ ra đấy, còn hỏi tôi có hay không nữa.”

Lương Yên: “.....”

Nàng cười gượng hai tiếng, nhìn đến cái tên “Bánh bột lọc” kia thực

sự chỉ muốn tát mình một cái, ngay cả tên người hâm mộ cũng lạnh* như vậy, chẳng trách cô cũng lành lạnh.

(*Lương còn có nghĩa là lạnh, mát, cũng có nghĩa là chán nản.)

“Cô muốn sửa tên lại à?” Khương Mộc hỏi: “Thật ra thì tôi cũng cảm thấy Bánh bột lọc chẳng có gì đặc sắc cả, nhưng mà còn có thể miễn cưỡng chấp nhận được, hay là cô suy nghĩ lại một chút đi.”

Lương Yên tỏ vẻ không muốn nói chuyện cùng với người đàn ông không có học thức này, sau đó nhìn đến cái tên “Bánh bột lọc” đắn đo suy nghĩ một chút lâu, cô muốn tên group của mình nhất định phải vô cùng uy vũ ngang ngược, hơn nữa còn phải lục lại trí nhớ trong quá khứ, đầu óc như muốn nổ tung, cuối cùng ánh mắt chợt lóe sáng.

Lương Yên đổi tên fanclub của mình xong, đưa cho Khương Mộc xem.

Khương Mộc nhìn một cái, sau đó trợn mắt há mồm.

Người sử dụng Lương Yên đã đổi “Bánh bột lọc tụ hội” thành...

“Nanh sói tụ hội”.

Lương Yên cười lộ rõ chiếc răng nanh xinh đẹp.

Bánh bột lọc mềm oặt yếu ớt đã là quá khứ rồi.

Chú sói nhanh nhẹn dũng mãnh mới là tương lai.

Chương 19

Dĩ nhiên người hâm mộ cũng chú ý đến việc Lương Yên đã đổi tên fanclub của mình từ “Bánh bột lọc tụ hội” thành “Nanh sói tụ hội”.

[Yên Yên đổi tên fanclub rồi.]

[Ha ha ha ha cuối cùng chúng ta cũng không phải là đồ ăn.]

[Nanh sói đấy nha nha nha, ngẫu quá đi mất. Mất lấp lánh.jpg.]

[Chỉ cần nghe đến cái tên đã biết rất lợi hại và dũng mãnh rồi, Yên Yên thật giỏi.]

[Sau này ai dám bắt nạt Yên Yên nhà chúng ta, Nanh sói sẽ tụ hội cùng nhau cắn chết hần.]

[Đúng, cắn chết hần, gâu gâu gâu!]

[Gâu gâu gâu!]

[Hai vị lâu trên, tiếng kêu gâu gâu gâu là của chó mà!]

ơ... ..]

[Tiếng sói hú hần là aooooo uuuu.]

Thế là phía dưới bắt đầu đồng thanh:

[Aooooo uuuu.]

[Aooooo uuuu.]

[Aooooo uuuu.]

Lương Yên ôm bụng cười nghiêng ngả trên ghế sofa: “Các fan đáng yêu quá.”

Khương Mộc nhìn Lương Yên đang cười đến điên loạn, bất đắc dĩ cười cười: “Like fan like idol, là cô đáng yêu.”

“Đó là chuyện đương nhiên.” Lương Yên đắc ý nói. Người đàn ông tên Lục Lâm Thành kia thanh cao lạnh lùng cho nên fan cũng theo anh ta tỏ vẻ cao quý, vĩ đại giỏi giang hơn người khác, trước kia khi chưa ly hôn thì ghét bỏ cô muốn chết, oán hận cô đã kéo cấp bậc của ca ca bọn họ xuống đáy.

Lương Yên lắc lắc đầu, tự nhủ với bản thân rằng cũng đã ly hôn rồi còn nghĩ đến mấy chuyện đó làm gì nữa, tâm tình của cô và Khương Mộc lúc này không tệ, hai người chuẩn bị cùng nhau đi ra ngoài ăn một bữa cơm, nhưng ngay khi đang mang giày trước cửa thì điện thoại Lương Yên trong túi đột nhiên vang lên.

Lương Yên móc điện thoại ra, trên màn hình hiển thị một dãy số xa lạ.

Khương Mộc cũng ghé mắt nhìn sang: “Ai vậy?”

“Tôi cũng không biết.” Lương Yên cau mày, dãy số kia có vẻ cũng không giống với số điện thoại lừa đảo cho lắm, vì thế ấn phím trả lời: “A lô?”

Khương Mộc dựa người vào cánh cửa nơi huyền quan chờ Lương Yên nghe điện thoại.

(*Huyền quan: Là một thuật ngữ trong phong thủy chỉ khu vực tính từ cửa chính vào phòng khách, là con đường mà các luồng khí phải

đi qua trước khi vào nhà. Đây là nơi làm giảm những xung đột từ bên ngoài vào trong nhà và cũng là nơi bảo vệ sinh khí bên trong mái ấm của mỗi gia đình.)

Hắn thấy khuôn mặt Lương Yên vốn dĩ còn giãn ra đã dần dần nhăn lại, vẻ mặt trở nên nghiêm túc ngưng trọng, bàn tay đang cầm điện thoại di động càng siết càng chặt, đốt ngón tay trắng bệch nổi đầy gân xanh.

Khương Mộc hơi lo lắng, đang muốn hỏi người gọi đến rốt cuộc là ai thì Lương Yên lại đột nhiên mở miệng, đôi môi khẽ hé mở, bật thốt ra một danh xưng mà suốt nhiều năm qua cô chưa từng gọi qua một lần:

“Me...”

Lương Yên nhận điện thoại xong, ánh mắt ngơ ngẩn không có tiêu cự nhìn về phía trước, cánh tay cầm điện thoại chậm rãi buông thõng xuống.

Khương Mộc hiểu đại khái câu chuyện của Lương Yên lúc còn nhỏ, từ khi hắn quen biết rồi làm việc với cô đến tận bây giờ vẫn thấy Lương Yên là một người cô độc không có thân thích gì, mỗi năm ăn Tết đều một mình một người xem Xuân Vãn, đón năm mới, bây giờ đột nhiên lại nghe cô bật thốt ra danh xưng này, Khương Mộc kinh ngạc không thôi, nhanh chóng đi đến hỏi: “Có chuyện gì vậy? Người trong điện thoại là ai, đã nói gì?”

Lương Yên chậm rãi nhìn về phía Khương Mộc, ánh mắt lộ rõ sự cầu khẩn: “Cùng tôi đi đến cục cảnh sát một chuyến được không?”

Hai người lái xe chạy như bay đi đến cục cảnh sát.

Vừa xuống xe Lương Yên đã nhanh chóng xông thẳng vào trong,

Khương Mộc cũng vội vàng đuổi theo phía sau, cuối cùng dừng lại bên ngoài hành lang phòng thẩm vấn của cục cảnh sát.

Một người đàn bà trung niên khoảng chừng bốn mươi tuổi ngồi nơi góc tường hành lang nghe được tiếng bước chân dồn dập phía trước, ngẩng đầu nhìn lên thấy Lương Yên đang ở cách đó không xa, bà ta lập tức đứng dậy chạy đến.

“Con gái à.”

Khoảnh khắc Lương Yên nhìn thấy người mẹ nhiều năm không gặp, trong đáy mắt còn che giấu sự vui sướng, nhưng khi nghe được ba chữ xa lạ phát ra từ miệng bà ta, cô đột nhiên dừng lại, từ đầu đến chân tựa như bị đông cứng, không thể nhúc nhích nổi.

Người đàn bà vọt đến trước mặt Lương Yên, hai tay túm chặt lấy cánh tay cô, khóc lớn than vãn: “Con gái à, con phải nhanh nhanh cứu mẹ với!”

“Yên lặng! Yên lặng!” Có một vị cảnh sát mặc đồng phục đi đến, nhìn thấy Lương Yên bị túm chặt lấy không buông thì hơi sửng sốt một chút, sau đó hỏi: “Cô chính là con gái của bà Trần Tuyết Vân!”

Lương Yên nhàn nhạt nhìn thoáng qua người đàn bà đang sống chết nắm lấy tay mình không chịu buông tay, khẽ gật đầu, giọng điệu không một gợn sóng: “Vâng!”

Trong phòng hòa giải của cục cảnh sát, tiếng khóc thể thương của người phụ nữ vẫn không ngừng vang vọng bên tai.

Lương Yên chết lặng ngồi trên ghế, cả người vô cùng mệt mỏi.

Trần Tuyết Vân ngồi sát bên cạnh Lương Yên, mười ngón tay khô gầy tựa như nhánh mây vẫn nắm chặt lấy cánh tay cô: “Còn nhất

định phải nhanh nhanh cứu em trai con hu hu hu hu...”

Khương Mộc nhìn người đàn bà đang khóc lóc thảm thiết, tức giận hừ một tiếng.

Năm đó sau khi Trần Tuyết Vân ly hôn với bố Lương Yên xong thì đã nhanh chóng đi thêm bước nữa, người chồng thứ hai của bà ta là một quản đốc nhỏ có điều kiện không tệ, nhưng vẫn quản thúc Trần Tuyết Vân cực kỳ nghiêm khắc. Sau hai lần bắt được quả tang Trần Tuyết Vân đang đánh mạt chược thì thiếu chút nữa đã đánh bà ta đến chết. Sau khi phải ở trong viện hai tháng Trần Tuyết Vân trở nên ngoan ngoãn, thu liễm hơn không ít, không lâu sau thì sinh được một cậu con trai. Nhưng cậu con trai này không có chí học hành, chỉ mới tốt nghiệp sơ trung xong đã cắm đầu vào con đường chơi bời lêu lổng. Năm kia chồng của Trần Tuyết Vân do mắc bệnh ung thư mà chết, tiền bạc tài sản trong nhà nghiêm nhiên rơi vào tay Trần Tuyết Vân và con trai Từ Cao Phi.

Trần Tuyết Vân là người đam mê cờ bạc, nhưng không ngờ được rằng người con trai Từ Cao Phi cũng là một người tay nghiện không kém. Lúc người bố còn sống bị quản giáo bắt chơi bời phóng túng, sau khi ông ta mất thì không còn gì để kiêng dè nữa cả, Trần Tuyết Vân lại không thể quản được hần, chẳng mấy chốc Từ Cao Phi đã thua sạch tiền bạc tài sản trong nhà, không những thế lại còn chạy đi vay mượn nặng lãi. Mấy ngày gần đây đã có người cho vay nặng lãi tìm đến nhà đòi nợ, trong lúc tranh chấp Từ Cao Phi đã đâm người ra một dao chọc thủng lá gan phải nhập viện cấp cứu, vì thế mới có cục diện ở cục cảnh sát bây giờ.

Từ trong lời tự thuật của Trần Tuyết Vân Lương Yên mới biết được, hóa ra năm đó sau khi tin tức cô và Lục Lâm Thành kết hôn được công bố rộng rãi trên các phương tiện truyền thông thì Trần Tuyết Vân và Từ Cao Phi đã chạy đến tìm mình. Lúc đó cô cũng biết được mục đích hai người này đến đây là gì, vì thế cho bọn họ một khoản tiền lớn, để sau này bọn họ đừng bao giờ đến tìm cô nữa.

Trong phòng hòa giải, Trần Tuyết Vân vẫn không ngừng khóc lóc kể lể: “Mẹ cực khổ vất vả nuôi con khôn lớn đến chừng này, con không thể mặc kệ mẹ ruột và em trai của mình được hu hu hu.”

Hốc mắt Lương Yên đỏ bừng.

Nuôi cô khôn lớn sao?

Từ lúc cô có ký ức, trong căn nhà kia chỉ toàn là những tiếng cãi vã, đồ đạc đổ vỡ không ngừng, vẫn là người dì hàng xóm lâu dưới thương xót cô, thường xuyên cho tiểu Lương Yên đã đói đến mức xanh xao vàng vọt một chút đồ ăn gì đó.

Mới bảy tuổi đã bị đưa vào trường thể thao nội trú, đến lúc cần phải đóng tiền sinh hoạt phí thì số điện thoại của cả bố và mẹ để lại cho giáo viên phụ trách sinh hoạt thường ngày không số nào có thể gọi được.

Cho đến tận bây giờ Lương Yên vẫn còn nhớ rõ ánh mắt của cô giáo đang cầm điện thoại tắt thời gian thúc giục nhưng không gọi được đã nhìn cô: “Lại là một người không có ai cần, rốt cuộc nơi này là trường thể thao hay là cô nhi viện.”

Lương Yên nhìn hàng lông mày được phun xăm tinh xảo và đường kẻ mắt được trau chuốt tỉ mỉ trên khuôn mặt Trần Tuyết Vân, da dẻ này ở độ tuổi này của bà ta mà nói đã xem như được bảo dưỡng cẩn thận.

Có lẽ mấy năm qua bà ta vẫn sống rất tốt.

Lương Yên tự giấu cười cười, mở miệng hỏi: “Cần bao nhiêu tiền?”

Trần Tuyết Vân nghe được lời này đã lập tức ngẩng đầu nhìn lên, đưa tay lau lau những giọt nước mắt trên khuôn mặt, dường như có hơi do dự một chút, sau đó nhìn đến đứa con gái trở mã vô cùng xinh đẹp của mình, cuối cùng vẫn cắn răng nói ra một con số: “Tám

trăm vạn.”

“Tám trăm vạn?” Khương Mộc ở bên cạnh hoảng hốt đầu tiên.

Lương Yên không thể tin nổi nhìn về phía Trần Tuyết Vân.

Trần Tuyết Vân vừa thấy phản ứng của hai người đã lập tức luống cuống: “Mẹ...” Bà bắt lấy tay Lương Yên, “Con gái à, mẹ là mẹ ruột của con mà.”

Sau khi Lương Yên nghe được ba chữ “Tám trăm vạn” cũng không biết nên khóc hay nên cười, chỉ cảm thấy chuyện này thật hoang đường: “Tôi không có nhiều tiền như vậy.”

Trần Tuyết Vân vừa nghe không có tiền đã xụ mặt xuống, lại bắt đầu khóc lóc ầm ĩ; “Sao con có thể không có tiền được hu hu hu!”

“Những minh tinh như các con mỗi năm kiếm được mấy chục triệu mấy trăm triệu, sao có thể không có tiền!”

“Trời ơi, xuống đây mà xem một đứa con gái lại mặc kệ sự sống chết của mẹ ruột và em trai mình này, nó muốn trở mặt nhìn em trai mình ngồi tù đấy!”

“Tại sao tôi lại sinh ra một đứa con gái bất hiếu không có lương tâm thế này!”

Lương Yên nghe những lời mắng nhiếc khó nghe kia chỉ muốn khóc: “Tôi thực sự không có nhiều tiền như vậy”

Chuyện những minh tinh trong làng giải trí này kiếm được rất nhiều tiền đúng là không sai, nhưng lúc Lương Yên còn là một diễn viên tuyến mười tám căn bản không kiếm được bao nhiêu, sau khi kết hôn với Lục Lâm Thành đã trở thành tuyến ba nhưng lại không có lịch trình hay tham gia bộ phim nào, một chút tiền gửi ngân hàng có lẽ cũng đã đưa cho hai mẹ con Trần Tuyết Vân lúc bọn họ tìm đến

cô hai năm trước rồi.

Trần Tuyết Vân lau sạch mặt, đột nhiên đứng dậy đẩy Lương Yên một cái.

“Không phải mày đã kết hôn với Lục Lâm Thành gì đó sao? Mày không có tiền, chẳng lẽ hán cũng không có tiền ư?”

Lương Yên bị đẩy ra, trong lòng cũng trở nên lạnh lẽo: “Tôi đã ly hôn với anh ta rồi.”

Hai người bọn họ sòng phẳng ly hôn, một đồng Lương Yên cũng không muốn lấy, Lục Lâm Thành đã từng nói sẽ bồi thường cho cô, nhà xe tất cả đều đứng tên Lương Yên nhưng cô đã chủ động phân chia từng cái từng cái rõ ràng dứt khoát.

Khương Mộc thấy Lương Yên bị đẩy, vội vàng chạy đến đứng trước mặt cô che chắn, trợn mắt nhìn Trần Tuyết Vân: “Bà muốn làm gì?”

“Mày, đưa con gái ngu ngốc này!” Trần Tuyết Vân vẫn hơi sợ hãi kiêng dè Khương Mộc, chỉ có thể cắn răng nghiêng lợi gào rống với Lương Yên: “Sao tao có thể sinh ra một đứa con gái ngu xuẩn như mày chứ, ai bảo mày ly hôn với hán! Hơn nữa mày nghĩ mày đang lừa ai? Cho dù có ly hôn thì số tiền mày được chia sau khi ly hôn đâu rồi, đừng tưởng rằng có thể lừa được tao!”

Cả người Lương Yên đều run rẩy, hai tay siết chặt thành nắm đấm, móng tay khảm sâu vào da thịt.

Nhưng cô lại không cảm thấy đau chút nào.

Cô đỏ mắt nhìn Trần Tuyết Vân: “Tôi ly hôn là chuyện của tôi, tiền là do Lục Lâm Thành làm ra chứ không phải là của tôi, một đồng tôi cũng sẽ không lấy!”

Trần Tuyết Vân vẫn chưa từ bỏ ý định: “Vậy nhà của mày đâu? Xe

đâu?”

Lương Yên hít một hơi, ánh mắt bình tĩnh lặng lẽ nhìn về phía trước: “Đều là của Lục Lâm Thành, không liên quan đến tôi.”

“Vậy phí đền bù tuổi xuân đâu, hả?” Lúc này Trần Tuyết Vân đã hoàn toàn không kiêng nể gì nữa, “Không có phí bồi thường, chẳng lẽ mày để hấn ăn ngủ với mày miễn phí hai năm sao? Mày cho hấn chiếm tiện nghi như vậy sao? Mày cho rằng tao là một kẻ ngu xuẩn ư?”

“Mày không đưa tiền đúng không, tao sẽ lập tức liên hệ với báo chí phơi bày bộ mặt thật của mày cho toàn dân thiên hạ được biết, Lương Yên kiếm được nhiều tiền như vậy, thế nhưng lại bỏ mặc mẹ ruột và em trai của mình không quan tâm, tao sẽ khiến cho mày cả đời này không thể ngóc đầu lên được nữa.”

“Mày cho rằng bây giờ mày trưởng thành cứng cáp rồi thì có thể vứt bỏ tất cả ư? Sao mày không tự soi gương nhìn lại bản thân sao, cái ngoại hình mà mày dựa vào để kiếm cơm kia cũng là do bà đây cho mày!”

Lương Yên nghe được những lời mắng nhiếc khó nghe phát ra từ chính miệng của mẹ ruột mình kia, vô lực ngồi xồm xuống, cả người co lại thành một cục.

Trái tim đau đớn tựa như bị bóp chặt.

Khương Mộc nghe được những lời này cũng vô cùng tức giận, hét lên với Trần Tuyết Vân: “Bà câm miệng đi! Suốt mấy năm qua bà đã quan tâm đến cô ấy lần nào chưa? Tại sao bây giờ bà có thể không biết xấu hổ mà chạy đến đây đòi tiền cơ chứ?”

“Cậu là ai?” Trần Tuyết Vân chống eo, “Việc nhà của tao không mượn cậu phải quan tâm, tao dạy dỗ con gái của mình là lẽ bất di bất dịch!”

“Bà!” Khương Mộc tức đến mức khóe mắt cũng muốn nứt ra.

“Mấy người ở đây ồn ào cái gì vậy?” Cánh cửa phòng hòa giải được mở ra, một người cảnh sát mặc thường phục đi vào.

Trần Tuyết Vân lập tức chạy đến bắt lấy cánh tay người cảnh sát, một tay chỉ vào Lương Yên: “Vị cảnh sát này, ngài nhanh nhanh bắt đưa con gái bất hiếu này của tôi lại đi, nó mặc kệ sự sống chết của mẹ ruột mình đấy!”

Vị cảnh sát này dường như đã nhìn thấy cảnh tượng này rất nhiều lần, bỏ cánh tay Trần Tuyết Vân ra: “Những chuyện như thế này bà có thể khởi tố đến tòa án.”

Khương Mộc đỡ Lương Yên đứng lên, trong lòng Lương Yên lúc này chỉ còn lại cảm giác ngội lạnh, nhàn nhàn liếc Trần Tuyết Vân một cái: “Bà muốn khởi tố thì cứ việc khởi tố đi.”

Vừa dứt lời, cô đã xoay người rời đi.

Rõ ràng Trần Tuyết không thể ngờ được Lương Yên sẽ có thái độ dừng dừng với việc này như vậy, bởi vì có Khương Mộc ngăn cản lại không thể đuổi theo, chỉ có thể cắn răng nghiến lời gào thét ở phía sau: “Tao phải vạch trần bộ mặt thật của mày cho mọi người biết, tao sẽ đến báo chí tố cáo mày!”

.....

Lương Yên và Khương Mộc đi ra ngồi lên xe trở về.

Suốt cả dọc đường cô không nói một lời, Khương Mộc cũng im lặng lái xe về chung cư của Lương Yên.

Khương Mộc dừng xe, nhìn Lương Yên vẫn luôn yên lặng ngồi nơi đó, ánh mắt ngơ ngác.

“Tôi muốn một mình yên tĩnh một lát.” Dường như nhận ra được Khương Mộc đang chăm chú nhìn cô, Lương Yên đột nhiên mở miệng nhẹ giọng nói, ánh mắt vẫn mờ màng không có tiêu cự.

“Được.” Khương Mộc lại nhìn Lương Yên mấy lần, cuối cùng vẫn xuống xe, nhẹ nhàng đóng cửa lại.

Khương Mộc tránh xa hai bước.

Tiếng khóc khàn cả giọng của Lương Yên mờ hồ phát ra từ trong xe.

Chương 20

Ngày hôm sau, một tài khoản tiếp thị* có tên là “Quả cam giải trí” chưa ai biết đến đột nhiên đăng một tin tức lên Weibo:

“Vợ trước của Lục Lâm Thành Lương Yên từ chối phụng dưỡng mẹ ruột, là đánh mất tình thân hay suy đồi đạo đức, tại sao lại nhẫn tâm làm như vậy?”

(Tài khoản thiếp thị- account marketing: Một kênh thông tin cụ thể trên nền tảng mạng Trung Quốc đại lục. Một số trong số họ chỉ tham gia vào quảng cáo thương mại nói chung, và cũng liên quan đến việc phát hành thông tin, tin tức. Hầu hết các thông tin này được xử lý hoặc bịa đặt. Thông tin không đúng sự thật, nó thu hút và chuyển hướng sự chú ý của cư dân mạng bằng cách triệu tập thủy quân, mua và bán tài khoản mạng, v.v.)

Những tin tức tình thân cha mẹ con cái đi kèm với tiền phụng dưỡng như thế này ở trong nghề báo giống như một bộ phim cầu huyết đầu xót dễ bị người khác chú ý nhất, mà nhân vật chính của câu chuyện lần này lại là một diễn viên có tiếng trong làng giải trí, quan trọng nhất vẫn là thân phận vợ trước của Lục Lâm Thành, mức độ chú ý lập tức bùng nổ.

Trong video đi kèm với tin tức, một người phụ nữ có tên Trần Tuyết Vân tự xưng là mẹ ruột của Lương Yên hướng về ống kính máy quay nước mắt đầm đìa tố cáo.

“Con gái ruột của tôi, tôi chịu bao cay đắng vất vả hạ sinh rồi nuôi nấng khôn lớn, tôi biết bởi vì cuộc hôn nhân đổ vỡ của của bố mẹ mình từ lúc nhỏ mà đến tận bây giờ nó vẫn không thể nào quên

được, nhưng bố nó mỗi ngày đều say bí tỉ, bảo tôi phải làm sao bây giờ? Tôi biết tôi có lỗi với nó cho nên nhiều năm qua vẫn cố gắng hết sức bù đắp, còn tưởng rằng con người ta sẽ luôn nghĩ đến máu mủ tình thâm, một giọt máu đào hơn ao nước lã, công ơn nuôi dưỡng bằng trời còn đó, nhưng không thể ngờ được rằng nó lại nhẫn tâm như vậy, muốn bức tử mẹ ruột và em trai ruột của mình!”

Căn cứ vào những gì Trần Tuyết Vân miêu tả trong đoạn video kia thì sau khi bản thân trở nên nổi tiếng, Lương Yên lại vong ân phụ nghĩa, mấy năm qua vẫn luôn thờ ơ lãnh đạm không quan tâm hỏi han gì đến người nhà, bây giờ trong nhà xảy ra chút chuyện, người mẹ cùng đường bí lối mới đến xin cô chút tiền sinh hoạt hàng ngày, rõ ràng Lương Yên có tiền lại vắt chày ra nước, một đồng cũng không chịu bỏ ra, thậm chí còn tuyên bố muốn đoạn tuyệt quan hệ mẹ con với chính mẹ ruột.

Mọi người xem tin tức, không thể ngờ được Lương Yên thường ngày khép kín thế nhưng lại là một người như vậy, ngay cả phí phụng dưỡng mẹ ruột của mình cũng không có, trên đời này tất cả mọi người đều đề cao đạo hiếu hơn hết thảy, phía dưới bài viết đều là những bình luận phẫn nộ.

[Trời ạ, làm một mình tình kiếm được nhiều tiền như vậy nhưng ngay cả mẹ ruột của mình cũng không nuôi dưỡng, cô ta còn là người sao?]

[Chẳng trách Lục Lâm Thành lại muốn ly hôn cùng với cô ta, lòng dạ người phụ nữ này quá độc ác.]

[Tôi cũng lớn lên trong một gia đình đơn thân, đâu biết cha mẹ ly hôn cũng không phải là chuyện dễ dàng gì, nhưng sớm đã buông bỏ, tại sao Lương Yên lại làm ra những chuyện như thế này.]

[Chỉ có tôi tò mò gia đình cô ấy đã xảy ra chuyện gì thôi sao?]

[Cho dù Lương Yên không có tiền đi chẳng nữa nhưng cũng không

đến mức ngay cả mẹ ruột của mình cũng không thể nuôi nổi chứ?]

[Đừng đùa vậy chứ, một mình tinh sao có thể không có tiền.]

[Dì à, dì thật đáng thương.]

[Cũng may Lục Lâm Thành đã sớm phủi sạch quan hệ với loại đàn bà này.]

...

“Lương Yên là một người con gái bất hiếu” nhanh chóng lên hot search.

Lương Yên chết lặng nhìn Trần Tuyết Vân khóc lóc sụt sướt trong video cả những bình luận nhục mạ và công kích cô bên dưới bài viết.

Weibo cũng như tin nhắn riêng tư của cô đã bị oanh tạc, dường như câu chuyện bất hiếu này còn ác liệt hơn cả việc gả cho Lục Lâm Thành, những lời lẽ nguyên rủa độc ác cứ ùn ùn kéo đến không ngừng.

A, đây chính là mẹ ruột của cô đấy.

Khương Mộc tức giận đến mức miệng liên tục mắng mấy câu thô tục, chống nạnh đi tới đi lui, sau đó lấy điện thoại ra: “Bây giờ tôi sẽ gọi điện cho truyền thông làm sáng tỏ chuyện này ngay lập tức.”

“Cái gì mà quả cam giải trí chứ, toàn bề cong sự thật chỉ nghe lý lẽ của một phía, không sợ chúng ta khởi kiện sao?”

“Đợi một chút.” Lương Yên lên tiếng ngăn cản Khương Mộc.

Khương Mộc thở hắt hắt nói: “Còn đợi cái gì nữa, chẳng lẽ cô còn cảm thấy không đành lòng ư? Lương Yên, không phải tất cả những

người nuôi dưỡng cô đều xứng đáng được gọi bố mẹ đâu.”

“Không phải.” Lương Yên nhìn Khương Mộc, “Chuyện đã làm ầm ĩ thành ra thế này, mọi người đang cho rằng vào trước là chủ*, nếu như lúc này tôi trực tiếp lên tiếng thanh minh làm sáng tỏ, khả năng lớn nhất là...” Cô thở dài một hơi, “Tôi đang cố gắng tẩy trắng.”

(*Vào trước là chủ: Ấn tượng ban đầu giữ vai trò chủ đạo, tư tưởng, quan niệm bảo thủ, cho cái trước là đúng, phủ nhận tư tưởng hoặc quan niệm mới.)

Một nữ diễn viên và mẹ ruột của mình đối chọi gay gắt với nhau trên truyền thông chỉ vì tiền, tình huống này thực sự rất khó coi.

Khương Mộc ngẩn ra: “VẬY, vậy phải làm sao bây giờ?”

Lương Yên nhìn điện thoại di động trong tay, trong “Nanh sói tụ hội” hôm nay fan hâm mộ đột nhiên yên tĩnh đến lạ thường, chỉ có mấy người không nhìn được, nơm nớp lo sợ hỏi:

“Yên Yên, rốt cuộc là chuyện gì đang xảy ra vậy?”

“Yên Yên, người phụ nữ tên Trần Tuyết Vân kia là mẹ của chị thật sao?”

“Có phải bà ta đang vu oan cho chị không, Yên Yên, chị có nỗi khổ khó nói đúng không?”

“Đừng đau lòng, chúng em vẫn tin tưởng chị, Yên Yên.”

Lương Yên lặng lẽ thoát Weibo, mở nhật ký điện thoại ra, nhìn vào dãy số xa lạ đột nhiên gọi đến ngày hôm qua, tự giấu cười một tiếng, ấn phím gọi đi.

Người ở đầu giây bên kia dường như vẫn đang chờ cô gọi đến, tiếng chuông điện thoại vừa vang lên đã bắt máy ngay lập tức.

Trần Tuyết Vân: “Lương Yên à.”

Lương Yên: “Ừ.”

Trần Tuyết Vân ở đầu dây bên kia thở dài: “Mẹ thực sự cùng đường rồi mới phải tìm đến con đòi tiền, cần gì phải để ta làm ầm ĩ thành như vậy, bây giờ con chuyển tám trăm vạn tệ cho mẹ, mẹ sẽ gọi điện cho những phóng viên kia để giải thích mọi chuyện.”

“Mẹ biết con có tiền, tám trăm vạn đối với con mà nói không phải là việc khó khăn gì, mẹ sinh ra con, mặc dù không có công nuôi dưỡng, nhưng chẳng lẽ công sinh thành cũng không đáng giá tám trăm vạn sao?”

“Lúc này em trai con vẫn đang còn ở trong cục cảnh sát, đối phương nói nếu như chúng ta không bồi thường tiền thì sẽ kiện nó.”

Giọng điệu của Lương Yên vô cùng lạnh lùng: “Tôi không có tiền, cũng không thể tìm đâu ra một số tiền lớn như vậy để cho bà, tôi chỉ hy vọng bà đừng tiếp tục làm theo cách này nữa.”

Cô ngậm ngừng một lát, giọng nói đột nhiên trở nên nghẹn ngào: “Mẹ.”

“Mẹ có thông tin liên lạc của những phóng viên giải trí đó, vậy thì hãy điện cho họ giải thích rõ ràng mọi chuyện đi, thực sự đừng ép con nữa, được không?”

Trần Tuyết Vân còn tưởng rằng Lương Yên gọi điện lại cho bà là muốn ngoan ngoãn đưa tiền, không thể nào nghĩ đến cô lại nói ra những lời này, vì vậy bắt đầu gào thét trong điện thoại:

“Ha ha, đây chính là đứa con gái tốt mà tao đã mang nặng đẻ đau sao, mà có tin tao sẽ khiến mày thân bại danh liệt không, trên đời này làm gì có con gái nào không đưa tiền cho bố mẹ dùng cơ chứ!”

“Hãy chờ xem rốt cuộc những người đó sẽ tin mày hay là tin tao, tao nói cho mày biết, chờ đến khi mày lại đây cầu xin tao một lần nữa thì không phải chỉ tám trăm vạn là có thể giải quyết được mọi chuyện đâu, mà là tám chục triệu đó!”

“Tao muốn đời này mày không thể ngóc đầu lên được nữa!”

Lương Yên trực tiếp cúp điện thoại.

Cô nhìn Khương Mộc nói: “Chúng ta lại đến cục cảnh sát một chuyến nữa đi.”

.....

Lương Yên bị mắng dữ dội nguyên một ngày nhưng vẫn một mực giữ im lặng, đột nhiên đăng một bài viết lên Weibo lúc 7 giờ tối.

“Lúc tôi còn rất nhỏ, ngày hôm đó người thực sự rất dịu dàng, người nói sau này chỉ cần rảnh rỗi thì sẽ đến thăm tôi, tôi mỉm cười chào tạm biệt với người, tôi vẫn luôn chờ và chờ, nhưng cuối cùng người lại không xuất hiện đâu chỉ một lần.”

Đồng thời phía dưới còn công bố một đoạn ghi âm.

- --- Mày là do tao sinh ra, tám trăm vạn này mày không trả thì ai trả!

—— Tao nói cho mày biết, mày không những phải thay em trai mình trả nợ mà còn phải nuôi người mẹ này nữa, mỗi tháng chu cấp cho tao hai mươi vạn tiền phí sinh hoạt!

—— Đúng vậy, tao chưa từng nuôi mày khôn lớn nhưng không phải đến tận bây giờ mày vẫn sống rất tốt sao, sớm biết mày là một bạch nhãn lang như vậy lúc trước thà trực tiếp bán quách đi cho rồi, chẳng ai muốn nuôi một đứa con gái lỗ vốn cả!

—— Mày đúng là một đứa ngu ngốc! Tại sao lúc ly hôn với Lục Lâm Thành lại không đòi tiền bồi thường, mày để hấn ngủ chơi miễn phí như thế mà được à?

—— Trời ơi là trời, xuống đây mà xem con gái lại mặc kệ sự sống chết của mẹ ruột và em trai mình này, nó muốn trơ mắt nhìn em trai đi tù a!

——Hãy chờ xem rốt cuộc những người đó sẽ tin mày hay là tin tao, tao nói cho mày biết, chờ đến khi mày lại đây cầu xin tao một lần nữa thì không phải chỉ tám trăm vạn là có thể giải quyết được mọi chuyện đâu, mà là tám chục triệu đó!

Ngay sau đó, Weibo “Official Weibo Lương Yên Fanclub toàn quốc” lại đăng tải một bài viết Weibo thật dài, phía trên là những giấy tờ chứng minh Lương Yên đã học ở trường thể thao nội trú trong khoảng thời gian từ bảy tuổi đến năm mười bảy tuổi, phía dưới chế độ học còn viết: “Nội trú*”, trên cột người giám hộ ghi rõ mất chữ: “Trẻ không có người giám hộ.”

(Có ba chế độ học: Ngoại trú, bán trú và nội trú.)

Tiếp đó còn có mấy biên lai chuyển tiền, một tờ là hai năm trước Lương Yên chuyển khoản cho Trần Tuyết Vân bốn trăm vạn tệ, tất cả số còn lại đều là tiền sinh hoạt phí nợ nhiều năm mà Lương Yên đã trả cho trường thể thao sau khi cô lên đại học.

Một đám người lúc đầu còn hùng hổ lên tiếng công kích Lương Yên lập tức yên tĩnh lại.

Lương Yên nhìn bản ghi âm trên Weibo của mình.

Trần Tuyết Vân là một người ngu ngốc, bà ta không biết rằng trong phòng hòa giải của cục cảnh sát đều có camera theo dõi và thu âm lại toàn bộ sự việc xảy ra trong đó.

Một bên là Trần Tuyết Vân khóc lóc kể lể những chuyện không biết là sự thật hay bịa đặt trước ống kính, còn bên kia là bản ghi âm của Lương Yên cùng với các giấy tờ chứng minh xác thực không thể chối cãi, từng cái từng cái một tất cả đều là tiếng búa vang dội đánh vào sự thật.

Chiều hướng dư luận lập tức xoay ngược lại.

[Mẹ kiếp, lúc con gái còn nhỏ thì vứt bỏ không quan tâm, bây giờ trưởng thành rồi lại đến tìm cô ấy đòi tiền, người nào vậy? Mau ra mặt đi!]

[Tại sao trên đời này lại có thể có loại bố mẹ như thế chứ?]

[Nhìn vẻ ngoài của Lương Yên tôi còn tưởng rằng gia cảnh của cô ấy rất tốt.]

[Đứa bé không có người giám hộ, vậy chẳng phải là cô nhi sao!]

[Con mẹ nó tôi xem mà cũng muốn khóc.]

[Tôi biết trường thể thao kia, trước kia có rất nhiều bậc cha mẹ vứt con của mình ở đó rồi mặc kệ, chỗ đó chẳng khác nào một cô nhi viện cả.]

[Đã cho bốn trăm vạn rồi còn cảm thấy chưa đủ, tám trăm vạn, tám chục triệu, đây chính là hành động đe dọa vợ vét tài sản.]

[Chỉ có tôi chú ý đến việc Lương Yên không yêu cầu Lục Lâm Thành phí bồi thường thôi sao... Tôi còn tưởng rằng cô ấy sẽ thẳng tay lấy của Lục Lâm Thành một khoản kha khá chứ.]

[Lúc mới lên đại học cô ấy vừa học vừa làm còn có thể trả tiền học phí và sinh hoạt nhiều năm như vậy cho trường thể thao, thực sự không phải là chuyện dễ dàng.]

[Lương Yên, đừng bao giờ đưa tiền cho bọn họ.]

[Đau lòng cho Lương Yên quá.]

[Lương Yên, cố lên!]

[Tôi chỉ tò mò trước kia ở trường thể thao ấy Lương Yên đã luyện tập bộ môn gì? Với chiều cao và dáng vẻ ngoại hình của cô ấy, nếu không là thể dục nhịp điệu thì cũng là bơi lội các kiểu.]

...

WeChat của Lương Yên cũng sắp nổ tung rồi, rất nhiều đồng nghiệp bạn bè không quen thuộc đều nhắn tin đến an ủi cô.

Trong “Nanh sói tụ hội” cũng tràn ngập tiếng khóc lóc, các fan vô cùng đau lòng, bọn họ không thể ngờ được từ nhỏ Lương Yên đã phải chịu nhiều khổ cực như vậy.

Lương Yên vào trong group chat an ủi nói: “Không sao rồi, thật ra thì đồ ăn ở trong trường thể thao cũng rất ngon.”

Cô lạc quan yêu đời như thế càng khiến người hâm mộ yêu mến hơn so với việc cố ý tỏ ra bán thảm để người khác thương hại.

“Yên Yên em yêu chị!”

“Hu hu, cuối cùng tôi cũng đã tìm thấy được thần tượng của mình.”

“Rất muốn xuyên về quá khứ ôm chị một cái.”

Lúc này, có một fan ở trong group bỗng nhiên hỏi: “Yên yên, trước kia chị được huấn luyện về hạng mục gì vậy?”

“Yên Yên của chúng ta chân dài như vậy, nhất định là môn điền kinh rồi.”

“Không, Yên Yên vừa cao lại vừa dẻo dai như vậy, chắc chắn là thể dụng nhịp điệu rồi.”

“Là bơi lội mới đúng.”

...

Lương Yên đọc những suy đoán kỳ quặc của người hâm mộ, suy nghĩ một chút, mở album ảnh trong điện thoại ra rồi chọn bức ảnh trong góc cuối cùng kia, do dự trong chốc lát, cuối cùng vẫn gửi lên.

Cô bé trong bức ảnh ố vàng kia khoảng tám chín tuổi, trên người mặc một chiếc áo thun ngắn và quần đùi, mái tóc ngắn rũ xuống trước trán, hai gò má phúng phính đỏ bừng quê mùa tựa như căn bệnh cao nguyên đỏ* đang cố gắng nâng một quả tạ cũ kỹ đã bị bong lớp sơn bên ngoài.

(Cao nguyên đỏ đề cập đến những người đã sống ở cao nguyên trong một thời gian dài, và các mảng đỏ bong tróc hoặc vón cục xuất hiện trên khuôn mặt.)

Tư thế nâng tạ vô cùng chính xác đúng chuẩn.

Có một fan hâm mộ nào đó dùng tám hình này đăng tải lên một bài viết trên Weibo.

“Mẹ kiếp, chẳng trách Lương Yên có thể chuyển gạch lợi hại như vậy ha ha ha ha ha.”

Chương 21

Sau khi tất cả mọi người biết được cảnh ngộ đáng thương mà Lương Yên phải trải qua thì đều hết sức đồng cảm, “Đau lòng Lương Yên” dần dần được đẩy lên top hot search, nhưng lúc cư dân mạng click đi vào thì lại thấy bình luận được nhiều lượt thích và chia sẻ nhiều nhất vẫn là “Mẹ kiếp, chẳng trách Lương Yên có thể chuyển gạch lợi hại như vậy ha ha ha ha ha.”

Ngoại hình và cách ăn mặc của cô bé trong bức ảnh kia trông rất mộc mạc quê mùa, nhưng từ những đường nét trên khuôn mặt cũng có thể nhìn ra được, đây chính là Lương Yên, một mỹ nhân với vẻ đẹp tự nhiên thuần khiết.

Sau đó vấn đề bàn luận đã hoàn toàn chệch hướng.

[Con mẹ nó ha ha ha ha ha ha ha ha ha, chẳng trách trước kia Lương Yên không muốn chia sẻ những tấm hình lúc nhỏ của mình ha ha ha ha ha ha ha.]

[Còn nhỏ như vậy đã phải tập cử tạ, làm thế nào mà Lương Yên có thể có một vóc dáng đẹp như bây giờ, thật ghen tị!]

[Trời ơi, tấm ảnh này đáng yêu quá đi mất.]

[Phải tập cử tạ từ lúc nhỏ như vậy ảnh hưởng rất không tốt đến sự trở mã dậy thì của một đứa trẻ, vẫn cảm thấy đau lòng thay cho Lương Yên!]

[Hai gò má cao nguyên đỏ kia hình như không ổn lắm, trước tiên tôi xin mỉm cười bái phục.]

[Xem ra Lương Yên thực sự rất khỏe.]

[Không nghĩ đến lúc tập cử tạ cũng có thể khoe như vậy.]

[Từ bức ảnh này có thể nhìn ra được Lương Yên chưa từng phẫu thuật chỉnh sửa trên mặt mình, vẫn là mũi cao cằm nhọn tự nhiên.]

Vì thế hot search “Đau lòng Lương Yên càng ngày càng giảm nhiệt, thay vào đó là “Yêu tình cử tạ Lương Yên” được đẩy lên đỉnh.

Trước khi nhìn thấy bức ảnh thời thơ ấu này, có lẽ không ai có thể liên tưởng đến một nữ diễn viên xinh đẹp yêu kiều mềm mại trên màn ảnh với một vận động viên cử tạ cao to lực lưỡng, vì thế bức ảnh trực tiếp đâm thẳng vào điểm khoe tương phản trong lòng mọi người, nhanh chóng được hàng chục ngàn lượt chia sẻ trên mạng xã hội.

Lương Yên ngạc nhiên tròn mắt há hốc mồm.

Vốn dĩ cô còn đang lo lắng sau khi bức ảnh được người hâm mộ trực tiếp truyền ra ngoài thì không biết mình sẽ bị chế giễu đến mức nào, trong lòng vô cùng đau xót, nhưng cô không ngờ kết quả cuối cùng lại là những bình luận như thế này.

Chỉ trong một khoảng thời gian ngắn ngủi, Weibo của cô đã tăng thêm một trăm ngàn lượt theo dõi.

Sớm biết thế này trước kia đã không cố gắng giấu giếm làm gì, Lương Yên cười tủm tỉm đọc những bình luận phía dưới, đúng lúc này tiếng chuông điện thoại đột nhiên vang lên, cô nhân nút trả lời, đầu dây bên kia lập tức truyền đến âm thanh thở hổn hển vì tức giận của Trần Tuyết Vân: “Lương Yên! Mày dám dùng những thủ đoạn bịp bợm với tao ư!”

Lương Yên nghe giọng điệu tức muốn hộc máu của người phụ nữ

kia, tâm tình thoải mái nhẹ nhõm lúc này hoàn toàn bị quét sạch, nơi đáy mắt xẹt qua một tia cô đơn, nhưng ngay sau đó lại trở về như cũ, hít một hơi thật sâu, giọng điệu vô cùng bình tĩnh: “Tôi không giở thủ đoạn bịp bợm, tất cả những điều tôi nói trên kia đều là sự thật, không phải sao?”

“Bây giờ tao sẽ đi gặp phóng viên, tao muốn tố cáo mày, mày chỉ là một bạch nhãn lang không hơn không kém, mày không phụng dưỡng mẹ ruột cũng như không chăm lo cho em trai của mình! Tao muốn tố cáo mày đến thân bại danh liệt táng gia bại sản.”

“Vậy thì bà hãy đi ngay đi.” Lương Yên nói, nắm ngón tay siết chặt điện thoại di động.

Trần Tuyết Vân dường như không ngờ được Lương Yên sẽ nói một cách nhẹ nhàng không mấy may sợ hãi như vậy, ngây ngẩn cả người.

Trong tai nghe vẫn là tiếng hít thở dồn dập của bà.

Lương Yên trầm mặc không nói một lời, ngay khi đang chuẩn bị cúp điện thoại thì giọng nói không cam lòng của Trần Tuyết Vân lại vang lên: “Mày cho rằng mày có thể thoát khỏi tao sao? Nằm mơ đi, cả đời này mày vẫn sinh ra từ trong bụng của lão nương.”

“Chỉ cần tao còn một chút hơi tàn thì mãi mãi là mẹ của mày, muốn đoạn tuyệt quan hệ mẹ con ư? Đừng hòng!”

“Không đưa tiền đúng không, mày hãy chờ mà xem.”

Trần Tuyết Vân tắt điện thoại.

Lương Yên nhìn nhặt ký cuộc gọi, đứng lặng người tại chỗ, xoa xoa lỗ mũi ê ẩm.

Cô tựa như đang tự giấu chính mình cười cười một tiếng.

Trong một khách sạn ở thành phố Cổ Đông, Lục Lâm Thành xem những chuyện xảy ra trên Weibo ngày hôm nay, chân mày nhíu chặt.

Trần Tuyết Vân đứng trước ống kính máy quay lên án nữ con gái ruột thịt của mình, toàn bộ cư dân mạng lên tiếng chỉ trích lăng mạ Lương Yên, kết quả là đoạn ghi âm và các giấy tờ ghi chép mà Lương Yên công bố dư luận vào lúc bảy giờ tối khiến chiều hướng dư luận lập tức xoay ngược lại, “Đau lòng Lương Yên” xuất hiện rồi nhanh chóng lọt vào hot search.

Cuối cùng, cũng chính là vấn đề nóng bỏng được bàn luận sôi nổi ngay lúc này- bức ảnh Lương Yên tập cử tạ thời thơ ấu.

Lục Lâm Thành phóng to bức ảnh kia lên.

Khi còn bé trên mặt Lương Yên vẫn có da thịt hồng hào, đôi môi mím chặt, bởi vì phải cố gắng dùng sức nâng tạ mà gò má đỏ bừng.

Tầm mắt anh rơi vào đôi mắt của Tiểu Lương Yên trên bức ảnh, trong ánh mắt rục rĩ ấy đang cất giấu một sự kiên cường mạnh mẽ không chịu đầu hàng vượt xa những đứa trẻ cùng trang lứa khác xung quanh cô.

Lục Lâm Thành nhẹ nhàng nhắm mắt lại, tựa như như đang trở về buổi tối ngày hôm đó, cô cũng như thế này, hai gò má đỏ bừng, trong mắt lấp lánh một tầng hơi nước mờ lung, cánh tay ôm chặt lấy cổ anh, bám chặt lấy người anh không buông, giọng nói mang theo tiếng khóc nước mắt: “Giúp tôi với, xin hãy giúp tôi với được không...”

Giống như một miếng kẹo mạch nha dính chặt không thể gỡ ra được.

Sau đó lại sau đó, một lần nọ, anh cực kỳ tức giận, cô cúi thấp đầu ngồi ở chỗ đó không ngừng vặn xoắn ngón tay trắng nõn: “Xin lỗi, em thực sự cho rằng...”

“Sau này anh không cần phải lo cho em nữa đâu, em đảm bảo sẽ yên lặng, tuyệt đối không nhảy ra cộ nhiệt của anh nữa.”

“Thật thật xin lỗi.”

“Anh muốn ly hôn bất cứ lúc nào cũng được, em nhất định sẽ ký tên.”

Lục Lâm Thành thở dài.

Khi Lương Yên dứt khoát gạch bỏ từng điều khoản bồi thường mà anh đã đề ra lúc hai người ly hôn, anh còn tưởng rằng phải là một cô gái sinh ra và lớn lên trong một gia đình gia giáo và hạnh phúc mới có được sự kiêu ngạo và tự tin đến vậy.

Dường như anh chưa bao giờ hiểu hết được con người Lương Yên.

Khương Mộc bước vào trạng thái sẵn sàng bày trận nghênh đón quân địch.

Xét thấy Trần Tuyết Vân vẫn có thể nhả ra những lời độc ác tàn nhẫn như vậy trong cuộc điện thoại cuối cùng, chắc chắn bà ta còn có những hành động tiếp theo nữa.

Vì sợ Trần Tuyết Vân sẽ tìm người trả đũa, Khương Mộc thậm chí còn không cho Lương Yên bước ra khỏi cửa nửa bước, mỗi ngày đều ở đặt đồ ăn ngoài giao đến tận nhà.

Ngoài trừ lần đó ra, hắn cũng đã viết xong đủ các bản thảo thông

cáo với truyền thông để phòng ngừa các tình huống khác nhau mà Trần Tuyết Vân có thể phản pháo lại, đến lúc đó chỉ cần trực tiếp đưa cho các phương tiện giải trí truyền thông lớn là được.

Chỉ sợ người không biết xấu hổ, cái chùy của Lương Yên cũng cứng như thế, chỉ cần Trần Tuyết Vân gây hấn một lần nữa thì vẫn nhục nhã như cũ mà thôi.

Lương Yên buồn tẻ ru rú trong nhà hai ngày, cuối cùng cũng chờ được Trần Tuyết Vân xuất hiện trở lại.

Vẫn là “Quả cam giải trí” đó.

Khương Mộc vẫn không ngừng lăm bằm “Chuyện gì đến cũng sẽ đến” cả người căng thẳng lo lắng không thôi, click mở nội dung chính của bài viết ra.

Lương Yên nhích đến gần, hai người cùng nhau xem những dòng chữ trên bản tuyên bố.

Sau đó càng xem càng kinh ngạc, cằm của Khương Mộc thiếu chút nữa đã rớt xuống đất..

Tựa đề tin tức:

“Trần Tuyết Vân: Chính thức tuyên bố cắt đứt quan hệ mẹ con cùng với Lương Yên, từ nay về sau không bao giờ làm phiền nhau nữa.”

Khương Mộc lắp bắp: “Cái...Cái này, chuyện gì đang xảy ra vậy?”
Hắn nhìn về phía Lương Yên, “Cô đã thỏa thuận gì với bà ta sao?”

Lương Yên cũng hoảng hốt không kém: “Không có, tôi còn tưởng là anh chứ.”

Trần Tuyết Vân đột nhiên buông tay không quấy rầy nữa, đây quả thực là chuyện điên rồ nhất thế gian.

Khương Mộc bối rối nhìn đồng bản thảo mình đã dày công vất óc suy nghĩ trong tay, cái này, con mẹ nó phải đăng như thế nào đây.

Hai người đồng thời mắt lớn trừng mắt nhỏ.

Lúc này phía dưới khu bình luận của bài viết Weibo kia lại rất náo nhiệt:

[Chúc mừng Lương Yên đã thoát khỏi một con quỷ hút máu đáng sợ.]

[Lương Yên cố lên, nanh sói mãi mãi ở bên cạnh ủng hộ chị.]

[Trần Tuyết Vãn dễ dàng buông tay như vậy sao? Nhất định trong chuyện này có vấn đề gì đó rồi.]

[Có lẽ là đã cho tiền rồi.]

[Lương Yên thực sự không dễ dàng gì, sao có thể có một bà mẹ thế này chứ!]

Lương Yên không tin Trần Tuyết Vân thực sự sẽ buông tay đơn giản như vậy, trực tiếp gọi điện thoại cho bà ta: “Ai đưa tiền cho bà?”

Trần Tuyết Vân thở hắt hắt: “Tiền, tiền gì? Lương Yên, mày còn mặt mũi nhắc đến chuyện tiền nong với tao ư? Rốt cuộc mày và chồng trước đang diễn trò gì?”

Nghe được hai chữ chồng trước, Lương Yên ngập ngừng trong giây lát, sau đó đen mặt nói: “Bà có ý gì?”

Trần Tuyết Vân hừ một tiếng: “Đi mà hỏi chồng trước của mày thì biết.”

Cả người Lương Yên cứng đờ.

.....

Cô tìm kiếm một lúc lâu, cuối cùng cũng tìm được một số dãy số điện thoại từ trong lịch sử cuộc gọi nói về chuyện ly hôn hai ngày trước.

Lương Yên cắn môi, cân nhắc do dự một lúc lâu, cuối cùng vẫn gọi đi.

“A lô.”

Giọng nói của người đàn ông vô cùng êm tai, tựa như một dòng suối nhẹ nhàng róc rách.

Lương Yên lấy hết dũng khí chất vấn: “Rốt cuộc anh và Trần Tuyết Vân đã nói chuyện gì? Tại sao bà ta lại đột nhiên thay đổi ý định?”

Lục Lâm Thành: “Sau này bà ta sẽ không đến quấy rầy cô nữa đâu.”

Lương Yên: “Anh cho rằng Trần Tuyết Vân là loại người như thế nào, bà ta nói không thì sẽ không ư? Sao anh có thể tin bà ta chứ?”

Lục Lâm Thành khẽ cười: “Đương nhiên là tôi không tin rồi. Bà ta có thể thử một lần nữa, nhưng là tôi đoán bà ta không có lá gan kia đâu.”

“Không ngu ngốc đến mức đắm đầu vào nguy hiểm đâu.”

Lương Yên: “Vì sao?”

Lục Lâm Thành: “Tôi nói cho bà ta biết, nếu như còn đến làm phiền cô, trừ phi...Bà muốn con trai mình chết trong ngục giam.”

Lục Lâm Thành có bản lĩnh kia, Lương Yên biết.

Lương Yên ép buộc chính mình phải tỉnh táo lại, cô không muốn nợ chịu một ân huệ từ người này chút nào: “Anh muốn cái gì, nói đi, tôi sẽ trả lại cho anh.”

Lục Lâm Thành khe khẽ thở dài: “Không cần.”

Lương Yên nổi giận: “Tôi không muốn nợ ân tình của anh, đã nói trả cho anh thì chắc chắn phải trả cho anh.”

Lục Lâm Thành không ngờ Lương Yên lại kiên trì đến vậy, đột nhiên nhẹ giọng cười một tiếng: “Mẹ cô muốn cầm tám trăm vạn của cô mới bằng lòng buông tha, nếu như cô đã muốn trả, vậy được rồi, trả cho tôi tám trăm vạn là được.”

“.....”

Sau khi Lương Yên cúp điện thoại mới bắt đầu hối hận.

Khương Mộc nhìn phải ứng khác lạ của cô, tò mò hỏi: “Có chuyện gì vậy?”

Lương Yên cảm thấy cả người chán nản không sức sống.

“Nói cho anh biết, anh đừng kích động nhé, bây giờ tôi đang nợ người ta...”

Tám trăm vạn.”

Chương 22

Khương Mộc: “???”

Hắn nhướn mày nhìn Lương Yên, còn tưởng rằng mình đã nghe lầm: “Bao nhiêu tiền cơ?”

Lương Yên vẻ mặt không cảm xúc, lặp lại một lần nữa: “Tám trăm vạn.”

Khương Mộc: “!!!” Hắn nhất thời sợ đến mức chân tay trở nên mềm nhũn, không thể tin nổi nhìn Lương Yên: “Yên à, cô, cô, có phải cô đã chạy đi vay nặng lãi bằng ảnh nude* không?”

(*Vay nặng lãi bằng ảnh nude 裸贷: Là một hình thức cho vay dùng các ảnh khỏa thân của con nợ để thế chấp. Hình thức này phổ biến ở các học sinh sinh viên, khi không có tiền trả nợ, chủ nợ sẽ đe dọa công khai những bức ảnh đó và liên lạc với bố mẹ con nợ để buộc con nợ phải trả tiền.”

Lương Yên: “.....”

Cô lườm Khương Mộc một cái, sau đó nói rõ nội dung cuộc điện thoại giữa mình và Lục Lâm Thành cho hắn nghe.

“Cô làm tôi sợ muốn chết.” Khương Mộc thở phào nhẹ nhõm rồi nhìn Lương Yên đầy ngờ vực, “Cô đây là không muốn nợ anh ta một ân huệ sao?”

Cho nên mới cam tâm tình nguyện gánh trên lưng một cục nợ tám trăm vạn nhân dân tệ khi còn trẻ thế này.

Lương Yên khịt khịt mũi, hơi bất mãn với việc Lục Lâm Thành xen vào những chuyện vợ vắn của cô: “Chúng tôi đã ly hôn rồi, dĩ nhiên là không muốn.”

Phản ứng của khán giả về tập đầu tiên của chương trình “Trên màn huỳnh quang” thực sự rất tốt, rating cũng đồng thời lọt vào top ba. Đoạn phim ngắn tình cảm thanh xuân vườn trường của Lương Yên và Hứa Gia Phàm có lượt bình chọn từ khán giả cao nhất trong các nhóm dự thi, hơn nữa ban giám khảo có mặt tại trường quay cũng nhất trí tán thành, cho nên hai người thuận lợi bước vào vòng thi tiếp theo.

Trong khoảng thời gian chờ vòng đấu thứ hai, Lương Yên đã quyết định kết thúc cuộc hôn nhân với Lục Lâm Thành, không còn thân phận bà xã Lục Lâm Thành này nữa, mức độ chú ý của khán giả dành cho cô càng giảm sút. Ngay khi người của ê kíp sản xuất chương trình còn đang tiếc nuối, cho rằng Lương Yên sẽ vì chuyện này mà càng trở nên nguội lạnh* giống như cái tên của mình thì lại đột nhiên xuất hiện một người mẹ như quỷ hút máu, thêm nữa là câu chuyện tuổi thơ gắn liền với bộ môn cử tạ bi thảm chua xót xen lẫn một chút buồn cười kia lại một lần nữa đóng chiếm hot search trong hai ngày liền.

(Lương 梁[liáng] trong Lương Yên và Lương 凉[liáng] trong lạnh, nguội lạnh đồng âm nhưng khác cách viết.)

Thử nghĩ trong xã hội ai mà không có hai người thân cực phẩm chứ, mà người thân cực phẩm này của Lương Yên lại chính là mẹ ruột của mình. Mọi người thường thấy những cô gái từ nhỏ đã bị vứt bỏ vào cô nhi viện, sau khi lớn lên thành đạt có công ăn việc làm ổn định thì cha mẹ ruột thịt từng vứt bỏ mình lại đến tận cửa nhận thân. Để tránh khỏi búa rìu dư luận, cô gái nhỏ chỉ có thể nhắm mắt đồng ý, từ đó về sau phải phụng dưỡng thêm một cặp cha mẹ chưa từng

nuôi nấng mình. Mỗi ngày những loại tin tức thế này nhiều vô số kể khiến người xem cũng phải sôi máu phần nộ. Chỉ đến khi mẹ của Lương Yên nhảy ra đòi tiền, nhưng cô lại không tỏ ra Thánh mẫu mà kiên quyết đoạn tuyệt quan hệ mẹ còn khiến người người vỗ tay khoái trá, sự bực bội vẫn luôn mắc nghẹn trong lòng cuối cùng cũng đã thông thuận.

Thiện cảm của người qua đường đối với Lương Yên tăng lên không ít.

Vì thế vòng thi thứ hai của Lương Yên trong “Trên màn huỳnh quang” thậm chí còn có một cảm giác được vạn chúng chúc mừng*, các fan hay người qua đường đều đang háo hức trông mong chờ đợi, muốn xem xem rốt cuộc sau khi xảy ra nhiều chuyện như vậy, lần đầu tiên Lương Yên xuất hiện trước mặt công chúng sẽ thể hiện như thế nào.

(*Vạn chúng chúc mừng: Được vạn người sấm soi ngắm nghĩa.)

Cùng lúc đó, Lương Yên nhìn diễn đàn của mình còn có “Fanclub Nanh sói” trong đám người hâm mộ đang gào khóc chờ đợi tiết mục của cô mà cảm thấy đau trướng.

Một người thường ngày vẫn luôn thích giản dị khiêm tốn một chút, rồi (nhưng) một ngày nào đó bỗng nhiên lóe lên ánh sáng hào quang, đôi khi việc được quá nhiều người quan tâm mong đợi sẽ khiến cho bọn họ dễ dàng mang nặng áp lực tâm lý trên lưng, áp lực quá nhiều, đôi khi ảnh hưởng không nhỏ đến màn hình diễn của chính họ.

Lương Yên lại tiếp tục đi đến đài truyền hình trái cây ghi hình cho vòng thi tiếp theo. Lần trước biên kịch của chương trình đã giao cho cô một đoạn kịch bản ngắn thuộc thể loại tình cảm thanh xuân vườn trường, còn lần này lại là võ hiệp.

Lương Yên chỉ mới được quay một bộ phim về đề tài tiên hiệp chứ

chưa từng được cọ xát với võ hiệp lần nào. Mặc dù về mặt chữ thì tiên hiệp và võ hiệp chỉ khác nhau một chữ, nhưng thực tế lại khác nhau một trời một vực. Tiên hiệp chủ yếu là xem nam chính nữ chính treo mình trên dây cáp bay qua bay lại một cách duyên dáng, các cảnh đánh nhau cơ bản đều đứng cách nhau ba mét khuơ khuơ cánh tay, tất cả các phần còn lại đều dựa vào kỹ xảo hậu kỳ. Nhưng võ hiệp không giống như vậy, các bộ phim võ hiệp không sử dụng hiệu ứng ánh sáng đặc biệt gì, nhiều lắm là treo dây cáp hỗ trợ, còn chủ yếu đều dựa vào các động tác diễn hàng thật giá thật của nhân vật chính.

Việc quay các cảnh võ thuật trong đoàn làm phim còn có thể sử dụng diễn viên đóng thế, nhưng bây giờ là cuộc thi diễn xuất, không thể dùng thế thân được.

Ê kíp sản xuất còn cố ý quay lại dáng vẻ Lương Yên mặt ủ mày ê đi vào phòng luyện tập.

Bạn diễn của Lương Yên lần này là một nữ diễn viên đồng trang lứa với cô, Chu Vũ Kỳ. Chu Vũ Kỳ đã từng xuất hiện trên màn ảnh với tư cách là một ngôi sao nhí, chỉ là mấy năm gần đây không quá nổi tiếng, tuổi tác tương đương với Lương Yên, dáng người lại thấp hơn cô nửa cái đầu, làn da trắng nõn không tỳ vết, đôi mắt to tròn long lanh, lúc nói chuyện âm cuối mang theo sự nhẹ nhàng thanh thoát của người miền Nam, mềm mại yêu kiều khiến người ta sinh ra một cảm giác muốn bảo vệ người con gái trước mặt này.

Lương Yên cùng Chu Vũ Kỳ sánh vai nhau ngồi trên sàn gỗ trong lúc luyện tập, trước mặt hai người là cuốn kịch bản trắng bóng.

Chu Vũ Kỳ nhìn cuốn kịch bản của mình và Lương Yên mà chỉ muốn khóc, nội dung chính của đoạn phim ngắn lần này chủ yếu kể về hai nữ hiệp giang hồ vì cùng yêu một người đàn ông mà dẫn đến mọi chuyện, trong đó có một phân cảnh lớn buộc hai người phải diễn cảnh đánh nhau, huấn luyện viên võ thuật bảo lúc đó có thể bọn họ sẽ phải treo dây cáp trợ diễn.

Lương Yên cũng muốn khóc. Nhìn Chu Vũ Kỳ ở bên cạnh phảng phất như bóp một cái cũng có thể vỡ, gió thổi nhẹ cũng có thể ngã, thầm nghĩ tại sao mình và cô ấy có thể xui xẻo như thế chứ, hai nữ diễn viên hợp tác với nhau có thể được nhận một bộ phim cung đấu hay thực tế gì đó thì tốt biết bao. Võ hiệp? Với dáng người nhỏ nhắn của Chu Vũ Kỳ này thì có thể đánh được ai chứ?

“Lương Yên tỷ, chúng ta nên làm gì bây giờ.” Về mặt Chu Vũ Kỳ như đưa đám, có lẽ là do từ nhỏ đã lớn lên trong đoàn làm phim, Chu Vũ Kỳ nhìn thấy ai đều thích gọi chị, mặc dù xét về tuổi tác, cô ấy còn lớn hơn Lương Yên hai tháng.

“Không sao, không sao.” Lương Yên cố gắng làm cho bản thân mình trở nên bình tĩnh, đưa tay vỗ vỗ vào bả vai Chu Vũ Kỳ, ưỡn thẳng sống lưng tựa như một người đàn ông đích thực. Chu Vũ Kỳ đã như thế, nếu như cô còn không thể chống đỡ được nữa thì tiết mục lần này của hai người chắc chắn đi đời rồi.

Lương Yên không nghĩ mình sẽ kết thúc cuộc thi về nhà sớm như vậy, tham gia chương trình này không chỉ được xuất hiện trên TV mà còn có cơ hội nhận được những giải thưởng hấp dẫn, các giải thưởng trong những giai đoạn nhất định của cuộc thi có thể là được làm bạn diễn cùng với một siêu sao nổi tiếng nào đó, được quay quảng cáo và cuối cùng là tham gia vào vai nữ chính hoặc nam chính của một bộ phim do Đài truyền hình Trái cây sản xuất.

Đối với Lương Yên mà nói mỗi một giải thưởng đều có giá trị vô cùng hấp dẫn, quay quảng cáo sẽ làm người phát ngôn, tiền cát xê đóng phim của đài truyền hình, bây giờ cô còn nợ người ta tám trăm vạn đấy.

Chỉ cần nghĩ đến tiền tài, Lương Yên lập tức đã có thêm động lực cố gắng, phui phui mộng đứng dậy, sau đó xoay người đưa tay ra trước mặt Chu Vũ Kỳ: “Đi, chúng ta luyện tập thôi.”

Chu Vũ Kỳ ngẩng đầu nhìn Lương Yên, méo miệng.

Lương Yên cười cười: “Không sao đâu, không phải còn có huấn luyện viên võ thuật sao. Cố gắng lên, chúng ta hãy luyện tập thật tốt, tranh thủ thăng cấp.”

Chu Vũ Kỳ cắn cắn môi dưới, duỗi tay nắm lấy bàn tay của Lương Yên, sau đó Lương Yên dùng sức một chút kéo Chu Vũ Kỳ đứng lên khỏi mặt đất.

Một ngày sau, “Trên màn huỳnh quang” bắt đầu chính thức ghi hình ở trường quay số 1 của đài Truyền hình Trái cây.

Lương Yên và Chu Vũ Kỳ đều đã trang điểm và thay trang phục diễn, căng thẳng hồi hộp chờ sau hậu trường.

Hai người đều mặc trang phục cổ trang, gấu quần tay áo cũng được may bó để tiện cho những động tác võ thuật trong lúc diễn, điểm khác biệt chính là mái tóc của Chu Vũ Kỳ một nửa được búi lên, một nửa được xõa xuống, một cây trâm nhỏ cài trên búi tóc, còn Lương Yên lại buộc cả mái tóc trên đỉnh đầu rồi đội một chiếc mũ quan.

Lương Yên hóa trang xong còn tự ngắm mình trong gương một lúc lâu, càng nhìn càng cảm thấy đáng vẻ này của mình quả thực là một trang tuấn kiệt.

Không phải xinh đẹp mà là một chàng trai khôi ngô tuấn tú chân chính.

Màn biểu diễn của một nhóm khách mời trước đã kết thúc, tiếp theo sẽ đến lượt hai người các cô, nhân viên chịu trách nhiệm dây cáp đang kiểm tra các thiết bị an toàn trên người các cô lần cuối cùng.

Chu Vũ Kỳ vô cùng căng thẳng, trong lúc tập luyện cô còn làm sai

một vài động tác, đặc biệt là đoạn giữa chừng bị dây cáp treo ngược trên không trung, cô gần như không thể giữ được thăng bằng.

Lương Yên cũng không khá hơn chút nào, lúc này ở phía sau hậu trường nhìn đến khán đài đông đúc người xem bên dưới, biết rõ rất nhiều người đây cũng đang chờ được xem phần trình diễn của Lương Yên, gánh nặng tâm lý trong lòng không hề nhỏ.

Người dẫn chương trình giới thiệu xong, các đạo cụ biểu diễn trên sân khấu cũng đã được chuẩn bị sẵn sàng, màn che chậm rãi kéo ra.

Tiếng vỗ tay hoan hô của khán giả vang lên nồng nhiệt.

Lương Yên và Chu Vũ Kỳ liếc mắt nhìn nhau một cái, xem như đang cố vũ đối phương cùng nhau cố gắng.

Nửa đầu chủ yếu là các lời thoại, bởi vì hai nhân vật chính đều là nhân sĩ giang hồ cho nên bối cảnh diễn ra câu chuyện được lựa chọn ở trên nóc nhà trong đêm tối, nóc nhà là sân khấu của trường quay được nâng lên.

Cho đến khi nam diễn viên trợ diễn cho hai người lên sân khấu, đoạn phim chuyển sang phân cảnh tranh chấp của Lương Yên và Chu Vũ Kỳ, hai người từ khắc khẩu cãi vã cho đến hùng hống hống giương cung bạt kiếm rồi bắt đầu động thủ đánh nhau.

Màn đánh nhau trên nóc nhà này hai người phối hợp với nhau vô cùng ăn ý, nhớ kỹ lời của huấn luyện viên võ thuật gặp chiêu nào là phải phá giải chiêu đó, hai người càng đánh càng quyết liệt, Lương Yên lui về một góc nơi nóc nhà, tung người nhảy xuống dưới, dây cáp ở sau lưng cô đồng thời được kéo ra sau, cả người bay bổng mà hoàn mỹ đáp xuống đất.

Ngay sau đó, nhân vật Chu Vũ Kỳ thủ vai cũng muốn đuổi theo.

Trong quá trình luyện tập, phân cảnh này Chu Vũ Kỳ phải tập lâu nhất, cô hơi sợ độ cao, mỗi lần tung người nhảy xuống hai chân đều nhũn ra, nhưng lúc này đã chính thức ghi hình, Chu Vũ Kỳ cắn răng, cũng tung người theo động tác mà huấn luyện viên thể hình đã chỉ dẫn bay xuống đất.

Lương Yên đứng vững trên mặt đất, sau đó ngẩng đầu lên nhìn Chu Vũ Kỳ.

Chính thức biểu diễn trên sân khấu hoàn toàn khác với lúc luyện tập, bạn phải làm giống y như thật, lúc Chu Vũ Kỳ nhảy xuống động tác còn có chút ngập ngừng, vạt áo hơi bị vướng vào trên góc mái hiên.

Chu Vũ Kỳ đột nhiên bị va quệt, trọng tâm rơi xuống nhất thời không thể vững vàng, cả người dường như đã nghiêng ngả trên không trung, nhưng nhân viên phụ trách dây cáp ở phía sau lại không nhìn rõ tình hình trên sân khấu phía trước, vẫn tiếp tục hạ dây cáp xuống. Sau khi bị mất trọng tâm Chu Vũ Kỳ lập tức trở nên hốt hoảng luống cuống tay chân, mắt thấy mình sắp rơi thẳng xuống mặt đất, cô sợ hãi nhắm chặt hai mắt.

Lương Yên nhận ra được tình hình nguy hiểm của Chu Vũ Kỳ lúc này, nhanh chóng vọt đến.

.....

Các khán giả và nhân viên làm việc có mặt trong trường quay đều sợ ngây người.

Chỉ thấy Lương Yên vừa tiếp đất đã lập tức xoay người vội vàng chạy về phía sau hai bước, sau đó đưa tay ra đón Chu Vũ Kỳ đang rơi xuống đất vào trong ngực mình.

Cô ôm Chu Vũ Kỳ, trọng tâm bị đè xuống, để giảm bớt lực tiếp xúc Lương Yên thuận thế xoay người tại chỗ hai vòng.

.....

Lương Yên không ngờ được Chu Vũ Kỳ nhìn bề ngoài có vẻ nhỏ nhắn mong manh nhưng thực sự lại nặng đến vậy.

Cô chợt nhớ đến vở kịch này vẫn còn chưa diễn xong, vì thế mặt không đổi sắc thả Chu Vũ Kỳ xuống đất, dứt khoát lược bỏ mấy chiếu thức hai người đánh nhau trên mặt đất kia, trực tiếp chỉ mũi kiếm vào Chu Vũ Kỳ, tiếp tục lời thoại.

Chu Vũ Kỳ cũng kịp thời phản ứng lại, nhìn thấy động tác của Lương Yên lập tức hiểu ý, tiếp tục phối hợp diễn với cô.

Sau khi “Ám dạ hành” đóng máy, Lục Lâm Thành tham gia ghi hình một tal show ở đài truyền hình trái cây.

Trong lúc nghỉ ngơi anh có nghe thấy các nhân viên công tác đang thì thầm xì xào bàn tán hôm nay vợ trước của Lục Lâm Thành cũng đang ghi hình ở trường quay bên cạnh.

Lương Yên?

Lục Lâm Thành nhớ rõ khoảng thời gian gần đây Lương Yên tham gia vào một chương trình tạp kỹ về diễn xuất, sau đó vừa mới quay xong tập đầu tiên đã được fan tạo một CP với bạn diễn của mình.

Lục Lâm Thành nghĩ đến cuộc đại chiến giữa fan CP “Ánh mắt chí mạng” vs “Lương Hứa Yên Phàm”, vẻ mặt đen như đất nồi.

Anh tìm một chiếc mũ lưỡi trai màu đen đội lên đầu, sau đó đến sau cánh gà đen như mực của trường quay bên cạnh, chỉ định xem một chút rồi đi ngay.

Lục Lâm Thành liếc mắt nhìn lên sân khấu một cái, hơi sửng sốt, còn cho rằng mình đã nhìn nhầm rồi, sau đó híp mắt, cẩn thận nhìn kỹ càng một lần nữa.

Lần này đã vô cùng rõ ràng.

Lương Yên đang ôm một cô gái khác theo kiểu công chúa, ở trên sân khấu, xoay vòng vòng?

Chương 23

Với những chương trình tạp kỹ như “Trên màn huỳnh quang” này, để bảo mật nội dung chương trình, trong lúc ghi hình tuyệt đối không cho phép khán giả có mặt tại trường quay quay video hay chụp ảnh. Nhưng quy định này cũng không thể cấm được có người len lén lấy điện thoại ra, tuy bị bảo vệ ngăn cản nhưng vẫn thành công chụp được một hai tấm.

Vì thế đêm đó, một bức ảnh với góc chụp ở cự ly rất xa của khán giả được lan truyền trên mạng xã hội.

Vì khoảng cách chụp khá xa nên người xem chỉ có thể nhìn thấy được hai người ở trong bức ảnh mặc đồ cổ trang, một người ngọc thụ lâm phong, kiêu hùng cao ráo, một người nhỏ nhắn động lòng người, người đội mũ quan chặn ngang ôm lấy thiếu nữ tóc dài phấp phới vào trong ngực mình, vạt áo vì động tác xoay tròn của người kia mà tung bay theo chiều gió.

Đôi khi bố cục của những bức vô tình chụp lại sẽ làm rung động lòng người nhất, vì tỷ lệ nhân vật trong bức ảnh và chỗ trống sân khấu chiếm tỷ lệ vàng 0.618, còn có một thứ ánh sáng rọi xuống từ trên đỉnh đầu hai người, ngay cả bộ lọc hậu kỳ cũng không cần, lại khiến cho bầu không khí thêm mấy phần thần bí huyền ảo.

Phóng to bức ảnh thêm một chút nữa sẽ thấy khuôn mặt nhỏ nhắn của cô gái được ôm lấy chôn chặt vào trong ngực người nọ, mà người đội mũ quan chỉ lộ ra một góc nghiêng nho nhỏ bên gò má, hơn nữa vì khoảng cách quá xa, các pixel cũng không đủ để nhìn thấy rõ ngũ quan của người này, khuôn mặt mơ hồ kia chỉ có thể dùng một từ hơi kiểu cách để phác họa – sáng bóng tựa như ngọc.

Tấm hình này được một một tài khoản sử dụng mã định danh người dùng (ID) đăng tải trong chủ đề Weibo “ Trên màn huỳnh quang”, người nọ chỉ đăng mỗi bức ảnh này còn lại không chú thích một lời nào. Sau mấy tập gần đây, xếp hạng truyền hình của “Trên màn huỳnh quang” không ngừng tăng lên, danh tiếng cũng không tồi, thu hút được thêm không ít người hâm mộ. Các fan vốn đang ngóng chờ chương trình đêm nay, bây giờ nhìn thấy bức ảnh này lại càng đứng ngồi không yên.

[Wow, bức ảnh này thực sự mang đến cho người ta quá nhiều cảm giác!]

[Chỉ cần nhìn bức ảnh thôi mà tôi đã có thể bỏ não ra được một bộ phim rồi.]

[Đúng đúng đúng, cho nên những bộ phim thần tượng sến súa kia nhanh nhanh đến học hỏi đi, đừng suốt ngày chỉnh thành màu sắc A Bảo* cay mắt kia nữa, đây mới gọi là quan niệm nghệ thuật làm nổi** đích thực này!]

(*Màu sắc A Bảo: Là tên một màu sắc được đặt theo tên của người tạo ra nó là một nhiếp ảnh gia A Bảo. Nó thường được phái nữ ưa chuộng với gương mặt màu hồng vàng, bối cảnh màu xanh lá cây, màu sắc tươi mát dễ chịu.

**Làm nổi: 烘托 Một phương pháp vẽ tranh trong hội họa Trung Quốc, dùng mực loãng hoặc màu nhạt tô phủ lên tranh đã vẽ để tăng hiệu quả nghệ thuật)

[Chủ đề lần này là cổ trang sao? Nếu là cổ trang tôi lại cảm thấy hơi dung tục tầm thường, rõ ràng mấy chủ đề trước đó đều rất tốt mà.]

[Ôi, kiểu ôm công chúa này, đẹp quá đi mất.]

[Hai người này là ai vậy? Không hiểu tại sao lại cảm thấy rất ăn ý

nhập vai với nhau.]

[Dáng vẻ và kiểu tóc của cô gái được ôm trong ngực kia rất giống Chu Vũ Kỳ, tập trước cô ấy cũng được lọt vào vòng trong.]

[Đúng đúng, rất giống Chu Vũ Kỳ, nhưng mà người đàn ông này là ai vậy?]

[Hứa Gia Phàm ư? Thoạt nhìn không giống lắm, đều gầy như nhau, chỉ là Hứa Gia Phàm không trắng như vậy.]

[Vậy là ai được? Những người lọt vào vòng trong đã kể ra hết rồi mà, không lẽ còn có khách mời nào khác ư? Không thể nào.]

[Hu hu hu, mẹ ơi, chỉ cần nhìn bóng lưng thôi mà đã cảm nhận được khí chất ngời ngời của người ta rồi, ê kíp sản xuất tìm đâu ra vị thần tiên này vậy?]

[Ảnh đẹp quá! Ảnh đẹp quá!]

[Lầu chủ có ảnh của Lương Yên không, lần này cô ấy diễn vai gì vậy, muốn xem quá đi!]

[Tôi cũng muốn xem Lương Yên.]

...

Buổi ghi hình kết thúc, trong phòng trang điểm phía sau hậu trường, Lương Yên nhìn bức ảnh bị lọt ra ngoài và những bình luận bên dưới mà khóe miệng giật giật, sau đó đứng trước gương xoay qua xoay lại ngắm nghía bản thân mình.

Nhìn cô không dễ nhận ra như vậy sao? Ngay cả Chu Vũ Kỳ cũng đoán ra được rồi, rõ ràng trông cô cũng không khác bao nhiêu đi mà.

Lương Yên để ý thấy người đăng bài ngoại trừ đăng ảnh ra thì không viết thêm một câu nào cả, có người hỏi về tiết mục của cô cũng không trả lời, khó hiểu nói: “Nếu như đã không nói gì, cũng không tung ra tin tức hot gì, vậy người kia đăng bức ảnh đó lên làm gì vậy?”

Khương Mộc bày ra một vẻ mặt cô đây chẳng hiểu gì hết: “Là do người của ê kíp sản xuất cố ý tung ra để khơi dậy sự tò mò và kích thích sự hứng thú của khán giả đấy, không phải đến thứ hai họ sẽ càng mong chờ mở TV lên xem chương trình sao?”

“Thì ra là thế.” Lương Yên gật đầu.

Những người làm bên truyền thông bây giờ thực sự quá tâm cơ!

...

Một tuần sau, tập mới của “Trên màn huỳnh quang” phát sóng đồng bộ cả trên TV và internet.

Lương Yên rất muốn xem các bình luận trực tiếp để biết được phản hồi của khán giả, vì thế ngồi trước ipad xem phát sóng trực tiếp như thường lệ. Chương trình vừa mới bắt đầu, phần lớn các fan đã nhìn thấy bức ảnh mơ hồ kia từ trước, vì thế sôi nổi spam ngồi chờ “đội chơi xoay vòng tròn”.

Lí do cho cái tên này là bởi trong bức ảnh kia Lương Yên bắt được Chu Vũ Kỳ ôm vào trong ngực còn xoay hai vòng

Một tiếng đồng hồ trôi qua, người dẫn chương trình đứng trên sân khấu thông báo đội chơi thứ tư Lương Yên và Chu Vũ Kỳ sẽ mang đến cho chúng ta một màn trình diễn đặc sắc.

Lúc khán giả nghe được bạn diễn của Chu Vũ Kỳ là Lương Yên thì cảm thấy hơi kỳ lạ.

[Lương Yên? Không đúng, người ôm Chu Vũ Kỳ xoay vòng vòng không phải là một tiểu ca ca đẹp trai nào đó sao?]

[Đúng vậy, đúng vậy, tôi đã nhớ thương tiểu ca ca trong bức ảnh kia hơn một tuần rồi.]

[Ôi ôi, bóng lưng kia thực sự là Bạch nguyệt quang*.]

(*Bạch nguyệt quang: Là một ngôn ngữ mạng Trung Quốc xuất phát từ cuốn tiểu thuyết Hoa hồng đỏ và hoa hồng trắng của tác giả Trương Ái Linh, chỉ những chàng trai cô gái mình đem lòng yêu thương, nhưng cuối cùng lại không thuộc về mình, chỉ có thể nhìn được mà không có được tựa như ánh trăng sáng trên bầu trời.)

[Chẳng lẽ là khách mời trợ diễn?]

[Oa, hóa ra không phải là tình cảm cổ đại mà là võ hiệp nha, muốn xem Yên Yên diễn cảnh đánh nhau quá.]

[Chờ mong Lương Yên.]

Cảnh quay thứ nhất chính là phần đặc tả cận cảnh từ gần đến xa của Chu Vũ Kỳ.

Cô nàng có một dung mạo ngọt ngào tươi vui, vóc dáng lại nhỏ nhắn thon gọn nên bộ trang phục võ hiệp trung tính mặc trên người cô cũng mang đến một cảm giác yêu kiều xen lẫn chút hài hước, tựa như một vị thiên kim tiểu thư thế gia sau khi cãi nhau với người nhà đã giận dỗi bỏ nhà ra đi rồi phiêu bạt giang hồ.

Fan hâm mộ sôi nổi spam [Chu Vũ Kỳ thật đáng yêu.]

Ngay sau đó là cảnh quay thứ hai.

Lần này cảnh quay được chuyển từ xa đến gần, hình ảnh đầu tiên mà khán giả nhìn thấy là người nọ với một thân bạch y phong trần,

ngọc thụ lâm phong đứng giữa sân khấu, chỉ là dáng người hơi gầy gò đơn bạch, nhưng vừa vặn lại làm cho khí chất của nhân vật tăng thêm một chút cô tịch, lạnh lùng, tựa như một cây tùng cao lớn trong núi sâu lạnh lẽo.

Người quay phim chậm rãi đưa ống kính máy quay đến gần.

Khuôn mặt thanh đạm nhưng lại không nhạt nhẽo của Lương Yên xuất hiện trên màn ảnh, không chỉ xinh đẹp mà còn toát lên được vẻ khí khái hào hùng hiếm nữ diễn viên nào trong thế hệ này có được.

Đạn mạc bên dưới vốn dĩ đang tuôn trào lúc này lại đột nhiên ít đi rất nhiều, tựa như tất cả đều bị hình ảnh này làm cho kinh động, mấy giây sau, toàn bộ màn hình đều ngập tràn hai chữ “mẹ kiếp.”

[Cách trang điểm này, này, chẳng lẽ người ôm công chúa trong bức ảnh kia không phải là một tiểu ca ca đẹp trai nào đó mà là Lương Yên sao???!!!]

[Chuyện gì đang xảy ra vậy? Không phải các cô ấy đều là diễn viên nữ sao?]

[Tôi cảm thấy mình rất muốn chuyển phần Lương Yên, đậu má, thực sự quá quá đẹp. Ghen tị.]

[Lương Yên xinh đẹp, mạnh mẽ quá đi! Trước kia Lục Lâm Thành vẫn rất tinh mắt!]

[Mẹ kiếp, người ôm Chu Vũ Kỳ trong bức ảnh kia lại chính là Lương Yên! Thế mà không nhận ra!]

[Rốt cuộc câu chuyện này đang viết về cái gì vậy?]

[Lương Yên trang điểm ăn mặc như thế này thực sự rất xinh đẹp nha!]

Công đoạn quay cận cảnh hai người đã xong, câu chuyện chính thức được mở ra.

Lúc này các khán giả mới biết được vai diễn của Lương Yên và Chu Vũ Kỳ trong vở kịch ngắn kia là tình địch của nhau chứ không phải là một đôi. Hai người chỉ vì một người đàn ông mà đứng trên nóc nhà cãi nhau ầm ĩ sau đó còn muốn động thủ tay chân. Bọn họ chỉ thấy Lương Yên đang khắc khẩu bị treo lên dây cáp đến bên mép nóc nhà, một thân bạch y theo dây cáp tung người lướt nhẹ tiếp xuống mặt đất.

Tất cả đạ nạc đều là [Động tác diễn này thực sự rất phóng khoáng phiêu bồng.] [Từ nhỏ đã luyện tập cử tạ nhưng sao có thể nhẹ nhàng như vậy chứ. Ta hận!]

Sau đó ống kính máy quay chuyển đến Chu Vũ Kỳ.

Theo như diễn biến của câu chuyện thì tiếp theo Chu Vũ Kỳ sẽ phải truy đuổi đánh nhau với Lương Yên, nhưng đúng lúc này lại xảy ra một chuyện ngoài ý muốn. Sau khi thực hiện cú tung người bay xuống đất thì quần áo của Chu Vũ Kỳ lại bị vướng phải góc mái hiên, cả người mất kiểm soát, cơ thể không giữ được thăng bằng nhưng dây cáp vẫn không dừng lại mà cứ thế tiếp tục hạ xuống, Chu Vũ Kỳ gần như phải chạm đất một cách thụ động.

Người của tổ hậu kỳ cố ý làm chậm hình ảnh này, kết hợp với hiệu ứng âm nhạc có chuyện lớn xảy ra rồi.

Các khán giả xem truyền hình cũng lập tức lo lắng thót tim thay cho Chu Vũ Kỳ.

Một giây tiếp theo, ống kính máy quay được kéo ra xa.

Ở giữa sân khấu, dưới chùm ánh sáng đuôi yên tĩnh, chỉ thấy Lương Yên một thân bạch y vừa mới đứng vững quay đầu lại thì thấy Chu Vũ Kỳ ở phía sau đang mất thăng bằng sắp rơi thẳng xuống đất, cô

nhANH chóng phản ứng lại, lập tức xoay người chạy về phía sau hai bước, sau đó đưa tay ra, lùi lại một bước vững vàng ôm Chu Vũ Kỳ vào trong ngực.

Vì thế cảnh tượng lúc này là: một giây trước khán giả còn đinh ninh rằng sẽ có chuyện ngoài ý muốn xảy ra trong chương trình, khuôn mặt Chu Vũ Kỳ sẽ đập vào mặt sàn lạnh như băng, thì một giây tiếp theo, đã thấy Lương Yên vụt đến ôm ngang Chu Vũ Kỳ, đứng tại chỗ xoay tròn hai vòng nhỏ.

Cảnh tượng này vẫn được làm chậm khiến cho cả thế giới tựa như đều trở nên yên tĩnh.

Lương Yên đặt Chu Vũ Kỳ đứng vững trên mặt đất, hai người lâm nguy không loạn tiếp tục biểu diễn một cách chuyên nghiệp, nghe thấy tiếng của các nhân vật, lúc này khán giả mới chậm rãi hồi phục tinh thần.

Cho nên dựa vào những gì vừa diễn ra, “tiểu ca ca” ở trong bức ảnh kia... Thực sự là Lương Yên!

Đạn mạc nhất thời oanh tạc, nhiều đến mức sắp che khuất toàn bộ video.

[Trời ạ, người trong bức ảnh kia chính là Lương Yên! Tôi còn tưởng là một tiểu ca ca nào đó chứ!]

[A a a a Lương Yên đẹp trai quá đi! Năng lực bạn trai level max*!]

(*Năng lực bạn trai level max: 男友力 MAX: Chỉ những người đàn ông thích hợp làm bạn trai nhất, có mị lực phái nam lớn nhất, để đạt được yêu cầu này, người đàn ông ngoài trừ có ngoại hình thì còn phải vừa “Bá đạo” vừa “quan tâm” người yêu.)

[Lương Yên thật không hổ danh là xuất thân từ trường thể thao, phản xạ cực nhanh sức khỏe lại cực lớn!]

[Lực ngã xuống của Chu Vũ Kỳ có lẽ không nhỏ đâu, Lương Yên thực sự rất khỏe!]

[Nói nhảm, trước kia Yên Yên của chúng ta tập cử tạ đấy!]

[Chuyển phần, chuyển phần.]

[A a a, cảnh tượng này, có nam chính để làm gì nữa, có nam chính để làm gì nữa. Đau lòng ôm đầu.jpg.]

[Ai có thể giúp tôi xóa hình ảnh nam chính của trợ diễn trong vở kịch này không, tôi chỉ cần Lương Yên và Chu Vũ Kỳ là được rồi.]

[Băng sơn x Ngây thơ, rất xứng đôi, thực sự rất xứng đôi.]

[Nói thật, tôi cũng muốn được Lương Yên ôm như vậy. Giấm.jpg.]

.....

Các hot search gần như được đẩy lên top ngay lập tức.

#Năng lực bạn trai của Lương Yên#

#Kiểu ôm công chúa của Lương Yên.#

#Lương Yên Chu Vũ Kỳ#

Ba cụm từ chiếm đóng bản hot search, ngay cả người qua đường chưa xem chương trình cũng biết được một trong ba cái kia đều được cắt từ video Lương Yên đỡ Chu Vũ Kỳ xoay vòng trên không.

Đồng thời, trong Nanh sói tụ hội, các nanh sói nhìn thấy màn này cũng gào khóc không ngừng.

Sau đó vừa khóc vừa spam “Yên Yên cưới tôi.”

“Sao Yên Yên có thể giỏi giang như vậy chứ.”

“Phần Yên Yên là chuyện chính xác nhất mà đời này tôi làm được.”

.....

Lương Yên xem hot search và fanclub Nanh sói tụ hội của mình, khẽ thở phào nhẹ nhõm.

Mặc dù điểm chú ý dường như có hơi lệch lệch, nhưng không làm cho người hâm mộ thất vọng là được rồi. Chỉ là cô vẫn có chút lo lắng, bởi vì một buổi trình diễn có chỉnh sửa hoàn chỉnh như thế nào đi chăng nữa thì vẫn mắc sai lầm, điểm thi của ban giám khảo có mặt tại trường quay không cao lắm, nếu như muốn thuận lợi bước vào vòng tiếp theo, thì điểm khán giả bình chọn trên mạng rất quan trọng.

Lương Yên nhìn fanclub Nanh sói tụ hội của mình khoảng thời gian gần đây đã mở rộng lên đến năm trăm người.

Hiện tại, mức độ thiện cảm của người qua đường về cô cũng tăng lên nhiều, nhưng có hơn nữa thì cũng chỉ là người qua đường, có thể thông qua fanclub kiểm nghiệm fan trung thành vẫn là quá ít.

Nếu như người hâm mộ nhiều một chút thì hay rồi.

Lương Yên chỉ nghĩ như vậy thôi, cũng không nản chí, ngủ một giấc, sáng sớm hôm sau lại nhận được một tin nhắn Wechat của Khương Mộc.

Khương Mộc chia sẻ cho cô một đường link video trên một trang web nào đó có tên là “Lương Yên x Chu Vũ Kỳ, anh và em là khuynh thành chi luyện.”

Lương Yên mơ hồ cảm nhận được cách đặt tên và ảnh đại diện của

cái này rất quen thuộc.

Lần trước nữa, cô và Nghiêm Chuẩn.

“Lương Yên x Nghiêm Chuẩn, mang theo cả trái tim anh.”

Lần trước, cô và Hứa Gia Phàm.

“Lương Yên x Hứa Gia Phàm, Lương Hứa Yên Phàm.”

Lương Yên run rẩy click mở video.

Nam chính trong vở kịch bị đạn mạc chương mắt đòi cắt bỏ rốt cuộc cũng bị tay nào đó dứt khoát bỏ hết.

Thành ra video chỉ còn lại cô và Chu Vũ Kỳ, từ màn đánh nhau mở đầu cầu huyết ngược luyến tàn tâm cho đến khi cô ôm lấy Chu Vũ Kỳ rải đường ngọt ngào cho khán giả.

Lương Yên xem xong video, nuốt một ngụm nước miếng, suy nghĩ một phen, cuối cùng vẫn click mở diễn đàn tình cảm trong Super Topic.

Bên cạnh “Ánh mắt chí mạng”, “Lương Hứa Yên Phàm”, một cụm từ lẳng lặng nằm nơi đó.

“Yên Vũ mạnh mẽ.”

“Vợ chồng sơn hỏa” vốn dĩ đã thảm thương lúc này cũng sắp bị trôi vào quên lãng.

Chương 24

Khương Mộc gửi ba bức ảnh chụp màn hình của các CP Topic trên Weibo Super Topic đã được sắp xếp chỉnh tề cho Lương Yên: [Yên Yên, xin nhận của tôi một lạy.]

Ba CP này cũng khiến mí mắt Lương Yên không ngừng nháy nháy: [Anh có ý gì?]

Khương Mộc: [Một mình sở hữu nhiều fan couple như vậy mà không bị xé không bị mắng thì cô đúng là người đầu tiên.]

Khương Mộc: [Quan hệ công chúng, tài khoản tiếp thị hay thủy quân gì đó tôi cũng đã chuẩn bị sẵn sàng rồi, nhưng không ngờ được cô vốn dĩ không cần đến nó.]

Lương Yên: [.....]

CP là một thứ gì đó vô cùng kỳ diệu khiến người ta không thể nào đoán trước được. Các CP được gán ghép trong làng giải trí này có không ít, nhưng phần lớn trong số đó đều bị cư dân mạng mắng cho tồi tệ. Nguyên nhân chính là những CP bị cưỡng ép chèo thuyền ra khơi này nhìn thế nào cũng không thấy vừa mắt, nhất là dưới tình huống vấp phải sự nghi ngờ một bên cố tình lợi dụng để cọ nhiệt bên kia, nói trắng ra vẫn là hai người vốn dĩ đã không hợp nhau còn phải một hai khẳng khẳng phô trương cho người hâm mộ nhìn thấy, người hâm mộ cảm thấy chướng mắt, không quay sang mắng bọn họ thì mắng ai. Nhưng trường hợp như Lương Yên lại khác, bản thân cô không cưỡng ép kéo dụa, đứng cạnh ai cũng khiến người khác cảm thấy hài hòa không thể nói thành lời. Lúc xuất hiện CP với Nghiêm Chuẩn vẫn còn mang trên người thân phận bà xã của Lục

Lâm Thành, cho nên không được tính là cộ nhiệt, sau đó là Hứa Gia Phàm và Chu Vũ Kỳ, nhưng mức độ chú ý của hai người này thậm chí còn không cao bằng Lương Yên, vì thế càng không thể tồn tại cái gọi là cộ nhiệt. Các fan nhìn vào đều cảm thấy xứng đôi vừa lứa, cảnh đẹp ý vui, ai mà không thích ngắm trai tài gái sắc hay tiểu ca ca tiểu tử tử xinh đẹp đứng bên cạnh nhau chứ, cho nên những bình luận chỉ trích gần như không đáng kể.

Sau khi các tiết mục của “Trên màn huỳnh quang” được phát sóng xong, khán giả có một tuần để bình chọn, cho điểm các đội thi qua internet.

Mặc dù tiết mục của Lương Yên không nhận được điểm số đánh giá cao từ phía ban giám khảo do phát sinh sai lầm đáng tiếc trong quá trình diễn, nhưng số lượng bình chọn online lại dẫn đầu và vượt xa các đội khác, hầu hết khán giả xem qua đều khen ngợi khả năng ứng biến trên sân khấu của Lương Yên khá tốt, sau khi cứu giúp sai lầm của Chu Vũ Kỳ còn có thể mặt không đổi sắc tiếp tục diễn, hơn nữa mỗi cái giơ tay nhắc chân hay một ánh mắt đều vô cùng khí thế, động tác gọn gàng dứt khoát, năng lực chuyên môn xuất sắc.

Cuối cùng tổng điểm số bình chọn của khán giả trên mạng cộng với số điểm của ban giám khảo, Lương Yên hữu kinh vô hiểm* đứng ở vị trí thứ nhất một cách thuyết phục.

(*Hữu kinh vô hiểm: Gặp chuyện hoảng sợ nhưng không có gì nguy hiểm.)

Sau khi Weibo của chương trình công bố bảng xếp hạng chính thức, Lương Yên vui vẻ đăng hai bức ảnh tự sướng lên tường nhà.

Phía dưới phần bình luận là không khí hò reo vui mừng.

[Chúc mừng Lương Yên!]

[Chúc mừng Lương Anh Tuấn của chúng ta!] Lương Anh Tuấn là

biệt danh mà người hâm mộ gọi Lương Yên trong thời gian gần đây, nguyên nhân là hình ảnh Lương Yên nữ giả nam trang vào vai võ hiệp thực sự quá anh tuấn, Lương Yên cũng vui vẻ chấp nhận tên gọi mới này, so với cái tên “Yên Yên” buồn nôn thì “Lương Anh Tuấn” bá đạo càng hợp khẩu vị của cô hơn.

[Vẻ đẹp trai của Lương Anh Tuấn hôm nay lại bước lên một tầm cao mới.]

[Lương Yên, em có thể!]

Nhìn những bình luận tốt lành và yên bình phía dưới, Lương Yên nhất thời cảm thấy muôn vàn xúc động, mỗi ngày không còn phải ăn mắng, không còn bị chế giễu, cuộc ly hôn này đúng là vô cùng đáng giá!

Sau khi công bố bảng xếp hạng, ê kíp sản xuất sẽ công khai ai sẽ là siêu sao bí ẩn cùng diễn với người chơi xuất sắc nhất.

Trong lòng Lương Yên vừa mong chờ vừa khẩn trương hồi hộp.

Kể từ khi tham gia vào con đường diễn xuất đến đây, cô gần như chưa bao giờ chạm được vào tài nguyên chủ lưu*, tất cả các tác phẩm từng tham gia đều là dòng phim thần tượng chiếu mạng, những diễn viên mà cô hợp tác phần lớn đều xuất thân từ thần tượng. Trong làng giải trí phức tạp này vẫn luôn tồn tại một sợi dây xích khinh thường nhất định, diễn viên điện ảnh khinh thường diễn viên truyền hình, diễn viên truyền hình lại coi thường diễn viên webdrama, diễn viên khinh thường ca sĩ, ca sĩ khinh thường idol hát nhảy, idol hát nhảy lại coi thường nghệ sĩ hài của các chương trình tạp kỹ, tóm lại mỗi một vòng tròn đều có một thành lũy bảo vệ nhất định, cấp bậc nghiêm ngặt, những nhân vật nhỏ bé không bối cảnh không người chống lưng phía sau muốn phá vỡ nó đã khó lại càng khó hơn.

(Tài nguyên chủ lưu: Ý chỉ những ngôi sao lớn nổi tiếng trong làng

giải trí có tài

nguyên và lưu lượng nhất định.)

Đừng nhìn những fan hâm mộ của các nghệ sĩ thần tượng mỗi ngày đều ra sức bình chọn bỏ phiếu trên các bảng xếp hạng và tư thái tựa như mặt trời ban trưa kia mà tưởng rằng người ta nổi tiếng nhất làng giải trí này, thật ra thì đại đa số cũng chỉ là một thần tượng bình bình mà thôi, hầu hết chủ lưu trong giới đều chương mắt mấy người này.

Cho nên những đạo diễn nổi danh hay ảnh đế ảnh hậu đứng trên tầng cao nhất kia vẫn là sự hiện hữu mà Lương Yên luôn luôn ngưỡng vọng*.

(*Ngưỡng vọng: ngửa mặt trông lên, mang theo sự kính mến ngưỡng vọng và có ý trông chờ)

Bi thảm hơn nữa là mặc dù trước kia bản thân từng kết hôn với một ảnh đế đứng trên tầng cao chói vót nhưng cô ngay cả rìa mép của thế giới ấy cũng chưa được chạm đến.

Ví dụ như mấy tháng trước, trong lúc Lục Lâm Thành tham gia vào bộ phim điện ảnh do một vị đại đạo diễn thiên tài trong giới sản xuất, chắc chắn nắm trong tay những giải thưởng quan trọng ở các liên hoan phim lớn vào dịp cuối năm thì cô vẫn còn lặn lội trong phim tiên hiệp không những ít vốn đầu tư, cách làm việc cầu thả mà còn cầu huyết không có hy vọng bùng nổ.

Nguyên nhân là vì Lục Lâm Thành không bao giờ mang cô theo bên cạnh mình.

Lương Yên khịt khịt mũi, âm thầm tự nhủ với chính mình cho dù trước kia hai người là vợ chồng đi chẳng nữa thì Lục Lâm Thành cũng không nhất định phải có nghĩa vụ mang cô theo. Bây giờ con đường tương lai chỉ dựa vào sự nỗ lực cố gắng của bản thân để tiến

về phía trước, mình cũng có thể có cơ hội được diễn cùng với những siêu sao nổi tiếng, mặc dù chỉ là một phân cảnh ngắn khoảng chừng mười lăm phút, nhưng đó đã là những gì mà cô từng tha thiết ước mơ.

Công tác bảo mật của ê kíp sản xuất chương trình vô cùng nghiêm ngặt, ngay cả Lương Yên cũng không được báo trước, vì thế cô chỉ có thể mang theo tâm trạng hồi hộp phấn khích ngồi trước Weibo “Trên màn hình quang” chờ đợi cùng với những người hâm mộ khác.

Official Weibo của chương trình cũng rất biết cách thừa nước đục thả câu khơi dậy sự tò mò trong lòng khán giả, không trực tiếp tuyên bố mà đầu tiên chỉ đăng tải một bức ảnh, là cà vạt và yếm hầu nơi cổ họng.

Lương Yên nhìn thấy tấm hình: Siêu sao bí ẩn này là một người đàn ông.

Sau đó lại đăng thêm một bức ảnh khác, là một đôi mắt đào hoa xinh đẹp thu hút ánh nhìn, tròn mắt màu hổ phách lãnh đạm nhưng không kém phần thâm thúy sâu sắc.

Lương Yên chăm chú nhìn vào bức ảnh, cảm thấy đôi mắt này đúng là đẹp thật, nhưng không hiểu tại sao lại quen thuộc lạ thường.

Dĩ nhiên là quen rồi, Lương Yên lại an ủi chính mình, người người nhà nhà đều biết siêu sao, ai có thể không quen mắt được chứ?

Cuối cùng là một bức ảnh chụp miệng của người nọ.

Đôi môi người đàn ông trong bức ảnh mặc dù mỏng nhưng hình môi cực đẹp khiến người xem không nhận được sinh ra ảo tưởng tham lam muốn cắn xé cánh môi của anh ta.

Các fan canh giữ dưới Official Weibo căn cứ vào ba bức ảnh này gần như đều đã đoán ra được

Chương 25

Sau khi liên tiếp tung ra ba bức ảnh lát cắt gây tò mò, dưới sự háo hức đến đỉnh điểm của người hâm mộ, cuối cùng Official Weibo “Trên màn hình quang” cũng đã chịu vén mở tấm khăn che mặt của siêu sao bí ẩn.

“Anh ấy là ánh trăng sáng tỏ trong đêm tối lạnh lùng, anh là một con chim ưng cô độc bay trên bầu trời rộng lớn, là chàng thiếu niên hành tẩu trên băng sơn núi tuyết, là khách quý trợ diễn cùng với người chiến thắng xuất sắc trong chương trình của chúng ta- Lục Lâm Thành.”

Chỉ ba chữ “Lục Lâm Thành” ngắn gọn nhưng sức công phá của nó lại tương đương với một quả bom nặng ký, hơn nữa hai chữ “Lương Yên”- người chiến thắng xuất sắc nhất đã trực tiếp thăng cấp quả bom nặng ký này thành một quả bom nguyên tử, khiến người hâm mộ của Lục Lâm Thành thương tích đầy mình.]

Official Weibo “Trên màn hình quang” cũng lập tức bị oanh tạc.

[Ê kíp sản xuất chương trình này muốn cộ nhiệt đến mức ngay cả mặt mũi của mình cũng không cần nữa rồi! Mấy người tự làm một mình đi!]

[Lục Lâm Thành vừa mới thoát khỏi thuốc cao bôi trên da chó Lương Yên kia không được bao lâu thì lại phải dán lên? Chắc chắn vị trí thứ nhất của Lương Yên đã được sắp xếp từ trước rồi cũng nên!]

[Đầu óc của Trác Dương bị ngâm nước hay đã đến thời kỳ mãn

kinh? Lại còn sắp xếp cho Lục Lâm Thành tham gia vào những chương trình rác rưởi như thế này?]

[Rõ ràng nhà sản xuất đã cố ý để cho Lương Yên leo lên vị trí thứ nhất rồi đào hố Lục Lâm Thành, bức màn đen*!]

(*Bức màn đen: Thường đề cập đến một số phương pháp ngầm đáng khinh trong một số các trường hợp chẳng hạn như hiện tượng không công bằng, xấu xí trong các hoạt động cạnh tranh và đôi khi là hành vi tội phạm, ví dụ: Bỏ phiếu bầu cử, mua giải, sắp xếp kết quả...)

[Việc nào ra việc đó đi, diễn xuất của Lương Yên trong hai vở kịch ngắn này đều rất tốt, xứng đáng ở vị trí thứ nhất.]

[Tôi phải nhờ vào, còn tưởng tôi chưa xem mấy bộ phim của cô ta đóng sao? Kỹ năng diễn xuất dở tệ như vậy mà cũng đòi về nhất, ha ha.]

[Hot search cắt đứt quan hệ mẹ con hai ngày trước cũng khá nổi đấy, ủng hộ công còn có người đồng cảm với cô ta, quả nhiên mẹ nào con nấy!]

[Lương Yên, cô trối chết không buông Lục Lâm Thành hai năm còn chưa đủ sao, bây giờ đã ly hôn rồi lại còn tiếp tục làm bù phếp yêu ma đoạt lại? Đúng là một người phụ nữ ghê tởm.]

Trước làn sóng chỉ trích dữ dội kia, lượng người hâm mộ ít ỏi của Lương Yên cũng đang ra sức phản bác, chẳng qua là thấp cổ bé họng, giọng điệu bình luận cũng hết sức hòa nhã khiêm tốn.

[Kỹ năng diễn xuất hiện tại của Lương Yên thực sự đã tiến bộ rất nhiều, trước khi nói không tốt thì phiên mọi người xem lại hai đoạn phim ngắn mới nhất trong gameshow của cô ấy đi.]

[Ủng hộ Lương Yên.]

[Trước đó Lương Yên cũng không biết khách mời trợ diễn là ai, chuyện này là do ê kíp sản xuất sắp xếp và bố trí, xin mọi người đừng công kích cá nhân.]

Chỉ tiếc số lượng fan của hai bên chênh lệch một trời một vực, cuối cùng “Nanh sói tụ hội” của Lương Yên gần như bị chèn ép không thể nổi dậy, tình cảnh vô cùng thê thảm

Một nanh sói tình tình nóng nảy rồi cuộc cũng không thể chịu đựng nổi nhục này nữa, một mực nhẫn nhịn chịu đựng dùng lời lẽ lịch sự thiện ý nhất để làm sáng tỏ nhưng vẫn giống như đàn gảy tai trâu, thấy bên dưới bức ảnh tự sướng của Lương Yên đăng lên sau khi biết được mình chiến thắng đều là những bình luận khó nghe, thậm chí còn có những lời nguyền rủa ác ý, vì vậy phần nộ đăng một bài viết Weibo:

[Mẹ kiếp, mấy người cho rằng Lương Yên của chúng tôi muốn buộc chung một chỗ với chồng trước lắm sao? Đó là do sự sắp xếp của ê kíp sản xuất, dựa vào cái gì mà bắt Lương Yên phải hứng chịu mọi gạch đá! Hơn nữa, nếu như Lục Lâm Thành không gật đầu thì ai có thể ép buộc anh ta đến tham gia chương trình này? Mấy người tưởng Lục Lâm Thành của mấy người ghê gớm lắm sao, ảnh đế lưu lượng cao cấp thì thế nào? Sau khi ly hôn rồi mỗi người không thể có một cuộc sống của riêng mình được sao? Có ai quy định rằng họ phải né tránh nhau cả đời ư?”

Những lời này vừa được đăng lên, đám fan đang sục sôi đột nhiên yên tĩnh lại.

Lúc Lương Yên nhìn thấy bài viết này cũng cảm động đến mức lệ nóng quanh tròng.

Thế giới này đúng là như vậy, đôi khi, mặc kệ chân tướng sự thật phía sau thế nào, mặc kệ ai đúng ai sai, chỉ cần bột cà phê của mình không bằng người ta, cho dù không làm gì cả, chỉ cần cái tên của

bạn xuất hiện thì trong mắt fan chính là cộ nhiệt.

Cô vẫn luôn cho rằng những fan nhỏ sôi nổi trong “Nanh soi tụ hội” thích cô đều là những fan nhiệt độ ba phút*, cô ngoài có ngoại hình không tệ ra thì chẳng có lấy một tác phẩm điện xuất sắc nào cả, việc ly hôn với Lục Lâm Thành và đoạn tuyệt quan hệ mẹ con với Trần Tuyết Vân cũng không phải là tin tức tốt đẹp gì, nhưng không thể ngờ được bây giờ còn có những fan chân chính sẵn lòng ở phía sau bảo vệ, ủng hộ cô trong lúc khó khăn như thế này.

(*Nhiệt độ ba phút: Là một cụm từ để chỉ sự yêu thích đam mê nhất thời hoặc ngắn hạn đối với một người hay một thứ gì đó.)

Cô đã không còn là một Lương Yên hèn mọn đáng thương mỗi ngày đều bị ăn mắng nhưng lại tứ cố vô thân như lúc vừa mới bị mất trí nhớ nữa rồi.

Lương Yên hít hít mũi, chỉnh đốn lại cảm xúc của chính mình, sau đó nhắn tin Wechat cho Khương Mộc nói cô muốn rút lui khỏi cuộc thi này.

Cô không muốn bị mang danh “cộ nhiệt” người ta nữa.

Khương Mộc do dự: [..... Cô chắc chắn chứ? Đã suy nghĩ kỹ chưa?]

Lương Yên: [Nghĩ kỹ rồi.]

Khương Mộc: [Cô thực sự không muốn tiếp tục nữa sao? Vất vả lắm với có thể giành vị trí thứ nhất trong cuộc thi này, chương trình vừa mới nổi tiếng không bao lâu, mức độ quan tâm của khán giả cho những tập tiếp theo chắc chắn sẽ còn tăng nữa, khả năng đạt giải quán quân của cô là rất cao, nếu như cầm được chiếc cúp kia trong tay, cô sẽ được đảm nhận vai chính trong bộ phim do đài truyền hình trái cây sản xuất nha.]

[Chẳng lẽ giải thưởng làm người phát ngôn chính thức cô cũng không cần sao? Sản phẩm hóa học hàng ngày của Nhật Bản, không chỉ tăng tỉ suất xuất hiện trước công chúng mà cát-xê làm người phát ngôn cũng rất cao đấy.]

[Không phải cô... Còn nợ tám trăm vạn sao?]

[Hơn nữa...] Khương Mộc ngừng một lát, [Mong ước lớn nhất trước kia của cô chính là một ngày nào đó có thể được làm bạn diễn với Lục Lâm Thành.]

Lương Yên cau mày: [Là mong ước trong ba năm mắt trí nhớ kia sao?]

Khương Mộc: [Đúng vậy, cho nên tội sợ sau này nhớ ra, cô sẽ cảm thấy hối hận.]

Lương Yên siết chặt ngón tay, cuối cùng tức giận bất bình bĩu môi: [Không hối hận, tôi đã từng làm bạn diễn với anh ta rồi.]

Khương Mộc: [???

[Lúc nào?]

Lương Yên: [Mỗi lần ở trên giường, tôi đều ra sức kêu lên.]

Khương Mộc: [.....]

Một giờ sau, Weibo Lương Yên đăng tải một bài viết tuyên bố rút lui khỏi chương trình “Trên màn huỳnh quang”.

Những câu chữ trong nội dung bài viết Weibo vô cùng khéo léo và khẩn thiết, bày tỏ bản thân Lương Yên rất biết ơn chương trình, cảm ơn ê kíp sản xuất, các nhân viên, cảm ơn các vị khách quý đã giúp đỡ cô trong quá trình hợp tác, cảm ơn người hâm mộ đã yêu mến cô qua chương trình này. Trong thời gian tham gia cô đã học hỏi, gặt

hái được những kinh nghiệm và bài học quý báu, nhưng hiện nay vì một số lý do cá nhân, không muốn mang đến cho mọi người những cảm xúc tiêu cực, chính thức tuyên bố rút lui khỏi cuộc thi, cuối cùng chúc “Trên màn huỳnh quang” gặt hái được những thành công tốt đẹp.

“Lương Yên rút lui khỏi “Trên màn huỳnh quang” nhanh chóng leo lên hot search.

Phía dưới bài viết Weibo tuyên bố rút lui của Lương Yên, các fans đều lậ nóng quanh tròn.

[Yên Yên cố lên!]

[Không tham gia thì không tham gia, chị mãi mãi là Lương Anh Tuấn của chúng em.]

[Anh Tuấn của chúng ta rất kiên cường, hu hu, Lương Anh Tuấn, rút cuộc khi nào em mới chịu cưới tôi đây.]

[Yên Yên, tiếp theo còn có kế hoạch nào không? Chúng em mãi mãi sẽ đứng sau lưng ủng hộ chị.]

Phía dưới một tài khoản giải trí đưa tin Lương Yên rút lui khỏi cuộc thi cũng có những kiến khác nhau.

[Rõ ràng chuyện này đã được Lương Yên và ê kíp sản xuất bàn bạc với nhau trước đó rồi, nhưng mà xem như cô ta đủ dứt khoát, nói rút lui là rút lui.]

[Rõ ràng là lần tính toán theo ý mình này đánh nhằm người rồi, đến nước này không thể không rút lui khỏi cuộc thi được, còn muốn dựa vào Lục Lâm Thành cộ nhiệt ư?]

[Thế mà còn có thể chúc chương trình này gặt hái được thành công tốt đẹp, cũng là chuyện không dễ dàng gì]

[Wow, dứt khoát vậy ư, phải làm sao bây giờ, hơi muốn làm fan của cô ấy rồi...]

[Rốt cuộc Lục Lâm Thành đang nghĩ gì vậy (Rốt cuộc Lục Lâm Thành làm sao vậy?) Anh ấy không biết người mình sẽ hợp tác là vợ trước của mình ư? Vẫn nên tránh đi để khỏi tạo hiềm nghi chứ?]

[Lầu trên, người hâm mộ đã đi xé người đại diện của Lục Lâm Thành rồi.]

.....

Lương Yên đăng bài viết tuyên bố rút lui lên Weibo xong, chân mày vẫn khểnh chặt như cũ. Khương Mộc đã giúp cô liên lạc với nhà sản xuất chương trình và ngăn cản ý định muốn phỏng vấn của giới truyền thông.

Rời khỏi cuộc thi, đánh mất cơ hội được làm người phát ngôn, con đường tắt duy nhất để đi ra ánh sáng nhanh hơn đã biến mất, lại không có lời mời đóng phim nào đến tay...

Nói trong lòng không mất mát không đau lòng chính là gạt người.

Lương Yên lặng lẽ nhìn điện thoại một lúc lâu, sau đó tìm lại Weibo của bạn fan (là người) đầu tiên vì cô mà công khai đối chọi trực tiếp với fans của Lục Lâm Thành, cũng nhờ chính bài viết Weibo kia nên (mà) cô mới có thể dứt khoát rời khỏi cuộc thi như vậy. Lương Yên ngẫm nghĩ một chút, cuối cùng trực tiếp dùng tài khoản chính của mình gửi một nhắn tin riêng cho tài khoản có tên là “Vì Yên loảng xoảng đụng vào tường”: [Chào bạn].

“Vì Yên loảng xoảng đụng vào tường” lập tức trả lời liên tục mấy tin nhắn: [Mẹ kiếp, là Yên Yên thật sao?]

[Không biết có phải là tài khoản giả mạo không nữa?]

[Má ơi, thực sự là Lương Yên đấy! Lương Yên nhắn tin riêng cho tôi, tôi không nằm mơ ha ha ha ha ha tôi yêu Lương Yên quá đi thôi!]

Cách màn hình điện thoại Lương Yên cũng có thể tưởng tượng ra được phản ứng đáng yêu của bạn fan này lúc nhận được tin nhắn của cô, mỉm cười trả lời: [Không phải tài khoản giả mạo đâu.]

“Vì Yên loảng xoảng đụng vào tường”: Hu hu hu, nữ thần nhắn tin với tôi, thật muốn khóc.]

Lương Yên: [Cảm ơn bạn hôm nay đã vì tôi mà nói những lời đó, thật sự cảm ơn, bất chấp cả nguy cơ sẽ bị fans của Lục Lâm Thành vây đánh.]

“Vì Yên loảng xoảng đụng vào tường”: Vì chị em tình nguyện lên núi đao xuống biển lửa làm tất cả mọi việc hu hu hu.]

Lương Yên cắn cắn môi: “Vậy tôi có thể hỏi một câu được không, tại sao bạn lại thích tôi như vậy?”

Lương Yên: “Tôi rất sợ bản thân mình không xứng đáng với sự yêu thích của các bạn.”

“Vì Yên loảng xoảng đụng vào tường” từ lúc nãy đến giờ vẫn luôn kích động đột nhiên yên tĩnh một lát, sau đó trả lời: [Vì em cũng giống như chị, chỉ khác một chỗ em bị người ta trực tiếp vứt bỏ ở cô nhi viện.

[Cha mẹ ruột của em vừa sinh em ra bởi vì là con gái nên lựa chọn vứt bỏ không quan tâm, khoảng thời gian gần đây viện trưởng cô nhi viện gọi điện cho em bảo rằng hình như có người là bố mẹ em đến hỏi thăm tin tức của em. Em rất khâm phục hành động của chị, chị cũng cho em dũng khí để quyết định từ chối, em không muốn gặp lại bọn họ nữa.]

[Có những vết thương lòng không thể chỉ vì một lời nói xin lỗi mà có thể hóa giải tất cả.]

[Bây giờ em đang học đại học, hàng ngày đều vừa đi làm gia sư tại nhà, vừa học vừa đi làm thêm, em cũng muốn kiếm tiền như chị, chị kiếm để trả lại học phí cho ngôi trường thể thao kia, còn em học để sau này báo hiếu cha mẹ nuôi của mình.]

[Ở trong lòng em, hai người đó mới là bố mẹ ruột của em.]

[Yên Yên, chị đừng từ bỏ, nhất định một ngày nào đó sẽ có người nhìn thấy ánh hào quang của chị.]

[Yên Yên, cố gắng lên, chị mãi mãi là thần tượng tinh thần của em.]

Lương Yên nhìn từng câu từng chữ của bạn fan đó, những mắt mát khổ sở trong lòng vì bị ép buộc rút lui khỏi cuộc thi bỗng nhiên biến thành hư không.

Rốt cuộc là cô có tài đức gì mà có thể có được một fan hâm mộ ấm áp thế này.

Chỉ có trở nên xuất sắc hơn, mới có thể xứng đáng với sự yêu mến của bọn họ.

Trong con người Lương Yên lại một lần nữa sôi sục ý chí chiến đấu, nghĩ đến cái chương trình ngôi sao phát sóng trực tiếp gì đấy mà lúc trước Khương Mộc đã từng đề cập nhưng lại bị cô từ chối, chọc chọc Khương Mộc đang ở bên cạnh.

“Từ bây giờ tôi sẽ không kén chọn thông cáo* nữa, cái gì cũng được.”

(*Thông cáo: 通告: là một từ mà giới giải trí dùng để đề cập đến việc tham gia vào nhiều chương trình, sự kiện công cộng khác nhau như

talk show, chương trình tạp kỹ, quảng cáo, người phát ngôn, dự sự kiện v.v.)

Lương Yên thông báo rút lui, người của ê kíp sản xuất chương trình “Trên màn hình quang” nơm nớp lo sợ gọi điện thoại hỏi Lục Lâm Thành có còn muốn đảm nhận vai trò khách mời trợ diễn nữa không.

Trách Dương nhìn những bình luận mắng mỏ mình nhận những công việc vớ vẩn cho Lục Lâm Thành dưới Weibo mình, tức giận đến mức kinh nguyệt cũng đến trước thời hạn, hơn nữa cô thực sự không thể hiểu nổi những hành động điên rồ của nghệ sĩ nhà mình lần này, bèn xin nghỉ về nhà nghỉ ngơi.

Lục Lâm Thành tự mình tiếp điện thoại, nhàn nhàn nói: “Vẫn tiếp tục tham gia.”

Dường như người của ê kíp sản xuất không ngờ được rằng Lương Yên đã rời khỏi cuộc thi rồi mà Lục Lâm Thành vẫn còn sẵn lòng trợ diễn cùng với khách mời, không ngừng nói mấy tiếng “Quá tốt, cảm ơn, cảm ơn!”

“Ừ.” Lục Lâm Thành cúp điện thoại, thả di động xuống.

Hắn nhìn thoáng qua bài viết tuyên bố rút lui khỏi cuộc thi của Lương Yên, trong đầu đột nhiên nghĩ đến hình ảnh lúc ấy.

Lương Yên nhìn thấy cuốn kịch bản phim anh đặt trên bàn trà, sau đó chấp tay trước ngực cầu nguyện:

“Mong ước lớn nhất trong kiếp sống nghề nghiệp của Lương Yên chính là được cùng hợp tác với Lục Lâm Thành trong bộ phim.”

“Anh ấy diễn vai nam chính còn tôi đóng vai nữ phản diện thì chót cũng được.”

Chương 26

Tuy rằng đã nói với Khương Mộc là cô không kén chọn thông cáo, nhưng khi nhìn thấy bản thông cáo trong tay mình, khóe miệng Lương Yên vẫn không nhịn được mà run rẩy.

“Cái này, cái này, cái này...”

Khương Mộc hơi ưỡn khuỷu nhìn Lương Yên: “Cái này đã là tài nguyên tốt nhất mà trước mắt chúng ta nhận được rồi đấy.”

Lương Yên: “.....Được rồi.”

Trên bản thông cáo trong tay Lương Yên, năm chữ “Đại hội thể thao idol” được viết hoa in đậm.

“Đại hội thể thao idol” là chương trình thể dục thể thao do một trang web video trong nước nào đó tổ chức, các hạng mục thi đấu bao gồm điền kinh, bơi lội vân vân..., tuyển thủ tham dự đều là các idol nam nữ trong giới giải trí. Idol là gì, chính là một tổ hợp những nam thanh nữ tú khoảng chừng mười bảy mười tám tuổi, mỗi ngày hát hát nhảy nhảy “bán” một chút hình tượng để thu hút người hâm mộ cho mình.

Chỉ cần nghĩ đến chuyện mình tuổi đã cao còn phải xen lẫn trong một đám thiếu nữ thần tượng mười bảy mười tám tuổi, Lương Yên đã cảm thấy nhức đầu. Cô và những tiểu cô nương sôi nổi hoạt bát nhảy nhót kia có sự khác biệt về tuổi tác giữa hai thế hệ, hơn nữa một người bị mất trí nhớ như cô hoàn toàn chưa thể dung nhập vào sự phát triển của xã hội hiện tại, đến lúc đó ngay cả người ta nói gì cũng không hiểu thực sự là rất xấu hổ.

Khương Mộc thử an ủi nói: “Thực ra thì khoảng cách giữa hai mươi ba tuổi và mười bảy mười tám tuổi cũng không lớn lắm, cũng chỉ năm sáu năm thôi mà, hơn nữa cô còn bị mất trí nhớ ba năm, bây giờ tuổi tác thực sự trong lòng cũng chỉ có hai mươi tuổi, như thế càng rút ngắn khoảng cách với mấy người kia, đúng không?”

Lương Yên: “.....”

Lương Yên phiền não xoa xoa đầu, một lần nữa lên tinh thần hỏi Khương Mộc: “Vây đại hội thể thao này có những hạng mục gì?”

Khương Mộc che miệng ho nhẹ một tiếng: “À thì, chuyện này, người của ê kíp sản xuất đã quyết định xong tất cả hạng mục, không có bổ sung.”

Lương Yên: “???”

“Cái gì gọi là đã quyết định xong?”

Khương Mộc: “Người của ê kíp sản xuất đặc biệt sắp xếp cho cô hai hạng mục, là ném lao và... ném đĩa.”

“Khụ khụ khụ khụ khụ!” Suýt nữa thì Lương Yên đã bị chính nước miếng của mình sặc chết, cô vừa nghe cái gì vậy? Môn ném lao? Môn ném đĩa?

Đây là các hạng mục dành cho các cô gái chân yếu tay mềm yêu kiều mềm mại của làng giải trí?

Khương Mộc hơi xấu hổ cầm lấy tờ thông cáo: “Thực ra thì trong chương trình đó có rất nhiều hạng mục, chạy bộ, bắn tên, thể dục tự do các kiểu, nhưng sớm đã bị người ra đăng ký hết rồi.”

“Đại hội thể thao idol” được tổ chức nửa năm một lần, đây là mùa thứ ba của chương trình này, các hạng mục thi đấu như thể dục tự

do hay bắn cung đều là sự lựa chọn hàng đầu của các idol nữ. Bộ môn thể dục tự do yêu cầu người chơi phải có một nền tảng kỹ thuật về võ đạo cũng như hình thể thanh lịch dẻo dai, những người đạt quán quân các mùa trước chưa từng có ngoại lệ đều lên hot search và mang về cho mình lượng người hâm mộ không nhỏ. Còn hạng mục bắn cung này vì thiên về yên lặng đứng im, lúc thi đấu thì ống kính máy quay thường sẽ quay cận mặt khoảng chừng mấy giây, từ trước đến nay vẫn là một bộ môn quan trọng để các idol phô bày và âm thầm so sánh dung mạo, người ta gọi nó là “Mặt nổi của cuộc thi.”

Còn về môn ném lao và môn ném đĩa.

Lương Yên chán nản nằm nhoài trên ghế sofa, vẻ mặt lạnh lùng: “Là vì không có nữ idol nào đăng ký hai hạng mục đó nên người của ê kíp sản xuất mới nghĩ đến tôi đúng không?”

Khương Mộc ha ha cười gượng hai tiếng: “Chẳng phải từ nhỏ cô đã luyện cử tạ rồi sao, sau đó còn có màn chuyển gạch trong chương trình lần trước cũng không tệ cho nên người của bên sản xuất mới cảm thấy cô cũng có thể.”

Khóe miệng Lương Yên run rẩy: “Vậy tại sao không cho tôi thi đấu cử tạ? Càng chuyên môn càng tốt chứ sao.”

Khương Mộc sờ sờ mũi: “ “Đại hội thể thao idol” không có hạng mục này.”

Lương Yên: “.....”

Khương Mộc chuyện tờ thông cáo vào thư mục, quan sát vẻ mặt của Lương Yên: “Chuyện này... Nếu như cô không muốn cũng không sao.”

Lương Yên rũ mắt nhìn tờ thư thông cáo bị Khương Mộc kéo vào trong thư mục, cắn răng nói: “Đi!”

“Đại hội thể thao idol” được tổ chức tại một sân vận động trong nhà của thành phố, chương trình sẽ diễn ra trong vòng hai ngày, toàn bộ quá trình thi đấu sẽ được truyền hình trực tiếp trên mạng, trang web video kia thậm chí còn mời đến một bình luận viên chuyên nghiệp của thể vận hội Ô-lym-pic đến giải thích luật chơi.

Nhóm idol dự thi lần này có khoảng 100 người, được chia thành bốn đội lớn ABCD, đầu tiên là màn thi đấu trong nội bộ nhóm để chọn ra người xuất sắc nhất tiến vào vòng chung kết cuối cùng.

Là một trong những tuyển thủ dự thi ít ỏi không đi theo nhóm, Lương Yên được phân đến đội C, cùng đội với cô còn có hai nhóm nam và một nhóm nữ Star Girls mới nổi trong khoảng thời gian gần đây.

Đầu tiên là lễ khai mạc của đại hội thể dục thể thao, trong phòng chờ phía sau hậu trường, Lương Yên đã có cuộc chạm mặt lần đầu với các động đội của cô, hai nhóm nam kia có lẽ vì là người mới nên tỏ ra rất dè dặt, chỉ gật đầu chào hỏi một cái rồi thôi. Còn các thiếu nữ của Star Girls lại rất phù hợp với hình tượng nũng nịu bán manh của họ, vừa thấy Lương Yên đã nhiệt tình cúi người chào hỏi:

“Xin chào Lương Yên tiền bối.”

“Lương Yên tiền bối ngoài đời thực sự rất đẹp nha.”

“Lương Yên tiền bối cũng đăng ký tham gia hạng mục gì sao?”

...

Lương Yên nhìn các thiếu nữ hoa quý có độ tuổi trung bình khoảng mười bảy tuổi đang đứng đối diện mình, nghe được hai chữ “Tiền bối” mà nội tâm tràn ngập bi thương.

Trong lòng lặng lẽ mặc niệm cho chính mình.

Năm tháng thực sự không buông tha cho người nào cả.

Đã đến lúc các vận động viên tham gia thi đấu phải bước ra ngoài, âm nhạc sôi động trong nhà thi đấu khơi dậy hứng thú mạnh mẽ của các vận động viên, các thành viên của bốn đội chơi ABCD lần lượt bước vào sân, buổi truyền hình trực tiếp trên trang web video cũng chính thức được bắt đầu.

Mặc dù tham gia vào chương trình “Đại hội thể thao idol” này phần lớn đều là những người mới xuất đạo, các thiếu nữ ngôi sao nổi tiếng nhất cũng chỉ giới hạn trong đám người trẻ tuổi, sẽ không có những minh tinh quốc dân mà ngay cả bà thím bà dì đứng bên đường cũng nhận ra như Lục Lâm Thành, nhưng đại đa số vận động viên ở đây đều mang theo fan, tích tiểu thành đại.

Sau khi MC giới thiệu chương trình xong, vận động viên chính thức vào sân, đạn mạc bên dưới đều đang ngóng chờ idol của mình xuất hiện.

Trên khán đài của sân vận động cũng cũng có rất nhiều người hâm mộ đến xem, bọn họ đều giơ cao bảng hiệu cổ vũ, từng người từng người ngồi ngay ngắn bên cạnh nhau, chờ đến khi idol nhà mình xuất hiện trong sân sẽ hò reo cổ vũ.

Đội A đã bắt đầu bước vào sân, Lương Yên nghe được tiếng người hâm mộ phát còi hò reo trên khán đài, chuẩn bị chen chúc phía sau mấy nam thanh niên cao 1m8 đang đứng cuối cùng của đội C để lặng lẽ đi vào sân.

Hai thành viên nhóm của nhóm Star Girls nhanh mắt nhìn thấy Lương Yên đang cố gắng chui vào phía sau hàng ngũ.

“Lương Yên tiền bối!” Các cô nắm tay chạy đến, “Lương Yên tiền bối, chẳng phải đội của chúng ta đã thống nhất rằng các cô gái

sẽ đứng ở phía trước rồi sao?”

“Chuyện này, không cần.” Lương Yên cười gượng hai tiếng, “Hai em ra đứng đằng trước đi, chị đứng ở đây cũng được, ha ha chị sẽ áp đội* cho các em.”

(*Áp đội: Đơn vị theo sau đội ngũ để bảo vệ và giám sát)

“Cùng đi với chúng em đi.” Một người trong số đó mỉm cười trực tiếp nắm lấy tay Lương Yên, “Đừng khách khí, một mình chị đi cuối cùng cô đơn lắm.”

“Đúng vậy, đúng vậy.” Người đi theo gật đầu phụ họa.

Trên trán Lương Yên trượt qua hai vạch đen, không thể làm gì khác hơn là đành phải bị kéo đến đứng chung với các nữ idol đang ở độ tuổi trung bình chỉ khoảng mười bảy tuổi rưỡi.

Trong không khí tràn ngập tiếng nhạc phụ họa, đội chơi C chính thức bước vào sân.

Tiếng hét chói tai của người hâm mộ trên khán đài vang dội tựa như sấm sét, Star Girls quả nhiên không hổ danh là nhóm nhạc nổi tiếng nhất trong đoàn, âm thanh cổ vũ của các fan còn lấn át cả hai nhóm nhạc nam phía sau.

“A a a a a Star Girls, em yêu các chị a a a!”

“Các bạn chính là ngôi sao của đời tôi, a a a a Star Girls!”

Các thành viên Star Girls dường như cũng đã quen với sự nhiệt tình của người hâm mộ như thế này, vừa đi vừa mỉm cười vẫy vẫy tay chào hỏi với fan ở trên khán đài.

Lương Yên phiền não cúi đầu bước đi, trong lòng vẫn luôn yên lặng cầu nguyện nhanh nhanh đi xong một chút.

Bên kia khán đài, các fan của Star Girls giờ cao pháo ngấn hướng về thần tượng của mình không ngừng chụp ảnh, đột nhiên phát hiện trong nhóm thần tượng của bọn họ dường như xuất hiện một sinh vật kỳ lạ.

Không phải chỉ có chín người thôi sao? Tại sao bây giờ lại biến thành mười người rồi?

Trong lúc phát sóng trực tiếp, ống kính máy quay chuyển đến đội C đang bước vào sân thi đấu, người hâm mộ cũng đột nhiên phát hiện có điều gì đó không đúng lắm.

[Tại sao tôi có cảm giác hôm nay Star Girls hơi đông nha.]

[Đúng vậy, đúng vậy, vẫn là vị trí như trước kia, nhưng sao hôm nay lại có cảm giác đông hơn thế này!]

Sau đó ống kính máy lại đến gần hơn nữa, trực tiếp quay đến nhóm nhạc nữ Star Girls.

Các fan chỉ cần liếc mắt một cái cũng đã nhận ra được người “lạ” đang đứng giữa nhóm nhạc idol của họ.

[Mẹ kiếp, đó không phải là Lương Yên sao?]

[Lương Yên? Tại sao Lương Yên lại có mặt trong đội hình của Star Girls?]

[Thế này là thế nào, cô ấy cũng tham gia vào “Đại hội thể thao idol” ư?]

Có không ít các khán giả đang xem chương trình phát sóng trực tiếp mà người hâm mộ qua đường của Lương Yên và các Nanh sói, lúc nhìn thấy Lương Yên xuất hiện vừa mừng vừa sợ.

[A a a a Lương Anh Tuấn! Lương Anh Tuấn kìa, hôm nay phải xem thật kỹ mới được.]

[Lương Yên, cái người này, tại sao tham gia vào đại hội thể dục thể thao này mà không nói cho chúng tôi biết, tức chết tức chết mất thôi, phải đăng chính bức ảnh tự sướng mới chuộc lỗi được đấy.]

Mấy fan của nhà khác đang xem phát sóng trực tiếp cũng chú ý đến sự tồn tại của Lương Yên, lại bắt đầu sôi nổi bình luận.

[Mẹ kiếp, tại sao tôi cảm thấy Lương Yên đứng giữa Star Girls lại hài hòa như thế thể chứ, vóc dáng của cô ấy thực sự rất nhỏ nhắn.]

[Star Girls chỉ chín người thôi, cảm ơn.]

[Lần này Lương Yên tham gia vào hạng mục gì vậy?]

[Một người phụ nữ lớn tuổi đã xuất đạo mấy năm lại chen chúc chung một chỗ với các cô bé để cướp ống kính, thực sự không biết xấu hổ.]

[Nói người phụ nữ lớn tuổi thì hơi quá đáng rồi đó, Lương Yên chỉ mới hai mươi ba tuổi thôi mà.]

[Xí, không phải chỉ là một người khí phụ bị Lục Lâm Thành bỏ rơi thôi sao, thực sự quá bi thảm.]

Có Nanh sói rất tức giận bất bình với những bình luận như thế này, nhưng lại nhớ ra Lương Yên đã từng nói với mọi người trong “Nanh sói tự hội” là phải thật ngoan ngoãn, trực tiếp report là xong.

Việc Lương Yên đứng giữa các cô gái của Star Girls đều đã bị người hâm mộ xem phát sóng trực tiếp phát hiện, các fan đang có mặt trên khán đài cũng nhìn thấy, cuối cùng ngay cả MC chương trình cũng hòa theo một câu, “Tiếp theo chúng ta hãy chào mừng thành viên thứ mười của nhóm nhạc nữ Star Girls, Lương Yên.”

Lương Yên xấu hổ đến mức hận không thể tìm một cái lỗ để chui vào.

Nhưng các thành viên của Star Girls lại tỏ ra vô cùng vui vẻ, nắm tay kéo kéo Lương Yên tựa như đã đón nhận sự tồn tại của cô.

Sau khi vận động viên vào sân xong đại diện tổ trọng tài và các vận động viên chia nhau ra đi lên tuyến thế, sau đó MC chương trình thông báo nhóm nhạc Star Girls sẽ mang đến cho chúng ta ca khúc “Cheer up!” vô cùng sôi động và nóng bỏng xem như mà phần trình diễn mở đầu cho “Đại hội thể thao idol” lần này.

Các thành viên của nhóm khác vây xung quanh Star Girls vừa vỗ tay vừa dần dần lui về phía sau, giao lại vị trí trung tâm sân khấu cho các cô.

Nhân viên công tác ôm một đồng hoa cầu màu cam làm dụng cụ biểu diễn cho Star Girls đi vào, trên tay mỗi thành viên đều được phát hai cái.

Lương Yên vì có quá nhiều người rời khỏi vị trí trung tâm sân khấu mà không kịp thời lui xuống, sau đó bỗng nhiên lại được nhét hai cầu hoa vào tay: “????”

Cameraman còn cố ý cho Lương Yên một cảnh quay cận mặt.

Vì thế tất cả mọi người đang có mặt tại sân vận động và khán giả xem phát sóng trực tiếp đều thấy Lương Yên vẫn còn đứng giữa các thành viên của nhóm Star Girls, trong tay cầm hai cầu hoa dùng để biểu diễn, vẻ mặt ngơ ngác mờ mịt.

Cũng không biết là ai đã ồn ào kêu lên một câu “Lương Yên nhảy cùng đi”, sau đó tất cả các fan của mấy nhà khác có mặt ở đây đều sôi nổi bắt đầu ồn ào: “Lương Yên nhảy cùng đi!”

Lương Yên sợ đến mức muốn chạy thẳng ra ngoài, cô phải mang cầu hoa ở trong tay mình trả lại cho nhân viên làm việc, nhưng đúng lúc này tất cả mọi người đều đang ồn ào cả lên, ngay cả người MC cũng bắt đầu reu reo, “Nếu như Lương Yên đã là thành viên thứ mười của Star Girls, vậy cùng nhau nhảy đi.”

“Cheer up!” chính là ca khúc làm nên tên tuổi của các cô gái Star Girls ngày hôm nay, các động tác vũ đạo vừa sôi động lại đơn giản, nhưng điều quan trọng nhất là vẫn làm nổi bật sự yêu kiều mềm mại của người con gái, có không ít người trong giới thường xuyên bắt chước bài hát này.

Nhưng Lương Yên là một người bị đánh mất ký ức ba năm thì làm sao biết được “Cheer up!” này là cái gì chứ, mặc kệ những âm thanh huyền ảo ngoài kia vẫn phải trả lại cầu hoa cho nhân viên làm việc, lúc này, tổng đạo diễn của “Đại hội thể thao idol” đột nhiên đi đến, làm một vài động tác đơn giản để cho Lương Yên bắt nhịp, cũng xem như là vì hiệu quả của chương trình.

Lương Yên không còn cách nào khác, chỉ có thể nhắm mắt đứng ở phía sau các cô gái Star Girls, trong lòng tự nhủ cứ qua loa nhảy khoảng mười giây rồi chạy khỏi nơi này.

Âm nhạc vang lên.

Lương Yên vừa lo lắng vừa xấu hổ, vốn dĩ còn định quan sát động tác của các cô gái ở phía trước rồi làm theo, nhưng không hiểu tại sao, âm nhạc vừa vang lên, tay chân của cô lại tự động làm những động tác đồng đều giống hệt với Star Girls.

Lương Yên hoảng hốt.

Lúc nhỏ luyện cử tạ, mỗi cái giờ tay nhắc chân đều theo một khuôn phép chuẩn mực nhất định, lâu ngày luyện tập thành thói quen chỉ cần sờ đến tạ một cái là có thể tự động y theo những động tác tiêu chuẩn đó giờ lên, được gọi là bộ nhớ cơ. Rất nhiều biên đạo múa

chuyện nghiệp mới bắt đầu học múa cũng phải dùng đến đầu óc để nhớ được các động tác vũ đạo cơ bản, nhưng sau một khoảng thời gian dài luyện tập nó đã trực tiếp chuyển thành bộ nhớ cơ, âm nhạc vừa vang lên thì đã biết nên thực hiện động tác gì.

Còn bây giờ, chính cô vừa nghe thấy bài hát này, cho dù đang ở trong tình trạng mất trí nhớ, nhưng cơ bắp cũng có thể nhớ lại nguyên vẹn tất cả các động tác vũ đạo của nó.

Âm nhạc vẫn không ngừng vang lên.

Lương Yên theo các cô gái Star Girls đưa tay lên đỉnh đầu tạo thành một trái tim đáng yêu.

Trên khuôn mặt vẫn là nụ cười vui tươi ngọt ngào như cũ, nhưng trong lòng thực sự chỉ muốn khóc.

Cô cô cô, cô đã học những động tác sến súa này từ lúc nào vậy!

Chương 27

Bên trong sân vận động, tiếng hát vừa tràn đầy sức sống vừa bán manh của các cô gái Star Girls vẫn đang vang lên.

Tiếng hò reo cổ vũ của người hâm mộ đợt sóng sau lại cao hơn đợt sóng trước.

Cuối cùng là một cái endingpose* Lương Yên hơi thở dốc, hai tay giơ cao tạo thành một trái tim đặt ở trên đỉnh đầu.

(Endingpose: Tư thế kết thúc một màn vũ đạo, múa...)

Cô đã hoàn thành toàn bộ vũ đạo của bài hát cùng với nhóm nhạc Star Girls.

Hơn nữa ngay cả biểu cảm trên sân khấu cô cũng làm một cách hoàn chỉnh, từ đầu đến cuối theo lời ca tiếng hát và tiết tấu âm nhạc, nở nụ cười ngọt ngào hay nũng nịu nháy mắt cũng không hề bỏ sót cái nào.

Toàn bộ khán giả trên khán đài sau khi ồn ào cổ vũ Lương Yên nhảy đều tập trung vào người cô, ngay cả cameraman cũng phá lệ đặc biệt lia máy quay đến Lương Yên, thường cho cô những cảnh quay đặc tả.

Phần lớn mọi người ở đây đều đang ôm tâm tình xem náo nhiệt muốn xem xem rốt cuộc một nữ diễn viên tuyến ba sẽ nhảy múa như thế nào khi đứng giữa một nhóm thiếu nữ thần tượng hoàn toàn xa lạ. Nhưng bọn họ không thể ngờ được rằng một người với danh xưng diễn viên lại thuần thục vũ đạo, chẳng những không sai lệch

mà khả năng thu hút ánh nhìn người khác trên sân khấu thậm chí còn sắp vượt các cô gái của Star Girls.

Cảnh ending, đạo diễn dứt khoát chuyển ống kính máy quay lên người Lương Yên.

Vì thế trên màn hình lớn ở sân vận động và màn ảnh nhỏ phát sóng trực tiếp, hình ảnh Lương Yên càng lúc càng được kéo lại gần, chỉ thấy chiếc áo thun hơi ngắn trên người cô bởi vì động tác đưa tay lên đặt trên đỉnh đầu mà khế kéo cao lên, đường cong may-ô* trên bụng như ẩn như hiện, trên khuôn mặt tràn ngập ý cười ngọt ngào, một sợi tóc dài dính vào gò má, trong ánh mắt nhìn vào ống kính tựa như lóe lên một tia sáng rực rỡ, cả người toát lên sự hoạt bát sôi động vô hạn.

(Đường cong may-ô: Chỉ cơ bụng không có thịt thừa và có đường cong bắt thịt, lúc nghiêng người thì cơ bụng sẽ tạo thành một đường cong, đây chính là đường may-ô, bởi vì đường cong kia và cơ bụng nhìn rất giống áo may ô nên được gọi là đường cong may ô.)

Ống kính máy quay càng lúc càng thêm gần, như sắp trực tiếp dán trên mặt Lương Yên, không ít các nữ idol ở trên sân khấu thường tỏ ra dè chừng với những khoảng cách như thế này, bởi vì những ưu khuyết điểm trên mặt sẽ bị ống kính máy quay làm lộ hết, chỉ cần có một chút thiếu sót thì đó sẽ là sự xấu xí tăng gấp bội, ngay cả các nữ diễn viên trong lúc đóng phim có thể tự tin hướng về ống kính với những cảnh quay cận mặt cũng không có mấy người.

Thế mà Lương Yên lại có thể thoải mái đón lấy.

Khán giả có mặt trong sân vận động lúc này gần như quên cả hô hấp, ngay sau đó là tiếng hoan hô theo ống kính kéo vào càng ngày càng lớn, đạn mạt dưới video trực tiếp cũng tràn ngập sự thần phục.

[Mẹ kiếp, Lương Yên chính là điển hình cho giá trị nhan sắc thần tiên gì đó mà!]

[A a a a a điên rồi, tại sao trước đây tôi lại không phát hiện cô ấy đẹp như vậy chứ!]

[Cô ấy cũng biết nhảy “Cheer up!” ư, cô ấy nhảy đẹp quá!]

[Trong ánh mắt Lương Yên có ngôi sao a a a a.]

[A, tôi chết đây, tôi chết đây!]

[Màn vũ đạo của Lương Yên thực sự rất đáng yêu!]

[Lương Yên gia nhập Star Girls đi.]

[Chị dâu của chúng ta xinh đẹp như vậy thế mà fans của Lục Lâm Thành còn bất mãn cái gì, mỗi ngày công kích người ta ly hôn đi, bây giờ thực sự ly hôn rồi, mấy người hài lòng chưa ha ha ha.]

...

Tiết mục nhảy vừa mới kết thúc chưa được bao lâu thì màn biểu diễn “Cheer up!” của Lương Yên mà ai đó quay lại đã được lan truyền rộng rãi trên internet. Những video tự quay như thế này được xem như là một sản vật của giới người hâm mộ, so với những cảnh quay chuyển đổi liên tục trên sân khấu của ban tổ chức chương trình, video tự quay thường đến từ người hâm mộ, từ đầu đến cuối chỉ đứng ở một góc quay nhất định, đặc biệt là chỉ tập trung vào idol của mình, ghi lại tất cả những biểu hiện của thần tượng trên sân khấu.

Từ lúc Lương Yên bắt đầu nhảy theo vũ đạo của bài hát, ngoại trừ fans của Star Girls ra thì đã có rất nhiều người hâm mộ của nhà khác có mặt ở đây dùng điện thoại quay phim cô. Lúc đầu bọn họ còn cho rằng mình sẽ quay lại được một video khôi hài, nhưng lại

không ngờ được kết quả lại thành ra thế này.

Chỉ trong thời gian nửa ngày, một trong những fancam được đăng tải lên internet đã đạt đến hai triệu lượt xem, lập tức trở nên nổi tiếng. Lương Yên trong video chân dài, eo thon, da trắng, biểu cảm trên khuôn mặt theo từng động tác vũ đạo cũng được thay đổi vô cùng thích hợp, mỗi một cái liếc mắt, mỗi một nụ cười đều đáng giá được cắt ra tạo thành một bức ảnh động lặp đi lặp lại sinh động.

Hơn nữa nếu như nói hai tiết mục biểu diễn của Lương Yên ở “Trên màn huỳnh quang”, nhất là tiết mục giả nam trang thành Lương Anh Tuấn chủ yếu là những lời bình luận khen ngợi của fangirl thì màn vũ đạo sôi động bán manh này lại hấp dẫn không ít fanboy. Sau khi bức ảnh động cắt ra từ fancam được lan truyền đến một diễn đàn dành cho thẳng nam lớn nhất cả nước, ngay lập tức chiếm đóng hết các chủ đề nóng trên trang chủ. Rất rất nhiều trạch nam từ trước đến nay chưa từng biết đến thế nào là theo đuổi thần tượng nhưng lúc này vừa nhìn một cái đã bắt đầu gào khóc. Trước kia bọn họ chỉ biết rằng trong giới giải trí có Lương Yên này Lương Yên nọ, bây giờ bị bức ảnh này khơi gợi hứng thú, đi lên Baidu tìm kiếm thì đột nhiên phát hiện hóa ra thân thế của cô ấy lại phong phú như thế. Từ thuở nhỏ đã bị cha không đau mẹ không thương bỏ mặc ở trường thể thao nội trú luyện cử tạ suốt mấy năm trời, sau khi thi đậu Học viện Điện ảnh vẫn miệt mài đi làm thêm tự lo cho bản thân mình. Rồi một diễn viên tuyến mười tám không biết làm cách nào mà có thể giả được cho Lục Lâm Thành, trong suốt hai năm vẫn không có tiếng tăm gì, hiện tại đã ly hôn với Lục Lâm Thành, rõ ràng là một người phụ nữ đã ly hôn nhưng lúc nhảy múa lại mang đến cho người xem một cảm giác tựa như một thiếu nữ tươi trẻ tràn đầy sức sống.

Nếu như quan hệ vợ chồng của Lục Lâm Thành và Lương Yên trong hai năm hôn nhân kia rất tốt, thường xuyên ân ái hay phát đường trước mặt người hâm mộ thì có lẽ các trạch nam xem được video này có thích thú như thế nào đi chăng nữa, cũng không có bao nhiêu cảm tình với Lương Yên hiện tại. Nhưng bây giờ rõ ràng chỉ cần nhìn một cái cũng biết trong hai năm Lương Yên giả cho Lục

Lâm Thành kia rất không được Lục Lâm Thành yêu thích, suốt hai năm trời không hề nhắc đến vợ mình dù chỉ là một câu, thậm chí ngay cả qua loa lấy lệ cũng không có, thái độ của Lục Lâm Thành giống như anh ta vẫn còn độc thân vậy, không những thế mỗi ngày Lương Yên còn bị các fan náo loạn của anh ta mắng cho thê thảm. Bây giờ cuối cùng hai người cũng đã ly hôn, một thiếu nữ xinh đẹp thoát khỏi một cuộc hôn nhân không môn đăng hộ đối, mấy trạch nam nhìn nụ cười trên mặt của Lương Yên trong video kia cũng thấy thế giới của mình trở nên tươi mới.

So với những hình tượng gần như hoàn mỹ mà công ty quản lý tạo ra cho mỗi thành viên Star Girls, hình tượng của Lương Yên thực sự không thể sánh bằng.

Nhưng một cô gái vừa xinh đẹp vừa dễ thương như vậy, lại có tuổi thơ và hôn nhân đáng thương đến thế, cho nên giống như một mũi tên vừa mới bắn ra đã lập tức trúng hồng tâm, thành công khơi dậy ham muốn bảo vệ của các trạch nam độc thân.

Weibo của Lương Yên và fanclub official weibo bỗng nhiên tăng thêm một lượng lớn người hâm mộ.

Trong lúc nhất thời, bên dưới khu bình của Weibo Lương Yên ngoại trừ những ánh mắt lấp lánh kêu gào “Lương Anh Tuấn cưới em” của các fangirl thì lại thêm gần mười ngàn tài khoản có avata phổ thông biệt danh Lão Khí, nhìn một cái biết ngay đây chính là bình luận của các thẳng nam chuẩn mực:

“Lương Yên, tôi có thể!”

Buổi chiều, trong phòng chờ của các vận động viên phía sau hậu trường, Lương Yên nhìn số lượt xem fancam màn vũ đạo của mình lúc sáng và lượng người hâm mộ tăng lên dưới Weibo của mình mà trợn mắt há hốc mồm.

Lúc sáng cô vừa nhảy xong đã vọt xuống sân khấu tìm Khương Mộc, vừa nắm bả vai hấn ra sức lắc lắc vừa hỏi: “Nhanh nói cho tôi biết tôi đã học nhảy những thứ này từ lúc nào vậy, tại sao âm nhạc vừa mới vang lên thì tôi đã biết đó là động tác gì hả hả hả?”

Não của Khương Mộc cũng sắp bị cô lắc muốn rơi rớt ra ngoài rồi, vừa giải cứu bả vai mình ra khỏi ma trảo của Lương Yên vừa trả lời: “Tôi cũng không biết!”

Khương Mộc nhìn Lương Yên vẫn còn chìm đắm trong cảm giác hốt hoảng và ủy khuất: “Cô âm thầm học những động tác sến súa này từ khi nào vậy, thậm chí ngay cả tôi cũng không nói, thực sự là chẳng nghĩa khí chút nào cả.”

Ngay cả Khương Mộc cũng không biết đầu đuôi như thế nào, Lương Yên hai mắt hoàn toàn đen thui*, chân tay luống cuống.

(Hai mắt đen: Hoàn toàn không biết gì về tình hình xung quanh.)

Lương Yên chỉ biết phản ứng của khán giả có mặt tại sân vận động lúc xem mình nhảy không tệ lắm, MC chương trình còn khen cô nhảy giống hệt như các cô gái của nhóm Star Girls vậy, còn chuyện đoạn fancam kia truyền ra ngoài và trướng phẩn, đây thực sự là việc bất ngờ ngoài dự kiến.

Từ lúc “Đại hội thể thao idol” khai mạc cho đến bây giờ còn chưa đầy một ngày nhưng Lương Yên đã trở thành cái tên hot đầu tiên của chương trình.

Lương Yên cảm thấy vô cùng xấu hổ khi phải đối mặt với các cô gái của nhóm Star Girls, buổi sáng người ta còn quan tâm cô như vậy, nhưng cô lại vô tình cướp hết nổi bật trên sân khấu của họ. Các cô gái nhóm Star Girls này cũng cực kỳ thấu hiểu nhân tình, hơn nữa mặc dù chỉ mới tiếp xúc với Lương Yên trong khoảng thời gian ngắn nhưng phát hiện cô là một người rất tốt, vả lại Lương Yên cũng

không phải là idol, không hề cạnh tranh hay mâu thuẫn tài nguyên gì với các cô, thậm chí còn nhiệt tình chia sẻ video tự quay “Cheer up!” của Lương Yên kèm theo lời phụ họa “Lương Yên tiền bối nhảy que gà rán* ㄟ(°°)”

(*Ở đây tác giả đang chơi chữ bằng cách sử dụng từ đồng âm: 炒鸡棒 (Que gà rán)- [chǎojībàng] đồng âm với từ 超级棒[chāojībàng] có nghĩa là siêu tốt, siêu giỏi.)

Lương Yên khẽ thở phào nhẹ nhõm một hơi, vui vẻ tương theo dõi tương tác Weibo với từng tiểu muội muội của nhóm Star Girls.

Chiều hôm đó, số lượng người xem phát sóng trực tiếp “Đại hội thể thao idol” rõ ràng hơn buổi sáng rất nhiều.

Người hâm mộ các nhà khác đều ngồi trước màn hình yên lặng chờ đợi đến lượt thần tượng nhà mình ra sân thi đấu, Nanh sói của Lương Yên sau khi nghe tin cũng sôi nổi chạy đến đây.

[Lương Anh Tuấn đâu rồi, Lương Anh Tuấn lén lén lút lút chạy đến đây thi đấu đâu rồi, Nanh sói đến xem và cổ vũ cho chị đây.]

[Hôm nay Yên Yên của chúng ta tham gia vào hạng mục gì vậy?]

[Quỳ xuống cầu xin Lương Anh Tuấn tham gia bộ môn bắn tên, tôi muốn được ngắm nhìn mỹ nhân thịnh thế của Lương Anh Tuấn nhà tôi.]

[Đã xem fancam của Lương Yên lúc sáng nên đến đây, phấn mới.]

[Lương Yên còn nhảy cùng với Star Girls ư, người hâm mộ của hai nhà cũng không “xé” lên, đáng yêu quá đi mất.]

[Khụ khụ, chuyện này, người hâm mộ của Lương Yên có fanclub riêng không, đây là lần đầu tiên tôi theo đuổi thần tượng, không quen thuộc cho lắm.]

[Có có có, nhanh đến đây đi, tôi sẽ kéo cậu vào “Nanh sói tụ hội” của chúng tôi.]

.....

Phần lớn các hạng mục thi đấu chiều nay đều là vòng loại trong các đội chơi, ngày mai là trận chung kết giữa những vận động viên xuất sắc nhất của từng hạng mục. Các Nanh sói vẫn đang ngồi trước màn hình trực tiếp trông mong chờ đợi, nhưng chạy 100m, 400m, 800m lần lượt đã qua đi, nhảy cao hay nhảy xa gì đó cũng đã kết thúc, ngay cả môn bắn tên thử thách nhan sắc nhất cũng bắt đầu trình tài nhưng những người hâm mộ vẫn không thể tìm được hai chữ “Lương Yên” trong danh sách vận động viên dự thi.

[Chuyện gì thế này, Yên của tôi đâu rồi?]

[Với giá trị nhan sắc tuyệt thế kia của Lương Yên mà lại không tham gia bắn tên?]

[Chân dài như vậy cũng không tham gia chạy marathon?]

[Anh Tuấn, chị đang ở đâu?]

Trong lúc những bình luận bên dưới video phát sóng trực tiếp vẫn đang vô cùng sôi nổi thì camera đã chuyển ống kính đến khu vực khán đài cho tất cả khán giả đang cổ vũ, lại phát hiện ở trên khán đài người hâm mộ của mấy nhà khác đều có đủ tụ tập lại một chỗ giờ bảng hiệu, đèn led sôi động cổ vũ cho thần tượng mình, nhưng chỉ duy nhất fan của Lương Yên là không có mặt.

[Không một fan nào đến đây cổ vũ cho Lương Yên sao? Thật thê thảm!]

Ngay sau đó, loa thông báo giới thiệu chương trình vang lên khắp sân vận động, “Tiếp theo, xin mời các vận động viên môn ném đĩa

nội dung nữ của chúng ta ngày hôm nay- Lương Yên, Tưởng Quên!”

Các fans đồng loạt nhao nhao nghi ngờ có phải bản thân mình đã nghe lầm hay không?

Lương Yên, môn ném đĩa?

Đối thủ của Lương Yên trong trận hôm nay là một nghệ sĩ hài có cân nặng hơn 200kg*, chắc có lẽ cũng là một người được người của chương kéo đến cho đủ quân số, lẻ loi đứng trước sân thi đấu cùng với Lương Yên.

(*1kg ở Trung Quốc bằng 0.5kg ở Việt Nam, cân nặng của Tưởng Quên thực chất chỉ là 100kg ở Việt Nam.)

Tiếng hò reo cổ vũ của khán giả trên khán đài ở những hàng mục khác sục sôi ngất trời, bộ môn thể thao ném đĩa ít được quan tâm này dĩ nhiên không thể ưu nhã đẹp mắt bằng các hạng mục thi đấu khác, quả thực môn đình đìu hiu, vắng lạnh không một bóng người.

Lương Yên và Tưởng Quên ở bên cạnh bất đắc dĩ nhìn nhau mỉm cười một tiếng, trong lòng biết rõ chắc chắn đối phương không phải chủ động chạy đến đây chơi môn ném đĩa này.

Hơn nữa bộ môn chỉ có hai người các cô tham gia này thế mà vẫn còn nghiêm túc tổ chức vòng loại và vòng chung kết trong hai ngày, hôm nay là đấu vòng loại, ngày mai là trận chung kết, thành tích hai lần cộng lại của người nào cao hơn thì người đó sẽ giành được giải quán quân.

Các fan ngồi trước màn hình xem phát sóng trực tiếp đang cực kỳ tức giận.

[Dựa vào cái gì? Tại sao những hạng mục thông thường như bắn tên, điền kinh đều không có Lương Yên!]

[Mặc dù tôi biết trước kia Lương Yên đã từng tập tạ, nhưng tôi không muốn xem cô ấy ném đĩa đầu!]

[Nghe nói trước đó người của ê kíp sản xuất đã sắp xếp ổn thỏa xong nghệ sĩ nào tham gia vào bộ môn nào rồi, mọi người đều giành giật nhau đến sứt đầu mẻ trán để được tham gia môn bắn tên, cuối cùng bố trí cho Lương Yên chơi ném đĩa, các người hơi quá đáng rồi đó!]

[Bất nạt Lương Yên không có fan sao?]

[Ai nói Lương Yên không có fan, tôi chính là một fanboy hôm nay mới vào hồ đây.]

[Tức chết mất, tức chết mất, không có người nào ở đó cổ vũ cho Yên Yên của tôi cô lên sao?]

[Tưởng Quyên cũng đủ thảm rồi, vì thân hình mập mạp nên cũng chỉ có thể ném đĩa mà thôi.]

.....

Lương Yên là người đầu tiên bước lên sân chơi môn ném đĩa trong “Đại hội thể thao idol”.

Mặc dù khi còn nhỏ chuyên môn của cô ở trường thể thao là tập cử tạ, nhưng lúc mới bắt đầu huấn luyện ít nhiều cũng sẽ luyện qua các bộ môn khác một chút cho nên Lương Yên không quá xa lạ với môn ném đĩa này. Cô đứng ở trong khu vực xuất phát, trong tay nắm chặt chiếc đĩa sắt nặng 1.005kg, nhìn về bãi cỏ phía trước, hít một hơi thật sâu...

Fancam “Cheer up!” được chia sẻ với tốc độ chóng mặt, chẳng bao

lâu sau, ngay cả người bình thường không hay lên Weibo cũng đã nhìn thấy ở trên trang chủ của mình.

Chế độ tự động phát video khi có kết nối wifi.

Lương Yên đối mặt với ống kính máy quay đưa tay đến đỉnh đầu tạo thành một trái tim thật to.

Nụ cười trên môi cô vô cùng vui vẻ và rạng rỡ, hàm răng trắng tinh nổi bật, ánh mắt như phát sáng.

Lục Lâm Thành nhíu chặt chân mày, ánh mắt chăm chú nhìn vào màn hình.

Động tác vũ đạo giống nhau, lúc đó Lương Yên cũng dùng vẻ mặt ngây ngô như thế này đối mặt với anh.

Phía dưới khu bình luận đều là dấu chân của các fan trạch nam để lại [Lương Yên, tôi có thể!]

Lương Yên cũng đã từng vừa làm trái tim vừa nói với anh “Lục Lâm Thành, em có thể.”

Lục Lâm Thành nhìn những fanboy điên cuồng bày tỏ ở dưới Weibo của Lương Yên, bức bối tắt điện thoại di động.

Chuyện gì xảy ra thế này.

Đau đầu quá!

Chương 28

Trong khu vực chơi môn ném đĩa, Lương Yên thở hắt ra một hơi, đứng ở gần chót hai bên đường trung tuyến ở vòng ném, siết chặt đĩa sắt trong tay, cổ tay hơi cong, nghiêng đĩa sắt dọc theo cánh tay trước, sau đó cả người đưa lưng về hướng ném, hai chân dang rộng khoảng chừng nửa bờ vai, ánh mắt tập trung nhìn thẳng về phía trước.

Người ngoài nghề thoát nhìn chỉ cảm thấy bây giờ cả người Lương Yên tản mát ra một khí thế vừa vững chắc lại tự tin nhưng xướng ngôn viên* là người trong ngành đang có mặt trực tiếp tại sân thi đấu chỉ cần nhìn qua thì đã biết tư thế chuẩn bị này của Lương Yên vô cùng chuyên nghiệp.

(Xướng ngôn viên: Người truyền đạt nội dung của một chương trình đã có kịch bản được biên tập.)

Tất cả khán giả trong sân thi đấu cũng đang tập trung chú ý vào hạng mục của thần tượng nhà mình cho nên khán đài môn ném đĩa không có mấy người, chỉ có một rừng ánh mắt lấp lánh ngôi sao* trong lúc truyền hình trực tiếp.

(*Ánh mắt lấp lánh ngôi sao: Là một ánh mắt thường thấy trong manga hay hoạt hình đôi mắt của nhân vật sẽ được tác giả giả tạo hình ngôi sao hoặc tứ giác để nhấn mạnh cảm xúc vô cùng hạnh phúc hoặc muốn cầu xin của nhân vật.)

[Lương Yên thật đẹp trai!]

[Hu hu hu, tại sao lại có người chỉ cần tùy tiện tạo thành một tư thế

nào đó cũng xinh đẹp như vậy chứ?]

[Cái này không phải là tùy tiện tạo dáng đâu, tư thế này của Lương Yên vừa nhìn một cái cũng biết rất chuyên nghiệp rồi, không hổ là bước ra từ trường thể thao.]

[Tôi muốn trở thành đĩa sắt trong tay Lương Yên quá!]

[Lương Anh Tuấn cố lên! Các nanh nói mãi mãi đứng sau chị!]

[Ha ha ha, tôi cũng muốn trở thành đĩa sắt trong tay Lương Yên như lần trên.]

...

Tiếng còi khai cuộc của trọng tài vang lên.

Lương Yên lựa chọn phương pháp xoay đĩa ném phổ biến được đại đa số các vận động viên quốc nội áp dụng trong thi đấu hiện nay. Tỷ lệ vóc dáng và đôi chân dài của cô rất tốt, lúc xoay đĩa, những đường cong trên cơ thể chuyển động mượt mà lại đẹp mắt. Tư thế đã sẵn sàng, Lương Yên khế cong chân phải của mình lên, lấy đà đập xuống đất, toàn bộ trọng tâm của cơ thể nghiêng sang bên trái, lòng bàn chân và thắt lưng dùng lực quay quanh chân trái xoay về hướng ném. Toàn thân bị mức độ quay vòng tối đa siết chặt, cuối cùng khi vòng xoay kết thúc, sức mạnh toàn thân cũng đồng thời được dồn lại tập trung vào đĩa ném bằng sắt trên cánh tay, nhanh chóng tung đĩa về phía trước.

Sau khi ném đĩa xong, bởi vì lực quán tính theo ngược chiều kim đồng hồ mà cơ thể Lương Yên vẫn thuận thế xoay thêm hai vòng nhỏ.

Chiếc đĩa sắt bay lên không trung rồi tạo thành một đường cong parabol khá xa.

Hầu hết các idol tham gia chương trình “Đại hội thể thao idol” này đều chỉ mới bắt đầu luyện tập bộ môn thi đấu của mình trong một thời gian ngắn, dĩ nhiên động tác không thể nào đạt đến trình độ tiêu chuẩn. Đặc biệt là môn bắn cung, có một nữ idol thậm chí còn không thể cầm vững cung tên trong tay.

Một loạt động tác lưu loát liền mạch tựa như nước chảy mây trôi của Lương Yên khiến cảm giác về sức mạnh thể lực và vẻ đẹp cá tính trong con người cô gần như được phô bày một cách hoàn mỹ nhất. Lương Yên ngừng quay tròn, ánh mắt chăm chú dán chặt vào vị trí đĩa ném rơi xuống.

Lương Yên nhìn đĩa ném, nhưng ống kính máy quay lại hướng về mặt cô, những đường nét bên góc nghiêng của người con gái trong màn ảnh vô cùng sắc sảo, từ sống mũi cao cho đến chiếc cằm V line thanh thoát cân xứng, nhưng có lẽ sâu sắc nhất vẫn là ánh mắt ấy, một ánh mắt mà người khác cho dù cố gắng thế nào đi chăng nữa cũng không thể bắt chước, không thể luyện thành. Trong giới giải trí khắc nghiệt này, không ít các thiếu nữ lúc vừa mới ra mắt còn sở hữu một đôi mắt đông đầy sức sống, có thần có hồn, nhưng rồi trải qua sự mài dũa của cuộc sống, bao toan tính toán và sành đời, cuối cùng vẫn không thể trở về như trước kia được nữa.

Trong con người đen nhánh của Lương Yên phản chiếu một thứ ánh sáng rực rỡ thanh khiết tựa như đôi mắt trẻ thơ, chuyên chú và trong trẻo như mặt trăng dịu dàng trên bầu trời đêm tăm tối, khiến người khác nhìn vào phảng phất như thể sẽ chìm sâu vào trong đó.

Gần như tất cả mọi người đều không thể ngờ được, cho dù ở trong thể vận hội Olympic thì mức độ chú ý của bộ môn thể thao ném đĩa này vẫn rất thấp, chỉ cần nghe đến tên thì sẽ lập tức liên tưởng đến những vận động viên cơ bắp thô kệch vung về và thi đấu quá dễ dàng, nhưng đến khi tận mắt nhìn thấy quá trình thực hiện lại đột nhiên vỡ òa rằng tại sao có thể đẹp mắt đến ngỡ ngàng như vậy.

Đạn mạc bên dưới lập tức bùng nổ gào thét.

[A a a a, trời ơi, giá trị nhan sắc của Lương Yên này, tôi chết mất, tôi chết mất!]

[Hóa ra động tác ném đĩa cũng có thể đẹp đến mức này, tôi đã trách nhầm hoạt động thể dục thể thao này rồi rồi, là lỗi của tôi!]

[Không bàn đến chuyện khác, chỉ riêng cái này đã quá mạnh mẽ và cá tính.]

【 Lương Yên này cả ngày là thẳng chụp vòng phần ném môn ném đĩa khóa phần đi. 】

[Buổi sáng khiêu vũ, buổi chiều lại liều mạng như vậy, hu hu, Lương Yên mẹ yêu con.]

Thành tích cuối cùng Lương Yên đã có, 39,46 mét, mặc dù so với các vận động viên chuyên nghiệp vẫn còn một khoảng cách chênh lệch nhất định, nhưng kết quả như thế đã tốt hơn người bình thường rất nhiều rồi.

[Thành tích thực sự không tồi, nếu như đổi lại là tôi có lẽ còn không thể cầm nổi đĩa sắt nặng trĩu kia.]

[Idol nhà người ta thì chọn nhảy thể dục nhịp điệu hoặc bắn tên, còn Lương Anh Tuấn nhà này lại tham gia môn ném đĩa ha ha ha ha ha ha.]

[Thậm chí còn không có người nào cổ vũ cho Lương Yên ở trên khán đài.]

[Lương Anh Tuấn, chúng em xin lỗi, ngày mai có chết chúng em cũng sẽ đến sân cổ vũ cho chị!]

[Có nanh sói nào đang ở thành phố B không, đi cổ vũ cho Yên Yên nào.]

[Nhưng không có vé thì phải thế nào?]

[Không có vé thì mua! Vé chợ đen đắt đến mấy tôi cũng sẽ mua!]

[Đúng, không thể để cho Yên Yên của chúng ta cô đơn như vậy.]

.....

Lương Yên và Tưởng Quyên thay phiên nhau ra sân, thành tích của hai bên bám nhau rất sát sao. Lương Yên hơn ở động tác đúng chuẩn, tư thế phát lực chính xác nên kết quả không tệ lắm, còn Tưởng Quyên mặc dù trình độ thuần thục không bằng Lương Yên nhưng sức lực lại lớn hơn cô rất nhiều, sau khi vòng loại kết thúc, Tưởng Quyên đánh bại Lương Yên với thành tích chung cuộc lớn hơn ba mét.

Nếu như so sánh con số ba mét này với kết quả ba mươi bốn mươi mét mỗi lần của hai người thì quả thực vô cùng nhỏ bé, nhưng các vận động viên hay người có chuyên môn trong làng thể thao đều biết, những bộ môn thi đấu giống như ném đĩa này, chỉ chênh lệch khoảng chừng 0,5 mét thôi đã là một khoảng cách rất lớn.

Sau khi trọng tài tuyên bố kết thúc vòng đấu loại, Lương Yên nhìn thoáng qua thành tích của hai người trên màn hình lớn một chút rồi nhanh chóng đi đến khu vực nghỉ ngơi bên ngoài sân.

Khương Mộc đưa khăn lông và một chai nước uống vitamin thể thao cho cô.

Lương Yên nhận lấy vận nấp nhấp một hớp, Khương Mộc ở bên cạnh tò mò hỏi: “Không phải cô tập cử tạ sao? Tại sao còn có thể thành thạo môn ném đĩa này vậy?”

Lương Yên chớp chớp mắt mấy cái: “Không phải vừa vào đã tập cử tạ ngay đâu.”

Dáng người lúc nhỏ vừa lùn vừa mập cho nên huấn luyện viên đã để cô thử tất cả các bộ môn thể thao yêu cầu cao về sức mạnh một lần, ném đĩa, ném tạ, ném lao hay cử tạ gì đó cô đều được huấn luyện bài bản, cứ thế hơn một năm sau mới xác định chắc chắn chỉ tập trung chuyên về bộ môn cử tạ, mặc dù đã một thời gian khá dài không đã động đến nó nhưng những kiến thức cơ bản cô vẫn không thể quên được.

Quá trình tổ chức chương trình “Đại hội thể thao idol” này vô cùng trang trọng nghiêm túc giống như thể vận hội Olympic thu nhỏ, Lương Yên vừa mới ngồi xuống nghỉ ngơi chưa đầy hai phút thì đã có một phóng viên đưa micro đến đây phỏng vấn.

Vẫn là vấn đề tương tự như Khương Mộc đã hỏi.

Lương Yên hướng về ống kính máy quay giải thích ngắn gọn nguyên nhân.

Đạn mạc lại đánh rắc cầu vòng*.

(*Nguyên văn 彩虹屁 là một ngôn ngữ mạng phổ biến để chỉ những lời khen ngợi cô vũ của người hâm mộ để bày tỏ yêu thích đối với thần tượng của mình.)

[Oa, Yên Yên toàn năng!]

[Yên Yên của chúng ta cái gì cũng có thể làm được!]

[Có lẽ lúc còn bé những cô gái đó phải luyện tập những bộ môn thể thao thiên về sức mạnh cực khổ lắm, Lương Yên thật sự không dễ dàng gì mà!]

[Lương Anh Tuấn, ngày mai các nanh sói sẽ đến sân cỏ vũ cho chị!]

[Tôi vẫn không thể quên được bức ảnh cô ấy tập cử tạ hồi nhỏ, thật

là đáng yêu, tôi vẫn luôn để nó làm ảnh đại diện WeChat của mình đấy ha ha ha ha.]

[Tại sao Yên Yên lại thua ba mét được, nhất định ngày mai chị có thể giành lại chiến thắng về tay mình.]

[Nhìn dáng người của Tưởng Quyên mà xem, Yên Yên của chúng ta đã làm rất tốt rồi.]

Người dẫn chương trình cười nói: “Thật không thể ngờ được hôm nay cô lại cho chúng tôi một ngạc nhiên lớn như vậy, hóa ra ném đĩa lại lại một bộ môn thể thao vừa mạnh mẽ lại cá tính như thế.”

Lương Yên mỉm cười: “Cảm ơn.”

Phóng viên cũng chỉ phỏng vấn đơn giản mấy câu xong rồi chuẩn bị rời đi, Lương Yên khẽ cúi đầu nhìn xuống đất, rồi đột nhiên nghĩ đến điều gì đó, ngẩng đầu nhìn lên, gọi người phóng viên lại: “Xin chờ một chút!”

Phóng viên ngoảnh đầu lại: “Có chuyện gì vậy, Lương Yên?”

Lương Yên hít một hơi, nhìn về phía ống kính trong tay nhân viên quay phim ở bên cạnh: “Tôi còn có một số lời muốn nói, được không?”

“A?” Phóng viên hơi sửng sốt, ngay sau đó sáng khoái đồng ý: “Dĩ nhiên rồi.”

Dường như Lương Yên đã kịp chuẩn bị sẵn sàng, lúc nhìn về phía máy quay về mặt trở nên nghiêm túc trịnh trọng: “Tôi thật sự cảm thấy lấy làm vinh hạnh khi lần này có thể thông qua bản thân mình mà mọi người đã hiểu rõ hơn bộ môn ném đĩa này, nhưng tại đây tôi cũng muốn nói với mọi người, xin đừng ôm thành kiến về bất cứ một môn thể thao nào cả, tất cả các hạng mục đều bình đẳng với nhau.”

“Có thể sẽ có một bộ môn nào đó hấp dẫn xứng đáng được thưởng thức, có cũng sẽ có những phần thi đấu kích thích thu hút người xem, tính ra đại đa số các bộ môn như ném đĩa, ném tạ, cử tạ chẳng phải to tác gì. Nhưng tôi muốn nói,” Lương Yên thở ra một hơi “Tất cả các vận động viên thể thao ở phía sau đều cố gắng nỗ lực như nhau, có thể họ không phải là một cầu thủ bóng đá nổi tiếng hay quán quân bơi lội sở hữu lượng người hâm mộ đông đảo, không gạt hái được hào quang như vậy nhưng ở một nơi mà chúng ta không thể nhìn thấy hoặc không chú ý, họ vẫn đang luyện tập vất vả không quản ngày đêm, thậm chí có người còn để lại di chứng bệnh tật trong người. Mặc kệ đó là bộ môn thể thao nào, những cố gắng của bọn họ đều mang lại ý nghĩa như nhau, bọn họ là những vận động viên xuất sắc đáng được tôn trọng, bọn họ đều đang nỗ lực trên sân thi đấu để làm vẻ vang cho tổ quốc.”

Nghe Lương Yên nói xong những điều này, phóng viên lập tức ngừng cả người.

Cuối cùng cũng nói hết những lời chất chứa trong lòng mình, Lương Yên thoải mái thở phào nhẹ nhõm.

Mặc dù đã rời khỏi ngôi trường thể thao ấy nhiều năm, nhưng cô vẫn không thể nào quên được cuộc sống hàng ngày ở nơi đó, không thể quên tám biểu ngữ “Vì vinh quang của tổ quốc” dán trên tường, không thể quên hình ảnh tất cả mọi người ngày đêm cố gắng luyện tập, dùng hết sự kiên trì và nghị lực của bản thân, nhưng phần lớn những người trong số đó cuối cùng vẫn phải thất vọng từ bỏ.

Dường như sự rạng rỡ vinh quang trong giới thể thao chỉ tồn tại với số ít người, sau cùng, hầu hết mọi người cũng chỉ còn lại đó những di chứng những chấn thương và bệnh tật.

Lương Yên nói xong một mạch, đàn mạc bỗng nhiên dừng lại trong chốc lát.

Sau đó lại tựa như một miệng núi lửa phun trào.

[Lương Yên nói hay quá!]

[Đúng vậy, tại sao ngay cả các bộ môn thể thao cũng phải phân biệt cao thấp sang hèn, không phải tất cả đều vì vinh quang của đất nước ư?]

[Bóng đá nam ra đây chịu đòn đi.]

[Hu hu hu, Yên Yên của em không hổ là người phụ nữ bước ra từ trường thể thao.]

[Tam quan của Lương Anh Tuấn đã vượt qua mọi chuẩn mực!]

[Thấy chưa, chính là người phụ nữ này, cô ấy là Lương Yên, tôi yêu cô ấy, lão tử yêu cô ấy.]

.....

Tuy nói là “Đại hội thể thao idol” nhưng câu nói của Lương Yên thực sự khiến lòng người thức tỉnh, nhanh chóng được ê kíp sản xuất chương trình cắt ra rồi đăng lên Weibo, những bình luận khen ngợi tăng vọt chóng mặt, còn gây tiếng vang đến tận Tổng cục thể thao thành phố B, vô số vận động viên trong làng thể dục thể thao ra mặt đồng tình, sau đó phía Weibo chính phủ đã chủ động chia sẻ bài viết, hơn nữa còn bày tỏ ngày mai sẽ cắt cử một bộ phận vận động viên đến khán đài xem buổi thi đấu.

Cứ thế chỉ trong vòng một buổi tối, hai chữ “Lương Yên” lại thăng tiến lên hot search.

Nhưng mà Lương Yên lại không rảnh rỗi để quan tâm đến cái hot search kia, trong đầu lúc này chỉ nghĩ đến cuộc thi đấu ngày mai, làm một người phụ nữ có tinh thần thể dục và khát khao chiến thắng sục sôi, cho dù Tưởng Quyên có thể hình mạnh mẽ vượt trội như thế nào đi chăng nữa, cô cũng vẫn muốn thắng.

Lương Anh Tuấn sẽ làm các nanh sói được hãnh diện.

Lương Yên mơ mơ màng màng đi vào giấc ngủ.

Sáng sớm hôm sau, Lương Yên đến sân thi đấu ném đĩa thật sớm, trong lòng cảm thấy hơi căng thẳng, thấp thỏm không yên.

Cô nhìn ra phía ngoài một chút, đột nhiên phát hiện các khán giả đứng ở xung quanh khán đài dường như đông hơn hôm qua rất nhiều.

Trong đó có một nhóm người đang tụ tập lại một chỗ, rõ ràng là người hâm mộ, hơn nữa số lượng fanboy còn nhiều hơn số lượng fangirl không ít, liên tục giơ cao bảng hiệu led trong tay, chữ “Yên” được viết trên đó vô cùng nổi bật.

Lương Yên kinh hỉ kịp thời phản ứng được những người này đều là fan hâm mộ của cô.

Thực sự có nanh sói đến đây cỡ vũ!

Bên cạnh nanh sói còn có một đám người...

Lương Yên phát hiện trên người bọn họ đều mặc một bộ quần áo thể thao có cùng kiểu dáng màu sắc, đến cả tư thế ngồi cũng giống nhau, đều là những thiếu niên mười mấy hai mươi tuổi.

Hôm qua Khương Mộc có nói với cô rằng có vẻ như Tổng cục Thể thao thành phố sẽ cất cử một bộ phận vận động viên đến đây xem thi đấu, là bọn họ sao?

Lương Yên chậm rãi bước vào sân, sau đó thử thăm dò một chút, hướng về phía khán đài vẫy tay chào hỏi.

Fan hâm mộ trên khán đài thấy Lương Yên đi vào, một tiếng huýt sáo dẫn đầu vang lên.

Sau đó là tiếng hò reo cổ vũ vang dội toàn bộ sân vận động, ồn ào náo nhiệt, chấn động đến mức muốn thủng màng nhĩ, người người đều phát cờ kêu gào:

“Lương Yên, Lương Yên cố gắng lên! Lương Yên Lương Yên giỏi nhất! Lương Yên Lương Yên sẽ giành được giải nhất!”

Những idol tham gia thi đấu còn lại đều kinh ngạc trợn mắt há hốc mồm.

Những tiếng reo hò cổ vũ chói tai trong giới người hâm mộ phần lớn đều đến từ những fangirl theo đuổi thần tượng của mình, thường có rất ít fanboy, thậm chí ngay cả những nữ idol cũng thế.

Nhưng bây giờ lại có cả một đám fanboy không ngừng hò hét, hơn nữa còn là những vận động viên nam được Tổng cục Thể thao thành phố phái đến xem thi đấu.

Chẳng lẽ cái này chính là...

Nghi thức tiếp ứng theo kiểu quân đội trong truyền thuyết sao?

Chương 29

Bản thân Lương Yên thiếu chút nữa cũng bị âm thanh cổ vũ dờn núi lấp biển này dọa sợ đến mức không thể đứng vững.

Xưa nay sự cổ vũ của các fan boys trong giới fan vẫn luôn là một sự tồn tại đáng sợ. Mặc dù số lượng người hâm mộ đến sân vận động cổ vũ cho Lương Yên hôm nay không được xem là quá nhiều so với những nhà khác, hơn nữa còn có một nhóm vận động viên nam đến xem cuộc thi đấu lần này, tất cả mọi người đều tập trung lại gào thét, thậm chí tiếng la hét chói tai muốn rách cả cuống họng của các fans girls toàn sân vận động dường như cũng bị lu mờ ảm đạm thất sắc.

Trên khán đài của bộ môn ném đĩa ngày hôm qua vẫn còn quạnh quẽ vắng ngắt lúc này tựa như sắp cử hành một trận chung kết môn điền kinh hấp dẫn của thể vận hội Olympic.

Lương Yên đưa mắt nhìn lên những người hâm mộ liên tục giơ cao bảng hiệu led với chữ “Yên” màu xanh lá cây và biểu ngữ trên khán đài, sau đó lại nhìn Tưởng Quyên cũng đến đây thật sớm để chuẩn bị tranh tài đang đứng cách đó không xa.

Tưởng Quyên đứng đưa lưng lên phía cô, đang ngửa cổ uống nước, không hiểu tại sao cô lại cảm thấy bóng lưng ấy dường như có chút cô đơn.

Lương Yên mím môi.

Tưởng Quyên là một nghệ sĩ hài nhưng cũng không phải là một nghệ sĩ hài nổi tiếng trong làng giải trí này, những người thường xuyên hóa trang thành các vai hề tạo tiếng cười cho khán giả gần như

không có fan trung thành của riêng mình. Hôm qua bầu không khí lạnh ngắt trên khán đài là của chung hai người bọn họ thì thôi đi, nhưng hôm nay bỗng nhiên có nhiều người hâm mộ đến đây cổ vũ cho cô như vậy, những âm thanh “Lương Yên vô địch” vang dội đến mức toàn bộ sân vận động cũng có thể nghe được, thay đổi vị trí ngẫm nghĩ một chút, có lẽ nghe thấy những lời này, trong lòng Tưởng Quyên chắc sẽ xấu hổ lắm.

Hôm qua Tưởng Quyên cũng đã thi đấu bằng chính năng lực thực sự của mình, nghe nói cô đã âm thầm luyện tập rất lâu mới có được thành tích ấy.

Lương Yên vẫy vẫy tay với Khương Mộc ra hiệu cho hấn qua đây, sau đó ghé sát bên tai thì thầm cười nói chuyện gì đó, cuối cùng Khương Mộc nhanh như chớp chạy vụt đến khán đài của sân thi đấu.

Tưởng Quyên uống nước xong, lập tức sẽ đến lượt cô bước lên sân thi đấu, ngay khi cô đang làm mấy động tác kéo thân vận động thì đột nhiên, trên khán đài lại vang lên một tiếng hò hét cổ vũ hùng hậu có lực kia, vang dội đến mức muốn điếc cả màng nhĩ, dường như muốn lật bay cả mái nhà của sân vận động này.

Chỉ là nội dung của màn cổ vũ lần này có hơi khác so với vừa rồi...

“Tưởng Quyên Tưởng Quyên cố lên, Tưởng Quyên Tưởng Quyên chiến thắng, Tưởng Quyên, Tưởng Quyên tôi yêu cô!”

Tưởng Quyên hơi sửng sốt, sau đó không thể tin được nhìn về phía khán đài.

Người hâm mộ trên khán đài đã tạm thời thu biểu ngữ hay biển hiệu led có chữ “Yên” lại, thấy Tưởng Quyên nhìn về phía này lại càng khua tay múa chân lớn tiếng hò reo vang dội hơn.

Lương Yên ra sức vẫy vẫy tay với người tổ chức màn cổ vũ cho

Tưởng Quyên trên khán đài – Khương Mộc.

Đạn mạc dưới video phát sóng trực tiếp cũng là một bầu không khí hài hòa.

[Mẹ ơi, fan của Lương Yên ấm áp quá đi!]

[Tôi đang nghĩ Tưởng Quyên nhìn thấy khán đài đông đúc nhưng không có lấy một người cổ vũ cho mình sẽ cảm thấy xấu hổ đến nhường nào, vả mặt.]

[Đây mới thực sự là tinh thần thể thao chân chính chứ!]

[Vừa rồi Lương Yên đã để cho fan mình cũng cổ vũ cho Tưởng Quyên đấy, cô ấy rất tốt bụng!]

[Trước đây tôi chẳng có cảm giác gì với Lương Yên cả, cảm thấy cô ấy chỉ có ngoại hình xinh đẹp một chút mà thôi, bây giờ lại có cảm giác trái tim cô ấy rất ấm áp.]

[Người qua đường tuyên bố chuyển phần.]

Cứ như vậy, gần như sự chú ý của tất cả mọi người trong sân vận động này đều tập trung hết vào sân thi đấu môn ném đĩa, không chỉ là fan của nhà nào đó mà còn có rất nhiều idol sáng nay không tham gia tranh tài đều chạy đến đây xem cuộc thi đấu, hơn nữa trong lòng còn tính toán lần tới nếu được mời thì có giành giật đến suất đầu mề trán cũng phải tham gia vào môn ném đĩa này.

Một hạng mục ít được quan tâm không có tiếng tăm gì trong “Đại hội thể thao idol” hai mùa trước bỗng chốc trở thành tâm điểm chú ý của muôn người.

Số lượng khán giả đang ngồi trước màn hình xem phát sóng trực tiếp cũng không ngừng tăng lên.

Hôm nay Tưởng Quyên vẫn phát huy ổn định, duy trì được lợi thế sức mạnh riêng của mình, ưu thế về kỹ năng của Lương Yên vẫn vượt trội, động tác ném đĩa đơn giản được thực hiện trên người cô bỗng trở nên đẹp mắt hơn bao giờ hết.

Điểm số của hai người vẫn luôn theo đuổi nhau đến sát sao, khi trận đấu đã đi đến vòng ném cuối cùng, tổng thành tích của Lương Yên còn kém Tưởng Quyên 2.5m.

Nếu như Lương Yên muốn giành chiến thắng chung cuộc thì ở trong vòng ném cuối cùng này cô buộc phải ném xa hơn Tưởng Quyên 2.5m, căn cứ vào thành tích mấy lần trước của cô mà nói, Lương Yên muốn lật ngược thế cờ là chuyện gần như không thể.

Tưởng Quyên là người ném đầu tiên, đĩa sắt xoay tròn trên không trung tạo ra một đường parabol đẹp mắt rồi rơi xuống cách đó rất xa.

Trọng tài thổi còi tuyên bố thành tích: “Tưởng Quyên, 40.56 mét!”

Trên khán đài vang lên tiếng vỗ tay chúc mừng nồng nhiệt.

Thành tích tốt nhất của Lương Yên trong mấy vòng trước cũng chỉ tầm 40m, Tưởng Quyên dường như đã chạm một tay vào chiếc huy chương vàng quán quân.

Lương Yên dẫm lên áp lực khổng lồ bước ra sân thi đấu, trong tay nắm đĩa đứng ở khu vực ném.

Bầu không khí xung quanh vô cùng yên tĩnh, ngay cả các fan vẫn không ngừng hò reo cổ vũ cũng trở nên im lặng, tất cả mọi người đều nín thở ngưng thần, căng thẳng hồi hộp chờ đợi Lương Yên thực hiện ném đĩa một lần cuối cùng.

Nhưng lúc này đạn mìn dưới video phát sóng trực tiếp lại tỏ ra vô cùng phấn khích.

[Mẹ kiếp, tại sao cả thầy cũng chỉ có hai cá nhân tham gia tranh giải nhưng tôi lại có một cảm giác khẩn trương như đang xem thể vận hội Olympic thế này.]

[Đúng vậy, đúng vậy, quả thực rất khẩn trương. Cười khóc.jpg]

[Lương Yên cố lên!]

[Yên Yên à, cho dù có thua đi chẳng nữa cũng không sao đâu, cô đã rất tuyệt trong mắt người hâm mộ rồi!]

[Các hạng mục khác phải cạnh tranh vô cùng khốc liệt, nhưng cái này chỉ cần tham gia thôi thì đã nắm chắc được ngôi á quân trong tay rồi.]

Trong khu vực thi đấu, Lương Yên hít một hơi thật sâu, thả lỏng tinh thần.

Cô khẽ quay đầu lại nhìn các fan Nanh sói đến đầy cổ vũ cho mình trên khán đài, tất cả bọn họ đều đang yên lặng để không làm ảnh hưởng đến tinh thần thi đấu của cô, chỉ có biểu ngữ với chữ “Yên” màu xanh lá cây trên tay vẫn được giơ thật cao.

Lương Yên hiểu rõ nhược điểm của mình so với Tưởng Quyên chính là vấn đề thể lực, cho dù kỹ năng có vượt trội hơn đi chẳng nữa, nhưng rõ ràng một người chỉ nặng chín mươi cân đứng trước mặt Tưởng Quyên vẫn cảm thấy vô cùng mong manh yếu đuối.

Đối mặt với sự chênh lệch một trời một vực trong điều kiện bẩm sinh này, nếu có thể đột nhiên vùng nổ thì tuyệt biết bao nhiêu.

Lương Yên nghĩ thầm, cô quay đầu nhìn về phía Khương Mộc về mặt căng thẳng đang đứng sau hậu trường.

Lương Yên đột nhiên kêu tạm dừng.

Trong sân nhất thời hơi xôn xao, mọi người đều châu đầu ghé tai khẽ xì xào bàn tán.

Đạn mạc:

[Chuyện gì xảy ra vậy?]

[Hu hu nhất định là Lương Yên Tuấn của chúng ta quá căng thẳng.]

[Lương Anh Tuấn, thực sự chị không cần phải có áp lực lớn đâu, chúng em cũng không vì chị chơi đến đĩa tốt mới thích chị.]

[Nha, đừng nói cái gì mà không thèm để ý đến thắng thua, từ nhỏ Lương Yên đã luyện tập chuyên nghiệp trong một ngôi trường thể thao, đôi khi người bình thường như chúng ta sẽ không thể nào hiểu được tín ngưỡng của một người đã từng là vận động viên chuyên nghiệp đâu.]

.....

Lương Yên trực tiếp đi đến bên cạnh Khương Mộc.

Khương Mộc lo lắng hỏi: “Sao vậy, sao vậy? Có phải cảm thấy khó chịu ở đâu không?”

“Không có.” Lương Yên lắc đầu, cô nhìn Khương Mộc, nói, “Tôi chỉ muốn hỏi anh một chút, anh có chuyện gì mà có thể kích thích khiến tiểu vũ trụ trong tôi bùng nổ* không?”

(Tiểu vũ trụ trong tôi bùng nổ: Là một câu nói xuất phát từ truyện tranh “Saint Seiya” của họa sĩ truyện tranh Nhật Bản Masada Masami. Trong một cuộc chiến đấu, Saint Seiya đột nhiên tự mình giác ngộ, tạo thành năng lượng bùng nổ, rồi đánh ngã các đối thủ, sau khi đánh xong thì sức mạnh lại trở về bình thường. Thường để chỉ người nào đó bị kích thích mà bộc phát, tương tự như các câu

nói “thở nóng này sẽ cắn người” hoặc “chó nóng này có thể nhảy tường”.)

“Tốt nhất là những chuyện trong ba năm bị mất trí nhớ kia.”

“Chuyện này...” Khương Mộc gãi gãi đầu, nhìn về mặt nghiêm túc của Lương Yên, “Cô đang muốn tự kích thích bản thân mình một chút để xem có thể phát huy tiềm lực lớn nhất được không ư?”

“Ừ.” Lương Yên gật đầu. Khi còn nhỏ những lúc phải luyện tập vất vả cực khổ, những lúc chán nản muốn khóc, muốn từ bỏ không tập luyện nữa, trong đầu cô đều nghĩ nếu mình từ bỏ tất cả không huấn luyện nữa thì sẽ bị nhà trường đuổi ra khỏi nơi này, sau đó sẽ không có nhà để về để kích thích bản thân mình, cứ thế cô đã chịu đựng vượt qua được khoảng thời gian đau khổ nhất của cuộc đời kia.

Nhưng bây giờ cô không thể nghĩ ra được chuyện nào có thể kích thích hơn chuyện khi còn nhỏ chính mình không có nhà để về nữa.

“Vậy chờ tôi suy nghĩ một chút đã.” Khương Mộc vò đầu nhìn lên trời.

“Nhanh lên một chút, nhanh lên một chút.” Lương Yên thúc giục, thời gian tạm dừng trong quá trình thi đấu rất ngắn.

Khương Mộc nhìn Lương Yên, một Lương Yên đánh mất trí nhớ ba năm vô cùng vui vẻ ly hôn với Lục Lâm Thành, từ một nữ diễn viên Phật hệ tuyến mười tám an phận thủ thường biến thành Lương Yên tựa như một hỏa tiễn ý chí chiến đấu sôi sục.

Lúc này muốn kích thích cô ấy, chỉ có thể tùy theo tài năng đến đâu mà dạy thôi.

“Vậy tôi nói nhé.” Khương Mộc còn hơi do dự.

“Nói nhanh, nói nhanh.” Lương Yên cười.

“Tôi nói thật nhé.” Khương Mộc dũa dây cà.

Lương Yên sốt ruột muốn chết: “Nhanh lên đi.”

Khương Mộc một tiếng trống làm tinh thần thêm hăng hái*: “Thực ra thì có một chuyện tôi vẫn không nói cho cô biết, cô và Lục Lâm Thành chỉ mới ký vào giấy thỏa thuận ly hôn mà thôi, còn chưa đến Cục Dân Chính làm thủ tục đâu.”

(*Trong "Tả Truyện" Trang Công thập niên có viết: "phu chiến, dũng khí dã. Nhất cổ tác khí, tái nhi suy, tam nhi kiệt". Khi đánh trận dựa vào dũng khí, đánh một tiếng trống, dũng khí tăng lên, đánh hai tiếng trống, dũng khí suy giảm, đánh ba tiếng trống, dũng khí không còn. Sau này ví với nhân lúc đang hăng hái làm một mạch cho xong việc.)

“Cho nên nói cách khác.” Khương Mộc cẩn thận quan sát sắc mặt Lương Yên, “Bỏ qua tờ giấy thỏa thuận ly hôn kia đi, trên phương diện pháp luật, cô và Lục Lâm Thành vẫn còn là quan hệ vợ chồng.”

.....

.....

.....

Lương Yên, hóa đá ngay tại chỗ.

Ngay cả bản thân cô cũng không biết mình trở về khu vực ném đĩa như thế nào nữa, cho đến khi cô kịp phản ứng lại thì trong tay đã nắm chặt chiếc đĩa sắt.

Lương Yên ngơ ngác nhìn chiếc đĩa sắt trong tay mình.

Tất cả những gì ngổn ngang quanh quẩn trong đầu cô lúc này đều là

những thứ như ly hôn, giấy thỏa thuận ly hôn, Lục Lâm Thành, Cục Dân Chính, phương diện pháp luật, thủ tục.

Cuối cùng Lương Yên cũng hoảng hốt phát hiện ra một sự thật.

Cho nên cô và Lục Lâm Thành, vẫn chưa, chính thức ly hôn thành công???

Mẹ nó!!

A a a a!!!

Trên khán đài, mọi người chỉ thấy toàn thân Lương Yên tỏa ra một khí thế hoàn toàn khác biệt so với lúc nãy, tựa như một con quay bị châm lửa, điên cuồng xoay tròn mấy vòng, sau đó vèo một cái, chiếc đĩa sắt trong tay cô tựa như một ngôi sao chổi Halley nhanh chóng lướt qua trong bầu trời đêm rồi bay xa ra ngoài.

Thành tích cuối cùng của Lương Yên đã có.

45.8m, thành công lợi ngược dòng lật ngược thế cờ lấy được ngôi vị quán quân bộ môn ném đĩa của “Đại hội thể thao idol” trong tay Tưởng Quyên! Đồng thời phá vỡ kỷ lục thành tích tốt nhất của hai quán quân các mùa trước!

Tiếng vỗ tay trên sân thi đấu vang dội tựa như sấm rền, các Nanh sói cũng vô cùng vui mừng.

Bên dưới video phát sóng trực tiếp cũng là bầu không khí phấn khích.

[A a a a Lương Yên, Lương Yên, tôi yêu em a a a a!!!]

[Hu hu hu, Yên Yên vất vả rồi, Yên Yên chỉ nặng bằng một nửa Tưởng Quyên thôi.]

[Tưởng Quyên cũng rất giỏi, nhưng mà vẫn phải chúc mừng Lương Yên!]

[Lương Anh Tuấn, tôi muốn sinh khỉ con cho em!]

[Lương Anh Tuấn, tôi yêu em!] (Tất cả đều đến từ các fan boys đang gào thét.)

Tưởng Quyên cũng mỉm cười đi đến, ôm lấy Lương Yên sau khi tạo ra thành tích bùng nổ vẫn còn ngây người, thật lòng nói: “Chúc mừng, chúc mừng!”

Lương Yên bị một đám người vây quanh đẩy lên bục nhận thưởng.

Các nhà lãnh đạo của ban tổ chức đại hội thể thao này đích thân đến đây trao giải, trước tiên treo một tấm huy chương vàng lên cổ Lương Yên, sau đó tặng cho một “giấy chứng nhận đạt giải quán quân hạng mục ném đĩa của “Đại hội thể thao idol””.

Ông kính máy quay vẫn không ngừng hướng về Lương Yên.

Trên màn hình lớn ở sân vận động và video phát sóng trực tiếp tất cả đều là vẻ mặt dễ thương tựa như còn chưa thể phản ứng lại sau khi giành được quán quân của Lương Yên.

Một rầm cầu vòng thối vào mặt.

Lương Yên nhận lấy giấy chứng nhận vinh dự vào tay mình, nhìn một cái, sau đó không hiểu tại sao tờ giấy kia lại bỗng nhiên biến thành giấy thỏa thuận ly hôn mà cô và Lục Lâm Thành đã ký xong.

Cái gì gọi là thiếu kinh nghiệm cuộc sống, thiếu kiến thức pháp lý, chính là cô cho rằng, cô cho rằng chỉ cần ký tên mình vào bản thỏa thuận ly hôn sau đó đăng một bài viết Weibo thì hai người bọn họ đã không còn quan hệ gì nữa.

Làm sao bây giờ,

Thật muốn khóc mà.

Thực sự rất muốn khóc mà.

Thế là dưới ống kính máy quay có độ nét cao, khán giả có mặt trong sân vận động và trước màn hình chỉ thấy Lương Yên cúi đầu nhìn giấy chứng nhận trong tay mình, vành mắt đỏ bừng, cuối cùng bật khóc thành tiếng.

Khóc đến hoa lê đài vũ như vậy, nhìn thấy mà thương.

Các phóng viên có mặt ở đây lập tức lạch cạch lạch cạch gõ bàn phím phát tin tức.

“Hạng mục thi đấu môn ném đĩa của “Đại hội thể thao idol” năm nay trở nên hấp dẫn hơn bao giờ hết, Lương Yên lội ngược dòng vượt qua đối thủ xuất sắc giành ngôi vị quán quân, lúc lên bục nhận thưởng hạnh phúc đến rơi nước mắt.”

Chương 30

Lương Yên trên cổ đeo huy chương vàng, không ngừng khóc nức nở suốt cả quãng đường từ sân vận động về nhà, cuối cùng hai mắt sưng húp cả lên.

Sau đó lên mạng nhìn thấy dáng vẻ bản thân lúc lên bục nhận thưởng thương tâm lau nước mắt đến thế nhưng lại bị giới truyền thông hiểu nhầm thành mình hạnh phúc đến mức rơi lệ, mấy bức ảnh còn bị chèn thêm dòng chữ “Tiên nữ khóc nỉ non”, cô càng đau lòng bật khóc to hơn.

Tại sao không một ai có thể nhìn thấu được nỗi khổ trong lòng cô.

Khương Mộc thấy Lương Yên vẫn đang không ngừng lau nước mắt, cảm thấy hối hận muốn chết: “Sớm biết như vậy tôi đã không nói cho cô, chỉ vì muốn cô đạt được giải nhất, haizzaaa.”

Lương Yên ngàn vạn lần cũng không thể ngờ được rằng cuộc hôn nhân của mình vậy mà vẫn chưa hoàn toàn kết thúc. Kể từ lúc đặt bút ký vào bản thỏa thuận ly hôn ấy cũng đã được một thời gian rồi nhưng Lục Lâm Thành lại không hề nhắc nhở cô chuyện phải đến Cục Dân Chính làm thủ tục, cô không biết chuyện sau khi ký còn phải đi làm thủ tục chính thức, chẳng lẽ Lục Lâm Thành cũng không biết sao?

Rốt cuộc người đàn ông thôi tha kia có ý gì đây?

Rõ ràng khó khăn lắm cô mới có dũng khí buông bỏ cuộc hôn nhân đầu tiên của mình, chuyện này đối với người có tuổi thơ bất hạnh trong quá khứ như cô mà nói là một chuyện không dễ dàng, nhưng

tại sao cuối cùng lại thành ra như vậy?

Loại cảm giác này giống hết như vào tuần cuối cùng của kỳ nghỉ hè, bài tập hè bạn còn chưa làm xong, ngày này qua ngày khác điên cuồng hoàn thành nó. Cuối cùng khi chỉ còn hai ngày nữa sẽ bắt đầu đi học lại, bạn đã giải quyết xong tất cả các bài tập được giao, hạnh phúc thở phào nhẹ nhõm, cho rằng hai ngày còn lại có thể hoàn toàn thả lỏng tinh thần vui chơi, thì ngày hôm sau bỗng nhiên có một người bạn học đi ngang qua nhà bạn nói rằng, thầy giáo còn giao một bài tập vô cùng khó cho cả lớp, cảm giác tuyệt vọng và sụp đổ đó...

Khương Mộc rút ra mấy tờ khăn giấy trên bàn trà nhỏ đưa cho Lương Yên: “Xin lỗi, là tôi không đúng, hay là ngày mai... Ngày mai tôi đưa cô đi tìm Lục Lâm Thành, bảo anh ta đi với cô đến Cục Dân Chính làm thủ tục ly hôn?”

Lương Yên nhận lấy khăn giấy lau nước mắt, ngẫm nghĩ những lời nói của Khương Mộc một chút rồi không còn lưu luyến cuộc đời vô lực nằm trên ghế sofa: “Tôi không muốn nhìn thấy anh ta...”

Khương Mộc không hiểu: “Tại sao? Cô đi tìm hắn để làm thủ tục ly hôn chứ đâu phải đi tỏ tình, chẳng lẽ còn sợ lòng tự trọng của mình bị làm nhục?” Hơn nữa Lương Yên sau khi mất trí nhớ lá gan lớn đến nhường nào, còn dám đứng trước mặt người ta khiêu chiến tôn nghiêm của người đàn ông nói anh ta không được cơ mà.

Lúc Lương Yên nghe được hai chữ “Tỏ tình” trong lòng giống như có mười ngàn con ngựa con lao nhanh qua, nhìn về phía Khương Mộc: “Tôi còn nợ anh ta tám trăm vạn đấy, anh vẫn muốn giúp tôi sao...”

Bây giờ Lương Yên thực sự vô cùng hối hận, lúc cô khách khí nói “Tôi nhất định sẽ trả tiền lại cho anh”, không phải người bình thường đều từ chối nói không cần, chỉ tiện tay giúp đỡ thôi sao, tại sao cái tên Lục Lâm Thành lại có thể sẵn khoái mà thốt ra hai chữ “Được

thôi” chứ.

Khương Mộc: “...” Quả nhiên đồng tiền vẫn có uy lực mạnh mẽ.

Trong lòng Khương Mộc chỉ muốn hung hăng dựng hai ngón tay giữa với Lục Lâm Thành.

Bây giờ chỉ cần nhìn đến lượng fanboy vẫn luôn hoạt động sôi nổi trong “Nanh sói tụ hội”, trong lòng Lương Yên cảm thấy tội lỗi của mình càng thêm sâu sắc.

Làm sao có thể nói cho mấy người đó biết rằng, Lương Yên mà bọn họ vẫn luôn yêu thích, một Lương Yên được bọn họ ôm hình liếm màn hình* mỗi ngày, một Lương Yên vẫn luôn được bọn họ gọi bằng cái tên thân mật “Yên Yên nhà tôi”, lúc này về mặt pháp luật mà nói không phải là người độc thân, vẫn là người vợ hợp pháp của Lục Lâm Thành.

(*Một hành động để bày tỏ sự yêu thích của bản thân với một người nào đó.)

Cô là một người xấu, cô đang lừa dối các fan của mình.

Lương Yên cho rằng những fanboy mới lọt hố trong đội ngũ cổ vũ đều là nhiệt độ ba phút, chưa đến hai ngày sẽ tự động thoát phần mà thôi. Nhưng cô lại không nghĩ đến những fanboy như thế này ở trong giới người hâm mộ từ trước đến nay vẫn là một sự tồn tại thần kỳ, là mục tiêu mà các idol nữ đều đang đổ mắt lăm le tranh giành, vì để thu hút được một fanboy nào đó quả thực không phải là chuyện dễ dàng, nhưng một khi đã thành công hút vào thì không thoát ra được, hơn nữa loại sinh vật mang tên fanboy này không chỉ mang đến một nghi thức tiếp ứng theo kiểu quân đội rộn ràng mà còn có một năng lực thực thi vô cùng hùng mạnh, thậm chí đôi khi mười fangirl cũng không bằng một fanboy.

Lương Yên chợt dạ phát hiện số fanboy trong fanclub “Nanh sói tụ hội” của mình không những không ít, mà còn tăng nhanh mỗi ngày, đã vượt qua số lượng fangirl, bây giờ thậm chí còn lập riêng một nhóm nhỏ có tên là “Nhánh nhỏ của Nanh sói tụ hội” tập hợp các fanboy.

Lương Yên nhìn những fanboy sôi nổi kia, cảm thấy như mình đang cầm trên tay một củ khoai lang nóng đến phỏng tay, lại như cồng trên lưng một quả bom hẹn giờ.

Nếu như một ngày bọn họ biết được chuyện cô còn chưa ly hôn với Lục Lâm Thành, hẳn là sẽ thoát phần điên cuồng dẫm đạp trở về. Không cần nghĩ cũng biết cảnh tượng kia sẽ mưa tanh gió máu đến nhường nào, không ăn tươi nuốt sống cô mới lạ là.

Gánh nặng tâm lý trong lòng Lương Yên càng lúc càng đè nặng, cuối cùng không thể chịu nổi cảm giác tra tấn về mặt tinh thần này được nữa, cô liền dùng tài khoản chính đi vào “Nhánh nhỏ của Nanh sói tụ tập.”

Thông báo nhắc nhở trong “Nhánh nhỏ của Nanh sói tụ tập”, “Yên Yên yêu thương” đang online.

[Mẹ kiếp, mẹ kiếp, Yên Yên, Yên Yên đang online.]

[A a a a, từ khi lọt hố đến nay đây là lần đầu tiên tôi được thấy Yên Yên online đấy, làm sao bây giờ, tôi hồi hộp quá đi mất.]

[Yên Yên mau nhìn xem, chính chủ địa khu Nanh sói XX đang thổ lộ với cô đấy!]

[Mấy người có thể dè dặt một chút được không! Đừng dọa Yên Yên phải sợ như thế chứ!]

[Hoàn nghênh Yên Yên thường xuyên đến fanclub này chơi (*^^*)]

So với biệt danh “Lương Anh Tuấn” của các fangirl, fanboy vẫn thích gọi cô bằng cái tên thân mật “Yên Yên” hơn.

...

Lương Yên phiền não nhìn những người hâm mộ trong nhóm này, bọn họ càng nhiệt tình, cô càng cảm thấy bứt rứt trong lòng.

Lương Yên rũ mắt, chăm chú bấm mấy chữ trên điện thoại di động.

“Yên Yên yêu thương”: [Chào mọi người.]

Phía dưới đều là những câu trả lời vô cùng đồng nhất:

[Chào Yên Yên.]

[Chào Yên Yên.]

[Chào Yên Yên.]

“Yên Yên yêu thương: [Chuyện là... Tôi muốn nói cho mọi người biết một việc.]

Nanh sói:

[Chuyện gì vậy?]

[Ngoan ngoan ngồi chờ. Jpg.]

[Yên Yên khách khí như vậy làm gì?]

[Khoan đã, tại sao tôi lại có cảm giác có điểm gì đó là lạ, ngữ khí này của Yên Yên, là có chuyện gì quan trọng cần nói sao?]

Lương Yên yên lặng bấm chữ, chỉnh sửa lời văn của mình thật cẩn

thận, cô do dự mím chặt môi, cuối cùng vẫn quyết định gửi đi.

“Yên Yên yêu thương”: [Tôi muốn xin mọi người... Đừng thích tôi nữa.]

Tất cả các nanh sói phía dưới đều khiếp sợ:

[???

[Sao lại thế này? Yên Yên bị sao vậy?]

[Yên Yên, cho chị thời gian ba giây để xóa tin nhắn này.]

[Yên Yên, có phải tài khoản của chị bị hack rồi không? Rốt cuộc có phải do chính chị đã viết ra những lời này không?]

[Thích chị là chuyện cả đời này, sao có thể nói không thích thì sẽ không thích được! Mặt gầm thét.jpg.]

[Chị, người phụ nữ hư hỏng này, nhanh nhanh nói rõ ràng ra xem rốt cuộc chuyện này là thế nào?]

[Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì vậy Yên Yên? Chị không thể vô duyên vô cớ nói những lời này được.]

Để chứng minh tài khoản của mình không bị hack, Lương Yên dứt khoát gửi một tin nhắn thoại vào trong group chat.

“Lương Yên yêu thương”: [Tôi là Lương Yên, tài khoản của tôi không bị hack, vừa rồi tôi nói với các bạn đừng thích tôi nữa cũng là sự thật.] Cô càng nghĩ càng cảm thấy đau lòng, giọng nói cũng lộ rõ sự cô đơn, [Bởi vì tôi cảm thấy, bản thân không xứng đáng với yêu mến của các bạn, hay là mọi người... Giải tán đi.]

Lương Yên nói xong, tiếp tục mím chặt môi.

Cô không có tác phẩm xuất sắc nào thì thôi đi, bây giờ còn là một người phụ nữ đã lập gia đình.

Chẳng qua là mãi mới có được nhiều fan hâm mộ như bây giờ, nói giải tán là giải tán, bảo cô không đau lòng là chuyện không thể nào.

Lúc đầu các fan nhìn thấy Lương Yên online trong group đều tỏ ra vô cùng phấn chấn, còn tưởng rằng có thể thấy Lương Yên trò chuyện một hai câu, kết quả chẳng ai ngờ được cô vừa mở miệng lại là một tin tức lớn gây sốc như vậy.

Tất cả các Nanh sói đầu tiên vẫn không hiểu chuyện gì đang xảy ra, cuối cùng là tình cảm quần chúng sục sôi.

[Người phụ nữ này, cho chị thời gian ba giây để xóa bỏ tin nhắn thoại này!]

[Ai bắt nạt chị, lão tử sẽ đi theo hấn liều mạng!]

[Yên Yên, rốt cuộc là làm sao vậy, có phải đã xảy ra chuyện gì rồi không?]

[Chị xứng đáng với sự yêu mến của chúng tôi! Trên thế giới ngày ngoại trừ chị ra thì chẳng còn người nào xứng đáng nữa cả!]

[Mặc kệ đã xảy ra chuyện gì, bờ vai vững chãi của chúng tôi nguyện vì chị mà gánh vác tất cả.]

[Yên Yên, đừng đau lòng, cho dù xảy ra chuyện gì đi chăng nữa, chúng tôi vẫn luôn ở bên cô.]

[Lương Yên, mong cô nghe kỹ cho tôi, đời này cô đừng nghĩ đến chuyện có thể vứt chúng tôi đi!]

Lương Yên cảm thấy bản thân mình lúc này giống như “trà xanh” một chân đạp hai thuyền, vừa dẫu là ngó ý còn vương tơ lòng

không cắt đứt sạch sẽ với một người, đồng thời còn chiếm đoạt trái tim của một người khác.

Cô cũng không thể nói rõ những cảm xúc đang trào dâng trong lòng mình lúc này là cảm động hay đau lòng, chỉ cần nghĩ đến tình hình dư luận bên ngoài bây giờ và tất cả mọi người đều cho rằng cô và Lục Lâm Thành đã hoàn toàn ly hôn, nghĩ đến nghĩ lui vẫn không dám nói rõ chân tướng sự việc cho fans biết, chỉ là hy vọng bọn họ đừng quan tâm yêu thích cô như vậy nữa.

“Yên Yên yêu thương”: [Thật xin lỗi, thực sự xin lỗi mọi người, các bạn hãy quên tôi đi, tôi thực sự thực sự cảm ơn sự yêu mến của tất cả mọi người, Lương Yên này không có gì để báo đáp.]

Nanh soi:

[Còn chưa nói rõ ràng mọi chuyện đã muốn chúng ta quên cô đi? Tại sao người phụ nữ này có thể tàn nhẫn đến thế chứ!]

[Nói nhanh, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?]

[Cô khóc cái gì mà khóc, sợ cái gì mà sợ, cô cho rằng chúng tôi đều là người chết sao!]

[Đừng nói cái gì mà không có gì để báo đáp, cô cho tôi thêm hai tấm ảnh tự sướng thật đẹp đã là sự báo đáp tôi nhất rồi.]

Chỉ cần không phải giết người phóng hỏa hay làm những chuyện phạm pháp, khó khăn lớn thế nào cũng đã có chúng tôi lo liệu.]

Lương Yên thấy phản ứng điên cuồng của các fan trong group thì hơi sửng sốt một chút, trầm mặc suy nghĩ một lúc lâu, cô đột nhiên online nói muốn giải tán fanclub này chắc chắn sẽ khiến các fan nhất thời không thể tiếp nhận được, khó đảm bảo sẽ không làm ra các hành động điên cuồng nào, vì thế nói: [Rất xin lỗi, cô dừng một lát, [Gần đất tinh thần của tôi thực sự không được tốt cho lắm, tâm trạng

cũng rất tệ, rất sợ mang đến năng lượng tiêu cực cho mọi người.]

[Là ghét bỏ các Nanh sói chúng tôi không được đẹp trai ư?]

[Cút, Yên Yên của chúng ta không phải là loại người chỉ biết quan tâm đến ngoại hình như vậy.]

[Lại bị loại mẹ như quỷ hút máu người Trần Tuyết Vân tìm đến ư?]

[Không thể nào, bà ta đã chủ động đoạn tuyệt quan hệ mẹ con rồi, cho dù có tìm đến thì tại sao lại muốn chúng ta không thích mình nữa. Chỉ cần nghĩ đến Yên Yên có một người mẹ như vậy, tôi đau lòng muốn chết.]

Sau đó một tài khoản có tên là “Nanh sói của Yên” đột nhiên nói:

[Yên Yên, không phải mấy ngày nay... Cái kia của chị đến đấy chứ?]

Lập tức có rất nhiều người tỏ vẻ khó hiểu:

[Cái kia? Cái kia là cái nào?]

[... ..]

[Một đám thẳng nam ngu xuẩn, cái kia chính là cái kia đấy!]

[Hình như tôi đã hiểu ra rồi.]

[Đúng, đúng, đúng, mỗi lần em gái tôi đến cái kia thì tâm trạng sẽ trở nên rất tệ, đánh nhau với tôi, thậm chí còn muốn đoạn tuyệt quan hệ anh em với tôi nữa.]

[Mẹ kiếp, tại sao càng nói càng cảm thấy giống với tình cảnh này vậy?]

[Chuyện này...Lương Yên, phải uống nhiều nước nóng màu nhé.

Xấu hổ.jpg.]

Lương Yên không thể ngờ được fan lại có thể đoán ra được những lý do như thế này, nhìn giao diện trò chuyện mà xấu hổ đến mặt đỏ tới tận mang tai, cầm lấy điện thoại di động đứng dậy dậm chân.

Ai, ai, con mẹ nó đến cái kia chứ !

Lương Yên cảm nhận được nhiệt độ nóng rực trên khuôn mặt mình, thở hổn hển, đề tài câu chuyện bỗng nhiên bị kéo đến chuyện này, vì thế bàn tay Lương Yên vô thức đặt lên bụng mình, suy nghĩ gì đó.

Lương Yên hơi nghi hoặc chớp chớp mắt.

Sau đó cả người tựa như bị điện giật, lồng ngực phập phồng dữ dội.

Lương Yên đột nhiên phát hiện ra một sự thật.

Cô cô cô...

Bao lâu rồi cô chưa đến cái kia!

Hokkaido, studio chụp ảnh tạp chí.

Sau khi kết thúc buổi chụp hình, các nhân viên công tác vội vàng chuyển dụng cụ cần thiết đến địa điểm ngoại cảnh tiếp theo.

Trong phòng nghỉ ngơi của nghệ sĩ, Lục Lâm Thành ánh mắt thâm trầm nhìn mấy bức ảnh « Tiên nữ khóc nỉ non » lúc lên sân khấu nhận thưởng của Lương Yên đã được chuyển đến trang chủ của anh.

Sau đó là video Lương Yên chơi ném đĩa ở “Đại hội thể thao idol”.

Cùng với đó là nghi thức tiếp ứng theo kiểu quân đội của các fanboy.

Các nhân viên làm việc đang không ngừng bận rộn đi qua đi lại sau lưng, không hiểu tại sao Lục Lâm Thành lại cảm thấy hơi chột dạ, quay đầu nhìn lại, sau đó đưa điện thoại đến gần ngực của mình, đảm bảo người khác sẽ không thể nhìn thấy được nội dung trên màn hình di động nữa.

Lục Lâm Thành nhìn những cây đèn led, biểu ngữ màu xanh lá cây đủ loại đủ kiểu dáng, khẽ híp mắt.

Đây là màu sắc tiếp ứng cho Lương Yên?

Thật con mẹ nó xanh* nha !

(*Ý bạn Lục của chúng ta là xanh trong từ đội nón xanh ý ạ!!)

Chương 31

Trong phòng khách của căn hộ chung cư, Lương Yên chăm chú nhìn vào lịch ngày trong điện thoại, vừa bẻ ngón tay vừa kinh hồn bạt vía tính ngày tháng, sau đó vẻ mặt càng thêm hốt hoảng tái nhợt.

Dẫu cách một tầng không khí nhưng Khương Mộc vẫn có thể cảm nhận được lúc này trong lòng Lương Yên đang run rẩy đến nhường nào, hẳn cũng không tự chủ được khấn trương theo, hai chân run lẩy bẩy.

Cuối cùng Khương Mộc vẫn không nhịn được hỏi: “Không..... phải chứ?”

“Cô và Lục Lâm Thành, khi nào?”

“Chắc là của Lục Lâm Thành rồi, đúng không?”

Rốt cuộc Lương Yên cũng rời khỏi màn hình điện thoại, ngẩng đầu nhìn lên, vẻ mặt tràn ngập sự tuyệt vọng.

Khương Mộc chỉ muốn vả miệng mình ngay lập tức: “Xin, xin lỗi, tôi không cố ý.”

Lương Yên không nói gì, đột nhiên ré lên một tiếng, sau đó bẹp miệng, hai hàng lông mày nhíu chặt không kể hờ, biểu cảm lã chã chực khóc.

Lương Yên cảm thấy mình sắp điên lên rồi.

Lần đầu tiên là căn hộ trong khu Nam Tĩnh kia, cô còn nhớ rõ đêm đó hình như Lục Lâm Thành cũng có làm biện pháp tránh thai, vào thời điểm máu chót đã lấy cái ấy từ trong tủ đầu giường ra, cho nên nửa tháng sau người bạn tốt của cô vẫn đến đúng hạn.

Lần thứ hai, đêm đó cô uống say, trong một căn phòng khách sạn ở thành phố Cổ Đông, ngoại trừ cái gì mà chính diện, phía sau, mặt bên đó, tất cả những chi tiết còn lại cô hoàn toàn không thể nhớ nổi.

Lương Yên đau khổ chôn đầu vào đầu gối, mười ngón tay cào tóc, trong lòng hận không thể giết được Lục Lâm Thành.

Người đàn ông thói tha này.

Đối mặt với loại tình huống này, Khương Mộc thật sự không biết nên an ủi Lương Yên như thế nào mới phải, nhất thời hơi luống cuống tay chân. Từ nhỏ hắn đã được dạy rằng nếu như gặp phải những chuyện này thì phải đến bệnh viện, không thể làm gì khác hơn là vồ vồ vào vai Lương Yên một cái: “Trước tiên cô đừng hoảng hốt, hay là tôi đi cùng cô đến bệnh viện một chuyến kiểm tra xem thế nào?”

“Cũng chưa chắc chắn được chuyện gì đâu, cho dù thực sự là... Là có đi chẳng nữa... Mặc kệ thế nào cũng phải hỏi bác sĩ đã.”

Lương Yên ngẩng đầu, một tay còn vồ về chiếc bụng nhỏ, lại nhớ đến ký ức tuổi thơ

“Tang phụ lại tang mẫu” lúc nhỏ của mình, cảm xúc sa sút đến cực điểm.

Sáng sớm hôm sau.

Lương Yên đeo khẩu trang, đội mũ, mang kính râm, võ trang đầy đủ xuất hiện ở phòng khám bệnh quốc tế của bệnh viện thành phố.

Phòng khám bệnh quốc tế của bệnh viện thành phố không chỉ cung cấp dịch vụ cho bạn bè quốc tế mà còn cung cấp các dịch vụ chất lượng cao cho bệnh nhân có nhu cầu đặc biệt, dĩ nhiên, đi đôi với nó là chi phí chữa bệnh cao ngất ngưỡng. Rất nhiều nữ minh tinh trong làng giải trí này đều lựa chọn nơi này để trải qua kỳ sinh nở của mình, không chỉ vì kỹ thuật y tế tốt hơn nhiều so với các bệnh viện tư nhân mà công tác bảo mật cho bệnh viện cũng được thực hiện một cách tuyệt đối. Nhưng bởi vì chi phí thực sự quá cao, thậm chí có lúc sẽ cảnh tượng ba người ngoại quốc không có tiền chen chúc trong một phòng bệnh bình thường, mà người có tiền trong nước lại chiếm hết phòng khám bệnh quốc tế.

Lúc Lương Yên nhìn bên phí khám và chữa bệnh đắt đến mức có thể nói là không biết xấu hổ mà huyết thái dương đều nháy dưng cả lên.

Trong phòng khám rộng rãi sáng sủa, Lương Yên tháo khẩu trang xuống, cung kính đưa bản xét nghiệm của mình cho bác sĩ, tâm trạng vô cùng khẩn trương, hai tay không ngừng xoắn chặt với nhau.

Người khám bệnh cho Lương Yên là một nữ bác sĩ khoảng chừng hơn bốn mươi tuổi, trên mặt mang một chiếc kính không vành, cả người tản mát toát ra hơi thở khiến người ta cảm thấy vô cùng thoải mái.

Rõ ràng cô ấy đã thành thói quen với việc bệnh nhân của mình là nhân vật công chúng, liếc nhìn bản xét nghiệm một cái, sau đó lại xuyên thấu qua mắt kiếng nhìn vẻ mặt tràn đầy sự thấp thỏm bất an của Lương Yên.

Lương Yên bị nhìn như vậy, trong lòng nhất thời càng khẩn trương hơn.

Bác sĩ nhẹ nhàng nói: “Lương tiểu thư, căn cứ vào những triệu chứng mà cô miêu tả và kết quả nghiệm cho thấy, chỉ số

gonadotropin màng đệm người HCG của cô là 2.1, các chỉ số còn lại vẫn nằm trong mức bình thường, cho nên dựa vào chẩn đoán bước đầu của tôi, hiện tại cô không mang thai.”

Lương Yên vẫn còn chưa thể phản ứng kịp, giật giật khóe miệng: “Vậy, vậy tôi...”

Nữ bác sĩ còn nói: “Lần này chu kỳ kinh nguyệt kéo dài có thể liên quan đến cuộc sống sinh hoạt hàng ngày gần đây của cô, bình thường hãy cố gắng giữ tâm trạng thoải mái, sau đó thực hiện những bài tập thể dục vừa phải là được.”

Lương Yên nghe được những lời này, tâm trạng nhất thời như mở cờ trong bụng, thiếu chút nữa vui mừng đến mức đầu óc mê muội, chân mày khóe miệng đều tràn ngập ý cười: “Cảm ơn bác sĩ, cảm ơn bác sĩ.”

Nữ bác sĩ thở phào nhẹ nhõm.

Lương Yên mừng như điên xong lại đột nhiên trở nên thanh nhã và yếu ớt, cười hỏi: “Vậy, bác sĩ xem kinh nguyệt của tôi không đều thế này, có cần phải uống thuốc, ăn uống hay điều chỉnh gì không ạ?”

Bác sĩ kiểm tra hồ sơ bệnh lý trong máy tính rồi nói: “Với tình trạng giống như cô thì không cần thiết lắm, hơn nữa trong hồ sơ bệnh án được lưu trữ thì trước đây cô cũng đã từng đến bệnh viện này khám bệnh, đều không cần phải dùng thuốc hỗ trợ điều trị.”

“Đợi một chút, đợi một chút.” Lương Yên đột nhiên kêu ngừng lại, nhào người về phía trước lại gần nhìn rõ hơn: “Trước đây tôi đã đến khám bệnh ở bệnh viện này sao?”

Các bệnh viện thường sẽ lưu giữ lại hồ sơ bệnh án của tất cả bệnh nhân đến khám trong một thời gian dài.

Nữ bác sĩ gật đầu xác nhận, quy trình trong hồ sơ bệnh án lần trước

giống hệt như lần này vậy, cũng đều là nghi ngờ mang thai, kết quả đến bệnh viện kiểm tra thì chỉ là kỳ kinh nguyệt bị trì hoãn kéo dài mà thôi.

Lương Yên nghĩ rằng có thể trong ba năm mất trí nhớ kia cô đã từng đến đây, ngược lại cũng không quá để ý đến chuyện này, cũng không hỏi nhiều, chỉ là vừa nghĩ đến bây giờ bản thân mình không mang thai đã cảm thấy nhẹ cả người, cuối cùng gần như là nhảy chân sáo ra khỏi phòng khám bệnh.

Khương Mộc vẫn luôn chờ ở bên ngoài, thấy Lương Yên đi ra về mặt lập tức trở nên khẩn trương: “Sao rồi, kết quả cuối cùng?”

Lương Yên cầm kết quả xét nghiệm vỗ vỗ lên người Khương Mộc, khuôn mặt nhỏ nhắn dương dương tự đắc: “Lục Lâm Thành đâu có lợi hại đến thế.” Một lần đã trúng.

Không có một tiểu tử đột nhiên nhô ra làm đảo lộn cuộc sống của mình, rốt cuộc Lương Yên cũng có thể thả lỏng bản thân.

Bị một màn này hù dọa đến như vậy, Lương Yên nhất thời cảm thấy việc nợ tám trăm vạn ân tình kia so với cảm giác sợ hãi khi có thể mang thai đứa trẻ của Lục Lâm Thành thực sự quá nhẹ nhàng, trái tim bị kích thích lớn đến thế, lúc này cô đã có dũng khí gọi điện thoại cho anh ta.

Kết quả lại được người trợ lý của Lục Lâm Thành bắt máy, lúc người trợ lý nhận điện thoại nhìn thấy tên người gọi đến là Lương Yên còn tỏ ra vô cùng khách khí, nói khoảng thời gian gần đây Lục Lâm Thành đều ở nước ngoài, sau khi chụp ảnh tạp chí ở Hokkaido xong sẽ phải đi đến Pháp tham gia liên hoan phim gì đấy, một đồng lịch trình ngốn ngang.

Lương Yên thất vọng cúp máy.

Lục Lâm Thành không về nước, vậy ai sẽ cùng cô đi nhận giấy

chứng nhận ly hôn?

Lương Yên chỉ tập trung tinh thần nghĩ đến việc còn chưa nhận giấy chứng nhận ly hôn, Khương Mộc cũng không rảnh rỗi chút nào. Sau khi Lương Yên tham gia mấy chương trình đã tạo được cho mình một sức nóng nhất định, liên tiếp có mấy chương trình chủ động tìm đến, nhưng hầu như đều là những chương trình tạp kỹ chiếu mạng không có tiếng tăm gì, tỷ suất khán giả cũng thê thảm đến mức không muốn nhìn.

Lương Yên nhìn lướt qua một lượt danh sách những chương trình tạp kỹ đến cửa tìm cô, một cái thuộc thể loại tình cảm, một cái thuộc đề tài rèn luyện qua thực tế, còn có một chương trình về cuộc sống thường ngày.

Chương trình tình cảm kia có lẽ đã nhìn trúng cái duyên tạo CP của Lương Yên, muốn cô đóng vai một cặp vợ chồng tú ân ái cùng với một nam khách mời khác.

Lương Yên không chút do dự đã dứt khoát gạt phăng chương trình này ra khỏi danh sách lựa chọn của mình. Người của ê kíp sản xuất kia sợ là muốn bị ăn mắng đến chết mới chạy đến đây tìm cô, ai mà không biết cô là vợ trước của Lục Lâm Thành, vừa mới tuyên bố ly hôn trước công chúng chưa được bao lâu thì đã đóng vai vợ chồng giả với người khác trong chương trình tạp kỹ, chẳng phải chuyện này chứng minh cô đang rất cô đơn và trống vắng sao.

Chương trình đề tài rèn luyện qua thực tế kia có thể đã nhìn trúng khả năng về thể dục thể thao của Lương Yên, trong mỗi một tập, các khách mời sẽ phải đi đến các thành phố khác nhau để làm nhiệm vụ thực tế mà ban tổ chức đã chuẩn bị trước đó.

Lúc đầu Lương Yên còn cảm thấy có hứng thú, kết quả sau khi tìm hiểu một chút về chương trình này ở hai mùa trước thì lại phát hiện ê kíp sản xuất chỉ đơn thuần lấy việc chinh khách mời làm thú vui, cho rằng khách mời bị chinh càng thảm thì sẽ càng thu hút được

nhieu người xem, thậm chí có tập còn ép người ta ăn cả mắt trâu, nhưng kết quả cuối cùng lại hoàn toàn tương phản, khán giả xem chương trình vừa cảm thấy ghê tởm vừa tức giận, mùa sau so với mùa trước càng nát.

Chỉ còn lại chương trình tạp kỹ về cuộc sống hàng ngày mà cụ thể hơn là về tình cảm gia đình kia.

“Bảo bối nhà ai?” là một chương trình tạp kỹ về tình cảm gia đình hoàn toàn mới, người của ê kíp sản xuất sẽ chọn ra tổng cộng bốn đứa nhỏ dễ thương và bốn minh tinh nổi tiếng trong làng giải trí, mỗi một minh tinh sẽ chịu trách nhiệm chăm sóc một đứa trẻ trong vòng hai mươi ngày, trong khoảng thời gian này bọn họ sẽ tạm thời được gọi là “Vú em*” và “Bà vú”.

(*Nguyên văn: 奶爸 [Nǎi ba]: ý chỉ những người đàn ông làm bảo mẫu chăm sóc cho đứa nhỏ.)

Hai mươi ngày này mỗi ngày đều được phát sóng trực tiếp trên trang web 24/24, ngoài ra một tập phim kéo dài một tiếng rưỡi đã cắt nổi biên tập trau chuốt sẽ được phát sóng vào mỗi cuối tuần.

Lương Yên vừa nhìn đã cảm thấy dường như chỉ có cái này tương đối đáng tin nhất, nhưng còn có chút lo lắng: “Chăm sóc đứa bé? Tôi nào biết phải chăm sóc một đứa bé như thế nào đâu.”

Khương Mộc: “Điều bạn tổ chức muốn nhất chính là khách mời không có kinh nghiệm chăm sóc đứa nhỏ mà, nếu như cái gì cũng biết, cái gì cũng thành thạo thì còn gì thú vị nữa.”

“Cũng đúng.” Lương Yên khẽ gật đầu nhưng nhìn về mặt vẫn còn hơi do dự.

Khương Mộc: “Chờ hai mươi ngày sau chương trình này kết thúc thì thể nào Lục Lâm Thành cũng đã về nước rồi, cô không muốn tìm anh ta nhận giấy chứng nhận ly hôn sao?”

“Ý kiến hay!” Lương Yên nghe xong hào hứng vỗ đùi, nhìn về phía tờ thông cáo trong tay Khương Mộc, “Không phải chỉ là chăm sóc đứa nhỏ thôi sao. Tôi đi.”

Bàn về khâu quảng cáo trước khi chính thức phát sóng trực tiếp của “Bảo bối nhà ai” không quá rầm rộ, hơn nữa lại không có những khách mời siêu sao, vì thế sức nóng lúc bắt đầu phát sóng trực tiếp cũng không quá cao.

Lương Yên mang theo vali hành lý của mình trong hai mươi ngày tiếp theo, bởi vì biết phải chăm sóc cho một đứa nhỏ cho nên trong vali đựng không ít đồ ăn vặt và các món đồ chơi thú vị, đúng giờ đi đến là địa điểm ghi hình đầu tiên là một căn biệt thự nhỏ.

Ba “vú em” và “bà vú” khác cũng đã có mặt, một trong hai “vú em” năm nay vừa tròn mười bảy tuổi Đoàn Gia Hành, Đoàn Gia Hành xuất thân là một ngôi sao nhí, mức độ quốc dân không tệ, nhưng sau khi lớn lên vì không có tác phẩm nào xuất sắc nổi bật hơn nữa lại ít được tiếp thị marketing nên fan sinh mệnh tương đối ít, thời gian gần đây vừa thi đậu Học viện Điện Ảnh, “Bảo bối nhà ai” là chương trình đầu tiên hân tham gia để hướng đến sự phát triển trong làng giải trí sau khi trưởng thành.

(*Fan sinh mệnh: 本命粉: Một nhóm fan coi thần tượng của mình là tất cả, chỉ cần người ấy tồn tại, yêu thích tất cả mọi thứ của họ.)

Một người vú em khác chính là nam người mẫu Triệu Vũ, Triệu Vũ là một trong những người mẫu nam hàng đầu Trung Quốc, trong giới người mẫu quốc tế đứng trong top 50, đã từng được sải bước trên sân khấu của các chương trình thời trang lớn trên thế giới, thậm chí còn được trình diễn phần mở màn, mấy năm gần đây đang có ý định phát triển trong làng giải trí nên mới đồng ý tham gia vào “Bảo bối nhà ai?”

Ngoại trừ Lương Yên ra thì một “bà vú” còn lại chính là nữ ca sĩ thuộc trường phái thực lực*- Tạ Viện, Tạ Viện lớn hơn Lương Yên vài tuổi. Mặc dù mang danh là trường phái thực lực nhưng lại thiếu những bài hát được ưa chuộng phổ biến, vì thế mấy năm nay vẫn luôn không nóng không lạnh, lần này quyết định đến tham gia chương trình tạp kỹ này có lẽ cũng là vì muốn làm nóng tên tuổi của mình.

(*Trường phái thực lực: Ý chỉ người nào đó hoặc đoàn đội nào đó có năng lực thực sự, hoặc đạt được những thành tựu trình độ nhất định trong chuyên môn của mình, trường phái thực lực thường gặp trong giới thể dục thể thao, âm nhạc, điện ảnh...)

Bốn người chào hỏi làm quen với nhau xong, tiếp theo sẽ là màn gặp gỡ với đứa nhỏ mà hai mươi ngày sau mình sẽ phải chăm sóc bên cạnh.

Người của ê kíp sản xuất quyết định bán thắt gút*, không trực tiếp mang bốn người bạn nhỏ ra ngoài trình diện mà sắp xếp mấy nhóc con trong căn phòng bọn họ sẽ ở trong hai mươi ngày sau, sau đó trên biển số của mỗi căn phòng sẽ viết rõ họ tên và đặc điểm tính cách của mỗi người bạn nhỏ.

(*Thắt gút: 关子: Chỗ lý thú nhất, hấp dẫn nhất trong tiểu thuyết, hí kịch, cũng ví với mấu chốt sự việc.)

Người bạn nhỏ phòng thứ nhất- Tử Tử: Tiểu soái ca, lạnh lùng, bá đạo.

Người bạn nhỏ phòng thứ hai- Mộc Hàm: Mặt trời nhỏ ấm áp, thích cười, thích kể chuyện cổ tích.

Người bạn nhỏ phòng thứ ba- Tiểu Anh Đào: Mạnh mẽ, đáng yêu.

Người bạn nhỏ phòng thứ tư- Lạc Lạc: Thích khóc nhè, thích khóc

nhè, thích khóc nhè.

Lúc mấy người Lương Yên nhìn thấy đặc điểm tính cách của Lạc Lạc cũng chỉ cười cười, bốn người ở đây đều là những “vú em” “bà vú” chưa có kinh nghiệm chăm sóc trẻ con, thành thật mà nói trong lòng bọn họ đều hi vọng đứa nhỏ bên cạnh mình sẽ ngoan ngoãn nghe lời một chút, sợ nhất chính là gặp phải đứa nhỏ thích khóc nhè.

Tiếp theo sẽ là rút thăm lựa chọn.

Đoàn Gia Hành rút trúng người bạn nhỏ đáng yêu dễ thương Tiểu Anh Đào, Triệu Vũ rút trúng người bạn nhỏ Tử Tử, Tạ Viện là Mộc Hàm ấm áp, còn người bạn nhỏ Lạc Lạc thích khóc nhè trong căn phòng số bốn...

Lương Yên bắt đắ dĩ nhìn số 4 được ghi trên quả bóng bàn trong tay mình.

Lúc này, khán giả ngồi xem truyền hình trực tiếp cũng đã bắt đầu dần dần sôi động hẳn lên, có vẻ như tất cả mọi người đều rất hài lòng với kết quả này.

[Triệu Vũ và Tử Tử, “vú em” bằng sơn và con trai bằng sơn, thật tuyệt.]

[Rõ ràng Đoàn Gia Hành vẫn còn là một đứa trẻ mà, vô cùng chờ mong dáng vẻ em trai chăm sóc một đứa nhỏ sẽ là như thế nào.]

[Lương Yên 2333333333]

[Chỉ cần nghe đến tiếng khóc của đứa nhỏ đã cảm thấy nhức đầu rồi, hình như Lương Yên cũng chưa có con đúng không, cô lên.]

...

Lương Yên kéo vali hành lý đến trước cửa căn phòng số 4.

Ngay khi cô đang chuẩn bị đưa tay lên gõ cửa thì đúng lúc này lại đột nhiên nghe thấy trong phòng dường như có âm thanh gì đó.

Tiếng khóc lớn của một bé gái phát ra ngoài.

Một Lương Yên chưa từng tiếp xúc chăm sóc đứa trẻ nuốt một ngụm nước miếng, trong lòng đã bắt đầu có dự cảm bất an.

Nhưng cô vẫn gõ gõ cửa một cái, sau đó mỉm cười đẩy cửa ra, trước tiên lộ đầu vào trong nhìn một vòng, sau đó nở nụ cười vô cùng thân thiện: “Chào cháu.”

Trong phòng, người bạn nhỏ Lạc Lạc đang ngồi trên giường, nhóc con khoảng chừng bốn tuổi, mái tóc bên sừng dê* trên đầu rối loạn tùm lum tùm la, rõ ràng là đáng vẻ vừa mới tỉnh ngủ, vừa khóc vừa đưa tay lau nước mắt cho mình.

Lương Yên kéo vali bỏ vào trong một góc phòng, thử thăm dò ngồi xuống bên mép giường chào hỏi: “Người bạn nhỏ Lạc Lạc.”

Người bạn nhỏ Lạc Lạc nhìn cô một cái, sau đó tiếp tục khóc.

Bên dưới đạn mạc đều tỏ vẻ [Chắc có lẽ đứa nhỏ tỉnh lại không thấy bố mẹ nên đau lòng.]

Sau đó “bà vú” thực tập Lương Yên bắt đầu luống cuống tay chân dùng mọi cách dỗ con.

Cô đã mang ra hết những đồ chơi, đồ ăn vặt, những con búp bê hay tượng gỗ có trong vali hành lý của mình, nhưng Lạc Lạc cũng không thèm nhìn một cái, liên tục khóc lóc đã gần nửa tiếng đồng hồ.

[Lương Yên có biết dỗ dành không vậy, đứa nhỏ khóc lâu như vậy không tốt cho cơ thể đâu.]

[Rõ ràng Lương Yên đã bó tay rồi.]

[Tại sao tôi lại có cảm giác Lương Yên cũng sắp khóc thề này.]

[Yên Yên cố lên!]

.....

Dĩ dành nhóc con như thế nào cũng không được, Lương Yên thực sự rất muốn khóc.

Cô lại giơ con búp bê nhỏ lắc lư trước mặt Lạc Lạc: “Cháu xem cái này đáng yêu biết bao nhiêu, Lạc Lạc đừng khóc nữa được không?”

Lạc Lạc càng khóc thương tâm hơn: “Cháu không muốn hu hu hu hu hu...”

Hốc mắt Lương Yên cũng đỏ bừng: “Vậy Lạc Lạc muốn cái gì nói cho dì được không, nhìn cháu khóc dì cũng muốn khóc quá.”

Đạn mạc:

[Lương Yên lại tự xưng mình là dì kìa.]

[Nói thế nào đi chẳng nữa thì người ra cũng gần ba mươi tuổi rồi còn xưng chị với một đứa nhóc sao được.]

[Lương Yên thật đáng thương.]

Lương Yên không thể làm gì khác hơn là lấy điện thoại ra đưa đến trước mặt Lạc Lạc: “Lạc Lạc muốn chơi trò chơi không? Đừng khóc, chơi trò chơi được không?”

Cô chưa bao giờ nghĩ sẽ dùng điện thoại để dành một đứa trẻ ngay trước ống kính máy quay, nhưng bây giờ cô gần như đã cùng

đường bí lối rồi.

Nhưng rõ ràng Lạc Lạc không thể cảm thấy hứng thú với điện thoại của Lương Yên chút nào, tùy tiện lướt đến lướt lui trên màn hình mấy cái, vô tình lại click vào một bài viết Weibo.

“Cuốn tạp chí Hokkaido của Lục Lâm Thành đã được phát hành, trình diễn “Bản tình ca mùa đông” trong tuyết trắng.”

Phía dưới là bức ảnh Lục Lâm Thành chụp ở Hokkaido.

Lương Yên nhìn thấy nhất thời cảm thấy xấu hổ muốn chết, ngay khi cô đang muốn thoát ra thì đúng lúc này Lạc Lạc lại đột nhiên nắm lấy tay cô, nước mắt lưng tròng nhìn chằm chằm vào màn hình di động.

“Cháu muốn nhìn Lục ca ca.”

Trong khoảnh khắc nghe được ba chữ “Lục ca ca” trong miệng Lạc Lạc, Lương Yên cảm giác như sét đánh ngang tai.

Cô chợt dạ quay đầu lại nhìn camera phát sóng trực tiếp trên nóc nhà một cái, thử thương lượng cùng với Lạc Lạc: “Chúng ta đổi cái khác được không?”

Lạc Lạc nghe vậy lại làm ra vẻ muốn khóc: “Cháu muốn xem, cháu phải xem Lục ca ca, mẹ cháu thích Lục ca ca, cháu cũng thích Lục ca ca hu hu hu...”

Lương Yên bị tiếng khóc của Lạc Lạc dọa sợ, biểu cảm trên mặt còn khó coi hơn cả khóc.

Khán giả đang ngồi xem phát sóng trực tiếp lúc đầu còn không biết “Lục ca ca” trong miệng Lạc Lạc là ai, cho đến khi ống kính máy quay đến gần.

Sau đó, đạn mạc chỉ còn [Mẹ kiếp!]

Nửa tiếng sau, Lương Yên ôm Lạc Lạc trong ngực, dưới ánh mắt soi mói nhìn lom lom của khán giả cả nước, nhìn về phía điện thoại di động, cùng Lạc Lạc nhìn ảnh chân dung của Lục Lâm Thành nửa tiếng đồng hồ.

Cũng chính là bức ảnh mới nhất của chồng trước của cô.

Sau đó Lương Yên mới phản ứng kịp, đứa nhỏ mình đang ôm trong ngực, lại chính là một fan nhí của Lục Lâm Thành.

Trong lòng thực sự rất muốn chết.

Chương 32

Lạc Lạc nắm chặt di động trong tay, chăm chú nhìn vào bức ảnh “ngọc” của Lục Lâm Thành trên màn hình điện thoại tựa như đang xem bộ phim hoạt hình mà cô thích nhất.

Người đàn ông trong hình mặc một chiếc áo bành tô màu nâu nhạt, dáng người cao ráo rắn chắc nổi bật giữa khung cảnh tràn ngập tuyết trắng ở Hokkaido.

Lương Yên thử thăm dò đưa tay ra, động tác rất nhẹ nhàng và cẩn thận, muốn rút điện thoại từ trong bàn tay nhỏ của Lạc Lạc ra.

“AAA...”

Nhưng mà cô chỉ vừa mới chạm vào điện thoại của mình thì Lạc Lạc đã không hài lòng hừ hừ một tiếng, bàn chân nhỏ nhấn đạp đạp, ôm điện thoại dịch người ra, quay lưng lại chỉ chừa lại cho Lương Yên một cái gáy dễ thương.

Lạc Lạc nhìn đến hứng khởi, lặng lẽ nhích lại gần màn hình điện thoại, chu môi hôn chụt lên khuôn mặt của Lục Lâm Thành trên màn hình một cái.

Lương Yên nhìn vào dấu nước miếng trên điện thoại, vẻ mặt lúc này chẳng khác nào một ông lão nóng nảy.

Thế mới nói người đàn ông Lục Lâm Thành này, bây giờ ngay cả cô nhóc học mẫu giáo cũng không buông tha sao?

Cô không biết anh ta thậm chí còn có những fan nhí như thế này

đấy.

Mức độ phổ biến tập mở màn của “Bảo bối nhà ai?” không cao, hơn nữa sau sự kiện “Trên màn huỳnh quang” lần trước, hiện tại người hâm mộ của Lục Lâm Thành đã ăn ý thống nhất thực hiện theo nguyên tắc tất cả những chương trình có mặt Lương Yên sẽ không xem không quan tâm, vì thế dưới cửa sổ bình luận không có những đốp chác hay bình luận khó nghe mà chỉ là một bầu không khí vui vẻ.

[Ha ha ha ha ha nhìn vẻ mặt của Lương Yên kìa.]

[Bức ảnh tạp chí này của Lục Lâm Thành đẹp quá đi mất! (Thét chói tai.)]

[Những bạn nhỏ nhà trẻ bây giờ đã bắt đầu theo đuổi thần tượng của mình rồi sao?]

[Đương nhiên rồi, em gái lớp lớn mẫu giáo của tôi chỉ cần nhìn thấy Lục Lâm Thành trên TV thì lại bắt đầu phấn khích nhảy nhót không ngừng đấy.]

[Em họ mới lên tiểu học của tôi đặt màn hình khóa điện thoại là hình ảnh Lục Lâm Thành đấy!]

[Chắc hẳn Lương Yên có đánh chết cũng không thể ngờ được cô bé này vừa nhìn thấy ảnh chồng trước của mình thì lập tức nín khóc ha ha ha ha ha.]

[Sự xuất hiện của Lục XX đơn giản chỉ là do tình cờ, người hâm mộ của Lương Yên tỏ vẻ từ chối ràng buộc.]

.....

Dẫu sao Lạc Lạc cũng mới bốn tuổi, yêu thích Lục Lâm Thành có lẽ là do ảnh hưởng từ mẹ mình, ở trong lòng nhóc con, người đàn ông

đẹp trai trên TV kia chính là “Lục ca ca” của nó, còn lịch sử hôn nhân của Lương Yên và Lục Lâm Thành lại không nằm trong phạm vi hiểu biết của người bạn nhỏ, nhóc không quen biết Lương Yên.

Một người bạn nhỏ ngay cả hai chữ “vợ trước” cũng không biết là gì, càng không biết quan hệ giữa cô và Lục Lâm Thành, vì thế cho dù Lương Yên có xấu hổ thế nào đi chăng nữa cũng không còn cách nào khác.

Lương Yên thở dài cảm thán, vừa ngồi bên cạnh cùng Lạc Lạc ngắm ảnh Lục Lâm Thành vừa lấy khăn giấy lau nước mắt còn vương lại cho cô bé.

Lúc được lau nước mắt, ánh mắt Lạc Lạc nhìn Lục Lâm Thành thậm chí còn không chớp chớp lấy một cái.

Cô nhóc ngắm Lục Lâm Thành đủ rồi, rốt cuộc cũng không khóc nữa, lưu luyến không buông trả điện thoại lại cho Lương Yên.

“Bảo bối nhà ai?” chủ yếu là ghi lại cảnh sinh hoạt hằng ngày ở chung với nhau của người nổi tiếng và trẻ em, người của ê kíp sản xuất ngoại trừ đôi lúc xuất hiện để sắp xếp nhiệm vụ thì còn lại gần như không tham dự vào bất cứ chuyện gì, tất cả nhất cử nhất động hàng ngày của khách mời đều được ghi lại trong lúc phát sóng trực tiếp.

Lương Yên lấy tư cách một người phụ huynh thực tập có trách nhiệm với tất cả sinh hoạt thường ngày của Lạc Lạc trong những ngày sắp tới. Cô xoa xoa bím tóc sừng dê nhỏ rồi rời sau khi tỉnh ngủ của nhóc con, rồi lấy một chiếc lược trong vali hành lý chải đầu cho bé.

Sự thật chứng minh bức ảnh của Lục Lâm Thành quả nhiên có sức cuốn hút vô cùng mạnh mẽ, mặc dù Lạc Lạc vẫn còn dấu cái miệng nhỏ nhắn, vẻ mặt miễn cưỡng dựa sát vào người dì xa lạ này, nhưng đã không còn chống đối lại Lương Yên nữa.

Dẫu sao thì dì Lương Yên cũng đã cùng nhóc ngồi ngắm ảnh của “Lục ca ca” suốt nửa tiếng đồng hồ.

Lương Yên gỡ bím tóc sừng dê rồi bời của Lạc Lạc ra rồi tết lại một lần nữa, để tránh kéo phải da đầu, cô chải vô cùng cẩn thận, một tay đề bím tóc xuống tay kia nhẹ nhàng chải, mái tóc mềm mại của đứa trẻ nhanh chóng trở nên gọn gàng suôn mượt. Lương Yên nhất thời nổi hứng, muốn thay đổi kiểu tóc cho Lạc Lạc, thế là cô lại buộc hai bím tóc sừng dê trên đầu thành hai búi tóc nhỏ khiến cô bé thoát nhìn giống như chú tiểu Na Tra trong truyền thuyết, cuối cùng còn cài một chiếc kẹp tóc hình dâu tây ở bên đầu.

Bình luận phía dưới không ngừng tuôn trào.

[Cô nhóc Lạc Lạc này thật xinh đẹp!]

[Khi còn bé mẹ cũng đã từng búi tóc Na Tra cho tôi!]

[Oa, nhìn Lương Yên thật dịu dàng.]

[Yên Yên nhà chúng ta sao lại có thể kiên nhẫn đến vậy chứ?]

[Tôi cũng muốn được Yên Yên búi tóc cho hu hu hu.]

Lúc ê kíp sản xuất tuyển chọn những em nhỏ tham gia chương trình đều chú trọng vào tiêu chuẩn đó là ngoại hình xinh đẹp dễ thương. Trong hai cô bé, Tiểu Anh Đào đáng vẻ mạnh mẽ dễ thương, khuôn mặt nhỏ nhắn nụ cười nhìn một cái là muốn cắn cắn. Còn Lạc Lạc mặc dù thích khóc nhè, nhưng lúc yên tĩnh ngũ quan trên khuôn mặt rất sắc sảo, sống mũi cao thẳng, đôi mắt long lanh to tròn, cảm nhận cân sức, là một mỹ nhân bán thành phẩm.

Sau khi búi tóc xong, Lương Yên cầm một chiếc gương trang điểm đến trước mặt Lạc Lạc để cho cô bé nhìn một chút: “Đẹp không Lạc Lạc?”

Lạc Lạc khịt khịt mũi tỏ vẻ hài lòng.

Lương Yên nghĩ lúc này không lôi kéo làm quen thì còn đợi đến lúc nào, mỉm cười nói: “Vậy từ bây giờ Lạc Lạc hãy làm bạn tốt với dì Lương Yên được không?” Cô cũng tiến sát đến bên cạnh chiếc gương, chiếc gương trang điểm phản chiếu khuôn mặt cô và Lạc Lạc: “Nhìn xem dì và Lạc Lạc thật giống nhau nha.”

Hai khuôn mặt một lớn một nhỏ trong gương, Lương Yên trời sinh đã có một làn da bóng bẩy mịn màng, thoát nhìn rất giống với làn da trắng nõn của Lạc Lạc, hai người nhìn một lúc lâu quả thật vẫn có thể chỉ ra điểm tương đồng.

Lạc Lạc chỉ chỉ vào búi tóc nhỏ trên đầu mình, giọng nói trong trẻo thanh thúy: “Vậy dì cũng phải, cũng phải búi như thế này.”

“Cháu muốn tóc dì cũng giống như vậy.”

Lương Yên nhìn hai búi tóc Na Tra ngây thơ trên đầu Lạc Lạc: “...”

Cô đã hai mươi ba tuổi rồi!!!

Lương Yên thử thương lượng: “Dì Lương Yên làm kiểu tóc khác cho cháu được không? Kiểu tóc của Lạc Lạc không phù hợp với...”

Nhưng cô còn chưa kịp nói xong thì đã thấy trong hốc mắt của Lạc Lạc đang ngời đôi diện long lanh ánh nước.

Cô bé ủy khuất mếu máo, tựa như một giây tiếp theo nước mắt sẽ tràn mi chảy ra ngoài.

Lương Yên đột nhiên hiểu ra tại sao “Thích khóc nhè” lại được nhấn mạnh đến ba lần trong phần giới thiệu tính cách của Lạc Lạc.

Cô nhớ vừa rồi lúc Lạc Lạc bật khóc dù dỗ dành thế nào cũng không

thể nín, trong lòng không khỏi run cầm cập.

Quá đáng sợ!!!

Lạc Lạc cứ như vậy rưng rưng nhìn Lương Yên.

Lương Yên không thể làm gì khác hơn đành phải thở dài chấp nhận:
“Được rồi.”

Lương Yên bắt chước theo kiểu tóc của Lạc Lạc, cũng buộc tóc mình thành hai búi tóc Na Tra.

Cô còn tưởng rằng kiểu tóc này quá ngây thơ, nhưng bây giờ nhìn trong gương cũng cảm thấy không tệ lắm, mặc dù hơi ngại ngùng khi cố ý “cưa sừng làm nghé” nhưng quả thực vẫn lộ rõ sự trẻ trung trong người mình.

Giống như những thiếu nữ thần tượng sôi nổi tràn đầy sức sống.

Lương Yên làm xong kiểu tóc giống như Lạc Lạc, lấy điện thoại ra chụp một bức ảnh tự sướng cho hai người.

Lạc Lạc rất có cảm giác với ống kính, biểu cảm giống hệt với Lương Yên, hơn nữa kiểu tóc của hai người lại giống nhau như đúc, thực sự vẫn nhìn ra có nét tương đồng.

Những bức ảnh của Lương Yên từ trước đến nay chưa từng qua lớp photoshop nào, chợt nhớ đến ê kíp sản xuất có bảo cô tuyên truyền cho chương trình ở trên Weibo của mình, thế là trực tiếp đăng ảnh lên Weibo: “ “Bảo bối nhà ai” chính thức được phát sóng trực tiếp trên đài truyền hình trái cây, lần đầu tiên đảm nhận vai trò một phụ huynh thực tập nên cảm thấy hơi khẩn trương một chút ha ha, mọi người đừng quên xem và cổ vũ cho tôi và con gái Lạc Lạc nhé. Mạnh mạnh.jpg.”

Phía dưới bình luận Weibo này lúc đầu đều là “Ủng hộ Yên Yên, hãy

vào xem chương trình”, “Yên Yên và người bạn nhỏ đều rất xinh đẹp”, “Móa, bạn học Lương Yên chỉ mới mười tám tuổi thôi sao” cho đến khi có một người hâm mộ tên là “Hội Tâm Deadlock” chia sẻ một bức ảnh.

“Đơn phương tuyên bố, một nhà ba người.”

Fan couple của “Ánh mắt chí mạng” đã ghép ảnh chân dung Nghiêm Chuẩn vào trong bức ảnh tự sướng của Lương Yên và Lạc Lạc, hình ảnh tuần nam mỹ nữ cùng với đứa trẻ đáng yêu thoát nhìn đúng là một nhà ba miệng nhan sắc không tầm thường.

Phía dưới Weibo Lương Yên xưa nay vẫn luôn có rất nhiều người hâm mộ thuộc các fan CP khác nhau, fan CP “Ánh mắt chí mạng” đã tiên phong mở đầu, các nhà còn lại cũng không cam lòng yếu thế.

Chỉ chốc lát sau người hâm mộ “Lương Hứa Yên Phàm” đã ghép hình của Hứa Gia Phàm vào trong bức ảnh chụp chung kia, kèm theo dòng phụ đề: “Đây mới là trời sinh một cặp.”

Ngay cả fan CP “Yên Vũ mạnh mẽ” cũng đồng loạt xuất đạo, khuôn mặt của Chu Vũ Kỳ cũng đã xuất hiện bên cạnh Lương Yên và Lạc Lạc với lời phụ họa “Chẳng sợ ánh mắt của thế tục, tình yêu của chúng ta vẫn thản nhiên và dũng cảm.”

Người hâm mộ ba nhà lại bắt đầu sôi nổi để lại những bình luận khen ngợi và đáp trả bên dưới bức ảnh CP của nhà mình, chỉ muốn đưa tác phẩm của mình lên top đầu như một lời tuyên bố thắng lợi.

Ngay khi bên dưới phần bình luận đang náo nhiệt thì đột nhiên một tài khoản có tên “Tôi yêu Sơn Hỏa” cũng đăng tải một bức ảnh.

Biểu cảm của những ai quét qua bức ảnh này đều không hên mà tỏ vẻ một lời khó nói hết.

Lương Yên, Lạc Lạc và bên cạnh là... Lục Lâm Thành.

Chồng trước Lục Lâm Thành.

Lương Yên và người kia chưa bao giờ đứng chung khung hình, dùng đầu ngón chân để nghĩ cũng biết đây là tác phẩm của ai.

Hai người bọn họ cũng đã thông báo ly hôn rồi mà vẫn chưa thể khiến fan couple người người kêu đánh* này từ bỏ ý định sao?

(*Được trích từ câu thành ngữ “Chuột đi qua đường, người người kêu đánh” chỉ những thứ đáng ghét không vừa mắt.)

Thế là ba nhà “Ánh mắt chí mạng” “Lương Hứa Yên Phàm” “Yên Vũ mạnh mẽ” đã dùng tốc độ ánh sáng cùng đứng chung một chiến tuyến.

Bởi vì bức ảnh CP một nhà ba người Lương Yên và Lục Lâm Thành của “Tôi yêu Sơn Hỏa” có quá nhiều bình luận trả lời phía dưới mà đã vượt mặt ba nhà khác trong trận chiến để vươn lên vị trí dẫn đầu.

Những câu trả lời phía dưới tuy rằng nhiều thật, nhưng nội dung lại rất thống nhất:

“Cút...”

Chương 33

Trong phòng trò chơi ở biệt thự, Lạc Lạc và Tiểu Anh Đào đang cùng chơi búp bê Barbie với nhau, Lương Yên ngồi xếp bằng ở bên cạnh, cuối cùng cũng rút ra được thời gian rảnh để xem điện thoại.

Cô lướt đến phần bình luận dưới Weibo của mình một lần, vẻ mặt không thể diễn tả thành lời.

Lương Yên nắm chặt điện thoại, như có tật giật mình nhìn lên lút xung quanh một lượt, sau đó đưa bàn tay nhỏ bé tội lỗi không chút lưu tình xóa bỏ bức ảnh photoshop một nhà ba người của cô, Lục Lâm Thành và Lạc Lạc đã bị đẩy đến top đầu kia.

“Phù...” Bức ảnh biến mất, Lương Yên thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng mà cô đã quên mất mình đang tham gia vào một chương trình phát sóng trực tiếp 24/24, nhất cử nhất động của mọi người đều hiện rõ dưới cái nhìn chăm chú của khán giả ngồi trước màn hình.

[Lương Yên vừa rồi lên lên lút lút cầm điện thoại làm gì vậy?]

[Ha ha, đang trông giữ đứa nhỏ cũng có thể chơi điện thoại?]

[Cút, đúng là đâu đâu cũng có giang tinh*]

(*Giang tinh: 杠精 là một ngôn ngữ mạng Trung Quốc ám chỉ những người thích tìm niềm vui trong việc tranh cãi, là một người luôn đi ngược lại với ý kiến đám đông, lúc tranh cãi cố ý đưa ra một ý kiến trái ngược mặc kệ điều đó có chính xác, hợp lý không.)

[Cấp báo! Vừa rồi Lương Yên đã xóa bức ảnh photoshop gán ghép cô ấy với Lục Lâm Thành rồi!]

[Ha ha ha, hóa ra là xóa ảnh, cô ấy đang ghét phải đứng chung một khung hình với chồng cũ của mình sao?]

[Trước kia người nào nói Lương Yên muốn cộ nhiệt muốn trời buộc Lục Lâm Thành, thực sự muốn bọn họ đến đây để tự vả mặt mình mà!]

[Lương Anh Tuấn của chúng ta và Lục tiên sinh kết thúc cuộc hôn nhân của hai người bọn họ trong hòa bình, cảm ơn sự chú ý của mọi người.]

.....

Xóa bức ảnh photoshop chung với Lục Lâm Thành, Lương Yên nhìn ba tấm ảnh PS một nhà ba người của ba nhóm fan couple còn lại, trong lòng cảm thấy hơi khó xử.

Khương Mộc đã từng nói rằng cô có nhiều fan couple chèo thuyền cùng lúc như vậy mà đến bây giờ vẫn chưa bị xé quả đúng là một kỳ tích.

Nhưng đến bây giờ Lương Yên đã bắt đầu phát sầu với khái niệm CP mơ màng không rõ này lắm rồi, hiện tại ba nhà fan CP này động một chút là so đo đớp chác cấu xé nhau, nếu như sau này còn xuất hiện thêm vài nhà nữa, há chẳng phải sẽ hỗn loạn đến mức người trong giới hâm mộ phải bùng nổ bộc phát sự tức giận của mình sao. Hơn nữa, mỗi một lần fan couple so sánh đối địch nhau chung quy lại cũng sẽ tăng thêm sự hiềm khích về nhân khí của đối phương, hai bên đều không có cách nhìn đối đẹp với nhau. Nhưng quan trọng nhất bây giờ là, ba nhà này, Nghiên Chuẩn, Hứa Gia Phàm và Chu Vũ Kỳ có lẽ là các fan tương đối Phật hệ* hoặc số lượng không nhiều, nhưng nếu một ngày nào đó bỗng nhiên cô lại bị kéo chung

một chỗ với người hâm mộ điên cuồng của siêu sao...

(*Phật hệ, ý chỉ người hiền lành ít nói.)

Chỉ cần nghĩ đến thôi cũng toàn thân lạnh lẽo.

Vì thế Lương Yên quyết định phải ngăn chặn tận gốc tất cả những khả năng sẽ sinh ra một CP mới có thể tiếp tục tồn tại trong kiếp sống nghệ thuật này.

Bình thường ở chung với nhau tuyệt đối không bao giờ ngồi bên cạnh hai nam khách mời Đoàn Gia Hành và Triệu Vũ, lúc nói chuyện muốn bao nhiêu đứng đắn thì có phải có bấy nhiêu đứng đắn, đến mức có khán giả nhận xét cách nói chuyện của Lương Yên với Lục Gia Hành giống như trưởng bối và vãn bối cách nhau n thế hệ, khiến những người hâm mộ muốn chèo thuyền CP tỷ lệ cảm thấy vô cùng mất mát.

Còn với nam người mẫu Triệu Vũ...

Lúc hai người bạn họ cùng nhau đi siêu thị mua nguyên liệu nấu ăn Lương Yên sẽ nghiêm khắc từ chối sự giúp đỡ của hắn, khi nhìn thấy cô một mình khiêng hai chai dầu ăn và một túi gạo trở về biệt thự nhỏ thì mầm mống CP này cũng hoàn toàn khô héo.

Tính cách cởi mở của Lương Yên dường như rất được lòng hai đứa nhỏ trong nhà, Tiểu Anh Đào mềm mại manh manh luôn muốn Lương Yên ôm mình, Lạc Lạc cũng bá đạo chiếm lấy Lương Yên không buông tay, hai người bạn nhỏ lại bắt đầu dẫu môi tức giận, sau đó Lương Yên cười tủm tỉm cúi người một tay bế một đứa.

Đối với cảnh tượng Lương Yên một tay bế bồng một đứa nhỏ bốn năm tuổi này, các fans hâm mộ đã cảm thấy vô cùng bình tĩnh và quen dần với nó, dẫu sao người ta cũng là một vận động viên cử tạ có thể cùng một lúc khiêng hai chai dầu ăn và một túi gạo cơ mà.

Nhưng mà điều khiến cho Lương Yên đau đầu nhất lại là “thuộc tính Lục Lâm Thành” của Lạc Lạc vẫn không thay đổi, động một chút là khóc, mỗi lần khóc thế nào cũng phải nhìn ảnh của Lục Lâm Thành mới có thể yên lặng.

Toàn bộ tinh thần của Lạc Lạc đã gửi gắm lên trên người Lục Lâm Thành.

Mặc dù mức độ ưa chuộng tập mở màn của “Bảo bối nhà ai?” không cao, nhưng nội dung ấm áp, những đứa nhỏ lại vô cùng dễ thương đáng yêu, phụ huynh thực tập không có nhiều kinh nghiệm chăm sóc một đứa nhỏ luôn tạo ra những tình huống hài hước dở khóc dở cười, không có những màn bức xé tranh đấu, đúng lúc trở hết tài năng giữa hàng loạt chương trình tạp kỹ ồn ào tranh cãi ầm ĩ, số người đến xem bản phát sóng trực tiếp cùng với sức nóng của các đoạn trích nổi bật phát ra mỗi ngày cứ thế tăng lên không ngừng.

Trước đó hai ngày, một phiên bản ngắn gọn đặc sắc tập đầu tiên của “Bảo bối nhà ai?” được phát sóng, trong đó có một người bạn nhỏ Lạc Lạc thậm chí còn lên hot search.

Tên hot search: “Fan nhí của Lục Lâm Thành.”

Cộng đồng mạng đồng thời chia sẻ rộng rãi một bức ảnh động của Lạc Lạc, lúc đầu cô bé còn đang há miệng gào khóc nhưng sau khi nhìn đến ảnh Lục lâm Thành trên điện thoại thì ngay lập tức ngừng khóc, im lặng, hai mắt to tròn ngấn nước nhìn chằm chằm vào bức ảnh không thèm nháy mắt lấy một cái, khuôn mặt nhỏ nhắn chuyên chú đến mức không thể nhìn ra được đây là cô bé lúc này còn khóc lớn.

Lương Yên trong bức ảnh này chỉ quay được một cánh tay đang cầm điện thoại di động.

Tất cả mọi người đều bị bức ảnh động này mạnh muốn sụp đổ rồi, vì

thể có người nhanh chóng lấy tấm hình này tạo thành một meme*, chỉ sau một đêm đã nổi tiếng trong vòng bạn bè.

(*Một meme (/mi:m/ MEEM) là bức ảnh thể hiện một quan niệm, hành vi, hoặc phong cách lan truyền từ người này sang người khác trong một nền văn hóa — thường với mục đích truyền tải một hiện tượng, chủ đề, hoặc ý nghĩa cụ thể do meme đại diện. Nguồn: Wiki.)

“Khi tôi khóc lóc tự nhủ với lòng mình phải giảm cân, nhưng đột nhiên lại nhìn thấy quán trà sữa đối diện.” Meme Lạc Lạc nhìn thấy Lục Lâm Thành.

“Khi tôi khóc lóc nói muốn rời khỏi fandom, nhưng thần tượng lại đột nhiên đăng một bức ảnh tự sướng.” Meme Lạc Lạc nhìn thấy Lục Lâm Thành.

“Khi tôi khóc lóc than thở cuộc sống thật thê thảm, đột nhiên lại phát hiện cuộc sống của bạn còn thảm hơn cả tôi.” Meme Lạc Lạc nhìn thấy Lục Lâm Thành.

.....

Vì thế rất nhiều người đi tìm hiểu nguồn gốc muốn biết rốt cuộc đây là chương trình tạp kỹ gì, sau khi tìm được “Bảo bối nhà ai?” thì lại phát hiện phụ huynh thực tập của cô nhóc dễ thương này chính là vợ trước của Lục Lâm Thành, Lương Yên???

Mặc dù trong video phát sóng trực tiếp đã chú thích vô cùng rành mạch rõ ràng rằng chính Lạc Lạc tự mình click mở bức ảnh của Lục Lâm Thành ra, nửa cộng lòng cũng không hề có liên quan gì đến Lương Yên, nhưng thân là vợ trước đi quay chương trình lại gặp phải một fan hâm mộ nhí của chồng trước, cảm giác này vẫn rất vi diệu.

Mà Lạc Lạc lại là một đứa nhỏ thích khóc, mỗi lần Lạc Lạc bật khóc trong các hoạt động tiếp theo của chương trình, cho dù Lương Yên

thử đủ mọi biện pháp cũng vô dụng, cuối cùng không còn cách nào khác đành phải bắt đắ dĩ gánh chịu áp lực khổng lồ mà bất bức ảnh “ngọc “ của Lục Lâm Thành ra dĩ dành, hiệu quả vô cùng chuẩn xác.

Những ai đã xem trực tiếp chương trình “Bảo bối nhà ai?” đều biết đây là ngạnh*, Lương Yên dĩ phải một fan nhí của Lục Lâm Thành thực sự rất thẳm. Còn những người chưa xem thì bắt đầu nghi ngờ có phải Lương Yên vẫn một mực chấp niệm với cuộc hôn nhân cũ không buông mặc dù hai người bọn họ đã ly hôn hay không. Sau khi Lương Yên và Lục Lâm Thành đồng thời tuyên bố ly hôn, fan của Lục Lâm Thành dĩ yên tĩnh hơn rất nhiều, nhưng bây giờ dường như lại có xu hướng rục rịch ngóc đầu dĩ.

(*Ngạnh 梗[gěng] là một ngôn ngữ mạng thường xuất hiện trong những chương trình tạp kỹ, ý chỉ những yếu tố hài hước tạo ra tiếng người làm nền cho các hoạt động khác, xuất phát từ các đọc na ná với 眼 [gén] có nghĩa là thú vị hài hước buồn cười.Nguồn: baidu.)

Lương Yên sầu dĩ rụng tóc, tối hôm đó, sau khi ống kính truyền hình trực tiếp bị cô dùng mũ che lại, Lương Yên chăm chú nhìn cô nhóc Lạc Lạc nhất dĩ phải xem hai bức ảnh của Lục Lâm Thành mới chịu ngoan ngoãn đi ngủ ở bên cạnh mình, quả thực không thể hiểu nổi rốt cuộc người đàn ông kia có mị lực gì mà có thể khiến một cô nhóc bốn tuổi cũng say mê dĩ mức này, mỗi ngày nhìn hình ảnh và video của anh ta giống như nghiện thuốc.

Lương Yên giúp nhóc con đang khò khò ngủ say dĩ dĩ góc chẵn, trong lòng âm thầm đưa ra một quyết dĩ quan trọng.

Bắt đầu từ ngày mai, cô nhất dĩ phải khiến cho Lạc Lạc “cai” Lục Lâm Thành!

Chương 34

Sáng sớm hôm sau, Lương Yên mặc quần áo gọn gàng xong rồi đi đến gỡ chiếc mũ tối qua cô đặt trên ống kính máy quay xuống.

Những khán giả đầu tiên từ sáng sớm đã ngồi canh xem phát sóng trực tiếp vừa liếc mắt một cái đã nhìn thấy khuôn mặt phóng đại trước ống kính của Lương Yên lúc đến gần lấy mũ.

[Yên Yên, chào buổi sáng!]

[Hu hu, ở những góc chết như thế này cũng có thể cân được, nhan sắc của Lương Anh Tuấn thực sự không thể đánh bại!]

[Đây là mặt mộc ư, ôi làn da này, tôi hờn!.. Quả chanh tinh khiết.jpg.]

[Tiểu Lạc Lạc đáng yêu dễ thương của chúng ta còn đang ngủ ha ha ha ha.]

Lương Yên quay đầu lại nhìn Lạc Lạc đang ngủ say trên giường, rón rén đi ra khỏi phòng rồi xuống lầu, đi đến phòng bếp ở tầng một.

Hai đồng chí nam Đoàn Gia Hành và Triệu Vũ không biết nấu cơm vì thể ôm đồm hết việc rửa chén mỗi ngày, hai nữ đồng chí Tạ Viện và Lương Yên thay phiên nhau nấu cơm.

Một ngày mới tốt đẹp bắt đầu, Lương Yên thành thạo gỡ một quả trứng vàng trên mép chảo rồi tách làm đôi.

Quả trứng gà tí tách rán trong chảo, Lương Yên tùy tiện buộc mái tóc thành kiểu đuôi ngựa thấp ở phía sau, trên người mặc một chiếc

tạp dề màu hồng nhạt, thoăn thoắt lật trứng gà đầu vào đáy.

Hai ngày trước lúc đến giờ làm cơm Lương Yên đã bộc lộ tài nấu nướng khéo léo tuyệt vời của mình, vì thế mỗi ngày đều có rất nhiều người hâm mộ đứng giờ vào xem cô nấu ăn.

[Lương Yên lúc này thật sự rất ra dáng hiền thê lương mẫu nha.]

[Hu hu hu, ngay cả trong lúc nấu ăn Yên của tôi cũng đẹp như thế.]

[Muốn ăn cơm Lương Yên nấu quá.]

[Minh nhân bất thuyết ám thoại*, tôi muốn kết hôn với cô ấy]

(*Minh nhân bất thuyết ám thoại: Người quang minh chính đại, tâm địa ngay thẳng không nói lời quanh co vòng vèo.)

[Lên được phòng khách xuống được phòng bếp, đừng bao giờ để cho mẹ tôi biết được sự tồn tại của Lương Yên.]

[Tôi có cảm giác tính cách của Lương Yên thực sự rất tốt, sáng sớm đã làm bữa sáng cho nhiều người như vậy, đáng người cũng không tệ, rốt cuộc thì tại sao Lục Lâm Thành lại ly hôn với cô ấy cơ chứ?]

[Trong gian phòng phát sóng trực tiếp này cấm nhắc đến ba chữ Lục XX, cảm ơn đã hợp tác.]

Trong lúc Lương Yên làm cơm, bên ngoài phòng ăn đã bắt đầu vang vọng tiếng nói ồn ào nhao nhao của đám trẻ.

Tạ Viện ở bên ngoài nói vọng vào: “Tiểu Yên, chị đã chuẩn bị cho Lạc Lạc giúp em rồi.”

Lương Yên đang bận rộn cho thêm táo vào trong nồi cháo: “Cảm ơn Viện tỷ.”

Chỉ chốc lát sau, ống kính máy quay đã chuyển đến phòng ăn.

Bốn người lớn và bốn đứa trẻ ngồi chung một chỗ cùng nhau ăn bữa sáng, cảnh tượng vô cùng náo nhiệt lại ấm áp.

Mỗi ngày ê kíp sẽ sắp xếp một nhiệm vụ hoặc hoạt động cho các khách mời tham gia, nội dung cũng rất đơn giản, lúc thì mang “con” của mình đến vườn bách thú tắm rửa cho voi con, hoặc đi dã ngoại ở công viên. Sau khi bốn người dùng xong bữa sáng, đạo diễn chương trình bắt đầu giải thích nhiệm vụ của ngày hôm nay.

“Yêu thích sạch sẽ và giữ gìn vệ sinh là một đức tính truyền thống tốt đẹp của dân tộc Trung Hoa, cho nên nhiệm vụ của mọi người hôm nay là phải đi đến nhà của người già neo đơn để quét dọn vệ sinh cho các cụ. Nếu như mọi người quét dọn sạch sẽ hoàn thành nhiệm vụ của mình, ngày mai sẽ khen thưởng cho mọi người đến công viên giải trí vui chơi.

Tất cả mọi người sau khi nghe thấy nhiệm vụ ngày hôm nay không có phản ứng gì quá lớn, nhưng vừa nghe đến phần thưởng thì mấy người bạn nhỏ đang vui đầu ăn cơm lập tức hào hứng ngẩng đầu lên.

“Cháu cháu cháu! Cháu muốn đi công viên!” Mộc Hàm là cậu bé hoạt bát nhất nhảy xuống ghế, đi đến trước mặt biên đạo ra sức giơ cánh tay nhỏ bé.”

“Cháu cũng muốn đi công viên giải trí.” Viên môi Tiểu Anh Đào còn vương lại một vòng sữa bò trắng tinh, thanh thoát nói.

Người bạn nhỏ Tử Tử vẫn tỏ ra lạnh lùng như cũ, nhưng vẻ mặt nghiêm túc nhìn chằm chằm vào biên đạo đã phơi bày tâm tư của nhóc con.

Lương Yên cúi đầu mỉm cười hỏi Lạc Lạc: “Thế nào? Cháu muốn đi công viên không?”

Lạc Lạc nhìn Mộc Hàm chạy đến bên cạnh biên kịch, cũng yếu ớt giơ cánh tay nhỏ bé: “Muốn...”

Từ lúc ” Meme Lạc Lạc nhìn thấy Lục Lâm Thành” được lên hot search lần trước, cô nhóc thích khóc này đã thu hút một nhóm người hâm mộ, hơn nữa fan nhí của Lục Lâm Thành này thực sự rất đáng yêu. Hiện tại giữa bốn đứa trẻ đang hưng phấn tinh thần, các khán giả xem truyền hình trực tiếp nhìn thấy dáng vẻ yếu ớt nũng nịu giơ cánh tay nhỏ bé lên đều đồng loạt bị mạnh đến rồi.

[Đáng yêu quá đi mất! (Chuột đồng hét chói tai)]

[Lạc Lạc, đến đây tỷ tỷ ôm một cái nào.]

[Lương Yên cũng tự xưng dì nha, cô ấy lớn thế này mà còn xưng chị thì có vẻ như hơi quá phận.]

[Rất muốn cười Lương Yên sinh Lạc Lạc hu hu.]

[Internet thật tốt, có thể nằm mơ.]

.....

Tám người được chia làm hai đội, Lương Yên- Lạc Lạc và Triệu Vũ-Tử Tử một đội, Tạ Viện- Mộc Hàm và Đoàn Gia Hành- Tiểu Anh Đào một đội, mỗi đội lái xe đi đến nhà của cụ già neo đơn thứ nhất trong nhiệm vụ ngày hôm nay.

Căn nhà thứ nhất mà đội Lương Yên đến là của một ông cụ năm nay đã tám mươi tuổi, con trai con dâu mang theo cháu trai cả nhà ra nước ngoài định cư, lúc đầu hai người bọn họ cũng muốn mang ông cụ sang đó để tiện bề phụng dưỡng, nhưng mà ông cụ không biết tiếng Anh lại ở đó không quen, vì thế chỉ có thể ở trong nước, nghe nói con trai ông đã hai năm rồi chưa trở về thăm cha.

Lương Yên nắm tay Lạc Lạc đứng trước cửa nhà gỗ một tiếng, phía sau là Triệu Vũ và Tử Tử, còn có mấy người quay phim đi theo sau.

Cánh cửa sắt kiểu cũ chậm rãi mở ra một kẽ hở, sau đó toàn bộ được mở toang.

Ông lão đứng bên trong đầu tóc đã hoa râm, lưng đã hơi còng xuống.

Trong khoảnh khắc ông cụ mở cửa, Lương Yên thấy mình dường như đã cảm nhận được sự cô đơn của ông, cô mỉm cười chào hỏi: “Chào ông ạ, hôm nay chúng cháu đến đây để quét dọn vệ sinh trong nhà cho ông ạ.”

Triệu Vũ cũng gật đầu: “Chào ông.”

“Tốt, tốt, tốt.” Ông cụ hiền hòa mỉm cười gật đầu, trước đó người của tổ sản xuất đã đến đây nói rằng sẽ có người đến quét dọn vệ sinh trong nhà, vì thế ông mới chừa cửa lại: “Cảm ơn các cháu, vào nhà đi, vào nhà đi.”

Lương Yên lặng lẽ nhéo nhéo cánh tay nhỏ bé của Lạc Lạc đang đứng bên cạnh mình: “Lạc Lạc, chào ông nào.”

Lạc Lạc cắn ngón tay, nhóc con nhìn thấy một ông cụ già như vậy lúc đầu còn cảm thấy sợ hãi, nhưng nghe được Lương Yên khích lệ, cuối cùng vẫn mềm mại chào một tiếng: “Cháu chào ông ạ.”

Ông cụ vốn đã xoay người đi vào trong, vừa nghe thấy giọng nói non nớt của Lạc Lạc lại quay người lại, đưa mắt nhìn xuống dưới, lúc này mới chú ý đến bên cạnh Lương Yên và Triệu Vũ còn có hai đứa trẻ.

Từ Từ đi lên phía trước, cũng theo Lạc Lạc chào hỏi: “Cháu chào ông ạ!”

Hình như ông lão hơi sửng sốt.

Lạc Lạc còn tưởng rằng ông cụ không nghe thấy lời mình, vì thế đánh bạo buông cánh tay Lương Yên ra đi về phía trước mấy bước, bàn tay nhỏ kéo kéo ngón tay đang buông thõng của ông cụ, ngẩng đầu lên chào: “Cháu chào ông.”

Trong ống kính, lúc ông cụ nghe được ba tiếng “Cháu chào ông”, vành mắt lập tức đỏ ửng.

Sau có người quay phim còn cố ý chuyển ống kính đến hình ảnh Lạc Lạc kéo tay ông cụ.

Bàn tay đứa trẻ nắm chặt lấy ngón tay già nua nhăn nheo của lão gia gia.

Khán giả cũng bị hình ảnh này làm cho cảm động.

[Hu hu hu, tôi cũng lâu lắm rồi không về quê thăm ông nội của mình.]

[Lạc Lạc quả thực là một tiểu thiên sứ.]

[Dường như ông cụ đã quá cô đơn, vành mắt cũng đỏ bừng rồi, nhất định đã lâu lắm rồi không được gặp cháu trai.]

[Là Lương Yên dạy đấy, Lương Yên thực sự rất biết cách chăm con.]

Lương Yên và Triệu Vũ liếc mắt nhìn nhau một cái, bắt tay vào làm nhiệm vụ hôm nay, Lạc Lạc và Tử Tử chịu trách nhiệm nói chuyện với ông cụ.

Ông cụ gần như đã mang tất cả những thứ ăn được trong nhà đưa đến trước mặt hai đứa nhỏ, sau đó chăm chú nhìn bọn họ ăn, Lạc Lạc nhìn ông cụ bụng trái cây ra hỏi: “Ông ơi, cháu có thể mang cho

dì Lương Yên một quả được không?”

Lúc này ông cụ mới nhận ra mình đã quên mất vẫn còn hai người lớn đang quét dọn vệ sinh trong nhà, vội vàng gật đầu: “Được, được chứ?”

Lạc Lạc chọn một quả táo lớn nhất chạy đến bên cạnh Lương Yên đang lau kính: “Dì Lương, cho dì này.”

Lương Yên cảm động đến rối tinh rối mù.

Người xem cũng bị cảm động đến rối tinh rối mù.

[Lạc Lạc ấm áp quá.]

[Lần đầu tiên ghi hình đã thấy Lạc Lạc khóc nức nở, lúc đó tôi còn tưởng đây là một nhóc con khó chơi, nhưng không ngờ lại ngoan như vậy.]

[Chỉ cần Lạc Lạc không khóc thì là tiểu thiên sứ ha ha.]

[Khóc cũng không sợ, người đâu, tuyên Lục Lâm Thành đến đây!]

Lương Yên nhận lấy quả táo, Lạc Lạc lại muốn giúp Lương Yên lau kính.

Lương Yên sao nỡ để Lạc Lạc phải lau kính, cúi người hôn lên khuôn mặt nhỏ nhắn của nhóc một cái: “Dì Lương không cần Lạc Lạc giúp đâu, ông thích Lạc Lạc, Lạc Lạc đến nói chuyện với ông được không?”

Lạc Lạc gật đầu: “Được ạ!”

Cuối cùng Lương Yên và Triệu Vũ cũng đã giúp ông cụ quét tước xong nhà cửa, lúc phải dẫn Lạc Lạc và Tử Tử đi quả thực là một hình ảnh ngược tâm đau lòng, chỉ mới ở cùng nhau mấy tiếng đồng

hồ, nhưng lúc rời đi ông cụ đã bắt đầu lặng lẽ rơi lệ, Lạc Lạc cũng đưa tay gạt nước mắt.

Lạc Lạc vẫn lưu luyến không rời vẫy vẫy tay nhỏ chào tạm biệt với ông cụ: “Tạm biệt ông, ông ở nhà thật khỏe mạnh, khi nào Lạc Lạc không đi nhà trẻ sẽ đến thăm ông.”

Ông cụ gật đầu: “Đứa nhỏ ngoan, Lạc Lạc phải ngoan ngoan nghe lời, ông sẽ rất nhớ Lạc Lạc.”

Khán giả ngồi trước màn hình xem phát sóng trực tiếp cũng đã có người bắt đầu khóc.

[Cuối tuần này tôi sẽ về quê thăm ông nội hu hu hu...]

[Người con trai của ông cụ xem được tập này chắc chắn sẽ về nước thăm ông.]

[Nhiệm vụ hôm nay rất có ý nghĩa, ê kíp chương trình đã vất vả rồi.]

[Nếu như có thêm những tập như thế này nữa, rating của chương trình nhất định sẽ tăng.]

[Lạc Lạc ngoan quá!]

Ở trên xe đi đến ngôi nhà tiếp theo, Lương Yên ôm Lạc Lạc vẫn còn nước nở trong lòng mình, chủ động lấy di động mở hình ảnh Lục Lâm Thành ra cho nhóc xem.

Đứa trẻ hiểu chuyện như vậy, lần này để khen thưởng nhóc, tạm thời không “cai” Lục Lâm Thành nữa.

Lạc Lạc ngừng khóc ôm chặt điện thoại di động trong tay, lẩm bẩm nói: “Lục ca ca.”

Căn nhà thứ hai là của một cặp vợ chồng già, ông cụ năm nay đã

hơn tám mươi tuổi, bà cụ hơn bảy mươi tuổi. Vốn dĩ hai người bọn họ còn có một cậu con trai làm cảnh sát, nhưng đã bất hạnh hy sinh trong một lần làm nhiệm vụ vào mười năm trước. Hai vợ chồng già vẫn luôn ở trong nhà, đã giao ước xong nếu ai đi trước thì người còn phải sẽ vào viện dưỡng lão.

Lạc Lạc lại một lần nữa đóng vai tiểu thiên sứ vui vẻ ca hát nhảy múa cho hai cụ xem, âm thanh trẻ con non nớt đáng yêu vang lên khắp cả căn nhà khiến bầu không khí càng trở nên ấm áp.

Ngay cả Tử Tử vốn lạnh lùng không thích nói chuyện với người khác cũng bị ảnh hưởng của Lạc Lạc, biểu diễn một đoạn đi người mẫu cho hai vị lão nhân gia xem.

Ngày hôm đó, bốn người đã đến thăm và giúp đỡ tất cả là ba hộ gia đình.

Cuối cùng khi trở lại biệt thự, cả một ngày phải quét dọn vệ sinh, Lương Yên và Triệu Vũ lúc này chỉ cảm thấy toàn thân mệt mỏi rã rời.

Đặc biệt là Lương Yên, người đàn ông Triệu Vũ chưa từng phải làm việc nhà bao giờ, tất cả mọi việc đều là do một mình cô cầm tay chỉ dạy.

Nhưng mà điểm sáng chói của ngày hôm nay chắc chắn đã thuộc về người bạn nhỏ Lạc Lạc của chúng ta, tập này còn chưa chính thức được trình chiếu thì đã có người hâm mộ cắt một đoạn phim của buổi phát sóng trực tiếp ra rồi đăng tải lên Weibo, “Tiểu thiên sứ Lạc Lạc” cứ thế tiến thẳng lên hot search.

Chỉ chốc lát sau, nhóm người Tạ Viện- Mộc Hàm và Đoàn Gia Hành- Tiểu Anh Đào cũng đã trở về, có thể nhận thấy mấy người lớn rõ ràng đã thấm mệt, yên lặng ngồi trên ghế sofa nghỉ ngơi, tinh thần mấy đứa nhỏ không tệ lắm, cùng nhau ngồi vây quanh trên mặt chơi đùa.

Biên kịch hiển nhiên rất hài lòng với buổi ghi hình ngày hôm nay, đi đến trước mặt mọi người tuyên bố nhiệm vụ lần này đã hoàn thành vô cùng tốt đẹp, các cụ ông cụ bà cũng rất vui vẻ, sau đó còn nhấn mạnh biểu dương người bạn nhỏ Lạc Lạc, khen nhóc là một tiểu thiên sứ ấm áp.

“Vậy còn cháu, vậy còn cháu, biểu hiện của cháu tốt không?” Mộc Hàm lại giơ tay lên hỏi.

“Tất nhiên biểu hiện của cháu cũng rất tốt rồi.” Biên kịch sờ sờ đầu Mộc Hàm, sau đó tuyên bố, “Bởi vì hôm nay mọi người đều vất vả cho nên ngày mai sẽ đi đến công viên trò chơi vui chơi.”

“Yeahhhhh.” Bốn đứa nhỏ đồng thời vui mừng hoan hô.

Mấy người lớn nhìn nhau mỉm cười một tiếng, sau đó đứng dậy đi chuẩn bị cơm tối.

Lương Yên nấu cơm, Lạc Lạc thì chơi cùng với mấy người bạn nhỏ ở ngoài phòng khách.

Có lẽ mấy nhóc con biết được ngày mai được đến công viên nên tâm trạng vô cùng phấn khích, cậu một lời, tớ một lời trò chuyện rất vui vẻ, cuối cùng lại bàn đến chủ đề nếu ngày mai được đi công viên chơi, vậy cậu muốn đi với ai nhất.

Mộc Hàm: “Trước đây tớ muốn đi với bố mẹ mình, nhưng bây giờ tớ lại muốn đi với dì Tạ Viện nhất.”

Tất cả bình luận phía dưới đều đang cười nhạo đứa trẻ này vừa có mẹ thực tập đã quên mất bố mẹ ruột của mình.

Tử Tử vẫn lạnh lùng như cũ: “Tớ thì ai cũng được.”

Bình luận: [Tổng tài bá đạo.]

Tiểu Anh Đào: “Tớ, tớ cũng muốn đi với Đoàn ca ca.”

Mộc Hàm hỏi: “Tại sao?”

Tiểu Anh Đào: “Bởi vì Đoàn ca ca, Đoàn ca ca rất đẹp trai.”

Bình luận: [Ha ha ha ha ha ha, Tiểu Anh Đào nhỏ như vậy đã mê trai thế này rồi.]

Cuối cùng đến lượt người có biểu hiện tốt nhất ngày hôm nay- Lạc Lạc.

Lạc Lạc: “Tớ, tớ muốn Lục ca ca đi cùng với tớ nhất.”

Tiểu Anh Đào: “Lục ca ca là ai vậy? Cậu không muốn đi cùng với dì Lương sao?”

Lạc Lạc: “Tớ cũng muốn đi cùng với dì Lương, nhưng tớ thích đi với Lục ca ca nhất, Lục ca ca chính là Lục ca ca, tớ thích nhất là Lục ca ca.”

Vừa nhắc đến Lục Lâm Thành, trong giọng nói của Lạc Lạc bỗng nhiên thấp thoáng vẻ tủi thân: “Tớ vẫn muốn đi với Lục ca ca đến công viên trò chơi nhất, tớ đã được đi với bố mẹ, ngày mai sẽ được đi với dì Lương, nhưng mà, nhưng mà, tớ rất muốn đi với Lục ca ca một lần.”

Nhóc con càng nói càng buồn rầu, thậm chí còn mang theo tiếng khóc nức nở: “Mẹ nói Lục ca ca bận làm nhiều việc lắm, không rảnh để đi với tớ, nhưng mà, tớ rất muốn đi cùng với Lục ca ca, hôm nay tớ đã đi chơi với các ông các bà rồi, tại sao, tại sao Lục ca ca... Không thể đi với tớ hu hu hu...”

Ba đứa nhỏ còn lại không theo đuổi thần tượng nên không biết tâm trạng của Lạc Lạc là như thế nào, lại càng không biết Lục ca ca kia

là ai, cũng không biết phải an ủi bạn mình như thế nào, vì vậy chỉ có thể im lặng nhìn Lạc Lạc đáng thương nước mắt.

Khán giả nghe thấy tiếng khóc của Lạc Lạc mà trái tim cũng tan nát.

[Lạc Lạc thực sự rất thích Lục Lâm Thành, tình cảm của một đứa nhỏ thật đơn thuần.]

[Hu hu, Lạc Lạc, tiểu thiên sứ của chị đừng khóc mà.]

[Có lẽ Lạc Lạc không thể hiểu được khoảng cách giữa các fan và thần tượng đâu, nhóc chỉ cho rằng Lục Lâm Thành là một ca ca của mình.]

[Nhìn Lạc Lạc đau lòng đến thế kia, tôi muốn Lục Lâm Thành đến đi chơi cùng nhóc quá!]

[Một người viết huyết thư xin Lục Lâm Thành đồng ý đi cùng với Lạc Lạc của chúng ta đến công viên.]

[Hai người viết huyết thư.]

[Ba người viết huyết thư.]

....

Chỉ một lát sau, phía dưới bài biết Weibo mới nhất của Lục Lâm Thành đã xuất hiện một bài viết như thế này:

“Chào anh Lục Lâm Thành, không biết gần đây anh có xem một chương trình tạp kỹ tên là “Bảo bối nhà ai?” không, trong chương trình đó có một người bạn nhỏ có tên là Lạc Lạc, nhóc con thực sự rất thích anh, chỉ cần nhìn thấy ảnh chụp của anh sẽ ngừng khóc. Hôm nay nhóc con đã đi bầu bạn với các cụ già neo đơn, ca hát nhảy múa cho ông bà nghe, đứa nhỏ rất hiểu chuyện và dễ thương. Ngày mai Lạc Lạc sẽ được đến công viên giải trí chơi, mong muốn

lớn nhất của nhóc là được đi với anh đến công viên một lần, anh có thể đồng ý đi với nhóc con được không. Nước mắt quanh tròn.jpg.”

Lương Yên chuẩn bị cơm tối xong ra ngoài mới biết vừa rồi Lạc Lạc vì muốn Lục Lâm Thành cùng đi đến công viên trò chơi với nhóc mà khóc một trận.

Tạ Viện xoa đầu Lạc Lạc: “Nghe nói còn có fan chạy đến dưới Weibo của Lục Lâm Thành mời anh ta đi chơi với Lạc Lạc một lần đấy.”

“A?” Lương Yên cảm thấy hơi buồn cười, mỗi ngày tin nhắn riêng tư hay bình luận của Lục Lâm Thành cộng lại cũng đến mấy triệu, sao anh ta có thể để ý đến những cái đó được chứ.

Hơn nữa, hắn là con người của công việc, vô cùng bận rộn, bây giờ còn không biết đang ở đâu sao có thể cắt công chạy đến đây đi chơi với một đứa nhỏ nói thích hắn trong một chương trình tạp kỹ này chứ?

Có lẽ ngay cả ” Meme Lạc Lạc nhìn thấy Lục Lâm Thành” như thế nào anh ta cũng không biết đâu.

Tuy là nghĩ như vậy nhưng Lương Yên vẫn lén lút mở Weibo của Lục Lâm Thành ra.

Cô rất muốn xem rốt cuộc những người hâm mộ kia đã nói thế nào với Lục Lâm Thành.

Lương Yên mở trang Weibo của người đàn ông kia ra, vào phần bình luận dưới bài viết gần đây nhất.

Nhưng top bình luận lại là: “Chào anh Lục Lâm Thành, không biết gần đây anh có xem một chương trình tạp kỹ tên là “Bảo bối nhà ai?” không, trong chương trình đó có một người bạn nhỏ có tên là Lạc Lạc, nhóc con thực sự rất thích anh, chỉ cần nhìn thấy ảnh chụp

của anh sẽ ngừng khóc. Hôm nay nhóc con đã đi bầu bạn với các cụ già neo đơn, ca hát nhảy múa cho ông bà nghe, đứa nhỏ rất hiểu chuyện và dễ thương. Ngày mai Lạc Lạc sẽ được đến công viên giải trí chơi, mong muốn lớn nhất của nhóc là được đi với anh đến công viên một lần, anh có thể đồng ý đi với nhóc con được không. Nước mắt quanh tròn.jpg.”

Lương Yên không hiểu tại sao bình luận này lại có thể nhanh chóng lọt top như vậy, các fan của Lục Lâm Thành không thể nào đẩy những bình luận kiểu này lên đầu trong weibo thần tượng mình được, cho đến khi cô nhìn thấy câu trả lời phía dưới.

Đến từ tài khoản có tích V hồng “Lục Lâm Thành.”

[Có thể.]

Lương Yên hoảng hốt đến mức ném điện thoại ra ngoài.

Chương 35

Điện thoại di động của Lương Yên rơi xuống trên giường rồi lại ngoan cường bật lên.

Lương Yên bình tĩnh lại một chút, sau đó cho rằng mình đã nhìn nhầm, nói không chừng hai chữ “Có thể” kia là do tài khoản giả mạo của Lục Lâm Thành viết cũng nên, vì thế cô lại bỏ nhào lên giường, cầm điện thoại đi lên một lần nữa, cẩn thận xem đi xem lại nhiều lần.

Rõ ràng là tài khoản có tích đồ chính chủ, click mở trang chủ ra thì thấy số lượng người hâm mộ lên đến hơn chín ngàn vạn, cùng với đó là khả năng chỉ cần phản hồi một bình luận thì lập tức sẽ được đẩy lên top một.

Chắc chắn là phản hồi của Lục Lâm Thành không thể nào nhầm được.

Fan hâm mộ phía dưới càng khiếp sợ hơn cả Lương Yên.

[Mẹ kiếp??? Cái gì cơ???]

[Lục Lâm Thành, anh tỉnh táo lại cho em coi!! Đứa nhỏ muốn anh đi thì anh đi ngay sao? Thế tại sao em muốn anh cưới em mà anh lại không cưới???]

[Bình thường Lục Lâm Thành bận rộn với công việc không có thời gian lên mạng nên có lẽ không biết Lương Yên tham gia vào chương trình kia rồi, mọi người mau nói cho anh ấy biết đi.]

[Trời ơi, tôi không muốn nhìn anh tôi chung một khung hình với

thuốc cao bôi trên da chớ khó khăn lắm với có thể vứt bỏ kia đâu.]

[Chỉ cần nghĩ đến việc Lương Yên lại có cơ hội cọ nhiệt của Lục Lâm Thành là tôi lại muốn phát điên.]

[Lục Lâm Thành, chẳng lẽ anh không biết Lương Yên tham gia vào chương trình kia thật sao?]

Lương Yên đọc mà thấy tức đến mức phòng khí sắp biến thành cá nóc rồi, rõ ràng là chính miệng Lục Lâm Thành nói muốn tham gia, tại sao lại biến thành cô cọ nhiệt anh ta cơ chứ.

Cô vô tình làm mới bên dưới khu bình luận thì lại phát hiện bình luận [Lục Lâm Thành, chẳng lẽ anh không biết Lương Yên tham gia vào chương trình kia thật sao?] cũng đã được đẩy lên top.

Bởi vì người sử dụng Lục Lâm Thành tích v đồ đã trả lời:

[Biết.]

Những người hâm mộ vừa rồi còn điên cuồng gào thét đột nhiên im lặng như tờ.

Bị chính thần tượng của mình vả mặt...

Thật sự rất muốn thoát phần nhưng là người phụ nữ của Lục Lâm Thành tuyệt đối sẽ không thoát.

Tài khoản của Lục Lâm Thành nhất định đã bị hack rồi... Đây là suy nghĩ của Lương Yên lúc này.

Lúc này đạo diễn của chương trình “Bảo bối nhà ai” đang mừng như điên, ngay lập tức tập hợp các khách mời chương trình lại thông báo tin vui này.

“Thông báo cho mọi người một tin vui, thần tượng của người bạn nhỏ Lạc Lạc chúng ta- Lục Lâm Thành đã thấy được lời thỉnh cầu của fan và biểu hiện xuất sắc của Lạc Lạc trong chương trình nên đã quyết định rút ra chút thời gian quý báu của mình đi đến công viên giải trí cùng với chúng ta vào ngày mai.”

“Hoan nghênh hoan nghênh..” Mấy khách mời đều nồng nhiệt vỗ tay chào mừng, Lục Lâm Thành tham gia vào chương trình, điều đó đồng nghĩa với việc chương trình tạp kỹ chiếu mạng này sẽ được tuyên truyền rộng rãi trên toàn bộ mạng lưới internet, chương trình càng nổi tiếng, tỉ lệ xuất hiện trước khán giả của bọn họ càng cao.

Đạo diễn nhìn về phía Lạc Lạc: “Lạc Lạc, ngày mai cháu có thể nhìn thấy Lục ca ca của mình rồi.”

Tất cả mọi người đều cho rằng Lạc Lạc sẽ cao hứng đến mức nhảy cẫng lên, nhưng phản ứng đầu tiên của nhóc con lại là ngẩn người, sau đó đột nhiên đưa hai tay lên che mặt, bật khóc thành tiếng.

Đúng chuẩn mừng đến chảy nước mắt.

Mọi người đều bị biểu hiện của Lạc Lạc chọc cười: “Chúc mừng Lạc Lạc.”

Lương Yên nhìn Lạc Lạc mừng đến chảy nước mắt mà cũng muốn khóc theo, chỉ là không phải do quá vui mừng.

Đạo diễn tìm gặp riêng Lương Yên.

Lương Yên nhin không được xác nhận lại một lần nữa: “Đạo diễn, chuyện đó, thực sự Lục Lâm Thành sẽ đến tham gia sao?”

Bây giờ cô đang vô cùng nghi ngờ đạo diễn chỉ là xem được câu trả lời “Có thể” bên dưới Weibo của Lục Lâm Thành mà nghiễm nhiên cho rằng anh ta sẽ đến thật, ngộ nhỡ tài khoản của Lục Lâm Thành

bị hack thì sao, hoặc là ngoài miệng anh ta chỉ trả lời khách khí như vậy thôi cũng nên.

Mặc dù đạo diễn biết với mối quan hệ của Lương Yên và Lục Lâm Thành thì có vẻ như tình hình trước mắt không thỏa đáng cho lắm, nhưng khi nhắc đến Lục Lâm Thành, hai mắt vẫn không kiềm chế được phát sáng: “Là thật, người đại diện của anh ta đã gọi điện xác nhận lịch trình với chúng tôi rồi, ngày mai chắc chắn sẽ đến.”

Lương Yên không nhịn được xỏ một câu thô tục.

Lần trước là khách mời trợ diễn trong “Trên màn huỳnh quang”, bây giờ lại đến “Bảo bối nhà ai?”, chẳng lẽ Lục Lâm Thành không biết vợ cũ hay chồng cũ gì đó nên tránh mọi hiềm nghi sao? Hay là hẳn thực sự không biết cô cũng tham gia vào hai chương này??

Mặc dù bây giờ về mặt pháp luật hai người bọn họ không được xem là chồng cũ vợ cũ, nhưng vấn đề nằm ở chỗ trong mắt mọi người cô và Lục Lâm Thành đã ly hôn rồi.

“Cho nên Lương Yên, ngày mai cô định làm thế nào?” Đạo diễn hỏi.

Chỉ vì Lương Yên mà khiến cho cả ê kíp sản xuất phải từ chối Lục Lâm Thành chắc chắn là điều không thực tế, nhưng nếu như ngày mai Lương Yên không đi công viên cùng với bọn họ để tránh những lời hiềm nghi thì cũng có thể hiểu được.

Mặc dù trong lòng đạo diễn rất muốn cặp vợ cũ chồng cũ nổi danh khắp cả giới giải trí này sẽ cùng xuất hiện trong một khung hình ở chương trình của bọn họ.

Đến lúc đó mức độ đề tài và tỉ suất khán giả... Chắc chắn, chỉ nghĩ thôi đã cảm thấy kích thích.

Lương Yên vừa muốn tạm thời rút khỏi chương trình ngày mai lại vừa muốn đi cùng với Lạc Lạc, dù sao cô mới là bảo mẫu thực tập

đích thực của Lạc Lạc, vì thế dứt khoát né tránh ống kính phát sóng trực tiếp, ngồi ở trên bồn cầu gửi tin nhắn WeChat cho Khương Mộc.

Lương Yên: [Tôi định tạm thời rút khỏi chương trình, ngày mai không đi quay.]

Bây giờ chỉ cần nghĩ đến việc ngày mai tất cả mọi người đều được đi đến công viên trò chơi, một hoạt động vui chơi quan trọng như thế nhưng lại không có mình, Lương Yên lại cảm thấy vô cùng tức giận: [Tôi tham gia vào “Trên màn huỳnh quang” Lục Lâm Thành cũng tham gia, ép tôi phải rút khỏi cuộc thi, bây giờ tôi đến “Bảo bối nhà ai” anh ta cũng muốn đến, buộc tôi không thể xuất hiện trước ống kính, tôi đi chương trình nào thì anh ta đến chương trình đó, anh nói xem có phải Lục Lâm Thành đang muốn phong sát trá hình tôi không?]

Lương Yên bị chính mình làm cho tỉnh ngộ, càng nghĩ càng cảm thấy rất có khả năng này, thiếu chút nữa tức giận đến mức hôn mê bất tỉnh: [Con mẹ nó tôi có trêu chọc gì anh ta đâu, giấy thỏa thuận ly hôn gì đó tôi con mẹ nó cũng vui vẻ ký tên vào, một đồng tiền phí bồi thường cũng không muốn thế nhưng anh ta còn phải đuổi cùng giết tuyệt tôi!!!]

Khương Mộc trả lời: [Cô thực sự muốn tạm thời rút khỏi chương trình ngày mai thật sao?]

Lương Yên: [Nếu không thì sao chứ, ảnh đế và người vợ cũ tuyến ba của anh ta cùng xuất hiện trong một khung hình???]

Khương Mộc: [Nếu bây giờ cô rút lui thì chẳng phải đã tự tay giúp anh ta hoàn thành mục tiêu phong sát trá hình chính mình sao?]

Lương Yên: [... ..]

Khương Mộc: [Hơn nữa không phải cô vẫn luôn muốn gặp Lục Lâm

Thành à?]

Khương Mộc: [Đúng lúc có thể nói với hắn chuyện giấy chứng nhận ly hôn luôn.]

Lúc này Lương Yên mới nhớ ra nguyên nhân mình đồng ý tham gia vào chương trình “Bảo bối nhà ai?” này chính là đang đợi Lục Lâm Thành về nước để đi làm thủ tục ly hôn, bây giờ hắn lại về nước trước dự kiến, như vậy lúc này không đề cập đến chuyện đi lĩnh giấy chứng nhận thì còn đợi đến lúc nào nữa?

Khương Mộc: [Vả lại, chuyện này là do phía bên Lục Lâm Thành chủ động đồng ý đến tham gia chương trình, không liên quan gì đến cô cả, hắn đã sợ sợ thì cô còn sợ cái gì?]

Khương Mộc: [Yên, cố lên.]

Lương Yên nghĩ đến giấy chứng nhận ly hôn mê người kia, chỉ cần có thể ly hôn với Lục Lâm Thành, có bị người hâm mộ của anh ta mắng một lần nữa cũng đáng giá, vì thế trả lời Khương Mộc: [Đi thì đi.]

Sáng sớm hôm sau, mấy đứa nhỏ phấn khích suốt cả đêm qua ngay cả bữa sáng cũng không chịu yên tĩnh ăn ngon, không kịp chờ đợi nhao nhao đòi đi đến công viên giải trí nhanh nhanh.

So ra người bạn nhỏ Lạc Lạc của chúng ta vẫn yên tĩnh nhất, cô nhóc rụt rè ngồi ở vị trí của mình, nhưng cũng có thể dễ dàng phát hiện nhóc con không giống thường ngày chút nào.

Mái tóc được dày công tỉ mỉ bện thành kiểu đầu công chúa, trên đỉnh đầu còn cài một chiếc kẹp tóc thủy tinh, trên người mặc một chiếc váy công chúa màu trắng, chân đi đôi giày da nhỏ màu đen không ngừng lắc qua lắc lại.

Lương Yên nhìn Lạc Lạc cười cười.

Đứa nhỏ này muốn gặp Lục Lâm Thành mà tưởng chừng như đang đi gặp bạn trai của mình vậy, buổi sáng thức dậy còn sớm hơn cả cô, vừa tỉnh lại đã bảo cô chải đầu trang điểm cho nhóc, còn muốn chọn bộ váy xinh đẹp nhất để đi gặp Lục ca ca nữa chứ.

Bây giờ thì yên tĩnh như thế này tất cả chỉ là do xấu hổ và rụt rè trước khi được gặp Lục Lâm Thành mà thôi.

Toàn bộ cộng đồng mạng đều đã biết tin Lục Lâm Thành muốn hoàn thành nguyện vọng của fan nhí Lạc Lạc là cùng cô nhóc đi đến công viên giải trí, cũng may tối hôm qua các lập trình viên đã thức trắng đêm tăng ca làm thêm giờ nên buổi phát sóng trực tiếp hôm nay mới không bị oanh tạc đến sập hệ thống.

[Lương Yên? Tại sao Lương Yên còn có mặt ở đó? Mẹ kiếp, hôm nay cô ấy cũng đi ư? Không sợ bị hiềm nghi à?]

[Hôm nay Lạc Lạc thật xinh đẹp, giống như một tiểu công chúa đích thực.]

[Được đi gặp thần tượng của mình mà, sao có thể không trang điểm xinh đẹp được chứ?]

[Lương Yên thực sự muốn chạm mặt chồng trước của mình ư?]

[Lương Yên quang minh chính đại, Lương Yên không sợ những lời đồn đại, Lương Yên cũng chỉ vì đứa nhỏ, Lương Yên tốt nhất thế giới.]

Lúc này đang ngồi trước màn hình xem phát sóng trực tiếp còn có rất nhiều người hâm mộ của Lục Lâm Thành, bởi vì tối qua bị chứng nẫu tự mình vả mặt không thương tiếc nên bây giờ chỉ có thể cầm giận xem chương trình, không thể nào lên tiếng.

Chuông cửa căn biệt thự vang lên.

Trái tim Lương Yên cũng theo đó run rẩy.

Lạc Lạc nghe thấy tiếng chuông cửa, lập tức trượt từ trên ghế sofa xuống, chạy vội vàng chạy đến mở cửa.

Tiếp theo, phong cách của màn ảnh phát sóng trực tiếp phẳng phát như đều thay đổi.

Trên người Lục Lâm Thành mặc một bộ quần áo dã ngoại thoải mái giản dị, một tay ôm Lạc Lạc đang phấn kích đến mức sắp ngất đi xuất hiện ở trong ống kính.

Cả hai “vú em” thực tập trong chương trình Triệu Vũ và Đoàn Gia Hành đều mang một vẻ đẹp trai chuẩn mực, nhưng lúc này sự xuất hiện của Lục Lâm hành đã khiến cho tất cả mọi người lập tức hiểu được tại sao anh là Lục Lâm Thành, là một đại thần Lục Lâm Thành được toàn bộ giải trí ngưỡng vọng.

Người đàn ông này không chỉ có tướng mạo vượt xa hai người kia mà còn hơn ở khí chất. Lúc anh không nói lời nào mang đến cho người ta một cảm giác trong trẻo lạnh lùng, cả người toát lên một hơi thở nhàn nhạt xa cách, hoàn toàn bộc lộ khí chất của một siêu sao nổi tiếng, nhưng khi nhìn đến người bạn nhỏ Lạc Lạc trong ngực mình, ánh mắt anh lại bỗng dưng ôn nhu đến lạ thường, tựa như một dòng nước suối trong vắt đầu xuân.

Đạn mạc bên dưới đều một mảnh kêu gào.

[A a a a Lục Lâm Thành, em chết mất!]

[Cuối cùng thì tôi cũng đã hiểu tại sao fan Lục Lâm Thành lại điên cuồng đến như vậy rồi.]

[Ôm đứa nhỏ thực sự quá ôn nhu rồi.]

Ngay cả Tiểu Anh Đào vẫn luôn mạnh mẽ để thương nhìn thấy Lục Lâm Thành cũng không nhịn được nói: “Lạc Lạc, Lục ca ca của bạn thật đẹp trai nha.”

“Đương nhiên rồi.” Lạc Lạc kiêu ngạo ôm chặt cổ Lục Lâm Thành.

Lục Lâm Thành cười một tiếng, sau đó ngẩng đầu, đối diện với tầm mắt của người phụ nữ nào đó.

Lương Yên cứ thế mặt đối mặt với Lục Lâm Thành.

Đã lâu không gặp.

Cô mím chặt môi, cách tốt nhất để làm tan biến đi cảm giác xấu hổ lúng túng này chính là không để ý đến, cứ coi như không có cảnh tượng xấu hổ này.

Mặc dù trong lòng vẫn rất khó chịu.

Lục Lâm Thành thực sự chẳng có chút tự giác nào của một người chồng trước cả.

Không biết ngày mai người hâm mộ sẽ nói thế nào đây.

Vì thế Lương Yên tự an ủi bản thân ngày mai nếu còn bị mắng thì cứ coi như không nhìn thấy gì đi, nhiệm vụ chủ yếu của cô hôm nay là phải gửi đến Lục Lâm Thành một lời mời chân thành nhất, mời anh ta đi đến Cục Dân Chính vui vẻ làm thủ tục ly hôn với cô.

Lục Lâm Thành cùng nhau chào hỏi với các khách mời và mấy người bạn nhỏ các trong chương trình, đạo diễn thông báo bây giờ chính thức xuất phát đến công viên giải trí. Hôm nay tất cả mọi người sẽ ngồi ô tô ra ngoài, mỗi một phụ huynh thực tập cùng với người bạn nhỏ của mình ngồi chung một chiếc.

Lạc Lạc nhảy xuống vòng tay của Lục Lâm Thành, cánh tay nhỏ bé nắm lấy tay anh kéo đến chỗ của Lương Yên.

“Lục ca ca,” Lạc Lạc ngửa đầu nói với Lục Lâm Thành, “Chúng ta ngồi chung xe với dì Lương.”

Lục Lâm Thành vốn dĩ còn đang mỉm cười, nghe được câu sau của Lạc Lạc đột nhiên nhú mày một cái:

“Dì... Lương?”

Sau đó nhìn về phía Lương Yên đang bày ra vẻ mặt “Cái này không liên quan đến tôi.”

Chương 36

Đoàn người họp thành một nhóm đi đến công viên giải trí của thành phố.

Bây giờ đang là thời gian làm việc hành chính bình thường, hơn nữa cũng không phải là nghỉ đông hay nghỉ hè gì, cho nên người đến công viên giải trí không nhiều lắm, mấy khách mời hôm nay đều ăn mặc trang điểm bình thường, Lục Lâm Thành cũng chỉ đeo một chiếc kính râm.

Hôm nay Lạc Lạc cảm thấy vô cùng happy, tựa như đã đạt đến đỉnh cao nhất của nhân sinh, một tay dắt nam thần Lục Lâm Thành, một tay dắt phụ huynh thực tập Lương yên, đứa trẻ quá nhỏ không cảm nhận được bầu không khí vi diệu giữa Lục Lâm Thành và Lương Yên, tung tăng nhảy nhót như một chú thỏ con hoạt bát tinh nghịch.

Cấp độ sử thi* của việc Lục Lâm Thành và vợ trước của mình đứng chung một khung hình trong gameshow đã hoàn toàn chiếm đóng Weibo hot search hôm nay, số lượng khán giả xem buổi phát sóng trực tiếp không ngừng tăng lên, những quần chúng ăn dưa đến xem náo nhiệt cũng chen chúc đông nghịt, các blogger đã bắt đầu cập nhật những hình ảnh diễn biến mới nhất lên Weibo để cung cấp thông tin cho những quần chúng không tiện xem phát sóng trực tiếp.

(Cấp độ sử thi: Là một ngôn ngữ mạng chỉ những bộ phim cảnh quay có tính chất kinh điển thần thoại, hiếm có.)

Dường như ánh mắt của hơn nửa làng giải trí và người hâm mộ đều tập trung đổ dồn về chương trình “Bảo bối nhà ai?” ngày hôm nay.

Các nhân viên quay phim sau khi bị thêm đuôi gà* lại càng tập trung tinh thần, làm việc chăm chỉ, ống kính máy quay liên tục chiếu vào bóng lưng hai người Lương Yên và Lục Lâm Thành cùng nắm tay Lạc Lạc.

(*Thêm đuôi gà: Chỉ những cảnh quay đắt giá hoặc kinh điển mà các camera man không được bỏ qua hoặc che lại, nếu bỏ qua thì sẽ là “Tiền công của cậu đây, ngày mai không cần đến nữa”. Còn ở phần hậu kỳ nó lại chỉ những hiệu ứng đặc biệt hay phụ đề được thêm vào những clip đắt giá tạo cảm giác hứng thú hay hài hước cho khán giả.)

Quần chúng ăn dưa: [Chỉ có một mình tôi cảm thấy...Hình ảnh này thoát nhìn rất giống một nhà ba người thôi sao?]

[Tay trái là Lục Lâm Thành, tay phải là Lương Yên, kiếp trước của Lạc Lạc nhất định đã cứu vớt cả hệ Ngân Hà.]

[Lần đầu tiên thấy một cặp vợ chồng đã ly hôn còn có thể mặt không đổi sắc bình thản đứng chung trong một khung hình thế này, Lục Lâm Thành slay, Lương Yên slay.]

Fans của Lục Lâm Thành: [Cảm thấy giống một nhà ba người? Nếu như lâu trên không cần mắt nữa thì có thể tặng nó cho người cần hơn.]

[Từ đầu chương trình đến giờ Lục Lâm Thành chưa hề nói một câu nào với thuốc cao bôi trên da chó.]

Khác với tính áp đảo vượt trội của các fan Lục Lâm Thành như trước kia, khoảng thời gian gần đây số người hâm mộ Lương Yên có thể thấy đã tăng rõ rệt từng ngày, mặc dù lượng nanh sói trong buổi phát sóng trực tiếp hôm nay không bằng đối phương, nhưng nhờ có sức chiến đấu mạnh mẽ kiên trì của các fan mà đa số là fanboy nên khí thế của fan Lục Lâm Thành nhất thời rơi vào thế hạ phong.

Nanh sói: [Lương Yên thích độc thân, từ chối tất cả các CP chèo thuyền.]

[Mời một số fan hâm mộ nào đó của vị chồng trước nào đó chú ý đến lời nói của mình.]

Quần chúng ăn dưa: [Ha ha ha ha ha thích hóng hót, fan của Lương Yên và fan của Lục Lâm Thành bắt đầu bẻ đầu (battle) rồi sao?]

[Hôm nay chắc chắn sẽ là một ngày có ý nghĩa.Đầu chó.jpg.]

...

Mặc dù đã nói hôm nay là ê kíp sản xuất thưởng cho mọi người đến công viên giải trí vui chơi thỏa thích, nhưng dù sao cũng đang ghi hình, vẫn sẽ có một nhiệm vụ nhỏ phải làm, sau khi tất cả mọi người đến đông đủ thì sẽ tập trung ở trước cửa ra vào khu vòng xoay ngựa gỗ trong công viên.

Vừa bước vào công viên, Lạc Lạc đã đòi mua một chiếc kem ốc quế trong cửa hàng ngay cổng, bởi vì còn phải cầm kem, thế là sau khi cân nhắc kỹ lưỡng, cô nhóc đã lựa chọn bông bàn tay đang nắm lấy Lương Yên ra, một tay kéo Lục Lâm Thành, một tay đưa que kem lên miệng liếm từng miếng từng miếng ngon lành.

Lương Yên bấu môi nhìn nhóc con không có lương tâm đang chăm chú thưởng thức đồ ăn của mình, tự động nhích sang một bên đứng cách Lạc Lạc và Lục Lâm Thành khoảng chừng hai mét.

Hình ảnh một nhà ba miệng tương thân tương ái trên màn ảnh bỗng nhiên biến thành Lương Yên đứng một bên, Lục Lâm Thành và Lạc Lạc đứng một bên, khoảng cách ở giữa kia phẳng phất như không phải là hai mét đất mà là dòng sông Ngân Hà được Vương mẫu nương nương dùng kim châm trên đầu tạo thành.

Quần chúng ăn dưa: [Ha ha ha ha, lòng tị hiềm của Lương Yên sắp tràn ra cả màn hình rồi.]

[Lương Yên tường đồng vách sắt.]

[Sau khi bố mẹ ly hôn khi tôi còn nhỏ, những lúc bọn họ mang tôi ra ngoài chơi cũng là cảnh tượng như thế này.]

[Tại sao hình ảnh lại thoát nhìn lại quen mắt đến vậy?]

Cùng lúc đó, các blogger đang cập nhật những hình ảnh mới nhất của buổi phát sóng trực tiếp cũng cảm thấy cảnh tượng này dường như rất quen thuộc, vì thế lập tức có người bắt tay vào công cuộc photoshop.

Trong bức ảnh đã được photoshop hoàn chỉnh, Lục Lâm Thành khoác trên mình một chiếc áo dài cổ trang màu xanh lá, nửa người dưới của cô bạn nhỏ Lạc Lạc đang ăn kem ở bên cạnh cũng được vẽ thêm một chiếc sọt trúc tựa như đang lọt thỏm ngồi vào trong đó, còn Lương Yên ở cách đó hai mét đã trở thành một nàng tiên nữ xinh đẹp với bộ cổ trang trắng tinh thanh khiết, hai mét đất giữa hai người bị photoshop thành một dải Ngân Hà lấp lánh ánh trắng.

Bức ảnh này vừa được công bố đã lập tức bùng nổ.

[Mẹ kiếp, tôi đã nói tại sao lại có cảm giác quen như vậy, con mẹ nó cái này không phải là Ngưu Lang Chúc Nữ và đứa con của bọn họ sao ha ha ha ha.]

[Blogger thật đúng là nhân tài!]

[Cặp vợ chồng này trước khi ly hôn chưa từng đứng chung một khung hình, bây giờ ly hôn rồi đứng bên cạnh nhau tại sao lại tạo ra một hình tượng sâu sắc thế này! Bồ nào* ra một đồng vờ kịch cầu huyết!]

(*Bổ não: Tưởng tượng.)

[Tôi đã điên rồi ư, lúc nhìn đến bức ảnh này không hiểu tại sao tôi lại cảm thấy vô cùng ngọt ngào...]

[Cái này, thấy ra thì tôi... Cũng nhìn thấy một CP đang nhen nhóm đâu đây.]

[Mấy người cảm thấy ngọt ngào hay mùi CP gì đấy nhanh nhanh xóa những bình luận kia đi, đừng để cho fan hâm mộ của hai người bọn họ nhìn thấy, các người có biết cuộc sống mỗi ngày fan couple Sơn Hỏa thảm đến nhường nào không.]

...

Trong công viên giải trí, tổ biên kịch đang công bố nhiệm vụ dành cho các khách mời hôm nay, ê kíp sản xuất đã đặt những cây pháo bông cầm tay trong khắp các ngõ ngách ở khu vực này, mọi người không thể chỉ lo vui chơi mà phải vừa chơi vừa tìm chúng. Kết quả cuối cùng ê kíp sẽ căn cứ vào số lượng pháo bông của mỗi đội để khen thưởng, càng tìm được nhiều pháo bông thì phần thưởng sẽ càng lớn.

Vừa nghe đến việc sẽ có phần thưởng, mấy đứa nhỏ đều tỏ ra vô cùng hào hứng, biên kịch chương trình chỉ mới giải thích hơn một nửa thì mấy nhóc đã rối rít kéo phụ huynh thực tập của mình biến mất trong các ngõ ngách ở công viên giải trí.

(Chiếc kem ốc quế đã được Lạc Lạc giải quyết sạch sẽ, cô nhóc liếm liếm ngón tay, lại kéo Lục Lâm Thành, đôi chân ngắn mềm mại lon ton chạy đến đất Lương Yên đứng cách đó chừng hai mét.)

Lương Yên cúi xuống mỉm cười với cô bé nhưng vừa ngẩng đầu nhìn lên thì lại phát hiện Lục Lâm Thành dường như đang nhìn mình, cô lúng túng rời tầm mắt.

Lương Yên sờ sờ đỉnh đầu Lạc Lạc hỏi: “Lạc Lạc muốn chơi gì nào?”

Lạc Lạc lập tức chuyển hướng sang Lục Lâm Thành: “Lục ca ca, anh muốn chơi gì?”

Lương Yên: “.....”

Lục Lâm Thành cũng sờ sờ đầu Lạc Lạc: “Lạc Lạc muốn chơi gì Lục...” Anh dừng lại một chút, “Chú sẽ chơi cái đó.”

“Yeah.” Lạc Lạc phấn khích nhảy tại chỗ.

Bởi vì chiều cao của Lạc Lạc còn chưa đến 1m2 cho nên những trò mạo hiểm giải trí kích thích trong công viên không thể tham gia được, thế là ba người dành phần lớn thời gian trong ngày chơi ở khu vui chơi trẻ em, đi hết công viên bằng tàu hỏa nhỏ, cốc xoay vòng, ngựa gỗ xoay tròn hay là tàu lượn siêu tốc mini,v.v.

Dường như Lương Yên còn chơi vui vẻ hơn cả Lạc Lạc, gần như quên mất nguồn cơn của bầu không khí lúng túng Lục Lâm Thành vẫn còn đi theo hai người. Khi còn bé cô không có cơ hội đến những công viên giải trí như thế này, sau khi trưởng thành lại quá bận rộn với công việc, có rất nhiều trò chơi trong này là lần đầu tiên cô được chơi.

Lương Yên và Lục Lâm Thành vẫn không hề nói với nhau một lời nào, thậm chí ngay cả ánh mắt cũng rất ít khi nhìn đến đối phương, từ đầu đến cuối chỉ dựa vào cầu nối âm thanh Lạc Lạc.

Vì thế những khán giả ngồi xem phát sóng trực tiếp có thể khẳng định chắc chắn rằng hai người này cùng nhau đến công viên giải trí chỉ đơn thuần là muốn chơi với đứa nhỏ, chẳng có sự tương tác đáng chú ý nào khác, cảnh tượng giương cung bạt kiếm của các fan Lục Lâm Thành và fan Lương Yên lúc mới bắt đầu đã biến mất, làn đạn mạc nồng nặc thuốc súng cũng dần dần trở nên hài hòa.

Hơn nửa ngày trôi qua, Lạc Lạc đã chơi đến mệt mỏi, ba người ngồi trên ghế dài nghỉ ngơi, đúng lúc này lại chạm mặt Tử Tử và Triệu Vũ đang tình cờ đi ngang qua đó.

Hai người họ cầm trong tay bốn năm chiếc pháo bông.

Lúc này Lương Yên mới sực nhớ ra hôm nay còn có một nhiệm vụ là tìm kiếm những chiếc pháo bông.

Lạc Lạc cũng nhìn thấy pháo bông trong tay Tử Tử và Triệu Vũ, lắc lắc tay Lương Yên: “Dì Lương, pháo bông của chúng ta đâu?”

Tầm mắt của Lương Yên rơi vào một chiếc pháo lẻ loi ở trên tay mình.

Cái này cô tìm được trong lúc chơi ngựa gỗ xoay tròn.

Lạc Lạc nhìn cây pháo bông trong tay Lương Yên, sau đó lại quay đầu sang bên khác nhìn hai bàn tay trống rỗng của Lục Lâm Thành.

Vì vậy Lạc Lạc bắt đầu luống cuống, đầu tiên là nhìn một đồng báo phong trong tay Tử Tử và Triệu Vũ một cái, sau đó lại nhìn về chính bọn mình, đứa nhỏ rất hiểu chuyện không nói thẳng ra, nhưng rõ ràng đã trở nên nóng nảy.

“Ai nha hu hu.” Khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ của Lạc Lạc đỏ lên, cả người không an phận ngồi trên băng ghế vịn vẹo khó chịu.

Lương Yên nhanh chóng đứng dậy chạy đến hỏi Triệu Vũ xem bọn họ tìm ở đâu mà được nhiều pháo bông như vậy.

Triệu Vũ nghe được bọn họ từ sáng đến giờ vẫn luôn ở khu vui chơi dành cho thiếu nhi thì bật cười, nói rằng những chiếc pháo bông này đâu có dễ cầm đến thế, ề kíp sản xuất chủ yếu đặt ở những thiết bị trong khu trò chơi mạo hiểm.

Lương Yên cảm thấy vô cùng khinh thường với cách làm này của ê kíp sản xuất, đã biết rõ chiều cao của Lạc Lạc không đủ để chơi những trò này còn cố ý bày ra, rõ ràng đang muốn chinh đám người lớn mà.

Lục Lâm Thành nắm tay Lạc Lạc đi đến thì nghe được cuộc đối thoại giữa Lương Yên và Triệu Vũ.

Thế là ba người lại bắt đầu đi đến khu vực trò chơi mạo hiểm.

Đáng tiếc thời gian đã trôi qua hơn nửa ngày, tất cả những pháo bông giấu trong mấy trò chơi kia sớm đã bị các tổ khác tìm thấy, Lương Yên và Lục Lâm Thành chơi một lượt tàu lượn siêu tốc và đĩa xoay nhưng hai tay vẫn trống rỗng.

Lạc Lạc càng ngày càng cảm thấy mất mát, cúi đầu chờ Lương Yên và Lục Lâm Thành.

Lương Yên bị đĩa bay ném giữa không trung đến sắc mặt trắng bệch, cuối cùng không nhịn được nữa đi theo hỏi biên kịch: “Còn trò chơi nào mà các tổ khác chưa đến không?”

Biên đạo đưa một gợi ý: “Nhà ma.”

Vì thế ba người Lục Lâm Thành, Lương Yên và Lạc Lạc xuất hiện trước cửa nhà ma.

Chỉ mới đứng ở cửa đã mơ hồ nghe được tiếng quỷ khóc sói gào thảm thiết vọng ra từ bên trong nhà ma khiến người nghe nổi cả da gà.

Toàn bộ căn nhà ma này được xây dựng phỏng theo một cái đầu lâu khổng lồ, cửa vào chính là khuôn miệng đỏ tươi như máu đang mở rộng trên đầu lâu đó.

Lòng bàn tay Lương Yên rịn ra một lớp mồ hôi mỏng.

Con người cô không sợ cái gì cả, ngay cả chuyện dùng tay không bắt chuột cô cũng đã từng làm qua, nhưng chỉ có một nhược điểm, đó là sợ ma.

Bởi vì khi còn nhỏ trong nhà gần như lúc nào cũng không có người, cảm giác sợ hãi lúc một mình qua đêm trong căn nhà rộng lớn trống rỗng vẫn còn ám ảnh trong tâm trí cô.

Lúc Lạc Lạc vừa đến gần cửa đã sợ đến mức ôm chặt lấy bắp đùi Lục Lâm Thành rơi nước mắt: “Hu hu, cháu rất sợ, cháu không muốn đi vào hu hu hu hu...”

Lương Yên gắng gượng nở một nụ cười, cô không muốn tỏ vẻ yếu đuối trước khán giả cả nước lại càng không muốn thể hiện điều đó ngay trước mặt Lục Lâm Thành, bèn ngồi xổm xuống nói với Lạc Lạc: “Lạc Lạc không cần đi vào đâu, dì Lương Yên đi là được rồi, nhất định sẽ tìm được pháo bông cho Lạc Lạc.”

Lúc này Lục Lâm Thành đột nhiên mở miệng: “Cô ở bên ngoài đi, một mình tôi đi vào tìm là được rồi.”

Lương Yên ngẩng đầu lên nhìn hắn.

Đây là câu nói đầu tiên của hai người trong ngày hôm nay.

Những khán giả ngồi xem phát sóng trực tiếp cũng biết tính huống bây giờ đang rất cấp bách, bày tỏ mình hoàn toàn có thể hiểu được trong hoàn cảnh như thế này này Lục Lâm Thành và Lương Yên không thể không nói chuyện với nhau.

Lục Lâm Thành nhẹ nhàng gỡ cánh tay Lạc Lạc ra khỏi đùi mình, về mặt vô cùng ung dung thoải mái chuẩn bị bước vào nhà ma.

Nhưng anh còn chưa đi được hai bước thì Lạc Lạc ở phía sau đột

nhiên khóc lớn lên.

Lạc Lạc thấy Lục Lâm Thành phải đi vào cánh cửa kinh khủng đó, khóc lóc bắt lấy cánh tay Lương Yên lắc lư: “Dì Lương Yên, dì Lương Yên cũng đi vào đi, đi vào đó bảo vệ Lục ca ca được không hu hu hu...”

Lương Yên: “.....”

Đạn mạc một mảnh:

[Ha ha ha ha ha ha ha ha wtmxsl.]

[Má ơi, đứa nhỏ này đúng là fans hâm mộ trung thành của Lục Lâm Thành ha ha ha ha.]

[Có lẽ trái tim Lương Yên đã vỡ nát rồi 233333333, mang theo nhóc con lâu như vậy nhưng vẫn không thể sánh bằng Lục Lâm Thành.]

Trái tim Lương Yên quả thực đang tan vỡ thành thực mảnh, nụ cười trên khuôn mặt còn khó coi hơn cả khóc.

Đáp ứng lời thỉnh cầu của Lạc Lạc, cô cũng đi theo vào “bảo vệ” Lục Lâm Thành.

Vừa bước vào cửa, tầm mắt đột nhiên chỉ còn lại một mảnh đen kịt.

Hai camera man đi phía sau dường như đã nói một câu: “Không thể quay được cái gì cả.”

Màn hình phát sóng trực tiếp cũng một màu đen như mực, chỉ có thể nghe được những âm thanh kinh dị phát ra từ trong nhà ma.

Có những khán giả nhát gan rồi rít tắt âm thanh trực tiếp.

Lương Yên đi ở phía trước, Lục Lâm Thành ở phía sau, dựa những

mũi tên chỉ thị màu xanh lá trong nhà ma u ám tiến về phía trước.

Suốt cả dọc tường chỉ thấy những đầu lâu mặt quỷ hay những cánh tay nhuốm máu rải rác khắp nơi.

Lương Yên đã sợ đến mức đôi chân trở nên mềm nhũn, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng khắp cả người, cô chỉ lo chăm chú nhìn dưới chân mình, đã sớm vứt nhiệm vụ tìm pháo bông ra phía sau đầu, trong lòng âm thầm cầu nguyện nhanh nhanh ra khỏi nơi này một chút.

Nghe được tiếng bước chân của Lục Lâm Thành mà hai camera man sau lưng mình, Lương Yên cảm thấy vô cùng may mắn khi trong này chỉ một mảnh đen kịt, camera không thể quay được bất cứ cái gì, Lục Lâm Thành cũng không thể nhìn thấy khuôn mặt đã tái nhợt không chút huyết sắc của cô lúc này.

Lương Yên căng da đầu tập trung tinh thần chỉ nhìn dưới chân mình, theo chỉ dẫn queo vào một khúc cua, nhưng lúc này dưới đất bỗng nhiên xuất hiện một chiếc bộ hài cốt trắng hếu, bộ xương khô kia dường như còn có thể động đậy được, chậm rãi vươn tay ra như muốn bắt lấy chân cô.

“A!” Lương Yên bị dọa đến mức hồn bay phách tán, hét lên một tiếng rồi chạy ngược trở về.

Đạn mạc dưới video phát sóng trực tiếp.

[Có chuyện gì vậy? Có chuyện gì ậy?]

[Là tiếng hét của Lương Yên, chắc cô ấy phải sợ lắm.]

[Cách một lớp màn hình mà tôi còn cảm thấy sợ nữa là.]

Lương Yên hoảng hốt nhắm mắt xoay người lại chạy về phía trước, nhưng còn chưa được hai bước thì đột nhiên “bịch” một tiếng, cả người đâm vào một lồng ngực ấm áp và rắn chắc.

Lương Yên dừng lại, toàn thân run rẩy, không ngừng thở hổn hển.

Cô bỗng nhiên ý thức được bây giờ khuôn mặt mình đang dán chặt vào lồng ngực của ai.

Điên mất thôi!

Hai tay Lương Yên siết chặt thành nắm đấm, ép mình phải xoay người rời đi, nhưng đúng lúc này, một bàn tay khác lại đột nhiên vòng qua bờ vai rồi kéo cả người cô vào trong lồng ngực của anh ta.

Lương Yên rụt người lại.

Ngay sau đó, người đàn ông trước mặt tiếp tục đưa một bàn tay khác, che kín hai mắt cô.

Lương Yên không thể nhìn thấy cái gì cả, toàn thân bị vây hãm trong vòng tay rắn chắc, bên tai không ngừng vang vọng những âm thanh kinh dị nơi nhà ma đáng sợ này, cứ thế bị ôm đi về phía trước.

Cho đến khi bàn tay trước mắt buông xuống, Lương Yên đã nhìn thấy ánh sáng ở cửa ra nhà ma.

Chương 37

Quay phim nhanh chóng đuổi kịp quay đến ánh sáng nơi cửa ra nhà ma.

Những khán giả đang ngồi xem trước màn hình cũng có cảm giác như chính mình vừa đi vào nhà ma một chuyến, lúc nhìn thấy ánh sáng ngoài cửa, nhất thời như sắp được đại xá.

[Hu hu hu hu cuối cùng cũng ra rồi, cách màn hình mà tôi cũng sắp bị hù chết rồi.]

[Hiệu ứng âm thanh của ngôi nhà ma này có vẻ như rất tốt.]

[Tại sao lúc đó Lương Yên chỉ hét lên một tiếng rồi sau đó lại không nghe thấy động tĩnh gì nữa vậy, đã xảy ra chuyện gì, không phải bị dọa sợ đến mức ngất xỉu đấy chứ.]

[Chắc chắn là không, nếu như sợ đến bất tỉnh thì đã được mang ra ngoài sớm hơn rồi chứ.]

[Lục Lâm Thành đâu, tại sao từ đầu đến cuối không nghe thấy bất cứ âm thanh gì của Lục Lâm Thành thế?]

[Tôi chỉ đang tò mò trong đó đã xảy ra chuyện gì sao...]

[Thật ra thì tôi cũng...]

Người hâm mộ hai nhà e sợ lại có một tí tẹo liên quan gì đến đối phương, vội vàng nhảy ra phủi sạch quan hệ.

[Yên Yên nhà chúng tôi nhất gan lắm, để cho mọi người chê cười rồi, chỉ là những con người hay tò mò những thứ nhàm chán kia thì thôi đi.]

[Ngoài trừ quay phim, Lục Lâm Thành sẽ không cho bất cứ người phụ nữ nào một ánh mắt dư thừa đâu.]

...

Lương Yên đi ra khỏi nhà ma, không ngừng che ngực thở hổn hển, trái tim đập loạn xạ.

Trên đôi mắt và bờ vai dường như vẫn đọng lại nhiệt độ cơ thể ấm áp của người đàn ông kia.

Lạc Lạc vẫn đang một mực ngóng chờ ngoài cửa nhào đến: “Lục ca ca! Dì Lương Yên!”

Một tay Lục Lâm Thành ôm lấy Lạc Lạc, giống như đang làm ảo thuật từ phía sau lưng lấy ra hai cái pháo bông nhỏ để trên tay nhóc.

Lạc Lạc nhận được pháo bông, vui vẻ khua tay khua chân ở trong lòng ngực Lục Lâm Thành: “Yeah! Lục ca ca tốt nhất! Dì Lương Yên tốt nhất!”

Lương Yên ghen tị nhìn hai cây pháo bông được Lục Lâm Thành tìm thấy trong tay Lạc Lạc, vừa rồi lúc còn ở trong nhà ma cô suýt nữa đã bị dọa đến hôn mê bất tỉnh, ngay cả bước đi cũng không thể nhúc nhích, thế mà người đàn ông này vẫn còn có tâm trí đi tìm pháo hoa?

Thật là bá phúc!

Lương Yên ghen tị thì ghen tị, nhưng đối với hành động lúc nãy của Lục Lâm Thành dành cho mình, cô vẫn hết sức cảm kích.

Đôi lúc Lương Yên thậm chí còn hơi nghi ngờ rốt cuộc người kia có phải Lục Lâm Thành thật hay không, một người trước khi ly hôn vừa thấy mặt đã trực tiếp lên giường với cô, sau khi ly hôn lại trở thành một người chồng trước biến thái ù ù cạc cạc tạo ra tám trăm vạn tiền nợ gắn trên đầu cô.

Lạc Lạc ở trong lòng ngực Lục Lâm Thành, không biết đang nói chuyện gì mà cô nhóc liên tục cười khúc khích.

Lương Yên nhìn thoáng qua vẻ dịu dàng hiện hữu trên khuôn mặt Lục Lâm Thành, chợt nhớ ra cô còn chưa làm chuyện quan trọng của ngày hôm nay.

Sau khi đi hết một vòng nhà ma thì hành trình cả ngày ở công viên giải trí cũng sắp kết thúc, tất cả mọi người đều quay lại chỗ tập trung trước ngựa gỗ xoay tròn lúc sáng.

Đạo diễn thống kê số lượng pháo bông nhỏ mà các đội chơi thu thập được, đội Lạc Lạc tổng cộng tìm được ba pháo bông xếp thứ ba, đội của Tiểu Anh Đào chỉ tìm được hai cái nên về đích ở vị trí thứ tư.

Tiếp theo là công bố giải thưởng cho mỗi đội, phần thưởng của đội xếp thứ ba dành cho Lạc Lạc là một bộ váy Elsa trong phim hoạt hình Disney “Nữ hoàng băng giá”.

Không thể nghi ngờ gì nữa Elsa chắc chắn là nàng công chúa có nhân khí cao nhất Disney hiện tại, Lạc Lạc lập tức vui vẻ đi thay váy mới, sau đó lôi kéo Lục Lâm Thành lại đây: “Dì Lương Yên, chúng ta chụp ảnh cùng nhau được không?”

(*Nhân khí: bao gồm fandom, supporter, mức độ quốc dân...của một ngôi sao nào đó.)

“Được.” Lương Yên gật đầu, làm như không nhìn thấy Lục Lâm Thành mà chỉ lặng lẽ đứng bên cạnh Lạc Lạc.

Ba người chụp ảnh chung, địa điểm và tư thế cũng cực kỳ giống một nhà ba người chụp chung ở công viên giải trí.

Tất cả bình luận bên dưới đều bị người hâm mộ hai nhà không ngừng spam:

[Tất cả chỉ vì đứa nhỏ, vì đứa nhỏ, từ chối tất cả những kéo cùng trạm tư đều cực kỳ giống ở công viên giải trí chụp ảnh chung một nhà ba người.]

[Lạc Lạc thật đáng yêu!]

[Hôm nay Lục Lâm Thành phải chịu đựng người phụ nữ kia suốt cả một ngày có lẽ rất vất vả rồi.]

[Hu hu, Yên của tôi thực sự không dễ dàng gì mà.]

....

Lạc Lạc không ngừng đổi dáng pose, chụp đủ mọi kiểu ảnh, sau khi chụp ảnh xong Lương Yên mới có thể thở phào nhẹ nhõm, lại phát hiện ống kính máy quay vẫn chĩa về phía họ phát sóng trực tiếp.

Cô cắn cắn môi, mượn cớ đi nhà vệ sinh rồi lặng lẽ đi đến một vườn hoa ít người trong công viên.

Lương Yên tìm một chiếc ghế dài ngồi xuống, sau đó tắt microphone đang gắn trên người mình đi, lấy điện thoại di động ra, nhìn vào dãy số quen thuộc kia, do dự một chút rồi ấn nút gọi đi.

Điện thoại nhanh chóng được kết nối.

“A lô.”

Lương Yên nghe thấy giọng nói của người đàn ông ở đầu dây bên

kia, hít một hơi thật sâu rồi nói: “Lục Lâm Thành, tôi là Lương Yên, bây giờ anh có thể đến vườn hoa phía sau khu vực ngựa gỗ xoay tròn được không, tôi có chuyện muốn nói với anh.”

“Còn nữa, đừng mang quay phim của anh đến.” Lương Yên lại bổ sung.

Người đàn ông nhanh chóng trả lời: “Được.”

Chỉ chốc lát sau đã thấy Lục Lâm Thành đi về phía này.

Lương Yên đứng dậy, đi đến trước mặt Lục Lâm Thành, hai người đứng đối diện nhau.

Đầu tiên cô kiểm tra một chút, chắc chắn microphone trên người Lục Lâm Thành cũng đã được tắt, sau đó ngó nghiêng xung quanh vườn hoa một vòng, chắc chắn cũng không có người nào.

Lục Lâm Thành nhìn dáng vẻ mạnh mẽ như rồng như hổ của cô lúc này cùng với tiểu bạch thổ run lẩy bẩy bên trong nhà ma vừa rồi tưởng chừng như là hai người khác nhau vậy.

Anh thu mi lại.

Lương Yên nhìn thấy nụ cười xuân phong phới phới trên khuôn mặt Lục Lâm Thành, lặng lẽ cho hắn một cái liếc mắt sắc bén, sau đó đứng thẳng người dậy, đầu tiên là cúi người: “Trước tiên cảm ơn anh hôm nay đã giúp đỡ tôi ở trong nhà ma.”

Lục Lâm Thành cố tỏ ra lạnh lùng “hừ” một tiếng.

Lương Yên cúi người cảm ơn xong, rất muốn trực tiếp nói thẳng với Lục Lâm Thành chuyện đi lãnh giấy chứng nhận ly hôn, nhưng lại nghĩ đến người Trung Quốc rất chú trọng đến những ngôn ngữ mang tính nội hàm tinh tế, nếu nói trắng ra có vẻ như không được hay cho lắm.

Sau đó Lương Yên uyển chuyển đưa tay chỉ lên bầu trời bao la.

Lúc Lâm Thành cũng theo cánh tay cô ngửa đầu nhìn lên.

Lương Yên: “Anh nhìn những đám mây nơi phía chân trời kia đi, có phải giống như chuyện chúng ta còn chưa lĩnh giấy chứng nhận ly hôn hay không?”

Lục Lâm Thành không thể tưởng tượng nổi quay đầu lại nhìn cô.

.....

Buổi ghi hình trong công viên giải trí của “Bảo bối nhà ai?” đã kết thúc, trên đường trở về, ê kíp sản xuất đột nhiên phát hiện không tìm thấy Lương Yên, cùng với đó còn có Lục Lâm Thành.

Lạc Lạc còn mặc chiếc váy công chúa trên người, một tay cầm pháo bông, một tay kéo kéo biên kịch, khóc nức nở hỏi: “Lục ca ca của cháu và dì Lương đâu rồi?”

Biên kịch gọi cho Lương Yên, chuông reo, nhưng sau đó lại bị tắt máy.

Lại gọi điện cho Lục Lâm Thành, số điện thoại không liên lạc được.

Mặc dù người của ê kíp sản xuất không nói rõ, nhưng các khán giả vẫn luôn ngồi trước màn hình xem phát sóng trực tiếp đã mở hồ nhận ra được có gì đó không đúng.

[Tại sao lâu như vậy rồi mà vẫn không thấy Lương Yên?]

[Lục Lâm Thành đi đâu rồi?]

[Đúng vậy, tại sao Lạc Lạc lại được biên kịch dắt bên cạnh mình.]

Ông kính truyền hình trực tiếp giấu đầu lòi đuôi chuyển đến những nhóm phụ huynh thực tập và đưa trẻ dễ thương khác, nhưng rõ ràng người xem vẫn không công nhận, càng chắc chắn những suy đoán trong lòng mình.

[Lương Yên và Lục Lâm Thành đâu?]

[Lần cuối cùng hai người bọn họ xuất hiện trong ống kính đã là một giờ trước rồi.]

[Ê kíp sản xuất nhanh trả lời đi, rốt cuộc Lục Lâm Thành và Lương Yên đã đi đâu?]

Fan của Lục Lâm Thành và fan của Lương Yên vẫn kiên quyết phải sạch quan hệ với đối phương, không ngừng nói việc thần tượng nhà mình mất tích không có bất cứ liên quan gì với người còn lại, kết quả càng xả càng loạn, cuối cùng cũng chọc giận nhóm người qua đường dừng lại xem phát sóng trực tiếp.

[Cút hết đi, cả hai đều mất tích cùng một lúc mà còn không có liên quan à?]

[Chỉ có những người hâm mộ mãi mãi vẫn không thể tỉnh ngộ.]

[Có quỷ mới biết vừa rồi đã xảy ra chuyện gì ở trong căn nhà ma kia, cô nam quả nữ, a a.]

[Mẹ kiếp, không phải là nói lại tình xưa cùng nhau bỏ trốn đấy chứ?]

...

Nhưng chẳng ai có thể ngờ được rằng, cặp vợ chồng thế kỷ lần đầu tiên đứng chung trong cùng một khung hình hấp dẫn toàn bộ ánh mắt của người trong giới giải trí lẫn ngoài giới, buổi sáng hôm nay vẫn còn là Ngưu Lang Chúc Nữ và đứa con của bọn họ đứng cách nhau cả dãy Ngân Hà, thế nhưng cuối cùng lại đi đến kết thúc là cả

hai đều bỏ rơi đứa con thơ ấu mà chơi trò mất tích cùng nhau.

Cứ thế “Lục Lâm Thành Lương Yên cùng bỏ trốn” trực tiếp làm bùng nổ hot search.

Trong đó người lo lắng đến phát điên nhất có lẽ không ai bằng fan hâm mộ của hai nhà, “Lương Yên, giao Lục Lâm Thành ra” và “Lục Lâm Thành, thả Yên Yên nhà chúng tôi ra” cũng theo sát “Lục Lâm Thành Lương Yên cùng bỏ trốn” chễm chệ trên hot search.

Fan của hai nhà vẫn luôn ở trong trạng thái cho ngựa ăn no, mài sắc binh khí, sẵn sàng ra trận nghênh đón quân địch, đáng vẻ như nếu hai người trong cuộc còn không chịu lộ diện giải thích rõ ràng không có quan hệ gì với đối phương cả thì sẽ đi lật tung diễn đàn Super Topic của đối phương.

Cùng lúc đó, trong một bệnh viện tư nhân nổi tiếng nào đó của thành phố B.

Cơ sở vật chất trong phòng bệnh có thể sánh ngang với các khách sạn năm sao cao cấp khác, Lục Lâm Thành ngồi trên ghế sofa, nhìn dòng chữ “Bốn tháng trước, bệnh nhân bị một vật cứng rơi vào đầu, mất trí nhớ gián đoạn trong ba năm” trong bệnh án, bầu không khí xung quanh anh bị đè nén đến đáng sợ.

Khí chất người đàn ông này vốn dĩ đang lạnh nhạt, lúc này nhiệt độ không khí dường như cũng theo anh giảm xuống mấy độ.

Lương Yên nằm trên giường bệnh, trên đầu dán một miếng điện cực, đang làm cái trị liệu công nghệ cao không thể gọi tên.

Dòng điện tê tê ngứa ngứa kích thích thần kinh trước trán vô cùng thoải mái, Lương Yên vừa mơ màng muốn ngủ thì bác sĩ lại nói cho cô biết đã chẩn đoán xong rồi.

“Cảm ơn.” Lương Yên ngáp một cái từ trên giường ngồi dậy, nhìn về phía Lục Lâm Thành đang ngồi trên ghế sofa, vẻ mặt anh ta lúc này như có ai đang thiếu nợ mình tám trăm triệu không bằng.

Dịch vụ chăm sóc bệnh nhân ở bệnh viện tư này cũng giống như trong khách sạn năm sao vậy, vị bác sĩ đẩy máy móc khám bệnh ra ngoài, còn quan tâm đóng cửa lại giúp hai người, lúc này trong phòng bệnh chỉ còn Lương Yên và Lục Lâm Thành.

Chẳng qua là lúc bác sĩ gần đi vẫn không nhin được quay đầu nhìn vào trong phòng bệnh một cái.

Bỏ trốn thì bỏ trốn, nhưng tại sao lại bỏ trốn đến bệnh viện chứ.

Lương Yên chờ vị bác sĩ kia đóng cửa lại nhỏ giọng oán trách nói: “Trước đây tôi sớm đã nói với anh rằng tôi bị mất trí nhớ rồi, thế mà anh vẫn một mực không tin.”

Lương Yên bĩu môi: “Anh còn nói gì mà cô đừng làm loạn nữa, cô không thấy mệt mỏi sao? Có giày vò như thế nào đi chăng nữa cũng sẽ không có cảm giác gì với tôi nữa chứ.”

Trên trán cô vẫn còn một hàng miếng điện cực chưa lấy xuống, thoát nhìn có vẻ hơi buồn cười lại giống như một nữ chuyên gia đang làm việc ở phòng thí nghiệm trong các bộ phim khoa học viễn tưởng.

“Tôi lừa anh để làm gì chứ, cái này có gì hay ho mà gạt anh.” Lương Yên tiếp tục lằm bằm, đi đôi dép lê trong phòng bệnh từ trên giường xuống đất, loẹt xoẹt đi đến ngồi xuống bên cạnh Lục Lâm Thành, kéo kéo ống tay áo đang cầm bệnh án của cô: “Này, vậy, bây giờ chúng ta có thể ly hôn rồi chứ?”

Lục Lâm Thành vẫn yên lặng lắng nghe, không nói một lời, anh quay đầu lại nhìn thẳng vào mặt Lương Yên.

Ánh mắt cô nhìn anh vẫn trong trẻo trong suốt giống như trước kia, thậm chí còn mang theo ý cười mơ hồ, chẳng qua đã thiếu mất đi một phần... Tình ý.

Cũng có thể là thứ tình cảm thuần khiết kia.

Tựa như lúc cô nháy “Cheer up”, sau đó trong lòng như thầm nói “Lục Lâm Thành, em có thể” vậy.

Lục Lâm Thành chậm rãi đưa ra, chạm vào vàng trán trắng nõn của cô lấy những miếng điện cực trên đó xuống.

Mấy sợi tóc dài dính vào trên miếng điện cực, lúc bị anh bóc xuống Lương Yên không nhịn được cau mày kêu đau.

Vì thế động tác của người đàn ông nhẹ nhàng hơn không ít.

Lục Lâm Thành ném mấy miếng điện cực kia vào trong thùng rác, sau đó nhẹ giọng hỏi: “Có nhớ ra chút gì không?”

Lương Yên sờ sờ đầu: “Đâu dễ nhớ ra như vậy chứ, anh không nghe bác sĩ nói sau này tôi có thể nhớ ra được hay không còn phải vận tay của chính tôi sao, việc trị liệu đối với căn bệnh này cũng chỉ có tác dụng trợ giúp mà thôi, nói trắng ra là chỉ để an ủi tâm lý thôi.”

Lương Yên bất mãn phát hiện Lục Lâm Thành lại đang đổi chủ đề, tiếp tục hỏi: “Lúc nào thì anh có thời gian rảnh? Chúng ta đi lĩnh giấy chứng nhận ly hôn, nghe nói thủ tục rất đơn giản, có lẽ sẽ nhanh thôi.”

Lương Yên mặc sức tưởng tượng đến cuộc sống của bản thân sau khi ly hôn, cô không cần phải lừa dối người hâm mộ, không cần lo lắng bị người hâm mộ phát hiện, tiếp tục chuyên tâm phát triển sự nghiệp, đóng phim hay tham gia chương trình tạp kỹ gì cũng được, chỉ cần nó làm cô nổi tiếng, cái thân phận vợ trước của Lục Lâm

Thành này dần dần cũng sẽ bị công chúng quên lãng.

Thật tốt biết bao!

Lương Yên không nhịn được bật cười thành tiếng.

Lục Lâm Thành nghe rõ từng câu từng chữ thoát ra từ miệng cô, bàn tay đang cầm bệnh án vô thức siết chặt, đốt ngón tay trở nên trắng bệch, thậm chí còn hơi run rẩy.

Anh rất muốn cười một tiếng, sẵn khoái trả lời “được thôi”, muốn ép buộc bản thân mình quên đi nội tâm đang hoảng loạn không ngừng, nhưng mà, nhưng mà lại phát hiện làm cách nào cũng không thể phớt lờ nó.

Có lẽ lúc anh đồng ý tham gia vào chương trình “Trên màn huỳnh quang”, sau đó lại chạy đến “Bảo bối nhà ai?” hoặc là sớm hơn, anh đã không thể phớt lờ được nữa rồi.

Cuối cùng, Lục Lâm Thành cắn răng nói: “Lương Yên.”

“Sao?” Lương Yên trả lời anh, mong đợi nhìn anh.

Lục Lâm Thành: “Cô đã quên năm đó chính mình làm cách nào để tôi kết hôn với cô rồi sao?”

Chương 38

Đương nhiên Lương Yên đã quên, hơn nữa còn thực sự hoàn toàn quên sạch.

Lục Lâm Thành nhìn vẻ mặt mờ mịt ngây thơ thậm chí còn có chút mong chờ muốn anh nói ra rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra của Lương Yên, cổ họng giật giật.

Anh hít một hơi thật sâu, trong đầu hiện lên lịch sử theo đuổi vui buồn lẫn lộn của người nào đó năm đó. Từ nhỏ đến lớn Lục Lâm Thành anh là một người không thiếu các cô gái chủ động theo đuổi, sau khi xuất đạo bước chân vào giới giải trí lại càng như chúng tinh phủng nguyệt*, giẫm đạp hàng ngàn hàng vạn tâm hồn thiếu nữ dưới chân mình, nhưng một cô gái tươi mát thoát tục như giống như Lương Yên, sau khi lên giường thì “cưỡng ép” bản thân phải có trách nhiệm với người ta lại là lần đầu tiên anh gặp được.

(*Chúng tinh phủng nguyệt - 众星捧月 - zhòng xīng pěng yuè (chữ trong Luận ngữ; phủng có nghĩa là bưng, nâng, bế, ôm; đại loại là một đám sao tôn lên ánh trăng, giống như một đám người vây quanh ủng hộ một ai đó mà họ tôn kính quý trọng. Nguồn. Sưu tầm facebook.)

Đương nhiên, trước kia anh cũng chưa từng qua đêm với người phụ nữ nào khác.

“Thôi quên đi.” Cuối cùng Lục Lâm Thành vẫn không nói ra, quay mặt sang chỗ khác.

Lương Yên còn cho rằng Lục Lâm Thành sẽ nói cái gì đó về chuyện

của hai người năm xưa, kết quả lại uổng công mong chờ, cô thất vọng nhìn thoáng qua đồng hồ treo tường, hoảng hốt phát hiện chính mình thế mà đã bị Lục Lâm Thành kéo đi gần ba tiếng đồng hồ rồi.

Lương Yên tựa như một chiếc lò xo lập tức bật dậy từ trên ghế sofa, móc điện thoại, chẳng biết từ khi nào mình đã vô tình để điện thoại ở chế độ im lặng, trên màn hình hiển thị mấy cuộc gọi nhỡ.

“Mẹ kiếp.” Lương Yên luống cuống tay chân gọi lại cho đạo diễn.

Lục Lâm Thành nhìn vẻ mặt thất vọng không sờn của Lương Yên, nhàn nhạt mở miệng nói: “Không cần gọi đâu.”

“Hả?” Lương Yên khó hiểu hỏi lại, còn chưa kịp nghe rõ thì điện thoại đã được kết nối.

Lương Yên: “Thật xin lỗi, xin lỗi đạo diễn, tôi là Lương Yên, chiều nay tôi thực sự...”

Nhưng đạo diễn dường như không nổi trợn nổi đình giống như trong tưởng tượng của Lương Yên, ngược lại còn tỏ ra vô cùng bình tĩnh: “Lương Yên à, không sao đâu, Trác Dương đã gọi điện giải thích cho chúng tôi rồi, ngày mai nhớ quay lại là được, cứ giải quyết công việc của mình trước đi đã.”

“Hả?” Lương Yên được thứ lỗi mà vẫn còn cảm thấy ù ù cạc cạc, tiếp tục hỏi, “Vậy còn Lạc Lạc?”

Đạo diễn: “Hôm nay Tạ Viện sẽ giúp cô chăm sóc Lạc Lạc một đêm.”

Lương Yên: “...A.”

Đạo diễn: “Cô và Lục Lâm Thành cứ thoải mái trò chuyện với nhau là được rồi.”

Khi người của ê kíp sản xuất chương trình phát hiện không thấy hai người, không bao lâu thì người đại diện của Lục Lâm Thành – Trác Dương đã gọi điện thoại giải thích, nói là Lục Lâm Thành và Lương Yên có việc gấp, sau đó xin lỗi chuyện Lục Lâm Thành rời đi mà không báo trước, đồng thời thay mặt Lương Yên xin đạo diễn cho nghỉ một đêm.

“Bảo bối nhà ai?” bất ngờ trở thành một chương trình nổi tiếng ngoài mong đợi, đầu tư nhỏ nhưng lại được phủ sóng gần như rộng khắp trên internet, Lục Lâm Thành có thể đến đã là một chuyện kinh hỉ*, hơn nữa hành trình đến công viên giải trí hôm nay đã kết thúc, vốn dĩ chẳng bao lâu nữa Lục Lâm Thành cũng sẽ rời đi, Trác Dương lại chân thành khẩn thiết giải thích như vậy, thậm chí còn hứa hẹn sau này nếu có cơ hội có thể sẽ còn hợp tác với nhau, đạo diễn cũng không phải là một người máy móc, trước đây hắn đã từng thấy không ít trường hợp các diễn viên có chút danh tiếng đã mắc bệnh ngôi sao, bản thân đến trễ mấy tiếng đồng hồ so với giờ quy định ghi hình nhưng người đại diện không những không xin lỗi mà còn tỏ ra ngang ngược không nói đạo lý. Hôm nay Lục Lâm Thành đi theo vợ cũ và một mấy người nghệ sĩ nhỏ quay một chương trình cũng không có gì đặc biệt, hướng chi sự xuất hiện của anh đã làm tăng thêm sức nóng cho chương trình, thấy Trác Dương đích thân gọi điện xin lỗi hắn rất thoải mái chấp nhận và còn sẵn khoái đồng ý cho Lương Yên nghỉ một đêm.

(*Kinh hỉ: Ngạc nhiên vui mừng.)

Lương Yên cúp điện thoại, sau đó lại nhìn thấy một tin nhắn ngắn Khương Mộc gửi đến.

Là bức ảnh chụp màn hình hot search Weibo “Lục Lâm Thành Lương Yên cùng bỏ trốn”.

Lương Yên đã mơ hồ đoán được chuyện này chắc chắn sẽ lên hot search, nhưng không thể ngờ được chủ đề hot search lại là cái này.

Cô hoảng hốt đến mức cả người nổi đầy da gà, chưa bao giờ nghĩ đến hai chữ “bỏ trốn” vừa nghe thấy đã liên tưởng ngay đến tình ý miên man, vì tình yêu bất chấp gian nguy xông vào nơi nước sôi lửa bỏng lại có một ngày sẽ dùng đến trên người cô và Lục Lâm Thành.

Vì thế buổi tối hôm đó, phòng làm việc của Lục Lâm Thành, Weibo của Lương Yên, còn có official Weibo của “Bảo bối nhà ai?”, ba bên đồng thời đưa ra thông báo giải thích, Lục Lâm Thành tiên sinh và Lương Yên tiểu thư lần này xin nghỉ cùng lúc là để thảo luận một số chuyện cá nhân chưa thể giải quyết sau khi ly hôn. Bởi vì bình thường hai người bận rộn với lịch trình riêng của mình nên rất ít khi liên lạc và gặp mặt, cho nên nhân dịp quay chung một chương trình này cùng nhau giải quyết, hai người xin nghỉ sau khi việc ghi hình ở công viên giải trí cơ bản đã kết thúc, không có chuyện “bỏ trốn” như trên mạng lan truyền, phía bên ê kíp chương trình cũng bày tỏ như vậy.

Các fan nhìn thấy dòng chữ máu chó “bình thường hai người bận rộn với lịch trình riêng của mình nên rất ít khi liên lạc và gặp mặt” kia, cuối cùng cũng có thể vững bụng yên tâm trở lại.

Sáng sớm hôm sau, Lương Yên quay lại căn biệt thự ghi hình “Bảo bối nhà ai?”

Hôm qua Lạc Lạc đột nhiên bị bỏ lại cảm thấy vô cùng đau lòng, sau khi Lương Yên trở về vẫn luôn bấu môi không thém để ý đến cô, cho đến khi Lương Yên mở một video ngắn của Lục Lâm Thành đưa cho cô nhóc xem, Lạc Lạc mới miễn cưỡng tha thứ cho hai người.

Hành trình đến công viên giải trí có lẽ chính là tập nổi tiếng nhất cả mùa, sau đó Lương Yên lại tiếp tục chăm sóc đứa nhỏ trong biệt thự hai ngày cuối cùng, chương trình đi đến hồi kết, mặc dù phát sóng trực tiếp đã kết thúc nhưng bản ngắn gọn đặc sắc nhất đã được qua phần hậu kỳ biên tập chỉnh sửa vẫn được phát sóng đều đặn hàng tuần, gần nhất vừa mới phát đến tập phụ huynh thực tập mang theo “con” của mình đến vườn bách thú tắm rửa cho những chú voi con.

Trong vòng hai mươi ngày này, “Bảo bối nhà ai?” từ một chương trình tạp kỹ nhỏ chìm ngấm vô danh dần dần biến thành một chương trình tiếp nối xu thế chung thời gian gần đây. Nhất là tập phim có sự xuất hiện của Lục Lâm Thành đã mang đến một sức nóng chưa từng thấy, số lượng người hâm mộ của mấy khách mời và đũa nhỏ dễ thương đều tăng vượt trội so với mong đợi của bọn họ.

Lúc phải tạm biệt với nhau, mấy đứa bé và phụ huynh thực tập của mình lại cảm thấy không nỡ rời xa, nhất là Lạc Lạc, từ đầu đến cuối vẫn ôm chặt lấy Lương Yên không chịu buông tay.

Lương Yên cũng luyến tiếc Lạc Lạc, cuối cùng đã đồng ý chỉ cần cô bé ngoan ngoãn học tập ở trường mẫu giáo để nhận được hoa hồng nhỏ, cô nhìn thấy hoa hồng nhỏ thì sẽ mang nhóc con ra ngoài chơi.

Lương Yên hơi buồn bã kéo vali hành lý rời khỏi biệt thự trở về căn hộ chung cư của mình.

Khương Mộc đưa cho Lương Yên tập tài liệu mà hắn đã thay cô chuẩn bị xong trước đó, bên trong đều là những giấy tờ quan trọng cần thiết để tiến hành thủ tục ly hôn.

Cô và Lục Lâm Thành đã nói rõ với nhau rồi, sau khi chương trình này kết thúc hai người sẽ đi đến Cục Dân Chính hoàn tất giấy tờ ngay lập tức.

Lương Yên mang theo tập tài liệu mà ngay cả giấy khai sinh của mình cô cũng đã chuẩn bị đầy đủ, ưỡn ngực đi tìm Lục Lâm Thành.

Lục Lâm Thành trần trọc lăn qua lộn lại trên giường, suốt cả một đêm không tài nào ngủ được.

Dáng vẻ Lương Yên lúc làm chẩn đoán chứng minh mình bị mất trí nhớ, lúc đặt bút ký vào giấy thỏa thuận ly hôn, còn có khi cô hỏi anh khi nào chúng ta sẽ đi lĩnh giấy chứng nhận ly hôn tựa như một thước phim cứ tua đi tua lại trước mắt anh.

Lục Lâm Thành xoay người xuống giường, mở ngăn kéo lấy ra tờ giấy thỏa thuận ly hôn kia.

Trong lòng bắt đầu trở nên hoang mang luống cuống.

Lục Lâm Thành vẫn cho rằng lúc anh lấy đơn ly hôn này ra, một Lương Yên liên tục tạo CP với nam nghệ sĩ khác mà không quan tâm đến cảm nghĩ của người chồng hợp pháp sẽ nghĩ lại chính mình một chút.

Nhưng kết quả cô lại dứt khoát cầm bút ký tên lên đó, ngay cả chuyện đăng Weibo thông báo cũng do chính cô sau khi ký tên xong đã chủ động nói ra.

Anh vẫn cho rằng việc cô rút lui khỏi chương trình “Trên màn huỳnh quang” là do thụ sủng nhược kinh chủ động tránh hiềm nghi, hơn nữa chẳng bao lâu sau sẽ ngoan ngoãn trở về nhà, sau đó nhờ giọng hỏi anh cái bản thỏa thuận kia có thể không tính được không.

Nhưng kết quả cô lại mang đến cho anh một “Kinh hỉ”, không chỉ có CP phẫn mà còn có một đám fanboy với sức chiến đấu mới nghe tiếng đã sợ vỡ mật.

Lục Lâm Thành cam chịu buông bỏ tất cả những kiêu ngạo mà lòng tự tôn mấy năm nay của mình, bất chấp áp lực của tất cả các bên bao gồm cả người hâm mộ, mượn danh của một đứa trẻ đến tham gia vào chương trình “Bảo bối nhà ai?” chủ động lấy lòng. Anh cho là cuối cùng cô cũng chịu gọi điện hẹn gặp mình thì sẽ giống như trước đây, cô sẽ hỏi anh rằng hai chúng ta có thể ở bên nhau một lần nữa được không. Thậm chí lúc đó anh đã nghĩ xong mình nên nói những gì để vừa giữ lại sự cao ngạo nhưng đồng thời cũng bày

tỏ anh đồng ý tái hợp lại với cô.

Nhưng cô lại hỏi anh khi nào thì bọn họ đi làm lĩnh giấy chứng nhận ly hôn.

Hay lắm, em - cái người tên Lương Yên này.

Lục Lâm Thành cắn răng.

Mất trí nhớ, cô chỉ quên một mình anh.

Lương Yên đứng ở ngoài cửa, sửa sang lại mái tóc một chút, sau đó nhấn chuông cửa.

Người bên trong không đi ra mở cửa ngay, Lương Yên nhìn khóa vân tay trên then cửa, nhàm chán dán ngón tay của mình lên đó.

Cạch một tiếng, cánh cửa được mở ra.

Lương Yên và Lục Lâm Thành đang đi đến mở cửa bốn mắt nhìn nhau.

Lục Lâm Thành nhìn cô.

Lương Yên nhất thời cảm thấy cánh tay đang đặt trên khóa cửa kia của mình không biết nên đặt đâu cho phải.

Ly hôn cũng đã ly hôn rồi, nhà cũng là của anh ta, anh ta không biết phải xóa đi thông tin dấu vân tay của cô trên khóa sao?

Vừa nhìn đã thấy ý thức về an toàn quá kém, còn chưa bị kẻ trộm đột nhập vào đã là may lắm rồi.

Lương Yên lúng túng cười trừ một tiếng, thay giày đi vào nhà.

Cô đến đây để đón Lục Lâm Thành đi cùng mình đến Cục Dân Chính.

Thật ra thì loại chuyện đi đến Cục Dân Chính như thế này hai người hoàn toàn có thể hẹn nhau gặp mặt trước cửa Cục Dân Chính ở một thời gian nhất định nào đó là được rồi. Nhưng Lương Yên lại chủ động đề nghị mình sẽ đến đón Lục Lâm Thành, bởi vì không hiểu tại sao ngày hôm đó ở trong bệnh viện lúc nói ra chuyện ly hôn, cô lại có một cảm giác như mình đang cầu xin Lục Lâm Thành, nếu như đã là phải cầu xin thì dĩ nhiên phải bày tỏ thành ý mới được, tự mình đến đón anh ta là thiết thực nhất rồi.

Lương Yên giờ chiếc túi trong tay mình lên, nói: “Anh đã ăn sáng chưa? Tôi có mang đến cho anh này.”

Lục Lâm Thành nhìn thoáng qua chiếc túi trong tay Lương Yên, tưởng rằng cô vẫn còn nhớ chuyện anh không có bữa sáng, nhưng lại nghĩ đến mục đích cô đến đây hôm nay, vẻ mặt trở nên lạnh nhạt: “Không cần.”

“Được thôi.” Lương Yên trả lời, bỏ bữa sáng mình vừa mới mua xuống bàn, bầu không khí trong căn phòng vô cùng ngọt ngào, ngoài trừ chuyện bữa sáng ra cô không thể tìm được chủ đề nào khác để nói nữa, vì thế Lương Yên cắn cắn môi, hít một hơi, dứt khoát đi thẳng vào vấn đề: “Chuyện thủ tục gì đó, anh đã chuẩn bị xong hết chưa?”

“Còn có giấy thỏa thuận ly hôn, đừng quên mang theo đấy, nếu như không có vấn đề gì nữa thì chúng ta đi ngay bây giờ đi.”

Lục Lâm Thành nhìn Lương Yên một cái, sau đó chuyển tầm mắt sang chỗ khác, hơi mất tự nhiên nói: “Tôi không thể lấy giấy thỏa thuận ly hôn kia ra được.”

Lương Yên: “Hả?”

Lục Lâm Thành vẫn không nhìn cô, lạnh lùng nói: “Tôi đã làm mất chìa khóa ngăn kéo đựng giấy thỏa thuận rồi.”

Lương Yên: “.....”

Hai người lại trầm mặc một lúc.

Rốt cuộc Lương Yên vẫn không nhin được mở miệng trước: “Thực sự anh không tìm thấy chìa khóa sao? Nếu không bây giờ chúng ta gọi cho công ty mở khóa đến?”

Lục Lâm Thành không lên tiếng.

Lương Yên phiền não vò đầu: “Đó là ngăn tủ nào, đưa tôi đi xem một chút.”

Lục Lâm Thành dẫn cô đến trước ngăn tủ đựng giấy thỏa thuận ly hôn trong thư phòng.

Lương Yên dùng sức kéo kéo ra ngoài, quả nhiên ngăn tủ không hề nhúc nhích.

Cô thở dài, nhìn người đàn ông đã không tìm được chìa khóa nhưng lại không chịu gọi công ty mở khóa mà vẫn còn tỏ ra vô cùng bình tĩnh đứng bên cạnh.

Năm đó cô đã tạo nghiệt gì mà lại gả cho một người đàn ông thích làm ra vẻ thế này.

Lương Yên ngồi xổm xuống, nhìn kỹ ổ khóa, sau đó tháo một chiếc kẹp tóc nhỏ bằng thép trên đầu xuống, nhẹ răng trợn mắt cố gắng vẽ thẳng kẹp tóc hình chữ “u” ra.

“Em đang làm gì vậy?” Lục Lâm Thành khẽ chau mày, khó hiểu hỏi.

Lương Yên đưa kẹp tóc đã được bẻ thẳng vào trong ổ khóa, lồng tai ghé vào trước lỗ khóa, nghiêm túc dùng kẹp tóc mân mê trong đó: “Tôi đang thử xem mình có thể mở được cái này không.”

“Em...” Lục Lâm Thành mở to hai mắt, không thể tin nổi nhìn cô, “Cô còn biết làm cái này nữa sao?”

“Chỉ thử xem sao thôi.” Lương Yên chăm chú mở khóa, “Lúc còn nhỏ trong nhà có ngăn kéo bị khóa không mở ra được tôi cũng dùng đến cách này.”

Cô vừa dứt lời, ổ khóa đã nhẹ nhàng vang lên một tiếng.

Sự thật đã chứng minh chất lượng của các ổ khóa tử thông thường đều như nhau, Lương Yên vui vẻ kéo tủ ra, tựa như đang khoe khoang kỹ thuật phá khóa của mình: “Thấy thế nào?”

Giấy thỏa thuận ly hôn vẫn còn nằm ngay ngắn ở bên trong.

Lương Yên phấn khích lấy ra.

Lục Lâm Thành sau lưng đã đen mặt giống như một cái ao tù nước đọng.

“Lương Yên.” Anh siết chặt lòng bàn tay thành nắm đấm, cả người trên dưới đều bao phủ một màu tăm tối u ám, nhẩn nhẩn lâu như vậy, rốt cuộc vẫn không nhìn được mở miệng: “Em cứ thế muốn ly hôn cùng với tôi ư?” Sau khi em bị mất trí nhớ.

Lương Yên mặt mày hớn hở cầm lấy giấy thỏa thuận ly hôn, vừa quay người lại đã đối mặt với vẻ mặt khó coi của Lục Lâm Thành.

Cô vô thức lui về phía sau hai bước, thắt lưng bị mép bàn đọc sách ngăn lại.

Lương Yên nắm chặt giấy thỏa thuận trước ngực mình, nuốt một

ngậm nước miếng, đột nhiên cảm thấy hơi sợ hãi.

“Chẳng lẽ... Anh không muốn sao?”

Chương 39

Lục Lâm Thành nghe thấy câu hỏi của cô, khẽ ngáp ngừng do dự trong chốc lát, sau đó nhìn Lương Yên, biểu cảm trên khuôn mặt không thể đoán ra được bất cứ cảm xúc gì trong đó: “Lương Yên, em bị mất trí nhớ.”

Lương Yên khó hiểu gật đầu: “Đúng vậy.”

Lục Lâm Thành thở dài: “Tôi không muốn quyết định những chuyện quan trọng như thế này trong lúc em đang bị mất trí nhớ. Còn về bản thỏa thuận ly hôn này” anh nhìn vào tờ giấy trên tay Lương Yên, “Lúc ký tên cũng là lúc em đang ở trong tình trạng mất trí nhớ.”

“Nếu như thực sự muốn ly hôn, vậy hãy chờ đến khi em khôi phục lại trí nhớ của mình, sau khi cân nhắc thật kỹ, chúng ta sẽ đi làm thủ tục.”

Lương Yên có thể nhìn ra được trước mắt Lục Lâm Thành không có ý muốn ly hôn với cô, sốt ruột nói: “Dựa vào cái gì mà mất trí thì không thể ly hôn được?”

Lục Lâm Thành thản nhiên nói: “Tôi sợ sau này chờ đến khi em tìm lại được ký ức sẽ trách tôi thừa dịp em mất trí mà vứt bỏ em.”

“Vậy nếu như suốt cả cuộc đời này tôi không thể nhớ ra được thì phải làm sao?” Lương Yên nghiêng răng nghiêng lợi nói.

Lục Lâm Thành im lặng một lúc rồi nói: “Tôi tin em sẽ nhớ lại.”

Lương Yên: “.....” Người đàn ông chết tiệt này.

Cô bước lên nắm chặt lấy cổ tay Lục Lâm Thành, tức giận nói:
“Không được, hôm nay anh phải cùng tôi đi đến Cục Dân Chính làm
nốt thủ tục cuối cùng, tôi đã nghĩ kỹ rồi, mất trí nhớ thì sao chứ,
pháp luật có quy định người phụ nữ mất trí nhớ thì không thể ly hôn
ư?”

Lục Lâm Thành nghe được mấy chữ “nghĩ kỹ rồi”, trái tim co rút một
cái.

Ánh mắt anh lại rơi vào cổ tay đang bị Lương Yên nắm chặt của
mình.

“Nếu như tôi không đi theo em thì sao?” Anh nói.

Lương Yên nghe anh nói vậy, lại nghĩ đến bản thỏa thuận ly hôn
trong ngăn kéo bị khóa chặt, vẻ mặt đột nhiên trở nên cổ quái.

“Lục Lâm Thành, anh nói nhiều như vậy, không muốn ly hôn với tôi,
có phải đã...Thích tôi?”

Mặc dù Lương Yên không tin Lục Lâm Thành sẽ thích mình, nhưng
với những hành động, lời nói của hắn, ngoại trừ lý do này ra, cô
thực sự không thể tìm ra được một lời giải thích nào khác.

Chẳng lẽ là vì tám trăm vạn kia? Hình như cũng không phải.

Lục Lâm Thành ngẩng đầu nhìn lên, ánh mắt ngạc nhiên nhìn về
mặt mũi tò mò nghiên cứu của Lương Yên, anh vội vàng thu hồi tầm
mắt: “Em đừng nghĩ nhiều.”

“Vậy thì tốt rồi.” Lương Yên thở phào nhẹ nhõm một hơi, kéo kéo
hắn, “Đi thôi.”

.....

Lúc hai người đi ra khỏi Cục Dân Chính, trong tay mỗi người nhiều thêm một quyển sổ nhỏ màu đỏ thẫm.

Hai người chính thức đường ai nấy đi ở trước cửa Cục Dân Chính.

Lương Yên ôm giấy chứng nhận ly hôn che chở trong ngực giống như đang bảo vệ bảo bối của mình.

Lục Lâm Thành một mình trở về nhà, nhìn bữa sáng mà Lương Yên lúc sáng đến đây đã mua cho anh còn bày trên bàn.

Lục Lâm Thành lặng lẽ đi đến ngòai xuống, lấy bữa ăn sáng đã nguội lạnh làm bữa trưa của mình, chén sạch vào bụng.

Trong căn hộ nhỏ của Lương Yên, Khương Mộc nhìn người phụ nữ cầm giấy chứng nhận ly hôn trong tay mà còn vui vẻ hơn cả được nhận giấy chứng nhận kết hôn, khoe miệng khế giật giật.

Trên đời này còn có người ly hôn mà hạnh phúc đến vậy ư?

Lương Yên nghỉ ngơi ở nhà mấy ngày, khoảng thời gian gần đây theo số lượng fan hâm mộ không ngừng tăng vọt của mình, cô cũng nhận được mấy lời mời quay phim.

Một là bộ phim truyện hình thể loại huyền huyền nam chủ cổ trang được chuyển thể từ cuốn tiểu thuyết cùng tên, hai vai nam chính và nữ chính đã được quyết định, nhà sản xuất muốn mời Lương Yên lấy phương thức diễn xuất đặc biệt đảm nhận một nhân vật quan trọng khác trong bộ phim: “Bạch Nguyệt Quang của nam chính – Tinh Dao.

Dựa trên nguyên tắc phải chịu trách nhiệm với nhân vật của mình, Lương Yên đã thức trắng đêm đọc xong cuốn tiểu thuyết hành trình thăng cấp của nam chủ “Vô Đỉnh Chi” dài hai triệu chữ, sau đó

chống lại hai con mắt gấu trúc, gọi điện cho nhà sản xuất bảo mình còn muốn suy nghĩ thêm nữa.

Một tài nguyên tốt thế này, nhà sản xuất kia dường như không thể ngờ được Lương Yên sẽ còn do dự không muốn nhận lời tham gia vào đoàn phim.

Khương Mộc cũng không nghĩ Lương Yên sẽ lưỡng lự chần chừ, không thể tưởng tượng được nói: “Cô còn do dự cái gì nữa, đích thân nhà sản xuất chủ động ra mặt mời cô đấy, cơ hội hiếm có mà.”

Lương Yên ngáp một cái, liếc mắt nhìn Khương Mộc: “Anh đã đọc tiểu thuyết nguyên tác của nó chưa?”

“Đọc thì chưa đọc.” Khương Mộc lắc đầu, hần lập tức bổ sung nói: “Nhưng cô cũng đừng nhìn vào suất diễn của nhân vật Tinh Dao ít hơn hai nhân vật chính mà đánh giá, mặc dù ít hơn thật nhưng tôi nghe nói nó lại chính là linh hồn của toàn bộ câu chuyện, cả đời nam chính đều nhớ mãi không quên được hình bóng của cô ấy.”

Lương Yên nghe xong chỉ nhếch mép một cái: “Anh đúng là không biết thật rồi.”

Những thể loại giống như “Vô Đỉnh Chi” này ngay cả Khương Mộc cả đời chưa đọc qua một cuốn tiểu thuyết nào trên mạng cũng nghe nói đó chính là tiểu thuyết dành cho phái nam, không cần nghĩ cũng biết sẽ có một số lượng fan một sách trung thành. Trong cuốn sách Tinh Dao là Bạch Nguyệt Quang mà cả đời nam chính nhớ thương, cũng chính là Bạch Nguyệt Quang của hầu hết các fan một sách kia. Những nhân vật như thế này 90% ra sàn diễn đều xuất hiện trong hồi ức của nam chính, có dung mạo tuyệt đẹp, khí chất thoát trần, tâm địa hiền lành và chết sớm, tất cả đều là những nhân tố thiết yếu của một Bạch Nguyệt Quang, nhân khí ở trong mắt các fan một sách đều vượt xa hai nữ chính chính thức Gần như cứ cách một khoảng thời gian thì trong diễn đàn thẳng nam sẽ có ba hình tượng nhân vật nữ chủ yếu được một sách mang ra “xé”, quanh co một vòng cuối

cùng đều là fan của Tinh Dao “xé” thắng.

Lương Yên không dám đảm nhận những hình tượng nhân vật thần tiên hoàn mỹ không thiếu sót (không sút mẻ) này. Những nhân vật như thế này, ngay cả thần tiên chân chính hạ phàm xuống diễn xuất có lẽ cũng sẽ bị chê bai ném đá toí tả, cô chỉ là một diễn viên tuyến ba mà dám đảm nhận Bạch Nguyệt Quang hoàn hảo không tì vết của người ta, muốn lấy lòng những fan một sách với khẩu vị kén chọn kia, quả thực là tự mình chuốc lấy cực khổ.

Nhưng mà trong giới giải trí này luôn có một số nữ diễn viên quá tự tin với bản thân mình, không biết mệt mỏi chuyên đi diễn các loại hình tượng đại mỹ nữ không phù hợp với bản thân mình, sau khi bộ phim chính thức công chiếu tất nhiên sẽ bị giễu cợt ném đá toí tả, sau đó còn đăng đàn tố cáo cư dân mạng sử dụng bạo lực internet, tất cả đều không nhìn thấy được sự cố gắng của cô ta.

Lương Yên sờ sờ mặt mình, mặc dù cô tương đối có tự tin về giá trị nhan sắc của bản thân, nhưng nhân vật tiên nữ này, vẫn nên để lại có những người muốn làm tiên nữ đảm nhận thì hơn.

Lời mời còn lại là một bộ phim thần tượng tình yêu được cải biên chuyển thể từ cuốn tiểu thuyết trên mạng văn học jj*.

(jj: Nguyên văn của tác giả, ý chỉ thành phố văn học Tấn Giang)

So với “Vô Đỉnh Chi” được đầu tư sản xuất hoành tráng, số vốn đầu tư của bộ phim này rất nhỏ, có thể được chiếu hay không vẫn còn chưa thể chắc chắn, nhưng lại hơn ở chỗ Lương Yên sẽ đảm nhận vai nữ chính, hơn nữa cô đã xem nguyên tác rồi, hình tượng nữ chính trong bộ phim này thực tế hơn rất nhiều, chỉ là một nhân viên văn phòng bình thường, chỉ cốt truyện có hơi khuôn sáo cũ rích, chính là mô típ quen thuộc về câu chuyện tình yêu giữa một nhân viên quèn trong công ty và đại boss của mình mà thôi.

Lương Yên không thích kịch bản này lắm, nó giống như thể loại

phim thần tượng lỗi thời hơn mười mấy năm trước, cho nên cũng tạm thời để xuống.

Bộ phim đầu tiên sau khi ly hôn nhất định phải lựa chọn cẩn thận, lúc Lương Yên nhìn thấy mấy lời mời đóng phim hạnh phúc muốn chết, bận rộn bàn bạc lựa chọn kịch bản, nghiên cứu nhân vật cùng với Khương Mộc quên hết thời gian, cho nên mấy ngày sau mới phát hiện Wechat của mình có thêm một lời mời kết bạn.

Lương Yên click mở tài khoản kia ra một chút, hình đại diện của người nọ là bức tranh phong cảnh nhảm chán mà mấy người lớn tuổi trung niên thường dùng.

“Người dùng Wechat đã gửi cho bạn một lời mời kết bạn, đồng ý hay từ chối?”

Mấy ngày nay Lương Yên đọc kịch bản đọc truyện đến váng đầu phòng não, liếc mắt nhìn chuối chữ cái tiếng Anh kia một cái, không phải là những từ mà cô hiểu, lười dịch ra, sau đó lại nhìn đến ô ghi chú trống rỗng bên dưới.

Lương Yên chặc chặc lưỡi.

Ngay cả một lời ghi chú cũng không viết còn muốn thêm bạn bè cái gì, chắc chắn là sasaeng fan* rồi.

(*Saseang fan: Tên tiếng Hàn: 사생팬, Tiếng Trung: 私生饭 [sīshēng fàn]) là một ngôn ngữ trong làng giải trí đề cập đến một nhóm người hâm mộ có hành vi cực đoan và phong cách điên rồ, họ thích lén lút theo dõi các lịch trình và công việc hàng ngày cá nhân của các ngôi sao mà mình yêu thích, gây ảnh hưởng đến cuộc sống riêng tư của nghệ sĩ và gia đình.)

Lương Yên không thể ngờ mình thậm chí còn có những loại sasaeng fan như thế này, hơn nữa còn có được số điện thoại của cô

nữa chứ, dứt khoát bấm “Từ chối” vào lời mời kết bạn hai ngày trước kia.

Chương 40

Trong lúc đang phân vân lựa chọn kịch bản, Lương Yên cũng dành một chút thời gian xem kỹ lại tất cả những bộ phim mà cô đã tham gia trong suốt ba năm đánh mất ký ức kia, khi xem đến cảnh mình đứng ở trên đường chính đưa hộp cơm cho nam chính rồi lớn tiếng tỏ tình “Âu X Thần, đây là hộp cơm tớ tự tay làm cho cậu, tớ tuyên bố* với cậu, tớ thực sự tuyên bố với cậu”, lập tức ghét bỏ tắt video.

(*Nguyên văn: 我宣你 là một phương ngữ địa phương Đài Loan mang ý nghĩa như Anh thích em hay em thích anh. Từ Tuyên 宣 [xuān] được tạo ra bằng cách đọc liên tục từ Thích 喜欢 [xǐ·huan])

Hóa ra không chỉ người xem cảm thấy cay mắt thôi đâu, ngay cả bản thân cô cũng cảm thấy cay mắt.

Biên kịch nào viết ra những tình tiết và lời thoại quái quỷ thế này?

Vào thời điểm ấy làm thế nào mà cô có thể diễn được?

Lương Yên đột nhiên nhận ra những tai tiếng tồi tệ về cô trong khoảng thời gian đó không đơn thuần chỉ là do trạng thái của bản thân không tốt mà còn có một phần nguyên nhân thuộc về chất lượng kịch bản, chẳng những tình tiết cốt truyện lộn xộn không logic mà ngay cả cách xây dựng hình tượng nhân vật chính không những không hài hước mà còn vô cùng ngu ngốc, khán giả không thể nuốt nổi dĩ nhiên sẽ úp nôi lên diễn viên chính rồi.

Lương Yên tập trung nghiên cứu tỉ mỉ tất cả các kịch bản đã được đưa đến trong tay mình, cuối cùng đã chọn trúng một bộ phim về đề tài y học “Nhân tâm”. Kinh phí đầu tư của bộ phim này không lớn

như các bộ phim chuyển thể thể loại nam tần* sẵn văn khác, mức độ thu hút khán giả của đề tài chắc chắn cũng thấp hơn các bộ phim tình yêu đô thị hay thần tượng rất nhiều. Nhưng lại thắng ở chỗ danh tiếng của công ty sản xuất Anh Ảnh rất tốt trong giới giải trí, mặc dù doanh thu của các tác phẩm đầu tư có tốt có xấu, nhưng danh tiếng vẫn luôn luôn ổn định, thấp nhất cũng có thể đạt điểm tiêu chuẩn ở Douban.

(Nam tần: Các trang web chia tiểu thuyết trực tuyến thành hai loại nam tần và nữ tần, nam tần chỉ những cuốn tiểu thuyết giả tưởng máu me tiên hiệp...mà phái nam thường thích xem trong khi nữ tần là các tiểu thuyết lãng mạn mà phái nữ thường thích xem.)

“Nhân tâm” cũng tương tự như các bộ phim hình tượng* khác, tuyến nhân vật quan trọng có mấy người, nhân vật của Lương Yên trong phim là một bác sĩ thực tập vừa mới được nhận vào bệnh viện, trong số các diễn viên nữ thì suất diễn của cô chỉ đứng sau ý tá Trương mà thôi. Nghe nói trước kia đoàn làm phim đã từng liên lạc với một diễn viên khác, người này dường như cũng rất hứng thú với thể loại bác sĩ này, nhưng cuối cùng lại vì vấn đề phim hình tượng và suất diễn trong bộ phim mà từ chối, cho nên lúc này lời mời mới rơi vào trong tay Lương Yên.

(*Phim hình tượng [群像戏] tên tiếng Anh: Ensemble Cast – Dàn diễn viên: Là một thể loại phim mà dàn diễn viên chính được lên hình trong thời lượng bằng nhau và có độ quan trọng như nhau trong khâu sản xuất, kiểu lựa chọn này đặc biệt phổ biến trong các bộ phim truyền hình vì nó cho phép biên kịch và đạo diễn linh hoạt trong việc xây dựng hình tượng và tính cách của tuyến nhân vật.)

Điều khiến cho Lương Yên động lòng chính là bộ phim này không chỉ dựa vào mức độ tin cậy của các thành viên nòng cốt Anh Ảnh mà còn có nam nữ chính có suất diễn nặng nhất là Đồng Lôi và Vương Nhất Ly đều là Thị Đế Thị Hậu cà phê lớn của làng giải trí, bất cứ một bộ phim nào có tên một trong hai người bọn họ thì phim đó đã có thể đảm bảo về truyền hình số vệ tinh*.

Truyền hình số vệ tinh ở đây có nghĩa là được phủ sóng trên các kênh truyền hình quốc gia. Tỷ suất phủ sóng truyền hình ở Trung Quốc rất rộng rãi, một bộ phim bao trùm rộng rãi khắp, với một bộ phim truyền hình gặt hái được nhiều thành công như vậy, số lượng người xem cũng có thể treo đánh* một bộ phim chiếu mạng ăn khách khác. Hơn nữa truyền hình số vệ tinh còn có một ưu thế mà các bộ phim chiếu mạng không thể so sánh được đó chính là được tham gia vào các hạng mục bình chọn cho các giải thưởng truyền hình và điện ảnh, nói cách khác là có thể nhận thưởng.

(*Truyền hình số vệ tinh: Một số bộ phim truyền hình sẽ được phát sóng trên truyền hình số vệ tinh và thuộc bản quyền quốc gia. Một trong những chương trình phát sóng quốc gia là mua bản quyền phát sóng quốc gia, các đài truyền hình khác không thể phát trong khi phát bản quyền, nếu không, nó là phát sóng bất hợp pháp, đó là phát sóng bản quyền độc quyền. Ngoài ra còn có một tình huống trong chương trình phát sóng quốc gia, đó là, một số đài truyền hình có quyền phát sóng cùng nhau và có thể phát cùng lúc.)

(Treo đánh 吊打: Một ngôn ngữ mạng thể hiện sự tự tin với ưu thế vượt trội và diễn tả sự khác biệt rất hơn giữa hai bên, dễ dàng chiến thắng đối thủ mà không cần phải bỏ nhiều công sức.)

Lương Yên nhanh chóng phản hồi nguyện vọng của mình với nhà sản xuất, thuận lợi thông qua hai phân cảnh thử vai rồi đi đến ký kết hợp đồng cùng với đoàn làm phim.

Lúc Lương Yên nhìn thấy nhà sản xuất mới càng thêm thán thía câu nói tâm sinh tướng của cha ông, gã đàn ông béo phì ghê tởm Chu Chí Ba vừa nhìn đã biết không phải là loại người tốt lành gì, mà nhà sản xuất “Nhân tâm” này khoảng chừng bốn mươi tuổi, dáng người gầy gầy cao cao, lúc nói chuyện trên khuôn mặt luôn nở nụ cười hiền hòa.

Sau khi ký hợp đồng xong xuôi, Lương Yên vẫn còn cảm thấy hốt

hoảng không chân thực, không nhịn được hỏi: “Tại sao lại là tôi?”

Cô chỉ là một diễn viên dòng phim thần tượng với danh tiếng xoàng xĩnh chẳng ra sao cả, vậy mà lại nhận được lời mời tham gia vào tác phẩm của Anh Ảnh, có thể được diễn cùng với Thị Hậu Thị Đế, được chạm vào ranh giới của thế giới chủ lưu điện ảnh và truyền hình.

Mẹ nó, tại sao vừa mới tách khỏi thân phận bà xã của Lục Lâm Thành lại giống như trúng số thế này, chuyện gì cũng chuyển biến theo chiều hướng tích cực.

Nhà sản xuất cười cười: “Vậy để chúng tôi đổi một người khác nhé.

“Không không không cần!” Lương Yên vội vàng bảo vệ bản hợp đồng ở dưới cánh tay mình, dường như rất sợ nhà sản xuất sẽ đổi ý.

Nhà sản xuất: “Chúng tôi đã xem màn trình diễn của cô trong chương trình “Trên màn huỳnh quang”, quả thực không tệ, chỉ đáng tiếc cô không tiếp tục diễn các phần tiếp theo nữa, cho nên muốn để cô đến đoàn làm phim của chúng tôi thử một chút.”

Lương Yên nghĩ đến việc người chồng trước Lục Lâm Thành lần trước muốn ép buộc mình phải rời khỏi cuộc thi, đột nhiên cảm thấy cũng không phải là chuyện buồn,

Hoạt động tiếp theo chính là chụp ảnh tạo hình, để phù hợp với thân phận bác sĩ thực tập sinh trong phim nên thợ trang điểm chỉ đánh lên mặt một lớp phấn nhẹ, còn đặc biệt chọn một chiếc kính gọng nhỏ không độ đeo lên cho cô.

“Được rồi.” Thợ trang điểm tạo hình xong, hài lòng nhìn “thành phẩm” của chính mình.

Lương Yên không có thói quen đeo kính, nhìn bản thân trong gương

khịt khịt mũi.

“Thấy thế nào?” Cô quay đầu lại hỏi Khương Mộc.

Lương Yên không phải thuộc về kiểu người phụ nữ có dung mạo ướt át kiểu diễm, mà đan xen vào đó là hơi thở tươi mát trẻ trung thanh tú, chủ yếu hơn người ở chỗ tỉ lệ ngũ quan cân đối, tam đình ngũ nhạc* rất tốt, là dung mạo vừa nhìn vào đã làm cho người khác cảm thấy thoải mái dễ chịu, đây là kiểu nhan sắc mà thợ trang điểm thích nhất, ít mang theo sắc thái cá nhân, lúc tạo hình có thể dễ dàng căn cứ vào các vai diễn khác nhau mà tiến hành trang điểm.

(*Tam đình ngũ nhạc: Là một cụm từ trong nhân tướng học thể hiện tỉ lệ tiêu chuẩn về chiều ngang và chiều dài của một khuôn mặt bình thường. Dựa trên nền tảng “Tam đình ngũ nhãn” các nhà khoa học đã tính ra được tỉ lệ chuẩn hơn, mọi bộ phận trên khuôn mặt đều phải hợp lý. Tam đình từ trên mặt bao gồm Thượng đình, Trung đình và Hạ đình. Trong đó, Thượng đình là chỉ bộ vị từ đỉnh đầu mép tóc xuống đến 2 lông mày, Trung đình là chỉ bộ vị từ đường lông mày xuống đến mũi; Hạ đình là chỉ bộ vị từ Nhân trung ở dưới Chuẩn đầu xuống đến cằm. Tam đình là tượng trưng cho Tam tài, trong đó Thượng đình là tượng trưng cho trời, Trung đình là tượng trưng cho người, còn Hạ đình là tượng trưng cho đất.)

Khương Mộc chăm chú quan sát Lương Yên với mái tóc đuôi ngựa buộc thấp, đôi mắt nhỏ nhắn ẩn sau gọng kính mỏng, trang điểm nhẹ nhàng, khí chất điềm đạm nho nhã, cả người từ trên xuống dưới chỉ thiếu một quyền sách ôm vào trong ngực.

“Nhìn cô bây giờ nói là sinh viên trường Thanh Hoa tôi cũng tin.”

Chẳng trách có những cô gái nhỏ rõ ràng không bị cận thị nhưng các bậc cha mẹ vẫn cho con mang thêm một chiếc mắt kính, rất giống với dáng vẻ Lương Yên đeo kính như lúc này, ra dáng là một học sinh ngoan ngoãn giỏi giang.

Lương Yên tựa như một sinh viên nghệ thuật bình thường trong lớp học văn hóa, sau khi nghe Khương Mộc nói vậy thì xấu hổ đỏ mặt.

Stylist nhanh chóng mang áo blouse trắng của bác sĩ đến đưa cho Lương Yên.

Lúc Lương Yên mang thêm một mắt kính còn cảm thấy không có gì, nhưng vừa nhận được áo blouse trắng trong tay, sự nghiêm nghị lẫm liệt trong lòng nhất thời trở dậy.

Vai diễn sắp tới của cô chính là một thiên sứ áo trắng với sứ mệnh thiêng liêng dùng tài năng của mình để cứu người, không phải vai nữ chính ngốc nghếch không nào đứng giữa đường lớn hô to “Âu X Thần, tớ tuyển bố với cậu” nữa đâu.

Cũng nhờ Lục Lâm Thành đã ép cô rời khỏi cuộc thi trong chương trình “Trên màn huỳnh quang” kia mà Anh Ảnh mới đồng ý cho cô một cơ hội thể hiện bản thân.

Bây giờ Lương Yên thực sự chỉ muốn mang ảnh Lục Lâm Thành đặt trên trường cúng vái.

Đoàn làm phim “Nhân tâm” lần này quay ở một bệnh viện lớn hàng đầu và mời Phó viện trưởng bệnh viện thành phố đến với tư cách là một cố vấn y tế. Trước kia trong các bộ phim cùng đề tài thường xuất hiện rất nhiều sai lầm cơ bản trong phương pháp điều trị bệnh thông thường, quay những cảnh quay nhân vật chính phẫu thuật nhưng ngay cả khái niệm vô khuẩn tiệt trùng cũng không có. Những bộ phim của Anh Ảnh từ trước đến nay vẫn luôn dựa theo theo tiêu chí cẩn thận đến từng chi tiết dấu là nhỏ nhặt nhất, vì thế một tháng trước khi khai máy, đoàn làm phim đã cố ý mời bác sĩ của bệnh viện thành phố đến thảo luận chuyên môn cùng với dàn diễn viên chính và biên kịch, phổ cập những kiến thức và thao tác cơ bản có liên quan trong quá trình quay phim.

Đồng Lôì và Vương Nhất Ly đều là người bận rộn với lịch trình làm việc dày đặc, số lần đến rất ít, đoàn làm phim cũng không thể yêu cầu hai vị tai to mặt lớn trong giới tốn thêm một tháng để luyện tập trước khi bắt đầu quay được. Nhưng Lương Yên lại rất rảnh rỗi, đi theo mấy diễn viên trong đoàn và biên kịch học tập không bỏ sót một buổi nào, từ cách phục hồi tim phổi đến công nghệ vô trùng*, còn đặc biệt mang theo một cuốn sổ nhỏ bên người, nghiêm túc ghi chép vô cùng cẩn thận.

(*Công nghệ vô trùng: Là một loạt các kỹ thuật vận hành nhằm duy trì các vật dụng vô trùng, các khu vực vô trùng không bị ô nhiễm và ngăn chặn các vi sinh vật gây bệnh xâm nhập cơ thể con người trong các hoạt động chăm sóc y tế.)

Mỗi ngày Khương Mộc đều đưa Lương Yên đi học, đón Lương Yên về nhà, khiến hắn có một cảm giác như đang đưa đón đứa nhỏ nhà mình tan học trở về.

Chỉ là hôm nay Lương Yên vừa lên xe đã liên tục nhìn điện thoại di động lăm bằm.

Khương Mộc hỏi: “Có chuyện gì vậy?”

Lương Yên nhìn một dãy số điện thoại xa lạ gọi nhớ không biết bao nhiêu lần kia, nói: “Khương Mộc, tôi cảm thấy mấy ngày gần đây mình đã bị sasaeng fan* theo dõi.”

Khương Mộc sợ hết hồn: “Sa... Sasaeng fans?” Có thể nói saseang fan là một cái u ác tính trong giới người hâm mộ, trong khi các fan chân chính đều muốn bảo vệ thần tượng của mình thật tốt thì những saseang fan lại muốn theo dõi cuộc sống riêng tư của nghệ sĩ chỉ để thỏa mãn chính mình, thậm chí có người còn chạy vào trốn trong nhà thần tượng, quả thực rất biến thái.

Lương Yên gật đầu: “Đúng vậy, mấy ngày nay có người muốn thêm

tôi vào WeChat rồi liên tục gọi điện thoại, nhưng mà tôi lại không cho người bất cứ người nào số WeChat hay điện thoại của mình, không biết người kia lấy được từ đâu nữa.”

Khương Mộc nhíu mày: “Cô cũng không tìm hiểu sao? Có phải là một người quen nào đó không?”

Lương Yên lắc đầu: “Không thể nào, nếu như là người quen thì tại sao không để lại chú thích chứ?”

Vì thế cô đã thẳng tay kéo dây số xa lạ kia vào danh sách đen, sau đó lại mở Weibo ra xem một chút.

Từ khi chương trình “Bảo bối nhà ai?” kết thúc, Lương Yên vẫn chưa từng xuất hiện trước mặt công chúng, hiện tại trong “Nanh sói tụ hội” đều là những fan hâm mộ sự nghiệp của cô, mỗi ngày đều gào khóc hò hét ở trong fanclub hỏi lịch trình tiếp theo của Lương Yên là gì.

Lương Yên hiếm khi được rảnh rỗi online, đăng một hình ảnh meme đầy mắt kính: [Trước mắt phải tạm thời giữ bí mật, nhưng mà cũng nhanh nói cho mọi người biết thôi.]

[Oa, cái gì mà phải giữ bí mật thế, Yên Yên đã nhận được một bộ phim mới ư?]

[Có cảm giác như Anh Tuấn rất vui vẻ nha, chắc chắn là có phim mới rồi.]

[Oa oa, rốt cuộc Yên Yên cũng đóng phim.]

[Mong chờ.]

[Yên Yên cố lên! Chỉ cần là chị đóng, đỡ tệ như thế nào đi nữa em cũng sẽ không bỏ sót một tập nào đâu.]

[Lầu trên có biết nói chuyện không vậy? Phim của Yên Yên chúng ta mà dở tệ ư? Rõ ràng là... A...]

Vị fan này cũng ấp úng không thể nói được nữa.

Ngay cả fan nhà mình cũng lúng túng không khoe khoang những bộ phim trước kia của mình, Lương Yên xấu hổ cười một tiếng, trong lòng âm thầm chuẩn bị kế hoạch cố gắng, hạ quyết tâm lần này nhất định phải diễn thật tốt mới được.

Lương Yên vừa về đến nhà đã bắt đầu ngẫm nghĩ mở xẻ kịch bản, phía trên cuốn kịch bản chỉ chít những chú thích về lời thoại và cảm xúc của nhân vật mà cô đã hiểu, đáng vẻ còn chịu khó hơn cả năm đó dùi mài ôn thi đại học.

Lương Yên đang mặc niệm lời thoại của mình để tìm cảm giác thì đúng lúc này điện thoại di động lại vang lên.

Người gọi đến là Trác Dương.

Trác Dương là ai? Lương Yên suy nghĩ một chút, đây không phải là người đại diện của Lục Lâm Thành nổi tiếng với cái tên “Trác thiết diện” sao? Cô ấy gọi điện cho cô làm gì?

Lương Yên mơ hồ cảm thấy quan hệ của mình trước khi mất trí nhớ với người đại diện này của Lục Lâm Thành chắc hẳn cũng chẳng ra gì, do dự một lát, cuối cùng vẫn bắt máy: “A lô.”

“Lương Yên.” Đầu dây bên kia vang lên giọng nói trầm ấm êm tai của người đàn ông.

Lương Yên lập tức hiểu ra: “Lục Lâm Thành?”

Số điện thoại Lương Yên quả nhiên có thể gọi được, Lục Lâm Thành nắm chặt điện thoại của Trác Dương, trầm mặt hỏi: “Lương Yên, tại sao cô không nhận điện thoại của tôi.” Hơn nữa không chỉ

không nhận mà dường như còn kéo anh vào danh sách đen.

Lương Yên: “Điện thoại của anh? Khi nào?”

Lục Lâm Thành: “Buổi chiều, bốn giờ.”

Lương Yên nhớ đến dãy số xa lạ không có ghi chú bị cô treo cuộc gọi vào lúc chiều kia.

Đó là của Lục Lâm Thành gọi cho cô?

Không phải là saseang fan sao?

Lương Yên đột nhiên nghĩ đến chuyện gì đó, ấp úng nói: “Xin... Xin lỗi nha, có chuyện gì không, lúc đó tôi còn tưởng là saseang fan nên đã cúp máy.”

“Saseang fan?” Lục Lâm Thành cau mày, giọng điệu lộ vẻ không tin: “Chẳng lẽ di động của cô không hiện người gọi đến sao?”

“Có chứ.” Lương Yên hơi xấu hổ, “Chỉ là hôm đó sau khi nhận giấy chứng nhận ly hôn xong tôi đã...” Cô dừng lại một chút, “Đã xóa số điện thoại của anh rồi.”

Xóa số điện thoại của anh...

Xóa...

Đã xóa...

Xóa...

Trong danh bạ không có số điện thoại của người này, lúc anh điện tới dĩ nhiên sẽ không hiển thị tên rồi.

Lục Lâm Thành nghe thấy điều này, không nói một lời nào.

“Anh gọi cho tôi làm gì?” Lương Yên bĩu môi, nhận được điện thoại của chồng trước, vừa nghe đã không thích rồi.

Làm phiền cô xem kịch bản.

Chương 41

Ngày hôm sau, vào buổi chiều trong thời gian làm việc, tại công viên Nam Tĩnh gió xuân đưa nắng ấm tươi đẹp, nơi nơi đều là các bà bác ông cụ nhảy khiêu vũ hình vuông xung quanh quảng trường, chơi bóng tập thể dục hoặc đánh Thái Cực quyền, bầu không khí vô cùng náo nhiệt, biểu dương xã hội chủ nghĩa hài hòa.

(*Nhảy vuông (square dance) là một điệu nhảy cho bốn cặp vợ chồng (tổng cộng tám vũ công) được sắp xếp trong một hình vuông, với một cặp ở mỗi bên, đối diện giữa quảng trường.) trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn nhiều bộ hơn nhé.

Lương Yên ngồi xổm trên một cột đá nhỏ trong công viên, khoe miệng run rẩy nhìn những đội nhảy vuông hàng ngũ chỉnh tề đang nhảy theo nhạc đệm, người múa dẫn đầu là một ông cụ mang phong thái xuất chúng nổi bật nhất trong tất cả các bà bác bên dưới.

Bởi vì trong công viên này đều là các bà bác ông cụ lớn tuổi, nên cho dù Lương Yên nghênh đón nhìn thẳng mặt vào người ta không cần né tránh cũng chẳng có ai nhận ra cô, Lục Lâm Thành cũng chỉ đơn giản đội một chiếc mũ lưỡi trai lên đầu, thỉnh thoảng có một lão thái thái đi ngang qua sẽ liếc nhìn anh ta một cái, cũng không biết là vì cảm thấy Lục Lâm Thành thoát nhìn rất quen mắt hay chỉ đơn thuần là thấy tiểu tử này có ngoại hình vô cùng đẹp trai nữa.

Lúc hai người ra ngoài đều cố ý ăn mặc bình thường, quần áo đậm màu, đứng giữa các bà bác ông cụ lại có một cảm giác hài hòa không thể giải thích được.

Cho nên mới nói, những nghệ sĩ nổi tiếng đi ra ngoài đường thường che chắn bản thân mình kín mít nhất có thể, gì mà khẩu trang, gì mà kính râm, tất cả chỉ là làm ra vẻ, dường như rất sợ bị người khác nhận ra, nhưng rồi cuối cùng người dễ thu hút sự chú ý của mọi người nhất trong đám đông lại chính là bạn. Cứ ăn mặc bình thường như vậy lại hay, bây giờ xã hội này tất cả mọi người đều bận rộn với công việc của chính mình, nào có ai rảnh rỗi đến mức mỗi ngày đi quan tâm một người qua đường trông như thế nào, rốt cuộc có phải là mình tinh nổi tiếng hay không đâu.

Lương Yên khẽ ngâm nga theo nhạc nền của bài nhảy vương, cuối cùng vẫn không nhìn được ngẩng đầu lên nhìn Lục Lâm Thành: “Anh gọi tôi ra đây làm gì?”

Ánh mắt Lục Lâm Thành nhìn xa xăm: “Đến những nơi trước kia chúng ta đã từng đến sẽ phần nào giúp cho em nhanh chóng khôi phục lại trí nhớ.”

Anh đã xin tư vấn của mấy bác sĩ nổi tiếng trong và ngoài nước, tất cả bọn họ đều nói rằng đối với những bệnh nhân mất trí nhớ, việc tái diễn một số ký ức khắc sâu vào tâm trí họ trong quá khứ sẽ hỗ trợ kích thích phục hồi trí nhớ.

Lục Lâm Thành trần trở nhớ lại những ký ức câu chuyện khắc sâu giữa mình và Lương Yên, lại còn phải làm sao để tái diễn lại một cách thuận lợi nhất, vì thế anh đã ngay lập tức nghĩ đến công viên này.

Lương Yên còn tưởng rằng Lục Lâm Thành hẹn cô ra đây là có chuyện lớn quan trọng gì muốn thông báo, nhưng loại chuyện mất trí nhớ này ngay cả chính bản thân cô còn cảm thấy không cần thiết phải khôi phục, không biết tại sao Lục Lâm Thành lại tỏ ra sốt sắng đến thế, lập tức nhảy từ trên tầng đá xuống: “Trước kia tôi đã từng đến đây sao? Cùng với anh?”

Lục Lâm Thành đưa tay bắt lấy cổ tay cô: “Đi theo tôi.”

Lương Yên tránh khỏi bàn tay anh, rõ ràng đang rất không vui, đứng cách xa Lục Lâm Thành một chút, nhìn xung quanh nói: “Lôi lôi kéo kéo cái gì vậy, bị chụp ảnh thì phải làm sao?” Mặc dù ở đây đều là những người trung niên hoặc lớn tuổi, nhưng ngộ nhỡ vẫn còn một bà bác nào đó chưa phai mờ tuổi teen vẫn có tinh thần theo đuổi thần tượng thì sao? Ly hôn cũng đã ly hôn rồi mà bây giờ còn bị chụp ảnh ở bên cạnh nhau thì còn ra dáng vẻ gì nữa chứ.

Lục Lâm Thành đưa tay bắt huyệt, vân vân ngón tay: “Cũng tốt.”

Hai người thoải mái từ từ đi dạo xung quanh hồ nhân tạo trong công viên hai vòng.

Lục Lâm Thành đi rất chậm, đây chính là chuyện lãng mạn nhất có liên quan đến Lương Yên trong ký ức của anh, trước đây khi Lương Yên gọi anh đến công viên giải trí dành cho người già này, cô còn vỗ ngực đảm bảo tất cả bà bác ông cụ ở đây đều không nhận ra anh, sẽ không có người chụp lén hai người bọn họ nữa.

Lúc ấy anh đã cau mày nhìn Lương Yên vỗ ngực đảm bảo, sau đó miễn cưỡng cùng cô đi dạo xung quanh chiếc hồ nhân tạo trong công viên này hai vòng.

Anh nhớ rõ lúc đi tản bộ Lương Yên vẫn một mực cố ý hay vô tình trò chuyện với mình, nhưng từ đầu đến cuối anh lại nghiêm mặt tựa như một cái hũ nút, không trả lời cũng như không quan tâm đến cô.

Đi hết vòng thứ hai, Lục Lâm Thành dừng lại, nhìn gò má Lương Yên, hơi dè dặt hỏi: “Cảm giác thế nào, có nhớ ra được gì không?”

Lương Yên chậm rãi nghiêng đầu, ném cho anh một vẻ mặt phức tạp kiểu “Tôi nên nhớ ra chuyện gì sao?”

Lục Lâm Thành hơi sửng sốt: “... Hay là chúng ta lại đi thêm hai vòng nữa.”

Lương Yên nhìn anh, rốt cuộc không thể nhịn được nữa, nói: “Lục Lâm Thành, anh rảnh rồi quá nhỉ?” Cho nên hôm nay hẳn gọi cô ra đây là để tìm lại ký ức đã đánh mất cho người vợ trước của mình ư? Từ khi nào mà thời gian của một ảnh đế lại không đáng giá thế này?

Lục Lâm Thành rất rảnh rồi: “...”

Lương Yên không thể làm gì khác hơn là lại cùng đi với Lục Lâm Thành một lúc nữa, không biết rốt cuộc là cô tìm lại trí nhớ cho Lục Lâm Thành hay là Lục Lâm Thành đang tìm cho cô nữa. Hai người đang đi trên đường thì đụng phải một bà mẹ trẻ đang bế con mình dạo bộ, lúc đi ngang qua bọn họ vẫn luôn nhìn chăm chăm vào Lục Lâm Thành, cuối cùng không thể nén nổi tò mò ôm đứa nhỏ chạy đến: “Xin hỏi anh là Lục Lâm Thành sao?”

Ai bảo sẽ không bị nhận ra, bây giờ không phải đã bị nhận ra rồi sao, cũng may hai người trong lúc tản bộ đứng cách nhau một khoảng cách khá xa, hơn nữa người mẹ đó chỉ chú ý đến một mình Lục Lâm Thành, vì thế Lương Yên vội vàng giả vờ như không biết Lục Lâm Thành rời khỏi nơi này.

Lục Lâm Thành nhìn thoáng qua Lương Yên đang cầm đầu chạy trốn, sau đó lại khẽ gật đầu với mẹ của đứa trẻ.

Trước khi mẹ đứa trẻ kịp thời thốt ra tiếng hét chói tai, Lục Lâm Thành đã kịp thời làm một động tác tay “suyt”.

Mẹ đứa trẻ vội vàng che miệng mình lại.

Chuyện đối phó với việc bị fan nhận ra này Lục Lâm Thành đã vô cùng thành thục, ký tên cho mẹ đứa trẻ, khéo léo từ chối chụp chung, sau khi đuối khéo cô ấy đi, ngẩng đầu nhìn lên đã không thấy bóng dáng của Lương Yên đâu nữa.

Đúng lúc này, điện thoại di động nhận được một tin nhắn.

Lương Yên: [Tôi còn có việc, đi trước đây.]

Lục Lâm Thành buồn bực tắt điện thoại.

Thực ra Lương Yên không đi trước, chỉ là cô cảm thấy việc đi tản bộ cùng với Lục Lâm Thành trong công viên giải trí dành cho người già để tìm lại ký ức thực sự rất ngu ngốc, vừa tìm được cơ hội đã lập tức thoát ra, sau đó nhìn thời tiết hôm nay cũng không tệ, thế là quyết định một mình đi dạo công viên.

Lương Yên vừa đi lang thang dạo bộ vừa nhìn sang chỗ các bà các cụ đang nhảy vuông.

Âm nhạc nhảy vuông vẫn còn vang lên, nhưng lại không thấy ai nhảy, tất cả mọi người đều vây quanh một chỗ giống như đã xảy ra chuyện gì đó.

Lương Yên tò mò đi theo sau chạy đến thì phát hiện một lão thái thái mặc đồng phục nhảy vuông ngã xuống trên mặt đất, che ngực bất tỉnh nhân sự.

Những người vây xung quanh và bạn nhảy với lão thái thái đều luống cuống tay chân không biết phải làm thế nào.

Lương Yên cũng sợ hết hồn, nhìn thấy các ông bà cụ già cả đang hoảng loạn không có cách gì, lập tức nhớ đến những bài học huấn luyện mình đã tiếp thu được trong những ngày qua. Lương Yên vội vàng chen lấn xông lên phía trước, nhớ lại các bước khôi phục nhịp tim, một bên vừa đưa tay sờ động mạch trên cổ lão thái thái xem có còn hay không một bên vừa nghiêng người nói với đám đông đã tụ tập xung quanh: “Mau gọi 120.”

“Được được được, gọi ngay.” Có người luống cuống tay chân lấy điện thoại ra.

Lương Yên không thể cảm nhận được động mạch chính nơi cổ lão thái thái đập đều nữa, những lúc như thế này chỉ cần kéo dài thêm một phút thì sẽ thêm một phần nguy hiểm đến tính mạng, Lương Yên quỳ trên mặt đất, căng da đầu bắt đầu làm động tác ép tim sơ cứu.

Trong bộ phim “Nhân tâm” sẽ có một phân cảnh từng dạy qua phương pháp này, cô cũng từng được thực hành với người nộm, lúc đó bác sĩ dạy cấp cứu còn khen ngợi cô nữa, nhưng bây giờ áp dụng lên người thật, Lương Yên mới phát hiện ngực của con người còn cứng hơn người nộm rất nhiều.

Lương Yên đan xen hai bàn tay lại từng cái từng cái ép xuống lồng ngực lão thái thái, trong đầu ghi nhớ tiến hành ép tim bên ngoài là hô hấp nhân tạo là 30:2, ấn đủ ba mươi lần, cô tiếp tục nâng cằm lão thái thái lên, giữ lỗ mũi bà làm hô hấp nhân tạo.

Đám đông xung quanh cũng căng thẳng nhìn Lương Yên sơ cứu.

Tiến hành ép tim là một quá trình vô cùng tiêu tốn sức lực, để đạt đến biên độ mức ép ngực sâu cần phải dùng rất nhiều sức, bình thường trong phòng cấp cứu sẽ có mấy bác sĩ y tá thay nhau làm, sức lực của Lương Yên rất lớn, lúc đầu làm còn cảm thấy nhẹ nhàng thoải mái, sau đó lại dần dần cảm thấy không thể nào chống đỡ nổi nữa, bắt đầu thở hổn hển.

Mệt quá.

Xe cấp cứu vẫn còn chưa đến nữa.

Lương Yên cắn răng, tiếp tục làm đến mức cánh tay đã mỏi rã rời, trên trán ướt đầm mồ hôi mới nghe được âm thanh của xe cấp cứu.

Nhân viên y tế trên xe cấp cứu nhanh chóng chạy xuống, thay Lương Yên sơ cứu, sau đó mang lão thái thái lên băng ca mang đi.

Mấy bạn bè thân thiết với lão thái thái cũng đi theo lên xe.

Xe cấp cứu mở tiếng còi báo động rồi nhanh chóng rời đi.

Các bà các cụ vây xung quanh đều đưa mắt nhìn theo hướng xe cấp cứu chạy đi, Lương Yên cũng nhìn một cái, ngay khi đang chuẩn bị lạng lể chui vào trong đám đông thì đột nhiên có một phóng viên dẫn theo nhiếp ảnh gia chạy về phía này.

Mỗi ngày các bà các cụ đều vô cùng rảnh rỗi, cũng không biết là ai đã gọi vào số điện thoại đường dây nóng của một chương trình dân sinh nào đó, xe cứu thương chân trước vừa đến, xe của đài truyền hình đã có mặt ngay lập tức.

Lương Yên cúi đầu chuẩn bị chạy trốn, nữ phóng viên vội vàng ngăn cản cô lại: “Vị tiểu thư này, vị tiểu thư thấy việc nghĩa hăng hái này xin đừng bước, có thể đồng ý thực hiện một đoạn phỏng vấn với chúng tôi được không?”

Lương Yên một tay che mặt, né người tránh khỏi ống kính: “Xin lỗi, tôi không phải, dám làm việc nghĩa không phải là tôi.”

Nữ phóng viên: “Ha?”

Đúng lúc này, ông cụ dẫn đầu nhảy xuống lại ở bên cạnh nhìn rõ quá trình sơ cứu của Lương Yên từ đầu đến cuối đột nhiên đi ra: “Cô gái nhỏ này, rõ ràng người vừa rồi đã cứu người là cháu, tại sao lại không chịu thừa nhận thế?”

Nữ phóng viên nghe vậy lại đưa micro đến trước mặt Lương Yên:: “Vị tiểu thư này hãy nói một câu đi, thấy việc nghĩa xông pha làm là chuyện tốt mà.”

Ông cụ nắm lấy cổ tay Lương Yên kéo cô đến trước ống kính: “Người trẻ tuổi bây giờ như thế là không được rồi, làm việc tốt mà

không muốn để lại tên tuổi, như vậy sao được chứ, đã làm được việc tốt thì phải để cho mọi người biết đến tên của cháu, khen ngợi cháu, có thể sau này mới có thể có nhiều người trẻ thích làm những điều có ý nghĩa giống như cháu được, cháu nói có đúng không?” Ông cụ hỏi nữ phóng viên.

Nữ phóng viên: “Đúng vậy đúng vậy, vị tiểu thư này, tại sao cô làm được việc có ích mà còn xấu hổ như thế chứ?”

Lương Yên: “.....”

Lương Yên cảm thấy vô cùng bất đắc dĩ, dáng vẻ của ông cụ này như thế nếu cô không công khai tiếp nhận biểu dương thì sẽ không để cho cô đi, chỉ đành phải bỏ bàn tay đang che trên mặt xuống.

Cô và nữ phóng viên liếc mắt nhìn nhau một cái, nữ phóng viên cũng đang mỉm cười nhìn cô, biểu cảm trên mặt không hề có một chút ngạc nhiên nào.

Lương Yên: “???”

Không biết cô?

Nhưng mà cũng phải thôi, cô ấy là phóng viên chuyên mục dân sinh chứ không phải là phóng viên giải trí, không biết cô cũng là chuyện có thể giải thích được.

Nữ phóng viên đưa micro đến trước mặt Lương Yên, mỉm cười hỏi cô: “Xin hỏi vị tiểu thư này họ của cô là gì.”

Lương Yên nhìn thoáng qua camera đen thui, cười cười: “Tôi họ... Lương.”

Nữ phóng viên: “Xin chào Lương tiểu thư thấy việc nghĩa hằng hái làm, theo như tôi được biết thì các hoạt động trong công viên này bình thường chỉ dành cho người già, tại sao hôm nay cô lại đến

đây?”

Lương Yên: “...” Là chồng trước của tôi gọi tôi đến.

Nữ phóng viên: “Nghe mọi người nói vào lúc lão thái thái ngã xuống tất cả mọi người xung quanh vô cùng luống cuống hốt hoảng, là cô đứng ra hướng dẫn mọi người gọi xe cấp cứu, hơn nữa lại còn tiến hành sơ cứu cho lão thái thái, xin hỏi cô đang công tác ở lĩnh vực liên quan đến chữa bệnh sao? Hay là người đã từng có kinh nghiệm kiến thức về lĩnh vực này?”

Lương Yên: “.....”

Nàng cười gượng một tiếng: “Gần đây tôi...À... Có một bộ phim... À không đúng... Đúng là công việc liên quan đến lĩnh vực này, cho nên đã từng được huấn luyện qua.”

Nữ phóng viên: “ Hóa ra là như thế, vậy xin hỏi Lương tiểu thư, bây giờ cô có thể thuật lại một cách đơn giản chuyện vừa xảy ra được không?”

Lương Yên: “.....”

Đây có lẽ chính là cuộc phỏng vấn lúng túng nhất mà cô thực hiện trong cuộc đời này, phát biểu xong cảm tưởng, nói đến vốn từ nghèo nàn không thể nói được nữa, ông cụ và nữ phóng viên mới miễn cưỡng để cô đi.

Đêm đó, chuyên mục dân sinh của đài truyền hình địa phương đã phát một tin tức như thế này: “Hôm nay, ở công viên Nam Tĩnh, trong lúc đang nhảy vuông, một lão thái thái đột nhiên phát bệnh tim, may mắn đã nhận được công tác sơ cứu ép tim kịp thời của một công dân thành phố nhiệt tình, tranh thủ được thời gian quý báu trong lúc chờ xe cấp cứu đến, sau đây mời quý vị khán giả xem cuộc phỏng vấn ngắn của phóng viên đài chúng tôi với vị Lương tiểu thư nhiệt tình này.”

Vào ban ngày ở hiện trường xảy ra sự việc không có người nhận ra được Lương Yên, nhưng đến tối lúc xem TV, vẫn luôn có người trẻ tuổi cùng phụ huynh của mình xem tin tức thời sự.

Công dân thành phố nhiệt tình Lương tiểu thư tiếp nhận cuộc phỏng vấn xuất hiện ở trên TV.

Đại truyền hình còn chiếu một đoạn video clip ghi lại cảnh Lương Yên cấp cứu cho lão thái thái do quần chúng vây quanh quay lại.

Khương Mộc đang ở trong nhà mình, vừa xem TV vừa tập thể dục trên máy chạy bộ.

Lúc tìm đến công dân thành phố nhiệt tình xuất hiện trên TV đã bị dọa đến mức thiếu chút nữa dặng thẳng chân.

Khương Mộc nhanh chóng gọi điện cho Lương Yên, hắn còn chưa kịp mở lời, Lương Yên đã khẳng định ngay lập tức: “Đúng vậy, không sai, chính là tôi.”

Hai bên đều đồng thời trầm mặc mấy giây.

Sau đó, trong điện thoại của Lương Yên phát ra tiếng cười ha hả vô sỉ của Khương Mộc: “Ha ha ha ha ha ha ha... Công dân thành phố nhiệt tình... Lương tiểu thư... Má ơi, tôi ha ha ha ha ha... Chẳng lẽ vẫn không có người nhận ra cô sao.”

Lương Yên oán giận đáp trả: “Nghệ sĩ dưới tay anh không bị người ta nhận ra còn không biết xấu hổ mà cười nữa.”

Khương Mộc gian khổ ngừng cười: “Cho nên bây giờ có muốn tôi đi mua một hot search cho cô không?”

Lương Yên rời khỏi giao diện cuộc điện thoại nhìn thoáng qua bảng hot search, lạnh mặt nói: “Mua cái rắm, đã lên.”

“Công dân thành phố nhiệt tình Lương nữ sĩ” thẳng tiến bước lên bảng hot search, cuối cùng yên ổn ngồi ở vị trí thứ nhất.

Chương 42

Bức ảnh chụp màn hình của chương mục dân sinh đêm nay bị tài khoản Weibo nào đó đăng tải lên Weibo, kèm theo lời chú thích “#Đại thị giới* dân sinh # Trong lúc xem chương trình cùng với mẹ, tại sao tôi lại cảm thấy vị Lương tiểu thư này có gì đó rất quen mắt.” Người phụ nữ trong bức ảnh cầm micro có dán logo của đài truyền hình, đang có bài có bản trả lời câu hỏi của nữ phóng viên, tổ hậu kỳ còn có lòng tốt chèn thêm mấy chữ “Công dân thành phố nhiệt tình Lương tiểu thư” to đùng ở bên cạnh.

Chẳng ai ngờ được rằng bài viết Weibo này bỗng bất ngờ trở nên nổi tiếng, số lượt bình luận chia sẻ không ngừng tăng lên, sự nổi tiếng này bắt nguồn từ giá trị nhan sắc của vị Lương tiểu thư dưới ống kính muôn vàn góc chết của chuyên mục dân sinh mà vẫn vô cùng nổi bật, sau đó càng xem càng cảm thấy quen thuộc.

[Vị Lương tiểu thư này xinh đẹp quá đi.]

[Đẹp thì đúng là đẹp thật, nhưng mà tại sao tôi lại cảm thấy vị Lương tiểu thư này nhìn rất quen nhỉ?]

[Rất quen mắt +1]

[Ha ha ha ha ha, mẹ kiếp, đây không phải là Lương Yên sao?]

[Má ơi, đúng là Lương Yên.]

[Mẹ ơi, thực sự là Lương Yên, nhưng tại sao cô ấy lại chạy đến chuyên mục dân sinh làm gì?]

[Tôi nay lúc cùng với bà nội xem chương trình này tôi cũng thấy cô ấy, lúc đó cảm thấy giống thật, nhưng không ngờ được đúng là thật ha ha ha ha ha ha.]

[Công dân thành phố nhiệt tình.]

Sau đó có một ả khoản marketing nào đó lập tức bắt lấy điểm nóng, tung lên Weibo video hoàn chỉnh của Lương Yên xuất hiện trong chuyên mục dân sinh tối nay. Mọi người xem xong video mới biết được hóa ra lý do Lương Yên có mặt trong tin tức kia chính là vì cô ấy đã kịp thời tiến hành ép tim cấp cứu cho một lão thái thái đột nhiên bị phát bệnh tim trong công viên, vừa nghiêng người nói với mọi người nhanh gọi 120, vừa bảo mọi người tản ra cho thoáng khí.

Số lượt chia sẻ bình luận bên dưới video Lương Yên tiến hành ép tim sơ cứu nhanh chóng phá vỡ còn số mười ngàn người, tất cả mọi người đều không thể ngờ Lương Yên xuất hiện trong chương trình đã làm một việc vô cùng có ý nghĩa như vậy, sôi nổi để lại những bình luận khen ngợi.

[Thực sự là Lương Yên thật rồi, trời ơi, cô ấy giỏi quá.]

[Hu hu hu, Yên của tôi sao lại có thể xuất sắc đến thế này.]

[Mặc dù tôi không thích Lương Yên cho lắm, nhưng quả thực lần này đã làm một việc rất tốt, có lời khen cho cô ấy.]

[Thông qua chuyện này, từ một antifan tôi đã quyết định trở thành người qua đường, sau này sẽ không anti cô ấy nữa.]

[Thật ra thì Lương Yên gần như không có điểm gì đáng kể mà phải anti cả, cũng chỉ vì chuyện năm đó nhận được hai bộ lô kịch? Sau khi kết hôn với Lục Lâm Thành mới bị mắng cho tơi tả, thật sự không dễ dàng gì.]

[Hình như không có ai quanh đó hiểu về việc cấp cứu ép tim cho

người bệnh thì phải, người bình thường rất cần phải biết những phương pháp cấp cứu cơ bản như thế này.]

[Cô ấy ấn ngực lâu như vậy có lẽ là mệt mỏi lắm, trước kia tôi chỉ làm có hơn nửa phút mà đã cảm thấy mệt muốn chết rồi, nhìn xem trên mặt Lương Yên toàn là mồ hôi kìa.]

[Người đẹp tốt bụng Lương Yên.]

[Tôi đã cảm thấy quá chán với chút chuyện nhỏ nhặt như lông gà vỏ tỏi mà suốt ngày lên hot search lắm rồi, sau này làm ơn để cho tôi nhìn thấy những hot search có ý nghĩa như thế này nhiều hơn được không?]

Đương nhiên cũng có những người tỏ ra nghi ngờ ở bên dưới khu bình luận:

[Tiền hành sơ cứu ép tim mà thể tùy tiện làm thế sao, ngộ nhỡ không đúng tiêu chuẩn thì chẳng phải sẽ càng nguy hiểm đến tính mạng sao?]

[Đúng vậy, đúng vậy, Lương Yên cũng không học chuyên ngành y gì, liều lĩnh mạo hiểm như thế có vẻ như không được tốt cho lắm.]

[Chỉ cần nghĩ đến đã thấy sợ rồi.]

Nhưng mà những người tỏ ra nghi ngờ chất vấn ấy đã nhanh chóng bị vả mặt, bởi vì tài khoản Weibo của một bị bác sĩ nổi danh đã chia sẻ video Lương Yên cấp cứu, đồng thời đánh giá, "Động tác vô cùng tiêu chuẩn, đề nghị mọi người cũng nên học tập những phương pháp cấp cứu như thế này, gặp tình huống khẩn cấp có thể cứu được một mạng người."

Phía dưới bình luận đều là những lời cảm ơn của fan Lương Yên.

"Cảm ơn bác sĩ."

[Những anti ghen ăn tức ở kia có thể ngậm miệng lại được rồi chứ.]

[Hu hu, Lương Anh Tuấn quá xuất sắc, làm fan của cô ấy là chuyện đúng đắn nhất mà tôi đã làm trong năm nay.]

Khương Mộc nhìn các bình luận khen ngợi bên dưới hot search kia, mức độ thiện cảm của người qua đường nhanh chóng tăng vọt, hẳn cảm thấy Lương Yên sau khi mất trí nhớ quả thực là một người kỳ tài. Số lượt theo dõi trên Weibo của Lương Yên lúc này đã chạm đến con số năm triệu, “Nanh sói tụ tập” lại mở thêm nhiều group nhỏ nữa.

Nhà sản xuất “Nhân Tâm” càng vui mừng đến mức về mặt lúc nào cũng tươi cười như hoa, chọn Lương Yên tham gia vào bộ phim này thực sự là nhặt được báu vật, lập tức tranh thủ cho kịp thời cơ công bố tạo hình nhân vật của Lương Yên, sau đó gửi một thông báo cho người hâm mộ Lương Yên biết được để hoàn thành tốt nhân vật bác sĩ thực tập trong bộ phim lần này, khoảng thời gian gần đây Lương Yên vẫn luôn chăm chỉ đi học huấn luyện chuyên môn, cấp cứu ép tim và thổi ngạt chính là một một bài học trong khóa huấn luyện đó.

Cư dân mạng bùng tỉnh hiểu ra.

[Chẳng trách có thể làm động tác cấp cứu ép tim chuẩn đến thế, Lương Yên rất tuyệt.]

[Thời nay các minh tinh ngôi sao thường rất xốc nổi nóng này, suốt ngày photoshop các kiểu cũng có thể cầm mười vạn cát xê đóng phim, vì một bộ phim mà Lương Yên đã cố ý dành thời gian đi học hỏi, nói thế nào đi chăng nữa thì thái độ nghiêm túc trong công việc này cũng đang được ghi nhận.]

[Nhìn dàn diễn viên chính của bộ phim “Nhân Tâm” có cảm giác không tệ chút nào.]

[Hóa ra khoảng thời gian gần đây Lương Anh Tuấn đang bận rộn đi học à, thế mà tôi còn oán trách tại sao cô ấy không thường xuyên đăng Weibo nữa chứ, hu hu tôi sai rồi.]

[Cuối cùng cũng sắp được xem phim mới của Yên Yên rồi.]

[Lương Yên đeo kính vào thực sự nho nhã xinh xắn quá đi mất, muốn chết dưới dao phẫu thuật của Lương Yên.]

[Muốn chết dưới dao phẫu thuật của Lương Yên +1.]

[Khụ khụ, lâu trên đã nói hộ lòng tôi rồi.]

...

Chuyện Lương Yên dũng cảm cứu lão thái thái bị bệnh tim vẫn luôn được cư dân mạng tranh luận sôi nổi suốt hai ngày liền, Lương Yên nhìn số người hâm mộ không ngừng tăng lên trong fanclub của mình, cảm thấy hơi choáng váng.

Chuyện này được giới truyền thông giải trí xem như một ngôi sao điển hình trong việc truyền tải năng lượng tích cực vào cộng đồng, thậm chí ngay cả những phương tiện truyền thông nhà nước cũng chia sẻ video Lương Yên cấp cứu:

[Tiểu biểu cho thế hệ thanh niên mới nhiệt tình năng động trong thời đại ngày nay, Lương Yên cố gắng lên!]

Nanh sói cảm động đến rơi nước mắt.

[Trời ơi, Lương Yên nhà tôi được đăng khen ngợi kìa, hu hu, thân là một nanh sói tôi cảm thấy vô cùng tự hào và quang vinh.]

[Lương Anh Tuấn của bọn em được đang trung ương công nhận là người phụ nữ nha nha nha.]

[Yên Yên xông lên đi! Làm rạng danh nước nhà! Nanh sói sẽ ở phía sau cổ võ trợ uy cho chị.]

[Ý thức giác ngộ của cửa fan phía trên rất cao, Lương Yên nhất định là một đảng viên rồi.]

Lúc Lương Yên nhìn thấy “Lương Yên nhất định là một đảng viên rồi” cũng bật cười thành tiếng.

Tiếc rằng lúc còn ở đại học cô quá lười không muốn học vào đảng, cho nên bây giờ vẫn còn là một đoàn viên thanh niên cộng sản mà thôi.

Lão thái thái được cô cấp cứu đó đã được các bác sĩ ở bệnh viện cấp cứu thành công, lúc Lương Yên nghe được tin lão thái thái không có chuyện gì thì tảng đá đè nặng trong lòng cũng rơi xuống.

Khương Mộc hỏi: “Có cần đến bệnh viện thăm hỏi lão thái thái đó không?”

Lương Yên lắc đầu: “Không cần, chúng ta gửi một giỏ trái cây qua đó là được rồi.” Mức độ phát triển của việc này đã vượt quá xa so với dự kiến của cô, nếu bây giờ còn cố ý chạy đến bệnh viện thăm hỏi nữa, sẽ khó tránh khỏi hiềm nghi mình đang cố tình mượn chuyện này để lãng xê bản thân.

Chỉ là giỏ hoa quả của Lương Yên còn chưa được đưa đến bệnh viện thì người nhà của lão thái thái đã thông qua truyền thông liên hệ tới cô trước rồi.

Con gái của lão thái thái đích thân đưa đến một lá cờ thi đua đỏ thẫm với dòng chữ “Cảm ơn công dân thành phố nhiệt tình Lương tiểu thư”.

Lương Yên đã được tặng hoa, đã được tặng quà, nhưng được tặng cờ thi đua lại là lần đầu tiên, cô chưa bao giờ nghĩ đời này mình thế

mà lại được nhận món quà như thế này, vì thế giờ cao lá cờ thường chụp ảnh chung với người nhà của lão thái thái, sau đó đăng bức ảnh kia lên Weibo.

Ngoại trừ bài viết thông báo chuyện ly hôn với Lục Lâm Thành ra, đây chính là Weibo đầu tiên của Lương Yên vượt qua còn số mười vạn lượt thích.

[Công dân thành phố nhiệt tình Lương tiểu thư rất tuyệt.]

[Lương tiểu thư, nanh sói vô cùng tự hào vì chị.]

Chẳng qua là khi thấy Lương Yên không chỉ được đảng nhà nước khen ngợi mà còn giờ cao lá cờ thi đua đồ thăm chụp ảnh cùng với người nhà của lão thái thái trở nên nổi tiếng, rốt cuộc cũng có antifan không thể ngồi yên.

Quản nhiên, có người đã bày tỏ sự nghi ngờ bên dưới bài viết đưa tin Lương Yên cứu người.

[Lương Yên là một người trẻ tuổi, tại sao ngày hôm đó lại có thể đúng lúc xuất hiện ở trong công viên mà phần lớn đều là người già tập trung sinh hoạt, còn trùng hợp cứu một lão thái thái đang tái phát bệnh tim nữa chứ.]

[Tại sao tôi lại cảm thấy chuyện này quá trùng hợp thế này?]

[Đúng vậy, Lương Yên chạy đến công viên dành cho người cao tuổi làm gì, nhảy vuông cùng với họ sao?]

[Nói không ngừng đúng thật là đi nhảy “Cheer up!” với các cụ ông cụ bà cũng nên, ha ha ha ha ha.]

Các nanh nói nhìn thấy những bình luận suy đoán ác ý kia cảm thấy vô cùng tức giận.

[Có người lòng dạ đen tối nên nhìn thấy cái gì cũng cảm thấy đen tối.]

[Yên của tôi thích đi đến công viên người cao tuổi chơi đấy, có ý kiến sao?]

Sau đó có người đột nhiên nhảy ra đăng một tin hot.

[Vào ngày Lương Yên cứu người, Lục Lâm Thành cũng xuất hiện trong công viên đó.]

Kích cỡ của quả dưa này hơi lớn, cư dân mạng vội vàng ăn dưa thiếu chút nữa đã bị nghẹn.

[Chuyện này không thể nói bậy bạ được đâu, Lương Yên và Lục Lâm Thành đã ly hôn rồi.]

[Thật vậy chẳng? Chuyện này quả thực quá trùng hợp rồi.]

[Cho nên nói Lương Yên xuất hiện trong công viên của người già là để gặp Lục Lâm Thành.]

Người tung tin nóng kia thề thốt đủ kiểu, nói ngày hôm đó chị dâu của cô ấy mang con ra ngoài tản bộ thì gặp được Lục Lâm Thành ở công viên Nam Tĩnh.

Lúc này, hot search “Công dân thành phố nhiệt tình Lương tiểu thư” vốn dĩ đã dần dần nguội lạnh, nhưng không thể ngờ được rằng “Lương Yên Lục Lâm Thành ở công viên Nam Tĩnh” cũng đi theo ngôi chễm chệ trên hot search.

Mẹ kiếp! Lúc Lương Yên nhìn thấy hot search đã thảm máng một câu.

Tất cả chuyện này đều là do Lục Lâm Thành, cứ nhất thiết phải hẹn gặp ở trong công viên kia, còn nói cái gì ở đây sẽ không có người

phát hiện cũng không có người nhận ra đâu, bây giờ bên làm gì đây?

Lương Yên bắt đầu luống cuống, cô và Lục Lâm Thành cũng đã ly hôn rồi, lần trước là “Lương Yên và Lục Lâm Thành cùng bỏ trốn” khó khăn lắm mới được giải quyết gọn gàng, lần này lại lộ ra tin tức hai người lén lút gặp mặt nhau này, há chẳng phải sau này trong mắt người ngoài, cô và Lục Lâm Thành vẫn dây dưa không rõ sao.

Không ngờ người hâm mộ của Lương Yên càng tỏ ra giận dữ hơn cả Lương Yên, đang cảm thấy vinh quang tự hào vì Lương Yên được cơ quan đẳng khen ngợi và nhận nhận được cờ thi đua đến nổi tung, bỗng nhiên nhảy ra một người chồng trước nào đó ở đây rối loạn cái gì chứ.

Vừa mở miệng là “Ngày hôm đó cũng gặp được Lục Lâm Thành ở trong công viên kia” thì sẽ chắc chắn Lương Yên và Lục Lâm Thành gặp nhau được sao, có chứng cứ gì không? Có người chụp ảnh được không?

Không có.

Bây giờ muốn lan truyền tin nóng trong giới giải trí này thì phải có chứng cứ, không có chứng cứ còn muốn lan?

Vì thế để chứng minh thực sự hôm đó chị dâu của mình đã gặp được Lục Lâm Thành, người tung tin nóng đã đăng tải bức ảnh chữ ký mà Lục Lâm Thành đã ký cho chị dâu cô ấy.

Cư dân mạng: “....”

Fan của Lương Yên: “Ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha.”

Con mẹ nó cái này thì chứng minh gì chứ, chẳng lẽ bây giờ tôi cầm một tờ giấy cho chữ ký của Lương Yên thì có thể vô căn cứ nói tôi đã từng gặp được Lương Yên và một ngày nào đó sao? Buồn cười

quá đi.

Chuyện cấp cứu lần này của Lương Yên nổi tiếng đến thế, đúng lúc này chồng trước lại đột nhiên nhảy ra, tất cả những điều này đều chỉ vào một hiềm nghi vô cùng có khả năng.

Các nanh sói đều đồng loạt kiểm soát bình luận ở dưới bài viết Weibo có liên quan đến “Lương Yên và Lục Lâm Thành ở công viên Nam Tĩnh.”

[Xin mời fan của người chồng trước nào đó đừng cộ nhiệt của Lương Yên nữa.]

Chương 43

Fan hâm mộ của Lục Lâm Thành trở tay không kịp.

Từ trước đến nay chỉ có các cô nói người khác cộ nhiệt thần tượng mình, thế nhưng hôm nay lại bị người ta lên tiếng chỉ trích cộ nhiệt.

Quả thực quá nực cười!

Làm!

Làm hấn đi!

Làm chết bọn họ!

Fan hâm mộ Lục Lâm Thành vượt trội về số lượng, fan của Lương Yên mạnh ở sức chiến đấu ngoan cường, hai nhà chọi tới chọi lui, một ngày không đấu thì lại cảm thấy toàn thân ngứa ngáy.

—

Lục Lâm Thành đang chăm chú đọc những không bình* đại loại như “Xin người chồng trước nào đó đừng cộ nhiệt của Lương Yên” thì đột nhiên nhận được một cuộc gọi đến, trên màn hình hiển thị hai chữ Lương Yên.

(*Không bình: Có nghĩa là kiểm soát các bình luận trên một bài viết nào đó, đưa ra các bình luận tích cực trên Weibo để đánh giá tốt, đồng thời báo cáo những bình luận tiêu cực hoặc không hợp lý để tránh xuất hiện nổi bật, cụm từ này chủ yếu được sử dụng để miêu tả các ngôi sao kiểm soát các bình luận của người hâm mộ về tin

tức liên quan.)

Anh bấm trả lời.

Lương Yên chỉ mới sắp xếp lời nói của mình được một nửa, không ngờ Lục Lâm Thành lại trả lời điện thoại nhanh như vậy: “Lục Lục, Lục Lâm Thành.”

Giọng điệu Lục Lâm Thành vô cùng lạnh nhạt: “Ừ.”

Lương Yên ha ha cười khan hai tiếng: “Là thế này, anh có thể đừng nói ra chuyện chúng ta cùng nhau đến công viên không, tôi sợ một khi truyền ra ngoài rồi lại ảnh hưởng không tốt.”

Lục Lâm Thành khẽ cười một tiếng: “Được, cứ coi như tôi đang cọ nhiệt độ của em vậy.”

Lương Yên: “... ..” Cái người đàn ông âm dương quái khí* này!!!

(*Âm dương quái khí: Nghĩa đen là những khí quái lạ trong trời đất, nghĩa bóng chỉ những người lời lẽ, cử chỉ quái đản, kỳ lạ hoặc lời nói, thái độ không chân thành, khiến người ta đoán không ra.)

Lục Lâm Thành cười xong, giọng điệu bỗng trở nên lạnh lùng: “Lương Yên, em cứ một mực không muốn thừa nhận thế sao?”

Lương Yên: “Không phải, chuyện này... Có thể hai chúng ta đều biết rõ bây giờ giữa tôi và anh không có gì, nhưng chưa chắc người khác đã nghĩ như vậy, sau khi ly hôn lại bị bắt quả tang đang ở chung một chỗ, mọi người thực sự sẽ cho rằng giữa hai chúng ta còn có một chân đấy*.”

(Có một chân: Chỉ quan hệ không đứng đắn mờ ám giữa nam và nữ.)

Lúc Lục Lâm Thành nghe được ba chữ “Có một chân”, vẻ mặt hoàn

toàn đen xì.

Lương Yên không nhận được câu trả lời của Lục Lâm Thành, bẹp bẹp miệng rồi cúp điện thoại.

**

“Nhân tâm” còn chưa khai máy nhưng sự kiện Lương Yên anh dũng cứu bà lão trong công viên đã vô tình đưa bộ phim này lọt vào sự chú ý của mọi người, hơn nữa mức độ thiện cảm trong mắt công chúng cũng không ngừng tăng lên trong khoảng thời gian gần đây, dẫu sao khi gặp phải những tình huống như thế này, chuyện một cô gái có thể can đảm đứng ra giúp đỡ chưa bao giờ là xấu.

Cái lợi của chuyện này chính là Khương Mộc lại giao cho Lương Yên một phần hợp đồng.

Là lời mời tham gia chương trình tạp kỹ tình yêu “Mỗi ngày rung động một trăm lần”.

Lúc Lương Yên nhìn đến ba chữ “Gameshow tình yêu” thì trong đầu lập tức nghĩ đến những chương trình tạp kỹ mà các minh tinh đóng giả vợ chồng trước kia cô đã từng xem, nhất thời hổ khu nhất chấn*.

(Hổ khu nhất chấn (虎躯一震): Ý chỉ sự giật mình chấn động, nhưng đồng thời còn có một ý nghĩa khác rằng "khi thân hổ bị chấn động, toàn thân toát ra bá vương khí" dùng để biểu thị nhân vật chính dùng kỹ năng chỉ mình họ có, tăng cao khí thế của mình, tiến hành uy áp tinh thần đối với người khác, khiến người đó phải hàng phục, hoặc làm cho nhân vật nữ chính bị rung động mà yêu mến. Xuất xứ từ Đại Đường song long truyện và Tầm Tàn Ký. Theo BaikeBaidu - Tiêu Diệt Hoa Đào Của Đế Vương)

Cô, cô, cô, cô vừa mới ly hôn chưa được bao lâu mà Khương Mộc đã đưa cho cô loại chương trình tạp kỹ tình yêu này, hấn điên rồi sao?

Khương Mộc vội vàng giải thích: “Không phải bảo cô đi nói chuyện yêu đương đâu, mà là tham gia với tư cách là quan sát viên tình yêu.”

“Mỗi ngày rung động một trăm lần” là một chương trình tạp kỹ tình yêu lấy những vấn đề về cuộc sống và tình cảm của các cặp nam nữ bình thường làm chủ thể, chương trình sẽ mời bốn minh tinh tham gia với tư cách là thám tử trái tim đến để quan sát giải mã và hòa giải những tín hiệu rung động hay trao đổi tình cảm của khách mời, thông qua đó truyền đạt đến khán giả những khác biệt về quan điểm nhận thức trong tình yêu của thế hệ trẻ thời nay.

Suất diễn của Lương Yên trong bộ phim “Nhân tâm” không được xem là quá nặng, cho nên những lúc không phải diễn còn có thể rút một chút thời gian đến ghi hình chương trình này, bây giờ sự nghiệp của cô đang ở giai đoạn phát triển, duy trì tỉ lệ xuất hiện trước khán giả mới là điều quan trọng nhất.

Lương Yên xem kỹ cách thức của chương trình và hợp đồng, lắc đầu: “Ngay cả bản thân tôi còn chưa một mảnh tình vắt vai thì sao có thể đưa ra lời bình hay ý kiến cho người khác được.”

Khương Mộc: “Đừng nói như vậy chứ, cô là người có tình sử phong phú nhất trong danh sách các khách mời đấy.”

Lương Yên: “???”

Khương Mộc: “Bởi vì cô đã từng kết hôn với người tình trong mộng của chín trăm triệu thiếu nữ - Lục Lâm Thành.”

Lương Yên: “.....”

Không lâu sau, Weibo chính thức của “Mỗi ngày rung động một trăm lần” công bố đội ngũ minh tinh làm thám tử trái tim cho chương trình, gồm hai nam hai nữ. Bên nam lần lượt là chuyên gia tâm lý Hoàng

Tây Diên, người đàn ông kiên cường ám áp Lý Khải. Bên nữa có nữ thần tượng Phạm Sở Sở, và nghệ sĩ chất lượng tốt được công chúng mong đợi, đồng thời cũng được giới truyền thông săn đón – Lương Yên.

Khi thấy Lương Yên xuất hiện trong đội hình thám tử trái tim, các cư dân mạng vừa ăn dưa vừa đồng loạt cảm thán ê kíp sản xuất vì muốn nổi tiếng mà quả thực không biết xấu hổ. Ai chẳng biết Lương Yên là vợ trước của Lục Lâm Thành, bây giờ để cô ấy tham gia chương trình này là muốn kể cho mọi người biết tình sử bản thân bị Lục Lâm Thành vứt bỏ như thế nào trước ống kính truyền hình ư? Hay là truyền dạy những kinh nghiệm tâm đắc trước và sau ly hôn? Cũng có thể là dạy cho phái nữ trên cả nước làm cách nào để cua được Lục Lâm Thành lắm chứ?

Nhưng so ra thì mục đích dạy cho các khán giả nữ toàn quốc bí quyết để cua được Lục Lâm Thành vẫn tương đối có sức hấp dẫn.

Mặc dù hiện tại hai người đã ly hôn, nhưng dầu gì thì Lương Yên cũng thực sự chơi hết mình leo đến tận giường Lục Lâm Thành, viết tên lên hộ khẩu của anh ta. Toàn thế giới này cũng chỉ có người hâm mộ của Lục Lâm Thành vẫn còn đan tựa lừa mình dối người, lấy vải thưa che mắt Thánh, mù quáng tin tưởng tuy rằng ca ca đã kết hôn hai năm nhưng vẫn còn là một xử nam.

[Cầu xin Lương Yên hãy truyền dạy một chút bí quyết làm cách nào mà năm đó bản thân chỉ là một diễn viên tuyến mười tám trong suốt lại có thể tán đổ được ảnh đế đại thần.]

[Ha ha ha ha, nếu như Lương Yên xuất bản một quyển sách hướng dẫn làm thế nào để cua được một người đàn ông cấp bậc đại thần như Lục Lâm Thành, tôi nhất định sẽ mua nó.]

[Sẽ mua+1.]

[+10086.]

Khoảng thời gian gần đây fan của Lục Lâm Thành và fan Lương Yên xé nhau bất phân thắng bại, hùng hổ chạy đến gây gỗ...

[Cảnh cáo một lần cuối cùng, mời một số cư dân mạng đừng nhắc đến tên Lục Lâm Thành tiên sinh dưới những tin tức của Lương tiểu thư.]

Cư dân mạng ăn dưa:

[Ha ha ha ha ha ha ha, một số fan của Lục Lâm Thành ngoài miệng thì nói cảnh cáo, nhưng nếu như Lương Yên viết sách thật thì người chạy đến mua đầu tiên có lẽ là mấy người nhĩ ha ha ha ha ha ha.]

Lương Yên buồn rầu nhìn các fan cãi nhau ồn ào nhốn nháo.

Nếu như cô biết được bản thân mình làm cách nào để tán đổ rồi chạy đến trên giường ngủ cùng Lục Lâm Thành thì tốt biết mấy.

Trong một studio ghi hình “Mỗi ngày rung động một trăm lần” kỳ thứ nhất trước khi “Nhân tâm” khởi máy, ê kíp sản xuất đã biên tập xong phân cảnh lần đầu gặp gỡ của sáu vị khách mời, các thám tử viên có nhiệm vụ chính là ngồi lại với nhau vừa xem video vừa cho những lời bình luận đánh giá về cách biểu hiện cư xử của mấy khách mời này.

Lương Yên là người đến sớm nhất trong bốn vị thám tử, sau khi trang điểm xong, biên kịch chương trình quanh co lòng vòng lại đến muốn “câu thông” cô một lần nữa.

Bảo cô đừng ngần ngại chia sẻ những cảm xúc kinh nghiệm bản thân từng trải qua trong khi đánh giá nhận xét khách mời, nói trắng ra là hãy trò chuyện một chút về chuyện của cô với người chồng trước cũng chính là vị Lục tiên sinh nào đó, tốt nhất nên làm cho nó trở nên “bạo*” khiến người ta đoán già đoán non, có thể thì chương trình này mới không lo không có đề tài, không lo không ăn khách.

(*Bạo 爆: Tác phẩm, nghệ sĩ chủ đề trở nên nổi tiếng.)

Lương Yên thở dài một tiếng, bàn tính như ý* này của ê kíp sản xuất đánh lên người cô thật hay, chỉ là thật không may, Lương Yên bây giờ chỉ là một người mất trí nhớ.

(*Bàn tính như ý: Chỉ tính toán mặt tốt theo ý mình muốn.)

Ba thám tử minh tinh khác lần lượt đến đông đủ, chuyên gia tâm lý Hoàng Tây Diên hơi mập ra, ngoại hình mang dáng dấp của một Mr. Good tiêu chuẩn, chủ yếu phụ trách đưa ra những ý kiến mang tính chuyên nghiệp. Người đàn ông kiên cường Lý Khải và vợ mình đã quen biết và yêu nhau hơn mười năm, vẫn luôn là một cặp vợ chồng kiểu mẫu trong làng giải trí, đại diện cho những người từng trải có một cuộc sống hôn nhân hạnh phúc đến phát biểu ý kiến. Tình sử của nữ thần tượng Phạm Sở Sở trong bách khoa toàn thư chỉ là con số không, chủ yếu là thay mặt cho thế hệ trẻ chưa biết bước vào con đường hôn nhân tình yêu nêu ra quan điểm của mình.

Mấy vị khách quý các ty này chức*, chia ra đại diện cho các nhóm người khác nhau, Lương Yên biết được vị trí và nhiệm vụ của ba vị khách mời còn lại, lại thương xót ngẫm nghĩ về chính bản thân mình.

Thật con mẹ nó quá thảm.

(*Các ty này chức: Nghĩa đen: Mỗi đơn vị cơ quan đều có quyền hành và trách nhiệm khác nhau, trong trường hợp này ý chỉ mỗi người làm một nhiệm vụ khác nhau.)

Bốn người ngồi vây quanh một chiếc bàn hình chữ “v”, chăm chú xem video gặp mặt của nhóm khách mời nam nữ mà ê kíp sản xuất đã chuẩn bị sẵn sàng.

Mô típ của “Mỗi ngày rung động một trăm lần” có một sự tương

đồng nhất định với một chương trình xem mắt nổi tiếng mấy năm trước. Mỗi mùa đều có sáu khách mời bình thường khác nhau tham gia, ba nam ba nữ, cùng chung sống với nhau dưới một mái nhà hai ngày hai đêm. Cuối cùng sau hai ngày, mỗi khách mời sẽ lựa chọn người khiến trái tim mình rung động, nếu như hai người đều chọn đối phương thì đã xem như nắm tay thành công, có thể nhận được một chuyến du lịch tình nhân đến đảo Bali từ nhà tài trợ của chương trình.

Có vẻ như sáu khách mời trong mùa đầu tiên đã được ê kíp sản xuất chú tâm lựa chọn rất cẩn thận, tất cả đều là tuấn nam mỹ nữ, trong video, sau người xách theo vali hành lý của mình xuất hiện trong đại sảnh khách sạn.

Các thám tử trái tim:

Phạm Sở Sở: “Oa, giá trị nhan sắc đều không tầm thường chút nào.”

Lý Khải chỉ chỉ vào mọi người: “Ha ha, sắp đuổi kịp chúng ta rồi.”

Hoàng Tây Diên cười híp mắt: “Xem ra đây là một lần xem mắt giá trị nhan sắc cao rồi.”

Lương Yên xem video, gật đầu tán thành.

Ê kíp sản xuất đã sắp xếp cho sáu khách mời đủ mọi hoạt động và nhiệm vụ trong hai ngày hai đêm này để thúc đẩy sự hiểu biết lẫn nhau giữa mọi người, từ việc tất cả cùng đi mua thức ăn cùng nấu cơm vào ban ngày hay nói chuyện phiếm trong buổi tiệc trà tối, qua đó những biểu hiện và các cư xử của các khách mời sẽ phô bày một cách chân thật trước ống kính máy quay.

Trong buổi tiệc trà tối, nữ khách mời kẻ hèn này* ngồi ở trên tham, nam khách mời này ngồi trên ghế sofa bên cạnh nàng, kẻ hèn mòn này đang nói gì đó, đầu lạng lẽ tựa vào trên đùi đại lượng.

(Kẻ hèn này: Bình thường, dùng trong cách nói khiêm tốn.)

Đương nhiên ê kíp sản xuất sẽ không bỏ qua chi tiết nhỏ này.

Các thám tử trái tim nhìn động tác nhỏ trong chớp mắt này:

Phạm Sở Sở ánh mắt lấp lánh: “Trời ơi, ngọt quá đi mất! Có tia lửa, có tia lửa kìa!”

Lý Khải cười nói: “Bà xã của tôi cũng thế, chỉ cần ở cùng nhau trong một không gian thì sẽ vô thức bị đối phương hấp dẫn, cứ thế không tự chủ được mà đến gần nhau.”

Hoàng Tây Diên: “Đúng vậy, có lúc tình yêu thường được thể hiện trong những hành động dù là nhỏ nhất, phải rồi, Lương Yên, trước kia cô đã từng có những hành động nhỏ ngọt ngào hạnh phúc nào chưa?”

Lương Yên: “... ..”

Cô và Lục Lâm Thành chắc chắn sẽ không bao giờ làm ra những hành động nhỏ ngọt ngào kia, nhưng cho dù là có đi chăng nữa, cô cũng không thể nhớ nổi nha.

Trong ngày thứ hai sống chung của sáu khách mời, ê kíp sản xuất sắp xếp cho mọi người một buổi nấu cơm dã ngoại cùng nhau.

Mũi tên trái tim hai đầu giữa nam khách mời đại lượng và nữ khách mời kẻ hèn này càng ngày càng to, hai người sóng vai đi bên nhau, vừa đi vừa cười nói vô cùng vui vẻ. Sự tiến triển của bốn vị khách còn lại vẫn khá chậm, hai chàng trai là Tiểu Huy và Justin sóng vai nhau đi đến, không chỉ mang balo của mình mà còn mang giúp các cô gái nhỏ. Một buổi nấu cơm dã ngoại cần phải mang rất nhiều đồ đạc, các balo đều căng phồng, chỉ cần nhìn thoáng qua cũng biết nó không hề nhẹ chút nào.

Hai cô gái nắm tay chạy nhanh về phía trước, thỉnh thoảng còn quay đầu lại thúc dục hai chàng trai đi quá chậm.

Các thám tử trái tim:

Phạm Sở Sở: "Oa, hai chàng trai này rất ra dáng của những quý ông lịch sự nha!"

Lý Khải: "Mỗi lần tôi cùng bà xã đi dạo phố cũng xách túi cho cô ấy, đàn ông mà."

Hoàng Tây Diên: "Đôi khi xách đồ cho bạn gái hay bà xã của mình cũng là một cách thể hiện tình yêu, có một câu nói như thế nào nhỉ, chính là những người đàn ông, lúc bà xã mua quần áo anh có thể mặc kệ không quan tâm, nhưng một khi bà xã hỏi anh cô ấy nên gói như thế nào thì đẹp, anh nhất định phải chọn cái mình thích nhất, bởi vì cuối cùng thì cũng là anh mang mà thôi ha ha ha ha."

Lương Yên: "Ha ha ha ha ha ha."

Lý Khải: "Đúng rồi Lương Yên, trước đây đã từng có người khác phái nào giúp cô mang đồ chưa?"

Nụ cười của Lương Yên lập tức trở nên cứng ngắc: "... .."

Cô đâu có biết Lục Lâm Thành đã từng giúp cô mang đồ bao giờ chưa.

Vì thế suốt cả quá trình ghi hình Lương Yên nói ít đến đáng thương, việc cô làm nhiều nhất cũng chỉ là theo chân mọi người cười cười.

Không phải cô không muốn nói gì, mà là những điều muốn nói đều đã bị ba người còn lại nói trước rồi, Lý Khải liên tục chia sẻ bí kíp giữ lửa hôn nhân với bà xã mình, vốn dĩ Lương Yên cũng nên chia sẻ một chút về kinh nghiệm trong cuộc hôn nhân thất bại của mình,

nhưng mà cô... Không thể nhớ được cái gì cả.

Cho đến khi cuộc hành trình hai ngày hai đêm tìm kiếm tình yêu trong khách sạn của sáu khách mời kết thúc, đã đến lúc lựa chọn ra các cặp nam nữ rung động với nhau.

Các thám tử tình yêu nhất định phải thảo luận một chút về sự lựa chọn của mấy khách mời bình thường tham gia chương trình trước khi công bố kết quả ra ngoài.

Mỗi một khách mời đều phải nói ra những suy nghĩ trong đầu mình. Phạm Sở Sở đoán đại lượng và kẻ hèn mọn này nhất định sẽ thành một cặp, Lý Khải cũng dự đoán hai đôi, Hoàng Tây Duyên lại lấy ra một tấm bảng trắng, tiến hành phân tích theo hướng chuyên nghiệp mỗi động tác, chi tiết nhỏ của tất cả sáu khách mời trong hai ngày qua, sau đó vẽ đầu mũi tên lên các cặp nam nữ mà hấn lo là người hai người đó sẽ chọn nhau, trong đó chỉ có đại lượng và kẻ hèn này là cặp duy nhất có mũi tên hai đầu.

Đến lượt Lương Yên.

Cô nghiêm túc nhớ lại toàn bộ lịch trình hai ngày của sáu vị khách mời trong video đã qua xử lý hậu trường, mũi tên hai đầu giữa đại lượng và kẻ hèn mọn, còn có hình ảnh hai chàng trai bị hai cô gái bắt nạt và hình ảnh hai chàng trai cùng sóng vai nha vác balo, cùng nhau dựng lò bếp nấu cơm, cùng nhau múc nước cho hai cô gái nấu cơm ở buổi trong buổi dã ngoại.

Lương Yên chống cằm, bày tỏ quan điểm của mình: “Không nói đến những chuyện khác, nhưng tôi tin rằng, qua hai ngày sống chung với nhau này, giữa Tiểu Huy và Justin nhất định đã nảy sinh một mối duyên phận kỳ diệu.”

Sau khi các thám tử trái tim phát biểu ý kiến của mình xong, ê kíp sản xuất mới công bố kết quả lựa chọn.

Quả nhiên không nằm ngoài dự đoán, kẻ hèn này và đại lượng đều lựa chọn đối phương.

Mấy người đã đoán đúng vui vẻ vỗ tay.

Hai cô gái còn lại một người chọn Tiểu Huy, một người chọn Justin, nhưng lúc Tiểu Huy và Justin mở tờ giấy của mình ra thì của cả hai lại đều trống không, không ai chọn ai.

Kẻ hèn mọn và đại lượng nắm tay nhau cao hứng đi nhận phần thưởng thuộc về mình là chuyến du lịch tình nhân lãng mạn ở đảo Bali xinh đẹp.

Ở phần cuối mỗi kỳ, các thám tử viên đều phải phát biểu lời tổng kết cuối cùng của mình, chủ đề tổng kết trong mùa một này là “Từ khóa về quan niệm tình yêu của bạn.”

Phạm Sở Sở bày tỏ từ khóa kia chính là “Hạnh phúc”, của Lý Khải là “Bao dung”, Hoàng Tây Diên là “Tam quan”, Lương Yên suy nghĩ một chút rồi nói: “Dững cảm.”

Cô nói: “Tôi tin rằng hầu hết những cuộc tình trên thế gian này đều không phải thuận buồm gió, tôi chỉ nghĩ chỉ khi cả hai người đều đủ dững cảm, có thể nắm tay nhau phá tan tất cả tầng tầng lớp lớp chông gai, vượt qua muôn trùng khó khăn, một tình yêu như vậy mới càng vững chắc và đáng quý.”

Một bát súp gà* rất bình thường thậm chí còn hơi chán ngấy.

(Bát súp gà: Là một ngôn ngữ mạng xuất phát từ cuốn sách "Súp gà cho tâm hồn" của tác giả Jack Canfield viết về những câu chuyện sống tích cực thông qua những truyện ngắn, sau này thường chỉ những những câu châm ngôn răn dạy hoặc những người thích nói đạo lý.)

Những lời bình, nhận xét quan sát của các thám tử viên kỳ một cứ

thế kết thúc. Sau đó ê kíp sản xuất sẽ lồng ghép video hành trình rung động hai ngày hai đêm của sáu vị khác mời và màn bình luận của bốn thám tử lại với nhau, tạo thành một chương trình hoàn chỉnh, dự kiến sẽ được công chiếu trên trang web video XX vào cuối tuần sau.

Lương Yên ghi hình xong chương trình, dưới ánh mắt giết người của biên kịch qua loa tạm biệt mấy tiếng rồi vội vàng chạy trốn.

Ngay cả chính cô còn biết biểu hiện của mình rất nhàm chán, một chút điểm nhấn “bạo” cũng không có.

Một tuần sau, “Mỗi ngày rung động một trăm lần” đúng giờ công chiếu trên trang web video XX.

Mức độ chú ý của khán giả ngay tại kỳ đầu tiên của chương trình vô cùng cao, tất cả mọi người đều ôm đura hào hứng click đi vào, rất muốn biết rốt cuộc Lương Yên có nhắc đến cuộc hôn nhân thất bại của mình với Lục Lâm Thành hay không, cho dù để tránh hiềm nghi không đề cập đến, chắc có lẽ cũng sẽ xem như một người bạn trai nào đó, cũng chính là những chia sẻ trước đây làm thế nào để sống chung với Lục Lâm Thành.

Chẳng có gì có thể khơi dậy hứng thú sự tò mò trong lòng khán giả hơn cuộc hôn nhân thần bí của hai người này.

Một tiếng rưỡi xem chương trình kết thúc.

Antifan của Lương Yên và fan Lục Lâm Thành vui vẻ đến phát điên.

[Lương Yên đây là đang ngồi chơi sao ha ha ha ha ha ha.]

[Phát ngôn vừa ít vừa không có trình độ, một chút cảm giác chương trình tạp kỹ của không có, cái gì mà duyên phận kỳ diệu, cái gì mà dũng cảm chứ, chỉ là một đồng lung tung lộn xộn.]

[Chắc chắn sản xuất chương trình mời Lương Yên vì cho rằng có thể moi ra điểm hot gì đó, nhưng bây giờ sợ là ngay cả miệng cũng xì khói đi ha ha ha ha.]

[Đúng là Lương Yên chưa bao giờ làm chúng ta thất vọng. Đầu chó.jpg.]

[Bây giờ đã là thời đại nào rồi mà còn quan trọng nhất là “Dững cảm”, chế giễu cũng lười chế giễu.]

[Còn nói cái gì mà duyên phận kỳ diệu, cô ta đang tự cho là trình độ văn hóa của mình sâu sắc lắm sao?]

Lương Yên và fan hâm mộ Lương Yên lúc đầu còn im lặng chịu đựng sự chế giễu, đến ngày hôm sau, hai bài viết Weibo mang theo khí thế ngất trời xuất hiện.

Mỗi ngày rung động một trăm lần Tiểu Huy: “ Cảm ơn hai chữ “Dững cảm” của người thầy tình yêu Lương Yên đã nói trong chương trình tối qua, nó đã khiến cho hai con người vẫn luôn trốn tránh sự thật nhận rõ được tình cảm của đối phương, đúng là chúng tôi có một đoạn “duyên phận kỳ diệu” gọi là Tình yêu trong chương trình này. @Mỗi ngày rung động một trăm lần Justin.”

@Mỗi ngày rung động một trăm lần Justin: “Xin cảm ơn người thầy tình yêu @Lương Yên đã khích lệ để tôi có “Dững cảm” để nhìn thẳng vào đoạn “duyên phận kỳ diệu” này, hôm qua anh ấy đã tỏ tình với tôi và tôi cũng đã đồng ý. Sau này chúng tôi sẽ hạnh phúc, tấm vé đi đảo Bali du lịch cũng đã sẵn sàng @Mỗi ngày rung động một trăm lần Tiểu Huy.”

Quả dưa trong tay cộng động mạng thiếu chút nữa rơi bịch xuống đất.

Hóa ra lại đúng là như vậy.

Awesome*!

(*Nguyên văn 斯国一:Hán việt:Tư quốc một! Là một từ ngữ xuất phát từ tiếng Nhật すごい thể hiện sự kinh ngạc về một vấn đề nào đó.)

Đừng nhìn Lương Yên nói ít mà cười nhạo khinh thường, người là ít mà chất đầy, điểm mấu chốt nhất là nhìn thì có vẻ mờ mịt nhưng thực chất lại bác đại uyên thâm.

“Này sinh một mối duyên phận kỳ diệu” gì chứ, rõ ràng chính là sinh ra tình yêu!

Trong lòng người ta đã nhìn thấu nhưng không nói toạc ra cũng vì hai chàng trai mà suy nghĩ chu đáo vô cùng.

Lương Yên đã nhìn ra được Tiểu Huy và Justin có ý tứ với nhau nhưng cả hai đều ngượng ngùng không nói, cuối cùng mặc kệ nguy cơ sẽ bị antifan chế giễu trình độ chuyên môn mà mỉm cười nói khích lệ hai người một khi đối mặt với tình yêu thì phải dũng cảm cùng nhau vượt qua khó khăn thử thách.

Hoàn toàn dựa vào sức mình thúc đẩy một đoạn nhân duyên mỹ mãn!

Để xem sau này ai dám cười nhạo bậc thầy tình yêu Lương Yên của chúng ta nữa!

Chương 44

Lục Lâm Thành lại một lần nữa đi ra từ bệnh viện.

Trong nhà để xe dưới tầng hầm, người đàn ông khởi động xe, cánh tay đặt trên vô lăng, tiếng động cơ nổ ầm ầm nhưng trước sau vẫn không chịu rời đi.

Bên tai vẫn không ngừng vang vọng những lời mà vị bác sĩ mặt mũi hiền hòa đã nói với anh: “Lục tiên sinh, mặc dù tôi không biết người bạn mất trí nhớ kia của anh là ai nhưng giúp cô ấy khôi phục lại trí nhớ chỉ là một phương pháp trị phiền diện mà thôi, anh không thể chỉ gửi gắm hi vọng vào bệnh nhân khôi phục trí nhớ chủ động nhớ đến quan hệ với các anh được. Thay vào đó anh nên thử bắt đầu thành lập lại mối quan hệ giữa hai người một lần nữa xem sao, quá trình này ở một phương diện ý nghĩa nào đó còn có khả năng giúp bệnh nhân hồi phục cao hơn.”

Bắt đầu thành lập quan hệ một lần nữa.

Lục Lâm Thành lảng lạng ngẫm nghĩ mấy chữ này.

Sau đó không hiểu tại sao trong lòng lại trào dâng một cảm giác bức bối phiền não, nới lỏng bộ ly hợp*, đánh vô lăng lái xe ra khỏi hầm để xe.

(*Bộ ly hợp: Một bộ phận của ô tô.)

Điện thoại di động đột nhiên vang lên, người gọi đến là Trác Dương.

Lục Lâm Thành đeo tai nghe Bluetooth lên, nói máy.

Trác Dương: “Lâm Thành, gần đây tôi có nhìn trúng hai bộ phim, tối nay cậu về xem lại một chút, tôi cảm thấy tổ sản xuất gì đó cũng không tệ lắm.”

Lục Lâm Thành: “Không cần.”

Trác Dương: “Cái gì?”

Lục Lâm Thành lái xe rất vững vàng, tựa như giọng điệu của anh lúc này: “Khoảng thời gian sắp tới tôi không muốn vào đoàn.”

Trác Dương ở đầu dây bên kia im lặng một lúc, sau đó hỏi: “Cho đến khi nào?”

Lục Lâm Thành: “Không biết.”

Dường như Trác Dương đã hơi tức giận: “Lục Lâm Thành, mấy ngày nay cậu bị sao vậy? Rốt cuộc là cậu muốn làm gì?”

Những ngón tay của Lục Lâm Thành đặt trên vô lăng siết chặt lại, sau đó đột nhiên hỏi: “Chị có thể nói cho tôi biết một người phụ nữ hai mươi ba tuổi thích nhất là cái gì không?”

Trác Dương còn tưởng rằng mình đã nghe lầm: “Cậu nói cái gì???”

“Nhân tâm” sắp bắt đầu được khởi quay, thông báo chính thức của đoàn làm phim cũng đã được công bố rộng rãi trên các phương tiện thông tin đại chúng, bậc thầy tình yêu Lương Yên của chúng ta bây giờ không có thời gian rảnh rỗi để quan tâm đến một đám người để lại bình luận bên dưới Weibo và tin nhắn xin hỏi ý kiến về vấn đề tình cảm, cô đang khẩn trương chuẩn bị vào đoàn.

Nghi thức khai máy của “Nhân tâm” diễn ra vô cùng náo nhiệt,

những người trong giới đều khá chú trọng về nghi thức này, tiếng pháo nổ ùng ùng vang lên ở nơi diễn ra buổi lễ khai máy, trong tay Lương Yên cầm ba nén hương, đi theo mấy nhà sản xuất và diễn viên chủ chốt vái lạy cầu khẩn cho quá trình quay phim diễn ra suôn sẻ, tác phẩm đạt được nhiều thắng lợi.

Mấy người vái lạy xong thì sẽ lần lượt cắm nén hương trong tay vào trong lư hương.

Đồng Lôi và Lộ Đan là nam chính nữ chính, sau khi hai người bọn họ cắm xong rồi mới đến lượt Lương Yên và một nam thứ đóng cặp với cô trong bộ phim lần này – Chung Trạch. Vai diễn của Chung Trạch trong bộ phim là một phú nhị đại điên cuồng theo đuổi vị bác sĩ thực tập do Lương Yên thủ vai, hai người gần như nhận thầu tất cả cảnh tình cảm của “Nhân tâm.”

Lương Yên vừa đi đến lư hương cắm hương vừa quay đầu nhìn sang Chung Trạch ở bên cạnh.

Nhìn thấy khuôn mặt người đàn ông, Lương Yên hơi sửng sốt, cảm thấy quả nhiên có điểm giống thật.

Những nghệ sĩ mới xuất đạo trong làng giải trí này chỉ cần dung mạo mặt mũi có điểm tương tự nào đó với các bậc tiền bối đã thành danh trong nghề thì sẽ ngay lập tức bị cộp mác “Tiểu XXX”. Việc cộp mác này có lợi mà cũng có hại không ít, lợi ở chỗ là vừa xuất đạo đã dễ dàng được cọ nhiệt, dựa hơi sự nổi tiếng của tiền bối đi trước. Nhưng điều đó cũng đồng nghĩa với việc dễ bị các fans của người kia mang ra so sánh, hơn nữa một khi đã gắn trên người nhãn mác kia thì rất khó có thể xé bỏ, không dễ tạo cho mình một phong cách riêng biệt mang đậm dấu ấn cá nhân.

Nghe nói cũng vì dáng vẻ Chung Trạch có hai phần giống với Lục Lâm Thành nên mới được tinh thám* để ý trên đường phố đông đúc, sau đó dựa vào danh xưng “Tiểu Lục Lâm Thành” để xuất đạo. Chẳng qua là đã xuất đạo được hai năm nhưng cũng không có tác

phẩm nào nổi bật, đến tận bây giờ ấn tượng duy nhất của người này trong mắt công chúng vẫn là nhãn mác “Tiểu Lục Lâm Thành” đó.

(*Tinh thám [星探] Tinh ở đây có nghĩa là ngôi sao và Thám là tìm kiếm: Từ này chỉ những người chuyên đi tìm kiếm phát hiện những người có tiềm năng trở thành ngôi sao.)

Chung Trạch nhận ra được Lương Yên đang chăm chú nhìn mình, gật đầu chào hỏi với cô: “Yên tỷ, xin chào.”

Lương Yên lần đầu tiên được người khác gọi là tỷ: “???”

Không quen chút nào.jpg.

Lương Yên đoán tuổi của Chung Trạch có lẽ còn lớn hơn cô, gượng cười hai tiếng: “Chuyện đó... Cứ kêu tên tôi là được rồi.”

Chung Trạch: “Được, Yên tỷ.”

Lương Yên: “.....”

Phân cảnh đầu tiên của Lương Yên chính là cảnh diễn cùng với Chung Trạch.

Trong phim Chung Trạch vào vai một phú nhị đại đang trên đường chạy trốn khỏi cuộc xem mắt do gia đình sắp đặt thì vô tình trượt chân rơi xuống nước, sau đó được Lương Yên trong vai bác sĩ thực tập đi ngang qua cứu giúp. Phú nhị đại sau khi được cứu lên bờ ... nhổ ra hai bãi nước bọt, vừa mới mở miệng câu đầu tiên đã hỏi bác sĩ thực tập muốn bao nhiêu tiền, bác sĩ thực tập đang vội vàng đi làm, cô liếc nhìn đồng hồ đeo tay một cái rồi nhanh chóng nhấc chân chạy đi. Từ trước đến nay vị phú nhị đại đã quen với những phụ nữ hám tiền hám sắc mà bán rẻ bản thân quanh quẩn bên cạnh mình, bây giờ lại đột nhiên xuất hiện một người con gái không chỉ xem nhẹ vẻ đẹp trai của hắn mà còn khinh thường đồng tiền, trong lòng lập tức nổi lên hứng thú. Sau khi nghe ngóng tìm hiểu thì phát hiện cô là

bác sĩ thực tập trong bệnh viện thành phố, thế là bắt đầu quá trình theo đuổi của mình. Lúc đầu hắn cũng chỉ muốn theo đuổi chơi đùa một chút để chứng minh sức hấp dẫn của bản thân, nhưng kết quả bị bác sĩ quèn lạnh lùng từ chối, phú nhị đại vẫn kiên nhẫn không từ bỏ, miệt mài theo đuổi cuối cùng lại nảy sinh tình cảm thực sự. Hắn thật lòng thích vị bác sĩ thực tập do Lương Yên thủ vai này, mỗi ngày đều đúng giờ đưa đón cô đi làm để được khen ngợi, để được vuốt ve.

Trải qua quá trình theo đuổi tựa như lên núi đao xuống biển lửa, tay không mò chảo dầu, hoàn toàn hồi cả làm người, từ một tên chó săn biến thành một người bạn trai trung khuyến level max, rốt cuộc cũng chinh phục trái tim lạnh lùng của cô bác sĩ thực tập.

Bởi vì trình tự quay phim của “Nhân tâm” được sắp xếp theo thứ tự các phân cảnh trong kịch bản, cho nên cảnh quay đầu tiên của Lương Yên sau khi gia nhập vào đoàn, còn chưa được nói chuyện với Thị Đế, Thị Hậu thì đã phải anh dũng nhảy xuống nước cứu nam thứ Chung Trạch.

Trên phim trường, Lương Yên đứng bên cạnh mép hồ nhân tạo trong công viên, nhìn mặt nước trong xanh phẳng lặng phía trước, cổ họng khô khốc nuốt một ngụm nước miếng.

Chung Trạch cầm kịch bản lại gần: “Yên tử, chị biết bơi không?”

Lúc này Lương Yên đã quen dần với hai chữ “Yên tử” của Chung Trạch, cuối cùng bây giờ cô cũng đã hiểu tại sao người đàn ông này dựa vào danh hiệu “Tiểu Lục Lâm Thành” xuất đạo hai năm, mặc dù không có tác phẩm gì tiêu biểu nhưng vẫn luôn có triển vọng tham gia vào các bộ phim lớn, vừa mới làm quen với các thành viên trong đoàn chưa được bao lâu đã một hai gọi “ca”, “tử” vô cùng thuận miệng, quả thực nghe còn thân thiết hơn cả ruột thịt.

Lương Yên khẽ nhướn mày, ngoài mặt tỏ ra rất bình tĩnh: “Không biết, còn anh?”

Chung Trạch cười hì hì: “Trước đây tôi đã từng nằm trong đội ngũ bơi lội của trường.”

Lương Yên: “....Được rồi.”

Trong các bộ phim điện ảnh hay truyền hình có rất nhiều phân cảnh liên quan đến nước, người diễn viên cũng không nhất thiết phải biết bơi, hơn nữa chỉ vì một cảnh quay tạm thời mà bắt họ phải đi học bơi quả thật không thực tế cho lắm. Nhưng việc diễn viên không biết bơi đóng cảnh dưới nước lại quá nguy hiểm đồng thời bản thân người đó cũng lo lắng sẽ không chú ý đến biểu cảm diễn xuất, cho nên phương pháp thường được dùng nhất ngoại trừ sử dụng kỹ xảo hậu kỳ chính là treo dây cáp, dùng dây cáp để diễn viên diễn xuất trong nước.

Lương Yên đã được nhân viên cài dây cáp lên người xong xuôi, mặc dù trước đó đã chuẩn bị tinh thần sẵn sàng, nhưng lúc chính thức bắt đầu bấm máy quay, nhìn mặt nước trong xanh kia, rốt cuộc vẫn lộ vẻ hốt hoảng.

Cô mang vẻ mặt đưa đám nhìn về phía Khương Mộc: “Phải làm sao đây?”

Khương Mộc cho một động tác tay tỏ ý cố gắng lên: “Cô có thể mà.”

Lương Yên bị dây cáp thả xuống nước từng chút, từng chút một.

Ngay khi nước hồ còn chưa đến mắt cá chân Lương Yên, cô không nhìn được mà “a” một tiếng.

Tuy rằng bây giờ đã là giữa tháng tư, nhiệt độ cao nhất vào ban ngày có lúc cũng có thể đạt đến ngưỡng ba mươi độ, nhưng nước hồ mùa xuân vẫn còn lạnh như băng, cái lạnh tựa như một con rắn nước xuyên qua lớp quần áo chui thẳng vào xương cốt.

Nửa người Lương Yên đều ngâm trong nước, không nhìn được rùng mình một cái.

Chung Trạch lúc đầu còn hứng thú bưng bưng, nhưng sau khi bước xuống nước, cảm nhận được nhiệt độ lạnh lẽo của mặt nước, toàn thân cũng khô héo trong nháy mắt.

“Mẹ kiếp, Yên tử, lạnh quá.”

Lương Yên ôm chặt hai cánh tay chống chọi với cái lạnh, răng trên răng dưới đánh cầm cập vào nhau: “Biết...Biết là được rồi, tranh thủ... Một lần là qua.”

Mọi người trong đoàn làm phim cũng hiểu được nỗi vất vả của diễn viên dưới dòng nước lạnh, sau khi người xuống nước vào vị trí thích hợp thì lập tức cầm loa tuyên bố bắt đầu quay.

Trước đó Lương Yên và Chung Trạch đã diễn thử cảnh quay này ở trên bờ, vừa nhận được hiệu lệnh từ đạo diễn đã nhanh chóng luồn một tay xuống nách hấn, một tay khác đẩy nước, dáng vẻ tựa như kỹ thuật bơi lội của mình rất tốt.

Nhưng sự thật đã chứng minh diễn xuất ở dưới nước hoàn toàn khác biệt với lúc trên bờ, khi mực nước còn chưa quá vòng eo mình Lương Yên còn có chút tự tin, nhưng lúc người phụ trách dây cáp thả cô xuống thấp, mực nước hồ còn chưa quá ngực cảm giác tức ngực bắt đầu trào dâng trong lòng. Chung Trạch đứng ở bên cạnh vẻ mặt vô cùng lo lắng, Lương Yên lấy lại can đảm, một tay túm lấy Chung Trạch, tay kia nơm nớp lo sợ duỗi ra, vừa muốn thử gạt nước thì đúng lúc này cả người lại đột nhiên mất thăng bằng, cắm mặt vào trong mặt nước.

Làn nước lạnh như băng tràn qua miệng mũi và đỉnh đầu, Lương Yên uống một ngụm nước lớn, theo bản năng vùng vẫy giãy giụa, cũng may Chung Trạch ở bên cạnh nhanh chóng kịp thời phản ứng

lại, nhân viên cứu hộ và phao bơi còn chưa đến đây thì Lương Yên đã được hần nhanh tay lẹ mắt vớt lên.

Mặc dù sự việc chỉ xảy ra trong vòng một giây ngắn ngủi, nhưng đối với một người không biết bơi như Lương Yên mà nói, cảm giác bỗng nhiên chúi người xuống đất, dòng nước tràn qua đỉnh đầu kia giống hệt như đã dạo qua một vòng Quỷ Môn quan quay về vậy, Lương Yên tựa như bất được còng rơm cứu mạng nắm chặt lấy cánh tay Chung Trạch, không ngừng ho khan.

Người phụ trách dây cáp lập tức kéo Lương Yên lên bờ.

Mọi người xung quanh rối rít đi đến bên bờ hồ: “Lương Yên, cô không sao chứ?”

Lương Yên hoàn hồn lại, trước lúc bắt đầu vẫn còn nói với Chung Trạch nhất định phải tranh thủ làm một lần cho xong, nhưng cô không thể ngờ được còn chưa chính thức bắt đầu thì mình đã bị tuột dây xích, Lương Yên lau sạch nước trên mặt, lắc đầu: “Không sao.”

Một cảnh quay chỉ được chiếu mấy giây trên màn ảnh, nhưng hai người lại phải quay mất mấy tiếng đồng hồ. Mặc dù Lương Yên vẫn còn sợ nước, nhưng dưới sự giúp đỡ của dây cáp và Chung Trạch, miễn cưỡng cũng có thể lờ đi như không thấy gì, nhưng đối với mặt nước hồ lạnh như băng, cô cũng chỉ có thể cắn răng chịu đựng.

Lúc được dây cáp đặt lên bờ, Lương Yên có cảm giác như cả người mình đã bị đông cứng cả rồi, tay chân không hề có bất kỳ cảm giác nào nữa. Khương Mộc vội vàng cầm khăn lông đến khoác lên người cô rồi nhanh chóng đi ra phía sau phim trường ngồi trong xe bảo mẫu thay quần áo khô.

Trong lúc thay quần áo, Lương Yên đột nhiên cảm thấy bụng đau dữ dội, cô cúi xuống nhìn một cái, quả nhiên dì cả của mình vừa mới ghé thăm, cũng may lúc này mặc quần áo màu đen nên mới không bị người khác nhìn thấy, nếu không thì thật đúng là quá xấu hổ.

Ngày hôm sau, trong đoàn làm phim “Nhân Tâm”, Lương Yên che cái bụng nhỏ đang nặng trĩu đau nhức cuộn tròn nằm trên ghế.

Sáng sớm hôm nay nhân viên trang điểm đột nhiên lại nổi lên ý tưởng trang điểm theo phong cách xinh đẹp đào hoa cho Lương Yên, sắc môi màu đỏ tươi phối hợp với má hồng san hô*, hoàn toàn che giấu sắc mặt ảm đạm và đôi môi nhợt nhạt, thoạt nhìn còn thấy khí sắc không tệ chút nào.

(Màu san hô: Là màu da cam ánh hồng, lấy theo màu sắc của các lớp san hô.)

Cái mũi Lương Yên ngứa ngáy, chỉ nhẹ nhàng hắt hơi một cái, bụng dưới lập tức trào dâng một dòng nước ấm.

Lương Yên cảm nhận được dòng nước ấm ấy, gian nan đổi một tư thế ngồi khác.

Hôm nay Khương Mộc có người thân đến thành phố B nên xin nghỉ một ngày, Lương Yên cũng không tiện nói với hắc kinh nguyệt của mình đến, cho nên bây giờ ngay cả người rót cho cô một ly nước cũng không có.

Hôm nay cô và diễn viên Đồng Lôi – người đóng vai người hướng dẫn của cô sẽ có cảnh quay chung với nhau, trong giới giải trí này không có đạo lý để tiền bối phải đi tìm hậu bối, vì thế Lương Yên chỉ có thể chống đỡ đứng dậy, chủ động đi tìm Đồng Lôi đổi thời gian quay.

Đồng Lôi đang ngồi trước gương trang điểm lại, nhìn thấy Lương Yên khó nhọc lê người đi đến, nhưng khí sắc trên mặt lại không tệ mặt, nhíu mày: “Có chuyện gì vậy?”

“Nghe nói cảnh quay dưới nước hôm qua cô và Chung Trạch phải quay vất vả lắm?” Đồng Lôi không mặn không nhạt nói, “Chỉ là những việc như thế này người ngoài nhìn vào cảm thấy hấp dẫn và nhàn hạ, nhưng những mệt mỏi và khổ cực trong đó cũng chỉ có mình cô biết, cũng chỉ có mình cô chịu, bản chất mọi người đều là thương nhân, chẳng có ai sẽ sẵn lòng bỏ chín làm mười chiều theo người khác đâu.”

“Em biết...” Lương Yên rũ mắt, “Tiền bối Đồng Lôi, em tìm ngài là muốn...”

Lương Yên chỉ mới nói một nửa thì đúng lúc này điện thoại Đồng Lôi đột nhiên vang lên, hắn đưa tay ra hiệu cho Lương Yên dừng lên tiếng: “Tôi nghe điện thoại trước đã.”

“Nha, sao có thể dám làm phiền cậu đến thăm bạn cơ chứ.” Lương Yên lẳng lặng đứng chờ bên cạnh, chỉ chốc lát sau đã nghe Đồng Lôi cười nói.

Lương Yên lại không để ý chút nào.

“Nhân Tâm” vừa mới khai máy, địa điểm quay phim ở thành phố B, những diễn viên lão làng trong giới như Đồng Lôi có bạn bè đến thăm bạn cũng là chuyện bình thường.

...

Buổi chiều hôm đó, Lục Lâm Thành mang theo trợ lý xuất hiện ở phim trường “Nhân Tâm.”

Anh ăn mặc vô cùng giản dị, chỉ có mũ lưỡi trai đội trên đầu cộng thêm khẩu trang đen, rất nhiều nhân viên trong đoàn làm phim không thể nhận ra anh.

Lúc Lục Lâm Thành đến, cả phim trường đang tập trung quay phim, lời thoại của Đồng Lôi mạnh mẽ vang vọng đến mức còn đang đứng

ở xa xa cũng có thể nghe thấy.

Đạo diễn: “Cắt.”

Sau đó một một giọng nói của người phụ nữ không ngừng xin lỗi:
“Xin lỗi đạo diễn, vô cùng xin lỗi, Đông Ca, em xin lỗi.”

“Thôi quên đi.” Đạo diễn đứng lên từ sau máy quay giám sát, “Hôm nay cô bị sao vậy? Ngày hôm qua vất vả lắm sao? Còn chưa điều chỉnh tâm trạng xong ư? Đi chuẩn bị một chút đi.”

“Cảm ơn đạo diễn, xin lỗi.”

Đồng Lôi nghĩ quay, liếc mắt nhìn về phía Lục Lâm Thành đang chờ hẩn một cái.

Khi Lục Lâm Thành vừa mới bước chân vào giới điện ảnh và truyền hình, hai người đã hợp tác với nhau. Vào thời điểm đó, Đồng Lôi đã thành danh, có một chỗ đứng vững chắc trong nghề, còn Lục Lâm Thành lúc ấy vẫn chỉ là một idol có lưu lượng lớn, vừa mới bắt đầu quay phim không bao lâu. Lúc đầu Đồng Lôi không hề đánh giá cao một idol lán sân sang diễn xuất anh, nhưng bất kể là tài năng thiên phú hay sự chăm chỉ cần cù, Lục Lâm Thành đều khiến cho người khác phải đi đến hết bất ngờ này đến bất ngờ khác. Sau lần hợp tác đó mối quan hệ giữa hai người cũng không tệ lắm, Lục Lâm Thành càng ngày càng nổi tiếng, ảnh đế tam Kim* gì đó cũng đến tay, nhưng vẫn một mực giữ mối quan hệ thân thiết với những bạn bè cũ trước kia, Đồng Lôi tham gia bộ phim gì Lục Lâm Thành cũng sẽ hỗ trợ tuyên truyền.

(*TAM KIM TRUNG QUỐC – Kim Mã (Đài Loan), Kim Tượng (Hồng Kông), Kim Kê (Đại lục), 3 giải thưởng có ý nghĩa vinh danh lớn lao đối với các diễn viên Hoa Ngữ.)

Đồng Lôi cười một tiếng, đi đến, câu nói đầu tiên lại chính là: “Nếu không phải hôm qua có một cảnh quay dưới nước thì với biểu hiện

này hôm nay đã sớm bị ăn mắng không biết bao nhiêu lần rồi.”

Lục Lâm Thành bị đâm trúng tâm sự, lảng tránh quay mặt sang chỗ khác.

Hắn thấy cách đó không xa, cái người thiếu chút nữa đã bị ăn mắng không biết bao nhiêu lần một tay che bụng dưới, một tay cầm kịch bản, cau mày đọc thoại.

Ánh mắt người đàn ông rơi vào trên bụng cô.

Lương Yên đang ngẫm nghĩ kịch bản, bỗng nhiên thấy mọi người trong đoàn làm phim náo nhiệt hẳn lên.

Nghe nói là bạn của Đồng Lôi vừa mới đến thăm rồi tặng đồ uống cho tất cả mọi người ở đây.

Mỗi người đều được chia một ly.

Lúc mọi người nhận lấy đồ uống còn vô cùng cao hứng nhìn túi đựng, kết quả nhìn thấy mấy chữ “Trà gừng đường đỏ” trên bao bì, đầu óc choáng váng ngay người.

Không phải là trà sữa sao?

Có ai lại đi mời người ta uống cái này đâu!

Chỉ có Lương Yên bưng một ly trà gừng đường đỏ, cảm thấy mỹ mãn uống một hơi.

Trên thế gian này chỉ có ba chuyện không thể nào che giấu được, đó là cảm lạnh, thích và nghèo túng.

Lương Yên vẫn không thể nào tránh khỏi, cô bị cảm, mặc dù trước

đó đã được uống một cốc trà gừng đường đỏ ấm áp.

Nhưng trận cảm lạnh này đến quá nhanh tựa như một cơn bão.

Lương Yên không muốn chỉ vì mình mà làm ảnh hưởng đến quá trình quay phim của “Nhân Tâm”, cho nên vẫn một mực chịu đựng cảm giác khó chịu trong người tiếp tục quay.

Nhưng mà bây giờ trời lại đang nổi gió lạnh, cô cảm thấy quả thực là lạnh thấu tim, đầu óc cũng hơi choáng váng quay cuồng.

Chung Trạch đang diễn chung cảnh quay với Lương Yên cũng phát hiện cô rất khác lạ, lo lắng hỏi: “Yên tử, chị không sao chứ?”

Lương Yên lắc đầu: “Không có việc gì, khá tốt.”

Chỉ là cảnh quay tiếp theo cô phải nói lời thoại.

Nhưng một lời còn chưa kịp nói ra thì Lương Yên đã “Hắt xì” hắt hơi một tiếng.

Cô vẫn không thể che giấu được chuyện mình bị cảm lạnh.

Chúng Trạch nhíu mày, nói với đạo diễn: “Đạo diễn, Yên tử bị cảm rồi, anh để cho cô ấy nghỉ ngơi một chút đi.”

Lương Yên còn muốn khoát khoát tay nói rằng mình không sao đâu nhưng cánh tay kia lại giống như bị gãy thành từng khúc, làm thế nào cũng không thể nhấc lên nổi.

Cô từ bỏ, cam chịu số phận nghe đạo diễn để cho bác sĩ đến giúp cô đo nhiệt độ cơ thể.

Giống như các đoàn làm phim khác, để phòng ngừa xảy ra những chuyện không mong đợi “Nhân Tâm” cũng cho mời một đội ngũ y tế đi theo đoàn.

Lương Yên ngồi một bên nghỉ ngơi, nghiêm túc nhìn Đồng Lôi và Vương Nhất Ly quay phim.

Lúc hai diễn viên gạo cội của giới giải trí diễn chung với nhau, trong ánh mắt giống như bùng cháy những tia lửa rực rỡ.

Chung Trạch đi theo bên cạnh cô, không ngừng lẩm bẩm: “Yên tử à, chị cũng không thể bị công việc mà mặc kệ sức khỏe của mình được, chị xem những nghệ sĩ thế hệ trước chúng ta ở trong làng giải trí này đi, lúc về già sức khỏe lại xuất hiện đủ các vấn đề đấy thôi.”

“Chung Trạch.” Lương Yên nghiêm túc nhìn hắn, hỏi: “Biết được quá nhiều chuyện sẽ bị giết người diệt khẩu đấy.”

Chung Trạch: “.....”

Chẳng mấy chốc bác sĩ đã đến, trước tiên đưa cho Lương Yên một ống cặp nhiệt độ cơ thể.

Vài phút sau, Lương Yên lấy nhiệt kế đưa cho bác sĩ.

Bác sĩ này là một người đàn ông trẻ tuổi, nhận thấy nhiệt kế nhìn xem, sau đó cau mày nói: “Nóng đến 39 độ rồi.”

Đúng lúc Đồng Lôi vừa mới kết thúc cảnh quay đi đến nơi này, nghe được lời bác sĩ nói, ngạc nhiên nhìn về phía Lương Yên một cái.

Lương Yên sờ đầu, uể oải nói: “Vâng.”

Chung Trạch sợ hết hồn: “Mẹ nó, chị sốt đến mức này rồi sao.”

Đạo diễn cũng không thể ngờ Lương Yên lại đang phát sốt, rõ ràng nhìn qua khí sắc vẫn rất tốt cơ mà.

Cũng may các cảnh quay hôm nay của Lương Yên cũng đã xong

hết rồi, không còn việc gì làm nữa hần lập tức cho cô về nhà nghỉ ngơi.

Lương Yên lê bước chân nặng nề rời khỏi phim trường.

Đồng Lôi đưa mắt nhìn theo những nhịp bước lảo đảo không vững của Lương Yên, lại nhìn thoáng qua biểu cảm trên mặt cô một chút, vẻ mặt hết sức phức tạp.

Loại tâm tình này giống như vốn dĩ bạn là một con sói mạnh mẽ trong khu rừng, nhưng một ngày nào đó bỗng nhiên trở thành một chú dê con yếu ớt, không hề có lực sát thương nào nhưng vẫn kiên trì chống đỡ đến cùng.

Cuối cùng Đồng Lôi vẫn quyết định gọi điện cho Lục Lâm Thành, người này mặc dù nói là đến thăm bạn nhưng ngay cả mặt mũi cũng không thấy, trước khi rời đi còn tặng cho đoàn làm phim “Trà gừng đường rở”, rõ ràng là khẩu thị tâm phi, miệng nói một đường lòng nghĩ một nẻo.

“Này, vợ trước của cậu đang phát sốt đấy, 39 độ.”

“Tôi chỉ nói với cậu một tiếng thế thôi, không có ý gì khác đâu.”

Lần này Lương Yên thực sự ốm rất nghiêm trọng, cô một mình một người quay về phòng trọ, ngay lập tức lên giường nằm.

Vừa vào trong chăn, cô cảm thấy đầu óc choáng váng nặng nề, mí mắt cũng dán chặt vào nhau.

Lương Yên ngủ một giấc, sau đó bị tiếng chuông cửa bên ngoài đánh thức.

Cô không muốn rời giường đi mở cửa chút nào, trở mình tiếp tục

ngủ, sau đó kéo chăn trùm kín người, nhưng tiếng chuông vẫn cứ vang lên, Lương Yên không ngủ được, chẳng còn cách nào khác đành phải đứng dậy đi ra cửa.

“Ai vậy?” Cô hơi tức giận mở cửa ra.

.....

Lương Yên tiếp tục đi ngủ.

Lục Lâm Thành ngồi trên ghế sofa trong chốc lát, nhìn quanh quan sát cách bài trí căn hộ nơi Lương Yên đang ở, sau đó đứng dậy đi đến phòng ngủ của cô.

Lương Yên ngủ rồi, đôi môi khẽ mấp máy tựa như như đang muốn nói gì đó.

Lục Lâm Thành vô thức cúi người xuống.

“Mệt quá... Nặng quá...”

Lục Lâm Thành nghe không hiểu.

“Cái gì mệt quá, cái gì nặng quá cơ?” Anh nhẹ giọng hỏi.

Đôi mắt người phụ nữ vẻ mặt nhợt nhạt ốm yếu đang nằm trên giường, giọng nói anh không tự chủ mà trở nên dịu dàng ôn nhu.

“Tạ nặng quá.” Lương Yên đột nhiên nức nở hai tiếng, “Em không thể nâng nổi, quá nặng.”

Lúc này Lục Lâm Thành mới hiểu Lương Yên đang nằm mơ thấy khi cô còn nhỏ ở trong trường thể thao luyện tập cử tạ.

Trước kia anh chưa bao giờ nghe Lương Yên kể về gia đình, hay về thời thơ ấu của mình, anh vẫn luôn cho rằng chắc hẳn cô phải được

sinh ra trong một gia đình bình thường nào đó, cho cho đến khi nhìn thấy bức ảnh chụp huấn luyện cử tạ của Lương Yên trong hot search lần đó.

Chiếc áo lót ố vàng, hai gò má phúng phính cao nguyên đỏ bừng, còn có ánh mắt kiên cường lúc nâng cây tạ nặng nhọc.

Và cả Trần Tuyết Vân.

Năm đó cô cũng chưa từng nói với hấn Trần Tuyết Vân đã từng xuất hiện và tìm đến cô.

Tại sao lại không nói. Bây giờ anh rất muốn hỏi cô, nhưng đáng tiếc cô lại bị mất trí nhớ, thậm chí ngay cả bản thân anh cũng không thể nhớ nổi.

Lục Lâm Thành trầm mặc, ánh mắt rơi vào trên đôi môi khô khốc vì sốt cao của Lương Yên.

Lục Lâm Thành đi rót một ly nước, lúc quay lại trong lòng bàn tay có thể thấy mấy viên thuốc màu trắng.

Anh chưa từng chăm sóc người ốm bao giờ, vì thế lúc dứt nước cho Lương Yên không cẩn thận làm đổ, một ít nước chảy từ cằm cô vào trong cổ áo.

Cô sở hữu một làn da trắng nõn nà không tì vết, xương quai xanh quyến rũ nổi bật.

Anh và Lương Yên đã kết hôn hơn hai năm.

Yết hầu Lục Lâm Thành khẽ nhúc nhích, cố gắng kiềm chế ham muốn đang trào dâng trong lòng, nhưng cơ thể lại không nghe theo bộ não, anh cảm thấy hơi xấu hổ.

Lục Lâm Thành dứt bỏ tạp niệm đen tối, đưa thuốc hạ sốt đến trước

mặt Lương Yên: “Lương Yên, uống thuốc đi.”

Có thể là vì nước chảy trong quần áo khiến Lương Yên có chút không thoải mái, cô nhắm chặt hai mắt kéo cánh tay anh, giọng nói hơi hàm hồ không rõ: “Không uống.”

Lục Lâm Thành đặt viên thuốc kề sát bên môi cô: “Lương Yên, dậy uống thuốc xong rồi hẵng ngủ tiếp.”

Lương Yên không để ý đến.

Lục Lâm Thành hơi tức giận, dứt khoát nâng Lương Yên lên, nói: “Lương Yên, nhanh dậy uống thuốc nào.”

Lương Yên mơ mơ màng màng mở mắt ra, khuôn mặt người trước mắt vô cùng quen thuộc, rất giống chồng cũ của cô.

Nhưng Lục Lâm Thành sao có thể biết cô đang bị bệnh được chứ. Không phải anh ta.

Lương Yên loại bỏ chồng cũ ra khỏi ra khỏi đáp án, vì thế lại cho rằng người này chính là “Tiểu Lục Lâm Thành” Chung Trạch.

Chắc chắn, tiểu tử này, ở đoàn làm phim thì mở miệng ra là một Yên tử, hai Yên tử.

Lương Yên đưa tay ra...

“Bốp” một tiếng, lòng bàn tay nóng bừng vì sốt cao tựa như đang vô tình đập chết một con muỗi đánh vào sau gáy “Chung Trạch”.

“Tại sao cậu không gọi tôi là Yên tử nữa?”

Chương 45

Lục Lâm Thành buông ly nước xuống, mặt không đổi sắc gỡ cánh tay đặt sau mình của Lương Yên xuống.

“Anh gọi em là Yên tỷ lúc nào?” Người đàn ông chắt vấn hỏi.

Lúc này Lương Yên không có sức lực nói chuyện, nhắm mắt lại không để ý đến anh.

Lục Lâm Thành lại lắc lắc người Lương Yên giống như đang dạy bảo một đứa trẻ học mẫu giáo không chịu ăn cơm.

Lương Yên không thể làm gì khác hơn là lại mở mắt, bóng dáng mờ hồ của người đàn ông trước mắt dần dần trở nên rõ nét.

Không phải là Chung Trạch, mặc dù ngũ quan từ một góc độ nào đó nhìn lên rất giống nhau nhưng rõ ràng người trước mắt này còn đẹp trai hơn Chung Trạch rất nhiều.

Chẳng trách anh không muốn gọi cô là Yên tỷ.

Là Lục Lâm Thành.

Lương Yên âm thầm nuốt một ngụm nước miếng.

Mẹ ơi, cô vừa mới đánh vào sau ót người chồng cũ siêu sao của mình, lại còn bắt anh ta gọi mình là Yên tỷ nữa chứ.

Vô cùng kích thích.

Lục Lâm Thành thấy ánh mắt Lương Yên đã dần dần trong suốt có thần, còn cho là cô đã tỉnh, vì thế xụ mặt: “Uống thuốc.”

Lương Yên không thể hiểu tại sao Lục Lâm Thành có thể biết được cô đang nghỉ ngơi ở đây, đến thì đến đi, nhưng đối xử với bệnh nhân đang ốm còn tỏ ra lạnh lùng hung hăng như thế, đáng vẻ giống như người khác đang nợ anh ta tám trăm vạn vậy, thực sự khiến người khác phát cáu.

Đâu có phải cô bảo anh ta đến đâu.

Lương Yên nhìn viên trong tay anh, sau đó quay mặt nhìn sang chỗ khác.

“Kêu bố.”

“...” Bây giờ Lục Lâm Thành đang rất nghi ngờ rốt cuộc bản thân mình nôn nóng chạy đến đây để làm gì.

Lục Lâm Thành không chịu kêu bố, nhưng cuối cùng Lương Yên vẫn ngoan ngoãn uống thuốc. Trong căn hộ của cô chỉ có một phòng ngủ và một cái giường, Lục Lâm Thành nhìn thoáng qua phần giường trống không bên cạnh Lương Yên phía bên kia, vừa mới vòng qua đặt mông ngồi xuống thì thắt lưng đã bị người nào đó đá một cước.

Lục Lâm Thành ôm eo quay đầu lại nhìn, cũng không biết Lương Yên đã tỉnh táo hay vẫn còn mơ màng buồn ngủ, rõ ràng vừa rồi còn cuộn tròn thành một đống nhưng bây giờ đã tứ chi đã giang rộng ra hết cỡ chiếm toàn bộ phần giường.

Anh nhớ rõ tư thế ngủ của Lương Yên rất tốt, vẫn luôn yên lặng nằm nghiêng người, đôi khi ngủ say rồi sẽ dần dần nhích lại gần đến bên người anh, sau đó tựa như một con mèo nhỏ ngoan ngoãn không nhúc nhích.

Lục Lâm Thành nhìn thoáng qua mí mắt khẽ run rẩy của người phụ nữ nằm trên giường, sau đó bất đắc dĩ đứng dậy, chạy đến sofa phòng khách nghỉ ngơi.

...

Ngày hôm sau lúc Lương Yên tỉnh lại người đã hạ sốt hơn rất nhiều, cô nóng nguyên cả một đêm đến khô miệng khô lưỡi, ngay khi đang lê dép lê muốn đi ra ngoài rót nước thì đúng lúc này lại đụng phải Lục Lâm Thành đang bưng cốc nước chuẩn bị vào phòng.

Sáng sớm đã đụng phải một người đàn ông xuất hiện trong nhà mình, Lương Yên sợ đến mức lui về phía sau một bước dán chặt người vào trên cánh cửa: “Anh anh anh, tại sao anh còn chưa đi?”

Bàn tay đang cầm cốc nước của Lục Lâm Thành vô thức siết chặt: “Đã đỡ hơn chút nào chứ?”

Lương Yên không quen với những lời quan tâm như thế này, cứng ngắc gật gật đầu: “Rồi.”

Lục Lâm Thành mấp máy đôi môi, tựa như còn muốn nói điều gì đó, nhưng khi đối mặt với ánh mắt cảnh giác của Lương Yên, ánh mắt anh tối sầm lại.

“Sau này có chuyện gì thì cứ gọi điện cho tôi.”

...

Sau khi Lương Yên hạ sốt đã tập tức quay về đoàn làm phim tiếp tục công việc, lúc Đồng Lôi nhìn thấy cô đến, kỳ quái cười một tiếng.

Lương Yên hơi sợ Đồng Lôi, sau khi gật đầu chào hỏi xong đã nhanh chóng chạy đi.

Cô vừa mới ngồi vào vị trí của mình, một bàn tay lạnh như băng đã

ngay lập tức đặt trên trán cô.

Chung Trạch: “Yên tử, sao chị có thể giảm sốt nhanh đến thế?”

Lương Yên gạt tay Chung Trạch xuống, trừng mắt liếc hắt một cái: “Cơ thể khỏe mạnh, cậu có ý kiến sao?”

“Không có ý kiến, không có ý kiến.” Chung Trạch bị thợ trang điểm kéo vào make up.

Cảnh quay hôm nay là cảnh Chung Trạch trong vai phú nhị đại con nhà nhau chạy đến bệnh viện ép buộc kabedon* vào tường và tỏ tình với Lương Yên trong vai bác sĩ thực tập, nhưng sau đó lại bị vị bác sĩ nhỏ này cười nhạo cộng thêm phản đòn ngược lại, từ đó mở ra cảnh tượng truy đuổi tình yêu giữa vị bác sĩ thực tập lạnh lùng cao lãnh X một phú nhị đại ngây thơ ấu trĩ ăn chơi trác tráng xxj.

(墙咚- Kabedon là một ngôn ngữ mạng phổ biến có nguồn gốc từ Nhật Bản, là hành động thường xuyên xuất hiện trong truyện tranh hoặc phim hoạt hình. Kabe nghĩa là bức tường, don là âm thanh khi lấy tay đập vào tường. “Kabedon” chính là hành động đặt một hoặc cả hai tay để giữ chặt cô gái đang tựa lưng vào tường, thường thấy trong những cảnh chuẩn bị tỏ tình.)

Vì thế mỗi ngày Lương Yên đều vô cùng sáng khoái diễn cảnh từ chối tình yêu ở trong phim với người đàn ông tuy không nổi tiếng bằng nhưng lại có tướng mạo giống với Lục Lâm Thành- Chung Trạch, thường xuyên chỉ cần diễn một lần đã được thông qua, điều này khiến đạo diễn vô cùng hài lòng, thậm chí còn đặc biệt đặt cho cô một biệt hiệu là “Lương một lần.”

Cho nên đến khi những bức ảnh và video clip ngắn về cảnh quay NG hay câu chuyện phía sau hậu trường trong quá trình quay, “Nhân Tâm” được công bố ra ngoài trong đợt quảng cáo tuyên truyền phim lần thứ nhất này, để thu hút sự chú ý của cư dân mạng, ban tuyên thông đã đồng loạt sử dụng những tựa đề quảng bá như “

“Nhân tâm” quay phim khí thế ngất trời”, “Đồng Lôi và Vương Nhất Ly diễn xuất cùng nhau”, “Tiểu Lục Lâm Thành điên cuồng theo đuổi Lương Yên”, nhưng rõ ràng trọng tâm của nó dừng lại ở trên câu nói cuối cùng “Tiểu Lục Lâm Thành điên cuồng theo đuổi Lương Yên.”

Vì thế lúc này mọi người mới nhớ đến năm đó có một người tên Chung Trạch dựa vào các tác “Tiểu Lục Lâm Thành” để xuất đạo, sau đó có tham gia vào mấy bộ phim thần tượng nhưng vẫn không nóng không lạnh.

Nhớ năm xưa Lương Yên kết hôn với Lục Lâm Thành bị mắng chửi ném đá thê thảm đến nhường nào, bây giờ sau khi ly hôn lại được một nam diễn viên ngoại hình có mấy phần tương tự với Lục Lâm Thành điên cuồng theo đuổi trong phim...

Cốt truyện này...

Cảm giác như rất tốt đẹp.

Người hâm mộ Lục Lâm Thành: Tôi xxxxxxxxxxxxxxxx (âm câm).

Người hâm mộ Lương Yên: Ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha.

Quần chúng qua đường: Thú vị đấy! Mong chờ!

Lương Yên đã diễn các cảnh quay tàn nhẫn từ chối sự theo đuổi của Chung Trạch sáng khoái đến nổi tung trong liên tiếp mấy tập phim liền, nhưng lúc đọc kịch bản cho tập tiếp theo, cô lại không thể nào cảm thấy thoải mái nổi.

Ở cảnh quay này Lương Yên trong vai bác sĩ thực tập đã chạm mặt với bạn trai cũ của mình, lúc trước người bạn trai cũ này từ bỏ mối quan hệ tình cảm của hai người họ và lựa chọn xuất ngoại đi du học. Bây giờ lại trở về nước với mong muốn vẫn hỏi tất cả, hẳn tìm đến cô bày tỏ muốn cùng cô bắt đầu lại một lần nữa, sau khi bị từ chối thì không nhận được ôm bác sĩ thực tập một cái. Kết quả hình

ảnh hai người ôm nhau này lại bị phú nhị đại nhìn thấy tất cả, rõ ràng đã tự nói với chính mình rằng bản thân theo đuổi cô bác sĩ chẳng qua chỉ là vui đùa nhất thời mà thôi, nhưng khi nhìn thấy cảnh tượng này, phú nhị đại lại cảm thấy vô cùng tức giận, cũng không thể nhận thức được chính mình đang ghen tuông. Đầu tiên là xông đến cho người bạn trai cũ một nắm đấm, sau đó tức giận kéo vị bác sĩ thực tập đi nơi khác, bác sĩ thực tập giãy giụa không chịu theo hắn, tức giận việc phú nhị đại xen vào chuyện của người khác, suốt cả đường đi không ngừng mắng chửi ồn ào, cuối cùng lại bị phú nhị đại vẫn một mực không nói một lời đè lên vách tường cưỡng hôn.

Phân cảnh này đánh dấu tuyến tình cảm của hai người lên một bước phát triển mới trong bộ phim: Phú nhị đại ghen tuông.

Lúc Lương Yên nhìn thấy hai chữ “Cưỡng hôn” trong kịch bản, huyết thái dương vô thức giật giật mấy cái.

Mặc dù những phân cảnh hôn môi thân mật như thế này đối với người diễn viên mà nói là một chuyện vô cùng bình thường, không quan trọng cho lắm, nhưng bây giờ ký ức của cô đang dừng lại ở thời kỳ mình vẫn còn là một diễn viên tuyến mười tám đóng vai phụ, mà đã là vai phụ thì sẽ không có những cảnh quay hôn môi giống như vậy đâu. Hơn nữa ba năm trước Lương Yên vẫn còn chưa có bạn trai, cho nên cảnh hôn này, ngoại trừ khoảng thời gian mất trí nhớ ra thì chính là nụ hôn đầu trong ký ức của cô.

Một lần nữa Lương Yên lại nghi ngờ đây đích thực là nụ hôn đầu tiên của mình, hai bộ phim cô tham gia trong ba năm mất trí nhớ kia đều không có cảnh hôn nào, mặc dù lúc ở bên cạnh Lục Lâm Thành hiển nhiên đã “làm” với nhau rồi, nhưng nụ hôn nồng nàn thể hiện tình yêu say đắm giữa nam và nữ...

Lương Yên đỏ mặt nhớ lại, dù sau sau khi bị mất trí nhớ hai người cũng đã từng “làm” hai lần, nhưng dường như Lục Lâm Thành chỉ dừng lại ở việc hôn cổ cô mà thôi, hơn nữa thực ra nó cũng không thể xem là hôn được, chính là cái loại sắc thái dục vọng được liếm

láp trong khoảnh khắc tình dục thăng hoa ấy...

A! Làm sao bây giờ!

Trong đầu Lương Yên cứ luôn nghĩ đến cảnh hôn ngày hôm sau, ngồi đó ôm kịch bản mà đôi chân hốt hoảng run rẩy.

Hai phân cảnh hôm nay của cô đều là cảnh quay phối hợp diễn xuất cùng với Đồng Lôi, rõ ràng trạng thái cảm xúc của Lương Yên không tốt bằng trước kia, từ “Lương một lần” biến thành “Lương n lần”.

Hiếm khi Lương Yên bị đạo diễn mắng.

Đồng Lôi nhìn Lương Yên đang gật đầu tựa như một con gà con mổ thóc trước mặt đạo diễn, vì thế lật mở trang tiếp theo của kịch bản xem một chút, sau đó nhìn thấy trong các phân cảnh sẽ được quay vào ngày mai, có một cảnh hôn của Lương Yên.

Các nữ diễn viên thuần thực nhiều kinh nghiệm trong giới đề tỏ ra vô cùng bình tĩnh với những phân cảnh như thế này, chỉ có những người trẻ tuổi vừa mới xuất đạo chưa có kinh nghiệm sẽ bắt đầu lo lắng căng thẳng trước mấy ngày mà thôi.

Đồng Lôi gửi cho Lục Lâm Thành một tin nhắn Wechat:

[Cậu và vợ cũ của cậu chưa từng hôn môi sao?]

Lục Lâm Thành:

[.....]

Lương Yên trần trọc suốt cả một đêm làm thế nào cũng không thể ngủ ngon được, sáng hôm nay mang hai vành mắt quầng thâm lết đến đoàn làm phim, sau đó bị thợ trang điểm vừa che quầng thâm

mắt cho cô vừa không ngừng nhắc nhở buổi tối phải chú ý nghỉ ngơi thật tốt.

Nhân viên hậu trường chuẩn bị bối cảnh, Lương Yên đã trang điểm xong đang ngồi trên ghế nghỉ ngơi đợi diễn, bây giờ mỗi một lỗ chân lông của cô cũng đều lộ ra sự căng thẳng khẩn trương, lấy ba thanh kẹo cao su Doublemint ra bỏ vào miệng cùng một lúc, ra sức nhai nhai.

Khương Mộc cảm cảm thấy chính mình còn khẩn trương hơn cả Lương Yên, tựa như hôm nay người phải diễn cảnh hôn kia chính là hẳn chứ không phải Lương Yên, đến cả việc nhai kẹo cao su còn tỏ ra nghiêm túc hơn cả Lương Yên.

Chung Trạch cầm kịch bản đi đến tập thoại cùng với Lương Yên, nhìn thấy cô và người đại diện của người đang đứng song song nhai kẹo cao su vô cùng nghiêm túc: “Này, chuyện đó, sáng nay em đã đánh răng rất kỹ rồi.” Trái ngược với Lương Yên, Chung Trạch chẳng cảm thấy khẩn trương hồi hộp gì cả, trước kia hẳn đã từng diễn cảnh hôn, không những thế còn hết sức có kinh nghiệm, biết hôn như thế nào để đạt được hiệu ứng tốt nhất trước ống kính máy quay. Điểm tương đồng nhất giữa hắn và Lục Lâm Thành cũng là điểm đẹp mắt nhất chính là góc nghiêng bên gò má, mỗi lần diễn cảnh hôn đều sẽ quay từ góc độ này, có thể thu hút một số lượng fan nhỏ.

Lương Yên ném cho hắn một thanh kẹo cao su.

Hai người ngồi bên cạnh nhau vừa nhai kẹo cao su vừa tập thoại, một lát sau lại đột nhiên cảm thấy đoàn làm phim dường như xôn xao rộn rã hẳn lên.

Hai thợ trang điểm nữ mặt mày hớn hở tràn đầy gió xuân, tay trong tay tung tăng chạy đến.

Chung Trạch đưa mắt nhìn về phía kia một cái, sau đó hỏi trợ lý của

mình: “Có chuyện gì vậy?”

Trợ lý Chung Trạch nói: “À, hôm nay có người tới thăm Lôi ca.” Lôi ca chính là Đồng Lôi, hầu hết tất cả mọi người trong đoàn làm phim này đều gọi hấn như vậy.

Thăm ban? Lương Yên nhớ đến cuộc gọi của Đồng Lôi và trà gừng đường đỏ mấy ngày trước, sau đó dùng kẹo cao su trong miệng thổi bong bóng, ngẩng đầu hỏi: “Ai vậy?”

Người trợ lý Chung Trạch nhìn Lương Yên, ngập ngừng do dự trong chốc lát rồi nói: “Lục Lâm Thành.”

Bong bóng cao su trong miệng Lương Yên nổ tung.

.....

“Anh buông tôi ra! Anh đang làm gì vậy! Anh có bệnh sao! Tôi và hấn gặp nhau thì liên quan gì đến anh chứ!”

Dưới ánh đèn, Lương Yên bị Chung Trạch nắm chặt lấy cổ tay mạnh mẽ kéo đi về phía trước, cô vừa giãy giụa thoát khỏi bàn tay của Chung Trạch vừa đọc lời thoại.

Máy quay phim đặt ở trên bánh xích vững vàng di chuyển theo từng chuyển động của diễn viên.

Chung Trạch kéo Lương Yên đi đến địa điểm đã được chỉ định trước đó, tiếp theo sẽ phải xoay người, giữ chặt lấy bả vai Lương Yên ấn cô lên tường, sau đó là cưỡng hôn người ta.

Trong các bộ phim thần thường xuyên phải làm những động tác kábedon ấn vào vách tường và cưỡng hôn như thế này, trước đây Chung Trạch có thể làm vô cùng thuần thục, nhưng không hiểu tại sao hôm nay vừa mới chạm đến bả vai của Lương Yên lại đột nhiên mắc kẹt.

Đạo diễn hô cắt.

Lần này sau khi nghe đạo diễn hô cắt bầu không khí trong đoàn làm phim vẫn không thể thả lỏng giống như bình thường, ngược lại còn khẩn trương như thường, gần như không có người nào lên tiếng nói chuyện.

Trên trán Chung Trạch thấm ướt mồ hôi, thợ trang điểm đứng trước mặt hắn trang điểm lại còn liếc mắt nhìn về phía máy theo dõi một cái.

Ngồi trước máy theo dõi là đạo diễn, phía sau đó còn có Đồng Lô và... Lục Lâm Thành.

Chung Trạch và Lục Lâm Thành đột nhiên đối mặt nhìn nhau.

Ánh mắt chết chóc.

Chương 46

Lương Yên âm thầm dựng ngón tay giữa với Lục Lâm Thành đang đứng phía sau máy theo dõi.

Tới thăm ban

Rốt cuộc là anh ta đang có ý gì đây??

Nhưng mà Lương Yên cũng không dám nói gì, suy cho cùng, ít nhất là trên danh nghĩa, người mà Lục lâm Thành để thăm chính là Đồng Lôi.

Điều chỉnh tâm trạng trong vài phút, lại bắt đầu quay một lần nữa.

Lương Yên chọc chọc vào người Chung Trạch: “Này, bắt đầu rồi.”

Chung Trạch lau mồ hôi lạnh đầm đìa trên trán.

Đạo diễn hô action, hai người một lần nữa diễn lại cảnh Chung Trạch kábedon ấn tường + cưỡng hôn Lương Yên.

Lần này Chung Trạch dường như càng không được tự nhiên hơn cả lần trước, ít nhất lần trước lúc lôi kéo Lương Yên đi còn có chút khí thế, nhưng lần này ngay cả cánh tay đang nắm chặt cổ tay cô cũng cứng ngắc.

Hai người diễn đi diễn lại mấy lần liền, mỗi lần đều chỉ có thể quay được đến cảnh Chung Trạch kábedon Lương Yên, còn đến cảnh cưỡng hôn thì không thể nào quay nổi nữa.

Không khí trên phim trường vô vùng quỷ dị, nhưng không ai dám đưa ánh mắt nhìn đến Lục Lâm Thành.

Đạo diễn cảm nhận được hơi bầu không khí mạnh mẽ phát ra từ người đàn ông đứng phía sau mình, lặng lẽ cởi chiếc mũ trên đỉnh đầu xuống lau mồ hôi trên trán.

Lúc đầu trước khi quay cảnh hôn này Lương Yên vẫn còn cảm thấy lo lắng căng thẳng, nhưng bây giờ lại vô cùng vô cùng tức giận.

Trong lòng đã mang Lục Lâm Thành ra X* một trăm lần.

(*Nguyên văn của tác giả)

Cũng đã ly hôn rồi còn chưa âm hồn không tan lờn vờn bên cạnh cô, e rằng mục đích của anh ta đến đây hôm nay chính là khiến cho đoàn làm phim này cảm thấy không được tự nhiên rồi sau đó khoanh tay nhếch mép nhìn cô làm trò cười cũng nên.

Lương Yên cắn răng.

Không phải chỉ là một cảnh hôn thôi sao, các nam nữ diễn viên trực tuyến có ai mà chưa từng diễn qua đâu chứ.

Lương Yên đã từng xem một bộ phim điện ảnh thuộc thể loại tình cảm lãng mạn của Lục Lâm Thành, anh ta và bạn diễn nữ thực sự hôn rất nghiêm túc.

Nhưng cũng lại cảnh ấy, tại sao đến lượt Lương Yên và Chung Trạch lại cứ bị mắc kẹt ở đoạn cưỡng hôn cơ chứ.

Lương Yên nhìn Chung Trạch đang bối rối không được tự nhiên trước mắt mình, không chờ đạo diễn mở miệng kêu cắt, trong lòng dứt khoát đưa ra một quyết định, đột nhiên kéo cổ áo hắn xuống, nhắm hai mắt lại hôn lên. Chung Trạch giật mình, vô thức nghiêng đầu né tránh, Lương Yên hung hăng hôn lên khóe môi hắn.

Toàn phim trường trợn mắt há hốc mồm.

Vốn dĩ phải là cảnh Chung Trạch cưỡng hôn Lương Yên, bây giờ lại đột nhiên biến thành... Lương Yên bá đạo cưỡng hôn Chung Trạch.

Đồng Lô lặng lẽ nghiêng đầu nhìn Lục Lâm Thành đang ở bên cạnh mình, không khỏi rùng mình.

Quá đáng sợ.

...

Trên phim trường, vị đạo diễn đáng thương chống lại áp lực cực lớn ở sau lưng mình, lúng túng nói:

“Lương Yên à, cảnh hôn này muốn có điểm nhấn nổi bật thì phải cưỡng hôn, nhưng chủ yếu là Chung Trạch cưỡng hôn cô cơ, cho nên... Cảnh vừa nãy của cô, chúng ta không thể dùng được.”

“Vâng.” Lương Yên gật đầu, tâm trạng vô cùng thoải mái.

Đạo diễn: “Nào, chúng ta quay thêm một lần nữa.”

Lương Yên quay đầu ngó nghiêng tìm Chung Trạch khắp nơi, tiểu tử này lại giống như một cô vợ nhỏ mới gả, đột nhiên chạy mất tăm không thấy bóng dáng đâu nữa.

Đến mức này sao, Lương Yên cười một tiếng, hỏi: “Chung Trạch đâu rồi?”

Đạo diễn cũng quay đầu lại tìm Chung Trạch, sau đó hai người nhìn thấy một bóng dáng cao lớn đang đi về phía bọn họ: “Nếu Chung Trạch đã không có ở đây vậy thì để tôi thay hắn quay một cảnh được không?”

“Chỉ lấy hình ảnh ở góc nghiêng sườn mặt thôi mà, không phải chúng tôi rất giống nhau sao?”

Lục Lâm Thành dừng lại ở trước mặt Lương Yên và đạo diễn.

Đạo diễn là một người rất hiền lành hòa nhã, nhất là khi đối mặt với những người có bột cà phê lớn như Lục Lâm Thành này, vì thế lập tức mỉm cười làm ra vẻ tính tình rất tốt nói: “Được chứ, được chứ.”

“Tôi còn chưa đồng ý mà.” Lương Yên trừng mắt lườm Lục Lâm Thành.

Đáng tiếc ở đoàn làm phim này cô thực sự không có quyền lên tiếng.

Lương Yên ở trước mặt Chung Trạch diễn cảnh cãi vã ôm tởm gì gì đó còn có thể, lần này thì trực tiếp bắt đầu quay cảnh cưỡng hôn với Lục Lâm Thành luôn rồi.

Vừa rồi Lương Yên cũng bị Chung Trạch kadedon ấn vào tường nhưng làm thế nào cũng không thể cảm nhận được cảm giác bị áo bách, còn khi đứng trước mặt Lục Lâm Thành lại lập tức cảm nhận được.

Chung Trạch được mệnh danh là “Tiểu Lục Lâm Thành” trong làng giải trí, nhưng ngoại trừ ngoại hình của hai người có mấy phần tương tự nhau thì cái khí chất từ xương cốt này không thể nào so sánh được.

Lương Yên hung hăng lườm Lục Lâm Thành một cái, cô bước chân vào diễn xuất đã khá lâu, nhưng cho đến tận bây giờ vẫn chưa bao giờ nghe nói còn có một loại đóng thế cảnh hôn như thế này.

Mẹ kiếp, dựa vào cái gì mà tất cả mọi thứ đều phải nghe anh ta chứ, hôm nay cô muốn quăng gánh mặc kệ không quay nữa!

Ngay khi Lương Yên đang muốn bảo với đạo diễn mình từ chối làm những cảnh quay như thế này thì Lục Lâm Thành lại đột nhiên đưa tay ra giữ chặt lấy cằm cô, sau đó cúi đầu, che kín môi cô.

“Ừm!” Lương Yên bỗng chốc tròn to mắt.

“Ừm ừm ừm ừm ừm ừm!” (Lục Lâm Thành tôi đánh chết anh!)

“Ừm ừm ừm ừm ừm ừm!” (Cái tên bệnh xà tinh này, buông tôi ra!)

Lương Yên tức giận đến mức không ngừng vung nắm đấm nện thình thịch vào trên ngực và cánh tay của người trước mặt.

Lục Lâm Thành vừa trần trọc mút mát trên môi Lương Yên vừa đưa tay bắt lấy cánh tay đang đánh người của cô, bắt được cổ tay mảnh khảnh rồi ấn chặt cánh tay lên trên tường.

Đoàn làm phim “Nhân Tâm” chọn áp dụng phương thức thu âm trực tiếp trên trường quay vì thế lúc này cả phim trường cực kỳ yên tĩnh, Lương Yên từ trạng thái tức giận phần nộ biến thành vô lực, cuối cùng tiếng khóc nghẹn ngào nức nở như sắp khóc vô cùng rõ ràng.

Máy quay phim tận tụy với công việc.

Đạo diễn ngồi ở sau máy giám sát lấy góc độ chuyên nghiệp hài lòng nhìn chăm chăm vào màn hình.

Lục Lâm Thành quả nhiên không hổ danh là Lục Lâm Thành, đây rốt cuộc là kiểu diễn xuất thần tiên gì vậy chứ!

Một cảnh cưỡng hôn đơn giản và hơi có vẻ cầu huyết thường thấy trong các bộ phim truyền hình, từ đầu đến cuối một lời thoại cũng không có, thậm chí ngay cả mặt cũng không để lộ hoàn toàn, vền vẹn chỉ quay chi tiết của động tác từ lúc hôn môi nhưng cảm xúc ghen tuông và tức giận của nhân vật trong phim nên thể hiện, cùng với tiếng khóc nghẹn ngào nức nở sau khi kiên cường kiềm chế của

Lương Yên đã được diễn tả một cách sống động tinh tế nhất.

Còn phần Lương Yên, phản ứng của cô chân thật đến lạ kỳ.

Đạo diễn hài lòng với phần cảnh này đến mức thậm chí còn bắt đầu nghi ngờ có phải Lục Lâm Thành đã lén lút xem trộm kịch bản của bọn họ hay không, cặp vợ chồng cũ này phối hợp diễn xuất với nhau thực quá cảm xúc! Nếu không phải thù lao đóng phim của Lục Lâm Thành quá cao, hơn nữa với địa vị của anh ta trong làng giải trí hiện nay chắc chắn sẽ không bao giờ đảm nhận vai nam phụ trong một bộ phim truyền hình, thì hẳn thực sự muốn nhờ anh thay thế vị trí của Chung Trạch.

Đồng Lôi đốt một điếu thuốc, ý vị thâm trường* nhìn hai người đang hôn nhau khó có thể tách rời kia.

(* Ý vị thâm trường: Hàm súc, có ý tứ sâu sắc.)

Đúng lúc này đạo diễn lại hô cắt.

Lục Lâm Thành nghe thấy khẽ động dậy, sau đó chậm rãi buông cổ tay Lương Yên đang bị anh nắm chặt đặt trên vách tường ra, lưu luyến tách rời nhau.

Cuối cùng Lương Yên cũng được thả ra, cuối cùng cũng được hít thở bầu không khí trong lành tươi mát, một vài sợi tóc lộn xộn dính chặt vào gò má, đôi môi bị hôn đến sưng đỏ, ngay cả ánh mắt cũng ướt át đong đầy ánh lệ.

Cô dùng mu bàn tay lau qua môi mình một phen, sau đó đột nhiên giơ tay lên.

“Bốp” một tiếng.

Một cái bạt tai thanh thúy đột nhiên vang lên khiến toàn bộ phim trường vốn dĩ hơi ồn ào chợt trở nên yên tĩnh lại một lần nữa.

Sao, sao lại thế này!

Lục Lâm Thành bất ngờ bị đánh, khuôn mặt nghiêng sang một bên.

Lòng bàn tay Lương Yên hơi tê dại.

Lương Yên vẫy vẫy bàn tay tê dại, khẽ nhướn mày nhìn về phía Lục Lâm Thành, vô cùng bình tĩnh nói: “Chỉ là quay phim thôi mà.”

Trong kịch bản phim, sau khi cô bị Chung Trạch trong vai phú nhị đại cưỡng hôn xong thì sẽ cho hắn một cái tát, nếu như Lục Lâm Thành đã muốn thay người ta đóng cảnh hôn vậy thì cũng nên dứt khoát gộp cái bạt tai này cùng nhau thay thế đi.

Chẳng qua là trước khi quay cùng với Chung Trạch hai người đã nói rõ sẽ không thực sự đánh thật, nhưng Lục Lâm Thành lại không biết phía sau còn có một cái tát này, không giao hẹn sẽ sử dụng kỹ xảo, vậy thì đừng trách cô không khách khí.

Toàn bộ phim trường cũng chỉ có Đồng Lôi nhìn thấy dấu tay in rõ trên mặt Lục Lâm Thành, không kiêng dè ngậm thuốc lá bật cười thành tiếng.

...

“Tôi nói cậu này, ly hôn thì cũng đã ly hôn rồi mà cậu còn ở đây dầy vò như vậy làm gì cơ chứ?”

Trong phòng nghỉ ngơi cho diễn viên của phim trường, Đồng Lôi nhàn nhã chậm rãi uống một hớp cà phê, nói.

Lục Lâm Thành nằm ngửa trên ghế sofa, khẽ hip mắt, nhớ lại cảnh hôn bị Lương Yên chống cự vừa rồi.

Đồng Lôi liếc mắt nhìn dấu tay còn in trên mặt Lục Lâm Thành:

“Trước đây tôi còn cảm thấy người vợ cũ kia của cậu rất ngoan ngoãn, yên lặng trầm mặc, nhưng không thể ngờ được thật ra lại cay đến thế.”

Lục Lâm Thành tiện tay cầm một cái gối dựa trên ghế sofa ném qua: “Câm miệng.”

“Này này.” Đồng Lôi cuống quýt né cái gối dựa đang đập đến, ly cà phê trong tay thiếu chút nữa đã đổ ra ngoài.

“Không phải cái này thực sự là nụ đầu đầu tiên với cô vợ cũ đấy chứ.” Đồng Lôi thả ly cà phê xuống, tiếp tục nhiều chuyện nói: “Cuộc hôn nhân trước của cậu đúng thật là hình thức thôi sao?”

Lục Lâm Thành nhìn Đồng Lôi đang nhiều chuyện, đột nhiên chớp chớp mắt: “Cậu muốn như thế nào?”

“Mẹ kiếp!” Cả người Đồng Lôi sồn cả da gà, “Cách xa tôi một chút.”

Lục Lâm Thành thấy Đồng Lôi run rẩy da nổi đầy mụn cơm*, hài lòng.

(*Hình ảnh nổi da gà rất giống với mụn cơm.)

Đồng Lôi hồi phục lại tinh thần nhìn vẻ mặt kiêu ngạo phách lối của Lục Lâm Thành, khinh bỉ nói: “Tôi đã từng gặp qua nhiều trường hợp kim chủ không cho phép nữ diễn viên mình bao nuôi đóng cảnh hôn, nhưng đây là lần đầu tiên thấy người nào đó không danh không phận chạy đến đoàn làm phim của người ta đóng thế cảnh hôn, lại còn thuận tiện nhận về một cái tát nữa chứ.”

Lục Lâm Thành nghĩ đến bạt tai đó, đen mặt.

Anh nhớ trước kia mình đã từng quay một bộ phim điện ảnh thuộc thể loại tình cảm lãng mạn, anh và bạn diễn nữ cần phải quay một cảnh hôn đúng như trong kịch bản. Buổi tối sau khi kết thúc công

việc trở về thì lại bị người phụ nữ nào đó túm lấy cổ áo kéo xuống nhón lên lên cưỡng hôn trong hành lang khách sạn. Rõ ràng lúc đó cô đã lấy hết can đảm lớn nhất trong cuộc đời mình, qua loa hôn lên môi anh hai cái thì lập tức héo rũ, sợ anh tức giận, rụt cổ nói “xin lỗi”, nhưng sau đó có lẽ nhìn thấy anh hình như cũng không quá tức giận, lại bổ sung thêm một câu: “Mặc kệ Lục Lâm Thành có như thế nào đi chẳng nữa, dù sao người phụ nữ của Lục Lâm Thành cũng sẽ không bao giờ đóng cảnh hôn cùng với người khác.”

Lục Lâm Thành vẫn luôn cho rằng mình sẽ không sao giờ để ý những chuyện có liên quan với cô như vậy, nhưng cho đến tận bây giờ mới phát hiện mỗi một chuyện anh đều nhớ rõ ràng đến từng chi tiết.

Nhưng còn cô thì sao? Người phụ nữ ấy lại không có lương tâm, đột nhiên quên hết sạch sẽ.

Lục Lâm Thành đứng dậy, xụ mặt, hùng hùng hổ hổ đi đến chỗ của Lương Yên.

Khẽ làm bầm hàm hừ giống như đang muốn đi trả thù.

Trên mặt còn mang theo dấu tay đáng yêu.

Hôm nay tất cả mọi người trong đoàn làm phim “Nhân Tâm” như được bao phủ trong bầu không khí ăn dưa nòng đậm.

Lục Lâm Thành biết rõ người vợ trước của mình cũng ở trong đoàn làm phim này nhưng vẫn còn muốn đến thăm bạn.

Lúc thăm bạn lại trùng hợp nhìn thấy vợ cũ và phiên bản của “chính mình” đang diễn cảnh hôn.

Cuối cùng khi bạn diễn nam của Lương Yên chơi trò mắt tích cần

người khác đóng thế thì lại tự mình ra trận hôn thay.

Sau đó vị ảnh đế bị vợ cũ của mình cho một bạt tai lại làm như không có chuyện gì một câu cũng không nói.

Đây rốt cuộc là liên hoàn đũa và đũa lớn kinh thiên động địa cái quái gì vậy?

Những chuyện này đứng trước góc độ của Lục Lâm Thành mà nói, cơ bản chỉ có hai khả năng, một là anh ta điên rồi, hoặc là...

Đang truy thê.

Đáng tiếc đoàn làm phim có quy định bảo mật vô cùng nghiêm ngặt, không thể tùy tiện truyền ra ngoài những tin đồn bất quái có liên quan đến đoàn và diễn viên trong đoàn, nếu không chẳng những bị mất việc mà còn bị truy cứu trách nhiệm pháp lý.

Những người lớn tuổi có kinh nghiệm làm việc nhiều năm trong đoàn làm phim còn ổn, dẫu sao bọn họ đã sớm quen với những tin đồn bất quái bất ngờ kỳ lạ trong ngành công nghiệp giải trí này, có chuyện kích thích hơn cái này cũng đã được nghe. Nhưng những người trẻ tuổi lại ngửa ngáy không thể nhin được, một tin tức bùng nổ như vậy là phải một mực giấu kín ở trong lòng, thực sự rất khó chịu!

Vì thế đêm đó, trong một diễn đàn nặc danh nào đó, có người đã tung ra một tin hot.

“Trong nghề: “Khoảng thời gian gần đây một ảnh đế có tên ba chữ nào đó dường như đang bắt đầu quá trình truy thê của mình.”

Những tin hot không chỉ mặt gọi tên nhưng lại tự xưng là trong nội bộ nghề nghiệp này có sức nóng rất cao, cho dù phần lớn những người tự xưng là người trong nghề đều là giả nhưng quần chúng ăn dưa vẫn dựa theo nguyên tắc thà ăn nhiều hơn một ngàn chữ nhất

quyết không thể bỏ sót một cái, nhanh chóng đẩy lên top.

Ảnh đế, lại còn ba chữ, vì thế phía dưới bình luận có người qua đường phỏng đoán có phải Lục Lâm Thành đang theo đuổi lại người vợ cũ Lương Yên hay không.

Trong diễn đàn nặc danh này có rất nhiều fan của Lục Lâm Thành và fan của Lương Yên, bọn họ thấy thần tượng nhà mình chỉ vì một cái tin hot ngay cả cái tên cũng không có mà lại bị suy đoán liên quan đến chồng cũ/ vợ cũ của mình, cảm thấy vô cùng tức giận, hai nhà thường ngày cầu véo мэng chửi nhau đến bất phân thắng bại là thế, lúc này bắt tay thể hiện tình hữu nghị nho nhỏ, kề vai sát cánh cùng nhau đi report.

Chương 47

Hôm nay Lương Yên chỉ có một cảnh diễn cường hôn kia, sau khi quay xong thì có thể kết thúc công việc về nhà.

Trong phòng trang điểm, Lương Yên đã thay xong quần áo, Khương Mộc đang nắm lấy tay trái của cô, liên tục lật đi lật lại đánh giá.

Bây giờ nó không đơn thuần chỉ là một bàn tay bình thường nữa đâu, mà là bàn tay đã đánh Lục Lâm Thành một bạt tai đấy.

“Đủ rồi, đủ rồi, đủ rồi.” Lương Yên run lập cập, rút tay ra khỏi móng vuốt của Khương Mộc.

Về mặt Khương Mộc vô cùng nghiêm túc: “Lương Yên tiểu thư, tôi có thể phỏng vấn cô một chút được không, lúc lòng bàn tay mình chạm vào gò má Lục Lâm Thành đồng thời cũng là lúc cho ra một đòn chí mạng, cô có cảm giác như thế nào?”

Lương Yên nắm chặt bàn tay cà cà lên quần áo, mỉm cười một tiếng: “Rất...rất sảng khoái.”

Hai người kết thúc công việc trở về nhà.

Vì vậy chờ đến khi Lục Lâm Thành đến phòng trang điểm tìm người, đã không thấy bóng dáng của Lương Yên đâu nữa, chỉ còn thợ trang điểm đang thu dọn đồ đạc bên trong.

Thợ trang điểm vừa ngẩng đầu nhìn lên thì đã thấy Lục Lâm Thành đang đứng ở cửa, trái tim nhảy loạn xạ một lúc mới có thể bình tĩnh lại: “Ngài đến tìm Lương Yên sao? Cô ấy đã đi trước rồi.”

Trong ánh mắt Lục Lâm Thành lóe lên một tia kinh ngạc.

Đi trước rồi...

Đi...

Đi dứt khoát như thế?

Anh ngăn người trong chốc lát, chậm rãi đưa tay lên xoa xoa má trái còn hằn dấu tay của mình.

Đúng là một người phụ nữ tàn nhẫn.

Sau khi quay xong một phân đoạn chuyển biến tình cảm với Chung Trạch, trong vòng hai ngày tới Lương Yên không có cảnh quay nào. Tranh thủ khoảng thời gian rảnh rỗi này cô đã quay liên tiếp hai kỳ cho “Mỗi ngày rung động một trăm lần”, bậc thầy tình yêu Lương Yên lại một phen phát biểu những đánh giá cách nhìn sâu sắc của mình, rồi sau đó dành một ngày còn lại để tập hát.

Trong “Nhân tâm” có một bài hát được sử dụng làm nhạc nền phim dành riêng cho cô trong vai một bác sĩ thực tập quên và Chung Trạch đóng vai phú nhị đại ngây thơ ấu trĩ, có tên là “Sau khi gặp được anh”. Đạo diễn đã dựa theo nguyên tắc vật tận kỳ dụng*, giao nhiệm vụ hát ca khúc chủ đề này cho Lương Yên. Nếu đã là ca khúc chủ đề của CP thì giao cho ai đó trong CP hát quả là điều hợp tình hợp lý.

(*Vật tận kỳ dụng: Vật dùng đúng chỗ, người dùng đúng việc, dùng hết khả năng.)

Lương Yên thụ sủng nhược kinh tiếp nhận nó.

Hiện có rất nhiều ca khúc chủ đề trong các bộ phim truyền hình hay điện ảnh đều do diễn viên chính đảm nhận, ngay cả Lục Lâm Thành cũng đã khai giọng hát một vài bài hát cho các bộ phim của mình.

“Cố gắng hát thật tốt.” Lúc nhà sản xuất đưa từ phổ* cho cô đã dặn dò như vậy. Đối với một bộ phim truyền hình mà nói, ca khúc chủ đề mặc dù không thể giúp người đang gặp nạn nhưng chắc chắn có thể dệt hoa trên gấm, đôi khi bộ phim đó không gây được tiếng vang, nhưng bài hát nhạc phim đã được phát khắp phố lớn ngõ nhỏ rồi.

(*Từ phổ: Cuốn sổ ghi tất cả các giai điệu của từ để người sáng tác dễ dàng sử dụng, thường được ghi lời bài hát.)

Lúc Lương Yên nhận được từ phổ cánh tay vẫn còn hơi run rẩy, cứng ngắc gật đầu: “Vâng... Vâng.”

Khương Mộc đã đến đây từ sáng sớm, hai người tìm một vườn hoa nhỏ vắng người dưới tiểu khu Lương Yên đang ở để tập hát.

Tư thế ca hát của Lương Yên thực sự rất tốt, cô đứng thẳng người hướng về phía một bụi hoa nhỏ, hắng giọng một cái, nâng cuốn từ phổ “Sau khi gặp được anh” trong tay lên, hít một hơi thật sâu, mở miệng cất tiếng hát: “Trước khi gặp anh...”

Bắt đầu từ chữ “sau” thứ năm, giai điệu vốn dĩ đã tràn ngập nguy cơ lập tức tựa như con sông gặp được vách đá, ào ào một tiếng rồi cuồn cuộn chảy xiết ngàn dặm.

Khương Mộc nghe được cũng phải trợn mắt cắn răng chịu đựng.

Lương Yên bỏ từ phổ xuống, vẻ mặt đầy đăm chiêu ử dật, cộng thêm biểu cảm kia của Khương Mộc, hai người đúng là hết sức hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh*.

(*Hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh: Cùng bổ sung cho nhau thì càng tốt, càng hay.)

“Phải làm sao bây giờ?” Lương Yên vẽ mặt đau khổ nói.

“Chuyện này, chuyện này...” Khương Mộc gãi đầu, nhìn thoáng qua Lương Yên, “Thực sự rất khó thực hiện đấy.”

Lương Yên có một bí mật nhỏ không muốn cho người khác biết, hơn nữa vẫn luôn che giấu rất kỹ, cho đến tận bây giờ chưa từng bại lộ, đó là...

Cô hát rất khó nghe.

Nhưng Lương Yên hát khó nghe không phải là do âm sắc, ngược lại âm sắc của cô rất hay, trong trẻo tươi đẹp, có lúc lại nghe ra một chút gì đó mềm mại thanh thoát, vô cùng phù hợp với một người làm diễn viên. Nguyên nhân thực sự khiến tiếng hát cô khó nghe là do giai điệu, trên thế giới này có một loại người trời sinh đã mù nhạc lí, chỉ cần cất tiếng hát thì sẽ không thể khống chế được giọng điệu của mình, vừa vặn Lương Yên lại thuộc về nhóm người ấy.

Chỉ là một số ít người không thể tự biết được cho đến khi bị người khác chỉ ra, càng hát càng hăng còn Lương Yên lại nhận thức được khuyết điểm của mình, đôi lúc vẫn cô có thể nghe được những câu từ nào mình hát không đúng giai điệu, cho nên từ nhỏ đến lớn đã không thích ca hát, những lúc cùng bạn bè đi KTV đều lặng lẽ ăn trái cây hay bắp rang, sau khi xuất đạo càng không bao giờ hát trước mặt công chúng, thậm chí chỉ ngẫu nhiên vài câu cũng chưa từng.

Lương Yên vẫn luôn cẩn thận che giấu chuyện này hết sức kín đáo, chặt chẽ, nhưng cô chưa bao giờ nghĩ đến đoàn làm phim vậy mà lại muốn cô đảm nhận bài hát chủ đề cho phim.

Lúc đầu Lương Yên muốn từ chối, nhưng quay về mở bản hợp đồng ra lại thấy mặt trên giấy trắng mực đen viết vô cùng rõ ràng: “Diễn viên có nghĩa vụ phải phối hợp với đoàn làm phim trong các hoạt động quảng bá và hậu kỳ, bao gồm việc đăng Weibo tuyên truyền,

hát các ca khúc chủ đề liên quan.”

Nhà sản xuất thực sự rất... rất yên tâm về cô.

Suy cho cùng, theo như những ấn tượng mang tính định kiến mà nói, một cô gái có ngoại hình xinh đẹp, giọng nói, âm sắc dễ nghe, chắc hẳn khả năng ca hát cũng không đến nỗi nào.

Khương Mộc cũng đang đau đầu nhức óc với vấn đề này, năm chữ bốn chữ không đồng điệu thì thôi đi, nhưng tại sao một người lại có thể chạy khỏi giai điệu hát thành ra như vậy, hắn nhìn Lương Yên hỏi: “Nói thật, năm xưa làm thế nào mà cô có thể đậu vào Học viện Điện ảnh?”

Lương Yên chán nản chẹp chẹp miệng: “Khoa diễn xuất không kiểm tra khả năng ca hát, vòng sơ loại cũng chỉ yêu cầu thí sinh đọc diễn cảm một đoạn văn ngắn mà thôi.” Nếu như mà kiểm tra khả năng ca hát thì chắc chắn cô sẽ bị loại thẳng rồi.

Lương Yên vừa nhắc đến đọc diễn cảm, đầu óc tựa như bỗng nhiên bị đánh thức, mong đợi chọc chọc Khương Mộc: “A, anh nói xem nếu như đổi bài hát này thành một bản rap thì thế nào? Tôi cảm thấy tôi hát kém, nhưng nói không chừng lại có thể rap, chính là kiểu u u u u gì đó.”

Khương Mộc: “... ..”

“Tập hát nhanh lên.” Khương Mộc chỉ chỉ vào cuốn từ phổ trong tay Lương Yên, “Mặc kệ chênh giai điệu thăm đến mức nào, trước tiên cô phải hát thuộc và đúng lời ca khúc này rồi nói sau, cùng lắm thì ở phần hậu kỳ sẽ để kỹ thuật viên chỉnh âm cho cô là được.”

“Kỹ thuật viên?” Lương Yên bị nhắc nhở mới nhớ ra trên thế giới còn có một sự tồn tại thần kỳ như kỹ thuật viên âm thanh này, nghe nói bọn họ có thể biến một tiếng réo đòi ăn của heo thành âm thanh róc rách trong trẻo của tiếng suối, vậy thì cô còn sợ cái gì nữa.

Cũng chỉ là nhạc phim thôi mà, chỉ cần sau này cô không công khai hát live, mọi người sẽ không thể biết được bí mật của cô.

Lương Yên lập tức lấy lại lòng tin, giọng từ phở lên, lại hắng giọng một cái: “Vậy anh nghe kỹ nhé, tôi bắt đầu hát đây.”

Lương Yên: “Sau khi gặp được anh, thế giới của em bỗng nhiên trở nên tươi đẹp, nụ cười rạng rỡ của anh như điểm xuyết bóng đêm tăm tối lòng em, em mới biết cái gì gọi là rung động, trong phút giây gặp gỡ ấy, anh có thể nắm chặt lấy tay em được không, baby, nào có khó khăn như vậy...”

Lương Yên hát hết sức tập trung, phảng phất như cô không bị chệch giai điệu, hơn nữa cái giai điệu kia là do chính nó tự chạy khỏi đường ray của mình.

Lòng tin của Khương Mộc một lần nữa bị đả kích buộc phải đầu hàng.

Tiếng hát này...

Phải yêu cầu kỹ thuật viên có trình độ cao siêu đến nhường nào.

Lương Yên hát được một nửa thì dừng lại, dùng ánh mắt chờ mong nhìn Khương Mộc: “Anh cảm thấy như thế nào?”

Biểu cảm của Khương Mộc vô cùng rối rắm khó xử, rất muốn nói được rồi, được rồi, nhưng hẳn thực sự không thể làm trái với lương tâm mà bật thốt lời khen ngợi ra khỏi miệng, cũng muốn nói không được, lại nhìn đến vẻ mặt nghiêm túc của Lương Yên lúc hát, cảm thấy không đành lòng.

Lương Yên nhìn thấy vẻ mặt Khương Mộc thì đã hiểu, thất vọng hừ hừ một tiếng.

“Tôi không hát nữa.” Cô ném bản nhạc xuống đất.

Khương Mộc: “Đừng, đừng như vậy, chỉ cần cô cố gắng luyện tập chăm chỉ thì ắt hẳn sẽ có kết quả tốt.”

“Tôi tập cùng cô, cố gắng lên!” Khương mộc âm thầm nắm chặt thành quyền, vẽ mặt chân thành.

Nghe Lương Yên hát thôi mà, không chết được.”

“...Vậy được rồi.” Lương Yên cúi đầu xuống nhất từ phổ, lại bắt đầu hát.

Khương mộc nghe thấy tiếng hát của Lương Yên, cố gắng nhẫn nhịn xúc động che lỗ tai, tuyệt vọng nhắm mắt lại.

Hắn nhớ rõ năm đó cái người không có tiền đồ này vì muốn theo đuổi Lục Lâm Thành mà cố ý chạy đi học bài hát của anh ta, một kẻ mù nhạc lý học hát vì tình yêu, lúc đầu còn khiến chính mình cảm động đến rối tinh rối mù, sau đó lại cho rằng mình đã tự học tốt lắm rồi, gửi cho Lục Lâm Thành một tin nhắn thoại trên WeChat là tiếng hát của cô.

Chẳng trách bị Lục Lâm Thành thẳng tay kéo vào blacklist.

Là một nanh sói.

Chương 48

Từ lúc nhận được nhiệm vụ hát nhạc phim này, mỗi ngày sau khi quay xong Lương Yên chỉ có tập hát và tập hát nhưng mà người khác tập hát đều quang minh chính đại còn cô lại phải tìm một nơi không người lén lút hát hò, nhiều lắm cũng chỉ có Khương Mộc ở bên cạnh mà thôi.

Lương Yên chạm mặt nhà sản xuất ở đoàn làm phim mấy lần, mỗi lần đều được hấn cười híp mắt quan tâm hỏi cô đã luyện tập đến đâu rồi, dáng vẻ dường như rất có lòng tin vào cô. Trong làng giải trí này đã có không ít diễn viên nữ hát ca khúc chủ đề cho phim của mình, diễn viên mà, dĩ nhiên không thể lấy tiêu chuẩn của một ca sĩ chuyên nghiệp đặt lên người các cô, vả lại đoàn làm phim có thể yên tâm giao cho diễn viên như vậy cũng một phần là do giai điệu hay nhịp điệu của bài hát đều tương đối đơn giản, cho nên lúc thu âm cũng không quá áp lực, nữ diễn viên hát mấy lần, sau đó ở phần hậu kỳ các kỹ thuật viên âm thanh chỉnh sửa một chút thì đã có thể đại công cáo thành.

Lương Yên nhất thời chỉ muốn đào hố ngay tại chỗ tự chôn mình.

Nếu như chôn được thì tốt biết bao, chôn rồi cô không cần phải hát nữa.

.....

Trong phòng nghỉ ngơi ở phim trường, Lương Yên nghe tiếng hát của mình tự ghi âm, sau đó rủ rủ cúi đầu ngồi trên ghế sofa, không khí nặng nề bao phủ toàn thân.

Khương Mộc rót cho cô một ly nước, không nhin được an ủi: “Đừng nản lòng, cho dù cô không hát được thì cũng phải tin tưởng vào năng lực chuyên môn của kỹ thuật viên âm thanh chứ?”

Lương Yên cúi đầu xoắn xuýt ngón tay: “Có chĩnh như thế nào đi nữa cũng khó nghe, nếu như chĩnh âm mà có tác dụng thì còn cần ca sĩ làm gì.”

“Không khó nghe đâu, thực sự không khó nghe chút nào,” Khương Mộc thề thốt, “Chẳng qua là không ra giai điệu gì mà thôi, còn lại không tệ.”

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Nói thật, mỗi lần Lương Yên nghiêm túc nhìn lời cất tiếng hát, dáng vẻ vô cùng chuyên nghiệp, nếu như không nghe thấy âm thanh phát ra thậm chí có người còn cho rằng cô hát không tệ. Nhưng mà chỉ cần nghe đến tiếng hát ấy, rõ ràng âm sắc trong trẻo mềm mại ngọt ngào êm tai, nhưng lại không có lấy một chữ đúng giai điệu, giống như những người bạn nhỏ học mẫu giáo lần đầu tiên được học hát, ngây ngô ngơ ngáo lại mang đến một nét đáng yêu đặc biệt.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Tiếng hát chệch nhịp và vẻ mặt nghiêm túc phối hợp với nhau bỗng nhiên lại có một chút gì đó buồn cười, cảm giác mạnh mẽ không thể nói thành lời.

Nghĩ đến đây Khương Mộc cũng bị những phát hiện của mình làm cho hết hồn, bắt đầu hoài nghi có phải bộ lọc fan* của hắn mở quá rộng rồi không.

(*Bộ lọc fan: Khi một fan nhìn vào thần tượng yêu thích của mình thì sẽ tự động lọc ra những thiếu sót hoặc khuyết điểm, cố gắng tìm ra những điểm tốt nhất của thần tượng. Về một khía cạnh nào đó cũng giống như câu nói “Người tình trong mắt hóa Tây Thi.”)

Lương Yên đánh giá từ trên xuống dưới Khương Mộc một phen, khiến Khương Mộc bị nhìn chăm chăm cả người nổi da gà, vô thức che cổ áo lại: “Cô, cô muốn làm gì?”

Lương Yên chợt nhớ ra cho đến tận bây giờ cô chưa từng nghe Khương Mộc hát một lần nào: “Hay là anh cũng hát đôi câu xem nào?”

Khương Mộc thở phào nhẹ nhõm, nhận lấy cuốn từ phổ trong tay Lương Yên, thử hát một đoạn.

“Thế nào?” Hắn hát xong, mong chờ hỏi Lương Yên.

Lương Yên nghe tiếng hát của Khương Mộc, cuối cùng cảm nhận được việc hắn mỗi ngày ngồi nghe cô hát là một loại hành hạ như thế nào rồi, thở dài một hơi thật dài: “Vẫn nên quên chuyện này đi.”

Lương Yên vẫn luôn cho rằng chuyện mình lén lén chạy đến một góc vắng ở đoàn làm phim trong những lúc rảnh rỗi để tập hát sẽ không có người phát hiện, cho đến một ngày, một video quay lén đột nhiên bị nổ ra.

Trong video, Lương Yên ngồi trên một tiếng ghế xếp nhỏ, đeo tai nghe, tay cầm từ phổ, mũi chân nhẹ nhàng đánh theo nhịp.

Chỉ thấy cô nghe nhịp điệu, chăm chú nhìn vào cuốn từ phổ trước mắt, sau đó mở miệng cất vang tiếng hát.

Video Lương Yên ca hát ở phim trường bị một tài khoản tiếp thị nào đó đăng tải lên weibo, phía dưới còn chèn thêm một chú thích “Tiếng hát tâm hồn của một nữ diễn viên xinh đẹp đang ăn khách nào đó, mọi người hãy đến bình phẩm nào (nhớ bật nhỏ âm lượng). Móc mũi.jpg.”

Rõ ràng đây là một bài viết Weibo chua chát và châm chọc, tiếng hát chết chóc đối với một nữ minh tinh cố gắng nghĩ mọi cách để tạo cho riêng mình một hình tượng hoàn mỹ trong mắt cư dân mạng mà nói quả thực là một sự nhạo báng không hề nhỏ, có những tác giả sác tác truyện cười ngắn thường lấy cái này đưa vào tác phẩm của mình chế giễu, gì mà “Bệnh nhân vốn dĩ đang hấp hối sắp chết nhưng đúng lúc này lại nghe được tiếng hát của XXX trên TV cũng phải sống lại bật dậy tắt TV.”

Đoạn đầu video, nữ minh tinh nhan bá (nhan sắc đỉnh cao) Lương Yên đeo tai nghe tay cầm bản nhạc khẽ khàng gật đầu theo tiết tấu âm nhạc trong tai nghe.

Sau đó, chỉ thấy cô nghe nhịp điệu, chăm chú nhìn vào cuốn từ phổ trước mắt và mở miệng cất vang tiếng hát.

“Sau khi gặp được anh, thế giới của em bỗng nhiên trở nên tươi đẹp, nụ cười rạng rỡ của anh như điểm xuyết bóng đêm tăm tối lòng em, em mới biết cái gì gọi là rung động, trong phút giây gặp gỡ ấy, anh có thể nắm chặt lấy tay em được không, baby, nào có khó khăn như vậy...”

Video chỉ dài ba mươi giây, tiếng hát của nữ minh tinh nhan bá đã chiếm khoảng hai mươi lăm giây.

Giọng hát giống như đang đọc rap, lại như đang MC*, rõ ràng âm sắc trong trẻo, tình cảm chân thành tha thiết, nhưng giai điệu kia lại

tựa như một đám mây trôi hư ảo không thể nào chạm đến, từ lúc vừa mở miệng cho đến khi bắt đầu càng phiêu càng xa, từ Bắc Cực chạy đến Nam Cực, sau đó lại bay đến Sahara, chỉ ngắn ngủi hai mươi lăm giây nhưng đã như chu du khắp một vòng trái đất.

(MC: Microphone Controller một thuật ngữ dành cho rapper, nhưng nó không giới hạn trong hiphop, là một hình thức của việc tải một số nhạc đệm trên internet xuống, bắt mô phỏng một số lời thơ cổ, trong tiếng nhạc đệm hát vào trong mic.)

Ở trong đoạn cuối video, nữ minh tinh nhan bá dường như cũng đã ý thức được tiếng hát sét đánh của mình, khụ khụ hắng giọng một cái, đợi đến khi cô muốn mở miệng một lần nữa thì video cũng kết thúc.

Phía dưới khu bình luận chỉ là một bầu không khí gào khóc:

[Hu hu mẹ ời, cuối cùng con cũng sống lại rồi...]

[Trời ời, tôi vừa mới trải qua chuyện gì thế này.]

[Ôi, lỗi tai của tôi!]

Sau đó một vài tài khoản tiếp thị giống như đã được lên kế hoạch trước vậy, liên tục chia sẻ, đăng tải video quay lén của Lương Yên, tựa đề đa dạng phong phú, nhưng cuối cùng đều kèm theo một lời nhắc nhở chân thành “Trước khi click mở video nhớ bấm nhỏ âm lượng.”

Ngay sau đó từ khóa có tính tiêu biểu nhất #Tiếng hát đòi mạng của Lương Yên” nhanh chóng leo lên bảng hot search.

Đây là hot search tiêu cực đầu tiên sau khi dần lấy lại hình ảnh của Lương Yên, Lương Yên biết được mình lại lên hot search là khi đang ở nhà đọc kịch bản cho ngày mai, lúc ấy cô đột nhiên nhận được điện thoại gấp gáp của Khương Mộc: “Bà cô của tôi ời, cô đã

bị quay lén!”

Lúc Lương Yên nhìn thấy video đã không nhìn được mà mắng một câu thô tục.

Ai mà lại không biết xấu hổ quay trộm cô như vậy chứ???

Khương Mộc đã tỉ mỉ nghiên cứu tài khoản tiếp thị kia: “Tôi đoán những tài khoản tiếp thị này đã bị người nào đó mua lại để cố ý bôi đen cô, nếu không sẽ không đồng loạt đăng tải như thế này.”

Bí mật bản thân vẫn luôn cẩn thận che giấu bị người ta vạch trần, thậm chí còn bị phơi dưới ánh sáng mặt trời, Lương Yên tức giận đến mức muốn nổ tung: “Rốt cuộc là ai muốn bôi đen tôi.”

Khương Mộc lắc đầu: “Khó nói lắm.”

Khoảng thời gian gần đây nhân khí Lương Yên không ngừng tăng vọt, nhờ tính cách chân thật và giá trị nhan sắc đỉnh cao trong các chương trình tạp kỹ đã mang lại cho cô lượng fan hâm mộ nhiều vô kể. Mặc dù cô đã từng kết hôn với Lục Lâm Thành sau đó lại ly hôn, nhưng kỳ thực tuổi tác cũng không lớn, ngoại hình xinh đẹp mộc mạc, tuy rằng kỹ năng diễn xuất vẫn cần phải nghiên cứu thêm, nhưng xem ra trong mắt một số người chuyện này đã tạo ra một uy hiếp không nhỏ, rất có thể người nào đó trong giới nhìn cô không vừa mắt, cố ý mua tài khoản tiếp thị chống lại sự nổi tiếng của Lương Yên, lúc này chuyện giọng hát chết người được tung ra, chắc chắn cô lại bị giễu cợt.

Ngay cả chính bản thân Lương Yên cũng không thể nghe lọt tai tiếng hát của mình, luống cuống hoảng hốt: “Vậy phải làm sao bây giờ? Fan của tôi, nanh sói của tôi chắc sẽ không quay lưng đâu nhỉ? A a a a a.” Lương Yên vò đầu bứt tai, “Tức chết tôi rồi, người quay lén kia chết cả nhà hấn đi!”

Hot search #Tiếng hát đòi mạng của Lương Yên# vừa lên, gần như

tất cả mọi người đều đang mong chờ phản ứng của cộng đồng fan Lương Yên thế nào.

Dẫu sao fandom này cũng chỉ vừa mới được thành lập không lâu, nhưng năng lực sinh tồn ngoan cường và độ bám dính cực cao, cộng thêm sức chiến đấu mạnh mẽ của mấy fanboy hiếm có kia lại chiếm nửa giang sơn. Mấy ai có thể tưởng tượng được một fandom như vậy, thậm chí có lúc còn có khả năng chống đỡ và đánh bật lại fandom đông đảo của Lục Lâm Thành, fan của cặp chồng trước vợ trước này quả nhiên yêu nhau lắm cần nhau đau.

Chỉ chốc lát sau, những tài khoản có nickname và hình đại diện rõ ràng là fan của Lương Yên đã xuất hiện dưới Weibo đăng tải video ca hát của Lương Yên, hiển nhiên là muốn bắt đầu khúc nhạc dạo khổng bình.

Không khí trở nên vô cùng khẩn trương, đây là lần đầu tiên fandom của Lương Yên phô bày sức chiến đấu kiên cường của mình với đối thủ khác ngoại trừ fandom Lục Lâm Thành. Chẳng qua là fan còn chưa thực sự khổng bình thì đã có tài khoản tiếp thị bắt đầu châm chọc: “Một số fan nào đó nếu như không cần lỗ tai thì có thể tặng cho người cần nó.”

Tất cả những bình luận phía dưới đều tỏ ý tán thành.

[Rốt cuộc Lương Yên có sức hút mãnh liệt đến mức nào mà các fan hâm mộ, đối với video hát hò kia của cô ấy và dưới ánh mắt mong chờ của tất cả mọi người đều thống nhất tỏ một thái độ...]

[Tránh ra! Để cho chúng ta cười trước đã!]

[Quần chúng chờ ăn dưa thắng xe gấp:???]

[Sao, sao lại thế lày*?!]

(*Nguyên văn của tác giả đấy, không phải tớ nhầm chữ L và chữ N

đâu.)

Fan Lương Yên nhanh chóng khổng bình xong, nhưng dưới Weibo của các tài khoản tiếp thị, các khổng bình lại khổng đến chỉnh tề lạ thường:

[Ha ha ha ha ha ha má ời, tiếng hát của Lương Yên khó nghe quá đi!]

[Người qua đường ăn dưa xin nhường đường trước một chút, để cho đám fan chúng tôi vào cười cái đã nào ha ha ha ha ha ha ha.]

[Quả nhiên ông trời rất công bằng, Yên Yên của ta trời sinh đã có một ngoại hình hơn người như vậy nhưng giọng hát lại khó nghe quá ha ha ha ha ha ha.]

[Nhưng tôi lại cảm thấy đáng vẻ nghiêm túc chệch tông của Yên Yên thực sự rất dễ thương.]

[Đúng vậy, đúng vậy, cô ấy thực sự rất nghiêm túc tập hát, nhưng cuối cùng vẫn chệch tông ha ha ha ha ha ha ha.]

[Có lẽ Lương Yên thuộc về trường phái mù nhạc lý rồi, hình như Bách khoa toàn thư nói đây là khuyết điểm trời sinh, không có cách nào thay đổi được cả ha ha ha.]

[Lương. Tâm hồn ca sĩ. Đòi mạng. Yên.]

[A a a a tôi phải đặt tiếng hát của Yên Yên làm chuông báo thức mới được, chắc chắn mỗi buổi sáng nghe đến âm thanh này thì sẽ tỉnh táo ngay lập tức.]

[Lầu trên, ý kiến hay lắm!]

[Chuông báo thức của mấy người là ma quỷ sao ha ha ha ha ha ha]

ha.]

Về mặt Lương Yên co quắp, run rẩy nhìn fan của mình không ngừng cười ha ha dưới Weibo tiếp thị.

Cô...Cô...Rốt cuộc cô đã thu hút một đám fan như thế nào vậy!

Hu hu hu, ngày cả fan của mình cũng cười nhạo cô hát dở tệ.

Khương Mộc đã cười đến ngã nghiêng ngã ngửa.

Thậm chí còn có một điều hiếm thấy hơn nữa là càng lúc càng có nhiều người qua đường lên tiếng.

[Thực ra hát dở cũng chẳng có gì to tát, Lương Yên cũng đâu có phải là ca sĩ.]

[Chỉ có tôi cảm thấy đáng vẽ nghiêm túc chệch tông của cô ấy rất đáng yêu thôi sao ha ha ha ha.]

[Chỉ cần tắt tiếng thì bạn sẽ thấy đáng vẽ của cô thật moe nha!]

[Con bà nó ta con mẹ nó giống như đã bị tiếng hát chết người của Lương Yên thu hút rồi.]

[Thật ra thì tôi cũng vậy...]

Sau khi đạo diễn “Nhân tâm” xem được video ca hát của ca sĩ tâm hồn Lương Yên mới biết được hóa ra người đã từng vỗ ngực nhận lời hát nhạc phim lại là một người mù nhạc lí.

Thực sự đã làm khó cô ấy rồi, mỗi ngày phải cố gắng luyện hát như vậy.

Lương Yên nhận được một cuộc gọi của đạo diễn.

Rõ ràng đạo diễn đang mỉm cười nói chuyện: “Lương Yên à, chuyện nhạc phim này...”

Trong lòng Lương Yên thấp thỏm không yên nhưng đồng thời cũng hơi thở phào nhẹ nhõm, thầm nghĩ chắc chắn đạo diễn không muốn cô hát ca khúc này nữa, cuối cùng cũng được giải thoát rồi.

Lương Yên: “Không sao đâu, thật ra thì tôi không...”

Đạo diễn đánh gãy lời nói của cô: “Cô phải tiếp tục hát, nhất định phải hát, ca khúc này sẽ giao cô, bất cứ người nào khác cũng không được.”

Lương Yên trở tay không kịp: “Vì... Vì sao?”

Nhà sản xuất: “Bên thu âm nhạc đã liên lạc với chúng ta rồi, muốn nhận thầu phần chỉnh sửa hậu kỳ cho cô miễn phí, nếu sửa được chính là cách thức quảng cáo hiệu quả của bọn họ.

Lương Yên: “.....”

Lục Lâm Thành cũng thông qua hot search lần này mới biết được Lương Yên thế mà lại muốn đảm nhận phần OST cho phim cô đang tham gia, còn có một fanclub với lực lượng mạnh mẽ và cơ trí hơn người.

Lục Lâm Thành khẽ nhắm mắt lại, dường như tiếng hát chết người của cô lúc hát bài hát của anh năm đó vẫn còn vang vọng bên tai.

Fanclub của Lương Yên tên là gì nhỉ?

Nanh sói?

Lục Lâm Thành có một tài khoản phụ thường không hay dùng đến,

anh tìm kiếm một lúc, quả nhiên thấy “Nanh sói tụ hội.”

Anh nhìn vào fanclub kia một chút rồi nhấn “Xin gia nhập”.

Một lát sau, kết quả xét duyệt fanclub đã có, hiển thị không thông qua.

“Tại sao?” Lục Lâm Thành không nhận được nhấn tin hỏi admin.

Admin fanclub nhìn tài khoản chẳng khác nào tài khoản zombie* này, nếu như là trước kia thì chắc chắn ngay cả một ánh mắt cũng không thèm cho hắn, nhưng có thể hôm nay khá rảnh rỗi, lại trả lời câu hỏi của “tài khoản zombie” này.

(Tài khoản zombie: Là một thuật ngữ chung cho những tài khoản không hoạt động hoặc giả mạo trên Weibo, Wechat.... thường được xem như là những tài khoản thủy quân.)

“Những cái khác không nói, nhưng bạn không chia sẻ video Yên Yên ca hát.”

“Ngay cả tiếng hát của Yên Yên cũng không dám nghe, còn nói gì đến việc thích Lương Yên chứ.”

Chương 49

Kể từ khi đảm nhận nhiệm vụ hát nhạc phim mà theo nhà sản xuất nói “Không phải là cô thì không được”, Lương Yên cảm thấy gánh nặng trên vai mình càng lúc càng nặng nề.

Bây giờ gần như toàn bộ giới giải trí và cư dân mạng đều đã biết cô chính xác là một âm si* lệch tông không hơn không kém, bọn họ cũng coi việc xách một băng ghế nhỏ chờ đợi tác phẩm cuối cùng của cô ra đời như một nguồn hạnh phúc vui sướng. Lương Yên dường như đã có thể tưởng tượng ra sau này khi ca khúc được phát hành sẽ bị biến thành một dáng vẻ quý súc** như thế nào rồi, nghĩ mà sợ hãi run lập cập.

(*Âm si: Đề cập đến những người không có khả năng nắm bắt sự khác biệt của các quãng và giai điệu, ngoài ra còn bao gồm: Không thể điều chỉnh nhịp điệu, âm lượng, duy trì khoảng thời gian...

**Quý súc: Chỉ những video clip đã được người ta cố tình chỉnh sửa cắt nối biên thành, sửa âm thành những video hài hước, đặc biệt là những cảnh được lặp đi lặp lại.)

Lương Yên nhận được rất nhiều tin nhắn riêng tư từ người hâm mộ, mặc dù những khổng bình của các tài khoản marketing bên dưới đều là một kiểu “Ha ha ha ha ha ha”, nhưng tin nhắn của fan lại vô cùng ấm áp, nói “Yên Yên không sao đâu, cho dù chị có hát lệch tông như thế nào đi chăng nữa thì bọn em vẫn yêu quý chị như trước”, “Yên Yên em cũng là một âm si trời sinh này, tiếng hát của em còn dở tệ hơn chị rất nhiều ha ha”, “Lương Anh Tuấn của chúng ta xinh đẹp như thế này, nhất định ông trời đang ghen tị nên mới để cho giọng hát của chị khó nghe thôi, chị đừng nghĩ nhiều nha.”

Lương Yên mím môi, nhìn những tin nhắn an ủi động viên mình, nếu như nói mấy ngày trước còn chủ yếu trông cậy vào năng lực chuyên môn của kỹ thuật viên âm thanh phần hậu kỳ chỉnh sửa thì bây giờ cô lại đột nhiên rất muốn nghiêm túc hát thật tốt ca khúc nhạc phim “Sau khi gặp được anh” này.

Việc này không chỉ đánh vào mặt cái người đã quay lén rồi còn mua tài khoản marketing bôi đen cô mà còn đáp lại tình cảm của người hâm mộ đã luôn ở sau lưng không ngừng cổ vũ và tiếp thêm sức mạnh cho cô, hơn nữa điều quan trọng nhất là, cô không muốn đi vào khu quỳ súc đâu!!!

Đáng tiếc giọng hát của cô hoàn toàn là đi theo con đường hoang dã*, cứ toàn theo cảm giác chính mình mà đi. Vốn dĩ từ nhỏ đến giờ đã không biết hát thế nào, có thể hiểu được nhạc phổ trên giấy đã là một chuyện không dễ dàng gì rồi, Khương Mộc ở bên cạnh cũng không tốt hơn cô là bao, chẳng qua là lực sát thương khi bắt đầu cất tiếng hát của hắn chỉ nhỏ hơn cô một chút mà thôi.

(*Chỉ giọng hát của Lương Yên không đi đúng giai điệu, tông và nhịp điệu.)

Lương Yên kính nhờ Khương Mộc lặng lẽ đi tìm cho cô một giáo viên dạy thanh nhạc tại nhà, người thứ nhất vừa mới đến dạy được một buổi thì hôm sau đã nói mình gặp phải tai nạn xe cộ nhỏ trên đường đi phải nằm viện sau này không thể đến dạy được. Người thứ hai đang dạy buổi đầu tiên được một nửa thì có điện thoại, nói trong nhà mình xảy ra hỏa hoạn rồi vội vã chạy đi, sau đó cũng không quay lại buổi nào nữa.

Lương Yên không có cảnh quay rảnh rồi chờ ở nhà, bi thảm chờ thầy giáo thanh nhạc thứ ba của mình.

Để xem lần này có thể viện lý do gì được nữa, vợ mình sắp sinh con sao?

Đúng lúc này, chuông cửa vang lên.

Lương Yên nghe thấy tiếng chuông cửa bên ngoài, lập tức đứng bật dậy từ trên ghế sofa, trong đầu thầm nghĩ nhất định lần này không thể lại khiến giáo viên bị dọa mà phải bỏ chạy lấy người được nữa, nhanh chóng đi mở cửa, bày ra một tư thế ngoan ngoãn nghe lời nhất, ánh mắt hiện lên ý người cong cong, mở cửa ra: “Chào thầy.”

Nhưng khi nhìn thấy rõ người đàn ông đang đứng ngoài cửa, nụ cười rạng rỡ trên mặt cô lập tức trở nên cứng ngắc, hơn nữa còn nhanh chóng xụ xuống.

Lục Lâm Thành nhìn thấy sắc mặt Lương Yên thay đổi còn nhanh hơn cả lật sách, nhíu mày: “Không chào đón tôi sao?”

Lương Yên: “.....” Vô nghĩa!

.....

Lục Lâm Thành ngồi ở trên sofa, nghiêm cúi cúi đầu lật xem cuốn từ phổ của đơn khúc mà Lương Yên sẽ thể hiện, Lương Yên trốn trong nhà vệ sinh, hằm hằm hừ hừ gọi điện thoại cho Khương Mộc.

Nhưng Khương Mộc còn mở miệng sớm cả Lương Yên, lại còn dùng giọng điệu tranh công nói: “Sao rồi? Có hài lòng với giáo viên mới không?”

Lương Yên chống nạnh: “Hài lòng cái đầu quỷ anh í! Anh gọi chồng cũ của tôi đến đây là có ý gì?”

Khương Mộc: “Cái, cái gì cơ? Chồng cũ?!”

Lương Yên nhìn về phía phòng khách một cái: “Đúng vậy!”

Khương Mộc: “Rõ ràng tôi đã tìm cho cô một thầy giáo dạy thanh

nhạc ở Học viện Âm nhạc vừa có giá trị nhan sắc đỉnh cao vừa có thực lực tài năng, hội tụ đầy đủ yếu tố của một nam thần tên là Vương Nghiễm rồi cơ mà. Cô có biết để tìm được hần khó khăn đến nhường nào không, tôi phải nhờ rất nhiều mối quan hệ mới liên lạc được với hần đấy.”

“Vậy rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?” Lương Yên cúp điện thoại, về mặt đầy nghi hoặc quay lại phòng khách.

Đúng lúc này Lục Lâm Thành lại vừa khéo ngẩng đầu lên nhìn cô, tựa như đã sớm biết cô muốn hỏi cái gì, nói: “Vương Nghiễm là bạn của tôi, những ngày sắp tới hần hơi bận nên tôi sẽ dạy thay hần mấy buổi.”

Lương Yên: “Tại sao chỗ nào cũng đều là bạn của anh hết vậy?” Đồng Lô trong đoàn phim là bạn của anh ta, lại còn là bạn tốt đến mức đích thân chạy đến thăm ban, thầy giáo dạy thanh nhạc mà Khương Mộc tìm cho cô cũng là bạn của anh ta, lúc này còn trực tiếp đến đây dạy thay cho bạn mình, Lục Lâm Thành mà cũng có những lúc rảnh rồi đến phát hoảng như thế này sao?

Về mặt Lục Lâm Thành vô cùng nghiêm túc: “Lương Yên, mặc kệ là ai đến dạy em cũng đều giống nhau cả mà.”

Lúc đầu Lương Yên còn muốn trả về cho anh ta một câu “Bệnh xà tinh”, nhưng khi nhìn đến khuôn mặt đẹp trai của người đàn ông trước mắt, lại đột nhiên do dự.

Năm xưa Lục Lâm Thành ra mắt với vai trò là một idol đã cầm trong tay giải thưởng nam ca sĩ xuất sắc nhất, sau khi lấn sân sang diễn xuất còn giành được Thập đại kim khúc* hàng năm, ít nhất về trình độ chuyên môn trong lĩnh vực ca hát là điều không thể bàn cãi.

(*Thập đại kim khúc: Mười ca khúc vàng.)

Lương Yên bỗng nhiên mỉm cười: “Tôi có thời gian học, chỉ sợ anh

không có can đảm dạy mà thôi.”

Lục Lâm Thành: “Hử?”

Sau khi Lương Yên chính thức khai giọng, Lục Lâm Thành mới chân chính hiểu được hàm ý sâu xa trong lời nói của cô.

Phiên bản trực tiếp của tiếng hát này có thể vờn quanh cả âm thanh lập thể* 360 độ, thậm chí còn đáng sợ hơn cả việc nghe trong âm tần.

(*Âm thanh lập thể (tiếng Anh: Stereophonic sound) hay âm lập thể, âm thanh nổi là phương pháp mô phỏng lại âm thanh tạo ra ảo giác giống như tai đang nghe âm đó từ nhiều hướng. Để làm được điều này, người ta thường sử dụng nhiều loa (hay tai nghe) riêng biệt, phát và tạo hiệu ứng âm thanh đa chiều. Nguồn Wiki.)

Hơn nữa thái độ học tập của Lương Yên cũng không hề nghiêm túc chút nào, cà lơ phát phơ ngồi bên cạnh vừa hát vừa nhìn Lục Lâm Thành đang dần mất kiên nhẫn nhú mặt chân này, mỉm cười.

Lục Lâm Thành nghe mà đau hết cả đầu, cuối cùng không thể nhịn được nữa mở miệng kêu ngừng lại: “Đừng hát nữa.”

Lương Yên nhìn anh bằng một ánh mắt tràn đầy khiêu khích, cô cũng đã làm đến mức độ này, chính là muốn anh quăng bản thảo chạy lấy người đấy.

Lục Lâm Thành hít một hơi thật sâu, ép buộc chính mình bình tĩnh lại: “Đầu tiên em cứ nghe tôi hát trước một lần đã.”

Trong quá trình đào tạo học sinh sinh viên, điều mà các trường học chú trọng nhất vẫn là nguyên tắc dạy học theo trình độ, Lương Yên chưa từng được học hệ thống lý thuyết âm nhạc cơ bản hay kiến thức hòa âm phối khí gì đó, mục đích chủ yếu của khóa học lần này chỉ để thể hiện ca khúc nhạc phim kia tốt hơn một chút mà thôi, cho

nên muốn thay đổi được bản tính âm si trời sinh này quả thực là điều không thực tế chút nào, có thể dạy cho cô có khả năng hát tốt bài hát này là được rồi.

Lục Lâm Thành cất giọng hát một đoạn bài “Sau khi gặp được anh”.

Nghe Lục Lâm Thành hát xong mà ánh mắt Lương Yên dường như cũng sắp biến thành màu xanh biếc* rồi.

(*Ánh mắt màu xanh chỉ lòng đỏ kỳ ghen tị hâm mộ.)

Ghen tị quá đi mất!

Dựa vào cái gì, dựa vào cái gì mà cùng một bài hát giống nhau nhưng giọng hát của một số người nghe như âm thanh được thiên sứ hôn lên mặt mình, còn có người thì lại giống như bị ma quỷ cấu véo gào khóc thảm thiết thế này.

Sở dĩ giọng hát chệch tông của cô có thể chệch đến tận Trảo Oa quốc* cũng có một phần nguyên nhân là do bản thân cô không biết được nhạc điệu chính xác của nó như thế nào, dĩ nhiên là âm thanh bật thốt ra ngoài miệng càng nghe càng thấy kỳ quái hơn rồi. Bây giờ được nghe Lục Lâm Thành hát một đoạn, Lương Yên mới phát hiện hóa ra giai điệu của ca khúc này lại hay đến thế.

(*Trảo Oa Quốc: Tên gọi một đất nước thời cổ đại, nay thuộc đảo Java- Indonesia, bởi vì khoảng cách địa lý xa xôi nên rất nhiều cổ nhân Trung Quốc đã mượn Trảo Oa quốc để chỉ một cái gì đó xa xôi vô định. Trong trường hợp này tác giả đã ví tiếng hát chệch tông của Lương Yên đã đi quá xa so với bản gốc.)

Nhà sản xuất sáng khoái đưa một bài hát hay thế này giao cho cô đảm nhận, khiến Lương Yên không khỏi nghĩ đến một câu:

Phí phạm của trời.

Lục Lâm Thành: “Bắt đầu từ giờ trở đi tôi hát một câu thì em sẽ hát theo một câu, nào, chúng ta thử thực hành xem sao?” Mặc dù phương pháp này nhìn qua có vẻ ngu ngốc nhất nhưng thực chất lại hữu hiệu nhất cho tình huống của Lương Yên bây giờ.

Lục Lâm Thành hát xong một câu.

Trong lòng Lương Yên chưa lết đến đòi mạng, dẫu dẫu môi, mặc dù trên nét mặt vẫn có chút không tình nguyện nhưng lại ngồi thẳng người, mở miệng hát theo anh một câu.

Vẫn là một sự chênh tông vô cùng đáng yêu.

Lục Lâm Thành vô thức khẽ cong cong khóe môi, nhưng vẫn im lặng tiếp tục dạy câu tiếp theo.

Thời gian trôi qua rất nhanh.

Lương Yên không thể không thừa nhận một điều rằng Lục Lâm Thành quả thực là một thầy giáo giỏi đủ tư cách, so với những gì mà cô đã thể hiện trước khi học, anh đã dễ dàng dùng bút vạch ra được những chỗ mà cô hay bị lệch tông nhất, cũng không ngại tiếng hát khó nghe của cô, kiên nhẫn uốn nắn từng âm từng âm một, chỉ cần Lương Yên hát đúng một chút, anh sẽ lập tức gật đầu tán thưởng tỏ vẻ khích lệ.

Kết thúc buổi dạy, Lương Yên nhìn vào bản nhạc hát một đoạn cho Lục Lâm Thành nhận xét, sau khi một mình hát xong nửa bài, cô buông cuốn từ phổ trong tay xuống, vẻ mặt chờ mong nhìn về phía Lục Lâm Thành.

Lục Lâm Thành mỉm cười gật đầu: “Rất tốt.” Mặc dù vẫn còn chênh tông, nhưng khoảng cách đã từ chênh đến Bắc cực thu ngắn lại đến Đông Bắc, hơn nữa sau khi mức độ chênh tông được giảm bớt, âm sắc của cô lập tức đã được phô bày ra ngoài, nghe to rõ ràng, đã có điểm nhấn nhá nổi bật đáng để thưởng thức.

Lương Yên nhận được đánh giá, một chút hư vinh nhỏ nhỏ trong lòng trong chớp mắt đã được thổi bùng đến vô hạn, nhưng ngoài mặt cô vẫn tỏ ra vô cùng bình tĩnh: “Chuyện, không phải chỉ là ca hát thôi sao, cái này có gì khó đâu chứ.”

“Đúng là không có gì khó cả.” Lục Lâm Thành nói.

Lương Yên cúi đầu nhìn thoáng qua đồng hồ trên tay, phát hiện thế mà đã sắp đến giờ cơm rồi.

Cô hơi mất tự nhiên ngồi trên ghế sofa vịn vịn một cái: “Chuyện là, học phí của buổi học này tôi sẽ bảo Khương Mộc gửi đầy đủ sang cho anh.” Ý là buổi học cũng đã xong, bây giờ anh có thể đi được rồi.

Lục Lâm Thành nghe hiểu đứng lên: “Vậy buổi học tiếp theo là lúc nào?”

“Buổi học tiếp theo?” Lương Yên không nhịn được cảm thán một lần nữa, “Lục Lâm Thành, có vẻ như anh rảnh rồi quá nhỉ?” Thậm chí anh ta còn rảnh rỗi hơn cả cô nữa.

Lục Lâm Thành cười: “Bởi vì rảnh cho nên mới đi dạy kiếm chút học phí.”

Lương Yên nhếch mép không trả lời, im lặng tiễn Lục Lâm Thành ra khỏi nhà.

Cánh cửa vừa đóng lại, cô đã không thể chờ đợi được nữa lập tức lấy điện thoại ra, mở tin nhắn thoại hát một đoạn cho Khương Mộc nghe, sau đó hào hứng hỏi: “Thấy thế nào? Thấy thế nào?”

Khương Mộc: “Vỗ tay.jpg x3”

Lương Yên kiêu ngạo: “Không được, tôi muốn ánh đèn ngôn ngữ

thực tế để khen tôi cơ.”

Khương Mộc: “... ..”

Khương Mộc: “Là thành quả dạy học của Lục Lâm Thành sao?”

Mặc dù Lương Yên có chút không muốn thừa nhận, nhưng vẫn trả lời “Ừ.”

Khương Mộc đột nhiên trở nên nghiêm túc: “Từ lúc cô bị cô bị ốm phát sốt đến vụ ca hát này, khoảng thời gian gần đây cô có phát hiện ra một chuyện không?”

Lương Yên khó hiểu hỏi: “Chuyện gì cơ?”

Khương Mộc: “Lục Lâm Thành ý, hình như anh ta thực sự đang theo đuổi cô.”

“Con mẹ nó anh đừng đùa như thế chứ, khó khăn lắm Lục Lâm Thành mới có thể ly hôn với tôi, sao có thể còn...” Lương Yên nghĩ đến những hành động kỳ lạ của Lục Lâm Thành mấy ngày gần đây, cuối cùng âm thanh càng lúc càng nhỏ, toàn thân rợn cả tóc gáy.

Mẹ kiếp!

Lão nương đã quá lơ là rồi!

Trong gara dưới tầng hầm, Lục Lâm Thành cũng không vội vã lái xe rời đi, đầu tiên là ngồi trên ghế lái xe trầm ngâm suy nghĩ trong chốc lát, sau đó lấy điện thoại di động ra, click mở Weibo.

Anh chia sẻ một vài video ca hát của Lương Yên, hơn nữa còn ghim một trong số đó lên đầu trang chủ.

Cuối cùng admin fanclub cũng đã thông qua xét duyệt của anh, để một người có tài khoản chắc khác nào tài khoản zombie này gia nhập vào “Nanh sói tụ hội”.

Lục Lâm Thành vừa mới bước vào group, lúc này thông báo trong group lại đột nhiên nhắc nhở: “Lương Yên yêu thương” đang online.

Lục Lâm Thành còn chưa kịp phản ứng lại thì giao diện group chat đã bị spam điên cuồng. Đã lâu lắm rồi anh không tương tác cùng với người hâm mộ.

[A a a a Lương Yên lại online.]

[Ở đây bắt được một Lương Anh Tuấn.]

[Lương Yên, Lương Yên, tôi yêu em! Tôi muốn được ở bên cạnh em.]

[Lần đầu tiên được thấy Yên Yên online, xin hỏi mọi người tôi có nên trực tiếp thổ lộ không đây?]

[Đề nghị người phía sau xếp hàng đi.]

“Lương Yên yêu thương”: [Đã lâu rồi không online, cảm ơn mọi người đã nhắn tin cổ vũ khích lệ cho tôi mấy ngày hôm nay, cúi người.]

[Những lời bày tỏ lòng yêu mến của các bạn tôi đều đã nhận được, bình thường nhất định phải ngoan ngoãn, nếu ai không nghe lời, coi chừng tôi sẽ hát cho người đó nghe đấy.]

Fans: [Ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha.]

Lương Yên chỉ online vài phút, sau khi bày tỏ lời cảm ơn của mình và trò chuyện với fans vài ba câu rồi offline.

Nhưng chỉ vài phút ngắn ngủi này cũng khiến người hâm mộ trong group vô cùng kích động, Lương Yên offline rồi vẫn còn không ngừng cảm thán tại sao lại có thể có một thần tượng đáng yêu đáng để được hâm mộ như vậy cơ chứ.

Sau một lúc tám chuyện và tám chuyện, chẳng biết từ lúc nào đề tài đã chuyển đến Lương Yên ưu tú như vậy thì tuýp người đàn ông như thế nào mới có thể xứng đáng với cô.

Lục Lâm Thành đổi một tư thế ngồi, tập trung tinh thần nhìn chăm chăm vào giao diện chatbox.

Người hâm mộ vẫn còn đang thảo luận từ chiều cao cân nặng cho đến tiền gửi ngân hàng, ngay cả những chi tiết nhỏ nhất như mất một mí hay mất hai mí cũng được đưa ra cho ý kiến, lý do là sẽ ảnh hưởng đến gen của thế hệ sau.

Lục Lâm Thành đọc những quy tắc thảo luận chi tiết của mấy người hâm mộ kia, không hiểu tại sao trong lòng đột nhiên lại cảm thấy hơi khấn trương, sau đó không khỏi so sánh chính bản thân mình với những điều kiện mà fan yêu cầu.

Anh phát hiện những điều kiện mà mình đang có hoàn toàn phù hợp với những yêu cầu của fans, khẽ thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng mà anh vẫn còn chưa hoàn toàn yên lòng thì người hâm mộ của Lương Yên đang bùng bùng hứng thú thảo luận lại đột nhiên bác bỏ tiêu chuẩn của những hạng mục mà bọn họ vừa mới đưa ra, sau đó thống nhất đi đến một kết luận...

Một tiểu tiên nữ giống như Lương Yên, những phàm phu tục tử tục tăng tầm thường không thể nào xứng đôi với cô được.

Chương 50

Alipay trên điện thoại di động của Lục Lâm Thành đột nhiên vang lên âm thanh thông báo tiền được chuyển vào tài khoản của mình.

Là Khương Mộc gửi tiền học phí mà anh đã dạy thanh nhạc cho Lương Yên.

Anh nhìn số tiền lạnh như băng được chuyển đến tựa như người nọ đang nóng lòng muốn phủ sạch quan hệ với mình, đột nhiên trái tim cũng trở nên lạnh lẽo.

Ngoại trừ cái lần Lục Lâm Thành đến thăm bạn kia, tiến độ quay phim của “Nhân Tâm” vẫn luôn diễn ra vô cùng thuận lợi, Lương Yên tiếp tục phát huy thanh danh “Lương một lần” của mình, càng diễn càng ăn ý nhập vai, ngay cả người bạn diễn phối hợp với cô nhiều nhất là Chung Trạch cũng bị cô cuốn vào guồng, kỹ năng diễn xuất rõ ràng đã tiến bộ hơn rất nhiều so với mấy bộ phim thần tượng của hần trước đó.

Đoàn làm phim quay được một nửa thì vừa khéo đến sinh nhật của đạo diễn, tất cả mọi người liên tục phải làm việc với cường độ cao trong nhiều ngày như vậy cũng đã cảm thấy vô cùng mệt mỏi, hơn nữa trong đoàn bất kể là nhân viên hay diễn viên trẻ tuổi nhiệt huyết đều muốn cho người một ngạc nhiên bất ngờ lớn, cho nên đoàn làm phim quyết định nghỉ nửa ngày để đi liên hoan trong ngày sinh nhật của đạo diễn.

Địa điểm tổ chức được đặt ở một khách sạn khá nổi tiếng trong

thành phố, ngoại trừ Đồng Lôi có việc riêng không thể đến thì mấy diễn viên chính phụ và đạo diễn ngồi trong một căn phòng riêng, tất cả mọi người đã làm việc với nhau trong một thời gian dài, tương đối thân thiết quen thuộc nên bầu không khí trong lúc ăn cơm nói chuyện phiếm cũng vô cùng sôi nổi thoải mái.

Đạo diễn là một người thích uống rượu, tất cả mọi người trên bàn cơm đều không thể tránh được việc cùng hắn uống hai ba ly, rồi còn kính mời rượu.

Lương Yên đã có một bài học kinh nghiệm đắt giá trong lần thử vai ở thành phố Cổ Đông trước đó, biết rõ tửu lượng của mình không tốt, cho nên trong tay vẫn luôn cầm một ly nước trái cây đi theo mọi người đánh lừa. Nhưng mà đến lúc cùng nâng ly lên thì ly nước trái cây trong tay cô vẫn bị phát hiện.

“Yên tử, chị không biết uống rượu sao?” Chung Trạch ngồi bên cạnh Lương Yên là mở miệng nói đầu tiên.

“Ách, à ừ, tửu lượng của tôi không được tốt lắm.” Lương Yên hơi xấu hổ nhìn những người xung quanh.

“Không sao không sao, uống nước trái cây cũng được, không ép cô đâu.” Đạo diễn chỉ nghiêm khắc trong lúc quay phim làm việc, còn những lúc khác vô cùng dễ nói chuyện.

Phần lớn các nữ minh tinh trong giới giải trí này đều lặn lê bò lết đi lên, hình tượng trước ống kính có cao lãnh lạnh lùng như thế nào đi chăng nữa nhưng việc kính hai ba ly rượu với nhà đầu tư hay đạo diễn trong bữa cơm cũng là chuyện thường xuyên xảy ra, cho nên về cơ bản tửu lượng của bọn họ đều không tồi chút nào. Tất cả mọi người trong đoàn làm phim đều là người quen với nhau, thấy cô nàng không uống rượu cũng không ép cô, nhưng kết quả Lương Yên lại cảm thấy hơi xấu hổ ngượng ngùng, ngay cả nữ chính Vương Nhất Ly cũng đã kính đạo diễn mấy vòng, vì thế tự rót cho mình hai ly kính đạo diễn.

Đạo diễn cười: “Thụ sủng nhược kinh rồi.”

Lương Yên giờ ly rượu lên, đỏ mặt.

Lúc Khương Mộc đến đón Lương Yên về nhà cô vẫn còn tỉnh táo tung tăng nhảy nhót.

Lương Yên lên xe, lười biếng tựa lưng vào thành ghế nhắm mắt lại, đáng vẻ vô cùng thỏa mãn.

Có lẽ cô đã gặp được một đoàn làm phim tốt nhất giới giải trí này.

Những diễn viên nhỏ tuyển mười tám trong mấy đoàn làm phim trước kia đều không có nhân quyền chút nào, mỗi lần xảy ra vấn đề mặc kệ ai sai ai đúng thì người đầu tiên bị ăn mắng vẫn là bọn họ, những kẻ hèn mọn đáng thương này bị mắng oan cũng không dám cãi lại, im lặng chịu đủ mọi loại tức giận trút lên người mình, sợ nhất là bị phó đạo diễn hét lên: “Rốt cuộc cô có làm được hay không, nếu không được thì đổi người!”

Trong thế giới cạnh tranh khốc liệt đến sứt đầu mẻ trán này, mỗi một nhân vật trong phim truyền hình đều có vô số ánh mắt nhìn chăm chăm tựa như hổ đói rình mồi, chỉ cần cô không làm được thì sẽ có người đến thay thế ngay lập tức, cho nên mỗi người đều cảm thấy bất an thấp thỏm lo âu.

Lương Yên nhìn ánh đèn đường rực rỡ không ngừng lùi về sau ngoài cửa xe, ngáp một cái, điện thoại di động đang đặt trên đùi bỗng nhiên vang lên.

Lương Yên nhìn cái tên đang hiển thị trên màn hình điện thoại, hai hàng lông mày nhú chặt.

Khương Mộc: “Ai vậy?”

Lương Yên: “Chồng cũ.”

Cuối cùng Lương Yên vẫn nhận điện thoại: “A lô.”

Lục Lâm Thành như đang thổi phào nhẹ nhõm, sau đó giọng nói lạnh tanh của anh vang lên ở đầu dây bên kia: “Lương Yên, tối rồi em không ở nhà mà còn đi đâu nữa.”

Lương Yên: “Hả?”

Trong gara để xe dưới tầng hầm tiểu khu, Lương Yên nhìn người đàn ông không hiểu tại sao lại xuất hiện ở đây.

Lúc này Khương Mộc vừa mới đi về, Lương Yên bảo hán về nhà vì nghĩ rằng Lục Lâm Thành đã đi rồi.

Lục Lâm Thành nhìn Lương Yên. Tối nay anh đặc biệt đến đây là muốn dạy cho Lương Yên tập hát thêm nữa, luyện tập nhiều một chút đến khi thu âm nhất định sẽ không thành vấn đề. Đồng Lôi bảo hôm nay đoàn làm phim cho nhân viên nghỉ nửa ngày, vì thế anh mới đến đây tìm cô.

Nhưng đáng tiếc lại nhào hụt vô ích, sau đó vẫn còn ở đây chờ cô cho đến tận khuya.

Lục Lâm Thành bước đến gần, lúc đầu anh chỉ muốn hỏi cô tối nay đi đâu mà trễ như thế này mới trở về, nhưng đến khi xích đến gần thì lại ngửi thấy trên người Lương Yên phảng phất mùi rượu nhàn nhạt, anh lập tức nhíu chặt chân mày: “Em uống rượu?”

Lương Yên gật đầu: “Đúng vậy.”

Vừa dứt lời cô đã muốn xoay người rời đi, nhưng đúng lúc này Lục Lâm Thành lại đột nhiên bắt lấy cổ tay cô: “Chờ một chút.”

Lương Yên vắn vẹo giấy giữa cổ tay: “Này, Lục Lâm Thành anh muốn làm gì, anh túm tay tôi làm gì?”

Sau khi nghe được Lương Yên đã uống rượu sắc mặt Lục Lâm Thành cực kỳ khó coi: “Uống rượu? Bài học kinh nghiệm lần trước em vẫn còn chưa hiểu sao? Lại còn dám đi ra ngoài uống rượu nữa?”

Lương Yên không nói nên lời: “Tôi chỉ uống với người trong đoàn làm phim hai ly mà thôi, tất cả đều là người quen, có vấn đề gì sao?”

“Người quen?” Lục Lâm Thành cười lạnh một tiếng, “Em nghĩ rằng những người hôm nay được gọi là người quen này ngày mai đóng máy rồi còn có ai sẽ nhớ đến em nữa, rốt cuộc em có biết chuyện này nguy hiểm nhiều thế nào không hả?”

Thời gian anh lăn lộn va chạm trong showbiz hỗn loạn đầy thị phi này nhiều hơn cô rất nhiều, hiểu rõ tình người trong đó lạnh nhạt đăm đặng đến nhường nào, những người hôm nay còn cười cười nói nói với bạn nhưng hôm sau đã đâm bạn một nhát sau lưng nhiều số số kể.

Lương Yên cúi đầu nhìn cổ tay của mình đang bị Lục Lâm Thành nắm chặt, cố gắng ép buộc bản thân phải bình tĩnh lại, cô ghét cay ghét đắng cái dáng vẻ tự cho mình là đúng rồi lên mặt chỉ trích mắng chửi cô này của anh ta: “Lục Lâm Thành, anh buông tôi ra, đêm hôm khuya khoắt rồi anh còn đến tìm tôi làm gì? Tôi có uống rượu hay không rồi cùng ai uống rượu thì có liên quan gì đến anh cơ chứ?”

Lục Lâm Thành bị cô chọc giận đến mức bật cười: “Không có liên quan gì đến tôi ư, em đây là lại muốn bị Chu Chí Ba chuốc say một lần nữa sao?”

“Anh!!!” Lương Yên nghĩ đến buổi tối điên cuồng hôm đó trong

phòng khách sạn ở thành phố Cổ Đông, khuôn mặt lập tức đỏ bừng.

Cô đỏ mặt nghiêng rằng, lại nghĩ đến những suy đoán trước kia Khương Mộc đã từng nói, sau đó đột nhiên ngẩng đầu nhìn thẳng vào ánh mắt Lục Lâm Thành, nói: “Lục Lâm Thành, rốt cuộc anh đã cảm thấy đủ chưa?”

“Cái gì?” Lục Lâm Thành hơi sửng sốt.

Lương Yên ngay lập tức rút cổ tay mình ra khỏi lòng bàn tay anh ta, hùng hổ hăm dọa nói: “Đêm hôm khuya khoắt anh đích thân đến đây chỉ để mắng tôi thôi sao? Lúc đầu người muốn ly hôn chính là anh, muốn tôi ký tên tôi đã ký không chút do dự, bây giờ người năm lần bảy lượt chạy đến đây quấy rầy tôi cũng là anh, rốt cuộc anh đã xong chưa?”

“Quấy rầy em?” Lục Lâm Thành cau mày, tỏ vẻ không thể tin được.

Lương Yên chống eo: “Chẳng lẽ không phải quấy rầy với tôi sao? Tôi và anh đã ly hôn, xét trên phương diện pháp luật mà nói bây giờ tôi và anh chẳng có quan hệ gì với nhau cả, vậy xin hỏi với một người phụ nữ không còn chút quan hệ gì với mình, anh quản nhiều như thế để làm gì?”

Lục Lâm Thành đứng ở đó, tựa như bị chọc trúng cái gì, không tự tin khẽ cúi đầu, im lặng không nói một lời.

Lương Yên lại càng nói càng kích động, tất cả những bất mãn sau khi bị mất trí nhớ đều bị cô nói ra hết sạch, khí thế hùng hổ: “Anh cho là làm như vậy thì hay ho lắm sao? Đúng là tôi đã bị mất trí nhớ, nhưng tôi nói cho anh biết, mặc kệ trước khi mất trí nhớ đã xảy ra chuyện gì, mọi chuyện có như thế nào đi chăng nữa, thì sau khi mất trí nhớ, lúc này đây, tôi chưa bao giờ cảm thấy hối hận khi ly hôn với anh, một chút cũng không.”

“Trong hai năm kết hôn kia với tôi kia ngoại trừ lên giường thì anh đã

làm được cái gì? Hả? Mỗi ngày tôi đều bị người hâm mộ của anh mắng đến cầu huyết đầu anh có biết không?”

“Anh quay dự án điện ảnh lớn, tôi tham gia vào bộ phim chiếu mạng nhỏ, được rồi, thực ra thì chuyện này cũng không có gì để nói, chẳng có ai quy định người chồng sẽ phải chu cấp tài nguyên cho nửa kia của mình cả, chưa bao giờ đề cập đến bà xã cũng được thôi, không thêm Wechat cũng quên đi, nhưng cho dù thế nào đi chăng nữa thì Weibo của anh cũng phải theo dõi tôi với chứ, chỉ một cái nhấp tay thôi mà, ngoài mặt làm ra dáng để chừa cho tôi một chút mặt mũi cũng không được sao!”

“Chẳng lẽ tôi đã vác đao đặt lên cổ anh ép anh phải kết hôn với tôi ư? Nếu như anh không muốn thì tôi có thể trói anh đến Cục Dân Chính làm thủ tục ư?”

“Tại sao vừa mới ly hôn xong anh lại bắt đầu quan tâm đến tôi, chẳng lẽ không cảm thấy tất cả mọi chuyện đều đã muộn rồi sao?”

Lương Yên mắng mà sáng khoái cả người, nói xong những lời này, sung sướng thở phào một cái.

Bàn tay Lục Lâm Thành vô thức siết chặt thành nắm đấm.

“Lương Yên.” Anh cắn răng, toàn thân căng cứng gắt gao, như thể đang cố gắng kiềm chế một điều gì đó, nhưng khi nhìn thấy dáng vẻ tức giận chống nạnh khiêu khích tựa như con cá nóc nhỏ đơn độc phòng bị lại đột nhiên thả lỏng, bả vai khẽ buông xuống, thở dài, “Có thể giữa hai chúng ta có hiểu lầm, chờ đến khi em nhớ lại rồi nói, được không?”

“Vậy thì tôi thà rằng mình mãi mãi không bao giờ nhớ lại nữa.”

Lương Yên xoay người, hàm hừ rời đi.

Quả nhiên Lục Lâm Thành không đến tìm cô nữa.

Ngay cả chính bản thân Lương Yên cũng không thể diễn tả thành lời tâm trạng đang trào dâng trong lòng mình, sau khi ngẫm nghĩ lại cảm thấy có phải đêm đó cô đã tự cho mình là đúng hay không, cô bị mất trí nhớ và không thể nhớ rõ được chuyện gì đã xảy ra, ngộ nhớ lúc đó cô thực sự vác dao kề cổ ép Lục Lâm Thành phải kết hôn thì sao.

Lương Yên càng nghĩ càng đau đầu, mỗi ngày chỉ toàn tâm toàn ý vùi đầu vào quay phim, mỗi ngày cảm kích bản suy nghĩ về nhân vật, thậm chí còn tưởng tượng viết thành một câu chuyện cho cho nhân vật của mình.

Cho đến mấy ngày sau, một tin tức bất quáí ngang trời liên quan đến Lương Yên nổ ra.

Lương Yên phát hiện sau sự việc giọng hát chết người lần trước, mình lại bị chụp lén rồi.

Lần này bị chụp lén chính là hai bức ảnh động, trong bức ảnh động, người đàn ông đội chiếc mũ lưỡi trai màu đen, nghiêng người đưa lưng về phía ống kính, còn Lương Yên lại vừa khéo đứng đối diện với máy ảnh, có thể nhìn thấy rõ mặt cô. Chỉ thấy hai tay cô chống nạnh, trừng mắt, dáng vẻ lúc nói chuyện giống hệt như chủ nhiệm lớp đang dạy dỗ học sinh của mình, vừa nhìn đã biết lúc đó cô đang nổi giận mắí người nọ.

Mà người đàn ông đứng ở đối diện cao hơn một cái đầu, sở hữu thân hình cao lớn thon gầy, anh ta đứng đó, khẽ cúi đầu, im lặng ngoan ngoãn nghe mắí.

Cho dù chỉ là một bóng bưng phía sau, nhưng từ cách ăn mặc cho đến dáng người cũng có thể dễ dàng nhận ra được, tướng mạo và khí chất của người này không hề tầm thường chút nào.

Tiêu đề của tin tức bất quáí này là...

“Sau khi ly hôn cảm thấy trống rỗng tĩnh mịch, Lương Yên nửa đêm
mắc tiểu chó săn* của mình.”

(*Tiểu chó săn hay còn gọi là nam sủng, trai bao, tình phu, thường
ám chỉ những người đàn ông được các quý bà hay quý ông đồng
tính bao nuôi làm tình nhân bên ngoài của mình.)

Chương 51

Nhóm quần chúng ăn dưa đã lâu lắm rồi không được ăn một quả vừa nghe thấy tên đã bùng nổ thú vị như thế này.

Phụ nữ đã ly hôn, trống rỗng tĩnh mịch?

Nuôi dưỡng tình nhân, còn nửa đêm mắng nữa?

Tất cả mọi người kích động click đi vào xem thì nhìn thấy hai bức ảnh động chụp một người đàn ông và một người phụ nữ đang đứng đối mặt nhau. Người phụ nữ sở hữu làn da trắng tinh tựa như da em bé được bóng đèn phản chiếu, dáng vẻ đang tức giận kia chính là Lương Yên, mà người đàn ông đứng đối diện mặc dù còn cao hơn cô một cái đầu nhưng lại lẳng lặng mặc cho cô nổi giận.

Mặc dù người đàn ông không lộ mặt, nhưng nhìn vào chiều cao và khí chất toàn thân, hai người trong bức ảnh động lại khiến cho người xem có một cảm giác CP vô cùng kỳ lạ, tựa như những cặp tình nhân đang đi trên đường phố đông đúc, chỉ cần nhìn một cái cũng có thể dễ dàng nhận ra được.

Ngay lập tức đã có người chỉ ra rằng đây có lẽ chỉ là cuộc cãi vã của các cặp đôi trai gái bình thường, sau khi ly hôn với Lục Lâm Thành sự nghiệp của Lương Yên vừa mới có chút khởi sắc mà đã bắt đầu nói chuyện yêu đương, không sợ fan nhà mình thoát phần sao?

Có người nhanh chóng phản bác:

[Nếu là một người bạn trai bình thường có thể dịu dàng ngoan ngoãn bị đánh không đáp trả bị mắng không cãi lại như thế được

sao?]

[Không thể nào! Chắc chắn người này chính là loại tình nhân được bao nuôi kia rồi.]

Bởi vì người đàn ông không bị lộ mặt, người qua đường ăn dưa lại càng thêm ngứa ngáy khó chịu trong lòng, hận không thể chui vọt vào trong bức ảnh động xoay ngược người đàn ông lại đối diện với ống kính máy ảnh để xem xem chàng tình nhân của Lương Yên rốt cuộc trông như thế nào. Nếu đổi lại là các nữ nghệ sĩ khác thì chắc có lẽ chẳng mấy ai quan tâm đâu, nhưng chồng cũ của Lương Yên lại chính là nam nghệ sĩ từ lúc mới bắt đầu xuất đạo đã sở hữu giá trị nhan sắc đứng trên đỉnh cao của giới giải trí này- Lục Lâm Thành, rốt cuộc ngoại hình của người tình nhân kia như thế nào mới có thể hấp dẫn được một Lương Yên đã từng được thưởng thức qua Lục Lâm Thành.

Nhìn vào chiều cao và khí chất không hề tầm thường toát ra từ bóng lưng của người đàn ông cũng có thể dễ dàng nhận ra được gu thẩm mỹ của Lương Yên thực sự chưa bao giờ khiến người ta phải thất vọng.

Mọi người nhìn chằm chằm vào bóng lưng người đàn ông kia hận không thể xuyên thủng nó, đột nhiên có người khiếp sợ nói:

[Mẹ kiếp, mẹ kiếp, mẹ kiếp, tại sao tôi lại cảm thấy bóng lưng này có gì đó giống giống Lục Lâm Thành nhỉ...]

[Thực ra tôi cũng...]

[Không thể nào! Không phải hai người bọn họ đã ly hôn rồi sao!]

[Ly hôn hay chưa ly hôn không phải là điều quan trọng lúc này đâu, mà là nếu như người đàn ông đó thực sự là Lục Lâm Thành vậy tại sao anh ta lại yên phận đứng đó để cho Lương Yên nổi giận với mình?]

[Ha ha ha ha, trước đây hai người bọn họ đã từng là vợ chồng hữu danh vô thực đấy, có lẽ là Lục Lâm Thành mất trí* thật rồi!]

(*Nguyên văn: 石乐志 – Thạch Nhạc Chí- shí là zhì, một ngôn ngữ mạng chỉ những người bị mất trí làm những điều ngu ngốc, 石乐志 có cách đọc gần giống với 失了智- Mất lý trí- [shī le zhì].)

[Nhưng mà nhìn bóng lưng thật sự giống.]

Khoảng thời gian gần đây Lục Lâm Thành gần như không xuất hiện trước mặt công chúng, cho nên fan của Lục Lâm Thành không hề tiêm máu gà* giống như fan Lương Yên mà vẫn luôn theo thần tượng bước vào trạng thái nghỉ ngơi dưỡng sức. Nhưng khi thấy có người suy đoán bóng lưng kia là Lục Lâm Thành, các fan đang nghỉ ngơi dưỡng sức lập tức vác đại đao xông ra ngoài.

(*Tiêm máu gà: một phương pháp chữa bệnh phản khoa học phổ biến ở Trung Quốc từ những năm 1960 đến những ngày đầu của Cách mạng Văn hóa. Liệu pháp này là lấy máu của gà tươi (tốt nhất là một con gà trống nhỏ) và tiêm vào tĩnh mạch người (người ta gọi là tiêm bắp). Phương pháp này có thể chữa được nhiều loại bệnh mãn tính, và có tác dụng điều trị và phòng ngừa tăng huyết áp, liệt nửa người, vô sinh, vẩy nến, sa trực tràng, trĩ, ho, cảm lạnh, v.v. Ngày nay nó được dùng để châm chọc những biểu hiện hành động đột nhiên hứng thú háo hức nhất thời với một sự vật hoặc người nào đó.)

Lục Lâm Thành còn đi gặp Lương Yên sao?

Lục Lâm Thành có thể cam chịu đứng đó nghe Lương Yên mắng sao?

Sao mấy người không lên châu trời luôn đi???

[Ôm ấp vỗ về Lục Lâm Thành, chúng ta không thêm so đo với

những người này.]

[Mời vợ cũ và fan của vợ cũ nào đó hãy về nhà tự thủ dâm một mình đi, mĩm cười.jpg.]

[Những người đoán gã đàn ông kia là Lục Lâm Thành nọ nếu không cần mắt của mình nữa thì hãy tặng nó cho những người cần hơn đi!]

[Lương Yên out, Lương Yên out, Lương Yên out, Lương Yên out, Lương Yên out.]

Đối mặt với đám người hâm mộ giống trống khua chiêng hùng hồn phủ nhận này, phía dưới khu bình luận có không ít người vẫn kiên trì cho rằng người đàn ông kia chính là Lục Lâm Thành mở ra một đợt trào phúng mới.

[Đã là fan thì ngay cả một sợi tóc của thần tượng mình cũng có thể nhận ra được, nhưng tại sao một bóng lưng lớn như thế lại không thể nhận ra được nhỉ?]

[Bởi vì mấy người bọn họ thà rằng mình bị mù mắt còn hơn phải chấp nhận sự thật ha ha.]

Fan của Lục Lâm Thành ra tay phát động cuộc chiến đầu tiên, các Nanh sói lúc đầu còn muốn kiềm chế chờ Lương Yên trả lời trong group nhưng bây giờ không thể ngồi yên được nữa rồi.

Hừ, làm như thử chúng tôi muốn để cho Lương Yên và Lục Lâm Thành của mấy người có chút quan hệ dây mơ rễ má nào không bằng.

Tiểu chó săn thì sao, ngay cả tiểu chó săn cũng tốt gấp trăm gấp ngàn lần Lục Lâm Thành!

Fan của Lương Yên hùng hổ lên đường chiến đấu.

[Xin mời vị chồng cũ nào đó chờ không nổi nhảy ra tìm cảm giác tồn tại và mấy cô gái của anh ta về nhà thủ dâm đi, cảm ơn.]

[Vứt bỏ chồng cũ cặn bã, bao nuôi tiểu chó săn, Lương Yên của chúng tôi là một người phụ nữ mạnh mẽ.]

[Mời vị chồng cũ nào đó đừng có nhân cơ hội cộ nhiệt của Lương Yên nữa!]

Điều mà fan của Lục Lâm Thành không thể chịu nổi nhất chính là mỗi lần “xé” nhau đều bị fan của Lương Yên tố Lục Lâm Thành đang cộ nhiệt, nhưng quả thực khoảng thời gian gần đây Lục Lâm Thành đang nghỉ ngơi không hoạt động thật. Thế là fan hâm mộ hai bên lại bắt đầu xông vào cắn véo nhau, fan Lục Lâm Thành chiến với fan Lương Yên bởi vì họ là fan của người vợ cũ nào đó, fan của Lương Yên chiến với fan Lục Lâm Thành bởi vì họ là fan của người chồng cũ nào đó, hai bên vùng dậy không ngừng tranh cãi cái gì mà fan chồng cũ fan vợ cũ không bên nào chịu nhường bên nào. Chẳng mấy chốc, sự kết hợp của tổ hợp fan vợ cũ x fan chồng cũ đã nhanh chóng nổi tiếng trong giới người hâm mộ tạo thành “Cô gái cỏ tiền*”, hơn nữa còn có một danh mục riêng trong Bách Khoa baidu.

(*Cô gái cỏ tiền: 搞前女孩 Cảo: chăm sóc quan tâm, chú ý...; Tiền: Trước. Nghĩa của cụm từ này có thể hiểu đại khái là fan của Lục Lâm Thành và fan của Lương Yên không ngừng chú ý đến động tĩnh của thần tượng đối phương để bóc phốt lẫn nhau.)

Cô gái cỏ tiền chính là tên gọi chung để chỉ fan của hai bên Lục Lâm Thành và Lương Yên. Các cô là những fan hâm mộ đích thực thực sự quan tâm đến những tin tức của cặp vợ cũ chồng cũ nổi danh làng giải trí kia, hơn nữa còn đứng thành một đội một phe, mỗi ngày đều nhìn chăm chăm vào bất cứ động tĩnh nào của đối phương tựa như hổ rình mồi.

Đối với suy đoán tiểu chó săn = Lục Lâm Thành của người qua đường các cô gái tiền cỏ thậm chí còn phủ nhận nhanh chóng và

chắc chắn hơn cả người trong cuộc, nhưng bóng lưng kia thực sự rất giống Lục Lâm Thành, nếu fan hâm mộ mấy cô nói không thể nào là anh ta vậy thì là ai được?

Các cô gái tiền cỏ lập tức giơ kính lúp lên bắt đầu công cuộc làm Holmes thời đại mới soi mói đào bới đủ mọi dấu vết để lại.

Nữ chính trong bức ảnh động kia chắc chắn là Lương Yên không thể sai được, còn người đàn ông giống Lục Lâm Thành đứng ở đối diện? Khoảng thời gian gần đây Lương Yên đang tham gia vào một bộ phim truyền hình có tên là “Nhân Tâm”, mà bạn diễn của cô ấy lại chính là nam diễn viên năm đó dựa vào cái mác “Tiểu Lục Lâm Thành” để xuất đạo- Chung Trạch.

Chuyện này không phải đã rất đơn giản rồi sao.

Không phải Lục Lâm Thành nhưng lại giống Lục Lâm Thành, vậy chắc chắn là Chung Trạch!

Chẳng mấy chốc, “Tiểu chó săn Chung Trạch” đã thẳng tiến lên bảng hot search.

.....

Khương Mộc bận rộn với công việc quan hệ xã hội để giải quyết khủng hoảng trước mắt cảm thấy mình cũng sắp phát điên rồi.

“Sau khi ly hôn cảm thấy trống rỗng tĩnh mịch, Lương Yên nửa đêm mắng tiểu chó săn* của mình” – Rốt cuộc tên phóng viên nào đã nghĩ ra cái tựa đề tin tức thiếu sáng tạo này mà còn không biết xấu hổ như thế chứ? Là phóng viên đến từ Hồng Kông sao?

Chỉ với hai bức ảnh động kia thì có thể nhìn ra được cái gì chứ? Cùng lắm là Lương Yên đang tức giận cãi nhau với một người đàn ông thôi mà.

Nếu chỉ là một người đàn ông thì đơn giản thôi, Khương Mộc đang muốn sử dụng quan hệ xã hội phát ra thanh minh người đàn ông trong bức ảnh kia là người đại diện của Lương Yên cũng chính là hắn, lúc đó hai người đang cãi nhau vì xảy ra chút mâu thuẫn trong công việc mà thôi. Nhưng văn bản quan hệ xã hội còn chưa kịp đăng lên thì đã thấy fan của Lục Lâm Thành nhàn rỗi đến đau trứng lại sốt ruột lo lắng xông xáo nhảy ra ngoài.

Rồi sau một trận cãi nhau hỗn loạn với những suy đoán của người qua đường thì lại lôi kéo cả fan Lương Yên ra ngoài.

Ra mặt tuyên chiến với fan Lục Lâm Thành, điều này chẳng khác nào đã kéo Lục Lâm Thành xuống nước, chỉ cần liên quan đến Lục Lâm Thành, mức độ chú ý đừng mơ tưởng sẽ thấp đi.

Khương Mộc lại bắt đầu liên hệ với fan Lương Yên, không cần quan tâm đến fan của Lục Lâm Thành, nhưng vừa mới liên lạc xong còn chưa kịp nói gì thì đã thấy “Tiểu chó săn Chung Trạch” lên hot search.

Trong hot search, có mấy tài khoản marketing lập tức đào bới những suy đoán thật thật giả giả về Lương Yên và Chung Trạch rồi lan truyền một cách vô cùng kỳ diệu.

Nghe nói trong cảnh quay dưới nước đầu tiên, Chung Trạch và Lương Yên đã tiếp xúc vô rất thân mật.

Nghe nói Lương Yên và Chung Trạch thường xuyên lập thành một đội cùng nhau chơi game ở trong đoàn làm phim.

Nghe nói lúc Lương Yên và Chung Trạch quay phim, cả hai vốn dĩ là những người có kỹ năng diễn xuất chẳng ra gì, nhưng lúc diễn cảnh yêu đương lại lập tức phát ra tia lửa bùng nổ bốn phía, chỉ cần nhìn qua cũng biết đang lấy tình cảm chân thật của mình ra diễn.

Mà suy đoán nghe nặng ký nhất chính là có người nói lúc trước hai

người có quay một cảnh hôn, hôn đến dây dưa triền miên khó có thể tách rời, ngay cả đạo diễn đã kêu cắt cũng không nghe.

Lương Yên bị những suy đoán hai phần thật tám phần giả kia làm cho khiếp sợ không thôi, sau đó lại tức giận đến mức thiếu chút nữa đã ném điện thoại trong tay xuống đất.

Trí tưởng tượng của mấy người biên soạn ra được những cái này phong phú như thế tại sao lại không chuyển sang viết tiểu thuyết đi??

Còn dây dưa triền miên hôn môi khó có thể tách rời? Người này xuất thân từ tác giả viết H văn à?

Bây giờ Lương Yên không còn mặt mũi nào mà đối diện với Chung Trạch nữa rồi.

Trên phim trường, kể từ khi hot search “Tiểu chó săn Chung Trạch” bùng nổ, bầu không khí trong đoàn phim dường như có hơi quỷ dị.

Đúng là quan hệ của Lương Yên và Chung Trạch rất tốt thật nhưng thực sự không giống như kiểu quan hệ tình nhân kia, còn chuyện dây dưa triền miên hôn môi khó có thể tách rời? Cảnh hôn đó rõ ràng là Lục Lâm Thành hôn vợ cũ của mình đến đầu óc choáng váng cơ mà!!

Tối hôm qua Chung Trạch đã bị người quản lý của mình mắng một trận tơi bời xối xả, tủi thân đến mức chỉ muốn khóc.

Ngay cả người quản lý cũng cho rằng “Tiểu chó săn” của Lương Yên trong bức ảnh kia chính là hắn, mắng hắn là người không có tiền đồ cũng chẳng ra gì, vậy mà lại chạy đi làm tiểu chó săn cho người khác.

Bị hiểu nhầm là tiểu chó săn của người khác thì thôi đi, nhưng người đó lại là Lương Yên đấy!

Lương Yên là ai, Lương Yên là vợ cũ của Lục Lâm Thành, mà ngoại hình của hắn lại rất giống Lục Lâm Thành, chạy đi làm tiểu chớ săn cho Lương Yên, vậy chẳng phải đã rõ ràng hắn chỉ là thể thân của Lục Lâm Thành thôi sao?

Thuần Nguyên* Lục Lâm Thành còn chưa chết, mày cho rằng mày có thể làm một Chân Hoàn của nữ chính được sao? Thuần Nguyên đã chết cho nên Chân Hoàn mới có thể một bước lên mây tấn chức trong hậu cung như điều gặp gió, nhưng một khi Thuần Nguyên chưa chết, Chân Hoàn chẳng qua cũng chỉ là một cuốn sách lậu để tự an ủi bản thân mà thôi, chẳng mấy chốc sẽ bị lãng quên trong thâm cung lạnh lẽo.

(*Thuần Nguyên và Chân Hoàn hai nhân vật trong bộ phim Chân Hoàn truyện, Thuần Nguyên Hoàng hậu có thể được xem là người mà vị vua Ung Chính của triều đình nhà Thanh chân thành yêu thương trong đời mình, sau này ông gặp được Chân Hoàn – một người có mấy phần giống với vị Hoàng hậu quá cô nên đã ban cho nàng sự sủng ái vô biên nhưng đồng thời cũng ban cho nàng một câu: "Giống Thuần Nguyên mấy phần là phúc của nàng". Điều này đã khiến niềm tin và cả tình yêu thuần khiết của Chân Hoàn bỗng chốc vỡ vụn ngay trước mắt, nàng nuốt nước mắt rời khỏi Tử Cấm Thành với trái tim đã chết. Nguồn: Sưu tầm.)

“Yên tử.” Chung Trạch vẻ mặt đưa đám đi đến.

Lúc này trong lòng Lương Yên cảm thấy có lỗi nhất chính là Chung Trạch, cô và Lục Lâm Thành đang cãi nhau bị phóng viên chụp được lại hại một người vô tội như Chung Trạch bị liên lụy vào chuyện chẳng mấy vẻ vang này, đưa lên vố vố vào bả vai hắn, vẻ mặt cũng vô cùng khó coi: “Xin lỗi Chung Trạch, tôi nhất định sẽ trả lại trong sạch cho anh.”

“Nhất định phải như vậy rồi.” Chung Trạch thăm thiết dặn dò.

Đêm đó, rốt cuộc Lương Yên cũng đã đăng một bài viết Weibo đáp lại.

Phiền não vắt óc suy nghĩ xem lần này phải viết như thế nào, cuối cùng cô quyết định có sao nói vậy.

Trong bài viết Weibo, đầu tiên Lương Yên lên tiếng phủ nhận người đàn ông đứng đối diện cô là Chung Trạch, tiếp theo lại phủ nhận người đó là “Tiểu chó săn” của cô, hai người chỉ là quan hệ bạn bè bình thường mà thôi. Lúc đó giữa các cô xảy ra một chút mâu thuẫn trong việc riêng nên Lương Yên đã không thể kiềm chế được bộc phát sự nóng nảy của mình,, sau đó chân thành xin lỗi người hâm mộ.

Bên dưới khu bình luận mỗi người đều phát biểu ý kiến riêng của mình, có cả fan hâm mộ và người qua đường.

[Vậy cuối cùng người đàn ông kia là ai? Bạn bè bình thường mà đêm hôm khuya khoắt còn ở bên cạnh nhau à?]

[Chắc chắn là Chung Trạch rồi! Những tin tức về mấy nghệ sĩ nổi tiếng các cô lúc đầu thì cứ bác bỏ phủ nhận cho lắm rồi sau đó không ngừng bị vả mặt còn ít sao?]

[Yên Yên không sao đâu, tiểu chó săn thì sao chứ? Chẳng lẽ không thể tiêu số tiền mà bản thân tự kiếm được à?]

[Nói thật, chỉ cần có tiền, con mẹ nó ai mà không muốn nuôi một tiểu chó săn cho riêng mình chứ, một người còn đẹp trai, còn nghe lời hơn cả bạn trai, chỉ nghĩ thôi đã cảm thấy sung sướng rồi.]

[Lương Yên đã là người phụ nữ trưởng thành, hơn nữa yêu đương cũng không phạm pháp, nếu người nào đó rảnh rỗi thì đi làm việc ý nghĩa hơn đi.]

Lương Yên đọc từng bình luận hao hao giống nhau bên dưới Weibo

của mình, trong lòng trào dâng một cảm giác bức bối không thể nói thành lời.

Cô lướt lướt lật lật dưới khu bình luận một lúc lâu, cuối cùng cũng tìm được một cái hoàn toàn khác biệt.

Tài khoản “Tôi yêu Trung Lương” đã bình luận: [Lương Yên, không biết chị có xem được bình luận này không nhưng chúng em vẫn muốn nói tiếng chị với chị, từ hôm nay trở đi, “Cặp vợ chồng sơn hỏa” chính thức được đổi tên thành “Trung Lương CP”.]

Lúc này Lương Yên mới nhớ ra rằng trên thế giới này vẫn còn tồn tại một nhóm fan CP cô và Lục Lâm Thành gọi là “Cặp vợ chồng sơn hỏa”. Năm đó khi bọn họ chưa ly hôn đã bị fans của Lục Lâm Thành bao vây tấn công thực sự quá thảm, nhưng mặc kệ bị công kích như thế nào đi chăng nữa vẫn không hề thay đổi tấm lòng trung trinh ban đầu, trước sau như một chèo thuyền cô và Lục Lâm Thành, chờ đợi một ngày nào đó bọn họ có thể đứng trong một hình và phát đường.

Lương Yên nhớ rõ lúc ấy mình còn dùng tài khoản phụ trà trộn vào “Cặp vợ chồng sơn hỏa” xem thử, hội trưởng fandom gọi là “Ta yêu sơn hỏa.”

Lương Yên lục lọi dưới đáy danh sách trong tài khoản phụ của mình tìm được diễn đàn kia, logo của diễn đàn đã chuyển từ “Sơn hỏa” thành “Trung Lương”, ngay cả tên của hội trưởng fandom cũng biến thành “Tôi yêu Trung Lương”.

Trung Lương?

Lương Yên kinh ngạc nhìn bức ảnh chụp chung trong cùng một khung hình của cô và Chung Trạch.

Chung Trạch? Và Lương Yên?

Trong bộ phim “Nhân Tâm” này Lương Yên có mấy cảnh tình cảm với Chung Trạch, cô cũng đã nghĩ đến việc sau này có thể sẽ có fan cp xuất hiện, đây là một trong những cách thức tuyên truyền thường thấy ở trong làng giải trí, khi bộ phim được phát sóng cp nam diễn viên chính sẽ thu hút một nhóm fan cp nhất định, từ đó sẽ đạt được mục đích tuyên truyền cho bộ phim.

Chỉ là Lương Yên không thể nào ngờ được bây giờ bộ phim còn chưa phát sóng nhưng fan cp của cô và Chung Trạch đã xuất hiện, hơn nữa còn là do fan cp “Cặp vợ chồng sơn hỏa” trước kia tạo thành, rốt cuộc chuyện này là như thế nào?

Từ lúc Lục Lâm Thành bắt đầu dùng tài khoản phụ Weibo của mình, anh rất thường xuyên đi vào “Nanh sói tụ hội”.

Chẳng qua là trong “Nanh sói tụ tập” nhắc đến ba chữ Lục Lâm Thành là một cấm kỵ, người vi phạm sẽ bị đá ra khỏi fandom ngay lập tức.

Lục Lâm Thành nhập dòng chữ “Lục Lâm Thành Lương Yên” vào khung tìm kiếm, sau đó phát hiện ngoại trừ hai bài viết thông báo chuyện kết hôn và ly hôn thì những tin tức liên quan đến hai người ít ỏi đến đáng thương, anh lướt xuống một vòng nữa và bất ngờ nhìn thấy chủ đề “Cặp vợ chồng sơn hỏa.”

Vì thế sau khi đã ly hôn Lục Lâm Thành mới phát hiện hóa ra anh và Lương Yên cũng có fan cp.

Tựa như bị ma xui quỷ khiến, anh xin gia nhập vào nhóm, quản trị viên dễ dàng cho anh thông qua, Lục Lâm Thành không lên tiếng, nhóm fan cp “Cặp vợ chồng sơn hỏa” cũng rất yên tĩnh, lần hoạt động sôi nổi nhất gần đây không gì khác hơn chính là lúc ghi hình “Bảo bối nhà ai”, Lương Yên và Lục Lâm Thành xuất hiện trong một khung hình.

Đáng tiếc niềm hạnh phúc của fan cp “Cặp vợ chồng sơn hỏa” kéo dài chưa được bao lâu thì ngày hôm sau khoảng các tựa như đang bị ngăn cách bởi một dãy ngân hà giữa Lương Yên và Lục Lâm Thành trong buổi phát sóng trực tiếp đã tát cho các cô một gáo nước lạnh, sau đó trong suốt hành trình của hai người trước ống kính máy quay không hề có bất cứ hành động tương tác với nhau khiến cho lòng các fan cp lạnh như tro tàn.

Từ sau lần đó, trải qua những đả kích sóng to gió lớn, cuối cùng fan cp “Cặp vợ chồng sơn hỏa” càng ngày càng tĩnh lặng, đã mấy ngày nay trong group không thấy có một người nào lên tiếng cả.

Đôi khi Lục Lâm Thành rất muốn nói cái gì đó, nhưng lại bị anh cố gắng nhịn xuống.

Anh có thể nói gì đây?

Vả lại có thể dùng thân phận gì để đứng ra nói chuyện được chứ?

Và kể từ đó, chỉ cần rảnh rỗi Lục Lâm Thành sẽ thường xuyên vào xem group “Cặp vợ chồng sơn hỏa” và diễn đàn Super Topic, nhưng hôm nay anh đi vào thì bất ngờ phát hiện một sự thay đổi cực kỳ lớn.

Quản trị viên “Tôi yêu sơn hỏa” đã được đổi tên thành “Tôi yêu Trung Lương”, đồng thời “Cặp vợ chồng sơn hỏa” cũng đã trở thành “Cp Trung Lương”.

Lục Lâm Thành lấy làm kinh hãi lật xem lịch sử trò chuyện.

Fan cp Cặp vợ chồng sơn hỏa, bản chất là một đám người nhan không tụ tập lại với nhau tạo thành. Lúc trước sẵn sàng chống lại áp lực toàn bộ thế giới làm fan của Lục Lâm Thành và Lương Yên đơn giản là vì ngoại hình hai người vô cùng xứng đôi vừa lứa, khiến người ta vừa nghĩ đến cảnh tượng hai người cùng xuất hiện trong

một khung hình thôi thì đã muốn hét lên cảm thán rồi. Chỉ cần nhan sắc của Lương Yên và Lục Lâm Thành không sụp đổ, các cô vẫn có thể tiếp tục.

Đáng tiếc mọi người vẫn luôn mòn mỏi chờ đợi, chờ đến khi hai người đã ly hôn nhưng cũng không thể được chứng kiến cảnh hai người đứng trong một khung hình như trong giấc mơ của bọn họ. Sau khi ly hôn lại cùng nhau xuất hiện, còn tưởng rằng đồng tro tàn lạnh băng kia vẫn còn sót lại một vài tàn lửa le lói thì lại dội cho các cô một chậu nước lạnh, cuối cùng cũng dập tắt mảnh hồn cp tàn tàn phá không thể chịu nổi trong mấy năm gần đây.

Ngay khi Cặp vợ chồng sơn hỏa đang đứng bên bờ vực giải tán thì đúng lúc này Chung Trạch lại đột nhiên xuất hiện.

Hot search “Tiểu chó săn Chung Trạch” nằm chễm chệ trên bảng xếp hạng.

Là một phiên bản nhỏ của Lục Lâm Thành, là người yêu đứng trong một khung hình với Lương Yên, bây giờ còn gây ra cả scandal tiểu chó săn.

Fan cp với bản chất là một đám người nha khổng này, sau khi xuất hiện một người tương mạo có vài phần tương tự với Lục Lâm Thành, cả đêm thảo luận suy nghĩ cặn kẽ, cuối cùng cũng đưa ra quyết định...

Tất cả mọi người đều sẽ vượt tường!

Đường của Lương Yên và Lục Lâm Thành có lẽ suốt đời này không thể ăn được, nhưng đường của Lương Yên và Chung Trạch,غمغم lại vẫn còn có hy vọng hơn rất nhiều.

Bây giờ đã có scandal, sau này bộ phim được công chiếu chắc chắn sẽ còn được chèo thuyền nhiều hơn nữa, vả lại nghe nói các cảnh quay tình cảm giữa hai người trong phim vô vô cùng ngọt ngào, các

fan cp thực sự rất thỏa mãn.

Dưới sự cảm dỗ của nhiều đường như thế, các fan cũng cam tâm tình nguyện chấp nhận một phiên bản “Tiểu Lục Lâm Thành”.

Nếu như công cuộc chèo thuyền của cp này đã đi vào con đường chết, vậy không bằng tất cả mọi người cùng nhau vượt tường rồi chèo chống con thuyền phiên bản nhỏ.

Lục Lâm Thành click vào Weibo của fan cp lúc đầu có tên gốc là “Tôi yêu sơn hỏa” nhưng bây giờ đã được đổi thành “Tôi yêu Trung Lương”, điều đầu tiên đập vào mắt anh lại là rút thăm trúng thưởng.

Chúc mừng “Cp Trung Lương” ra đời, xin gửi cho tập đoàn Trung Lương gạo và dầu ăn.

Điện thoại của Lục Lâm Thành lạch cạch rơi xuống trên mặt thảm.

.....

Lương Yên đang nghiên cứu “Cp Trung Lương” mới xuất hiện kia thì đột nhiên nhận được một cuộc điện thoại.

Trên màn hình hiển thị hai chữ “Chồng cũ”.

Lương Yên nhận điện thoại.

Lục Lâm Thành nghiêng răng nghiêng lợi: “Ngay bây giờ, lập tức thừa nhận người trong bức ảnh kia chính là anh đi.”

Lương Yên không rõ rốt cuộc Lục Lâm Thành đã bị cái gì kích thích, ngờ ngác nói: “Thừa nhận anh chính là...Tiểu chó săn?”

Lục Lâm Thành lướt xem lại lịch sử Weibo của quản trị viên “Tôi yêu sơn hỏa”, phát hiện từ lúc biết được tin tức anh sẽ đến ghi hình chương trình “Bảo bối nhà ai” thì tất cả thành viên trong group đều

mừng như điên, khoảnh khắc hai người cùng xuất hiện trong cùng một khung hình mà các cô mòn mỏi chờ đợi suốt hai năm qua cuối cùng cũng đã đến, nếu như trong cùng một khung hình, nhất định sẽ có tương tác với nhau, mong ước cp tái hợp của các cô đã lóe lên tia đã có hi vọng.

Chương 52

Đầu dây bên kia điện thoại, lúc Lục Lâm Thành nghe được ba chữ “Tiểu chó săn” thì trầm mặc không nói một lời.

Lương Yên hơi ghét bỏ bĩu môi.

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Lục Lâm Thành yên lặng một lúc rồi lại mở miệng: “Thừa nhận người trong hình chính là tôi đi, tôi và em sẽ cùng nhau đăng Weibo thông báo.”

Lương Yên không chút do dự nói: “Không cần thiết, tôi không có một tiểu chó săn như anh.”

Lục Lâm Thành nghe thấy lời từ chối dứt khoát của cô, cổ họng như có một thứ gì đó chặn lại không thể nói thành lời.

Lương Yên cúp điện thoại.

Cái khác không nói, nhưng cô sao có thể nuôi một tiểu chó săn như Lục Lâm Thành được chứ. Trong suy nghĩ của cô, tiểu chó săn là chỉ những chàng trai khoảng chừng hai mươi tuổi cả người cơ bắp lực lưỡng, mỗi ngày tinh lực dồi dào còn sẽ vầy đuôi làm nũng, lúc cười rộ lên sẽ để lộ hàm răng trắng tinh thẳng tắp. Một người đàn ông tính tình cổ quái nói năng thận trọng lại còn sắp bước sang tuổi

ba mươi giống như Lục Lâm Thành thực sự không xứng với ba chữ “tiểu chó săn” chút nào cả.

Giao diện trò chuyện theo tiếng “bíp” cúp điện thoại biến mất, màn hình điện thoại di động của Lục Lâm Thành lại một lần nữa trở về với Super Topic “CP Trung Lương” hoàn toàn rực rỡ hẳn lên, anh nhìn những fan CP tự sinh lương chướng mắt đó, khẽ nguyền rủa một tiếng, bực bội xoa xoa khóe mắt mệt mỏi.

Sau khi cúp điện thoại, cuối cùng Lương Yên cũng đã nghiên cứu xong, “Trung Lương CP” của hiện tại, chính là những fan CP của cô và Lục Lâm Thành trước kia vượt tường* mà ra.

(*Vượt tường: Ý chỉ sự ngoại tình, trong câu này chỉ những fan CP kia chuyển từ fans của cp Lương Yên và Lục Lâm Thành sang cp Lương Yên và Chung Trạch.)

Truyện được dịch và edit bởi Sắc - Cẩm Thành. Đăng tải duy nhất tại lustaveland.com. Nếu bạn đọc ở trang khác chứng tỏ đó là bản copy. Thường bản copy sẽ không đầy đủ. Mong bạn hãy đọc ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

Lương Yên đột nhiên có chút cảm khái, nhớ năm đó một đám fan nhiệt huyết kiên cường tưởng chừng như mãi mãi sẽ không chịu từ bỏ, phấn đến zqsg*, nhưng cuối cùng vẫn vượt tường.

(*zqsg: Là một hình thức viết tắt của từ “Chân tình thực cảm – chân tình, tình cảm chân thật – zhēn qíng shí gǎn”, có nghĩa là nghiêm túc, tận tâm với một điều gì đó, một từ ngữ thường dùng trong giới fans.)

Theo thời gian, có lẽ sẽ chẳng còn có người nào biết đến một CP phần “Cặp vợ chồng sơn hỏa” nhiệt tình ủng hộ CP Lương Yên và Lục Lâm Thành từng bị mắng, bị tàn sát đến thê thảm đã tồn tại trên thế giới này đâu.

Rốt cuộc tên của mình cũng không phải ở chung một chỗ với chồng trước bị fan yy, trong lòng Lương Yên cảm thấy vô cùng vui vẻ, tiện tay xoay rút thăm trúng thưởng trên Weibo chúc mừng “CP Trung Lương” mới thành lập.

Lần đầu tiên trong cuộc đời được trúng giải, một túi gạo và hai thùng đồ ăn.

Liên quan đến vấn đề bị chụp lén lần này, mặc dù Lương Yên đã đăng bài thanh minh giải thích tất cả, nhưng hai bức ảnh kia đúng là người thật việc thật không thể chối cãi. Có người tin rằng cái này chẳng qua chỉ là chụp lén bình thường mà thôi, ai mà không có một người bạn khác giới nào chứ, hai người lại không có bất cứ hành động cử chỉ thân mật nào, hơn nữa Lương Yên vẫn còn đang tức giận. Dĩ nhiên cũng có người cho rằng mối quan hệ giữa Lương Yên và cái người được cho là “Tiểu chó săn” đó không hề đơn giản chút nào, chỉ từ hai bức ảnh kia của hai người là có thể tưởng tượng ra được cả một câu chuyện cầu huyết mấy trăm vạn chữ phía sau rồi.

Ngược lại Khương Mộc lại tỏ ra vô cùng bình tĩnh: Cô xem mấy tiểu hoa đán đang nổi tiếng hiện tại có người nào không có một tin đồn đào hoa cơ chứ? Nếu như cô không nổi tiếng, đừng nói là hai bức ảnh này mà thậm chí giữa thanh thiên bạch nhật ôm ấp hôn môi người khác cũng chẳng ai thèm để ý đến đâu, đúng không?

Mặc dù nói thì nói như vậy, nhưng chỉ cần tưởng tượng đến mấy chữ “Tin đồn đào hoa” này, Lương Yên vẫn cảm thấy hơi khó chịu.

Sau đó lại nghĩ đến cái tiêu đề của bài báo đó viết cái gì mà “Sau khi ly hôn cảm thấy trống rỗng tĩnh mịch”, vẻ mặt xám xịt.

Cô cảm thấy bản thân chẳng tốt hơn là bao so với Lục Lâm Thành bỗng nhiên bị biến thành “Tiểu chó săn” kia, cái gì mà “Trống rỗng

tĩnh mịch” cơ chứ, cô biểu hiện ra ngoài mình đang trống rỗng tĩnh mịch chỗ nào? Cứ phải sau khi ly hôn thì nhất định sẽ cảm thấy trống rỗng tĩnh mịch sao?

Bây giờ những người làm truyền thông vô đạo đức như thế này, muốn thu hút độc giả đúng là cái gì cũng dám viết ra.

Để tránh hiềm nghi, số lần Lương Yên trao đổi trò chuyện với Chung Trạch ở đoàn phim cũng ít đi rất nhiều, đừng nói cái gì mà tạo thành một nhóm chơi game, bây giờ muốn tập thoại với nhau cũng đều phải có mấy người trợ lý và nhân viên làm việc vây xung quanh, sợ bị người ta chụp được hình ảnh hai người đơn độc đứng chung một chỗ rồi lại làm ầm mọi chuyện lên.

Dẫu sao liên tục bị chụp lén, hiển nhiên là đã có paparazzi bắt đầu theo dõi cô, sau này nhất định không thể tùy tiện làm những hành động thiếu suy nghĩ được nữa.

Sức nóng của Lương Yên trong khoảng thời gian gần đây thông qua sự kiện “Tiểu chó săn” lần này lại một lần nữa được chứng thực, một phương thức khác để kiểm nghiệm sức nóng nữa chính là cô đã nhận được thư mời tham gia buổi dạ tiệc từ thiện của tạp chí “Duyệt Tú” được tổ chức một năm một lần.

Tạp chí “Duyệt Tú” là tạp chí thời trang đứng đầu Trung Quốc hiện nay, các nữ minh tinh bình thường muốn lên trang bìa của bọn họ khó như lên trời, một yêu cầu quan trọng nhất chính là phải nở hoa* ở cả hai giới phim ảnh và làng thời trang. Rất nhiều nữ minh tinh điện ảnh truyền hình lấn sân sang mảng thời trang không tệ, nhưng bởi vì một chút hình tượng về khí chất và phong cách bị hạn chế - Một khuyết điểm lớn không thể bỏ qua trong phương diện thời thượng, cho nên ngay cả làm người phát ngôn cho tạp chí cũng không thể lên nổi.

(*Nở hoa: Ví với kinh nghiệm được truyền đi khắp nơi hay sự nghiệp phát triển.)

Tạp chí “Duyệt Tú” còn có một hoạt động rất nổi tiếng trong giới giải trí đó là buổi dạ tiệc từ thiện được tổ chức mỗi năm một lần, chủ đề đều là “Tôn vinh phái nữ.”

Khác với những dạ tiệc từ thiện khác, dạ tiệc từ thiện “Duyệt Tú” này nhỏ nhưng mà tinh túy, ban tổ chức thường chỉ mời những minh tinh nổi tiếng hoặc siêu mẫu quốc tế tham dự. Số lượng được mời chỉ có hạn, khoảng chừng hai mươi người mà thôi, trong danh sách kia ngoại trừ những siêu mẫu quốc tế thì chỉ có các ảnh hậu cấp bậc đại thần đã nổi danh nhiều năm hay là các tiểu hoa đán đang ăn khách đồng thời nhân khí được coi trọng trong nghề, dần dà, buổi dạ tiệc từ thiện này đã trở thành một tiêu chuẩn tham khảo để kiểm nghiệm nhân khí và địa vị của một nữ minh tinh nào đó trong giới giải trí.

Muốn nhận định người đó nổi tiếng hay không, phát triển như thế nào, hầu hết mọi người đều căn cứ vào những năm gần đây cô ấy có được tham dự vào dạ tiệc từ thiện “Duyệt Tú” hay không.

Cùng với đó, chủ đề liên quan đến các nữ minh tinh cũng nhiều vô số kể. Có thể nói thảm đỏ chính là chiến trường khốc liệt của họ, giống như cuộc chiến tranh tài khoe sắc trên thảm đỏ của liên hoan phim Cannes cũng là một sự kiện hấp dẫn thu hút sự chú ý của mọi người.

Lúc Lương Yên nhận được thư mời bàn tay không thể kiềm chế được mà run rẩy, cái cảm giác này giống như một vận động viên nhận được tấm tham dự thể vận hội Olympic, các song phi sinh* nhận được giấy thông báo trúng tuyển của các trường đại học 985*.

(Song phi sinh 双非生 là một cụm từ dùng để chỉ những học sinh sinh viên không theo học những trường nằm trong đề án 985 hoặc 211.

(**Đề án 211 và 985: Đề án 211 là đề án xây dựng và phát triển các trường đại học trọng điểm của Trung Quốc. Đề án 985 là là những

trường đại học trọng điểm trong những trường trọng điểm, là những trường đại học tốt nhất Trung Quốc và mang đẳng cấp hàng đầu thế giới. Các trường đại học thuộc hai dự án có chất lượng đào tạo tốt hơn so với các trường đại học bình thường. Đồng thời, tiêu chuẩn đầu vào và đầu ra cũng khắt khe hơn nhiều. Một số trường 985 nổi tiếng như đại học Thanh Hoa, đại học Bắc Kinh...)

Bộ phận quan hệ xã hội của Duyệt Tú có tiếng xuất sắc trong giới, nội dung trong mỗi một tấm thiệp mời đều là viết tay, hai chữ “Lương Yên” được viết bằng bút máy với kiểu chữ đẹp mắt tinh tế ngay trên thiệp mời mạ vàng, tấm thiệp tỏa hương thơm của cây đàn hương.

Lương Yên dùng sức bấm vào lòng bàn tay mình.

A... Đau.

Là sự thật.

Khương Mộc cũng cao hứng tựa như người được bước trên thảm đỏ tham gia vào buổi dạ tiệc chính là hấn vậy, kích động buông tay: “Nhớ năm đó lúc chúng ta cùng nhau hợp tác đã vạch ra kế hoạch trong vòng ba năm sẽ khiến cô thành công trong giới giải trí này, bây giờ mục tiêu thẳng tiến vào con đường của một tiểu hoa đán đã ở ngay trước mắt rồi.”

Không tính khoảng thời gian ba năm Lương Yên gặp được Lục Lâm Thành đã bị mất trí nhớ kia, bây giờ đúng là vẫn còn trong thời hạn ba năm đó.

Sau khi kích động qua đi, Lương Yên lại cảm thấy vô cùng khẩn trương, từ trước đến nay cô chưa từng đi thảm đỏ hay tham gia vào lễ trao giải hoặc dạ tiệc gì đó bao giờ cả, ngay cả trang phục cho những dịp này cũng chưa từng mặc trên người, sợ bản thân mình sẽ thể hiện không tốt.

Lương Yên lên mạng tìm kiếm màn thảm đỏ của dạ tiệc từ thiện

“Duyệt Tú” được tổ chức năm ngoái, xem hết mấy hot search về các tiểu hoa đán tranh tài khoe sắc trên thảm đỏ rồi lúc đứng bên cạnh tiền bối chụp ảnh chung lại đoạt hết spotlight của người ta.

Lương Yên nhìn những bức ảnh kia, nhíu chặt chân mày, vẻ mặt một lời khó nói hết.

Tại sao trong mỗi một bức ảnh, tình cảm hoa nhạ tử muội* nồng nặc đập vào mặt thế này.

(* Hoa nhạ tử muội: Là một ngôn ngữ mạng, xuất phát từ câu nói trên Weibo đại ý: Tình chị em tựa như một hoa nhạ, là hàng giả nhưng không bao giờ héo tàn,” ý chỉ mối quan hệ bề ngoài thì tỏ ra thân thiện hòa nhã nhưng bên trong thì âm thầm đấu đá lẫn nhau, vô cùng giả tạo.)

Giống hệt như tình cảm vợ chồng plastic** của cô và Lục Lâm Thành năm đó vậy.

(**Vợ chồng plastic: Chỉ những cặp vợ chồng nhìn bề ngoài thì có vẻ như rất yêu thương nhau, nhưng thực tế thì một trong số họ không có tình cảm với đối phương.)

Chương 53

Khương Mộc gửi thông tin thiệp mời của buổi dạ tiệc từ thiện “Duyệt Tú” mà Lương Yên nhận được đến “Nanh sói tụ hội.”

Trong fanclub tràn ngập bầu không khí vui mừng nhẩy nhót, quả thực còn kích động hơn cả chính đương sự Lương Yên.

[A a a a Yên của em cuối cùng cũng có tiền đồ rồi!]

[Chắc có lẽ đây là lần đầu tiên Yên Yên đi thăm đồ phải không, thực sự không dám tưởng tượng đến hình ảnh Yên của em mặc đầm dạ tiệc bước vào thăm đồ sẽ đẹp đến nhường nào nữa.]

[Ha ha ha ha đã anh tuần thì phải đi cùng với giá trị nhan sắc giết người chứ.]

[Người mẹ già hạnh phúc nở một nụ cười thật tươi, Yên Yên phải đi tranh giành* cho mẹ.]

(*Tranh giành 争气 ở đây mang ý nghĩa không chịu thua kém, không chịu lạc hậu.)

[Chuyện này, lần đầu tiên lẫn lộn trong vòng phần nên không hiểu cho lắm, những buổi dạ tiệc từ thiện kiểu như thế ghê gớm lắm sao?]

[Tất nhiên rồi, những tiểu hoa đán được mời đến đó đều là người vừa có nhan khí lại có tiềm lực được người trong ngành coi trọng. Cô có biết Lý mỗ nào đó không, mỗi năm đóng biết bao nhiêu bộ phim, triển vọng phát triển không thua kém người khác, nhưng có

năm nào được mời đến đi thăm đồ đâu, Yên của em thật trâu bò!]

[Nghe ra có vẻ như lợi hại thật, hu hu hu làm một fan của Lương Yên quả thực rất có cảm giác thành tựu.]

[Lương anh tuần cổ lên!]

Lúc này lương Yên đang thử lễ phục, một tay che ngực, một tay cầm điện thoại đi động, chăm chú đọc những bình luận sôi nổi của người hâm mộ trong fansclub, cười khở.

Trong khi đó Khương Mộc ngồi bên cạnh cũng đang cầm điện thoại kiên nhẫn thuyết phục với đại diện nhãn hàng tài trợ trang phục: “Thực sự chỉ có một bộ này thôi sao? Thật không phải phép nhưng có thể cho chúng tôi đổi một cái khác được không, kính nhờ ngài.”

(“Dáng người của Lương tiểu thư rất đẹp, bộ lễ phục này cực kỳ phù hợp với cô ấy, chúng tôi hy vọng lần đầu tiên có thể hợp tác vui vẻ, có như vậy thì những lần tiếp theo dĩ nhiên cũng sẽ...” Nhân viên quan hệ xã hội của nhãn hàng trả lời vô cùng lễ phép nhưng đồng thời lại khiến người ta không có cách nào phản bác.)

Khương Mộc nói tiếng cảm ơn rồi cúp điện thoại.

Hắn quay đầu lại nhìn Lương Yên đang bận rộn sửa sang lại bộ lễ phục trên người mình, không ngừng kéo kéo cổ áo hình chữ V khoét sâu đến tận ngực lên.

Khuôn mặt Khương Mộc lặng lẽ đỏ bừng, che miệng ho nhẹ một tiếng rồi chuyển ánh mắt đi nơi khác.

Lương Yên nghe được âm thanh ngẩng đầu lên thì thấy Khương Mộc đã nói chuyện điện thoại xong, nhanh chóng cầm lấy áo khoác jean của mình ở bên cạnh mặc vào, sau khi xác định đã hoàn toàn che kín vùng ngực hờ hang mới yên tâm đứng thẳng người dậy.

Lương Yên nửa người trên mặc một chiếc áo jean tối màu, phía dưới là váy dài quét đất màu đỏ bằng lụa mỏng, cau mày hỏi Khương Mộc: “Họ nói như thế nào?”

Khương Mộc cũng cau mày, bất đắc dĩ nói: “Chỉ có thể là cái này mà thôi.”

Lương Yên nghe xong thất vọng rũ mắt, ngón tay khẽ chạm vào chất lụa mềm mại trên làn váy, mím chặt môi.

Nếu như nói thảm đỏ là chiến trường khốc liệt của các nữ minh tinh thì trang phục sẽ là những chiếc áo giáp và vũ khí giết người không thấy máu của họ.

Một bộ trang phục phù hợp có thể giúp bạn vượt qua mọi chông gai, ở trên sân khấu độ sắc mở một đường máu, còn với trang phục không phù hợp lại khiến sự xinh đẹp của bạn trở thành một thảm họa, bị những người đứng trong cùng khung hình dẫm xuống bùn đất.

Trang phục thảm đỏ của các nữ minh tinh hầu hết đều do các thương hiệu thời trang tài trợ. Mỗi một minh tinh thường sẽ chọn hợp tác với một thương hiệu xa xỉ, thương hiệu này cung cấp quần áo cho họ, minh tinh sẽ mặc nó đi trên thảm đỏ như một cách thức quảng bá nhãn hiệu, hai bên cùng có lợi. Dĩ nhiên cũng có một số người vì địa vị cà phê* không đủ hoặc vì những nguyên nhân khác mà không thể mượn được quần áo từ các nhà tài trợ, cũng chỉ có thể tự mình nghĩ cách. Có người chọn cách cần răng mua, nhưng giá cả của một bộ lễ phục phải đến mấy chục ngàn hoặc mấy trăm ngàn tệ, hơn nữa tất cả chỉ có thể mặc một lần, đối với những minh tinh thường xuyên phải mặc trang phục tham dự các hoạt động mà nói thực sự là một khoản chi phí không nhỏ. Còn có người vì muốn tiết kiệm chi phí mà lựa chọn những bộ lễ phục nhái trong nước, nhưng những sản phẩm ấy không chỉ chênh lệch ngàn dặm với bản gốc, hơn nữa nếu như cuối cùng lại bị đào ra quần áo trên người là hàng fake, không những sẽ bị người trong và ngoài giới chế giễu

trong thời gian dài mà trong làng thời trang cạnh tranh khốc liệt chú trọng quyền sở hữu trí tuệ này, rất có thể người đó sẽ bị cắt đứt tài nguyên tài nguyên trong vài năm tới.

(Vị trí cà phê: 咖位 là danh từ chỉ địa vị của một ngôi sao trong làng giải trí, một ngôi sao có địa vị gọi là cà phê lớn, cà phê càng lớn thì mức ảnh hưởng và cát sê càng cao.)

Sau khi Lương Yên nhận được thư mời còn đang sầu lo trang phục của mình phải làm sao bây giờ thì đột nhiên có một phòng quan hệ xã hội* thương hiệu liên lạc với cô, hơn nữa còn là một trong những thương hiệu Blue Blood* nổi tiếng.

(*Blue Blood 蓝血: Là một cụm từ có nguồn gốc từ Hoàng gia Tây Ban Nha, giới quý tộc Castilian cổ đại Tây Ban Nha tuyên bố rằng dòng máu của anh ta là cao quý và thuần khiết nhất, với dòng máu xanh chảy trong cơ thể. Sau đó, khái niệm mở rộng đến sáu thương hiệu nổi tiếng trong ngành thời trang (Lục đại lam huyết): CK, Chanel, LV, Prada, Gucci, Dior.)

Bản thân Lương Yên thế nào cũng không đành lòng mua túi xách hay bộ quần áo của những nhãn hàng xa xỉ này, từ trước đến nay cô chỉ mới mua được một chiếc túi xách với giá tiền tầm trung, lúc này lại đột nhiên nhận được một lời mời muốn hợp tác, quả thực là thụ sủng nhược kinh.

Một nhãn hàng xa xỉ cao cấp như vậy, nhiều nữ minh tinh khác có mài rách miệng lưỡi cũng không thể mượn được một bộ quần áo hết mùa hay lỗi thời, bây giờ người ta lại chủ động đưa ra lời đề nghị tài trợ trang phục cho cô, theo như những gì người đại diện nói là cảm thấy hình tượng của Lương Yên vô cùng phù hợp với thương hiệu của bọn họ.

Nhưng thực ra nguyên nhân chủ yếu nhất vẫn là muốn Lương Yên mặc trang phục của bọn họ tham gia vào hoạt động dự thảm đỏ cũng như buổi dạ tiệc của buổi từ thiện “Duyệt Tú” nổi tiếng được

công chúng đặc biệt quan tâm này, hoạt động càng có ý nghĩa lớn thì tỷ lệ quảng bá rộng rãi càng cao, trang phục của các nữ minh tinh cũng được chú ý hơn bao giờ hết. Hơn nữa có thể nhìn thấy được sự nghiệp của Lương Yên đang ở thời kỳ phát lên như điều gặp gió, lúc này bắt đầu hợp tác cũng vì muốn đặt một nền móng vững chắc cho tương lai.

Lương Yên và Khương Mộc lập tức đồng ý, chẳng bao lâu sau đã nhận được trang phục nhãn hiệu gửi đến.

Lễ phục được đặt trong một két sắt lớn, sau khi kết thúc bữa tiệc phải trả về nguyên vẹn.

Lúc Lương Yên mở tủ sắt ra đã ngạc nhiên “oa” một tiếng, hai mắt tỏa sáng lấp lánh.

Không có người phụ nữ nào không thích những chiếc váy xinh đẹp, lần này nhãn hiệu ỏ ra vô cùng có thành ý khi gửi đến một chiếc váy tiên nữ kiểu mới nhất đã từng xuất hiện ở tuần lễ thời trang Paris vào hồi đầu năm, màu sắc cũng là màu đỏ kinh điển nhất của bộ sưu tập, làn váy mềm mại bồng bênh tựa như bước ra từ những câu chuyện cổ tích.

Lương Yên cẩn thận lấy váy ra, sau đó không thể chờ đợi được lập tức đi thay.

Nhưng trong lúc thay váy, cô mới phát hiện ra một chỗ hơi xấu hổ.

Làn váy quét đất được thiết kế lãng mạn là thế, nhưng phần trên, cổ áo hình chữ V khoét sâu có phần hơi gợi cảm.

Những kiểu váy tiên nữ như thế này nếu như là người có số đo vòng ngực quá lớn mặc vào kỳ thực nhìn hơi khó coi, cup B của Lương Yên lại vô cùng phù hợp. Thật ra thì nói là lộ liễu nhưng nó vẫn còn kém xa các bộ lễ phục sexy phong trần khác, nhưng dấu sao cũng kiểu dáng chữ V khoét sâu để lộ da thịt trắng như tuyết trước ngực

cùng với đường vòng cung quyến rũ mê người, làm cho Lương Yên phải đỏ mặt.

Lúc Khương Mộc thấy Lương Yên đi ra khỏi phòng thử quần áo đầu tiên còn cảm thấy kinh diễm, sau đó khuôn mặt trương phình chẳng khác nào gan heo, mặt đỏ tới tận mang tai không thể nói nên lời. Hai người đã quá quen thuộc với nhau khiến hẳn nhìn thấy biểu cảm ngượng ngùng này của Lương Yên lại không quen chút nào.

Lỗi tai Lương Yên cũng đỏ bừng, nhìn vào chiếc gương trước mặt không ngừng soi đi soi lại, vừa không nỡ bỏ chiếc váy tiên nữ xinh đẹp thế này, vừa xấu hổ không dám mặc ra ngoài.

Nói thật, chiếc váy này cô mặc vào cực kỳ vừa người, bất kể là thể mạnh về chiều cao hay dáng người đều được phô bày không bỏ sót điểm nào, đường vòng cung lộ ra trước ngực càng làm tăng thêm vẻ cuốn hút gợi cảm cho chiếc váy tiên nữ, khiến người ta mơ màng vô tận, nhưng chuyện Lương Yên cảm thấy xấu hổ khi mặc nó cũng là sự thật, bảo cô để lộ vai lộ chân có lẽ còn tạm được, nhưng lộ ngực, dường như hơi khó khăn.

Khương Mộc không thể làm gì khác hơn đành phải mặt dày gọi điện cho nhân viên quan hệ xã hội của nhãn hàng hỏi xem có thể đổi cho Lương Yên một bộ khác được không, dĩ nhiên cũng nhanh chóng nhận được câu trả lời, chiếc váy tiên nữ này chính là lễ phục mà bọn họ mong muốn được Lương Yên mặc xuất hiện trước ống kính nhất.

Nhãn hiệu tài trợ sở dĩ được gọi là nhãn hiệu tài trợ là do nắm ở quyền phát biểu tuyệt đối và nắm quyền quyết định trong tay. Không ít các nữ minh tinh trong làng giải trí mặc những bộ lễ phục xuất hiện trước mặt công chúng bị người qua đường chê bai xấu xí già dặn này nọ, chẳng lẽ lúc đầu thử quần áo không có stylist hay người nào đó có con mắt thẩm mỹ đứng bên cạnh sao? Thật ra thì không phải là bọn họ không có mắt thẩm mỹ, dĩ nhiên đương sự và những nhân viên trong ê kíp xung quanh cũng biết bộ lễ phục này không hợp với mình, nhưng thân là đại sứ hoặc người phát ngôn của nhãn hàng xa

xỉ nổi tiếng, từ trước đến nay người ta muốn bạn mặc cái gì thì bạn nhất định phải mặc cái đó, căn bản không có quyền lựa chọn, bạn muốn chấm dứt hợp đồng với nhãn hiệu cũng được, bất cứ lúc nào người ta cũng có thể đổi người, phía sau còn có một đám nữ minh tinh đang giành giệt nhau đến sứt đầu mẻ trán đấy.

Khương Mộc gọi điện cho nhân viên quan hệ xã hội của nhãn hàng, đã quá cẩn thận từng ly từng tý lại cẩn thận từng ly từng tý rồi.

“Làm sao bây giờ?” Khương Mộc nhìn Lương Yên, “Nếu như cô thực sự không muốn mặc cái này xuất hiện, vậy chúng nghĩ cách khác.”

Lương Yên lẩm bẩm: “Còn có cách nào nữa sao?”

Tìm đến cô cho mượn trang phục cũng chỉ có nhãn hiệu kia, cho nên một là phải mặc chiếc váy tiên nữ hàng hiệu xa xỉ này, hai là tự mình đi tìm hàng fake.

Nhưng chỉ với chất liệu bông bệnh thấp thoáng tựa như mây khói lúc ẩn lúc hiện lúc đi đi lại lại của chiếc váy trên người cô đã là điều mà các stylist bình thường mãi mãi cũng không làm được.

Lương Yên nghĩ đến các nữ minh tinh cũng có thể dũng cảm để lộ những bộ phận nhạy cảm ở trên thảm đỏ, sau đó lại cúi đầu nhìn chiếc váy tiên nữ chỉ để lộ da thịt trắng như tuyết trước ngực trên người mình.

Cô vỗ vỗ gò má nóng bừng: “Mặc.”

Buổi dạ tiệc ngày hôm đó, Lương Yên xin phép đoàn làm phim nghỉ một ngày.

Tất cả mọi người trong đoàn làm phim đều biết Lương Yên sẽ tham

gia vào buổi dạ tiệc “Duyệt Tú” uy tín được tổ chức mỗi năm một lần, cho nên vô cùng sang khoai đồng ý.

Thời gian bắt đầu thẩm đồ là năm giờ chiều, Lương Yên dành thời gian đi làm spa toàn thân một lần, nhãn hiệu thời trang kia không những chỉ cho cô mượn lễ phục mà còn cất giữ một ê kíp tạo hình chuyên nghiệp đến đây, mới tám giờ sáng đã bắt đầu đến trang điểm cho Lương Yên.

Từ lúc Lương Yên xuất đạo cho đến tận bây giờ vẫn luôn chỉ có một mình Khương Mộc đồng hành bên cạnh, những kỹ năng make up hay lựa chọn quần áo phù hợp ở những cô gái bình thường khác cô đều tự làm rất tốt, nhưng so với các nhân viên trang điểm chuyên nghiệp vẫn chênh lệch một trời một vực. Trước kia tự mình make up cũng có thể dựa vào giá trị nhan sắc mở một đường máu hoàn toàn là nhờ căn cơ của bản thân có thể đánh, hôm nay lại thay bằng ê kíp chuyên nghiệp của một thương hiệu thời trang nổi tiếng, dùng từ nghĩ mà Khương Mộc đã hình dung là quả thực đáng sợ.

Lương Yên cảm nhận được nhân viên trang điểm đang bôi bôi trét trét trên mình một tầng lại một tầng phấn, có đôi khi nhìn như chỉ trang điểm nhẹ nhưng thực ra lại không biết bao nhiêu lớp phấn rồi, hoàn toàn đều dựa vào trình độ bậc thầy của các nhân viên trang điểm.

Mái tóc cô được vén thấp, lộ ra khuôn mặt hoàn mỹ không tỳ vết, bên tai chỉ mang một đôi bông tai hình nhánh cây màu bạc, còn lại trên người không có bất kỳ đồ trang sức dư thừa nào khác, nhìn cô lúc này giống như một đứa trẻ đi lạc trong khu rừng rậm quỉ quái.

Chuyên viên trang điểm vô cùng hài lòng với căn cơ của Lương Yên, kiêu ngạo thưởng thức tác phẩm của bản thân.

Lương Yên chỉnh trang xong, lại cúi đầu xuống nhìn da thịt trắng như tuyết trước ngực mình. Cô cắn cắn môi, suýt ra dọc đường vẫn một mực che chắn kín mít vùng ngực, chiếc xe Mercedes màu đen

mà ban tổ chức “Duyệt tú” cắt cử đến đón cô chạy băng băng đi đến phía thảm đỏ.

Ban tổ chức chương trình cũng rất biết cách bắt kịp thời đại, trong hai năm trở lại đây đã chuyển sang phát sóng trực tiếp toàn bộ chương trình từ đầu đến cuối bao gồm cả hình ảnh đi thảm đỏ của các khách mời.

Các khán giả qua đường, người hâm mộ đang ngồi trước màn hình xem phát sóng trực tiếp đều ôm tâm trạng háo hức chờ đợi màn tranh đấu khốc liệt giữa các nữ minh tinh mỗi năm chỉ có một lần này.

Hai bên thảm đỏ dài khoảng chừng hai mươi mét được vây quanh bởi một đám nhiếp ảnh gia đông nghìn nghịt, mỗi một người đều giơ cao “đoản pháo*” của mình bày binh bố trận sẵn sàng đón địch chờ đợi màn mở đầu.

Đúng năm giờ chiều, chương trình đi thảm đỏ chính thức bắt đầu.

Thứ tự của các nữ minh tinh bước lên thảm đỏ cũng được thực hiện một cách nghiêm ngặt, cái tên thứ nhất ra sân khấu chính là tân ảnh hậu trẻ tuổi nhất trong lịch sử có thành tích nhất ky tuyệt trần- Diệp Tô, và người cuối cùng là ảnh hậu quốc tế, ba lần đạt giải Kim Vàng Thành tựu trọn đời**, nữ minh tinh lão làng sáu mươi tuổi Lý Nhã.

(**Giải thưởng Thành tựu trọn đời là một giải thưởng lớn được trao cho một người có đóng góp quan trọng cho một ngành công nghiệp nào đó.)

Lương Yên là người thứ mười bảy bước ra thảm đỏ.

Đúng năm giờ chiều, chiếc xe sang trọng đầu tiên xuất hiện trước thảm đỏ, cánh cửa màu đen được mở ra, đôi giày cao gót của Diệp Tô chậm rãi đạp trên mặt đất, chương trình thảm đỏ chính thức bắt đầu.

Bầu không khí xung quanh tràn ngập tiếng lách tách lách tách của máy ảnh, ánh đèn flash chói mắt khiến khiến người ra gần như không thể mở mắt ra được.

Ống kính máy quay của cameraman hướng từ dưới lên trên, cuối cùng dừng lại trên khuôn mặt mang theo một cười kiêu hãnh của Diệp Tô.

Đạn mạc bên dưới video truyền hình trực tiếp vô cùng tung bừng phấn khích.

[A a a a a Diệp Tô!]

[Khuôn mặt điện ảnh trời sinh, quá đẹp.]

[Hu hu hu, người phụ nữ ngày, cô ấy đã có chồng, thậm chí còn có đứa nhỏ rồi.]

[Lần này không mang thai, cuối cùng Kỷ Hằng cũng không cần vác đao chạy đến mặc thêm áo cho Diệp Tô rồi ha ha ha.]

[Chỉ cần nghĩ đến hôn lễ của hai người bọn họ tôi lại muốn khóc.]

Từ lúc Diệp Tô xuất hiện trong ống kính máy quay, màn đi thăm đồ này chính thức bắt đầu.

Các nữ minh tinh khác cũng bắt đầu lục tục lên sân khấu.

Tám thăm đồ dài hai mươi mét, thường sẽ có bảy tám nữ minh tinh đi cùng một lúc.

Thăm đồ của “Duyệt Tú” rất ngắn, vì thế muốn hình ảnh của mình xuất hiện trước ống kính nhiều hơn, các nữ minh tinh đều lựa chọn đi hình chữ “z”, quãng đường dài hai mươi mét kia đi càng chậm càng tốt, không thể để cho bất kỳ nhiếp ảnh gia của bên nào để lỡ

mất việc chụp ảnh mình, không muốn bỏ qua bất kỳ cơ hội nào lộ diện trước mặt công chúng. Nhưng những người đang đứng trên đỉnh kim tự tháp giống như Diệp Tô và Lý Nhã căn bản không cần quan tâm ống kính sẽ như thế nào, dẫu sao bọn họ đi đến đâu cũng đã là tiêu điểm của mọi ánh nhìn, nhưng các tiểu hoa đán vất vả lắm mới được nhận được thiệp mời đến đây thì phải cố gắng hao tổn tâm tư tìm cách ở lại thăm đở lâu thêm một chút nữa.

Lúc Lương Yên đến địa điểm diễn ra chương trình đã thấy tám nữ minh tinh đang tạo dáng trên thảm đỏ, có hai người đứng bên cạnh nhau âm thầm đo sắc đẹp của mình, cũng có người không ngừng phát phát tay về phía ống kính, tất cả đều lẳng lặng cọt cọt lui không chịu rời đi.

Các khán giả xem phát sóng trực tiếp cũng hơi bực mình.

[Bạch Dĩnh, chỉ có hai mươi mét mà cô đã đi mười phút rồi đấy.]

[Ha ha ha ha, Nhạc San và Phùng Kỳ Y chị chị em em tốt quá ha.]

[Tôi nhìn cái cảnh này đến phát ngán rồi.]

[Nhìn kỹ bộ lễ phục của Vương Nhiên hôm nay là xem, nhất định là hàng fake.]

....

Cách cánh cửa kính, Lương Yên chăm chú nhìn những ánh đèn flash của máy ảnh không ngừng lóe lên ở hai bên thảm đỏ.

Cô bị mất trí nhớ, lại vừa mới thoát khỏi cái bóng tâm lý của một nhân vật nhỏ trong suốt không bao lâu, đây là lần đầu tiên cô được bước trên thảm đỏ, hơn nữa còn là một tấm thảm đỏ quan trọng như lúc này, khẩn trương đến mức lòng bàn tay đổ đầy mồ hôi.

Không thể rụt rè hoảng hốt, Lương Yên tự nói với chính mình.

Cô cúi đầu, bỏ bàn tay vẫn luôn che chắn trước ngực ra.

Lương Yên lấy hết dũng khí, mở cửa xe và đi ra ngoài.

Bên ngoài đều là âm thanh lách tách lách tách của ánh đèn flash lóe lên cùng với tiếng nhiếp ảnh gia thay nhau nói “XXX nhìn bên này”.

Lương Yên đứng ở điểm đầu thảm đỏ, cảm nhận được cái nhận cái lạnh lẽ của da thịt lộ liễu trước ngực tiếp xúc với không khí lạnh lẽ, vành tai lập tức đỏ bừng.

Cô nhin xuống xúc động muốn đưa tay lên che ngực, cố gắng tự nhủ chính mình không sao cả, không sao cả, một chút da thịt này đứng trước mặt những minh tinh khác mà nói cũng chỉ là trình độ mẫu giáo mà thôi.

Tuy là nói như vậy, nhưng lúc thực sự bước thảm đỏ, cảm nhận được ống kính camera đang nhắm ngay về phía mình, trong lòng vẫn hốt hoảng không thôi.

Mặc dù trong lòng đang vô cùng khẩn trương hốt hoảng, lỗ tai đang đỏ bừng, nhưng trên trên khuôn mặt vẫn nở một nụ cười khéo léo.

Lúc hình ảnh Lương Yên với bộ váy tiên nữ màu đỏ nổi bật xuất hiện trong màn hình phát sóng trực tiếp.

Các fan cũng hơi sửng sốt, có phần kinh hãi.

[Trời ơi, giá trị nhan sắc này, quỳ.]

[Chiếc váy này đẹp quá đi mất! Không tôi sai rồi, Lương Yên càng đẹp hơn!]

[A a a a, cô ấy không phải là người mà là tiên nữ.]

[Đôi bông tai đẹp quá! Hình như cái này chỉ có trong cổ tích mà thôi.]

[Cả người Lương Yên như bừng sáng ánh hào quang!]

[Dáng người này, mặc trên người một chiếc váy chữ V khoét sâu mà cũng có thể toát lên khí chất thần tiên phiêu bồng như vậy, thực sự.]

[Mọi người hãy cùng rú theo tôi nào: Không được nhìn chăm chăm vào ngực, không được nhìn chăm chăm vào ngực, không được nhìn chăm chăm vào ngực, không được kinh nhỡn tiểu tiên nữ, không được khinh nhỡn tiểu tiên nữ.]

.....

Lương Yên lại ưỡn ngực đi về trước một lần nữa, mặc dù cảm nhận được tất cả ánh mắt lẫn ống kính máy quay của những người xung quanh đều đang tập trung về mình khiến da đầu hơi tê dại.

Lòng bàn tay siết chặt đồ đầy mồ hôi, giày cao gót vững vàng đạp trên mặt đất, ngẩng đầu ưỡn ngực, nhìn thẳng về phía trước, nước chân kiên định, tiếng bước chân mạnh mẽ có lực “lộc cộc” vang lên, dũng cảm đi lên, thậm chí còn không quay đầu nhìn lại dấu chỉ một lần, nhanh chóng vượt qua một người lại một người đi thăm dò trước qua, tựa như đang thi đi bộ marathon, chẳng mấy chốc đã đi hết thăm dò.

Nhiếp ảnh gia:???

Khán giả xem phát sóng trực tiếp:???

Các nhiếp ảnh gia vừa mới chuẩn bị căn chỉnh góc độ cho những bức ảnh lớn xinh đẹp nhất, fan hâm mộ đang chuẩn bị điên cuồng liếm nhan thì đã thấy Lương Yên biến mất ở đầu thăm dò và xuất hiện ở cuối thăm dò.

Ở giữa thăm dò chỉ dừng lại một giây, tổng cộng từ đầu đến cuối

khoảng chừng nửa phút.

Vì thấy tất cả mọi người đều chỉ thấy được một người phụ nữ mặc một chiếc váy màu đỏ tựa như yêu tinh ma mị, lướt qua màn hình nhanh như một cơn gió.

Chuyện này, chuyện này, chuyện này, quá nhanh rồi!

Các tiên nữ đều tùy hứng như vậy sao?

Trai tim Lương Yên vẫn luôn ở trong tình trạng căng thẳng, cuối cùng cũng đã đi xong thăm dò, sau đó lập tức đưa tay che chắn trước ngực, thoải mái rồi.

Ngay khi cô đang chuẩn bị thở phào nhẹ nhõm một cái thì lúc này lại đột nhiên nghe được có tiếng người gọi mình trong số nhóm các nhiếp ảnh gia phía sau:

“Lương Yên, quay lại.”

Chương 54

Sau khi Lương Yên nghe được âm thanh ấy thì sửng sốt trong chốc lát.

Ai đang gọi cô vậy?

Các fan đang ngồi trước màn hình xem phát sóng trực tiếp cũng nghe thấy giọng nói của nhiếp ảnh gia, vì thế điên cuồng spam đạn mạt vừa dày vừa nặng:

[Lương Yên, quay lại.]

[Lương Yên, quay lại.]

[Lương Yên, quay lại.]

... ..

Về mặt đạo diễn đứng ra tổ chức chương trình cũng vô cùng khiếp sợ.

Từ lúc bước chân vào cái nghề này cho đến nay, hắn đã từng gặp qua vô số minh tinh lớn nhỏ lẻ mà lẻ mề ăn vạ không đi ở trên thảm đỏ, lần đầu tiên thấy một người đi thảm đỏ mà tựa như gió thổi* dưới chân, rất sợ phải ở đây lâu thêm một giây nào nữa.

(Nguyên văn: 生风: Sinh phong: Ẩn dụ cho việc tạo ra một động lực hoặc sự kích thích đáng kinh ngạc.)

Lương Yên nghiêng đầu nhìn lại, lấy tay mình che chắn kín mít vùng

ngực lộ ra bên ngoài, sau đó quyết định tiếp tục đi về phía trước.

Đạo diễn vội vàng khom lưng xông vào ngăn Lương Yên lại: “Nhanh nhanh nhanh, nhanh quay về bắt đầu đi lại một lần nữa.”

Lương Yên: “Hả?”

Đạo diễn giữ chặt cổ tay cô kéo về phía thảm đỏ: “Cô đi quá nhanh khiến nhiếp ảnh gia không thể chụp hình được.”

Lương Yên: “Nhưng mà tôi đã...”

“Không sao đâu.” Đạo diễn cắt ngang lời nói của cô: “Đi lại một lần nữa, không được đi nhanh quá, ít nhất cũng phải duy trì khoảng ba phút.”

Lương Yên còn chưa kịp phản bác thì đã bị hấn dẫn đến đầu thảm đỏ.

Sau đó đạo diễn tiếp tục khom lưng chạy khỏi hiện trường.

Lương Yên một mình đứng trên đầu thảm đỏ, tất cả ống kính máy ảnh của nhiếp ảnh gia đều đồng loạt hướng về phía cô.

“Lương Yên, nhìn bên này.” Máy nhiếp ảnh gia đứng ở các hướng khác nhau đồng thời rít gọi tên cô.

Lúc này Lương Yên đang cưỡi trên lưng cạp khó leo xuống, chỉ đành phải chậm rãi buông bàn tay trái đang che trên ngực xuống, trong lòng tự nhủ phải kiên trì đến cùng, khóe miệng nặn ra một nụ cười tươi tắn rồi bước vào chiến trường một lần nữa.

Khung cảnh trước mắt tràn ngập ánh sáng lập lòe của ánh đèn flash.

Lương Yên vẫn luôn cánh cánh câu nói “ít nhất cũng phải duy trì

khoảng ba phút” kia của đạo diễn, không còn cách nào khác, chỉ có thể dừng lại đi, đi lại dừng trên thảm đỏ, bước chân theo hình chữ “Z”.

Tay trái chống nạnh ở ngang hông, hít thở sâu một hơi, sau đó nhìn về những ống kính máy ảnh đen ngòm phía trước.

Tiếng chập lách tách lách tách vang lên không ngừng.

Lương Yên nhìn những camera kia, cố gắng nhịn xuống xúc động muốn đưa tay lên che ngực.

Không sao đâu, không sao đâu, trong lòng Lương Yên vẫn luôn an ủi chính mình, đã là năm nào rồi mà vẫn còn cổ lỗ sĩ như vậy, ai muốn nhìn ngực mày chứ, cũng chẳng có mấy lượng thịt trên người.

Mặc dù nói thì nói như thế, nhưng lúc Lương Yên mặt với ống kính, rõ ràng nụ cười trên khuôn mặt vẫn có hơi khắt trương không được tự nhiên, hơn nữa vành tai vốn dĩ đã trắng nõn nà, chỉ cần dùng mắt thường cũng có thể thấy được tốc độ càng ngày càng đỏ của nó.

Đạo diễn cũng rất có năng lực chuyên môn, những cảnh quay của Lương Yên trong lúc truyền hình trực tiếp vô cùng đầy đủ, từ làn váy tung bay mơ mộng thanh lịch chậm rãi hướng lên lên, sau đó là đến vòng eo nhỏ yêu kiều thon thả chỉ một tay cũng có thể ôm hết. Rồi khi ống kính lướt ngang qua ngực, đạ n mặc vốn dĩ vẫn đang đắm chìm trong vẻ đẹp mộng ảo của làn váy tiên nữ kia bỗng nhiên trở nên dày đặc lạ thường, che kín mít toàn bộ hình ảnh trên màn hình, sau đó tất cả đều biến thành:

[Nanh sói ở đây, đạ nạc hộ thể!]

[Không được nhìn chăm chăm vào ngực, không được nhìn chăm chăm vào ngực, không được nhìn chăm chăm vào ngực, không được kinh nhờn tiên nữ, không được khinh nhờn tiên nữ, không được khinh nhờn tiên nữ.]

[Đường sự nghiệp* của Lương Yên đã được nanh sói bảo vệ, mấy người không được nhìn.]

(*Đường sự nghiệp: 事业线: Ý chỉ những đường vân trong lòng bàn tay, nam trái nữ phải, trong lòng bàn tay có ba đường kẻ, theo quan niệm thì đường chính giữa là đường sự nghiệp. Hiện nay cụm từ này đã được suy rộng ra đến trên người các ngôi sao nổi tiếng, đặc biệt là các nữ minh tinh, chỉ khe rãnh giữa hai bầu ngực, bởi vì hành động vô tình hay cố ý để lộ khe rãnh kia sẽ làm tăng khả năng được chú ý, góp một phần nhỏ vào sự phát triển của sự nghiệp.]

[Giàu mạnh, dân chủ, văn minh, hài hòa, tự do, bình đẳng, công chính, pháp trị, yêu nước, kính trọng, trung thực, thân thiện.]

[Hình ảnh này đã bị nanh sói nhận thầu rồi!]

Lúc này những quần chúng ăn dưa xem phát sóng trực tiếp mới phát hiện ra fanclub Nanh nói của Lương Yên đã đến rồi, những bình luận spam của fandom này có tổ chức có ghi chép đầy đủ, vẫn một mực thề phải chờ đợi Lương Yên của bọn họ lộ ra đường sự nghiệp mới thôi.

Hóa ra đây chính là đám fan đã đứng mũi chịu sào cười nhạo Lương Yên hát dở tệ ư, nhưng không ngờ chủ hộ thể lại còn rất keo kiệt, những người qua đường xem phát sóng trực tiếp đều không khỏi cảm thấy buồn cười.

Ống kính máy quay nhanh chóng chuyển đến trên mặt Lương Yên.

Lương Yên trong màn ảnh ngũ quan sắc sảo, trang điểm mê người, quả thực rất xứng đáng với danh hiệu nhan bá của mình, chỉ là nụ cười trên khuôn mặt ấy dường như có chút kỳ quái, có vẻ không được tự nhiên cho lắm.

Hôm nay Lương Yên đeo một chiếc khuyên tai hình nhánh cây bên

tai trái như một điểm nhấn vô cùng bắt mắt cho chiếc váy tiên nữ theo chủ đề tiên nữ rừng xanh trên người cô. Chuyên gia quay phim quay thịnh thế mỹ nhân này đủ rồi, vì thế chờ đến khi Lương Yên xoay người tiếp tục đi về phía trước mới tập trung đặc tả tai trái của cô.

Cho nên ngoại trừ chiếc khuyên tai tinh xảo hình nhánh cây kia, lỗ tai đã đỏ bừng như một quả anh đào nhỏ của Lương Yên cũng đồng thời xuất hiện trên màn hình.

Quần chúng vây xem:???

[Tại sao lỗ tai cô ấy lại đỏ thành ra thế này?]

[Nụ cười không được tự nhiên, cộng thêm vành tai đỏ bừng, tất cả đều là biểu hiện của sự khấn trương và xấu hổ.]

[Cho nên nói Lương Yên đang xấu hổ sao?]

[Nhưng tại sao lại xấu hổ mời được.]

[Vừa rồi vẫn luôn bị fans điên cuồng spam bình luận bảo vệ đường sự nghiệp khoa nhi?]

[Nhìn vẻ mặt không được tự nhiên cùng với lỗ tai đỏ rực của cô ấy kia.]

[Ha ha ha ha ha ha ha, có vẻ là như vậy đấy.]

Tất cả quần chúng vây xem nhất thời bị lỗ tai đỏ bừng của Lương Yên “manh” đến rồi.

Chuyện này đáng yêu quá đi mất.

Bên dưới đạn mạc tràn ngập bầu không khí vui vẻ:

[Ha ha ha ha ha ha Có lẽ Lương Yên đang xấu hổ thật.]

[Má ơi, chẳng trách nụ cười của cô ấy dường như có gì đó là lạ ha ha ha ha ha ha.]

[Chút chuyện đường sự nghiệp này cũng phải xấu hổ sao.]

[Vành tai đỏ bừng kia thật dễ thương!]

[Có những người ngoài mặt vẫn tỏ ra rất bình tĩnh, nhưng thực tế thì lỗ tai sớm đã đỏ bừng một mảnh rồi ha ha ha ha ha ha.]

[Thảo nào lần đầu tiên lại đi nhanh như vậy, nhất định là vì xấu hổ nên không muốn đứng trước ống kính quá lâu.]

[Cho nên Lương Yên đã vất vả đi hết một đoạn thảm đỏ kia rồi, nhưng lại không ngờ rằng còn bị đạo diễn kéo về lần hai, đau lòng Lương bảo thủ quá đi ha ha ha ha ha ha.]

[Lương bảo thủ ha ha ha ha ha ha.]

[Lương Yên thật thê thảm ha ha ha ha ha ha.]

[Lương Yên thật thê thảm ha ha ha ha ha ha.]

[Sau khi trở về nhìn thấy những bức ảnh trên thảm đỏ của bình, chắc chắn Lương bảo thủ sẽ càng xấu hổ cho mà xem, mấy người không được xem nha nha nha.]

... ..

Lương Yên cảm thấy đi ba phút trên thảm đỏ mà tựa như một ngày bằng một năm, trong lòng vẫn không ngừng đếm từng giây từng giây, chờ đến khi đếm đến con số hai phút năm mươi chín giây, cuối cùng thảm đỏ cũng đã kết thúc.

Cô vừa xoay người một cái thì đã lập tức đưa tay lên che ngực.

Một màn này vừa khéo lại xuất hiện trong ống kính truyền hình trực tiếp ở thảm đỏ.

Hoàn toàn chứng thực biệt danh mới “Lương bảo thủ” của cô.

Thảm đỏ còn chưa kết thúc, hai cái tên “#Chiếc váy tiên nữ của Lương Yên” và “#Lương bảo thủ” đã đồng thời leo lên hot search.

Hình ảnh đi thảm đỏ chưa qua chĩnh của Lương Yên theo đó cũng được official weibo Duyệt Tú đăng tải.

Official Weibo Duyệt Tú cũng đồng thời đăng tải những hình ảnh thảm đỏ của các minh tinh khác trong đêm nay, bên dưới bình luận hầu hết đều là khổng bình của người hâm mộ minh tinh đó, những khổng bình người khác đều là “Mỹ mỹ mỹ” hay “Tiên tiên tiên”, chỉ có dưới hình ảnh Lương Yên thì các fans lại sôi nổi spam: “Trái tim Lương Yên rất đau ha ha ha ha ha ha.”

Những người qua đường không xem phát sóng trực tiếp thông qua hot search nhìn thấy hình ảnh Lương Yên mặc trên người một bộ váy tiên nữ màu đỏ tựa như một nữ thần của rừng xanh dáng vẻ vô cùng kiều diễm, sau đó lại xem được cảnh quay đặc tả lỗ tai đỏ bừng của cô và hành động lập tức lấy tay che ngực ngay khi vừa bước ra thảm đỏ, nhất thời cảm thấy dễ thương không thể nói thành lời.

[Lương bảo thủ, cô cảm thấy xấu hổ cái gì! Nếu như tôi cũng có một khuôn mặt xinh đẹp và dáng người như cô thì mỗi ngày hận không thể cởi trần ra mà khoe đấy!]

[Ai bảo lần đầu tiên cô lại ngại ngùng đi nhanh như vậy làm gì, sau đó không phải vẫn bị bắt trở về đi một lần nữa sao ha ha ha.]

[Còn bị đạo diễn ra lệnh cưỡng chế phải đi ba phút trở lên nữa chứ,

để cho Lương bảo thủ hướng về phía ống kính của tất cả nhiếp ảnh gia công khai tử hình ha ha ha ha ha.]

[Một cô gái vừa xinh đẹp vừa đáng yêu lại còn biết xấu hổ, chuyển phần chuyển phần* thôi.]

(Chuyển phần: Có thể xem như là từ một người qua đường chuyển sang làm người hâm mộ.)

Thế là fanclub “ Nanh sói tụ tập” lại được lại một phen nhức đầu khi phải đối mặt với làn sóng thông báo xin gia nhập vào fandom dữ dội.

Cô gái quý báu của bọn họ càng ngày càng được nhiều người biết đến.

....

Lương Yên vừa đi đến hậu trường, Khương Mộc đã mang áo choàng lại đây cho cô.

Lương Yên phủ thêm áo choàng lên vai, từ lúc bắt đầu mặc bộ váy tiên nữ này trái tim nhỏ bé vẫn luôn run rẩy cẩn thận từng chút một cuối cùng cũng có thể bình thường trở lại.

Chạng vạng tối trong những ngày tháng tư vẫn rất lạnh, hầu hết các nữ minh tinh sau khi đi thăm đồ xong đều mặc thêm áo choàng hoặc áo khoác, cho nên) Lương Yên cũng sẽ không tỏ ra quá đặc biệt.

Lương Yên cầm lấy ly giữ nhiệt lên uống một ngụm nước ấm.

Sau khi đi hết thăm đồ, các nghệ sĩ sẽ có hai tiếng đồng hồ nghỉ ngơi và ăn cơm, sau đó sẽ là buổi lễ từ thiện “Duyệt Tú” long trọng của tối hôm nay.

Bảng xếp hạng hotsearch đêm nay cũng giống như những năm trước, phần lớn đều là các tin tức có liên quan đến “Duyệt Tú”,

không bao lâu sau Lương Yên đã biết bản thân mình cũng vinh dự được lọt vào hot search.

Giữa một đồng đề tài với những từ ngữ mỹ mỹ mỹ tiên tiên tiên trong hot search, “Lương bảo thủ” đứng ra bao vây tiêu diệt, thậm chí còn thắng cả “#Chiếc váy tiên nữ của Lương Yên”, dững cảm công thành đoạt đất tiến thẳng lên vị trí thứ nhất.

Sau khi Lương Yên nhìn thấy hot search này lại cảm thấy xấu hổ đưa tay che kín lỗ tai không chịu thua kém này của mình.

Hu hu hu bị phát hiện rồi.

Tiếp đó lại kéo xuống một chút nữa thì thấy có fan cười nhạo tiếng hát chết chóc của mình xong lại đang cười đường sự nghiệp trẻ con cô.

Lương Yên cúi đầu nhìn xuống ngực mình: “.....”

Ai trẻ con chứ! Rõ ràng là do cô không độn ngực lên mà, những thứ như đường sự nghiệp gì đó này, chỉ cần là phụ nữ, chỉ cần độn lên một chút thì đã có rồi đấy!

Thật tức chết mà.

Lương Yên nghỉ ngơi rồi ăn uống chút gì đó trong phòng nghỉ mà ban tổ chức sắp xếp cho mình, sau đó trang điểm lại rồi đi đến nhà vệ sinh một chuyến.

Trong nhà vệ sinh nữ, Khương Mộc là đàn ông không tiện đến quá gần, vì thế chỉ có thể đứng ở khúc quanh hành lang chờ cô đi ra.

Lương Yên vô cùng cẩn thận xách váy vào buồng vệ sinh, sau khi giải quyết vấn đề cá nhân xong xuôi đang chuẩn bị đi ra ngoài thì đúng lúc này lại nghe thấy bên ngoài có người vừa nói chuyện vừa bước vào.

“Lương bảo thủ ư? Có mà Lương trà xanh* thì có.”

(*Trà xanh: 绿茶 là một tiếng lóng của Trung Quốc chỉ những cô gái thích giả vờ yếu đuối trong sáng thuần khiết nhưng bản chất bên trong lại là một con người mưu mô toan tính.)

Cánh tay Lương Yên đang chuẩn bị mở cửa dừng lại một chút, đứng trong buồng vệ sinh lẳng lẳng lắng nghe.

“Còn không phải là trà xanh sao? Nếu như cô ta không phải là người thích dùng những thủ đoạn bẩn thỉu mưu mô chước quỷ thì năm đó tại sao lại kết hôn với Lục Lâm Thành.”

“Cái gì mà Lương bảo thủ với Chiếc váy tiên nữ chứ, người này muốn mua hot search đến mức ngay cả mặt mũi của mình cũng không cần nữa rồi, rốt cuộc Lục Lâm Thành đã cho cô ta bao nhiêu tiền bồi thường sau ly hôn chứ?”

“Còn có chiếc váy cô ta đang mặc trên người kia nữa, chỉ cần nhìn một cái cũng có thể nhận ra được là hàng fake, mình tinh ở trong nước được nhãn hiệu nổi tiếng kia hào phóng cho mượn cũng chỉ có một mình Diệp Tô, sao có thể cho một người như cô ta mượn được chứ, có chăng cũng chỉ là sản phẩm lỗi thời mà thôi, chờ bị bóc ra rồi bị giới thời trang xóa tên đi ha ha.”

“Nhưng mà khiến bản thân mình trở nên nổi bật thì có ích gì chứ, cuối cùng cô ta cũng chỉ là một người phụ nữ bị Lục Lâm Thành vứt bỏ mà thôi, có khi thời gian để mua hot search kia cô ta nên dùng để diễn một vài bộ lôị kịch* cung cấp một vài meme sống động thực tế thì hơn ha ha ha.”

(Lôị kịch: 雷剧 đề cập đến những phim truyền hình cổ trang, hiện khiến khán giả khiếp sợ, dở khóc dở cười. Đặc điểm của những bộ phim này là có điểm đánh giá thấp, tỷ lệ khán giả cao, mức độ phổ biến lớn nhưng đồng thời cũng có rất nhiều lời chỉ trích chê bai.)

“Điều quan trọng là cô ta còn nuôi Tiểu bạch kiểm có tướng mạo giống Lục Lâm Thành, con mẹ nó chết cười tôi mất.”

“Tôi và Lục Lâm Thành thuận tình ly hôn, không có chuyện ai vứt bỏ ai cả.”

Ngay khi hai người phụ nữ đang nói chuyện hăng say, Lương Yên đột nhiên mở cánh cửa phòng vệ sinh ra, lạnh mặt đi đến.

Hai người bên ngoài đang đứng trước gương tô lại son môi lập tức giật mình khiếp sợ.

Lương Yên nhìn khuôn mặt của hai người phụ nữ được phản chiếu trong gương, là Bạch Dĩnh và Tần Nguyệt Thi.

Bạch Dĩnh thì thôi đi, Lương Yên và cô ta không quen biết cũng chưa từng gặp nhau, nhưng lúc Lương Yên nhìn thấy Tần Nguyệt Thi ở bên cạnh, trong lòng hơi ngạc nhiên.

Trong “Sự thách thức của người dũng cảm”- chương trình tạp kỹ đầu tiên mà cô tham gia sau khi mất trí nhớ, cô và Tần Nguyệt Thi cùng được mời làm khách quý, vào thời điểm đó mặc dù hai người các cô không thể nói là quá thân thiết, nhưng vẫn luôn giữ hòa khí tối thiểu của những đồng nghiệp cùng hợp tác với nhau, nhưng không thể ngờ được sau lưng cô, cô ta lại bày ra sắc mặt như thế này.

Sợ rằng là do lúc ấy Lương Yên dọn gạch đã mang lại một số lượng người hâm mộ nhất định, sau đó sức nóng của CP Lương Yên và Nghiêm Chuẩn đã đoạt mất ngọn gió* vốn dĩ cũng được marketing account hâm nóng của Tần Nguyệt Thi, có lẽ cô ta vẫn luôn ghi hận trong lòng.

Bạch Dĩnh và Tần Nguyệt Thi không thể ngờ được rằng Lương Yên lại có mặt trong nhà vệ sinh ngay đúng lúc này, đồng thời lui về sau

một bước.

“Cô đã nghe hết rồi?” Bạch Dĩnh đưa tay kéo kéo Tần Nguyệt Thi đang vô cùng chột dạ ở bên cạnh, nhìn thẳng vào Lương Yên cười lạnh một tiếng.

“Đương nhiên tôi đã nghe được tất cả.” Lương Yên đi đến trước vòi nước rửa tay, sau đó kéo ra một tờ giấy vệ sinh, vừa lau tay vừa nhướn mày nhìn thẳng vào hai người phụ nữ trước mặt.

“Có lẽ nên để fan của các cô nghe được rốt cuộc thần tượng của mình là người như thế nào nhỉ.” Lương Yên ném giấy vệ sinh vào trong thùng rác.

Bạch Dĩnh bị vạch trần, thẹn quá hóa giận: “Cô cho rằng mình cao quý đến nhường nào? Chỉ là một khí phụ* bị Lục Lâm Thành một cước đá văng mà thôi.”

(Khí phụ: Người vợ bị ruồng bỏ.)

“Nói lại một lần cuối cùng, tôi và Lục Lâm Thành thuận tình ly hôn.” Lương Yên cho cô ta một cái liếc mắt sắc lẹm, “Ly hôn thì sao chứ, hai người chúng tôi quang minh chính đại kết hôn, quang minh chính đại ly hôn, còn hơn người nào đó phải làm tình nhân không thể mang ra ánh sáng nhỉ?” Lương Yên vừa nói, ánh mắt đồng thời liếc về phía Tần Nguyệt Thi.

Tần Nguyệt Thi vừa nghe đến hai chữ “Tình nhân” lập tức trở nên nóng nảy: “Cút.”

Lương Yên: “Ồ, còn có hot search, có người không cần phải bỏ tiền ra mua, chỉ cần tùy tiện nhắc một ngón tay cũng có thể lên, không phục sao? Không phục thì câm miệng, còn cái gì mà “Bạch Dĩnh kiêu diễm”” Lương Yên lại nhìn về phía khuôn mặt Bạch Dĩnh đã biến thành màu gan heo, “Một khuôn mặt chỉ toàn chứa silicon còn không biết xấu hổ mà mua hot search xinh đẹp với kiêu diễm, đến

cả tôi cũng phải xấu hổ thay cô.”

“Cô có bản lĩnh thì nói lại lần nữa.” Bạch Dĩnh tức giận đến mức trợn mắt phồng má, khuôn mặt trở nên vằn vện đang sợ.

Lương Yên hừ một tiếng, xách váy xoay người đi ra ngoài: “Lời đã nói ra tôi không muốn nói lại lần thứ hai, còn cái váy này, người ta có cho tôi mượn hay không là chuyện của tôi, nhưng mà tôi biết một chuyện, bọn họ nhất định sẽ không cho cô mượn.”

“Cô.” Bạch Dĩnh tức giận muốn xông lên, lại bị Tần Nguyệt Thi cố gắng giữ chặt cánh tay cô ta.

“Cô sợ cái gì mà sợ.” Dĩnh Dĩnh bị kéo trở về tức đến hộc máu quay lại quát mắng Tần Nguyệt Thi.

.....

Lương Yên nhìn thấy Khương Mộc đang đứng nơi khúc quanh của hành lang, rốt cuộc cũng thở phào nhẹ nhõm.

Cảm giác mắng người vô cùng thoải mái, nhưng nếu như Bạch Dĩnh là Tần Nguyệt Thi thực sự lao ra đánh nhau với cô, vậy thì sẽ gặp phiền phức rất lớn.

Cô không muốn đánh nhau với hai người phụ nữ kia chút nào cả, cho dù Tần Nguyệt Thi và Bạch Dĩnh cùng nhau hợp lực lại cũng không thể đánh thắng một người đã từng là vận động viên cử tạ như cô được. Nhưng cô sợ hai người kia đánh không được lại quay lại ăn vạ vu khống, đến lúc đó đầu tóc rối bù, cảnh tượng vừa xấu xí lại hạ thấp giá trị của bản thân mình.

Khương Mộc nhìn thấy Lương Yên đi ra, vội vàng chạy đến: “Tại sao lại đi lâu vậy?”

“Tìm thú vui.” Lương Yên cười đáp.

Khương Mộc nhìn nụ cười trên mặt Lương Yên, vẻ mặt đột nhiên trở nên nghiêm túc.

Lương Yên: “Có chuyện gì vậy? Không vui sao?”

Khương Mộc: “Tôi vừa mới nghe được một thông tin, hình như chồng trước của cô, Lục Lâm Thành hôm nay cũng đến.”

“Cái gì?” Lương Yên nghe được tin tức này thiếu chút nữa đã bị sặc bởi nước miếng của chính mình, “Không phải chỉ mời nữ minh tinh đến các hoạt động từ thiện, anh ta anh ta anh ta, anh ta đến đây làm gì?”

“Hội trưởng hội phụ nữ giới giải trí sao?”

Chương 55

Lúc Khương Mộc nghe được mấy chữ “Hội trưởng hội phụ nữ giới giải trí sao?” cũng không nhịn được bật cười, vô cùng tò mò rất cuộc trong não Lương Yên đang chứa cái gì, sau đó mới nói rõ lý do tại sao hôm nay Lục Lâm Thành lại đến đây.

Chủ đề tối nay là từ thiện, mà mấy năm nay Lục Lâm Thành vẫn luôn tích cực làm các hoạt động công ích, thậm chí anh ta còn thành lập một quỹ từ thiện trên danh nghĩa của mình để giúp đỡ những trẻ em nghèo khó vùng sâu vùng xa. Đến nay quỹ từ thiện kia vẫn phát triển rất tốt, cho nên lần này Lục Lâm Thành đến đây không phải với thân phận là một nghệ sĩ nổi tiếng mà là một người phụ trách cho quỹ từ thiện của mình.

“Vậy sao.” Lương Yên gật gật đầu, phỏng má khó hiểu. Tại sao cô lại luôn đứng phải chông trước ở trong mọi trường hợp thế này, thực sự không còn gì để nói mà.

Khương Mộc: “Cô không sợ lúng túng sao?”

“Sợ thì có ích gì chứ?” Lương Yên nhún vai, cũng đã cùng nhau tham gia một chương trình tạp kỹ, thậm chí còn mang theo đứa bé đến công viên trò chơi, bây giờ còn sợ cái quái gì nữa chứ.

Lục Lâm Thành không đi thăm dò như bao người khác mà trực tiếp tham gia và buổi dạ tiệc từ thiện luôn.

Người tài xế trung niên dày dặn kinh nghiệm lái xe vô cùng vững

chắc, Lục Lâm Thành ngồi ở hàng ghế sau.

Những ngón tay thon thả cân xứng của người đàn ông đang siết chặt lấy điện thoại di động, giao diện trên màn hình còn dừng lại ở một bài viết Weibo.

Chính là mấy cái hot search của buổi từ thiện long trọng vừa mới được lên, hot search “Lương bảo thủ” và “Chiếc váy tiên nữ của Lương Yên” vẫn còn chễm chệ trong danh sách, thậm chí còn chưa có dấu hiệu hạ nhiệt.

Anh click vào đề mục “Chiếc váy tiên nữ của Lương Yên” đầu tiên, nhìn thấy trong các bức ảnh thăm dò mới ra lò là hình ảnh Lương Yên mặc một chiếc váy tiên nữ màu đỏ của nhãn hàng V, cả người cô như tỏa ra thứ ánh sáng diễm lệ xinh đẹp không thể nói thành lời.

Ánh mắt Lục Lâm Thành tập trung vào vị trí nào đó trên người Lương Yên bị các Nanh sói điên cuồng gửi bình luận bảo vệ trong buổi phát sóng trực tiếp, anh nhìn một lát, sau đó cúi đầu, buồn bực xoa xoa khóe mắt.

Sớm biết thế này (thì) anh nên đích thân đến đó chọn chứ không phải là để bọn họ chọn một bộ lễ phục nào đó phù hợp với cô là được.

Nghĩ đến những ảnh chụp này cũng sẽ bị người đàn ông khác nhìn thấy, trong lòng anh lại cảm thấy không thoải mái chút nào.

Lục Lâm Thành cau mày, sau đó lại click vào hot search “Lương bảo thủ”.

Bức ảnh đi kèm với bài viết Weibo hấp dẫn này là hình ảnh Lương Yên lố tai đỏ bừng đứng cuối thảm đỏ lấy tay che kín vùng da thịt lộ ra trước ngực, cùng với bức ảnh vội vàng khoác áo choàng lên vai được nhân viên công tác chụp lại.

Lúc này chân mày Lục Lâm Thành vẫn luôn nhíu chặt mới dần dần giãn ra.

Hai tiếng nghỉ ngơi ăn uống sau khi đi thăm đồ xong kết thúc, dạ tiệc từ thiện “Duyệt Tú” chính thức được bắt đầu.

Lúc sắp đi vào hội trường bữa tiệc, Lương Yên cởi chiếc áo choàng trên vai xuống rồi đưa cho Khương Mộc.

Khương Mộc nhận lấy áo choàng: “Cô định không mặc thật sao?”

Lương Yên nâng cằm, khế cần rằng: “Không mặc.”

Bên trong hội trường hoạt động từ thiện có mở máy sưởi vô cùng ấm cúng, hơn nữa bất cứ lúc nào ống kính máy quay cũng có thể quét đến chỗ ngồi của các minh tinh, nếu còn khoác áo choàng nữa thì thực sự không thích hợp cho lắm. Mặc dù “Lương bảo thủ” cũng đã lên hot search rồi, cho dù cô lại ngại ngùng đi chăng nữa, lúc ở trên thảm đỏ đối mặt với vô số ống kính cũng cảm thấy khá thoải mái. Chỉ là việc bị người hâm mộ phát hiện ra lỗi tai đồ bưng và động tác che ngực là lúc cô đi xong thăm đồ rồi mới tình cờ bị chụp phải.

Các nữ minh tinh có mặt ngay lúc này ăn mặc mát mẻ hơn cô không ít, nếu như cô vẫn cứ một mực choàng áo kín mít như thế, không khỏi tỏ ra kiêu cách làm ra vẻ, sẽ khiến người khác hiềm nghi cô đây là đang cố tình tạo hình tượng, hơn nữa nhãn hiệu V kia hào phóng cho mô mượn lễ phục như thế chắc chắn sẽ không hy vọng cô xuất hiện trên màn ảnh với chiếc áo choàng bên ngoài đâu.

Nhưng mà cũng may không phải là thảm đỏ, ống kính máy quay và ánh mắt của những người ở đây chắc chắn sẽ không thể tập trung vào một mình cô được, tiêu điểm không ở trên người mình, trong lòng Lương Yên vững vàng hơn không ít.

Đã là năm 2019 rồi, Lương Yên mặc niệm.

Nhưng ngay khi cô vừa mới bước ra phòng nghỉ của mình thì lại oan gia ngõ hẹp đụng phải Bạch Dĩnh và Tần Nguyệt Thi cũng đang bước ra khỏi phòng nghỉ của nghệ sĩ.

Bạch Dĩnh đưa mắt nhìn Lương Yên từ trên xuống dưới một vòng, châm chọc nói: “Ai nha, sao Lương bảo thủ của chúng ta lại ăn cỏi mở thế này? Cô đang sợ vị đạo diễn hay tổng tài nào chường mắt cô sao?”

Trong buổi dạ tiệc tối nay, các nhân vật quan trọng ngoại trừ các nữ minh tinh thì còn có các tổng tài được mời đến hỗ trợ mạng lưới liên lạc và đạo diễn Vương Thuận Hoành đến tuyên truyền bộ phim điện ảnh mới.

Lương Yên thực sự không biết phải nói gì với hai người đàn bà âm hồn bất tán này nữa, cười lạnh một tiếng: “Có chường mắt với tôi hay không thì chưa biết được, nhưng tôi biết chắc chắn một điều rằng, mấy người bọn họ nhất định sẽ kinh thường về mặt, à ừ, còn có bộ ngực silicon như cô.”

“Cô.” Bạch Dĩnh bị đâm trúng chỗ đau, tức giận đến mức khuôn mặt đều vắn vẹo biến dạng, trong giới giải trí này có không ít các nữ minh tinh phẫu thuật thẩm mỹ để khuôn mặt trở nên xinh đẹp, nhưng lại có chết cũng không thừa nhận mình đã dao kéo, còn phô trương khoe khoang mình có một vẻ đẹp tự nhiên, người phụ nữ Bạch Dĩnh trước mặt cô đây chính là một đại diện điển hình trong đó.

“Sớm muộn gì tôi cũng sẽ cho cô một bài học, cô chường mắt lên mà xem.” Bạch Dĩnh đỏ mắt, hung ác nói.

Lương Yên khinh thường liếc cô ta một cái. Bệnh xà tinh*.

(*Bệnh xà tinh: là thuật ngữ mạng của giới trẻ TQ nghĩa là bệnh thần kinh.)

Lục Lâm Thành đi ra khỏi phòng nghỉ VIP tầng hai, đứng tựa vào bức tường nơi khúc quanh hành lang, hai tay khoanh trước trước chăm chú nhìn một Lương Yên gọi cảm đang mắng người.

“Cậu đang nhìn gì vậy?” Vương Thuận Hoành cũng đi ra khỏi căn phòng, theo ánh mắt Lục Lâm Thành nhìn về phía đó.

Vương Thuận Hoành là đạo diễn nổi tiếng trong giới giải trí Hồng Kông, là một người đàn ông trung niên năm mươi tuổi vừa phát tướng lại còn hói đầu, nếu như dùng mỹ từ để miêu tả ngoại hình thì vô cùng phù hợp với tiêu chuẩn của “Nam trung niên dầu mỡ” đang thịnh hành gần đây. Nhưng trong lĩnh vực quay phim thì người này lại tài hoa hơn người, đặc biệt là với các nữ minh tinh, cảnh quay nồng đậm hương diễm ướt át mà không sắc tình, những thước phim kinh điển làm nên thương hiệu của một số nữ minh tinh nổi tiếng đều được tạo ra từ bàn tay tài năng của hắn. Lần này Vương Thuận Hoành đến buổi dạ tiệc tự thiện “Duyệt Tú” đêm nay chủ yếu là để tuyên truyền cho bộ phim mới của mình, bộ phim điện ảnh nổi tiếng nhất xứ Hương Cảng của Lục Lâm Thành cũng là hợp tác cùng với hắn, hai người đều để lại những ấn tượng tốt đẹp vô cùng tốt đẹp cho nhau. Lần này là Lục Lâm Thành và người đứng ra tổ chức bữa tiệc muốn mời hắn đến, phòng nghỉ VIP đã được bên tổ chức sắp xếp đầy đủ, biết anh và Vương Thuận Hoành có mối quan hệ hợp tác không tệ nên đã quyết định bố trí hai người ở cùng một chỗ với nhau.

Vương Thuận Hoành về cơ bản không thích quan tâm đến những tin tức giải trí bát quái trong nước, chỉ biết là gần đây hình như Lục Lâm Thành vừa mới ly hôn, ngay cả tên người vợ cũ của anh hắn cũng không biết là gì chứ đừng nói đến là dáng vẻ trông như thế nào, cho nên lúc này chỉ nhìn thấy ba nữ minh tinh trang điểm tinh xảo đang đứng cãi nhau ồn ào ở phía xa mà thôi.

“Người phụ nữ mặc váy đỏ ấy căn cơ không tệ.” Nửa đời Vương Thuận Hoành đã quen với việc quay phim và làm việc với các nữ

minh tinh sở hữu những vẻ đẹp khác nhau, nhưng khi nhìn thấy Lương Yên vẫn không nhận được nói.

Nhưng mà Vương Thuận Hoành cũng chỉ thuận miệng nói như thế mà thôi, sau này có thể có cơ hội hợp tác với nhau hay không vẫn còn tùy vào duyên phận, không thể cứ thế kéo người ta đến được, những mỹ nhân xinh đẹp như hoa trong làng giải trí này tựa như từng đợt sóng này nối tiếp đợt sóng khác, hẳn cũng không có thời gian và công sức đặc biệt đi tìm hiểu một nữ minh tinh nào đó chỉ vì căn cơ của người nọ không tệ.

Lục Lâm Thành nhìn thấy bộ lễ phục màu đỏ trên người Lương Yên, đột nhiên nhú mày.

Áo choàng của cô đâu rồi?

Vương Thuận Hoành vỗ vỗ bả vai Lục Lâm Thành: “Tôi còn có chút việc riêng cần giải quyết, đi trước một bước nhé, chờ lát nữa ngồi xuống lại nói chuyện tiếp.”

Lục Lâm Thành gật đầu: “Được, ngài cứ đi làm việc trước đi.”

Lục Lâm Thành tiễn Vương Thuận Hoành đi xong, vừa quay đầu nhìn lại thấy một màn trước mắt, chân mày đột nhiên nhú chặt lại với nhau.

Cái người phụ nữ mặc chiếc váy tiên nữ màu đỏ kia vẫn còn chưa đi, lúc này đang bị chín tên tiểu tử trẻ tuổi trang điểm theo kiểu dẫn đầu xu hướng, mái tóc nhuộm đủ loại màu sắc vây xung quanh mình, tay giơ thành hình cây kéo chụp ảnh chung với bọn họ.

Lục Lâm Thành lảng máng nhớ ra khoảng thời gian gần đây có một nhóm nhạc nam thần tượng vừa mới debut chưa được bao lâu nhưng lại vô cùng nổi tiếng, tối nay được ban tổ chức mời đến làm khách mời biểu diễn.

Áo choàng của Lương Yên vẫn không thấy tung tích đâu cả, lộ ra làn da trước ngực và bả vai trắng mịn như tuyết lộ ra ngoài không khí.

Sắc mặt người đàn ông thâm trầm đen ngòm tựa như một vũng nước tù đọng.

... ..

Lục Lâm Thành xuống lầu, mấy người đang chụp ảnh chung phía dưới vừa mới chụp xong, nhóm nhạc nam thần tượng phải lên sân khấu biểu diễn phần mở màn ngay bây giờ, các thành viên lịch sự khom người chào tạm biệt Lương Yên.

Lương Yên dùng mu bàn tay lạnh như băng áp lên gò má nóng bỏng của mình, tiếp tục đi về phía trước, đúng lúc này lại đột nhiên nghe được một tiếng:

“Lương Yên.”

Lương Yên dễ dàng nhận ra được giọng nói quen thuộc của người đàn ông nọ, sống lưng cứng đờ.

Nhưng cô vẫn không thèm quay đầu lại, xách theo làn váy cầm đầu đi về phía trước.

Cổ tay đột nhiên bị người phía sau bắt lấy.

Cùng lúc đó, Tần Nguyệt Thi đang ngồi trước gương trang điểm lại, người trợ lý bỗng nhiên đến gần, ở bên tai cô thì thầm vài câu.

Tần Nguyệt Thi nghe những lời trợ lý nói với mình, đột nhiên cười lạnh ra tiếng.

Bạch Dĩnh đang ngồi ở trên ghế sofa điều chỉnh lại tâm trạng bực bội sau khi bị Lương Yên mắng, đúng lúc này lại nghe được tiếng cười của Tần Nguyệt Thi, tức giận nói: “Cô cười cái gì.”

Tần Nguyệt Thi buông phấn trang điểm trong tay xuống, đi đến ngồi bên cạnh Bạch Dĩnh, cười lạnh nói: “Trợ lý của tôi nhìn thấy Lương Yên đi vào căn phòng nghỉ ngơi VIP của Vương Thuận Hoàn.”

“Cái gì?” Bạch Dĩnh giật mình hoảng hốt không thôi, sau đó trên khuôn mặt lại tràn ngập sự ghen ghét đố kỵ, “Tiện nhân này!!”

Ổng kính máy quay của Vương Thuận Hoàn sẽ khai thác được vẻ đẹp duyên dáng kiều diễm nhất của các nữ minh tinh, điều này đã được mọi người trong giới công nhận. Sau khi biết được tối nay Vương Thuận Hoàn sẽ đến buổi dạ tiệc này tuyên truyền cho bộ phim mới của mình, nhiều thiếu nữ cũng ngo ngoe rục rịch muốn đi làm quen với vị đạo diễn tài hoa này, lại chẳng ngờ được rằng buổi dạ tiệc còn chưa bắt đầu nhưng Lương Yên đã nhanh chân giành trước, đi vào phòng nghỉ của Vương Thuận Hoàn.

Trong phòng nghỉ, một nữ minh tinh xinh đẹp trẻ tuổi cùng với một nam đạo diễn trung niên phát tướng mập mạp, nói thể nào đi chăng nữa cũng dễ dàng khiến người ta mơ tưởng viễn vông biết bao.

Mấy năm nay những tin tức bát quái đào hoa của Vương Thuận Hoàn với các nữ diễn viên khác ở xứ Hương Cảng cũng không ít, dẫu sao hẳn cũng không phải là kiểu đạo diễn điện ảnh vẻ mặt cứng nhắc nghiêm nghị, quang minh chính đại, nói năng thận trọng đó.

Lúc này, nhân viên công tác của “Duyệt tú” giờ điện thoại di động ở bên ngoài gõ cửa một cái.

Sau khi phát sóng trực tiếp thăm dò xong, người đứng ra tổ chức tiếp tục phát sóng trực tiếp phía sau hậu trường chuẩn bị, nhân viên công tác căn cứ vào yêu cầu của người hâm mộ bên dưới đạn mạt để quyết định xem sẽ đi gõ cửa phòng nghỉ của nghệ sĩ nào, sau đó

sẽ mang fan vào phòng xem nghệ sĩ đang trang điểm lại hay ăn cơm, rồi trò chuyện cùng họ một lát.

Phía dưới đạn mạc người hâm mộ hô tên Lương Yên nhiều nhất, nhưng mà vừa rồi người trợ lý của cô ấy nói Lương Yên đã đi ra ngoài, bây giờ không có mặt ở đây.

Bạch Dĩnh và Tầm Nguyệt Thơ tươi cười hướng về ống kính trực tiếp trong tay nhân viên công tác chào hỏi, sau đó sáp lại gần nhìn bình luận nhưng lại phát hiện không ít người vừa mới bắt đầu xem phát sóng trực tiếp vẫn còn đang hỏi Lương Yên đâu rồi.

Nhân viên phụ trách phát sóng trực tiếp cũng hơi xấu hổ lúng túng, Bạch Dĩnh và Tầm Nguyệt Thi đều là có vị trí cà phê, có tài nguyên nhưng nhân khí lại không được tốt cho lắm, người hâm mộ cũng muốn xem hai người này.

Tầm Nguyệt Thi dường như không hề cảm thấy xấu hổ hay tức giận gì, ngược lại còn nở một nụ cười xinh đẹp tiêu chuẩn đã làm nên thương hiệu của mình, bảo nhân viên phụ trách cứ tiếp tục đi phỏng vấn các nghệ sĩ khác.

“Tôi thấy hình như đạo diễn Vương đang ở trong phòng nghỉ, hay là đi phỏng vấn ngài ấy đi, để tuyên truyền cho bộ phim mới của mình, tôi nghĩ nhất định ngày ấy sẽ sẵn lòng thôi.” Tầm Nguyệt Thu mỉm cười nhỏ giọng nói với nhân viên phụ trách.

Nếu là bình thường, nhân viên phụ trách sẽ cân nhắc có nên đi đến phòng VIP của mấy nhân vật lớn hay không, nhưng vị đạo diễn Vương Thuận Hoành này mặc dù vướng vào nhiều tin đồn trắng hoa ong bướm, nhưng lại là người hiền lành hài hước, hơn nữa mục đích chính của hắn đến đây hôm nay là để quảng bá phim mới, cho nên chắc sẽ không từ chối đâu.

Những tác phẩm kinh điển của Vương Thuận Hoành là một phần ký ức tuổi thơ của rất nhiều người, fan vừa nghe thấy nhân viên công

tác sẽ đi phỏng vấn Vương Thuận Hoành đều tỏ ra vô cùng kích động.

Thế là nhân viên phụ trách phát sóng trực tiếp đi thẳng đến phòng nghỉ VIP1 để tìm Vương Thuận Hoành.

Bạch Dĩnh và Tần Nguyệt Thi nhìn nhau người một tiếng, Bạch Dĩnh lấy điện thoại ra, tìm được video phát sóng trực tiếp của “Duyệt tử” lần này: “Ai có thể ngờ được trong căn phòng kia không có có Vương Thuận Hoành mà còn có Lương bảo thủ bọn họ vẫn luôn tìm kiếm cơ chứ?”

Tần Nguyệt Thi cười nhạo một tiếng, đi đến nhìn chằm chằm vào video phát sóng trực tiếp: “Lương bảo thủ ư? Hãy để cho người hâm mộ nhìn Lương dâm phụ đi.”

Nhân viên phụ trách đi đến tầng hai, cẩn thận đi ngang qua mấy phòng VIP của các nhân vật lớn khác, đến phòng VIP1 ở trong cùng.

Phía dưới khung bình luận, các fans vẫn còn đang sôi nổi thảo luận về mấy bộ phim điện ảnh kinh điển của Vương Thuận Hoành, hầu hết tất cả mọi người đều xem những tác phẩm này qua đĩa CD từ khi còn rất nhỏ, cho đến bây giờ đều đang la hét nhất định phải đi đến rạp chiếu phim xem trên màn ảnh rộng một lần.

Nhân viên phụ trách đến gần phòng nghỉ VIP 1, nhẹ nhàng đẩy đẩy ván cửa, vừa mới đưa tay ra chuẩn bị gõ, nhưng nào ngờ cánh cửa lại không khóa, “két” một tiếng, trực tiếp theo động tác nhẹ nhàng đẩy của nhân viên phụ trách mà từ từ mở ra.

Cậu nhân viên cầm điện thoại đứng trước cửa, ngay lập tức bị cảnh tượng bên trong làm cho kinh ngạc đến mức trợn mắt há hốc mồm.

Bạch Dĩnh và Tần Nguyệt Thi vẫn còn chăm chú xem video phát sóng trực tiếp, nhìn theo nhân viên phụ trách đi lên tầng hai rồi đến căn phòng VIP 1 ở trong cùng.

Chỉ cần cánh cửa kia vừa mở ra, phát hiện Lương Yên cũng đang ở bên trong, mặc kệ hai người có làm gì hay không, chỉ cần tài khoản marketing chia sẻ một cái thì cũng có thể đổi trắng thay đen.

Một nữ minh tinh bảo thủ trước ống kính máy quay nhưng lại ngấm ngầm bán thân để có được chỗ đứng, chỉ cần nghĩ thôi đã thấy vô cùng thú vị rồi.

Lần này Lương Yên có nhảy xuống Hoàng Hà cũng không thể rửa sạch được.

Nhân viên phụ trách tình cờ phát hiện cửa không khóa, ống kính truyền hình trực tiếp trực tiếp chĩa thẳng vào trong phòng nghỉ.

Hình ảnh trong điện thoại đập vào mắt, nụ cười ác độc trên mặt Bạch Dĩnh và Tần Nguyệt Thơ bỗng trở nên cùng đờ.

Bên trong phòng nghỉ, người đàn ông cao lớn cởi áo khoác âu phục của mình xuống, che kín mít người phụ nữ đang mặc bộ lễ phục màu đỏ mát mẻ, sau đó giữ chặt eo, đè trên người ta trên tường hôn môi.

Người đàn ông nghe được âm thanh mở cửa phía sau, buông người phụ nữ bị ánh hôn đến mức chỉ còn lại tiếng nước nở nghẹn ngào.

Khuôn mặt Lương Yên xuất hiện trong màn hình, khóe mắt phẳng phất như vẫn còn ánh lệ, lớp son môi đã bị phai đến rồi tình rồi mù.

Người đàn ông khẽ quay đầu lại.

Là Lục Lâm Thành!

Chương 56

Lúc Lương Yên nhìn thấy thẻ chứng nhận công tác treo trên cổ nhân viên phụ trách đang đứng trước cửa thì đầu lập tức nổ tung, ngay cả việc buông cánh tay đang đặt trên người Lục Lâm Thành cũng quên mất.

Ngay khi cô còn chưa kịp thời phản ứng lại thì đã thấy nhân viên phụ trách đang hốt hoảng luống cuống tay chân nhìn xuống điện thoại di động trong tay mình.

“Cậu đang làm gì vậy?” Lục Lâm Thành hỏi, ánh mắt sắc bén hung ác nham hiểm, xoay người che chắn Lương Yên ở sau lưng mình.

Nhân viên phụ trách càng gấp gáp khẩn trương, ngón tay lại càng không nghe theo chủ nhân nó, lúc nghe thấy câu hỏi chất vấn tựa như muốn giết người của Lục Lâm Thành đã sắp khóc: “Phát sóng... Phát sóng trực tiếp.”

Lương Yên nghe được hai chữ “trực tiếp”, trước mắt bỗng trở nên mờ mịt trắng nhợt, như thể cách cái chết chỉ còn thiếu một cái chớp mắt nữa mà thôi.

Ở giữa sự sục sôi ầm ĩ của người hâm mộ dưới đạn mạc, màn hình video phát sóng trực tiếp lập tức chỉ còn lại một màu đen u tối.

Đêm đó, buổi lễ từ thiện “Duyệt tú” long trọng được tổ chức một năm một lần, chỗ ngồi của Lục Lâm Thành và Lương Yên đồng thời vắng mặt.

Vốn dĩ dựa theo thông lệ phải là nội dung hoạt động của buổi lễ từ

thiện “Duyệt tú” chiếm giữ hầu hết các trang báo và tìm kiếm hot search, nhưng tối nay lại bị một cặp vợ chồng cũ đã ly hôn tàn sát đại bản doanh, mang đến lượng truy cập còn kinh khủng hơn cả lúc hai người bọn họ tuyên bố kết hôn và ly hôn, server máy chủ căng mình chống đỡ chưa đến mười phút cuối cùng cũng tê liệt, các tiểu ca lập trình viên phải thức thâu đêm gào khóc tăng ca làm thêm giờ.

Hai cái tên “Lương Yên và Lục Lâm Thành” lại một lần nữa bị cột chặt cùng với nhau.

Còn về lý do tại sao hai người bọn họ lại xuất hiện trong phòng nghỉ VIP1 của Vương Thuận Thành lúc này đã không còn quan trọng nữa rồi.

Mà điều quan trọng nhất là, trống ống kính truyền hình trực tiếp kia, người đàn ông cường thế lại bá đạo mạnh mẽ hôn môi cùng với âm thanh nước nở đáng thương của người phụ nữ bị đè trên vách tường.

Hình ảnh sống động đến mức vượt xa bất kỳ bộ phim thần tượng kinh điển nào.

Không khó có thể nhìn ra được, đây là do người đàn ông chủ động, hơn nữa nụ hôn mạnh mẽ kia còn mang tính chất tuyên thệ chủ quyền của bản thân.

Bắt đầu từ một tiếng gào thét giận dữ kinh thiên động địa quỷ thần khiếp sợ “Lục Lâm Thành, tôi X mẹ anh” xé toạc cả bầu trời đêm yên tĩnh trong khu ký túc xá nam của một trường đại học trong nước nào đó, dư luận rớt cuộc cũng bùng nổ.

Hình ảnh Lương Yên mặc chiếc váy tiên nữ xinh đẹp đã đánh thẳng vào trái tim tất cả mọi người, nhưng lúc này lại để cho bọn họ nhìn thấy nàng tiên nữ của mình, bị người đàn ông nào đó đè trên tường “Khinh nhờn”.

[Wcnm, Lục Lâm Thành, anh nhanh thả Lương Yên ra!]

[A a a a đao của lão tử đâu rồi, a a a a không được hôn Lương Yên của tôi!]

[Tôi con mẹ nó thực sự khóc lóc cầu xin Lục Lâm Thành đừng hôn cô ấy, cầu xin anh đừng hôn cô ấy mà, chẳng lẽ anh không thấy cô ấy không muốn cho anh hôn sao?]

[Tôi thực sự không dám tưởng tượng nếu không có nhân viên phụ trách đột nhiên xông vào thì Lương Yên của tôi phải làm sao bây giờ!!]

[Lục Lâm Thành, hồi đó khi còn chưa ly hôn anh đã đối xử với Lương Yên của chúng tôi thế nào mà bây giờ anh còn làm ra những chuyện như thế này, anh còn biết liêm sỉ là gì không?]

[Lúc trước có fan nào đó vẫn còn mắng Lương Yên cộ nhiệt rồi đu bám muốn quay lại với Lục Lâm Thành đâu rồi, bây giờ đã nhìn thấy rõ chưa, mau ra vả mặt đi!]

[Tôi xin đơn phương tuyên bố, sau này Lương Yên chính là mạng của lão tử, nếu ai dám bôi đen Lương Yên nữa thì lão tử đây sẽ liều mạng với hắn!]

Dĩ nhiên cũng có rất nhiều người qua đường không tỏ ra kích động đến thế, họ chỉ muốn ghé lại đây ăn dưa mà thôi.

[Cho nên hai người bọn họ đã hợp lại rồi sao?]

[Mẹ kiếp, nụ hôn này chỉ cần xem thôi cũng đã thấy nhiệt huyết sôi trào, tôi cũng muốn được nam thần đè lên tường hôn như vậy hu hu.]

[Lầu trên hãy tự ngắm nghía lại mình trong gương rồi từ bỏ đi, có thể khiến cho Lục Lâm Thành không nhịn được cưỡng hôn như thế cũng chỉ có một Lương Yên với nhan sắc và dáng người đỉnh cao]

mà thôi.]

[Má ơi, vậy cái bức ảnh Lương Yên nửa đêm mắng tiểu chó săn bị người ta chụp lại kia, chẳng lẽ tiểu chó săn đó thực sự là Lục Lâm Thành sao?]

[Đúng đúng đúng, thế mà fan của Lục Lâm Thành còn sống chết không chịu thừa nhận, còn nói là Chung Trạch nữa chứ, để xem lần này mấy người kia tẩy trắng như thế nào, Lục Lâm Thành cũng con mẹ nó lộ rõ mặt rồi còn gì nữa.]

[Có khi nào bọn họ sẽ nói là do ứng dụng thay đổi khuôn mặt Ai không ha ha ha ha.]

[Mẹ khiếp, cho nên người mà Lương Yên mắng xối xả kia lại là Lục Lâm Thành? Cô ấy cũng dám mắng Lục Lâm Thành? Hơn nữa Lục Lâm Thành còn cam tâm tình nguyện để cô ấy mắng?]

[Dĩ nhiên không cam tâm tình nguyện rồi, liếc mắt người.jpg. Nhìn xem, không phải đêm nay Lục Lâm Thành đã lấy lại tất cả rồi sao?]

[Nếu như nói tiểu chó săn bị Lương Yên mắng đêm đó không phải là Lục Lâm Thành thì cái cảm giác cứng chiều này là như thế nào?]

[Minh nhân bất thuyết ám thoại, từ nụ hôn này của Lục Lâm Thành, dường như tôi đã có thể tượng tượng được lúc anh ta và Lương Yên ở trên giường mạnh mẽ như thế nào rồi!]

[Thực ra thì tôi cũng...]

[Đúng rồi, đúng rồi, mấy người còn nhớ có một lần ở trong đoàn làm phim Lục Lâm Thành vô tình bị người ta chụp phải trên ngực có vết cào không?]

[Nhớ, nhớ! Lúc đó người đại diện của anh ta còn nói là do bị dị ứng nữa.]

[Tự mình cào cái rắm, không phải vào lúc đó Lương Yên cũng ở thành phố Cổ Đông sao? Nhất định là buổi tối trong lúc quá kịch liệt Lương Yên đã vô tình cào lên người anh ta rồi.]

[A a a a tôi điên mất thôi! Vậy tại sao bọn họ lại ly hôn??]

[Nhất định là do Lương Yên bị người hâm mộ của Lục Lâm Thành mắng đến mức không thể chịu được nữa rồi.]

[Nói thật đêm nay tôi thấy người hâm mộ Lương Yên mắng Lục Lâm Thành mà trong lòng đã ghiền quá ha ha ha ha.]

[Đã ghiền +1]

.....

Lúc này Lương Yên thực sự không dám vào Weibo nhìn xem nữa rồi, điện thoại của cô và Khương Mộc cũng sắp bị mấy phóng viên giải trí lớn nhỏ oanh tạc đến mức nổ tung, chỉ đành phải bật chế độ máy bay mới có thể yên tĩnh trở lại.

Cô nhìn người đàn ông từ đầu đến cuối vẫn một mực nhíu mày trầm mặc ngồi trên ghế sofa đối diện, cuối cùng không thể nhịn được nữa hùng hổ đi đến, điên cuồng lắc lắc bả vai anh: “Lục Lâm Thành, tôi giết anh hu hu hu hu...”

Lục Lâm Thành hít một hơi thật sâu, đó là phòng nghỉ VIP của Vương Thuận Hoàn, theo lý mà nói thì hẳn sẽ không có người đến quấy rầy, nhưng ai biết người định không bằng trời định, có những lúc mọi chuyện lại xảy ra đúng là trùng hợp đến thế.

Nhưng mà cũng phải trách anh, khi cánh cửa bị đóng sầm lại rồi lại bị văng ra, anh cũng đã quên mất phải khóa.

Lục Lâm Thành nhẹ nhàng trấn an cô: “Đừng ảm ỉ nữa.”

Lương Yên bị Khương Mộc lôi tuột xuống từ trên người Lục Lâm Thành: “Đừng nóng, đừng nóng, trước tiên phải nghĩ cách giải quyết cái đã.”

Lương Yên cảm phần trăm mắt nhìn Lục Lâm Thành.

Còn có thể nghĩ cách giải quyết như thế nào nữa, cảnh tượng cô và Lục Lâm Thành ở trong phòng nghỉ bây giờ đã bị cả thế giới này thấy hết rồi còn chi.

Khương Mộc: “Không sao đâu, không sao đâu, cô nhìn ảnh hậu Diệp Tô cách vách kia, chuyện người ta dùng cả tài khoản phụ để lên Weibo hóc cây* ói máng** về phương diện tính phúc của chồng mình quá mạnh mẽ cũng bị cư dân mạng đào ra được, chuyện của hai người chẳng thấm vào đâu đâu...”

(*Weibo hóc cây: 树洞博主 là một Weibo được đặt tên theo “Hốc cây”, bất kỳ cư dân mạng nào cũng có thể thông qua hốc cây này nặc danh nói ra bí mật trong lòng mình, rồi công bố rộng rãi trên mạng.

**Ói máng là một ngôn ngữ mạng dùng để chỉ sự bình luận, nêu cảm nhận trung thực về một vấn đề cụ thể của một cái gì đó theo một cách hài hước.)

Lục Lâm Thành: “.....”

Lương Yên: “.....”

Mấy ngày nay Lục Lâm Thành nghỉ phép nên Trác Dương vẫn còn đang trong kỳ nghỉ ngơi du lịch ở Maldives cùng chồng mình, lúc nhìn thấy hot search đã hoảng hốt đến mức đánh rơi điện thoại vào trong hồ bơi.

Vì thế không thể làm gì khác hơn là mượn điện thoại của chồng gọi

một cuộc điện thoại quốc tế đường dài.

Trác Dương đã lăn lộn trong thế giới hỗn loạn nhiều năm như thế, kinh nghiệm giải quyết rắc rối dạn dày, phát sóng trực tiếp quả thật đã là hình ảnh chân thực nhất, không có cách nào phủ nhận chối cãi, cho nên chỉ đành phải nghĩ mọi cách để giảm thiệt hại xuống thấp nhất có thể mà thôi.

Giọng điệu của Trách Dương trong điện thoại vô cùng bình tĩnh: “Hãy nói anh và Lương Yên đã tái hợp lại với nhau, tất cả đều đang tiến triển rất tốt, cảm ơn mọi người đã quan tâm.”

Lúc này trong căn phòng rất yên tĩnh, Lương Yên nghe được ý tứ của Trác Dương ở đầu dây điện thoại bên kia, hừ lạnh một tiếng.

Lục Lâm Thành nhìn Lương Yên tức giận quay mặt sang chỗ khác, nói với Trác Dương: “Cô cứ thoải mái nghỉ ngơi đi, tôi sẽ tự mình xử lý chuyện này.”

Vừa dứt lời, anh đã trực tiếp cúp điện thoại.

Khương Mộc cũng nghe thấy Trác Dương ở trong điện thoại bảo anh lên tiếng thông báo mình đã tái hợp lại với Lương Yên, liếc mắt: “Cũng chỉ còn cách như vậy mà thôi.”

Lục Lâm Thành không lên tiếng, im lặng mở Weibo của mình ra.

Trên Weibo liên tục có người hâm mộ đặt câu hỏi: [Lục Lâm Thành, là người đàn bà tên Lương Yên kia cưỡng hôn anh đúng không? Sự thật là cô ấy cưỡng hôn anh đúng không?]

Lúc này fan đều đã phát điên lên rồi, chỉ cần thần tượng của mình từ chối, hoặc tùy tiện tìm đại một lý do nào đó cũng có thể lập tức xông lên, giống như năm đó giúp một Lục Lâm Thành vừa mới xuất đạo leo lên đỉnh lưu lượng mà xé Lương Yên đến tơi bời.

Lục Lâm Thành nhìn Lương Yên đang phẫn nộ trước mắt mình, sau đó lại nhìn xuống những bình luận thắc mắc của fan hâm mộ Lương Yên và người qua đường, cuối cùng, ngón tay khẽ lướt lướt trên màn hình điện thoại, đăng một bài viết Weibo:

“Rất xin lỗi,

Hai chúng tôi chưa tái hợp lại,

Là tôi đang theo đuổi cô ấy.”

.....

Điện thoại di động Lương Yên nhận được một thông báo nhắc nhở, không thể tin nổi nhìn bài viết Weibo kia của Lục Lâm Thành.

Lục Lâm Thành để điện thoại xuống, ngẩng đầu nhìn về phía Lương Yên, lúc nhìn thấy đôi môi vẫn còn hơi sưng đỏ của cô, ánh mắt vừa áy náy lại ôn nhu không kể xiết.

.....

Tối nay, các fan vẫn một mực canh giữ trong Weibo của Lục Lâm Thành chỉ chờ anh đáp lại thì sẽ lập tức đến xé Lương Yên, ngàn vạn lần không thể ngờ được cuối cùng mình lại nhận được một câu trả lời như thế này.

Một đám người đang vận sức chờ phát động chiến đấu bị giáng ngay một gậy vào đầu, trong nháy mắt trở nên tỉnh táo.

Lục Lâm Thành của các cô, thực sự đang theo đuổi Lương Yên sao?

Là sự thật.

Chính anh ấy đã đăng Weibo thừa nhận.

Cũng đã nói lời xin lỗi với người hâm mộ.

Cho nên còn muốn mắng Lương Yên nữa không?

Mặc dù rất muốn mắng, nhưng nhất định... Mọi người nhất định phải nhìn được, không thể mắng Lương Yên.

Mấy người không nhớ dáng vẻ Lục Lâm Thành tựa như một tiểu chó săn yên lặng bị Lương Yên mắng trong hai bức ảnh chụp lên kia sao?

Vì thế không thể mắng Lương Yên.

Nếu mắng Lương Yên đến bật khóc.

Lúc Lâm Thành sẽ phải ăn nói khép nép đi đổ dành cô ta.

Chương 57

Đối với lời giải thích “Là tôi đang theo đuổi cô ấy” của Lục Lâm Thành, điều mà người qua đường quan tâm nhất bây giờ chính là anh đã theo đuổi được chưa?

Theo đuổi được chưa?

Lục Lâm Thành nhận được ánh mắt chăm chú chết chóc của Lương Yên đang chiếu thẳng lên người mình, cười khở một tiếng, sau đó chọn một bình luận của fan bên dưới hỏi anh “Vậy anh đã theo đuổi Lương Yên thành công chưa?” trả lời:

“Vẫn chưa.”

Fan của Lục Lâm Thành một lần nữa lại phải chịu một cú đả kích nặng nề.

Lục Lâm Thành không chỉ đang theo đuổi Lương Yên, mà hơn nữa còn chưa theo đuổi thành công...

Lục Lâm Thành đang đứng trên đỉnh kim tự tháp, người hâm mộ của anh cũng nổi tiếng kiêu căng ngạo mạn, từ trước đến nay ở trong giới fan thường nhìn người khác bằng nửa con mắt, coi thường người khác, mà bây giờ chính miệng Lục Lâm Thành lại thừa nhận mình đang theo đuổi Lương Yên, lại còn chưa theo đuổi được?

Điều này thực sự quá “ngược” trái tim họ rồi.

Cuối cùng cũng có fan không thể chịu nổi được nữa.

[Tôi hâm mộ anh không phải chỉ để nhìn anh theo đuổi một nữ diễn viên tuyến mười tám đầu!]

[Tôi còn tưởng rằng anh là người của công việc, chỉ muốn tập trung vào sự nghiệp không quan tâm yêu đương gì đó nữa chứ!]

[Nhiều năm thật lòng nuôi chó như vậy.]

[Tức chết mất, lão nương muốn thoát phẩn!]

[Thoát phẩn +1, sau này anh ta yêu ai theo đuổi ai kết hôn với ai lão nương không bao giờ quan tâm nữa.]

Cách màn hình điện thoại, Lương Yên đọc được những bình luận tuyên bố thoát phẩn của những người kia mà kinh hồn bạt vía.

Lục Lâm Thành thì lại hoàn toàn trái ngược, đối mặt với những lời thoát phẩn, xem ra anh chẳng thêm để ý chút nào, còn đang lắng lắng uống trà.

Bình thường thứ Lương Yên sợ nhất chính là đám nanh sói nhà mình đòi thoát phẩn, đôi khi vào menu quản lý người hâm mộ thấy có người “thủ quan” mình cũng đều đau lòng một lúc lâu, không thể ngờ Lục Lâm Thành lại có thể bình tĩnh đến thế, tựa như người bị fan thoát phẩn không phải là anh ta vậy.

Nhưng khi Lương Yên nhìn đến một loạt danh hiệu ảnh đế và kỷ lục doanh thu phòng vé trong Wikipedia, ngay lập tức đã hiểu rõ.

Trong giới giải trí này người cần fan nhất không ai khác chính là những idol hát nhảy “bán” hình tượng và các nam nữ diễn viên lưu lượng, fan chính là vốn liếng tài sản của bọn họ, fan quyết định lưu lượng tiêu thụ đĩa nhạc và tạp chí mà mình lên trang bìa, một khi lưu lượng tiêu thụ tăng cao thì vốn liếng mới tiếp tục ùn ùn tìm đến bạn. Mà Lục Lâm Thành sớm đã thoát khỏi cái mác lưu lượng thành công, sức hấp dẫn mạnh mẽ của các bộ phim và lý lịch trong sạch

đẹp để mới chính là vốn liếng của anh ta, người hâm mộ chẳng qua cũng chỉ là dẹt hoa trên gấm mà thôi, thậm chí có khi anh ta còn muốn loại bớt số fan cực đoan thích gây chuyện trong fandom của mình cũng nên.

Lương Yên nhìn xuống những tài khoản tuyên bố thoát phần kia, chẹp chẹp miệng.

Thực ra thứ mà bọn họ thích không phải là Lục Lâm Thành, chỉ là thứ ánh sáng hào quang từ danh hiệu fan của một nhân vật đang đứng trên đỉnh kim tự tháp, là khoái cảm thích thú nhìn một vòng giới người hâm mộ bằng nửa con mắt. Bây giờ lại phát hiện Lục Lâm Thành đang theo đuổi người khác, khoái cảm “Lão tử đây thiên hạ đệ nhất thống trị tất cả mọi người” đã biến mất, tự nhiên cũng sẽ tức giận thoát phần.

Còn các fan chân chính sẽ chỉ lặng lẽ mua tất cả các thứ anh làm đại diện phát ngôn và vé xem từng bộ phim mà thần tượng mình tham gia, tôn trọng ủng hộ mỗi một quyết định và sự lựa chọn của anh.

Lương Yên click vào xem trang chủ của mấy tài khoản Weibo tuyên bố thoát phần, quả nhiên, những người trước kia mắng cô mắng đến thảm hại nhất chính là bọn họ.

Lương Yên vô cùng không hài lòng mà hừ hừ một tiếng.

Tại sao cuối cùng lại giúp Lục Lâm Thành lọc fan thế này.

Đối với thông tin Lục Lâm Thành đang theo đuổi Lương Yên có sức công phá mạnh mẽ này, ngoại trừ fan của Lục Lâm Thành thì nhóm người cảm thấy bất ngờ trở tay không kịp nhất không ai khác chính những fan vừa mới vượt tường từ “Cặp vợ chồng sơn hỏa” sang “CP Trung Lương”.

Chân tình thực cảm mà chính mình vẫn luôn duy trì suốt hai năm ròng rã không buông từng buộc phải vượt tường, bây giờ đã khi đã vượt tường rồi thì hai người kia lại bắt đầu theo đuổi lần nữa.

Lúc trước, người hâm mộ cũng chỉ dám hèn mọn mong ngóng Lục Lâm Thành và Lương Yên sẽ đứng chung một khung hình trao đổi ánh mắt cho nhau cũng được, nhưng đến cuối một cái cũng không có. Còn bây giờ bọn họ vượt tường cũng đã vượt rồi, đừng nói đến việc chung một khung hình, còn chính miệng Lục Lâm Thành thừa nhận đang theo đuổi đẳng gái, hơn nữa có cả nộ hôn mà từ trước đến giờ người hâm mộ ngay cả hy vọng xa vời cũng không dám đều đã trở thành hiện thực.

Chẳng lẽ hai người cảm thấy việc đùa bốn fan cp chúng tôi như thế vui lắm sao?

Tức chết, tức chết mất.

Nhưng mà fan cp tức thì tức, vốn dĩ còn muốn quăng gánh mặc kệ không theo nữa, nhưng khi nhìn thấy hình ảnh Lục Lâm Thành cời âu phục của mình ra khoác lên người Lương Yên rồi còn nắm chặt lấy eo cô đè lên vách tường cưỡng hôn, một đám fan cp lúc đầu còn đang la hét không muốn làm nữa cuối cùng vẫn không nhịn được xem video quay màn hình* một lần một lần lại một lần nữa.

(*Quay màn hình: Là ảnh chụp hay quay bất kỳ đối tượng trên màn hình máy tính của bạn.)

Rõ ràng lý trí đã nói cho bản thân rằng phải thoát ra ngoài mới đúng, tiếp đó mắng một câu rớt cuộc hai người đang muốn làm cái gì, nhưng mà, nhưng mà cánh tay đáng chết này lại không nghe theo chủ nhân, mặc dù đã nhìn thấy “Rời khỏi video” nằm chễm chệ ngay chỗ đó, nhưng lại luôn click đúng ngay cái “Phát lại”.

A a a a điên thật rồi!

Sau khi các fan cp chân tình thực cảm liên tục xem đi xem lại video quay màn hình không biết bao nhiêu lần xong, cuối cùng cũng phải gian nan thừa nhận một sự thật: “Thôi bỏ đi, là do tôi vô dụng, cái hố này sâu quá tôi không leo lên nổi.”

Và thế là, cái tên “CP Trung Lương” còn chưa được ngồi trên trang chủ group ẩm mộng thì đã bị đổi trở lại cái tên cũ “Cặp vợ chồng sơn hỏa.”

Nhưng mà so với trước kia các fan cp còn phải tự sinh lương thì bây giờ, trong Super Topic đã bị càn quét bởi một loạt spam hình ảnh hai người hôn nhau.

Có người còn mô phỏng theo bức ảnh chụp màn hình kia vẽ thành một bức tranh màu nước, bối cảnh phía sau từ vách tường phòng nghỉ biến thành một dải ngân hà rực rỡ.

...

Lương Yên vừa nhận được một túi gạo và dầu ăn mà mình rút thăm trúng thưởng trúng được, sau đó click mở Weibo Super Topic ra thì phát hiện “CP Trung Lương” đã được đổi lại thành “Cặp vợ chồng sơn hỏa” rồi.

Hơn nữa từ một Weibo Super Topic và fan group “Cặp vợ chồng sơn hỏa” sân đình vắng vẻ bỗng nhiên náo nhiệt hẳn lên, hơn nữa còn thu hút về một số lượng người hâm mộ, tất đã đều bị hình ảnh hôn môi mới cập nhật hấp dẫn và bước vào cái hố này.

Những hình ảnh như thế này, có người nhìn ra được tính duy mỹ trong đó thì thôi đi, nhưng vẫn còn có người cảm thấy ngọt ngào sao?

Lương Yên cảm thấy vô cùng tức giận.

Đám fan cp điên cuồng này.

“Nhân Tâm” gần đây đã bước vào giai đoạn cuối cùng, từ lúc Lương Yên tham gia vào đêm từ thiện “Duyệt Tú” quay trở lại công việc, ánh mắt của tất cả mọi người trong đoàn làm phim khi nhìn đến cô đã thay đổi, dáng vẻ người nào người nấy đều tựa như muốn nói gì đó lại thôi, rõ ràng là vẻ mặt đầy bất quá tò mò nhưng lại không dám lên hỏi.

Rốt cuộc năm đó quan hệ vợ chồng của cô và Lục lâm Thành là như thế nào vậy? Tại sao cũng đã ly hôn rồi mà anh ta vẫn còn theo đuổi cô? Cảm giác được ảnh đế Lục Lâm Thành theo đuổi như thế nào? Cô có thể chia sẻ một chút được không?

Lương Yên vẫn luôn đắn đo cân nhắc.

Từ khi sự kiện phát sóng trực tiếp nổ ra ngoài, cô vẫn cứ một mực giữ im lặng không đáp lại, tất cả những bài viết Weibo liên quan đến chuyện này đều là do Lục Lâm Thành đăng lên.

Vậy còn thái độ của cô thì sao?

Trong số mới của “Mỗi ngày rung động một trăm lần”, bậc thầy tình yêu Lương Yên khi bị mấy vị khách mời còn lại nói bóng nói gió hỏi về chuyển biến tình cảm của mình trên chương trình, sau khi ngẫm nghĩ nhiều lần, cuối cùng đã trực tiếp đối mặt với ống kính máy quay đáp lại...

“Trong khoảng thời gian dài sắp tới tôi chỉ muốn đặt trọng tâm cuộc sống của mình vào công việc, hi vọng sẽ được tham gia nhiều tác phẩm hay hơn nữa, còn về phương diện tình cảm, tạm thời sẽ không cân nhắc.”

Sau khi chương trình được phát sóng, Lương Yên nhìn thấy “Lương Yên, sẽ không cân nhắc” treo trên bảng hot search thì thở phào nhẹ nhõm một hơi.

Chắc hẳn Lục Lâm Thành cũng sẽ nhìn thấy nhỉ?

Còn phản ứng của fan sau khi nhìn thấy hot search lại bùng nổ:

[Mẹ kiếp, đây là gián tiếp công khai từ chối sự theo đuổi của Lục Lâm Thành sao?]

[Ha ha ha ha, Lương Yên slay!]

[Vậy Lục Lâm Thành còn muốn theo đuổi vợ cũ của mình nữa không?]

Sau khi kết thúc công việc, Lương Yên thay quần áo và tẩy trang xong, ngồi ở trên xe trở về nhà xem điện thoại di động.

Nhóm nanh sói đang sôi nổi gửi tin nhắn riêng tư khen ngợi cô.

[Lương Yên cừ lắm, cừ lắm!]

[Lương Anh Tuấn, nghe lời mẹ, đừng cho vị chồng cũ một ánh mắt nào cả, nửa cái cũng không được!]

[Thế gian cỏ lạ nhiều vô kể*, sau này Lương Yên sẽ gặp được người tốt hơn.)

(*Câu thơ được trích trong bài thơ Tình Xuân của tác giả Tô Đông Pha,

"Thiên nhai hà xứ vô phương thảo, hà tất đơn luyện nhất chi hoa"

"Thế gian cỏ lạ nhiều vô kể, cơ sao nhớ mãi một nhành hoa."

Cũng có thể hiểu là:"Thế gian có thiếu gì người tốt đẹp, tại sao cứ nhất định phải yêu một người".Bản dịch sưu tầm.)

[Yên Yên, tôi đây sẽ thay em đi nhắn tin với vị chồng cũ đó, mời anh ta tự đứng trước gương xem lại bản thân mình đi, bây giờ Yên Yên của chúng ta là người cuồng công việc, không phải ai cũng suốt ngày chỉ nghĩ đến chuyện tình yêu giống như anh ta đâu.]

Lương Yên hít một hơi.

Ngay cả các fan cũng thấy được khoảng thời gian gần đây Lục Lâm Thành đang nghỉ phép nên rất nhàn rỗi, vậy thì anh ta có nhận được không? Chắc chắn là Lục Lâm Thành cũng nhận được rồi.

Nếu đã thấy được thì sau này đừng đến đây quấy rầy cô nữa. Lúc đó cô không lập tức đăng Weibo từ chối đã là nể mặt anh ta lắm rồi.”

Chỉ cần nghĩ đến nụ hôn đó là Lương Yên lại cảm thấy vô cùng tức giận, anh ta dựa vào cái gì mà quản cô ăn mặc như thế nào?

Tất cả mọi người đều đang chờ phản ứng của Lục Lâm Thành, một người cao ngạo như anh ta công khai tuyên bố đang theo đuổi vợ cũ xong thì lại bị vả mặt không thương tiếc, nên làm gì bây giờ mới phải.

Không bao lâu sau, Lục Lâm Thành đã đăng một bài viết Weibo.

Nhất định là đã thấy được câu trả lời của Lương Yên cho nên lên mạng tuyên bố từ bỏ theo đuổi vợ cũ!

Mọi người xoa tay hàm hè click đi vào.

Nhưng mà khi nhìn thấy nội dung bài viết Weibo mới của Lục Lâm Thành, trên đỉnh đầu của tất cả mọi người đều là ba dấu chấm hỏi:???

Nội dung bài viết trên Weibo của Lục Lâm Thành là như thế này:

[Tôi đã bỏ một lá phiếu bình chọn cho Lương Yên ở hạng mục # Trang phục đẹp nhất thảm đỏ, bây giờ Lương Yên đã đạt được 23558 phiếu, tạm thời xếp ở vị trí thứ hai! Mong tất cả mọi người hãy cùng tôi bỏ cho Lương Yên một lá phiếu đi.]

Người ta đã công khai buông lời tỏ vẻ từ chối anh rồi, anh còn chạy đến đó bỏ phiếu cho người ta là có ý gì??

Sau khi fandom của Lục Lâm Thành bị thanh lọc đi một đám người cực đoan, nhưng fan lý trí và fan chân chính cuối cùng cũng lấy lại được vị trí chủ đạo, phía dưới khu bình luận các fan của Lục Lâm Thành đều vô cùng ấn ý [Đã bỏ.ok.jpg]

Chẳng bao lâu sau, dưới sự trợ giúp của hơn chín ngàn vạn tài khoản Weibo của fan Lục Lâm Thành, số phiếu bình chọn cho chiếc váy tiên nữ màu đỏ của Lương Yên đã thẳng tiến bước lên vị trí thứ nhất trong # Trang phục đẹp nhất thảm đỏ.

Lương Yên nhìn số phiếu của mình đã vượt xa hạng hai mấy trăm ngàn cái, trong lòng giống như có mười ngàn con ngựa cỏ bunn* lao nhanh qua.

(*Ngựa cỏ bunn hay Cǎonímǎ (chữ Hán: 草泥马, phiên âm Hán-Việt: thảo nê mã) là một Internet meme tại Trung Quốc được sử dụng rộng rãi như một dạng biểu tượng nhằm phản đối kiểm duyệt Internet tại Trung Quốc đang ngày càng tăng. Đây là lỗi chơi chữ với cụm từ trong tiếng Trung phổ thông cào nǐ mā (chữ Hán: 肉你妈, phiên âm Hán-Việt: tháo nễ ma), nghĩa đen tức là một câu chửi thề, kiểu như Đmm trong tiếng Việt.)

Cũng cảm thấy như có mười ngàn con ngựa cỏ bunn lao nhanh qua còn có fan hâm mộ của Lương Yên.

Lương Yên nhà này cũng đã từ chối anh rồi, anh, anh còn chạy đến bỏ phiếu cho cô ấy là có ý gì???

Ai muốn anh bỏ phiếu hả hả hả!!

Người này đúng là quá không biết xấu hổ.

Người qua đường ăn dưa không thể ngờ được rằng câu trả lời của Lục Lâm Thành lại là cái này.

[Ha ha ha ha ha ha ha wtmxs!]

Thậm chí có người còn tự đặt câu hỏi rồi lại tự trả lời.

[Hôm nay Lục Lâm Thành đã theo đuổi được Lương Yên chưa?]

[Chưa.]

Lương Yên đang chuẩn bị gọi gọi điện thoại đến cho cái tên Lục Lâm Thành suốt ngày chỉ thích nói chuyện yêu đương kia để mắng cho một trận thì lại thấy fan mình lại bắt đầu spam tạo một chủ đề.

#Lục tiên sinh, xin anh hãy tự trọng!#

Chương 58

Lương Yên yêu thương fan hâm mộ luôn che chở mình đến chết mất, sao có thể hiểu được mà nói ra hết những điều cô rất muốn nói thế này.

Đúng lúc này, Lục Lâm Thành lại gọi điện đến cho cô, Lương Yên nhìn thấy hai chữ “Chồng cũ” đang hiển thị trên màn hình, quyết định cúp máy không nhận điện thoại, sau đó đổi tên lưu trong danh bạ của Lục Lâm Thành thành “Lục tự trọng”.

Khoảng thời gian tiếp đó gần như Lương Yên đều giam mình ở trong đoàn làm phim, các cảnh quay liên tục với cường độ cao, cuối cùng các cảnh diễn của cô ở trong “Nhân Tâm” cũng đã bắt đầu bước sang giai đoạn đếm ngược, bởi vì nhân khí không ngừng tăng vọt, bây giờ mấy kịch bản phim được đưa đến tay cô cũng không ít, hơn nữa hầu hết trong số đó đều là nhân vật chính.

Lương Yên đã quay xong bộ phim hiện đại “Nhân Tâm” này, rất muốn thử sức mình với dòng phim cổ trang một chút, dẫu sao mấy bộ phim thuộc thể loại cổ trang đặc biệt là phim cổ trang thần tượng* có thể dễ dàng mang đến sự thành công cho dàn diễn viên, những tiểu hoa đán đang nổi tiếng mấy năm gần đây về cơ bản đều bước ra từ những bộ phim cổ trang thần tượng này.

(*Phim cổ trang thần tượng: Là phim truyền hình được thực hiện và xây dựng theo phong cách của phim thần tượng chủ yếu hướng đến các khán giả trẻ, hầu hết các phim thuộc thể loại này đều là phim chuyển thể từ những tác phẩm văn học mạng có thể kể đến như Bộ bộ kinh tâm, Cung tỏa tâm ngọc... Tình yêu trắc trở đầy nước mắt, diễn viên trẻ đẹp, nghèo kiết xác vẫn mặc áo mới, nhà hoang đẹp

hơn resort... là công thức của dòng phim cổ trang này..)

Bộ phim cổ trang chiếu mạng “Đánh cắp ánh trăng” mà cô từng tham gia trước khi bị mất trí nhớ bởi vì kinh phí quá mức eo hẹp không có tiền nên đến tận lúc này công tác chỉnh sửa hậu kỳ vẫn còn bị đắp chiếu nằm ở đó, cũng không biết đến năm nào tháng nào mới có thể phát sóng nữa.

Lương Yên thu hẹp phạm vi những kịch bản đang có trong tay thành dòng phim cổ trang, quả nhiên đã tìm thấy một bộ phim khiến cô rung động không thôi.

Được cải biên chuyển thể từ tác phẩm nổi tiếng cùng tên của mạng văn học jj, bộ phim “Tiên Quân động lòng người” kể về giai thoại tình yêu có một không hai giữa một tiểu yêu nữ Ma giới và Tiên Quân Bạch Hành lạnh lùng cao lãnh ở trên Tiên giới.

Một tiểu yêu nữ Ma giới bất học vô thuật, người người muốn đánh x Tiên quan Tiên giới lạnh lùng cứng nhắc vô dục vô cầu, hình tượng này chỉ cần tưởng tượng thôi đã cảm thấy kích thích rồi.

(*Bất học vô thuật: Không học vấn không nghề nghiệp, văn dốt vũ nát, không có học vấn thì không có phương pháp tốt; không học hành để có tri thức thì sẽ không biết cách, không có phương pháp làm việc và không biết cách ứng xử ở đời.)

Lương Yên thức trắng đêm đọc xong nguyên tác, ngày hôm sau vác hai đôi mắt quầng thâm gấu trúc thông báo cho Khương Mộc bảo hần nhanh chóng liên lạc với nhà sản xuất nói cô muốn đi thử vai. Cái cốt truyện ngọt ngào xen kẽ lẫn nhau có vẻ hơi cầu huyết chưa xót sảng văn này, chắc chắn chính là thể loại mà chị em phái nữ miệng hiềm thể chính* thích nhất.

(*Miệng hiềm thể chính 口嫌体正直: Là một cụm từ có nguồn gốc từ tiếng Nhật "口が嫌だと言っても Kuchi ga iyada to itte mo, 体は正直なものだ karada wa shōjikina monoda" có nghĩa là ngoài miệng thì

nói láo nhưng hành động phản ứng của cơ thể đã phản ánh nội tâm chân thật của mình. Thường dùng để chỉ cơ thể của nữ chính hoặc con trai đáng yêu dưới tình huống bị xâm phạm.)

Khương Mộc lĩnh mệnh rời đi, sau đó đưa về một tin tốt và một tin xấu.

Tin tốt là gần đây nhà sản xuất kia cũng cảm thấy vô cùng có hứng thú với cô, một bộ phim cổ trang thể loại như thế này rất cần một nữ diễn viên có dung mạo xinh đẹp, khí chất hơn người và lưu lượng truy cập* cũng nặng như cô, bảo cô khi đó cứ đến thử vai.

(*Lưu lượng truy cập- nguyên văn:mức độ đề tài 话题度 đề cập đến chủ đề thảo luận của một nghệ sĩ trên các phương tiện truyền thông.)

Còn tin xấu chính là bộ phim này không chỉ có mình cô cảm thấy hứng thú và nhìn trúng thôi đâu, nghe nói một vài nữ diễn viên khác cũng đang tranh thủ cơ hội, ứng cử viên nặng ký được nhà sản xuất hướng đến trong số đó ngoại trừ Lương Yên, còn có một tân tiểu hoa vừa mới bạo hồng* sau dòng phim thần tượng thanh xuân vườn trường –Hàn Hình Nghệ.

(*Bạo hồng: Trở nên vô cùng nổi tiếng sau một sự kiện tác phẩm nào đó, thường theo nghĩa tích cực.)

Hình tượng của hai người này có những chỗ hoàn toàn khác biệt, yếu tố mà nhà sản xuất để mắt đến Lương Yên chính là dung mạo xinh đẹp hơn người và khả năng khuấy đảo hot search mưa tanh gió máu của cô. Đến lúc đó một khi bộ phim được phát sóng nhất định sẽ không thiếu sức nóng và độ chú ý từ khán giả, nhưng mức độ chú ý kia lại là con dao hai lưỡi, nhất là khi Lương Yên sẽ đảm nhận nhân vật nữ chính trong bộ phim, trên đầu cô còn mang một thân phận vợ cũ của Lục Lâm Thành.

Còn với Hàn Hình Nghệ thì lại vừa khéo trái ngược hoàn toàn với

Lương Yên, chính là hình tượng em gái hàng xóm ngọt ngào thuần khiết khiến người ta dễ chịu thoải mái và căn cơ trong sạch không scandal của cô, ngoài trừ đã từng có CP với nam chính trong bộ phim trước đó thì đừng nói đến chồng cũ hay ly hôn gì đó, ngay cả một tin đồn tiêu cực cũng không có.

Cả hai người đều muốn đảm nhận vai tiểu yêu nữ Ma giới này, sau lưng Hàn Hình Nghệ có chỗ dựa vững chắc chính là công ty chủ quản Tinh Huy Entertainment lớn nhất nhì trong nước, hơn nữa dàn nghệ sĩ của Tinh Huy Entertainment xé tài nguyên nổi danh trong làng giải trí này. Còn bên này Lương Yên lại chỉ đơn phương độc mã chiến đấu một mình, trừ người đại diện Khương Mộc gắn bó lâu năm thì cũng chỉ có thêm một người trợ lý nhỏ Lý Bành Bành mới được tuyển gần đây.

Lúc Lương Yên biết được Hàn Hình Nghệ là diễn viên dưới trướng của công ty Tinh Huy, sự nhiệt huyết trong lòng nguội lạnh hơn nửa.

Khương Mộc nhìn thấy vẻ mặt sa sút mất tinh thần của Lương Yên không nhịn được an ủi: “Còn chưa bắt đầu thử vai mà, cô đừng vội nản lòng từ bỏ như vậy chứ.”

Lương Yên ôm kịch bản phân đoạn sắp tới mình sẽ thử vai, nằm ngoài trên ghế sofa “ừ” một tiếng.

Nghệ sĩ tuyến hai tuyến ba của công ty Tinh Huy vô cùng đông đảo, nhưng khoảng thời gian gần đây lại đang tập trung lắng xê nâng đỡ Hàn Hình Nghệ, công ty Tinh Huy giúp nghệ sĩ nhà mình xé tài nguyên, phương pháp quen thuộc thường dùng nhất chính là trao đổi tài nguyên.

“Tiên Quân động lòng người” là bộ phim do đài truyền hình trái tây tự sản xuất, có tin đồn rằng, để cho Hàn Hình Nghệ được đảm nhận nhân vật nữ chính này, Tinh Huy đã đáp ứng nếu Hàn Hình Nghệ là nữ chính thì vai nam chính sẽ do tiểu sinh Từ Miễn đang ăn khách cũng trực thuộc công ty đứng ra đảm nhận.

Từ Miễn là ai? Nếu như nói năm đó Lục Lâm Thành thành công thoát mác tiểu sinh đứng trên đỉnh lưu lượng chuyển mình thành ảnh đế thực lực thì người đàn ông này sau khi tách khỏi vị trí tiểu sinh với lưu lượng trống rỗng đã lập tức được Tinh Huy thu nhận về dưới trướng của mình..

Mấy năm nay Từ Miễn đã tham gia vài bộ phim truyền hình thần tượng cổ đại và hiện đại đại bạo*, ít nhất là về nam diễn viên thần tượng ở trong nước, một mình hấn nổi bật tựa như ngọn gió vô song.

(Đại bạo: Nổi tiếng, được nhiều người biết đến. Tiêu chí của một bộ phim truyền hình đại bạo phim đó phải đại bạo trên tất cả mọi phương diện như kịch bản diễn viên cho đến cả nhạc phim, tính chủ đề cao và chỉ cần nhắc đến là mọi người đều biết rõ.)

Chỉ là thời gian gần đây Từ Miễn hình như đang muốn thay đổi hình tượng của mình, từ chối dòng phim thần tượng, nhưng lại không tìm thấy một kịch bản phim truyền hình hay điện ảnh ưng ý nào, lịch trình trống rỗng đã thu hút vô số người trong ngành, cũng chẳng có gì là lạ khi nhà sản xuất “Tiên Quân động lòng người” cũng bị hấp dẫn.

Từ Miễn và Hàn Hình Nghệ, nghìn ngang nhìn dọc đều là công ty Tinh Huy và nhà sản xuất “Tiên Quân động lòng người” hai bên cùng có lợi, cơ hội dành cho người người khác gần như không còn nữa.

Lương Yên thấy nhân vật mà mình ưng ý sắp bay đi, hơn nữa còn là vì những nhân tố bất khả kháng bên ngoài làm cho bay mất, tâm trạng cả người đều rầu rĩ không vui.

Bữa tiệc đóng máy của “Nhân Tâm” kết thúc, Lương Yên không đi hát karaoke cùng với mọi người trong đoàn làm phim, một là vì cô sợ tiếng hát kinh khủng của mình sẽ dọa đến người khác, hai là vì cô muốn có thời gian chuẩn bị cho buổi thử vai “Tiên Quân động

lòng người” sắp tới.

Mặc dù bây giờ nhìn lại khả năng thành công dường như rất nhỏ, nhưng cô vẫn muốn cố gắng đấu tranh một lần.

Bởi vì mức độ nổi tiếng của nguyên tác “Tiên Quân động lòng người” rất lớn, cho nên từ khi thông tin chuyển thể thành phim chính thức được công bố ra ngoài, cư dân mạng vẫn không ngừng suy đoán tranh cãi về những ứng viên cho nam nữ chính của tác phẩm này, cái tên Lương Yên và Hàn Hình Nghệ đều nằm trong danh sách nữ chính được lựa chọn.

Không ít Nanh sói trong fandom của Lương Yên cũng là fan ruột của “Tiên Quân động lòng người” sau khi biết được Lương Yên nhà mình có khả năng sẽ đảm nhận vai chính đều tỏ ra kích động không thôi, mỗi ngày đều trông ngóng Weibo chính thức của đoàn làm phim công bố nhân vật.

Ngày thứ hai sau buổi tiệc đóng máy “Nhân Tâm”, Lương Yên đã lập tức mang theo Khương Mộc và Bành Bành cùng nhau bay đến thành phố Cổ Đông tham gia vào buổi thử vai. Với những bộ phim như “Tiên Quân động lòng người” thế này, rõ ràng đài truyền hình trái cây đang có kế hoạch chạy đua cho ngôi đầu của bảng xếp hạng phim truyền hình, khâu lựa chọn diễn viên cho nhân vật chính là nhân tố quyết định, vì thế diễn viên thường thường phải yêu cầu diễn đi diễn lại nhiều lần mới có được kết quả cuối cùng.

Nhà sản xuất xem phần thử vai lần đầu tiên của cô xong cũng chỉ khẳng định tạo hình của cô rất phù hợp với hình tượng nhân vật chứ không nói thẳng kết quả, sau đó bảo cô chờ thông báo cho buổi thử vai tiếp theo.

Tin tức Lương Yên và Hàn Hình Nghệ bay đến thành phố Cổ Đông thử vai cho bộ phim “Tiên Quân động lòng người” nhanh chóng lan truyền rộng rãi.

Hàn Hình Nghệ và Lương Yên, cuộc bỏ phiếu xem ai mới là người phù hợp với nhân vật Tiểu yêu nữ Ma giới chớp lấy thời cơ ra đời.

Số phiếu của fan hâm mộ hai nhà vẫn luôn bất phân thắng bại, có lúc tưởng chừng như Lương Yên đã dẫn đầu với ưu thế mỏng manh, nhưng lại nhanh chóng bị Hàn Hình Nghệ đuổi kịp. Số phiếu bình chọn bám đuổi nhau đến sít sao, sau đó có người đưa mắt nhìn về phía Weibo của Lục Lâm Thành, nhưng lần này vẫn một mực chậm chạp không có động tĩnh gì. Lần trước cũng đã bỏ phiếu cho Lương Yên, tại sao lần này lại không bỏ phiếu?

Chẳng lẽ đã bị #Lục tiên sinh, xin anh hãy tự trọng# của fan Lương Yên dọa cho sợ rồi sao?

Hay lại giống như người ta nói đàn ông đều là dễ dàng thay lòng, vừa mới công khai đang theo đuổi người ta, bây giờ đã quyết định từ bỏ rồi???

Lúc này Lương Yên thực sự không có thời gian quan tâm Lục Lâm Thành có bỏ phiếu bình chọn cho mình hay không, lại tựa như tựa ngựa không ngừng vó câu* bay trở về thành phố B, vùi đầu vào ghi hình số mới của chương trình "Mỗi ngày rung động một trăm lần", sau đó rốt cuộc cũng có hai ngày để nghỉ ngơi thư giãn.

(*Ngựa không ngừng vó câu: Chỉ sự tiến tới không ngừng hay ví với không ngừng tiến bộ.)

Lương Yên nhận được một cuộc điện thoại của người liên lạc có tên là "Lục tự trọng".

Cô vừa nghi ngờ tại sao lại có thể có một cái tên kỳ lạ như vậy vừa nhận điện thoại: "A lô, xin hỏi ngài là?"

Đầu dây bên kia vang lên giọng nói nói của Lục Lâm Thành: "Là anh."

Lương Yên: “.....”

Nàng quên mất chính tay mình đã thay đổi tên liên lạc trong danh bạ từ “Chồng cũ” thành “Lục tự trọng”.

Lúc này nếu mà cúp điện thoại của “Lục tự trọng” thì hình như không hay cho lắm, Lương Yên hơi mất tự nhiên hầm hừ: “Có chuyện gì không?”

Lục Lâm Thành hỏi trong điện thoại: “Thử vai thế nào rồi?”

“Anh hỏi chuyện này để làm gì?” Lương Yên trả lời.

Lục Lâm Thành không trực tiếp trả lời cô, chỉ khẽ mỉm cười một tiếng.

Lương Yên nghe được tiếng cười của Lục Lâm Thành cảm thấy vô cùng khó chịu, tựa như anh ta đang cười nhạo cô một thân một mình không chống lưng không nhân mạch thì sao có thể thắng nổi Hàn Hình Nghệ và Tinh Huy vậy, tức giận nói: “Cảm ơn đã quan tâm, tôi cúp máy đây.”

Cuộc trò chuyện lập tức bị Lương Yên không chút nể nang cắt đứt, Lục Lâm Thành hơi ngạc nhiên nhìn giao diện cuộc trò chuyện điện thoại đột nhiên im bật.

Tâm trạng của Lương Yên không tốt.

Anh nhú mày, sau khi hỏi hai người quen làm trong nội bộ của đài truyền hình trái cây mới biết được lần này căn bản Lương Yên không thể nào có cơ hội, bởi vì Tinh Huy công ty đã đưa ra điều kiện hấp dẫn rằng nếu nhà sản xuất “Tiên Quân động lòng người” đồng ý dùng người mới Hàn Hình Nghệ lên làm nữ chính thì bọn họ sẽ đưa nam đỉnh lưu thần tượng* cùng công ty là Từ Miễn vào đảm nhận vai nam chính của bộ phim này.

(*Đỉnh lưu thần tượng: Người có lưu lượng hàng đầu trong dòng phim thần tượng.)

Trong cuộc chiến chiếm đoạt tài nguyên, những chuyện như thế này dường như đã trở thành chuyện thường ngày của làng giải trí. Tư bản quyết định tất cả mọi phương diện xã hội, không có gì đáng để chế giễu cả, chỉ là một hành động bình thường mà thôi, cho dù Từ Miển không bằng lòng cũng chẳng còn cách nào, bản hợp đồng với công ty quản lý là thứ quyết định tất cả, nếu như lúc trước đã nâng đỡ bạn thì dĩ nhiên bây giờ bạn phải thực hiện nghĩa vụ của mình, chăm sóc người mới cùng công ty.

Lục Lâm Thành trầm mặc không nói một lời, lại nghĩ đến nguyện vọng vĩ đại “Nếu được diễn chung với Lục Lâm Thành, tôi làm một nữ phản diện pháo hôi cũng được” mà Lương Yên đã chấp tay cầu mong mấy năm trước.

Ngày hôm sau, vừa mới sáng sớm Lục Lâm Thành đã xuất hiện trước cửa nhà Lương Yên.

Lương Yên vừa mới đi chạy tập thể dục buổi sáng về, gương mặt đỏ bừng, trên trán lấm tấm mồ hôi, nhìn thấy Lục Lâm Thành đang đứng trước cửa nhà mà sợ hết hồn.

“Anh anh anh, anh đến đây làm gì” Lương Yên quan sát một vòng Lục Lâm Thành từ dưới lên trên, anh vẫn ăn mặc giản dị khiêm tốn như bình thường, nhưng bộ quần áo đơn giản trên người cũng không thể che giấu được khí chất xuất chúng của mình.

Lục Lâm Thành giơ bữa sáng trong tay mình lên, ra hiệu: “Vào nhà nói chuyện?”

Lương Yên liếc anh một cái, nhưng vẫn lấy chìa khóa mở cửa.

Lục Lâm Thành vừa bước vào cửa đã nhìn thấy chương kịch bản Lương Yên đặt trên bàn, trên đó chỉ chít những chữ viết chú thích.

Lương Yên nhìn bữa sáng anh mua thử dài, sau đó giống như giáo viên chủ nhiệm khuyên một học sinh yếu sớm trong lớp, lời nói thấm thía sự khuyên bảo tận tình: “Lục Lâm Thành, chúng ta đã ly hôn rồi, chuyện lần trước à ừ, cái chuyện ở trong dạ tiệc từ thiện ý, tôi cũng không muốn so đo với anh, nhưng mà sau đó tôi đã nói rất rõ ràng trong chương trình rồi, anh có thể dừng...”

Lục Lâm Thành đột nhiên cắt đứt lời cô: “Hôm nay anh đến để tập thoại với em.” Anh cầm lấy kịch bản của Lương Yên trên bàn trà, “Hử?”

“Hả?” Lương Yên hơi sửng sốt, sau đó nhìn đến cuốn kịch bản trong tay Lục Lâm Thành

Vứt bỏ những chuyện khác không đề cập đến, Lương Yên đã từng xem hai bộ phim điện ảnh Lục Lâm Thành đóng rồi, đúng là cô rất bội phục về kỹ năng diễn xuất của anh ta.

Được một ảnh để tập thoại với mình, nếu là thời gian trước nói không chừng Lương Yên cũng sẽ động lòng, nhưng bây giờ cô đã biết chắc mình chẳng còn chút hi vọng gì để trông cậy vào bộ phim “Tiên quân động lòng người này nữa rồi”, Lương Yên nhếch mép cười: “Quên chuyện đó đi.”

“Có diễn tốt như thế nào đi chăng nữa cũng vô ích.” Cô bẹp miệng nói, sở dĩ còn cố gắng ghi chép nghiên cứu kỹ càng kịch bản như thế chỉ đơn giản là vì không muốn dễ dàng nhận thua mà thôi.

Dường như Lục Lâm Thành đã biết trước phản ứng của cô sẽ là như thế này, tiếp tục hỏi: “Em thực sự muốn đóng nhân vật này sao?”

Lương Yên khó hiểu, cau mày: “Rốt cuộc anh có ý gì?”

Lục Lâm Thành khẽ mỉm cười, duỗi tay nhẹ nhàng vuốt ve mái tóc

của Lương Yên, nói:

“Nếu điều kiện của Tinh Huy là mua Hàn Hình Nghệ tặng Từ Miễn, vậy thì em cũng có điều kiện, mua Lương Yên tặng Lục Lâm Thành, thế nào?”

Chương 59

Lương Yên lắc lắc đầu hát bàn tay Lục Lâm Thành đang đặt trên đầu mình xuống.

Sau đó lại dùng ánh mắt một lời khó nói hết nhìn anh.

Lúc đầu Lục Lâm Thành còn cho rằng sau khi nghe được những lời này, dù cho Lương Yên không đến mức nhảy cẫng thì cũng sẽ vui vẻ lên một chút nhưng không ngờ cô lại phản ứng như thế này.

Lục Lâm Thành nhú mày.

Lương Yên thở dài, ánh mắt lúc nhìn anh bỗng trở nên vô cùng bất đắc dĩ: “Anh cảm thấy anh hợp lắm sao?”

Mặc dù nói bây giờ ngành công nghiệp điện ảnh và truyền hình đang ở mức đình trệ, các vị đại thần điện ảnh hạ phàm lần sang mảng truyền hình cũng không phải là chuyện mới mẻ gì? Kể cả phần lớn mọi người hạ phàm đều là mặt chạm đất, nhưng cái gì gọi là mua Lương Yên tặng Lục Lâm Thành? Vợ cũ chồng cũ không chỉ cùng nhau xuất hiện trong một ống kính mà còn diễn phim tình cảm sao?

Người này đang cố ý khảo nghiệm server máy chủ yếu ớt của Weibo*

(*Ý của bạn Lương Yên trong câu này là nếu thông tin này lộ ra ngoài thì server máy chủ của Weibo có thể sẽ bị sập vì lượng truy cập quá lớn.)

Lục Lâm Thành nhướn mày: “Chẳng lẽ em không muốn sao?”

Tất nhiên là không muốn rồi, cho dù bỏ qua thân phận vợ cũ chồng cũ, nhưng Lương Yên vừa nghĩ đến khuôn mặt điện ảnh nét nào ra nét nấy này bây giờ lại phải xuất hiện trong ống kính có bộ lọc làm dịu ánh sáng của dòng phim cổ trang thần tượng đã cảm thấy vô cùng đáng tiếc, một ảnh đế cấp bậc đại thần cứ đứng ở trên cao đóng phim điện ảnh của mình không được à? Lại cứ nhất định phải tranh đoạt tài nguyên với những diễn viên nhỏ như bọn họ?

Lương Yên nhìn vẻ mặt lạnh lùng tựa như đang tuyên bố “Ý ta đã quyết” của Lục Lâm Thành: “Chắc anh cũng biết Triệu Phi Phi nhỉ, xuất thân là một đạo diễn lớn, điểm khởi đầu lại chính là vạch đích mà rất nhiều người cả đời này không bao giờ chạm đến được. Rõ ràng sở hữu một khuôn mặt cực phẩm khí chất xuất chúng vô cùng phù hợp với màn ảnh rộng nhưng luẩn quẩn như thế nào mà lại chạy đi đóng phim thần tượng, cuối cùng thì bị chê bai tơi tả; Trường hợp của Vương Khôn chắc anh cũng không còn xa lạ nhỉ, rõ ràng là có kỹ năng diễn xuất tinh tế hợp với dòng phim điện ảnh, sau đó lún sâu tham gia vào phim truyền hình lập tức bị giấu cợt kỹ năng diễn xuất nát bét, khuôn mặt không cảm xúc; Còn có Chu Phàm nữa, doanh thu bán vé một bộ phim điện ảnh lên tới trăm triệu, cuối cùng tỷ suất khán giả xem phim truyền hình hần đóng là con số 0,1 cả nước đếm ngược, tất cả đều thất bại thảm hại.”

Lương Yên liệt kê ra một loạt đại thần điện ảnh hạ phàm đáp xuống phim truyền hình có kết cục mặt chạm đất cho Lục Lâm Thành nghe, để anh ta từ bỏ cái suy nghĩ trong đầu mình đi.

Lục Lâm Thành nghe Lương Yên nói, đột nhiên cười một tiếng: “Em đang suy nghĩ cho anh sao?”

Lương Yên: "...” Người này mặt dày thật.

“Tôi chỉ muốn khuyên anh đừng dính vào chuyện này thì hơn, tôi có thể lấy được nhân vật chính này không là chuyện của tôi, anh nghĩ phép thì cứ nghĩ phép, nên quay điện ảnh thì quay điện ảnh thật tốt,

đừng hạ phàm dẫn thân vào phim truyền hình rồi cuối cùng làm không tốt mặt chạm đất được không?”

Thấy cô lại từ chối một lần nữa, Lục Lâm Thành im lặng một lúc lâu, ngay khi Lương Yên đang chuẩn bị xoay người đi thì anh lại đột nhiên thốt ra một câu: “Chẳng lẽ em không muốn tận mắt nhìn thấy anh mặt chạm đất sao?”

Lương Nghe nghe được lời này lập tức xoay người.

** **

Quá trình tuyển chọn dàn diễn viên chính cho bộ phim “Tiên Quân động lòng người” vẫn còn là một bí mật mà nhà sản xuất giấu kín như bưng, ngoại trừ nữ chính là một trong hai người Lương Yên và Hàn Hình Nghệ rồi thì những tin đồn về vai nam chính cũng lan truyền không ít. Có người nói công ty Tình Huy vì muốn Hàn Hình Nghệ nhận được vai chính nên đã đưa Từ Miễn ra làm điều kiện trao đổi, cũng có người nói nhân vật Tiên Quân chính là nam diễn viên đã từng được fan ship thuyền CP với Lương Yên- Nghiêm Chuẩn, còn có người nói, mấy ngày gần đây phòng làm việc của Lục Lâm Thành đang gặp nhà sản xuất “Tiên Quân động lòng người” để trao đổi bàn bạc.

Những người qua đường ăn dưa nghe được thông tin nam chính rất có thể là Lục Lâm Thành thì lập tức chạy đến Weibo chính thức của “Tiên Quân động lòng người” nhao nhao mắng mỏ.

Rốt cuộc thì đến khi nào mới đưa ra thông báo chính thức đây, tôi cảm thấy mấy người muốn đánh bóng nhiệt độ đến mức không cần cả mặt mũi nữa rồi, một tiên tử thần đàn* sao có thể hạ phàm diễn một bộ phim thần tượng của mấy người được chứ.

(*Thần đàn: Đề cập đến những người có quyền lực uy tín và địa vị tối cao.)

Nhưng cũng có fan hâm mộ đặc biệt là những fan mộ sách của nguyên tác lại không phục, tại sao Lục Lâm Thành lại không có khả năng đóng phim truyền hình được chứ? Máy người đang chê bộ phim “Tiên Quân động lòng người” của chúng tôi không đủ đầu tư hay là chê hình tượng Tiên Quân không phù hợp??? Hơn nữa Lục Lâm Thành vẫn chưa đến ba mươi, theo lý mà nói chính là độ tuổi tốt nhất để diễn những vai tổng tài bá đạo, diễn viên điện ảnh hạ phạm xuống tham gia phim thần tượng để thể nghiệm sự đa tài trong kỹ năng diễn xuất của mình không được sao?

Sau đó có người đột nhiên giật mình: Mẹ kiếp! Không phải Lục Lâm Thành tham gia là vì muốn theo đuổi Lương Yên đấy chứ????

Khả năng này nghe có vẻ rất thuyết phục, nếu như vai nữ chính là Lương Yên, còn Lục Lâm Thành vì muốn theo đuổi vợ cũ nên đã quyết định hạ phạm tham gia vào bộ phim thần tượng cổ trang này, như vậy hai người có thể có cơ hội ở chung trong cùng một đoàn làm phim, thường xuyên tiếp xúc gặp gỡ lẫn nhau khiến Lương Yên cảm động thế là thành công ôm mỹ nhân về nhà.

Chiêu thức theo đuổi này quả thực là rất hiệu quả.

Cuộc tuyển chọn ứng viên cho dàn vai chính cho phim “Tiên Quân động lòng người” qua một thời gian sóng gió sôi sùng sục cuối cùng cũng lắng xuống, bức ảnh của Lục Lâm Thành và Lương Yên một trước một sau được Weibo của “Tiên Quân động lòng người” đăng tải rộng rãi.

Lúc các fan nguyên tác đang đợi công bố dàn diễn viên chính thức nhìn thấy bức ảnh của Lục Lâm Thành trái tim cũng run rẩy, sau đó khi bức ảnh của Lương Yên công bố, cuốn tiểu thuyết trong tay lập tức rơi xuống đất.

Bỏ qua chuyện chồng cũ vì muốn theo đuổi vợ cũ của mình mà

tham gia vào đoàn làm phim này, chỉ nhìn vào giá trị nhan sắc...

A a a a a con mẹ nó đây rồi cuộc là tổ hợp thần tiên gì vậy!

.....

Bài viết Weibo vừa được đăng tải, tin tức Lục Lâm Thành hạ phàm tham gia phim thần tượng cổ trang của vợ cũ Lương Yên nhanh chóng lan rộng khắp internet. Vất vả theo đuổi vợ vì yêu nâng kiệu, rồi cuộc phải quyết đoán và dũng khí lớn đến nhường nào chứ.

Vì thế có phóng viên đặc biệt liên lạc với Lục Lâm Thành, Lục Lâm Thành lại rất sẵn khoái đồng ý phỏng vấn qua điện thoại.

Người phóng viên khéo léo hỏi: “Lục Lâm Thành tiên sinh, gần đây ngài đã xác nhận tham gia vào bộ phim truyền hình đầu tiên trong sự nghiệp diễn xuất của mình, xin hỏi có phải nguyên nhân là như những gì mọi người đang suy đoán kia không?”

Lục Lâm Thành ở đầu dây bên kia trả lời vô cùng nghiêm túc: “Nguyên nhân chủ yếu tôi tham gia vào bộ phim này chỉ là bản thân cảm thấy kịch bản của nó không tệ, không liên quan đến những cái khác.”

Một Lục Lâm Thành đã quen với việc diễn những bộ phim điện ảnh cực phẩm nội dung sâu sắc lại có thể vừa ý một kịch bản ngọt ngược xen lẫn có vẻ hơi cầu huyết ghen tuông sảng văn được các bác gái yêu thích này sao? Khóe miệng phóng viên run rẩy co quắp nhưng vẫn cố gắng duy trì sự chuyên nghiệp dày công tu dưỡng của mình: “Vậy ngài có thể chia sẻ một chút về những kỳ vọng của bản thân vào bộ phim này được không, còn nữ chính Lương Yên sẽ đóng cặp với ngài nhiều nhất, ngài có ý kiến gì về cô ấy không?”

Lục Lâm Thành: “Cho dù thành tích cuối cùng như thế nào đi chăng nữa tôi cũng sẽ nghiêm túc với mỗi bộ phim mà mình tham gia, còn về bạn diễn, tôi đánh giá rất cao kỹ năng diễn xuất của cô ấy, hy

vọng lần đầu tiên hợp tác này sẽ thành công tốt đẹp.”

Đoạn thu âm phỏng vấn và bản text không hề qua chỉnh sửa cắt bỏ này được đăng tải công khai lên mạng.

Cư dân mạng nghe thấy mà trợn mắt há hốc mồm.

Nếu như Lục Lâm Thành không phải là chồng cũ của Lương Yên, cũng chưa từng chính miệng anh thừa nhận mình đang theo đuổi vợ cũ thì có lẽ những lời lẽ đường nghiêm túc đường hoàng này đã khiến bọn họ tin sái cổ rồi cũng nên.

** ** *

Nửa tháng sau khi dàn diễn viên chính được công bố, “Tiên Quân động lòng người” bắt đầu khai máy ở cơ sở điện ảnh và truyền hình Cổ Đông.

Những bức ảnh đầu tiên trong buổi lễ đã được nhiếp ảnh gia lưu lại, để phù hợp với nhân vật Tiểu yêu nữ Ma giới của mình, Lương Yên mặc trên người y phục cổ trang màu đỏ, lúc thợ trang điểm hóa trang cho cô cũng đã cố ý chỉnh sửa một vài đường nét trên khuôn mặt, kẻ vẽ lông mày chéch lên phía trên một chút, hơn nữa còn nhấn mạnh cảm giác sống động trong cách trang điểm đôi mắt khiến cái khí chất tươi mát thanh khiết toát ra từ trong người cô tăng thêm mấy phần quyến rũ mị hoặc và tà khí.

Còn về phần Lục Lâm Thành, người đàn ông trong bức ảnh tóc búi thất quan*, chiếc áo choàng màu trắng viền bạc càng làm nổi bật dáng người cao lớn thanh tú hơn người, ánh mắt trong trẻo lạnh lùng, hoàn toàn giống hệt với khí chất lãnh đạm cấm dục của vị Tiên Quân trong nguyên tác, nhưng nhìn đến Lương Yên đang ở bên cạnh mình, trên mặt lộ ra một ý cười nhàn nhạt không dễ dàng phát hiện.

(*Nguyên văn là 束着冠 Là một kiểu tóc của người đàn ông cổ đại

xưa, trên búi tóc thường sẽ cài một chiếc mũ quan.)

Đúng lúc này, Lương Yên lại quay sang nhìn anh, vẻ mặt như muốn nói, “Anh cười cái gì, bản yêu nữ không quen biết anh.”

Hình ảnh hai người với hai vẻ mặt khác nhau lập tức được nhiếp ảnh gia cắt ra riêng lẻ, một người tràn ngập sự ôn nhu dịu dàng, một người lại bày ra vẻ mặt tôi không quen biết anh, ha ha ha ha ha đây không phải là đang tỏ lộ tình cảm một cách công khai thì là cái gì nữa.

Tối hôm đó, trong một căn phòng khách sạn, Lương Yên tay ôm cuốn kịch bản, vẻ mặt buồn bực nhìn Lục Lâm Thành một thân trang phục Tiên Quân trong bức ảnh được chụp hôm nay.

Chỉ cần nhìn từ ngoại hình thôi cũng có thể thấy được khả năng Lục Lâm Thành hạ phàm quay phim truyền hình mặt chạm đất không lớn lắm.

Ngày đầu tiên ngoài tổ chức nghi lễ khai máy ra thì cũng chẳng còn việc gì khác nữa, Lương Yên quay về khách sạn nghiên cứu kịch bản, đoàn làm phim đã bao trọn một khách sạn trong phim trường này, trừ mấy người đã mua nhà ở thành phố Cổ Đông thì hầu hết tất cả mọi người trong đoàn đều ở đây.

Lương Yên vừa gặm táo vừa đọc kịch bản, nhân vật của cô trong phim vừa đến tuổi thành gia lập thất, nàng chê bai nam nhân trong ma giới đều mang hình thù kỳ quái nên đã chạy đến nhân gian, ở bên ven đường vô tình nhặt được một tiểu thư sinh vô cùng đẹp trai liền mang trở về Ma giới của mình. Suốt cả dọc đường đường đến địa bàn của ma giới chàng thư sinh nọ vẫn không ngừng nhấn mạnh mình chính là Tiên Quân hạ phàm lịch kiếp, bảo Tiểu yêu nữ mau mau dừng tay ghìm cương trước bờ vực*, sau này sau lịch kiếp kết thúc còn có thể miễn cưỡng cân nhắc tha cho nàng một con đường sống. Kết quả Tiểu yêu nữ một câu cũng không tin, thậm chí còn giữ cầm chàng thư sinh trên đũa hời hợt tự xưng mình là Tiên Quân tại

sao lại chẳng có phép thuật nào, chỉ cần nghe cũng biết là đang lừa người, vẫn nên ngoan ngoãn làm phu quân của nàng thì hơn.

(*Nguyên văn: Huyền nhai lạc mã: Kim cương ngựa bên bờ vực thẳm, khi đến bên bờ của sự nguy hiểm thì biết tỉnh ngộ.)

Ở Ma giới, chàng thư sinh bị phép thuật của Tiểu yêu nữ khống chế buộc phải bái đường thành thân rồi đưa vào động phòng với nàng, gạo đã nấu thành cơm, Tiểu yêu nữ rất thích người phu quân yếu ớt nhu nhược của mình, cuộc sống thường ngày sau khi thành thân nàng đã làm đủ mọi chuyện sủng ái yêu chiều nhưng mỗi lần như vậy phu quân thư sinh lại bày cho nàng một vẻ mặt thúí hoắc. Chàng thư sinh bị Tiểu yêu nữ hiểu nhầm là người phàm nhưng thực ra ra Tiên Quân Thượng Thần vô cùng đau khổ âm thầm than vãn tại sao mình chỉ hạ phàm lịch kiếp thôi mà lại gặp phải chuyện xui xẻo như thế này. Sau khi bị tên Tiểu yêu nữ không biết phải trái này buộc gạo nấu thành cơm làm dơ bản tiên thể thậm chí hắn đã từng nghĩ đến tự mình kết thúc, nhưng cuối cùng lại nhin xuống được, quyết định chờ đến khi lịch kiếp xong khôi phục lại pháp thuật sẽ tìm tên Tiểu yêu nữ này báo thù sau.

Hai người ở địa bàn Ma giới của Tiểu yêu nữ trải qua cuộc sống phu thê giữa một người chuyên đi ức hiếp và một người bị ức hiếp, mỗi ngày Tiểu yêu nữ đều dâng bảo vật quý hiếm lấy lòng nịnh nọt, chàng thư sinh Tiên Quân lại bày mặt thối cho tiểu tức phụ của mình. Cho đến một ngày Tiểu yêu nữ bị kẻ thù tìm đến cửa, vốn dĩ Yêu nữ có thể chạy trốn một mình nhưng lại vì phu quân yếu ớt mà kiên trì chiến đấu với người kia ba ngày ba đêm. Pháp lực của Yêu nữ không thể nào địch lại được kẻ thù, bản thân mình sắp bị đánh bại trong lúc đang trọng thương thì đúng lúc Tiên Quân đột nhiên kết thúc độ kiếp, khôi phục lại pháp lực của mình, dễ dàng đánh bại kẻ thù của Yêu nữ.

Yêu nữ đang bị trọng thương lập tức vui vẻ ra mặt, không thể ngờ được rằng vị phu quân người phàm mà nàng nhặt được lại thực sự là Thượng Thần Tiên giới, còn chưa kịp nhào qua thì đã bị Tiên

Quân đột nhiên làm phép tàn nhẫn vô tình đẩy Yêu nữ ra. Hắn còn nói ai là phu quân của một ma nữ như nàng chứ, bản Thượng Thần niệm tình bây giờ người đang bị thương không còn sống được bao lâu nữa, không tự tay giết một tên yêu nữ như 28*4 người nàng đã là nhân từ lắm rồi, vừa dứt lời, hắn đã lạnh lùng phát tay áo rời đi.

Tiên Quân lịch kiếp kết thúc trở lại Tiên giới, pháp lực tiến bộ vượt bậc, Tứ Hải Bát Hoang không ai sánh bằng, trong lòng hắn vẫn luôn nghĩ rằng bản thân mình hận thấu xương Yêu nữ kia, nhưng lại không thể ngờ sau khi trở về Tiên giới tất cả những gì hiện hữu trong đầu mình đều là hình ảnh của nàng, là những gì nhỏ nhặt nhất khi hai người vẫn còn là phu thê, và cuối cùng là hắn phát tay áo bỏ đi để lại Yêu nữ yếu ớt nằm trên mặt đất, toàn thân chỉ một màu đỏ của máu, ánh mắt không thể tin nổi nhìn theo bóng lưng hắn.

Tiên Quân mang theo thần dược tốt nhất Tiên giới quay lại động phủ của Yêu nữ, nhưng mà lại không thấy bóng dáng nàng đâu cả, hắn dùng đủ mọi cách tìm kiếm cuối cùng cũng tìm được Yêu nữ đã mất hết pháp lực, lúc nhìn thấy một nam nhân xuất hiện bên cạnh nàng thì ghen tuông không thôi. Sau khi đại chiến một trận với Thái tử Ma giới đang theo đuổi nàng, Tiên Quân bắt Yêu nữ trở về Tiên giới của mình, Yêu nữ trốn một lần thì hắn bắt lại lần một, chính là câu chuyện truy thê của vị Tiên Quân lạnh lùng.

Trình tự quay phim của đoàn làm phim có lẽ là dựa theo chuyển biến tình tiết câu chuyện trong kịch bản, nội dung quay của mấy ngày sắp tới trên tờ thông báo đều là những cảnh quay từ lúc Lương Yên bắt chàng thư sinh về Ma giới để thành thân trên đũa.

Ngày mai sẽ có cảnh quay đầu tiên với Lục Lâm Thành, chính là phân đoạn Yêu nữ lừa gạt thư sinh (Tiên Quân) đến Ma giới, sau đó ném người lên giường, chuẩn bị ra tay làm cho gạo nấu thành cơm.

Lúc vị Tiên Quân vẻ mặt cứng ngắc lạnh lùng tựa như một tảng băng ngàn năm nhìn thấy một Yêu nữ luôn mơ ước nam sắc của hắn, sống chết không chịu thừa nhận hắn là Tiên Quân, trực tiếp

nhào lên người mình rồi cuộc cũng không thể kiềm chế được nữa, đầu óc nhanh nhạy trong cái khó ló cái khôn mở miệng nói đạo lý với Yêu nữ: “Theo như quy củ của người phạm trần, hai chúng ta còn chưa bái đường thành thân, người không thể làm như vậy với ta được.”

Yêu nữ nghe được những lời này cũng cảm thấy có lý, quyết định cứ làm theo như quy củ của người phạm trần, lúc này mới bỏ qua cho Tiên Quân.

Lúc Lương Yên nhìn thấy một hàng chữ “Yêu nữ đẩy Tiên Quân nằm trở trên giường, giở thủ đoạn muốn mưu đồ bất chính, vẻ mặt xám xịt.

Tại sao cô lại không nhớ trong nguyên tác còn có đoạn này nhỉ, bây giờ các biên kịch đều cho khán giả một phần mở đầu bất ngờ bùng nổ như thế sao?

Làm sao bây giờ?

Lương Yên mất ngủ.

Ngày hôm sau, đoàn làm phim “Tiên Quân động lòng người” bắt đầu quay thật sớm.

Lương Yên vẫn mặc bộ trang phục diễn màu đỏ giống hôm qua, còn Lục Lâm Thành đã thay một chiếc áo choàng dài màu xanh của thư sinh. Người đàn ông hôm qua mặc trang phục tinh xảo khéo léo của Tiên Quân thanh khiết cao quý mà cũng không kém phần bức người, cho dù hôm nay đã đổi thành cách ăn mặc theo kiểu thư sinh nhưng vẫn không thể nào làm lu mờ khí chất xuất chúng toát ra trên người anh.

Lương Yên nhìn thấy Lục Lâm Thành lại nghĩ đến cảnh quay của hai người, hốt hoảng rời tầm mắt.

Đạo diễn bắt đầu phân tích cho hai người, đây là lần đầu tiên vị đạo diễn này được giải thích nội dung kịch bản cho ảnh đế nên hơi khẩn trương. Lúc đầu hắn còn muốn trực tiếp cho Lương Yên làm mẫu ở trên người Lục Lâm Thành nên diễn như thế nào, nhưng cuối cùng khi đối diện với ánh mắt của anh vẫn quyết định thay đổi đối tượng gọi một cậu nhân viên đang làm việc bên cạnh đẩy người nằm lên trên giường, sau đó ngồi xuống trên thắt lưng của hắn, vừa giữ chặt lấy cổ tay nhân viên làm việc vừa cúi người xuống cưỡng hôn.

Nhân viên làm việc bị đè xuống ở trên giường, mắt thấy khuôn mặt đạo diễn càng ngày càng đến bên cạnh mình, sợ hãi đến ngây người như phỗng.

May mà đạo diễn cũng không có khẩu vị nặng như thế, kịp thời dừng lại ở một giây cuối cùng, ngồi thẳng người lên, nói với Lương Yên đang quan sát học hỏi ở bên cạnh: “Thấy rõ chưa, chính là cảm giác này, lát nữa cô cũng sẽ diễn giống như vậy.”

Lương Yên: "..."

Đạo diễn này, nếu ông đã muốn diễn mạnh mẽ như thế hay là hãy thay tôi diễn cảnh này đi.

Đạo diễn giải thích xong, ánh sáng đã sẵn sàng, diễn viên đã chuẩn bị xong, cảnh quay đầu tiên của “Tiên Quân động lòng người” chính thức được bắt đầu.

Ống kính máy quay sẽ bắt đầu từ lúc Lục Lâm Thành trong vai Tiên Quân hạ phạm lịch kiếp bị Lương Yên trong vai Yêu nữ bắt về Ma giới ném lên giường.

Đạo diễn hô action, Lương Yên hít vào một hơi thật sâu, cánh tay đặt trên người Lục Lâm Thành hơi dùng sức đẩy một cái, Lục Lâm Thành theo đà lui về phía sau, giả vờ như bị một lực mạnh tác động đẩy lên trên giường.

"Yêu nữ to gan! Người muốn làm gì?" Lục Lâm Thành không hổ là anh đế, nhanh chóng nhập vai, vẻ mặt tràn đầy sợ hãi nói.

"Ta rất thích người, muốn được làm phu thê với người." Lương Yên đọc lời thoại xong, vốn dĩ lúc này cô nên thuận thế ức hiếp rồi ngồi lên trên người Lục Lâm Thành nhưng lúc cô vừa nhích đến gần nhìn thấy khuôn mặt người đàn ông trước mắt lại hơi mắc kẹt một chút, động tác lập tức dừng lại.

"Cắt." Đạo diễn đành phải kêu dừng

"Xin lỗi đạo diễn." Lương Yên vội vàng xin lỗi, "Làm lại một lần nữa được không?"

Chỉ một cảnh quay nhưng đã diễn đi diễn lại mười mấy lần mà vẫn không thể thông qua.

Nhìn bằng mắt thường cũng có thể nhìn ra được lúc này Lương Yên đang rất khẩn trương và xấu hổ, cảnh quay đầu tiên với chồng cũ lại là cảnh cô đang ức hiếp khinh bạc anh ta, chương ngại tâm lý trong lòng cực kỳ nghiêm trọng, thực sự rất khó xử.

Vị đạo diễn này vô cùng chuyên nghiệp, mặc kệ hai người là chồng cũ vợ cũ cái gì đó, một khi đã bắt đầu diễn xuất thì nhất định phải toàn tâm toàn ý nhập tâm vào nhân vật của mình, hấn khoa tay múa chân giảng giải cho Lương Yên: "Cô đừng sợ hãi hoảng hốt như thế, trong đầu cứ nghĩ rằng bây giờ hấn không thể đánh lại cô, cô phải mạnh mẽ ngang ngược hơn nữa, bỏ nhào ngồi lên người hấn rồi cúi xuống cưỡng hôn, sợ cái gì mà sợ."

Lương Yên không ngừng gật đầu tựa như gà con mổ gạo nhưng lúc bắt đầu quay ngồi xuống bụng Lục Lâm Thành, giữ chặt lấy cổ tay anh, sau đó theo như kịch bản cúi người xuống cưỡng hôn, cả người vẫn héo rũ mất tinh thần.

Lục Lâm Thành nhìn thấy gò má đỏ bừng như nhũ máu của Lương

Yên đang ngồi trên người mình, xem ra lần này lại không thể thông qua được rồi.

Cũng giống như đêm hôm đó, lúc ấy cô cùng dạng chân ngồi trên người anh như thế này, gò má đỏ bừng.

Đạo diễn lại hô cắt, Lương Yên nhanh chóng đứng dậy từ trên người Lục Lâm Thành.

Lục Lâm Thành ngồi dậy, nhìn Lương Yên gấp gáp nhảy xuống giường, đột nhiên cười một tiếng, nói: “Sao năm đó lại không thấy em khách khí với anh như vậy giờ nhỉ.”

Đêm đó lúc cô gỡ thủ đoạn khinh bạc anh đã thẳng tay giật văng mắt mắt cúc áo sơ mi của anh.

Chương 60

Lại dừng một lần nữa, sắc mặt của đạo diễn đã bắt đầu xám xịt, từ phía sau máy theo dõi đứng lên.

Không một ai trong đoàn làm phim dám mở miệng nói chuyện, bầu không khí vô cùng ngột ngạt.

Lương Yên vô cùng ảo não chán nản, cúi đầu xoắn ngón tay.

Ý cười trên khuôn mặt Lục Lâm Thành cũng lạnh cứng lại: “Lương Yên.”

“Ừ?” Lương Yên cúi đầu trả lời.

Giọng nói Lục Lâm Thành lộ rõ sự không vui: “Trong lúc quay phim em có thể chuyên nghiệp lên một chút được không?”

Lương Yên dường như không thể tin nổi ngẩng đầu lên nhìn anh.

Hình như Lục Lâm Thành đang rất tức giận: “Là một người diễn viên đích thực chỉ cần mở máy ra thì phải lập tức toàn tâm toàn ý nhập vai vào nhân vật của mình, trong lúc diễn em còn mang tình cảm riêng tư vào là sao?”

“Bây giờ không phải chỉ một mình em thôi đâu mà là cả đoàn làm phim đều đang cùng em NG liên tục đấy hiểu không?”

Lương Yên cắn chặt hàm răng, vành tai đỏ bừng tựa như một hòn đá mã não đỏ*.

(*Đá mã não hay còn gọi là đá Agat, là một dạng biến thể vi kết tinh của Thạch anh. Loại đá này có cấu tạo hóa học tương tự đá Thạch anh nhưng đặc trưng của đá mã não là được tạo thành từ những vi hạt mịn và màu sáng.)

Toàn bộ người trong đoàn phim nghe được những lời của Lục Lâm Thành, vẻ mặt người nào người nấy vô cùng vi diệu.

Cảnh quay đầu tiên, tại, tại sao đạo diễn còn chưa lên tiếng mắng người mà Lục Lâm Thành đã bắt đầu mắng rồi?

Chẳng trách là ảnh đế, người ta không chỉ nghiêm khắc với bản thân mà còn có yêu cầu nghiêm khắc với cả bạn diễn của mình nữa.

Nhưng không phải vì muốn theo đuổi Lương Yên nên Lục Lâm Thành mới tham gia vào bộ phim này của bọn họ sao? Đang trong quá trình theo đuổi mà còn dám mở miệng mắng người ta? Còn có người như thế nữa sao?

Hay thực sự giống như những gì đã nói trong bài phỏng vấn kia, anh chỉ vì cảm thấy khá hứng thú với kịch bản bộ phim này thôi?

Nhất định là mấy người bọn họ vẫn chưa nghiên cứu và tìm hiểu kỹ càng nội dung kịch bản của bộ phim này rồi, nói không chừng trong đó còn chứa đựng những ý nghĩa giá trị nội hàm được ảnh đế đánh giá cao cũng nên.

Đạo diễn nhìn hai người bọn họ, Lục Lâm Thành đã thay hần mắng xong rồi, mặc dù những gì muốn mắng không khác nhau là mấy nhưng cách dùng từ văn minh hơn rất nhiều so với những gì hần dự định nói ra. Đạo diễn không nói gì nữa, lại ngồi xuống trước máy theo dõi: “Lại một lần nữa.”

Đây là lần đầu tiên từ sau khi mất trí nhớ đến nay Lương Yên bị Lục Lâm Thành dạy dỗ như vậy, còn nói đến mức khiến cô không có cách nào phản bác, bàn tay âm thầm siết chặt thành nắm đấm.

Âm thanh trong trẻo của tấm bảng Clapper Board quay phim* vang lên, đạo diễn hô “action”, chiếc đèn nhỏ màu đỏ bên trên camera đang quay phim sáng lên.

(*Tấm bảng Clapper Board quay phim.)

Lương Yên âm thầm cắn răng, vươn tay dùng sức đẩy, nếu như lần trước đều là Lục Lâm Thành chủ động lui về phía sau thì lần này lại thực sự bị Lương Yên đẩy mạnh đến mức lão đảo lúi về sau mấy bước, ngã nằm trên giường. Lương Yên không nói một lời, thuận thế leo lên trên, vô cùng mãnh liệt dữ dội tựa như đang xả giận ngồi trên bụng người đàn ông.

“Yêu nữ to gan! Người muốn làm gì?” Về mặt Lục Lâm Thành tràn đầy sợ hãi.

Lương Yên bắt lấy cánh tay đang lộn xộn của Lục Lâm Thành đè chặt lên gối: “Ta rất thích người, muốn được làm phu thê với người.”

Vừa dứt lời đã hung hăng cúi người xuống.

Lục Lâm Thành trong vai Tiên Quan hạ phạm độ kiếp bây giờ không thể nào đánh lại Yêu nữ, chỉ biết nghiêng đầu giãy giụa: “Yêu nữ, thả ta ra!”

Toàn thân Lương Yên toát ra hơi thở hùng hổ, nhìn rất giống một nữ ma đầu bá đạo bị chọc giận, dáng vẻ như hận không thể hung hăng chà đạp chàng thư sinh đến chết.

Đạo diễn vô cùng hài lòng nhìn chằm chằm vào máy theo dõi trước mặt.

Tất cả mọi người đang có mặt tại trường quay đều chăm chú nhìn vào cảnh tượng trên giường không chớp mắt, Yêu nữ nổi giận mạnh mẽ chà đạp vị Tiên Quân đại nhân đâu có chết cũng không chịu

khuất nhục.

Con mẹ nó, thực sự quá kích thích.

** **

Chạng vạng tối, trong một khu phố cũ của thành phố Cổ Đông, dọc theo hai bên đường mở ra rất nhiều quầy thịt nướng ngoài trời, cách đó không xa chính là mấy quán KTV và quán bar lớn nhất thành phố.

Trước quầy thịt nướng thấp một ngọn đèn điện tử chân không* thu hút không ít những con bướm đêm lao đầu về phía này, Lương Yên đội một chiếc mũ lưỡi trai đang ngồi bên cạnh chiếc bàn nhỏ ở ven đường, dưới ánh sáng mờ tối, cũng không có người nào nhận ra cô.

(*Đèn điện tử chân không (vacuum tube, còn được gọi tắt là tube hay valve) còn thường được gọi là đèn điện tử hoặc bóng điện tử là loại linh kiện điện tử sử dụng sự phát xạ điện tử do nung nóng điện cực đặt trong môi trường chân không cao, để thực hiện điều khiển dòng điện tích trong các khuếch đại.)

Những vị khách đang ngồi ở các bàn xung quanh hầu hết đều là những người trẻ tuổi, trên bàn đặt đầy những lon bia và các loại đồ nướng, nội dung của cuộc nói chuyện còn có thể lảng máng nghe được cái gì mà “Đạo diễn X” “X tử” “Cùng tổ” “Lời thoại”, rõ ràng cho thấy bọn họ đều là những người trẻ tuổi đến thành phố Cổ Đông này theo đuổi giấc mơ nghệ thuật của riêng mình.

Khương Mộc chọn một xâu cánh gà nướng đưa cho Lương Yên: “Đây.”

Trước đây khi còn là một diễn viên tuyến mười tám chuyên đi đóng vai phụ Lương Yên thích nhất là mỗi đêm được đi ăn xiên nướng cùng với Khương Mộc như thế này, khoảng thời gian này có dịp quay lại thành phố Cổ Đông quay phim, buổi tối sau khi kết thúc

công việc hai người bọn họ đã lập tức đến đây.

Cô trợ lý nhỏ mới được tuyển vào Lý Bành Bành đang có mặt ở đây cũng chạy đến trước quầy hàng của ông chủ gọi thật nhiều đồ ăn.

Lương Yên cầm lấy cánh gà cắn một miếng, bàn ăn sau lưng cô là mấy nữ sinh trẻ tuổi đang cười hi hi ha ha trò chuyện không ngừng, Lương Yên hơi tò mò chăm chú lắng nghe cuộc trò chuyện của các cô gái kia đến mức quên mất cả việc ăn xiên cánh gà nướng chỉ mới được cắn một miếng trong tay.

Nhưng dáng vẻ này của cô rơi vào trong mắt Khương Mộc lại trở thành đang ngây người mắt hồn lác phách cơm nước ăn không vô, hắn còn tưởng rằng cô đang buồn bực không vui chuyện ban ngày bị Lục Lâm Thành mắng cho một trận.

Khương Mộc lấy cùi chỏ đụng đụng vào cánh tay Lương Yên: “Chẳng phải ở trong cảnh quay kia cô đã giày vò anh ta rất thâm sao? Đừng nghĩ nhiều nữa.”

Bành Bành cắn xâu thịt dê: “Thật ra thì khi đó nếu như Lục Lâm Thành không mở miệng mắng chị trước thì đạo diễn cũng sẽ lên tiếng thôi, em nghe nói lúc đạo diễn Tưởng tức giận rất đáng sợ, cũng may Yên tỷ không bị hấn...”

"Ngậm miệng lại đi." Khương Mộc cầm một xâu cánh gà khác nhét vào trong miệng Bành Bành, “Ăn đi.”

Bành Bành bị cấp trên trực tiếp cũng là duy nhất của mình – Khương Mộc dùng thức ăn chặn miệng lại, phồng má nhai lấy nhai để, im lặng ăn.

Lương Yên đưa mắt nhìn hai người đang ồn ào trước mặt, sau đó lại cúi đầu tiếp tục nghe lén mấy cô gái trong đại nghiệp bát quái sau lưng mình.

Cô phát hiện một nhóm thiếu nữ trò chuyện với nhau sau khi đã uống một chút rượu vào người cũng là chuyện rất thú vị.

Một nữ sinh trong số đó cất giọng oang oang nói: “Tớ mới được nhận một vai diễn là cung nữ của nữ chính, mặc dù suốt cả bộ phim không nói được mấy câu thoại nhưng mà lúc camera quay về phía nữ chính thì tớ đang đứng ở phía sau cô ấy chắc chắn cũng được lọt vào, tần suất xuất hiện rất nhiều.”

“Wow, thật hâm mộ cậu nha.” Mấy cô gái còn lại đồng thời phát ra âm thanh hâm mộ.

“Tớ thì vẫn còn đóng vai quần chúng qua đường, ngay cả cơ hội được lọt vào ống kính một lần cũng không có, chẳng biết lúc nào mới có thể hết khổ xuất đạo đây.”

“Có mấy nữ phụ trong tổ chúng tớ phẫu thuật thẩm mỹ mặt toàn là silicon, thậm chí còn không xinh đẹp bằng mấy người qua đường, chẳng hiểu tại sao lại được chọn nữa.”

“Ha ha,” Có người cười lạnh “Thì có người chống lưng phía sau chứ sao, nghe nói được phó đạo diễn yêu thích lắm đấy!”

Nhắc đến chuyện được phó đạo diễn yêu thích này, trong lòng tất cả mọi người đều hiểu nhưng không nói ra mà thôi.

Dĩ nhiên Lương Yên cũng biết bọn họ đang nói đến chuyện gì, ngoại trừ nhân vật chính ra thì việc tuyển chọn diễn viên cho các vai diễn tuyển phụ đến quần chúng bình thường đều do phó đạo diễn quyết định cả. Đừng nhìn vào số lời thoại chỉ được mấy câu của các diễn viên nhỏ trong phim truyền hình mà xem thường, mấy câu thoại ngắn ngủi kia cũng là mục tiêu tranh đoạt của nhóm diễn viên tuyển mười tám đông đảo ở trong thành phố Cổ Đông này đấy. Nếu muốn nhận được vai diễn, tất nhiên không thể thiếu được việc đưa cho phó đạo diễn một ít lợi lộc, có người thích đưa tiền, cũng có người, đặc biệt là các cô gái ngoại hình xinh đẹp còn gặp đúng một phó đạo

diễn là hạng người chẳng phải chính trực ngay thẳng chắc chắn sẽ phải dâng lên một chút gì gì đó rồi.

Nhưng mà đây cũng là chuyện hai bên đều tình nguyện, nếu cô không muốn cũng chẳng có ai ép cả, những người sẵn lòng còn xếp hàng dài ở phía sau. Nhưng cũng có một số trường hợp ngoại lệ, có mấy cô gái thực sự rất xinh đẹp, tuy nhiên vừa mới chân ướt chân ráo bước vào giới giải trí hỗn loạn này, sau lưng không có nhân mạch hay chỗ dựa vững chắc, sắc đẹp lại trở thành một thứ nguy hiểm nhất đối với bản thân, cho dù là không muốn đi chẳng nữa nhưng cũng thu hút những tên mặt người dạ thú thêm thuồng, hao tổn không ít tâm cơ thủ đoạn để có được mỹ nhân vào tay.

Lương Yên nghĩ đến việc lần trước mình chạy đế thành phố Cổ Đông thử vai thì gặp phải Chu Chí Ba, lại cảm thấy một trận buồn nôn trào dâng trong lòng.

Một người khác lại nói: “Thực ra thì tớ cảm thấy mình cũng không đến nỗi đen đủi lắm, phó đạo diễn trong đoàn làm phim chúng tớ là người rất tốt, lần này còn cho nhân vật của tớ thêm mấy lời thoại mà cũng đâu có chuyện đó đâu.”

“Thôi đi,” Một người khinh bỉ nói: “Đám đàn ông trong giới giải trí này chẳng có người nào giữ mình sạch sẽ đâu.”

“Có người ngoài mặt thì áo mũ chỉnh tề, luôn tạo cho mình một hình tượng đại thúc nho nhã lịch sự, nhưng sau lưng lại tiểu tam tiểu tứ nhiều vô số kể.”

“Đúng đúng đúng, cậu cho rằng đạo diễn nhà sản xuất hay nhà đầu tư gì đó đều là chính nhân quân tử cả sao, thôi đi, chỉ là người ta không thèm để mắt đến cậu mà thôi.”

“Ha ha ha ha ha đúng thế, còn có cả động nữ minh tinh tuyến cao hơn đang xếp hàng chờ đợi, sao có thể để ý đến một diễn viên chuyên đóng vai phụ cơ chứ ha ha ha ha.”

Lương Yên nghe thấy câu chuyện của các cô gái sau lưng mình, khẽ thở dài một tiếng, cầm một xấu nắm kim châm đặt ở trên bàn lên ăn. Để duy trì được vóc dáng như bây giờ, cô đã tự quy định một lượng thịt nhất định hấp thu vào cơ thể mỗi ngày, hôm nay chạy đến ăn xiên nướng đã buông thả lắm rồi, chỉ có thể ăn nhiều thêm rau quả một chút để lừa gạt chính mình rằng lượng calo nạp vào không vượt quá mức cho phép.

Các cô gái vẫn đang nói chuyện vô cùng hăng hái, bây giờ đã bàn tán đến từng người cụ thể, giống như vị đạo diễn nào đó nhìn vào thì có vẻ rất đứng đắn nghiêm túc nhưng thực ra ai tự dâng mình đến cửa cũng không từ chối, nam tài tử nào đó và vợ của mình ở trước mặt công chúng thì chuyên đi rắc cẩu lương nhưng thật ra lại là khách VIP của mấy hộp đêm, nữ minh tinh nào đó xây dựng hình tượng thanh khiết thanh xuân vườn trường nhưng sau lưng đã đổi không biết bao nhiêu kim chủ rồi...

Lương Yên chăm chú nghe ngóng, cảm thấy không có gì thú vị, tiếp tục cúi đầu ăn xiên, sau đó khi nghe được ba chữ “Lục Lâm Thành” thốt ra từ trong miệng mấy người bạn họ thì hơi sững sốt trong chốc lát.

Khương Mộc và Bành Bành đang chăm chú ăn uống chẳng màng đến mọi chuyện xung quanh, Lương Yên không thể kiềm chế được vểnh tai lắng nghe.

“Lục Lâm Thành là người vô cùng lạnh lùng, lúc trước anh ta có quay một bộ phim điện ảnh nhưng không phải là ở phim trường Cổ Đông này đâu, nghe nói trong lúc quay phim ngay cả một ánh mắt anh ta cũng không thềm cho đám nữ nhân si mê mình.”

“Đúng đúng đúng, mặc dù Lục Lâm Thành đã lăn lộn nhiều năm trong làng giải trí như vậy rồi nhưng ngoại trừ người vợ trước kia của mình ra thì một scandal nhỏ nhoi cũng không có.”

“Các cậu không cảm thấy điều này rất không bình thường sao, nghe cói còn có người cũng đang nghi ngờ có phải anh ta bị “cong” hay không đấy??”

“Mẹ kiếp, nếu như là cong thật, vậy chẳng phải cuộc hôn nhân của anh ta và Lương Yên trước đó chỉ là hữu danh vô thực thôi sao?? Chẳng trách tự nhiên lại bất ngờ đưa ra thông báo kết hôn rồi bây giờ lại bỗng nhiên ly hôn trong khi không hề có bất cứ dấu hiệu trực trặc báo trước nào cả. Có phải Lương Yên phát hiện Lục Lâm Thành là gay, cảm thấy mình đã bị lừa gạt vào một cuộc hôn nhân trên danh nghĩa, sau đó kiên quyết muốn ly hôn với anh ta không?”

“Cậu phân tích nghe rất có lý!”

Lúc Lương Yên nghe được chữ “Cong”, khóe miệng vô thức giật giật một cái.

Căn cứ vào hai lần hai người xảy ra quan hệ với nhau, dựa vào những biểu hiện trên giường của anh ta, nếu như Lục Lâm Thành không phải là trai thẳng thì hai chữ Lương Yên trong tên của cô sẽ được viết ngược lại.

Lúc này có một nữ sinh đột nhiên mở miệng nói: “Đừng hão huyền nữa, Lục Lâm Thành ư? Thực ra anh ta chẳng phải cao lãnh chi hoa* như những gì đã thể hiện ra ngoài đâu!”

(Cao lãnh chi hoa: Đóa hoa lạnh lùng.)

“Cậu nói vậy là có ý gì?” Những người còn lại đánh hơi được mùi của bát quái, nhao nhao dò hỏi.

Nữ sinh kia hắng giọng một cái, vô cùng cảnh giác đè nén âm thanh đến mức thấp nhất, khó khăn lắm Lương Yên mới có thể nghe được đại khái những gì cô ấy nói.

“Khoảng thời gian trước lúc vừa mới đến phim trường Cổ Đông này

cát-xê đóng phim rất thấp không thể tự nuôi nổi mình nên tớ đã đến khách sạn làm thêm, tớ đã tận mắt nhìn thấy Lục Lâm Thành mang theo một cô gái khác về phòng của hắn đấy.”

“Có thể người đó bạn gái của anh ta thì sao?”

“Sao có thể là bạn gái của anh ta được, người phụ nữ kia ăn mặc rất bình thường, không có gì nổi bật cả, cũng không giống như đã đi làm, rõ ràng Lục Lâm Thành đang thảo phẩn*”

(*Thảo phẩn: ++粉 Một ngôn ngữ mạng chỉ những minh tinh lợi dụng sự hâm mộ nhiệt tình của fans để làm chuyện đen tối, thường là quan hệ tình dục. ++ ở đây phát âm na ná với với từ 操 [cāo] trong chết tiệt, một câu chửi bậy. Phẩn là người hâm mộ.)

“Mẹ kiếp.” Mấy cô gái còn lại đều ngạc nhiên đồng thanh lên tiếng, “Không thể nào.”

“Sao lại không thể, chỉ là mấy ngày đó tớ không được sắp xếp làm việc trong phòng VIP tổng thống ở tầng cao nhất nên không biết nhưng nghe người khác nói trong khoảng thời gian đó áo mưa trong phòng Lục Lâm Thành thường xuyên hết sạch.”

“Đáng tiếc có nói ra thì cũng chẳng ai tin cả, chẳng có chứng cứ gì có thể chứng minh nó là sự thật, tớ nói cho các cậu nghe ở đây thế thôi, các cậu không được nói cho người khác biết đâu đấy.”

“Được được được.” Những người khác không ngừng đảm bảo.

Lương Yên nhìn đồng hồ nướng thơm lừng mê người ở trên bàn, đột nhiên không có hứng thú ăn uống nữa.

Khương Mộc và Bành Bành không có tâm trí nghe mấy chuyện bát quái, sau khi ăn no căng bụng, ba người lại cùng nhau quay về khách sạn, khách sạn mà mọi người đang ở cũng là do đoàn làm phim bao trọn, nhưng nhân viên đi theo diễn viên như Khương Mộc

và Bành Bành đều phải ở trong phòng đôi với một người khác trong đoàn làm phim, nhưng Lương Yên và Lục Lâm Thành là diễn viên chính, đãi ngộ cao nhất nên mỗi người được chia cho một căn phòng tốt nhất trong khách sạn.

Lương Yên bước ra khỏi thang máy chuẩn bị về phía phòng mình thì chạm mặt Lục Lâm Thành, anh ta mặc một bộ đồ thể thao, trên cổ còn đắp một chiếc khăn lông màu trắng, rõ ràng là vừa mới đi đến phòng tập gym về.

Lục Lâm Thành cũng ở trong phòng đơn giống như Lương Yên, phòng của hai người ở cùng một tầng.

Lương Yên không muốn để ý đến anh ta nhưng lại bị Lục Lâm Thành gọi lại.

Lục Lâm Thành: "Chúng ta tranh thủ thời gian rảnh rồi tập thôi đi."

Lương Yên hít một hơi thật sâu, tự nhủ với chính mình nhất định phải bình tĩnh lại, không thể tin những tin đồn vô căn cứ kia được, không được tin, không được tin, nhưng chẳng hiểu tại sao vừa nhìn thấy Lục Lâm Thành, cô lại không thể nhịn được nữa, tức giận liếc anh ta một cái: "Anh tìm trợ lý của mình mà tập đi."

Bây giờ cô cảm thấy trong người rất rất không thoải mái.

Người đàn ông này thế mà lại thảo phẩn!!!

Chương 61

Bản OST “Sau khi gặp anh” mà Lương Yên hát cho bộ phim “Nhân Tâm” đã được tổ chế tác hoàn thành.

Đi đôi với trailer dài năm phút, ca khúc chủ đề “Trách nhiệm của chúng ta” và “Sau khi gặp anh” cũng đồng thời phát hành trên các trang web âm nhạc lớn. Bởi vì thân phận ca sĩ của Lương Yên quá nổi bật, tiếng hát chết chóc mãi không tìm thấy giai điệu trong lúc tập luyện vẫn còn quanh quẩn bên tai mọi người, vì thế theo nguyên tắc nghe một chút xem khó nghe đến nhường nào và cũng để thỏa mãn sự tò mò trong lòng đã bấm vào bài hát “Sau khi gặp anh”. Chẳng mấy chốc, lượt nghe bản OST do Lương Yên thể hiện đã nhanh chóng tăng vọt, thẳng tiến lên vị trí cao nhất trong bảng xếp hạng những ca khúc mới được nghe nhiều nhất trong ngày trên các trang nghe nhạc.

Trong lúc chọn nghe bản đơn khúc này của Lương Yên, tâm trạng tất cả mọi người vô cùng khẩn trương, tựa như lại trở về với ba mươi giây xem video quay lén Lương Yên tập hát trước kia, rất nhiều người thậm chí còn không dám đeo tai nghe, còn điều chỉnh âm thanh về mức thấp nhất.

Giai điệu ca khúc chậm rãi vang lên.

Tâm trạng sốt sắng của mọi người như lên đến cực điểm khi nhạc dạo kết thúc và cũng là lúc Lương Yên bắt đầu mở miệng cất tiếng hát, lòng bàn tay đã đặt sẵn trên phím tạm ngừng, bất cứ lúc nào cũng có thể dừng lại.

Câu đầu tiên: ““Sau khi gặp được anh, thế giới của em bỗng nhiên

trở nên tươi đẹp...”

Tất cả mọi người đang nghe nhạc đều như cơn mây khó hiểu.

Hả? Tại sao lại không giống như trong tưởng tượng thế này.

Nhỏ quá nghe không rõ.

Vì thế có người đánh liều tăng âm lượng điện thoại di động.

Tiếng hát của Lương Yên theo theo âm lượng tăng lên cũng bắt đầu trở nên rõ hơn:

“...Nụ cười rạng rỡ của anh như điểm xuyết bóng đêm tăm tối lòng em, em mới biết cái gì gọi là rung động. Trong phút giây gặp gỡ ấy, anh có thể nắm chặt lấy tay em được không, baby, nào có khó khăn như vậy...”

Quần chúng nghe nhạc sờ sờ cằm.

Dường như cũng không đến mức khó nghe như tưởng tượng.

Lại nghe tiếp một đoạn nữa?

Cứ thế nghe tiếp nghe tiếp, đến khi nghe hết cả bài hát.

Quần chúng cũng biết phân biệt và thưởng thức, tiếng hát này đúng là của ca sĩ nhạc soul* Lương Yên thể hiện, toàn bộ bài cũng có thể nghe ra được mấy chỗ người hát sắp lệch tông, nhưng sau đó cố gắng kéo lại, người nghe cảm thấy trong lòng run sợ.

(*Nhạc soul: là một thể loại âm nhạc có chiều sâu, khá phổ biến, được bắt nguồn từ Mỹ vào khoảng những năm 1950, đầu 1960. Nó là sự kết hợp nhiều yếu tố từ nhạc gospel (nhạc phúc âm) của người Mỹ gốc Phi, nhạc R&B (Rhythm and blues) và nhạc jazz. Nhạc soul bao gồm phong cách nhạc Detroit (Motown), Memphis

soul, New Orleans soul, Chicago soul, Philadelphia soul, Psychedelic soul, British soul, Northern soul. Có lẽ là do dự đa dạng trong phong cách nhạc nên ở đây tác giả đã dùng nó để ám chỉ giọng hát lệch tông của Lương Yên.)

Chẳng qua là có hơi khác với tưởng tượng của mình một chút, ít nhất từ quan điểm về giai điệu mà nói, dường như thực sự cũng không đến mức quá khó nghe.

Hay là lại nghe thử một lần nữa?

Quần chúng nghe nhạc lại bấm vào nút phát lại.

Nghe xong một lần lại phát lại, nghe xong một lần lại phát lại, chẳng mấy chốc đã nửa tiếng trôi qua.

Quần chúng nghe nhạc chợt ngẩng đầu nhìn lên, giật mình phát hiện ra một sự thực đáng sợ:

Mẹ nó! Trúng độc rồi!

** **

Trong phim trường “Tiên Quân động lòng người”, Lương Yên một tay cầm kịch bản, dáo dác nhìn xung quanh thì thấy đạo diễn không có ở đây, vì thế lặng lẽ nhét tai nghe vào, nghe ca khúc mới nhất của cô.

Má ời má ời má ời, hay quá đi mất!

Lương Yên đưa tay che ngực nhỏ đang bị giọng hát của chính mình làm cho cảm động không thôi.

Vốn dĩ bài hát này không khó, giai điệu đơn giản lại tươi mát êm tai, dưới sự tận tình chỉ bảo của vị Lục tiên sinh nào đó vấn đề lệch tông của Lương Yên đã được cải thiện không ít, lại cộng thêm sự trợ giúp

của chuyên viên xử lý âm thanh, làm yếu đi những âm chuẩn không đạt yêu cầu, nâng những âm sắc nổi bật, tổng hợp mấy người lại đã thúc đẩy thành công ca khúc đầu tiên của cô.

Trong bài hát, có mấy chỗ Lương Yên sắp lệch tông rồi nhưng bên xử lý âm thanh cũng không điều chỉnh trở về, ngược lại còn giữ nguyên mấy khuyết điểm của cô thành ra mới nghe không giống như giọng hát đã bị chỉnh sửa mà chỉ như một cô gái bình thường đang đắm chìm trong tình yêu không kìm được lòng mình cất tiếng hát, cũng nhờ tiếng hát không đủ lực và cảm xúc vụng về cố gắng kia mới khiến giai điệu càng bộc lộ rõ tình cảm chân thành tha thiết.

“Sau khi gặp anh” được phát hành trong danh sách các ca khúc mới, sau đó leo thẳng lên danh sách bài hát hot và cuối cùng ngồi chễm chệ ở vị trí đầu tiên trên bảng xếp hạng, khắp phố lớn ngõ nhỏ trong các tiệm cắt tóc cũng bắt đầu phát nhạc.

Lương Yên nằm mơ cũng không thể ngờ được có một ngày người mù nhạc lý như cô cũng sẽ có một bản hit để đời. Nhìn hơn mười nghìn lượt đánh giá khen ngợi: [Còn tưởng rằng kinh hãi nhưng không ngờ lại là kinh hỉ.] [Nghe xong có cảm giác đang chìm đắm trong yêu đương ngọt ngào.] [Âm sắc của Lương Yên thật sự rất mềm mại và dễ thương.] Trong phần bình luận, Lương Yên cảm tưởng như cả người phiêu bồng trong gió, thậm chí còn cao hứng hơn cả lúc được nghe người khác khen ngợi kỹ năng diễn xuất của mình.

Thế là Lương Yên có tật giật mình nhìn chăm chăm vào trang chủ Weibo của mình, duỗi bàn tay nhỏ bé tội lỗi ra đổi dòng chữ “Diễn viên Lương Yên” bên dưới phần giới thiệu Weibo của mình thành “Diễn viên ca sĩ Lương Yên”.

Các Nanh sói mỗi ngày đều chăm chú nhìn vào Weibo Lương Yên để xem có có đăng gì hay không: “... ..”

Lương Yên chị thật là...

Chị đã không còn là cô gái nũng nịu bán manh hay ngượng ngùng đáng yêu lúc đầu nữa rồi.

Lúc Lục Lâm Thành nhìn thấy hai chữ “Ca sĩ” bên dưới phần giới thiệu Weibo của Lương Yên cũng không nhịn được bật cười thành tiếng.

Lương Yên là một nữ diễn viên với giấc mơ âm nhạc.

Lục Lâm Thành đặt điện thoại xuống, cầm lấy cuốn kịch bản đi tìm Lương Yên với giấc mơ âm nhạc tập thoại.

Lương Yên đang say mê trong tiếng hát của mình, đột nhiên cảm giác hình như có người đang ở sau lưng mình, còn tưởng là đạo diễn, lập tức tháo tai nghe xuống, luống cuống nhét vào trong túi áo, sau đó nghiêm túc ngồi thẳng người đọc kịch bản, đáng vẻ cực kỳ giống với đám sơ trung len lén dùng máy nghe nhạc mp3 trong phòng học sau đó bị chủ nhiệm lớp bắt gặp.

Sau lưng vang lên tiếng cười khẽ của người đàn ông: “Là anh.”

Lương Yên nghe thấy giọng nói kia, vẻ mặt rất rất không vui quay đầu nhìn thấy Lục Lâm Thành đang đứng sau lưng cô mỉm cười.

Lục Lâm Thành kéo ghế ngồi xuống trước mặt cô: “Anh tìm em để tập thoại.”

Lương Yên nghe được hai chữ tập thoại, không tình nguyện uốn éo người.

Bây giờ cô thực sự không muốn tập thoại với Lục Lâm Thành ngoài thời gian quay phim, một là vì kinh tởm hắn đã từng thảo phẩn, hai là kịch bản mấy tập gần đây đối với cô mà nói chẳng hay ho chút nào cả.

Lương Yên vừa ngẫm lại kịch bản và những lời thoại kia lại cảm thấy xấu hổ không thôi.

Nhân vật Tiểu yêu nữ do Lương Yên đảm nhận lần đầu tiên ép buộc thư sinh (Tiên Quân) chưa thành công, bị thư sinh (Tiên Quân) cho hay dựa theo quy củ nhất định phải bái đường thành thân thì phu thê mới có thể bước vào động phòng được. Sau đó Tiểu Yêu nữ tạo thành một kết giới bên ngoài động phủ để thư sinh (Tiên Quân) không thể trốn thoát, còn mình thì đi đến phàm trần một chuyến để lấy mấy tấm vải đỏ về làm lễ bái đường thành thân với thư sinh. Sau một thời gian ngắn chung sống thư sinh phát hiện mặc dù Tiểu yêu nữ này có pháp lực cao cường nhưng lại là người ngốc manh, sau khi bái đường thành thân mỗi ngày vẫn lấy đủ loại lý do từ chối động phòng, Tiểu yêu nữ lại bắt đầu khoảng thời gian cực khổ mỗi ngày phải cầu xin phu quân ôm ôm hôn hôn đi vào động phòng.

Mấy ngày nay Lương Yên đã phải diễn cảnh theo đuổi Lục Lâm Thành cầu xin động phòng đến phát ngấy rồi, vừa diễn vừa ói mắng biên kịch đang cố ý chỉnh cô, cái gì mà “Phu quân là trái tim nhỏ của ta, trái tim nhỏ của ta tối nay sinh một tiểu trái tim nhỏ được không”, những lời thoại buồn nôn sến súa như thế này mà cũng viết được. Những lời thế này bình thường đóng cặp với một diễn viên nam đã xấu hổ lắm rồi, bây giờ lại còn là nói cho chồng cũ nghe, thật đúng là làm mất đi hình tượng lạnh lùng của cô khi dứt khoát ký đơn ly hôn lúc trước.

Chắc chắn mỗi ngày Lục Lâm Thành đều trộm cười nhạo cô.

Mà cảnh quay ngày hôm nay chính là Tiểu tiên nữ cầu xin ôm ôm hôn hôn thứ n lần thì bị Tiên Quân nghĩ đủ mọi lý do từ chối thứ n lần, nói tổ chất cơ thể mình quá kém, bên ngoài trời đang mưa khiến thất lực chân tay hần mỗi nhừ, không thích hợp để động phòng.

Tiên Quân tìm lý do mới xong rồi lại vui vẻ chạy đến thư phòng mà Tiểu yêu nữ đã xây riêng cho hắn để đọc sách, bên ngoài trời đang đổ mưa xối xả, Tiểu yêu nữ cũng không muốn làm phiền hắn, hắn

ngồi dưới ánh nến đọc sách uống trà, vô cùng ấm áp thoải mái.

Tiên Quân đọc sách xong, chuẩn bị đi ngủ thì phát hiện không thấy bóng dáng Tiểu Yêu nữ đâu cả.

Hắn nhìn sấm sét vang dội ngoài kia, cánh cửa đột nhiên mở ra, mang theo những giọt mưa và gió lạnh.

Tiểu yêu nữ cả người ướt đẫm từ bên ngoài trở về, nhìn thấy Tiên Quân lập tức móc từ trong lồng ngực ra một vật rồi tựa như dâng bái vật đưa cho hắn.

Rượu thuốc của người phàm.

Nghe nói loại rượu thuốc này chuyên trị các triệu chứng đau lưng chân tay mỏi nhừ, phu quân mau bôi đi.

Tiên Quân nhìn Tiểu yêu nữ cả người ướt đẫm, nhớ đến nhất cử nhất động của nàng trong những ngày này, trầm mặc không nói một lời.

Tiểu Yêu nữ đưa rượu thuốc cho Tiên Quân còn mình thì đi thay một bộ quần áo khô.

Tiên Quân đã đi tắm, Tiểu yêu nữ nhìn thấy bình rượu thuốc đang được đặt trên bàn, nghe nói rượu của người phàm không chỉ có thể trị đau lưng chân tay nhức mỏi mà uống vào cũng rất tuyệt.

Thế là Tiểu yêu nữ lén lút uống trộm mấy ngụm rượu thuốc, khuôn mặt nhỏ nhắn bị cay nhăn nhó thành một nhúm.

Chờ đến khi Tiên Quân tắm rửa xong đi ra thì đã thấy Tiểu yêu nữ say đến choáng váng bên ngoài.

Tiểu yêu nữ sau khi say rượu nhìn thấy Tiên Quân, dưới sự kích thích của rượu còn yêu tính đã thắng nhân tính, kiềm chế lâu như

vậy cuối cùng vẫn không thể nhin được nữa, cưỡng ép ôm Tiên Quân đến trên giường.

Lương Yên đọc xong kịch bản thiếu chút nữa đã muốn máng người.

Dựa vào cái gì, dựa vào cái gì lại là nàng cô cưỡng ép, cái kịch bản này đúng là nam nữ chính đảo ngược cho nhau thật rồi!

Lần trước mới quay xong chưa được bao lâu, lần này lại đến nữa, như thể cô là một người đói khát Lục Lâm Thành, thích quyến rũ Lục Lâm Thành lắm vậy!

Cuối cùng vẫn là Khương Mộc mở miệng an ủi cô: “Cô lại có thể nhân cơ hội này tiếp tục chà đạp anh ta sướng khoái hơn mà.”

Lương Yên liếc hần một cái: “Sướng khoái cái cọng lông ý.”

Lục Lâm Thành là một người đàn ông cao lớn, quanh năm suốt tháng chăm chỉ tập thể dục thể thao, cả người chỗ nào cũng là cơ bắp cứng rắn, nào giống như cô chỉ là một cô gái mảnh mai yếu ớt dễ bị bắt nạt chứ.

Lương Yên chỉ qua loa tập thoại với Lục Lâm Thành mấy câu, sau đó đã đến giờ quay.

Có thể đạo diễn đã nghĩ đến chuyện lần đầu tiên Lương Yên diễn cảnh thân mật với Lục Lâm Thành đã bị NG mười mấy lần nên cảnh quay lần này tạm thời sẽ bị xóa bỏ, chỉ cần diễn đến cảnh Tiểu yêu nữ say rượu ôm ngang thư sinh (Tiên Quân) đi đến phòng ngủ là được, còn sau đó ống kính máy quay sẽ được kéo đến ngọn đèn dầu trên bàn.

Ngoại trừ chuyện phải ôm ngang Tiên Quân lên ra thì Lương Yên hài lòng hơn không ít.

Đạo diễn nhìn cánh tay nhỏ nhắn mảnh khảnh của Lương Yên, hần

nhớ mang máng hình như trước kia cô có luyện cử tạ, bởi vì cái này mà cô còn được lên hot search.

Sau đó đạo diễn lại nhìn về phía Lục Lâm Thành còn cao hơn Lương Yên một cái đầu.

Hình tượng vận động viên cử tạ không thể sụp đổ, Lương Yên đánh giá cân nặng và chiều cao của Lục Lâm Thành so với phái nam chắc cũng chỉ được xem là gầy, sau đó duỗi tay ra, giọng điệu thử thăm dò: “Hay là anh thử nhảy lên một chút xem tôi có thể ôm được không?”

Lục Lâm Thành: "....."

Anh nhìn hai cánh tay mảnh khảnh còn không đủ lực ôm chặt vòng eo anh, quay đầu nói với đạo diễn: “Vẫn nên đổi cách khác đi thì hơn.”

Đạo diễn cũng nghĩ như vậy, cho dù Lương Yên có khỏe mạnh như thế nào đi chăng nữa cũng chưa chắc có thể ôm Lục Lâm Thành theo kiểu công chúa được, hơn nữa Lục Lâm Thành là một người đàn ông to cao, Lương Yên nếu ôm được nhất định cũng sẽ phí sức, mà trong kịch bản lại là Tiểu yêu nữ nhẹ bẫng ôm Tiên Quân lên, vì thế nhìn về phía Lục Lâm Thành: “Cậu mang dây cáp thì sao?”

Khóe mắt Lục Lâm Thành giật giật.

....

Lương Yên vui vẻ nhìn Lục Lâm Thành treo dây cáp.

Phân cảnh này cả dùng sức cũng không cần trực tiếp được người ta ôm theo kiểu công chúa, sau đó cả cơ thể Lục Lâm Thành sẽ được dây cáp treo lên không trung, cô chỉ cần giả vờ như đang ôm anh ta là được rồi.

Lục Lâm Thành treo dây cáp xong quay trở lại, hai người đứng đối mặt nhau, sau đó máy quay chính thức bắt đầu khởi động.

Tám bảng Clapper Board quay phim vỗ một cái, Tiên Quân đại nhân tiên khí bức người mặc áo ngủ trắng tinh sau khi tắm xong đi vào.

Lương Yên được thợ trang điểm hóa trang thành dáng vẻ say rượu, khuôn mặt đỏ bừng đến tận mang tai, gò má đỏ gay, nhìn thấy Tiên Quân lập tức lắc lư lão đảo đi đến.

“Phu quân.” Yêu nữ nhào đến cầu ôm ôm hôn hôn thân mật như thường ngày.

Tiên Quân nhú chặt lông mày, ngửi được mùi rượu trên người nàng, đẩy Yêu nữ đang say ra xa người mình: “Rượu thuốc mà người cũng uống sao?”

Yêu nữ nhào hụt vào không khí, không còn tâm trí để ý rượu này hay rượu kia khác nhau như thế nào mà khẽ chớp chớp mắt, phòng má nói: “Phu quân, lúc nào chàng mới chịu động phòng với ta đây?”

Nữ nhân sau khi say rượu dễ thương bẻ đầu ngón tay đếm: “Đầu tiên là chưa thành hôn, sau đó là tâm trạng không tốt, nữa là lúc người phạm trần động phòng phải có chiếc giường lớn, tiếp là đến tháng trai giới*, chàng cũng đâu phải là hòa thượng đâu, khó khăn lắm ta mới chờ được chàng ra trai giới, tại sao trời lại mưa cơ chứ, sức khỏe người phạm trần của các chàng quá kém, vừa với mưa một trận đã đau lưng đau chân.”

(*Trai giới: Thời xưa khi cúng quỷ thần, người ta ăn mặc nghiêm chỉnh, bỏ hẳn mọi đam mê như; không uống rượu, không ăn đồ mặn... để biểu thị sự thành kính.)

Tiên Quân nuốt một ngụm nước miếng: “Chẳng phải người đã nói sau khi thành thân cái gì cũng đều nghe theo ta sao?”

“Nhưng mà ngay cả động phòng chàng cũng không chịu làm cùng thì còn gọi gì là thành thân chứ!” Yêu nữ bĩu môi.

Yêu nữ lại đi đến nắm lấy tay áo của Tiên Quân, tha thiết mong chờ ngẩng đầu lên nhìn: “Phu quân, đêm nay chúng ta động phòng được không?”

Tiên Quân cúi đầu nhìn cô, lắc đầu.

Nếu như là bình thường, Yêu nữ chắc chắn sẽ vĩnh viễn rời đi, nhưng đêm nay dưới tác dụng của men rượu chếnh choáng, yêu tính lộ rõ, nàng tức giận nắm cổ tay Tiên Quân: “Căn bản chàng không xem ta là thê tử của mình!”

Đây là lần đầu tiên sau khi thành thân Yêu nữ lớn tiếng nói chuyện trước mặt Tiên Quân như thế, Tiên Quân hơi sửng sốt.

“Chàng chê bai ghét bỏ ta chỉ là một yêu nữ nhưng ta vẫn còn chưa nói đâu, bản thân chàng thì có cái gì tốt mà tỏ ra đắc ý cơ chứ, ta cũng chê chàng là một người phàm tay trái gà không chặt đấy!”

“Sớm biết như thế này lúc đó đã không bắt chàng về đây làm gì, chàng nói gì ta đều nghe theo, ta đối xử với chàng tốt như vậy, chàng không thích ta ta cũng không bắt buộc, thế nhưng tại sao chàng lại còn ghét bỏ ta?”

“Không bằng ta đi theo Thái tử còn hơn, tướng mạo của Thái tử cũng không phải là quá xấu xí so với chàng, hắn đã cầu thân ta rất nhiều lần rồi, giống như hôm nay ta đi ra ngoài... đi ra ngoài để tìm rượu thuốc cho chàng thì bị lạc đường, cũng là hắn dẫn ta quay về Ma giới, hắn...Hắn sợ ta theo không kịp nên đã nắm tay dắt ta đi. Còn mỗi lần chàng đi lên trần gian, trên đường đi nhiều người phàm như thế, ta sợ hãi đi... Đi theo phía sau chàng, đừng nói là nắm tay, thậm chí chàng còn không chịu chờ ta một chút.

“Nếu như hôm nay chàng vẫn không chịu động phòng nữa thì ngày mai ta sẽ ném chàng trở về nhân gian, còn ta...Ta sẽ gả cho Thái tử, mỗi ngày Thái tử sẽ động phòng với ta.”

Tiên Quân vẫn luôn biết tên Thái tử Ma giới đó và Yêu nữ có một chút quan hệ, nhưng hôm nay lại là lần đầu tiên nghe thấy Tiểu yêu nữ trong lúc say đột nhiên nói ra Thái tử từng cầu thân với nàng, đi ra ngoài còn nắm tay nàng, sau đó còn nói sẽ ngày ngày động phòng với hấn ta nữa chứ.

“Người dám!” Tiên Quân bắt ngược lấy cổ tay Yêu nữ, nghiêng răng nghiêng lợi chất vấn, tức giận đến mức ngay cả Yêu nữ nói muốn ném hấn trở về nhân gian cũng không để ý.

“Không cần chàng lo!” Yêu nữ chỉ cần hơi dùng sức đã tránh thoát được lòng bàn tay Tiên Quân, “Ta nói cho chàng biết, mặc kệ ta có dám hay không, nhưng bây giờ chàng đã cùng ta bái thiên địa thì chính là người của ta, hôm nay chàng không muốn làm cũng phải làm, không được cũng phải được!”

Lương Yên nói xong lời thoại cuối cùng này, tiếp theo đó sẽ là cảnh cô ôm ngang Lục Lâm Thành lên cưỡng ép hấn phải động phòng.

Cảnh quay này hai người diễn suôn sẻ một mạch, hoàn toàn nhập tâm vào nhân vật, cảm xúc đạt đến điểm thăng hoa nhất, Lương Yên đang chuẩn bị ôm Lục Lâm Thành, nhân viên cũng chuẩn bị treo Lục Lâm Thành lên, nhưng lúc này lại thấy Lục Lâm Thành đột nhiên khom người xuống, đổi khách thành chủ trực tiếp ôm ngang Lương Yên lên.

Lương Yên cảm thấy cơ thể đột nhiên trở nên nhẹ bẫng, sau đó mới phát hiện mình đã nằm trong ngực Lục Lâm Thành.

Lục Lâm Thành đen mặt, tỏ vẻ mình đang vô cùng tức giận.

Chuyện...Chuyện gì thế này?! Tại sao người đàn ông này lại không

diễn theo kịch bản?? Không phải chính cô mới là người phải ôm anh ta à?

Lương Yên mờ mịt không hiểu đầu cua tai nheo gì, chính xác là phải ứng Tiểu yêu nữ đột nhiên bị Tiên Quân đổi khách thành chủ ôm lấy mình. Rõ ràng chàng thư sinh (Tiên Quân) không thể đánh lại nàng, nhưng khí thế vững vàng chế trụ được Yêu nữ, động tác ôm người kia thực sự khiến người khác phải búng nổ.

Lục Lâm Thành dễ dàng ôm Lương Yên lên rồi đi về phía giường ngủ.

Đạo diễn vẫn không hô dừng, người quay phim hiểu ý lặng lẽ di chuyển ống kính máy quay về phía ngọn đèn trên bàn.

Lương Yên vẫn ngỡ ngác bị Lục Lâm Thành ôm đặt nằm trên giường.

“Nàng thử xem ta có được hay không nhé!” Lúc Tiên Quân ôm Yêu nữ thả xuống trên giường, mở miệng nói.

Chương 62

Hình ảnh bên trong máy theo dõi là một ngọn đèn dầu chập chờn mờ ảo, lời thuyết minh là giọng nói trầm thấp của người đàn ông kia: “Nàng thử xem ta có được hay không nhé!”

Mơ màng vô hạn.

Thậm chí còn khiến người ta kích thích hơn cả nguyên gốc trong kịch bản.

“Cắt!” Đạo diễn hài lòng nhìn chăm chăm vào máy theo theo dõi, kịp thời kêu ngừng.

Cuối cùng Lương Yên cũng nghe được chữ mà cô đang tha thiết mong ước, lập tức xoay người lăn ra khỏi phạm vi che phủ của Lục Lâm Thành, nhanh chóng nhảy xuống giường.

Sau khi nhảy xuống còn không quên hung hăng trợn mắt lườm Lục Lâm Thành một cái.

Tự mình thay đổi cảnh quay còn thay luôn cả lời thoại, cái gì mà có được hay không chứ? Chẳng lẽ cô còn không biết anh ta có được hay không ư?

Không được! Không được chút nào cả!

Đạo diễn dường như không có ý định để hai người bọn diễn lại một lần nữa, rõ ràng cảnh quay này đã được thông qua.

Đạo diễn nhìn Lục Lâm Thành bằng một ánh mắt tán thưởng, ảnh

để quả nhiên là ảnh đế, ngay cả chuyện nghiên cứu kịch bản và cải biên lại cũng có thể phù hợp đến thế.

Trong kịch bản gốc, đầu tiên là Tiểu tiên nữ dùng sức mạnh cưỡng ép phu quân động phòng, đây được xem là một phát triển quan trọng trong tình cảm của Tiểu yêu nữ và Tiên Quân, nhưng cũng vì là bị cưỡng ép nên so với cảm giác nhớ nhung không thể buông tay của Tiên Quân sau khi chia ly thực sự hơi cứng nhắc gượng gạo. Bây giờ đổi thành Tiên Quân nghe xong những lời của Tiểu yêu nữ lại ăn dấm ghen tuông, lập tức đổi khách thành chủ phản công người nào đó đang say rượu, thứ tình cảm vẫn luôn đè nén tận sâu trong lòng mình lập tức bùng nổ, càng cho thấy Tiên Quân cũng đã động lòng với Tiểu yêu nữ, từ đó càng lún càng sâu, đến khi kết thúc lịch kiếp trở về Tiên giới ép buộc bản thân buông bỏ đoạn tình cảm này nhưng vẫn không thể buông tay.

Sau khi quay xong, Lục Lâm Thành và Lương Yên đều đứng sau máy theo dõi của đạo diễn xem lại cảnh quay vừa rồi.

Lúc Lương Yên nhìn thấy mình giống như một chú gà nhỏ yếu ớt bị Lục Lâm Thành dễ dàng nhấc lên ôm ngang người đi đến trên giường, sau đó người đàn ông đang ôm cô lọt vào ống kính, sắc mặt xám xịt.

Rõ ràng đó là khoảnh khắc tỏa sáng của cô, nhưng lại bị Lục Lâm Thành giở trò lừa bịp cướp đoạt đi mất.

Lương Yên không những đùa bỡn soái ca thất bại mà ngược lại còn bị áp chế lạng lẽ dựng ngón tay giữa với bóng lưng Lục Lâm Thành.

Bá đạo!!

** **

Trình tự quay của “Tiên Quân động lòng người” được sắp xếp theo thứ tự các phân cảnh trong kịch bản, mấy tập đầu chủ yếu kể về

những chuyện xảy ra trong động phủ của Tiểu yêu nữ nhưng sau khi hai người động phòng sẽ bắt đầu bước vào những tình tiết Tiểu yêu nữ dẫn theo chàng thư sinh (Tiên Quân) ra ngoài đánh yêu quái.

Cuối cùng Lương Yên cũng có thể chịu được vượt qua khoảng thời gian mỗi ngày phải chủ động cầu xin được ôm ôm hôn hôn rồi động lòng với Lục Lâm Thành ở trong phim rồi, mấy tập tiếp theo đều là đánh nhau với yêu quái, lúc này vai diễn Tiên Quân do Lục Lâm Thành thủ vai vẫn chưa khôi phục pháp lực, cho nên trong mấy tập này phần lớn đều là cô thể hiện bản lĩnh của mình.

Những cảnh đánh nhau trong thể loại tiên hiệp này không phải sử dụng các chiêu thức đấm mạnh mẽ đùng chạm da thịt như trong mấy bộ phim võ hiệp, so ra còn cảm thấy tương đối đơn giản, hai người đánh nhau chỉ cần treo người trên dây cáp đứng cách nhau mấy mét rồi khua tay múa chân làm ra mấy chiêu thức, sau đó người của tổ hậu kỳ sẽ cho thêm mấy hiệu ứng ánh sáng đặc biệt nữa là được.

Nhưng thực tế thì lại vô cùng tàn khốc.

Mỗi ngày Lương Yên đều phải treo mình trên dây cáp, người bình thường xem vào cảm thấy dây cáp là một thứ gì đó rất ngẫu rất phong cách, nhưng thật ra chẳng có diễn viên nào thích cả. Làm một hai lần thì không sao nhưng cứ phải treo người với tần suất dày đặc như thế này phần thắt lưng sẽ bị dây cáp siết chặt đến mức máu bầm tím bầm đen, hai bắp đùi đau nhức, ngay cả đi bộ cũng cảm thấy vô cùng khó chịu.

Bây giờ Lương Yên đã bắt đầu ghen tị với Lục Lâm Thành không có pháp lực nên không cần phải treo dây cáp rồi.

Đáng hận nhất là mặc dù lúc này Tiên Quân không có pháp lực nhưng lại có đầu óc thông minh, còn Tiểu yêu nữ tuy có pháp lực hơn người nhưng lại ngu ngơ, đánh yêu quái thường bị thương rất nhiều. Cho nên lúc hai phu thê nhà này xuất mã đánh yêu sẽ biến

thành Tiểu yêu nữ xung phong đi đầu chém giết, Tiên Quân trấn giữ phía sau bày mưu lập kế, cư cao lâm hạ* chỉ huy Tiểu yêu nữ đánh nhau, ngay cả một câu thoại “Nương tử cố lên” cũng không có.

(*Cư cao lâm hạ: Từ trên cao nhìn xuống, chỉ những hành động những người có quyền uy, có địa vị.)

Bắt đầu bước vào quay chính thức, Lương Yên ở phía trước treo dây cáp mệt mỏi đến hộc máu, còn Lục Lâm Thành lại đứng cách đó không xa nhàn nhã đọc lời thoại chỉ huy cô nên đánh nhau như thế nào, người tinh ý cũng có thể nhìn ra được ai oai phong nổi bật hơn ai.

Lương Yên vô cùng hoài nghi biên kịch này là fan hâm mộ của Lục Lâm Thành, không nỡ để thần tượng của mình phải chịu một chút khổ cực thiệt thòi nào nên mới thay đổi nội dung kịch bản.

Khó khăn lắm cô mới có thể thoát khỏi cảnh mỗi ngày phải cầu xin ôm hôn người ta động phòng, bây giờ lại biến thành một con trung khuyển cỡ lớn.

Biên kịch nói xem đầu óc của vị Tiên Quân này phát triển như thế nào, Tiểu Yêu nữ dung mạo xinh đẹp pháp lực cao cường lại cam tâm tình nguyện làm một trung khuyển răm rắp nghe theo mọi chỉ huy của hắn, cuối cùng khi hắn lịch kiếp xong lại nhấn tâm cho Tiểu yêu nữ một cước, sao có thể xây dựng một tra nam như thế này làm nam chính được chứ, đúng là khiến người ta tức chết mà.

Thậm chí Lương Yên cũng đã từng âm thầm liên lạc với biên kịch để hỏi xem có thể đổi kết thúc bộ phim thành SE được không, cốt truyện sẽ là sau khi Tiểu yêu nữ bị vứt bỏ đã vùng lên mạnh mẽ chuyên tâm tu luyện pháp thuật, sau đó đuổi giết lên đến tận Tiên giới khiến chư vị thần tiên trên trời một phen lao đao gà chó không yên, cuối cùng trở thành nhất đại ma đầu chiếm được tất cả mỹ nam trong thiên hạ rộng lớn này.

Cốt truyện ma quỷ gì thế này, biên kịch bị trí tưởng tượng của Lương Yên làm cho hoảng sợ kinh hãi, ôm chặt kịch bản vào trong ngực lắc đầu, còn nói cho dù cô đồng ý thì nhà đầu tư nhà sản xuất cũng sẽ phản đối, kể cả nhà đầu tư đồng ý thì Tổng cục Truyền hình Điện ảnh cũng sẽ không đồng ý.

Mộng tưởng của Lương Yên lập tức tan vỡ.

Biên kịch nghĩ đến khí chất thần tiên lại anh tuấn của Lục Lâm Thành trong tạo hình cổ trang, bày ra vẻ mặt si mê nói: “Cho dù tất cả mỹ nam thiên hạ cộng lại cũng không thể sánh được với một Tiên Quân đại nhân đâu, cô nói đúng không?”

Lương Yên nhìn vẻ mặt si mê của biên kịch, lòng đau như cắt.

Chẳng trách lại không ngược Lục Lâm Thành, nhìn thế này cũng biết Lục Lâm Thành chính là con ruột của tác giả rồi!!

Lương Yên thử lượng thượng: “VẬY CHỊ CÓ THỂ... CÓ THỂ XÓA MẤY CẢNH HÔN CỦA EM VÀ LỤC LÂM THÀNH MẤY TẬP SAU ĐƯỢC KHÔNG?” Trong kịch bản “Tiên Quân động lòng người” thực sự có mấy cảnh hôn, triền miên, ghen tuông, hạnh phúc, bi thương, đủ các loại, thậm chí là nụ hôn lướt qua hay hôn sâu cũng có cả.

Lương Yên nghĩ nếu như Lục Lâm Thành đã là con ruột của biên kịch, nhất định cô ấy sẽ không muốn nhìn thấy con ruột của mình diễn cảnh hôn với người phụ khác đâu nhỉ!!

Biên kịch đẩy đẩy mắt kính, không hề do sự khẳng định: “Không được.”

“Tại sao?” Lương Yên khó hiểu hỏi lại.

Biên kịch cười đến mức xuân tâm phơi phơi: “Hôm đó Lục Lâm Thành đến tìm tôi bảo cứ thẳng tay thêm vào.”

Lương Yên: "..."

Lục! Lâm! Thành!

Chương 63

Đêm đó, Lục Lâm Thành vừa mới tắm xong, trên mái tóc ướt đầm còn đọng lại những giọt nước tí tách nhỏ xuống, anh vừa lau khô vừa mặc áo choàng tắm bước ra, sau đó nghe cửa phòng khách sạn vang lên tiếng bang bang bang mạnh mẽ như thể người ngoài cửa đang dùng một lực mạnh đập vào.

Anh nhú mào, hỏi: “Ai vậy?”

“Là tôi!” Ngoài kia vang lên giọng nói vênh váo hung hăng của người phụ nữ nào đó.

Lục Lâm Thành đi ra.

Cánh cửa vừa được mở ra, ập vào mũi Lương Yên đầu tiên hương thơm nhàn nhạt của sữa tắm, sau đó là đối mặt với lồng ngực trần trụi của người đàn ông trước mặt.

"....."

Lương Yên không thể ngờ được đập vào mắt mình sẽ là một cảnh tượng như thế này, vẻ mặt đỏ bừng, quay mặt sang chỗ khác.

Lục Lâm Thành nghiêng người đứng sang một bên, ra hiệu cho Lương Yên đi vào phòng, hỏi: “Có chuyện gì không?”

Lương Yên vào nhà, vỗ mạnh cuốn kịch bản trên bàn, hừ lạnh một tiếng, không thèm nhìn anh: “Mấy cảnh hôn đó có phải là anh đã biên kịch thêm vào không?”

Lục Lâm Thành nhìn thoáng qua cuốn kịch bản nằm chổng chơ trên bàn, gật đầu: “Ừ.”

“Lục Lâm Thành, rốt cuộc anh có ý gì??” Lương Yên nhận được câu trả lời khẳng định, tức giận hai tay chống nạnh.

Lục Lâm thành vắt chiếc khăn lau tóc lên thành ghế sofa, trầm mặc lặng lẽ: “Xin lỗi.”

Lương Yên suýt nữa đã tức đến mức thổ huyết, chống nạnh đứng tại chỗ luống cuống vòng vo mấy vòng: “Anh đi bảo biên kịch xóa mấy cảnh hôn kia đi.”

Lục Lâm Thành: “Ừ.”

Lương Yên: “???”

Chuyện gì đang xảy ra vậy? Tại sao lại ngoan ngoãn nghe lời thế này?

Lục Lâm Thành nhìn Lương Yên, nghĩ đến việc mấy ngày nay cô phải treo dây cáp đến nôn mửa, lúc vừa được đặt xuống mặt đất ngay cả đi đứng cũng không vững, quan tâm hỏi: “Còn đau không? Chỗ bị dây cáp siết chặt.”

“Tôi...” Lương Yên ghen hòng.

Cô đã chuẩn bị xong tinh thần đối chất với một Lục Lâm Thành mặt dày mày dạn không chịu xóa cảnh hôn rồi, ngay cả việc cãi nhau với anh ta cũng đã sẵn sàng, thậm chí còn sợ cãi không lại nên đã suy nghĩ kỹ càng phải nói những gì trước khi đến đây. Nhưng sao bây giờ chủ đề câu chuyện đã đột nhiên chạy sang việc treo dây cáp quay phim rồi, hơn nữa những vị trí đau nhức đều là những vị trí nhạy cảm như bắp đùi và thắt lưng nữa chứ.

Cái kịch bản cô viết không đi đúng hướng rồi.

"Mắc mớ gì đến anh." Lương Yên đen mặt nghiêm túc nói.

Lục Lâm Thành lấy ra một hộp thuốc mỡ bôi ngoài da từ trong ngăn kéo đưa cho Lương Yên: "Cái này lúc chiều anh đã muốn đưa cho em rồi, em cầm đi."

Lương Yên không cầm lấy ngay lập tức mà nhìn thoáng qua hộp thuốc mỡ trong tay Lục Lâm Thành, phía trên bao bì toàn đều tiếng Anh.

Lục Lâm Thành vẫn đang đưa tay ra: "Nó giúp lưu thông máu và làm tan vết bầm rất hiệu quả, trước đây anh phải treo dây lúc quay phim cũng bị siết chặt đến bầm tím thế này, bôi cái này lên có thể giúp em thoải mái hơn đấy."

"Ồ." Lương Yên ngẫm nghĩ một chút, sau đó vẫn quyết định nhận lấy.

Cuối cùng Lương Yên mang theo tâm trạng phức tạp cầm lấy hộp thuốc trở về phòng mình.

Sau khi tắm xong rồi chui vào trong chăn, cô đỏ mặt len lén bôi thuốc lên những chỗ bầm tím đau nhức, quả nhiên sáng hôm sau đã cảm thấy thoải mái hơn rất nhiều.

Quá trình quay phim tiếp theo của "Tiên Quân động lòng người" khá suôn sẻ.

Không nói những thứ khác, ít nhất thái độ trong công việc của Lục Lâm Thành vô cùng chuyên nghiệp, hẳn thuộc về nhóm diễn viên vừa có thiên phú lại chăm chỉ làm việc, đóng phim cổ trang thần tượng cũng phải lấy tiêu chuẩn của mình ra quay phim. Lương Yên cũng nhận ra được điểm khác biệt so với quá trình quay "Nhân Tâm" mà cô tham gia trước đó, lúc trước hầu hết các cảnh quay cô đều chỉ cần diễn một lần đã được thông qua, thậm chí còn được đạo

diễn đặt cho danh hiệu “Lương một lần”, nhưng lần này, mỗi một cảnh quay giữa cô và Lục Lâm Thành ít nhất cũng phải quay đến hai ba lần mới xong. Không phải hai người diễn không tốt mà sau khi Lục Lâm Thành xem cảnh quay chiếu lại trong máy theo dõi đều cảm thấy còn có thể diễn quay tốt hơn nữa. Ngoài ra người đàn ông này còn thích soi mói từng chi tiết nhỏ nhặt nhất, ví dụ như chi tiết bởi vì Tiểu yêu nữ và Tiên Quân lớn lên trong hai hoàn cảnh hoàn toàn khác biệt nên ngay cả cách uống trà của hai người cũng phải khác nhau.

Lương Yên không thể không thừa nhận rằng cô đánh giá rất cao thái độ làm việc của Lục Lâm Thành.

Ngay cả đạo diễn cũng phải nhiều lần cười nói Lục Lâm Thành sắp thành đạo diễn như hần được rồi, nói con đường diễn viên của anh đã lên đến đỉnh cao rực rỡ, sau này chắc chắn sẽ chuyển hướng sang làm đạo diễn chuyên nghiệp.

“Tiên Quân động lòng người” khai máy đã được một thời gian nhưng đoàn làm phim vẫn ém nhem tất cả vô cùng chặt chẽ, việc giữ bí mật được thực hiện phù hợp một cách lạ thường, ngoại trừ thông báo dàn diễn viên ra thì chẳng có bất kỳ tin tức liên quan nào nữa. Có trời mới biết người ngoài tò mò như thế nào với cảnh cặp vợ cũ chồng cũ này diễn chung phim, Lục Lâm Thành tự mình hạ phạm tham gia vào phim thần tượng cổ trang lại còn hợp tác với vợ cũ sẽ tạo ra những tia lửa bùng cháy ra sao.

Đoàn làm phim càng che giấu chặt bao nhiêu thì sự tò mò của những mọi người càng mãnh liệt bấy nhiêu, chờ đến khi lòng hiếu kỳ trong lòng khán giả đã lên đến đỉnh điểm thì một tin đồn bát quái long trời lở đất bùng nổ ra ngoài.

“Lương Yên nửa đêm gõ cửa phòng khách sạn của Lục Lâm Thành, Lục Lâm Thành đã thành công theo đuổi vợ cũ ở đoàn làm phim, nghi vấn hai người bọn họ đã tái hợp?”

Kèm theo đó là một video quay lên mờ ảo.

Trong video, Lương Yên đứng trước cửa phòng khách sạn Lục Lâm Thành gõ cửa, chỉ chốc lát sau cánh cửa đã được mở ra, láng máng có thể nhìn thấy được người đàn ông đang đứng phía trong cánh cửa chỉ mặc một áo choàng tắm màu trắng, sau đó video lại chuyển sang hình ảnh Lương Yên đi ra khỏi phòng, trong tay còn cầm một thứ gì đó.

Những tin tức như thế này trong làng giải trí, nhất là những nghệ sĩ nổi tiếng như Lục Lâm Thành, trước khi tung ra ngoài các phóng viên giải trí thường sẽ liên lạc với nghệ sĩ trong cuộc, phần lớn các nghệ sĩ sẽ dùng một số tiền khổng lồ cắn răng mua lại, còn những người không muốn thông báo cho nghệ sĩ trong cuộc mà trực tiếp tung ra như thế này, có lẽ cũng là vì muốn đánh bóng tên tuổi của mình trong nghề mà thôi.

Đêm hôm khuya khoắt đi gõ cửa phòng Lục Lâm Thành, Lục Lâm Thành mặc áo choàng tắm mở cửa, chỉ chốc lát sau lại đi ra, thật sự khiến người ta không thể không nghĩ đến cái gì đó.

Hai cái tên "Lương Yên Lục Lâm Thành" sau nhiều ngày vắng bóng lại tiếp tục được leo lên hot search, trực tiếp bùng nổ.

Khi mọi người nhìn thấy tin tức cũng như xem được video kia đều khiếp sợ không thôi.

[Mẹ kiếp! Thật sự hợp lại!]

[Lục Lâm Thành quyết định tham gia vào bộ phim này rõ ràng là để theo đuổi Lương Yên rồi, chỉ là tái hợp có nhanh quá không, tôi còn tưởng rằng Lương Yên sẽ thử thách Lục Lâm Thành một thời gian nữa cơ, thất vọng.]

[Mấy người đừng nghĩ nhiều, ngộ nhớ người ta chỉ đi vào đọc kịch bản thôi thì sao?]

[Ha ha ha ha ha ha ha, chính là kịch bản thường xảy ra ban đêm đó đúng không?]

[Chẳng phải cái này đã quá rõ ràng rồi sao, rõ ràng là hai người bọn họ đang nói chuyện yêu đương ở trong khách sạn mà đoàn làm phim bao? Đến lúc lộ ra còn có mặt mũi nào mà nhìn người ta nữa? Thực sự quá vô trách nhiệm.]

Fan của Lương Yên vẫn không ngừng spam bình luận, nhưng nội dung spam lại vô cùng bất lực yếu ớt, chỉ có một câu:

[Tin tưởng Yên Yên.]

Trong “Nanh sói tụ hội”, người trong nhà lại đang đóng cửa bảo nhau, đã có người chủ động bày tỏ sự thất vọng, nhất là số fanboy của cô, lúc thấy Lương Yên chủ động đi gõ cửa phòng Lục Lâm Thành:

[Tôi còn tưởng rằng sau khi ly hôn cô ấy sẽ chuyên tâm vào phát triển sự nghiệp nhưng không ngờ lại như thế này, thất vọng.]

[Ở trước mặt người hâm mộ thì lên tiếng phủi sạch quan hệ với Lục Lâm Thành nhưng sau lưng lại bí mật làm ra những chuyện như thế này.]

[Cho nên chúng ta năm lần bảy lượt chiến tranh với fan của Lục Lâm Thành là vì cái gì?]

Fan hâm mộ của Lục Lâm Thành lại tỏ ra vô cùng bình tĩnh, dẫu sao hầu hết đám fan cuồng nào tàn đã rời khỏi fandom ngay sau khi anh tuyên bố theo đuổi Lương Yên hết rồi, những người còn lại nhao nhao bày tỏ:

[Lục Lâm Thành theo đuổi người thành công là được rồi.]

Trong chuyện này vui vẻ nhất có lẽ là fan CP “Cặp vợ chồng sơn hỏa”, trên diễn đàn người người phấn khích la hét.

[A a a a a tái hợp lại rồi!]

[Nghĩ xem hai người bọn họ đã làm gì bên trong căn phòng kia nào??]

[Thực sự rất mong chờ tác phẩm “Tiên Quân động lòng người”, tôi rất muốn xem con gái và con trai mình nói chuyện yêu đương trong phim.]

[Mong ước của tôi cuối cùng cũng trở thành sự thật, thỏa mãn.]

[Muốn được hai người rắc cầu lương nha nha nha.]

[Cho nên lúc nào sinh con đây??]

...

Trong phòng họp khách sạn, Lương Yên nhìn nhóm fanboy đã tuyên bố rời khỏi fandom thậm chí còn có xu hướng quay ngược lại trở thành antifan trong “Nanh sói tụ hội” mà sợ hãi đến toàn thân run rẩy.

Quản lý khách sạn không ngừng cúi người nói xin lỗi: “Xin lỗi hai vị, thực sự rất xin lỗi, rất xin lỗi, là chúng tôi quản lý không tốt.”

Lục Lâm Thành nhìn Lương Yên ngồi bên cạnh mình hốc mắt đã đỏ bừng, thỉnh thoảng còn đưa tay dụi dụi khóe mắt một cái.

Chuyện này đã tra ra được rồi, người quay trộm chính là hai sasaeng fan của Lục Lâm Thành, hai người bọn họ đã lén lút trà trộn vào khách sạn, lúc đầu chỉ muốn chụp ảnh Lục Lâm Thành mà thôi, nhưng đêm đó lại trùng hợp quay được Lương Yên đi đến phòng anh vấn binh hỏi tội, sau đó hai người kia đã bán video mình quay

được kia cho giới truyền thông.

Thực ra thì nếu như bây giờ thuận theo tình thế này công khai thừa nhận hai người đã tái hợp lại rồi cũng không sao, nhưng khi Lục Lâm Thành nhìn thấy vẻ mặt tựa như muốn nói “Anh đang nghĩ gì vậy, nhanh trả lại sự trong sạch cho tôi” của Lương Yên, anh chỉ biết cười khổ một tiếng.

Lục Lâm Thành thở dài, hỏi quản lý khách sạn: “Các anh còn lưu dữ liệu của camera an ninh ngoài hành lang không?”

Quản lý khách sạn không ngừng gật đầu: “Còn còn, bình thường các video giám sát chúng tôi đều giữ lại ba tháng.”

Lục Lâm Thành đứng lên, muốn trấn an vỗ vỗ bả vai Lương Yên nhưng lại bị cô né tránh, anh ra hiệu cho Khương Mộc: “Đi cùng tôi đến phòng giám sát đi.”

...

Chẳng bao lâu sau, phía bên Weibo chính thức của phòng làm việc Lục Lâm Thành đăng tải một video được cắt xuống từ camera an ninh trọn vẹn và rõ ràng nhất.

Video dài tổng cộng chỉ có năm phút.

Mở đầu video cũng là hình ảnh Lương Yên gõ cửa phòng của Lục Lâm Thành nhưng lại hoàn toàn khác với video quay trộm mờ mờ nhạt đó, bởi vì cái này được cắt xuống từ camera an ninh nên hình ảnh càng thêm sắc nét, có thể nhìn thấy rõ Lương Yên không phải gõ cửa bình thường mà là đang dùng sức đập cửa.

Lúc nào thì một người sẽ dùng sức đập cửa? Đương nhiên là lúc đang tức giận hoặc tâm trạng đang háo hức gấp gáp rồi. Nhưng nếu như đang lén lút hẹn hò riêng tư, đừng nói là người của công chúng mà ngay cả người bình thường cũng phải chột dạ, cho nên những

động tác gõ cửa thường sẽ nhẹ nhàng đến mức có thể.

Nhưng rất nhiều người cũng nhao nhao tỏ vẻ chỉ một cái gõ cửa thì có thể chứng minh được điều gì, có thể phủi sạch mọi thứ sao? Lý do này chẳng thuyết phục chút nào cả.

Ngộ nhớ Lương Yên chỉ thích đập cửa như thế thì sao, hơn nữa mấy người giải thích như thế nào về chiếc áo choàng tắm kia của Lục Lâm Thành?

Sau đó có người chú ý đến phía trên góc trái trong video mà phòng làm việc của Lục Lâm Thành đăng tải bị khoanh tròn bằng một vòng tròn đỏ chói, trong vòng tròn là thời gian ghi lại video giám sát.

Điểm quan trọng nằm ngay ở vị trí được khoanh tròn!

Ngay sau đó, có một fan hâm mộ đã nhanh chóng tổng kết lại các mốc thời gian quan trọng và sự việc trong video an ninh.

Ngày x tháng x năm 20xx lúc 20 giờ 17 phút 21 giây, Lương Yên đứng trước cửa phòng Lục Lâm Thành đập cửa, vẻ mặt vô cùng tức giận.

Ngày x tháng x năm 20xx lúc 20h 18 phút 33 giây, Lục Lâm Thành mặc áo choàng tắm ra mở cửa, Lương Yên đi vào.

Sau đó hình ảnh trong video chỉ là hành lang trống rỗng của khách sạn, chỉ có đồng hồ trên góc trái video vẫn không ngừng chạy.

Hình ảnh cuối cùng của video,vào lúc ngày x tháng x năm 20xx 20 giờ 22 phút 5 giây, Lương Yên cầm một thứ gì đó đi ra khỏi phòng Lục Lâm Thành.

So sánh hai mốc thời gian đầu và cuối thời gian, những suy đoán to gan của cư dân mạng về hai người đang làm gì trong căn phòng kia lập tức chưa đánh đã tan.

Lục Lâm Thành, không thể chỉ có năm phút đâu!!!

Chương 64

[Tất cả mọi người giải tán đi, giải tán đi, không có chuyện Lục lâm Thành chỉ có năm phút thôi đâu.] nhanh chóng thẳng tiến lên top bình luận.

[Khí thể hung hăng hùng hổ kia của Lương Yên chắc chắn là đi tìm Lục Lâm Thành tính sổ rồi.]

[Lương Yên bá đạo!]

Vẫn có người tỏ ra không phục:

[Ngộ nhớ Lục Lâm Thành thực sự chỉ có năm phút thì sao?]

[Dựa vào cái gì mà không thể là năm phút, ai nói ngoại hình đẹp trai ngời ngời thì chắc chắn sẽ năm phút trở lên, chẳng lẽ mấy người đã từng thử nghiệm rồi sao?]

[Khụ khụ, vấn đề thử hay chưa thử này... Để cho Lương Yên đến trả lời chúng ta thì hơn.]

[Xấu hổ xấu hổ. (che mặt.jpg)]

Ngoài ra còn có người đưa ra những bằng chứng chân thực rồi làm phép tính toán:

[Thời gian Lương Yên bước vào phòng Lục Lâm Thành là 20 giờ 18 phút 33 giây, chính thức ra ngoài là 20 giờ 22 phút 5 giây, cho nên thời gian cô ấy ở trong phòng chính xác là 4 phút 23 giây. Nếu quả thực đã xảy ra chuyện gì thì trong 4 phút 23 giây đó Lục Lâm Thành

phải làm tròn vẹn quá trình như cởi quần áo của hai người, thực hiện khúc dạo đầu, sau đó làm chính sự xong thì mặc quần áo vào, cho nên sau khi đã trừ thời gian làm những việc lật vật trước và sau đó, chỉ sợ nhiều lắm cũng chỉ có hai phút mà thôi.]

[Hai phút ha ha ha ha ha ha.]

[Má ơi, khảo chứng của mấy bạn thực sự rất chuyên nghiệp và khoa học.]

[Lục Lâm Thành quá thảm rồi!]

[Nếu như quả thật chỉ có hai phút thì người thảm hơn rõ ràng là Lương Yên mới phải!]

[Đóng chặt cửa xe lại cho tôi, đừng hòng có ai xuống dưới được.]

...

Lục Lâm Thành trơ mắt nhìn năm phút của mình bị cộng đồng mạng chia năm xẻ bảy cuối cùng miễn cưỡng chỉ còn lại hai phút, tức giận đến mức thiếu chút nữa hộc máu.

Lương Yên: Ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha.

Lúc cô đọc được chữ “Hai phút” kia thì thực sự không nhịn được bật cười thành tiếng, sau đó bỗng nhiên nhận được ánh mắt “Chẳng lẽ rốt cuộc anh được bao nhiêu phút em còn không biết ư?”

Lương Yên không phục nhăn nhăn chớp mũi.

Nhưng mà tất cả những thảo luận của mọi người liên quan đến chuyện “năm phút” hay “hai phút” gì đó cũng chỉ là đùa vui một chút mà thôi, trong lòng mọi người đều hiểu rõ với khoảng thời gian ngắn ngủi kia hai người bọn họ chắc chắn không thể nào xảy ra chuyện gì khác ở trong căn phòng đó được.

Vậy thì rốt cuộc Lương Yên vào phòng Lục Lâm Thành để làm gì?

Lúc này đại diện của Lương Yên mới lên tiếng, cơ bản đều là ăn ngay nói thật, nói mấy này nọ trong quá trình quay phim Lương Yên phải treo người trên giây cáp quá nhiều nên hơi đau nhức, đi tìm Lục Lâm Thành hỏi xem có thuốc mỡ không, đồ vật cô cầm trên tay sau khi ra ngoài chính là hộp thuốc mỡ mà Lục Lâm Thành cho.

Không có mấy loại kịch bản thường xảy ra ban đêm đó, càng không có chuyện tái hợp lại, mọi người tản đi tản đi.

Sợ bóng sợ gió một trận.

Thông qua sự kiện năm phút biến thành hai phút xôn xao âm ỉ dư luận này đoàn làm phim “Tiên Quân động lòng người” cũng dứt khoát không muốn che giấu nữa. Không phải mấy người muốn tò mò muốn xem cặp vợ cũ chồng cũ nổi danh trong làng giải trí này quay phim như thế nào ở phim trường sao, cho mấy người quang minh chính đại xem là được chứ gì, vì thế Weibo chính thức của “Tiên Quân động lòng người” một lần đã đăng tải lên không ít các bức ảnh hậu trường và các video quay lại mấy cảnh hồng trong quá trình quay phim.

Lúc nhìn thấy bức ảnh hậu trường Lục Lâm Thành mặc trên người chiếc áo dài màu trắng, trên đỉnh đầu tóc búi thắt quan được “Tiên Quân động lòng người” đăng tải, tất cả mọi người đều không thể kiềm chế được sự kích động trong lòng mình.

Đã lâu lắm rồi không được nhìn thấy đại thần trong tạo hình cổ trang, giá trị nhan sắc thần tiên này, cho dù thực sự là năm phút, không, hai phút tôi dùng bằng lòng!

Tiếp đến là tám ảnh Lương Yên trong trang phục màu đỏ viền vàng được công bố.

A a a a a a a a a a Lương Yên tôi có thể!

Trải qua chuyện bị saeseng fan lén lút xông vào khách sạn quay lén lần này, để bảo đảm cho sự an toàn và riêng tư của diễn viên, đoàn làm phim quyết định đổi sang một khách sạn khác.

Chuyện phiền phức nhất của việc đổi khách sạn này chính là lại phải dọn dẹp rồi di chuyển đồ đạc một lần nữa, hơn nữa ban ngày còn phải quay phim nên chỉ có thể dọn vào buổi tối mà thôi, tất cả những đồ đạc quần áo của Lương Yên được gói gọn trong hai vali hành lý to và một vali cỡ nhỏ. Lương Yên đội một chiếc mũ lưỡi trai lên đầu, cố ý kéo vành nón xuống thấp, sau đó cùng Khương Mộc và Bành Bành ba người kéo ba chiếc vali đi vào đại sảnh của khách sạn mới nơi các cô sẽ ở.

Phòng cô nằm ở tầng mười hai, ba người cùng nhau bước vào thang máy đi lên.

Nhưng trong khoảnh khắc trước khi thang máy hoàn toàn đóng lại, bên ngoài đột nhiên có người chạy đến nhấn nút đi lên.

Vì thế cửa thang máy lại được mở ra một lần nữa, một mùi rượu nồng nặc xông thẳng vào lỗ mũi Lương Yên.

Cô không khỏi nhú mày, âm thầm đánh giá hai người vừa mới bước vào.

Một nam một nữ, gã đàn ông khoảng chừng ba mươi mấy tuổi, dáng người còn không cao bằng Lương Yên, Lương Yên nhẹ nhàng liếc thoáng qua một cái thì nhìn thấy mái tóc lúa thừa trên đỉnh đầu hắn.

Dường như gã đàn ông nọ cũng không thể ngờ được bên trong thang máy còn có ba người bọn họ, hơi do dự một chút, cuối cùng vẫn quyết định đi vào.

Mùi rượu chủ yếu tỏa ra từ trên người cô gái, rõ ràng cô ấy đã quá

say, bước chân cũng lảo đảo lắc lư không vững, đầu tựa trên bả vai gã đàn ông, mái tóc dài xỏa xuống che phủ phần lớn khuôn mặt.

Nhưng mà chỉ cần nhìn đến dáng người và cách ăn mặc cũng có thể nhận ra cô gái này hẳn là rất xinh đẹp.

Lương Yên chăm chú nhìn khuôn mặt được phản chiếu lên trên vách tường thang máy của gã đàn ông nọ, bỗng những cảm thấy hơi quen thuộc nhưng nếu bắt cô nói ra là ai, trong lúc nhất thời cô lại không thể nào nhớ ra được.

Gã đàn ông bước vào thang máy rồi đưa tay nhấn tầng tám.

Thang máy đi lên rồi lại rơi xuống, có cảm giác như đang dần đánh mất trọng lượng cơ thể mình, hình như cô gái cảm thấy không thoải mái hoặc là đã hơi tỉnh rượu, mê sảng lắm lắm hai tiếng.

Có lẽ gã đàn ông kia cũng phát hiện cô gái đã tỉnh, lặng lẽ đẩy người vào trong góc trong cùng của thang máy, cách xa ba người Lương Yên một chút.

Không hiểu tại sao Lương Yên lại cảm thấy vô cùng khó chịu, quan hệ của hai người này chắc chắn có gì đó không bình thường. Nhưng cho dù là như thế nào đi chăng nữa cũng không phải là chuyện cô có thể xen vào được, giống như mấy cô gái trong quán thịt nướng lần trước đã nói, những chuyện này nhiều vô số kể, cũng là một người muốn làm một người muốn bị làm mà thôi.

Thang máy dừng ở tầng tám, cánh cửa thang máy ding một tiếng rồi mở ra.

Gã đàn ông nhanh chóng mang cô gái ra ngoài.

Ánh mắt Lương Yên nhìn chăm chăm vào trên người cô gái không rời, trong khoảnh khắc bị gã đàn ông kia mang ra ngoài, cô gái đột nhiên vươn tay bấu vào cánh cửa thang máy.

Chẳng qua là đã bị người đàn ông giật ra ngay lập tức.

Tháng máy tiếp tục lên cao.

Lương Yên vẫn không ngừng suy nghĩ về hành động nín vào cánh cửa thang máy cuối cùng của cô gái kia, càng nghĩ càng cảm thấy có gì đó không đúng lắm.

Tháng máy dừng ở tầng mười một.

Lúc này trong đầu Lương Yên chỉ còn lại hình ảnh nín lấy cửa thang máy của cô gái kia, đột nhiên giao vali hành lý trong tay mình cho Bành Bành: “Chị xuống dưới một chuyến.”

Lương Yên chạy ra khỏi thang máy.

“Này, này, đợi một chút.” Khương Mộc không biết Lương Yên đột nhiên chạy ra ngoài làm gì, cũng giao vali lại cho Bành Bành rồi nhanh chóng đuổi theo.

Lương Yên trực tiếp đi cầu thang bộ, đuổi theo xuống tầng tám.

Khương Mộc thở hồng hộc chạy đến: “Cô sao thế? Có chuyện gì sao?”

Lương Yên đứng trong hành lang khách sạn, nghiêng đầu ngó trái ngó phải, một loạt cửa phòng khách sạn nhưng lại không thấy một bóng người.

Trong lúc gấp gáp sốt ruột, đột nhiên Lương Yên nghe thấy một âm thanh khe khẽ phát ra từ phía bên trái.

Cô nhanh chóng chạy đến đó, rẽ ngang qua khúc quanh nơi hành lang thì nhìn thấy cảnh này đang xảy ra ngay trước mắt mình.

Cô gái say rượu lúc này nắm chặt lấy chốt bên trên hộp chữa cháy trong hành lang, một gã đàn ông đang giữ lấy eo cô, túm cô gái xềnh xệch lùi về phía sau.

Cảnh cửa căn phòng bên cạnh được mở ra, một gã đàn ông khác chỉ mặc một áo choàng tắm đứng ngay trước cửa, hết nhìn đông rồi lại nhìn tây tựa như đang trông chừng điều gì đó.

Lúc Lương Yên nhìn thấy gã đàn ông mặc áo choàng tắm kia thì lập tức giật mình hoảng hốt.

Chu Chí Ba!

Cuối cùng cô cũng đã nhớ ra được gã đàn ông hói đầu đang túm chặt lấy cô gái ấy rồi, chính là cái tên đã đi cùng với Chu Chí Ba đêm đó.

Lương Yên nhìn cô gái say rượu cả người yếu ớt vô lực nhưng vẫn cố gắng nắm chặt lấy chốt cửa không muốn đi vào, tức giận đến mức cả người run rẩy.

Khi Chu Chí Ba nhìn thấy một nam một nữ đột nhiên xuất hiện trước mặt mình cũng giật mình hoảng hốt như thế.

Người phụ nữ mang khẩu trang và đội mũ kín mít khiến hắn không thể nhìn thấy rõ mặt, tức giận trách mắng: “Nhìn cái gì mà nhìn, rút đi nơi khác, đừng xía mồm vào việc của người khác.”

Đúng lúc này, bàn tay cô gái đang nắm chặt lấy cái chốt phòng cháy đã bị người đàn ông gạt ra, chuẩn bị mang người vào trong phòng.

Lương Yên xắn tay áo, trực tiếp xông thẳng đến: “Hôm nay lão nương cứ muốn xía mồm vào chuyện người khác đấy, mấy tên đàn ông dê tiện này!”

Cô xông đến, bay người lên tung một cước đá thẳng vào thắt lưng

gã hói đầu kia.

Gã đàn ông hói đầu đột nhiên bị đánh, lão lảo lúi về sau mấy bước.

Khương Mộc vội vàng chạy đến đỡ cô gái đang say rượu, đầu tiên là đặt cô nằm trên tấm thảm trong hành lang khách sạn, sau đó cũng xắn tay áo lên giúp Lương Yên đánh nhau.

Sức chiến đấu của Lương Yên cũng không thấp chút nào, đối thủ lại là gã đàn ông thối tha hư thận như Chu Chí Ba, mắt thấy Khương Mộc đang tóm lấy gã hói đầu, cô nhanh chóng giữ chặt lấy hần báo thù.

Chu Chí Ba ăn trọn một nắm đấm, đưa tay che đôi mắt tím bầm, tức giận nói: “Lão tử khuyên hai người bớt lo chuyện a a...”

“Gã đàn ông cặn bã dâm dê đê tiện, thứ suy đồi này, ức hiếp biết bao nhiêu cô gái như thế rồi không sợ phải ngồi tù sao?”

“Nếu hai bên tình nguyện thì chẳng có ai thêm xía mốn vào chuyện của các ông đâu, nhưng con mẹ nó chỉ biết chuốc say rồi giở trò đồi bại với người ta thì có bản lĩnh cái quái gì chứ!! Đồ rác rưởi này!!” Lương Yên không thèm nghe hắn nói xong đã tặng thêm một cú đấm, đuổi theo đánh tơi tả, trong cái đêm ở thành phố Cổ Đông đó nếu như không có Lục Lâm Thành mang cô đi thì chắc có lẽ kết cục của cô cũng sẽ giống như cô gái đêm nay thôi.

Lúc ấy Lương Yên đắc tội không nổi với Chu Chí Ba nên bị chuốc rượu cũng không dám vạch mặt chỉ có thể tìm cách chạy trốn, bây giờ cô đã có sức lực có chỗ đứng, đã không còn sợ con người thối tha chuyên dựa vào thân phận phó đạo diễn ở Cổ Đông để đi lừa gạt những người khác này nữa rồi, tối nay bị cô bắt gặp, đương nhiên là thù mới hận cũ phải tính luôn một thể.

Chu Chí Ba vừa ôm đầu trốn tránh nắm đấm vừa cảm thấy giọng nói của người này có vẻ như hơi quen tai, quay đầu nhìn lại thì thấy mũ

lưỡi trai trên đầu Lương Yên đã rơi xuống, lộ rõ khuôn mặt.

"Lương Yên!" Chu Chí Ba ngạc nhiên nói.

Lương Yên đánh người đến mệt mỏi, dừng lại thở hổn hển hai cái, ánh mắt hung ác nhìn Chu Chí Ba: "Là tôi đấy, thì sao nào??"

Cô vừa nói vừa muốn tiếp tục xông tới, Chu Chí Ba vội vàng né tránh, mắng: "Cô con mẹ nó đánh cái gì mà đánh chứ, bây giờ có thể dính được vào người Lục Lâm Thành nên tưởng mình ghê gớm lắm sao?"

"Nếu năm đó không có lão tử đây, cô nghĩ mình có thể leo được lên giường của Lục Lâm Thành chắc?? Muốn có vai diễn nhưng không chịu hi sinh, cô con mẹ nó đáng đời chỉ được đóng diễn viên quần chúng!"

Lương Yên nghe được câu nói "Nếu năm đó không có lão tử đây, cô nghĩ mình có thể leo được lên giường của Lục Lâm Thành sao??" thì ngây ngẩn cả người, cô cố gắng nghĩ lại nhưng càng nghĩ càng cảm thấy đầu óc đau nhức không thôi.

Âm thanh gậy gõ đánh nhau bên này kinh động đến những người khác trong khách sạn, lập tức gọi bảo vệ lên.

Lúc Lục Lâm Thành trở về khách sạn thì nghe nói có người đang đánh nhau ở trên tầng tám, bảo vệ đang lên đó giải quyết, lúc đầu Lục Lâm Thành không hề có hứng thú gì với những chuyện như thế này nhưng sau đó lại thấy người trợ lý mới của Lương Yên Bành Bành đang vội vã đi ngang qua người mình.

Lục Lâm Thành khẽ nhú mày, đi theo.

....

Trong phòng khách sạn, bạn trai cô gái say rượu nhận được điện

thoại chạy đến nhìn thấy dáng vẻ bạn gái của mình cũng giật nảy mình, nhanh chóng chạy đến đỡ lấy cô đứng dậy, còn không ngừng cảm ơn Lương Yên.

Nhìn những động tác của cô gái đang nằm trên giường cũng có thể nhận ra được gã đàn ông hói đầu kia không chỉ chuốc say mà chắc hẳn còn bỏ thêm một thứ thuốc khác vào trong đó nữa.

“Sau này đừng để cô ấy đi ra ngoài một mình nữa.” Lương Yên dặn dò với bạn trai cô gái.

Bạn trai cô gái thở dài, vẻ mặt ảo não: “Hai chúng tôi lẫn lộn kiếm sống trong phim trường Cổ Đông này cũng không dễ dàng gì, tôi biết cô ấy xinh đẹp, cũng đã dặn dò phải cẩn thận biết bao nhiêu lần nhưng cô ấy lại luôn miệng nói không có việc gì, nếu thực sự gặp phải chuyện gì cũng lắm là chạy, kết quả cô ấy vẫn còn rất đơn thuần cho nên hôm nay mới xảy ra chuyện này, haiza...”

Lương Yên nhìn cô gái được bạn trai mình đưa đi, trong phòng trở nên yên tĩnh.

Lương Yên im lặng không lên tiếng, trong đầu vẫn nghĩ đến câu nói cuối cùng của Chu Chí Ba lúc này.

“Anh đi trước đây.” Lục Lâm Thành đang chuẩn bị đứng dậy rời đi thì đột nhiên bị gọi lại.

“Đợi đã.”

Lục Lâm Thành quay đầu lại nhìn Lương Yên.

Lương Yên quay mặt sang chỗ khác, lúng túng nói: “Trước kia tôi... Có phải cũng giống như cô ấy không?”

Lục Lâm Thành lập tức hiểu được hai chữ “cô ấy” thốt ra từ trong miệng Lương Yên là ai, chính là cô gái vừa được bạn trai mang đi.

Lương Yên ngẩng đầu lên nhìn anh: "Sau đó là anh cứu tôi thoát khỏi mấy người Chu Chí Ba.

“Còn làm chuyện năm phút trở lên nữa.”

Chương 65

Lục Lâm Thành ngẩn người, sau đó "Ừ" một tiếng, quay người rời đi, mở cửa ra.

Trong lúc đang chuẩn bị mở cửa, anh đột nhiên xoay người dừng lại một chút, năm ngón tay thon dài đặt trên chốt cửa bằng kim loại lạnh như băng, nhìn Lương Yên đang ngồi trong phòng, cắn răng, bỗng nhiên có một loại xúc động muốn nói cho cô biết lần đó rốt cuộc có bao nhiêu năm phút.

Thôi quên đi, Lục Lâm Thành cũng chỉ nghĩ như thế mà thôi, anh thở dài một tiếng, ra ngoài rồi khép cửa phòng lại.

Lúc Lương Yên nghe được tiếng "Ừ" tỏ vẻ khẳng định đó của Lục Lâm Thành trái tim cũng trở nên run rẩy, chờ đến khi Lục Lâm Thành ra khỏi phòng đóng cửa lại lập tức bỏ nhào lên giường, vùi mặt vào trong gối đầu.

Lương Yên chôn đầu một lúc, thẳng đến khi đại não thiếu dưỡng khí mất nổ đóm đóm mới ngẩng đầu lên, sau đó không ngừng đắp giường.

Khuôn mặt cô kìm nén đến đỏ bừng, cũng không biết là vì lúc này bị mình bịt gối hay là vì nhận được câu trả lời khẳng định của Lục Lâm Thành mà thẹn quá hóa giận.

Cái cảm giác người khác biết rõ mọi chuyện trong khi mình hoàn toàn không thể nhớ ra được cái gì này vô cùng khó chịu và đau khổ, Lương Yên nhớ lại những phản ứng của cô gái lúc này khi vừa thấy bạn trai mình đến đã lập tức dính chặt lên người hẳn rồi không

ngừng cọ xát, trong đầu tưởng tượng ra vô số khả năng của bản thân mình năm đó, thậm chí cuối cùng hận không thể đung đầu vào tường thêm một lần nữa xem có thể nhớ ra được gì hay không.

Lương Yên ảo não lăn qua lăn lại trên giường đá chần đá gối một lúc, cuối cùng lấy điện thoại di động đặt dưới gối ra gửi cho Khương Mộc mấy tin nhắn Wechat.

Chu Chí Ba và gã đầu trọc bị đưa đến đồn cảnh sát, Lương Yên là nhân vật công chúng không tiện lộ mặt cho nên Khương Mộc dám làm việc nghĩa hăng hái đánh nhau với kẻ xấu đã ra mặt thay cô làm việc với cảnh sát.

Chu Chí Ba bị Lương Yên đánh đau đến mức mặt mũi bầm dập sưng vù tựa như một cái đầu heo, ngay cả lúc người cảnh sát nhân dân lập biên bản cũng không nhìn được mặt người, Khương Mộc lấy lời khai xong một mỗi ngáp dài một cái, đang đi ra đồn cảnh sát thì đột nhiên nhận được tin nhắn của Lương Yên.

[Này, anh cảm thấy chỉ bằng sức chiến đấu của tôi ba năm trước có thể hạ gục Lục Lâm Thành được không?]

[Chính là chuyện đó đó, nhất thời thú tính bộc phát, dứt khoát đề người ta lên giường rồi làm cái chuyện mà ai cũng biết kia.]

[Sau đó hắn mới không thèm quan tâm không muốn nhìn thấy mặt tôi như vậy.]

Khương Mộc mới ngáp được một nửa đã lập tức cứng đờ trên mặt.

Lương Yên cầm điện thoại chờ đợi lúc lâu mới nhận được tin nhắn hồi âm của Khương Mộc.

Khương Mộc:

** **

Trên phim trường “Tiên Quân động lòng người”, quá trình quay phim vẫn đang được giống trống khua chiêng tiến hành.

Trong ống kính, thư sinh (Tiên Quân) đang ba hoa nói chuyện với mấy con tiểu yêu quái, tiểu yêu quái bị thư sinh (Tiên Quân) oán trách thảm thương đến mức không còn sức lực vận lại. Chuyện này còn chưa kết thúc, đến khi Tiểu yêu nữ ôm gà quay trở về động phủ thì chàng thư sinh còn vô cùng tâm cơ giả vờ uất ức tỏ vẻ tựa như tại sao trể như thế này nàng mới quay về, phu quân của nàng vừa mới bị mấy tên tiểu yêu này ức hiếp đấy.

Dám ức hiếp phu quân nàng, thật to gan lớn mật!! Tiểu yêu nữ một thân quần áo đỏ nóng lòng muốn bảo vệ phu quân của mình, tức giận đến mức vút luôn con gà quay vừa mới đưa về xuống đất, tựa như một ngọn lửa đang hùng hực bốc cháy xông vào đánh mấy con tiểu yêu dám ức hiếp phu quân của nàng kia một trận tơi bời.

Bởi vì cảnh quay động phòng lần trước đã bị Lục Lâm Thành bắt ngờ sửa lại nên các tình tiết liên quan sau đó trong kịch bản cũng đã được thay đổi cho phù hợp.

Đêm đó Tiểu yêu nữ say rượu nên cũng chỉ nhớ mang máng những việc xảy ra đêm qua, sáng sớm hôm sau tỉnh lại còn tưởng rằng mình bị sắc đẹp làm mờ mắt nên đã cưỡng bức thư sinh (Tiên Quân). Cho nên tối qua rõ ràng là chàng thư sinh không thể kiềm chế được lòng mình ôm Tiểu yêu nữ đến bên giường mây mưa điên đảo một hồi, hơn nữa sau khi làm xong một lần vẫn còn cảm thấy chưa đủ vì thế lại không nhịn được đè Tiểu yêu nữ đang khóc lóc cầu xin buông tha xuống thân mình “làm” nhiều lần nữa. Cuối cùng ngày hôm sau lại trở thành Tiểu yêu nữ về mặt đưa đám xin lỗi với thư sinh (Tiên Quân), cầu xin tha thứ, dáng vẻ tựa như ta bị sắc đẹp làm mờ mắt nên đã làm ra chuyện có lỗi với chàng, chàng muốn trừng phạt ta như thế nào cũng được. Còn chàng thư sinh (Tiên Quân) tối qua được ăn vô cùng thỏa mãn lúc này lại bày ra vẻ mặt hết sức cơ mưu giả vờ như mình bị cưỡng bức đau đớn đến mức

không muốn sống nữa. Lợi dụng sự áy náy của Tiểu yêu nữ, những ngày tiếp theo ăn năn ăn đến không còn một mảnh xương, từ đó an nhàn hưởng thụ cuộc sống thoải mái của người phàm, mỗi ngày hẳn đều ra ngoài gây chuyện, chọc giận người khác sau đó không có cách nào đánh trả lại lập tức sử dụng chiêu thức “Bế môn thả Yêu nữ nhà ta ra”.

Lương Yên diễn cảnh say rượu động phòng xong ngày hôm sau lại phải diễn cảnh Tiểu yêu nữ năn nỉ cầu xin nhận lỗi với Tiên Quân lúc ấy thiếu chút nữa đã bị tức chết. Sao trên đời này lại có một Tiên Quân tâm cơ không biết xấu hổ như vậy chứ! Từ đó về sau mỗi lần đến cảnh Tiểu yêu nữ giúp Tiên Quân đánh yêu quái xả giận là mỗi lần Lương Yên lại lửa giận ngập trời như thế, sau đó cô đã chuyển hóa sự tức giận trong lòng mình thành động lực quay phim, đạo diễn võ thuật càng ngày càng hài lòng với phần diễn xuất của cô.

Đạo diễn nhìn hình ảnh Tiểu yêu nữ nóng lòng bảo vệ phu quân ác liệt đánh mấy con tiểu yêu một trận toí bời trong máy theo dõi, hài lòng gật gật đầu.

Lục Lâm Thành cũng chấp tay sau lưng đứng sau máy theo dõi nhìn những động tác đánh võ vừa có lực vừa đẹp mắt của Lương Yên, khẽ mỉm cười.

“Cắt!” Diễn viên hoàn thành xong một chiêu thức cuối cùng, đạo diễn kêu ngừng: “Cảnh này thông qua.”

Quay xong cảnh này sẽ có một thời gian nghỉ giải lao, Lương Yên diễn xong, nhìn thoáng qua người đàn ông đang đứng sau máy theo dõi và đạo diễn một cái, sau đó lập tức quay mặt sang chỗ khác.

Từ khi đêm đó nhận được câu trả lời khẳng định chắc chắn, bây giờ mỗi lần cô nhìn thấy Lục Lâm Thành lại cảm thấy không được tự nhiên, sau đó nghĩ đến cảnh quay tiếp theo, Lương Yên lại càng lúng túng.

Tiểu yêu nữ ra mặt giúp phu quân đánh mấy con tiểu quái xong, giống như đang tranh giành công trạng chạy đến bên cạnh Tiên Quân vẫn đang đứng đó chờ nàng. Trước kia những lúc như thế này Tiên Quân thường sẽ sờ sờ đầu Tiểu yêu nữ tỏ vẻ tán thưởng, hôm nay nhìn thấy gương mặt nàng ngu ngơ đỏ bừng sau khi chạy đi đánh nhau vì hắn, lại không thể kiềm chế được thứ tình cảm và cảm giác hốt hoảng đang trào dâng mãnh liệt trong lòng mình, hốt hoảng cảm thấy nếu cứ tiếp tục sống nơi trần gian với nàng như thế này đến hết đời cũng rất tốt, sau đó giữ chặt sau ót Tiểu yêu nữ, nhẹ nhàng hôn lên môi cô một cái.

Cảnh quay này chủ yếu là muốn phát đường cho khán giả một lần cuối cùng trước khi Tiên Quân lịch kiếp kết thúc và rời xa Tiểu yêu nữ, ngay sau đó toàn bộ nội dung câu chuyện phía sau sẽ chuyển hướng sang những tình tiết ngược tâm ngược thân. Tiên Quân tình cờ hiểu nhầm Tiểu yêu nữ và Thái tử Ma giới vẫn còn dây dưa không rõ với nhau, đúng lúc này đại boss lại tìm đến trả thù. Tiểu yêu nữ vì cứu Tiên Quân mà bị đánh trọng thương, Tiên Quân lịch kiếp kết thúc, đánh bại đại boss rồi nhìn sang Tiểu yêu nữ cả người đầy máu nằm ở đó, trong đầu nghĩ đến hình ảnh mà hắn đã hiểu lầm giữa Tiểu yêu nữ và Thái tử Ma giới, tàn nhẫn hạ quyết tâm, trong lòng tự nhủ với chính bản thân mình rằng hai người bọn họ yêu tiên khác biệt, nếu không phải hôm đó nàng bắt hắn trở về động phủ ép buộc thành thân thì mọi chuyện sẽ không thế này, xoa người rời đi để lại Tiểu yêu nữ yếu ớt nằm trên mặt đất nhìn theo bóng lưng dứt khoát của Tiên Quân mà trái tim nguội lạnh tựa như đồng tro tàn.

Nhưng mà bởi vì lần trước cô đã yêu cầu Lục Lâm Thành xóa bỏ tất cả các cảnh hôn giữa hai người nên bây giờ trong kịch bản, vốn dĩ phải là hôn môi đã biến thành hôn lên má.

Lương Yên nhìn thấy ba chữ “hôn lên má” trong kịch bản, cảm thán đây có lẽ chính là chuyện không khiến người ta ngứa mắt nhất Lục Lâm Thành làm trong khoảng thời gian này.

Bành Bành cũng được xem là một fan trung thành của nguyên tác “Tiên Quân động lòng người”, lúc nhìn thấy ba chữ “hôn lên má” cũng ngạc nhiên “A” một tiếng, sau đó không hài lòng bĩu môi: “Cái kịch bản này từ đầu đến cuối thực sự quá trong sáng rồi.”

Cảnh hôn không có, cảnh giường chiếu cũng chỉ có một chiếc đèn rồi đã chuyển sang sáng hôm sau, tất cả quá trình đều phải dựa vào trí tưởng tượng phong phú của khán giả rồi.

Nhưng mà trong nguyên tác của “Tiên Quân động lòng người” lại chẳng phải là thanh thủy văn gì, tác giả còn rất có lương tâm, không trực tiếp dùng ánh đèn mờ ảo để tóm lược mà chu cấp phúc lợi đầy đủ cho độc giả khi mấy lần miêu tả quá trình cùng phòng của Tiên Quân và Tiểu yêu nữ. Cách dùng từ, hành văn dày dặn kinh nghiệm, tinh tế chuẩn mực, rõ ràng có không một từ ngữ cấm kỵ nào cả nhưng vẫn mang lại một cảm giác hương diễm ướt át kích thích độc giả. Tiên Quân hoàn toàn khác xa với vẻ ngoài lãnh đạm cấm dục của mình, Tiểu yêu nữ nhìn qua có vẻ to gan lớn mật nhưng thực ra hai chữ “động phòng” cũng chỉ là những lời trót lưởi đầu môi, thực sự không hề hiểu ý nghĩa ẩn sâu trong đó, cảnh tượng hai người chạm vào nhau lúc đầu còn thiêu đốt không biết bao nhiêu gò má thiếu nữ.

Bành Bành nhìn cuốn kịch bản trong tay: “Cảnh hôn này của Tiên Quân trong nguyên tác đã khiến em phải kích động trùm chăn gào thét trong đêm hôm khuya khoắt, bây giờ lại cứ thế đổi thành hôn lên gò má, fan của nguyên tác sẽ có ý kiến mất thôi.”

Lương Yên cướp cuốn kịch bản của mình từ trong tay Bành Bành: “Hôn má thì sao chứ, hôn má không được xem là hôn sao, hử?”

Có thể cho phép Lục Lâm Thành hôn má đã là tốt lắm rồi.

Sau khi cảnh quay kia kết thúc, mất khoảng gần ba mươi phút chuẩn bị, cảnh quay tiếp theo tiếp tục bắt đầu.

Để phô bày dáng vẻ khiến Tiên Quân rung động của Tiểu yêu nữ sau khi kết thúc đánh nhau với mấy tên tiểu yêu xong, Lương Yên còn cố ý chạy quanh phim trường hai vòng, chạy đến mức cả người nhể nhại mồ hôi, gò má không cần đánh phấn cũng đỏ bừng đáng yêu.

Lương Yên đã đứng chờ sẵn ở trong màn ảnh máy quay, đạo diễn vừa hô action đã thấy cô chạy thẳng về phía này, vừa chạy về kêu: “Phu quân...”

Đạo diễn: “Cắt.”

“Sao vậy ạ?” Vừa mới chạy được nửa đường, còn chưa kịp chạy đến trước mặt Lục Lâm Thành đã bị hô “cắt”, Lương Yên đứng lại nghi hoặc nhìn về phía đạo diễn.

Đạo diễn đứng lên từ phía sau máy theo dõi: “Lương Yên, cô chạy quá nhanh quá khô khan rồi.”

Lương Yên không hiểu: “Quá khô khan?”

Đạo diễn khước tay múa chân giải thích: “Lúc này cô chạy giống như một vận động viên marathon đang thi đấu vậy, cô phải đặt mình vào nhân vật để suy nghĩ một chút chứ, bây giờ cô đang chạy về phía ai? Chính là vị phu quân mà cô vô cùng thích vô cùng yêu đấy, cô chạy về phía anh ta để tranh công làm nũng mong được anh ta khen ngợi biết không?”

Lương Yên nghe đạo diễn nói, sau đó lại nhìn về phía người chồng cũ đang đứng cách đó không xa: “...”

Đạo diễn: “Làm lại một lần nữa.”

Lương Yên gật gật đầu, ngẫm nghĩ lại những lời đạo diễn vừa nói lúc này, sau đó thử chạy lại một lần nữa.

Lần này đạo diễn vẫn còn chưa hài lòng, bảo Lương Yên làm thêm những ngôn ngữ cơ thể nữa.

Ngôn ngữ cơ thể...

Lương Yên vắt óc suy nghĩ, quyết định lúc chạy gần đến Lục Lâm Thành sẽ giơ tay lên hào hứng vậy vậy.

Đạo diễn đã rất hài lòng với ngôn ngữ cơ thể nhưng vẫn phải quay lại một lần nữa, lần này lại là vì lời thoại của cô không phù hợp.

Một tiếng phu quân kia của Tiểu yêu nữ cần phải thật yêu kiều triền miên bao hàm tình ý dạt dào, như vậy mới có thể khiến người khán giả cảm nhận được tình cảm của cô với anh ta, tiếng phu quân kia của cô, người không biết còn tưởng rằng cô là chủ nợ đang đi đòi tiền người ta đấy.

Lương Yên kiên nhẫn, không thể làm gì khác hơn là thử gọi người chồng cũ ở đối diện một tiếng “phu quân” ỏn à ỏn ẻn, sau khi âm thanh bật thốt ra khỏi miệng toàn thân cũng nổi đầy da gà thiếu chút nữa đã muốn tự tử.

Bây giờ cô đang vô cùng hoài nghi có phải từ biên kịch cho đến đạo diễn đều đang cố ý chỉnh cô hay không, nhưng hợp đồng đóng phim cũng đã ký, cho dù có nghi ngờ như thế nào đi chăng nữa cũng chỉ có thể nhắm mắt chịu đựng.

Đạo diễn lại hô “action” một lần nữa, hai cánh tay Lương Yên khể giơ lên, trong miệng kêu tiếng “phu quân” động lòng người, nhanh chóng chạy về phía người đàn ông đang đứng trong ống kính.

Khóe miệng chàng thư sinh (Tiên Quân) khẽ nhếch lên tạo thành một đường cong nhàn nhạt, bước về phía trước hai bước, giang tay ôm lấy Tiểu yêu nữ đang vội vàng chạy đến.

“Phu quân!” Dường như Tiểu yêu nữ không thể ngờ được thư sinh

(Tiên Quân) sẽ chủ động đón lấy nàng, cao hứng ôm lấy thắt lưng thư sinh (Tiên Quân), lại ngửa đầu gọi một tiếng “Phu quân” nữa.

Thường thường trong lúc quay một cảnh phim nào đó sẽ có nhiều máy quay phụ trách ở những góc độ khác nhau để sau này tổ hậu kỳ sẽ cắt nối biên tập lại. Lúc này đang có một máy quay toàn thân hai người, một cái khác lại quay đặc tả khuôn mặt nhỏ nhắn mộc mạc thanh khiết của Lương Yên.

Lớp trang điểm của cô cực kì nhạt, gương mặt đỏ bừng tự nhiên sau khi vận động, nụ cười rạng rỡ xán lạn, hơi thở khẽ gấp gấp hỗn hển, trong đáy mắt lóe lên thứ ánh sáng vui vẻ.

Thư sinh đưa tay lên, nâng khuôn mặt xinh đẹp của Tiểu yêu nữ, ngón tay cái vuốt ve bên tai nàng, sau đó chậm rãi cúi đầu xuống.

Đang bước vào cảnh quay quan trọng, tất cả mọi người có mặt trong phim trường lúc này đều đang chăm chú nhìn vào hai người.

Tiểu yêu nữ cảm nhận được hơi thở ấm áp của Tiên Quân phả vào gò má mình, vừa then thùng lại âm thầm vui vẻ cắn cắn môi, sau đó chủ động đưa má mình đến gần thư sinh (Tiên Quân) hơn một chút nữa.

Tiểu yêu nữ chậm rãi nhắm mắt lại.

Hôn đi, hôn đi, hôn đi, cảnh hôn này nhanh nhanh thông qua đi.

Trong máy theo dõi trước mặt đạo diễn, đầu tiên thư sinh (Tiên Quân) đưa tay giữa lấy sau ót Tiểu yêu nữ, chậm rãi nhích lại gần gò má nàng, nhắm mắt lại, ngay khi hắn đang muốn chậm rãi hôn lên gò má yêu kiều lại đột nhiên hơi sững hốt, sau đó mở mắt ra.

Tiểu yêu nữ vẫn còn nhắm chặt hai mắt, lông mi cong vút khẽ khàng run rẩy, ánh mắt chàng thư sinh (Tiên Quân) chuyển đến trên môi anh đào đỏ hồng của Tiểu yêu nữ.

Lương Yên đang buồn bực tại sao chỉ một cái hôn lên gò má thôi mà Lục Lâm Thành lại lâu đến vậy thì bỗng nhiên cảm nhận được trên môi mình ẩm ướt.

“Ừm.” Lương Yên lập tức mở mắt ra, đập vào mắt cô chính là khuôn mặt tuấn tú phóng đại của Lục Lâm Thành.

Người đàn ông nhắm mắt lại, răng môi dịu dàng quần quýt trên môi cô.

Lương Yên hoảng hốt đến mức đôi chân trở nên mềm nhũn, vòng eo được Lục Lâm Thành đỡ lấy mới không đến mức bị ngã xuống.

Về mặt Lương Yên vô cùng khiếp sợ nhưng lại không nghe thấy tiếng “cắt” của đạo diễn, cuối cùng chỉ có thể khế nhãn mũi một cái, bất đắc dĩ nhắm mắt lại, bàn tay nhỏ bé nắm chặt vạt áo của Lục Lâm Thành.

Nụ hôn đáp lại của cô hơi trúc trắc không lưu loát.

Đạo diễn nhìn máy theo dõi, hài lòng mỉm cười.

Tiểu yêu nữ còn tưởng rằng thư sinh (Tiên Quân) chỉ nguyện ý hôn lên gò má nhưng không thể ngờ rằng chàng lại bất ngờ hôn lên môi mình, lúc nụ hôn vừa mới bắt đầu còn ngạc nhiên mở mắt ra, sau đó chậm rãi nhắm mắt hồi hộp đáp trả lại, mỗi một cảm xúc đều vô cùng đúng thời điểm.

Cảnh quay cuối cùng rơi vào vạt áo vẫn luôn bị Tiểu yêu nữ nắm chặt của thư sinh (Tiên Quân).

Chương 66

Cảnh hôn đầu tiên của “Tiên Quân động lòng người” hoàn thành vô cùng thuận lợi, tất cả đều là nhờ vào diễn xuất hoàn hảo của hai diễn viên, chỉ cần một lần đã thông qua.

Lương Yên dùng mu bàn tay lau sạch nước miếng trên môi mình, ngẩng đầu trừng mắt liếc Lục Lâm Thành một cái.

Cô còn tưởng rằng người đàn ông tự tiện thay đổi kịch bản này sẽ hiểu ý quay mặt sang chỗ khác, nhưng không thể ngờ được rằng anh lại sẵn khoái đón nhận ánh mắt chết chóc của cô, không những thế còn cúi đầu mỉm cười với cô một cái, ánh mắt trong trẻo tràn ngập sự dịu dàng, không biết đến từ Lục Lâm Thành hay vẫn còn là Tiên Quân đại nhân trong phim.

Lần này ngược lại là Lương Yên ngượng ngùng nghiêng đầu sang chỗ khác, trong miệng hừ một tiếng.

** **

Trong lúc bài hát ost “Sau khi gặp được anh” vẫn còn đang thịnh hành trên khắp trang mạng xã hội thì bộ phim truyền hình “Nhân Tâm” cũng chính thức được đổ bộ bắt đầu phát sóng trên đài truyền hình.

Nhờ vào sức nóng của Lương Yên, thậm chí ngay cả việc tổ chức buổi truyền truyền quảng bá phim trước khi phát sóng đoàn làm phim cũng không làm, đài truyền hình cũng chỉ phát hai đoạn giới thiệu nho nhỏ nhưng ánh mắt của tất cả mọi người đều tập trung vào bộ phim đầu tiên của Lương Yên sau khi ly hôn với Lục Lâm

Thành.

Đài truyền hình còn tung ra những đoạn clip được cắt từ các phân cảnh khác nhau để quảng bá cho bộ phim, lời giới thiệu bên dưới clip trích đoạn của Lương Yên và Chung Trạch như thế này:

“Tiểu hoa nhân khí đang thịnh Lương Yên hợp tác với tiểu sinh Chung Trạch đã cho chúng ta những thước phim tình cảm hài hước giữa một vị nữ bác sĩ thực tập lạnh lùng cứng nhắc và vị công tử nhà giàu ăn chơi tác trág, nhớ đón xem cặp tình nhân đẹp đôi nhất màn ảnh nhỏ Lương Yên và Chung Trạch vào lúc tám giờ tối thứ năm tuần này.”

Mấy chữ “Cặp tình nhân hấp dẫn nhất màn ảnh nhỏ” trong clip quảng cáo kia của đài truyền hình khiến nhiều người rất rất không vui.

[Dựa vào cái gì mà chỉ mới quay một bộ phim đã cho rằng đó là cặp tình nhân đẹp đôi nhất màn ảnh nhỏ, “Ánh mắt chí mạng”, “Lương Hứa Yên Phàm” còn có “Yên Vũ mạnh mẽ” chúng ta đều không cần mặt mũi nữa sao?]

“Ánh mắt chí mạng”, “Lương Hứa Yên Phàm” và “Yên Vũ mạnh mẽ” đều là những CP được fan chèo thuyền trong những chương trình tạp kỹ mà Lương Yên đã từng tham gia, mặc dù đã lâu lắm rồi không tương tác với nhau nhưng fan cp vẫn tồn tại, nhìn khí thế có vẻ như còn rất biết đánh nhau.

[Đúng vậy, đúng vậy, nói tình nhân màn ảnh còn được, nhưng cái gì mà “Cặp tình nhân đẹp đôi nhất màn ảnh nhỏ” có chứ, bây giờ nhà nước đã có văn bản rõ ràng quy định các quảng cáo quảng bá sản phẩm không được sử dụng những chữ như “nhất” “đệ nhất” rồi mà mấy người còn làm như vậy ư, chẳng lẽ “Cặp vợ chồng năm phút” như chúng tôi không cần mặt mũi sao?]

Các nhà khác: [Chính xác, chính xác, mấy người xem nhà “Cặp vợ

chồng năm phút” kia nói rất... Không đúng, cái “Cặp vợ chồng năm phút” này là nhà của ai vậy?]

Hội trưởng fan cp “Cặp vợ chồng năm phút”: [À, xin chào tất cả mọi người, xin giới thiệu một chút với mọi người, fan cp “Cặp vợ chồng năm phút” của chúng tôi chính là “Cặp vợ chồng sơn hỏa” trước kia, gần đây đã đổi tên rồi, hy vọng mọi người sẽ biết đến chúng tôi.]

“Cặp vợ chồng sơn hỏa” không phải là tên fan cp của Lương Yên và Lục Lâm Thành sao? Khi hai người bọn họ chưa ly hôn nghe nói nhóm fan cp này vô cùng mê mẩn, khoảng thời gian gần đây từ khi Lục Lâm Thành công khai thừa nhận mình đang theo đuổi Lương Yên, nhóm fan này vốn dĩ đã vượt tường nhưng lại quay trở về, bây giờ đã đổi tên thành “Cặp vợ chồng năm phút” rồi sao? Vì sao lại lấy cái tên này vậy?

Sau đó một đám người lập tức nghĩ đến video ngắn từ khi Lương Yên đi vào phòng Lục Lâm Thành cho đến khi ra ngoài tổng cộng chỉ năm phút nổi tiếng khắp làng giải trí lẫn giới người hâm mộ trước đó.

[Ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha!]

[Đặt tên rất hay, chúng tôi xin nhận thua!]

Trong một căn phòng nghỉ ở sân bay, trong lúc đang chờ máy bay Lương Yên nhàm chán mở điện thoại ra xem, khi nhìn thấy trang bìa của fan cp “Cặp vợ chồng năm phút” thì ngạc nhiên đến mức cảm muốn rớt xuống đất.

Sau khi cảm giác ngạc nhiên trôi qua, Lương Yên không kiềm chế được liếc mắt nhìn xem một lần nữa.

Có lẽ cả đời này Lục Lâm Thành sẽ không thể nào vượt qua được cái danh xưng năm phút kia của mình rồi.

Thực sự khó cho anh ta rồi.

Fan hâm mộ sôi nổi để lại bình luận bày tỏ mình nhất định sẽ ngồi chờ trước màn hình TV để ủng hộ tác phẩm này của cô.

“Nhân Tâm” không hổ danh là tác phẩm phim truyền hình được công ty Anh Ảnh đầu tư sản xuất, tỷ suất khán giả xem phim thẳng tiến lên cao, ratings trong tập phát sóng mở màn đứng thứ ba toàn quốc so với các bộ phim cùng khung giờ, nhưng từ sau tập 1 trở đi ratings đã nhảy vọt lên vị trí đầu tiên. Phân cảnh của Lương Yên ở hai tập đầu tiên không nhiều nhưng lại vượt trội về tính cách nổi bật và cách thể hiện chói sáng của hai nhân vật chính, quả nhiên Thị Đế Thị Hậu phối hợp diễn với nhau không hề có một chút gì gọi là rụt rè khiếm khuyết, phản ứng khán giả cũng rất tốt.

Weibo “Nhân Tâm” đăng tải một video clip hậu trường bên lề trong quá trình quay phim, cảnh đầu tiên mà Lương Yên diễn chính là phân đoạn nữ bác sĩ thực tập nhỏ liều mình nhảy xuống nước cứu Chung Trạch vô tình bị trượt chân. Trong cái lạnh lẽo của đợt rét tháng ba, Lương Yên không biết bơi phải ngâm mình dưới mặt nước lạnh như băng khiến cả người cô run lẩy bẩy nhưng khi nghe đạo diễn hô “action” đã lập tức nhập tâm vào vai diễn. Nhìn thấy dáng vẻ phủ một chiếc khăn tắm ngồi xồm trên mặt đất run rẩy sau khi được lên bờ khiến đám Nanh sói đau lòng muốn chết.

[Hu hu hu hu, Yên Yên của chúng ta làm việc quá chuyên nghiệp, một fan ruột như em đang cảm thấy đau lòng gần chết.]

[Bảo bối, nếu không biết bơi chúng ta có thể sử dụng viên đóng thể mà, sau này đừng liều mạng như thế nữa được không?]

[Nghe nói trong “Tiên Quân động lòng người” Lương Anh Tuấn của chúng ta cũng có rất nhiều cảnh quay hành động nữa, Anh Tuấn làm việc vất vả rồi, Nanh sói vẫn luôn ở phía sau chị.]

[Nếu như nam chính của “Tiên Quân động lòng người” không phải là

vị Lục tiên sinh nào đó thì tốt đến mấy, anh ta thật phiền!]

[Yên tâm đi, đã có Nanh soi ở phía sau chuẩn bị chờ phát sóng là sẽ cắt thành bản “Tiên Quân động lòng người” không có Lục tiên sinh rồi, lúc đó mọi người chỉ cần xem bản đó là được.]

Không chỉ người hâm mộ mà sự chuyên nghiệp của Lương Yên còn được rất nhiều người trong nghề tán thưởng, không ít trong số đó còn nói thẳng đùng bản thân đánh giá cao thái độ làm việc này của Lương Yên.

Tỷ suất khán giả xem truyền hình và phát lại trên internet của “Nhân Tâm” vẫn một mực duy trì vững chắc ở vị trí thứ nhất, để ăn mừng cho thành quả này, Lương Yên đã nghiêm túc chọn đi chọn lại trong đồng bức ảnh tự sướng và bản ghi âm bài hát của mình, cuối cùng quyết định đăng lên Weibo bản hát live không nhạc đệm bài hát “Sau khi gặp được anh”.

Bài hát “Sau khi được anh” chưa qua chỉnh sửa hậu kỳ và hòa thanh phối nhạc.

Người hâm mộ nghe xong: “....” Như thế này thì làm sao có thể gây nghiện được nữa chứ?

Chị nói ăn mừng thì ăn mừng là được rồi, còn hát hò làm gì nữa?

Nếu như chỉ có fan hâm mộ chúng em nghe chị tùy tiện hát hai ba câu cũng không sao, chỉ cần chúng em kiên nhẫn chịu đựng một chút rồi trái với lương tâm khen chị mấy câu là được rồi. Nhưng bây giờ là công khai cho toàn bộ cộng đồng mạng nghe đấy, tiếng hát này của chị rất dễ khiến cho mấy người qua đường xem phim xong có ý muốn vào fandom bị dọa cho chạy mất dép đấy, chị hiểu không?

Đàng hoàng đăng một bức ảnh tự sướng hoặc lấy kỹ năng diễn xuất củng cố lại fandom của mình không được à?

Mau gỡ bài hát này xuống rồi gửi cho chúng em hai bức ảnh tự sướng để an ủi tâm hồn đang tổn thương này đi!

Lương Yên nhìn hai chữ “ca sĩ” trong phần giới thiệu văn tắt dưới Weibo của mình mà trong lòng càng thêm lạnh lẽo.

Cô có một đám người hâm mộ giả tạo!!!

** **

Mấy tập đầu phát sóng của “Nhân Tâm” vô cùng thành công, để phối hợp tuyên truyền với đoàn làm phim, đài truyền hình đã mời mấy nhân vật chính trong phim tham gia vào chương trình tạp kỹ “Ngôi sao quốc dân hành động” được xem là át chủ bài của bọn họ. Lương Yên xin phép đoàn làm phim “Tiên Quân động lòng người” cho cô được nghỉ hai ngày, sau khi ghi hình xong sẽ lập tức quay lại thành phố Cổ Đông tiếp tục làm việc.

Nội dung ghi hình của “Ngôi sao quốc dân hành động” cũng tương đối đơn giản, chỉ cần ở trong trường quay chơi một vài trò chơi gì đó với dàn khách mời cố định là được. Lương Yên đọc kỹ kịch bản chương trình mà Khương Mộc gửi đến, nhưng khi nhìn đến tên một trong các khách mời cố định, cô không khỏi nhú mày.

Bạch Dĩnh. Chính là người phụ nữ tên Bạch Dĩnh đã tùm lại một chỗ với Tần Nguyệt Thi nói xấu Lương Yên rồi lại bị cô mắng cho một trận tơi bời trong đêm hội từ thiện “Duyệt Tú” đó.

Những nữ nghệ sĩ có thể được mời đến tham dự đêm hội từ thiện “Duyệt Tú” đều là những người phát triển tốt trong hai năm qua. Mặc dù Bạch Dĩnh không có tác phẩm điện ảnh hay truyền hình gì nổi bật nhưng lại có thể đột phá ra khỏi trùng vây giữa cuộc chiến khốc liệt của các tiểu hoa trong làng giải trí này tất cả đều nhờ vào tỉ lệ người xem vượt trội của chương trình tạp kỹ quốc dân “Ngôi sao quốc dân hành động”. Ở trong chương trình này, cô ta đã thiết lập thành công

hình tượng cô nàng mạnh mẽ xinh đẹp nên thu hút không ít các fan học sinh tiểu học.

Thật đúng là oan gia ngõ hẹp.

Lúc Lương Yên nhìn thấy Bạch Dĩnh ở phía sau hậu trường của trường quay lại phát hiện vẻ mặt cô ta thực sự không giống như những gì mình đã tưởng tượng.

Bạch Dĩnh nhìn thấy Lương Yên, ở trong giới giải trí này lăn lộn lâu như thế kỹ năng diễn xuất đúng làm không tồi chút nào: “Lại gặp được chị Tiểu Yên tỷ.”

“Tôi cũng vậy.” Lương Yên khách sáo qua loa lấy lệ cười cười nhưng lại len lén lườm một cái.

Rõ ràng còn lớn hơn cô tận hai tuổi nhưng lại không biết xấu hổ gọi cô “Tiểu Yên tỷ”. Không giống như các nghệ sĩ nam xưng huynh gọi đệ thường để thể hiện sự thân mật và kính trọng của bản thân mình dành cho bậc tiền bối, các nữ nghệ sĩ mà một tiếng tỷ hai tiếng tỷ thì thể nào cũng đang cười nhạo người ta đã lớn tuổi rồi.

“Yên tỷ!” Lương Yên lại nghe được một giọng nói quen thuộc khác đang gọi cô.

Không cần nghĩ cũng biết, có thể gọi hai chữ “Yên tỷ” thuận miệng đến như thế chỉ có một mình Chung Trạch mà thôi.

Lương Yên quay lại mỉm cười với hắn: “Gần đây thế nào rồi?”

“Tạm được.” Nhìn nụ cười rạng rỡ trên khuôn mặt Chung Trạch cũng biết hắn đang vui vẻ đến nhường nào, kể từ khi “Nhân Tâm” được phát sóng rồi thành công ngoài mong đợi, nhân khí của các diễn viên trong phim cũng theo đó tăng lên không ít. Bây giờ không cần phải nhắc đến cái mác “Tiểu Lục Lâm Thành” nữa mà chỉ cần nói Chung Trạch thì người ta sẽ lập tức nhận ra hắn, trong tay cũng

nhận được mấy kịch bản bộ phim chất lượng không tồi.

Bạch Dĩnh đưa mắt đánh giá Chung Trạch từ trên xuống dưới một vòng, không thèm mở miệng chào hỏi lấy một câu mà trực tiếp đi ra ngoài.

Chung Trạch nhìn theo bữu môi.

Chiều hôm đó, tất cả mọi người đều diễn tập đi tới đi lui trên sân khấu, đến buổi tối mới bắt đầu chính thức ghi hình.

Các khán giả đến tận trường quay xem và cổ vũ không ít, sau khi bước lên sân khấu Lương Yên mới ngạc nhiên phát hiện trên khán đài còn có một nhóm fan hâm mộ đang giơ cao bảng đèn led hình chữ “Yên” màu xanh lục trên tay.

Lương Yên vẫy vẫy tay về phía người hâm mộ của mình chào hỏi, nhóm Nanh nói lập tức quơ quơ bảng đèn led hét rầm lên.

Bạch Dĩnh lặng lẽ liếc mắt nhìn đám fan đang điên cuồng giơ cao bảng đèn led hình chữ “Yên” màu xanh lục.

Chương trình chính thức ghi hình, tối hôm qua bốn nhân vật chính của bộ phim “Nhân Tâm” đã tự giới thiệu bản thân mình nên chẳng mấy chốc đã bước vào khâu chơi trò chơi. Tất cả mọi người được chia làm hai đội xanh và đỏ, năm vị khách mời cố định của “Ngôi sao quốc dân hành động” là đội đỏ, bốn người trong đoàn “Nhân Tâm” là đội xanh, mỗi đội sẽ cử ra một người xuất chiến. Để kịp sản xuất chương trình đã chuẩn bị cho mỗi người một đôi giày, bên dưới đế giày đã được dán một bảng tên trên đó đã ghi tên mình, hai người đối chiến với nhau, ai xé được bảng tên dưới đế giày của đối phương thì người đó sẽ thắng cuộc.

Vòng đầu tiên là Chung Trạch đứng ra đấu tay đôi với một vị khách mời cố định của “Ngôi sao quốc dân hành động”, Chung Trạch quả nhiên không hổ danh là nam diễn viên tốt nghiệp đại học thể dục thể

thao, dễ dàng chiến thắng đối thủ.

Vòng thứ hai là Đồng Lôi ra mặt, Đồng Lôi rất ít khi tham gia những chương trình tạp kỹ như thế này, không có nhiều kinh nghiệm nên thua cuộc.

Ván đấu thứ ba, bên đội khách mời cố định “Ngôi sao quốc dân hành động” cử Bạch Dĩnh ra chơi, từ trước đến nay trong trò chơi này đều là phụ nữ đấu với phụ nữ, đàn ông đấu với đàn ông, đội bên kia đã cử Bạch Dĩnh ra, đội bên đoàn làm phim “Nhân tâm” chỉ có thể lựa chọn một trong hai người Vương Nhất Ly và Lương Yên, Vương Nhất Ly cười nói giao cơ hội cho những người trẻ tuổi, vì thế Lương Yên đứng ra đối đầu với Bạch Dĩnh.

Bạch Dĩnh vừa bước ra sàn thi đấu đã sử dụng mảnh khoe mà bản thân đã tìm ra được trong quá trình chơi trò chơi:

Ngồi xổm.

Chỉ cần ngồi xổm xuống, liệu mình bảo vệ gắt gao lòng bàn chân của mình thì đối thủ chắc chắn sẽ không còn cách nào khác cả.

Lương Yên chống nạnh nhìn Bạch Dĩnh đang ngồi xổm xuống trước mặt mình, bên tai văng vẳng tiếng cười ha ha của mấy vị khách mời cố định: “Dĩnh à, tại sao lại là chiêu này.”

“Những lúc Tiểu Bạch của chúng ta dùng chiêu này chưa bao giờ thua đâu!”

Bạch Dĩnh ngồi xổm xuống co người lại thành một đống, ngẩng đầu lên nhìn Lương Yên, vẻ mặt tựa như mình đang ở trong tình thế bất buộc.

“Yên Yên, cố lên!” Fan hâm mộ của Lương Yên trên khán đài nhiệt tình cổ vũ.

Lương Yên bắt đầu dĩ lắc lắc đầu, chỉ thấy cô đột nhiên đi đến đứng ở sau lưng Bạch Dĩnh, cúi người xuống, ôm lấy chân của cô ta.

“Cô đang làm gì vậy... A!” Bạch Dĩnh bị dọa đến mức mặt xám mày tro, còn chưa kịp phản ứng lại thì cơ thể cô lại thành một đồng của mình đã bị Lương Yên nhắc bổng lên.

Giống hệt tư thế chuyển gạch trong chương trình tạp kỹ trước kia.

Tất cả mọi người đang có mặt trên trường quay:!

Đây là tình huống gì vậy?!

Còn có động tác như thế này sao?

Lương Yên nhắc bổng Bạch Dĩnh tựa như đang nhắc một món đồ chơi nhẹ bẫng.

Ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha.

Chỉ thấy cô nhắc bổng toàn bộ cơ thể Bạch Dĩnh lên sau đó đặt cô ta xuống mặt đất, Bạch Dĩnh hét lên một tiếng thét chói tai rồi ngã nằm trên mặt đất, lòng bàn chân lộ ra không khí.

"A a a Bạch Dĩnh cẩn thận!"

"Yên tử cố lên! Cơ hội!"

Lương Yên lập tức duỗi tay xé băng tên dưới lòng bàn chân Bạch Dĩnh, nhưng Bạch Dĩnh có thể nổi tiếng trong show tạp kỹ cũng không phải chỉ là cái vỏ trống rỗng, nhanh chóng xoay người thoát khỏi rồi ôm lấy bắp chân của Lương Yên, Lương Yên lập tức quay lại nhìn, Bạch Dĩnh nhân cơ hội vật người xuống rồi lộn nhào thành một đồng với cô.

Hai người ngã xuống trên mặt đất, chân tay quấn chặt lấy nhau, cố

gắng xé bảng tên dưới lòng bàn chân của đối phương.

Lương Yên tận dụng ưu thế chân dài tay dài của mình, vốn dĩ đã sắp chạm đến đích nhưng đúng lúc này lại đột nhiên cảm thấy cổ áo bị kéo căng xuống, sau đó phần ngực hơi mát lạnh.

Lương Yên nhanh chóng xoay người lại thì phát hiện Bạch Dĩnh vậy mà lại đang nắm chặt lấy cổ áo cô kéo xuống dưới.

Trang phục ghi hình mà ê kíp sản xuất phát cho mọi người đều là áo thun, cổ áo của Lương Yên bị Bạch Dĩnh dùng sức kéo xuống không ít, mắt thấy đã sắp lộ ngực ra ngoài.

Lương Yên cắn răng, cướp lại cổ áo, sau đó hai người lại nằm trên mặt đất vật lộn một hồi, Lương Yên lại tìm cơ hội xé bảng tên của Bạch Dĩnh.

Bạch Dĩnh lại bắt đầu kéo cổ áo của Lương Yên.

Lương Yên quay đầu lại đối mặt với ánh mắt của cô ta, chỉ thấy trên khuôn mặt Bạch Dĩnh thoáng ý cười tủm tỉm, đưa lưng về phía ống kính, dáng vẻ tựa như đang muốn nói cẩn thận một chút nếu không một giây tiếp theo tôi lại kéo cổ áo của cô xuống cho mà xem.

Người MC đứng ở sau lưng vẫn còn giải thích: “Trận chiến xé bảng tên đã bắt đầu bước vào giai đoạn gay cấn, rốt cuộc thì ai sẽ là người giành được thắng lợi, chúng tôi đang mỗi mắt mong chờ đây!”

Có Nanh sói ở dưới khán đài vẫn luôn chăm chú nhìn nhất cử nhất động của hai người đã nhận ra được có gì đó không được bình thường, rõ ràng Lương Yên đã có rất nhiều cơ hội giật lấy bảng tên nhưng cuối cùng lại tự bỏ, chắc chắn là bị cái gì đó ảnh hưởng rồi.

"Yên Yên cố lên!" Nhưng bọn họ cũng chỉ có thể đứng dưới khán đài hò hét cổ vũ.

Lúc đầu Lương Yên cũng muốn ăn miếng trả miếng kéo cổ áo nhưng khi nhìn thấy vẻ mặt Bạch Dĩnh đã bắt đầu nhăn nhó vụn vụn thì lại quyết định vẫn nên quên đi thì hơn, thủ đoạn của người phụ nữ này thực sự quá ác độc. Chỉ vì muốn chiến thắng trò chơi trong một chương trình tạp kỹ mà có thể không chừa bất cứ thủ đoạn nào như thế, nếu là sau lưng không biết cô ta sẽ làm ra những chuyện đáng sợ gì nữa.

Thế là không phụ sự mong đợi của mọi người, cô nàng mạnh mẽ của chương trình “Ngôi sao quốc dân hành động” tiểu hoa Bạch Dĩnh đã thành công xé được tấm băng tên của Lương Yên, dành được thắng lợi.

Sau khi lấy được chiến thắng Bạch Dĩnh cao hứng đập tay ăn mừng cùng với mấy khách mời cố định còn lại.

Màn thể hiện của Lương Yên trong mấy chương trình tạp kỹ trước đó vẫn luôn nổi bật, nhất là đã từng là một vận động viên cử tạ, có thể chiến thắng Lương Yên càng củng cố thêm hình tượng cô gái mạnh mẽ của mình.

Lương Yên mặc chiếc áo thun với cổ áo lỏng lẻo rộng thùng thình ghi hình xong toàn bộ chương trình, vừa mới xuống sân khấu cầm lấy điện thoại chưa được bao lâu thì nhận được một cuộc gọi đến.

Là trợ lý Bành Bành.

Lần này Lương Yên đến ghi hình chương trình “Ngôi sao quốc dân hành động” chỉ mang theo một mình Khương Mộc, Bành Bành ở lại thành phố Cổ Đông trông nhà.

Đêm hôm khuya khoắt còn gọi điện thoại đến làm gì, hơn nữa còn có mấy cuộc gọi nhớ nữa, cảm giác như đang rất gấp.

Lương Yên nhận điện thoại: "Alô."

Bành Bành: "Hu hu hu, Yên tử, cuối cùng tử cũng bắt máy rồi."

Lương Yên nhú mày: "Có chuyện gì sao?"

Giọng nói Bành Bành rất sốt ruột: "Tối nay em nhìn thấy Lục Lâm Thành... Lục Lâm Thành và một người phụ nữ ăn mặc rất đẹp đi vào phòng khách sạn đấy hu hu hu."

Lương Yên hơi sửng sốt: "Đi vào...Phòng của anh ta sao?"

Bành Bành: "Em không biết, em chỉ nhìn thấy hai người bọn họ vào một căn phòng nào đó, chị mới đi vắng có hai ngày mà anh ta đã không thể chịu đựng được sự cô đơn nữa rồi, em rất muốn đi gõ cửa nhưng mà... Nhưng mà em không dám."

Bành Bành không ở cùng một tầng với Lục Lâm Thành và Lương Yên cho nên mới không biết số phòng của Lục Lâm Thành. Mấy ngày gần đây cô vẫn ở trong đoàn làm phim xem hai người bọn họ quay phim, trước đây là một fan trung thành của nguyên tác nhưng trước khi bộ phim được tuyên truyền sớm đã chuyển thành một fan cp rồi.

Bành Bành: "Em rất sợ, em có lỗi với chị, chị nhanh nhanh gọi điện cho anh ta đi, chị mau đi bắt gian đi."

Lúc Lương Yên nghe được hai chữ "bắt gian" khóe miệng không nhịn được giật giật hai lần.

Cô cầm điện thoại di động, lại nghĩ đến đêm hôm đó nghe được nội dung trong câu chuyện phiến của mấy cô gái kia, chính là tin đồn Lục Lâm Thành thảo phẩn.

Lương Yên hít một hơi thật sâu, cố gắng tỏ ra bình tĩnh: "Anh ta đi vào phòng khách sạn với ai có liên quan gì đến chị đâu?"

"Nhưng rõ ràng người anh ta đang theo đuổi là... Alô, alô?"

Lương Yên cúp điện thoại.

Nàng tựa người ở trên tường, lúc này trong đầu chỉ toàn quanh quẩn chuyện Lục Lâm Thành thảo phẩn.

Buồn nôn!

Bắn thủ!

Còn nói cái gì mà đang đuổi cô nữa chứ? Con mẹ nó còn tự tiện thay đổi cảnh hôn trong kịch bản?

Thật đúng là không biết xấu hổ!

Khương Mộc xách đồ đạc của Lương Yên đi đến, hai người đã ghi hình chương trình xong nên sẽ trở về khách sạn nghỉ ngơi, ngày mai lập tức bay về thành phố Cổ Đông.

Hắn cảm thấy đáng vẽ Lương Yên dường như có gì đó không đúng lắm.

“Sao vậy?” Khương Mộc hỏi.

"Không có gì, đi thôi." Lương Yên thở hắt ra một hơi, đứng dậy, cùng Khương Mộc đi ra khỏi đài truyền hình. Tối nay sau khi ghi hình xong chương trình, người của đoàn phim “Nhân Tâm” và khách mời cố định “Ngôi sao quốc dân hành động” đã bàn nhau sẽ tụ tập ăn uống một trận, nhưng bởi vì ngày mai còn phải dậy sớm ra sân bay nên Lương Yên đã từ chối.

Lương Yên ngồi trên xe trở về khách sạn, cúi đầu không mục đích bấm bấm loạn xạ trên điện thoại di động.

Trước kia có lần cô đang làm thủ tục nhận phòng ở quầy lễ tân thì trùng hợp cũng gặp một nam một nữ đến thuê phòng, toàn thân

người phụ nữ từ trên xuống dưới đều là hàng hiệu, thân mật ôm người đàn ông nụ cười một tiếng “Anh yêu”, người đàn ông xoay người lại nhận điện thoại, mở miệng nói với người ở đầu giây bên kia: “Bà xã, tối nay anh tặng ca.”

Chúc anh đêm nay sớm tiết.

Lương Yên âm thầm dựng ngón giữa vào bóng lưng của đôi gian phu dâm phụ kia.

Cô nhẫn nhịn suốt cả dọc đường, cuối cùng vẫn không thể nhịn được nữa, nhìn vào tên liên lạc “Lục tự trong” trong danh bạ điện thoại, cuối cùng bấm vào nút gọi.

Trong lúc chờ đợi người ở bên kia bắt máy Lương Yên còn tự nhủ với chính mình, hai người bọn họ chỉ là chồng cũ vợ cũ mà thôi, chuyện này cũng không thể xem là cô đã bị đội nón xanh đâu. Vừa hay nhân cơ hội này bảo hấn nhanh nhanh rút đi, đừng có nói cái gì mà theo đuổi hay không theo đuổi nữa, ngay cả thân dưới của mình cũng không thể quản được thì diễn hình tượng thâm tình cho ai xem?

Điện thoại nổ ba hồi chuông thì được kết nối.

Lục Lâm Thành: "A lô."

Hình như anh không thể ngờ được đêm hôm khuya khoắt thế này rồi mà Lương Yên vẫn còn điện thoại đến, giọng điệu vẫn nghe ra được sự vui vẻ trong đó.

Bàn tay đang cầm điện thoại của Lương Yên đột nhiên siết chặt, cuối cùng cũng mở miệng: “Anh... Bây giờ anh đang làm gì vậy?”

Đang kiểm tra vị trí ư?

Lục Lâm Thành gương mặt nhìn vào tấm gương trước mặt mình, cười đáp: “Anh đang làm tóc.”

Chương 67

"Ha ha." Lương Yên cười lạnh một tiếng.

Điện thoại đột nhiên bị cúp mà không hề báo trước.

.

Có chuyện gì xảy ra vậy.

Lục Lâm Thành khó hiểu nhìn về phía giao diện cuộc điện thoại đã kết thúc, da đầu đột nhiên truyền đến cảm giác đau nhói.

"A."

Lúc stylist đang đội bịch tóc giả lên đầu đã không cẩn thận kéo phải tóc thật của anh, không ngừng nói xin lỗi: "Xin lỗi, xin lỗi, là tôi..."

"Không sao đâu." Lục Lâm Thành cắt ngang lời xin lỗi của stylist, đưa điện thoại giao cho trợ lý đang đứng bên cạnh, giương mắt nhìn vào chính mình đang được phải chiếu trong tấm gương trước mắt.

Anh thực sự đang làm tóc mà.

"Tiên Quân động lòng người" đã quay được hơn nửa, sau khi Tiên Quân lịch kiếp kết thúc lập tức khôi phục lại thân phận của mình, từ chàng thư sinh người phạm tuần tú áo vải mộc mạc trước kia xoay người một cái đã biến thành thượng thần cao quý lạnh lùng trên chín tầng trời cao, thân phận đã thay đổi cho nên tạo hình trong phim cũng phải thay đổi.

Kiểu tóc của người phàm và Tiên Quân trên trời không giống nhau, vì thế lược trùm đầu để đội tóc giả cũng hoàn toàn khác biệt, tối nay bọn họ đến đây là muốn đội thử tóc giả lần cuối cùng, sau đó sẽ dựa vào hình dáng của tóc giả mà sửa lại phần tóc mai bên thái dương sao cho phù hợp.

Nơi thử tóc cũng không phải ở trong phòng Lục Lâm Thành mà là một căn phòng hóa trang nhỏ của khách sạn, đồng thời trong phòng còn có hai người trợ lý của anh và một stylist khác nữa.

Trong lúc đang cài chiếc buộc tóc bằng bạc lên mái tóc giả trên đầu Lục Lâm Thành, stylist vẫn không thể kiềm chế được ngẩng đầu lên nhìn vào gương ngắm đi ngắm lại.

Người đàn ông này thực sự vô cùng phù hợp với vai diễn cổ trang, đáng tiếc trước đây những diễn viên kỳ cựu trong làng điện ảnh để thoát khỏi những hạn chế của một ngoại hình quá vượt trội nên trong khâu tạo hình chỉ làm một cách cầu thả qua quýt. Bây giờ chỉ cần dựa theo cách ăn mặc tiêu chuẩn của nhân vật nam chính trong phim thần tượng cổ trang một phen cũng đã đủ để làm nổi bật tiên khí bức người, quả thực khiến cho tất cả người hâm mộ phải điên cuồng trước một nhan sắc thịnh thế này.

Stylist lắc đầu cảm thán.

Đội đến khi bộ phim này được phát sóng không biết lại làm bùng nổ bao nhiêu trái tim của phái nữ đây nữa??

** **

Ngày hôm sau, Lương Yên đáp một chuyến bay sớm vội vã quay trở lại đoàn làm phim, cũng không muốn nghỉ ngơi mà vừa đặt chân đến phim trường Cổ Đông một cái đã chạy như bay đến phòng trang điểm của đoàn bắt đầu làm việc.

Nội dung quay phim hôm nay là Tiên Quân lịch kiếp kết thúc khô

phục lại thân phận thần tiên và cảnh đánh bại đại boss. Phân cảnh cuộc đại chiến giữa boss và Tiểu yêu nữ đã được quay xong mấy ngày trước, bây giờ nhiệm vụ chỉ việc làm phong nền cho cảnh quay hôm nay, trong một phân đoạn nào đó mà ống kính máy quay chuyển đến bên này chỉ việc nằm trên mặt đất giả vờ đang bị trọng thương là được rồi.

Lục Lâm Thành cũng đã hóa trang xong, anh một thân ăn mặc trang điểm theo phong cách trên Tiên Quân, trang phục diễn thuần trắng kết hợp với những hoa văn chỉ bạc được thêu thủ công tỉ mỉ tinh xảo, bên dưới thắt lưng là đai lưng màu lam nhạt, nghe nói trang phục Tiên Quân này đã được stylist đặc biệt may thủ công trước khi khai máy mấy tháng trời, giá trị không hề nhỏ chút nào.

Lương Yên lại được hóa trang vô cùng đặc biệt, trên quần áo bôi rất nhiều những đạo cụ tạo máu và bụi đất, trên mặt cũng được thợ trang điểm tạo ra mấy vết máu giống y như thật, mái tóc rồi bời lộn xộn, bấn thủ đến mức vừa nhìn một cái cũng đã nhận ra đây là một nhân vật đang bị trọng thương chật vật nhếch nhác.

Lục Lâm Thành đi ra khỏi phòng trang điểm, ánh mắt của tất cả phái nữ đang có mặt trong phim trường đều sáng lấp lánh.

Lương Yên liếc mắt khinh thường.

Bành Bành bày ra dáng vẻ tựa như đã làm sai chuyện, lè mề đi đến bên cạnh Lương Yên: “Yên tỷ, tối qua thực sự em không cố ý...”

“Không sao đâu.” Lương Yên mỉm cười, “Về sau những chuyện như thế này không cần phải cố ý nói cho chị nữa đâu, không liên quan gì đến chị cả.”

“Đi làm việc thôi.” Lương Yên xách làn váy dài của trang phục diễn.

“Vâng.” Bành Bành cúi đầu đi sau lưng cô.

Cảnh quay hôm nay đối với Lương Yên mà nói tương đối nhẹ nhàng, phân đoạn chủ yếu trong kịch bản là cảnh Tiên Quân đánh bại đại boss, đoàn làm phim “Tiên Quân động lòng người” đầu tư lớn, chịu chơi mời ê kíp chuyên hiệu ứng đặc biệt tốt nhất trong nước, suốt cả cảnh quay này Lương Yên chỉ cần nằm trên mặt đất thực hiện quay đặc tả bị trọng thương hai lần rồi nhìn Lục Lâm Thành bị dây cáp treo trên mặt vải xanh trước mặt bay tới bay lui.

Những động tác đánh võ, chiêu thức mà huấn luyện viên võ thuật thiết kế cho Lục Lâm Thành còn khó hơn Lương Yên trước kia rất nhiều, mấy năm nay Lục Lâm Thành đã từng quay qua vô số cảnh đánh nhau, mấy động tác có độ khó cao kia đều được anh hoàn thành một cách trọn vẹn và đẹp mắt nhất, hơn nữa động tác lại gọn gàng lưu loát, chỉ xem diễn ở trước tấm vải xanh trong trường quay cũng cảm thấy vô cùng đã mắt.

Phân cảnh hành động này của Lục Lâm Thành được quay cho đến tận trưa, lúc nghỉ ngơi giữa trưa lại tranh thủ thời gian rảnh đến tìm Lương Yên.

Lương Yên đang ăn cơm hộp, nhìn thấy Lục Lâm Thành đang đứng trước cửa cũng không thèm nói gì.

Lục Lâm Thành dứt khoát đi thẳng vào trong phòng, cúi đầu nhìn Bành Bành đang cắn cắn đôi dưa ngắt đầu lên không chớp mắt nhìn chằm chằm vào mình cười nói: “Tôi có mấy chuyện riêng muốn nói với Lương Yên.”

Bành Bành đưa mắt nhìn sang Lương Yên đang ở bên cạnh, ý là em phải đi hay tiếp tục ở lại.

Lương Yên buông dưa xuống, nói với Bành Bành: “Em ra ngoài chờ một lát đi”. Đề tài của người lớn sợ rằng sẽ dọa đến đứa nhỏ.

“Vâng.” Bành Bành ôm cơm hộp đứng dậy đi ra khỏi phòng.

Lục Lâm Thành ngồi xuống chỗ của Bành Bành vừa mới rời đi, anh giơ cái túi đang cầm trong tay lên, lấy đồ trong túi ra: “Em ném thử đi.”

Là một hộp đựng thức ăn có móc cài, bên trong là mấy đồ ăn còn nóng rất ngon bán ở bên ngoài, rõ ràng không cùng một đẳng cấp với cơm hộp ở đoàn làm phim.

Lương Yên lạnh mặt nhìn anh ân cần lấy lòng, xùy một tiếng: “Lục Lâm Thành, xin anh hãy tự trọng.”

Lục Lâm Thành nhú mày: “Em nói cái gì cũng được nhưng ít nhất em phải cho tôi một lý do chứ?”

“Còn muốn lý do gì nữa?” Lương Yên càng nghĩ càng cảm thấy tức giận, nghĩ đến những lời ngày hôm đó, nghĩ đến đêm qua, lại đột nhiên nổi giận, vỗ mạnh lên hộp cơm ở trên bàn, đứng dậy: “Rất cuộc anh có ý gì?”

“Tôi biết bây giờ anh đang lợi dụng tôi đúng không? Cái gì mà theo đuổi hay không theo đuổi chứ, mục đích chính của anh chỉ là muốn xây dựng một hình tượng người đàn ông thâm tình chết tiệt đó trong mắt công chúng mà thôi!”

“Kế hoạch này của anh rất hay, đám fan nào tàn đã phải mông bỏ chạy hơn nửa, anh đã không muốn những fan nào tàn thích ba phải này lâu lắm phải không, bây giờ người ta cũng đã chạy, trong lòng anh đang cảm thấy cực kỳ sung sướng chứ gì?”

“Còn cái gì mà hạ phàm xuống tham gia vào một bộ phim cổ trang thần tượng đó, bề ngoài thì có vẻ như là vì tôi, nhưng thực tế lại chỉ để thỏa mãn cơn nghiện lão nhân gia đây xuất đạo nhiều năm những chưa bao giờ đóng một bộ phim truyền hình nào cũng nên!”

“Tôi xin anh sau này hãy cách xa tôi một chút, đừng nói cái gì mà đang theo đuổi tôi nữa được không? Anh chỉ cần phải sạch quan hệ

với tôi, anh có thảo phẩn hay không thảo phẩn gì đó tôi cũng không thèm quan tâm đâu, nhưng bây giờ nếu như anh bị chụp được, người ta không chỉ cười nhạo anh mà còn có liên quan đến tôi nữa, anh hiểu không?”

Lúc Lục Lâm Thành nghe được hai chữ “Thảo phẩn” rốt cuộc cũng không thể nhịn được nữa, chớp lấy cánh tay của Lương Yên, nghiêng rằng nghiêng lợi nói: “Cái gì...Phẩn cơ?”

Lương Yên ngẩng khuôn mặt nhỏ nhắn tựa như tôi không hề nói oan uổng cho anh: “Là thảo phẩn, nói cách khác chính là anh và một người phụ nữ thèm nhỏ dãi anh nào đó có quan hệ nam nữ bất chính.”

“Ngài cũng giỏi đấy, che giấu kín kẽ suốt ba năm trời cũng không bị lộ ra ngoài, anh làm cách nào để tránh được đám chó săn vậy, chỉ cho tôi với?”

Lục Lâm Thành nghe xong mặt đen thui giống như đít nồi, nhìn về mặt vênh váo nghênh ngang kiêu ngạo của Lương Yên trước mắt, đột nhiên cười lạnh một tiếng, nói: “Nếu mọi chuyện thực sự giống như những lời em nói, vậy được rồi, anh thừa nhận anh đã làm như thế.”

Lương Yên liếc mắt tỏ vẻ mình đang cảm thấy vô cùng kinh tởm.

Lục Lâm Thành bỏ cánh tay từ nãy đến giờ vẫn bị anh nắm chặt trong tay: “Nhưng anh chỉ “làm” với một người phụ nữ duy nhất mà thôi.”

Chương 68

Lương Yên nghe thấy những lời này trực tiếp gây ngấn cả người.

Chỉ...

Trong đầu hồi tưởng lại một số cảnh tượng khiến người ta tim đập đổ mặt.

Gò má cô đột nhiên hơi ửng hồng, quay mặt sang chỗ khác, hừ lạnh một tiếng: “Ai...Ai tin anh chứ.”

Lục Thâm Thành tựa như vô cùng bất đắc dĩ, lại bắt lấy cổ tay Lương Yên, để lòng bàn tay cô dán lên lồng ngực mình: “Có cần phải nghiệm thân không?”

“...Buông ra.” Lương Yên lập tức đổ mặt đến tận mang tai, cố gắng rút cổ tay ra khỏi lòng bàn tay của anh.

Lục Lâm Thành siết chặt lòng bàn tay trống rỗng, khuôn mặt tuấn tú ửng đỏ.

Trước khi Lương Yên mất trí nhớ anh chưa bao giờ nói với cô rằng thực ra bản thân anh chỉ từng quan hệ với duy nhất một mình cô mà thôi, phần lớn là vì muốn khoe khoang, một người kiêu ngạo như Lục Lâm Thành sao có thể giống như một cô vợ nhỏ trong lúc đang “làm việc” lại mở miệng nói mình không có kinh nghiệm mong được thông cảm nhiều hơn, nếu như thực sự chỉ có hai phút thì em cũng không được phép phàn nàn, cũng không được bất mãn được chứ.

Lúc đó Lương Yên cũng đã từng nói bóng nói gió hỏi anh, chẳng

qua những lúc như thế Lục Lâm Thành đều không trả lời, bởi vì anh không có cách nào mở miệng nói rằng anh cũng giống như em chúng ta đều là người mới, nhưng sau khi cô bị mất trí nhớ, anh lại thẳng thừng nói ra như vậy.

Ngay cả bản thân Lương Yên cũng không thể nói rõ những cảm xúc đang trào dâng trong lòng mình lúc này là gì, ngạc nhiên khiếp sợ ngò vức xấu hổ xen lẫn, cô ngẩng đầu nhìn Lục Lâm Thành “chỉ có một người phụ nữ” trước mắt, gật gật đầu giống như cứ cho là thế đi: “Vậy anh chắc cũng chưa từng “làm” với người đàn ông khác đâu nhỉ?”

Lục Lâm Thành: “. . .”

** **

Để phối hợp với sức nóng tuyên truyền của “Nhân Tâm”, sau khi kết thúc buổi ghi hình chẳng bao lâu, đội ngũ sản xuất “Ngôi sao quốc dân hành động” đã cắt nối biên tập xong phần hậu kỳ để cho kịp buổi phát sóng vào tối thứ bảy hàng tuần. Từ khi cư dân mạng biết được Lương Yên cũng muốn đi theo ê kíp chương trình ghi hình, rất nhiều người đã ôm trong lòng ý nghĩ muốn ăn dưa tìm đến theo dõi, những cái khác cũng chẳng có gì, chủ yếu là vì bên trong dàn khách mời cố định của “Ngôi sao quốc dân hành động” còn có Bạch Dĩnh.

Trong khoảng hai năm gần đây Bạch Dĩnh dựa vào các chương trình tạp kỹ lớn nhỏ thuận buồm xuôi gió phát triển trong làng giải trí này, điều mà giới người hâm mộ mong chờ nhất chính là ngoài các nam khách mời với vẻ ngoài điển trai chúng tinh phủng nguyệt ra còn có một cô gái mạnh mẽ, cơ trí thông minh nhưng không kiêu cách, mà người này vừa khéo lại chạm mặt với một Lương Yên mới lộ đầu lộ diện gần đây. Bức ảnh Lương Yên xinh đẹp nhưng không kém phần mạnh mẽ trong chiếc váy tiên nữ màu đỏ trên thảm đỏ ở đêm hội từ thiện “Duyệt Tú” lần đó đã làm rung động trái tim của tất cả mọi người, xinh đẹp đến mức ngay cả người chồng cũ Lục Lâm Thành cũng không thể cầm lòng được, mà kinh nghiệm dày dặn về

huấn luyện cử tạ chuyên nghiệp ở trường thể thao thời thơ ấu đã thực sự khẳng định trường phái mạnh mẽ trong người cô. Cho nên một khi hai người này đụng độ với nhau, cảnh tượng nhất định sẽ vô cùng đặc sắc thú vị, ngay cả trong video tuyên truyền của chương trình, trang bìa cũng sử dụng hình ảnh của Lương Yên và Bạch Dĩnh.

Vào ngày chương trình được phát sóng ấy đoàn làm phim “Tiên Quân động lòng người” có một cảnh quay đêm nên Lương Yên không thể xem được chương trình, mãi cho đến khi kết thúc công việc mới ngáp một cái rồi xem phản ứng của khán giả.

Chương trình “Ngôi sao quốc dân hành động” có mức độ quốc dân rất cao, gần như mỗi một tập được phát sóng xong đều có thể thẳng tiến lên hot search. Tập hôm nay cũng không ngoại lệ, hot search có sức nóng nhất liên quan đến chương trình là “Bạch Dĩnh- cô gái dũng cảm nhất.”

Lương Yên lướt xuống phía dưới cùng của bảng hot search mới nhìn thấy được tên mình, click vào đều là mấy người qua đường đưa ra những mặt tích cực để bán amway*, bài viết hấp dẫn lôi cuốn cũng chỉ là những hình ảnh của cô và mấy video trong giới người hâm mộ, hẳn là do những người qua đường đã xem xong chương trình tìm kiếm nên mới lọt vào hot search. Còn về cái gì mà “Bạch Dĩnh- cô gái can đảm nhất” kia, Lương Yên vẫn còn thấy ghê tởm ra mặt, một cô gái biết mình chơi không thẳng nổi nên túm chặt lấy cổ áo người ta thì “dũng cảm” cái rắm gì chứ.

(*Một ngôn ngữ mạng xuất phát từ tên của một tập đoàn áp dụng mô hình kinh doanh đa cấp để bán các sản phẩm liên quan đến lĩnh vực sức khỏe, thẩm mỹ và hàng tiêu dùng – Amway. Sau đó được cư dân mạng mở rộng sang một ý nghĩa khác là khuyến khích, an ủi động viên, nếu bạn cảm thấy một thứ gì đó tốt, bạn sẽ nhiệt tình giới thiệu cho những người xung quanh.)

Mấy bài viết Weibo hấp dẫn người đọc đều do các tài khoản

marketing đăng lên:

“Trong tập mới nhất của chương trình “Ngôi sao quốc dân hành động”, Bạch Dĩnh đối đầu với người đã từng là vận động viên cử tạ- Lương Yên, những tưởng rằng thắng hay bại đã được định sẵn ngay từ khi cuộc chiến mới bắt đầu nhưng hai người vẫn kiên trì vật lộn nằm trên mặt đất xoay người thành bánh quai chèo gian khổ chiến đấu trong vòng nửa giờ, bất chấp cả hình tượng ngoạn cường chống cự. Cuối cùng Bạch Dĩnh từ đầu đến cuối vẫn nằm trong vùng nguy hiểm đã chuyển bại thành thắng giành được thắng lợi chung cuộc, sự can đảm và tinh thần chiến đấu dũng cảm đã khiến cho khách mời tự mình cảm thán không bằng.”

“Trong “Ngôi sao quốc dân hành động” Lương Yên gian khổ chiến đấu với Bạch Dĩnh hơn nửa giờ cuối cùng cũng chấp nhận thất bại, hình tượng vận động viên thể thao sụp đổ trong nháy mắt, Bạch Dĩnh xứng đáng là cô gái dũng cảm nhất.”

“Trong phần chơi đối đầu, Bạch Dĩnh mỏng manh đã tự tay đánh bại hình tượng thể thao Lương Yên, khoảnh khắc thắng lợi cuối cùng thực sự khiến khán giả vô cùng xúc động.”

Các bình luận khen ngợi bên dưới bài viết Weibo của mấy tài khoản marketing kia không nhiều lắm, hơn nữa gần như tất cả đều là những khổng bình của fan hâm mộ.

[Dĩnh tỷ gầy đến mức trái tim em cũng đau, có thể thắng được Lương Yên thực sự quá liều mạng.]

[Vừa mới khai cuộc một cái Lương Yên đã nhắc bổng Bạch Dĩnh lên, biết là cô ấy khỏe mạnh thật nhưng chuyện này quả thực quá khinh thường người khác mà.]

[Tự tay làm sụp đổ hình tượng của đối phương, Bạch Dĩnh đúng là cô gái dũng cảm nhất.]

[Tối nay Dĩnh tỹ không chỉ thắng trò chơi thôi đâu mà còn thắng về cả ngoại hình.]

[Tôi hôm nay thực sự phải nhìn Bạch Dĩnh với cặp mắt khác xưa, không phải bình hoa di động mà là vừa có thực lực và dũng cảm.]

....

Lúc Lương Yên đọc được những bài viết của tài khoản marketing và khổng bình của fan hâm mộ này thiếu chút nữa đã tức đến hộc máu.

Nữ minh tinh mua tài khoản marketing hay hot search để lăng xê cho mình trong làng giải trí này nhiều vô số kể, nhưng người bình thường cũng chỉ mua cho mình, không liên quan đến những người khác. Bạn mua, tôi mua, tất cả mọi người đều mua nhưng loại người mua tài khoản marketing chà đạp người khác để làm nổi bật bản thân này thực sự đúng là không biết xấu hổ đã đạt đến cảnh giới cao nhất rồi.

Rõ ràng cái hot search này cũng là dùng tiền để mua, cô chưa từng thấy hot search nào chỉ có mấy bài viết và bình luận lèo tèo cũng có thể lọt vào danh sách cả.

Lương Yên xem lại cảnh quyết đấu giữa cô và Bạch Dĩnh trong chương trình tối nay, tổ hậu kỳ đã cố ý cắt nối biên tập sao cho những đoạn Bạch Dĩnh kéo cổ áo cô hoặc là bị cắt bỏ hoặc là tất cả đều là cảnh xa, vừa kéo đến gần chính là cảnh quay đặc tả Bạch Dĩnh đang cắn răng kiên trì như thể sợ người ta không thể nhìn thấy rõ cô ta cố gắng đến nhường nào vậy.

Chẳng mấy chốc hình tượng một Bạch Dĩnh cố gắng không chịu thua đã đánh bại Lương Yên, một Bạch Dĩnh làm sụp đổ hình tượng vận động viên thể thao của Lương Yên cứ thể thu hút sự chú ý dư luận. Người qua đường cũng đã bắt đầu có những động thái khen ngợi Bạch Dĩnh, đồng thời theo hướng dắt mũi của các tài khoản marketing và khổng bình của người hâm mộ, trong lúc khen ngợi

Bạch Dĩnh còn không quên châm chọc Lương Yên mấy câu.

[Lần này Bạch Dĩnh thực sự rất tuyệt! Lúc trước tôi còn cảm thấy Lương Yên rất giỏi nhưng lại không thể ngờ được ngay cả Bạch Dĩnh mà cũng đánh không lại.]

[Bánh xe hình tượng vận động viên thể thao của Lương Yên chính thức bị lật, với chân tay nhỏ nhắn lẻo khèo kia của cô ta thì sao có thể luyện cử tạ được chứ, có lẽ bức ảnh tuổi thơ kia cũng chỉ làm màu mà thôi.]

[Lần đầu tiên cảm thấy Bạch Dĩnh rất xinh đẹp, liều mạng trong trò chơi như thế, có lẽ cô ấy không phẫu thuật thẩm mỹ thật.]

Sau khi chương trình được phát sóng sự chú ý của các fan Lương Yên vẫn còn ở trong mấy bức ảnh và video bán amway của người qua đường nên đã bị bất ngờ không kịp đề phòng đồng thời bị hành động của đối phương làm cho khiếp sợ, trong giới người hâm mộ cũng chú trọng đến nguyên tắc nước sông không phạm nước giếng, những người giẫm đạp lên người khác để tiến chức như vậy thực sự không nhiều lắm.

Chẳng qua cũng chỉ là một trò chơi trong chương trình tạp kỹ thôi mà, bất kể thắng hay thua đều là chuyện rất bình thường, khán giả hay người hâm mộ cũng chỉ bông đùa một chút, chỉ cần hai bên đều vui vẻ là được, nhưng lại tạo ra hướng đi dắt mũi dư luận như thế này quả thực là mặt dày vô sỉ đến mức hết thuốc chữa rồi.

Ngày hôm đó những Nanh sói đến tận trường quay theo dõi quá trình ghi hình trở về cũng đã nói trận đấu này của hai người có gì đó rất không bình thường. Rất nhiều lần Lương Yên tưởng chừng như đã thắng đến nơi thì không hiểu tại sao cả người lại đột nhiên lùi về sau mấy bước, nhất định là có gì đó mờ ám ở đây rồi. Vì vậy có Nanh sói lập tức xem đi xem lại kỹ càng trận đấu kia một lần nữa, những cảnh quay xa đến thế nào đi chăng nữa cũng có thể phóng to lên, quả nhiên, lần đầu xem khán giả sẽ bị những phụ đề của ê kíp

chương trình hấp dẫn sự chú ý, nhưng nếu như cố ý chú tâm đến những động tác tay chân của hai người bọn họ trong lúc chiến đấu thì sẽ lập tức phát hiện ra dấu vết bất thường.

Trong một cảnh quay gần của Lương Yên, đi đôi với tiếng hét chói tai của Bạch Dĩnh, vốn dĩ Lương Yên đang chuẩn bị xé toạc băng tên dưới đế giày của cô ta thì đúng lúc này, không hiểu tại sao cơ thể Lương Yên lại đột ngột quay lại, ánh mắt cũng đồng thời nhìn sang hướng khác một cái.

Người của ê kíp hậu trường thường chỉ tập trung vào chỉnh sửa cắt nối những cảnh quay lớn, đương nhiên sẽ không bao giờ chú ý đến mấy chi tiết nhỏ nhất như thế này, lúc ấy phần lớn fan hâm mộ cũng đều bị ánh mắt tràn ngập ý chí chiến đấu của Lương Yên hấp dẫn, bây giờ mới phát hiện ra, trong cảnh quay này cổ áo áo phông của Lương Yên dường như đã bị kéo căng, rõ ràng cho thấy nó đang bị một ngoại lực tác động tùm xuống.

Trận chiến chỉ có hai người, có thể tóm lấy cô áo Lương Yên trong lúc cô đang trên đà chiến thắng uy hiếp cô phải dừng tay lại dĩ nhiên sẽ không còn có người thứ hai nào khác.

Bức ảnh chụp màn hình chụp lại khoảnh khắc cổ áo Lương Yên bị kéo căng được gửi đến căn cứ của Nanh sói, người hâm mộ lập tức bùng nổ.

[A a a a a a, chẳng trách tôi lại cảm thấy Yên Yên của chúng ta là lạ! Hóa ra là bị Bạch Dĩnh tóm lấy cô áo!]

[Trong lòng người đàn bà họ Bạch kia biết rõ mình không thể thắng được nên dùng thủ đoạn đê hèn sao?? Còn không biết xấu hổ mua tài khoản maketing??]

[Làm sao bây giờ, tôi sắp tức chết rồi, tính tình của Lương Yên quá tốt, nếu đổi lại là tôi thì tôi sẽ cho cô ta một bạt tai ngay tại chỗ luôn.]

[Cô ta cũng là phụ nữ vậy mà lại làm ra những chuyện buồn nôn như thế này, không sợ bị quả báo sao?]

[Phải công khai bức ảnh này, lập tức đập chết còn quái vật phẫu thuật thẩm mỹ kia đi!]

Vì thế trong đêm hôm đó, người hâm mộ Lương Yên đồng loạt đứng dậy phát động đợt phản kích mạnh mẽ ở dưới các bài viết của những tài khoản marketing kia. Mặc dù ở trong fandom của mình các fan dùng những lời lẽ kích động nhưng lúc phản kích vẫn tương đối chú trọng hình tượng, nội dung đều là bức ảnh chụp màn hình chụp lại khoảnh khắc Lương Yên bị kéo cổ áo trong lúc chơi trò chơi cùng với dòng chữ: [Bạch tiểu thư làm thế nào để thắng được Lương Yên xin mời mọi người nhìn vào bức ảnh này sẽ rõ.]

Không chỉ có bức ảnh chụp màn hình này mà còn có người hâm mộ cẩn thận sưu tầm những tấm hình so sánh trong mấy năm qua đôi mắt của cô ta càng lúc càng khác hay cái mũi càng lúc càng biến dạng như thế nào, còn cằm thì nhọn hoắt không còn ra hình dạng gì, vừa nhìn một cái cũng biết chính là dấu vết của việc phẫu thuật thẩm mỹ.

Bạch Dĩnh cũng có fan hâm mộ của riêng mình, chẳng qua tất cả đều là những fan học sinh tiểu học sức chiến đấu không cao, bình thường nhảy nhót khắp nơi đi gây chuyện thì giỏi lắm nhưng cứ đến thời điểm quan trọng lại chạy mất tích không thấy bóng dáng đâu cả.

Chẳng mấy chốc, những người hôm qua còn luôn miệng khen ngợi Bạch Dĩnh mạnh mẽ dũng cảm rồi không quên móc mỉa Lương Yên lập tức mượn hướng gió thay đổi thái độ. Các cư dân mạng cũng cảm thấy vô cùng phẫn nộ, chỉ là một trò chơi thôi mà, chuyện chơi gian kéo cổ áo người ta đã chẳng vẽ vang gì rồi còn trơ tráo mua tài khoản marketing dấm đập đối thủ, còn có ê kíp hậu cần của đài truyền hình kia nữa, Bạch Dĩnh quả nhiên không hổ danh là con gái ruột, nếu không phải fan của Lương Yên tinh mắt thì có lẽ chi tiết cô bị kéo cổ áo sẽ bị cắt đến mức tựa như nó chưa từng xảy ra.

Chuyện này gây ra ồn ào không nhỏ, dường như ngay cả Bạch Dĩnh cũng không thể ngờ được rằng mánh khóe của mình sẽ bị phát hiện nhanh đến thế. Trước đây trong những lần đối đầu với các nữ khách mời khác của chương trình cô cũng thường xuyên dùng thủ đoạn này, nhờ vào sự cất nổi biên tập khéo léo của ê kíp sản xuất chương trình cộng thêm mua tài khoản marketing tạo đề tài kích động khán giả, tất cả đều rất có hiệu quả. Duy chỉ có Lương Yên lần này cô thực sự đã đá vào tấm chắn sắt, không những bị phát hiện ra mánh khóe trong chơi mà ngay cả việc đã từng phẫu thuật thẩm mỹ cũng bị bóc trần. Quả nhiên fan Lương Yên hay thậm chí fan Lục Lâm Thành đều không phải chỉ là cái hư danh, sao có thể chịu thua mấy tài khoản marketing hay fan tiểu học nào tàn được chứ.

Nhưng mà chắc chắn không thể mở miệng nói xin lỗi, cả đời này cô sẽ không bao giờ nói xin lỗi, vì thế Bạch Dĩnh không những không xin lỗi mà còn đăng một bài viết Weibo.

Một bức ảnh cô đưa lưng về máy ảnh hướng mặt về phía biển cả bao la, còn kèm theo dòng chữ “Thanh giả tự thanh”.

Lúc Lương Yên nhìn thấy bài đăng kia không nhịn được mà ọe một tiếng.

Lương Yên cũng đăng một bài viết Weibo, nhưng mà nội dung chỉ có một bức ảnh, hơn nữa còn là một bức ảnh động.

Bức ảnh động là hình ảnh cô ở trong chương trình “Đại hội thể thao idol”, Lương Yên xoay một vòng quanh đẹp mắt, vào một cái, chiếc đĩa sắt nặng một kg bay xa chỉ còn lại một chấm đen nhỏ xíu.

Người hâm mộ rất nhiệt tình giúp cô viết lời giải thích bên dưới khu bình luận:

[Nhìn thấy chưa? Ai chọc vào Yên tử của chúng ta, cái đĩa này chính là kết cục của mấy người đấy!]

Trong phim trường, Lương Yên đăng Weibo xong, vui cười hơn hờ nhìn người hâm mộ thay cô viết lời giải thích bên dưới.

Sau đó cô nhìn thấy một bình luận hoàn toàn khác biệt với những cái còn lại:

[Yên Yên, cô đã bao giờ nghĩ đến chuyện sau này nếu không lẫn lộn trong ngành giải trí nữa thì mình sẽ đi bán bánh gạo nếp chưa?]

Chương 69

Lương Yên nhìn mấy chữ “Bán bánh gạo nếp” rơi vào trầm tư.

Mặc dù rất không muốn thừa nhận nhưng thực tế lại vô cùng phũ phàng, các nữ nghệ sĩ trong làng giải trí này đều dựa vào tuổi thanh xuân và sắc đẹp của mình để kiếm cơm, ba mươi tuổi còn được, bốn mươi tuổi những vai diễn phù hợp với mình rõ ràng sẽ càng lúc càng ít, đến năm mươi tuổi nếu còn đam mê với nghề diễn viên thì chỉ có thể đóng những vai lớn tuổi như mẹ như bà người ta mà thôi.

Nói không chừng nếu như bây giờ xây dựng một thương hiệu bánh gạo nếp cho riêng mình thì có lẽ vẫn có thể ăn nên làm ra cũng nên.

Lương Yên đang chăm chú xem điện thoại thì đột nhiên có người ở bên cạnh lên tiếng: “Em đang xem gì vậy?”

Lương Yên giật cả mình, ngẩng đầu nhìn lên thì chạm vào ánh mắt của Lục Lâm Thành.

“Không có gì.” Lương Yên cất điện thoại di động vào trong túi.

Từ lúc biết được nữ chính trong câu chuyện bát quái mà cô nghe trộm được trong cửa hàng thịt nướng kia lại chính là bản thân mình, bây giờ Lương Yên nhìn thấy Lục Lâm Thành sẽ cảm thấy không được tự nhiên, đặc biệt khi biết mình là người phụ nữ duy nhất của người nào đó, Lương Yên hoảng hốt phát hiện trong lòng mình lại trào dâng một cảm giác vui vẻ mơ hồ.

Lương Yên chỉ có thể an ủi chính mình rằng nếu là bất cứ người nào cũng sẽ cảm thấy cao hứng, thử thay đổi vị trí và suy nghĩ một

chút mà xem, nếu như cô là một người đàn ông, biết được mình là người đàn ông duy nhất của một người phụ nữ nào đó trong lòng chắc chắn sẽ vô cùng vui sướng, không cần quan tâm đến việc thích hay không thích. Đây chính là căn bệnh ung thư của các thẳng nam luôn theo chủ nghĩa nam tử hán đại trượng phu, nếu đổi lại ở trên người cô, chắc hẳn cũng là căn bệnh ung thư của các thẳng nữ theo chủ nghĩa nữ quyền cũng nên.

Lương Yên âm thầm khinh bỉ chính mình một cái.

Lục Lâm Thành chỉ vào cuốn kịch bản trong tay cô: “Tập thoại đi”

Lương Yên nhích người sang một bên: “Ừ.”

Từ lúc “Tiên Quân động lòng người” chính thức khai máy cho đến tận bây giờ đã được gần ba tháng, tiến độ quay phim cũng đã chuyển sang giai đoạn sau khi Tiên Quân đánh bại đại boss, Tiểu yêu nữ mất hết pháp lực bị Tiên Quân ép buộc mang về Thanh Nguyên cung của mình. Những tình tiết câu chuyện trong giai đoạn này chủ yếu là các yếu tố ngược tâm ngọt ngào đan xen lẫn nhau, Tiểu yêu nữ không chịu tha thứ cho hành động nhẫn tâm vứt bỏ mình sau khi lịch kiếp kết thúc khôi phục lại thân phận của Tiên Quân lúc trước. Nhưng sau đó khi nàng đã nản chí ngã lòng đồng ý gả cho Thái tử Ma giới, trong lúc đang cử hành hôn lễ thì Tiên Quân lại đột nhiên xuất hiện ở động phủ cướp dâu rồi mang nàng trở về giam lỏng trong Thanh Nguyên cung của mình. Lúc này Tiên nữ đã mất hết pháp lực bị vây trên Tiên giới có muốn chạy cũng không thể chạy thoát nên chỉ có thể ngày ngày cố ý gây ra đủ mọi rắc rối, hy vọng chọc giận Tiên Quân, cãi nhau ầm ĩ với hắn một trận rồi bị đá xuống Thiên cung, trở về động phủ của mình, tiếp tục trải qua cuộc sống một mình tự do nhàn nhã.

Đáng tiếc mọi chuyện lại không như mong muốn của nàng, bất kể Tiểu yêu nữ cố ý gây ra bao nhiêu tai họa rắc rối đi chăng nữa Tiên Quân vẫn luôn nở một nụ cười cưng chiều với nàng, sau đó sử dụng uy nghiêm của một Tiên Quân giúp Tiểu yêu nữ giải quyết tốt

hậu quả. Mỗi ngày đều làm không biết chán, đừng nói là cãi nhau gây gổ, ngay cả một câu nặng lời cũng chưa từng nói.

Dần dà, tất cả mọi người trên Thanh Nguyên cung này vừa nghe được cái tên Tiểu yêu nữ đã mất hồn mất vía chạy trốn khắp nơi, mặc dù Tiểu yêu nữ kia đã mất hết pháp lực nhưng ai mà không biết sau lưng nàng ta còn có một Tiên Quân làm chỗ dựa vững chắc, mỗi lần bảo vệ bao che khuyết điểm cho người của mình thì ngay cả phải trái đúng sai cũng không thêm quan tâm.

Những lúc Lương Yên diễn cảnh Tiểu yêu nữ ra ngoài gây họa để chọc tức Tiên Quân vô cùng thuận buồm xuôi gió. Hình tượng một con trung khuyển cỡ lớn khi đứng trước mặt Tiên Quân ngày xưa cũng buông trôi bỏ mặc, khôi phục lại bản tính chanh chua thích chơi xấu và hay nổi giận trước kia. Tiểu yêu nữ còn cho rằng sau khi mình bộc lộ bản tính thực sự thì Tiên Quân sẽ không thích nữa, kết quả Tiên Quân lại cảm thấy người tình trong mắt hóa Tây Thi, càng nhìn càng yêu thích không thể buông tay. Sau đó trong bụng Tiểu yêu nữ đang mang thai Tiểu Tiên Quân nhưng mỗi ngày vẫn khóc lóc cãi nhau ồn ào đòi trở về động phủ của mình.

Cảnh quay hôm nay là đoạn Tiểu yêu nữ phát hiện trong bụng mình đã hoài thai đứa nhỏ, tức giận chạy đi tìm Tiên Quân tính sổ.

Phân đoạn này tương đối khó, một là do lời thoại quá dài, hai là phải thể hiện được những thay đổi tinh tế trong cảm xúc, tâm trạng của Tiểu yêu nữ trong quá trình tranh cãi với Tiên Quân, ba là phía sau còn có một đoạn phải diễn cảnh khóc rất nhiều, vừa khóc vừa đọc lời thoại.

Cảnh quay đầu tiên là phân cảnh Tiểu yêu nữ sau khi biết được mình mang thai đã chạy đến Thanh Nguyên cung, Lương Yên đứng bên ngoài ống kính bắt đầu chuẩn bị cảm xúc.

Lục Lâm Thành cũng đã ngồi vào vị trí, anh ngồi trong chính điện, tay cầm bút lông luyện chữ.

Hai người vừa mới tập thoại hai lần nên cũng đã có một sự hiểu biết nhất định với những thay đổi trong tuyến cảm xúc của nhân vật.

Đạo diễn vừa hô “action”, Lương Yên hít một hơi thật sâu, vẻ mặt vô cùng bi phẫn chạy vào đại điện Thanh Nguyên cung. Cô đã nghĩ rồi, nếu như là trước kia, nếu Tiểu yêu nữ biết được mình đang mang thai đứa nhỏ nàng chắc chắn sẽ vô cùng vui vẻ hạnh phúc chạy đến nói cho Tiên Quân tin vui này nhưng bây giờ sau khi trải qua nhiều thăng trầm đau khổ trong chuyện tình cảm, rồi lại bị bắt về giam lỏng trên Tiên giới, Tiểu yêu nữ đã trưởng thành hơn rất nhiều. Mỗi ngày nàng đều vắt óc suy nghĩ làm cách nào mới có thể thoát khỏi cái thế giới băng giá lạnh lẽo này, ngay cả Tiên Quân cũng không cần nữa, bây giờ lại đột nhiên phát hiện mình đang mang thai đứa nhỏ, hơn nữa sự xuất hiện của đứa nhỏ không hề nằm trong sự liệu của nàng, điều này đồng nghĩa với việc giữa nàng và Tiên Quân có thể sẽ một xiềng xích dây dưa không rõ ràng, cho nên biểu cảm không thể nào vui sướng cho nổi, chỉ có thể là bi phẫn.

Hai máy quay phim một cái quay lại bóng lưng gấp gáp của Tiểu yêu nữ, một cái ghi lại cận cảnh biểu cảm trên khuôn mặt, theo bước chân nàng đi đến Thanh Nguyên cung.

Tiểu yêu nữ đứng trước bàn sách của Tiên Quân.

Tiên Quân vừa mới ngẩng đầu nhìn lên, Tiểu yêu nữ đã lập tức quét sạch những đồ vật trên bàn sách xuống, tựa như đang tức giận đến cùng cực nhưng lại không nói một lời chỉ bi phẫn nhìn chằm chằm vào hắn.

Tiên Quân nhìn thấy vẻ mặt kỳ lạ của Tiểu yêu nữ, đứng lên nghi ngờ hỏi: “Có chuyện gì vậy?”

Tiểu yêu nữ hít hít mũi: “Thả ta đi, ta muốn trở về động phủ, ta muốn trở về.”

Tiên Quân còn tưởng rằng Tiểu yêu nữ lại đang cúi kính nể nóng giống như trước kia, mỉm cười nói: “Chẳng phải nương tử đã từng nói chỉ cần phu quân ta đi đến đâu thì sẽ đi theo đến đó sao? Tại sao bây giờ nàng lại nói lời mà không giữ lời rồi?”

Lúc trước khi Tiên Quân vẫn còn là một người phàm đang trong quá trình lịch kiếp, vì muốn nhanh chóng kết thúc lịch kiếp nên đã miệt mài đi tìm đủ mọi cách, hể đi đến đâu Tiểu yêu nữ sẽ đi đến đó, suốt cả đường đi đều bảo vệ chăm sóc hể vô cùng chu đáo.

Tiểu yêu nữ tức giận: “Ai là nương tử của người chứ! Trước kia khi người lựa chọn vứt bỏ ta ở lại nơi đó thì đã không còn là phu quân của ta nữa rồi!”

Tiên Quân khẽ rũ mắt, sau đó lại ngẩng đầu lên một lần nữa: “Chúng ta đã bái thiên địa, không thể không giữ lời.”

Về mặt Tiểu yêu nữ tựa như rất muốn khóc nhưng lại bị nàng cố gắng nhịn xuống, quay lưng lại: “Ta mặc kệ, ta nói không là không, người nhanh thả ta ra khỏi nơi này đi, ta muốn trở về động phủ, ta không muốn ở lại đây chút nào cả, nếu như người còn không thả ta ra nữa, ta sẽ... Ta sẽ...”

Tiên Quân đi đến trước mặt Tiểu yêu nữ, nắm chặt lấy bàn tay nàng, bắt đắ dĩ vỗ về: “Sẽ làm gì?”

Tiểu yêu nữ nhìn Tiên Quân hoàn toàn không xem lời nói của mình ra gì, mấy ngày nay bất kể nàng bày tỏ mình đau khổ và phẫn nộ như thế nào đi chẳng nữa hể đều luôn cảm thấy nàng đang cúi kính nể nóng, như thể trong bất cứ chuyện gì chỉ cần hể cúi đầu nhún nhường thì nàng sẽ tha thứ vậy, cho dù trong lòng nàng càng thêm tổn thương sâu sắc. Hơn nữa bây giờ vừa mới biết được mình đang mang thai tâm trạng chập chờn hoang mang, vì thế khi đối mặt với Tiên Quân, đột nhiên lại mếu máo chẹp chẹp cái miệng nhỏ nhắn: “Ta sẽ không sinh nữa hu hu hu...”

Tiên Quân nghe xong sắc mặt lập tức thay đổi, trong thoáng chốc đã trở nên vô cùng khẩn trương: “Nàng nói nàng sinh... Cái gì?”

Tiểu yêu nữ: "Ta sẽ không sinh con cho người nữa hu hu hu..."

Tiên Quân dường như không thể tin nổi, giọng nói hơi run rẩy: “Nàng... Nàng đang mang thai hài tử?”

Tiểu yêu nữ hít nước mắt nước mũi, quay mặt sang chỗ khác không thèm để ý đến hắn, coi như là đã ngầm thừa nhận.

Tiên Quân đưa tay bắt mạch đập trên cổ tay Tiểu yêu nữ, quả nhiên phát hiện là hỉ mạch, lập tức chìm đắm trong cảm giác mừng như điên, kéo Tiểu yêu nữ ôm chặt vào trong ngực mình, cúi đầu muốn hôn nhưng lại bị Tiểu yêu nữ dùng sức đẩy ra.

Nụ hôn của Tiên Quân rơi vào trong khoảng không, khó hiểu mở mắt ra.

Tiểu yêu nữ: “Người tránh ra, đứa nhỏ này cũng không cần người phải lo, ta muốn về nhà.”

Tiên Quân: "Ta là cha của đứa nhỏ, sao có thể mặc kệ được? Nàng ngoan ngoãn dưỡng thai rồi sinh con ra thật khỏe mạnh, ở lại Thanh Nguyên cung này đi, ta sẽ chăm sóc nàng thật tốt."

Bàn tay hắn đặt trên bụng Tiểu yêu nữ nhẹ nhàng vuốt ve, cảm giác kỳ lạ lần đầu tiên được làm cha bao phủ lấy toàn thân, cái gì mà Thượng Thần cao quý thanh tao của giới thần tiên lúc này chân mày khóe mắt đều tràn ngập hạnh phúc

Tiểu yêu nữ nhìn Tiên Quân cao hứng vuốt ve bụng mình, từ khi hai người quen biết nhau cho đến nay đây là lần đầu tiên nàng thấy hắn cao hứng đến vậy, càng nghĩ càng đau lòng, đột nhiên ôm lấy cổ Tiên Quân nhào vào trong ngực hắn bật khóc: “Ta không muốn, ta không cẩu kính, từ trước đến giờ ta vẫn luôn nghiêm túc. Dựa vào

cái gì mà luôn luôn là người nói cái gì thì chính là cái đó, lúc ấy người vừa khôi phục lại thân phận Tiên Quân của mình đã lập tức vứt bỏ ta đang trọng thương nằm ở đó hu hu hu hu...” Tiểu yêu nữ lau sạch nước mắt nước mũi lên vạt áo trước ngực Tiên Quân, “Nếu đã vứt bỏ thì tại sao người còn đi tìm ta làm gì nữa, lúc ta đối tốt với người thì người lại không cần, tại sao bây giờ lại giam ta ở chỗ này, tại sao người còn để ta mang thai đứa nhỏ, ta muốn rời khỏi nơi này tại sao người không nghe, dựa vào cái gì mà chỉ cần người cúi đầu thì ta sẽ phải tha thứ cho người tất cả mọi chuyện. Từ trước đến nay người đã bao giờ nghĩ đến cảm nhận của ta đâu chỉ là một lần chưa hu hu hu, trước kia là ta ngu ngốc nên mới bị người đùa bốn chà đạp hết lần này đến lượt khác, bây giờ người cần ta, nhưng ta đã suy nghĩ kỹ càng rồi, ta...Ta không cần người nữa.”

Tiên Quân ôm lấy Tiểu yêu nữ, nghe nàng khóc lóc kể lể mà trái tim đau đớn tựa như bị dao cắt, chỉ biết liên tục nói “Xin lỗi.”

Tiểu yêu nữ dần dần nín khóc: “Ta không muốn lời xin lỗi của người, ta không muốn sống trên Tiên giới lạnh lẽo này nữa, ta muốn quay về, ta muốn về nhà.”

Tiên Quân nhắm mắt, cổ họng nghẹn ngào: “Nếu như ta để nàng quay về, nàng bảo ta phải sống tiếp như thế nào bây giờ?”

Ông kính cuối cùng dừng lại ở hình ảnh hai bóng người đứng đối mặt nhau.

Cảnh khóc này Lương Yên diễn nhập tâm đến mức mặc kệ hình tượng, cho đến đạo diễn đã hô dừng cũng không thể dừng lại, không ngừng lấy tay lau nước mắt nức nở nghẹn ngào.

Phân cảnh này cảm xúc của hai người thể hiện vô cùng phù hợp, đạo diễn xem phần phát lại trong máy theo dõi vẫn không ngừng gật đầu hài lòng, hơn nữa dựa vào kinh nghiệm nhiều năm làm trong nghề có thể dễ dàng nhận ra được rằng, lúc Lục Lâm Thành và Lương Yên diễn cảnh này, dấu vết diễn xuất rất ít, thay vào đó là

tình cảm chân thực bộc lộ tương đối nhiều.

Lục Lâm Thành đưa khăn giấy cho Lương Yên lau nước mắt trên mặt, anh đưa tay ra nhưng lại bị Lương Yên nghiêng đầu né tránh, nhận lấy khăn giấy mà trợ lý mình đưa tới.

Lục Lâm Thành nhìn khăn giấy trong tay mình, im lặng một lúc rồi mở miệng nói: “Xin lỗi.”

“Lương Yên, em thực sự không cần anh nữa sao?”

** **

Bành Bành không thể ngờ được rằng mình chỉ chạy đến đưa khăn giấy thôi mà cũng có thể chứng kiến được cảnh tượng này, ngạc nhiên mức cảm cũng rơi xuống đất.

Mẹ ơi!

Với dáng vẻ ngoan ngoãn nhận sai này của Lục Lâm Thành, chỉ cần là phụ nữ đều sẽ không thể nào kiềm chế được lòng mình, sao Lương Yên có thể nhẫn nhịn không bỏ nhào vào trong lòng ngực anh ta gọi chồng yêu ới vậy???

A a a a a!

Muốn chứ! Tất nhiên là muốn rồi!

Lương Yên đang chuẩn bị mở miệng thì người nào đó ở bên cạnh mình đã không thể kiềm chế được nội tâm kịch động của mình, vô thức hét lớn: “Em muốn!!”

Lúc Bành Bành nhận ra được mình đã vô tình nói ra suy nghĩ trong lòng lập tức che miệng lại.

Lục Lâm Thành nhìn thoáng qua trợ lý của Lương Yên: “...”

Lương Yên không nói một lời đứng trước mặt Lục Lâm Thành, dáng vẻ cực kỳ giống như đang bảo vệ thức ăn của mình, ánh mắt cực kỳ không thân thiện.

Rốt cuộc em còn muốn công việc này nữa không?

Chương 70

Những tình tiết câu chuyện về sau của “Tiên Quân động lòng người” về cơ bản đều ngọt ngào đến sâu răng, nếu có ngược cũng chỉ ngược Tiên Quân mà thôi. Tiên Quân quyết định để Tiểu yêu nữ đang mang thai trở về động yêu phủ nhưng bảo hấn buông tay là chuyện không thể nào. Thế là Tiên Quân lại quay trở về với dáng vẻ thư sinh như trong khoảng thời gian đang lịch kiếp trước kia, ở bên cạnh tận tâm chăm sóc Tiểu tiên nữ, vừa thường xuyên thấy nàng đến gần Thái tử Ma giới trong lòng ghen ghét ăn dấm cũng không dám nói, vừa hốt hoảng lo lắng cho Tiểu yêu nữ đang mang thai mà mỗi ngày còn tung tăng nhảy nhót khắp nơi. Cũng là hình tượng chàng thư sinh nhưng so với dáng vẻ lạnh lùng nhẵn tâm trước kia tưởng chừng như hai người khác biệt vậy.

Lương Yên phải đóng vai một người phụ nữ có thai cho nên trong phòng thay đồ xuất hiện thêm một hàng bụng giả với độ lớn trong các tháng khác nhau, mỗi ngày sau khi kết thúc công việc chuyện đầu tiên cô làm không phải là tẩy trang như thường lệ mà là tháo chiếc bụng giả nặng nề kia xuống khỏi người, thứ này mang lâu trên người sẽ khiến mình mệt mỏi đau thất lưng.

Bành Bành thuận thực giúp Lương Yên tháo bụng giả xuống, vừa mới tháo xong đã thấy Lục Lâm Thành đi vào, hoảng hốt ngạc nhiên trong chốc lát rồi lập tức đội chiếc bụng to tròn lên đầu mình đi ra ngoài.

Điều thứ nhất trong quy tắc nghề nghiệp của một trợ lý chuyên nghiệp: “Cách người đàn ông của bà chủ càng xa càng tốt.”

Lục Lâm Thành vừa vào cửa đã thấy một người đầu đội chiếc bụng

giả trộn trộn lướt qua người mình nhanh như một cơn gió: “...”

Lương Yên sửa sang lại quần áo, ngẩng mặt nhìn lên thì thấy Lục Lâm Thành đang đứng trước cửa phòng thay đồ của mình.

Hôm nay nam thứ đóng vai Thái tử Ma giới Cao Tử An đóng máy, trước đó người của ê kíp sản xuất cũng đã tổ chức một nghi thức đóng máy cho hắn, ngày mai Cao Tử An sẽ rời khỏi thành phố Cổ Đông nên tối nay quyết định mở một bữa tiệc rượu nhỏ ở một nhà hàng lớn trong thành phố mời mấy người bạn và đạo diễn trong đoàn làm phim ăn bữa cơm.

Lương Yên và Lục Lâm Thành là hai nam nữ nhân vật chính dĩ nhiên cũng được nằm trong danh sách được mời, lúc này Lục Lâm Thành đến tìm Lương Yên cũng là vì muốn chờ cô cùng đi đến nhà hàng.

Lục Lâm Thành nhìn Lương Yên lắc lắc chìa khóa xe trong tay: “Chúng ta cùng đi đi.”

Lương Yên chỉ lạnh lùng “ừ” một tiếng.

Nhưng thực ra vẻ ngoài lạnh lùng ấy cũng chỉ để ngụy trang che giấu đi tâm trạng đang xoắn xuýt rối rắm trong lòng mình.

Người đàn ông này, nói cô muốn cũng không phải mà không muốn cũng không đúng.

Nếu như nói muốn, lại có cảm giác như chính cô đang vừa khéo thỏa mãn điều anh mong muốn, vậy thì quá hời cho anh rồi. Còn nếu như không muốn, chỉ cần nghĩ đến việc Lục Lâm Thành sẽ thuộc về người khác, không hiểu tại sao trái tim cô lại trống rỗng mất mát lạ thường.

Lương Yên cảm thấy trạng thái tâm lý này của mình quá không bình thường, cố ý lên mạng tìm kiếm một lúc, quả nhiên những phân tích

đã chỉ ra rằng đây chính là thái độ muốn câu giữ lớp xe dự phòng của loại phụ nữ cặn bã khiến người ta kinh thường.

Lương Yên ngồi trên ghế lái phụ, nghiêng người nhìn gò má của Lục Lâm Thành, lại nghĩ đến bốn chữ “lớp xe dự phòng*” kia, cảm thấy hơi đau đầu.

(*Nguyên văn của từ này chỉ có hai chữ 备胎 và trong nguyên văn cũng viết “nghĩ đến hai chữ”, ở trên translator đã chuyển thành bốn chữ để phù hợp với tiếng Việt.)

Dường như Lục Lâm Thành đã nhận ra được Lương Yên đang nhìn mình, mỉm cười một tiếng.

Lương Yên vội vàng quay đầu sang chỗ khác.

Tất cả mọi người trong đoàn làm phim đã không còn cảm thấy ngạc nhiên với cảnh tượng hai người cùng nhau xuất hiện trong phòng riêng của nhà hàng như thế này nữa rồi, tự nhiên gọi bọn họ ngồi xuống.

Lục Lâm Thành ngồi xuống bên cạnh Lương Yên, đổi ly rượu trước mặt cô thành nước chanh.

Đầu tiên là Cao Tử An cảm ơn tất cả mọi người đã quan tâm và tận tình hướng dẫn hắn trong khoảng thời gian còn ở đoàn, sau đó lại phát biểu chuyển lời hy vọng sau này còn có thể có cơ hội hợp tác nhiều hơn nữa.

Suốt cả bữa ăn liên tục nâng ly cùng chén không ngừng nhưng từ đầu đến cuối Lương Yên chỉ uống nước trái cây, Lục Lâm Thành cũng không uống nhiều, chỉ có đạo diễn và phó đạo diễn lại uống say tí bĩ, bắt đầu xắn tay áo liên tục hét lớn thủ khoa năm năm sáu sáu gì đó, cuối cùng bị người đỡ ra khỏi xe chở về khách sạn nghỉ ngơi.

Nhà hàng này cách khách sạn của đoàn làm phim không xa, Lương Yên bị mùi rượu nồng nặc của mấy con người nát rượu trong phòng riêng xông đến choáng váng đầu óc, muốn hóng gió hít thở không khí trong lành một chút nên quyết định đi bộ trở về khách sạn, Lục Lâm Thành cũng đành phải để trợ lý lái xe trở về, còn mình thì đi bộ cùng với Lương Yên.

Mười giờ tối, ngoài đường chỉ thưa thớt mấy người đi qua đi lại, dưới ánh đèn đường mờ tối, chẳng có ai sẽ chú ý đến một người đi đường đi ngang qua họ có dáng dấp như thế nào cả. Lục Lâm Thành đột nhiên cảm thấy đi bộ trở về khách sạn cũng là một lựa chọn không tồi, dường như đã lâu lắm rồi anh không thoải mái chậm rãi đi bộ trên đường giống như bây giờ, không cần lo lắng bị người khác nhận ra.

Lương Yên vừa đi vừa suy nghĩ.

Suy nghĩ về khoảng thời gian từ khi cô bị mất trí nhớ cho đến tận bây giờ, sau đó lại mãi mê suy nghĩ xem trong ba năm cô đánh mất ký ức kia rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, vô thức đi đến đường lớn lúc nào không hay biết, ngay cả đèn xanh đèn đỏ cũng không nhìn mà chỉ cắm đầu đi về phía trước.

"Cẩn thận!" Lục Lâm Thành hoảng hốt giữ chặt cánh tay Lương Yên kéo cô quay về.

Một tiếng ầm vang của động cơ xe SUV gào thét chói tai sượt qua bên người Lương Yên.

Lương Yên đột nhiên giật mình, ngẩng đầu nhìn đèn đỏ dành cho người đi bộ ở bên kia đường.

Lục Lâm Thành cũng chưa hết hoảng hồn, bàn tay chuyển xuống cổ tay Lương Yên nắm chặt không muốn buông.

Lương Yên duỗi cánh tay còn lại vuốt ve lồng ngực đang đập loạn

xạ vì sợ hãi, một lúc lâu sau mới hồi phục tinh thần.

“Cảm ơn.” Lần này Lương Yên thực sự vô cùng cảm ơn Lục Lâm Thành.

Nhìn sắc mặt Lục Lâm Thành dường như đang rất tức giận, hai hàng lông mày nhíu chặt: “Em đi đường cẩn thận một chút được không? Nếu như không có anh giữ lại thì em sẽ thế nào đây hả?”

Chẳng trách anh lại tức giận như thế, nếu chậm thêm một giây nữa thôi thì có thể Lương Yên sẽ bị đụng xe ngay lập tức.

Lương Yên tự biết mình đuối lý, cúi đầu: “Tôi đang suy nghĩ một số chuyện.”

Lục Lâm Thành: " Đang suy nghĩ nên có thể không cần nhìn đường sao? Có chuyện gì mà trong lúc đi bộ cũng cần phải suy nghĩ, em có còn muốn mạng của mình nữa không vậy?"

Lương Yên phòng má im lặng, không trả lời anh.

Vì thế Lục Lâm Thành đang chuẩn bị lựa lời phổ cập cho cô một số kiến thức cơ bản về nguyên tắc an toàn giao thông nhưng còn chưa kịp mở miệng thì lại thấy Lương Yên đột nhiên ngẩng đầu lên: “Lục Lâm Thành, trước kia tôi thực sự rất thích anh sao?”

Một đồng kiến thức về an toàn giao thông của Lục Lâm Thành lập tức bị ghen lại trong cổ họng.

“Chuyện này...”

Lương Yên nhìn thấy dáng vẻ do dự không muốn nói kia của anh, bĩu môi: “Có gì hay ho mà phải giấu diếm chứ, anh đang ức hiếp tôi đang bị mất trí nhớ à?”

Đèn xanh đã bật, Lục Lâm Thành nắm chặt lấy cổ tay Lương Yên,

vừa dắt cô đi về phía trước vừa hỏi: “Em rất muốn biết sao?”

Lương Yên dứt khoát gạt đầu: “Ừ.”

“Vậy được rồi.” Lục Lâm Thành thở dài, nghĩ đến những chuyện xảy ra trước kia lại bật cười một tiếng, “Em còn nhớ mình đã từng nhảy bài “Cheer up!” trong một chương trình tạp kỹ không?”

Lương Yên: “Nhớ, thì sao?” Lúc đó cô vẫn luôn cảm thấy kỳ lạ, tại sao âm nhạc vừa mới bắt đầu thì cô đã thể nhảy theo đúng từng động tác?

Lục Lâm Thành mặt không cảm xúc: “Năm đó sau khi học được điệu nhảy này em còn cố ý đến trước mặt anh biểu diễn, vừa nhảy vừa tỏ lộ lòng mình “Lục Lâm Thành, em có thể.”

Biểu cảm trên mặt Lương Yên lập tức trở nên cứng ngắc: “...”

Mẹ kiếp! Xấu hổ quá đi mất!

Lục Lâm Thành: “Em đã từng ôm cổ cưỡng hôn anh ở trong hành lang khách sạn, sau khi hôn xong còn hùng hồn tuyên bố rằng “Người phụ nữ của Lục Lâm Thành tuyệt đối sẽ không bao giờ đóng cảnh hôn với người khác.”

Biểu cảm đã cương cứng trên mặt Lương Yên lập tức hóa đá: “...”

Trời ạ! Mất hết mặt mũi rồi!

Lục Lâm Thành: “À đúng rồi, còn “chuyện năm phút trở lên kia nữa”. Anh nghiêng rằng: “Em còn nhớ tất cả những đồ dùng tính phúc ở trên tủ đầu giường trong phòng của chúng ta không?”

Biểu cảm đã hóa đá của Lương Yên đột nhiên nứt ra vô số kẻ hở nho nhỏ, trước đây cô đã từng thấy trên tủ đầu giường trong phòng ngủ của cô và Lục Lâm Thành thực sự có rất nhiều... Đồ bảo hộ.

Mà trong buổi tối đầu tiên sau khi mất trí nhớ, anh còn dùng hết mấy cái.

Lương Yên "Ừ" một tiếng, trong lòng âm ỉ trào dâng một dự cảm chẳng lành.

Lục Lâm Thành: "Tất cả những đồ dùng bảo vệ kia đều là do em mua."

Nghe đến đó, vẻ mặt hóa đá của Lương Yên buông lỏng từng chút, từng chút, cho đến khi "đùng" một tiếng, lộp độp lộp độp vỡ nát thành những mảnh vụn.

Dường như Lục Lâm Thành còn rất nhiều điều muốn nói, Lương Yên lập tức giống như một con mèo xù lông: "A a a a a! Anh anh anh anh đừng nói nữa!"

Bây giờ Lương Yên chỉ hận không thể bóp chết bản thân mình.

Tại sao cô lại đi hỏi những vấn đề này cơ chứ?

Còn muốn chính miệng Lục Lâm Thành nói ra nữa, thực sự muốn chết mà.

Về mặt Lục Lâm Thành như muốn nói "Em có muốn nghe nữa không, anh còn rất nhiều chuyện thú vị nữa đấy!".

Dĩ nhiên Lương Yên không muốn nghe tiếp rồi, cô đột nhiên cảm thấy việc bị mất trí nhớ này nói không chừng còn là một chuyện rất tốt, bây giờ cô không muốn phục hồi ký ức chút nào cả.

Những ký ức xấu hổ trong lúc theo đuổi Lục Lâm Thành này, ai muốn nhớ lại chứ?

Lục Lâm Thành khẽ thở dài, nắm lấy cánh tay lạnh buốt của Lương

Yên.

Anh hỏi lại một lần nữa: “Được, anh không nói nữa, vậy bây giờ em còn cần anh nữa không?”

Lương Yên rơi vào trầm tư: “...”

Dòng chữ “lốp xe dự phòng” và “nữ cận bã” cứ quanh quẩn trong đầu cô.

Lục Lâm Thành cũng không ép buộc, kiên nhẫn chờ cô trả lời.

Lương Yên ngẩng đầu lên nhìn thẳng vào mặt anh.

Cô đột nhiên cảm thấy năm đó việc bản thân mình điên cuồng theo đuổi Lục Lâm Thành cũng chẳng phải là chuyện khó hiểu gì, đòi người mấy ai không một lần chìm đắm trong nhan khổng, nhất là những lúc anh ấy nhìn bạn như thế này.

Lương Yên suy nghĩ rất lâu, hít sâu một hơi: “Bây giờ em chỉ là một diễn viên lưu lượng.”

Lục Lâm Thành: “Ừ.”

Lương Yên dựa vào tính cách của mình được rất nhiều người yêu mến, sau khi “Nhân Tâm” được quảng bá rộng rãi càng nhận được rất nhiều lời khen ngợi từ những người trong ngành và trước mặt công chúng, quả thực bây giờ có thể xem là một nghệ sĩ lưu lượng đỉnh cao.

Lương Yên: “Nếu như bây giờ em yêu đương với một người nào đó, fan hâm mộ sẽ rất buồn.”

Lục Lâm Thành không lên tiếng.

Fan hâm mộ của Lương Yên rất nhiều, fan boy nhiều, tính chiếm

hữu lại cao, nếu như bây giờ truyền ra ngoài tin đồn yêu đương, fan nhất định sẽ xù lông bùng nổ.

Lương Yên thử thăm dò hỏi: “Anh có đồng ý làm một người bạn trai không có danh phận không?” Cô hơi ngập ngừng, “Em cần anh, nhưng là lén lút cần, anh không thể để lộ ra ánh sáng thân phận của mình.”

Lục Lâm Thành đen mặt.

Dường như Lương Yên cũng cảm thấy yêu cầu này của mình đối với Lục Lâm Thành mà nói thực sự hơi quá đáng, thế là lại bổ sung thêm một câu: “Em nhất định sẽ đối xử tốt với anh.”

Lục Lâm Thành nhìn vẻ mặt chân thành của Lương Yên.

Lúc này anh mới chân chính cảm nhận được cái gì gọi là phòng thủy luân chuyển.

** **

Lúc Lương Yên trở về phòng khách sạn, trên TV đang phát sóng bộ phim “Nhân Tâm.”

Lương Yên xem phim, hôm nay vừa chiếu đến cảnh bác sĩ thực tập bị phú nhị đại đang ghen tuông cưỡng hôn kia.

Trong lòng Lương Yên đột nhiên lộp bộp một tiếng.

Cảnh hôn này là do Lục Lâm Thành dọa Chung Trạch sợ hãi bỏ chạy rồi thay hân diễn.

Lương Yên bưng cốc nước đứng trước TV, nhìn thấy Chung Trạch hầm hừ đi ở phía trước, còn mình thì bị hân nắm chặt cổ tay đi phía sau, sau đó hai người cãi vả đôi câu, phú nhị đại lập tức đè nàng ở trên tường cưỡng hôn.

Sau khi quay đến cánh tay Lương Yên bị ép vào tường, màn hình TV đã trực tiếp chuyển đến cảnh hôn của hai người.

Người đàn ông đưa lưng về phía ống kính, chỉ có thể nhìn thấy góc nghiêng khuôn mặt cương nghị lạnh lùng của anh, còn Lương Yên thì hoàn toàn ngược lại, vẻ mặt hoảng sợ bất lực thể hiện vô cùng phù hợp, đúng chỗ.

Điểm giống nhau nhất giữa Chung Trạch và Lục Lâm Thành chính là góc nghiêng khuôn mặt này.

Lương Yên xem đến phân cảnh này trong lòng cũng bắt đầu hốt hoảng.

Cho dù giống nhau như thế nào đi chăng nữa cũng không phải là Chung Trạch, ngộ nhỡ bị khán giả phát hiện ra thì phải làm sao?

Trong đầu lại nghĩ đến những lời mà Lục Lâm Thành nói với cô tối nay, cô đã từng nói: “Người phụ nữ của Lục Lâm Thành tuyệt đối sẽ không bao giờ đóng cảnh hôn với người khác.”

Năm đó lão nương hèn mọn như thế thật sao? Dựa vào cái gì mà không thể đóng cảnh hôn chứ?

Lương Yên cảm thấy hơi tức giận, cô lại có thể vì một người đàn ông mà ngay cả đạo đức nghề nghiệp của mình cũng không cần?

Tình tiết cưỡng hôn đã kết thúc, Lương Yên ép buộc chính mình phải bình tĩnh lại, kiên nhẫn chờ đợi khoảng nửa tiếng sau mới mở điện thoại xem phản ứng của khán giả.

Đã qua lâu như vậy, chắc hẳn nếu như người hâm mộ có thể nhìn ra có gì đó không đúng chắc hẳn cũng đã nhìn ra được rồi nhỉ.

Đoàn làm phim “Nhân Tâm” đã mua cho cảnh hôn duy nhất này của

hai diễn viên trẻ một cái hot search, nằm chễm chệ ngay ở vị trí thứ nhất.

Lương Yên lo lắng bất an click vào xem, mở một bài viết có liên quan ra.

Sau đó cô thở phào nhẹ nhõm một hơi.

Hình như tất cả mọi người đều không phát hiện?

Cũng đúng thôi, một là vì góc độ khuôn mặt kia của Lục Lâm Thành và Chung Trạch thực sự rất giống nhau, hai là cho dù khán giả có cảm thấy kỳ lạ đi chăng nữa nhưng trí tưởng tượng chắc hẳn cũng sẽ không lớn đến mức cho rằng người kia là Lục Lâm Thành đâu.

Có người dựa vào cảnh hôn này khen ngợi kỹ năng diễn xuất của Lương Yên thực sự rất tốt.

Lương Yên hơi xấu hổ.

Phản ứng trên TV kia của cô quả thực không phải đang diễn.

Với cảnh hôn này, các fan của bộ phim đều vui vẻ ăn đường cảm thấy vô cùng ngọt ngào còn fan của Lương Yên lại kêu gào thảm thiết.

[Hu hu hu, Lương Yên lại bị hôn.]

[Thả Lương Yên nhà tôi ra, trái tim tôi đau quá!]

[Quá hời cho Chung Trạch rồi, đây chính là nụ hôn màn ảnh đầu tiên của Lương Yên nhà chúng tôi đấy hu hu hu.]

Ngoại trừ lần đó bị Lục Lâm Thành cưỡng hôn ở sau hậu trường đêm hội từ thiện bị phát sóng trực tiếp lên mạng ra thì cái này đúng là nụ hôn đầu tiên trong màn ảnh của Lương Yên.

Lương Yên lắc đầu cười cười.

Sau đó, nàng đột nhiên nhìn thấy rất nhiều người rõ ràng không phải là fan của cô cũng đồng loạt kêu rên dưới khu bình luận.

Những người này đều là fan của Lục Lâm Thành sao?

Bọn họ đang kêu rên cái gì vậy?

Trong fandom của Lục Lâm Thành bây giờ phần lớn đều là những người đã đi theo anh nhiều năm, từ trước đến nay vẫn luôn tôn trọng mọi quyết định của anh. Máy người biết rõ sớm muốn gì Lục Lâm Thành cũng sẽ phải kết hôn sinh con, thực ra thì Lương Yên cũng không tệ, nếu như Lục Lâm Thành đã tuyên bố mình đang theo đuổi Lương Yên dĩ nhiên thân là người hâm mộ của anh cũng ngày ngày chú ý đến động tĩnh của hai người, cầu nguyện cho anh nhà mình sớm ngày theo đuổi vợ thành công.

Các cô yêu thích Lục Lâm Thành một cách lý trí, đương nhiên cũng sẽ không làm khó Lương Yên, thậm chí còn quay ngược trở lại thích cô ấy, đi theo fan Lương Yên gọi một tiếng “Yên Yên” hay “Lương Anh Tuấn.”

Có vẻ như bây giờ Lục Lâm Thành nhà mình vẫn còn chưa theo đuổi vợ thành công thế mà cảnh hôn của đối tượng được theo đuổi đã lên hot search với một người đàn ông khác.

Tiếng khóc của fan Lục Lâm Thành còn to hơn cả fan Lương Yên:

[Hu hu hu, Lương Yên bị heo gặm.]

Chương 71

Lương Yên nhin không được ha ha bật cười thành tiếng.

Cô chụp màn hình lại cái top bình luận “bị heo gặm” kia rồi gửi cho Lục Lâm Thành.

Đối phương đã nhận được tin nhắn nhưng vẫn không thấy hồi âm.

Đã ngủ rồi sao? Hai người bọn họ trở về khách sạn cùng một lúc, chắc hẳn Lục Lâm Thành sẽ không đi ngủ nhanh như thế đâu, nhưng nếu chưa đi ngủ tại sao lại không trả lời tin nhắn của cô.

Lương Yên ngẫm đi ngẫm lại vẫn cảm thấy chắc chắn Lục Lâm Thành chưa ngủ, chỉ là anh không muốn trả lời tin nhắn này của cô mà thôi.

Người gì mà chẳng có tí thú vị nào cả, Lương Yên ôm điện thoại làm bầm, chỉ đùa một chút thôi mà.

Bức ảnh tuổi thơ nâng cử tạ kia của cô cũng bị fan hâm mộ lấy làm meme “Gánh nặng cuộc sống và tôi”, khoảng thời gian gần đây rất phổ biến trên cộng đồng mạng nhưng cô chỉ cảm thấy đùa rất vui đây này.

Lương Yên để điện thoại xuống đi tắm xong ra ngoài nhưng vẫn không thấy Wechat thông báo nhắc nhở có tin nhắn mới.

Hẹp hời!! Cô hàm hừ lấy mặt nạ ra đắp lên mặt, trước khi đi ngủ vẫn còn mở Wechat ra xem.

Quả nhiên cửa sổ chat của Lục Lâm Thành vẫn vô cùng yên tĩnh.

Rốt cuộc lần này Lương Yên cũng đã tuyệt vọng rồi, ngay khi cô đang chuẩn bị thoát ra thì lại đột nhiên chú ý đến ảnh đại diện Wechat của Lục Lâm Thành đã biến thành một màu hồng phấn.

Không phải ảnh đại diện của anh vẫn luôn là mấy bức ảnh phong cảnh mà các bà các bác trung niên thích nhất sao, đổi từ khi nào vậy.

Lương Yên mở ra nhìn xem, sau đó lại nhìn chăm chăm vào màn hình điện thoại di động không rời mắt, khóe miệng vô thức cong lên thành một đường cong nhàn nhạt.

Ảnh đại diện Wechat người sử dụng “Lincheng. Lu*”, từ bức ảnh phong cảnh của mấy bà bác trung niên đã biến thành một bé heo Peppa màu hồng phấn.

(*Tên phiên âm tiếng Anh của Lục Lâm Thành. Phiên âm tiếng La tinh là lù línchéng.)

. . .

Trác Dương đang trao đổi với Lục Lâm Thành về việc bộ phim điện ảnh mới của anh sắp bước vào giai đoạn tuyên truyền quảng bá nhưng ánh mắt lại bị bức ảnh đại diện hình chú heo Peppa màu hồng phấn kia hấp dẫn.

Chú heo nhỏ màu hồng kỳ diệu trong ảnh đại diện phối hợp với những tin nhắn trả lời vô cùng ngắn gọn súc tích “ừ” “biết rồi” “được” của chủ nhân nó không hiểu tại sao lại mang đến một cảm giác vô cùng quỷ dị.

Nói xong chuyện công việc, Trác Dương cuối cùng vẫn không thể nhịn được hỏi: [Ảnh đại diện mới của anh, à ừ, nhìn rất rất độc đáo.]

Lục Lâm Thành trả lời rất nhanh: “[Cảm ơn, tôi cũng cảm thấy như vậy.]”

Thế là rốt cuộc Trác Dương cũng đã xác định được một chuyện.

Lục Lâm Thành đã hoàn toàn hết thuốc chữa rồi.

** ** *

Đôi khi một diễn viên đóng phim không chỉ cần phải cho thấy kỹ năng diễn xuất của mình mà càng phải chú trọng hơn trong việc tạo ra tia lửa.

Đặc biệt trong những bộ phim tình cảm hướng đến bộ phận khán giả là phái nữ.

Tia lửa này cũng là một thứ vô cùng vi diệu, giống như cảm giác cp vậy, có những người vừa chạm mặt đã thấy tia lửa bùng bùng bắn ra tung tóe khắp nơi, nhưng có người ở bên cạnh nhau lại tựa như đồng củi bị nước mưa thấm ướt, không có chính là không có, cho dù bạn có cho vào đó thêm một mối lửa cũng chỉ vô ích mà thôi.

Tia lửa và cảm giác cp giữa nam nữ chính trong một bộ phim ngôn tình thậm chí có lúc còn quan trọng hơn cả kỹ năng diễn xuất của diễn viên. Không giống như những bộ phim điện ảnh sẽ bị soi mói từng chi tiết nhỏ nhất, soi mói biểu cảm của từng nhân vật, các khán giả xem phim truyền hình đặc biệt là các phim tình cảm chủ yếu chỉ muốn xem nam nữ chính nói chuyện yêu đương, nếu như ngay cả cảm giác yêu đương giữa hai người cũng không có thì cho dù kịch bản và lời thoại có ngọt ngào như thế nào đi chăng nữa cũng sẽ trở nên kỳ quái lồi thoi lếch thếch mà thôi.

Đạo diễn “Tiên Quân động lòng người” vẫn luôn cảm thấy nam nữ chính trong đoàn bọn họ chỉ cần nhập tâm vào vai diễn sẽ lập tức phát ra tia lửa, dựa vào khứu giác nhạy bén của hần mà nói, bộ phim này không bùng nổ cũng khó khăn đấy.

Quá trình quay phim đã đi vào hồi kết, sau khi Tiểu yêu nữ trở về động phủ của mình vẫn không biết cuộc tình Tiên Yêu từ xưa đến nay đã là chuyện trời đất không dung, bây giờ lại có thêm một đứa trẻ nữa thì mọi chuyện càng trở nên không thể tưởng tượng nổi. Vì thế mấy vị lão thượng thần rảnh rỗi không có chuyện gì làm vẫn luôn tìm cách ngăn cản tình cảm của hai người nhưng cố kỵ thần cách Tiên Quân đã định, thế là lại nói bọn họ có thể ở bên cạnh nhau, còn đứa nhỏ tuyệt đối không được. Tiên Quân vừa phải đối mặt với mấy lão thượng thần rảnh rỗi đến phát hoảng không để cho đứa trẻ chào đời vừa phải đối mặt với Tiểu yêu nữ từ lúc trở về động phủ vẫn đang tức giận tỏ ra xa cách với hắn, hơn nữa còn có Thái tử Ma giới ở bên cạnh khiến hắn cảm thấy thêm tám tức, đủ kiểu bất đắc dĩ.

Lúc này mấy lão thượng thần giấu diếm Tiên Quân lén lút phái người đến động phủ bắt Tiểu yêu nữ đang mang thai rồi giết “Nghịch súc” trong bụng nàng đi, cũng may được Tiên Quân phát hiện kịp thời ngăn chặn. Tiên Quân không thể ngờ được rằng những người thường ngày hắn còn cho mấy phần mặt mũi này lại dám tự mình ra tay động đến Tiểu yêu nữ, dưới cơn thịnh nộ suýt nữa đã dùng pháp lực hủy diệt. Mấy lão thượng thần thấy Tiên Quân nổi giận dùng dùng mới hiểu được vị văn bối này sớm đã không còn là một tiểu thần non nớt như xưa nữa rồi, trong lòng đã hơi ngập ngừng sợ hãi nhưng lại không chịu buông mặt mũi của mình xuống, vì thế quyết định dùng biện pháp hòa giải, hắn muốn sinh hạ đứa trẻ nữa Tiên nữa Yêu kia cũng được thôi, điều kiện là Tiên Quân phải chịu tội hình.

Thực ra thì chuyện phải chịu hình phạt tội hình này đối với Tiên Quân mà nói cũng chẳng nhằm nhò gì, hắn không muốn khinh thường mặt mũi của mấy vị lão thần, cũng không muốn Tiểu yêu nữ đang mang thai phải chịu thêm bất cứ rắc rối nào nữa, vậy thì cứ xem như đang cho hai bên bậc thang đi xuống, thế là dứt khoát đồng ý điều kiện này.

Lúc Tiên Quân chịu tội hình đã cố tình giấu diếm Tiểu yêu nữ, kết

quả ngày hôm đó Tiểu Yêu nữ lại vô tình bị mang lên trời, nghe được tin Tiên Quân đang thụ hình lập tức khóc lóc vội vàng chạy đến. Tiên Quân nhìn thấy dáng vẻ của Tiểu yêu nữ, trong lòng khẽ xao động, lúc bị thụ hình còn cố ý tỏ ra vô cùng đau khổ, Tiểu yêu nữ không có cách nào đến gần, chỉ có thể trơ mắt nhìn Tiên Quân thụ hình xong, lời hình vừa kết thúc đã lập tức nhào đến, ôm chặt Tiên Quân sắc mặt trắng bệch cùng với áo ngoài rướm máu vào trong ngực bật khóc nức nở, vừa khóc vừa nói không cho phép chàng được chết, chàng chết rồi ta phải làm sao bây giờ, đứa nhỏ trong bụng ta phải làm sao bây giờ?

Khóe miệng Tiên Quân khẽ nhếch lên, vết thương nhỏ nhoi kia đối với hắn mà nói chẳng đáng kể chút nào, hắn tự nhận bản thân mình hèn hạ, quyết định chỉ lừa gạt Tiểu yêu nữ nốt lần này nữa thôi, giả vờ yếu ớt vô lực nắm chặt bàn tay Tiểu yêu nữ, ho ra một ngụm máu, mở miệng hỏi trong lòng nàng còn cần hắn nữa hay không.

Tiểu yêu nữ cho là Tiên Quân sẽ phải chết, khóc đến mức nước mắt nước mũi tèm lem, liên tục khẳng định dĩ nhiên nàng rất rất cần hắn.

Tiểu yêu nữ mang Tiên Quân đang “trọng thương” trở về động phủ của mình dưỡng thương, cuối cùng hai người cũng nói lại tình xưa.

Câu chuyện đã đi đến kết thúc, Tiểu yêu nữ sinh hạ một tiểu Tiên Quân, một nhà ba người sống vui vẻ hòa thuận hòa thuận với nhau.

Đoàn làm phim còn cố ý tìm một diễn viên nhí vô cùng đáng yêu đến đảm nhận vai diễn tiểu Tiên Quân.

Cảnh quay cuối cùng của bộ phim là cảnh tiểu Tiên Quân tay phải nắm chặt bàn tay mẫu thân Yêu nữ mình yêu thương nhất, tay trái nắm chặt bàn tay phụ thân Tiên quân của mình, một nhà ba người chậm rãi quay về trong ánh nắng chiều tà.

Lương Yên nắm bàn tay nhỏ nhắn của diễn viên nhí, quay đầu nhìn sang Lục Lâm Thành.

Lúc này Lục Lâm Thành cũng quay đầu sang nhìn cô, hai người nhìn nhau cười một tiếng.

“Cắt.” Đạo diễn đứng sau máy theo dõi hô to.

Sau đó trong phim trường lập tức vang lên tiếng vỗ tay nồng nhiệt: “Chúc mừng đóng máy thành công!”

Nhân viên của ê kíp sản xuất nhét bó hoa đã chuẩn bị trước đó vào trong tay Lương Yên và Lục Lâm Thành, sau đó lại tặng cho diễn viên nhí một món đồ chơi nhỏ.

Hơn ba tháng làm việc trong đoàn làm phim trôi qua, cuối cùng “Tiên Quân động lòng người” cũng thành công mỹ mãn đóng máy.

Lương Yên ôm bó hoa mỉm cười rạng rỡ nhưng trong lòng còn có chút luyến tiếc. Ở trong đoàn làm phim làm việc một thời gian dài như thế, hơn ba tháng trời sớm chiều gặp nhau với tất cả mọi người, lúc đóng máy vẫn luôn cảm thấy mất mát.

Chụp xong mấy tấm hình làm kỷ niệm, Lục Lâm Thành đưa bó hoa trong tay giao cho trợ lý.

Khương Mộc cũng đi đến cầm lấy bó hoa trong tay Lương Yên, nói với cô một câu “Chúc mừng đóng máy thành công!”

Từ đầu đến cuối chỉ có Bành Bành vẫn còn ngơ ngác không kịp phản ứng lại, cô chỉ chỉ vào bó hoa của Lương Yên trong tay Khương Mộc: “Chuyện này... Quay xong rồi sao?”

Lương Yên cười cười: “Nếu không thì sao?”

Bành Bành tỏ ra vô cùng rụt rụt, chỉ vào diễn viên nhí đóng vai đứa nhỏ đang được Lục Lâm Thành ôm chụp ảnh chung: “Nhóc, nhóc con...Nhóc con dễ thương đó đến thế giới này như thế nào, còn

chưa quay mà!”

Lương Yên: "... . . ."

Kịch bản của “Tiên Quân động lòng người” quả thực vô cùng trong sáng.

Cảnh hôn chỉ có một lần duy nhất lúc Tiên Quân không thể kìm nổi lòng mình kia, còn cảnh giường chiếu? Hoàn toàn phải dựa vào sự tưởng tượng phong phú của khán giả rồi.

Nhất là quá trình “tạo ra” tiểu Tiên Quân.

Sau khi Tiểu yêu nữ bị Tiên Quân mang về thiên cung một thời gian mới nghi ngờ mình đang mang thai, Tiểu Tiên Quân cũng được “tạo ra” trong lúc Tiên Quân và Tiểu yêu nữ động phòng ở trên thiên cung. Cảnh giường chiếu trong nguyên tác vốn dĩ là Tiên Quân nửa ép buộc nửa chiều chuộng với Tiểu yêu nữ đã tuyệt vọng với mình, rõ ràng là một cảnh giường chiếu vô cùng ướt át nhưng lại ngược tâm ngược thân không thôi. Tuy nhiên biên kịch lại quyết định xóa bỏ cảnh giường chiếu này của hai người đi, thậm chí còn không đề cập đến nó, cho nên đến lúc phát sóng có thể sẽ khiến có người xem cảm thấy khó hiểu tại sao Tiểu yêu nữ lại mang thai. Giống như lần đầu tiên chỉ ôm người vào phòng ngủ rồi ống kính máy quay đột ngột chuyển sang hình ảnh ngọn đèn còn tạm chấp nhận được, còn lần này thì ngay cả cơ hội để cho khán giả phát huy trí tưởng tượng của mình cũng không có.

Khương Mộc cảm thấy hơi xấu hổ với cô trợ lý nhỏ trong đầu mỗi ngày đều nghĩ đến những chuyện không đâu, vỗ nhẹ vào đầu Bành Bành: “Cả ngày chỉ biết nghĩ đến những chuyện này, nếu quay mấy cảnh đó thì sao có thể vượt qua được kiểm định?”

“Vậy chẳng phải những mong chờ của đám fan nguyên tác như chúng em thất bại cả sao a a a đừng gõ đầu em...” Khương Mộc và Bành Bành lại quần quýt lấy nhau.

Lục Lâm Thành ôm diễn viên nhí đi về phía Lương Yên.

Mẹ của đứa nhỏ cũng đi theo ở phía sau, giờ máy ảnh lên mỉm cười với cô.

Lục Lâm Thành: “Ba người chúng ta chụp chung một tấm đi.”

Lương Yên “ừ” một tiếng, đi đến đứng bên cạnh Lục Lâm Thành, nắm lấy bàn tay nhỏ nhắn của diễn viên nhí, chờ mẹ của nhóc con bấm nút chụp.

“Nói lời tạm biệt với Lục ca ca vào Yên tỷ tỷ nào.” Mẹ diễn viên nhí chụp ảnh xong, đón lấy con mình từ trong tay Lục Lâm Thành.

“Lục ca ca, Yên tỷ tỷ, tạm biệt.” Diễn viên nhóc vẫy vẫy cánh tay nhỏ mập mập.

“Tạm biệt.” Lương Yên cũng vẫy vẫy tay với nhóc con.

Diễn viên nhí được mẹ ôm đi, Lương Yên nhìn sang Lục Lâm Thành.

Gọi cô một tiếng tỷ tỷ còn nói được nhưng rõ ràng phải gọi Lục Lâm Thành là chú mới đúng.

Lục Lâm Thành thấy Lương Yên đang nhìn mình: “Sao vậy?”

Về mặt Lương Yên hết sức khinh bỉ: “Người ta gọi anh một tiếng Lục ca ca mà anh còn mặt dày tỏ vẻ đồng ý như vậy sao?”

Lục Lâm Thành nghe được lời cô nói thì hơi nhú mày, anh vẫn chưa đến ba mươi tuổi, ở trong giới nam diễn viên vẫn còn rất trẻ, thế nhưng một tiếng “Lục ca ca” rõ ràng lại khiến Lương Yên không phục.

Lục Lâm Thành mỉm cười: “Nếu như sau này đi quảng bá phim đứng chung một sân khấu thì sẽ để cho đứa nhỏ gọi anh là chú Lục được chưa.”

Lương Yên gật đầu: “Cái này còn tạm được.”

Lục Lâm Thành: “Gọi em là Yên tỷ tỷ.”

Lương Yên tiếp tục gật đầu: “Dĩ nhiên rồi.”

Lục Lâm Thành đột nhiên xoay người lại đối mặt với Lương Yên, lúc này khoảng cách giữa hai người rất gần.

Lương Yên không thể không ngửa người ra phía sau: “Anh muốn làm gì?”

Lục Lâm Thành trêu chọc: “Vậy Yên tỷ tỷ, lúc nào thì em mới gọi anh một tiếng chú Lục đây?”

Lương Yên: “... Đi chết đi.”

Lục Lâm Thành mỉm cười, sau đó hỏi Lương Yên lúc nào sẽ quay lại thành phố B, bọn họ sẽ đi cùng một chuyến máy bay.

Lương Yên nhú mày nhìn chăm chăm vào anh: “Chẳng lẽ anh không biết phải tránh hiềm nghi à?”

Cô hất cằm lên nói tiếp: “Không phải đã nói hai chúng ta chỉ có thể là quan hệ không thể lộ ra ngoài ánh sáng rồi sao?”

Mấy chữ “không thể lộ ra ngoài ánh sáng” hoàn toàn khiến cho Lục Lâm Thành đứng tim.

** **

Lục Lâm Thành quay trở lại thành phố B trước, Lương Yên đáp

chuyến bay phía sau anh.

Lúc Lục Lâm Thành xuống máy bay quyết định đi ra từ lối VIP, còn Lương Yên trước đó đã thông báo cho fan hâm mộ mã số chuyến bay, có một số fan sẽ đến sân bay đón cho nên cô quyết định đi ở lối đi phổ thông.

Các Nanh sói đã chờ đợi trước cửa rất sớm.

Hôm nay fan hâm mộ đến đây rất nhiều, lúc nhìn thấy Lương Yên đi ra từ trong lối ra sân bay bọn họ đã bắt đầu tỏ ra phấn khích từng bừng, có hai người không thể kiềm chế được rất muốn hét lên nhưng âm thanh vừa phát ra ngoài lại phải cố gắng nuốt trở về.

Tiếng hét đột ngột kìm nén khiến cho tất cả mọi người có mặt ở đây đều không khỏi nở nụ cười.

Lương Yên cũng cười theo.

Bởi vì trước đó Khương Mộc nhận được điện thoại của fan hâm mộ đã nói muốn đến đón người cũng được, nhưng cần phải tôn trọng các hành khách khác trong sân bay, nhất định phải giữ trật tự nơi công cộng và chú ý an toàn, trong lúc di chuyển không được chen lấn xô đẩy nhau, cũng không được hét lớn ồn ào đến người xung quanh.

Bây giờ xem ra các Nanh sói đều rất nghe lời.

Lương Yên vô cùng vui vẻ, vì muốn ở lại cùng với fan lâu hơn một chút nữa nên cố ý đi rất chậm, thỉnh thoảng còn cười cười nói nói trò chuyện trả lời với fan. Các Nanh sói cũng ngoan ngoãn đi theo bên cạnh cô tiếp tục giơ cao điện thoại chụp ảnh hay quay video lại.

Lúc gần ra đến cửa, có fan hâm mộ mở miệng hỏi cô có thể ký tên cho bọn họ được không.

Lương Yên sáng khoái đồng ý.

Lúc ký tên còn lộn xộn hơn vừa rồi rất nhiều, tất cả mọi người ai nấy đều giơ quyển sổ nhỏ đưa đến trước mặt Lương Yên, sau khi nghe Khương Mộc kêu hai tiếng đừng chen chúc rồi mới yên tĩnh trở lại.

Mọi người vây Lương Yên vào giữa, những quyển sổ nhỏ khác nhau từng cái từng cái không ngừng đưa đến trước mặt cô.

Lương Yên cầm bút ký tên, kiên nhẫn ký tặng cho fan.

Lại một quyển sổ khác được đưa đến, Lương Yên tiện tay cầm lấy, khác với những người hâm mộ khác sẽ đứng bên cạnh chờ cô ký xong rồi lập tức cầm về, nhưng bàn tay của người này lại đột nhiên men theo mép quyển sổ đi xuống nắm chặt lấy tay Lương Yên.

"Lương Yên anh muốn làm bạn trai của em."

Tay mình đột nhiên bị người ta nắm chặt, Lương Yên ngẩng đầu nhìn lên thì thấy dáng vẻ thô bỉ của gã đàn ông phía trước.

Gã nắm chặt tay Lương Yên, dáng vẻ tựa như không có ý định buông ra, vừa cầm vừa cười hì hì nói: "Lương Yên anh rất yêu em."

"Được rồi, được rồi." Có người hâm mộ đẩy gã ra ngoài.

Khương Mộc cũng lập tức đưa tay ngăn cản.

Lương Yên nhìn thấy cánh tay khiến người khác buồn nôn kia đang nắm chặt lấy tay mình, nhúu mày.

Cô đột nhiên cầm ngược lại bàn tay của gã đàn ông thô bỉ đó.

Gã bị ồ ạt dường như không thể ngờ được Lương Yên vậy mà lại chủ động nắm tay mình, ngăn người trong chốc lát, dáng vẻ tựa như không biết nên làm gì bây giờ.

Dưới ánh mắt khiếp sợ của gã, Lương Yên cười lạnh một tiếng, sau đó bắt lấy ngón út, dùng sức tách ra về phía sau.

“A a a a a...”

Tiếng gào thét tảm thiết như mổ heo của gã đàn ông bị ối vang vọng khắp cả đại sảnh sân bay.

Chương 72

Tiếng nước chảy rào rào không ngừng vang lên.

Lương Yên rửa sạch xà phòng trên tay, nhìn bàn tay nhỏ nhắn trắng trẻo lại vô thức nghĩ đến cảnh tượng gã đàn ông thô kệch kia nắm chặt lấy tay mình không buông lúc nãy.

Một cảm giác buồn nôn lập tức trào dâng trong lồng ngực, cánh tay nổi một lớp da gà, cô không nhịn được lại mở nước rửa tay một lần nữa.

“Nếu còn cứ tiếp tục rửa nữa thì da cô sẽ không chịu nổi đâu.”
Khương Mộc đứng bên cạnh nhìn Lương Yên đã rửa đi rửa lại nữa tiếng đồng hồ, cuối cùng vẫn không nhịn được nhắc nhở.

Lương Yên rửa xong lần này cuối cùng cũng chịu dừng lại, lau khô rồi bôi một ít kem dưỡng da hương hoa nhài lên trên tay.

Một fan hâm mộ nào đó đã đăng video ghi lại sự cố ở sân bay lên mạng, “Lương Yên bị bàn tay heo sàm sỡ” nhanh chóng lọt vào hot search.

Trong video dài khoảng hai mươi giây kia, bàn tay tốt bụng muốn ký tên cho fan hâm mộ của Lương Yên đã bị gã đàn ông thô bỉ bắt được, hắn vừa nhân cơ hội vuốt ve mu bàn tay Lương Yên vừa cười hì hì nói “Lương Yên anh yêu em”, chỉ thấy Lương Yên ngẩng đầu lên nhìn gã một cái, sau đó cười lạnh cầm ngược lại bàn tay heo ghê tởm kia, nắm chặt ngón út dùng sức vặn ngược ra phía sau.

Fan hâm mộ đăng video này lên vốn dĩ chỉ muốn nói là hôm nay trong lúc các fan ra sân bay đón thần tượng của mình đã xảy ra chuyện ngoài ý muốn, hỏi gã đàn ông này rốt cuộc là người của nhóm nhỏ nào, tại sao trong Nhanh sói tụ hội lại có thể có một gã fan ghê tởm đến thế này? Kết quả video ấy lập tức thu hút sự chú ý của fan mấy nữ nghệ sĩ khác, rồi nhận ra được người này căn bản không phải là fan gì cả mà chỉ là một gã biến thái mỗi ngày chờ chực ở trong sân bay giả làm fan để sờ sẫm nghệ sĩ mà thôi.

Đúng vậy, các fan hâm mộ chân chính bảo vệ thần tượng của mình còn không đủ, hận không thể nâng thần tượng bảo bọc kín kẽ trong lòng bàn tay, sao có thể cố ý chạy đến sờ sẫm người ta cơ chứ.

Sau khi bắt được bàn tay Lương Yên, đầu ngón tay gã biến thái kia còn nhẹ nhàng vuốt ve ở trên bàn tay cô tựa như đang cảm nhận cái cảm xúc tuyệt vời mà da thịt trơn bóng mang lại, hoàn toàn khác biệt một trời một vực với cái nắm tay bình thường của các fan.

Một số nữ nghệ sĩ tuyến trên khác cũng đã từng bị cái gã đàn ông thô bỉ trong video này mượn việc ký tên để nhân cơ hội sờ tay, nhưng phần lớn trong số họ chỉ có thể lúng túng giượng cười rồi lập tức né tránh, ngược lại Lương Yên lại rất ngẫu, trực tiếp lấy bạo lực để trị bạo lực, ăn miếng trả miếng cho gã biến thái kia một đòn trí mạng.

Vặn ngược ngón tay út chính là thủ thuật phòng thân thường dùng của phái nữ, lấy cái mạnh nhất của mình tấn công vào chỗ yếu ớt nhất của đối phương, thông thường thủ thuật này có thể tạo ra được hiệu quả bốn lạng đẩy được ngàn cân rất tốt, chỉ cần nghe thấy tiếng kêu gào thảm thiết của gã đàn ông kia thôi cũng đã biết hắn ta chắc chắn bị đau không nhẹ.

Video Lương Yên dùng bạo lực để trị bàn tay heo xấu xa lập quét sạch internet.

[Lương Anh Tuấn đẹp trai quá đi! Với mấy bàn tay heo ghê tởm kia

tuyệt đối không thể dễ dàng buông tha như vậy!]

[Mẹ kiếp, cái gã biến thái thô bỉ này trước kia cũng đã từng dâm loạn với thần tượng của tôi ở sân bay rồi, cuối cùng hôm nay cũng đã báo được thù, cảm ơn Lương Yên!]

[Tại sao loại đàn ông biến thái như thế này không chết hết đi chứ!]

[Phái nữ chúng ta phải bảo vệ bản thân thật tốt!]

[Ha ha ha ha chắc chắn gã biến thái kia sẽ không thể ngờ được trước kia Lương Yên đã từng là một vận động viên cử tạ đâu, hôm nay đá phải tám sắt rồi, sung sướng quá!]

[Tất cả mọi người hãy nhớ kỹ dáng vẻ tên biến thái này đi, lần sau nếu còn gặp ở sân bay nữa thì gặp một lần đánh một lần.]

[Gặp một lần đánh một lần +1]

Dĩ nhiên những tin tức như thế này vẫn luôn không thể thiếu những Thánh mẫu phía dưới.

[Không phải chỉ là sờ tay một cái thôi sao, có cần thiết phải làm đến bước này không?]

[Còn đến mức bẻ gãy đầu ngón tay của người ta nữa, quả thực quá tàn nhẫn.]

[Ngộ nhớ hẳn thực sự là fan của Lương Yên thì sao, chỉ nắm tay một cái đã bị vặn ngược ngón tay, quá tổn thương trái tim người hâm mộ rồi, chẳng lẽ ngay cả chạm vào Lương Yên cũng không thể sao?]

Các fan hâm mộ cũng mạnh mẽ đáp trả không chút nể nang gì:

[Không phải tôi chỉ mắng cô một câu ngu xuẩn thôi sao, cô tức cái

gì, có cần thiết phải thế không?]

[Lương Yên nhà tôi chỉ cần tung một nắm đấm cũng có thể khiến một số người nào đó bị thiếu năng trí tuệ đấy, cái này cũng rất tàn nhẫn đấy, có muốn thử một lần không?]

[Fan của Lương Yên bày tỏ tuyệt đối sẽ không bao giờ nắm tay Yên Yên trong trường hợp Yên Yên không muốn, nhưng hành động này rõ ràng là đang động chạm chân tay có ý đồ chằm mút . Yên Yên đã bắt tay với rất nhiều fan của mình sao có thể bảo chạm một chút cũng không thể chạm được.]

Có thể nói hành động của Lương Yên không chỉ vì một mình cô mà còn xả giận cho tất cả những nghệ sĩ đã từng bị gã biến thái này sàm sỡ, kết quả lại làm tăng thêm độ thiện cảm của các fan mấy nhà kia về chính mình, trở thành tiểu đầu tường của bọn họ.

** **

Sau khi quay xong bộ phim truyền hình “Tiên Quân động lòng người” Lục Lâm Thành bước vào giai đoạn tuyên truyền cho bộ phim điện ảnh mới “Ám dạ hành” mà anh đóng vai chính. Lương Yên cũng đã đàm phán xong tác phẩm tiếp theo của mình, cách thời gian khai máy chính thức còn hơn một tháng nữa, cô đã quay liên tục hai bộ phim “Nhân Tâm” và “Tiên Quân động lòng người” nên trong một tháng này cô chủ yếu dùng để nghỉ ngơi lấy lại sức, thỉnh thoảng chụp quảng cáo rồi tham gia vào một vài talkshow giao lưu gì đó.

“Ám dạ hành” là tác phẩm đầu tiên được công chiếu của Lục Lâm Thành sau khi ly hôn rồi lại theo đuổi vợ cũ, kết cấu trong fandom rung chuyển hỗn loạn cộng thêm việc hạ phạm tham gia vào một bộ phim truyền hình cổ trang thần tượng, ý nghĩ của nó không phải là chuyện đùa, người trong nghề hay bên ngoài đều nhìn chăm chăm theo sát vô cùng chặt chẽ.

Rốt cuộc danh hiệu ông hoàng phòng bán vé vẫn còn ở đó nữa

không, rốt cuộc người xem có còn muốn mua vé xem phim của anh nữa không, Lục Lâm Thành có còn là Lục Lâm Thành nữa không, thành bại sẽ được quyết định trong chính bộ phim này.

“Ám Dạ Hành” kể về câu chuyện của những chàng Cẩm y vệ luôn đấu tranh giữ vững chính nghĩa trong sự thối nát nơi chốn quan trường cuối thời nhà Minh, ngay khi tấm poster tuyên truyền của Lục Lâm Thành vào vai Cẩm y vệ được công bố, dáng người cao lớn trong bộ Phi Ngự Phục* lập tức làm điên đảo không ít trái tim phái nữ.

(*Là trang phục của lực lượng Cẩm y vệ nhưng chỉ có "Đường Thượng Quan" trong một đơn vị Cẩm Y Vệ (cấp trưởng quan có hàm cao tương ứng với người đứng đầu nha môn) mới được mặc Phi Ngự Phục mà cũng chỉ mặc trong các thời điểm thích hợp như xuất hiện trong các lễ nghi bảo vệ hoàng gia.)

Nhưng cũng có người châm biếm bảo Lục Lâm Thành chắc có lẽ cũng chỉ còn dư lại gương mặt đó nữa mà thôi, suốt ngày chỉ biết nói chuyện yêu đương dây dưa mập mờ với người vợ cũ của mình đến mức fan nc* cũng đã chạy nhiều như thế để xem ai còn đến rạp xem phim của anh nữa.

(*Fan nc là một ngôn ngữ mạng chỉ những fan khuyết tật não, thiếu lý trí...)

Các bộ phim điện ảnh cùng ra rạp trong khoảng thời gian này còn có một bộ phim hành động Hollywood và một bộ hài kịch gia đình trong nước khác, rõ ràng “Ám dạ hành” không hề chiếm ưu thế gì nổi bật. Thậm chí có tài khoản marketing còn phỏng đoán bộ phim này chắc chắn sẽ là một bom xịt lớn nhất trong con đường diễn xuất của Lục Lâm Thành, sự nghiệp thuận buồm xuôi gió thẳng tiến lên đỉnh cao này của hắn cũng nên đến thời kỳ lao xuống dốc rồi.

Làm gì có người nào mà tất cả các bộ phim của anh ta tham gia nếu không phải là bùng nổ phòng bán vé thì cũng là rinh được giải

thường trong các liên hoan phim lớn nhỏ về tay mình cơ chứ, Lục Lâm Thành cũng nên ném tử mùi vị thất bại một lần đi.

Lần này ngay cả Lương Yên cũng vô cùng căng thẳng khẩn trương.

Nếu như bộ phim điện ảnh kia của Lục Lâm Thành trở thành bom xịt thật phải làm sao bây giờ, một người chưa từng trải qua cảm giác thất bại như anh có thể nào sẽ không thể gượng dậy được mà nản chí đi nhảy lầu không?

Nhưng với vấn đề lần này phản ứng của người trong cuộc Lục Lâm Thành ngược lại lại rất bình tĩnh, phẳng phất như những tin tức chỉ mang tính chất suy đoán làm xáo trộn của người ngoại giới kia không liên quan gì đến anh vậy, tâm trạng tốt đến lạ thường, ngay cả bài viết Weibo tuyên truyền cho bộ phim cũng chỉ đăng đúng một bài.

Lúc đầu Lương Yên cũng muốn đăng một bài viết tuyên truyền cho bộ phim của Lục Lâm Thành, nhưng sau khi ngẫm nghĩ lại vẫn không làm thì hơn.

Nếu như cô làm như vậy chẳng phải là đang thừa nhận người đàn ông không thể lộ ra ngoài ánh sáng kia cho tất cả mọi người xem sao?

Lương Yên nhìn dáng vẻ bình tĩnh của Lục Lâm Thành quả thực không thể nhìn được nữa, mở miệng hỏi: “Anh thực sự không lo lắng chút nào sao?”

Lục Lâm Thành: “Không sao. Nếu như là trước kia có lẽ sẽ có đấy, nhưng bây giờ thì không.”

Lương Yên: “Hả?”

Lục Lâm Thành cười cười: “Những giải thưởng muốn nhận cũng nhận được rồi, nên kiếm tiền cũng đã kiếm đủ rồi.”

Lương Yên nghe xong những lời này chỉ biết im lặng dựng ngón giữa lên với anh.

Làm ra vẻ! Vô sỉ! Cô còn chưa được đóng bộ phim điện ảnh nào đâu!

Trong ngày công chiếu phim hôm đó, Lương Yên đã mua cả ba vé của ba bộ phim được ra rạp trong cùng một thời gian.

Buổi sáng chính là bộ phim hành động Hollywood, Lương Yên vừa xem đoạn mở đầu còn chưa đầy nửa tiếng đã ngủ quên mất, hai mươi phút cuối cùng lại bị âm thanh đinh tai nhức óc lúc đánh đại boss làm tỉnh giấc, sau khi ngủ dậy dụi dụi mắt một cái rồi tiếp tục xem thì phát hiện vẫn có thể hiểu đại khái được toàn bộ câu chuyện.

Nhưng nội dung cốt truyện của những bộ phim thuộc thể loại siêu anh hùng đánh Boss như thế này lại tương đối đơn giản, các khán giả vào rạp chiếu phim chủ yếu là để thưởng thức các hiệu ứng đặc biệt, hiệu ứng của bộ phim này quả thực được ê kíp xây dựng không tệ, xem như là phù hợp với giá vé.

Bộ phim buổi chiều Lương Yên đến rạp xem chính là bộ hài kịch về gia đình kia, từ đầu đến cuối ngồi dưới ôm một ông bắp rang vừa ăn vừa cười. Vì là một bộ phim hài nên không thể thiếu được các tình tiết yếu tố gây cười, chỉ là hầu hết các yếu tố đó đều có vẻ hơi nhàm chán khuôn sáo, diễn hình cho một bộ phim chỉ để giải trí giết thời gian mà thôi.

“Ám dạ hành” của Lục Lâm Thành được công chiếu vào buổi tối, Lương Yên cố ý mua suất vé ra mắt.

Hai bộ phim được chiếu vào ban ngày là cô đi xem một mình, đến tối không biết Lục Lâm Thành đã trúng gió gì mà lại muốn đi xem phim cùng cô, Lương Yên sợ bị người khác nhận ra, cố ý mua chỗ ngồi ở một góc xó xỉnh phía sau cùng.

Khác với số lượng khán giả ít ỏi vào ban ngày, người đến rạp chiếu phim vào buổi tối rõ ràng nhiều hơn rất nhiều, buổi công chiếu lần đầu tiên của “Ám dạ hành” gần như hết chỗ.

Bộ phim vẫn chưa đến giờ mở màn, Lương Yên cố ý kéo vành mũ lưỡi trai trên đỉnh đầu xuống, khẽ rút người về phía trong thành ghế.

“Hai bộ phim được chiếu trong ngày em đều đã xem cả rồi, không phải đặc biệt chạy đến đây chỉ xem phim của anh đâu.”

Lục Lâm Thành “Ừ” một tiếng: “Anh biết.”

“Sớm biết anh cũng muốn đến thì em đã đặt bao trước cả rạp này rồi.” Lương Yên lẩm bẩm, một mình cô đi xem còn được, cho dù bị phát hiện ra thì cùng lắm cũng chỉ là Lương Yên đến rạp chiếu phim xem một bộ phim nào đó thôi, nhưng hai người cùng đi lại rất nguy hiểm, nếu như có người nhận ra chắc chắn sẽ rất rắc rối.

Lục Lâm Thành đáp: “Lần sau em có thể đặt bao trước cả rạp mà.”

Lương Yên lại quay đầu nhìn sang người đàn ông bên cạnh: “Anh không cần phải tham gia lễ ra mắt phim à?”

Lục Lâm Thành đưa bắp rang cho Lương Yên: “Đã đi vào buổi chiều rồi, em ăn không?”

“Không ăn, để nó cách xa em một chút, đừng dụ dỗ em nữa.” Lương Yên đẩy túi bắp rang trong tay Lục Lâm Thành ra xa, những đồ ngọt có hàm lượng calo cao như thế này nếu ăn một ít vào ban ngày thì không sao, nhưng ăn vào ban đêm quả thực là một tội ác không nên làm.

Lục Lâm Thành cười cười.

Hai người đang nói chuyện, ánh đèn trong rạp chiếu phim bỗng

nhiên tối sầm lại, bộ phim chính thức được bắt đầu.

Không giống như phần mở màn trong các bộ phim điện ảnh khác, “Ám dạ hành” được mở đầu bằng một trận mưa lớn.

Tiếng mưa rơi rào rào khiến tâm trạng của trong lòng khán giả vẫn còn một chút xao động lập tức trở nên tĩnh lặng, sự chú ý nhanh chóng tập trung vào trên màn hình lớn.

Trong màn mưa xối xả như trút nước, Lục Lâm Thành trong vai chàng Cẩm y vệ Lâm Tu xuất hiện. Phần mở đầu đã là một cảnh đánh nhau hấp dẫn gay cấn, Lâm Tu và một người áo đen che mặt đang so chiêu với nhau trong cơn mưa, đi đôi với nhạc nền và tiếng trống dồn dập khẩn trương, hai người từng chiêu từng chiêu giật gân mao hiểm, cuối cùng vẫn là Lâm Tu tung ra một cước giành được lợi thế, người áo đen vội vàng bỏ chạy mất dạng.

Người mặc áo đen đã chạy trốn nhưng Lâm Tu cũng không đuổi theo mà xoay người quay trở lại một góc xó xỉnh, nơi đó đặt một chiếc bọc đen, cũng chính là nguyên nhân khiến hắn và người áo đen kia đánh nhau.

Lâm Tu ôm chiếc bọc đội mưa đi đến dưới mái hiên che mưa, khẽ giữ sạch nước còn đọng lại trên người, lúc này mới nhẹ nhàng mở một góc bọc ra.

Tiếng khóc vang dội của đứa trẻ sơ sinh trong tả lót vang lên.

Lâm Tu ôm đứa trẻ sơ sinh đang khóc nỉ non trong lòng mình, ngẩng đầu nhìn lên ánh trăng sáng trong màn mưa lạnh lẽo, mỉm cười.

Đi đôi với một màn này, từng phụ đề của phần mở màn dần dần xuất hiện, lúc này bộ phim mới chính thức bắt đầu.

Những âm thanh răng rắc rắc rắc của khoai tây chiên và bắp rang thường thấy trong rạp chiếu phim cũng không có.

Bầu không khí vô cùng yên tĩnh.

Lục Lâm Thành nghiêng người nhìn sang Lương Yên đang nhìn chăm chăm vào màn hình lớn không chớp mắt, trong đồng tử đen nhánh phản chiếu ánh sáng rực rỡ.

“Ám dạ hành” dài tổng cộng một trăm mười phút.

Có lẽ những khán giả xem phim tối nay đi vào nhà vệ sinh cũng rất ít.

Nội dung chính của bộ phim thực ra cũng rất ngọt ngào kiêu chể, từ tận đáy lòng của chàng hiệp khách chính nghĩa kiên cường như Lâm Tu cảm thấy bất lực khi phải tận mắt nhìn thấy một triều đại đang trên đà suy vong và những người cầm quyền vô năng tham lam. Hắn không hề tham sống sợ chết nhưng ngay cả một cơ hội để cho hắn liều mạng cũng không thể tìm được. Những gì hắn phải đối mặt hàng ngày chỉ là những bản án chồng chất chưa được giải quyết cùng với lời dận dò đe dọa của “phía trên” nếu không biết tốt xấu thì hãy cẩn thận với cái đầu của mình.

Những tưởng rằng cảnh đánh nhau dưới màn mưa ở phần mở đầu bộ phim kia đã đủ đặc sắc nhưng không ngờ rằng mấy thước phim hành động tiếp theo từng cảnh từng cảnh lại càng thêm hấp dẫn lay động lòng người, chân thật đến mức mỗi khi đến hồi gay cấn lòng bàn tay Lương Yên cũng thấm ướt một lớp mồ hôi mỏng.

Ngoại trừ những phân cảnh hành động đánh nhau thì cảnh thoại trong phim cũng không tầm thường, xuyên suốt cả bộ phim gần như không có cảnh tình cảm nào, cảnh tình cảm duy nhất của nam chính Lâm Tu là với tiểu cô nương mà hắn thầm thương trộm mến. Một Lâm Tu bình thường ngay cả lúc bị thương cũng không thêm chớp mắt nhưng khi đối mặt với tiểu cô nương ấy, rõ ràng một câu thoại cũng không có thể nhưng cái cảm giác khẩn trương căng thẳng như xuyên thấu qua ánh mắt và mỗi một cảm xúc tinh tế được thể hiện

trên nét mặt đều khiến cho khán giả đang ngồi bên ngoài màn hình cũng có thể cảm nhận được. Cảnh quay này muốn đạt được hiệu quả tốt nhất thì phải hoàn toàn dựa vào kỹ năng diễn xuất tuyền vời của người diễn viên.

Kết thúc của bộ phim, Lâm Tu vì đã vạch trần tội ác đám nịnh thần mà lọt vào vòng vây trả thù của kẻ thù, hắn để cho người huynh đệ của mình kéo xe ngựa hộ tống nhân chứng đi trước còn bản thân một mình một người cầm Tú Xuân đao ngăn cản đám người muốn đuổi bắt. Một mình đối đầu với thiên quân vạn mã chém giết đầm máu, cuối cùng sau khi nhìn thấy người huynh đệ ra hiệu đã thả bỏ câu đưa tin mới yên tâm cười một tiếng, sau đó cả người âm vang ngã vào trong vũng máu, lúc này mới nhắm mắt xuôi tay.

Có tiếng khóc nức nở loáng thoáng vang lên trong rạp chiếu phim.

Lục Lâm Thành cũng nghe thấy tiếng khóc nức nở truyền đến bên cạnh chỗ ngồi của mình.

Lương Yên đang cảm động đến bật khóc.

Bộ phim đã kết thúc, trên màn hình đang phát khúc cuối kèm theo tên từng diễn viên tham gia lần lượt xuất hiện.

Có hai cô gái đã nhào vào trong ngực bạn trai mình bật khóc thành tiếng.

Để tránh việc sau khi phát xong khúc cuối ánh đèn trong phòng được bật bên hai người sẽ bị nhận ra, nhân dịp đang còn tối Lục Lâm Thành lặng lẽ kéo Lương Yên đi trước.

Hai người cúi đầu hóp eo tựa như hai chú mèo đi thẳng ra khỏi phòng chiếu phim, suốt cả dọc đường vẫn luôn khiếm tốn, cuối cùng an toàn ngồi vào trong xe mới cởi mũ ra.

Lục Lâm Thành đang thắt dây an toàn, đột nhiên phát hiện Lương

Yên vẫn còn đang khóc.

Lúc còn ở trong rạp chiếu phim Lương Yên không dám khóc to, trên đường đi đến bãi giữ xe phải cố gắng kìm nén không thể khiến người khác chú ý, cuối cùng bây giờ cũng đã được ngồi trong xe, trong đầu chỉ toàn là hình ảnh Lâm Tu ngã xuống vũng máu anh dũng hi sinh, càng nghĩ càng cảm thấy đau lòng, rốt cuộc không thể nhịn được nữa, hu hu bật khóc thành tiếng.

Lục Lâm Thành giật nảy mình, vội vàng rút khăn giấy lau nước mắt nước mũi cho Lương Yên: “Đừng khóc nữa.”

Lương Yên càng khóc càng đau lòng, giống hệt như hai cô gái nhào vào trong ngực bạn trai gào khóc lúc nãy: “Lâm Tu hu hu hu, Lâm Tu hấn chết rồi hu hu hu hu...”

"Hấn chết. . . Hấn chết vì muốn bảo vệ người khác hu hu hu..."

Bước đầu tiên trong quá trình học diễn xuất chính là xem và học tập khả năng diễn xuất của người khác, từ lúc Lương Yên bước chân vào đại học đã từng xem rất nhiều bộ phim truyền hình và điện ảnh xuất sắc, ngày thường đều rất dễ buồn ngủ, đã lâu lắm rồi cô không chăm chú tập trung tinh thần xem hết một bộ phim rồi sau khi xem xong còn khóc đến mức không thể ngừng lại thế này.

Lục Lâm Thành dường như cũng không biết phải dỗ dành Lương Yên như thế nào.

Anh suy nghĩ một lát, như đang nghĩ đến điều gì đó, đột nhiên nghiêng người về phía trước, đặt tay lên gáy cô để cô quay đầu lại nhìn mình: “Em nhìn anh đi.”

“Hả?” Lương Yên hai mắt ngấn lệ mông lung, đáp một tiếng, quay đầu lại nhìn anh.

Lục Lâm Thành mặt đối mặt với Lương Yên: “Em nhìn mặt anh đi,

Lâm Tu chưa chết, không phải hắn đang ở trước mặt em đây sao?”

Lương Yên lập tức ngừng khóc, ngẩn người nhìn chằm chằm vào khuôn mặt đẹp trai của Lục Lâm Thành.

Rốt cuộc đây là phúc lợi cực phẩm sau khi xem xong phim gì vậy hu hu hu.

Chương 73

Buổi công chiếu đầu tiên của “Ám dạ hành” kết thúc, sự trông mong của những người trong ngành ngoài ngành từ lúc tuyên truyền đến nay cuối cùng cũng đã có kết quả:

Ba ba của bạn vẫn là ba ba của bạn, Lục Lâm Thành vẫn là Lục Lâm Thành.

Xét về những phân cảnh hành động đánh nhau trong phim, nam diễn viên có thể diễn được các cảnh đánh nhau xuất thần đến vậy trong giới giải trí này đã ít lại càng thêm ít. Ngoại hình của nam diễn viên hành động phần lớn đều rất bình thường, mà Lục Lâm Thành lại là một trong số ít diễn viên sở hữu tướng mạo vóc dáng cao lớn đẹp trai nam tính nhất và khí chất hơn người ấy, vì thế chẳng trách anh có thể đứng trên đỉnh vinh quang trong ngành công nghiệp giải trí khắc nghiệt này.

Còn có các cảnh thoại trong “Ám dạ hành”, hầu hết các nam diễn viên thực hiện mấy cảnh quay võ thuật tốt thì cảnh thoại lại yếu hơn, nhưng cảnh thoại của Lục Lâm Thành vẫn đạt mức tiêu chuẩn của một ảnh đế như cũ, mỗi một biểu cảm đều được gọt giũa tinh chế tỉ mỉ vì nhân vật. Đôi lúc kỹ năng diễn xuất của diễn viên tốt hay dở không chỉ phụ thuộc vào sự hướng dẫn dạy bảo của đạo diễn mà còn phải xem thiên phú của người đó, nếu có thiên phú về lĩnh vực này, có người cả đời hâm mộ cũng không thể nào đạt đến được.

Dưới sự đánh gióng kìm từ hai phía của bộ phim hành động Hollywood hiệu ứng đặc biệt và bộ hài kịch về đề tài gia đình kia nên tỷ lệ suất chiếu “Ám dạ hành” trong chuỗi rạp chiếu phim thực ra cũng không được cao như mong đợi, nhất là khi so sánh với những

bộ phim điện ảnh trước kia của Lục Lâm Thành, nhưng tỷ lệ khán giả đến rạp và doanh thu phòng vé lại cao ngất ngưỡng. Dần dần, danh tiếng sau buổi đầu công chiếu đã bắt đầu chậm rãi lên men trên khắp internet, những lời khen ngợi tựa như nước thủy triều, đây chỉ mới là khúc dạo đầu cho một bom tấn thực sự.

Vì thế bắt đầu từ ngày hôm sau, tỷ lệ suất chiếu “Ám dạ hành” trong chuỗi rạp chiếu phim mỗi ngày một tăng lên, doanh thu phòng vé lại càng là nước lên thì thuyền lên*. Các chuyên gia trong ngành cũng đồng loạt dự đoán doanh thu phòng vé của bộ phim này còn tăng lên nữa, cuối cùng sẽ khóa chặt top ba phòng vé hàng đầu trong năm nay. Cứ như vậy một bộ phim võ hiệp với khúc nhạc dạo đầu hơi tối màu đã vượt qua nhiều bộ phim bom tấn Hollywood khác trở thành một sản phẩm điện ảnh trong nước hấp dẫn cho kỳ lễ Quốc Khánh và tết Nguyên Đán.

(*Nước lên thì thuyền lên: Chỉ sự vật phát triển thì những gì tùy thuộc vào nó cũng phát triển theo.)

Ngoại trừ phòng vé thì danh tiếng của “Ám dạ hành” trên các trang web và diễn đàn đánh giá phim lớn có uy tín cũng cao chót vót.

[Rất hiếm khi được xem một bộ phim võ hiệp trong nước có chất lượng tốt như thế này, các tình tiết logic chặt chẽ, cảnh đánh nhau đặc sắc hấp dẫn, hình ảnh đẹp dễ tinh xảo, ánh mắt chọn kịch bản của Lục Lâm Thành quả nhiên không tệ chút nào.]

[Đạo diễn đã tạo ra những cảnh quay vô cùng đắt giá, mỗi một biểu cảm và động tác của Lục Lâm Thành trong phim đều rất đáng được nghiên ngẫm suy nghĩ, xứng đáng trở thành một bom tấn màn ảnh rộng.]

[Tất cả mọi thứ trong phim từ trang phục, đạo cụ diễn xuất, binh khí đều đã được nghiên cứu vô cùng tỉ mỉ. Nam diễn viên chính vừa rút đao ra một cái lập tức khiến cho khán giả như trở lại trong những năm tháng hỗn loạn cuối thời nhà Minh đó, kỹ năng diễn xuất của

Lục Lâm Thành ở dòng phim điện ảnh có thể nói là rất tuyệt vời, cảnh thoát hay cảnh đánh nhau đều vô cùng hoàn hảo, động tác rút đao ra gây ấn tượng mạnh trong lòng khán giả, bộ phim này chắc chắn sẽ trở thành một kiệt tác nghệ thuật để đời trong sự nghiệp diễn xuất của anh ấy.]

Nhưng phần lớn các bình luận phim bên dưới lại không nghiêm túc đánh giá về khía cạnh văn học và nghệ thuật như thế, có thể thấy những khán giả đã từng xem phim bộc lộ tình cảm của mình tương đối nhiều.

[Mẹ kiếp, mẹ kiếp, rốt cuộc Lục Lâm Thành đang sở hữu giá trị nhan sắc thần tiên, kỹ năng diễn xuất thần tiên gì vậy hu hu hu, tôi khô máu!]

[Lúc xem đến hình ảnh cuối cùng Lâm Tu ngã vào trong vũng máu suýt nữa tôi đã bật khóc thành tiếng trong rạp chiếu phim đấy, kỹ năng diễn xuất của Lục Lâm Thành thực sự rất tốt, chuyển phần chuyển phần!]

[Mẹ nó, thậm chí Lâm Tu ca ca và tiểu tỷ tỷ kia còn chưa nói với nhau được hai câu, đừng nói với tôi là Lâm Tu cho đến chết vẫn còn là một xử nam đấy nhé hu hu hu thật đau lòng.]

[Xử nam gì ở đây! Nghiêm túc một chút đi!]

[Lúc đầu sau khi anh ấy dây dưa không dứt với Lương Yên tôi đã vượt tường rồi, nhưng bây giờ xem xong bộ phim này tôi lại có ý định leo về, làm fan của Lục Lâm Thành thực sự rất có cảm giác thành tựu.]

[Cho nên rốt cuộc kiếp trước Lương Yên đã làm chuyện gì tốt mà kiếp này có thể kết hôn với Lục Lâm Thành cơ chứ, sau khi ly hôn rồi còn được anh theo đuổi lại. Ghen tị.jpg.))]

[Xu hướng tăng cao của doanh thu phòng vé này thực sự quá khủng]

khiếp, nhưng mà một bộ phim hay như thế này phòng bán vé cao cũng phải thôi, để vả cho nát mặt những suy đoán của đám anti lúc trước khi bộ phim còn chưa được công chiếu.]

[Nói thật, trong Nanh sói tụ hội của fan Lương Yên vẫn luôn không chào đón Lục Lâm Thành, nhưng nghe người khác review tốt như vậy lại không nhịn được mua vé xem phim này, sau khi xem phim xong, tôi... Tôi cảm thấy hình như mình đã mở lòng chào đón Lục Lâm Thành hơn một chút rồi...]

[Thực ra fan của Lương Yên sau khi xem phim xong cũng...]

Trong đêm công chiếu của “Ám dạ hành” hôm đó, trong diễn đàn Super Topic của “Cặp vợ chồng năm phút” tiền thân là “Cặp vợ chồng sơn hỏa” bỗng nhiên tăng thêm một số lượng fan cp lớn.

Đội ngũ fan cp của Lương Yên và Lục Lâm Thành đang bắt đầu dần dần lớn mạnh, dường như đã có khuynh hướng vượt qua những fan cp khác của Lương Yên lúc trước.

Nhưng đáng tiếc cả hai bên cp đều im lặng không công bố tình cảm, ngay cả mấy tên paparazzi cũng không thể chụp được bọn họ có hành động gì đặc biệt, điều này đồng nghĩa với việc Lục Lâm Thành vẫn chưa theo đuổi vợ thành công.

Đối với việc paparazzi không chụp được bất cứ bức ảnh nào cho thấy Lục Lâm Thành và Lương Yên hai người đang bí mật hẹn hò chứng minh đã tái hợp lại, fan cp Cặp vợ chồng năm phút chỉ biết ôm đầu khóc lóc.

Lần này năng lực nghiệp vụ của paparazzi hoàn toàn không được việc rồi.

Để ăn mừng “Ám dạ hành” công chiếu thành công, Lục Lâm Thành đã đăng một bài viết Weibo với dòng chữ ngắn gọn “Cảm ơn mọi người đã ủng hộ”, bức ảnh đi kèm phía dưới là tám poster của nhân

vật Lâm Tu.

Dưới khu bình luận: Lâm Tu trong “Ám dạ hành” đến chết cũng không thể nói với tiểu cô nương mà hắn vẫn luôn thầm mến nỗi hai câu, Lục Lâm Thành của đời thực thì ở bên cạnh vợ mình đóng phim thần tượng cổ trang lâu như vậy nhưng vẫn không thể theo đuổi thành công, ôi ôi ôi, con mẹ nó quá thảm rồi.

Lương Yên đọc được bình luận dưới Weibo của Lục Lâm Thành: “...
...”

Anh thảm cái rắm mà thảm.

Cả danh tiếng và phóng bán vé “Ám dạ hành” đều dắt tay nhau bùng nổ, Lục Lâm Thành lại một lần nữa chứng minh với công chúng rằng Lục Lâm Thành vẫn là Lục Lâm Thành như trước kia, thành tích thực tế so với các nam diễn viên cùng thế hệ vẫn là nhất kỳ tuyệt trần, đưa sự nghiệp diễn xuất của mình lên một tầm cao mới.

Không chỉ đảm nhận nhân vật chính mà Lục Lâm Thành còn góp vốn đầu tư vào bộ phim này đấy, doanh thu phòng vé bùng nổ thì anh cũng theo đó rút một bọn tiền về túi mình

Lương Yên đưa tay che túi tiền trống rỗng của mình, ghen ghét đến mức ánh mắt cũng sắp xanh biếc rồi.

Cô lại nhìn đến tấm poster nhân vật Lâm Tu mà Lục Lâm Thành vừa đăng lên Weibo kia.

Chỉ thấy trái tim nhỏ bé trong lồng ngực lại khẽ run rẩy xúc động.

Hu hu hu hu, Lâm Tu cứ thế chết đi thật là đau lòng quá mà.

Sau khi Lương Yên xem bộ phim này xong dường như đã bừng tỉnh hiểu ra tại sao trong khoảng thời gian ba năm bị đánh mất ký ức ấy cô lại thích Lục Lâm Thành nhiều đến thế rồi.

Lương Yên thở dài, sau đó lại khổ não vò đầu bứt tai.

Lúc nào mới có thể nhớ ra được đây, chẳng lẽ cả đời này cũng không thể nhớ ra được gì hay sao.

Cô vẫn cảm thấy thái độ của Lục Lâm Thành đối với cô đột nhiên thay đổi một cách rất không bình thường. Nếu như chỉ vì ly hôn, dựa theo tính tình kiêu ngạo của anh, cho dù trong lòng còn tình cảm với cô đi chăng nữa cũng sẽ không bao giờ từ bỏ mặt mũi của mình chủ động giống như bây giờ, mà khả năng lớn nhất sẽ là một mực kìm nén tình cảm xuống tận sâu đáy lòng, ly hôn thì ly hôn, anh còn thích em thì sao chứ, từ đó bọn họ sẽ mỗi người một ngã không bao giờ gặp mặt nhau nữa.

Lương Yên đang đau đầu suy nghĩ thì đúng lúc này điện thoại di động đột nhiên nhận được thông báo tin nhắn của Khương Mộc gửi đến.

Ngày mai rảnh rồi không có việc gì, ngày mốt sẽ đi chụp ảnh tạp chí.

Cùng với Lục Lâm Thành.

Buổi chụp hình tạp chí lần này không phải hai người cùng nhau chụp mấy bức ảnh tình yêu gì đó mà chủ yếu là để tuyên truyền cho “Tiên Quân động lòng người”.

“Tiên Quân động lòng người” đang muốn chạy đua để phát sóng trong mùa hè này, công tác biên tập hậu kỳ đã và đang được gấp rút hoàn thành. Phía bên tạp chí “Duyệt Tú” cũng lấy lý do muốn khởi động sức nóng cho bộ phim truyền hình mới của hai người “Tiên Quân động lòng người” sắp được đổ bộ vào mùa hè, mời bọn họ đến chụp trang bìa cho số tạp chí sắp tới.

Nguyên cả một bộ phim cũng đã quay chung rồi, hiển nhiên chụp chung một bộ ảnh tạp chí không phải là chuyện to tác gì cho lắm,

hơn nữa trong đêm hội từ thiện “Duyệt Tú” lần trước bởi vì xảy ra sự cố trong lúc truyền hình trực tiếp nên buổi dạ tiệc sau đó hai người cũng không tham gia, đang nợ tổng biên tập của tạp chí một ân tình cho nên bây giờ không tiện từ chối lời mời chụp ảnh này. Những người có thể lẫn lộn cạnh tranh leo lên đến chức tổng biên tập của tờ báo thời trang lớn như thế này đều nổi danh là những con cáo già trong ngành, về phương diện tính toán kế hoạch kinh doanh thực sự đánh đâu thắng đó. Ở thời điểm này, trong thời cơ này mời Lục Lâm Thành và Lương Yên cùng nhau chụp ảnh tạp chí cho bọn họ, tòa soạn chỉ có lời chứ không bao giờ lố.

Hơn nữa những tờ tạp chí thời trang cao cấp như “Duyệt Tú”, nhiều nữ nghệ sĩ vót đến nhọn cả đầu muốn hình ảnh của mình được lên trang bìa cũng không thể nào lên nổi, Lương Yên chưa từng chụp ảnh tạp chí lần nào, sự nghiệp vừa mới khởi sắc không lâu, tài nguyên thời trang vẫn chưa thể theo kịp. Hiện tại có thể leo lên được trang bìa của “Duyệt Tú”- một trong những tờ tạp chí thời trang danh tiếng hàng đầu cả nước, bất kể như thế nào đi chăng nữa, đây cũng là một thách thức đồng thời cũng là một cơ hội không nhỏ với Lương Yên.

Chẳng mấy chốc tin tức Lục Lâm Thành và Lương Yên sẽ chụp ảnh tạp chí cùng nhau đã được những người hâm mộ trung thành theo dõi sát sao làng thời trang tung ra ngoài.

Fan cp Cặp vợ chồng năm phút sau khi biết được tin tức này cảm thấy hạnh phúc muốn chết, trong group và diễn đàn đều tràn ngập bầu không khí vui mừng hơn hờ: Má ơi, “Tiên Quân động lòng người” còn chưa phát sóng đã muốn bắt đầu phát đường rồi sao, hạnh phúc không thể diễn tả thành lời, vô cùng thỏa mãn.

Fan của Lương Yên và fan Lục Lâm Thành đều tỏ vẻ đã hiểu, chỉ để tuyên truyền cho bộ phim mà thôi. Lúc đầu phần lớn fan của Lương Yên đều rất không chào đón Lục Lâm Thành nhưng sau khi “Ám dạ hành” được công chiếu rồi trở nên nổi tiếng, độ hảo cảm với Lục Lâm Thành trong lòng bọn họ cũng đã lặng lẽ tăng lên lúc nào không

hay biết.

Dẫu sao chàng Lâm Tu trong phim thực sự đóng quá đạt.

Nhưng lúc này, những fan hâm mộ lúc đầu đã quyết định vượt tường thoát phần sau khi Lục Lâm Thành công khai theo đuổi Lương Yên nhưng bây giờ lại vì phim của Lục Lâm Thành nổi tiếng mà quyết mà bỏ về lại có ý kiến dữ dội nhất về việc hai người cùng nhau chụp ảnh tạp chí.

[Chẳng phải Lương Yên đã nói không thêm ca ca của chúng tôi sao, tại sao phim của ca ca vừa nổi tiếng đã lập tức đồng ý chụp tạp chí, hả hả??]

[Nếu không có ca ca nhà tôi, chỉ bằng Lương Yên mà cũng có thể lên được trang bìa “Duyệt Tú” sao?]

[Vừa nghĩ đến chuyện phim điện ảnh của ca ca thành công vang dội đến mức này mà lại hạ phàm đi tham gia vào một bộ phim thần tượng cổ trang là tìm lão tử lại đau buốt, mẹ nó Lương Yên, cô đã hạ thấp ca ca của tôi rồi!]

[Con mẹ nó chụp ảnh tạp chí với Lương Yên cái quái gì chứ, anh nhà không thể chụp một mình được sao?]

... ..

Những fan hâm mộ này, trước kia lúc còn chưa trèo tường cũng là nhóm người công kích chửi bới Lương Yên nhiều nhất, bây giờ trèo tường xong lại quyết định bỏ trở về đơn giản chỉ là vì làm fan của người khác không thể tìm được cảm giác sướng khoái nhìn đời bằng nửa ánh mắt như lúc làm fan của Lục Lâm Thành được.

Bản tính của mấy người kia thích kiêu căng ngạo mạn, tuổi tác còn khá nhỏ, suy nghĩ bông bột thiếu chín chắn, có thể sát cánh bên bạn lúc đứng trên đỉnh vinh quang nhưng lại không thể đi theo bạn cùng

nhau đi qua thung lũng chập chùng, vừa cảm giác được sự nghiệp của Lục Lâm Thành tiềm ẩn khủng hoảng nguy cơ đã lập tức bỏ chạy lấy người, bây giờ khủng hoảng qua đi lại thần nhiên quay về với lý do vô cùng cao cả “Tôi đánh giá cao anh nên mới quay lại đây.”

Những phát ngôn của đám fan treo tường này đã đồng thời chọc giận fan Lương Yên, fan Lục Lâm Thành và fan cp của Cặp vợ chồng năm phút, cả ba nhà bắt đầu liên hợp chống lại.

Fan Lương Yên: [Một đám fan treo tường ba phải này vẫn xem fan của Lương Yên chúng tôi là fan của Lương Yên trước kia sao? Fan Lương Yên bị mấy người bắt nạt trước kia đã sớm chết rồi, bây giờ chúng tôi là Nữ Hổ Lộc Thị* Nhanh Sói.]

(*Nữ Hổ Lộc thị là khai quốc công thần thời đầu Đại Thanh, một trong những gia tộc được xem là vinh hiển nhất, mệnh danh ["Danh môn trung danh môn", đồng thời là gia tộc xuất sinh nhiều Hoàng hậu, phi tần của nhà Thanh nhất, với cả thấy 5 vị Hoàng hậu, bao gồm cả trường hợp được con trai sau khi lên ngôi Hoàng đế truy phong cho mẹ mình. Quyền thần nổi tiếng thời Càn Long, Hòa Thân, cũng là người thuộc gia tộc này.)

Fan Lục Lâm Thành: [Một đám người có thể cùng hưởng phú quý nhưng không thể chung hoạn nạn như mấy người nên tự giác một chút đi, tốt xấu gì cũng có thể xem là cùng thích một người, chúng tôi không muốn phải xấu hổ chỉ vì mấy người đâu.]

Fan cp Cặp vợ chồng năm phút: [Tuần nam mỹ nữ Lục Lâm Thành và Lương Yên chụp ảnh tạp chí cùng nhau còn đến lượt cần một đám yêu quái như mấy người đồng ý hay không sao?]

Chương 74

Năng lực “xé” của fan treo tường có mạnh hơn nữa cũng không thể nào chống lại được sự liên hiệp giữa ba nhà, thế là lại xám xịt bỏ chạy lấy người.

Địa điểm chụp ảnh tạp chí đã được xác định ở studio của công ty “Duyệt Tú”, trong làng thời trang này thường rất chú trọng đến khái niệm thời gian, Lương Yên đã đến nơi từ rất sớm, Lục Lâm Thành đến muộn hơn cô một chút nhưng mà cũng rất đúng giờ.

Người chịu trách nhiệm chụp ảnh cho hai người hôm nay chính là nhiếp ảnh gia Vương Lộ nổi tiếng trong ngành, những bức ảnh tạp chí của cô mang phong cách cá nhân rất mãnh liệt. Trước khi chính thức bước vào buổi chụp hình cô đã nghiên cứu kỹ càng tất cả những tin đồn bát quái liên quan đến Lục Lâm Thành và Lương Yên thời gian qua, cuối cùng quyết định sẽ để cho bọn họ chụp ảnh theo concept “Lạnh lùng”.

Khác với các nam nữ ngôi sao kết hợp cùng nhau chụp ảnh tạp chí đều muốn show ân ái ngọt ngào phát đường cho người hâm mộ, nhưng bảo cặp vợ cũ chồng cũ này chụp theo concept tương tự hiển nhiên sẽ không phù hợp, hơn nữa đã lâu như vậy nhưng hai người này dường như vẫn không có bất cứ động thái nào tỏ vẻ mình sẽ tái hợp, Lục Lâm Thành theo đuổi vợ cũ thất bại, cho nên hai chữ “lạnh lùng” là phù hợp nhất.

Hơn nữa thời trang mà, chú trọng nhất vẫn là cái thần thái lạnh lùng và cảm giác thời thượng, nếu trong lúc chụp ảnh chung với nhau hai người cứ tươi cười rạng rỡ thì chỉ có thể là những tác phẩm nhiếp ảnh áo cưới mà thôi. Hãy nhìn mấy siêu mẫu trình diễn thời trang

trên sàn catwalk đi, có người nào không trưng ra một vẻ mặt thiếu chút nữa đã dọa những đứa nhỏ phải khóc thét cơ chứ.

Lương Yên thay quần áo và trang điểm xong, vừa gật đầu vừa lắng nghe nhiếp ảnh gia đang giải thích concept của bộ sưu tập lần này cho cô.

Tổng kết lại đại khái là “Lạnh như băng” “Lãnh khốc vô tình” “Ánh mắt lạnh lẽo” thể hiện rõ cảm giác “Tôi không thích anh/cô nhưng tôi lại không thể không chụp ảnh với anh/cô”.

Chiếc váy tiên nữ của thương hiệu nổi tiếng mà trước đó Lương Yên mặc đi trên thảm đỏ ở đêm hội từ thiện “Duyệt Tú” đã thành công tỏa sáng rực rỡ, trang phục chụp ảnh tạp chí lần này cũng được mượn từ thương hiệu đó. Mặc dù concept của buổi chụp hình là “Lạnh lùng” nhưng trang phục lại là bộ váy lễ phục màu trắng ngọt ngào trang nhã điểm xuyết màu hồng phấn, Lục Lâm Thành cũng mặc trên mình một bộ âu phục màu trắng, cổ áo và ống tay áo đều được viền đen mang đến cảm giác nam tính quý phái.

Mấy ngày gần đây Lương Yên vẫn điên cuồng bổ túc các kiến thức liên quan đến mảng thời trang, xem rất nhiều những bức ảnh tạp chí và video siêu mẫu sải bước trình diễn trên sàn catwalk, nhưng lúc này khi thực sự trước phong nền, nhìn Vương Lộ đang giơ máy ảnh về phía mình, lần đầu tiên chụp ảnh tạp chí, hơn nữa còn là một tạp chí tên tuổi như “Duyệt Tú”, Lương Yên vẫn không thể kiềm chế được sự khẩn trương đang trào dâng trong lòng.

Chỉ cần cả người hơi căng thẳng một chút, trạng thái sẽ lập tức trở nên rối loạn, tay chân cứng ngắc không biết nên đặt chỗ nào mới đúng, thần thái vô cùng gượng gạo, dáng vẻ trong ảnh nhìn thế nào cũng cảm thấy kỳ quái.

Về phần Lục Lâm Thành, anh đã từng thực hiện nhiều vô số những quảng cáo, ảnh tạp chí trước đây, kinh nghiệm dày dặn phong phú, khả năng thể hiện cảm xúc theo đúng concept đề ra không thể chê

vào đâu được, Vương Lộ đã từng hợp tác với anh một lần cũng có một ấn tượng rất tốt với Lục Lâm Thành, nhưng trong buổi chụp hình hôm nay, ngay cả chính anh cũng không thể tìm được cảm giác.

Rõ ràng concept chụp ảnh là “Lạnh lùng” nhưng bên kia Lương Yên thì cứng ngắc tựa như một khúc gỗ, còn bên này điểm không hài hòa nhất ở trên người Lục Lâm Thành chính là ánh mắt và vẻ mặt dịu dàng yêu thương kia. Rõ ràng cô đã nhấn mạnh hai người bọn họ hãy thể hiện sự lạnh lùng tựa như băng như sương của một cặp vợ chồng đã ly hôn, nhưng ánh mắt lúc nhìn đến Lương Yên này của Lục Lâm Thành lại không hề giống với ánh mắt như khi nhìn mấy người phụ nữ khác, thậm chí đôi khi còn thâm tình hơn cả người mẫu chụp ảnh theo chủ đề tình yêu.

Tôi biết anh đang theo đuổi người ta, nhưng kỹ năng diễn xuất thượng thừa của một vị ảnh đế đâu rồi?

Dương như Vương Lộ đã lảng máng nghĩ ra được một chút gì đó mờ ám trong chuyện này, chắc chắn bây giờ mối quan hệ giữa hai người bọn họ đang rất phức tạp. Kỹ năng diễn xuất của Lục Lâm Thành khi ở trước mặt Lương Yên là con số không, nhưng concept ảnh chụp cũng đã báo cáo cho tổng biên tập phê duyệt, đạo cụ bối cảnh đã chuẩn bị xong, nếu như bây giờ nhất thời thay đổi thì có vẻ như không được hợp lý cho lắm.

Cô thử chụp hai tấm, nhưng càng chụp lại càng cảm thấy không đúng, bất đắc dĩ buông máy ảnh xuống.

Thực sự Lương Yên đã rất cố gắng tạo dáng rồi, nhưng lúc nhìn thấy Vương Lộ buông máy ảnh xuống, trái tim lại căng thẳng đập loạn xạ.

Lục Lâm Thành tỏ ra bình tĩnh hơn cô rất nhiều, nhưng trong lòng cũng biết biểu hiện bọn họ lúc này chắc chắn không đạt được yêu cầu của Vương Lộ.

Vương Lộ nhìn hai người trước mặt, ngẫm nghĩ một lúc. Cô đã từng chụp rất nhiều người mới hoàn toàn không có kinh nghiệm trong chụp ảnh tạp chí nhưng cuối cùng hiệu quả vẫn rất tốt, gặp phải những chuyện như thế này, điều quan trọng nhất chính là sự hướng dẫn và dẫn dắt cảm xúc của nhiếp ảnh gia, một khi đã khơi dậy được những cảm xúc bên trong người mẫu ra ngoài, quá trình chụp ảnh sẽ thuận lợi hơn rất nhiều.

Vương Lộ thả máy ảnh xuống, đi đến đứng trước mặt Lục Lâm Thành và Lương Yên, sau đó đưa ra một yêu cầu nho nhỏ dành cho hai người:

Hãy nói một câu khiến cho đối phương không thích.

Nói cái gì cũng được, miễn là đối phương nghe xong sẽ cảm thấy không thích điều này.

Quá trình chụp ảnh bỗng nhiên bị gián đoạn giữa chừng, Lương Yên nhìn Lục Lâm Thành, nhíu mày: “Chuyện này là sao?”

Lục Lâm Thành biết nhiếp ảnh gia đang dẫn dắt cảm xúc của người mẫu, bản thân anh cũng hơi xâu hổ vì hôm nay chụp ảnh tạp chí không thuận lợi, nói với Lương Yên: “Không có gì, em nói trước hay là anh nói trước đây?”

Phải nói những điều khiến Lục Lâm Thành không thích cô đây có nhiều lắm, đầy đủ các loại phàn nàn lên án anh, Lương Yên nhìn khuôn mặt Lục Lâm Thành, quyết định giữ miếng: “Anh cứ nói trước đi.”

Lục Lâm Thành im lặng một lát, sau đó hỏi Lương Yên: “Đoàn làm phim “Tiên Quân động lòng người” đã trả cát sê cho em chưa?”

“Rồi.” Nhắc đến chuyện cát sê Lương Yên tập tức mở nụ cười toe toét, đây là lần đầu tiên kể từ khi bước chân vào làng giải trí này cô

kiếm được một khoản tiền lớn như thế. Mấy ngày gần đây cô đang nhờ Khương Mộc đi xem nhà giúp mình, chuẩn bị mua nhà, Lục Lâm Thành cũng biết Lương Yên đang chuẩn bị mua nhà, mỗi lần cô nhìn thấy tin tức bán nhà ánh mắt đều rất kỳ lạ.

Lục Lâm Thành: "VẬY em còn nhớ em còn nợ anh tám trăm vạn không, nếu bây giờ đã dư dả rồi em có thể trả cho anh được không?"

Nụ cười trên mặt Lương Yên ngay lập tức cứng ngắc.

Cô đã sớm vứt chuyện tám trăm vạn này ra sau đầu rồi.

Về mặt Lương Yên cứng đờ, quay đầu lại nhìn Lục Lâm Thành.

Lục Lâm Thành trả lời cô bằng một nụ cười mỉm dịu dàng.

Lương Yên: Móa!

VẬY thì cô còn mua nhà cái rắm gì nữa!

Vất vả khổ cực làm việc ròng rã ba tháng trời cuối cùng lại phải dâng hết cho Lục Lâm Thành.

Lương Yên rất muốn quýt nợ, dù sao cũng chỉ là một thỏa thuận bằng miệng thôi mà, nhưng... Dẫu sao lúc ly hôn ngay cả phí phụng dưỡng cô cũng không muốn một đồng, bây giờ còn quýt nợ như vậy mặt mũi của cô để ở đâu được nữa.

Tâm trạng của Lương Yên lập tức tuột dốc không phanh, nhìn thấy nụ cười trên môi Lục Lâm Thành, mặt đen như đáy nồi.

ĐƯỢC lắm, làm tổn thương lẫn nhau đúng không?

VẬY thì cũng đừng trách cô không khách khí!

Lương Yên thở phào nhẹ nhõm, sau đó nhẹ nhàng ném xuống một câu: "Không có cảm giác."

Lục Lâm Thành cau mày: "Hả?"

Lương Yên dùng giọng điệu tựa như đã cảm thán thời tiết hôm nay rất đẹp nói: "Mỗi lần ở trên giường mới anh em đều không có bất cứ cảm giác gì cả."

Lục Lâm Thành: "... . . ."

Cho đến khi thời gian tạm dừng nghỉ ngơi kết thúc, Vương Lộ cầm máy ảnh lên một lần nữa, rõ ràng cảm xúc của hai người trước mặt đang rất tốt.

Càng lúc càng cảm thấy hơi lạnh tỏa ra bầu không khí xung quanh.

Vương Lộ cười cười, sử dụng phương pháp trái ngược, yêu cầu hai người hãy tương tác tay chân nhiều hơn một chút nữa, kéo tay ôm eo gì đó cũng được.

Lương Yên bắt đắ dĩ nắm chặt bàn tay Lục Lâm Thành, cơ thể giữ một khoảng cách xa anh nhất có thể, về mặt lúc nhìn về ống kính máy ảnh chính xác là biểu cảm bi quan chán đời đỉnh cao đang thịnh hành trong làng thời trang gần đây.

Còn về phần Lục Lâm Thành, cuối cùng anh cũng đã khôi phục lại dáng vẻ nam thần lạnh lẽo khiến người khác không dám đến gần vốn có của mình.

Mặc dù hai người đang thực hiện các tương tác tay chân thân mật nhưng cảm xúc lộ ra ngoài lại là muốn bao nhiêu ghét bỏ đối phương thì có bấy nhiêu ghét bỏ, hoàn toàn phát huy concept "Tôi không thích anh/cô nhưng tôi lại không thể không chụp ảnh với anh/cô" một cách vô cùng tinh tế. Vương Lộ vui vẻ liên tục bấm chụp không dừng được, vừa chụp vừa phấn khích hô to: "Amazing! Đúng

rồi, rất tốt! Cảm giác quá đúng! Lại một bức nữa!"

Hôm nay Bành Bành đi theo đến địa điểm chụp ảnh, trong ngực ôm túi xách của Lương yên, nhìn hai người đang chụp ảnh trên kia mà cảm giác như lạnh thấu tâm can.

Rõ ràng từ tạo hình cho đến trang phục đều giống như sắp đi kết hôn, hôm nay cô đến đây cũng là vì muốn xem hai người bọn họ chụp ảnh cưới, nhưng tại sao phong nền chụp hình lại giống như đang ở trong một cuộc ly hôn thế này.

Lương Yên đang nhớ thương ngôi nhà bị ngâm nước nóng của mình.

Lục Lâm Thành ôm eo Lương Yên, trong lòng đang rất muốn nhanh nhanh kết thúc buổi chụp ảnh này sẽ đi “làm” cô ngay lập tức.

Chương 75

Bởi vì hai người đã tìm được trạng thái, buổi chụp ảnh phía sau cũng được hoàn thành vô cùng thuận lợi.

Chụp ảnh xong, bởi vì bộ phim gần nhất của Lục Lâm Thành vô cùng hot nên đã được giữ lại thực hiện một cuộc phỏng vấn riêng cho tạp chí.

Đợi anh phỏng vấn xong, sau khi thay quần áo đi ra khỏi phòng thay đồ thì đã không thấy bóng dáng của Lương Yên đâu nữa, chỉ thấy cô trợ lý nhỏ Bành Bành đang nhăn nhó đi về phía này, hiển nhiên là đang đợi anh thay quần áo xong.

Lục Lâm Thành nghiêng người ngó ra sau lưng cô: “Lương Yên đâu rồi?”

“Chị ấy về nhà trước rồi ạ.” Bành Bành trả lời, chậm rãi móc một tấm thẻ ngân hàng từ trong túi ra, hai tay đưa cho Lục Lâm Thành: “Trước khi đi Yên tỷ có nhờ em đưa cái này cho ngài.”

“Chị ấy còn nói đây là tám trăm vạn chị còn nợ ngài, mật mã là sinh nhật của chị ấy, bảo ngài cầm, à ừ, trên đường về nhớ chú ý an toàn.”

Lục Lâm Thành nghiêng ngẫm cảm thấy tấm thẻ ngân hàng kia, kẹp tấm thẻ mỏng manh giữa hai ngón tay thon dài của mình: “Nguyên văn của cô ấy nói như thế sao?”

Bành Bành: "..."

Lục Lâm Thành khẽ cong môi, đôi mắt đào hoa híp lại nhìn thẳng vào Bành Bành, trong ánh mắt tựa như phóng ra tia điện tí tách, sau đó dùng một giọng điệu nghi vấn hỏi cô: “Hử?”

Con mẹ nó cái này thì ai có thể chịu nổi chứ, Bành Bành lập tức được sủng ái hấp dẫn mà đỏ mặt, cắn cắn môi dưới, lòng bàn tay siết chặt thành nắm đấm, lấy hết dũng khí nói: “Nguyên văn của chị ấy là bảo em chuyển lời cho ngài đây là tám trăm vạn chị ấy còn nợ ngài, mời ngài cầm tiền xong rồi...Cút nhanh lên.”

Tia điện phóng tí tách trong đôi mắt đào hoa của Lục Lâm Thành lập tức đứt gãy.

...

Lương Yên về đến nhà chưa được bao lâu thì đã nghe tiếng chuông cửa vang lên.

Cô còn tưởng rằng người ta giao hàng chuyển phát nhanh, lộc cộc chạy đi mở cửa, kết quả vừa mới mở cửa nhìn thấy người đàn ông đang đứng ngoài kia đã lập tức hối hận.

“Anh, anh đến đây làm gì?” Lương Yên vô thức lùi về phía sau hai bước.

Lục Lâm Thành xoay người đóng cửa lại, giật giật cà vạt trên người, trong kẽ răng nghiền chặt rít ra hai chữ:

“Làm em.”

“Lục Lâm Thành, anh buông em ra, anh đây là đang cưỡng gian người ta đấy, trện trụi trắng trợn cưỡng gian, em phải báo cảnh sát, em phải báo cảnh sát.”

Lương Yên bị anh giữ chặt lấy thắt lưng kéo vào trong phòng ngủ, vừa đá đá chân giầy giụa vừa la lớn.

Lục Lâm Thành ném Lương Yên nằm trên giường, đứng bên mép giường từ trên cao nhìn xuống, bàn tay vẫn đang còn cởi cúc áo sơ mi: “Em báo đi.”

Cả người Lương Yên theo quán tính bật lên hai lần, sau đó vội vàng bò dậy, đề phòng chỉ vào Lục Lâm Thành: “Anh anh anh, anh đừng đến đây, anh mà đến đây nữa thì em sẽ hét lên thật đấy, em thực sự sẽ hét lên đấy.”

Lục Lâm Thành thông thả xắn tay áo lên đến tận khuỷu tay, sau đó đứng dưới giường chống eo: “Em gọi đi, em có gọi rách cả cổ họng cũng không có người đến cứu đâu.”

Lương Yên: ...

Đây là lời thoại lộn xộn gì vậy?

Lục Lâm Thành lại giả vờ như đang muốn tiếp tục đi về phía trước.

Lương Yên nhanh chóng lăn sang phần giường bên kia: “Anh đừng đến đây, em, em...” Cô nhìn Lục Lâm Thành vẫn đang tiếp tục ép đến gần, vội vàng la lên: “Chỗ này của em không có cái kia!”

Lục Lâm Thành hơi sửng sốt, không hiểu ý cô nói: “Cái nào cơ?”

Lương Yên trừng mắt liếc anh một cái, vẫn cảm thấy chuyện này khó mà mở miệng, suy nghĩ rất lâu mới tìm ra được một cách giải thích tương đối uyển chuyển: “Đồ bảo hộ an toàn.”

“Chẳng lẽ anh cho rằng trong nhà một người phụ nữ độc thân sẽ có những đồ vật như thế sao? Nó có phải là thuốc kích thích tiêu hóa đâu.”

Lục Lâm Thành nghe thấy những lời của cô, một lúc lâu sau cũng không thể nói thành lời.

Anh đột nhiên rất hối hận tại sao vừa rồi mình không vào cửa hàng tiện lợi dưới lầu mua một hộp, Lục Lâm Thành nhìn Lương Yên, sờ sờ vào túi quần xẹp lép: “Nếu như anh nói anh có mang theo thì sao?”

“Đi chết đi.” Khuôn mặt nhỏ nhắn của Lương Yên đỏ bừng, vợ lấy một chiếc gối đầu ở trên giường ném về phía anh.

Lục Lâm Thành bị gối đầu đập một cái, sau đó ngồi xuống giường, dưới ánh mắt phòng bị của Lương Yên móc từ trong túi áo ra một vật gì đó rồi đưa cho cô: “Cầm đi.”

Trong tay anh là tám thẻ ngân hàng.

Lương Yên nhìn tám thẻ ngân hàng của mình trong tay anh, vô cùng nghi hoặc: “Không phải em đã để Bành Bành đưa cho anh rồi sao?”

Cô bỗng nhiên nảy ra một khả năng: “Mẹ kiếp, chẳng lẽ anh đã đi rút hết tiền trong này rồi bây giờ mới trả thẻ lại cho em sao?”

Lục Lâm Thành thở dài, đẩy thẻ đến trước người Lương Yên: “Anh không động vào nó, trả lại cho em nguyên vẹn.”

Lương Yên nửa tin nửa ngờ: “Anh có ý gì, không phải anh đã thúc giục em trả tiền sao?”

Lục Lâm Thành đi đến trước mặt cô ngồi xuống, im lặng hai giây, sau đó nói: “Lương Yên, chuyện liên quan đến số tiền này, vốn dĩ đó là việc anh nên giúp em giải quyết.”

“Em có thể dứt khoát đồng ý trả cho anh tám trăm vạn như thế anh cũng rất bất ngờ đấy.”

“Cho nên thực ra em không nợ anh bất cứ thứ gì cả.”

Lương Yên cũng trầm mặc không nói, cô biết chuyện liên quan đến số tiền này trong miệng anh là đang ám chỉ chuyện mẹ ruột Trần Tuyết Vân của cô.

“Chuyện này mới không liên quan đến anh thì có.” Lương Yên không muốn tiếp tục nói đến chủ đề liên quan đến Trần Tuyết Vân nữa, cầm lấy thẻ ngân hàng trước mặt mình: “Nhưng mà anh không muốn thì thôi vậy.”

Lục Lâm Thành nhìn cô nhét thẻ vào trong túi áo, nói: “Anh trả tiền lại cho em nhưng em đừng mua nhà.”

“Hả?” Lương Yên nghe xong lập tức không vui: “Dựa vào cái gì chứ?”

Lục Lâm Thành: “Trở về tiểu khu Nam Tĩnh đi, ở cùng với anh, nơi đó rất an toàn.”

Lục Lâm Thành thề với trời anh nói ra những lời này với mục đích vô cùng đoàng hoàng trong sáng, không hề trộn lẫn bất cứ tâm tư nào khác. Bây giờ Lương Yên đang thuê một căn hộ nằm trong tiểu khu dân cư bình thường, nhìn vào có vẻ như cũng không tệ lắm nhưng thực sự không phù hợp với một nhân vật của công chúng như cô chút nào cả. An ninh ở đây không hề đảm bảo an toàn và sự riêng tư cho các hộ gia đình, mỗi lần Lục Lâm Thành đến đây nhìn thấy trước cửa tiểu khu không có lực lượng bảo vệ kiểm tra đều cảm thấy lo lắng thay cho cô.

Mặc dù bây giờ Lương Yên đã kiếm được tiền, nhưng hiển nhiên vẫn không đủ để mua nổi một căn hộ trong tiểu khu Nam Tĩnh, cho nên tính đi tính lại, để đảm bảo an toàn và riêng tư cho mình, cô dọn về ở chung nhà với anh là thích hợp nhất. Người trong khu Nam Tĩnh không giàu thì sang, bình thường ngay cả một con muỗi cũng không thể bay lọt vào, cho dù hai người đang tay trong tay đi dạo dưới vườn hoa tiểu khu đi chẳng nữa cũng không sợ bị chó săn chụp được.

Lục Lâm Thành kiên nhẫn giải thích hơn thiệt trong chuyện này cho cô nghe một lần.

Lương Yên cúi đầu suy nghĩ một lát, cuối cùng vẫn mở miệng từ chối: “Biết là vậy nhưng em cảm thấy nơi này rất tốt, không cần phải dọn đi.”

Lục Lâm Thành cảm thán Lương Yên đúng thật là nghe con mới sinh không sợ cạp, không biết cách tránh khỏi chó săn nên mới không hề sợ hãi kiêng dè với đám người chỗ nào cũng có thể nhúng tay vào như thế.

Cánh tay đang đặt trên eo cô vô thức siết chặt.

Lương Yên cảm nhận được cánh tay đang buộc chặt của Lục Lâm Thành trên eo mình, bất đắc dĩ nói: “Có phải em chưa ở một mình bao giờ đâu, từ nhỏ em đã có thể ở nhà một mình mà cũng không chết đói, anh có thể không?”

“Cũng nhờ phúc của cha mẹ em đấy,” Cô thấy Lục Lâm Thành từ nãy đến giờ không nói gì, thế là bấu môi: “Anh muốn cười thì cứ việc cười đi, tuổi thơ phải sống trong một gia đình như thế có phải anh cảm thấy không thể tưởng tượng nổi đúng không?” Cô nhớ loáng thoáng bố của Lục Lâm Thành là phần tử trí thức còn mẹ là thương nhân, nhưng hai người bọn họ đã di dân ra nước ngoài từ rất sớm, cho nên trong khoảng thời gian kết hôn kia ngay cả vấn đề mẹ chồng nàng dâu thường thấy ở các gia đình cô cũng không có, cô thậm chí còn nghi ngờ rằng việc Lục Lâm Thành kết hôn rồi ly hôn bố mẹ anh cũng không hề hay biết cũng nên.

Lương Yên dùng giọng điệu thoải mái nhẹ nhàng nói ra vết sẹo lòng đau đớn nhất của mình như vậy, Lục Lâm Thành nghe xong cảm thấy trái tim tựa như có gì đó bóp nghẹt, đột nhiên kéo cô đến trước mặt mình, ôm chặt người vào trong lồng ngực.

Lương Yên ù ù cạc cạc bị anh đột nhiên ôm chặt vào lòng, cánh tay Lục Lâm Thành siết chặt đến mức khiến cô như muốn ngộp thở:
“Anh buông em ra, không thở được.”

Lục Lâm Thành chôn mặt vào trong bả vai cô, cánh tay khế buông lỏng, nhẹ nhàng nói một câu: “Thật xin lỗi.”

“Sau này đừng nói cho anh biết nữa.”

Lương Yên không hiểu, mơ hồ cảm thấy anh đang muốn ám chỉ gì đó nhưng vẫn nhẹ nhàng “ừ” một tiếng.

Hai người ôm nhau một hồi, Lương Yên vô thức chạm phải tấm thẻ ngân hàng trong túi áo mình, đột nhiên nhớ đến những lời hôm nay cô đã nói với anh.

Khương Mộc đã từng nói những câu như thế quả thực là một sự tổn thương rất lớn đối với tôn nghiêm của một người đàn ông chân chính.

Lương Yên nhớ lại lần cuối cùng của hai người hơn nửa năm trước, gương mặt ửng đỏ.

Thực ra không phải là không có cảm giác, ngược lại là... Cảm giác nhiều lắm.

Nhiều đến nỗi khiến cô không cách nào chống đỡ được, đến tận bây giờ nghĩ lại vẫn còn cảm thấy sợ hãi.

Lương Yên rút người một cái, khế ngẩng đầu lên:

“Lục Lâm Thành.”

“Ừ.” Anh đáp.

“Anh nhẹ một chút được không?”

....

Cuốn tạp chí phát hành một tháng một lần của “Duyệt Tú” sắp được xuất bản.

Các fan cp “Cặp vợ chồng năm phút” trông mong trông ngóng thật lâu ngay lập tức đổ xô lên cửa hàng tạp chí trên Taobao tranh giành đặt mua trước không còn một cuốn.

A a a a đây là lần đầu tiên cặp vợ chồng năm phút của chúng ta chụp bìa tạp chí đấy, bốn bỏ lên năm không phải đồng nghĩa với việc đang chụp ảnh cưới sao!

Mua! Mua! Mua!

Mặc dù fan của Lương Yên và fan của Lục Lâm Thành không tỏ ra kích động như fan cp nhưng tất cả đều đã chuẩn bị đầy đủ tiền để mỗi người mua bằng được mười mấy hai mươi bản, sức mua của fan Lục Lâm Thành mạnh mẽ như thế nào không cần phải bàn cãi, đặc biệt là fan của Lương Yên. Đây là lần đầu tiên Lương Yên được lên trang bìa tạp chí, dĩ nhiên bọn họ sẽ không hề ngần ngại ủng hộ rồi, hơn nữa các fan hâm mộ đợi lâu như thế cuối cùng cũng có cơ hội được tiêu tiền vì cô, cho nên việc mua một lúc mười mấy hai mươi cuốn căn bản không phải là vấn đề gì to tát.

Một quyển sẽ cất giữ cho riêng mình để thưởng thức, số còn lại sẽ mang đi tặng cho bạn bè người thân, Lương Yên của bọn họ đẹp như thế, dùng cuốn tạp chí này làm quà tặng cũng vô cùng thể diện.

Càng nghĩ càng cảm thấy có lời, một cuốn cũng chỉ mất mấy chục đồng tiền thôi mà, mua nó! Mua nó! Mua nó!

Lượng tiêu thụ tạp chí của “Duyệt Tú” kỳ này đã ngay lập tức phá vỡ kỷ lục.

Một đêm trước khi tạp chí được xuất bản chính thức, Lương Yên len lén chạy vào trong diễn đàn fan cp “Cặp vợ chồng năm phút” nhìn nhóm fan cp đã thanh toán tiền đặt cọc xong xuôi bây giờ vẫn đang gào khóc ngồi chờ tạp chí được phát hành, cảm thấy hơi xấu hổ.

Đợi đến khi bộ sưu tập ảnh “Tôi không thích anh/cô nhưng tôi lại không thể không chụp ảnh với anh/cô” của cô và Lục Lâm Thành được công bố, chắc chắn fan cp sẽ vô cùng thất vọng cho mà xem.

Tại sao cô lại cảm thấy mình hơi tàn nhẫn thế này.

Lương Yên chui vào trong chăn, khuôn mặt đỏ bừng.

Phát đường là chuyện không thể nào, cả đời này chắc sẽ không có khả năng phát đường đâu.

Sáng sớm hôm sau, Lương Yên bị tiếng chuông điện thoại đánh thức.

Cô mơ mơ màng màng mò mẫm lấy điện thoại đi động từ dưới gối ra, vốn dĩ muốn bắt máy, nhưng có lẽ vẫn còn chưa tỉnh ngủ nên đã không cẩn thận bấm nhầm vào phím cúp máy.

Là Khương Mộc gọi.

Mới sáng sớm ra gọi điện đến có chuyện gì vậy?

Lương Yên dụi dụi mắt, nhìn màn hình điện thoại.

Có lẽ Khương Mộc cho là Lương Yên đang cố ý tắt máy nên quay lại gửi một tin nhắn: [Tiểu tổ tông của tôi ời, bức ảnh trên hot search là thế nào vậy?]

Lương Yên bật dậy khỏi giường.

Cô nhớ đến chuyện hôm nay là ngày phát hành chính thức của cuốn

tạp chí mà cô và Lục Lâm Thành đã chụp.

Nhất định là vì cái này.

“Nhưng rõ ràng là nhiếp ảnh gia bảo cô và Lục Lâm Thành thể hiện như hai người không quen nhau mà.” Lương Yên bầm lẩm, chẳng lẽ là fan phát hiện ra mấy bức ảnh tạp chí kia không phát đường như họ tưởng tượng nên đã kích động thành ra như thế này sao, cho lên hot search?

Có phải là chụp ảnh cưới đâu, tỏ ra lạnh lùng phong cách một chút thì sao chứ? Lương Yên ngáp dài một cái, chậm rãi mở xem chuyện gì đang xảy ra.

Bài viết Weibo đầu tiên đã đưa cô đến một tin đồn bát quái.

Nhưng mấy chữ đập vào mắt cô đầu tiên lại là những từ ngữ chướng tai gai mắt như “Lương Yên” “Sào huyết tình ái” “Kích tình triền miên”.

Lương Yên bị dọa đến mức cả người chấn động, cơn buồn ngủ còn sót lại lập tức biến mất không còn bóng dáng.

Trong mấy bức ảnh kia, khoảng cách cự ly ống kính máy ảnh hơi xa, xuyên thấu qua cửa sổ, người phụ nữ nào đó đang bị một người đàn ông nào đó ôm ngang eo, động tác muốn vùng vẫy tránh thoát của người phụ nữ lại bị chụp giống như đang ve vãn nũng nịu, hai người vẫn một mực dây dưa dùng dằng cho đến khi người phụ nữ bị người đàn ông ném lên giường mới chịu yên tĩnh lại.

Bên cạnh dáng người mờ ảo của người phụ nữ trong bức ảnh còn được photoshop thêm một hình khung chat, bên trong khung chat bỏ vào một bức ảnh cỡ lớn của Lương Yên, tỏ ý người phụ nữ này không ai khác chính là Lương Yên.

Người người đàn ông nọ...

Lương Yên bỗng nhìn lên cửa sổ phòng ngủ của mình.

Mẹ nó!

Quên kéo rèm cửa rồi

Cuộc gọi thứ hai của Khương Mộc gọi đến cuối cùng cũng được kết nối.

Hắn còn chưa kịp nói gì đã nghe thấy tiếng than thở khóc lóc của Lương Yên bên kia:

“Tôi muốn mở một nhà máy sản xuất rèm cửa hu hu hu hu.”

Chương 76

Tin tức cặp vợ chồng đã ly hôn Lương Yên và Lục Lâm Thành lần đầu tiên kết hợp trên trang bìa tạp chí “Duyệt Tú” vốn dĩ đã là một tin tức không hề nhỏ. Thậm chí nhiều phương tiện truyền thông lớn nhỏ đã viết xong bản thảo về tình hình tiêu thụ và phản hồi sự kiện phát hành tạp chí trong ngày hôm nay, kết quả lại đột nhiên lòi đầu ra một bức ảnh Lương Yên bị chụp lén, đúng là một nhát chí mạng khiến người ta trở tay không kịp.

Một tài khoản marketing từ trước đến nay chưa từng được ai biết đến có tên là “Giải trí cây đu đủ” lại bất ngờ tung ra một tin tức động trời đến thế này.

Chỉ với mấy từ ngữ “Sào huyết ân ái” “Không thể kìm lòng” “Kích tình triền miên” bên trên văn án thôi đã khiến người ta không thể ngừng tưởng tượng miên man bất định.

Một bức ảnh động cô nam quả nữ ở chung trong một căn phòng lồi lồi kéo kéo quả thật mà nói rất ra hình ra dáng, như thực sự được chính mắt trông thấy hai người “Kích tình một đêm” vậy.

Có thể là vì khoảng cách quá xa cho nên bức ảnh chụp này rất mờ hồ, nhưng khi so sánh với dáng vẻ của người phụ nữ trong đó và bức ảnh cỡ lớn của Lương Yên được tên chó săn bỏ vào khung chat thì cũng có thể loáng thoáng nhận ra được, còn người đàn ông kia...

Cái dáng dấp này tại sao càng nhìn càng cảm thấy giống Lục Lâm Thành thế này?

Ngay khi tất cả mọi người đang muốn xác định xem có phải người kia chính là Lục Lâm Thành hay không, có phải Lương Yên và Lục Lâm Thành “Kích tình một đêm” hay không thì lại nhìn thấy bộ ảnh tạp chí của hai người chụp cho “Duyệt Tú”.

A a a a...

Trong bức ảnh trên trang bìa tạp chí, vẻ mặt của Lương Yên và Lục Lâm Thành mỗi người đều tựa như trúng Nhị Ngũ Bát vạn* khiến cho cái cảm giác “Tôi không thích anh/cô nhưng tôi lại không thể không chụp ảnh với anh/cô” càng thêm tràn ra ngoài. Lúc này tòa soạn vẫn chưa biết chuyện gì đang xảy ra, còn chìm đắm trong cảm giác vui vẻ vì lượng tiêu thụ vượt ngoài mong đợi bất phá kỷ lục nên lại tiếp tục đăng một video hậu trường bên lề quá trình chụp ảnh lên Weibo chính chủ của mình.

(*Nhị Ngũ Bát vạn: là một ngôn ngữ Bắc Kinh có nguồn gốc từ đánh mạt chược. Nhị Ngũ Bát (258) là “Tướng-将” trong bàn Mạt Chược, bài mà bắt được một đôi thì sẽ thắng lớn, cho nên 258 làm một con bài vô cùng quan trọng. Những người bắt được con bài này thường tỏ ra sung sướng kênh kiệu nên về sau thuật ngữ này thường để ám chỉ những người vênh váo kênh kiệu.)

Đoạn đầu video quay lại sắc mặt hai người trong quá trình chụp tạp chí vẫn lạnh lùng thờ ơ giống hệt như mấy bức ảnh kia, phải nói là muốn có bao nhiêu ghét bỏ đối phương thì có bấy nhiêu ghét bỏ, ngoài trừ chụp ảnh ra ngay cả một tương tác tay chân dư thừa nào đó cũng không có. Nhất là Lương Yên, nhiếp ảnh gia vừa chụp xong cô đã lập tức cách xa Lục Lâm Thành, dáng vẻ tựa như đang nợ Lục Lâm Thành mấy trăm vạn nên sợ anh đòi nợ vậy.

Một bên là bức ảnh động chụp lén “Kích tình triền miên” nóng bỏng, một bên là video hậu trường chụp ảnh lạnh như băng, hai sự kiện mâu thuẫn xảy ra cùng lúc khiến những người đang chuẩn bị xác nhận người đàn ông trong bức ảnh kia là Lục Lâm Thành cũng phải ngập ngừng do dự.

Có lẽ Không thể nào trước mặt là một người, sau lưng lại là một người khác như thế đâu nhỉ?

Nếu nghĩ theo một giả thiết khác, rất có thể sở dĩ Lương Yên và Lục Lâm Thành trong lúc cùng chụp ảnh tạp chí tỏ ra ghét nhau như vậy là vì lúc này Lương Yên đã tìm được niềm vui mới, Lục Lâm Thành theo đuổi vợ cũ thất bại cho nên hai người đã quyết định chụp ảnh theo concept “lạnh lùng” này cũng nên. Sau khi buổi chụp ảnh vừa kết thúc, Lương Yên đã lập tức ngựa không ngừng vó câu nhanh chóng quay về nhà “kích tình triền miên” với tình nhân của mình.

Thế là tất cả mọi người càng nghĩ càng cảm thấy khả năng ấy vô cùng hợp lý.

Suy đoán này vừa xuất hiện không được bao lâu thì tài khoản marketing tung bức ảnh động chụp lên Lương Yên kia lại bất ngờ đăng tải một tấm hình khác.

Bức ảnh lần này cũng rất mơ hồ, nhưng mà vẫn rõ ràng hơn rất nhiều so với bức ảnh chụp lên ở khoảng cách xa của paparazzi. Bối cảnh xung quanh ở trong một quán bar nào đó, Lương Yên ngồi trên ghế sofa, vẻ mặt phờ phạc rũ rượi, gò má đỏ ửng, hiển nhiên là đã quá say.

Hai bức ảnh này tựa như một quả bom nổ dưới mực nước sâu khiến thế giới internet vốn dĩ đang tĩnh lặng như tờ bất chợt bùng nổ sôi trào.

Lúc này một đám thuy quân và tài khoản marketing không biết từ đâu đến lại đột nhiên xuất hiện, dĩ nhiên sẽ bắt đầu mọi chuyện theo tiết tấu vốn đã được lên kế hoạch sẵn sàng.

#Hình tượng thanh khiết trong sáng sụp đổ, “Lương bảo thủ” biến thành “Lương dâm phụ”.#

#Người phụ nữ ly hôn hư không khó nhin, nữ hoàng quán bar
Lương Yên và tình lang “kịch chiến” suốt đêm#

Thương cho Lục Lâm Thành, chân tướng của cuộc ly hôn thế kỷ cuối cùng cũng đã được công bố, lại là vì vợ cũ của mình dâm dăng vụng trộm ngoại tình?#

Tài khoản marketing dẫn đầu đăng tải những chủ đề này lên mạng trước, phía sau đã có đoàn thủy quân hùng hậu lập tức đuổi theo, chiếm đóng tất cả các bài viết Weibo có liên quan đến bức ảnh chụp lén của Lương Yên.

[Đúng là buồn nôn thật! Lúc đi thăm đồ còn giả vờ giả vịt che ngực, nhưng sau lưng lại không biết phóng dăng dâm loạn đến nhường nào.]

[Vụ Lương Yên mắng mỏ tình nhân của mình trong đêm hôm khuya khoắt kia còn có người cho rằng gã đó là Lục Lâm Thành đấy, bây giờ thì hay rồi, cuối cùng cũng đã chụp được một bức ảnh nện vào sự thật, Lục Lâm Thành cái gì chứ, rõ ràng là cô ta hư không trống rỗng không nhin được nên đã đi bao nuôi một tiểu Bạch kiểm.]

[Hay cho một Bạch Liên Hoa thanh khiết không tì vết.]

[Mấy người nói xem có phải nguyên nhân khiến Lục Lâm Thành đột nhiên ly hôn với Lương Yên cũng là vì cô ta vụng trộm ngoại tình ở bên ngoài bị Lục Lâm Thành phát hiện ra không?]

[Chắc chắn là vậy rồi, chẳng phải sau khi ly hôn cô ta không nhận bất cứ một đồng nào của Lục Lâm Thành sao, có người còn khen rằng cô ta kiên cường không cần tiền, bây giờ thì kiên cường cái rắm, rõ ràng là vụng trộm ngoại tình bị phát hiện sao còn có thể không biết xấu hổ đòi tiền người ta ?]

[Đáng thương cho Lục Lâm Thành vất vả quay phim để kiếm tiền nuôi vợ, vậy mà lại bị vợ mình đội cho một cái nón xanh mơn mơn

trên đầu. Đúng là tiện nữ.]

[Nhìn dáng vẻ giả vờ giả vịt giả dục nhưng thực chất lại dính chặt vào người đàn ông của cô ta đi, không biết trên giường còn dâm dăng đến mức nào nữa.]

[Hình tượng thanh khiết trong trắng cái rắm, rõ ràng chính kẻ ăn chơi quán bar quan hệ bừa bãi, không biết đã bò lên giường mấy đạo diễn mấy nhà làm phim rồi, sao còn có thể bò lên giường Lục Lâm Thành được nữa.]

[Phan Kim Liên của thời hiện đại, còn gọi Lương Yên làm gì nữa, không bằng đổi thành Lương Kim Liên đi cho rồi.]

[Đồ kỹ nữ để mặc đàn ông chà đạp, đề tiện không biết xấu hổ.]

Đương nhiên cũng có người qua đường nhìn thấy những bình luận ác ý như thế này lập tức đưa ra chất vấn: [Chỉ nhìn vào một bức ảnh chụp lén như thế này cũng không thể nói lên được điều gì cả, hai người không sờ cũng không hôn, hơn nữa chẳng lẽ Lương Yên không thể yêu đương với bạn trai sao?]

[Một bức ảnh say rượu ở quán bar kia thì có thể chứng minh được điều gì?]

Những người ác mồm ác miệng kia lập tức phản bác: [Có phải các người muốn tận mắt nhìn thấy ảnh chụp Lương dâm phụ kia bị đàn ông “làm” trên giường rồi mới phát hiện ra được gì? Có bạn trai ư? Vừa hưởng thụ cảm giác sung sướng được ảnh đế theo đuổi trước mặt công chúng vừa không chịu được cô đơn bí mật bao nuôi đàn ông, mấy người nói với tôi cô ta có bạn trai?]

Mấy bình luận cãi lại vì Lương Yên ngay lập tức bị những ác ngôn ác ngữ tựa như thủy triều ập đến kia nhấn chìm không thể ngóc đầu lên được, các bình luận ác ý đó như thể đã có sự chuẩn bị từ trước, lít nha lít nhít châu chấu, nhanh chóng tràn đến ở tất cả những nơi

có liên quan đến Lương Yên.

Lúc đầu Lương Yên chỉ muốn chuẩn bị mở một nhà máy sản xuất rèm cửa nhìn thấy những bình luận nguyên rủa mắng chửi, ác độc, vũ nhục “sex” này đột nhiên tràn vào, cả người không thể ngừng run lẩy bẩy.

Những từ ngữ đó phảng phất như từng chữ từng chữ đều biến thành các con quỷ dữ dần đang cười gằn ghê rợn, lần lượt bò ra khỏi màn hình điện thoại di động rồi quanh quẩn gào thét xung quanh người cô.

Bất kỳ người phụ nữ nào phải trải qua những lời chửi rủa khinh miệt, trải qua cảm giác bị giễu cợt trào phúng như vậy, cho dù nội tâm của họ có mạnh mẽ đến nhường nào đi chăng nữa cũng không thể chịu đựng được sự vũ nhục liên quan đến phương diện “sex” nhạy cảm nhiều như thế này được.

Lương Yên tức giận đến mức toàn thân phát run, ngón tay xuyên vào mái tóc rồi bù ra sức xoa xoa, ánh lệ trong hốc mắt dập dờn long lanh.

Đúng lúc này Khương Mộc lại gọi điện đến.

Lương Yên vừa mới bắt máy đã nghe Khương Mộc ở đầu dây bên kia sốt ruột vội vàng nói: “Lúc này cô nhất định phải rất tỉnh táo, đừng kích động cũng đừng đọc mấy bình luận lung tung không đúng sự thật kia nữa, rõ ràng đang có người thuê thủy quân tạo ra cục diện như bây giờ để cố ý bôi đen cô.”

Vành mắt Lương Yên đỏ bừng, nghiến răng nghiến lợi nói: “Tại sao?”

Khương Mộc: “Tôi cũng đang đi điều tra xem rốt cuộc là ai, việc này xảy ra quá đột ngột, các fan hâm mộ đã và đang khẩn cấp giúp cô kiểm soát bình luận, cô đừng hoảng hốt, nhớ là đừng đọc những

bình luận kia đấy.”

Lương Yên "Ừ" một tiếng rồi cúp điện thoại.

Bàn tay đang cầm điện thoại của Lương Yên siết chặt, những đốt ngón tay nổi lên khớp xương trắng bệch.

Những nữ nghệ sĩ đang ăn khách trong làng giải trí bây giờ chẳng có mấy người là chưa từng gặp phải thị phi nổi tiếng toàn internet. Có thể đôi khi ngay cả chính bản thân cô cũng không biết được mình đã đắc tội với ai, chỉ là vì cô càng ngày càng thuận lợi càng ngày càng được công chúng biết đến, vô tình đã ngăn cản đường đi của người khác, đây chính là nguồn gốc tai họa.

Một nữ nghệ sĩ bị công kích nhân phẩm và dung mạo trên diện rộng chính là biểu hiện đầu tiên và cũng là phổ biến nhất của việc bị công kích “sex”.

Chỉ cần là chủ đề có liên quan đến “sex”, như một lẽ tự nhiên các nữ nghệ sĩ trong cuộc sẽ lập tức bị đẩy về thế yếu. Một khi những vũ nhục liên quan đến phương diện “sex” bị nghe nhầm rồi đồn bậy đồn bạ thì đó chính là một đả kích mang tính hủy diệt đối với sự nghiệp của nữ diễn viên đó, từ đây không có khả năng xoay người góc đầu vực dậy được nữa, không chỉ không thể xoay người mà thậm chí cả quãng đời còn lại cũng sẽ bị lôi ra phơi nhử chỉ chỉ chỗ chỗ.

Rõ ràng nhóm thủy quân này đã được người nào đó bỏ ra một số tiền rất lớn để thuê, fan của Lương Yên liên tục “tăng giờ làm việc” vẫn không thể áp chế được mấy khổng bình này xuống.

Mà những người qua đường chỉ đơn thuần ăn dưa không rõ thị phi nhìn thấy những bình luận sỉ nhục kinh miệt người khác kia càng đọc càng cảm thấy có lý, sau đó tin là thật và rồi ở sau lưng trợ giúp giẫm đạp một cước.

Hướng gió quần chúng thường thường là chất xúc tác xúi giục hiệu

quả nhất.

Đôi khi những bình luận ác khi trên mạng muốn giết chết một người quả thực là chuyện vô cùng đơn giản.

Ngay khi tất cả mọi người đều đang tò mò về nam chính đã cùng với Lương Yên “kích tình một đêm” trong bức ảnh chụp lén, dần dần có mấy nam diễn viên tuyến mười tám hoặc nam người mẫu vừa mới xuất đạo hoặc không được chú ý cũng đồng loạt nhảy ra đăng Weibo tuyên bố người đàn ông đó chính là mình. Thậm chí trong đó còn có mấy người sở hữu dáng dấp có phần tương tự với Lục Lâm Thành, dáng dấp tương mạo tương tự với Lục Lâm Thành sức thuyết phục có vẻ như càng cao hơn không ít.

Mục đích của bọn họ đơn giản chỉ là muốn cọ nhiệt, nhân cơ hội buộc chặt bản thân với Lương Yên để được nổi tiếng, dẫu sao bây giờ có không ít người vì muốn nổi tiếng trong giới giải trí phù hoa này mà ngay cả mặt mũi cũng không cần, hắc hồng* cũng là hồng, cơ hội ngàn năm có một này quý hiếm biết bao nhiêu.

(*Hắc hồng: Ý chỉ những người nổi tiếng đi lên từ thị phi, scandal.

Hồng: Chỉ sự nổi tiếng.)

** **

Cùng lúc đó, Lục Lâm Thành đang ngồi đọc từng chủ đề từng bình luận liên quan đến Lương Yên kia, xung quanh người anh tản mát ra hàn khí lạnh đến rùng mình, ánh mắt hung ác nham hiểm đến đáng sợ.

Rõ ràng có người cố ý tạo ra cục diện như bây giờ.

Anh không gọi điện cho Lương Yên trước mà gọi cho Trác Dương.

Nhân mạch của Trác Dương trong lòng giải trí cực lớn, đồng thời

cũng có kinh nghiệm phong phú trong việc đối phó với những chuyện như thế này.

Lục Lâm Thành dặn dò Trác Dương mấy câu, sau đó hít một hơi thật sâu rồi gọi cho Lương Yên.

Điện thoại vừa được kết nối, câu nói đầu tiên của Lục Lâm Thành là “Xin lỗi em.”

Lương Yên không lên tiếng.

Lục Lâm Thành nghe tiếng hít thở nhàn nhạt ở đầu dây bên kia, mở miệng hỏi chuyện vô cùng cẩn thận.

Lương Yên cũng bình tĩnh trả lời.

Tài khoản marketing “Giải trí cây đu đủ” kia đã tổng kết lại tất cả các nam diễn viên tuyến mười tám nhảy ra tuyên bố mình là tình nhân Lương Yên đang bao nuôi, sau đó hả hê đăng Weibo “Liếc mắt cười.jpg, nhiều người đứng ra lên tiếng thú nhận như thế, rốt cuộc người vào mới thực sự là tình nhân đã kích tình một đêm với Lương Yên đây?”

"Hay tất cả bọn họ đều đúng là tình nhân của Lương Yên, chẳng qua thời gian khác nhau nên mới không bị chụp phải?"

Phía dưới khu bình luận vô cùng hỗn loạn, đoán cái này đoán cái nọ nhưng không thể nghi ngờ tất cả đều là những lời trào phúng bỏ đá xuống giếng.

Đúng lúc này, Lục Lâm Thành vẫn một mực giữ im lặng đột nhiên lại hiểu thị đang online.

Lục Lâm Thành v: "Là tôi đấy, có ý kiến sao? @ Giải trí cây đu đủ."

Chương 77

Tựa như một viên đá nhỏ rơi xuống mặt hồ phẳng lặng dấy lên ngàn lớp sóng, Lục Lâm Thành đột nhiên đáp lại đã phá vỡ cục diện thiên về một bên.

Hai bên vốn dĩ còn đang cãi nhau kịch liệt lập tức trở nên yên tĩnh.

Người đàn ông kích tình một đêm cùng chung đêm xuân tiêu với Lương Yên... Là Lục Lâm Thành?

Không được không được, sự phản kích đảo ngược lại đến quá nhanh rồi, cần phải có thời gian tiêu hóa.

A a a a a nhưng mà rốt cuộc chuyện gì đang xảy ra thế này?

Tại sao anh không muốn yên phận làm một ảnh đế đứng ở trên cao mà bây giờ lại chạy đi đến tranh đoạt danh phận tình nhân của Lương Yên cùng với một đám diễn viên tuyến mười tám?

Hơn nữa rõ ràng lúc hai người chụp ảnh tạp chí còn giống hệt như đang ở trong khung cảnh của một cuộc cãi vã lạnh lùng cơ mà, tại sao đã lập tức chạy đến kích tình một đêm cùng chung đêm xuân tiêu rồi?

Không thể nào!

Cho đến khi có người yếu ớt nói một câu:

[Có gì mà không thể nào cơ chứ, chẳng lẽ mấy người chưa từng nghe qua câu nói đầu giường đánh nhau cuối giường hòa sao?]

Đám người (bừng tỉnh hiểu ra.jpg): [...Mẹ nó!]

Vốn dĩ người đàn ông trong bức ảnh chụp lên kia chỉ cần nhìn thoáng qua cũng có thể nhận ra rất giống Lục Lâm Thành, nhưng sau đó video hậu trường của “Duyệt Tú” được tung lên mạng, cộng thêm đám thủy quân cố ý chỉ hướng dư luận theo ý mình nên mọi người mới loại bỏ Lục Lâm Thành từ vị trí người bị nghi ngờ nhất ra khỏi danh sách. Bây giờ chỉ với một câu “Đầu giường đánh nhau cuối giường hòa”, hai người trong lúc đang chụp ảnh tạp chí xảy ra cãi vã nhưng sau khi trở về nhà lại hòa hảo với nhau, chẳng phải đến đây mọi chuyện đã quá rõ ràng rồi sao?

Nhưng có một tài khoản marketing vẫn cố chấp bày tỏ không tin, thậm chí còn hỏi rốt cuộc Lương Yên đã cho Lục Lâm Thành uống bùa mê thuốc lú gì mà đầu cũng đã đội nón xanh mơn mơn vẫn có thể làm ra những hành động bên vực người yêu như thế này, đúng là khiến người ta vô cùng cảm động.

Đúng lúc này, bên tạp chí “Duyệt Tú” vẫn luôn giữ im lặng không lên tiếng đột nhiên lại gửi một video hậu trường tiếp theo và viết: “Cảm ơn hai vị đã điều chỉnh cảm xúc để phù hợp với bộ sưu tập theo concept “lạnh lùng” của chúng tôi.”

Trong một buổi chụp ảnh tạp chí nào đó thường sẽ có video quay lại toàn bộ quá trình làm việc, video hậu trường trước đó đã được “Duyệt Tú” cắt nối biên tập rồi mới tung ra ngoài để phù hợp với chủ đề của bộ sưu tập trên tạp chí. Còn video hậu trường lần này chính là đoạn trước của cảnh chụp ảnh kia, chữ viết hoa bên dưới nói rõ buổi chụp hình vừa mới bắt đầu. Trong video, Lương Yên lần đầu tiên chụp ảnh tạp chí chân tay cứng ngắc hướng về phía ống kính, còn Lục Lâm Thành ngồi bên cạnh nhìn Lương Yên cứng ngắc tạo dáng, ánh mắt tràn ngập yêu thương dịu dàng. Sau đó phụ đề còn giải thích nhiếp ảnh gia đã đi lên bàn bạc giải thích một lát giúp hai người điều chỉnh cảm xúc, lúc này mới có thể cho ra đời những bức ảnh theo concept thời thượng nhưng không kém phần phong cách

bá đạo ngang ngược khiến đứa trẻ cũng bị dọa sợ bật khóc như bây giờ.

Cho nên lúc đó không phải hai người đang cãi nhau, thậm chí một tiếng cãi nhau ầm ĩ cũng không có.

Người ta chuyên nghiệp trong công việc như thế, điều chỉnh lại cảm xúc để hoàn thành buổi chụp hình theo đúng concept, vậy mà cuối cùng lại biến thành chứng cứ thép người đàn ông kích tình triền miên cùng chung đêm xuân tiêu với Lương Yên không phải là Lục Lâm Thành của một số người nào đó?

Lục Lâm Thành không phải là tình nhân được bao nuôi, mấy người nhìn một đám diễn viên tuyến mười tám nhân cơ hội nháy ra thừa nhận mình là tiểu chó săn kia đi, người nào người nấy đưa vẹo táo sút nháy nháy mắt ra hiệu, có thể sánh được với một sợi tóc của Lục Lâm Thành sao?

Lương Yên có mù đâu!

Rồi nhìn lại những lời xỉ nhục xúc phạm khó nghe của đám thủy quân đối với Lương Yên, Lục Lâm Thành và Lương Yên chụp ảnh tạp chí xong không thể về nhà âu yếm tình cảm một chút sao, vừa mới bắt cần kéo rèm không chặt đã bị đám chó săn chụp trộm, xâm phạm cuộc sống riêng tư của người khác không nói, bị phát tán lên mạng xong rồi còn phải vô duyên vô cớ nhận một đồng phỉ báng về người mình, rốt cuộc Lương Yên đã đắc tội đến ai?

Những khổng bình của fan Lương Yên gần như đã thành công ép những lời bần thiêu thối tha của nhóm thủy quân kia xuống.

[Hu hu hu thương Lương Yên quá đi!]

[Trong quá trình chụp ảnh tạp chí cũng phải dựa vào chủ đề bộ sưu tập để điều chỉnh cảm xúc sao cho phù hợp, khả năng diễn xuất đúng là trâu bò!]

[Đám người dất mũi dư luận kia thực sự rất đáng hận, tôi đã nói Lương Yên không phải là loại người như thế rồi mà.]

[Mẹ kiếp, cho nên hai người đang trực tiếp thừa mình đã tái hợp rồi?]

[Mấy người nhìn ánh mắt của Lục Lâm Thành nhìn Lương Yên trong video hậu trường kia kìa, thực sự có ngôi sao đang lấp lánh đấy!]

Tâm trạng phập phồng lên xuống đột ngột nhất trong chuyện này chẳng ai có thể vượt qua được các fan cp của “Cặp vợ chồng năm phút”.

Đầu tiên là vô cùng phấn khích vui vẻ chờ tạp chí được phát hành, sau đó nhìn thấy những bức ảnh theo concept “Lạnh lùng” của hai người trên trang bìa tạp chí thì rơi vào hụt hẫng đau lòng không thôi, tiếp đó lại đọc được tin tức mang tính chất bùng nổ của tài khoản marketing nhắm thẳng vào nguyên nhân Lục Lâm Thành và Lương Yên lạnh lùng đối mặt nhau như thế là vì Lương Yên đang bao nuôi tình nhân trong nhà, tìm được niềm vui mới của mình. Thậm chí các fan cp nhìn thấy tin tức này đã đau lòng đến mức muốn tự tử cũng đã có, ngay khi fandom “Cặp vợ chồng năm phút” đang chìm đắm trong cảm giác đau lòng thất vọng chỉ muốn mảnh hồn cp trôi theo dòng nước chảy về biển Đông thì đúng lúc này Lục Lâm Thành lại đột nhiên online tự nhận mình là người đàn ông tình nhân trong bức ảnh kia, sau đó là video hậu trường “Duyệt Tú” được tung ra như một bằng chứng chứng minh cho hai người.

Fan cp Cặp vợ chồng năm phút vừa ngã vào đau buồn đến tột cùng không được bao lâu thì lại đột nhiên được kéo đến cảm giác hạnh phúc vô bờ bến:

Lục Lâm Thành chính miệng thừa nhận mình là tiểu chó săn nam sung kia.

Lương Yên và Lục Lâm Thành đã tái hợp.

Người đàn ông đã kích tình triền miên với Lương Yên trong bức ảnh chụp lên đó là Lục Lâm Thành.

Bỏ bốn lên năm chính là hai người đã vì yêu mà quay lại.

A a a a a a a a!

Trời ạ, rốt cuộc đây là chuyện tình cổ tích gì vậy!!

Lục Lâm Thành tự nhận mình là tiểu chó săn bá đạo hộ thể!

Xin hai người đừng tiếp tục những chuyện như thế này nữa, trái tim nhỏ bé của đám fan cp này không thể chịu đựng cảm xúc thay đổi nhanh chóng chỉ trong chớp mắt như vậy đâu hu hu hu!

Nhưng có mấy tài khoản marketing đã dắt mũi dư luận trước đó vẫn không cam lòng giấy dựa hấp hối.

Bọn họ vẫn cắn chặt lấy bức ảnh Lương Yên ở quán bar không nhả, thêm mắm thêm muối nói cô tiếp rượu, ngủ với đàn ông, quan hệ bừa bãi.

Fan của Lương Yên khó khăn lắm mới kiểm soát bình luận xong, lúc nhìn đến những bài viết vẫn còn ngoan cường bôi đen này đã hoàn toàn nổi giận.

[Nói như vậy thì những người đã từng đi đến quán bar đều là tiếp rượu, ngủ với đàn ông và quan hệ vừa bãi sao?]

[Lương Yên cây ngay không sợ chết đứng, thẳng thừng từ chối tất cả các phỉ báng!]

Fan của Lương Yên đang tràn ngập cảm phẫn tiếp tục khổng bình thì lại đột nhiên phát hiện trong đội ngũ xuất hiện những thành phần

lạ lắm, thế là xoay người nhìn lại...

Fan Lục Lâm Thành: A a a a a, dám tung tin đồn nhảm về Yên Yên, nện chết hần đi!

Fan cp Cặp vợ chồng năm phút: Phi phi phi phi phi, cặp vợ chồng năm phút của chúng ta há có thể để cho những tài khoản marketing như mấy người bêu xấu sao? Chơi chết hần đi!

Fan Lương Yên:

Mặc dù đã có fan hâm mộ khổng bình nhưng mấy bức ảnh kia đối với một nữ nghệ sĩ mà nói đúng là không phải thứ tốt đẹp gì cho lắm.

Đúng lúc này một tài khoản Weibo được chứng nhận là diễn viên, nhưng chỉ là một nữ diễn viên có mấy ngàn người theo dõi đột nhiên đứng ra lên tiếng:

Lần trước ở thành phố Cổ Đông người nọ bị một số đạo diễn có ý đồ xấu hạ thuốc vào trong đồ uống, là Lương Yên đã cứu cô còn đánh mấy tên đạo diễn kia một trận tơi bời. Lương Yên tuyệt đối không phải là loại phụ nữ giống như những gì mấy người đó nói, cô ấy nói trước kia cô ấy cũng quá ngu ngốc nên suýt nữa đã gặp phải chuyện tương tự như thế này, cũng may lúc đó có người khác đã cứu cô, còn nhắc nhở các cô gái nhất định phải tự bảo vệ bản thân mình thật tốt.

Vào thời điểm nhạy cảm này lại đột nhiên nhảy ra lên tiếng rất khó tránh khỏi hiềm nghi đang nhân cơ hội để cọ nhiệt, hơn nữa người chứng minh lại chỉ là một diễn viên không tên tuổi, người này đang vừa muốn cọ nhiệt vừa muốn tẩy trắng cho Lương Yên sao?

Nữ diễn viên nhỏ đọc được những bình luận chất vấn bên dưới bài viết của mình, để chứng minh bản thân không cọ nhiệt đã dứt khoát tung bức ảnh ở đồn công an hôm đó lên.

Cái này chắc không ai dám làm giả đâu nhỉ?

Mấy anti á khẩu không thể phản bác.

Fan Lương Yên đọc được bài viết kể lại của diễn viên kia, lại tiếp tục gào khóc.

[Hu hu hu Anh Tuấn của em tốt bụng quá, lại có thể vì cứu một cô gái xạ lạ mà không thèm quan tâm đến xung quanh xông vào đánh nhau với mấy gã đàn ông.]

[Có lẽ lúc trước khi còn chưa nổi tiếng Lương Yên đã phải chịu khổ nhiều lắm, Yên Yên xin lỗi, sau này chúng em nhất định sẽ bảo vệ chị thật tốt.]

[Chắc chắn bức ảnh này lại bị chụp trộm, mấy người nhìn các cô gái ăn mặc hở hang bên cạnh đi, Lương bảo thủ của tôi ngay cả nút áo cũng cài chặt đến cái cuối cùng, đám người mở miệng phỉ bám kia bị mù rồi sao?]

[Đau lòng Lương Yên quá!]

Người qua đường:

[Nếu Lương Yên thực sự chịu lên giường để đổi vai diễn thì với dung mạo của cô ấy đã sớm nổi tiếng từ tám trăm năm trước rồi, còn cần phải đóng vai phụ không được ai biết đến sao?]

[Lần trước là cấp cứu cứu mạng lão thái thái, bây giờ lại cứu phụ nữ yếu ớt, Lương Yên thật tốt bụng!]

[Không thể tưởng tượng nổi một cô gái nhỏ bé cũng bị bôi đen đến mức này, đám người kia quá ghê tởm, chuyển phần thôi!]

. . .

Những bình luận mang tính chất xúc phạm xỉ nhục hay tài khoản marketing chuyên dắt mũi dư luận kia cuối cùng cũng im lặng biệt tăm biệt tích.

Trải qua một phen sóng gió điên đảo khiến mình thiếu chút nữa rơi xuống vực thẳm này, Lương Yên đã ngồi lại tổng kết và kiểm điểm rút kinh nghiệm một cách nghiêm túc.

Suy cho cùng, nguyên nhân dẫn đến tất cả mọi việc đều bắt nguồn từ tấm rèm cửa không kéo chặt trong đêm đó đã tạo cơ hội cho đám chó săn lợi dụng chụp lén, sau đó mới xảy ra nhiều chuyện như thế.

Sau khi Lương Yên tổng kết xong, cảm thấy căn hộ mình đang ở bây giờ hình như đúng là không an toàn thật.

Tên paparazzi chắc chắn đã đột nhập vào tòa nhà đối diện rồi chờ chụp tìm cơ hội chụp lại.

Lương Yên nhìn bức ảnh động chụp lén cảnh Lục Lâm Thành ôm chặt lấy eo mình, kéo cô vào phòng ngủ, lại nhớ đến cảnh tượng không dành cho trẻ em trong đêm đó, chỉ cần nghĩ thôi đã thấy sợ.

Cũng may kế hở của rèm cửa không được xem là quá lớn, góc độ chụp ảnh cũng có hạn không chụp được chuyện xảy ra trên giường.

Nếu không...

Cô không cần sống nữa rồi.

Chương 78

Ngã một lần khôn hơn một chút, để đảm bảo an toàn cho bản thân và những chuyện riêng tư, cuối cùng Lương Yên vẫn quyết định dọn về tiểu khu Nam Tĩnh.

Ngọn nguồn sự kiện chụp lén kia cũng dần dần tra ra manh mối.

Theo lý thuyết mà nói nếu như một tên paparazzi nào đó chụp được ảnh nhạy cảm Lương Yên đang ở trong phòng ngủ, đầu tiên hẳn là sẽ tìm cách liên lạc với cô để cô mua lại với giá cao mới phải. Phần lớn các nghệ sĩ sau khi bị chụp được vì muốn duy trì hình tượng của mình trong mắt công chúng nhất định sẽ cắn răng bỏ tiền ra để mua lại, còn nếu những thứ đó đã được tung ra ngoài thì chắc chắn là do giữa nghệ sĩ và paparazzi không đạt được thỏa thuận thống nhất về giá cả.

Thế nhưng tài khoản “Giải trí cây đu đủ” này lại không hề liên hệ với Lương Yên đã trực tiếp tung lên mạng, không vì tiền thì đơn giản sẽ là vì tên tuổi, người này muốn thành công nổi tiếng trong lần đầu ra mắt giới paparazzi.

Lương Yên cẩn thận phân tích chuyện đã xảy ra một lần nữa, lúc đầu tên paparazzi đăng tin đã dùng những từ ngữ mặc dù nhìn vô cùng chướng tai gai mắt như “Sào huyệt ân ái” “Kích tình một đêm” nhưng lại là những từ ngữ thường xuyên được dùng để thu hút sự chú ý của cư dân mạng nhất. Chắc chắn bọn họ đã sớm biết địa chỉ căn hộ nơi cô đang ở, sau đó vẫn luôn ngồi chờ chực canh chừng ở trong tòa nhà đối diện để tìm cơ hội chụp lén, cũng chẳng biết mấy người kia đã ngồi đó bao lâu, cuối cùng cũng chờ được một lần Lục Lâm Thành đến đây, chụp xong rồi lập tức tung lên mạng tạo tin hot.

Lương Yên nghĩ đến chuyện bản thân bị chụp lén lại cảm thấy không rét mà run.

Mà những lời nhục mạ xỉ vả của đám thủy quân và từng chậu từng chậu nước bắn của mấy tài khoản marketing muốn hất lên người mình kia, kể cả tấm ảnh chụp ở quán bar nữa, tất cả đều xuất hiện suýt hiện sau khi các bức ảnh chụp trộm đã được đăng tải một lúc lâu.

Giống như Khương Mộc đã nói, rõ ràng có người muốn nhân cơ hội này để bôi đen cô.

Quan hệ nhân mạch, kinh nghiệm và thủ đoạn của Trác Dương phong phú dày dặn hơn Khương Mộc rất nhiều, chẳng bao lâu sau đã lôi được người chủ mưu đứng phía sau mua thủy quân bôi đen Lương Yên lần này.

Bạch Dĩnh.

Sau đó Tần Nguyệt Thi cũng tham gia vào một phần.

Lúc Lương Yên nghe thấy hai cái tên này cũng không hề cảm thấy bất ngờ gì, chỉ là cô không thể tưởng tượng nổi đều là phụ nữ với nhau nhưng hai người kia lại có thể mua thủy quân dùng những từ ngữ bẩn thỉu buồn nôn như vậy để phỉ báng cô. Lương Yên cảm thấy bản thân mình chẳng làm chuyện gì ác độc đến mức khiến bọn họ hận thấu xương phải đưa cô vào chỗ chết như thế, nhưng sau khi nghĩ lại, ngành giải trí bây giờ cạnh tranh tàn khốc đến nhường nào, trong cuộc chiến quyết liệt giữa các tiểu hoa lớn nhỏ, nổi tiếng quá nhanh chính là nguồn gốc mọi tai họa. Hơn nữa phụ nữ mà, từ trước đến nay chưa bao giờ e sợ việc lấy cái xấu xa ác độc nhất để đối xử với một người phụ nữ khác.

Còn bức ảnh trong quán bar kia từ đâu đến?

Lương Yên lên mạng xem lại bản lý lịch từ khi Bạch Dĩnh mới bắt đầu xa mắt cho đến nay thì phát hiện trên cột phỏ đạo diễn của mấy bộ phim mà cô ta từng tham gia trước khi nổi tiếng đều là Chu Chí Ba.

Bạch Dĩnh có quan hệ với Chu Chí Ba, vậy tấm ảnh Lương Yên say rượu ở quán bar kia đã rất dễ giải thích rồi.

Tin đồn trên mạng bay đầy trời, nhất là fan của Lương Yên, fan của Lục Lâm Thành và fan cp Cặp vợ chồng năm phút vẫn còn đang ráo riết đi tìm xem rốt cuộc ai mới là người đứng sau muốn bôi đen Lương Yên. Cũng may Lương Yên được Lục Lâm Thành lên tiếng thừa nhận anh mới là “chính cung”, cộng thêm việc kịp thời làm sáng tỏ nên chậu nước bẩn này mới không thể hắt lên người mình.

Đừng nói cái gì mà thanh giả tự thanh, chỉ cần làm không làm sáng tỏ kịp thời hoặc không đến nơi đến chốn cũng có thể bị người ta đổi trắng thay đen như thường. Trong làng giải trí này nghệ sĩ nào đó rõ ràng mới là người bị hại nhưng lại bị đối thủ mua thủy quân trước trả đũa cắn ngược lại đến thương tích đầy mình xoay người trong vô vọng chẳng lẽ còn ít sao?

Cũng đã có fan hâm mộ phỏng đoán rằng người nhân cơ hội mua thủy quân bôi đen Lương Yên chính là Bạch Dĩnh, bởi vì chuyện Bạch Dĩnh dùng thủ đoạn kéo cổ áo Lương Yên trong chương trình “Ngôi sao quốc dân hành động” đã bị người hâm mộ phát hiện ra, mặc dù cô ta không chịu thừa nhận nhưng các fan đã cầm kính lúp tiếp tục quan sát tỉ mỉ cả mấy tập phát sóng trước đó, đào bới ra được rất nhiều thủ đoạn đen tối của Bạch Dĩnh. Đối với những khách mời nổi tiếng có địa vị cao hơn mình trong làng giải trí thì nhiệt tình tỏ ra thân thiết tìm mọi cách lấy lòng nịnh bợ, còn với những khách mời ít được biết đến hoặc nữ nghệ sĩ sở hữu dung mạo xinh đẹp và sự nghiệp có xu hướng phát triển cao hơn, cô ta lại đối xử lạnh nhạt thờ ơ, trong lúc chơi trò chơi còn dở thủ đoạn ngang chân người ta khắp nơi.

Tuy nhiên các fan cũng chỉ suy đoán như vậy mà thôi, trong tay không có chứng cứ thuyết phục, Bạch Dĩnh lại tỏ vẻ như chẳng có chuyện gì xảy ra, thậm chí còn đăng Weibo bày tỏ ngày tháng tĩnh lặng.

Lục Lâm Thành có một người luật sư, Lương Yên đã nhân tiện đến trưng cầu ý kiến xem mình có thể kiện ngược lại Bạch Dĩnh tội phỉ báng được hay không.

Thì nhận được một câu trả lời chắc chắn không mấy lạc quan.

Trong giới giải trí này có vô số thủy quân được mua, điểm mấu chốt chính là mối quan hệ giữa người bị nghi ngờ chủ mưu dàn xếp phỉ báng và những người kích động dư luận vô cùng vi diệu, cho nên người đứng sau mua thủy quân kia mới có thể hành động một cách không hề kiêng dè gì như thế. Phần lớn các nghệ sĩ khi gặp loại chuyện này đều chọn cách thông báo sẽ dùng đến pháp luật để cảnh báo nhưng cuối cùng cũng dừng bước ở đây mà thôi. Nếu thực sự theo kiện tụng đến cùng, phần trăm khả năng thắng kiện rất ít không nói, phí thuê luật sư không nói, mấu chốt là phí tổn thời gian quá cao cho nên hầu hết mọi người đều chỉ đăng thông báo sẽ mời luật sư để chứng minh sự trong sạch của mình, khiến dư luận dần dần lắng xuống là được.

Bây giờ Lương Yên nghĩ đến những lời nói ác độc của đám thủy quân kia vẫn còn cảm thấy vô cùng tức giận.

Nhưng mà chẳng bao lâu sau, một đồng bức ảnh chụp lên khác lại được tung lên mạng.

Nhưng mức độ đặc sắc lần này có thể nói còn tuyệt hơn cả sự việc của Lương Yên và Lục Lâm Thành trước đó.

Vẫn là do không kéo rèm cửa cẩn thận gây họa, trong một căn phòng khách sạn, tiểu hoa đang ăn khách Bạch Dĩnh đang ngồi trên đùi một gã đàn ông hói đầu bụng phệ, gã hói đầu bụng phệ nở một

nụ cười đê tiện, có ảnh hai người miệng kề miệng đút rượu cho nhau, còn có cảnh gã đàn ông hói đầu một tay ôm lấy bả vai Bạch Dĩnh, một tay từ cổ áo luồn vào trong quần áo cô ta, nắm bộ ngực mềm mại hèn mọn xoa lấy xoa để.

Cư dân ngạc nhiên đến trợn mắt há hốc mồm.

Lập tức có người moi ra được người đàn ông đang xoa ngực kia chính là nhà sản xuất bộ phim mới của Bạch Dĩnh.

Ờ.

Buồn nôn.

Lúc Lương Yên nhìn thấy những bức ảnh này cũng ghê tởm không thôi.

Khẩu vị của người phụ nữ này đúng là quá nặng.

Có cư dân mạng cố ý phóng to bức ảnh này lên thì phát hiện lúc gã đàn ông đưa tay vào trong ngực mình xoa nắn, Bạch Dĩnh còn ngửa đầu, vẻ mặt vô cùng hưởng thụ.

Đúng lúc này, có người tự xưng là vợ của nhà sản xuất kia đột nhiên liên hệ với truyền thông, sau đó đăng Weibo mắng Bạch Dĩnh không biết liêm sỉ dụ dỗ chồng của bà ta, làm tiểu Tam phá hoại hạnh phúc gia đình người khác, tình cảnh vô cùng xấu hổ.

Gã đàn ông hói đầu hoảng hốt sợ hãi, sau khi bức ảnh khiêu dâm kia bị lộ ra ngoài ngay cả một tiếng cũng không dám ho he.

Bỏ qua chuyện nhà sản xuất hói đầu bụng phệ và Bạch Dĩnh ai dụ dỗ ai trước không đề cập đến, việc cô ngủ với nhà sản xuất hay đạo diễn để có được vai diễn nếu cả hai đều đứng ra nói hai bên là mối quan hệ anh tình tôi nguyện thì có lẽ một thời gian sau, đợi tất cả mọi người dần dần lãng quên cô ta còn có thể tiếp tục lăn lộn trong

làng giải trí này. Nhưng một khi đã là tiểu Tam, lại còn bị vợ cả công khai đăng đàn bóc phốt thì đối với một nữ nghệ sĩ mà nói chắc chắn là một đả kích mang tính hủy diệt hoàn toàn, con đường diễn xuất nghệ thuật cơ bản xem như đã chấm dứt.

Những bức ảnh kích tình xoa ngực lưu truyền ra toàn bộ internet.

Lần này tất cả bình luận phía dưới các bài viết Weibo kia không phải là thủy quân nữa mà đều là cảm giác kinh tởm của quần chúng ăn dưa sau khi ăn phải loại dưa như thế này.

Bằng chứng này thực sự quá cứng rắn và chân thật, hình ảnh cũng suýt nữa thì bị liệt vào danh sách hạn chế, ê kíp sản xuất của hai bộ phim Bạch Dĩnh tham gia trong thời gian tới đều tuyên bố sẽ tìm diễn viên khác thay thế, mấy thương hiệu Bạch Dĩnh làm người phát ngôn cũng xóa sạch sẽ hình ảnh của cô ta trên trang web lẫn Weibo, về phần các tập trong mấy chương trình tạp kỹ đã ghi hình xong, ê kíp hậu kỳ cũng đã cắt toàn bộ cảnh quay của cô ta ra khỏi chương trình.

Lương Yên cầm di động ngửa mặt lên trời sáng khoái cười ha hả.

Ha ha ha ha ha đang đời, đúng là quả báo nhãn tiền, ông trời sẽ chẳng bỏ qua cho một ai thích làm điều ác cả.

Còn mua thủy quân bôi đen người khác?

Sao không thử nhìn lại xem mình có đức hạnh như thế nào đi?

Lương Yên lướt Weibo một vòng, sau đó lại bấm vào trang cá nhân của mình.

Lần trước Lục Lâm Thành đăng bài viết "Là tôi đấy, có ý kiến sao? @ Giải trí cây đu đủ." chẳng khác nào đã gián tiếp thừa nhận chuyện của hai người bọn họ, nhưng phía bên Lương Yên vẫn không có bất cứ động thái nào, hai người vẫn chưa trực tiếp công khai tuyên bố

tái hợp lại.

Đã bị chụp ảnh bắt quả tang đang ở bên cạnh nhau, Lục Lâm Thành cũng đã lên tiếng đáp lại rồi, theo lý thuyết mà nói hẳn là Lương Yên cũng nhanh nhanh đứng ra tuyên bố rồi nhân tiện phát đường cho tất cả mọi người cùng vui vẻ mới đúng, thế nhưng người trong cuộc Lương Yên từ đầu đến cuối vẫn không công khai tỏ thái độ gì, việc này thực sự khiến cư dân mạng và người hâm mộ vô cùng hoang mang không biết rốt cuộc chuyện là thế nào.

Bên dưới bài viết Weibo mới nhất của Lương Yên đều bị fan Lục Lâm Thành và fan cp Cặp vợ chồng năm phút đóng chiếm, mục đích fan điên cuồng spam chỉ có một:

Fan cp Cặp vợ chồng năm phút: Yên Yên! Tại sao chị còn chưa đăng Weibo vậy! Chuyện này sẽ khiến Lục Lâm Thành chạy đi vạch rõ thân phận chính cung của mình với đám diễn viên tuyến mười tám kia xấu hổ đấy!

Fan Lục Lâm Thành: Hu hu hu tiểu tiên nữ Lương Yên, chị hãy cho Lục Lâm Thành của chúng tôi một danh phận đi, xin chị đấy.

Fan Lương Yên: Hát cảm kiều ngạo.jpg, bình tĩnh.jpg, không hoảng hốt.jpg

Lương Yên phòng má bữu môi.

Ai nói anh là chính cung.

Ai muốn cho anh một danh phận.

Có một chủ blog bát quái còn dày công tỉ mỉ tổng kết tình sử của hai người trong mấy năm nay theo biên niên thể*, sau đó còn kết hợp với tiêu đề giật tít hấp dẫn sự chú ý độc giả : “Ba năm tình sử của Lục Lâm Thành và Lương Yên đã nói lên tất cả, nàng đã từng là một kiều thê ôn nhu dịu dàng yêu chàng bất chấp tất cả nhưng chàng lại

tỏ ra lạnh lùng xa cách, bây giờ nàng trở thành một tiểu hoa đang ăn khách chàng trèo cao không nổi, hai người bị chụp ảnh bắt quả tang đang thân mật ở chung một chỗ, Lương Yên không chịu cho chàng danh phận, Lục Lâm Thành từ chính cung cam chịu trở thành người tình không thể ra ánh sáng.”

(*Biên niên thể : Là một thể loại sách sử truyền thống của Trung quốc, biên tập sự việc theo thứ tự ngày, tháng, năm.)

Rõ ràng blog này đã sưu tầm tổng kết tất cả các tin đồn bát quái về Lục Lâm Thành và Lương Yên xuất hiện trên mạng từ khi hai người kết hôn ly hôn cho đến tận bây giờ, hơn nữa còn thêm nắm thêm muối nói bậy một hồi, nhưng mà lại được viết theo cách hài hước, từ ngữ hóm hỉnh khiến người ta cảm thấy vô cùng vui vẻ. Lương Yên đọc qua một lượt rồi thoát ra ngoài, nhẹ nhàng đến nhẹ nhàng đi, đầu ngón tay lướt qua màn hình điện thoại, không hề chú ý đến việc ngón tay đó của mình đã vô tình trượt qua “Thích”.

Người hâm mộ vẫn luôn chú ý đến động tĩnh trên Weibo Lương Yên: “???”

Mấy ngày nữa bộ phim tình cảm đô thị của Lương Yên sẽ bắt đầu khai máy, cô đặt điện thoại xuống, cầm kịch bản lên.

** **

Lục Lâm Thành lạnh mặt lật xem từng bức ảnh thân mật của Bạch Dĩnh và nhà sản xuất kia rồi gọi điện cho mấy phóng viên mình quen biết để cảm ơn bọn họ.

Hành vi của bản thân không đứng đắn, không thể trách được người khác.

Ngay cả việc vụng trộm lén phéng với người khác cũng có thể trắng trợn như thế, mới theo dõi chưa được bao lâu đã chụp ngay được cảnh tượng đặc sắc này.

Lục Lâm Thành đuổi lưng một cái.

Mấy ngày gần đây Trác Dương vẫn luôn miệng thúc giục anh bảo anh nhanh nhanh nói với Lương Yên tuyên bố công khai mối quan hệ của hai người đi, nếu không anh làm như thế này chẳng khác nào “một bàn tay không vỗ nên tiếng” không danh không phận, người ngoài nhìn vào còn ra cái gì nữa.

Dẫu thế nào anh vẫn còn là một ảnh đế đấy.

Đúng vậy, cần phải thúc giục cô ấy cho anh một danh phận, Lục Lâm Thành ngẫm nghĩ, sau đó vào trang chủ Weibo của Lương Yên xem một chút, anh nhớ bài viết cuối cùng của cô đã cách đây một tháng trước.

Hôm nay Lục Lâm Thành vào trang chủ của Lương Yên lại có thu hoạch mới.

Người sử dụng Lương Yên v đỏ đã thích một bài viết:

“Ba năm tình sử của Lục Lâm Thành và Lương Yên đã nói lên tất cả, nàng đã từng là một kiều thê ôn nhu dịu dàng yêu chàng bất chấp tất cả những chàng lại tỏ ra lạnh lùng xa cách, bây giờ nàng trở thành một tiểu hoa đang ăn khách chàng trèo cao không nổi, hai người bị chụp ảnh bất quả tang đang thân mật ở chung một chỗ, Lương Yên không chịu cho chàng danh phận, Lục Lâm Thành từ chính cung cam chịu trở thành người tình không thể ra ánh sáng.”

Đen mặt.

** **

Lương Yên xem kịch bản xong, tắm rửa xong bước ra khỏi phòng tắm, vừa đi vừa lau tóc thì nhìn thấy Lục Lâm Thành đã lẳng lặng đứng trước cửa phòng tắm từ lúc nào không hay biết.

Lương Yên sợ hết hồn, vô thức lui về sau một bước: “Anh đã về rồi sao?”

Cô đã dọn về đây mấy ngày rồi, hai người ngủ chung một phòng ngủ, vẫn luôn yên ổn chung sống với nhau bình an vô sự, nhưng đêm nay, nhìn vẻ mặt đen ngòm của Lục Lâm Thành, trong lòng Lương Yên mơ hồ trào dâng một dự cảm không tốt lắm.

Rốt cuộc có chuyện gì xảy ra vậy?

Lương Yên lập tức xoay người muốn chạy về phòng.

Lục Lâm Thành không nói hai lời, sải bước đuổi theo, ôm người lên rồi ném ở trên giường.

Đây đã là lần thứ hai Lương Yên bị ném như thế này rồi, cả cơ thể bật lên hai cái ở trên giường, sau đó vô cùng quen thuộc xoay người bò dậy: “Có chuyện gì vậy? Không phải anh đã nói không cần trả lại tám trăm vạn kia rồi sao?”

Lục Lâm Thành cho Lương Yên nhìn bài viết mà hai tiếng đồng hồ trước cô đã bấm thích.

Lương Yên: “. . .”

“Trượt tay! Thực sự là trượt tay! Em thề với trời!” Lương Yên ôm đầu kêu oan.

Bây giờ còn la ó kêu oan sao, chỉ một cái trượt tay nhưng đã khiến toàn bộ cộng đồng mạng đang chê cười Lục Lâm Thành chỉ một người tình nhân được bao nuôi không danh không phận đấy.

Rốt cuộc em đặt mặt mũi của một ảnh đế như anh ở đâu?

Lục Lâm Thành ném điện thoại sang một bên: “Anh tin em trượt tay

thật.”

Lương Yên thở phào nhẹ nhõm một hơi.

Lục Lâm Thành mỉm cười ranh mãnh, nhìn Lương Yên đã tắm rửa xong cả người thơm ngào ngạt trắng nõn nà: “Nhưng cũng đã tạo thành hậu quả, có phải em nên bày tỏ một chút gì đó không?”

Lương Yên dè dặt nhìn về phía anh.

Lục Lâm Thành đột nhiên xích lại gần, hơi thở nóng bỏng phả bên tai cô: “Yên tâm, rèm cửa đã kéo chặt rồi.”

Chương 79

Lương Yên cảm nhận được hơi thở nóng bỏng của Lục Lâm Thành phả vào cần cổ mình, lỗ tai đỏ bừng một mảnh.

“Lục Lâm Thành, anh đói khát lắm sao?” Lương Yên không nhịn được hỏi.

Lục Lâm Thành từ chối cho ý kiến, chẳng qua là lại nhích người về phía trước chạm vào cô: “Tiểu tổ tông của anh, em đang cố ý muốn anh kìm nén đến chết sao?”

Chuyến cũng đã chuyển về đây rồi, mỗi ngày người trong lòng mình lắc lư qua lại trước mặt nhưng lại chỉ có thể nhìn không thể ăn, chỉ cần là đàn ông đều sẽ phát điên.

Lương Yên nhìn hốc mắt kìn nếm đến bờ bừng của người đàn ông, bật cười khanh khách.

“Nhưng anh đã nói sẽ không ép buộc em mà.” Lương Yên nhàn nhã đứng đưa đôi chân nhỏ, vẻ mặt vô tội.

Điều kiện quan trọng nhất khiến Lương Yên quyết định dọn về đây sống chính là người nào đó đã cam đoan rằng anh tuyệt đối sẽ không bao giờ ép buộc cô làm chuyện gì mà cô không muốn.

Lục Lâm Thành nghe được lời trêu chọc của Lương Yên, hít một hơi thật sâu, giống như đang cố gắng kiềm chế cái gì đó.

Mười ngón tay anh siết chặt thành nắm đấm, ép bản thân tỉnh táo lại, sau đó tựa như một giây cung đã kéo căng đột nhiên nhụt chí

nản lòng, chậm rãi đứng dậy khỏi người cô nghiêng người nằm bên cạnh.

Một tay Lục Lâm Thành vòng qua eo Lương Yên, ôm cô vào lòng.

Lương Yên chui vào trong lồng ngực Lục Lâm Thành, ngẩng đầu nhìn lên vẻ mặt đang cố gắng chịu đựng của anh, vốn dĩ là muốn cười trộm nhưng không hiểu tại sao lại đột nhiên muốn khóc thế này.

Hai người lẳng lặng nằm một hồi lâu, cô tựa đầu vào trước ngực Lục Lâm Thành, lắng nghe tiếng tim đập thình thịch của người đàn ông trước mặt.

Đầu ngón tay Lương Yên nhẹ nhàng vuốt ve nút áo sơ mi anh, mở miệng nói trước: “Lục Lâm Thành, những bức ảnh kia của Bạch Dĩnh là do anh làm đúng không?”

Lục Lâm Thành “Ừ” một tiếng: “Là hành vi của cô ta không đúng đắn, anh có nhờ hai phóng viên điều tra, theo dõi không bao lâu thì chụp được.”

Lương Yên gật gật đầu, cô cũng đã đoán được phần nào mọi chuyện, cô không phải là Thánh Mẫu gì đó, loại người như Bạch Dĩnh này đơn giản đó chính là báo ứng xứng đáng của cô ta.

Hai người lại yên tĩnh một lúc.

Cúc áo sơ mi của Lục Lâm Thành đã bị Lương Yên vuốt nhẹ vô số lần, Lương Yên vẫn một mực cúi đầu, Lục Lâm Thành ngửi được mùi hương dầu gội đầu trên mái tóc cô.

Đúng lúc này, Lương Yên đột nhiên mở miệng thì thầm, giọng nói của cô rất nhỏ, nhưng anh lại có thể nghe rất rõ ràng.

Cô hỏi anh:

"Lục Lâm Thành, anh thích em sao?"

Lục Lâm Thành nghe xong lập tức cúi đầu.

Lương Yên vẫn không ngẩng đầu lên, từ góc độ này của anh chỉ có thể nhìn thấy sống mũi thẳng tắp và hàng lông mi dài nhọn của cô.

Trong lòng anh lúc này tựa như có vô vàn con kiến nhỏ đang bò.

Lục Lâm Thành bắt lấy cánh tay nhỏ nhắn của Lương Yên đặt lên lồng ngực mình, ngay cả chính anh cũng có thể nghe thấy giọng nói mình đang khẽ run lên.

Anh nói: "Anh thích em."

Lương Yên nghe được câu trả lời của anh, hít mũi một cái.

Nghe được câu "anh thích em" của anh cô mới có một chút năng lượng, tiếp tục hỏi: "Vậy anh thích em từ lúc nào, từ khi chúng ta ký vào bản thỏa thuận ly hôn hay từ khi em bảo anh đến Cục Dân Chính nhận giấy chứng nhận ly hôn?"

Lục Lâm Thành nhắm mắt lại, đột nhiên nhớ lại trước kia, Lương Yên trăm phương ngàn kế muốn thêm anh vào Wechat, luôn luôn chào hỏi, ngũ âm khuyết thiếu nhưng vẫn còn cố đòi học hát ca khúc mới của anh.

Nếu như lúc đó anh không để ý đến cô thì tốt rồi.

Lục Lâm Thành nhẹ nhàng nắm cả vòng eo Lương Yên, nói: "Cách đây rất lâu rồi, lúc em thích anh thì anh cũng đã thích em."

"Ồ." Lương Yên nghe được những lời này lại tỏ ra vô cùng bình tĩnh, chỉ là hốc mắt đã hơi ửng đỏ.

Cô dùng sức níu chặt lấy nút áo kia của Lục Lâm Thành, cuối cùng

vẫn không thể nhin được nữa, nước nỡ nói:

“Vậy tại sao sau khi hai chúng ta đã kết hôn, anh lại không để ý đến em?”

Lục Lâm Thành nghe được câu chất vấn của cô, trái tim tựa như bị một bàn tay nắm chặt lấy không buông, co rút đau đớn.

“Xin lỗi, là anh không tốt, xin lỗi.” Lục Lâm Thành hôn lên giọt nước mắt đang lăn dài trên má cô.

Lương Yên càng khóc càng dữ dội, cô phát hiện cho dù là trước khi mất trí nhớ hay sau khi mất trí nhớ, đối với cô mà nói thích Lục Lâm Thành đều là chuyện không phải khó khăn gì . Hai người càng lúc càng gần nhau hơn, nhưng càng thích cô lại càng để tâm đến sự thờ ơ không quan tâm của anh trong hai năm kia, cho nên mặc dù những bức ảnh chụp lén kia đã được tung ra ngoài, cô vẫn một mực núp trong vỏ bọc an toàn của chính mình, không muốn đi ra thừa nhận quan hệ của bọn họ.

Cô rất muốn tức giận, nhưng sau khi mất trí nhớ ngay cả chuyện gì đã xảy ra trong hai năm đó, ai đúng ai sai cô cũng không biết, mỗi ngày chỉ biết suy nghĩ bậy bạ, nhưng cô càng nghĩ lại càng không thể nhớ nổi, đầu sẽ đau tựa như muốn nổ tung tất cả.

Nụ hôn của Lục Lâm Thành rất dịu dàng ôn nhu, Lương Yên nhẹ nhàng đẩy anh ra, hai người đối mặt nhìn nhau.

Lương Yên thút tha thút thít, chăm chú nhìn khuôn mặt đẹp trai mà từ đêm đầu tiên của hai người sau khi bị mất trí nhớ cô vẫn không kiềm chế được nghĩ về nó, đối mặt với anh mắt dịu dàng trong suốt của anh, cuối cùng cũng nói ra khả năng mà cô đã phỏng đoán từ rất lâu rồi.

Rốt cuộc cô đã làm chuyện gì.

Mà lại khiến Lục Lâm Thành không thèm quan tâm đến cô trong suốt hai năm trời??

"Lục Lâm Thành." Khuôn mặt nhỏ nhắn của Lương Yên nhăn nhó, nước mắt giàn dụa đến đáng thương, giọng nói tủi thân nào lòng khiến người nghe không thể không mềm lòng: "Có phải em đã... Có phải em đã cho anh đội nón xanh không?"

Lục Lâm Thành đang động tình: "..."

Lương Yên nhìn thấy vẻ mặt do dự của Lục Lâm Thành, càng nghĩ càng cảm thấy chính là nguyên nhân này, bùm mặt đau đớn muốn chết: "Có phải em đã theo đuổi được anh, sau đó kết hôn với anh, kết quả sau khi kết hôn anh bận rộn công việc của mình, em không chịu được cảnh cô đơn tĩnh mịch đã cho anh đội nón xanh, cầm tiền của anh đi nuôi tình nhân, cuối cùng lại bị anh bắt gian tại giường. Anh vừa đau lòng lại vừa tức giận, nhưng còn chưa thể dứt tình với em nên mới không ly hôn, sau đó lại không muốn tha thứ cho nên vẫn một mực không để ý đến em, còn em thì vẫn luôn cầu xin tha thứ nhưng tất cả đều vô dụng, cho đến khi em bị mất trí nhớ, anh mới cảm thấy em còn có thể sửa chữa sai lầm một chút."

"Không phải em cố ý cho anh đội nón xanh đâu hu hu hu hu..."

Lục Lâm Thành từ trên trời giáng xuống một chiếc nón xanh mơn mớn trên đỉnh đầu nghe thấy suy luận trình thám vô cùng hợp lý không một kẽ hở của cô mà mặt mày cũng sắp tái xanh rồi, giật cánh tay đang che khuôn mặt nhỏ nhắn kia xuống.

Ngay lúc này anh thực sự rất muốn cạy đầu người phụ nữ này ra để xem rốt cuộc trong đó đang chứa cái gì?

"Em thử dám cho anh đội nón xanh một chút xem!" Anh nghiêng rằng nghiêng lợi nói một câu, sau đó cúi đầu hung hăng che kín đôi môi cô.

"Ưm ưm ưm!" Lương Yên còn chưa bắt đầu khóc đã bị hôn đến trời

đất quay cuồng.

Lục Lâm Thành hôn xong, buông khuôn mặt đỏ bừng của Lương Yên ra, lồng ngực không ngừng phập phồng lên xuống, anh giữ chặt khuôn mặt nhỏ nhắn của cô hung ác nói:

“Từ nay về sau không được nghĩ đến những thứ lung tung vô lý như thế nữa, không nhớ được thì không nhớ được, cả đời này không thể nhớ ra cũng không sao, ngày mai lập tức đi đến Cục Dân Chính phục hôn với anh.”

“Em còn chưa...Ừm...”

Lương Yên vừa mới nói được ba chữ thì lại bị hôn.

Lần này Lục Lâm Thành đã không còn kiên nhẫn như vậy nữa, một tay anh luồn từ áo ngủ cô đi vào trong, nắm lấy một bên ngực mềm mại, động tác đã xoa lấy xoa để có hơi thô bạo.

Trước ngực Lương Yên bị đau, sau đó lại vô thức nghĩ đến bức ảnh kích tình triền miên xoa ngực của Bạch Dĩnh và gã sản xuất đầu hói kia.

So với gã đầu hói nọ thì Lục Lâm Thành cũng chỉ có tướng mạo ngoại hình là đẹp trai hơn một chút mà thôi, còn động tác có gì khác nhau với hắn đâu?

Quả nhiên đàn ông chẳng có cái gì tốt cả.

Lương Yên bị người đó bịt kín đôi môi trong miệng chỉ còn lại tiếng ngậm nga rên rỉ vô nghĩa, khóe mắt chảy xuống giọt nước mắt động tình, tức giận nghĩ.

Mãi cho đến tận nửa đêm.

Cuối cùng Lục Lâm Thành mới gầm nhẹ một tiếng, xem như đã

buông tha cho cô.

Lúc này Lương Yên ngay cả sức lực khép chân lại cũng không có, âm thanh phát ra nơi cuống họng cũng đều là âm câm, nhưng cuối cùng vẫn không nhịn được muốn nói.

"Lục Lâm Thành."

Lục Lâm Thành đang cúi đầu dọn dẹp hạ thân bừa bộn của hai người, khăn giấy đã dùng qua bị vứt dưới giường chất đống giống như một sân đá bóng thu nhỏ, nghe được âm thanh của Lương Yên, anh ngẩng đầu lên nhìn cô: "Ừ?"

Hai chân Lương Yên đau nhức dữ dội, nhìn trần nhà khóc không ra nước mắt: "Anh biết không, cho đến tận bây giờ vẫn có một nhóm người hăm dọa tin rằng anh vẫn còn là xử nam đấy."

Lục Lâm Thành không lên tiếng, chăm chú nhìn Lương Yên đang đứng đung nhăm ở nơi đó, dáng vẻ phảng phất như một tia nguy hiểm cũng không cảm nhận được, nhúu chặt chân mày.

Chờ đến khi Lương Yên giật mình phát hiện ra nguy hiểm thì đã chậm, anh đã vận sức chờ phát động, sau đó dưới sự phản kháng vô lực của cô tiến vào người cô.

Giọng nói khàn khàn của người đàn ông lúc động tình nghe ra lại có nét quyến rũ gợi cảm chết người: "Lần sau em có thể nói cho mấy người bạn họ biết rốt cuộc có phải hay không nhé."

Cái rắm!

Bàn tay nhỏ bé của Lương Yên liều mạng nắm chặt lấy tấm ga trải giường bên dưới, trong miệng khẽ phát ra âm thanh rên rỉ, không dám nhìn xuống nhưng cũng có thể cảm nhận được nhất định đã bị sưng lên rồi.

... ..

Lúc Lương Yên tỉnh dậy đã là hơn mười hai giờ trưa, phần giường bên cạnh trống rỗng không một bóng người.

A!

Lương Yên nghe rằng trợn mắt ngồi dậy, tấm chăn theo động tác ngồi dậy của cô trượt xuống đến tận thắt lưng, trước ngực còn có mấy dấu hôn đỏ chói đập vào mắt.

Quần áo ngủ mặc tối qua không biết đã bị ném đi đâu, Lương Yên nhặt được chiếc áo sơ mi trắng của Lục Lâm Thành qua quýt mặc lên người, bước đầu tiên xuống giường đôi chân run rẩy hư không giống như đang giẫm bên bông vải.

Lương Yên đứng đó một lúc lâu mới có thể chắc chắn đôi chân này vẫn là của mình, khó khăn lê từng bước một đi về phía phòng tắm rửa mặt.

Dòng nước ấm áp chảy trên người khoan khoái dễ chịu.

Lương Yên lau lau mặt, nhìn phòng tắm một vòng, lúc này đầu óc mới tỉnh táo đôi chút.

Từng cảnh từng cảnh đêm qua tựa như một bộ phim cứ tua đi tua lại trong đầu cô.

Lương Yên không tự chủ được đỏ mặt xấu hổ, vốn dĩ muốn lắc đầu để vứt bỏ những ký ức không thích hợp cho thiếu nữ này đi, nhưng đúng lúc này lại đột nhiên hoảng hốt phát hiện dường như có chút gì đó không giống.

Không đúng không đúng, những cảnh tượng không thích hợp cho thiếu nữ trong đầu cô vừa rồi, tại sao lại có cảm giác không đúng lắm.

... ..

Dội nước lên người, Lương Yên đỏ mặt, sau đó cố gắng loại bỏ từng chút từng chút những ký ức không thích hợp cho thiếu nhi kia ra khỏi đầu mình.

Có tối hôm qua, à ừ.

Nhưng vẫn còn có mấy cảnh nữa, Lương Yên cau mày nhớ lại, rõ ràng không giống tối qua mà!

Đầu tiên là ở giường, nếu như không phải là màu sắc kiểu dáng ga trải giường khác nhau thì rất dễ dàng nhầm lẫn với tối qua cùng lần lộn ở cùng một chỗ.

Sau đó lại là...

Lương Yên cắn cắn môi dưới, nhìn xung quanh phòng tắm một vòng.

Lương Yên hoảng hốt nhìn thấy nửa người trên của mình ghé vào trên mặt bồn rửa mặt, sau lưng dán chặt vào cơ thể của người đàn ông phía sau, cô đối mặt với tấm gương phía trước khóc nức nở.

Những ký ức ở trong phòng tắm càng lúc càng rõ ràng, càng lúc càng nhiều.

Bồn cầu, tấm rèm ngăn cách với bồn tắm, hơi nước nóng bốc lên mờ mịt, còn có gian phòng tắm với hoa sen nơi cô đang đứng bây giờ, mỗi một nơi đều có ký ức.

Nhưng mà rõ ràng tối qua hai người chỉ ở trên giường, căn bản không hề đặt chân xuống mặt đất!

....

Lúc Lục Lâm Thành bưng cơm trưa đi vào phòng ngủ thì thấy Lương Yên vừa mới bước ra từ trong phòng tắm.

Bàn tay cầm khăn lông cái được cái không lau tóc, ánh mắt nhìn chăm chăm dưới mặt đất, tựa như đang suy nghĩ chuyện gì đó.

Lục Lâm Thành thả cơm trưa xuống, sau đó đi đến cầm lấy khăn lông trong tay Lương Yên lau tóc cho cô.

“Đói không? Đợi lau tóc xong chúng ta qua ăn cơm nhé.”

Lương Yên chột ngắc đầu lên, nhìn về phía Lục Lâm Thành, giật giật góc áo của anh.

Khuôn mặt nhỏ nhắn lộ rõ sự chắc chắn, hỏi anh: “Có phải trước kia chúng ta đã từng “làm” trong phòng tắm không?”

Động tác đang lau tóc cho cô của Lục Lâm Thành dừng lại trong chốc lát.

Lương Yên: "Hơn nữa cuối cùng anh còn làm cho em khóc."

Chương 80

Ngày ngóng đêm mong khó khăn lắm mới nhớ ra được một chút ký ức, nhưng nhớ ra rồi lại không thể miêu tả được.

Mẹ nó!

Thật xấu hổ.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Lương Yên đỏ bừng, cô ưỡn thẳng sống lưng, vô cùng nghiêm túc nhìn thẳng vào ánh mắt Lục Lâm Thành.

Nhận được ám hiệu nhắc nhở của Lương Yên, Lục Lâm Thành nhớ đến một lần trong phòng tắm kia, che miệng khế ho một tiếng: “Ừ.”

Đã được người trong cuộc mở miệng xác nhận, đứng trước mặt cô lúc này lại là nam chính của màn play trong phòng tắm kia, những ký ức trong đầu Lương Yên nhất thời lại tươi mới sống động hơn không ít.

Cô bị đè chặt ở trên vách tường, vòi hoa sen trên đỉnh đầu không ngừng phun nước, một chân cô chống đỡ trên mặt đất, một chân bị anh nâng lên đặt ở khuỷu tay mình, dịch thể trắng đục ở chỗ hai người kết hợp với nhau theo động tác rút ra đưa vào của anh tràn ra ngoài, sau đó men theo đôi chân mảnh khảnh của cô chảy xuống rồi bị dòng nước rửa trôi xuống mặt đất. Cô ngẩng đầu, tựa như một con cá mắc cạn thiếu nước há hốc mồm, sau đó chỉ biết khóc, cô đã thảm thương thành ra như vậy, nhưng người đàn ông trước mặt vẫn không biết thương hoa tiếc ngọc có ý định dừng lại.

Cảnh tượng nóng bỏng nằm trong danh sách bị hạn chế.

Lúc này Lục Lâm Thành mới kịp phản ứng lại, dùng ánh mắt không thể tưởng tượng nổi nhìn về phía Lương Yên: “Em đã nhớ ra rồi?”

"Không." Lương Yên ôm đầu, cau mày nói: “Em chỉ nhớ loáng thoáng nhớ ra một đoạn ngắn mơ hồ thôi.”

Biểu cảm trên mặt Lục Lâm Thành không biết là nên vui hay buồn, lại hỏi: “Vậy em còn nhớ ra được cái gì khác nữa không?”

Lương Yên bị hỏi đến nghẹn họng.

Mười giây sau.

“Không nhớ.” Ánh mắt cô nhìn thẳng về phía trước, vẻ mặt lúc nói chuyện vô cùng bình tĩnh, câu trả lời hết sức trơn tru, phẳng phất như chuyện cô đang nhớ đến là một chuyện rất nghiêm túc vậy.

Trên mặt Lục Lâm Thành thấp thoáng ý nín cười, tiếp tục cầm khăn lông lau tóc cho cô: “Cho nên em chỉ nhớ ra được chuyện này thôi sao?”

Vì vậy Lương Yên then quá hóa giận.

Cô hung hăng đưa tay đẩy trước ngực anh một cái: “Anh không thể nhẹ nhàng hơn được sao?”

Khó khăn lắm cô mới có thể tìm lại một chút ký ức chính là mình bị Lục Lâm Thành “làm” khóc ở trong phòng tắm, tối hôm qua cũng thế, anh không may mắn thương tiếc chịu dừng lại khiến bây giờ chỗ đó của cô vẫn còn ê ẩm chua xót không thoải mái, nó cũng được làm bằng thịt đấy! Có phải là búp bê tình dục đâu!

Lục Lâm Thành cũng có chút hối hận tối qua mình làm hơi quá đáng, nhưng tâm trạng của một người đàn ông không hiểu tại sao lại đột nhiên bị nón xanh thực sự khó mà kiềm chế nổi, anh ôm chặt lắt

cơ thể mảnh mai của người con gái trước mặt: “Được được được, anh xin lỗi, lần sau anh sẽ nhẹ hơn mà.”

Lương Yên tiếp tục bi phẫn: “Không được lại làm cho em phải khóc lần nữa.”

"Được." Làm này câu trả lời của Lục Lâm Thành hơi uể oải ỉu xiu.

Rơi nước mắt trong lúc làm chuyện đó sao có thể tính là khóc được.

Mặc dù nội dung bên trong ký ức tìm lại được không thể miêu tả nhưng dù sao cũng là ký ức trong ba năm đó, đây là một dấu hiệu tốt, Lương Yên vẫn cảm thấy vô cùng vui vẻ với đoạn ký ức được khôi phục kia.

Lục Lâm Thành lại theo cô đến bệnh viện một chuyến.

Tình trạng sức khỏe sau khi kiểm tra không có gì bất thường.

Lương Yên nói với bác sĩ mình đã khôi phục lại một chút ký ức, bác sĩ nghe xong cầm bút, nghiêm túc hỏi cô đã nhớ ra được chuyện gì.

Nụ cười trên mặt Lương Yên dần dần trở nên cứng ngắc: “...”

Chẳng lẽ ông ấy muốn cô đọc lại H văn sao?

Thà chết đi còn hơn.

Bác sĩ thấy cô không muốn nói cũng không miễn cưỡng, dù sao trước mặt hắn là một nữ nghệ sĩ động lòng người, nội dung trong ký ức kia tương đối riêng tư muốn giữ bí mật cũng là chuyện có thể hiểu được.

Sau đó hắn lại hỏi cô nhớ ra được chuyện đó trong hoàn cảnh nào, lúc ấy cô đang làm gì?

Biểu cảm trên mặt Lương Yên sắp không thể kiềm chế được nữa rồi: "..."

Bác sĩ à, nếu như ngài còn ép tôi như thế nữa tôi thực sự sẽ khiến ngài phải khó xử đấy.

Vì thế một chuyến đến bệnh viện kiểm tra lại này, bác sĩ có hỏi như thế nào cũng không thể nhận được câu trả lời, cuối cùng chỉ có thể bắt đắc dĩ lắc đầu, vừa cúi đầu viết hồ sơ bệnh án cho Lương Yên vừa dặn dò: "Có thể nhớ ra được một phần ký ức là dấu hiệu tốt, cô nhớ ra được trong lúc làm chuyện gì thì về nhà phải làm thật nhiều, rất tốt đối với việc khôi phục toàn bộ ký ức của cô đấy!"

Lương Yên nghe được lời dặn dò chăm chú cẩn thận của bác sĩ, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, hận không thể không thể tìm một cái lỗ nào đó chui xuống đất.

Đêm đó, Lục Lâm Thành cũng làm ra vẻ là chuyện đương nhiên ném Lương Yên lên giường.

Người đàn ông nào đó vừa thong thả chậm rãi cởi quần áo, với nói đến "chuyện đương nhiên": "Bác sĩ đã nói rồi, làm càng nhiều càng tốt, rất có ích trong việc khôi phục trí nhớ."

Lương Yên cắn cắn góc gối, một chữ cũng không thể nói thành lời.

Làm càng nhiều càng tốt? Còn có ích trong việc khôi phục trí nhớ.

Làm cái gì cơ?

Anh còn cảm thấy đây là tiếng người sao!

** **

Lương Yên cho rằng lúc mình đi đến bệnh viện kiểm tra lại đã ăn mặc vô cùng kín đáo chặt chẽ, suốt cả dọc đường không ngừng

chống trình sát, nhưng không thể ngờ được rằng mình có thể trốn thoát được đám chó săn, lại không thể tránh được cảnh bị người qua đường chụp lén.

Ngày hôm sau trên mạng đã bắt đầu lan truyền bức ảnh Lục Lâm Thành và Lương Yên ăn mặc kín mít đi vào một bệnh viện tư nhân vào đó.

Giới truyền thông khơi dậy trí tưởng tượng phong phú của độc giả với tên tựa đề giật tít: “Lương Yên và Lục Lâm Thành đến bệnh viện nghi ngờ đang đi khám thai, giày đế bằng áo rộng thùng thình dính nghi vẫn mang thai.”

Từ trước đến nay nữ nghệ sĩ nào đó mang thai vẫn là một tin tức lớn trong làng giải trí, nhất là khi bố của đứa nhỏ này lại là Lục Lâm Thành.

Người hâm mộ lập tức kích động đến mức vỗ bàn gào khóc.

[Mang thai sao? Nhất định là mang thai rồi! Mấy người nhìn Lương Yên mặc quần áo rộng thùng thình như vậy chắc chắn là vì muốn che dấu chuyện đang mang thai!]

[Nhưng mà hai người bọn họ vẫn còn chưa chính thức tuyên bố đã tái hợp lại mà? Chắc là không nhanh như vậy đâu.]

[Tại sao không chứ? Từ xưa đến giờ các minh tinh làm việc vẫn luôn che che giấu giấu, nói không chừng người ta đã sớm bí mật đi nhận giấy chứng nhận kết hôn rồi cũng nên.]

[Mấy người có để ý không, khoảng thời gian gần đây Lương Yên chỉ quay quảng cáo và chụp ảnh tạp chí, đều là những công việc nhẹ nhàng, chắc chắn là đang dưỡng thai rồi!]

[Nhưng mà mấy ngày trước Lương Yên vẫn còn thích một bài viết nói Lục lâm Thành là tình nhân trong bóng tối của cô ấy mà!]

Những người còn lại: [...]

Ngay cả con cũng có rồi mà Lục Lâm Thành vẫn còn là tình nhân trong bóng tối.

Quá thảm, quá thảm rồi.

Thế là chờ đến khi Lương Yên biết mình “Đang mang thai”, fan hâm mộ đã tự động càn quét thành một chủ đề #Ballball Lương Yên nhanh cho bố của đứa nhỏ một danh phận đi!#

Lúc Lương Yên nhìn thấy chủ đề này trực tiếp phun một ngụm nước ra ngoài.

Mang thai? Danh phận? Bố của đứa nhỏ?

Những chuyện này tại sao người trong cuộc như cô vẫn không biết?

Lương Yên cúi đầu nhìn bụng dưới bằng phẳng của mình, chứa đựng trong đó tất cả đều là một nỗi lầy lội ác tối hôm qua đấy.

Cứ mặc quần áo rộng thùng thình là đang che dấu bụng đang mang thai sao?

Cô đang đi đến bệnh viện chứ đâu phải đi sàn catwalk, đương nhiên là mặc càng thoải mái càng tốt rồi.

Người đại diện Khương Mộc nhanh chóng đứng ra bác bỏ tin đồn: “Cảm ơn mọi người đã quan tâm, chỉ là đi kiểm tra sức khỏe định kỳ bình thường thôi, bây giờ sự nghiệp của Lương Yên đang ở thời kỳ phát triển, không mang thai không mang thai!”

Sau khi các fan hâm mộ nhìn thấy bài viết bác bỏ tin đồn đều tỏ vẻ đã hiểu: [Còn chưa qua ba tháng không thể nói, yên tâm chúng tôi đều biết mà.]

Lúc Lương Yên đọc được từng bình luận tựa như đã ngẫm hiểu kia chỉ cảm thấy phát điên, hận không thể ngay lập tức đi ra ngoài ở trước mặt tất cả mọi người chạy hai vòng rồi nhảy cao mấy cái để chứng minh sự trong sạch của mình.

Đối với tin đồn Lương Yên đang mang thai này phản ứng của Lục Lâm Thành ngược lại lại tỏ ra vô cùng bình tĩnh.

Thậm chí từ trong nét mặt của anh Lương Yên còn có thể nhìn ra mấy phần vui vẻ cao hứng nữa.

Gần như mỗi đêm sau khi miệt mài cày cấy trên người cô Lục Lâm Thành đều nhắc đến chuyện muốn phục hôn nhưng Lương Yên lại luôn giả chết không đồng ý.

Cô cảm thấy kết hôn là một chuyện nhất định phải rất thận trọng, mối quan hệ giữa hai người bây giờ đang vô cùng tốt, là bạn trai bạn gái của nhau.

Lục Lâm Thành ôm Lương Yên vào trong ngực, duỗi tay sờ sờ xuống bụng nhỏ của cô, đột nhiên nói: “Có phải nếu như có con em sẽ đồng ý không?”

Lương Yên lập tức cảnh giác: " Anh dám!"

Mỗi ngày Khương Mộc đều dặn đi dặn lại với cô rằng tuyệt đối không thể bị cái khí chất hơn người kiêu diễm của Lục Lâm Thành làm cho mê hoặc được, nhất định phải thực hiện tốt biện pháp tránh thai, sau khi lớn bụng rồi người không thể làm việc trong suốt một năm trời là cô đấy.

Bây giờ các tiểu hoa trong làng giải trí này cạnh tranh tàn khốc đến chừng nào, người mới tựa như lớp sóng này vỗ vào bờ lại đến lớp sóng khác, liên tục không ngừng, một năm không thể đóng phim không có tác phẩm nào nổi bật, các khán giả sớm sẽ lãng quên cô

mà thôi.

Lục Lâm Thành lắc đầu cười cười, hôn lên vành tai Lương Yên một cái.

Lương Yên nhú mày: “Có phải là vì trước kia anh đối xử với em quá mức lạnh lùng bạo lực rồi nảy sinh nhiều nghi ngờ nên bây giờ mới thừa dịp em đang mất trí nhớ vội vàng muốn phục hôn, bởi vì anh sợ sau khi em nhớ ra rồi sẽ chia tay với anh đúng không?” Lương Yên cảm thấy suy luận của mình vô cùng hợp lý, “Cho nên trước tiên muốn dùng hôn nhân trói chặt em lại, cho dù sau này em có nhớ ra đi chẳng nữa, lúc đó kết hôn cũng đã kết hôn rồi, muốn chia tay với anh cũng đã muộn, chỉ có thể nhắm mắt tùy tiện sống chung với anh đúng không?”

Không biết có phải là do hiệu quả của việc “làm càng nhiều càng tốt” kia hay không, mấy ngày gần đây cô loáng thoáng giống như đang muốn nhớ ra chuyện gì đó, nhưng đến khi cô nghiêm túc ngẫm nghĩ lại thì những hình ảnh kia lại biến mất không thấy bóng dáng. Lương Yên càng nghĩ càng đau đầu, cuối cùng dứt khoát không cố gắng vắt óc suy nghĩ nữa, tâm trạng cũng thả lỏng, cứ thuận theo tự nhiên là được rồi.

“Không phải.” Lục Lâm Thành lắng nghe những phân tích của cô, ôm cô vào lòng thật chặt, bắt đắc dĩ thờ dài, khẽ thì thầm bên tai cô nói: “Bởi vì anh muốn có đứa nhỏ.”

Muốn đứa nhỏ?!

Tư thế ngồi nghiêng ngả xiêu vẹo của Lương Yên lập tức trở nên ngay ngắn chỉnh tề.

Lục Lâm Thành nói tiếp: “Kết hôn rồi, có đứa nhỏ mới hợp pháp.”

Lương Yên nghe được những lời của anh, giống như bị đốt cái đuôi, lập tức xoay người nhảy xuống từ trên ghế sofa, nhanh chóng

mang dép lê rồi chạy vào trong phòng ngủ.

Lục Lâm Thành đành phải đứng dậy đi theo thì nhìn thấy Lương Yên đang đứng trước tủ đầu giường tìm đông tìm tây: “Em đang tìm gì vậy?”

Lương Yên lôi hết mấy đồ bảo hộ từ trong tủ đầu giường ra, vẻ mặt vô cùng nghiêm túc: “Đang kiểm tra xem anh có động tay động chân đâm thủng lỗ trên mấy thứ này không?”

Được rồi. Lục Lâm Thành tựa người trên khung cửa, chăm chú nhìn Lương Yên đang nghiêm túc kiểm tra, khe khẽ trở dài.

Anh thực sự rất muốn đứa nhỏ.

Từ ba năm trước đã rất muốn rồi.

Chương 81

Kỳ nghỉ ngơi của Lương Yên sắp kết thúc, thời gian ấn định tham gia vào đoàn làm phim tiếp theo cũng đã được đưa vào lịch trình hàng ngày. Bộ phim tình cảm đô thị công sở sắp tới kể một nữ nhân viên tay mơ non nớt thiếu kinh nghiệm sau khi trải qua những rèn luyện và vấp đã trở thành một người phụ nữ mạnh mẽ chốn công sở. Lúc đầu Lương Yên muốn nhận một bộ phim điện ảnh nhưng đọc qua một lượt các kịch bản đưa đến trong tay cô lại cảm thấy không được tốt lắm, cuối cùng vẫn tham gia vào phim truyền hình, đảm nhận một vai diễn nữ cường chốn công sở để rèn luyện một chút, hơn nữa cát sê của nhà sản xuất cũng không tệ.

Bộ phim tiếp theo của Lục Lâm Thành thuộc đề tài chiến tranh, trong phim anh là một người quân nhân yêu nước, Lương Yên cũng coi như người trong nghề, trước đó được xem những bức ảnh tạo hình thử của Lục Lâm Thành trong bộ quân trang thiếu chút nữa đã khiến đôi chân cô mềm nhũn.

Lục Lâm Thành rất hài lòng khi dáng vẻ mặc quân trang của mình cuối cùng cũng thực sự làm cho đôi chân Lương Yên mềm nhũn.

Chỉ là không phải vì bộ quân trang mà là bị “làm”.

Còn có công tác hậu kỳ phía sau của bộ phim truyền hình cổ trang thần tượng “Tiên Quân động lòng người” về cơ bản đã gần như hoàn chỉnh tất cả. Nhờ có sự góp mặt của Lục Lâm Thành mà công tác tuyên truyền phổ biến rộng rãi trên khắp internet cũng được thực hiện vô cùng dễ dàng, hơn nữa khoảng thời gian gần đây đài truyền hình đã tung ra trailer giới thiệu, đúng khung giờ vàng tám giờ tối thứ hai tuần sau sẽ được phát sóng tập đầu tiên.

Cặp vợ cũ chồng cũ Lương Yên x Lục Lâm Thành nổi danh làng giải trí kết hợp với nhau, ảnh đế hạ phàm tham gia vào bộ phim thần tượng cổ trang, nam thần gia nhập phim trường để theo đuổi vợ cũ, lại thêm IP* nguyên tác nổi tiếng, mỗi một hình ảnh nhỏ một bài viết có liên quan được tung ra ngoài đều sẽ trở thành điểm nóng, quy tụ tất cả những yếu tố trên lại với nhau đã khiến cho lượt xem trailer của “Tiên Quân động lòng người” thậm chí còn bỏ xa những bộ phim truyền hình đã đang và sẽ công chiếu trong cùng thời gian một khoảng cách khá lớn. Công việc đầu tiên của Lương Yên sau khi sóng gió “bị mang thai” đi qua chính là tham gia vào buổi họp báo công bố phát sóng “Tiên Quân động lòng người”. Một ngày nay Lục Lâm Thành đã đến thành phố S làm việc cho nên anh sẽ trực tiếp bay từ thành phố S về đây rồi đi thẳng đến buổi họp báo luôn, Lương Yên hiếm khi được thanh tâm quả dục hai ngày xuất phát từ tiểu khu Nam Tĩnh đến địa điểm họp báo.

Cố cố ý chọn một bộ máy đuôi cá màu trắng ôm sát người gợi cảm, hai bên phần eo được thiết kế theo kiểu xuyên thấu quyến rũ, sau khi mặc vào sẽ khoe trọn phần eo thon gọn của mình, chủ yếu là muốn phá vỡ tin đồn cô mang thai kia.

“Nếu còn có người bảo chị đang mang thai nữa thì chị sẽ khiến hần sinh ra đứa bé bằng được thì thôi.” Lương Yên vừa soi gương vừa nói. Bành Bành đang giơ máy ảnh DSLR chụp ảnh cho Lương Yên, nhìn thấy chiếc váy đuôi cá bao trọn dáng người là lướt tinh thể của cô, hậm mộ khóc than: “Hu hu hu dáng người của chị thật đẹp.”

(*Máy ảnh DSLR hay Máy ảnh phản xạ ống kính đơn kỹ thuật số (tiếng Anh: Digital sin

mera, hay DSLR) là thuật ngữ để chỉ dòng máy ảnh kỹ thuật số sử dụng hệ thống gương cơ học và hệ thống gương phản xạ để đưa ánh sáng từ ống kính tới ống ngắm

phía sau máy ảnh.)

Lương Yên chống nạnh tạo pose, mặt không thay đổi nói: “Nếu như buổi tối em ngừng ăn hoặc ăn ít đồ ăn khuya đi thì dáng người cũng sẽ đẹp thôi.”

Trên đời này làm gì có nữ nghệ sĩ nào ăn nhiều mà không mập lên chứ, những nữ nghệ sĩ cố ý tạo ra hình tượng ham ăn hầu hết đều là giả dối, ngay cả mấy bức ảnh một bàn đồ ăn phong phú ngon miệng được đăng lên trên Weibo kia phần lớn cũng đều là chụp một bức “làm màu” cho fan hâm mộ xem thế thôi, chụp xong thì tất cả sẽ vào bụng trợ lý bên cạnh hết.

Bành Bành: "...

Thôi quên đi, cô vẫn lựa chọn bữa ăn khuya.

Lương Yên xoay người để Bành Bành chụp góc nghiêng của mình.

Bành Bành chụp xong buông máy ảnh xuống, trong đáy mắt ngân ngấn ánh lệ nhìn đường cong hình chữ S của Lương Yên, lại không nhận được cảm thán: “Bà chủ thực sự rất có số hưởng tính phúc mà.”

Lương Yên là ông chủ của Bành Bành, đương nhiên bà chủ trong miệng Bành Bành chính là Lục Lâm Thành. Lương Yên vẫn luôn cảm thấy cách xưng hô này có gì đó không đúng lắm, nhưng quả thật cô đúng là ông chủ của Bành Bành, mà trên đời này chỉ có “bà chủ” chứ không có “chồng của ông chủ” nên Bành Bành đã dứt khoát gọi như vậy.

(*Ông chủ: ❖ có nghĩa là chủ của mình, tùy vào giới tính đề xưng hô bà chủ hay ông chủ, nhưng trong ngữ cảnh này Bành Bành đã dùng Ỡ - tức là vợ của chủ để chỉ Lục Lâm Thành nên bên dưới phần của Lương Yên mình đã dùng ông chủ để phù hợp với ngữ cảnh.)

Lương Yên liếc cô một cái.

Lúc đầu cô chọn Bánh Bành làm trợ lý cho mình là vì cô ấy sửa ảnh và chụp hình rất chuyên

lúc làm việc vô cùng kiên định lại đơn thuần trong sáng, nhưng bây giờ cái “đơn thuần này, Lương Yên cảm thấy nhất định Khương Mộc đã nhìn lầm rồi.

Ánh mắt Bánh Bành lấp lánh ánh sao giống hệt như một fan cp “Cặp vợ chồng năm phút” chính hiệu: “Yên tử, lúc nào chị mới cho bà chủ một danh phận chính thức vậy???

Lương Yên lạnh mặt: “Chị cảm thấy thời gian gần đây trợ lý của mình nói hơi nhiều, muốn đổi thành một người ít nói.”

Bánh Bành lập tức che miệng lại.

Không nói không nói.

Hai người cùng bước vào thang máy đi xuống.

Khương Mộc đã đến địa điểm diễn ra buổi họp báo trước, Lương Yên khoác trên người một cái áo khoác, cùng với Bánh Bành hai người lái xe đi đến.

Trong thang máy, Lương Yên và Lục Lâm Thành vẫn đang chăm chú trò chuyện trên Wechat với nhau, buổi họp báo vẫn còn một tiếng nữa mới bắt đầu nhưng Lục Lâm Thành đã đến nơi, nói cho Lương Yên biết diễn viên nhí đóng vai con của hai người bọn họ trong phim cũng đã có mặt.

Lương Yên liếc mắt: [Nhớ bảo người ta gọi anh là chú Lục đấy.]

Lục Lâm Thành nhàn nhạt cười một tiếng, trả lời cô: [Được.]

Lục Lâm Thành: [Anh chờ em đến, không cần phải gấp đâu.]

Lương Yên cất điện thoại vào trong túi, cùng với Bành Bành đi vào hầm để xe.

Kỹ năng lái xe của Bành Bành không tồi, thậm chí còn nhàn nhã ngâm nga một bài hát nào đó, Lương Yên ngồi ở hàng ghế sau cầm điện thoại di động xem nội dung chương trình buổi | họp báo lát nữa sẽ diễn ra.

Hôm nay là thứ bảy, số lượng xe chạy qua chạy lại trên đường tương đối nhiều nên con đường đến địa điểm buổi họp báo cũng tắc nghẽn mấy đoạn, hơn nữa đường như hôm nay | hai người hơi đen đũi, cứ đi đến ngã tư đường là y như rằng đều gặp phải đèn đỏ.

Lương Yên nhìn đồng hồ đeo tay, chỉ còn nửa tiếng nữa buổi họp báo sẽ bắt đầu như kế hoạch đã định, cô cũng không muốn đến trễ rồi lại mang tiếng mắc bệnh ngội sao nên mở miệng thúc giục Bành Bành cố gắng lái nhanh nhất có thể.

Bành Bành cầm tay lái gật đầu.

Lúc đi đến ngã tư tiếp theo khó khăn lắm mới nhìn thấy được đèn xanh, Bành Bành đang vui vẻ chuẩn bị đi qua, kết quả đèn xanh lại bật sang đèn đỏ ngay đúng khoảnh khắc xe của cô đang gần đi đến vạch chờ.

66

.....

Hai người lại đau trứng chờ đợi chín mươi giây đèn đỏ.

Sau lưng dòng xe đang nối đuôi nhau chờ xếp thành một hàng dài tít tắp.

Đèn xanh sáng lên, vì muốn thể hiện kỹ thuật lái xe của một người

trợ lý vàng đã năng trước mặt ông chủ của mình, Bành Bành lập tức đạp chân ga xuất phát.

Chiếc xe đang chờ Lương Yên khởi động nhanh nhất trong ba chiếc xe đầu cùng xếp hàng chờ đợi ngang nhau.

Cho đến khi một chiếc xe van màu xám bạc đột nhiên vượt đèn đỏ lao thẳng từ con đường bên cạnh xông ra.

Tốc độ cực nhanh, đường đi xiêu vẹo không theo một kết cấu trình tự gì cả.

Bành Bành ngừng thở, gấp gáp đạp thắng xe: “!!!”

Con người Lương yên bỗng nhiên thu nhỏ lại: “!!!”

Trên đường cái vang lên tiếng thắng xe chói tai thảm thiết.

Đám người đi bộ đang chờ đèn đỏ hét lên chạy trốn tản đi.

“Ầm” một tiếng vang thật lớn.

Đầu chiếc xe van màu xám bạc đụng vào đuôi xe Mercedes màu đen.

Mảnh vỡ thân xe văng tung tóe khắp nơi, nhưng mà phần lớn trong số chúng đều là của chiếc xe van kia, còn bên trái chiếc xe Mercedes bị một lực mạnh đâm vào khiến đuôi xe lồm vào, đèn xe phía sau cũng bị vỡ nát.

Tất cả túi khí an toàn trên xe đều được bung ra, Lương Yên đang ngồi ở hàng ghế sau nên lúc thân xe bị đầu xe tải búng vào cơ thể cũng theo quán tính đập mạnh về phía trước.

Trước mắt Lương Yên lúc này toàn là màu xám trắng, đôi tai cô ù đi và không thể nghe thấy bất cứ thứ gì đang xảy ra xung quanh được

nữa, trong khoảnh khắc ấy cô cảm nhận được cái chết đến với mình chỉ còn trong gang tấc mà thôi.

Tất cả những hình ảnh bỗng nhiên hiện ra như được phản chiếu ngay trước mắt.

Lúc còn bé, dưới ánh đèn điện đung đưa trong căn phòng chật hẹp, tiếng cha mẹ ngày ngày cãi nhau không bao giờ ngừng, trên mặt đất ngổn ngang những mảnh vỡ chén đĩa bị đập nát chính là kết quả của những trận cãi nhau đó, cô đứng bên cạnh cắn cắn ngón tay, mái tóc rối bù khô vàng, còn có cơn đói đang hành hạ bản thân mình.

Trong căn phòng huấn luyện luôn luôn tràn ngập mùi mồ hôi khó chịu của trường thể thao, âm thanh ồn ào huyền ảo hỗn tạp, huấn luyện viên vỗ vỗ người cô, mở miệng nói trọng lượng của quả tạ có thể tăng thêm được nữa. Chiếc áo lót trên người sớm đã tẩm mồ hôi trở nên ố vàng, mấy sợi chỉ bung ra đường may xung quanh ống quần đùi tựa như những sợi lông rũ xuống, một lần lại một lần không ngừng lặp đi lặp lại động tác nâng lên hạ xuống, trong tay là đòn tạ chẳng nhẹ hơn so với cân nặng cơ thể cô là mấy. Mái tóc ngắn bị mồ hôi | thấm ướt, túm lại thành từng túm dính sát trên da đầu, mồ hôi đầm đìa chảy xuống vàng trán

nhỏ nhắn, lướt qua gò má khuôn mặt đỏ bừng, cuối cùng tụ lại ở dưới cằm, sau đó từng giọt rơi xuống nền đất xi măng cũ kỹ, hòa lẫn với cát bụi trên mặt đất.

Tuổi dậy thì, cô bắt đầu cảm thấy trước ngực truyền đến cơn đau âm ỉ, trên quần lót dính vết máu, lúc đó cô còn tưởng rằng mình sẽ chết, nằm trên giường ký túc xá, nắm chặt trong tay mười đồng tiền duy nhất mà mình kiếm được từ việc bán phế liệu.

Cô bắt đầu cao hơn, cơ thể trở mã rất nhanh, cũng không hiểu tại sao làn da ngày càng trắng nõn, huấn luyện viên cử tạ trong trường thể thao dựa vào chiều cao cân nặng của cô, bảo cô đã không còn

thích hợp với việc huấn luyện cử tạ nữa rồi. Thấy chủ nhiệm biết cô không còn nơi nào để đi, đồng ý chuyển cô đến ban nghệ thuật bên cạnh.

Trong lớp học nghệ thuật đều phải luyện thể hình mỗi ngày, cô vừa mới chuyển vào, vẫn còn chưa thể theo kịp tiến độ của các bạn khác, ở trong lớp học đó tựa như một con vịt xấu xí vụng về đứng giữa bầy thiên nga, lủi thủi đứng ở một góc nhỏ, bị các bạn học khác chế giễu cô lập.

Sau đó bắt đầu kỳ thi nghệ thuật, hầu hết mọi người trong lớp đều chọn trường sư phạm nghệ thuật chuyên nghiệp, hoặc là học viện nghệ thuật trong tỉnh, chỉ có cô, khăn gói cầm theo toàn bộ số tiền bình thường đi làm thêm dành dụm được đến thủ đô thi vào học viện Điện ảnh.

May mắn thay, cô đã vượt qua kỳ thi cạnh tranh khốc liệt đậu vào ngôi trường danh giá bậc nhất này.

“Sau này ngôi trường thể thao nhỏ bé này sẽ có một nữ minh tinh nổi tiếng đấy!” Thầy chủ nhiệm vô cùng cao hứng, thậm chí trường thể thao còn quyết định treo một tấm biểu ngữ trước công trường để ăn mừng cho sự kiện này.

Cô quay lại ký túc xá thu dọn đồ đạc thì phát hiện trên ga trải giường của mình bị vấy mực nước khắp nơi, toàn bộ quần áo bị cắt nát chỉ còn là những lỗ rách.

“Nha, đây không phải là đại minh tinh về thăm trường của chúng ta sao??? Mấy người bạn cùng phòng tụ tập lại đứng chung một chỗ, dùng ánh mắt khác thường nhìn cô.

Cô yên lặng cuộn ga trải giường và tất cả quần áo bị cắt nát ném thẳng vào thùng rác, không nói một lời cũng không hề rơi một giọt nước mắt.

Lên đại học, cô bận rộn đi làm thêm, các bạn đại học trong lớp thậm chí còn không thể nhớ nổi tên của cô.

Lương Yên nhớ mang máng có một nam sinh trong trường đã từng theo đuổi cô nhưng bị cô từ chối, ra ngoài trường cũng có người đàn ông theo đuổi, câu đầu tiên nói với cô lại là một tháng hán sẽ cho cô mấy vạn.

Lương Yên bảo người đàn ông kia rút xa khỏi mình ra.

Người nọ chế giễu cô đang giả vờ giả vịt.

Sau khi tốt nghiệp, các bạn học khác, hoặc là ký kết hợp đồng với các công ty điện ảnh | truyền hình, hoặc là dựa vào quan hệ của người nhà đơn đả độc tấu mở một phòng làm việc riêng, hoặc trực tiếp đi thẳng về nhà thừa kế gia sản.

Thực tế lại hoàn toàn khác biệt với những gì mà thầy giáo chủ nhiệm đã nói năm đó, không phải cứ tất cả các sinh viên của học viện Điện Ảnh đều sẽ trở thành đại minh tinh. Cô một thân một mình chạy đến thành phố Cô Đông, đóng những vai quần chúng hoặc vai phụ nhỏ không đáng được chú ý trong những bộ phim truyền hình không được chú ý rồi quen biết Khương Mộc cũng đến đây dốc sức làm việc. Sau đó... Lương Yên đầu đau như muốn nổ tung, tất cả những hình ảnh kia tựa như một bộ phim được tua nhanh thi nhau tăng tốc lướt qua trước mặt cô, rõ ràng mơ hồ, mơ hồ rõ ràng, tiếng cười nói ồn ào sắc nhọn.

Một bộ phim điện ảnh, người đàn ông đội mũ lưỡi trai màu đen mang theo mùi thuốc lá, “Cheer up!”, tìm được tài khoản Wechat tựa như nhặt được báu vật, gã đàn ông trung niên bụng phệ, uống rượu, một đêm hỗn loạn. Nụ hôn trong hành lang khách sạn kia, cô kiếng mũi chân, tản bộ trong công viên dành cho người già, còn có cảnh kích tình nóng bỏng kiều diễm trong phòng tắm, Trần Tuyết Vân, bốn trăm vạn, xét nghiệm mang thai.

Tiếng khóc của cô và nụ hôn như muốn cắn nát môi cô của anh.

Lương Yên cảm thấy vô cùng bức bối, rất muốn nói gì đó nhưng cổ họng lại tựa như bị một cánh tay khô gầy nặng trĩu như sắt hung hăng bóp chặt, cuối cùng đầu đau đến mức không thể chịu đựng được nữa, trước mắt cô tối sầm, hoàn toàn mất ý thức.

*

*

**

**

*

Sau khi chiếc xe van và Mercedes va chạm vào nhau chưa đầy nửa phút thì một chiếc xe cảnh không ngừng kéo còi báo hiệu ở phía sau đã theo sát đến.

Trên ghế lái xe van lênh láng vết máu, nửa đầu của người đàn ông ngồi trên ghế lái mắc kẹt trên khung cửa xe bằng kính đã vỡ tan tành, không có dấu hiệu của sự sống.

Trong buồng xe vang lên tiếng khóc lóc nho nhỏ.

Còn những người bên trong chiếc xe Mercedes màu đen vẫn không thấy động tĩnh, không biết sống chết như thế nào.

Những người đi đường xung quanh vội vàng lấy điện thoại ra gọi 120.

*

**

Buổi họp báo “Tiên Quân động lòng người”.

Thời gian bắt đầu khai mạc như trong kế hoạch trước đó đã trôi qua hai mươi phút nhưng vẫn không thấy bóng dáng nhân vật nữ chính đâu cả, trên sân khấu một mảnh đen kịt.

Các phóng viên truyền thông được mời đến có mặt ở hội trường không ngừng xì xào bàn tán.

“Vừa mới nổi tiếng đã bắt đầu mắc thói ngôi sao, để xem cô ta có thể đi được bao xa.”

“Có lẽ cô ấy không phải là người như thế đâu, nghe nói những người đã từng hợp tác với Lương Yên đều khen tính cách của cô ấy rất tốt.”

“Tình nhân của mình cũng đã đến rồi mà cô ấy còn chưa đến sao? Không phải hai người bọn họ đang sống chung với nhau à?”

“Hay là mang thai lớn bụng rồi sợ không giấu được nên tạm thời cho người ta leo cây.”

Phía sau hậu trường, từ nãy đến giờ Lục Lâm Thành đã gọi cho Lương Yên không biết bao nhiêu cuộc nhưng vẫn trong tình trạng không có người nghe máy.

Khương Mộc cũng đang sốt ruột gọi điện cho Bành Bành, đối phương cũng không trả lời.

Hai người đàn ông liên tục gọi điện mà đều không người bắt máy, liếc mắt nhìn nhau một

cái.

Lục Lâm Thành nhú chặt lông mày, vô cùng thấp thỏm bất an, nhịp tim đập dữ dội, trực giác mách bảo cho anh có chuyện gì đó cực kỳ tội tệ đang xảy ra.

Đạo diễn buổi họp báo trấn an đám phóng viên truyền thông bên ngoài xong lại chạy vào hội trường hỏi Lục Lâm Thành đã liên lạc được chưa.

Lục Lâm Thành lắc đầu: "Vẫn chưa."

"Được rồi, được rồi, cứ bắt đầu như thế này trước đi." Sắc mặt đạo diễn vô cùng khó coi nhưng ngại vì Lục Lâm Thành đang ở đây, đành phải cố gắng nuối những lời trách mắng Lương Yên vào trong bụng.

"Phiền ngài đợi thêm hai phút." Lục Lâm Thành tiếp tục bấm máy gọi điện cho Lương Yên.

Lần này không còn là giọng nữ máy móc lạnh như băng "Số máy quý khách vừa gọi tạm | thời đang bận...", mà điện thoại nhanh chóng được kết nối

Nhưng đầu dây bên kia lại vang lên giọng nói của một người đàn ông: "Xin hỏi ngài là người thân của Lương Yên tiểu thư sao? Bây giờ cô ấy đang ở..."

Lục Lâm Thành cầm điện thoại đi động, nghe những lời người đàn ông kia nói, cả người cứng đờ tại chỗ.

"Sao vậy? Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?" Khương Mộc nhìn thấy phản ứng khác lạ của Lục Lâm Thành, lập tức đi đến hỏi.

Cổ họng Lục Lâm Thành giật giật, gắng gượng mở miệng nói với người đàn ông bên kia điện thoại: "Cảm ơn".

Rồi sau đó vội vàng chạy ra ngoài.

Chương 82

"Chờ tôi một chút!" Khương Mộc lập tức co cẳng đuổi theo.

Đạo diễn buổi họp báo thấy bóng lưng chạy đi của hai người thì trợn mắt hốc mồm.

Cho nên không riêng là vì Lương Yên không đến, hiện tại ngay cả Lục Lâm Thành cũng chạy đi?

Hiện tại công việc này thật là con mẹ nó ông không có cách nào làm tiếp!

Phóng viên nhìn thấy hai bóng lưng đang chạy đi, một bên rơi vào trong mơ hồ hỏi phải làm sao bây giờ, nữ chính không đến, nam chính nghe điện thoại xong cũng bỏ chạy, vậy buổi họp báo hôm nay có hủy bỏ hay không.

Nam nữ chính ở đây, đoàn phim bọn họ vẫn còn, nam hai nữ hai cũng ở đây, đạo diễn buổi họp báo cắn răng: "Hủy bỏ cái gì, tiếp tục diễn ra!"

Thế là buổi họp báo bắt đầu nam nữ chính đều vắng mặt.

MC nói với fans và truyền thông rằng Lương Yên và Lục Lâm Thành hiện tại xảy ra chút việc, chờ xử lý xong việc sẽ cho mọi người câu trả lời chắc chắn, hiện trường không nghe được tin tức của Lương Yên và Lục Lâm Thành liền xôn xao.

Nhóm fans CP "Năm phút vợ chồng" của Lương Yên và Lục Lâm Thành tay còn giơ bảng đèn, nhìn nhau hò hét.

Có bạn nữ trong nhóm fans đến hiện trường la lên:

【 tin tưởng Yên Yên cùng Lâm Thành nhất định là hiện tại có việc gấp mới không đến. Yên Yên chưa từng cho người khác leo cây, Lâm Thành xuất đạo lâu như vậy đến trễ rất ít hoạt động, mọi người kiên nhẫn chờ đợi, không cần loạn. 】

Fan hâm mộ còn lại cũng đã bình tĩnh lại:

【 Tin tưởng Yên Yên cùng Lâm Thành. 】

【 Không phải là đã xảy ra chuyện gì đi, trời ạ thật lo lắng. 】

【 Ừm, không cần loạn, mọi người kiên nhẫn chờ đợi liền sẽ tốt. 】

Mặc dù nhóm fan hâm mộ đều tỏ ra là đã hiểu, nhưng là truyền thông ở đây rõ ràng không yên tĩnh được, ngành nghề truyền thông, coi trọng nhất chính là một người đúng giờ, thường xuyên có nghệ sĩ mắc bệnh ngôi sao đến trễ, cuối cùng bị hắc đến thương tích đầy mình.

Bọn họ hôm nay đến chính là vì chụp Lục Lâm Thành Lương Yên cùng khung hịn, ai muốn nhìn nam hai nữ hai chứ.

Lập tức có phóng viên vù vù mở laptop ra bắt đầu viết bản thảo

"Mắc bệnh ngôi sao? Buổi họp báo phim mới của Lương Yên Lục Lâm Thành hai người cùng nhau mất tích."

" Buổi họp báo « Tiên Quân động lòng người » Lương Yên Lục Lâm Thành không có mặt, fan hâm mộ truyền thông đợi đến trưa."

"Điểm danh những người quyết hẹn. Độ hảo cảm của Lục Lâm Thành Lương Yên đại bại."

Hướng gió của mạng lưới dư luận hết sức dễ dàng bị kích động, mỗi một động tác tinh tế của minh tinh đều có thể bị phóng đại trở thành đen tối, nhất là như loại người không có quy tắc thời gian, người bình thường cũng không tiếp thụ được, này còn là minh tinh phạm vào, càng gây nên phẫn nộ.

Mặc dù fan hâm mộ tỏ ra là đã hiểu, nhưng người qua đường lại nổi giận.

【 Có bệnh ngôi sao liền có thể tùy tiện để phóng viên fans hâm mộ toàn buổi lễ bị leo cây sao? Thật không có lễ phép! 】

【 Lục Lâm Thành rõ ràng là người nổi danh trong giới là không mắc bệnh ngôi sao a, chẳng lẽ ở cùng Lương Yên không bao lâu liền bị làm hư rồi sak? 】

【 xem ra là sắc đẹp làm mù mắt nhìn lầm người a. 】

【 thiết thời cho tôi còn chờ mong « Tiên Quân động lòng người » như vậy, hiện tại gặp được chuyện này thấy họ thật tồi tệ, không muốn xem nữa 】

【 không xem +1 】

【 Chuyện này không thể lẫn lộn a, bọn họ cố ý lẫn lộn tạo nhiệt độ. 】

【 Có khả năng, nhưng nếu quả thật là vậy thủ đoạn này cũng quá low đi. 】

【 Fans hâm mộ bị cho leo cây ở nơi đó còn nói cái gì tin tưởng bọn họ kiên nhẫn chờ đợi, ha ha ha ha 】

【Bó tay fans 】

.

Bị mấy nhà truyền thông thêm mắm thêm muối, người qua đường tâm tình sục sôi, # Lương Yên Lục Lâm Thành leo cây # # Lương Yên Lục Lâm Thành gây mất thiện cảm # # Buổi họp báo « Tiên Quân động lòng người » # đã leo lên hot search.

Tất cả mọi người một bên mắng một bên nhìn chăm chăm Weibo của Lương Yên và Lục Lâm Thành chờ câu trả lời hợp lý.

Thế nhưng Weibo của hai người mãi mà không có động tĩnh gì.

Đám người đó lòng đầy căm phẫn chờ đến nóng lòng, ngay cả fans của Lương Yên Lục Lâm Thành cũng sắp không khống chế được bình luận dưới Weibo hai người nữa.

D

Rốt cuộc chuyện gì xảy ra vẫn chưa biết, tới hơn bảy giờ tối, rốt cục có một nick Weibo đăng bài giải thích chuyện của Lương Yên và Lục Lâm Thành.

F

5y

Không phải là Weibo của Lương Yên và Lục Lâm Thành, cũng không phải là Weibo phòng làm việc, mà là ——

Cục công an thành phố B.

Đám người lo lắng chờ đợi: "? ? ?"

Cục công an thành phố B: " Vào lúc 2 giờ 10 phút hôm nay, một người buôn lậu phụ nữ điều khiển xe Van chứa 6 con tin chạy trốn trong thành phố, chạy qua hai con đường XX trước lúc bị cảnh sát bắt đã va chạm với một chiếc Mercedes, trong quá trình chạy trốn xe

Van cũng đã gây ra nhiều tai nạn giao thông, sau khi va chạm cùng chiếc Mercedes mới bị buộc ngừng lại, bởi vì chạy trốn nên đã gây ra nhiều việc nghiêm trọng. Trong tai nạn, tài xế lái xe tử vong tại chỗ, tông phạm ngồi ghế lái phụ bị thương nghiêm trọng, sáu người phụ nữ bên trong toa xe đều có vết thương nhẹ. Bên trong xe Mercedes là nghệ sĩ Lương Yên và trợ lý, hai người trước mắt đang được trị liệu ở bệnh viện thành phố, trong đó nghệ sĩ Lương Yên bị thương nặng hơn."

Cùng lúc đó, người đại diện Lương Yên và phòng làm việc của Lục Lâm Thành đồng thời đăng bài phản bác, ý muốn nói Lương Yên đang ở bệnh viện chữa trị, trước mắt tính mạng tạm thời chưa có nguy hiểm gì, buổi chiều họp báo Lục Lâm Thành nhận được tin Lương Yên xảy ra tai nạn xe cộ tin tức quá gấp nên liền chạy đi, đối với truyền thông và fans hâm mộ đã đến buổi chiều hôm nay hết sức xin lỗi, chuyện xảy ra đột ngột, hi vọng mọi người có thể thông cảm.

Tất cả mọi người không nghĩ tới lại nhận được một tin tức như vậy.

Cho nên vốn dĩ là tưởng rằng Lương Yên và Lục Lâm Thành mắc bệnh ngôi sao không đến hoặc là làm màu, kết quả là Lương Yên đang trên đường đến thì bị tai nạn xe cộ, Lục Lâm Thành lòng nóng như lửa đốt chạy tới.

Hơn nữa đây còn không phải một tai nạn xe bình thường, xe Lương Yên đụng với xe tội phạm, trợ giúp cảnh sát hoàn thành việc đuổi bắt, phòng ngừa xe nghi phạm trong quá trình chạy trốn làm bị thương nhiều người gây nên sự cố lớn, những con tin đều là vết thương nhẹ, hai tên tội phạm lại một chết một bị thương.

Lương Yên lag tiểu tiên nữ dù cho xảy ra tai nạn xe cộ cũng là làm chuyện tốt.

Mọi người đã không ai quan tâm tại sao Lục Lâm Thành Lương Yên lại cho leo cây ở buổi họp báo, nếu xuất hiện tại hiện trường buổi họp báo đó mới là không bình thường.

Người ta xảy ra sự cố nghiêm trọng, lo lắng như vậy lại để ý tới đăng bài giải thích thì ai cũng có thể hiểu được, buổi chiều hôm nay lại còn có người phỏng đoán nói đùa họ bị mắc bệnh ngòi sao, quả thực quá phận!

Chuyện làm cho người ta lo lắng nhất chính là thương thế của Lương Yên, mặc dù nói không có nguy hiểm đến tính mạng, nhưng cụ thể là bị thương như thế nào cũng không nói, tai nạn xe cộ nghiêm trọng như vậy, kẻ gây tai nạn cũng bị đụng chết.

Fan hâm mộ một mực kiên nhẫn chờ Lương Yên và Lục Lâm Thành làm rõ, không nghĩ tới sẽ đợi được tin Lương Yên xảy ra tai nạn xe cộ, tâm cũng muốn nát rồi.

Lương Yên không nên gặp chuyện xấu a!

Đúng, gần đây không phải truyền ra tin Lương Yên mang thai sao, sau trận tai nạn xe cộ này, đứa bé trong bụng của cô ấy không phải.

..

Trời ạ!

Vốn dĩ những lời châm chọc khiêu khích bay đầy trời, hiện tại cũng biến thành lo lắng cùng tự trách, # Lương Yên tai nạn xe cộ ## đau lòng Lương Yên ## Lương Yên Lục Lâm Thành # thay thế những cái cũ # Lương Yên Lục Lâm Thành leo cây ## Lương Yên Lục Lâm Thành tệ hại #.

Ngay cả " Cục công an thành phố B ", cũng liên tiếp chia sẻ mấy bài cảm tạ Lương Yên đăng bài vì Lương Yên mà cầu phúc.

** ** *

Bệnh viện, trong phòng bệnh, một giọt một giọt yên lặng chảy xuống.

Lục Lâm Thành canh giữ ở trước giường bệnh, nhìn gương mặt nhỏ tái nhợt trên giường bệnh, nghĩ đến lời nhắn nhủ của bác sĩ nói với anh.

Bên trong bộ não bị chấn động, cẳng tay, cổ tay của tay bị gãy xương.

Khi xảy ra tai nạn xe cộ cô ngồi ở ghế phía sau, chịu lực tương đối lớn, nhưng may mắn là túi khí an toàn bắn ra ngoài, chặn lại chấn động mới không có gì đáng ngại, Bành Bành ngồi ghế lái ngược lại không bị thương tích gì, chỉ là da đầu bị trầy một chút.

Lục Lâm Thành cầm tay nhỏ không có truyền dịch của Lương Yên, trong mắt hiện đầy tơ máu.

An không quan tâm cái gì mà trợ giúp cảnh sát đuổi bắt bọn buôn người, cứu được nhiều người, gây chết mấy nghi phạm, anh chỉ có hối hận. Nếu như anh có thể sớm trở về đi cùng với cô đến buổi họp báo, có phải kết quả sẽ diễn ra khác.

Dáng vẻ Lương Yên ngủ rất ngoan, cũng không nhúc nhích, yên tĩnh đến mức làm cho người ta không đành lòng quấy rầy cô ấy.

Lục Lâm Thành nắm chặt tay cô, trong trí nhớ anh Lương Yên mãi mãi cũng là khí thế hoạt bát năng động, cho dù về sau đã yên lặng đi bớt, nhìn mắt anh bên trong cũng vĩnh viễn lóe lên ánh sáng, mà không phải giống như bây giờ, khuôn mặt nhỏ tái nhợt không có chút huyết sắc nào, mặt nạ dưỡng khí lớn chùng một bàn tay sắp che lại khuôn mặt nhỏ của cô.

Về sau anh mới biết được mình chưa từng chân chính tìm hiểu Lương Yên, hiểu rõ sau gương mặt cười của cô đã cất giấu nhiều chua xót như thế nào.

Một cô gái một thân một mình, chỉ có một cái tên trong sổ hộ khẩu, liều lĩnh chạy đến trước mặt anh.

Nếu lúc trước kia không đẩy nhau ra thì tốt biết bao nhiêu.

Lục Lâm Thành nhẹ nhàng đứng dậy, hôn lên trán Lương Yên.

** **

Lương Yên cảm thấy mình lâm vào trong vô tận hỗn độn.

Xung quanh không có cái gì chỉ yên tĩnh làm cho cô dễ chịu, chỉ là mỗi khi cô cảm thấy mình rất nhanh sẽ ngủ thì đau đớn lại xuất hiện, làm cho cơn buồn ngủ biến mất, khó chịu bất an.

Lương Yên cũng không biết mình tại sao lại có cảm giác yên tĩnh và sự đau đớn từ bên trong, chỉ là về sau cô thấy thế giới an tĩnh bắt đầu xuất hiện âm thanh, phảng phất có người đang một mực nói chuyện với cô, về sau cái âm thanh kia bắt đầu càng lúc càng lớn càng ngày càng rõ ràng, cô vốn dĩ mí mắt nặng nề cũng bắt đầu biến thành nhẹ nhàng.

Rốt cục, Lương Yên chậm rãi mở mắt.

Lọt vào trong tầm mắt là trần nhà trắng noãn, còn tiếng tí tách chậm chạp truyền nước.

Lương Yên cảm thấy toàn thân chỗ nào cũng đau, cánh tay đau, đầu càng đau.

"Ừm ~" Lương Yên có chút rên rỉ lên tiếng.

Lục Lâm Thành đang chống đầu ngủ gật bên cạnh giường bệnh nghe được cái âm thanh rất nhỏ này, lập tức bừng tỉnh.

Anh quay đầu, trông thấy Lương Yên đã tỉnh, nghiêng đầu đang nhìn anh, ánh mắt điềm tĩnh.

Tất cả kích động hội tụ vào một chỗ, bây giờ Lục Lâm Thành lại rất bình tĩnh, nhẹ nhàng vươn tay, đem tóc trước mặt Lương Yên vén ra sau tai, nhẹ nhàng nói: "Em tỉnh rồi."

Cuống hống Lương Yên rất khô nóng, giật giật môi không nói nên lời, Lục Lâm Thành tranh thủ thời gian cầm chén nước bên cạnh qua, cầm ống hút, hút tới bên môi Lương Yên.

Bác sĩ nói bệnh nhân sau khi tỉnh lại cuống hống sẽ khô, anh liền luôn lấy nước ấm bên cạnh, nước lạnh rồi thì lại đun sôi một lần nữa, chỉ chờ đến khi cô tỉnh.

Lương Yên uống hai ngụm nước, mở miệng nói chuyện thanh âm mềm mềm giống như con mèo nhỏ.

Cô vốn muốn hỏi mình đã ngủ bao lâu, chỉ nhìn thấy người đàn ông bên giường mặt mũi tiêu tụy, cái cằm nhọn lại còn có râu mọc lồm chồm, liền miết miệng, nghẹn ngào một câu:

"Lục Lâm Thành, em đau quá."

Lục Lâm Thành cơ hồ đỏ cả vành mắt, tiến tới hôn lấy môi cô: "Thật xin lỗi, thật xin lỗi."

"Nói xin lỗi với em làm cái gì." Lương Yên cười cười, khuôn mặt nhỏ tái nhợt.

Cô nhìn thấy vành mắt đỏ của Lục Lâm Thành, còn nói: "Anh nói xem chúng ta bây giờ thành cái dạng này, giống như em vừa mới sinh con vậy, anh đang chờ em tỉnh lại."

Lục Lâm Thành nghe xong sửng sốt một chút, nhìn cô gái bệnh nặng vừa tỉnh, bất đắc dĩ cười cười, một lần nữa bưng chén nước quen thuộc đưa tới bên môi cô: "Uống thêm chút nước đi, đói bụng không? Anh để trợ lý nấu chút cháo đem tới."

Lương Yên lần này uống hơn phân nửa chén nước .

Tay phải của cô bị thạch cao cố định, thế là đưa tay trái ra.

Lục Lâm Thành đưa tay nắm chặt tay nhỏ của cô.

Lương Yên cảm nhận được lòng bàn tay ấm áp của người đàn ông, nhắm mắt lại.

Cô giống như là một mồi, yên tĩnh một lúc.

Đột nhiên nhẹ nói:

"Lục Lâm Thành, em nhớ ra rồi."

#Đường Mật

Chương 83

Trong lúc xảy ra tai nạn giao thông cô đã nhớ ra tất cả rồi.

Những ký ức liên quan đến ba năm gần nhất mà cô đã đánh mất.

Cánh tay Lục Lâm Thành hơi run rẩy.

“Nhớ ra là tốt rồi.” Anh hơi ngỡ ngàng, sau đó nói.

Lương Yên vẫn nắm chặt tay anh: “Lục Lâm Thành, có phải anh đã biết chuyện gì đó đúng không ?”

Cánh tay kia của Lục Lâm Thành sờ sờ đầu cô: “Đồ ngốc.”

Nước mắt Lương Yên theo khóe mắt rơi xuống.

Chuyện của cô và Lục Lâm Thành bắt đầu rất khuôn sáo cũ rất bình thường, trước đó trong khoảng thời gian còn mất trí nhớ cô cũng đã đoán được tám chín phần, một nữ diễn viên tuyến mười tám theo đuổi đại minh tinh trong làng giải trí. Năm đó cô cũng chuyển từ một người hâm mộ qua đường trở thành fan cứng Lục Lâm Thành bởi những bộ phim điện ảnh xuất sắc của anh, lúc mới bắt đầu cũng giống hết như các fan hâm mộ theo đuổi thần tượng khác, mỗi ngày lên mạng liếm liếm, sau đó trong lúc đóng vai phụ ở trên phim trường có cơ hội nhìn thấy anh hai lần từ xa, rồi trời xui đất khiến như thế nào mà lại có thể gặp nhau, bắt đầu quá trình theo đuổi.

Từ nhỏ đến lớn đây là lần đầu tiên Lương Yên thích một người đàn ông đến vậy, theo đuổi vô cùng chân thành nghiêm túc, đồng thời cũng hơi ngớ ngẩn. Lục Lâm Thành trước sau như một vẫn không

thèm để ý đến cô, nhưng mỗi lần Lương Yên đã muốn tuyệt vọng từ bỏ tất cả thì anh lại đột nhiên mang đến cho cô một tia hy vọng, khiến ý chí chiến đấu trong lòng cô bùng cháy một lần nữa. Chỉ là Lương Yên cũng không biết trong khoảng thời gian mình theo đuổi kia rốt cuộc Lục Lâm Thành có cảm giác gì với cô hay không, cho đến lần đó, Chu Chí Ba nói với cô rằng nam chính của bộ phim trong tay hắn đã được định là Lục Lâm Thành, đang tìm một vai phụ.

Trước kia đối với những người như Chu Chí Ba Lương Yên vẫn luôn lựa chọn tránh càng xa càng tốt, nhưng lần đó có thể là vì Lục Lâm Thành, cảm dỗ quá lớn, hơn nữa lúc ấy cô cũng tự tin rằng mình có thể an toàn rút lui nên quyết định mặc quần áo kín đáo bảo thủ nhất đi đến điểm hẹn, kết quả vẫn bị chuốc rượu, Lương Yên cũng không uống nhiều lắm, chỉ là không thể ngờ được rằng gã đàn ông đề tiện Chu Chí Ba kia lại bỏ thuốc vào trong rượu của cô.

Những ký ức sau đó do cô đã uống say nên không thể nào nhớ rõ, chỉ biết mình muốn chạy nhưng lại bị gã đàn ông đi cùng với Chu Chí Ba kéo vào trong phòng, dưới tình thế cấp bách mới cắn gã một cái, gã đàn ông kia đang muốn vung tay đánh người thì đúng lúc này lại bị một người khác ngăn lại.

Cho đến tận bây giờ Lương Yên vẫn còn nhớ rõ dáng vẻ đột nhiên xuất hiện tựa như Ultraman từ trên trời hạ xuống của Lục Lâm Thành lúc ấy, anh đứng ngược ánh sáng, đẹp trai đến bùng nổ.

Lương Yên có men rượu trong người cũng trở nên to gan hơn bao giờ hết, lập tức bổ nhào lên người anh, ôm cổ anh, ríu rít nũng nịu bảo rằng có người đang ức hiếp cô.

Sau đó những ký ức của Lương Yên càng lúc càng mơ hồ, hình như Lục Lâm Thành đã mang cô về phòng khách sạn của anh?

Cô giống như một con thú hoang dại, dục vọng trong người bộc phát mạnh mẽ đến mất trí não qua muốn “cưỡng bức” Lục Lâm Thành?

Lục Lâm Thành thủ thân như ngọc bị đẩy ngã trên mặt đất?

Sau khi cô bò đến chỗ nhào vào người ta như sói đói vồ mồi?

Không đúng không đúng, nếu là cô muốn “cưỡng bức” Lục Lâm Thành thì những gì xảy ra phía sau lại hoàn toàn không đúng hơn.

Bởi vì Lương Yên nhớ rõ sau đó cô bị người đàn ông nọ hung hăng đè dưới thân mình, một lần lại một lần muốn như thế nào cũng không đủ.

Cô rất đau, khóc lóc nói không muốn nhưng người đàn ông vừa mới thực tủy biết vị*, tham lam đòi hỏi hết lần này đến lần khác.

(*Thực tủy biết vị: Nghĩa bóng: ăn tủy trong xương mới biết mùi vị của nó rất ngon nên ăn rồi lại muốn ăn tiếp. Nghĩa bóng: Đã trải qua chuyện gì đó một lần lại muốn tiếp tục làm chuyện đó một lần nữa. Nguồn: Sưu tầm.)

Rõ ràng anh “cưỡng” cô thì đúng hơn.

Mặc kệ ai “cưỡng” ai đi chẳng nữa thì sáng hôm sau Lương Yên chịu đựng toàn thân đau nhức đứng dậy, lúc nhìn thấy Lục Lâm Thành mặc áo choàng tắm đang lau tóc đi ra khỏi phòng tắm đã bị dọa sợ đến mức trực tiếp ngã nhào xuống giường.

Sau đêm hoang đường đó, Lục Lâm Thành nói với cô chúng ta hãy ở bên cạnh nhau đi.

Lương Yên giấu diếm tình yêu của mình với vị bạn trai ảnh đế mới nhậm chức này vô cùng kín kẽ, không hề nói với bất cứ ai, ngay cả địa điểm hẹn họ cũng đều là ở công viên giải trí dành cho người già. Cô yêu rất cẩn thận dè dặt, luôn cảm thấy Lục Lâm Thành như gần như xa, lúc ở đoàn làm phim nhìn thấy anh diễn cảnh hôn với nữ diễn viên khác, lúc quay về khách sạn mới dám bò nhào đến kéo cổ áo anh cưỡng hôn.

Cô hôn mà tựa như đang gặm đang cắn, sau khi hôn xong còn hùng hồn tuyên bố người phụ nữ của Lục Lâm Thành không bao giờ quay những cảnh hôn như thế này, kết quả còn chưa nói hết đã bị người đàn ông giữ chặt lấy sau gáy hôn lên đôi môi, vừa hôn vừa xoay vòng đi vào trong phòng, cởi quần áo trực tiếp làm chính sự.

Không bao lâu, chu kỳ kinh nguyệt của Lương Yên không đến, cô lén lút đi đến hiệu thuốc mua que thử thai, quay trở về thử một lần lại là hai vạch.

Cô lại đi đến một bệnh viện nhỏ trong thành phố Cổ Đông kiểm tra, trên phiếu kết quả xét nghiệm cũng cho biết là đã có.

Đêm đó Lục Lâm Thành muốn, nhưng Lương Yên không chịu cho, quyết định mở miệng nói với anh chuyện que thử thai hai vạch.

Lương Yên nói xong, khẩn trương chờ đợi phản ứng của Lục Lâm Thành, lúc đó cô đã nghĩ nếu như anh không muốn đứa nhỏ này, cô cũng chấp nhận.

Về cơ bản mỗi lần sinh hoạt Lục Lâm Thành đều dùng biện pháp tránh thai nhưng thỉnh thoảng gấp gáp lắm muốn trước đã sau đó mới đưa ra dùng, hơn nữa thứ đó cũng không phải an toàn một trăm phần trăm, kết quả cô vẫn mang thai.

Lục Lâm Thành nhìn thấy khuôn mặt nhỏ nhắn hiện lên vẻ ủ rũ buồn thiu của Lương Yên, mỉm cười, cúi người hôn lên trán cô một cái, anh nói kết hôn đi.

Lương Yên không biết phải mở miệng nói chuyện nhà mình với anh như thế nào, Lục Lâm Thành thấy cô không muốn nói cũng không hỏi, trước tiên hai người đi đến Cục Dân Chính nhận giấy chứng nhận kết hôn, như vậy cô mới có thể làm các thủ tục giấy tờ sinh kiểm.

Lúc đầu Lương Yên còn nghĩ cuộc hôn nhân này cũng sẽ là ản hôn giống như tình yêu bị giấu kín của hai người vậy, nhưng Lục Lâm Thành lại nói với cô rằng không sao đâu, kết hôn rồi không cần che giấu làm gì nữa.

Bây giờ bắt đầu bắt tay vào chuẩn bị hôn lễ, trước khi cô lớn bụng nhất định sẽ kịp hoàn thành.

Hai người lĩnh giấy chứng nhân kết hôn xong lập tức đăng Weibo công khai rộng rãi.

Đây là lần đầu tiên Lương Yên nhận được sự chú ý lớn đến thế, nhìn thấy số lượng người ra vào viếng thăm Weibo của mình không ngừng gia tăng mãnh liệt, thậm chí còn được thêm một mục riêng trong Bách Khoa Baidu, lúc đấy cả người đều ngây ngẩn choáng váng.

Khi đó Lục Lâm Thành có một bộ phim điện ảnh được lọt vào danh sách tham dự một liên hoan phim nổi tiếng ở nước ngoài, anh được đề cử vào giải thưởng nam diễn viên chính xuất sắc nhất nên đã bay ra nước ngoài tham dự, tất cả công việc chuẩn bị cho hôn lễ đều là do người đại diện Trác Dương của anh một tay sắp xếp nên Lương Yên một mình đi đến bệnh viện phụ sản khám thai.

Kết quả kiểm tra lại như một đòn cảnh tỉnh giáng mạnh vào người cô.

Không mang thai, que thử thai hai vạch kia chỉ là do nồng độ hormone trong cơ thể đang mất cân bằng.

Còn về phần bệnh viện nhỏ mà cô đã từng đến đó?

Cũng có khả năng là trùng tên hoặc cầm nhầm phiếu kết quả xét nghiệm.

Lương Yên ủ rũ cúi đầu đi ra khỏi bệnh viện, rất muốn khóc, càng

không biết nên nói chuyện chuyện này với Lục Lâm Thành như thế nào mới phải.

Cô cầm điện thoại di động ra, điện thoại còn chưa kịp gọi thì một dãy số xa lạ đã gọi vào máy cô.

Lục Lâm Thành tuyên bố kết hôn đồng nghĩa với việc đẩy Lương Yên vào tầm mắt của tất cả mọi người, người người đều biết Lục Lâm Thành, dĩ nhiên người người cũng sẽ tò mò về Lương Yên.

Nhất là những người trước kia đã từng nhẫn tâm vứt bỏ cô nhưng bây giờ mới nhận rõ dòng máu đang chảy trong người cô vẫn là của bọn họ.

Sau khi bị Trần Tuyết Vân nhét vào trong trường thể thao khi mới tròn bảy tuổi đó, đây là lần đầu tiên Lương Yên nhận được điện thoại của bà ta.

Yêu còn dễ dàng hơn cả hận, Lương Yên mở miệng gọi bà ta là “mẹ”, biết bà ta đã tái hôn mới một người đàn ông khá giả làm quản đốc nhỏ, còn sinh thêm cho cô một người “em trai”.

Cũng biết cha ruột của cô, chồng trước của Trần Tuyết Vân mấy năm trước đã đột tử trên người một gái điếm.

Lương Yên trước khi cha cô chết vẫn phải chật vật sống qua ngày, nhìn làn da có vẻ như được bảo dưỡng không tẻ của Trần Tuyết Vân, lúc đó cô đã nghĩ rằng nếu tương lai cứ liên lạc với nhau như thế này, cô cũng được xem là có người thân, cho đến khi mỉm cười dịu dàng và lấy lòng đủ rồi, Trần Tuyết Vân lại mở miệng đòi cô bốn trăm vạn.

Cô nào có nhiều tiền như vậy?

Lương Yên kinh ngạc, sau khi lên tiếng từ chối, một Trần Tuyết Vân vốn dĩ vẫn còn đang dịu dàng thân cận lập tức trở mặt.

Người mà mày đã kết hôn chính là Lục Lâm Thành đấy! Sao chỉ bốn trăm vạn cũng không thể bỏ ra được chứ, mày không có tiền, vậy tiền của Lục Lâm Thành đâu? Đây chính là tài sản chung của hai vợ chồng đấy!

Lương Yên im lặng.

Nếu là trước kia, bảo cô đi mượn Lục Lâm Thành bốn trăm vạn có lẽ cô sẽ không chần chừ lập tức đi mượn ngay, nhưng bây giờ, chuyện cô không mang thai vẫn còn không biết nên nói với anh như thế nào mới phải, lúc này còn mở miệng xin tiền, Lương Yên không làm được.

Trần Tuyết Vân nhìn thái độ kiên quyết không chịu đưa tiền của Lương Yên cảm thấy vô cùng tức giận, đe dọa sẽ đi đến gặp truyền thông để vạch mặt đôi vợ chồng Lương Yên và Lục Lâm Thành, Lương Yên bỏ mặc không quan tâm đến mẹ ruột đang sắp chết đói, Lục Lâm Thành cũng bỏ mặc không quan tâm đến mẹ vợ của mình.

Lương Yên tức giận đến cả người run rẩy, Trần Tuyết Vân nói như thế nào cô cũng không thêm quan tâm, cô không sợ đối đầu tranh cãi với bà ta trước mặt truyền thông, nhưng nếu để chuyện này liên quan đến Lục Lâm Thành, đây chính là điều cô hoàn toàn không muốn nhìn thấy nhất.

Từ khi xuất đạo cho đến tận bây giờ Lục Lâm Thành chưa bao giờ vướng phải những tin đồn không tốt, việc bất ngờ tuyên bố kết hôn với cô đã khiến toàn bộ giới giải trí này chấn động rồi, lúc này vừa mới kết hôn với cô chưa được bao lâu đã liên quan đến chuyện rắc rối này? Thực sự quá khó coi!

Cho dù trong chuyện này bọn họ mới là người chiếm lý, nhưng sau này có ai đó nhắc đến cái tên Lục Lâm Thành, ngoại trừ những tác phẩm điện ảnh và truyền hình xuất sắc của anh ra, khó tránh khỏi sẽ nghĩ đến scandal xấu hổ liên quan đến cha mẹ vợ, cha vợ thì chết

trên người gái điếm, những tin tức chuyện nhà cửa chuyện cửa rơi xuống trên người ảnh đế không khỏi khiến người ta khó chịu.

Lúc đó Lương Yên vừa mới kết hôn với Lục Lâm Thành, có mấy nhà sản xuất chú ý đến thân phận bà xã Lục Lâm Thành của cô, đưa đến mấy kịch bản bộ phim.

Chỉ là một bộ phim đáng được trông chờ sẽ không bao giờ muốn lợi dụng thân phận bà xã của người đang đứng trên đỉnh để tạo đề tài, chất lượng mấy kịch bản đưa đến trong tay Lương Yên đều rất dở, chỉ cần nhìn bằng mắt thường cũng có thể nhận ra đó chỉ là mấy bộ phim tạp nham không có triển vọng, nhưng vì là nữ chính nên cát sê đóng phim cũng không tồi.

Lương Yên vừa trông mong Lục Lâm Thành còn chưa về nước, vừa phải đối mặt với Trần Tuyết Vân vẫn chưa cầm được tiền nên ngày ngày đến tìm cô uy hiếp sẽ đi vạch trần trước giới truyền thông, mỗi đêm đều trốn trong chăn bắt lực rơi nước mắt, cuối cùng vẫn quyết định tham gia mấy bộ phim dở tệ kia, xin đoàn làm phim được ứng trước tiền cát sê rồi đưa cho Trần Tuyết Vân, bảo bà ta đừng bao giờ đến tìm cô một lần nào nữa.

Trần Tuyết Vân cầm được tiền tươi cười nói nếu như cô sớm đưa tiền một chút có phải hay rồi không, cần gì phải dày vò nhau lâu như vậy làm gì.

Lục Lâm Thành cầm được danh hiệu ảnh đế trở về nước, vốn dĩ đang rất cao hứng nhưng lại phải đối mặt với một Lương Yên khóc lóc nói cho anh biết ngay từ đầu đã chuẩn đoán sai, cô căn bản không mang thai cùng với đồng kịch bản rách nát trong tay Lương Yên.

Rõ ràng anh đã nói với cô rằng trước khi tham gia vào một bộ phim nào đó nhất định phải suy xét cẩn thận, đưa những kịch bản đang có trong tay cô cho anh xem, anh có thể cho cô một số ý kiến tham khảo.

Nhưng cần phải tham khảo sao? Có người nói với anh, anh đã quá tin tưởng người phụ nữ này.

Giả mang thai, lừa kết hôn, sau đó mượn danh tiếng của anh để có kịch bản đưa đến trong tay, vừa thấy tiền đã lập tức sáng mắt không thể kiềm chế được nhận tất cả, chính xác là một bình hoa ánh mắt thiên cặn thích giở trò bịp bợm.

Là anh đã quá tin tưởng cô ta, quá thích cô ta, cho nên ngay cả chuyện lớn như mang thai cũng có thể bị lừa gạt một cách dễ dàng.

Lục Lâm Thành đi hỏi Lương Yên, Lương Yên cúi đầu, một mực xoắn xuýt ngón tay, bảo anh có thể ly hôn.

Lục Lâm Thành không thể tin được nhìn cô, im lặng không nói gì nhưng cuối cùng vẫn không ly hôn.

Chỉ là hôn lễ đã được chuẩn bị một nửa cũng biến mất.

Anh tức giận, không muốn để ý đến cô.

Sau đó Lương Yên cố gắng làm rất nhiều việc để Lục Lâm Thành không tức giận nữa, dáng vẻ giống hệt như lúc vừa mới bắt đầu theo đuổi anh, nhưng lại nhiều lần biến khéo thành vụng đến mức sau đó cô nói mình bị mất trí nhớ, phản ứng đầu tiên của anh là không tin, hỏi cô rốt cuộc lại đang muốn giở trò gì.

Trên giường bệnh, cánh tay phải của Lương Yên không thể động, Lục Lâm Thành múc một muỗng cháo trứng muối thịt nạc đưa đến bên môi thối thối, sau đó từng miếng từng miếng đút cho cô.

Khóe môi Lương Yên vẫn rũ xuống, nhìn Lục Lâm Thành đang chăm chú đút mình ăn cháo, lại hỏi: “Lúc Trần Tuyết Vân đến tìm em lần thứ hai, anh đọc được tin tức rồi liên lạc với bà ta, là bà ta nói cho anh biết sao?”

Lục Lâm Thành lại múc một muống cháo thổi nguội rồi đưa đến bên môi Lương Yên: “Ừ.”

Anh gọi điện cho Trần Tuyết Vân, Trần Tuyết Vân tỏ ra vô cùng ngạc nhiên khi anh lại không biết đến sự tồn tại của bà ta, hai người nói chuyện với nhau một vài câu mới biết được năm đó căn bản Lương Yên không nói chuyện Trần Tuyết Vân đến tìm cô cho Lục Lâm Thành biết.

Cuối cùng Lục Lâm Thành cũng hiểu tại sao năm đó Lương Yên lại khóc, tại sao lại gạt anh tham gia vào mấy bộ phim dở tệ đó.

Từ trước đến giờ tính tình anh vẫn luôn lãnh đạm nhạt nhẽo, hơn nữa một Lương Yên đóng vai trò chủ động tuyệt đối trong mối quan hệ của hai người bọn họ khiến cô có cảm giác như gần như xa, khiến cô cảm thấy ở bên anh vẫn luôn thiếu cảm giác an toàn, khiến cô biết tình cảm của anh quá ít cho nên khi xảy ra chuyện đó, cho dù đã lĩnh giấy chứng nhận kết hôn, cô cũng không dám nói cho anh biết mà chỉ muốn nghĩ cách gạt bỏ anh sang một bên.

Nhưng khi Lục Lâm Thành biết được những chuyện này, Lương Yên đã ký tên vào bản thỏa thuận ly hôn.

Anh cho rằng cô không cần anh nữa, không yêu anh nữa.

Cuối cùng anh cũng đã cảm nhận được sự luống cuống bất lực đang bao trùm trong lòng mình.

Cho nên anh chủ động tham gia vào từng chương trình liên quan đến Lương Yên, nhìn fan boy đến cổ vũ cho cô âm thầm ăn dấm ghen tuông, sau đó anh mới biết được, Lương Yên lúc đặt bút ký tên vào bản thỏa thuận ly hôn kia là Lương Yên đã mất trí nhớ.

Lương Yên sau khi mất trí nhớ không thích anh, bởi vì thái độ của anh với cô thực sự rất kém.

Có lẽ phải nói là trong hai năm hôn nhân đó, thái độ của anh với cô chưa bao giờ tốt cả.

Lục Lâm Thành muốn Lương Yên lại thích anh một lần nữa.

Đây là lần đầu tiên anh chủ động theo đuổi một người phụ nữ, anh lạnh nhạt, như gần như xa không thể mang đến cho Lương Yên cảm giác an toàn, cô không biết có phải anh cũng thích cô hay không, cho nên anh đã học cách đến gần cô, chủ động làm những chuyện mà trước kia cô đã từng làm vì anh, cùng đi dạo trong công viên dành cho người già, đi thăm ban, dạy cô ca hát, tìm mọi cách để được quay chung một bộ phim với cô.

Đôi lúc anh cũng cảm thấy hơi xấu hổ, sợ cô sẽ tránh mặt anh, không quan tâm đến anh, từ chối anh nhưng cũng chính điều đó đã làm cho anh hiểu được năm đó Lương Yên theo đuổi anh vất vả đến nhường nào.

Nhưng cuối cùng anh cũng phát hiện, yêu một người chân thành tha thiết thực ra không phải là chuyện khó khăn gì.

Ở trước mặt người mình yêu nói yêu cô, để người ta vui mừng hạnh phúc.

Nếu như năm đó anh có thể buông bỏ sự kiêu ngạo tự tôn của mình, nói cho Lương Yên biết anh yêu cô đến nhường nào, nói cho cô biết bất kể xảy ra chuyện gì đều có anh ở bên cô chống đỡ thì có lẽ khi Trần Tuyết Vân tìm đến gặp cô, việc đầu tiên mà Lương Yên sẽ làm chính là gọi điện cho anh.

Lương Yên được anh đút cho ăn non nửa chén cháo, chẹp chẹp miệng.

Khoảng thời gian sau khi kết hôn cô vẫn luôn cảm thấy mình mắc nợ Lục Lâm Thành, có lỗi với Lục Lâm Thành, bây giờ đã trải qua nhiều

chuyện như vậy bình tâm lại ngẫm nghĩ một lần nữa vẫn cảm thấy mình ngốc thật. Lúc trước đáng lẽ phải nói toạc tất cả mọi chuyện ra mới phải, rõ ràng chuyện này hẳn là nên trách Lục Lâm Thành mới đúng, cái tính tình trong nóng ngoài lạnh giả vờ lạnh lùng chết tiệt kia khiến cô sợ hãi không dám nói bất cứ chuyện gì với anh, không dám nói bất cứ chuyện gì anh với thì thôi đi, lại còn bảo vệ anh sau lưng giống như bảo bối, rất sợ những chuyện phàm trần thế tục sẽ lây nhiễm khí chất thần tiên của anh nữa chứ.

Bây giờ nam thần tiên tử này đang đút cô ăn cháo.

Lương Yên “a” một tiếng há miệng ra.

Lục Lâm Thành lại để bát cháo sang một bên, dường như không có ý định đút cho cô ăn nữa.

Lương Yên: "Hử?"

Lục Lâm Thành: “Não em đang bị chấn động khá mạnh, em vừa mới tỉnh ăn quá nhiều lát nữa có thể sẽ nôn ra hết, ăn một chút thôi, miễn cho cảm thấy không thoải mái.”

“Nhưng mà em rất đói, em nằm nhiều ngày như thế cũng sắp chết đói đến nơi rồi!” Lương Yên vừa nghe thấy Lục Lâm Thành không muốn cho cô ăn no, tức giận.

"Đúng rồi, em đã ngủ mấy ngày rồi?" Lúc này cô mới nhớ ra mình vẫn còn chưa biết đã mê man bao lâu, dựa theo mức độ đói khát lúc tỉnh lại bây giờ, ít nhất cũng phải bảy tám ngày hay nửa tháng rồi cũng nên.

Lục Lâm Thành: "Hai ngày."

Lương Yên: ". . ."

Lục Lâm Thành mặc cho Lương Yên liên tục ồn ào khóc lóc đòi ăn,

thậm chí còn mang chuyện sẽ chia tay ra để uy hiếp anh cũng không chịu nuốt thêm một muỗng nào nữa.

Lương Yên tức giận đến mức muốn dùng tay phải nện xuống đệm giường, thiếu chút nữa đã xoay người xuống giường đánh nhau với anh một trận.

Cuối cùng Lục Lâm Thành không còn cách nào khác, đành phải nuốt cho cô một miếng cháo nhưng sau đó lại dùng miệng chặn lại, cướp một nửa cháo trở về.

"Còn muốn ăn nữa không?" Anh cướp cháo xong, trên môi vẫn còn đang ẩm ướt, mặt không đổi sắc hỏi.

Lương Yên hàm hừ quay đầu sang chỗ khác: "Không ăn."

Lương Yên vẫn đang không ngừng suy nghĩ, theo lý mà nói Lục Lâm Thành đáng lẽ ra vẫn là Lục Lâm Thành trước kia chứ nhỉ, tại sao lúc đó ngay lần đầu tiên gặp nhau sau khi mất trí nhớ cô đã không có hảo cảm với anh vậy?

Và rồi cô đã tìm được nguyên nhân.

Sau khi mất trí nhớ vừa mới chạm mặt chưa kịp nói gì đã ép buộc "thượng" cô, ngày hôm sau "thượng" xong ngay khi cô đang chuẩn bị đi nuôi dưỡng một chút tình cảm thì người đàn ông này lại cho rằng cô đang giả trò rồi lạnh lùng bạo lực với cô.

Cô có hảo cảm mới là quỷ đây!

Chương 84

Tin tức Lương Yên tỉnh lại chỉ có mấy người bên cạnh biết, người đại diện đã nói qua không có nguy hiểm tính mạng để mọi người yên tâm, nhưng mà người bên ngoài đối với thương thế của cô vẫn một mực thảo luận, còn nói chỉ là vết thương nhẹ trầy da chút xíu thôi, còn có người nói trọng thương nghiêm trọng, thậm chí có người nói bởi vì xảy ra tai nạn xe cộ nên sinh non, nên gần đây phải nghỉ ngơi dưỡng sức.

Buổi họp báo phát sóng « Tiên Quân động lòng người » mặc dù nam nữ chính vắng mặt, nhưng phim vẫn phát sóng đúng thời điểm, tám giờ tối thứ hai « Tiên Quân động lòng người » đúng giờ phát sóng khung giờ hoàng kim của đài Trái Cây.

Thế nhưng sau khi xảy ra tai nạn xe cộ Lương Yên vẫn không có tin tức gì.

Không riêng Lương Yên không có tin tức gì, hiện tại ngay cả Lục Lâm Thành cũng không có tin tức.

Thế là cả đám người khóc ròng mở ti vi chờ phim phát sóng, sẵn sàng giống như đây là bộ phim cuối cùng của Lương Yên là một "Tác phẩm để lại" .

Lương Yên nằm trên giường bệnh, cánh tay phải treo trước ngực, tay trái lướt điện thoại, nhìn thấy trên mạng số người chờ xem "Tác phẩm để lại" của cô rất lớn, hai vạch đen từ trên trán lướt qua.

Lục Lâm Thành lúc này đang gọt táo cho cô, động tác người đàn ông gọt trái táo cũng làm cho người khác thấy cảnh đẹp ý vui, vô táo

thật mỏng theo đầu ngón tay ưu nhã của anh chuyển động từng chút từng chút cắt đứt xuống, một mực không ngừng, tạo thành một dây dài.

Lương Yên: " nếu như em vẫn không online chỉ sợ tất cả mọi người đều nghĩ em đã chết rồi."

Lục Lâm Thành gọt xong quả táo, dùng mũi dao đâm sâu vào trong quả táo, một khối táo bị anh tách ra, anh đem khối táo kia đút vào miệng Lương Yên, nói: "Em cần tịnh dưỡng." Không chỉ bị chân động não, còn có bị gãy cánh tay phải, bị thương đến gân cốt phải dưỡng một trăm ngày.

Lương Yên răng rắc răng rắc nhai lấy quả táo: "Thế nhưng em sợ fan hâm mộ sẽ lo lắng nha."

Lục Lâm Thành nhìn cô một cái: "Tốt a."

Thế là đêm phát sóng « Tiên Quân động lòng người », người mất tích Lương Yên rốt cục bò lên online, đăng Weibo.

"Cái kia, tôi vẫn còn sống, chỉ sợ phải rất lâu mới có thể gặp mặt mọi người ㄟ ▽ ㄟ, không cần lo lắng nha, nhớ kỹ đêm nay thật vui vẻ xem « Tiên Quân động lòng người » nha."

Ảnh kèm theo cũng rất đáng yêu, là cánh tay phải bó thạch cao của cô, phía trên còn có thêm hai nhãn dán hình trái anh đào.

Bài Weibo này đăng không tới hai phút, cô lại giống như nhớ đến cái gì đó, còn tại khu bình luận bổ sung thêm một tấm hình, là ảnh trước khi cô xảy ra tai nạn xe cộ, mặc bộ váy trắng bó sát phần eo được chạm rỗng, eo thon bụng dưới bằng phẳng, cùng với dòng chữ "Đây là muốn mặc đến buổi họp báo ngày đó cho mọi người xem."

Fan hâm mộ nhìn thấy Lương Yên báo bình an trên Weibo thở dài một hơi, sau đó lại thấy được cô ở khu bình luận bổ sung nội dung,

vui vẻ.

Cái eo thon nhỏ này, phần eo cổ ý lộ ra ngoài, muốn chứng minh rõ ràng cái gì nha.

Những cái người nói người ta mang thai rồi lại lại nói bị sinh non cũng đủ rồi đó.

【 ha ha ha ha ha ha Lương mỗi người lúc này còn không quên bác bỏ tin đồn mang thai. 】

【 Yên Yên không có việc gì liên tốt, mấy ngày nay thật lo lắng chết tui rồi. 】

【 Lương Anh tuần dưỡng thương thật tốt, Nanh Sói vĩnh viễn chờ chị. 】

【 Lương Yên lúc này cũng không quên bác bỏ tin đồn mang thai, Lục tiên sinh nào đó mời ra chịu đòn. 】

【 Từ tình nhân chuyển thành chính thức con đường này xem ra còn rất xa a. 】

【 ha ha ha các người thật đủ rồi, còn không mau đi xem « Tiên Quân động lòng người » đi. 】

【 cho nên hai người này rốt cuộc muốn náo thành dạng gì đây! Lục Lâm Thành anh cần nỗ lực hơn! 】

【 Yên Yên! Giữ lòng thật vững! Không thể bởi vì lúc nằm viện người họ Lục kia đối với chị hỏi han ân cần liền mềm lòng! Một ánh mắt cũng không cần cho anh ta! 】

... . . .

Biết Lương Yên không sao, mọi người cũng có thể yên tâm đi xem

phim rồi.

Yêu Nữ ma giới ngốc mạnh bạo lực x Tiên Quân tiên giới thanh lãnh cầm dục mặc dù hơi có vẻ khuôn sáo cũ nhưng cảm giác vô cùng tốt, người xem đối với TV truyền hình từ mấy dì mẫn kinh đến thiếu nữ mới lớn, nam nức chính trong phim giá trị nhan sắc cao đến nghịch thiên, Lương Yên đẹp cũng không cần nói nhiều nữa, không nghĩ tới lần đầu tiên Lục Lâm Thành diễn phim truyền hình, mặc đồ cổ trang càng kinh động như gặp thần tiên, xét theo một số diễn viên gây ra việc không thích hợp để diễn một loại phim nào đó, việc này để lên người Lục Lâm Thành hoàn toàn không thích hợp.

Tiên tử hạ phàm mới sẽ không bị dập mặt đâu, người ta vẫn như cũ là tiên tử, không chỉ có tư thế chạm đất ưu mỹ, trên không trung xoay vòng đẹp để.

Nhưng một bộ phim truyền hình thành bại tốt xấu, từ trước đến nay phải xem kịch bản thế nào mới là mấu chốt.

Nguyên tác « Tiên Quân động lòng người » mười phần đầy đủ, ngọt ngược xen lẫn lại thoải mái, cho nên mới nổi tiếng trên diễn đàn văn học có được một nhóm lớn fan trung thành ủng hộ, phim truyền hình cải biên không nhiều, chỉ là cải biến mấy chi tiết không hợp logic và lỗi ở trong truyện, mức độ lớn nhất cũng giữ lại sắc thái của nguyên tác, không thể cho những vai phụ lấn át thêm đất diễn, trong truyện tên bối cảnh cái gì cần có đều có, phim truyền hình tình tiết mỗi tập đều chặt chẽ không lọt một giọt nước, cao trào nhỏ dẫn đến cao trào lớn, cho dù là người không thấy hứng thú với bộ phim này, hay là người thường đòi hỏi xem được vài lần, sau đó liền không dừng được xem tiếp.

« Tiên Quân động lòng người » Tập 1- phát sóng liền vào danh sách những phim rating cao trong ba năm gần đây của đài Trái Cây, bất quá cái này cũng chỉ có thể chứng minh Lương Yên Lục Lâm Thành hai người có nhân khí cao « Tiên Quân động lòng người » là đại IP, cho nên mấy tập sau như thế nào mới có thể quyết định.

Không thiếu những đối thủ cạnh tranh tìm cách để chìm phim xuống, còn có blogger đánh giá phim điện ảnh truyền ôm suy nghĩ phim dở, kết quả dở đâu không thấy, liền bị chìm trong cốt truyện, sau đó bị lọt hố không ra được.

Kĩ xảo năm xu?

Rõ ràng không chỉ năm xu, mấy cái hiệu ứng đơn giản nhưng lại chuyên nghiệp này, giá trị ít nhất năm đồng tiền.

Tạo hình cay mắt?

Trang phục không chỉ tinh xảo còn mười phần phù hợp tính cách đã định của mỗi nhân vật, tạo hình này trong phim cổ trang tiên hiệp đứng thứ hai không ai dám đứng nhất đâu, về phần giá trị nhan sắc, nếu còn chê Lương Yên và Lục Lâm Thành xấu thì đề nghị người này đi bệnh viện khám lại mắt đi.

Diễn cuồng bom nước* cho bộ phim?

Bom nước*: mua thủy quân tạo số liệu giả.

Không có chuyện đó, bao nhiêu người không nhớ xem hết tập một lại muốn xem tập hai, xem tập hai xong lại muốn tập ba, muốn xem đến tập vừa chiếu.

Kỹ năng diễn xuất một lời khó nói hết?

Diễn xuất của Lương Yên trước kia tại t « Nhân Tâm » đã được khẳng định, về phần Lục Lâm Thành, đây là lần đầu diễn phim truyền hình, ngoài ý muốn không bị lạ. Phim điện ảnh là công chiếu màn ảnh rộng, cho nên đối với diễn viên yêu cầu phải tinh tế tỉ mỉ, hình thức của phim truyền hình là màn ảnh nhỏ, hình thức lại phải thể hiện rõ ra bên ngoài, nếu như dùng cách đóng phim điện ảnh để diễn phim truyền hình thì rất dễ dàng lộ ra cái "Mộc", mà tại « Tiên

Quân động lòng người », người xem rõ ràng cảm nhận được vua màn ảnh diễn vừa thể hiện cảm xúc ra ngoài vừa tỉ mỉ chi tiết, cải biến cách diễn phim truyền hình đem Tiên Quân cao lạnh cấm dục Tiên cách một cái màn hình cũng có thể khiến con gái người ta mềm cả chân.

Năng lực nghiệp vụ đơn giản là quá mức cứng rắn!

Vua màn ảnh này đã quen quay phim màn hình rộng, nhưng khi quay phim truyền hình cũng không có chút ý khinh ghét nào, diễn rất dụng tâm, như là thật sự thích nó.

Ratings của "Tiên Quân động lòng người" có xu thế ngày càng tăng, cùng dự liệu trước đó, không chút ngoài ý nào là đại bạo.

Không chỉ có tỉ lệ người xem đứng thứ nhất trong năm, số lượng xem trên mạng càng đáng sợ hơn, người bên trong tàu điện ngầm xem phim trên cơ bản đều là xem « Tiên Quân động lòng người ».

Độ thảo luận cũng cao kinh người, mỗi một tập phát sóng đều sẽ lên hotsearch, sức ảnh hưởng toàn dân.

Lục Lâm Thành không cần phải nói nưac, quay một bộ cổ trang đại bạo, quốc dân độ tăng lên nhiều, thành công đem Lương Yên từ nữ minh tinh đang nổi lên đến tiểu hoa hàng đầu trong giới.

Đối với việc mình vượt cấp nổi tiếng, Lương Yên vốn nên xuân phong đắc ý nhưng hiện tại lại có cảm giác nhức cả trứng --

Không có cách nào khác, cô mỗi ngày đều nằm dưỡng thương, không thể hưởng thụ cảm giác nổi tiếng sau một đêm, đại ngôn liên tiếp vào tay, lịch trình sắp xếp đến hai năm sau.

Ngay cả bộ phim đô thị văn phòng đã kí kết kia cũng bởi vì thương gân động cốt một trăm ngày không thể quay được nữa, đoàn làm phim đối với chuyện này tỏ ra là đã hiểu, mặt khác sẽ đi tìm nữ diễn

viên khác thay thế.

Bất quá cô cũng không lo lắng, bởi vì hiện tại kịch bản đưa tới tay cô một chồng rồi lại một chồng, đồng thời đều vỗ ngực biểu thị chúng tôi có thể chờ cô, cô chừng nào vết thương lành thì chúng tôi lúc đó khai máy.

Lương Yên bị chấn động não nên ở tại bệnh viện quan sát vài ngày sau đó liền xuất viện, vết thương trên cánh tay cần chậm rãi khỏi, đành phải mỗi ngày nằm ở nhà theo dõi « Tiên Quân động lòng người ».

Bộ phim đề tài chiến tranh kia của Lục Lâm Thành đã ký rồi không thể không quay, chỉ có thể đợi khi không làm gì liền bay trở về chăm sóc cô.

Ban đêm, cửa phòng tắm đột nhiên kéo ra, Lương Yên đang mặc một chiếc váy ngủ hoa, tay phải bó thạch cao tay treo ở cổ, lôi kéo khuôn mặt nhỏ từ bên trong ra. Giống như là bị người khác chiếm tiện nghi vậy.

Lục Lâm Thành cầm khăn lông lớn từ trong phòng tắm đi ra: "Chậm một chút đừng gấp."

Lương Yên ngồi ở trên ghế sa lon, mặt không thay đổi chờ « Tiên Quân động lòng người » đêm nay chiếu.

Lục Lâm Thành ngồi ở bên cạnh giúp cô xoa tóc, Lương Yên không thích tiếng của máy sấy, ông ông làm cho đầu của cô đau, cho nên đại đa số thời gian đều là lau khô tóc.

Lương Yên cảm nhận được hơi thở của người đàn ông đang ở phía sau xoa tóc cho cô, sau đó lại cúi đầu nhìn cánh tay phải của mình một chút.

Mọi người nói xem xảy ra tai nạn xe cộ bị thương chỗ nào cũng

được, nhưng lại hết lần này tới lần khác bị thương cánh tay phải quan trọng, không phải cô vẫn còn tay trái sao, hiện tại tay trái ngay cả đôi đũa cũng cầm không được, mỗi lần ăn cơm đều chỉ có thể như đứa bé dùng muỗng ăn.

Ăn cơm còn chưa tính, sinh hoạt hàng ngày, càng gian nan hơn.

Ngay cả cởi quần áo mặc quần áo và tắm rửa đều không giải quyết được, phải nhờ anh giúp đỡ với lý do đó không biết anh đã đụng tay đụng chân ăn bao nhiêu đậu hũ.

Chỉ là gần đây anh chỉ có thể nhìn mà không thể ăn, cô cũng chỉ có thể làm qua loa cho đỡ nghiện, nhưng thật ra vẫn rất thèm ăn.

Lương Yên nhìn thấy vật dưới quần của người nào đó đang có xu thế ngẩng đầu lên, xem như là giải tỏa được một ít buồn bực.

Thời gian quảng cáo của đài Trái Cây nổi danh là lâu, trong lúc Lương Yên chờ phim chiếu, lướt Weibo.

Fan hâm mộ của cô đã từ từ tăng tới mấy ngàn vạn (mấy chục triệu), tiêu chuẩn xét duyệt khắc nghiệt không phải fans trung thành thì không thể dễ dàng đi vào trang Nanh Sói tụ tập, vậy mà mấy nhóm nhỏ của trang lần lượt ra đời.

Tuyển tình can của « Tiên Quân động lòng người » toàn là điểm nóng của người xem. Đêm nay, vừa vặn phát sóng tập Yêu Nữ uống say, và đoạn Tiên Quân bế bông kia.

Thấy fan nguyên tác đã đói khát đến khó nhìn được, đồng thời còn trắng trợn nói với fans phim chưa đọc qua nguyên tác cảnh này ướt át như thế nào, vừa nhìn là mặt đỏ tim run muốn ngừng cũng không được.

Kịch bản « Tiên Quân động lòng người » đều tuân theo nguyên tác như vậy, cảnh này, không phải là không có phúc lợi này chứ, đồng

thời cũng nghe nói người trong đoàn phim tiết lộ, trong kịch bản có đoạn giường chiếu này.

Lương Yên cùng Lục Lâm Thành, chồng trước vợ trước diễn cảnh nóng, nữ diễn viên đang nổi cùng tình nhân của cô ấy đóng cảnh nóng, vua màn ảnh theo đuổi vợ còn cùng vợ quay cảnh nóng a! Thật hấp dẫn!

Nói không chừng lúc quay cảnh này anh cũng không nhịn được.

Cho nên hiện tại phim còn chưa phát sóng mà # cảnh nóng Tiên Quân động lòng người#, # đêm đầu tiên của Yêu Nữ và Tiên Quân # đã sớm leo lên hot search.

Fans phim ở phía dưới kích động ngao ngao hô hoán lên.

Biết hiện tại hoàn cảnh lớn không dễ chịu thậm chí không dễ dàng, nhưng những cái nên có, hôn cổ cởi quần áo đồ mờ mờ lâm ly làm yêu. Và những hình ảnh nhoáng qua bờ vai trần của nữ chính nhoáng một cái nữa là tay nắm chặt ga giường, bọn họ chỉ cần như vậy là người xem có thể hiểu là được.

Lương Yên nhìn nhóm fans phim sốt ruột mong đợi, tâm trạng hết sức phức tạp.

Kỳ thật bên trong kịch bản ban đầu cũng một chút, cô ngồi trên người Lục Lâm Thành cởi quần áo của anh sau đó vừa hôn vừa gặm, nhưng lúc quay trực tiếp bị Lục Lâm Thành đảo khách thành chủ ôm cô đi vào phòng ngủ, sau đó liền không có nữa.

Fans đối với đoàn làm phim chờ mong thật sự là quá cao.

Lục Lâm Thành giúp Lương Yên lau tóc xong, quảng cáo của đài Trái Cây vừa vận chiếu xong, « Tiên Quân động lòng người » đúng giờ phát sóng.

Anh gần nhất quay phim chiến tranh, làn da rám đen đi một chút, cơ bắp trên thân cũng chắc chắn hơn, Lương Yên luôn cảm thấy dựa vào người anh rất cứng.

Lương Yên lại nhìn điện thoại di động hai chữ "Tình nhân" .

Bĩu bĩu miệng.

Thôi thì trước hết cứ để anh mang cái danh này đi.

Lương Yên chăm chú xem phim mình diễn.

Lục Lâm Thành không có hứng thú gì, câu được câu không chơi với lọn tóc của Lương Yên.

Rất nhanh, « Tiên Quân động lòng người » liền diễn đến đoạn Yêu nữ say rượu cưỡng ép Tiên Quân.

Lương Yên nhớ đến lúc ấy vì phải quay cảnh mình ôm công chúa Lục Lâm Thành, anh còn đặc biệt phải treo dây cáp.

Lúc đầu mình bá khí lực bạn trai max như vậy, lại bị người này hoán đổi, rất bá đạo.

Lương Yên mười phần hẹp hòi đem lọn tóc của mình từ giữa ngón tay Lục Lâm Thành rút ra, không cho anh chơi nữa.

Trong TV, Tiên Quân mất sắc một đao, đột nhiên ôm ngang Yêu Nữ lên, Yêu Nữ nằm trong ngực anh nhỏ nhắn xinh xắn cực kỳ, Tiên Quân ôm cô, đi hướng về phía giường.

Bóng lưng hai người đi xa, dừng lại tại ánh nền của ngọn đèn dầu.

Không có cái gì.

Ngoại trừ một cái ôm công chúa.

Sau khi Lương Yên xem xong cảm thấy đoạn này kỳ thật quay rất tốt.

Lục Lâm Thành cải biên, để Tiên Quân một mực che giấu tình cảm thừa dịp Yêu Nữ say rượu rốt cục cũng thể hiện ra, để về sau đối với Yêu Nữ yêu đến chết đi sống lại cũng biến thành vô cùng hợp lý.

Lương Yên đột nhiên nhớ tới nguyên tác một chút, lúc đầu là Yêu Nữ cưỡng ép Tiên Quân, nhưng lúc sau Yêu Nữ bị lần đầu tiên đau đớn đến nửa đường đã bỏ cuộc không làm nữa, kết quả Tiên Quân lại ném được hương vị kia bắt đầu phản công Yêu Nữ, thượng thần cao lạnh cấm dục trên chín tầng trời cao mới ném thử tình dục không nghĩ tới lại thoải mái như vậy, thế là làm đến khi Yêu Nữ khóc mới thôi, kết quả ngày thứ hai còn vô cùng tâm cơ không cần mặt mũi nói Yêu Nữ cưỡng ép anh.

Lương Yên suy nghĩ một chút kịch bản, sau đó hồi tưởng một chút lần đầu tiên của cô vẫn cảm thấy quá mâu thuẫn không liên hệ được với nhau.

Đầu tiên là bộc phát thú tính nhào về cơ thể Lục Lâm Thành, một lúc sau lại bị Lục Lâm Thành đở mắt hung hăng đè ép đến khóc.

Bỗng nhiên bừng tỉnh.

Cái này cái này cái này, cái này không phải cũng giống như « Tiên Quân động lòng người » sao!

Đem tình tiết « Tiên Quân động lòng người » vào đầu, ký ức mâu thuẫn lập tức trở nên hợp lý.

May mà ngày thứ hai cô còn tưởng rằng mình làm bản thân đàn tiên tử, dọa đến mức trực tiếp ngã xuống giường, về sau vẫn luôn tự trách không thôi.

Lục Lâm Thành cảm thấy cơ thể Lương Yên trong ngực có chút cứng ngắc.

"Thế nào?" Anh cúi đầu hỏi.

Lương Yên ngồi thẳng lên đối mặt với anh, nhìn thấy gương mặt mặt người dạ soi này, dùng khuỷu tay phải hung hăng chọc anh một cái, tâm trạng bị phần dị thường.

Thần đàn tiên tử cái rắc á, đều là cảm thú, cảm thú!

Lương Yên không để ý tới Lục Lâm Thành, đi xem phản ứng của fan hâm mộ về tập mới ra đêm nay.

Mặc dù không có giường chiếu, bất quá cô cảm thấy quay cũng không tệ, rất có ý cảnh, làm cho người ta mơ màng vô hạn, chỉ là không biết fan hâm mộ có nghĩ như vậy hay không thôi.

Lương Yên mở siêu thoại « Tiên Quân động lòng người » ra, thứ thấy đầu tiên chính là hình chụp màn hình Lục Lâm Thành ôm nàng đi về giường, Lương Yên khẽ cười, vốn nghĩ là fan hâm mộ sẽ khen đẹp, kết quả --

"Quần cũng chưa cởi vậy mà hai người cho chúng tôi nhìn cái này sao?"

Chương 85

“Ngay cả quần áo cũng cởi rồi mà hai người còn cho chúng tôi nhìn cái này sao?”

Lương Yên: "... . . ."

Hôm nay trong diễn đàn “Tiên Quân động lòng người”, tất cả các fan nguyên tác vô cùng kích động, một đám không ngừng gào thét than khóc.

[Con mẹ nó tôi rất mong chờ cảnh giường chiếu của tập phim tới nay, thế mà ngoại trừ một cái ôm công chúa ra thì chẳng có gì nữa cả. Tạm biệt.jpg.]

[Hu hu hu hu hu Lục Lâm Thành, Lương Yên, hai người bồi thường cảnh giường chiếu kia cho chúng tôi đi, bồi thường cảnh giường chiếu.]

[Không phải bộ phim này bám sát nguyên tác lắm sao? Nhưng cảnh quan trọng như thế này mà chỉ cho chúng tôi xem một ngọn đèn dầu! Tôi không cần, tôi muốn xem bản đầy đủ cơ! Trong sách viết như thế nào thì hãy quay như thế đó đi, bây giờ bảo bảo tôi muốn xem nguyên vẹn cảnh giường chiếu! @Official Weibo “Tiên Quân động lòng người.”]

[Bây giờ bảo bảo tôi muốn xem nguyên vẹn cảnh giường chiếu! +1]

[Bây giờ bảo bảo tôi muốn xem nguyên vẹn cảnh giường chiếu!
+10086]

Lương Yên phòng má.

Vậy tại sao mấy người không lên trời đi!

Chỉ có duy nhất một cảnh hôn cũng là Lục Lâm Thành mưu đồ làm loạn thêm thắt vào đấy!

Sau khi xem xong “Tiên Quân động lòng người” đã là hơn mười giờ đêm, Lương Yên xem một lượt mấy kịch bản phim Khương Mộc gửi đến cho cô rồi quay về phòng đi ngủ.

Lục Lâm Thành rất tự giác nằm xuống bên cạnh, sau đó càng nhích càng gần, thò tay ra ôm cô vào trong ngực.

Lương Yên đang muốn đào tẩu trốn thoát thì đúng lúc này Lục Lâm Thành lại kề sát bên tai cô thì thầm: “Sáu giờ ngày mai anh phải ra sân bay đến đoàn làm phim rồi.”

Được rồi.

Lương Yên im lặng một lát.

Trong bộ phim mới lần này Lục Lâm Thành phải quay phim với cường độ rất lớn, bởi vì là đề tài chiến tranh nên vô cùng vất vả, chiều nay khó khăn lắm mới có một buổi rảnh rồi không có cảnh quay anh đã lập tức bay về thành phố B với cô, sáng mai lại phải đến phim trường tiếp tục công việc.

Vì thế Lương Yên không trốn tránh nữa, quyết định để anh ôm một lát rồi tính sau.

Lục Lâm Thành ôm Lương Yên, vẫn không quên che chở cánh tay phải đang bó thạch cao của cô.

Anh sờ sờ lớp băng gạc trên cánh tay cô, sau đó hôn lên vành tai cô một cái, dịu dàng nói: “Chờ cánh tay em khỏi hẳn rồi chúng ta sẽ kết

hôn được không?”

Đây có được xem là đang cầu hôn không? Lương Yên liếc mắt, sau đó không an phận vắn vào uốn éo: “Em không muốn.”

“Anh đã bao giờ nhìn thấy một nữ nghệ sĩ chỉ mới chừng hơn hai mươi tuổi sự nghiệp không ngừng thăng tiến lên thời kỳ hoàng kim lại chạy đi kết hôn chưa?”

“Anh đừng làm chương ngại vật cản bước con đường thành công của em, đến khi em đạt được mơ ước của mình rồi sẽ gả cho anh, được không?”

Lục Lâm Thành đen mặt lắng nghe kế hoạch lớn chí khí và hoài bão vĩ đại của Lương Yên, càng nghe càng tức đến mức muốn học máu.

Nữ diễn viên tuyến mười tám vừa nghe đến chuyện kết hôn hai mắt đã sáng bừng trước kia biến mất đâu rồi?

Lương Yên nói xong đột nhiên cảm thấy hơi hiếu kỳ, chọc chọc cơ bụng rắn chắc của Lục Lâm Thành: “Này, không phải năm đó anh cho là em đang gạt cưới anh sao, nhưng tại sao lại không ngay lập tức ly hôn với em?”

Lục Lâm Thành im lặng không lên tiếng, một lúc lâu sau mới mở miệng nói:

“Không nữa.”

Lúc đó anh phát hiện bản thân thích cô nhiều hơn so với những gì mình nghĩ, nên khi cho rằng mình đã bị gạt cưới cũng không nổi ly hôn.

Lúc đầu Lương Yên còn hơi cảm động, sau lại cảm thấy chuyện Lục Lâm Thành cho rằng mình đã bị gạt cưới nhưng vì thích cô nên mới không ly hôn vô cùng thú vị, không nhịn được cười nói: “Lục Lâm

Thành, anh có cảm thấy mình rất giống với một người cuồng kết hôn không?”

Cuồng... Kết... Hôn.

Lương Yên vừa bật thốt ra ba chữ “cuồng kết hôn”, không hiểu tại sao ba chữ này lại giống như đột nhiên chọt trúng huyết cườì cô, vùi đầu vào trong chăn không ngừng cườì ha ha.

“Lục Lâm Thành là người cuồng kết hôn ha ha ha ha ha buồn cườì chết em mất, má ơi ha ha ha ha.”

Cuối cùng Lục Lâm Thành cũng đã nổi giận, vòng tay ôm chặt người phụ nữ đang cườì ha ha trên giường kia, nhưng vẫn không quên chú ý đến cánh tay đang bó thạch cao của cô, ghé sát bên tai cô nghiêng rằng nghiêng lợi nói: “Nếu không phải là vì cái này, em cho rằng bây giờ em còn có thể cườì vui vẻ thế này được sao?”

Anh ôm ép chặt cô vào trong người, Lương Yên lập tức cảm nhận được một vật xấu hổ gì đó đang chống đỡ ở mông mình.

“Thật ra thì cũng không thành vấn đề.” Lục Lâm Thành che chở cánh tay phải của cô: “Em cứ việc nằm trên giường, lát nữa anh sẽ chú ý không chạm phải là được.”

Lương Yên lập tức muốn vùng vẫy chạy trốn ra ngoài, nhưng cơ thể lại bị chân tay anh vây chặt đến sít sao.

Cả người Lương Yên chỉ còn một cánh tay phải là anh đang kiên dè không chạm đến, vì thế cô chỉ biết quơ quơ cánh tay phải bị bó bột giống hệt như một cái xác ướp vùng vẫy giãy chết.

“Lục Lâm Thành, anh anh anh, ngay cả người tàn tật anh cũng giỏi trò cầm thú sao?”

Đường nhiên là có rồi, Lục Lâm Thành xoay người lên.

“Anh có còn là người nữa không?”

Không phải là người, anh dễ dàng lột sạch chiếc váy ngủ hoa nhỏ trên người cô.

“Anh cái đồ CẦM THÚ này!

Lục Lâm Thành nghe hai chữ nhận xét về mình, cúi đầu hôn lên đôi môi đang tức giận máng người của cô.

Vừa cẩn thận từng li từng tí che chở cánh tay phải bị bó bột tựa như một xác ướp của cô vừa làm chuyện không bằng cầm thú.

Lương Yên không thể mở miệng mắng được nữa, bị người đàn ông phía trên đụng chạm chỉ còn lại tiếng rên rỉ ngậm nga động tình.

Cùng lúc đó, bên kia, từ khóa # Lục Lâm Thành Lương Yên, bỗng thường cảnh hôn cho chúng tôi#

Vẫn luôn ngồi chễm chệ trên vị trí top đầu bảng hot search.

** ** *

Có câu nói một bộ phim nổi tiếng nhất định sẽ làm cho cp nổi tiếng, đúng vậy, đôi lúc cp nam nữ chính trong phim được đông đảo fan chèo thuyền nhưng chưa chắc phim đó đã nổi, nhưng nếu một bộ phim nổi tiếng, cp nam nữ chắc chắn sẽ nổi.

Câu nói này hoàn toàn đúng với “Tiên Quân động lòng người”.

Phải đến lúc sau khi xem phim mọi người mới phát hiện ra một điều, cái thể chất dễ dàng tạo cp của Lương Yên gặp phải Lục Lâm Thành mới bộc lộ một cách vô cùng tinh tế và rõ ràng nhất.

Lương Yên và các cp mà cô đã từng hợp tác làm việc, cái gì mà

“Ánh mắt chí mạng” “Yên Vũ mạnh mẽ” nhìn qua quả thực rất xứng đôi vừa lứa, nhưng khi đứng bên cạnh Lục Lâm Thành, cái cảm giác cp trong người cô mới đạt đến đỉnh cao, lúc này không thể nói là “xứng đôi” được nữa mà phải gọi là “Tuyệt phối”.

Trước kia Lương Yên im lặng không có tiếng tăm gì, các fan hâm mộ nhìn thấy những bức ảnh chụp riêng lẻ chỉ cảm thấy ngoại hình của hai người rất xứng đôi, bây giờ Lục Lâm Thành và Lương Yên xuất hiện trong cùng một khung hình đóng chung phim, lúc này mọi người mới phát hiện hai người không chỉ có ngoại hình xứng đôi vừa lứa mà mỗi một hành động tương tác, mỗi một ánh mắt chạm vào nhau, mỗi một biểu cảm tinh tế của Tiểu yêu nữ bạo lực và Tiên Quân lạnh lùng đều bắn tia lửa ra bốn phía, cảm giác cp nồng nặc lan tỏa đến mức gần cũng không thể ngăn được.

Ngay cả khi hai người không làm gì chỉ cần đứng chung một chỗ, bầu không khí xung quanh cũng như muốn bắt đầu tỏa ra những bong bóng màu hồng phấn.

Đã lâu lắm rồi trong làng giải trí này không xuất hiện một cặp nam nữ diễn viên có cảm giác cp đến thế.

“Tiên Quân động lòng người” nổi tiếng, số lượng fan cp “Cặp vợ chồng năm phút” mỗi ngày đều điên cuồng tăng nhanh, gần như tất cả các fan của bộ phim đều chuyển thành fan cp, mấy ai có thể ngờ được rằng, tiền thân của nó là “Cặp vợ chồng sơn hỏa” trước kia đã từng nghèo khổ vất vả đến nhường nào, đôi khi đã đứng bên bờ vực giải tán, thậm chí còn trải qua chuyện tất cả mọi người đều đồng loạt vượt tường sau đó lại bỏ lại, thế nhưng bây giờ đã khổ tận cam lai, trở thành một fandom cp có số thành viên và quy mô lớn nhất trong làng giải trí này.

Những tấm poster manga đồng nhân ngọt ngào được biên tập dựng thành những video ngắn được chia sẻ lên B trạm*, thậm chí còn có những đoạn H văn nhiều vô số kể.

(*B trạm, hay còn gọi là bilibili, là một website chia sẻ video có chủ đề xoay quanh anime, manga và video ở Trung Quốc, nơi người dùng có thể đăng tải, xem, và thêm phụ đề vào video.)

Mà chuyện khiến các fan cp vui vẻ nhất chính là cp mà mình yêu thích trở thành sự thật, hai người ở bên nhau là sự thật.

Nhưng Lương Yên và Lục Lâm Thành, nữ diễn viên đang ăn khách và tình nhân bao nuôi trong bóng tối mãi không được cô cho một danh phận, chỉ còn thiếu một chân bước vào cửa, chủ động xác định mối quan hệ của hai người bọn họ thì fan cp đã có thể trở thành sự thật rồi.

Một chân bước vào cửa này quả thực giày vò hành hạ người ta đến chết mà.

Trên Weibo của Lương Yên ngày ngày đều tràn ngập những tin nhắn từ các fan cp.

[Yên Yên, xin chị hãy cho Lục Lâm Thành một danh phận đi hu hu hu hu.]

[Tôi khuyên hai người tốt nhất nên kết hôn ngay tại chỗ cho tôi!]

[Lương Yên Lục Lâm Thành, Cục Dân Chính đã dọn chỗ chờ hai người đến rồi, tự xem mà xử lý đi, hừ!]

[Trời ạ, cái gì mà tình yêu thần tiên cơ chứ, mỗi ngày tôi đều đập đường đến mức đập ra bệnh tiểu đường mất thôi.]

. . .

Đối với những fan cp này, Lương Yên cảm thấy hơi đau đầu.

Cp của cô và Lục Lâm Thành nổi tiếng như vậy, thử hỏi sau này cô còn có thể diễn cặp với các nam diễn viên khác như thế nào được

nữa chứ?

Với lại bây giờ ở nhà thì được Lục Lâm Thành cầu hôn, bên ngoài thì bị các fan cp liên tục giục cưới, ngay cả fan của Lục Lâm Thành cũng ngấm ngấm trong sáng ngoài tối bảo cô cho vị ảnh đế đáng thương của mấy người bọn họ một danh phận, tại sao cô lại cảm thấy còn kinh khủng và áp lực hơn cả những dân công sở ngày ngày lên mạng than phiền cứ đến ngày lễ ngày tết lại lại bị cô dì chú bác cả họ hàng xúm lại giục cưới như thế này.

Cô để cho Lục Lâm Thành trở thành tình nhân bao nuôi trong bóng tối của mình đã là tốt lắm rồi.

Điều duy nhất khiến Lương Yên vui mừng nhất chính là đám Nanh sói đáng yêu của mình, mỗi ngày đều xem “Bản Tiên Quân động lòng người không có vị Lục tiên sinh nào đó”, dưới sự bùng nổ oanh tạc đầy đường của fan cp “Cặp vợ chồng năm phút” ý chí vẫn vững vàng tựa như núi Thái Sơn, không mấy may ảnh hưởng một chút nào, vẫn kiên cường giữ vững nguyên tắc cơ bản “Chỉ thích Lương Yên không cho Lục Lâm Thành một ánh mắt” mới không cho “Cặp vợ chồng năm phút” cơ hội rục rịch vùng dậy lên mặt đắc ý.

Nhưng mà mặc dù nói không cho “Cặp vợ chồng năm phút” cơ hội rục rịch vùng dậy lên mặt đắc ý nhưng đây là bộ phim cổ trang thần tượng quy mô lớn đầu tiên của Lương Yên được phát sóng, coi như là nanh sói đi chẳng nữa cũng phải xem không bỏ sót đoạn nào.

Có Nanh sói thực sự đã làm đúng như những gì mình nói trước đây, đặc biệt cắt nối biên tập thành một “Bản Tiên Quân động lòng người không có vị Lục tiên sinh nào đó”.

Bản không có vị Lục tiên sinh nào đó có nghĩa là đã xóa bỏ tất cả hình ảnh của Lục Lâm Thành trong phim, chỉ còn chừa lại một mình Lương Yên mà thôi.

Hầu hết các thành viên trong Nanh sói đều xem “Bản Tiên Quân

động lòng người không có vị Lục tiên sinh nào đó” này, nhưng sau khi xem xong đều cảm thấy hơi phiền muộn.

Mặc dù nói Lương Anh Tuấn sở hữu một mỹ nhan thịnh thế nhưng đây là phim cổ trang thần tượng đấy, không có nam chính, những tình tiết trong câu chuyện bị cắt thành từng mảnh lộn xộn thiếu logic, thực sự không thể nào hiểu được nội dung của nó.

Hay là... Cứ lén lút đi xem bản đầy đủ?

Các thành viên trong fandom vọt đi phen bản full đầy đủ chắc cũng không có gì quá đáng đâu nhỉ?

Mấy ngày gần đây fan Lục Lâm Thành ở cách vách mê đắm trong sự ngọt ngào của “Cặp vợ chồng năm phút” đến quên trời quên đất, ngày ngày đều mặt dày mày dạn mon men đến cửa nhà Nanh sói bọn họ làm quen.

Vì thế trước khi xem bản đầy đủ của “Tiên Quân động lòng người” tất cả các Nanh nói đều đồng loạt đứng ra tuyên thệ “Chúng tôi là Nanh sói, có thể chết, hi sinh anh dũng ở bên ngoài hay từ trên lầu nhảy xuống cũng được nhưng nhất quyết không chịu khuất phục đắm chìm trong “Năm phút” gì đó.”

Nhưng sau khi xem xong “Tiên Quân động lòng người” bản full.

Nanh sói:

Nhìn nào, cố gắng nhìn nào, cũng chỉ là một câu chuyện giữa Tiểu yêu nữ Ma giới và Thượng Thần Tiên giới thôi mà, nhìn xem câu chuyện tình cảm này đã đi vào khuôn sáo mô típ cũ rồi, nữ chính ngủ xuẩn, nam chính thì lại tâm cơ mưu mô như vậy, lúc thì động phòng lúc thì bảo vệ phu quân, có thấy chỗ nào ngọt ngào đâu, không ngọt một chút nào cả, Yên Yên và Lục Lâm Thành không hề ngọt chút nào cả!!!

Chúng ta là những nanh sói kiên định và vững tâm nhất.

Bề ngoài sóng yên biển lặng và vững vàng như núi Thái Sơn của Nanh sói tụ hội vẫn tiếp tục kéo dài cho đến khi tập hai mươi được phát sóng.

Thư sinh (Tiên Quân) đang ba hoa nói chuyện với mấy con tiểu yêu quái, tiểu yêu quái bị thư sinh (Tiên Quân) oán trách thảm thương đến mức không còn sức lực vịn lại. Chuyện này còn chưa kết thúc, đến khi Tiểu yêu nữ ôm gà quay trở về động phủ thì chàng thư sinh còn vô cùng tâm cơ giả vờ uất ức tỏ vẻ tựa như tại sao trể như thế này nàng mới quay về, phu quân của nàng vừa mới bị mấy tên tiểu yêu này ức hiếp đấy.

Dám ức hiếp phu quân nàng, thật to gan lớn mật!! Tiểu yêu nữ một thân quần áo đỏ nóng lòng muốn bảo vệ phu quân của mình, tức giận đến mức vút luôn con gà quay vừa mới đưa về xuống đất, tựa như một ngọn lửa đang hùng hực bốc cháy xông vào đánh mấy con tiểu yêu dám ức hiếp phu quân của nàng kia một trận tơi bời.

Tiểu yêu nữ ra mặt giúp phu quân đánh mấy con tiểu quái xong, giống như đang tranh giành công trạng chạy đến bên cạnh Tiên Quân vẫn đứng đó chờ nàng. Trước kia những lúc như thế này Tiên Quân thường sẽ sờ sờ đầu Tiểu yêu nữ tỏ vẻ tán thưởng, hôm nay nhìn thấy gương mặt nàng ngu ngơ đỏ bừng sau khi chạy đi đánh nhau vì hắn, lại không thể kiềm chế được thứ tình cảm và cảm giác hốt hoảng đang trào dâng mãnh liệt trong lòng mình, hốt hoảng cảm thấy nếu cứ tiếp tục sống nơi trần gian này với nàng đến hết đời cũng rất tốt, sau đó giữ chặt sau ót Tiểu yêu nữ, nhẹ nhàng hôn lên môi nàng.

Các nanh sói cảm thấy mình nhất định có thể kiềm chế được qua cảnh hôn này.

Cảnh giường chiếu trước đó cũng không mấy may bị ảnh hưởng, cảnh hôn lần này chắc chắn cũng vậy.

Hơn nữa nghe nói trong kịch bản chỉ viết là hôn lên má mà thôi.

Các Nanh sói nghe thấy là hôn lên má lập tức cảm thấy yên tâm hơn không ít.

Yên Yên không bị Lục tiên sinh nào đó chiếm tiện nghi là được rồi .

Tám giờ tối hôm đó, tất cả mọi người đều háo hức ngồi trước màn hình tivi chờ phát sóng.

Trước đó có người đã tổ chức một cuộc bỏ phiếu trên mạng: “Bạn cảm thấy tối nay đoàn làm phim “Tiên Quân động lòng người” có cho chúng ta một nụ hôn môi ngọt ngào không?”

Hầu hết các fan của bộ phim đều lựa chọn phiếu không có cũng không ôm hi vọng, cảnh giường chiếu trước đó đã khiến mọi người đau thương thấu tận tim can rồi.

Cho đến khi phát sóng đến cảnh Tiểu yêu nữ đánh tiểu quái xong chạy về phía Tiên Quân, hai người mặt đối mặt, lúc nhìn thấy Tiểu yêu nữ chậm rãi nghiêng mặt sang một bên, trái tim của các fan bộ phim đã trở nên lạnh thật lạnh.

Con mẹ nó thực sự là hôn gò má kìa, bộ phim này còn có thể thành thủy hơ nữa sao?

Quên đi, quên đi, cứ tiếp tục nhắm mắt xem cho qua mà xem tiếp thôi.

Chỉ thấy Lục Lâm Thành (Tiên Quân) chậm rãi cúi đầu xuống, có vẻ như đang chuẩn bị hôn lên gò má Tiểu yêu nữ, nhưng đúng lúc này động tác đột ngột dừng lại trong chốc lát, ánh mắt chuyển sang đôi môi anh đào đỏ hồng của nàng.

Đột nhiên, hắn giữ chặt cái ót Tiểu yêu nữ, hướng về phía đôi môi

hung hăng đặt một nụ hôn lên đó.

Fan bộ phim không mang hi vọng: ? ? ?

!!!

Trên màn hình là hình ảnh hai người miệng kề miệng, nụ hôn triền miên quần quýt khó bỏ khó buông.

Mẹ kiếp, mẹ kiếp, mẹ kiếp!!

Hôn! Hôn! Hôn môi đấy!

A a a a a mấy người nhìn xem kìa, Lương Yên đã nuốt nước miếng đấy!!!

Chắc chắn Lục Lâm Thành đã vươn đầu lưỡi rồi!!!

Mấy người nhìn bàn tay đang siết chặt vạt áo Lục Lâm Thành của Lương Yên kìa, trông vừa vừa ngây ngô vừa khấn trương quá a a a a a!!!

Phấn khích đến mức không thể diễn tả thành lời.

Hu hu hu hu cảm động quá!!

Quá ngọt quá ngọt.

Cái này con mẹ nó là tình yêu thần tiên gì vậy??

Có thể xem được cảnh này trong phim tôi chết cũng đáng giá.

Chỉ một cảnh hôn, chắc chắn đã khiến toàn bộ con dân fan cp điên cuồng.

Một viên đường ngọt ngào bất ngờ cực lớn làm cho người ta hạnh

phúc đến ngất ngây.

Cùng lúc đó, trong Nanh sói tụ hội của Lương Yên, bầu không khí lại yên tĩnh lạ thường.

Cảnh hôn của Lương Yên và Lục Lâm Thành ngọt ngào đến bùng nổ cứ quanh quẩn lờn vờn trong đầu mọi người, mãi một hồi lâu vẫn không đi.

Trước mắt là ngọt ngào đến nổ tung đến ngất ngây, chỉ muốn ngay lập tức chìm đắm trong thế giới của “Cặp vợ chồng năm phút” nhưng sau lưng lại vang vọng lời thề mà mọi người đã từng kiên định tuyệt đối sẽ không bao giờ sa chân vào cp Yên Yên và Lục tiên sinh nào đó.

Không biết đã im lặng trong bao lâu, cuối cùng có một Nanh sói đột nhiên nhả ra.

“Con mẹ nó lão tử thực sự không thể nhịn được nữa rồi! Ngọt ngào quá rồi! Lão tử muốn gia nhập vào “Cặp vợ chồng năm phút”, tôi là một phản đồ trong Nanh sói tụ hội của chúng ta, mấy người muốn đánh muốn mắng thế nào tùy ý!”

Vừa dứt lời, người này đã lẳng lặng ôm đầu chờ đợi các Nanh sói còn lại vây đánh.

Nhưng thật kỳ lạ, hắn lại không nhận được những tay đấm chân đạp những lời mắng chửi tơi tả như trong tưởng tượng.

Hả?

Nanh sói phản bội nghi hoặc ngẩng đầu nhìn lên.

Thì đột nhiên phát hiện cũng có Nanh sói vẽ mặt do dự mâu thuẫn: “Thực ra thì chúng tôi... Cp Yên Yên và Lục tiên sinh nào đó...”

Đám người còn lại đồng loạt đồng thanh:

“Thật hương diễm!”

“Tôi muốn đặt bức ảnh nụ hôn nồng cháy làm màn hình khóa!”

"Mấy manga đồng nhân ngọt ngào kia được đăng lên ở đâu vậy, tôi muốn đọc, tôi muốn đọc!"

“À, còn bộ H văn đồng nhân vừa mới viết xong nữa, gửi cho tôi một bản với!”

Chương 86

Cảnh hôn của « Tiên Quân động lòng người » đã để CP "năm phút vợ chồng" phát huy đến cực hạn.

Phía dưới Weibo của Lương Yên đều là bình luận điên cuồng xin cô cho tiểu tình nhân một cái danh phận phục hôn.

Đối với việc này Lương Yên lựa chọn không nhìn, đăng nhập vào nick phụ sang page Nanh Sói.

Nhóm Nanh Sói sẽ không vì một cảnh hôn mà ngã đâu.

Lương Yên khí thế ngất trời bấm vào group chat, H văn của Tiên Quân và Yêu Nữ bay tán loạn.

Trước khi lâm trận còn thề son sắt cam đoan sẽ không phản bội lúc này lại nhảy hố CP đến quên cả trời đất.

Khi cô dùng lại nick chính vào group chat, giống như giáo viên chủ nhiệm xuất hiện trước cửa phòng ồn ào loạn xạ, mới vừa rồi còn H văn bay đầy trời lập tức không thấy tăm hơi, đám fan hâm mộ thay đổi ngay lập tức.

"Oa Yên Yên đêm nay trên phim thật tuyệt a!"

"Lương Anh Tuấn chị yên tâm đi, chúng em chỉ xem bản 'Không có người họ Lục' "

"Yên Yên lúc dưỡng bệnh nội tâm tình cảm yếu ớt nhất, tuyệt đối không nên bởi vì tên họ Lục biểu hiện tốt liền mềm lòng a! Không

cần để ý anh ta không cần nhìn đến anh ta! Chúng em căn bản không có sụp hố cái CP năm phút đâu!"

"Đúng, chúng em căn bản không có sụp hố cái CP năm phút đâu, không đẹp gì đâu, cũng không ngọt ngào gì đâu! Chăm chú mặt. jpg"

Lương Yên: "... . . ."

Làm sao cô có một bầy fan hâm mộ hai mặt như vậy.

Thế là Lương Yên quyết định ít nhất nửa năm sẽ không đăng ảnh tự sướng, để xem đám fans hai mặt này làm sao để cầu cô đây dù cầu cô cũng không đăng! Hừ!

Thế là Lương Yên thương cân động cốt một trăm ngày bắt đầu thật sự ở ẩn.

Trước kia còn lâu lâu đăng Weibo goặc là trong nhóm fans nhắn tin, hiện tại không hề có một chút tin tức nào, mặc cho đám fan hâm mộ làm sao, đột nhiên biến mất vô tung vô ảnh.

Lương Yên mời một dì đến, nấu cơm một ngày ba bữa, một mình đẹp đẽ ở trong nhà dưỡng thương, Lục Lâm Thành quay phim không ở đây, cô ban đêm nằm ngang ngửa dựng thẳng ngửa nghiêng muốn bao nhiêu thoải mái có bao nhiêu.

« Tiên Quân động lòng người » vẫn như cũ mỗi tuần sáu tập mà phát sóng.

Cứ như vậy qua nửa tháng, dần dần đến gần một ngày đặc biệt.

Được Khương Mộc nhắc nhở, Lương Yên mới nhớ ra là sắp đến sinh nhật của Lục Lâm Thành.

Sinh nhân ba mươi tuổi của Lục Lâm Thành, một người đàn ông ở

độ tuổi xây dựng sự nghiệp.

Quà của fan hâm mộ đã sớm chuẩn bị xong —— một ngôi sao mang tên của anh.

Dựa theo quy định của hiệp hội thiên văn quốc tế, ai phát hiện ra ngôi sao mới trước thì tên của ngôi sao là tên của người đó, nghe nói fan hâm mộ của Lục Lâm Thành có một nhà thiên văn học, sau đó liền đem ngôi sao kia làm quà sinh nhật ba mươi tuổi của anh.

Từ nay về sau, trong vũ trụ nhiều thêm một ngôi sao tên là "lulincheng".

Quà sinh nhật này của Lục Lâm Thành lại lên hot search, nghe nói nhà thiên văn học kia là nữ, hơn nữa còn là phần tử tri thức trẻ tuổi dịu dàng nữ tính.

Người này chỉ đưa quà không để lại tên, từ chối nhã nhận tất cả phỏng vấn, chỉ để lộ foo là fans từ khi Lục Lâm Thành xuất đạo, cho tới bây giờ, lúc học tập sống rất cô độc, mỗi khi không thể tiếp tục kiên trì được nữa, liền sẽ nhớ lại Lục Lâm Thành, sau đó liền có động lực. Sự tồn tại của anh giống như là một vì sao trong sinh mệnh của cô ấy, cô ấy tìm thật lâu, mới từ giữa Sao Hỏa và Sao Mộc phát hiện ra một ngôi sao "lulincheng" này.

Đám người nhao nhao xem fan nữ học bá thâm tình như thế nào, thấy thật sự rất cảm động, là tôi, tôi liền cười.

Thế nhưng là đối với Lục Lâm Thành hiện tại, cũng có chút vi diệu a.

Ánh đèn đều hội tụ lên người phụ nữ tên Lương Yên.

Khương Mộc tới cùng Lương Yên chọn kịch bản kế tiếp, cũng nói về chuyện này.

"Cái nữ fan hâm mộ này tặng quà cho Lục Lâm Thành đã lên hot search mấy ngày, em không bị ảnh hưởng gì chứ?"

Lương Yên ngồi xồm ở trên ghế sa lon, tay trái cầm điện thoại, nhìn thấy tin tức này sau biểu hiện giống như ăn chanh: "Ồ ô ô ô em thật chua."

Khương Mộc an ủi: "Không có việc gì không có việc gì, em chuẩn bị cho Lục Lâm Thành một món quà có ý nghĩa hơn là được, một ngôi sao mang tên mình có gì đặc biệt hơn người."

Lương Yên yên lặng nhìn chăm chăm điện thoại, biểu hiện tiếp tục ăn chanh: "Ồ ô ô vì cái gì em không có một fan hâm mộ nào học thiên văn để tặng cho em một ngôi sao chứ hâm mộ."

Lễ vật này có nhiều ý nghĩa a, qua mấy trăm năm nữa Lục Lâm Thành đã sớm không còn, nhưng ngôi sao mang tên anh kia vẫn còn tồn tại.

Khương Mộc: "... . . ."

Mạch não của cô gái này làm bằng gì vậy.

"Em không có ăn dấm sao? Không có một chút ảnh hưởng nào? Em đến cùng là có thích Lục Lâm Thành hay không?" Khương Mộc rất cục nịnh không được hỏi liên tiếp ba câu.

Sinh nhật của bạn trai em, nhưng người phụ nữ khác lại tặng quà khiến người khác trầm trồ, đây không phải rõ ràng là làm bạn gái chính quy không thoả mái sao.

Anh là đàn ông hiểu đạo lý này, Lương Yên không phải là không hiểu chứ.

Lương Yên nghe được Khương Mộc hỏi ba câu liên tiếp, giật giật khóe miệng: "Người ta cũng đã tặng rồi đều, em không khả năng để

cô ấy rút lại. Em là người phụ nữ nhỏ mọn vậy sao?"

Khương Mộc chỉ tiếc rèn sắt không thành thép: "Đây không phải là vấn đề hẹp hòi hay keo kiệt, em bây giờ là chính cung, chính cung đó biết không, đối mặt với những yêu điểm lỗ mãng kia, nhất định phải đem khí chất chính cung ra! Hiện tại dám ngay ở trước mặt nhân dân cả nước mặt tặng ngôi sao, về sau chẳng phải sẽ leo lên đầu lên cổ em sao?"

Lương Yên ngẩng đầu hai mắt nhìn Khương Mộc.

Khương Mộc bị cái ánh mắt kia của cô nhìn thấy trong lòng mao mao, xoa xoa cánh tay: "Em, em làm gì nhìn anh như vậy?"

Lương Yên: "Anh kích động như vậy, như thể có kinh nghiệm rồi, có phải hay không. . . Trước kia bị người ta chen vào chuyện tình cảm?"

Khương Mộc mặt đen.

Cái này mẹ nó cô cũng có thể nhìn ra được.

** **

Sinh nhật ba mươi tuổi của Lục Lâm Thành muốn trải qua ở đoàn làm phim.

Bộ phim đề tài chiến tranh hiện tại gần đây quay ở Tây Bắc, trong đoàn bẽ bộn nhiều việc, Lục Lâm Thành từ lần quay về thành phố B thăm Lương Yên đến giờ vẫn chưa về.

Từ thành phố B đến tỉnh G đi máy bay cũng muốn gần bốn giờ.

Mười một giờ đêm, Lương Yên lật qua lật lại ngủ không được, nên gửi lời mời chat video cho Lục Lâm Thành.

Lương Yên nghĩ chắc chắn Lục Lâm Thành đã về khách sạn nghỉ ngơi rồi, kết quả cuộc gọi được nhận, là do trợ lý nhận, bên camera đó là trường quay để loạn các loại đèn, trợ lý nói cho cô biết Lục Lâm Thành vẫn chưa kết thúc.

Lương Yên đợi một hồi mới đợi đến khi Lục Lâm Thành kết thúc công việc, anh nhận điện thoại từ tay trợ lý, xích lại gần, người đàn ông không nhận ra gương mặt của anh đang ở góc độ vô cùng kỳ quái, nhưng vẫn như thường không thể bắt bẻ.

"Làm sao muộn như vậy mới kết thúc công việc." Lương Yên miết miệng phàn nàn.

Lục Lâm Thành cười cười, nhìn thấy Lương Yên đã mặc đồ ngủ ngồi ở trên giường, hỏi: "Cánh tay khá hơn chút nào không? Ban đêm đi ngủ đừng đè ép nó."

Chỗ cô bị thương chính là cánh tay, nhất định phải bảo vệ thật tốt, nếu không về sau sẽ để lại di chứng thì liền xong rồi.

"Biết rồi." Lương Yên đối với lời này lỗ tai nghe muốn mọc kén rồi, lại hỏi, "Sinh nhật anh sẽ làm như thế nào? Em muốn đến."

Cô suy nghĩ Khương Mộc cần thận lo nghĩ, anh mặc dù là tiểu tình nhân của cô, thế nhưng cô là chính cung của anh, vì vậy, làm chính cung có lẽ còn muốn thể hiện một chút.

Lục Lâm Thành thở dài: "Không phải đã nói với em đừng tới đây sao, nơi này quá xa, lại không ở trong nội thành, em ở nhà ngoan ngoan dưỡng thương đi."

Lương Yên hướng phía dưới bĩu môi: "Vậy anh muốn quà gì? Em không có ngôi sao để tặng cho anh đâu." Ngửi khí chua chua.

Lục Lâm Thành nhìn bộ dáng ăn dấm của Lương Yên cười: "Đem anh chuyển làm chính thức được không?"

"... . ." Lương Yên âm trầm liếc anh một cái "Mắc nợ quá."

Cô quả quyết cúp điện thoại.

Hiện tại muốn chuyển đến chính thức, vậy sau này chẳng phải là còn muốn kết hôn với cô sao?

Ngày sinh nhật Lục Lâm Thành, đoàn làm phim mua một cái bánh kem lớn ở phim trường tổ chức sinh nhật cho anh, còn cố ý chụp ảnh chung đăng Weibo.

Mọi người nhao nhao để lại bình luận chúc mừng ở phía dưới, sau đó có người phát hiện trong ảnh không có Lương Yên, rõ ràng cô không ở buổi tiệc sinh nhật này.

Nhưng cái này cũng có thể hiểu được, Lương Yên bị tai nạn xe cộ phải tĩnh dưỡng, phim trường của Lục Lâm Thành bảo cát khắp nơi trên đất,lại xa, Lương Yên không đi được cũng bình thường.

Vẫn là theo dõi « Tiên Quân động lòng người » đi, gần đây kịch bản ngược Tiên Quân cũng rất dễ xem đó.

Chỉ là có một ít người không hài lòng về việc này, nói Lương Yên không ở phim trường còn chưa tính, thậm chí ngay cả đăng Weibo chúc sinh nhật vui vẻ cũng không có.

Ở ẩn cũng không cản trở thành như vậy đâu.

Thật sự dự định để Lục Lâm Thành lấy thân phận tiểu tình nhân mãi sao?

Có fan hâm mộ thay Lương Yên nói đỡ những lời này, dựa vào cái gì phải đăng Weibo, Lương Yên người ta nói không chừng đã sớm nói với Lục Lâm Thành rồi, hai người bọn họ tự mừng sinh nhật, còn phải đăng Weibo để chiêu cáo thiên hạ sao?

Weibo rồi bời.

Lục Lâm Thành tại phim trường ăn xong sinh nhật, lại vui đầu vào quay chụp, hôm nay cân nhắc đến là sinh nhật anh, lại thêm mấy ngày nay quay chụp cường độ rất lớn, nơi này cát vàng bay đầy trời lại hoang vu điều kiện vô cùng gian khổ, cho nên đoàn phim khó có khi kết thúc công việc sớm, bốn giờ chiều đã thu công, định đi nhà hàng ăn liên hoan sinh nhật của Lục Lâm Thành.

Sau bữa ăn vốn là muốn đi ca hát, nhưng lại bị Lục Lâm Thành uyển chuyển từ chối, mọi người nghĩ là anh muốn nghỉ ngơi thật tốt, Lương Yên không đến nhưng ban đêm hai người có thể gọi video nói gì đó, thế là ăn xong bữa cơm liền tan.

Lục Lâm Thành chủ yếu là nghĩ về khách sạn xem quà tặng sinh nhật của anh.

Là Lương Yên tặng, trợ lý bảo hôm nay chuyển phát nhanh đã tới.

Tỉnh G gần đây trời tối rất sớm, sáu giờ tối trời đã đen rồi.

Lục Lâm Thành vào khách sạn, một bên vừa đi về phòng của mình một bên gọi video cho Lương Yên.

Không có nhận.

Lục Lâm Thành đi đến cửa phòng của mình, cuộc gọi video vẫn ở trạng thái không người nghe.

Được rồi, Lục Lâm Thành thu hồi điện thoại, mở cửa, lại phát hiện trong phòng sáng đèn.

Lương Yên ngồi ở trên ghế sa lon, một đầu cánh tay còn treo trên cổ, nhìn thoáng qua người đàn ông đứng ở cửa, oán trách: "Các anh đi ăn một bữa cơm làm sao thời gian lại lâu như vậy?"

Lục Lâm Thành nhìn thấy dáng vẻ Lương Yên ngồi ở chỗ đó phàn nàn, cái mũi chua chua.

** ** *

Trên TV đang chiếu « Tiên Quân động lòng người », Yêu Nữ lòng như tro nguội đáp ứng gả cho Thái Tử Ma Giới Thái, Tiên Quân chạy tới cướp cô dâu.

"Không phải đã nói em không nên tới sao?" Lục Lâm Thành sờ lấy tóc mềm mượt của Lương Yên.

Lương Yên liếc mắt: "Anh muốn em không đến em liền không đến sao, vậy em chẳng phải sẽ thật mất mặt."

"Chỗ chết tiệt này của các anh thật là xa, em ngồi máy bay bốn tiếng rồi còn phải ngồi xe hai tiếng, đi lâu đến nỗi em muốn nôn luôn."

Lương Yên nâng lên cằm nhỏ ngạo kiều: "Chính cung nương nương trèo non lội suối đến thăm tiểu tình nhân, thế nào?"

Lục Lâm Thành ánh mắt ôn nhu: "Vất vả rồi."

Vậy quà sinh nhật mà trợ lý nói chính là cô.

Quà sinh nhật này càng tốt, nhiều ngôi sao, cũng không sánh bằng một người sống sờ sờ bên cạnh anh.

Lương Yên kỳ thật có chút xấu hổ, cô lúc đầu mua cho anh một cái đồng hồ đeo tay, nhưng lúc gần đi quá vội vàng nên quên ở trong nhà rồi, cô cảm thấy hiện tại người đã tới, nhưng là hai tay trống trơn không tốt lắm, thế là hắng giọng một cái: "Khụ khụ, em không chuẩn bị cái khác, nếu không em hát bài sinh nhật vui vẻ cho anh nha."

Cô nói xong cũng bắt đầu hát: " Mừng ngày sinh nhật của anh, mừng ngày sinh nhật của anh. . ."

Tính mù âm nhạc vẫn phát huy bình thường, Lục Lâm Thành mỉm cười nghe xong một bài hát chúc mừng sinh nhật lạc giọng rất đáng yêu.

Hai người xem TV một lúc, Lục Lâm Thành rấp rấp đi tắm rửa.

Trong phòng tắm tiếng nước chảy rầm rầm vang lên, bầu không khí rất ái muội.

Lương Yên nhìn cửa phòng tắm một chút.

Cô ở thật xa chạy tới, đương nhiên sẽ không để Lục Lâm Thành chỉ nghe cô hát bài chúc mừng sinh nhật.

Lương Yên thừa dịp anh tắm rửa, một cái tay mở ba lô mình mang đến ra, từ bên trong thần thần bí bí móc ra một cái hộp.

Cô đem hộp đặt lên giường, hít thật sâu một hơi, sau đó vô cùng có nghi thức mở ra.

Ở bên trong là một bộ đồ, màu đen, viền ren, nội y tình thú.

Lương Yên nhìn hai mảnh kia lớn chừng bàn tay có chút đỏ mặt, dùng tay trái phẩy phẩy gió.

Trưởng thành nữ tính, sợ cái gì sợ cái gì.

Chẳng phải chỉ là một ngôi sao thôi sak, không thể ăn không thể dùng, có gì đặc biệt hơn người, cái này là do chính cung tặng, những người kia có thể so sánh được sao?

Một ngón tay của Lương Yên bốc lên món đồ kia, đánh giá một phen, sau đó bắt đầu thay.

Tay phải của cô không thể dùng, công phu mặc quần áo bằng tay trái gần đây đã luyện được, chờ Lục Lâm Thành tắm rửa xong, cô khẳng định liền có thể thay xong, sau đó nằm ở trên giường, bày một dáng pose gợi cảm.

Đương nhiên, là đã xem nhẹ cánh tay phải xác ướp rồi.

Lương Yên ngồi ở trên giường, một cái tay cởi quần áo trên người mình, cầm lấy món đồ màu đen kia bắt đầu mặc lên người.

Lúc mua cô cố ý mua ở tiệm có danh tiếng, thiết kế đai đeo nhỏ, nơ con bướm viền ren trước ngực, phía sau lưng cũng có nơ con bướm viền ren, phía dưới vẫn là nơ con bướm viền ren.

Nghe nói hủy đi nơ con bướm viền ren, sẽ có cảm giác giống như khai quà sinh nhật.

Lương Yên cho là mình nhất định sẽ mặc lên người thật tốt.

Nhưng hiện thực thật tàn khốc.

Loại đồ này vừa mỏng nhỏ vừa xuyên thấu các, còn những chỗ khác đều là các loại đai đeo và viền ren, cô đã đánh giá cao năng lực của mình, thiết kế phức tạp như vậy, hai tay mặc đoán chừng còn có thể, một cái tay, đơn giản sẽ là thảm họa thôi.

"Ách, cái quỷ gì vậy." Lương Yên tháo dây đeo viền ren trên cổ, nhìn thoáng qua người mình.

Cái này không phải là cột ở phía sau sao!

A a a a cái này sao lại chạy đến đây rồi!

Cái miệng này làm sao nhỏ như vậy đầu cô không chui vào lọt a!

Cái này làm sao khó như vậy mặc sao trời ạ!

Lục Lâm Thành hôm nay tắm phá lệ nhanh chóng, tiếng nước trong phòng tắm đã ngừng.

Lục Lâm Thành tắm rửa xong, lập tức muốn ra ngoài.

Nhanh lên nhanh lên!

Nhưng mà Lương Yên càng nhanh càng loạn, lại làm ra mấy cái nút thắt chết, thứ này giống như là muốn cùng cô đối nghịch, cái này cũng mặc không được vậy cũng mặc không đúng, vốn dĩ là một bộ đồ tình thú. Nội y tình thú đột nhiên biến thành vải đen che đậy, loạn thất bát tao trôi ở trên người cô.

Tính toán không mặc nữa!

Lương Yên quyết định từ bỏ, tay phải bó thạch cao không thể động, muốn cởi ra phải nhờ tay trái, lúc này lại phát hiện tay trái của mình không biết lúc nào đã bị một nút thắt chết cột vào trước ngực, cô kéo một phát, liền siết cổ.

Cửa phòng tắm lúc này lại mở ra.

Lương Yên bắt đầu lo lắng.

Lục Lâm Thành lau tóc, đột nhiên nhìn người ngồi ở trên giường, cắn răng, ở trên người đang mặc gì đó miễn cưỡng có thể gọi là quần áo bốn mắt nhìn nhau.

Lục Lâm Thành: "... . . ."

Lương Yên: "... . . ."

"Em đây là. . ." Lục Lâm Thành sửng sốt một chút, nhìn thấy vải viền ren loạn thất bát tao trên người Lương Yên.

Lương Yên còn chưa đem những nút thắt chết mở ra.

Cô đang lấy cánh tay trái để lên đầu, còn đem cánh tay phải buộc lên cổ.

Cô chính là bộ dạng chật vật này, không có một chút lực hấp dẫn nào, tạo hình cổ quái tư thế quỷ dị, xác ướp bằng vải đại chiến viền ren màu đen viền ren tôn da, đối diện là Lục Lâm Thành đang chấn kinh tựa như gặp quỷ.

Lương Yên lập tức té nhào vào trên giường, mặt vùi vào gối đầu.

Đem mình tức đến phát khóc.

Chương 87

Lương Yên vừa khóc vừa quyết định lúc trở về sẽ cho cửa hàng Taobao kia một đánh giá dở tệ nhất, cái gì mà nội ý tình thú, thiết kế phức tạp như thế để làm gì không biết, còn nói gì mà nó sẽ giúp cô trở nên gợi cảm và nóng bỏng khiến người đàn ông của cô không thể kiềm chế được phun máu mũi, bây giờ thì hay rồi, người đàn ông còn chưa không thể kiềm chế được thì mặt mũi cô đã mất sạch trước rồi.

Lục Lâm Thành chăm chú nhìn người phụ nữ đang nằm sấp trên giường, ánh mắt mỗi lúc một thâm trầm sâu kín. Bỏ qua đồng vải vóc lộn xộn ngổn ngang trên người, phần lưng của người phụ nữ trơn bóng tinh tế trắng như tuyết, vòng eo nhỏ nhắn lõm sâu, bờ mông đầy đặn mê người, hai chân thon dài quyến rũ, ngay cả những ngón chân kia nhìn vào cũng vô cùng trắng mịn dễ thương.

Lương Yên kéo chăn trùm lên người mình, có ý định chôn người trong chăn thần không biết quỷ không hay cởi những thứ quý quái ở trên người mình xuống. Cho dù là cởi trần truồng đi chẳng nữa cũng còn tốt hơn nhiều so với dáng vẻ bây giờ, cô cố gắng kiên trì vật lộn giữa giấy nhưng lại phát hiện một sự thật còn tàn nhẫn hơn:

Cô... Không thể cởi được...

Cô chỉ có một tay, ngay cả mấy nút chết kia cũng không thể gỡ ra được chứ đừng nói gì đến việc cởi bộ nội y này ra.

Lúc đầu hơi thở của Lục Lâm Thành vẫn còn có xu hướng càng lúc càng trở nên nặng nề nhưng khi nhìn cánh tay phải bó thạch cao đang thò ra ngoài chăn vẫn không an phận kia của Lương Yên, mặt

đen như đít nòi.

Đã nói bao nhiêu lần rồi, trước khi tháo thạch cao không thể lộn xộn, không thể lộn xộn, những chấn thương như thế này nếu không chăm sóc cẩn thận sẽ dễ dàng để lại di chứng.

Lục Lâm Thành quỳ một chân lên giường, nắm lấy cánh tay đang nhô ra ngoài chấn của Lương Yên, mặt mày sa sầm: “Đai bảo vệ của em đâu rồi?”

“A?” Lương Yên bất đắc dĩ ngẩng đầu nhìn lên, nhìn thấy cánh tay phải xác ướp bị Lục Lâm Thành bắt được, “Tháo rồi mà.”

Chiếc đai bảo vệ kia chủ yếu được sử dụng để đề phòng cánh tay bị thương vùng vẫy lộn xộn, ban ngày mới cần phải mang, có một dây nịt treo ở bả vai phía bên kia, bên dưới đỡ lấy cánh tay đang bị bó thạch cao, buổi tối trước khi đi ngủ có thể tháo xuống.

Lúc mặc nội y trên người ai lại treo một cánh tay xác ướp màu trắng lủng lẳng trước ngực mình cơ chứ, thực sự quá sát phong cảnh.

Lương Yên chớp chớp mắt nhìn Lục Lâm Thành đang đen mặt, sau đó khuôn mặt nhỏ nhắn xụ xuống, mở chấn ra để anh nhìn thành quả mặc quần áo của mình, tủi thân nói: “Lục Lâm Thành, em không gỡ tay ra được.”

Lục Lâm Thành nhìn dáng vẻ kia của cô, bị chọc giận đến mức bật cười thành tiếng.

“Bốp” một tiếng, một bàn tay vỗ vào mông Lương Yên.

Lương Yên: “A...”

Thế là vốn dĩ phải là một cảnh tượng phun máu mũi nhưng lúc này lại biến thành Lương Yên ngồi xếp bằng trên giường, Lục Lâm Thành ngồi bên cạnh cô, nghiêm túc gỡ các nút chết rồi bôi trên

người cô ra.

Vì vừa nãy cô đã dùng sức vật lộn với nó một lúc nên bây giờ các nút thắt càng siết chặt hơn nữa, Lục Lâm Thành cau mày, vẻ mặt vô cùng nghiêm túc, tỉ mỉ từng li từng tí dùng móng tay trụ lúi gờ cho cô.

Lương Yên cảm nhận được hơi thở của người đàn ông đang chuyên tâm làm việc phả vào cổ mình, trong lòng cảm thấy vô cùng có lỗi nhưng vẫn kỳ vọng Lục Lâm Thành không biết thứ đang vướng víu trên người cô lúc này là cái gì, vì thế thử dò hỏi: “Cảm ơn anh, chất lượng của bộ đồ ngủ em mới mua vẫn tốt nhỉ, anh nói đúng không?”

Lục Lâm Thành nhíu mày: “Em mua bộ nội y tình thú chất lượng tốt này ở đâu vậy?”

Lương Yên: "..."

Nhưng mà không thể phủ nhận chất lượng bộ nội y tình thú trên người cô này quả thực không tệ, khác với những bộ chỉ mấy chục đồng tiền vừa kéo mạnh một cái đã nát tươm, gần như là hàng dùng một lần, ở mức độ nào đó mà nói còn kích thích dục vọng đè nén trong lòng người đàn ông lúc làm chuyện trên giường. Còn đây là lần đầu tiên Lương Yên mua những thứ đồ như thế thế này, dựa theo phương châm loại đồ này nhất định không thể quá keo kiệt muốn mua thì mua được cho nên cô đã dạo đi dạo lại mấy cửa hàng mua thứ đắt đỏ nhất. Bây giờ đã được chứng thực, đúng là tiền nào của nấy, đừng nhìn bề ngoài mỏng manh tưởng chừng như chỉ cần kéo một cái đã rách toạc giống như những bộ mấy chục đồng tiền kia mà đánh giá, thực tế chất lượng lại vô cùng tốt, không chỉ khiến cô phải tự trối mình làm cách nào cũng không thể tháo ra được mà bây giờ ngay cả Lục Lâm Thành cũng suýt nữa cũng gỡ không ra rồi.

Lục Lâm Thành đang lo lắng chuyện nếu mình kéo mạnh nhất định

sẽ ảnh hưởng đến cánh tay đang bị thương của Lương Yên, sau khi cân nhắc một lúc lâu mới quyết định chỉnh lại đồng lộn xộn này đúng theo vị trí của nó trên người cô.

Anh cũng không thể hiểu nổi tại sao cô có thể buộc thắt nơ con bướm vốn dĩ nên nằm trước ngực lên cổ mình được.

Lương Yên giơ tay lên, ngoan ngoãn chờ Lục Lâm Thành giúp cô cởi bỏ cái thứ phiền phức chết người này ra.

Khó khăn lắm Lục Lâm Thành mới chỉnh sửa ngay ngắn lại, ngẩng đầu lên thì nhìn thấy dáng vẻ ngoan ngoãn chờ mình cởi “quần áo” của Lương Yên.

Ngón tay anh đột nhiên chuyển hướng.

Nên chui đầu thì đã chui đầu, nên luồn cánh tay thì đã luồn cánh tay, thắt nơ hình bướm nên ở trước ngực đã thắt ngay ngắn ở trước ngực, nên thắt ở phía sau đã thắt ở phía sau.

Ở những nơi cần che giấu mảnh vải dày hơn một chút, những nơi không cần che vải vóc mỏng như cánh ve.

Như ẩn như hiện, miên man bất định.

Viền ren màu đen, dưới ánh đèn càng làm nổi bật làn da trắng như tuyết.

Lương Yên cúi đầu nhìn xuống: “????”

Mẹ nó, bộ đồ này mặc chỉnh tề ngay ngắn trên người sẽ xấu hổ như thế này sao?

Lương Yên: “Em em em, em không mặc bộ này nữa, anh cởi xuống cho em đi!”

Lục Lâm Thành bắt lấy cánh tay nhỏ bé của cô: “Chờ lát nữa.”

Anh gần như tham tham thưởng thức cảnh đẹp trước mắt.

Lương Yên thấy ánh mắt dần dần bị sắc dục che kín của anh, khuôn mặt nhỏ nhắn xấu hổ đỏ bừng, bàn chân đạp đạp loạn xạ: “Anh đi tắt đèn! Tắt đèn đi!”

Lục Lâm Thành đưa tay, “Tách tách” nhấn tắt tất cả đèn trong phòng.

Lương Yên thở phào nhẹ nhõm.

Một tiếng “Tách” nhỏ lại đột nhiên vang lên, anh nhấn mở ngọn đèn ngủ mờ tối nơi đầu giường.

Ánh sáng rất tối, chỉ đủ để bao phủ cả người Lương Yên dưới ánh đèn màu vàng ấm áp, Lục Lâm Thành cúi đầu nhìn cô, sự tương phản trắng đen rõ ràng ở dưới ánh sáng màu vàng bỗng nhiên dịu dàng lạ thường, cô xinh đẹp tựa như một bức tranh sơn dầu.

Mấy dòng chữ giới thiệu văn tắt bảo bối của mình mà ông chủ shop online đã viết quả nhiên không sai chút nào, huyết mạch phun trào, không thể kiềm chế được.

Lương Yên không có nơi nào để trốn, khóc không ra nước mắt, chỉ có thể run rẩy nuốt nước miếng một cái, vẫn còn không quên nói lời chúc mừng sinh nhật của mình: “Sinh, sinh nhật vui vẻ.”

Đầu ngón tay Lục Lâm Thành như có như không dạo chơi ở thắt lưng cô khiến Lương Yên cả người ngứa ngáy không thôi.

Anh nhẹ nhàng cười một tiếng, bình tĩnh hỏi: “Vậy có cách nào làm cho anh cảm thấy vui vẻ không?”

Lương Yên sửng người trong chốc lát mới hiểu rõ hàm ý sâu xa

trong câu nói đó.

Không thể vui vẻ, dựa theo kinh nghiệm xương máu của những lần trước kia, đợi anh vui vẻ đủ rồi ngày mai cô sẽ không sung sướng nổi, vì thế run lẩy bẩy tiếp tục thay đổi lời chúc: “Không, không phải ý đó, em chúc anh phúc như Đông hải, thọ tử Nam sơn, trường sinh bất lão, hồng phúc tề tiện, vạn, vạn thọ vô cương.

Lượng từ vừng cần cối nghèo nần của Lương Yên đã dùng hết rồi, lúc này vẫn đang vắt hết óc liều mạng suy nghĩ.

Lục Lâm Thành: “.... ..”

Anh không có kiên nhẫn tiếp tục chơi đùa với cô, cúi đầu hôn thật sâu.

Mười ngón tay đan xen kháp chặt vào nhau, anh hôn lên rái tai xinh xắn của cô, thấp giọng nói:

“Để cho anh vui vẻ đêm nay là được rồi.”

Lương Yên thấp giọng ghen ngào.

Nếu như muốn người trong cuộc Lương Yên đánh giá về hành động vượt qua chặng đường dài non nửa tổ quốc chạy đến để đích thân tặng quà sinh nhật này của mình, câu trả lời chỉ có một.

Đó chính là hối hận, vô cùng hối hận.

Nếu như muốn để người trong cuộc Lương Yên đánh giá về việc một mình chạy đến đây vẫn chưa đủ mà còn mang thêm một bộ nội y tình thú, câu trả lời cũng chỉ có một.

Cô hối hận tím cả ruột gan.

“Hu hu hu hu...” Lương Yên hai mắt dầm lệ mông lung ngẩng đầu

lên, nhìn thấy hai bóng người mơ hồ trên trần nhà.

Bộ nội y tình thú trên người cô vẫn còn nguyên vẹn, thậm chí ngay cả quần lót Lục Lâm Thành cũng không cởi ra mà chỉ vạch sang một bên rồi trực tiếp đi vào.

Chỗ hai cơ thể hòa quyện vào nhau nóng bỏng, âm thanh mập mờ từng tiếng từng tiếng vang lên bên tai không dứt, Lương Yên chỉ biết cắn ngón trỏ tay trái của mình, mặt đỏ tới tận mang tai.

"Lục Lâm Thành, hu hu, Lục Lâm Thành."

Lương Yên vô thức gọi tên anh.

Lục Lâm Thành nắm lấy bàn tay nhỏ bé của cô đưa đến bên môi đặt lên đó một nụ hôn, nhưng động tác phía dưới vẫn không hề ngừng lại, giọng người đàn ông khàn khàn gọi cảm nhuộm màu sắc dục vang lên bên tai: "Hử?"

Lúc này nghe được tên mình bật thốt ra từ trong miệng cô, trong lòng Lục Lâm Thành lại trào dâng một cảm giác hơi khó chịu, cảm nhận được sự nhiệt tình của người phụ nữ dưới thân mình, anh đột nhiên dừng lại, dùng eo chậm rãi cọ xát: "Em gọi anh là gì?"

Dục vọng trong người Lương Yên đang dâng trào đến mức tận cùng, anh lại đột nhiên dừng lại, nửa chừng nửa vờ đùa bỡn khiến cô vô cùng khó chịu, hai chân xoắn xuýt quấn chặt lấy người anh, thiếu chút nữa đã bật khóc.

"Lục Lâm Thành, Lục Lâm Thành." Cô ghen ngào gọi anh.

Lục Lâm Thành cũng nhẫn nhịn đến khó chịu nhưng vẫn cố làm cho cô phải thay đổi cách xưng hô, tiếp tục cọ xát: "Em gọi anh như thế nào?"

Lương Yên ngơ ngác nhìn anh, ngay cả chính mình cũng không biết

nên gọi là gì?

Chồng?

Nhưng rõ ràng là chồng cũ cơ mà.

Lâm Thành?

Chẳng khác Lục Lâm Thành là mấy.

Thành Thành?

Cô dám đảm bảo nếu mình mở miệng gọi cái tên này ra thì Lục Lâm Thành cũng dám khiến cho cô phải chết rất thảm thương.

Lương Yên khó chịu, suy nghĩ kỹ càng một lúc mới chợt nhớ ra hôm nay là sinh nhật ba mươi tuổi của anh.

Cô vất vả cực nhọc chạy đến đây ở bên anh đón sinh nhật, thế mà bây giờ anh còn hành hạ tra tấn cô.

Ba mươi tuổi, còn lớn hơn cô đến tận mấy tuổi đấy, không thương cô thì thôi bây giờ còn hành hạ tra tấn cô thế này.

Lương Yên vô cùng tủi thân, thấp giọng gọi một tiếng “Lục thúc thúc.”

Lục Lâm Thành nghe được khẽ giật mình: “Cái gì cơ?”

Lương Yên nhìn anh, hốc mắt đỏ bừng, lại mở miệng gọi một tiếng nữa: “Lục thúc thúc.”

Cô nhíu chặt lấy áo ngực màu đen viền ren trước ngực mình, ánh mắt trong suốt tựa như đứa trẻ, nũng nịu tủi thân nhìn anh: “Lục thúc thúc, quà sinh nhật, anh có thích không?”

Đầu óc Lục Lâm Thành “bùng” một tiếng.

Điên rồi.

Cánh tay nhỏ bé của Lương Yên níu chặt lấy ga trải giường, cuối cùng cơ thể cũng bị đung tan tành thành từng mảnh nhỏ.

Trước mắt như thoáng qua một tia sáng chói, cuối cùng nổ tung thành một chùm pháo hoa rực rỡ.

Anh không trả lời cô, chẳng qua là không ngừng dùng hành động thực tế chứng minh rất cuộc anh thích đến nhường nào.

... ..

Ngày hôm sau Lương Yên vẫn vùi người trong ổ chăn ấm áp ngủ say sưa cho đến khi mặt trời đã lên cao.

Cô cũng không biết tối qua đã làm bao lâu, mãi đến khi cô cảm thấy cả người đau nhức bắt đầu khóc lóc cầu xin anh mới khó khăn lắm tận hứng bỏ qua, cô chỉ biết là hình như Lục Lâm Thành vừa mới nằm xuống trong chốc lát đã bắt đầu lau súng cướp cò bắt đầu một hiệp mới.

Lương Yên ngáp một cái rồi ngồi dậy, chậm rãi rời giường.

Nhân viên phục vụ dựa theo những gì Lục Lâm Thành đã dặn dò lúc sáng, gõ cửa phòng đưa bữa ăn sáng, cũng có thể nói là bữa trưa cho cô.

Lương Yên làm ổ trên ghế sofa ăn cơm.

Cô vất vả cực nhọc vượt đường xa đến đây, dù sao cũng không có việc gì làm, hơn nữa các cảnh quay được lấy bối cảnh ở tỉnh G trong bộ phim mới của Lục Lâm Thành sẽ quay xong trong vòng vài ngày tới nên cô quyết định ở đây đợi anh kết thúc công việc rồi cùng

nhau trở về thành phố B luôn.

Lương Yên bật sáng màn hình điện thoại lên thì nhìn thấy tin nhắn Wechat mà hôm qua Khương Mộc đã gửi nhắc nhở cô đừng quên mang theo đồng hồ đeo tay tặng cho Lục Lâm Thành.

Nhưng cuối cùng cô vẫn quên, Lương Yên khịt khịt mũi, sau đó lại nhìn thấy những tin đồn bát quái vớ vẩn trong mấy diễn đàn trên Weibo. Có người phẫn nộ trách móc hôm qua là sinh nhật Lục Lâm Thành nhưng cô lại không có lương tâm thậm chí ngay cả một bài viết Weibo cũng không đăng, lại có người đoán cô không chúc mừng sinh nhật Lục Lâm Thành là vì chuyện tình cảm của hai người đang gặp trục trặc, bây giờ đến cả tình nhân trong bóng tối Lục Lâm Thành cũng không được làm nữa. Mấy người chú ý mà xem hôm qua là sinh nhật mình nhưng Lục Lâm Thành cũng không đăng một bài viết Weibo nào cả, những đồng nghiệp trong giới chúc mừng anh anh cũng không trả lời, có lẽ sinh nhật tuổi ba mươi năm nay anh đã trải qua trong bầu không khí trầm lặng rồi.

Lương Yên rất rất không vui.

Ai quy định rằng bây giờ chúc mừng sinh nhật người khác còn phải đăng công khai lên các trang mạng xã hội mới được xem là đã chúc?

Cứ không xuất hiện trên mạng xã hội thì chứng tỏ anh ấy đang không vui sao?

Lương Yên khẽ nhúc nhích đôi chân đau nhức của mình.

Tối qua Lục Lâm Thành đã trải qua một đêm sinh nhật vô cùng hạnh phúc đấy!!

Chương 88

Ngoài giới nhao nhao hỗn loạn nhấn lại hỏi một nhóm người qua đường về một bức ảnh.

Bên trong tiệm lẩu Mỗ Gia ở tỉnh G, một người đàn ông vừa đầy ba mươi tuổi ngồi trước nồi lẩu, trong chén trống trơn, xem ra chính anh hình như là chưa ăn gì hết, vẫn luôn gấp thức ăn cho người phụ nữ bên cạnh mình.

Mà bên cạnh anh là một cô gái đưa lưng về phía ống kính, chỉ chụp được bóng lưng, chỉ thấy tóc được cột lại, một mực chui đầu vào mỹ thực.

Mặc dù nhìn không thấy mặt, nhưng điểm mấu chốt là cánh tay của cô gái, cánh tay phải của cô gái phải mang đồ bảo vệ cố định ở trước ngực, tay trái mơ hồ có thể nhìn ra là cầm một cái nĩa.

Hai tấm khác, người đàn ông từ trong nồi vớt ra một con tôm đã bỏ vỏ, bỏ vào đĩa, sau đó lại để bên môi thổi thổi, trực tiếp đút cho cô gái bên cạnh.

Cách ăn mặc của hai người rất đơn giản, ngồi cũng là trong phòng đơn hẻo lánh nhất, nhưng vẫn bị người khác từ trong khe cửa chụp được.

Lục Lâm Thành lộ ngay mặt, nhìn một chút liền có thể nhận ra, mà người nữ chỉ lộ lưng không lộ mặt kia, lúc đầu chỉ nhìn vào một cái ót có khả năng sẽ có người nghi hoặc, nhưng khi thấy được cánh tay phải bị thương của cô, rốt cuộc ai cũng rõ ràng.

Ngoại trừ Lương Yên, trong toàn bộ nữ nghệ sĩ của giới giải trí, gần đây còn xảy ra tai nạn xe cộ bị thương cánh tay, ai đối với nồi lẩu thích đến mức treo một cánh tay cũng muốn chạy tới ăn?

Khiến người khác ganh tị nhất vẫn là Lục Lâm Thành ở bên cạnh toàn bộ quá trình đều hầu hạ cô ăn.

【 ai mẹ nó nói sinh nhật Lục Lâm Thành Lương Yên không có một chút cảm xúc nào, ra đây chịu đánh! 】

【 người ta đã chạy đến tỉnh G xem quay phim còn chưa đủ sao? Không phải còn muốn trên Weibo đăng một câu chúc mừng đối trá cho các người nhìn sao? 】

【 tay trái không thể cầm đũa chỉ có thể dùng nĩa ăn ha ha ha ha ha ha ha ha 】

【 ô ô ô tui thật chua, tui cũng muốn Lục Lâm Thành hầu hạ ăn lẩu. 】

【 nhìn ánh mắt Lục Lâm Thành thật sủng a, má ơi hai người này cũng quá ngọt đi. 】

【 cánh tay Lương Yên lúc nào thì khỏi, bộ dáng thật đáng thương ha ha ha ha ha ha ha ha 】

【 có thể đi quay phim cùn cũng không cho tiểu tình nhân danh phận, Yên Yên chị muốn chúng em gấp chết sao, trái tim fans CP thật đau. 】

【 đúng a đúng a, Lục Lâm Thành tử mĩ như vậy hầu hạ chị ăn lẩu, Yên Yên chị cho anh ấy một cái danh phận đi! 】

Đôi này một người bị thương phải tính dưỡng một người tiến vào đoàn phim quay phim, là CP vô cùng thần bí gần đây đột nhiên xuất hiện ở tiệm lẩu, nồi lẩu của hai người đã trôi nổi toàn mạng xã hội rồi.

Đúng lúc này, có một bạn trí nhớ tốt đột nhiên nhớ lại, một năm trước kia, Lương Yên bị chụp được đi ăn lẩu một mình, lúc ấy bị fan hâm mộ Lục Lâm Thành chế giễu một trận, nói cô cô độc lại có thể ăn, cuối cùng tức giận đến Lương Yên đến dùng nick chính trả lời bình luận, nói đời này cũng không cùng Lục Lâm Thành ăn lẩu, để mọi người yên tâm.

Bình luận ngay lúc đó bị fan hâm mộ Screenshots lại lật ra.

Cái này tấu hài thật nhiều đây.

Xem đi, mới qua bao lâu, Lục Lâm Thành không chỉ chủ động chạy tới cùng ăn lẩu, vẫn bận trước bận bịu sau gấp thức ăn, gấp thức ăn còn chưa đủ, phải hầu hạ tự mình đút vào bên trong mới tốt.

Mọi người nhìn anh cho người ta ăn tôm lúc đó cẩn thận từng li từng tí sợ bỏng đến người ta, cho ăn xong sau đó còn mong đợi nhìn xem, bộ dáng giống như đang chờ khen ngợi, vẫn là cái người làm vua màn ảnh cao lãnh để cho vợ mình một mình lẻ loi tro tro chạy tới ăn lẩu sao?

Không, không chỉ có không cao lãnh, hiện tại còn đem nàng dâu này làm mất rồi.

Cũng đã chân chó thành bộ dáng này, trước kia Lương Yên một mình ăn lẩu đáng thương cũng không có ý muốn cho anh một cái danh phận.

Có người cảm thấy thoải mái, cũng có người cảm thấy thảm.

【 đàn ông a, làm sao mãi mãi cũng là cái đức hạnh này. 】

【 Yên Yên không muốn tha thứ cho anh ta! Không muốn cho danh phận, để anh cả một đời làm tiểu tình nhân! 】

【 ha ha ha ha ha ha Lục Lâm Thành mất nàng dâu khóc cũng phải đuổi trở về 2333333 】

【 ô ô ô Lục Lâm Thành thật hèn mọn nha. 】

【 cái này mẹ nó anh ấy không phải giống trong « Tiên Quân động lòng người » y đức sao, gần đây Tiên Quân theo đuổi vợ cũng hèn mọn đây này. 】

【 Yên Yên cầu chị tha thứ cho chồng trước cặn bã đi, cho anh qays một cái danh phận đi mà. 】

【 má ơi làm sao bây giờ không biết vì cái gì tui cảm thấy vừa chua xót vừa buồn cười. 】

【 mặc kệ mặc kệ, có phải tiểu tình nhân hay không, có danh phận hay không đã không quan trọng nữa rồi, đôi CP này tui có thể ship đến nát. 】

【 xem "Năm phút vợ chồng" tình cảm phát triển thật tốt a! 】

【 chỉ cần cô ship "Năm phút", chúng ta chính là bạn bè. 】

... ..

Lần trước là quên kéo màn cửa, lần này là cửa không khóa chặt chẽ.

Lương Yên đã chết lặng, mặt không đổi sắc nhìn những bức ảnh này.

Mặc dù có chút khó chịu mình bị chụp lén, nhưng chút oan khuất trong sinh nhật tiểu tình nhân của mình xem như được rửa sạch.

Nhưng vẫn rất khó chịu.

Cô không muốn để mọi người cảm thấy cô giống như rất để ý đến Lục Lâm Thành, còn bị mọi người biết cô ngàn dặm xa xôi chạy tới thăm anh.

Cô rõ ràng chỉ là thuận tiện đến dò xét thăm ban một chút thôi. Mới không phải lo lắng mà chạy tới.

Lương Yên xem bình luận những bình luận nói Lục Lâm Thành cưng chiều rất hot, nội tâm bất mãn hết sức.

Hiện tại mọi người là nhìn thấy anh ấy cưng chiều, hầu hạ cô ăn nôi lẫu liền đem một đám fan hâm mộ ăn dấm chua và khen, hâm mộ nhưng lại có ai có thể biết vào lúc ban đêm lúc không có người Lục Lâm Thành có bao nhiêu cảm thú!

Không, cảm thú còn biết thương vợ, gia hỏa này đơn giản là không bằng cảm thú.

Lương Yên thậm chí còn hoài nghi anh có phải hay không ăn xuân được, ban ngày quay phim mệt mỏi như vậy, ban đêm lại còn có tinh lực làm chuyện khác.

Lương Yên cúi đầu nhìn bụng dưới của mình một chút.

Sử dụng biện pháp an toàn khả năng tránh thai xác suất thành công có thể đạt tới chín mươi tám phần trăm, lại tiếp tục như thế, cô sợ ngày nào đó mình gặp phải hai phần trăm dư lại.

** ** *

Lương Yên tại tỉnh G chờ đợi một tuần lễ.

Phim mới của Lục Lâm Thành quay ngoại cảnh ở tỉnh G cũng quay xong, lại đến thành phố Cổ Đông quay hơn mười ngày, cuối cùng cũng đóng máy.

Cánh tay Lương Yên cũng có thể tháo thạch cao.

Tháo thạch cao đại biểu đã tốt hơn một nửa, bác sĩ nói Lương Yên khôi phục không tệ, mỗi ngày hoạt động một chút, qua một thời gian hẳn sẽ tốt, không có để lại một chút di chứng gì.

Cánh tay Lương Yên ngày càng khôi phục, bộ phim tiếp theo của cô cũng đã quyết định.

Cô lật qua lật lại kịch bản phim truyền hình chọn qua chọn lại, cuối cùng vẫn là thỏa mãn nguyện vọng điện ảnh của mình, nhận một bộ phim, Lục Lâm Thành tham khảo bộ phim mới cho cô, bất quá cũng chỉ là tham khảo, cô nhận bộ phim này không dùng tài nguyên của Lục Lâm Thành.

Phim kỳ huyền đại chế tác này, nhìn trúng cô là do gần cô gần đây đại bạo nhờ « Tiên Quân động lòng người », ném tới một cảnh ô liu. Nhưng vai diễn mà cô diễn chỉ là vai rìa nữ chính mà thôi, nói trắng ra chính là làm bình hoa trang trí cho đẹp.

Nhưng đây là bước đầu tiên của cô bước vào thế giới điện ảnh đối với Lương Yên mà nói là một bắt đầu rất tốt, đầu tiên giá trị nhan sắc tuyệt đối, tiếp theo cho dù là diễn một bình hoa phụ trách làm đẹp cho phim ảnh, nếu diễn tốt vẫn sáng chói như thường.

Lương Yên gần đây đã bắt đầu ở nhà nghiên cứu kịch bản vai diễn, quá trình ở ẩn đã kết thúc, cô nên rời núi rồi.

« Tiên Quân động lòng người » gần đây đã chiếu đến gần kết cuộc, trên chín tầng trời, Yêu Nữ phát hiện mình mang thai, khóc lóc chạy tới để Tiên Quân thả cô về nhà.

Kịch bản ở đoạn này làm fans mơ hồ.

Tình huống như thế nào? Cái này mang thai? Lúc nào nghi ngờ? Tui có phải hay không bỏ qua cái gì đó?

Thế là fans đem đoạn từ khi Tiên Quân cướp cô dâu, đem Yêu Nữ bắt đến Cửu Trọng Thiên về sau lật qua lật lại xem nhiều lần, sững sờ không tìm được một nửa dấu vết để lại.

Từ cái ôm công chúa lần trước về sau chiếu đến ngọn đèn dầu đã để rất nhiều fan hâm mộ bất mãn, vốn cho rằng sau cảnh động phòng lương tâm của đoàn làm phim sẽ trở dậy, nên cho phúc lợi vẫn phải cho, kết quả phúc lợi không đợi được cũng không nói, các người làm sao mà nói cho chúng tôi biết Yêu Nữ mang thai như thế nào?

Động phòng đâu? Động phòng của chúng tôi đâu?

Ngay cả thứ hấp dẫn như động phòng mà không có, ngay cả cái chi tiết ám chỉ cũng không có, ngay cả cái ôm công chúa lần trước cũng không có quay có đi đến giường hay không, các người liền nói cho tui biết Yêu Nữ đã mang thai?

Lúc nào nghi ngờ, ở đâu nghi ngờ, tình huống ngoài ý muốn gì đây, ở trong sách viết có lương tâm rất lớn nhưng viết cũng rất rõ ràng, nhưng bên trong phim các người một chữ cũng không giữ lại a!

Phim trong sáng mấy cũng không phải theo dạng này.

Dân tình sục sôi khí thế fan hâm mộ hung hăng đẩy hastag # « Tiên Quân động lòng người » cho chúng ta xem cảnh động phòng #.

Càng tìm kiếm « Tiên Quân động lòng người » thì nhiệt độ càng cao, cũng càng nổi tiếng hơn.

Cái bình phong này của đoàn làm phim, đạo diễn, biên kịch thực sự là nhân tài, cái gì cũng không có liền nói cho chúng tôi biết nữ chính mang thai, quá không phúc hậu rồi.

Sau đó một bên rãnh rồi một bên theo dõi phim ngày càng hấp dẫn,

ai cũng đang chờ mong có thể hay không có gì đó, mọi người xem đều không thấy gì, kỳ thật ở phía sau lại cho một cái kinh hỉ lớn.

Loại tâm tình này vẫn tiếp diễn đến tập cuối cùng, tất cả fan hâm mộ đem cảnh Tiên Quân Yêu Nữ và Tiểu Tiên Quân một nhà ba người nắm tay trong buổi xem đi xem lại, xác định đã hết phim, tức đến nỗi muốn phun ra máu.

Đoàn làm phim « Tiên Quân động lòng người », coi như các người hung ác!

Nói không có là không có, nguyên tác nội dung ước ắt như vậy, các người một chút cũng không có.

Lương Yên mỗi ngày đều vào topic có độ thảo luận đứng nhất # « Tiên Quân động lòng người » cho chúng ta xem cảnh động phòng#, trong lúc này lại vô cùng bình tĩnh.

Kịch bản trong sáng như thế, có một phần là do cô.

Mấy cảnh hôn đều là cô kêu Lục Lâm Thành để biên kịch xóa đi.

Không phải cảnh thân mật của nam nữ chính, có cái gì tốt để xem, mọi người nói đúng không.

« Tiên Quân động lòng người » truyền hình phát sóng xong, vô cùng nổi tiếng, tay của Lương Yên cũng đã khởi, muốn chuẩn bị tái xuất để hưởng thụ cảm giác sau khi đại bạo tiến vào đoàn phim điện ảnh một chút.

Bước đầu tiên tái xuất, chính là tăng thêm một chút nhiệt độ.

Lương Yên tiếp nhận đề nghị của Khương Mộc, chuẩn bị làm một việc mà thể hiện độ sủng fan nhất, chính là phát trực tiếp, ở ẩn lâu như vậy rồi, cô nên đăng hai tấm ảnh vào nhóm Nanh Sói thôi.

Chỉ là khi Lương Yên mở phát sóng trực tiếp, ngồi trước ống kính, trong lòng đột nhiên cảm giác có chút kỳ quái.

Có gì đoạ không đúng.

Không phải thật vất vả mới nổi lên sao?

Cô, cô làm sao quanh đi quẩn lại vẫn là làm một nữ MC gọi cảm?

Móa!

Chương 89

Lương Yên muốn buổi phát sóng trực tiếp của mình thật đơn giản nhưng cũng không thể chỉ ngồi im nói chuyện phiếm với fan hâm mộ thế được, cho nên cô muốn chọn một nội dung chủ đề nào đó.

Để rút ngắn khoảng cách với fan, Lương Yên cảm thấy có lẽ mình nên làm beauty blogger* chuyên làm đẹp một lần, thế là quyết định phát sóng trực tiếp hướng dẫn cách trang điểm. c ở trang chính chủ để đọc được bản đầy đủ nhất cũng như ủng hộ nhóm dịch có động lực hoàn thiện bộ hơn nhé.

(Beauty blogger hay beauty vlogger là tên gọi của những người yêu thích công việc làm đẹp và thường xuyên chia sẻ điều đó trên mạng xã hội như Youtube, Facebook, website... bằng việc sử dụng video, hình ảnh, bài viết.)

Thời gian phát sóng trực tiếp đã được ấn định vào lúc 10 giờ sáng, Lương Yên vội vàng ăn qua loa bữa sáng đơn giản rồi ngồi trước bàn trang điểm trong phòng ngủ, mở ống kính phát trực tiếp hướng về phía mình.

Trên người cô mặc một bộ đồ ngủ, mái tóc được buộc gọn gàng bằng một chiếc băng đô hình con thỏ dễ thương, khuôn mặt mộc hoàn toàn không chút son phấn, nhan sắc xinh đẹp vừa tươi tắn lại ngây thơ.

Hai ngày nay Lục Lâm Thành bận rộn lịch trình phải đi xa không ở nhà, xế chiều hôm nay mới trở về. Trước khi phát sóng trực tiếp Lương Yên đã quét sạch tất cả các đồ dùng có liên quan đến đàn ông trong căn phòng này, nguy tạo căn phòng của một người phụ

nữ đang độc thân.

Video phát sóng trực tiếp vừa mở, người hâm mộ đã điên cuồng tràn vào tựa như đàn ong vỡ tổ, con số hiển thị số lượng người xem ở bên góc phải vẫn không ngừng tăng lên.

Ngay khi người hâm mộ vào xem video phát sóng trực tiếp thì nhìn thấy một Lương Yên ngay cả kính lọc cũng vô dụng với mình đang ghé vào camera trước điều chỉnh góc độ.

Tiểu hoa đang ăn khách lặng lẽ mai danh ẩn tích dưỡng thương lâu như vậy cuối cùng cũng đã quay lại rồi.

Fan hâm mộ nhìn khuôn mặt nào đó đều đặn xuất hiện trên tivi mỗi tuần, trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

[Trời đất quỷ thần ơi, chị còn biết quay lại sao! Nếu chị mà không xuất hiện nữa chúng em sẽ cho rằng chị đã giải nghệ mất!]

[Hu hu hu, Yên Yên, em rất nhớ chị!]

[Anh Tuấn ơi, tay chị đã khỏi chưa? Tuyệt đối đừng để lại di chứng nhé!]

[Mẹ ơi, làn da như thế này thực sự tồn tại ngoài đời thật sao, trắng mịn không tì vết luôn!]

[Nhan sắc này thực sự quá đỉnh!]

[Khi Lương Yên của chúng ta phát trực tiếp thì tất cả các kính lọc cũng đều trở nên vô dụng cả thôi, lương tâm nghề nghiệp!]

...

Lương Yên điều chỉnh góc độ camera xong, dịch dịch chiếc ghế rồi ngồi ngay ngắn thẳng người lại, lúc này mới bắt đầu tương tác với

fan hâm mộ.

Lần lượt trả lời từng câu hỏi một của fan.

“Mặc dù tôi không xuất hiện nhưng không phải còn có “Tiên Quân động lòng người” đồng hành với các bạn mỗi tuần sao?”

“Cánh tay phải gần như đã khỏi hẳn rồi.” Lương Yên giơ cánh tay phải của mình lên lắc lư hai cái trước mặt camera: “Nhìn xem, không có vấn đề gì nữa đâu.”

“Hôm nay tôi sẽ trực tiếp trang điểm cho mọi người xem nên phải là mặt mộc rồi.”

“Kính lọc?” Lúc Lương Yên nhìn thấy hai chữ kính lọc đột nhiên hơi sửng sốt trong chốc lát: “Tôi chưa mở kính lọc sao?”

Cô nhớ rõ ràng chuyện đầu tiên sau khi vừa mở cửa sổ phát sóng trực tiếp chính là bật chế độ làm đẹp của kính lọc lên mà, bây giờ trong xã hội này có nữ minh tinh nào dám rời kính lọc để gặp người khác cơ chứ?

Lương Yên xích lại gần nhìn kỹ giao diện cài đặt một chút.

“... ..”

Thực sự là chưa mở thật.

Fan hâm mộ nhìn thấy vẻ mặt sửng sốt + mờ mịt hoang mang của Lương Yên cũng bị vui lây.

[Ha ha ha ha ha hóa ra không phải không muốn mở mà là quên mở.]

[Bật chế độ làm đẹp làm gì nữa chứ, chị tự soi gương xem lại mình xem với nhan sắc này mà còn cần phải mở cái thứ vô dụng kia

sao?]

[Ôi, nhìn vẻ mặt sững sốt của chị ấy vừa rồi mà xem, đáng yêu quá đi mất, không được rồi, tôi muốn đi làm meme.]

Dù sao khuôn mặt thật của mình cũng đã bị fan thấy hết, Lương Yên dứt khoát từ bỏ ý nghĩ bắt chế độ làm đẹp, đầu tiên cầm một ống kem lót đang đặt trước mặt mình lên.

Lúc trước khi còn đang mày mò tự học trang điểm cô đã xem rất nhiều video của của beauty blogger cho nên bây giờ cũng trông bầu vẽ gáo* cũng làm ra hình ra dáng lắm.

(Trông bầu vẽ gáo: Dựa theo dáng vẽ bề ngoài để bắt chước theo.)

“Có rất nhiều loại kem nền trên thị trường, mọi người có thể căn cứ vào loại da của mình và tính chất của nó để lựa chọn cho phù hợp, nếu là da dầu thì nên sử dụng những loại kem nền kiềm dầu, nếu là da khô thì nên chọn loại kem nền dưỡng ẩm. Sau đó sẽ dựa vào đặc điểm làn da, nếu bạn sở hữu một làn da hơi ửng hồng thì có thể chọn kem nền màu xanh lá, còn là da vàng thì nên chọn kem nền màu tím, lỗ chân lông to có thể chọn kem nền lấp đầy lỗ chân lông, còn nếu da bạn nhạy cảm dễ nổi mụn thì, à ừ, nên mỏng nhẹ một chút, không nên quá bí bách.” Lương Yên vừa nói vừa bóp một ít kem nền vào lòng bàn tay, sau đó tán đều, tựa như đang lau bảo vật xoa nhẹ trên mặt mình.[Mẹ nó, thực sự rất chuyên nghiệp, nhanh xem xem Lương Anh Tuấn của chúng ta dùng loại kem nền nào, tôi đã chuẩn bị sách giấy ghi lại rồi đây!]

Có người chú ý đến phương pháp bôi kem nền rồi tán đều của Lương Yên:

[Lương Anh Tuấn, tay chị thật thô lỗ...]

[Lương Yên, em không cho phép chị đối xử với khuôn mặt mình như vậy! Nếu em được sở hữu gương mặt đó thậm chí ngay cả chạm

vào thôi em cũng không dám đâu!]

[Chúng tỏ không phấu thuật thẩm mỹ ha ha ha ha ha.]

[Yên Yên, vậy chị thuộc loại da gì vậy? Đặc điểm làn da nữa?]

Lương Yên vừa xoa kem nền trên mặt vừa xít lại gần màn hình đọc những câu hỏi này.

Lại hơi sưng sốt một chút.

“Tôi...” Cô hít hít mũi, cuối cùng vẫn quyết định nói thật: “Không dầu không kiềm, trung tính, còn các vấn đề khác thì...” Cô vặn nắp ống kem lại rồi để về chỗ cũ, sau đó đưa mặt lại gần ống kính hơn nữa, “Cũng may không gặp các vấn đề nào khác, chỉ là không biết các bạn có nhìn thấy không, mấy ngày gần đây tôi nghỉ ngơi không được tốt cho lắm nên quầng thâm nơi mắt khá rõ.”

Camera có độ phân giải cao không bật chế độ kính lọc quay lại rõ ràng làn da trắng mịn gần như hoàn mỹ của cô, ngay cả một lỗ chân lông li ti trên mặt cũng không thể tìm được, nguồn sáng tự nhiên rơi xuống trên da thật trẻ trung căng bóng thậm chí còn có xu hướng phản quang, về phần quầng thâm nơi mắt mà cô nói là “khá rõ” kia, sau khi fan nhìn thấy lớp màu xanh nhàn nhạt đến mức có thể bỏ qua không tính ấy, tất cả đều đen mặt.

Đây chính là vấn đề lớn trên trên làn da của chị sao, quầng thâm “khá rõ”?

Lương Anh Tuấn, chị có biết bây giờ chị đang rất rất rất quá đáng không hả?

Nhưng bọn họ không thể ngờ rằng những chuyện quá đáng hơn vẫn còn ở phía sau

Lượng kem nền Lương Yên sử dụng ít hơn người bình thường rất

nhiều...

Có thể là vì mặt người ta nhỏ, cũng có thể là vì làn da người ta trắng mịn không tỳ vết căn bản không cần dùng đến nó, bước này chỉ để trưng trưng mà thôi.

Lông mày Lương Yên chỉ cần dùng bút nhẹ nhàng tô đi tô lại, hình dáng lông mày người ta trời sinh đã đẹp sẵn.

Bóng mắt Lương Yên chỉ cần chọn một màu đất nào đó rồi dùng đầu ngón tay xoa nhẹ lên mí mắt là được.

Nhan sắc này của cô đủ để hold tất cả mọi góc chết dưới ánh đèn huỳnh quang mà tất cả các Beauty blogger nghe tiếng đã sợ mất mật.

Sau đó Lương Yên còn bổ sung thêm, à ừ, cô ấy nói thường này cô ấy không cần phải trang điểm theo các bước phiền phức như thế này.

Tóm lại tất cả đều được tổng kết trong một câu nói: Người đẹp, trang điểm vớ vẩn sơ sài đến mấy cũng đẹp.

Những người muốn vào đây học làm cách nào để một giây sau sẽ biến mình thành tiên nữ nhanh nhanh tản đi đi, tản đi đi.

Lương Yên đang chăm chú trang điểm thì phát hiện còng về sau fan hâm mộ càng không nhiệt tình nữa.

Cái tư chất và vẻ đẹp hoàn mỹ trời sinh này ngoại trừ đầu thai thêm một lần nữa ra, còn lại chắc chắn sẽ không bao giờ học được đâu, thế là tất cả mọi người lại đồng loạt sôi nổi tìm một chủ đề khác.

[Yên Yên phía sau là nhà của chị sao? Ga trái giường nhìn đẹp quá!]

[Cho đến tận bây giờ em vẫn không thể hiểu rõ rốt cuộc đưa nhóc dễ thương của hai người trong “Tiên Quân động lòng người” có từ lúc nào vậy?]

[Anh Tuấn, bộ phim tiếp theo của chị là phim gì vậy, lúc nào vào đoàn làm phim?]

[Lương Anh Tuấn, em đoán có lẽ sau buổi phát trực tiếp này chị sẽ nhận được rất nhiều hợp đồng đại diện phát ngôn từ các hãng mỹ phẩm dưỡng da đấy!]

Đề tài hướng dẫn cách trang điểm đang có xu hướng trệch đường ray.

Lương Yên thử cố gắng kéo chủ đề quay lại như lúc đầu nhưng vẫn không có kết quả, vừa cầm cọ quét quét má hồng vừa nói chuyện phiếm với fan.

“Đúng vậy, phía sau là phòng ngủ của tôi.”

“Bộ phim tiếp theo tạm thời phải giữ bí mật rồi, nhưng mà sẽ nhanh vào đoàn làm phim thôi, đến lúc đó sẽ nói cho mọi người biết.

Từ lúc mới bắt đầu phát trực tiếp nhìn thấy phòng ngủ sau lưng Lương Yên trong lòng tất cả mọi người đều ngẫm hiểu một vấn đề nào đó, lúc này cuối cùng vẫn có người không nhìn được nữa, nhỏ nhẹ khiêm tốn hỏi.

[Yên Yên, tiểu gì đó của chị ấy, đâu rồi?]

[Tiểu gì đó đó, đang ở chung với Lương Yên sao? Thẹn thùng.jpg]

Đương nhiên Lương Yên biết tiểu gì đó trong miệng fan đang ám chỉ người nào nhưng vẫn cố ý giả ngu giả ngốc: “Tiểu gì cơ?”

Cô không muốn tiếp tục nói về vấn đề này nữa, các bước trang điểm

trên khuôn mặt gần như cũng đã xong xuôi hết rồi, cô cởi băng đô hình con thỏ trên đầu ra rồi cầm lược chải chóc lại: “Được rồi, trang điểm xong.”

So với cách trang điểm thường ngày của Lương Yên cũng không khác nhau là mấy, cô nhìn vào chiếc gương trước mặt xem lại một lần cuối cùng, sau đó nói: “Bây giờ tôi sẽ đi thay quần áo, khoảng chừng mười phút gì đó, sau khi thay xong sẽ cho mọi người thấy cách phối quần áo hôm nay của tôi rồi buổi phát trực tiếp của chúng ta hôm nay kết thúc nhé.”

Fan hâm mộ vừa nghe đến việc buổi phát trực tiếp sẽ kết thúc lập tức nhao nhao phản đối.

[Không được, không được, Lương Anh Tuấn, chị mất tích lâu như thế mới phát trực tiếp một lát đã muốn kết thúc rồi sao? Không thể!]

[Yên Yên, nói chuyện phiếm với chúng em đi mà!]

[Lương Anh Tuấn, chị cho rằng hôm nay em lên đây xem trực tiếp chỉ là muốn nhìn chị trang điểm và phối đồ thôi sao? Nếu như em có gương mặt xinh đẹp và thân hình hoàn hảo kia của chị em còn cần trang điểm chọn quần áo làm gì nữa? Thậm chí chỉ khoác cái bao tải bên ngoài thôi cũng đẹp hơn khối người rồi đấy!]

[Hu hu hu ở lại với chúng em một lát nữa được không?]

Lương Yên vẫn không hề dao động, cô đã phát trực tiếp hơn nửa tiếng đồng hồ rồi, nếu như bây giờ chiều lòng fan hâm mộ muốn cô phát bao nhiêu thì cô sẽ phát bấy nhiêu, sợ rằng cô có phát nguyên cả một ngày cũng không đủ, thế là dứt khoát chỉnh camera vào khoảng không, nói một câu xin mọi người chờ một chút rồi xoay người đi vào phòng để đồ thay quần áo.

Giữa màn hình video phát sóng trực tiếp lập tức trống rỗng, ngoại trừ bối cảnh nơi phòng ngủ của Lương Yên.

Các fan ham mộ vẫn luôn canh giữ chờ đợi dưới video phát trực tiếp, Yên Yên đã nói cô thay quần áo rất nhanh, khoảng chừng mười phút sau sẽ quay lại với bọn họ.

Mười phút đồng hồ trôi qua.

Yên tĩnh, không một bóng người xuất hiện trong màn hình.

Fan hâm mộ:

[Không phải Yên Yên đã nói mười phút sau sẽ quay lại sao? Người đâu rồi?]

[Ai da, lúc các cô gái thay quần áo đương nhiên phải chọn đi chọn lại kỹ càng cẩn thận rồi, sao có thể chuẩn giờ như thế, đợi thêm lát nữa đi.]

[Đúng vậy, đúng vậy, mỗi ngày chỉ riêng việc chọn quần áo tôi cũng phải mất đến nửa tiếng đồng hồ đấy!]

[Mòng chờ cách phối đồ của Yên Yên hôm nay, hì hì.]

Lại một cái mười phút đồng hồ trôi qua nữa.

Vẫn không có người nào xuất hiện trong màn hình.[Yên Yên đâu? Đã hai mươi phút rồi đấy!]

[Không phải vẫn còn đang thay đồ đấy chứ?]

[Chờ thêm nữa đi mà, thay quần áo hai mươi phút cũng không được xem là lâu đâu.]

[Nhưng mấu chốt là Yên Yên chỉ bảo chúng ta đợi mười phút thôi, hai mươi phút so với mười phút cô ấy nói có thể xem là đã quá lâu rồi.]

[Tôi còn bận chút việc, lúc nào Lương Yên thay quần áo xong nhớ gọi tôi với.]

Nửa tiếng trôi qua.

Các fan hâm mộ vẫn một mực kiên nhẫn chờ đợi rốt cuộc cũng rốt ruột.

[Yên Yên đâu rồi? Triệu hồi Lương Anh Tuấn!]

[Cuối cùng tôi cũng đã cảm nhận được cảm thụ của bạn trai mình khi mỗi ngày phải chờ tôi thay quần áo rồi.]

[Đã nửa tiếng đồng hồ rồi đấy, tại sao lại chậm như vậy?]

[Chờ!]

Lại tiếp tục chờ đợi đến phút thứ năm sắp chạm đến con số một tiếng đồng hồ.

Video phát trực tiếp vẫn trống rỗng, một số lượng lớn fan hâm mộ không thể chờ đợi được nữa đã out ra ngoài, Hoàng Hoa * cũng đã lạnh.

(*Hoàng hoa (tên khoa học: *Hemerocallis citrina*), còn gọi là hoa hiên vàng, Hoàng hoa thái hay Kim châm là một loài thực vật có hoa trong họ Thích diệp thụ. Các loại củ, chùm hoa, nụ và hoa đều có thể được nấu chín và ăn. Khô hoặc hoa tươi được sử dụng trong ẩm thực Trung Quốc, Nhật Bản, Triều Tiên, Thái Lan, và Việt Nam. Cả câu văn này nhấn mạnh thời gian chờ đợi quá lâu, người đến cũng đã quá muộn. Nó xuất phát từ điển cổ trong thơ cổ, Tô Thức đã có một câu thơ rất hay trong bài ngâm vịnh hoa cúc trong “Nam Hương tử- Trung Dương Hàm Huy lâu trình Từ Đông Du: “Vạn sự đến cuối đều là mộng, nghỉ nghỉ, ngày mai Hoàng hoa diệp cũng buồn – Cuối cùng mọi sự trên đời chỉ là giấc mơ, nghỉ nghỉ, ngày

mai con bướm trên Hoàng hoa cũng buồn. Hoàng hoa chuyên chỉ hoa cúc, thời cổ đại vào dịp tết Trùng Dương 9/9 thường có tập tục thưởng cúc, câu nói “Ngày mai Hoàng hoa điệp cũng buồn” ngụ ý nếu như đã bỏ lỡ thời điểm thưởng cúc tốt nhất vào tết Trùng Dương, thì ngày mai- tức ngày mừng mười mới đến, hoa đã héo tàn, ong bướm cũng không còn hứng thú.)

Nhưng vẫn có một bộ phận nhỏ fan hâm mộ vẫn cố chấp kiên trì, thề phải đợi đến khi Lương Yên xuất hiện mới thôi.

[Khô héo mặt thôi.]

[Chẳng lẽ Lương Anh Tuấn đã quên mất cô ấy vẫn còn đang phát sóng trực tiếp rồi sao?]

[Mẹ nó, không phải Yên Yên xảy ra chuyện gì đó rồi chứ, tôi đang rất lo lắng.]

[Đừng dọa tôi, nghe bạn nói như vậy tôi cũng cảm thấy vô cùng lo lắng.]

[Tôi cũng muốn báo cảnh sát, làm sao bây giờ! Có ai không? Yên Yên chị mau xuất hiện đi!]

[Người anh em, bạn kêu la gào khóc ở đây Yên Yên cũng không nghe đâu!]

Bầu không khí khẩn trương càng lúc càng nồng đậm, ngay khi số lượng fan hâm mộ nhỏ còn sót lại đang sốt ruột thảo luận có nên báo cảnh sát hay không thì cuối cùng tiếng mở cửa cũng đã vang lên.

Fan hâm mộ đang phập phồng lo sợ chợt giật mình, lập tức chăm chú nhìn chằm chằm vào màn hình.

Chỉ thấy beauty blogger đã biến mất hơn năm phút – Lương Yên

chậm rãi đi đến trước camera.

Sau khi fan nhìn thấy Lương Yên xuất hiện đều đồng loạt thời phào nhẹ nhõm.

Lương Yên hướng về phía ống kính nặn ra một nụ cười gượng gạo: “Chuyện này, xin lỗi mọi người, tôi, trong lúc chọn quần áo gặp chút vấn đề khó khăn nên thời gian hơi lâu, xin lỗi.”

Các fan nhìn khuôn mặt tươi cười này của Lương Yên vẫn luôn cảm thấy hình như không hề giống với năm mươi phút trước lắm.

[Tại sao tôi cảm thấy lớp trang điểm của Lương Yên hơi khác so với lúc này nhỉ?]

[Son môi màu san hô của Lương Yên đâu mất rồi...]

Lương Yên đứng thẳng người trước camera, xoay một vòng rồi nói: “Hôm nay tôi sẽ mặc bộ quần áo này, mọi người thấy thế nào, nhìn được không?”

Thế là những gì fan nhìn thấy, bộ quần áo khiến cho Lương Yên mất gần một tiếng đồng hồ để chọn đi chọn lại phối đồ lại là chiếc áo sơ mi dài tay kết hợp với quần dài?

Cái này cũng cần phải chọn lựa mất một tiếng đồng hồ sao?

Nhưng mà mấy ngày nay thời tiết ngoài trời đều ba mươi mấy độ, Lương Anh Tuấn, chị mặc bộ này ra ngoài không thấy nóng à?

Mọi người còn chưa kịp nghĩ ra điều gì thì đã thấy Lương yên vẫy vẫy tay trước camera: “Buổi phát sóng trực tiếp hôm nay đến đây thôi, tạm biệt mọi người.”

Đây là lần đầu tiên Lương Yên phát trực tiếp như thế này, các thao tác trên giao diện vẫn còn chưa quen tay, vì thế ẩn nhằm nút quay

lại.

Điện thoại di động dùng để phát trực tiếp bị cô tùy tiện đặt trên bàn trang điểm, màn hình tối đen như mực, hẳn là camera đang dán trên mặt bàn.

Fan hâm mộ:???

[Xem ra Lương Anh Tuấn thực sự chưa bao giờ phát sóng trực tiếp thật!]

[Dù sao cũng là một người phụ nữ ngay cả bật chế độ làm đẹp cũng không biết mở ha ha ha.]

[Chẳng lẽ cái này sẽ phát sóng cho đến khi điện thoại hết sạch pin mới tắt đấy chứ?]

[Chắc không đâu, chắc chắn trợ lý hoặc người đại diện cũng đang theo dõi buổi phát trực tiếp này mà, thấy cảnh mày nhất định sẽ gọi điện báo cô ấy tắt đi.]

[Được rồi, được rồi, mọi người giải tán đi!]

Ngay khi đám người đang chuẩn bị out ra ngoài thì video phát sóng trực tiếp vốn dĩ đang yên tĩnh và tối đen như mực bỗng nhiên vang lên tiếng hét phẫn nộ của người phụ nữ nào đó...

“Lục Lâm Thành, cái tên cầm thú này!”

Fan hâm mộ đang chuẩn bị rời khỏi giao diện:!!!

Chuyện gì xảy ra vậy!

Nếu như tiếp theo còn có chuyện gì đó vậy chúng ta không thể rời đi như thế được!

Fan hâm mộ rồi rít tập trung tinh thần vểnh tai lên chờ đợi nghe câu tiếp theo, nhưng đáng tiếc đúng lúc quan trọng này, pin điện thoại di động liên tục phát sóng trực tiếp một thời gian dài cuối cùng cũng hết sạch, buổi phát sóng lập tức im bật và kết thúc.

Fan hâm mộ ngây ngốc nhìn chăm chăm vào thông báo nhắc nhở đã kết thúc video trực tiếp ở giữa màn hình, người nào người nấy vẫn còn chưa thể lấy lại tinh thần từ sau giọng nói bi phẫn cuối cùng kia.

Lục Lâm Thành, cảm thú.

Chỉ mới mấy từ ngắn ngủi nhưng lại chưa đựng tin tức khổng lồ, rốt cuộc năm mươi phút kia Lương Yên đã làm gì?

Dường như... Đã có thể phá án rồi.

Mọi người đều đồng loạt bấm đốt ngón tay tính thời gian.

Cặp vợ chồng năm phút, Lương Yên biến mất tổng cộng năm mươi phút, rông rã suốt năm mươi phút.

Mẹ ời, quá trâu bò!

Chương 90

"Lục Lâm Thành, cái tên cầm thú này!"

Tất phát sóng trực tiếp lại, Lương Yên nhìn người đàn ông đứng tại cửa phòng ngủ, rốt cục bi phẫn lên án.

Toàn bộ quá trình Lục Lâm Thành đều chăm chú nhìn Lương Yên tương tác cùng fan hâm mộ sau đó nói hẹn gặp lại, không nghĩ tới cô thật sự mở phát trực tiếp.

Anh còn tưởng rằng đây là cái cớ tự biện ra để Lương Yên chơi xấu.

Lục Lâm Thành che miệng ho khan một tiếng: "Ây. . ."

Sự tình phát sinh ở một giờ trước đó.

Anh kết thúc lịch trình sớm, vốn dĩ theo lịch trình buổi chiều mới kết thúc hiện tại buổi sáng liền trở lại, anh trở về chuyện đầu tiên chính là đi phòng giữ quần áo cho cát valy, kết quả vừa mở cửa, liền thấy Lương Yên đang thay quần áo hiện tại chỉ mặc nội y.

Lúc anh đi vào, Lương Yên đang nghiêng người cởi một cái áo thun mà cô không hài lòng, phụ nữ lúc cởi quần áo cánh tay giơ cao lên, đường cong của ngực mười phần mê người, lại nhìn xuống dưới, bụng dưới bằng phẳng, mông cong ngạo nghễ ưỡn lên.

Sau đó anh liền. . .

Không nhịn được.

Cơ thể Lương Yên đột nhiên bị ôm lấy lúc đó bị dọa sợ đến gần chết, nghe được câu quen thuộc kia "Là anh" cô vốn dĩ còn muốn hét lên lại bị kẹt tại yết hầu sau đó nhịn xuống, tay nhỏ của cô không ngừng đẩy lồng ngực của người đàn ông có mưu đồ bất chính với cô, hạ giọng nói mình đang phát trực tiếp bên kia còn có fan hâm mộ đang chờ anh chứ làm loạn.

Lục Lâm Thành không tin cái gì mà phát trực tiếp hay không trực tiếp, lúc Lương Yên làm với anh tất cả lí do cự tuyệt mà anh nghe đều là lấy cớ mà thôi, anh đã sớm muốn làm ở chỗ này, phòng giữ quần áo ngay cả cái giường cũng không có, một lúc nào đó lại phá lệ kích thích. Người bảo hôm nay là cái vận khí gì, anh vừa về tới, Lương Yên liền cởi đồ sẵn ở chỗ này chờ anh.

Toàn bộ quá trình Lương Yên dựa ở trên tường, một một dựa sát tường, ngực dán vào tường eo bị bóp lấy từ phía sau, bị anh đẩy mạnh vào.

Lương Yên nghĩ đến vừa mới làm phía sau hai lần, nhìn Lục Lâm Thành đỏ ngầu cả mắt, nếu không phải hiện tại run chân không còn khí lực, hận không thể xông lên cùng anh đánh một trận.

Cô nói thế nào tên cầm thú này cũng không tin, làm việc vô độ, cô chỉ có thể ủy khúc toàn sức bị chống đỡ, chân mệt mỏi muốn chết cũng không nói được, máu chót là cô ngay cả kêu lên cũng không dám a!

Có đến vài lần, đạt đến cực hạn kìm nén tiếng rên rỉ không nhịn được thoát khỏi môi, cô lập tức sửng sốt cắn môi nhịn xuống.

Tên cầm thú Lục Lâm Thành này còn chê cô hôm nay quá an tĩnh, hôn cô, cô vẫn cắn chặt môi thì càng dùng sức đâm cô, muốn cô kêu lên, yêu kiều mềm mại, có đôi khi nghe hơi có vẻ thống khổ, nhưng vui thích lại càng nhiều hơn, vô cùng vũ mị, anh bình thường thích nghe nhất.

Lương Yên cũng không biết mình làm thế nào vượt qua sự muốn kêu nhưng lại không thể kêu, muốn mắng không thể mắng, toàn bộ quá trình năm mươi phút nước sôi lửa bỏng chịu đủ tra tấn, nhất là cuối cùng, Lục Lâm Thành thật vất vả kêu lên một tiếng đau đớn làm xong, cảm thấy tại phòng giữ quần áo cũng kích thích quá, rốt cục lương tâm phát hiện nhìn cô vô cùng đáng thương cả người bị chơi đùa đến lưng lay sắp đổ, muôn ôm cô về phòng ngủ, lại bị Lương Yên lấy lại tinh thần đẩy ra, mình lung tung xoa xoa, một câu cũng không nói với anh, tìm ra một cái áo sơ mi tay dài cùng quần dài để mặc, che khuất những dấu vết trước ngực, bước đi đau buốt nhúc nhích về phía phòng ngủ.

Lục Lâm Thành lúc này mới cảm thấy Lương Yên hôm nay thật sự có chỗ không thích hợp.

Anh lúc đầu muốn hỏi cô, nhưng lại bị Lương Yên kịp thời dùng tay ra dấu ngăn lại để anh đừng lên tiếng, sau đó anh liền làm theo, nhìn thấy Lương Yên đứng trước bàn trang điểm, miễn cưỡng vui cười giả bộ như cái gì cũng chưa từng xảy ra, tiếp tục chủ đề ăn mặc để phát trực tiếp.

Lục Lâm Thành mười phần đuối lý tới gần: "Anh thật sự không biết. .
."

Lương Yên ngẩng đầu cắn giận trong lòng trừng anh.

Tùy thời tùy chỗ phát tình coi như xong đi, cô tức nhất chính là cô rõ ràng đã cố gắng éo xuống không kêu lên, mà người này còn một mực cố ý tra tấn cô trên đùa cô buộc cô phải cô, nhiều lần xem chút nữa là cô nhịn không được muốn kêu ra rồi, cuối cùng vẫn là nhịn xuống, tay nhỏ liều mạng nắm lấy thanh treo quần áo.

Lương Yên không dám hứa chắc rằng cái nhà này cách âm tốt, loại âm thanh này nếu như bị nghe được truyền đi, về sau cô còn sống thế nào nữa, không bằng chết đi coi như xong.

Lục Lâm Thành da mặt dày đưa tay nắm eo cô.

Lương Yên trong lúc tức giận: "Anh buông ra!"

Lục Lâm Thành không thả, chui đầu vào vai và cổ cô hít hít vài cái, ôn nhu an ủi: "Thật xin lỗi, người không biết là vô tội, ai bảo em bình thường hay tìm cớ, anh còn tưởng rằng phát trực tiếp cũng là em gạt anh."

Lương Yên không nói.

Tốt a, bình thường cô thực sự tìm rất nhiều lí do, cái gì mà mông đau, đau bụng, tâm tình không tốt, dì cả tới, nhiều cái khác.

Bởi vì anh chính là sói đói trong truyền thuyết.

Lục Lâm Thành biết Lương Yên hiện tại mặc cái này vô cùng thoải mái, nhưng mà làm tình qua đi toàn thân dinh dính dính khẳng định không dễ chịu, cúi đầu hôn một cái lên trán: "Đi tắm rửa thôi."

Lục Lâm Thành với cô cùng nhau tắm.

Lương Yên lần này cuối cùng không cần nhịn nữa, móng tay cào trên lưng anh, cổ ngẩng lên mảnh khảnh tựa như thiên nga, âm thanh động lòng người theo cường độ của anh từ trong đôi môi đỏ phát ra, kích thích anh đến đỏ mắt.

Hai người tắm rửa xong ra, Lương Yên ngồi ở trên giường, Lục Lâm Thành giúp cô lau tóc, cô cầm điện thoại di động của mình nhìn một chút, đột nhiên phát hiện có mấy cái cuộc gọi bị nhỡ.

Hả?

Lương Yên cũng cho là mình không biết lúc nào thì điện thoại đã hết pin, vừa mới khởi động máy, chuông điện thoại di động liền vui

sương vang lên.

Khương Mộc gọi tới.

Lương Yên bị dọa đến điện thoại ở trong tay rớt hai vòng mới nắm chặt được, nhận điện thoại: "Ừm"

Khương Mộc luôn luôn đều là đi thẳng vào vấn đề nhưng hôm nay lại có chút do dự, ấp úng: "Ừm, Lục Lâm Thành hiện tại đang ở cùng với em sao?"

Lương Yên quay đầu nhìn thoáng qua Lục Lâm Thành đang nhăn mày nhìn chăm chăm điện thoại: "Ừm."

"Ừm" Khương Mộc lên tiếng, trịnh trọng nói, "Cái kia, em có phải hay không còn chưa biết em đã lên hot search rồi."

Lương Yên nghe được lên hot search có chút mơ màng, lập tức nghĩ đến mình phát trực tiếp trang điểm ăn mặc kia, hỏi: "Có phải hay không vì cái kia, đó, em thay quần áo có hơi lâu?"

"Vâng." Khương Mộc hỏi đáp "Bất quá cũng không phải."

Lương Yên bị bộ dáng Khương Mộc muốn nói lại không nói làm nhức đầu: "Đến cùng là thế nào? Ang nếu không nói thì em tắt điện thoại đây."

Khương Mộc nhin nửa ngày rốt cục mở miệng: "Chính là anh cảm thấy, em lần này thật sự nên cho tiểu tình nhân một cái danh phận."

Anh nói xong liền cúp điện thoại.

Lương Yên không nghĩ ra, bán tín bán nghi bấm vào hot search nhìn một chút.

Điều đầu tiên thiếu chút nữa đem cô hù chết.

Lục Lâm Thành Lương Yên, năm mươi phút

Lục Lâm Thành bên kia cũng đang xem, chỉ thấy anh ấn mở một cái video, màn hình một mực màu đen không có động tĩnh gì, thẳng đến khi đến hai giây cuối cùng, âm thanh bị phẫn lên án của Lương Yên truyền tới:

"Lục Lâm Thành, cái tên cầm thú này!"

Lương Yên nghe được câu nói này phát ra từ điện thoại của Lục Lâm Thành, cả người đều không tốt.

Cơ thể Lương Yên cứng ngắc, chậm rãi quay đầu, Lục Lâm Thành cũng vừa chuyển biến tốt đẹp quá mức, hai người yên tĩnh nhìn nhau tầm mười giây.

Rốt cục, Lương Yên hồng mắt, bùm mặt, uông một tiếng khóc lên:
"Lục Lâm Thành em không muốn sống nữa ô ô ô ô ô. . ."

Chân tướng "sự kiện cầm thú" lần này được nhóm blogger Bát Quái phân tích vô cùng rõ ràng.

Lương Yên là tiểu hoa đang nổi sau khi xảy tai nạn xe cộ muốn công khai lộ diện, phát trực tiếp trang điểm ăn mặc cho fan hâm mộ xem, rõ ràng đã nói chỉ mười phút để thay quần áo, cuối cùng lại làm cho fan hâm mộ đợi hết cái mười phút này đến cái mười phút khác, sau năm cái mười phút Lương Yên một lần nữa trở về, chỉ thấy lúc đi tinh thần sung mãn Lương Yên một lần nữa trở lại trước ống kính, dáng đi có vẻ như hơi cứng, lúc xích lại gần ống kính, son môi không có, lớp trang điểm có cảm giác đã phai đi, còn có mặc một bộ áo tay dài và quần dài.

Bộ dạng này mặc dù nhìn có chút kỳ quái nhưng cũng không thể lấy làm bằng chứng, nếu là không có câu nói kia việc này có khả năng liền vô thanh vô tức đi qua, coi như Lương Yên cùng fan hâm mộ

nói hẹn gặp lại liền hết chuyện, ngay từ đầu không biết làm sao mở bộ lọc làm đẹp có vẻ như lại đem phát trực tiếp bấm thoát ra, tiện tay đem điện thoại quăng đi, sau đó ống kính liền tối đen.

Đón lấy, liền nghe đến câu kia "Lục Lâm Thành, cái tên cầm thú này"

.

Hô Lục Lâm Thành, nói rõ Lục Lâm Thành cũng ở hiện trường, lại phối hợp thêm hai chữ "Cầm thú" . . .

"Oa a ~~~" mọi người bừng tỉnh nhận ra.

Trách không được, Lương Yên rõ ràng nói chỉ mười phút đi thay quần áo lại nửa ngày không ra, cuối cùng lúc ra dáng đi là lạ, son môi cũng mất, khuôn mặt nhỏ còn đỏ đỏ, là người đều biết việc Lương Yên làm năm mươi phút mất tích là gì a!

Các người nghe âm thanh khóc rú rít tức giận lên án ở cuối cùng của Lương Yên một chút đi.

Đơn giản quá! Kịch! Thích!!

【 năm mươi phút năm mươi phút a! Vợ chồng năm phút của chúng ta buổi sáng đi thay quần áo tùy tiện chính là năm mươi phút! 】

【 vừa có một mỹ nữ nói Lục Lâm Thành đem chuyển bay buổi chiều đổi thành buổi sáng, tính toán thời gian, khẳng định trở về sớm mà Lương Yên không biết! 】

【 ô ô ô ô phòng này cách âm cũng quá tốt đi, tui chờ năm mươi phút cái gì cũng không nghe thấy ô ô ô ô 】

【 lúc sau mặc áo tay dài quần dài, nhất định là vì che vết tích! 】

【 còn có còn có, các người nhớ kỹ Yên Yên lúc phát trực tiếp nói mình ngủ không ngon mắt có quầng thâm không? 】

【 ngủ không ngon. . . Không sai khẳng định chính là như tui nghĩ chính là loại ngủ không ngon kia! Buổi sáng tùy tiện chính là năm mươi phút, đến ban đêm còn đến mức nào? Máu mũi. jpg 】

【 còn có lần trước, tấm ảnh của người qua đường, Lục Lâm Thành cho Lương Yên ăn cái gì, mọi người còn có người nói anh ấy rất hèn mọn, không nghĩ tới ban ngày hèn mọn như thế , ban đêm vậy mà nông nô xoay người đem người ta chơi đùa ngủ không ngon giấc, thật là cảm thú ha ha ha ha 】

Người qua đường: 【 ríu rít hai người nếu sinh em bé thì tốt biết bao nhiêu sẽ rất đẹp đây, gen tốt như vậy không muốn lãng phí. 】

Fans Lương Yên: 【 cảm thú! Ban đêm có thể hay không để Yên Yên của chúng tôi nghỉ ngơi thật tốt! 】(nội tâm: Không có việc gì, không chuyện làm. Yêu thì làm chuyện đó so nghỉ ngơi thích hơn nhiều)

Fans Lục Lâm Thành: 【 thì ra đã sớm ở chung, Lương Yên cái cô gái xấu xa này còn muốn giấu diếm chúng tôi tới khi nào, Lục Lâm Thành của chúng tôi không danh phận đi theo chị kiểu gì đây! Thị tằm hàu hạ tổn công như vậy chị cũng thờ ơ sao! Hiện tại, lập tức, lập tức cho Lục Lâm Thành của chúng tôi danh phận! 】

Fans CP năm phút vợ chồng: 【 ngoại tào năm mươi phút kia thật sự một chút âm thanh cũng không có a! Nhìn thì đương nhiên không thể nhìn nhưng mà ngay cả nghe cũng không cho sao? Thật đáng ghét! 】

【 còn có lúc sau khi điện thoại hết pin, cũng thật biết lúc để hết, mẹ nó, tui muốn nghe tiếp phía sau a (đập đùi) 】

【 tiếp theo khẳng định lại là nội dung H văn a, mà nè Yên Yên dùng điện thoại hiệu gì vậy, pin kém như vậy, kiên trì năm mươi phút, không, chỉ mười phút cũng không được a, không tiếp tục mua điện thoại hiệu này nữa! 】

【 không mua +1 】

【 không mua +10086 】

【 không mua + giấy căn cước số 】

Nhãn hiệu điện thoại: ? ? ?

Chúng tôi đã làm sai điều gì chính là Lương Yên không sạc điện thoại việc này không liên quan đến chúng tôi a! ! !

Thế là nhân vật chính còn chưa trả lời, thì nhãn hiệu điện thoại nào đó liền ra mặt đáp lại.

Nhãn hiệu biểu thị điện thoại nhà mình thời gian sử dụng hoàn toàn không có vấn đề, luôn dẫn đầu trong ngành nghề điện thoại, đồng thời cũng rất hiểu nỗi tiếc nuối của mọi người, nên lần sau nhất định sẽ nghiên cứu phát minh, làm pin trâu, quyết không để tiếc nuối lần này tái diễn, về sau gặp phải loại tình huống này sẽ để cho thời gian chạy một giờ, để mọi người muốn nghe gì cũng nghe được, cuối cùng, là một ánh mắt kiên định. jpg

Mọi người: 【 ha ha ha ha ha ha a 】

Một bên khác, Lương Yên gào khóc miệng nhỏ cao cao chu lên, thân thể còn co lại.

Cô hiện tại suy nghĩ duy nhất chính là may mắn mà điện thoại mình lúc đó hết pin, nếu không. . .

Lúc cô ở phòng tắm thời điểm thật sự âm thanh đặc biệt lớn ô ô ô ô ô ô

Lương Yên nhìn những cái fan hâm mộ suy luận trong nháy mắt ngay cả tim cũng muốn chết.

"Em muốn rời khỏi ngành giải trí."

Lương Yên phát tin nhắn giọng nói cho Khương Mộc. Cô trầm tư một lúc lại cảm thấy bối vì cái này liên đới chết có chút mất mặt, vẫn là rời khỏi ngành giải trí không gặp lại mọi người.

Khương Mộc vội vàng trả lời: "Đừng a đừng a, em tuyệt đối đừng xúc động, " anh ấy lại trích dẫn một ví dụ sát vách "Em xem Diệp Tô người ta, dùng nick phụ bóc phốt chồng có tham muốn quá mạnh cũng bị đào ra, còn không phải vẫn sống như thường sao, em học người ta một ít đi."

"... . ." Lương Yên cúi đầu.

Lục Lâm Thành nghe được tiếng Lương Yên, nhú mày.

Anh nhéo nhéo tay Lương Yên, hai người nhìn nhau.

Lương Yên bây giờ thấy Lục Lâm Thành liền tức giận, đem nắm đấm đánh vào người khởi xướng: "Em đã nói với anh là không muốn em không muốn rồi! Cái tên cầm thú này! Hỗn đản!"

Cô không khỏi nhớ tới lần trước, bị chụp cùng với Lục Lâm Thành, còn không có làm gì, liền bị Bạch Dĩnh mua thủy quân hắc "Dâm đẳng" "Tùy tiện" cùng "Tịch mịch khó nhìn" lần này Lương Yên chỉ là suy nghĩ lại liền không khỏi rét run.

Nếu lại bị người ta tóm lấy lần này, dùng cái này hắc thì làm sao bây giờ.

Lục Lâm Thành không rên một tiếng chịu đủ đánh chửi, tựa hồ biết Lương Yên đang lo lắng cái gì, nắm lấy tay nhỏ của cô, ăn nói khép nép: "Lương Yên, cho anh một cái danh phận đi."

Anh thừa dịp Lương Yên đang do dự chưa cự tuyệt ngăn miệng lại,

thừa cơ hội phân tích một chút lợi và hại cho cô nghe.

Không cho danh phận, Imãi mãi cũng là tiểu hoa đang nổi cùng tiểu tình nhân làm cái kia, truyền đi không dễ nghe, dễ dàng giúp cho người khác nắm được cái đuôi.

Cho danh phận, chính là tiểu hoa đang nổi cùng bạn trai thân mật ngọt ngào, đôi tình nhân người ta hích làm gì thì làm, ai còn dám có ý kiến?

Chương 91

Thế là đêm đó, người vẫn im lặng suốt một ngày sau sự cố trong lúc phát sóng trực tiếp –Lương Yên rốt cuộc cũng ra mặt tỏ thái độ.

Bản thân cô đã chấp nhận sự theo đuổi của Lục Lâm Thành tiên sinh cách đây không lâu, bây giờ hai người đang trong mối quan hệ bạn trai bạn gái tìm hiểu nhau. Chuyện lúc sáng cũng không giống như những gì mà mọi người tưởng tượng, trong năm mươi phút đó cô chỉ mời Lục Lâm Thành tiên sinh giúp cô chọn quần áo mà thôi, đồng thời bày tỏ sau này mình nhất định sẽ thành thạo trong việc sử dụng công cụ phát sóng trực tiếp để tắt phát trực tiếp kịp thời, không còn mắc sai lầm như hôm nay nữa.

Bên kia Lục Lâm Thành cũng chia sẻ bài viết Weibo giải thích của Lương Yên, cũng kèm theo câu nói “Cảm ơn mọi người đã quan tâm.”

Cùng lúc đó cuốn H văn Lục Lâm Thành và Lương Yên play trong phòng thay quần áo đang được truyền đọc rầm rộ nhiệt tình giữa các fan hâm mộ, hai người trong cuộc cuối cùng đã xuất hiện, câu nói đầu tiên lại chính là công khai hẹn hò.

Lúc các fan cp Cặp vợ chồng năm phút nhìn thấy mấy chữ “quan hệ bạn trai bạn gái” lập tức một tay cầm lấy tiểu thịch văn một tay kích động vỗ bập đùi: [A a a a!!! Rốt cuộc chúng ta cũng đã thành công rồi!]

Nhưng sau khi đọc đến phần phủ nhận và giải thích chuyện năm mươi phút phía sau của Lương Yên lại không nhìn được giật giật khóe miệng.

Năm mươi phút, chỉ dành để Lục Lâm Thành chọn quần áo cho cô thôi sao?

Hai người đang nghĩ các fan cp của chúng tôi dễ bị lừa lắm sao!

Nhưng mà hầu hết các fan hâm mộ sau khi suy nghĩ kỹ lại cũng đều hiểu.

Yên Yên là nhân vật của công chúng, lại là một người phụ nữ, khi phải đối mặt với những chuyện như thế này chắc chắn sẽ cảm thấy xấu hổ và ngượng ngùng rồi.

Mấy người nhìn ảnh hậu Diệp Tô nhà người ta đi, tài khoản phụ bị người ta đào ra kèm theo bằng chứng xác thực như vậy chẳng phải cũng lên tiếng phủ nhận sao?

Mọi người đều ngầm hiểu trong lòng:

[Được rồi, được rồi, Yên Yên của chúng ta nói đang chọn quần áo thì chính là đang chọn quần áo. Liếc mắt cười.jpg.]

[Vì chị đẹp nên chị nói gì cũng đúng!]

[Tôi vẫn đang rất tò mò Lục Lâm Thành chọn quần áo kiểu gì cho Lương Yên mà lại phải gánh chịu hai chữ “Cầm thú” thế này. Nham hiểm.jpg.]

[Còn có thể chọn quần áo kiểu gì được nữa, đương nhiên là quần áo cực phẩm rồi.]

[Ha ha ha ha ha ha.]

[Hu hu hu mẹ ời, con thuyền con miệt mài chèo đã cập bến rồi, cp của con cuối cùng cũng thành thật rồi.]

[Yên Yên, Lục tiên sinh, lúc nào hai người mới phát đường đây?]

Fan của Lục Lâm Thành càng tỏ ra kích động hơn bao giờ hết, bởi vì rốt cuộc ca ca nhà mình cũng đã có danh phận, không còn là một tình nhân bao nuôi không danh không phận nữa rồi, ngay bây giờ trong bầu không khí vui mừng giăng đèn kết hoa này để chúc mừng chúng ta phải tổ chức rút thăm trúng thưởng.

Còn fan của của Lương Yên, nhìn bề ngoài có vẻ như rất nghiêm túc lạnh lùng vô cùng tựa như đang ghét bỏ chuyện Lương Yên và Lục Lâm Thành công khai hẹn hò vậy, tỏ ra xem thường fan Lục Lâm Thành đang rút thăm trúng thưởng cách vách, nhưng trong tối thì phiên bản H văn Lương Yên và Lục Lâm Thành trong phòng thay quần áo thuộc Nanh sói tụ hội vẫn nhiều nhất.

.....

Lương Yên công khai hẹn hò xong, liếc mắt nhìn một đồng fan hâm mộ muốn phát đường và thúc phục hôn bên dưới hot search # Lục Lâm Thành Lương Yên tái hợp#.

Có thể cho một danh phận làm bạn trai đã là không tệ rồi, bây giờ còn muốn phục hôn?

Còn lâu nhé!

Lương Yên lướt một vòng vòng bên dưới khu bình luận, cuối cùng cũng đọc được một cái trong lành thoát tục không giống với người thường nhất.

[Hu hu hu hu chẳng lẽ Lục Lâm Thành không còn là xử nam nữa thật sao? Khóc rống.jpg.]

Mọi người: [...]

Lương Yên: "..."

Một Lục Lâm Thành bình thường có mặt trong các hoạt động luôn bày ra vẻ mặt thanh khiết cấm dục bị fan hâm mộ cho rằng vẫn là xử nam, từ hôm nay trở đi hoàn toàn không tồn tại nữa rồi.

Ba năm trước đã bị một người phụ nữ tên Lương Yên nào đó tự tay bóp chết.

** **

Một khúc nhạc đệm* trong buổi phát sóng trực tiếp với vai trò beauty blogger để đánh dấu sự tái xuất sau tai nạn giao thông, cuối cùng vẫn không thể không cho Lục Lâm Thành một danh phận nhưng tổng thể cũng được xem như viên mãn, rốt cuộc mọi người lại được thấy một Lương Yên nhảy nhót tưng bừng không để lại bất cứ di chứng nào sau tai nạn một lần nữa rồi.

(*Chỉ những sự việc bất ngờ xen giữa câu chuyện.)

Trong buổi phát sóng trực tiếp Lương Yên cũng bật mí cho fan biết mình sắp tham gia vào đoàn làm phim mới, là một bộ phim điện ảnh. Chẳng bao lâu sau, bộ phim huyền huyền bom tấn “Trường An yêu sát” chiếu trong dịp tết Nguyên Đán đã phát hành một tấm poster khởi động khai máy, trong phim tiểu hoa đang ăn khách Lương Yên đảm nhận vai diễn nàng hoa khô Nam phủ xinh đẹp lung linh tuyệt trần.

Lương Yên trong poster ôm một cây đàn tì bà trước ngực, bối cảnh xung quanh là gió là trăng là phong cảnh hữu tình kiều diễm, trên người cô mặc bộ trang phục quyến rũ mị hoặc nhưng không phong tình lẳng lơ của một nàng hoa khô, hướng về phía ống kính khẽ cong môi mỉm cười, trong ánh mắt như chứa đầy những câu chuyện.

Không ít người đã bị gục ngã trước tấm poster này.

Lương Yên chính thức tham gia vào đoàn làm phim.

Địa điểm quay phim của “Trường An yêu sát” nằm ở phim trường Cổ Đông.

Còn Lục Lâm Thành hoàn thành xong bộ phim điện ảnh về đề tài quân sự “Vô địch” thì không tham gia vào dự án tiếp theo nào nữa mà đưa ra một quyết định đều khiến tất cả mọi người trong và ngoài ngành hơi bất ngờ nhưng lại cảm thấy vô cùng hợp tình hợp lý: Đến Học viện Điện ảnh học bồi dưỡng đạo diễn.

Lương Yên đã biết kế hoạch này của Lục Lâm Thành từ lâu rồi, trước đó khi còn quay bộ phim “Tiên Quân động lòng người” Lục Lâm Thành đã tỏ ra rất thích thú với việc được đưa ra ý kiến trao đổi góp ý với đạo diễn, không ít ý tưởng trong kịch bản đều là của anh.

Việc Lục Lâm Thành tạm thời không nhận thêm phim mới mà quyết định đến Học viện Điện ảnh tham gia vào khóa học bồi dưỡng đạo diễn đã nhận được rất nhiều lời khen ngợi từ những người trong ngành. Bây giờ diễn viên đổi nghề sang làm đạo diễn ở giới giải trí này nhiều không đếm xuể, không chỉ có diễn viên làm đạo diễn, dù sao thì diễn viên cũng có liên quan đến diễn xuất, mà thậm chí còn có các nhà văn tác giả kinh doanh mọi ngành mọi nghề chỉ cần có chút danh tiếng cũng chạy đến làm đạo diễn. Nếu Lục Lâm Thành muốn làm một bộ phim riêng cho mình thì anh hoàn toàn có thể tự làm, cho dù phim đó có dở tệ như thế nào đi chăng nữa nhưng chỉ cần cái tên của anh xuất hiện trên tấm poster thì doanh thu phòng bán vé chắc chắn sẽ không đến nỗi nào. Tuy nhiên anh lại lựa chọn con đường tạm thời dừng tất cả công việc trong tay mình đi bồi dưỡng, đây tuyệt đối chính là thái độ chịu trách nhiệm cho các tác phẩm của mình, chịu trách nhiệm với danh xưng đạo diễn này.

Sau khi các fan Lục Lâm Thành biết được sự lựa chọn của thần tượng mình cũng vô cùng cảm động: Mặc kệ anh lựa chọn thế nào chúng em cũng sẽ ở phía sau ủng hộ hết mình, bởi vì anh là Lục Lâm Thành hoàn hảo nhất thế giới này!

Thế là tình huống tình hình bây giờ đã biến thành Lương Yên quay phim ở thành phố Cổ Đông, Lục Lâm Thành ở lại thành phố B đi học.

Đôi khi Lương Yên về đến nhà bắt gặp Lục Lâm Thành đang ngồi trước máy tính làm bài tập lại cảm thấy cảnh tượng này giống như một nữ diễn viên đang ăn khách bao nuôi chàng tình nhân nhỏ là sinh viên đại học của mình vậy.

Đây là lần đầu tiên cô tham gia vào một bộ phim điện ảnh, đạo diễn của “Trường An yêu sát” là một đạo diễn lớn nổi tiếng, mấy nam diễn viên trong đoàn cũng đều có lai lịch không nhỏ, mặc dù không bằng người bạn trai cực phẩm kia của cô nhưng người ta còn lớn hơn Lục Lâm Thành mười mấy tuổi đấy, thắng ở tư cách và sự từng trải. Lúc Lương Yên quay phim vô cùng chăm chú nghiêm túc học hỏi, rất sợ bản thân không thể theo kịp sẽ làm cản trở tiến độ quay phim của người khác.

Đồng thời những lúc cảm thấy mờ mịt không hiểu một cái gì đó trong quá trình đóng phim thì cũng là lúc ưu thế của việc có một người chống cũ và bây giờ là bạn trai làm ảnh đế lập tức được thể hiện ra ngoài.

Với một nhân vật bình hoa chỉ chịu trách nhiệm xinh đẹp trong suy nghĩ lúc đầu của mình, Lương Yên đã thử nhờ Lục Lâm Thành giúp cô viết một vài trang phân tích nhân vật ấy, và rồi một nàng hoa khôi tưởng chừng như có bối cảnh đơn giản cùng với những tình tiết mang đến cảm giác diễn xuất gượng gạo cứng nhắc trong kịch bản lập tức trở thành một nhân vật không những không lộ vẻ yếu ớt mỏng manh mà càng thêm phần bí ẩn.

Trong thời gian quay phim “Trường An yêu sát”, Lương Yên đã xin phép đạo diễn được nghỉ một vài để quay trở về thành phố B tham gia lễ trao giải Thiên Hoa Awards năm nay.

Cùng đi tham gia với cô còn có Lục Lâm Thành đang học bồi dưỡng đạo diễn.

Hai người đều mang theo tác phẩm của mình đi.

“Tiên Quân động lòng người” được xem như là một tác phẩm bom tấn đình đám hàng đầu trong làng phim truyền hình năm nay, được đề cử tổng cộng sáu giải thưởng, trong đó bao gồm cả giải thưởng danh giá nhất là bộ phim truyền hình xuất sắc nhất, nam chính Lục Lâm Thành được nằm trong danh sách đề cử Thị Đế, nữ chính Lương Yên được đề cử Thị Hậu.

Ngoại trừ bộ phim “Tiên Quân động lòng người” ra thì Lương Yên còn được đề cử trong một hạng mục khác nữa, chính là nhân vật nữ bác sĩ thực tập trong bộ phim “Nhân tâm” trước đó đã giúp cô nằm trong danh sách đề cử nữ diễn viên phụ xuất sắc nhất.

Trong trong sự kiện đi thăm đở, nam nữ nhân vật chính trong “Tiên Quân động lòng người” là Lục Lâm Thành và Lương Yên dĩ nhiên sẽ phải đi cùng nhau rồi.

Kể từ khi hai người tuyên bố tái hợp lại, “Cặp vợ chồng năm phút” đã được thăng cấp thành cp quốc dân, trong buổi họp báo công bố phát sóng “Tiên Quân động lòng người” lần trước vì Lương Yên xảy ra tai nạn giao thông trên đường đi nên không thể bắt đầu như mong muốn, sự kiện thăm đở lần này chính là lần đầu tiên hai người cùng nhau xuất hiện công khai trước công chúng.

Toàn bộ hành trình của buổi thăm đở Thiên Hoa Awards sẽ được phát sóng trực tiếp đầy đủ, dưới sự mong chờ của tất cả mọi người đang có mặt trong buổi lễ trao giải này, nam nữ chính của “Tiên Quân động lòng người” chính thức xuất hiện trên thăm đở.

Ống kính máy quay quét từ trên xuống dưới cho đến toàn thân.

Lần đầu tiên Lục Lâm Thành xuất hiện trước mặt công chúng kể từ

khi thông báo mình sẽ tạm nghỉ ngơi để tham gia vào khóa học bồi dưỡng đạo diễn, anh mặc một bộ âu phục màu đen lịch lãm sang trọng, còn bên cạnh anh, Lương Yên trong bộ lễ phục màu trắng dài đến đầu gối phối hợp với giày xăng đan gót nhỏ, xinh đẹp và quyến rũ tựa như nàng Tiểu yêu nữ trong phim vậy.

Lương Yên nhẹ nhàng khoác tay lên cánh tay Lục Lâm Thành, nhìn thấy tất cả ống kính máy ảnh máy quay phim đều đang tập trung về phía hai người bọn họ, nghe tiếng tanh tách không ngừng vang lên của ánh đèn flash, trong lòng cô bỗng nhiên cảm thấy hơi căng thẳng.

Lúc đầu cô không muốn cùng nhau đi như thế này, hai người cứ “đường ai nấy đi” thì tốt hơn, kết quả Lục Lâm Thành như thể đã biết cô đang nghĩ gì trong đầu, giải thích bọn họ không phải dùng quan hệ người yêu để cùng đi thăm đố mà với tư cách là nam nữ chính trong “Tiên Quân động lòng người”.

Lương Yên nghĩ lại cũng cảm thấy vô cùng có lý, nếu như cả hai nam nữ chính trong một phim nào đó đều có mặt ở chỗ này chắc chắn cũng sẽ đi thăm đố cùng nhau, bây giờ hai người bọn họ tách ra thì lại có vẻ như đang làm một chuyện gì đó hơi cá biệt.

Lương Yên hít một hơi, khoác cánh tay Lục Lâm Thành, sau đó chậm rãi đi về phía ống kính máy ảnh đen ngịt của các phóng viên trước mắt.

Vừa bước chân lên thăm đố, hai người dừng lại khoảng chừng hai giây rồi mới bắt đầu đi về phía trước, lúc này, không biết có một người nào đó trong đám đông phóng viên đột nhiên hô lên một câu: “Lương Yên, đi chậm một chút thôi nhé!”

Tất cả mọi người đang có mặt ở đây lập tức bật cười.

Lương Yên: "..."

Cảnh tượng cô đi thăm đồ quá nhanh cuối cùng lại bị người của ban tổ chức kéo về đi lại một lần nữa trong đêm từ thiện “Duyệt tú” lần trước đã nổi tiếng như thế này rồi sao?

Lục Lâm Thành nghe thấy cũng cong môi mỉm cười.

Bộ lễ phục Lương Yên mặc trên người hôm nay là do chính tay anh lựa chọn, đảm bảo những chỗ không nên nhìn ai cũng không thể nhìn được.

Sau tiếng cười này, bầu không khí trong hội trường lập tức thả lỏng thoải mái hơn không ít, Lương Yên cũng không khẩn trương căng thẳng như lúc đầu nữa, khoác tay Lục Lâm Thành cùng anh đi trên thảm đỏ.

Bởi vì thứ tự của hai người gần như cuối cùng nên từ khi bắt đầu bước ra thăm đồ cho đến lúc kết thúc chỉ còn lại bọn họ, một người mặc âu phục màu đen, một người váy trắng tinh khôi, đạo diễn ghi hình cho hai người những cảnh quay trọn vẹn nhất, các fan hâm mộ vẫn một mực chờ mong được được nhìn thấy cặp cp quốc dân sánh bước cùng nhau vui mừng phấn khích đến bật khóc:

[Hu hu hu rất giống như đang kết hôn, rất giống như đang kết hôn.]

[Tôi mặc kệ, đây chính xác là đang tiến vào hội trường hôn lễ! Hôn lễ!]

[Lúc nào hai người mới phục hôn vậy, bình thường cũng không phát đường cho chúng tôi, hai người có cần phải giấu kỹ thế không?]

[Mẹ ơi, đây là hình tượng tình yêu tuyệt mỹ thần tiên gì vậy, ghen tị quá đi mất, tôi ghen tị quá đi mất!]

[Con của bọn họ sẽ đẹp đến nhường nào nhỉ, cầu xin hai người nhanh nhanh phục hôn rồi sinh con đi!]

.....

Hai người đi đến trước sân khấu của ban tổ chức ký tên, sau đó đứng yên, các nhiếp ảnh gia và phóng viên bên dưới lại giơ máy ảnh không ngừng chụp.

"Hôn một cái!"

"Ôm một cái!"

Ngoài sân lại có người ồn ào hét lớn.

Đáng tiếc hai người vẫn không hề bị dao động, nghiêm túc đứng đó để giới truyền thông chụp ảnh, không chịu làm thêm bất cứ hành động nào thân mật hơn nữa.

Mãi cho đến khi đã ở phía sau hậu trường, Lương Yên mới rút cánh tay đang khoác trên tay Lục Lâm Thành ra, xoa xoa khuôn mặt cười đến cứng đờ của mình.

Bọn họ đã đoán được sẽ có người ồn ào cái gì mà hôn một cái ôm một cái cho nên đã sớm giao ước xong đến lúc đó cứ làm như không nghe thấy là được.

Chỗ ngồi của hai người được sắp xếp kề sát bên cạnh nhau, Lục Lâm Thành nắm tay Lương Yên ngồi xuống.

Trong lễ trao giải đêm nay có những hạng mục khiến người ta hồi hộp căng thẳng chờ đợi, đồng thời cũng có hạng mục mà ai ai đã biết được câu trả lời cuối cùng, ví dụ như phim truyền hình xuất sắc nhất và Thị Đế gần như đã khóa chặt trên "Tiên Quân động lòng người" và Lục Lâm Thành, nhưng các giải thưởng khác cũng rất đáng được mong chờ.

Theo buổi lễ trao giải được tiến hành, các hạng mục lớn nhỏ từng cái từng cái cũng được công bố.

Quả nhiên không ngoài dự đoán, “Tiên Quân động lòng người” nhận được bộ phim truyền hình xuất sắc nhất, cúp Thị đế cũng được vị Ảnh đế lừng danh nhận thưởng không chùn tay, lần sân sang mảng truyền hình nhưng không kém phần nổi bật- Lục Lâm Thành bỏ vào trong túi mình.

Còn về giải thưởng Thị hậu...

Lúc nhìn thấy khách mời trao giải bước lên sân khấu tuyên bố kết quả, Lương Yên vẫn cảm thấy hơi khấn trương, dấu biết khả năng mình giành được giải thưởng là cực kỳ nhỏ.

Bởi vì nếu như cô lại nhận được cúp Thị hậu danh giá này nữa thì đoàn làm phim “Tiên Quân động lòng người” đã ôm đồm tất cả ba giải thưởng nặng ký nhất của lễ trao giải này, dù sao đi chăng nữa cũng không thể nào biện minh nổi, hai là cạnh tranh chiếc cúp Thị hậu lần này không là nghệ sĩ lão làng trong giới giải trí thì cũng là diễn viên nổi danh với kỹ năng diễn xuất vững vàng, chắc chắn không thể đến lượt một hậu bối như cô.

Quả nhiên, chủ nhân của chiếc cúp Thị hậu Thiên Hoa là một người khác.

Khi Lục Lâm Thành nghe kết quả được công bố, anh nhẹ nhàng nhéo nhéo đầu ngón tay của Lương Yên như thể đang an ủi cô đừng thất vọng.

Hai người đều đang ngồi ngay ngắn nghiêm túc nhìn lên sân khấu, thậm chí ngay cả một ánh mắt trao đổi tương tác với nhau cũng không có.

Lương Yên đã sớm đoán được kết quả sẽ như thế này nên không hề thất vọng chút nào, ngược lại còn dùng ngón tay cào cào vào lòng bàn tay Lục Lâm Thành.

Nhưng mà chuyến đi này của Lương Yên cũng không phải hoàn toàn không có thu hoạch gì, nhờ vào nhân vật bác sĩ thực tập trong bộ phim “Nhân Tâm” cô đã giành được giải thưởng Nữ diễn viên phụ xuất sắc nhất.

Lúc Lương Yên nghe thấy Nữ diễn viên phụ xuất sắc nhất là mình trong lòng bắt đầu trở nên kích động không thôi.

Kể từ khi ra mắt cho đến nay, ngay cả một “giải thưởng chim trĩ* cô cũng chưa từng được nhận, hai bộ phim dở tệ mà cô tham gia sau khi kết hôn với Lục Lâm Thành cũng bị đưa ra làm trò cười trong suốt hai năm trời. Bây giờ sự nghiệp diễn xuất cuối cùng đã dần dần đi vào quỹ đạo, Thiên Hoa Awards là một trong những lễ trao giải uy tín nặng ký nhất trong làng phim truyền hình, đối với cô mà nói giải Nữ diễn viên phụ xuất sắc nhất đã là một sự khắc định vô cùng to lớn cho kỹ năng diễn xuất của bản thân mình rồi.

(*Giải thưởng chim trĩ: Là giải thưởng chỉ mang tính chất “trao cho có” không hề có giá trị về mặt chuyên môn.)

Lương Yên đứng dậy bước lên sân khấu, trong khoảnh khắc cầm lấy chiếc cúp Nữ diễn viên xuất sắc nhất trong tay vị khách mời trao giải, tâm trạng kích động phấn khích trong lòng cô bỗng nhiên trào dâng lên đến đỉnh điểm.

"Tôi," Lương Yên cầm chiếc cúp của mình đến gần trước micro, giọng nói đã bắt đầu hơi run rẩy: "Cảm ơn mọi người."

Cô nói cảm ơn mọi người xong, nghẹn ngào một chút, vành mắt đỏ bừng lên trông thấy, cúi đầu điều chỉnh lại cảm xúc mới tiếp tục phát biểu cảm nghĩ khi nhận được giải thưởng này.

Trong lúc phát biểu nhiều lần giọng nói cô run rẩy không thôi, tâm trạng kích động thể hiện rõ trên khuôn mặt, tựa như chiếc cúp cô đang cầm trong tay không phải là giải Nữ diễn viên phụ xuất sắc nhất của Thiên Hoa Awards mà chính là Nữ diễn viên chính xuất sắc

nhất của giải Oscar vậy.

Các fan Lương Yên luôn theo dõi buổi phát sóng trực tiếp vẫn còn đang cảm thấy hơi thất vọng vì cô không nhận được giải Nữ diễn viên chính xuất sắc nhất, nhưng khi nhìn thấy Lương Yên giành được giải Nữ diễn viên phụ xuất sắc nhất mà cũng kích động đến mức thành ra như này, lập tức bật cười.

[Ha ha ha ha ha Lương Anh Tuấn nhà tôi có thể biến cảm giác nhận được giải Nữ diễn viên phụ xuất sắc nhất thành Nữ diễn viên chính xuất sắc nhất, đáng yêu quá đi!]

[Đó là vì trước kia Lương Yên đã gặp phải không ít khó khăn trắc trở trên con đường phát triển sự nghiệp của mình, bị bôi đen rồi lại bị chế giễu mắng mỏ như vậy, bây giờ cuối cùng cũng giành được giải thưởng quan trọng thế này tất nhiên sẽ phải kích động rồi.]

[Hu hu hu đây mới là giải thưởng đầu tiên của Lương Anh Tuấn thôi, Anh Tuấn cố lên! Sau này chị sẽ nhận được nhiều hơn nữa!]

[Yên Yên xuất sắc nhất! Chúc mừng Yên Yên!]

....

Chiếc cúp Thị đế của Lục Lâm Thành sớm đã giao lại cho trợ lý cất giữ rồi nhưng còn Lương Yên suốt cả dọc đường về nhà vẫn cứ ôm khư khư lấy cúp Nữ diễn viên phụ xuất sắc nhất của mình không chịu buông tay.

Lục Lâm Thành nhìn người phụ nữ vẫn không ngừng ngắm nghía chiếc cúp trong tay mình, bất đắc dĩ cười cười.

Trong thư phòng căn hộ của bọn họ có một kệ tủ trưng bày chứa đầy tất cả các cúp và giấy chứng nhận Lục Lâm Thành đã giành được trong sự nghiệp từ khi xuất đạo cho đến nay. Mỗi lần Lương Yên đi vào thư phòng đều vô cùng ghen tị, cuối cùng hôm nay cô

cũng có một thứ để bỏ vào rồi.

Lương Yên vừa về đến nhà đã chạy thẳng đến kệ tủ trưng bày, cô mở cửa tủ ra, tìm chỗ đặt cho chiếc cúp của mình.

Nên đặt ở đâu được nhỉ?

Tất nhiên là phải đặt ở vị trí trung tâm nhất để thấy nhất rồi.

Lương Yên nhìn thấy một đồng cúp này cúp nọ của Lục Lâm Thành, cảm thấy vô cùng chướng mắt.

Để tìm một vị trí tốt nhất cho mình, cô đã lấy tất cả các cúp ảnh đế của Lục Lâm Thành ra ngoài hết, nghiêng ngả siêu vẹo đặt dưới đất, sau đó đặt cúp của mình vào trong, nhưng sau khi bỏ vào xong lại cảm thấy không đủ, vì thế dứt khoát ngồi trên sàn nhà lạng lẽ ngấm nghĩa, nhìn vào hai chữ “Lương Yên” được khắc trên đó cười ngây ngô.

Lục Lâm Thành đi ngang qua nhìn thấy cảnh này, nhanh chóng lấy điện thoại di động ra chụp lại.

.....

Một Lục Lâm Thành ngàn năm không đăng Weibo hôm nay lại đột nhiên online đăng một bài viết.

Là một bức ảnh.

Lương Yên ngồi trên sàn nhà nhìn chiếc cúp Nữ diễn viên xuất sắc nhất của Thiên Hoa Awards cười ngây ngô, còn bên chân cô chính là những chiếc cúp ảnh đế cao quý vinh dự mà anh đã từng được nhận nghiêng đổ siêu vẹo nằm trên mặt đất giống như đồng đồng nát sắt vụn.

Chương 92

Khoảng cách lần cuối Lục Lâm Thành online Weibo đã là ba tháng trước.

Đám fan hâm mộ lúc đầu còn ghét bỏ hai người thật vất vả mới công khai quan hệ, đêm nay lần đầu tiên cùng nhau có mặt tại lễ trao giải, hành động lại không quá nhiều, ngoại trừ đi thăm đồ cực kỳ giống hôn lễ ra thì không có gì khác, không nghĩ tới bây giờ lễ trao giải đã kết thúc, Lục Lâm Thành lại đột nhiên online đăng Weibo.

Ở lễ trao giải không có đường, khuya về nhà, phát một cục đường lớn cho mọi người.

Fan hâm mộ nhìn trong Lương Yên trong ảnh ôm cúp nữ phụ của mình cười ngây ngô, lại nhìn thấy trên mặt đất cúp ảnh đế của Lục Lâm Thành bị cô đặt tùy ý, tựa hồ đã có thể tưởng tượng được, khi Lục Lâm Thành chụp tấm ảnh này ánh mắt nhìn Lương Yên ôn nhu đến cỡ nào.

Cái này mẹ nó là cái tình yêu thần tiên gì a!

【 ô ô ô ô rất ngọt, Yên Yên thật đáng yêu, Lục Lâm Thành thật sủng ái cô ấy. 】

【 có phải hay không về sau C vị ở cái tử trường bày chính là cúp nữ phụ xuất sắc nhất của Lương Anh Tuấn ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha 】

【 tưởng tượng một chút một đồng giải Ảnh Đế của trong nước và ngoài nước đi làm nền cho cái cúp nữ phụ xuất sắc nhất phim truyền hình, mẹ nó cảm giác này, quá đáng yêu đi! 】

【 Lục Lâm Thành muốn nói chỉ cần em về với anh, cúp Ảnh Đế của em có thể lấy chơi ha ha ha 】

【 mời bảo trì cái tiết tấu phát đường, đừng có ngừng! Dem chúng ta ngọt ra bệnh tiểu đường cũng không có chuyện gì! 】

【 điểm danh thường ngày thúc phục hôn quét thẻ, tích. 】

【 quét thẻ, tích. 】

. . .

Lương Yên đem cúp của mình đặt ở vị trí trung tâm bắt mắt nhất, sau đó đem mấy cái cúp loạn thất bát tao của Lục Lâm Thành đặt vào, sau đó mới không biết gì đi xem bài đăng Weibo của Lục Lâm Thành.

"Anh chụp lên em!" Lương Yên bổ nhào qua "Anh vậy mà chụp lên em!"

Lương Yên hết sức tức giận.

Cô chủ yếu cũng không phải tức giận vì Lục Lâm Thành chụp lên, mà là Lục Lâm Thành chụp cô quá ngu, chỉ là ngốc thì cũng thôi đi, còn đăng Weibo để người ở cả nước cùng xem thưởng thức đáng về ngốc nghếch vuốt ve cúp cười ngây ngô của cô.

Cô gái nào có thể chịu được ảnh xấu của mình bị bạn trai đăng lên.

Lương Yên bổ nhào qua đoạt điện thoại của Lục Lâm Thành: "Xóa bỏ!"

Lục Lâm Thành đưa di động giong về phía sau, hỏi: "Anh cảm thấy tấm hình kia thật đáng yêu."

"Đáng yêu cái đầu ngốc của anh á." Lương Yên đoạt điện thoại của Lục Lâm Thành, ấn mở Weibo, lại nhìn thấy tám hình mình cầm cúp cười ngây ngô đã lên hot search, lưu truyền toàn mạng xã hội, hiện tại xóa bỏ cũng vô ích.

Lương Yên phòng má, hàm hừ tròng Lục Lâm Thành một chút.

Lương Yên gần đây đều ở thành phố Cổ Đông quay « Trường An yêu sát », mặc dù Lục Lâm Thành thường xuyên đi thăm ban, nhưng thời gian hai người ở cùng một chỗ cũng không nhiều, đêm nay cô thật vất vả bay về thành phố B tham gia lễ trao giải mới cùng đoàn làm phim một đêm, sáng sớm ngày mai liền lại phải chạy trở về.

Thời gian cũng không còn sớm, hai người bắt đầu chuẩn bị đi ngủ.

Trước khi Lương Yên đi rửa mặt đã nói với Lục Lâm Thành đêm nay không được mưu đồ làm loạn với cô.

Sáng sớm ngày mai cô phải bay sớm, quay về thành phố Cổ Đông quay phim, đêm nay không cần giày vò, nghỉ ngơi thật tốt là quan trọng nhất.

Lục Lâm Thành thấy bộ dáng Lương Yên khó chịu nói không muốn thật muốn bật cười, sau đó liền nghĩ tới trước kia mình ở tỉnh G Lương Yên đến thăm ban mấy ngày, ban đêm cô và anh lại ngủ muộn, ngày thứ hai vẫn còn sung sức, không thấy chút vẻ mệt mỏi nào.

Lương Yên là một người siêu khỏe lại giả vờ làm người có thể lực kém.

Lục Lâm Thành lắc đầu cười, đành phải trả lời được, đêm nay không động vào em, vậy thì làm chuyện khác

Lương Yên chỉ cần Lục Lâm Thành đáp ứng đêm nay để cô ngủ

ngon giấc an tâm, việc khác cô không thêm để ý, thừa dịp Lục Lâm Thành đi rửa mặt, cô ngồi trên giường bắt đầu chơi điện thoại.

Cô lại nghĩ tới mình tấm hình cười ngây ngô kia, cầm lấy điện thoại của Lục Lâm Thành đặt ở trên tủ đầu giường, mở Weibo của anh ra, bấm chọn xóa bỏ, nhưng lại không xuống tay được.

Lương Yên nhìn khu bình luận fan hâm mộ nhảy căng hoan hô, vĩnh viễn lên miệng.

Được rồi, cô quyết định lười nhác xóa, cô không thích xem điện thoại của người khác, dù cho vân tay của cô có thể mở điện thoại của Lục Lâm Thành nhưng xưa nay cô không xem điện thoại của anh, bởi vì quá lười, nhưng hôm nay, Lương Yên nhìn thấy một bạn fan hâm mộ chúc mừng Lục Lâm Thành tái xuất Weibo sau ba tháng, đột nhiên cô cũng nổi hứng quan tâm.

Lục Lâm Thành bình thường không vào nick chính, có phải hay không cũng có một cái nick phụ.

Lương Yên ấn mở danh sách tài khoản Weibo của Lục Lâm Thành, quả nhiên phát hiện ngoại trừ nick "Lục Lâm Thành v", còn có một cái nick phụ, tên gọi. . .

"Vì Yên loảng xoảng đụng tường lớn" ?

? ? ?

Cái quỷ gì?

Lương Yên nhìn thấy cái tên tài khoản kia trong đầu toàn dấu chấm hỏi, xác nhận trong danh sách tài khoản không có cái nick phụ nào, sau đó bấm chọn vào.

So với nick chính âm u lạnh lẽo, cái nick phụ này mặc dù cũng không quá sinh động, nhưng bình quân một tuần sẽ đăng Weibo một

hai ngày, tất cả đều là chia sẻ những bài đăng liên quan tới Lương Yên.

Lương Yên xem cái tài khoản này, tất cả mọi thứ đều liên quan tới cô, tuyên phim mới, ảnh mới đẹp, đánh chiếm bảng xếp hạng, bình chọn, nghiêm nhiên đây là một nick đu idol.

Lương Yên có chút mở danh sách tìm kiếm, nick " Vì Yên loảng xoảng đụng tường lớn " đang là thành viên của "Nanh Sói căn cứ 2".

Lương Yên sau khi xem xong càng mơ hồ.

Lục Lâm Thành, lại dùng nick phụ đu idol, mà người được đu chính là cô?

Anh còn trà trộn vào nhóm Nanh Sói của cô?

Lương Yên đột nhiên có một loại cảm giác mình ngủ với fan hâm mộ.

Lục Lâm Thành tắm rửa xong ra, liền thấy Lương Yên ngồi ở trên giường, nhìn anh, biểu lộ trên mặt một lời khó nói hết.

"Thế nào?" Lục Lâm Thành hỏi.

Lương Yên giờ điện thoại của Lục Lâm Thành lên : "Cái này nick 'Vì Yên loảng xoảng đụng tường lớn' là nick phụ của anh sao?"

Lục Lâm Thành: "... . . ."

Lần trước anh xin vào " Nanh Sói căn cứ" bị quản lí từ chối nói "Anh ngay cả Lương Yên hát cũng không dám nghe còn không biết xấu hổ nói thích Yên Yên" anh đã phải suy nghĩ nửa ngày

Cuối cùng thật vất vả mới được chấp nhận, nhìn fans Lương Yên ở trong đó nói chuyện phiếm.

Nhóm fans bình thường đều sẽ bố trí nhiệm vụ, bỏ phiếu các bảng xếp hạng, Lục Lâm Thành vì để không bị đá ra khỏi "Nanh Sói căn cứ", thế là bắt đầu làm cày nhiệm vụ, ngay cả ảnh avatar hiện tại và tên, đều xem theo nhóm fans thống nhất đổi —— ảnh avatar dùng ảnh đẹp tốt nhất của Yên Yên, tên phải thể hiện rõ là fan hâm mộ của Yên Yên.

Càng về sau anh làm nhiệm vụ càng thuận phục, fans Lương Yên phân nhiệm vụ rất ít, ngoại trừ lâu lâu đi bỏ phiếu bình chọn, mỗi tuần chia sẻ hai bài Weibo liên quan đến Lương Yên là được.

Lương Yên không nghĩ tới sẽ còn có chuyện này.

Vì cái gì đột nhiên có một loại cảm giác đây là chuyện tình của nữ MC gọi cảm và thổ hào nào tàn.

Lục Lâm Thành nói xong, nhú mày: "Nick phụ của em đâu? Có liên quan đến anh không? Cho anh xem một chút."

"Em không cho anh xem đâu." Lương Yên lập tức đem điện thoại di động của mình giấu ở phía sau, cô không muốn cho Lục Lâm Thành xem nick phụ của mình nguyên nhân cũng không phải bởi vì nội dung cô đăng, nick phụ của cô chỉ chia sẻ mấy đoạn ngắn tiết mục giải trí mà thôi, còn lại không có gì cả, chủ yếu là bởi vì tên của nick phụ cô.

"Ma Tiên bảo lão đại" thì trình độ xấu hổ so với "Vì Yên loảng xoảng dựng tường lớn" không kém cạnh nhau lắm, mấu chốt là số lần đổi tên năm nay đã sử dụng hết, căn bản không đổi được.

Lục Lâm Thành đưa tay lấy điện thoại của Lương Yên, Lương Yên lập tức cầm di động né tránh, hai người một tới hai đi náo loạn một hồi, Lương Yên chạy vào trong ngực Lục Lâm Thành, một bên thở phì phò một bên ngẩng đầu nhìn anh

Lục Lâm Thành không đi tìm điện thoại của Lương Yên nữa, mà đang nhìn Lương Yên ở trong ngực anh, cúi đầu hôn xuống.

Lương Yên ngẩng đầu đáp lại, thời gian anh hôn rất dài, Lương Yên bị hôn đến chóng mặt, chỉ cảm thấy ngón áp út tay trái hình như hơi lạnh lạnh.

Hai người dính nhau một hồi lâu mới tách ra.

Lương Yên lúc này mới cúi đầu nhìn ngón áp út tay trái của mình.

Trùng mắt.

Nhấn kim cương!

Mà lại là viên kim cương thật lớn!

Anh lúc nào đeo cho cô vậy!

Lục Lâm Thành nhìn Lương Yên cúi đầu trùng nhấn kim cương, đưa tay vuốt ve tai cô, thấp giọng nói: "Lương Yên, chúng ta kết hôn có được hay không."

Lương Yên một mực nhìn nhấn kim cương trên ngón vô danh ka hỏi: "Máy carat?"

Lục Lâm Thành sửng sốt một chút, không nghĩ tới Lương Yên không phải đồng ý lời cầu hôn của anh mà lại hỏi trước cái này, vẫn trả lời: "Mười ba."

Viên kim cương này hai năm trước anh đã chuẩn bị.

Anh ra nước ngoài tham gia lễ trao giải, nghĩ đến hai người chỉ mới lĩnh chứng vội vàng, nhấn cưới hình cưới còn chưa có, liền ở nước ngoài mua viên kim cương này, lúc đầu nghĩ trở về sẽ cho cô, kết quả trở về mọi thứ đều thay đổi.

Viên kim cương này vẫn được giữ lại cho tới ngày hôm nay mới được mang trên ngón tay của chủ nhân nó.

Lục Lâm Thành thấy Lương Yên không có phản ứng gì, lại nói một lần: "Lương Yên, chúng ta kết hôn có được hay không."

Lương Yên một tay vuốt ve mặt kim cương cứng rắn trên ngón tay, ngẩng đầu nhìn anh.

Kim cương không chỉ nhìn vào số carat, mà độ trong suốt của kim cương cũng rất quan trọng, viên kim cương trên ngón tay cô, dù cho cô đối với trang sức hiểu rõ có hạn, nhưng cũng biết có giá trị không nhỏ.

Lương Yên đối diện với đôi mắt chân thành tha thiết của Lục Lâm Thành, cắn cắn môi, giống như là đang quyết định chuyện gì đó, mặc dù có chút không nỡ, nhưng vẫn đem viên kim cương chiếu lấp lánh từ trên ngón tay của mình xuống, đặt vào trong tay Lục Lâm Thành: "Trả cho anh."

Lục Lâm Thành nhìn chiếc nhẫn trong tay anh, lại nhìn cô một cái, hơi kinh ngạc.

Lương Yên trống trống má, nói: "Em. . . Còn chưa muốn gả."

Mặc dù bây giờ hai người ở cùng một chỗ, kỳ thật so với kết hôn thì không khác biệt lắm, nhưng để cho hai người phi pháp ở chung biến hợp pháp chuyện này, cô vẫn có một chút kháng cự.

Cô không phải là không thích viên kim cương lấp loè tỏa sáng này, càng không phải là không thích Lục Lâm Thành, mà là cảm thấy nên để anh chờ một chút.

Có lẽ là bởi vì đã qua một lần cưới, mặc dù bây giờ vẫn là cùng một người, nhưng Lương Yên đối với việc tái hôn này, rất là thận trọng.

Trước đó kia trải qua hai năm lạnh lẽo lãnh, cô vẫn còn nhớ rõ.

Cô lôi kéo vạt áo ngủ của Lục Lâm Thành: "Chờ một khoảng thời gian nữa có được hay không."

Lục Lâm Thành: "Muốn chờ bao lâu."

Lương Yên lắc đầu: "Em cũng không biết." Cô nhìn Lục Lâm Thành tựa hồ có chút mơ hồ, lập tức nói bổ sung, "Ài cái kia, anh cũng không cần nhứt chí không nên tùy tiện từ bỏ nha, thử nhiều cách cầu hôn thì mới cưới, không thể chỉ một lần em liền đồng ý."

"Còn có, cầu hôn phải có sáng tạo một chút, quỳ một gối tặng hoa hồng gì đó, anh đêm nay cũng quá đơn giản rồi."

Lục Lâm Thành nghe cô nói thì cười, đem chiếc nhẫn nhét vào túi áo ngủ, đưa tay đem người ôm vào trong ngực, nói: "Được."

Lương Yên rất vui vẻ Lục Lâm Thành không bởi vì cô cự tuyệt lời cầu hôn mà tức giận, mà cô lại giống như con gấu koala nằm sấp trên người Lục Lâm Thành, đêm nay hai người đã bàn xong là chỉ đi ngủ, cho nên yên tâm ở trên người anh lớn mật sờ mó lung tung, đột nhiên mò tới một đồ vật thô cứng bên trong túi áo ngủ của anh không phải là chiếc nhẫn mà giống như là tấm thẻ gì đó.

Lương Yên có chút đứng dậy, tò mò đưa tay vào túi áo của anh: "Anh để gì vậy?"

Lương Yên từ trong túi áo Lục Lâm Thành móc ra mấy tấm thẻ ngân hàng.

Cô cầm thẻ cau mày hỏi: "Trong áo ngủ anh để thẻ ngân hàng làm gì?"

Lục Lâm Thành ôm Lương Yên, nhìn mấy tấm thẻ: "Tất cả thẻ ngân

hàng của anh, tất cả tiền đều ở bên trong, lúc đầu chuẩn bị đêm nay cầu hôn thành công liền đưa cho em, hiện tại xem ra sẽ giống như chiếc nhẫn này, không đưa đi được"

Nắm trong tay toàn bộ gia sản của lấy Lục Lâm Thành, Lương Yên thốt lên: "... . . . Trời."

Lương Yên mười phần đau lòng nhức óc:

"Anh nếu sớm lấy ra, nói không chừng em liền gả."

Tác giả có lời muốn nói: Ngày mai sẽ hoàn chính văn, sau đó bắt đầu viết phiên ngoại nha.

Chương 93

Vì vậy trong những ngày tiếp theo, bất kể fan hâm mộ bên ngoài hay bạn bè thúc giục như thế nào, cặp đôi chồng cũ vợ cũ Lục Lâm Thành và Lương Yên vẫn đương nhiên chức vụ cp quốc dân của ngành giải trí, phảng phất như hai người còn chưa có ý định kết hôn.

Kể cả chủ đề #Hôm nay Lục Lâm Thành đã ly hôn chưa?# đã từng nổi tiếng hai năm trước rồi sau đó được đổi thành #Hôm nay Lục Lâm Thành và Lương Yên đã phục hôn chưa?# cũng được fan hâm mộ đẩy lên bảng hot search một lần nữa, năm xưa mỗi ngày có bao nhiêu người từng đến ký tên ủng hộ chờ ly hôn thì hiện tại cũng có bấy nhiêu người ngày ngày vào ký tên chờ phục hôn.

Bây giờ, những giọt lệ đọng lại nơi khóe mắt lúc thúc giục phục hôn đều là minh chứng cho thấy hồi đó bọn họ nào bị úng nước mới thúc giục hai người ly hôn.

** **

Nửa năm sau, trong phim trường của một bộ phim mới mà Lương Yên đang tham gia, Bành Bành nhanh chóng đi vào chủ đề #Hôm nay Lục Lâm Thành và Lương Yên đã phục hôn chưa?# để ký tên, sau đó ngẩng đầu lên khỏi màn hình điện thoại nhìn ông chủ Lương Yên đang nghiêm túc đọc lời thoại bên cạnh mình.

Bành Bành bĩu môi thật cao.

Ông chủ và bà chủ vẫn còn chưa tái hôn, nguyên nhân trong đó chủ yếu là do ông chủ của cô, cũng chính là Lương Yên vẫn luôn tỏ ra không có hứng thú gì với việc kết hôn cả.

Bà chủ tức là Lục Lâm Thành cũng đã quỳ xuống cầu hôn rất nhiều lần, đủ các loại cầu hôn lãng mạn theo khuôn sáo cũ hay sáng tạo gì đó đều đã đưa ra dùng, mặc dù trong lòng ông chủ xúc động không thôi nhưng cuối cùng vẫn mở miệng từ chối.

Thực sự sốt ruột chết người lắm rồi.

Ông chủ à, rốt cuộc chị có biết nếu như chị không gả, trên đời này có biết bao nhiêu cô gái muốn thay chị gả cho Lục Lâm Thành không vậy?

Bên kia nhân viên đã dàn dựng bối cảnh xong, đạo diễn đang cầm chiếc loa nhỏ nhắc nhở mọi người bắt đầu làm việc, Lương Yên ngẩng đầu lên từ trong cuốn kịch bản trước mặt, đứng dậy đi đến đó.

Bành Bành vội vàng đi theo sau.

Lương Yên hiện đang quay một bộ phim truyền hình hiện đại, nội dung câu chuyện kể về hành trình của những người trẻ tuổi trên con đường xây dựng sự nghiệp. Trong phim cô đóng vai một tân binh mới bắt đầu công việc và cố gắng phấn đấu trở thành một người phụ nữ mạnh mẽ nơi chốn công sở, địa điểm quay phim nằm ngay ở thành phố B cho nên mỗi ngày sau khi kết thúc công việc có thể về nhà.

Một bộ phim truyền hình hiện đại, quá trình quay phim cũng khá thoải mái dễ dàng.

Hôm nay kết thúc công việc sớm, đạo diễn vừa hô kết thúc Lương Yên và Bành Bành đã lập tức chạy về phòng trang điểm thu dọn đồ đạc của mình vội vàng rời đi.

Nhân viên trang điểm trong phòng trang điểm nhìn thấy dáng vẻ này của Lương Yên, cười hỏi: “Có việc gì gấp sao mà em vội vội vàng

vàng thế?”

Lương Yên cười cười gật đầu: “Tối nay em có chút chuyện ạ.”

“VẬY sao.” Nhân viên trang điểm cũng không hỏi nhiều, “Đúng rồi, có phải phim mới có vị kia nhà em tối nay ra rạp không, cuối tuần này chị cũng chuẩn bị đi xem đấy!”

Lúc Lương Yên nghe được mấy chữ “Vị kia nhà em” vẫn còn cảm thấy hơi xấu hổ: “Vâng, tối nay ra rạp ạ, cảm ơn chị đã ủng hộ.”

Hai người chỉ nói chuyện hàn huyên với nhau mấy câu, Lương Yên tranh thủ thời gian rời đi.

Chạy thẳng đến một rạp chiếu phim trong thành phố.

Hôm nay là ngày bộ phim mới “Vô địch” của Lục Lâm Thành ra mắt ở các rạp chiếu phim trên toàn quốc, Lương Yên đã xoa tay chờ đợi rất lâu rồi, lúc trước cô chạy đến tỉnh G chúc mừng sinh nhật Lục Lâm Thành cũng là khoảng thời gian anh đang quay bộ phim này. Mặc dù Lục Lâm Thành đã ngỏ lời có thể mở cửa sau cho cô để cô xem trước nhưng Lương Yên đắn đo suy nghĩ một chút vẫn quyết định kiềm chế không xem, xem phim trước thì sao có thể có cảm giác như lúc nó phát hành ngồi trong rạp chiếu phim nhìn lên màn hình lớn được chứ.

Lương Yên chạy đến rạp chiếu phim, đập vào mắt chính là poster cực lớn của bộ phim “Vô địch” đặt bên ngoài, trong đại sảnh còn bày biện rất nhiều giỏ hoa mà người hâm mộ đến tặng chúc mừng.

Chiều ngày hôm nay buổi lễ ra mắt bộ phim “Vô địch” cũng được tổ chức tại chính rạp chiếu phim này.

Lục Lâm Thành gửi cho Lương Yên một tin nhắn Wechat, nói anh đang ở phòng nghỉ phía sau hậu trường chờ cô.

Sau khi buổi lễ ra mắt vào buổi chiều kết thúc, đạo diễn và các diễn viên khác đều rời đi, chỉ có một mình Lục Lâm Thành ở lại đây chờ cô xong công việc, rồi buổi tối sẽ cùng cô xem phim.

Lương Yên đọc được tin nhắn Wechat mím môi cười trộm.

Được nam diễn viên chính ngồi bên cạnh cùng xem phim với mình, đây thật cuộc là phúc lợi thần tiên dành cho fan hâm mộ gì thế này.

Lương Yên đi đến phòng nghỉ ngơi ở phía sau hậu trường tìm Lục Lâm Thành, anh đã thay xong quần áo, hai người đều ăn mặc vô cùng giản dị khiêm tốn, theo thường lệ chờ đến khi tắt cả ánh đèn trong phòng rạp tắt hết rồi mới tay trong tay mò mẫn đi vào.

Hai người ngồi ở gần chót phía sau, tắt cả các ghế trong phòng đều đã được ngồi kín chỗ.

Bộ phim đã được bắt đầu, Lương Yên cầm lấy ly nước trái cây Lục Lâm Thành đưa đến uống một hớp, trong đầu chợt nhớ lại cái kết của “Ám dạ hành” đã từng khiến cô ám ảnh đau lòng không nguôi trước đó, tự nhủ nhất định phải chuẩn bị sẵn sàng tâm lý thật tốt, vỗ cánh tay Lục Lâm Thành hỏi: “Này, lần này kết thúc bộ phim anh có chết nữa không?”

Lục Lâm Thành thuận thế nắm chặt tay Lương Yên, cười cười: “Yên tâm, không chết đâu.”

“Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi.” Lương Yên dịch dịch người ngồi với tư thế thoải mái nhất, tập trung tinh thần nhìn vào màn hình rộng trước mắt.

Bộ phim “Vô địch” được lấy bối cảnh trong thời kỳ kháng chiến chống Nhật, nhân vật Cố Kỳ Hoàn do Lục Lâm Thành thủ vai vốn dĩ là quý công tử trong xã hội thượng lưu Thượng Hải lúc bấy giờ, là một thanh niên tuổi trẻ tài cao, được đi du học ở nước Mỹ. Sau khi trở về nhìn thấy tổ quốc mình liên tục thất bại dưới gót sắt của quân

thù, vụ thảm sát Nam Kinh là nỗi khiếp sợ của toàn thế giới, những hình ảnh ấy đã chạm đến tận sâu trong tâm khảm người con yêu nước Cổ Kỳ Hoàn. Vì thế bất chấp sự phản đối của gia đình, anh dứt khoát gia nhập vào quân đội để báo đáp nước nhà, bởi vì có văn hóa học có học thức nên rất được trọng dụng, nhanh chóng thăng chức lên làm Đại đội trưởng, nhưng cũng vì thiếu sót kinh nghiệm thực chiến, hơn nữa còn có xuất thân tử là một cậu ấm con nhà giàu nên bị một số người trong quân đội không ưa mình.

Trùng hợp lúc này chiến sự nơi tuyến tuyến đang vô cùng cấp bách, lực lượng không quân sắc bén hùng mạnh của quân Nhật tưởng chừng như không có gì địch nổi trên chiến trường đã khiến quân ta liên tục bại trận. Trong một lần tình cờ, Cổ Kỳ Hoàn chỉ huy đại đội đã bất ngờ phát hiện ra căn cứ không quân của địch, vì thế đối mặt với hiểm nguy không chùn bước nhận lệnh đi đánh lên căn cứ không quân của quân Nhật. Vốn dĩ Cổ Kỳ Hoàn đã lên kế hoạch vô cùng chu toàn nhưng không thể ngờ rằng lực lượng pháo binh của địch thực sự quá mạnh, một đám nam nhi mang trong mình ý chí sục sôi bảo vệ tổ quốc cam tâm tình nguyện dâng hiến nhiệt huyết tuổi trẻ thậm chí cả sinh mạng của mình trong chiến dịch lần này, nhiều lần vượt qua ranh giới mỏng manh giữa sự sống và cái chết, cuối cùng Cổ Kỳ Hoàn cùng với những đồng đội cũng đã thành công hoàn thành nhiệm vụ được giao. Từ một vị công tử nhà giàu vẫn chưa thể thoát khỏi hơi thở tác phong cao quý sang trọng trải qua cuộc chiến lần này rồi cuộc cũng trưởng thành trở thành một vị quân nhân ý chí sắt đá và giàu lòng hi sinh, kể từ đó, anh nguyện vì quốc gia ném đầu lâu vấy nhiệt huyết, cống hiến cả cuộc đời cho tổ quốc yêu dấu.

Những bộ phim đề tài lịch sử chiến tranh như thế này thực ra cũng không hề được ưa chuộng lắm trên thị trường điện ảnh ngày nay, nghe nói Lục Lâm Thành tham gia vào bộ phim này đơn giản chỉ vì muốn hoàn thành giấc mộng trở thành một người lính của mình.

Thời lượng phim không dài, tổng cộng chỉ chừng một trăm phút, có những phân đoạn về tình thân ruột thịt về gia đình nhẹ nhàng tinh tế,

đồng thời cũng có những cảnh quay thể hiện sự khốc liệt đau thương nặng nề của chiến tranh.

Một Cố đại thiếu gia vốn dĩ được sống trong cảnh xa hoa nhà cao cửa rộng, ra vào trong các bữa tiệc tùng xã giao sang trọng, được các thiếu nữ thầm mến trong xã hội thượng lưu cuối cùng lại khoác trên mình bộ quân trang đẫm máu, khuôn mặt đầy bụi đất và khói lửa chiến tranh, lăn lộn trong làn mưa bom bão đạn của quân thù,.

Phân cảnh cuối cùng của bộ phim là hình ảnh Cố Kỳ Hoàn sau cuộc chiến tránh ác liệt trôi qua, trên mặt anh vẫn còn mang theo vết thương chưa lành, mặc quân trang ngồi dưới ngọn đèn dầu lay lắt, viết từng lá thư nhà cho những đồng đội của mình.

Cố Kỳ Hoàn là người có học thức, chữ viết tay ngay ngắn thẳng đẹp, anh đã từng đồng ý với rất nhiều chiến sĩ phải rời xa quê hương lên đường làm nhiệm vụ rằng đợi đến lúc rảnh rỗi sẽ giúp họ viết thư gửi về nhà, nhưng chẳng ai có thể ngờ cuối cùng khi có thời gian rảnh rỗi thì những chiến hữu lúc trước đã từng để anh giúp họ viết thư nhà ấy phần lớn đã không còn trên thế gian này.

Ngọn đèn dầu vẫn còn cháy mãi, những bức thư nhà của Cố Kỳ Hoàn từng cái từng cái vẫn được viết không ngừng.

Lương Yên không ngờ rằng cuối cùng mình vẫn bật khóc.

Lần trước là vì cái chết của Lâm Tu, lần này Cố Kỳ Hoàn không chết nhưng cô lại khóc vì những chiến sĩ đã hi sinh quên mình trong phim, vì những người anh hùng đã dâng hiến sinh mạng trong thời kỳ khoáng chiến năm xưa cho hòa bình của tổ quốc ngày nay.

Tất cả các anh ấy là con của ai, là cha của ai, là chồng của ai, hi sinh cả tính mạng mình để đổi lấy cuộc sống hòa bình cho các thế hệ mai sau.

Lục Lâm Thành móc khăn giấy đã sớm chuẩn bị sẵn cho Lương Yên

lau nước mắt, vẫn như lúc trước nắm chặt tay cô ra khỏi rạp chiếu phim trước khi tắt cả ánh đèn trong phòng được bật lên.

Lúc trước Lục Lâm Thành đã cho cô xem một bức ảnh sau khi anh đã hóa trang xong, người đàn ông trong hình mặc bộ quân trang chỉnh tề, vẻ mặt tràn đầy khí chất cao quý nho nhã lịch sự, khi ấy cô còn hung hăng liếm màn hình khen đẹp trai. Nhưng hôm nay xem phim xong cô mới phát hiện ra rằng một Lục Lâm Thành với bộ quân trang rách rưới đầm máu, mặt mày đầy bùn cát bụi đất, dáng vẻ bất lực nhìn đồng đội từng người từng người ngã xuống, hốc mắt rừng rưng gào thét lúc xả súng về quân địch trong phim mới là đẹp trai nhất.

Lục Lâm Thành vừa mới cắm chìa khóa xe vào ổ đã thấy Lương Yên đột nhiên nhào đến, ôm chặt lấy eo anh, vùi mặt vào trong ngực.

Lục Lâm Thành nhẹ nhàng vỗ vỗ vào lưng Lương Yên: “Lần này không có phúc lợi dành cho fan hâm mộ nữa đâu.”

Lần trước Lâm Tu trong “Ám dạ hành” đã chết, còn lần này Cố Kỳ Hoàn trong “Vô địch” không chết cho nên anh cũng không thể phân phát phúc lợi dành cho fan hâm mộ được.

Lương Yên cọ cọ đầu trước ngực anh, lẩm bẩm nói: “Lục Lâm Thành, sau này em sẽ không xem phim của anh nữa đâu.”

Bởi vì càng xem càng lún sâu, cuối cùng lại không thể leo ra khỏi chiếc hố sâu hun hút như anh được.

Không hề bất ngờ, bộ phim mới “Vô địch” của Lục Lâm Thành lại bùng nổ.

Là tác phẩm duy nhất của Lục Lâm Thành trong thời gian anh theo học bồi dưỡng đạo diễn, mặc nhiên sẽ đưa ra một tác phẩm được đánh giá max điểm.

Ưu điểm của việc chọn Lục Lâm Thành đảm nhận vai nhân vật chính trong phim chính là có rất nhiều fan nữ từ trước đến nay không hề có hứng thú với những bộ phim điện ảnh đề tài quân sự chiến tranh cũng quyết định mua vé vào rạp, nhưng cuối cùng lại bị xúc động rơi nước mắt bởi tinh thần yêu nước bất diệt trong phim. Sau khi xem xong lập tức viết một đoạn dài đánh giá thể hiện sự xúc động sâu sắc chủ nghĩa yêu nước, cuối cùng đều không quên kèm thêm một câu: “Cố Kỳ Hoàn thật đẹp trai, muốn gả.”

Mấy ngày sau Lương Yên lướt Weibo vẫn thấy những tin tức và bình luận liên quan đến “Vô địch” tràn ngập khắp mạng xã hội.

Hình tượng chàng công tử giàu có học thức vì muốn bảo vệ tổ quốc thoát khỏi ách xâm lược của kẻ thù mà trở thành một quân nhân anh hùng nhiệt huyết đã đi sâu vào trái tim không ít khán giả nữ, lại thêm ngoại hình khí chất ưu việt của Lục Lâm Thành, trên trang chủ tài khoản phụ của Lương Yên cũng có rất nhiều người bắt đầu đăng tải hình ảnh poster và ảnh trong phim “Vô địch”.

[Đẹp trai quá hu hu hu.]

[Bộ phim nay thực sự rất xuất sắc, tôi xem phim mấy ngày rồi mà đến giờ vẫn còn chưa thể bình tĩnh lại.]

[Muốn gả cho Cố Kỳ Hoàn, rất muốn gả.]

[Đây mới chính là chuẩn mực của sự đẹp trai này, mỗi một nhân vật đều rất đẹp trai! Những quân nhân đã và đang bảo vệ tổ quốc chúng ta còn đẹp trai gấp trăm gấp ngàn lần so với mấy tiểu thần tượng lòe loẹt kia.]

[Con mẹ nó tôi rất hâm mộ Lương Yên, mỗi ngày đối mặt với gương mặt chao đảo hàng ngàn trái tim thiếu nữ này sao có thể nhịn được không kết hôn cơ chứ!!]

Lương Yên nhìn mấy bức ảnh được cắt ra từ trong phim kia, phẳng phất như được quay trở lại với những tình tiết cảm động trong đó, lỗ mũi chua xót, một người đàn ông như Cố Kỳ Hoàn có người phụ nữ nào không muốn gả cho anh chứ. Thế là Lương Yên cũng dùng tài khoản phụ để chia sẻ mấy bức ảnh kia, đồng thời bày tỏ đầy đủ cảm nghĩ của mình sau khi xem phim.

Ma Tiên bảo đại ca: “Oa oa oa rất đẹp trai, tôi cũng muốn gả, tôi cũng muốn gả cho người đàn ông này, tôi muốn sinh khỉ con cho người đàn ông này!!!”

Lương Yên chia sẻ bài viết xong, bình phục tâm trạng hơi kích động của mình, cô tiếp tục vui đầu vào đọc kịch bản.

Nhưng mà chỉ chốc lát sau, Bành Bành đã kích động chạy đến, vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi nhìn về phía Lương Yên.

Lương Yên nghe được tiếng bước chân Bành Bành chạy đến, ngẩng đầu nhìn lên biểu cảm kỳ quái của cô ấy, hỏi: “Có chuyện gì vậy?”

Bành Bành cố hết sức nuốt xuống tiếng hét chói tai đang muốn bật thốt ra khỏi miệng, kích động đến mức gương mặt đỏ bừng: “Ông chủ, bà chủ... Bà chủ anh ấy đã đồng ý lời cầu hôn của chị rồi!”

"Cái gì?" Lương Yên không kịp phản ứng.

Bành Bành cho Lương Yên xem điện thoại.

Tài khoản “Lục Lâm Thành V” vừa mới chia sẻ một bài viết Weibo của người sử dụng có tên là “Ma Tiên bảo đại ca”.

Đối mặt với lời tỏ tình trực tiếp muốn gả cho anh, muốn sinh khỉ con cho anh, tài khoản “Lục Lâm Thành V” chỉ đơn giản trả lời...

“Được.”

Lương Yên ngạc nhiên đến mức trợn mắt hốc mồm.

Các bằng hữu cư dân mạng cũng bị kinh ngạc trợn mắt hốc mồm.

“Ma Tiên bảo đại ca” kia là ai?

Tại sao Lục Lâm Thành lại đột nhiên online chia sẻ bài viết của người nọ? Chẳng lẽ anh ấy đã bị hack nick rồi sao?

Nhưng chẳng mấy chốc, lúc click đi vào trang chủ của “Ma Tiên bảo đại ca”, mọi người lập tức phát hiện ra dấu vết để lại.

Nội dung trong tài khoản Weibo có cái tên đặc biệt này vô cùng phong phú...

Mẹ nó đây không phải là tài khoản phụ của Lương Yên sao?

Lục Lâm Thành chia sẻ bài viết bài viết tỏ tình với dành cho mình của tài khoản phụ Lương Yên!

Tài khoản phụ của Lương Yên nói muốn gả cho Lục Lâm Thành, muốn sinh khỉ con cho anh, Lục Lâm Thành đồng ý!

Má ơi, quá ngọt!

Cho nên cuối cùng hai người cũng muốn kết hôn rồi sao?

Kết hôn! Kết hôn!

Nhưng lúc này người trong cuộc Lương Yên lại đang vô cùng luống cuống hoảng hốt, kết hôn cái gì chứ, mấy người không thấy những bức ảnh cô chia sẻ là hình ảnh nhân vật Cố Kỳ Hoàn do Lục Lâm Thành đảm nhận thôi sao?

Người cô muốn gả là Cố Kỳ Hoàn cơ!

Sao Lục Lâm Thành có thể biết được tài khoản phụ của cô?

Móa!

Lương Yên hùng hổ chạy về nhà tìm Lục Lâm Thành tính sổ, nhưng vừa mới mở cửa bước vào đã bị Lục Lâm Thành vẫn luôn canh giữ trước cửa vòng tay ôm chặt lấy thắt lưng kéo vào ôm hôn.

Một lần nữa chiếc nhẫn kim cương kia lại được đeo vào ngón tay Lương Yên lúc nào không hay biết.

Lục Lâm Thành đeo nhẫn xong, buông môi Lương Yên ra, nhanh chóng nói một câu: “Anh đồng ý lời cầu hôn của em.”

“Em không... Ừm ừm.” Lương Yên lại bị hôn, nửa câu “em không có ý đó” bị mắc kẹt trong cổ họng không thể nói thành lời.

Lần này chiếc nhẫn anh đeo rất chặt.

...

Thế là chẳng bao lâu sau, đám quần chúng ăn dưa mỗi ngày kiên trì vào #Hôm nay Lục Lâm Thành và Lương Yên đã phục hôn chưa” cuối cùng cũng chào đón một đại kết cục.

Có người qua đường chụp được một bức ảnh.

Trước Cục Dân Chính, Lục Lâm Thành vẽ mặt xuân phong đặc ý một tay cầm đủ loại giấy chứng nhận một tay nắm chặt cánh tay nhỏ của Lương Yên đang bày ra vẻ mặt tựa như vừa mới bị người khác bắt nạt đi đến chỗ đăng ký kết hôn.

Chương 94

Lương Yên đang thay đổi biểu cảm trên khuôn mặt, nhìn Lục Lâm Thành bên cạnh, lại nhìn ống kính trước mặt, cuối cùng cũng nhoẻn miệng cười.

Khung cảnh được chụp lại, sau đó dán vào sổ đồ, từ đây hai người lại là quan hệ vợ chồng hợp pháp.

Lương Yên từ lúc cục dân chính đi ra, trong túi cất sổ đồ như bảo bối lúc về nhà cô vẫn còn sót.

Cô cứ như vậy gả đi. . .

Cô cứ như vậy bị người ta dẫn đi. . .

Cô lại từ người phụ nữ độc thân trở thành phụ nữ đã lập gia đình. . .

Ai. . .

Lục Lâm Thành miễn cảm phát hiện Lương Yên cả người đều ử rữ.

Hai người về nhà, Lương Yên vào cửa trước, đá rơi giày cao gót trên chân xuống, mang dép lê bước vào thư phòng.

Lục Lâm Thành đi theo ở phía sau, nhìn bóng lưng Lương Yên một chút, sau đó ngồi xổm người xuống, đem giày bị Lương Yên bị đá loạn thất bát tao xếp lại ngay ngắn, rồi đi theo vào.

Trong thư phòng, Lương Yên ngồi trên ghế, không nói một lời nhìn bốn đồ vật ở trên bàn.

Đây là giấy kết hôn của ba năm trước, thỏa thuận ly hôn, giấy chứng nhận ly hôn và giấy kết hôn của ngày hôm nay của cô và Lục Lâm Thành.

Lương Yên lẳng lặng nhìn những thứ này, không biết nên hình dung cảm giác trong lòng như thế nào.

Người khác đều chỉ cần một tờ giấy kết hôn màu đỏ kết hôn liền kết thúc, cô mới hai mươi bốn tuổi, đã có nhiều giấy chứng nhận như vậy.

Lục Lâm Thành lúc này cầm một thứ trong tay tiến đến, kéo cửa ra.

Ạn ngồi vào chỗ đối diện Lương Yên, nhìn thấy trước mặt Lương Yên bày biện các loại giấy chứng nhận, Lương Yên lại nhìn những giấy chứng nhận này đến xuất thần.

Giấy kết hôn, chứng nhận ly hôn, rồi lại giấy kết hôn.

Anh thừa nhận, khi Lương Yên làm dáng vẻ ngớ ngẩn rất đáng yêu, nhưng đi lĩnh chứng chính là đại sự cả đời, đáng yêu qua đi, lúc sau hẳn là chăm chú.

Lương Yên nhìn thấy Lục Lâm Thành cũng tiến vào, cánh tay đỡ đầu, một tay ngón tay chỉ vào mặt bàn hỏi: "Anh làm sao biết được nick phụ của em?"

Lục Lâm Thành nở nụ cười: "Cũng không khó đoán."

"Tốt a." Lương Yên mấp máy môi, không vì chuyện này mà gây cãi nhau, hai người ở cùng một chỗ lâu như vậy, bị ạn phát hiện những chi tiết để lại cũng rất bình thường.

Lục Lâm Thành đưa tay bắt lấy một tay của Lương Yên, đem hộ trước mặt mình giao cho cô.

Lương Yên nhìn thấy cái hộp này cũng không nhỏ lắm, nhưng lại không phải là hộp quà, nghi hoặc hỏi: "Đây là cái gì?"

Lục Lâm Thành: "Em mở ra nhìn xem."

Lương Yên bán tín bán nghi mở cái nắp ra, khi nhìn thấy đồ vật bên trong hô lên một tiếng.

Tất cả đều là trang giấy.

Lương Yên cầm lấy mặt ngoài tờ thứ nhất giấy có chút ố vàng, sau khi nhìn thấy nhin không được cười khúc khích.

Giấy khai sinh của Lục Lâm Thành, dưới góc phải còn có một cái dấu chân đáng yêu, là năm đó khi Lục Lâm Thành sinh ra đời in vào.

Lương Yên đem tấm giấy khai sinh này để qua một bên, sau đó lại nhìn thấy tấm hình ở phía dưới.

Là lúc một tuổi Lục Lâm Thành chọn đồ vật đoán tương lai, đưa bé mập mập nằm rạp trên mặt đất, vô cùng khả ái.

Lương Yên không nghĩ tới Lục Lâm Thành cơ bụng sáu múi khi còn bé mập mập như một viên thịt, thế là cười càng vui vẻ hơn.

Lục Lâm Thành nhìn thấy Lương Yên cười, sau đó ngồi vào bên cạnh Lương Yên, bắt giải thích từng tấm ảnh cho Lương Yên.

"Đây là ảnh lúc anh một tuổi chọn đồ vật đoán tương lai, khi còn bé rất mập." Anh đem tấm hình kia lấy ra "Nghe nói anh lúc ấy nắm một cái bàn tính, nhưng xem ra có vẻ như không chuẩn lắm, anh hiện tại không có làm về tài vụ."

"em thấy rất chuẩn mà." Lương Yên đính chính lại, mặc dù thực tế không có lấy bàn tính, nhưng mà trong lòng bàn tính có để rất nhiều

ngôi sao, đã sáo lộ cảm giác lộn xộn của cô khi lĩnh chứng kết hôn.

Lục Lâm Thành buông ảnh chụp xuống, lấy một tấm rồi lại một tấm ra ngoài.

"Đây là giấy chứng nhận anh nhập học vào nhà trẻ."

"Đây là lúc anh năm tuổi."

Tấm hình này trên mạng cũng có, đây là tấm ảnh tuổi thơ duy nhất Lục Lâm Thành công khai, bé trai năm tuổi mặc một bộ đồ tây đen, dựa vào gương mặt đẹp còn có cơ thể mập mạp, nhưng dựa vào hình dáng ngũ quan đã thể hiện rõ tương lai hại nước hại dân đơn giản.

"Đây là phiếu điểm khi anh tốt nghiệp tiểu học."

Lương Yên nhìn thấy giấy chứng nhận tốt nghiệp tiểu học của Lục Lâm Thành được in ấn rất tinh xảo, tất nhiên đây là trường học quốc tế rất nổi tiếng trong giới nhà giàu.

Cô lặng lẽ bậm môi.

Lúc anh mặc đồng phục mỗi ngày đều đi ô tô vô cùng an toàn đi học, thì cô cũng vừa mới bắt đầu ở trường thể thao nâng tạ đấy.

"Đây là ảnh chụp đội khúc côn cầu của anh thời trung học."

Lương Yên nhìn thấy những người chụp ảnh cùng Lục Lâm Thành đều là những thiếu niên ngoại quốc tóc vàng mắt xanh, thời trung học Lục Lâm Thành đã đi nước ngoài du học.

Ảnh chụp là chụp lúc thi đấu khúc côn cầu ở trường học, mười mấy người thiếu niên mặc đồng phục đen đỏ phối với nhau, lấy mũ bảo vệ xuống để riêng một chỗ rồi chụp ảnh chung.

Lương Yên liếc thấy mái tóc màu đen của Lục Lâm Thành, anh ở giữa lệch về trái một chút, dáng vẻ lúc mười bốn mười lăm tuổi, ngũ quan thiếu niên rõ ràng còn ngây thơ, nhưng ánh mắt lại để lộ ra độ thành thục không phù hợp tuổi tác, đồng phục đồ thẩm của khúc côn cầu càng làm nổi bật thêm làn da tái nhợt của anh, vền vền đứng ở nơi đó, khí chất thanh quý lãnh nghị.

Lương Yên nhìn thấy thiếu niên Lục Lâm Thành chơi khúc côn cầu, lại lặng lẽ bậm môi một lần nữa.

Bởi vì lúc đó cô vẫn còn ở trường thể thao nâng tạ.

Lục Lâm Thành lấy tiếp, là bằng thành tích và giấy chứng nhận tốt nghiệp của anh, còn có ảnh chụp của anh từ trung học đến đại học.

Lương Yên phát hiện khi còn bé Lục Lâm Thành là một cục thịt rất đáng yêu, nhưng vào thời kỳ thiếu niên Lục Lâm Thành cơ hồ mỗi tấm ảnh đều xụ mặt, ánh mắt bất cần đời, cực kỳ giống chủ nghĩa tư bản phương tây trong tiểu thuyết ngạo mạn cổ chấp.

Tuổi còn nhỏ vì sao mỗi ngày đều không cao hứng? Lương Yên âm thầm lắc đầu, cô hàng năm ở trường thể thao cử tạ đều sống thật vui vẻ, người này mỗi ngày hưởng thụ tài nguyên giáo dục của tư bản chủ nghĩa mà còn có dáng vẻ mang thâm thù đại hận.

Lục Lâm Thành chú ý tới chi tiết nhỏ của Lương Yên, nhìn mình trong ảnh mình vĩnh viễn lạnh mặt và môi mím chặt, mở miệng nói: "Khi đó cha mẹ anh ly hôn."

Cha mẹ Lục Lâm Thành là liên hôn gia tộc, vốn không có cơ sở tình yêu, anh từ nhỏ đã được bảo mẫu chăm sóc lớn lên, lúc học trung học được cha mẹ cho ra nước ngoài, coi như rốt cục ba người một nhà cũng có thể ở cùng một chỗ, lại phát hiện cha mẹ hai người đã sớm liên ly hôn, ai cũng có bạn đời mới. Trước kia lúc về nước hòa hợp hài hòa, đều là diễn cho anh cùng trưởng bối trong nhà xem.

Lục Lâm Thành không tiếp nhận được chuyện này, vốn tính tình không hoạt bát lại trở nên càng ngày càng kiệm lời ít nói, anh sống ở ký túc xá tư nhân trung học, học phí cao đến tắc lưỡi, cha mẹ lo xây dựng một gia đình mới, cũng không quan tâm đến anh.

Lương Yên biết chuyện cha mẹ Lục Lâm Thành ly hôn, nhưng lại không thể liên hệ được với chuyện này, lại không nghĩ rằng lúc thanh thiếu niên Lục Lâm Thành vẫn luôn mặt thối sầu não uất ức lại là bởi vì cái nguyên nhân này.

Cô mẹ nó có tuổi thơ gian nan như vậy cũng đều gắng gượng sống rất tốt, Lục Lâm Thành bởi vì cha mẹ ly hôn, là người ở ở giữa không tiếp nhận được tên tuổi dậy thì rơi vào trong bóng tối, từ đây càng ngày càng lạnh lùng hơn nữa càng ngày càng xấu bụng còn thích đối với sử dụng lãnh bạo lực với người ta.

Trên đời này tại sao có thể có những loại người như thế cái loại người rõ ràng bụng đang đói có người mời ăn thì kêu lại kêu no rồi từ chối a!

Lương Yên rốt cục nhìn không được, một lời khó nói hết nhìn anh một chút: "Lục Lâm Thành, anh thật. . . yếu ớt nha." Cô dùng một từ tương đối uyển chuyển để nói.

Lục Lâm Thành không có phản đối với lời này của Lương Yên.

Ban đầu khi anh quen Lương Yên, cảm thấy rất yên vui sáng sủa, lúc theo đuổi anh lại giống như Tiểu Cường (con gián ý mọi người) đánh hoài không chết nhưng cũng giống như một cô gái mạnh mẽ có gia đình rất hạnh phúc, dù cho không giàu có, nhưng cũng là được yêu thương mà lớn lên.

Chỉ là về sau khi ly hôn rồi, tin tức về Trần Tuyết Vân bị tuôn ra, anh mới biết anh đối với cô có bao nhiêu hiểu rõ.

Ở phía sau nụ cười vui vẻ yên bình, là từng vết sẹo bị phủ bụi.

Lục Lâm Thành đột nhiên phát hiện mình và Lương Yên có cảnh ngộ giống nhau, mình từ lúc trung học liền bắt đầu canh cánh trong lòng câu chuyện đơn giản có chút buồn cười kia.

Cô đã từng nói mình có cái vận khí gì mà lại có tên viết trong hộ khẩu của Lục Lâm Thành, thật ra lại là anh sao lại may mắn thế, ở trong cuộc đời có thể gặp được cô.

Thời kỳ thiếu niên bắt đầu che giấu tâm tình, lại bị một thiếu nữ cử tạ nào đó cắn răng từng chút từng chút cạy mở, đưa ra ánh sáng. Anh đứng trong bóng tối, thuận theo hướng nguồn sáng nhìn cô đang đứng bên ngoài, đứng nghịch sáng cười với anh.

Đồ vậth trong hộp sắt bị Lục Lâm Thành từng cái từng cái lấy ra, đây là quá khứ của anh từ nhỏ đến lớn, sau cùng đồ đặt ở phía dưới, là mấy tấm thẻ ngân hàng.

Lương Yên nhận ra đây là đồ vật trong túi áo ngủ của Lục Lâm Thành ở lần cầu hôn thứ nhất, toàn bộ tài sản của anh.

Lục Lâm Thành đem tất cả đồ vật lấy ra để trên bàn sắp xếp lại một chút, sau đó lại lần nữa bỏ vào trong hộp sắt, lại đem cái hộp sắt, giao cho Lương Yên.

Lục Lâm Thành mỉm cười, ánh mắt chăm chú cực kỳ nhìn Lương Yên, anh nói: "Lương Yên tiểu thư, anh đem tất cả quá khứ, còn có tất cả tương lai, đều đặt ở nơi này, giao cho em."

"Anh rất may mắn gặp được em, càng hi vọng cuộc sống về sau đều có thể có em."

"Xin hỏi em có thể làm Lục phu nhân không?"

Lương Yên nghe được Lục Lâm Thành nói, cúi đầu nhìn hộp sắt anh đưa tới, đột nhiên cái mũi chua chua.

Cô chậm rãi vươn tay, nhận lấy.

- Hoàn Chính Văn-

Chương 95: Phiên Ngoại 1

Hôn lễ của Lương Yên và Lục Lâm Thành tổ chức rất kín tiếng, chỉ mời một ít bạn bè thân thiết, toàn bộ quá trình đều không công khai với bên ngoài, nhưng mà hai người vẫn rất hào phóng chụp hai tấm hình trong hôn lễ của mình đăng lên Weibo, khung cảnh trong tấm ảnh đẹp tựa như truyện cổ tích, fans CP "vợ chồng năm phút" rất cuộc đã đợi được ngày này, nhìn thấy ảnh chụp cô dâu Lương Yên và chú rể Lục Lâm Thành, cả đám đều cảm động đến khóc ròng ròng.

Hiện tại quan hệ giữa fans Lục Lâm Thành và fans Lương Yên cũng không tệ lắm, kết hôn ngày đó topic nhà Lục Lâm Thành fan hâm mộ đều vui mừng hớn hở, nhiệt liệt chúc mừng Lục Lâm Thành rất cực cũng theo đuổi vợ thành công ôm mỹ nhân về nhà, mà topic của Lương Yên lại bao phủ sự ưu thương tựa như gả con gái vậy, fans hâm mộ của hai vợ chồng so sánh hai topic, cảm giác vô cùng thích thú.

【 ô ô ô Yên Yên nhất định phải hạnh phúc, Nanh Sói vĩnh viễn là hậu thuẫn kiên cố của chị. 】

【 con gái tui hôm nay lập gia đình, Lương Anh Tuấn từ nay về sau chính là một người phụ nữ của gia đình. Nước mắt. jpg 】

【 họ Lục đời trước rốt cuộc đã làm chuyện gì tốt mới có thể đem Yên Yên của chúng ta nắm vào tay. 】

【 mấy tấm ảnh này tui xem muốn khóc a. 】

【 Lục Lâm Thành về sau nếu dám đối với Yên Yên của chúng tôi

không tốt, lão tử sẽ là người thứ nhất không buông tha cho anh! 】

【 đao nơi tay, giết Lục cầu! 】

. . .

Bận rộn cho hôn lễ cả một ngày, hôn lễ của Lục Lâm Thành Lương Yên cũng lên hot search một ngày, bạn bè trong giới nhao nhao gửi tin chúc phúc.

Lương Yên trước kia còn chưa biết kết hôn vậy mà mệt mỏi như vậy, cả ngày loay hoay như một con quay, nào là nghi thức hôn lễ nào là tiệc chiêu đãi tân khách, cô mang giày cao gót một ngày thay mấy bộ quần áo, bấp chận bụng đều mệt muốn nổ tung rồi.

Ban đêm vừa về tới phòng tân hôn, Lương Yên liền không thể chờ được đá rơi giày cao gót xuống nhào lên trên giường, lúc đầu mệt mỏi nghĩ cứ nhắm đầu liền ngủ, nhưng vừa nghĩ tới lớp trang điểm trên mặt và trang sức còn chưa tẩy chưa tháo gì hết, vì phòng ngừa bị nát mặt, chỉ có thể thở dài một tiếng, đứng lên đi tháo trang sức ra.

Lục Lâm Thành bị mấy người bạn cuốn lấy, còn đang uống rượu.

Lương Yên nhẹ nhàng xoa mặt lao sạch lớp trang điểm trên mặt, một bên xoa một bên ở trong lòng phàn nàn Lục Lâm Thành người này có bệnh hình thức rất nặng.

Cô đã nói rồi, hai người đều là cưới lần hai, không cần phải tổ chức lớn, nhưng Lục Lâm Thành lại một tay xử lý hôn lễ của hai người, tất cả mọi thứ bao gồm sân lễ yến hội cái gì đó đều là anh làm, Lương Yên chỉ cần ở lúc anh hỏi ý kiến nói một chút ý kiến của mình là được rồi, dù chỉ làm như vậy Lương Yên vẫn cảm thấy kết hôn mười phần phiền phức.

Lương Yên tẩy trang xong, trong bồn tắm đổ đầy nước, lại thả mấy

viên sủi bồn tắm (bath bomb), trong bồn tắm tất cả đều là bong bóng, sau đó bao lấy tóc ngồi xuống.

Ngâm trong bồn tắm có thể làm dịu mệt mỏi, Lương Yên một bên ngâm trong bồn tắm một bên chơi điện thoại, nhìn thấy bên trong nhóm Nanh Sói có cảm giác như đang gả con gái, đều bao phủ cảm giác ưu thương nhẹ, sau đó rưng rưng gửi tin chúc phúc cho cô.

Lương Yên rất cảm động mình có nhóm fans đáng yêu ấm áp như thế, nên online gửi tin nhắn lại cho họ.

Lương Yên thân yêu: 【 cảm ơn mọi người chúc phúc, chị đều đã được hết a, gửi ngàn lời yêu thương đến mọi người. 】

Đám fan hâm mộ tựa hồ không nghĩ tới Lương Yên lại đột nhiên online.

【 oa là Yên Yên! 】

【 Anh Tuấn tân hôn hạnh phúc! Về sau nhất định phải hạnh phúc! 】

【 ô ô ô ô Yên Yên kết hôn cũng không quên fan hâm mộ chúng ta, rất cảm động. 】

【 Lương Anh Tuấn về sau Lục Lâm Thành nếu dám khi dễ chị Nanh Sói chúng em là người thứ nhất không buông tha cho anh ta! 】

. . .

Lương Yên nhìn những bình luận của fans hâm mộ cười một tiếng.

Lương Yên thân yêu: 【 tốt nha. Hoạt bát. jpg 】

Nhóm Nanh Sói có người thì chúc phúc, có người thì còn thương cảm Lương Yên lấy chồng, nội dung nói chuyện phiếm rất sung sướng bầu không khí rất ấm áp, cho đến khi có một Nanh Sói rằng

yếu ớt nói.

【 . . . Yên Yên, chính là, cái kia, đã trở như vậy. . . Chị vẫn chưa ngủ sao? 】

Mọi người sung sướng nói chuyện quên cả trời đất: . . .

Đột nhiên yên tĩnh.

Yên tĩnh giống như chết.

Mọi người đều nhìn Lương Yên.

Giống như có chuyện gì đó không đúng.

Có người ngẩng đầu nhìn thời gian.

Đã hơn mười giờ đêm, hôm nay là đêm tân hôn của Lương Anh Tuấn, vì cái gì Lương Anh Tuấn còn chơi điện thoại, còn lêm nhóm fans hâm mộ nhắn tin. . .

Đây là việc chị nên làm bây giờ sao!

Lương Yên: ". . ."

Má ơi quên hôm nay là đêm tân hôn.

【 Yên Yên, chị kết hôn ban đêm đều không cùng lão công làm chính sự à. . . 】

【 tình huống như thế nào! Yên Yên chị làm sao còn có công phu ở trong nhóm fans hâm mộ nhắn tin thế! 】

【 Lục Lâm Thành đâu? Lục Lâm Thành chạy đi đâu! Đêm tân hôn vậy mà để tân nương tử rảnh rang chạy đến nhóm fans hâm mộ nhắn tin? 】

【 Lương Anh Tuấn a, chính là cái kia, chúng em rất vui về chị đêm nay có thể nhắn tin với bọn em, nhưng chúng em cũng biết tốt xấu đêm nay là đêm tân hôn, nên làm việc gì thì vẫn phải làm một chút nha. 】

【 kể cho mọi người nghe một câu chuyện ma, có phải hay không hai người đã xong chính sự rồi, đã xong xuôi. . . 】

【 không thể nào, chẳng lẽ các người quên năm mươi phút lần trước sao! 】

【 thế nhưng nếu như chưa xong xuôi không thể nào nói nổi a. 】

【 đúng a, tui nghe có người nói, bề ngoài nhìn càng nam tính, thực tế phương diện kia nói không chừng ngược lại chẳng ra sao cả. 】

【 tui mặc kệ, mặc kệ được hay không, để Lục Lâm Thành uống xuân dược cũng phải nhanh đi làm chính sự đi! Vẫn chưa tới mười một giờ liền xong rồi thì ra thể thống gì! 】

Fans Lương Yên mặc dù hôm nay gả con gái rất thương tâm, nhưng đây là đêm tân hôn con gái không làm chính sự lại chạy tới chơi với bọn họ, fans Lương Yên lại không vui.

. . .

Lương Yên quỳnh lên lập tức offline.

Cô không phải chỉ lên để gửi lời cảm ơn đến fans một chút thôi sao, nhóm fan hâm mộ này làm sao lại chú ý điểm kỳ quái như thế.

Trong đầu đầy là cái gì chính sự với không chính sự.

Tức giận!

Lương Yên an tâm tắm, ấm áp dào dạt, toàn thân bị hơi nước hun ra một tầng màu hồng phấn nhàn nhạt.

*** **

Lục Lâm Thành thật vất vả mới tiễn hết khách, muốn về phòng tắm rửa.

Hôm nay khó tránh khỏi sẽ uống chút rượu, mặc dù không có say nhưng lại nóng, trong thang máy liền cởi cà vạt và mấy cúc áo sơ mi, áo khoác âu phục treo ở trên cánh tay, một thân lười biếng gọi cảm.

Thang máy từ từ đi lên, điện thoại Lục Lâm Thành đột nhiên ding lên một tiếng.

Một tin nhắn Wechat gửi đến mấy tấm ảnh, là Đồng Lôi gửi đến cho anh.

Đồng Lô là nhóm khách cuối cùng đi kia, Lục Lâm Thành tiễn bọn họ xong liền về phòng tân hôn.

Đồng Lô: 【 huynh đệ có lỗi rồi làm đêm nay đi hơi trễ, không có ý để tâm nương tử của cậu quá nhàn đâu ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha 】

Có ý gì? Lục Lâm Thành ấn mở hình ảnh Screenshots Đồng Lôi gửi tới kia.

Hot search # mời Lục Lâm Thành Lương Yên tranh thủ thời gian làm chính sự! #

Sau đó ảnh Screenshots đêm tân hôn Lương Yên còn ở nhóm fan hâm mộ nói chuyện.

Cư dân mạng ăn dưa không nghĩ tới cả một ngày đều là hôn lễ yên tĩnh hạnh phúc, bình thường đến mức sự đơn giản này có chút không

bình thường, không nghĩ tới sắp đến cuối cùng. Cuối cùng vẫn là có chuyện xảy ra.

【 ha ha ha ha ha ha ha Lương Yên sợ là nữ minh tinh duy nhất đêm tân hôn còn ở trong nhóm fans nhắn tin ha ha ha ha ha ha ha 】

【 má ơi Lục Lâm Thành đâu, lần trước ở phát trực tiếp đều nhin không được thể hiện công phu cho fans xem mà bây giờ lại để cô dâu lạc trong nhóm fans ha ha ha ha ha ha ha 】

【 làm sao bây giờ tui lại muốn tin tưởng năm phút vợ chồng thật sự chỉ có năm phút! 】

【 Lương Yên thật đáng yêu nha, tui cũng muốn cưới cô ấy 】

【 muốn cưới +1 】

【 tui nếu một cô vợ đẹp như vậy lại đáng yêu như vậy, nhất định sẽ không để cho cô ấy hôm nay còn có thời gian tại bên trong nhóm fans chơi cùng fan hâm mộ! 】

【 Lục Lâm Thành chết ở đâu rồi! Tình cảm một chút đi làm chính sự được không! Nếu là thật chính là năm phút, thì gương mặt này, sáu múi này xứng đáng với Lương Yên sao? 】

Lục Lâm Thành nhìn bình luận dưới cùng của fans hâm mộ.

Mặt đen lại.

Anh mới để Lương Yên một mình cô lại làm gì rồi, chỉ một mình cô đã đưa hai người lên hot search.

Lục Lâm Thành hí mắt nhìn xem hot search # mời Lục Lâm Thành
Lương Yên tranh thủ thời gian làm chính sự! #.

Sau lần phát trực tiếp đã đánh tan lời đồn anh chỉ có thể nằm phứt

nhưng vào đêm tân hôn lời đồn này lại như tro tàn lại cháy.

Lục Lâm Thành giật giật cà vạt, cắn răng.

** ***

Lương Yên ngâm trong bồn tắm mơ mơ màng màng, tựa ở trên thành bồn tắm chớp mắt, cho đến khi tiếng mở cửa đóng cửa đem cô đánh thức.

Lương Yên biết là Lục Lâm Thành trở về.

Cô đem cơ thể nhún chìm sau lớp bong bóng, đột nhiên có chút khẩn trương.

Đêm tân hôn chắc chắn có một chút khẩn trương.

Lục Lâm Thành nhìn thấy trong phòng không ai liền tiến vào phòng tắm, vừa mở cửa, quả nhiên thấy Lương Yên đang núp ở trong bồn tắm nhìn anh.

Cả cơ thể cô đều ở dưới nước đều được bong bóng cất giấu, chỉ lộ ra cần cổ thon dài và xương quai xanh vô cùng tinh xảo.

Mặt cô đang bày ra vẻ vô cùng vô tội, khẳng định còn không biết hiện tại toàn mạng xã hội đều đang thúc giục hai người tranh thủ thời gian làm chính sự.

"Anh xong việc rồi hả?" Lương Yên hỏi.

"Ừm." Lục Lâm Thành lên tiếng, đi vào, ngồi xổm bên cạnh bồn tắm lớn của Lương Yên, đưa tay thử nhiệt độ nước một chút.

Lương Yên nhanh chóng đem cơ thể nép vào hướng bên cạnh, sau đó ngửi được mùi rượu trên người Lục Lâm Thành, nhú nhú mày: "Cả người đều có mùi rượu, anh nhanh tắm rửa đi." Không tắm rửa

không cho chạm vào cô đâu.

Rõ ràng đã làm chuyện vợ chồng không ít lần, nhưng Lương Yên vẫn giống như cô gái mới lớn vẫn còn xấu hổ, đem cơ thể giấu vào trong bong bóng, chuẩn bị chờ Lục Lâm Thành đi ra, để tắm vòi sen lại.

Lục Lâm Thành nhìn thấy Lương Yên bị hơi nước hun đến đỏ giống như quả táo vậy thì nở nụ cười, sau đó ở trước mắt cô chậm rãi cởi nút áo.

Ổng tay áo, nút áo, sau đó là dây lưng.

Lương Yên nhìn người đàn ông cởi quần áo: !!!

Lục Lâm Thành cởi xong, bước vào bồn tắm lớn.

Nước lập tức tràn ra khắp nơi.

Lương Yên đứng lên trốn cũng không được ngồi ở bên trong ngồi chờ chết cũng không được, ánh mắt hung hăng nhìn nơi còn chưa cứng lên của anh, xấu hổ giận dữ không thôi: "Lục Lâm Thành anh háo sắc! Dâm đảng!"

Lục Lâm Thành vuốt lông mày một cái: "Cảm ơn."

Anh đưa tay muốn bắt lấy cô, Lương Yên thét chói tai tránh ra, thường xuyên đẩy qua đẩy lại làm cho phòng tắm đầy nước, Lương Yên cuối cùng muốn đứng lên chạy ra bên ngoài, nhưng dưới chân quá trơn trượt tiếp trong bồn tắm trượt một phát, Lục Lâm Thành đỡ được nên cô mới không bị uống nước.

"Ngoan, làm chính sự."

Lục Lâm Thành tại bên tai Lương Yên nói, ôm cô đứng dậy, đứng dưới vòi hoa sen để rửa sạch bọt xà bông trên người hai người, dùng

khăn tắm lao lung tung, sau đó đem cô ôm ra ném ở trên giường.

Tối nay Lục Lâm Thành cực kỳ hưng phấn, Lương Yên ừm ừ chống đỡ không nổi, hoảng hốt cảm thấy thân thể này không phải là cô nữa.

Chỉ là Lương Yên phát hiện Lục Lâm Thành mỗi giờ qua đi sẽ phân tâm một nhìn điện thoại đặt bên cạnh gối đầu.

Lục Lâm Thành phát hiện Lương Yên đang nhìn điện thoại bên cạnh gối đầu, thế là một bên chậm rãi cọ xát với cô, một bên đưa màn hình di động giơ lên trước mắt cô.

Toàn lực chú ý Lương Yên đều ở phía dưới, ánh mắt mơ màng, thật vất vả mới nhìn rõ màn hình điện thoại của Lục Lâm Thành.

Đang bấm giờ?

Lục Lâm Thành lại cho cô nhìn hình Screenshots bình luận của fans hâm mộ dưới hot search.

Đêm tân hôn cô ở nhóm fans nhắn tin, fan hâm mộ thúc giục bọn họ tranh thủ thời gian làm chính sự, sau đó có người nói khả năng đã xong xuôi chính sự, tóm lại, lời đồn Lục Lâm Thành chỉ có năm phút lại ngóc đầu trở lại.

Trong đó fans Lương Yên đối với việc Lục Lâm Thành chỉ có năm phút đồng ý cường liệt nhất, cảm giác nguy cơ cũng nặng nhất, vì cuộc sống hạnh phúc của Lương Yên mà tan nát con tin, phảng phất như truyện Lục Lâm Thành chỉ có năm phút là sự thật.

Lục Lâm Thành cho Lương Yên xem hết, đem di động ném qua một bên, bóp lấy eo, giống như là muốn chứng minh cái gì, mắt đỏ hung hăng nhìn cô.

Thanh âm Lương Yên bị đâm đến khan cả tiếng không chịu nổi, cuối

cùng cũng gần khóc rồi.

Bọn fan hâm mộ này hổ chết cô rồi, thật sự hổ chết cô a.

Ai bảo các người nói anh ấy chỉ có năm phút!

Lương Yên lại nhớ đến thời gian trong bấm giờ vừa rồi.

Lập tức đau lòng rơi lệ vì mình

Rõ ràng có thật nhiều cái năm phút.

Thật nhiều thật nhiều cái năm phút ô ô ô ô ô ô.

Chương 96: Phiên Ngoại 2

Thời gian đêm đông phòng hoa chúc rất quý giá, người đàn ông này tự nhiên một giây đồng hồ cũng không chịu lãng phí.

Lương Yên cuối cùng sắp khóc, nói hết lời đều vô dụng, cân nhắc đến tư thế đi đường ngày mai, đành phải hai mắt nhắm lại, làm một việc rất xấu hổ.

Lục Lâm Thành đột nhiên cứng đờ, sau đó kêu lên một tiếng đau đớn, cuối cùng giống như trút giận gặm vai trắng nõn của cô một cái.

Lương Yên nghe tiếng hít thở có quy luật của anh ở bên tai cô, cuối cùng cũng yên tâm có thể ngủ say rồi.

Ngày thứ hai, Lương Yên tỉnh dậy thì đã trễ rồi, bình thường sáng sớm Lục Lâm Thành cũng khó có thể ngủ nướng như cô, luôn rời giường trước cô.

Lương Yên ở trong khuỷu tay Lục Lâm Thành ngáp một cái tỉnh lại.

Cô đưa tay dụi dụi con mắt, nhìn thấy Lục Lâm Thành một tay ôm cô một tay lướt điện thoại.

Lương Yên chép miệng một cái, cũng chậm chạp ung dung nhìn về phía màn hình di động của Lục Lâm Thành.

Vốn dĩ sau khi tỉnh ngủ đầu óc còn chút mơ mơ màng màng trong nháy mắt bừng tỉnh.

Thứ gì? ? ?

Máy bấm giờ?

Phía trên chính là thời gian tối hôm qua thời gian, so với thời gian cô xem tối hôm qua dài hơn rất nhiều.

Khuôn mặt nhỏ của Lương Yên lập tức đỏ bừng, từ trong chăn vươn tay ra đoạt lấy điện thoại di động của: "Lục Lâm Thành! Anh thật xấu hổ!"

Người đàn ông này cũng quá cẩn thận đi, không phải chỉ là bị fan hâm mộ hoài nghi có năm phút, chỉ thế thôi anh còn lấy điện thoại bấm giờ! Xấu hổ quá đi a!

Lục Lâm Thành đem di động đặt ở dưới cơ thể, bắt lấy cánh tay nhỏ của Lương Yên, cắn răng: "Làm sao đến mức đó."

Đây là việc quan hệ với mặt mũi của đàn ông có được không, phương diện kia không phải chuyện nhỏ gì, Lương Yên là người không tim không phổi đương nhiên sẽ không hiểu.

Lương Yên hàm hừ, đột nhiên nghĩ đến mới sáng sớm Lục Lâm Thành liền bắt đầu nhìn máy bấm giờ, trong lòng run lên.

"Lục Lâm Thành, anh không. . . Phải muốn đăng Weibo.."

Lương Yên càng nghĩ càng thấy có khả năng này, bị dọa đến bật dậy từ trên giường, duỗi ra ngón tay trắng nõn hướng tới chỗ anh, hoảng sợ nói: "Anh anh anh, anh nếu dám đăng, em, em liền dám cùng anh ly hôn!"

Lần trước phát trực tiếp năm mươi phút đã rất xấu hổ rồi có được không, cô hận không thể tìm kẻ đất để chui vào, may mắn là người khác cái gì cũng không thấy được không nghe được nên mới có thể phủ nhận, lần này nếu mà tự mình đăng Weibo, cô có thể trực tiếp

xấu hổ đến chết mất

Lục Lâm Thành không nói là đăng hay không đăng, chỉ là đi theo cô ngồi xuống, bắt lấy ngón tay đang chỉ của Lương Yên, cười nói: "Vậy anh nên làm cái gì?"

Lương Yên hít một hơi, vì phòng ngừa Lục Lâm Thành nhất thời xúc động đăng ra bên ngoài, chịu nhục, chủ động tiến vào trong ngực anh.

"Chồng à~" (lão công) tiếng nói ỏn ẻn của cô ngay cả mình nghe không vô, trên thân nổi lên một lớp da gà.

Lương Yên lần đầu tiên gọi "Chồng", Lục Lâm Thành nghe, trong lòng như bắn pháo. Khóe môi nổi lên ý cười.

Lương Yên dừng đứng ngồi ở trên đùi Lục Lâm Thành, cái cảm để lên bả vai của anh, tiếp tục chịu nhục, cắn lỗ tai nũng nịu nói: "Em biết chồng nhất định không chỉ năm phút là được rồi, em cũng đau đốn, chồng cũng không cần chứng minh cho người khác nhìn thấy có được hay không?"

Lương Yên rất ít khi nũng nịu, mặc dù kỹ thuật không quá thuần thục nhưng Lục Lâm Thành nghe vào lại hết sức hưởng thụ, ôm eo nhỏ của cô trầm thấp cười: "Được."

Mặt Lương Yên chôn ở trên người Lục Lâm Thành, âm thầm siết chặt nắm tay nhỏ, xấu hổ giận dữ.

Đời này cô chưa từng phát ra mấy âm thanh ỏn ẻn như thế.

Kêu vài tiếng "chồng" lấy lòng cô nhịn không được khinh bỉ chính mình.

Lương Yên ngẩng đầu lạng lẽ nhìn về hưởng thụ sự nũng nịu của Lục Lâm Thành.

Tiếp tục nắm chặt nắm tay nhỏ, quyết định.

Một ngày nào đó, Lương mỗ ta nhất định sẽ để anh kêu ba ba.

** ***

Bộ phim của Lương Yên sau khi cưới là « Trường An yêu sát » chiếu ngay tết, phim điện ảnh chế tác tinh xảo rộng lớn, doanh số phòng bán vé cũng không tầm thường, nhưng trong phim làm cho người ta ấn tượng khắc sâu nhất lại là Lương Yên diễn vai hoa khôi Nam phủ - Linh Lung

Dựa vào « Tiên Quân động lòng người » đại bạo đưa Lương Yên lên làm tiểu hoa nổi tiến hàng đầu, nhưng đây là lần đầu tiên Lương Yên đóng phim điện ảnh, vốn chỉ một nhân vật bình hoa chỉ trưng ở đó cho đẹp mắt, nhưng lại được cô khắc họa sắc nét lại. Trong phim ảnh không riêng gì khảo nghiệm giá trị nhan sắc, dáng vẻ ôm tì bà ngồi ở trong phòng nhẹ nhàng đàn tấu đã trở thành một hình tượng kinh điển trong phim, vì để phù hợp với danh hiệu hoa khôi nên trang điểm tạo hình đều có chút hoang đường quyến rũ, nhưng vẫn đẹp đến mức chỉ cần thoáng cười là có thể trực tiếp bị chặn lại vẽ ảnh. Trừ cái đó ra, kĩ thuật diễn xuất của Lương Yên trong phim càng là biết tròn biết méo, vốn dĩ chỉ thiết lập một nhân vật bình hoa, trong phim ảnh lại tràn đầy cảm giác mang theo câu chuyện xưa, mặc dù phim điện ảnh hạn chế thời gian nhưng chỉ cần cô đứng ở nơi đó, người khác nhìn thấy một chút, trong mắt vĩnh viễn phảng phất có chuyện nói không hết, kể ra sự ai oán của cô, tình yêu của cô, sự lạnh lùng của cô.

Mà Lục Lâm Thành, đã hoàn thành khóa đào tạo tại học viện phim ảnh rồi, rốt cục cũng bắt đầu đảm đương vị trí đạo diễn quay bộ phim đầu tiên của mình. Bộ phim đầu tiên của Lục Lâm Thành là một bộ phim tình cảm ôn nhu, công tác giữ bí mật làm rất nghiêm ngặt, nhưng lại bị lộ ra khi hồ sơ có mặt ở Đài chiếu phim khiến cho người khác rầy chờ mong, không biết Lục Lâm Thành sẽ cho mọi

người xem một tác phẩm như thế nào.

Một bên là nam nghệ sĩ đứng ở đỉnh cao trong ngành nghề Lục Lâm Thành, một bên là tiểu hoa ngày càng nổi tiếng Lương Yên, hai người lại hợp lại với nhau, rốt cục cũng tạo thành cặp vợ chồng số một ở ngành giải trí.

Một người đang làm đạo diễn quay phim, một người ở trong phim linh khí bức người, coi như đây là hai vợ chồng đại sát tứ phương mà mọi người chờ mong, đột nhiên có hai tấm hình được đăng lên

Nghe nói đây là phim trường của Lục Lâm Thành, Lương Yên mặc váy màu xanh nhạt phối với giày xăng đan đế bằng màu trắng dày bằng màu trắng, người bình thường mặc vào là giết chết nhan sắc còn Lương Yên mặc vào thì làn da trắng đến phát sáng, giống như là được thêm một cái filter, những nhân viên phía sau lưng càng làm bật lên ngoại hình ưu việt rõ nét.

Nhưng tấm hình này cũng không phải là để cho mọi người xem váy của Lương Yên, trọng điểm là trong tấm ảnh, Lương Yên đi ở phía trước, gió thổi vào mặt, váy bị thổi về phía sau. Bụng dưới mặc dù không tính là quá lòi, nhưng nhìn cũng to hơn bình thường, so với tay chân mảnh khảnh của cô có vẻ hơi không hợp nhau.

Trong giới chỉ cần là nữ nghệ sĩ đã kết hôn, bụng có động tĩnh gì cũng thu được sự chú ý, truyền thông và cư dân mạng giống như cô tám dì bảy của mỗi người vậy, vào lúc nào cũng không quên nhìn chằm chằm bụng của các người, cách một đoạn thời gian đều sẽ truyền ra tin tức bị nghi mang thai, sau đó là đưa tin phủ nhận, chuyện đó lắng lại qua một thời gian lại bắt đầu truyền đi, tin tức như vậy đã buộc chặt với nữ minh tinh đã kết hôn.

Chỉ là sau khi Lương Yên và Lục Lâm Thành kết hôn, chuyện bị đồn mang thai rất ít.

Chủ yếu là trước đó lúc còn chưa kết hôn Lương Yên có chứng cứ

thuyết phục mình không có mang thai quá cường liệt, xảy ra tai nạn xe cộ tỉnh lại cũng không quên đăng ảnh mặc lễ phục hở eo để bác bỏ tin đồn, quả thực là vừa chua xót vừa cảm động.

Người thường đều bộ dáng này, cử động hay bất động đều bị đồn mang thai thì quá là nhàm chán rồi.

Thế là lần này, tấm ảnh gió thổi váy áp vào người lộ ra bụng dưới của Lương Yên bị tuôn ra, không riêng gì fan hâm mộ không tin, người qua đường thích ăn nhút dưa cũng không tin.

【 tui nói các người này mỗi ngày nhìn chăm chăm bụng người ta lại nhải mang thai thật quá nhàm chán nha. 】

【 Yên Yên hiện tại đang ở thời kỳ sự nghiệp lên cao, làm sao có thể mang thai. 】

【 đúng a đúng a, cái bụng này rõ ràng là vừa cơm nước xong xuôi đó. 】

【 bụng và tay chân nhìn không hài hòa thì thế nào, có người cao thì thịt sẽ bị dồn về bụng đó. 】

【 mang giày đáy bằng thì thế nào, cũng không phải là đi thăm đồ, chẳng lẽ nữ nghệ sĩ không thể mang giày đáy bằng sao nếu mang thì chính là mang thai hả cái quỷ gì vậy. 】

【 cái bụng này của Lương Yên gọi là mang thai, vậy tui mang thai đã mấy tháng rồi chứ đùa à.】

【 ô ô ô ô cái váy này thật quá đẹp, có ai biết chỗ nào bán hay, nếu biết thì nói cho tui biết với. 】

【 tỉnh lại đi, quần áo màu sắc và kiểu dáng này chỉ có màu da và dáng người của Lương Yên có thể mặc được, chúng ta là người bình thường thôi được rồi có được không. 】

【 thế nhưng sao cô ấy mặc đẹp thế. 】

Thế là nick marketing đăng ảnh Lương Yên mang thai, cuối cùng tiêu điểm chú ý của mọi người vậy mà là chiếc váy đẹp mắt trên người Lương Yên, hot search Lương Yên mang thai còn không cao bằng hot search váy màu xanh nhạt của Lương Yên.

Nick marketing:

Nick marketing làm kích động dư luận lần này thật là quá con mẹ nó mất mặt!

** ** *

Ở nhà, Lương Yên nhìn thấy tấm hình kia, sau đó lại cúi đầu xuống, nhìn bụng của mình một chút.

Lương Yên đưa tay sờ sờ, tâm tình có chút phức tạp.

Cô là nên cao hứng hay là không cao hứng đây. Nữ minh tinh khác không có mang thai lại bị đồn mang thai, chỉ có cô, rõ ràng là mang thai, ảnh bụng dưới hơi lòi ra cũng bị chụp được. Mọi người lại sửng sốt tin cô chắc chắn không mang thai.

Cô và Lục Lâm Thành trước khi kết hôn vẫn luôn tránh thai, sau khi kết hôn cô biết anh vẫn luôn muốn có con, mình cũng không bài xích chuyện đó, thế là thuận theo tự nhiên không dùng biện pháp tránh thai nữa.

Hai tháng trước cô kiểm tra thử bằng que thử thai kết quả lại cho ra hai vạch.

Rút kinh nghiệm từ chuyênn lúc trước, lần này cô dùng cả ba que thử thai đều là hai vạch. Thế là cô và Lục Lâm Thành chạy đi hai bệnh viện kiểm tra kết quả cũng là mang thai, như vậy mới yên tâm

xác định trong bụng có một bảo bảo.

Lúc đầu tháng sau cô phải vào đoàn quay phim, sau khi biết mình mang thai liền đẩy công việc này đi, chỉ nhận những hợp đồng quảng cáo và show giải trí nhẹ nhàng, an tâm dưỡng thai.

Cô ngoại trừ còn bộ phim chủ đề lập nghiệp ra thì còn một bộ phim khác nữa, cho nên không cần lo lắng trong lúc mang thai biến mất trước mặt khán quá lâu.

Liên quan tới chuyện mang thai này, Lục Lâm Thành và cô dự định qua ba tháng, nếu có người chụp được thì sẽ thuận nước đẩy thuyền báo tin vui này cho mọi người, kết quả hiện tại bị chụp được, cô và Lục Lâm Thành còn chưa kịp thừa nhận, mọi người liên tục không ngừng giúp bọn họ phủ nhận.

Cho nên chuyện này có chút lúng túng a. . .

Lương Yên lại sờ lên bụng của mình, rồi đưa tay trống má.

Đã hơn bốn tháng sắp năm tháng rầu, bởi vì cô gầy, cho nên bụng chỉ là hơi lồi ra còn chưa quá to, nên nhìn vào sẽ không nghĩ là mang thai.

Mấy ngày nay cô mơ hồ cảm nhận được thai động, chỉ là rất nhỏ, giống như là có ai đó ở trong bụng thổi bong bóng thôi.

Nhưng đây cũng không phải là điểm mấu chốt, chuyện bên ngoài thì cứ giao cho Lục Lâm Thành giải quyết đi, Lương Yên đứng dậy đi đến trước tủ lạnh ngồi xổm xuống, lấy trong góc tầng thấp nhất của ngăn đông tủ lạnh ra một hộp Haagen Dazs (kem) size nhỏ.

Hai ngày trước cô đi khám thai, bác sĩ nói nói trong thời gian cô mang thai đường huyết hơi cao, thuốc gì cũng không cần uống, chỉ cần thức ăn bình thường chú ý một chút, không thể ăn đồ ngọt, chờ đến đợt khám thai lần sau kiểm tra nếu lượng đường được không

chế lại thì không sao nữa.

Lục Lâm Thành nghe rất kĩ càng, sau khi về nhà liền đem tất cả đồ ngọt, nước ngọt, kem trong nhà cất đi nơi khác.

Lương Yên có chút chua xót mà nhìn hộp Haagen Dazs (kem) size nhỏ trong tay, một hộp nhỏ như vậy, mà cô phải thật vất vả giấu Lục Lâm Thành.

Có thể là thời gian mang thai kích thích nội tiết tố, cô trước kia thích ăn cay, thích ăn lẩu nhất còn là không cay không vui. Nhưng sau mang thai lại đột nhiên đổi lại thích ăn ngọt, bởi vì mang thai đương nhiên là muốn ăn cái gì liền ăn cái đó, kết quả mới vừa mua một đồng bánh quy, bánh kem, kem dự trữ ở trong nhà sẵn sàng, sau một chuyến đi khám thai về bác sĩ liền không cho ăn nữa.

Thời điểm mang thai cảm giác muốn ăn nhưng không thể ăn rất tra tấn người, Lục Lâm Thành lại mời chuyên gia dinh dưỡng nghiêm ngặt giám sát thức ăn của cô, cái khác vẫn có thể dùng đường thuốc (đường glucose) để thay thế, chỉ là hộp kem này mỗi lần nghĩ tới muốn nổi điên lên, dùng đường thuốc thay thế lại không thích hợp.

Lương Yên thấy rất nhiều người phụ nữ có thai chia sẻ trong thời gian mang thai khẩu vị bị biến hóa, có người muốn uống xăng, có người muốn ăn kem đánh răng, cô thì cũng chỉ muốn ăn kem thôi, đã là người bình thường nhất trong nhóm rồi.

Lương Yên ngồi ở bàn ăn, mở hộp kem trong tay ra có hơi lạnh bốc lên, dùng một cái thìa sắt nhẹ nhàng ở trên mặt kem múc một muỗng, sau đó cẩn thận từng li từng tí bỏ vào trong miệng, từ từ nhắm hai mắt lại hưởng thụ để thỏa mãn độ thèm kem đến phát điên của cô.

Lương Yên cũng cảm thấy tội lỗi cực kỳ, cô không thể ăn kem, nhưng mà cô lại thật sự rất thèm ăn kem, ăn xong muỗng thứ nhất, nhìn hũ kem nhỏ trước mặt, đột nhiên cảm thấy mình tội lỗi đến phát

khóc.

Lương Yên lại múc một muỗng bỏ vào trong miệng, một bên vừa khóc một bên vừa ăn.

Vì cái gì cô mang thai lại bị đường huyết cao, vì cái gì cô đã bị đường máu cao còn bị thêm ăn kem, vì cái gì biết rõ việc làm này không tốt, thế nhưng cô lại nhịn không được đi ăn vụng.

Lương Yên nhịn rồi lại nhịn, nghĩ đến bảo bảo trong bụng, nghĩ đến một hộp kem có bao nhiêu đường, cuối cùng hộp kem Haagen Dazs (kem) size nhỏ cũng không ăn xong, tổng cộng chỉ múc vài muỗng..

Một hộp kem đương nhiên không thỏa mãn được người phụ nữ mang thai nội tâm điên cuồng kêu gào thèm ăn ngọt, Lương Yên cuối cùng vẫn là nhịn xuống. Vì đứa bé rưng rưng đóng nắp hộp kem nhỏ lại, một bên vừa khóc một bên đem hộp kem giấu ở một góc của tủ lạnh, không thể để cho Lục Lâm Thành phát hiện.

Lương Yên vừa giấu xong hộp kem đứng dậy, chỉ nghe thấy bên ngoài có người mở cửa.

Sau đó là nghe được âm thanh đổi giày của Lục Lâm Thành.

Lương Yên sợ bị phát hiện, tranh thủ thời gian luống cuống tay chân lau nước mắt.

Hôm nay sao Lục Lâm Thành hôm nay kết thúc công việc về sớm như vậy.

Lương Yên xoa xoa mặt, hít hít cái mũi, sau đó nở nụ cười đi ra ngoài: "Anh trở về rồi."

Lục Lâm Thành: "Đúng, hôm nay kết thúc công việc sớm, ban đêm chúng ta đi ăn lẩu." Anh biết gần đây Lương Yên không thể ăn ngọt lại rất thèm ăn, cho nên đi ăn món trước kia cô rất thích.

"Được." Lương Yên giả bộ mừng rỡ gạt đầu, trên thực tế sau khi mang thai cô đối với lẩu không còn hứng thú nữa.

Lục Lâm Thành đột nhiên phát hiện Lương Yên có chút là lạ.

Vành mắt đỏ đỏ, mũi đỏ đỏ, lông mi còn hơi ướt sũng, giống như là mới khóc.

Lương Yên thấy Lục Lâm Thành chăm chú nhìn cô, lập tức chột dạ: "Anh làm gì mà nhìn em như vậy."

Lục Lâm Thành đi qua, một tay ôm eo cô, một tay ở trên bụng cô sờ: "Hôm nay có động không?"

Lương Yên thở dài một hơi, thành thật trả lời: "Buổi sáng có nhúc nhích."

Lục Lâm Thành lại vuốt vuốt đầu cô, sau đó nhìn cái miệng nhỏ đỏ đỏ của cô không biết đã ăn cái gì rồi, nhúu mày nhẹ sau đó hôn xuống.

Hôn nhau là chuyện mỗi ngày sau khi cưới đều diễn ra, Lương Yên ôm cổ anh, nhắm mắt lại bắt đầu đáp lại.

Lục Lâm Thành rốt cục cũng hôn xong, buông Lương Yên ra, phân biệt rõ hương vị một chút, hỏi: "Em có phải đã ăn kem hay không?"

Lương Yên trừng mắt, không nghĩ tới chỉ một nụ hôn liền bị anh nếm ra được hương vị.

Biết rõ là không thể ăn nhưng lại không nhịn được ăn vụng hai miếng, trong nội tâm cô cảm thấy tội lỗi tự trách rất nặng, hiện tại còn bị Lục Lâm Thành phát hiện. Lương Yên lập tức cảm thấy cuộc sống này u ám vô cùng.

Lục Lâm Thành còn một câu chưa nói, Lương Yên liền ngửa đầu lên khóc. Trước kia cô không thích khóc như vậy, nhưng sau khi mang thai nội tiết tố thay đổi, không phải mỗi khi gặp chuyện đều khóc.

"Ô ô ô ô em còn có thể làm sao, em cũng biết không thể ăn a ô ô ô "

"Thế nhưng đúng là em, em không nhịn được mà ô ô ô ô "

"Em chỉ ăn một ngụm nhỏ, em chỉ ăn một miếng nhỏ thôi ô ô ô ô ô "

" Vì sao lại là đường huyết cao chứ, tại sao lại như vậy ô ô ô ô "

"Mang thai thật thống khổ a, thật sự rất khổ đó. "

Lương Yên khóc đến là thở không ra hơi.

Lục Lâm Thành bị dọa đến mức nhanh chóng kéo cô ngồi số ghế salon: "Không có việc gì không có việc gì, một miếng mà thôi, không có chuyện gì không có chuyện gì."

Lương Yên hai mắt đăm lẹ mông lung hỏi: "Thật sao? Em thật chỉ ăn một ngụm nhỏ, thật là một ngụm nhỏ thôi." Cô một bên nói, một bên dùng tay chỉ lượng kem mình ăn.

Lục Lâm Thành vỗ nhẹ lên lưng cô, nhìn thấy Lương Yên dùng tay ước lượng chỗ kem mình ăn, ăn cũng đã ăn rồi, cũng không thể kêu cô nôn ra ngoài, thở dài một hơi: "Thật sự không có việc gì đâu mà."

Lương Yên nhìn Lục Lâm Thành trả lời hữu khí vô lực, miệng nhỏ xẹp lại: "Anh gạt em, anh chính là đang trách em, chính là đang trách em!"

Lục Lâm Thành chỉ kém chút nữa giơ hai tay lên đầu hàng: "Không có lừa em, anh không trách em, thật sự không trách em, em muốn anh nói cái gì em mới chịu tin tưởng anh, không khóc nữa có được

hay không?"

Lương Yên vẫn khóc, không trả lời, ghé vào vai Lục Lâm Thành, hơn nửa ngày mới nói ra thỉnh cầu nhỏ nhỏ của mình:

"Lục Lâm Thành, anh cũng phải làm ba, anh cũng gọi rm một tiếng ba ba có được hay không."

Lục Lâm Thành: "... . . ."

Chương 97: Phiên Ngoại 3

Đêm đó, hot search chiếc váy của Lương Yên còn chưa hết hot, Lục Lâm Thành yên lặng online, rất hào phóng đăng Weibo tuyên bố mình được làm baba với mọi người.

Mọi người lúc này mới kịp phản ứng thì ra tám ảnh kia Lương Yên hơi lòi bụng thật sự là mang thai.

Cho nên không phải là ăn quá no Yên vậy mà đã là người phụ nữ có thai Yên a!

Nói đi nói lại, Lương Yên gầy như vậy, bụng nhỏ lòi ra như vậy chắc chắn là có rồi.

Fan hâm mộ đầu tiên là giật mình, sau đó lập tức bao phủ trong niềm vui sướng, đặc ý.

Vẫn là Lương Yên người ta, sau khi kết hôn chưa từng đề cập tới việc mang thai, vừa nói ra, thì chính là chia sẻ niềm vui cho mọi người.

【 chúc mừng Yên Yên chúc mừng Lục Lâm Thành! 】

【 oa con gái tui cũng phải làm mẹ rồi, cảm giác việc Yên Yên nhảy «cheer up! » ở thi đấu thể dục thể thao và thi ném đĩa sắt giống như là chuyện của ngày hôm qua. 】

【 trời ạ con của hai người này lớn lên sẽ rất đẹp nha, tui nhan không tui vô cùng thỏa mãn. 】

【 nhanh như vậy liền mang bầu! Đoán xem Anh Tuấn sẽ có con trai hay con gái. 】

【 nhìn Yên Yên từ từ trưởng thành thật rất cảm động, mọi người những ngày này cũng không cần đi quấy rầy, chúc Yên Yên bình an sinh bánh bao! 】

....

Cũng không biết có phải hay không bởi vì vài tiếng "ba ba" kia, Lương Yên lúc đi khám thai lần sau các chỉ tiêu đều hết thấy bình thường, ngay cả đường huyết cũng giảm xuống phạm vi bình thường, có thể ăn bình thường trở lại. Nhưng cô vẫn duy trì phẩm đức nghề nghiệp là một nữ diễn viên, ăn uống vẫn phải chú ý, tay chân sau khi mang thai vẫn mảnh mai, chỉ có bụng là to lên, tương lai sau khi sinh đứa bé giảm cân cũng không khó lắm.

Oắt con tạy trong bụng Lương Yên vui sướng lớn lên, lúc sáu tháng mặc áo thun rộng nhìn từ phía chính diện đều bình thường, nhưng khi nhìn từ khía cạnh đã rất rõ ràng, mỗi ngày ở bên trong hoạt động tay chân một chút, đấm đá đến quên cả trời đất.

Đạo diễn Lục Lâm Thành quay xong bộ phim mới, cũng không nhận thêm lịch trình nào khác, ở nhà an tâm chăm sóc Lương Yên cho đến lúc sinh.

Lương Yên mang thai nội tiết tố kích thích tính tình đặc biệt lớn, thường xuyên vì một việc nhỏ mà phát cáu, Lục Lâm Thành biết cô mang thai vất vả, đều dễ dàng khuyên, bị bao nhiêu ủy khuất cũng không dám phàn nàn, Khương Mộc đi thăm mấy lần, thấy Lương Yên ngồi ở trên ghế sa lon xem tivi, Lục Lâm Thành bận trước bận sau vừa dứt nước trái cây vừa xoa chân, âm thầm cảm thán Lục Lâm Thành sống giống như đại thái giám bên cạnh Hoàng Hậu nương nương.

Lương Yên luôn luôn mệt rã rời, hiện tại mỗi đêm ngủ rất sớm, Lục

Lâm Thành phối hợp giờ làm việc và nghỉ ngơi với cô, cũng sớm lên giường, đem cô ôm trong ngực.

Lương Yên chờ anh vừa lên giường, lập tức giống như con chó con nằm trên người anh, bắt đầu có chút tham lam hương vị trên người anh.

Một mực ngủ, ngủ đến độ rất nhanh sẽ mê say.

Hình dung loại hương vị này như thế nào? Không phải hương thơm của sữa tắm, cũng không phải loại mùi thơm nhẹ nhàng khoan khoái bình thường trên người anh, mà là một loại, Lương Yên ngủ, rất đặc biệt, cho dù nước hoa cũng không thể bằng được, là hương vị của hormone nam tính.

Lương Yên cũng không biết có phải hay không bởi vì sau khi mang thai lỗ mũi mình đều biến thành bén nhạy, mấy tháng đầu còn tốt, cô ngủ đến hương vị trên người anh rất an tâm, mỗi đêm đều ngủ như chết, nhưng hiện tại bụng cũng bắt đầu lớn, hương vị trên người anh biến đổi rất kỳ diệu, ngược lại không làm cho cô an tâm nữa, trong lòng khó chịu không hiểu được, nhưng lại không nói ra được là chỗ nào khó chịu, cái loại cảm giác ngứa lại cào không được, thực sự có chút tra tấn người.

Lương Yên bắt đầu ở trên người anh ngủ đông ngủ tây, bộ dáng giống như một con chó con vậy.

Lục Lâm Thành không biết những biến hóa cảm nhận của Lương Yên, chỉ cảm thấy Lương Yên ở trên người anh ngủ tới ngủ lui cảm giác có chút là lạ, dùng bàn tay kéo lấy cái ót của cô, hỏi: "Thế nào? Có cái hương vị gì sao?" Lục Lâm Thành có đôi khi sẽ ra cửa, gặp người khác chỉ cần có người đó có hút thuốc lá, anh sau khi về nhà chuyện đầu tiên chính là tắm rửa thay quần áo, cẩn thận từng li từng tí không cho Lương Yên ngủ thấy.

Lương Yên từ trong ngực anh nâng lên cái đầu nhỏ: "Lục Lâm

Thành, anh nghe cho kĩ nha."

Lục Lâm Thành sau khi nghe được không khỏi có chút bất ngờ, Lương Yên làm sao bắt đầu nói trên người đàn ông có mùi ấi ngửi, hương vị trên người anh không giống trước kia? Không có a.

"Ngoan, ngủ đi." Lục Lâm Thành sờ lên bụng Lương Yên.

Lương Yên không đáp lời, một bên ngửi hương vị trên người anh, một bên trong ngực anh cọ sát.

Lục Lâm Thành hôn lên trán cô.

Lương Yên cách cái áo ngủ sờ cơ bụng của anh, rất cứng rắn.

Lục Lâm Thành dùng tay thuận theo lưng cô vuốt làn tóc dài mềm mại như tơ lụa của cô.

Sau đó Lương Yên đem đầu chôn ở cổ anh, hung hăng hít lấy hương vị trên người anh, giương mắt nhìn Lục Lâm Thành đã nhắm mắt, răng nhẹ nhàng cắn môi dưới, tay nhỏ vừa rồi sờ cơ bụng bắt đầu thần không biết quỷ không hay thuận theo bụng dưới của anh trượt xuống dưới.

Lục Lâm Thành đương nhiên sẽ cảm giác được động tác nhỏ của cô, bắt lấy tay nhỏ lén lút không an phận của Lương Yên, đem để trước ngực.

Bị bắt được Lương Yên vểnh vểnh miệng lên.

Người đàn ông nhỏ mọn, có giá như vậy sao, đụng cũng không cho đụng thử, tựa như cô muốn làm gì anh vậy, rõ ràng cô làm gì có cái kia.

Lương Yên trở mình ngủ.

Chỉ chốc lát sau liền ngủ thiếp đi, nhưng mà đêm nay lại bắt đầu nằm mơ.

Lương Yên đã lớn như vậy rồi đây là lần đầu tiên có giấc mơ loại này, khung cảnh trong mơ chân thực không tả nổi, Lương Yên rất cuộc cũng biết mấy ngày điều khiến cô ngửa lại không thể cào là gì, cái mà cô vẫn luôn khao khát là cái gì, trong lúc ngủ mơ bắt đầu đổ mặt đến lợi hại, tần suất hô hấp có chút tăng tốc, bên trong miệng thậm chí còn phát ra vài tiếng như có như không ưmmm.

Lục Lâm Thành từ trước đến nay ngủ không sâu, nghe được tiếng thở gấp của Lương Yên lập tức tỉnh.

Chỉ là anh sợ tranh cãi với Lương Yên, nên một mực lẳng lặng chờ đợi, cũng không bật đèn.

Lương Yên không bao lâu cũng từ trong mơ tỉnh lại.

Lục Lâm Thành nhìn thấy Lương Yên mở mắt sau đó đôi mắt phản chiếu ánh sáng nhạt.

Lương Yên tựa hồ không biết anh đã tỉnh, ở trong chăn hít thở sâu đến mấy lần, mới đưa tay mở đầu ngọn đèn nhỏ ở đầu.

Kết quả mở xong đèn quay người lại liền thấy Lục Lâm Thành đang nhìn cô chăm chú.

Lục Lâm Thành nhìn thấy gương mặt đỏ bừng của Lương Yên, đem người ôm vào trong ngực, vỗ nhẹ lấy lưng trấn an: "Làm sao vậy, có phải hay không mơ thấy ác mộng? Đừng sợ, anh ở đây."

Lương Yên ở trong ngực Lục Lâm Thành, trong lòng vẫn còn sót lại vẻ nóng loạn ở trong mơ, nhưng nhớ lại lại có mấy phần ngọt ngào vui mừng.

Lục Lâm Thành ở trên bụng cô sờ sờ, hỏi: "Có muốn uống chút

nước hay không, anh đi lấy cho em."

Lương Yên nghe được lời nói ân cần của anh, cảm nhận được tay đặt ở trên bụng, lúc này mới ý thức được cái gì, mặt đột nhiên càng đỏ, trong lúc nhất thời xấu hổ không chịu nổi.

Lương Yên dùng sức lắc đầu biểu thị không muốn uống nước.

Lục Lâm Thành chỉ cảm thấy Lương Yên sau khi tỉnh mộng phản ứng có chút kỳ quái, nhưng rốt cuộc là làm sao quái, anh lại không thể nào nói được.

Kim đồng hồ chỉ hướng rạng sáng hai giờ, Lục Lâm Thành cho chỉnh lại gối và chăn cho Lương Yên, ôn nhu nói: "Không còn sớm nữa, mau ngủ đi."

Lương Yên nhìn thấy anh ân cần như vậy, cảm giác tội lỗi trong lòng lại càng thêm sâu nặng.

Lương Yên được chăn mền bao phủ một hồi lâu trong lòng ngày càng kiên quyết, cuối cùng vẫn là lộ ra đầu, quyết định nói cho anh biết chuyện này.

"Lục Lâm Thành, chồng ời." Cô vận dụng hai cái xưng hô này, nhẹ nhàng hô.

Lục Lâm Thành lại coi như là Lương Yên mơ về tuổi thơ, đau lòng đến rối tinh rối mù: "Ngoan, không sao, anh ở đây."

Lương Yên do dự mở miệng: "Em vừa rồi, ừm, trong giấc mộng."

Lục Lâm Thành vỗ nhẹ lấy lưng cô: "Anh biết. Không sao, ngủ đi."

"Anh nghe em nói đi" Lương Yên ở trong chăn thủ chỉ, "Đúng đấy, em là, ừm, mơ đến cái loaiu mộng kia đó."

"Loại nào. . . Mộng." Lục Lâm Thành tựa hồ nghĩ đến cái gì, cứng nhắc hỏi.

Lương Yên nhú mày xoa mắt: "Chính là. . . Mộng xuân."

Tay Lục Lâm Thành xoa lưng cứng lại.

Lương Yên cảm nhận được anh cứng ngắc, trố trố má, vẫn là quyết định thẳng thắn, nói: "Mà chính là cái kia, nam chính trong mộng, có khả năng, khả năng không phải anh."

Lục Lâm Thành: "... . . ."

Lương Yên sau khi nói xong cúi đầu không dám nhìn biểu cảm của anh, kỳ thật cô cũng không biết người trong mộng là ai, bởi vì người kia giống như là không có mặt vậy, dù cho có, cô cũng không có chú ý nhìn.

Lương Yên trong lòng áy náy, nhưng nghĩ lại, lại cảm thấy mình mơ thấy loại mộng này tất cả đều là do Lục Lâm Thành.

Sau khi cô mang thai bởi vì nội tiết tố vốn là đã mất cân bằng, những ngày này trôi qua y gang vợ chồng già quên mình còn có nhu cầu, Lục Lâm Thành là giống đực hormone không có lúc nào khắc chế lại khi ở bên cạnh cô "Câu dẫn" lấy cô, thế nhưng anh "Câu dẫn" người ta lại không tự biết, còn nghiêm chỉnh không tưởng nổi, ngay cả để cô kiểm tra cũng không chịu.

Cô trong lòng ngứa ngáy khó nhịn, muốn phát tiết nhưng lại không tìm thấy chỗ để phát tiết, cho nên hãy nằm mơ.

"Trách anh đó. Ai bảo anh nhỏ mọn như vậy." Lương Yên đột nhiên lí lẽ hùng hồ "Chính là anh mỗi ngày ở bên cạnh em lại không cho phép em đung, rất khó chịu, chẳng lẽ còn không cho phép em nằm mơ à."

"Đều tại anh đều tại anh." Lương Yên đưa đôi bàn tay trắng như phấn không ngừng đánh lên người anh.

Lục Lâm Thành chịu đến mấy lần, mới bắt lấy tay nhỏ của Lương Yên, ghi nhớ trong bụng của cô còn có một bé con, nhin xuống cảm giác muốn đem cái người không có lương tâm này khiêng đi, hít sâu hai cái, hỏi: "Là ai?"

Lương Yên: "Hửm?"

Lục Lâm Thành nhắm mắt một chút, biểu hiện có chút thống khổ, trong lòng khổ sở: "Nam chính, là ai?" Ang đây là tạo cái nghiệt gì.

Lương Yên nhìn chăm chú Lục Lâm Thành nhớ lại một chút, sau đó chậm rãi lắc đầu: "Em không biết là ai, trong mơ không thấy mặt, chỉ là cảm giác không phải anh thôi, nhưng cũng không phải người khác."

Lục Lâm Thành nghe được câu trả lời xác định về nhân vật nam chính sau đó mới thở dài một hơi, chỉ là nghe cô nói không phải anh lại có chút tức giận, sau đó tay chỉ nhẹ nhàng đụng một cái lên eo Lương Yên, Lương Yên lập tức lảo bầm một tiếng.

Lục Lâm Thành cảm nhận được cô rầy mẫn cảm, bắt đắ dĩ lắc đầu, sau đó chăm chú nhìn Lương Yên, nghiêm túc nói: "Vậy bây giờ cho em thêm một giấc mộng, em nhìn kỹ, nhìn rõ ràng, nhân vật nam chính là anh, chỉ có thể là anh, biết không?"

Lương Yên lập tức nhu thuận gật đầu.

Chương 98: Phiên Ngoại 4

Người phụ nữ có thai là thật không dễ hầu hạ.

Lục Lâm Thành cũng vì nguyên nhân này vẫn luôn chịu đựng. Nhẹ nhàng không được mạnh mẽ không được, nhẹ cô không hài lòng, nặng anh lại sợ làm đứa bé bị thương, mỗi một lần đâm vào là mồ hôi đầm đìa.

Mặc kệ Lục Lâm Thành hài lòng hay không, dù sao người phụ nữ có thai cuối cùng hết sức hài lòng, lúc đầu mí mắt cực nặng muốn ngủ, kết quả tiểu gia hỏa trong bụng sống chết thẳng cẳng đá cô một hồi.

Trong lúc mang thai giấc ngủ của đứa bé trên cơ bản là đồng bộ với người mẹ, oắt con hiện tại thẳng cẳng đấm đá, nói rõ bé cũng tỉnh.

Còn có thể là bị cha mẹ mình đánh thức.

Lương Yên ôm bụng thanh tỉnh không ít, nghĩ đến vừa rồi làm mấy chuyện đó, vẫn không nhịn được mở miệng: "Lục Lâm Thành, anh nói chúng ta, có thể hay không dạy hư bé con rồi."

"Người ta dưỡng thai đều là trước khi ngủ nghe truyện cổ tích, chúng ta không kể chuyện xưa thì cũng được đi, còn nửa đêm đem nó làm ầm ĩ. . ."

Lục Lâm Thành có thói quen để tay che bụng Lương Yên, cảm thụ bạn nhỏ ở bên trong thai động: "Cái này thì có làm sao, nó không phải là dựa vào dạng này mà tới sao?"

Lương Yên nghe xong khuôn mặt nhỏ đỏ lên, tiện tay bắt cái gối

ném qua người: "Có người làm ba như anh sao, bắt đầu từ tối mai cho nó nghe chuyện cổ tích!"

Lí lẽ khí hào hùng đến độ quên đi người rõ ràng nửa đêm mộng xuân tỉnh lại, người cầu xin Lục Lâm Thành làm chuyện chặn gỏi là cô.

.

Ba năm sau.

Đài Hoa Quả cho ra mắt chương trình « người chồng thời hiện đại» công bố đội hình khách mời, tên Lục Lâm Thành hiển hách ghi ở vị trí đầu tiên của poster tuyên truyền.

Lục Lâm Thành từ khi xuất đạo về sau vẫn luôn cần cù chăm chỉ quay phim rất ít tham gia chương trình, dù cho tham gia cũng chỉ làm khách mời đặc biệt ghi hình một tập, lần gần nhất tham gia chương trình là ba năm trước vì theo đuổi Lương Yên quay « nhà ai bảo bối », Lục Lâm Thành lần này làm khách mời thường trú của chương trình, lập tức hấp dẫn vô số ánh mắt của người khác

Ba năm này Lục Lâm Thành sự nghiệp phát triển xuôi gió xuôi nước, sự nghiệp diễn viên đã đến đỉnh cao, cất bước làm đạo diễn tạo ra tác phẩm đầu tay tiếng khen ngợi như nước thủy triều, doanh thu phòng bán vé bội thu, bộ phim này giúp anh nhận được giải thưởng kim X đạo diễn xuất sắc nhất, hiện tại trọng tâm sự nghiệp bắt đầu dần dần bị chệch đi, tất cả mọi người đều bắt đầu gọi anh một tiếng Lục Đạo.

Mà nhắc đến Lục Lâm Thành, không thể không nhắc đến tiểu hoa đang hồng Lương Yên.

Lương Yên chỉ sợ là trong vòng có rất ít nữ minh tinh sinh con xong về sau còn có thể duy trì độ nổi tiếng, dù cho làm mẹ rồi vẫn có thể duy trì cảm giác thiếu nữ, nhưng người trong giới có cảm giác như

vậy vô số, cô gần đây đã ngồi vững vàng vị trí tiểu hoa, chẳng những nhân khí cao, diễn xuất, năng lực nghiệp vụ cũng tốt, đều có thể diễn phim truyền hình và phim điện ảnh, gần đây đóng một bộ phim được nhận giải giải nữ diễn viên xuất sắc nhất Kim Ngọc Lan.

Mà công chúng tò mò nhất, chính là bé con của cặp CP quốc dân này.

Ba năm trước đây một ngày nào đó Lục Lâm Thành đăng Weibo tuyên bố Lương Yên sinh con, đăng tám ảnh chụp chân nhỏ của đứa bé, sau đó cũng không có chủ động đăng ảnh chụp của con, hai vợ chồng vẫn luôn đem đứa bé bảo vệ rất kĩ, chỉ có một lần ở sân bay bị paparazi chụp được, Lục Lâm Thành ôm đứa bé nhìn phóng viên, lập tức chăm chú che chở đầu của đứa bé.

Tám ảnh kia phóng viên thật vất vả mới chụp được Lục Lâm Thành ở sân bay bảo vệ con, bé con lặng yên đem mặt chôn ở vai ba ba, tay lớn của Lục Lâm Thành che chở cái ót của bé, bé con ngồi trên cánh tay ba ba, cánh tay nhỏ vòng trên cổ ba ba, ngoan vô cùng, đáng vẻ ghé vào ngực ba ba cực kỳ giống một con gấu Bát Bát.

Gấu Bát Bát*: tarepanda.

Thế là bé con của Lục Lâm Thành và Lương Yên bắt đầu được fans hâm mộ hai người kêu là "Bát Bát" . Hai người mặc dù không để đứa bé lộ ra ánh sáng, nhưng cũng không ngăn cản fan hâm mộ yêu thích đứa bé, mỗi ngày đều thảo luận Bát Bát thế nào, Bát Bát có ngoan hay không, Bát Bát yêu ba ba vẫn là yêu mama.

Từ video tuyên truyền của « người chồng thời hiện đại » chủ yếu là một chương trình sinh hoạt hằng ngày, tổ tiết mục mời bốn khách mời nam ở ngành giải trí rời khỏi cuộc sống huyên náo của thành thị, đi vào nông thôn, sống tại nhà nông do tổ tiết mục tổ chuẩn, thể nghiệm cuộc sống nông thôn mặt trời mọc thì làm mặt trời lặn thì nghỉ, mà vợ của bốn khách mời, thì ngồi trong một căn phòng để xem, ngồi cùng với MC bình luận về biểu hiện của chồng mình,

nhóm khách mời sinh hoạt ở nông thôn đã sớm biên tập xong, những người vợ chỉ cần xem trực tiếp và bình luận là được.

Ngoại trừ Lục Lâm Thành và Lương Yên, còn có một đôi vợ chồng vô cùng nặng kí.

Bóng dáng Diệp Tô, còn có người chồng làm thương nhân đồ cổ Kỷ Hằng, Kỷ Hằng đã rất lâu không xuất hiện trước mặt công chúng, nhưng cũng không trở ngại gì fans nhan sắc của anh ấy vẫn còn, năm đó mặc kiểu áo Tôn Trung Sơn chải đầu bóng mang mắt kiếng không gọng, ngồi giám định bảo vật trong một loạt chuyên gia trung lão ở chương trình đã trở thành ký ức mới mẻ xuất trần thoát tục trong mắt mọi người, mà sau đó Diệp Tô đăng bài "Chồng có ham muốn quá nhiều thì phải làm sao bây giờ" đã làm Kỷ Hằng bề ngoài đàng hoàng bí ẩn nhưng bên trong lại đầy ham muốn đi sâu vào lòng người, hiện tại tham gia tiết mục, mọi người tất nhiên là chờ mong không thôi.

Tổ tiết mục đầu tiên là cho một video bốn mươi phút mở đầu, chủ yếu là đi vào từng ngôi nhà của các cặp vợ chồng quay quá trình chuẩn bị.

Cặp đôi vợ chồng đầu tiên là một cặp vận động viên, sau đó đôi vợ chồng diễn viên trung niên Lưu Hạo và vợ của ông ấy, hình tượng của hai đôi này đều rất ấm áp, người chồng phải đi tham gia chương trình, người vợ đều rất hiền thê lương mầu chuẩn bị hành lý cho chồng, đồ vật có thể mang nhiều liền mang nhiều, từ đồ dùng ăn đến uống đều đem đầy đủ mọi thứ, sợ chồng mình ở nông thôn sống không quen.

Cặp thứ ba là Diệp Tô và Kỷ Hằng.

Lúc tổ đạo diễn tổ đến là Kỷ Hằng ra mở cửa, Kỷ Hằng mời tổ tiết mục đi vào, so với hai gia đình ấm áp trước, trong nhà Kỷ Hằng chỉ có một mình anh ấy.

Nghe nói con trai Kỷ Tiểu Bảo vừa rồi đã bị ông ngoại ở kế bên đưa đi nhà trẻ, về phần Diệp Tô. . .

Kỷ Hằng nghĩ đến bóng dáng của vợ, không khỏi thở dài một hơi.

Diệp Tô lại vào đoàn quay phim, đã rất lâu không về nhà.

Trong màn hình, Kỷ Hằng một người lẻ loi tro trọi chuẩn bị hành lý, mang một ít quần áo, áo cầm trong tay lại lần nữa nhét về tủ quần áo, định không mang, suy nghĩ không biết mang đồ ăn nhiều hay ít, lại cảm thấy mang nhiều cũng vô dụng, tổ tiết mục không có khả năng để anh chết đói, cuối cùng tất cả mọi thứ cộng lại, còn chưa đầy một valy 24 inch.

Khán giả nhìn Kỷ Hằng một mình chuẩn bị hành lý thật sự vừa đau lòng vừa buồn cười:

【 Diệp Tô thật sự là nhân viên gương mẫu a, Kỷ Hằng thật thật thể
thảm 2333333 】

【 đã lâu không gặp Kỷ Hằng vẫn là đẹp trai như vậy, liếm bình phong liếm bình phong liếm bình phong. jpg 】

【 trước kia chỉ biết là có con trai cô đơn, bây giờ mới biết thì ra còn có người chồng cô đơn ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha 】

【 Tô tỉ, cúp nhiều như vậy cũng đừng quá liều mạng nữa, bớt thời gian bồi người chồng đáng thương của chi đi! 】

■ ■ ■

Kỷ Hằng sắp xếp xong hành lý, ngồi lên "Thuyền hải tặc" của tổ tiết mục, sau đó màn hình chuyển đổi, ống kính đi vào ngôi nhà được người người mong đợi Lương Yên Lục Lâm Thành.

Mở cửa ra cũng là nam chủ nhân Lục Lâm Thành, anh gật đầu lên

tiếng chào người của tổ tiết mục.

Nhà của Lục Lâm Thành và Lương Yên lần đầu tiên được công khai, mọi người theo ống kính của đại ca quay phim vào cửa, trong lòng loáng thoáng bắt đầu chờ mong cái gì đó.

Trong nhà này xem xét một chút thì chính là có trẻ nhỏ, trong phòng khách có đặt đệm còn có ngựa gỗ nhỏ còn bày biện các loại đồ chơi khác.

Mọi người thấy những đồ chơi của trẻ con kia, tâm tình khẩn trương không thôi.

Sẽ sao?

Lương Yên cùng Lục Lâm Thành sẽ cho sao?

Ngay cả Kỷ Tiểu Bảo của sát Diệp Tô và Kỷ Hằng sát vách trên mạng còn có hai tấm hình. Lần này, Lương Yên và Lục Lâm Thành vẫn luôn che trở con sẽ cho họ biết sao?

Mọi người ở đây chờ mong đến đỉnh điểm, đột nhiên, trong ống kính có một thân hình nho nhỏ chạy qua.

Thật là thật nhỏ thật nhỏ, giống như một cây nấm nhỏ, hình như bé nhìn thấy có người xa lạ tới, một bên hướng vào trong phòng chạy, một bên dùng âm thanh ngọt ngào hô hào: "Ma ma -- "

Fan hâm mộ xem tiết mục lập tức kích động đến ngất.

【 a! Bát Bát! Đây là Bát Bát nha! 】

【 ô ô ô ô Bát Bát đã cao như thế cũng có thể chạy. 】

【 tui còn tưởng rằng hai người biết sẽ ghi hình tiết mục sẽ đem Bát Bát đi giấu, quá cảm động ô ô ô ô 】

【 trời ạ cái bóng lưng này, cái ót này, đáng yêu quá đi mất! (chuột chũi thét lên) 】

【 Bát Bát đang gọi ma ma, con trai của con gái tôi gọi nó là ma ma, nước mắt. jpg 】

.

Sau đó ông kính chuyển đi, là Lương Yên ôm Bát Bát từ trong phòng ngủ ra. Tổ tiết mục làm hậu kỳ còn cho tăng thêm phụ đề cho đứa bé "Bát Bát, con trai Lục Lâm Thành Lương Yên, hai tuổi lẻ tám tháng" .

Hai vợ chồng đã sớm cùng tổ tiết mục thương lượng xong, không có quay ngay mặt đứa bé, chỉ thấy Lương Yên ôm bé, để cho bé cùng nhân viên công tavs tổ tiết mục chào hỏi.

Âm thanh ngọt ngào của Bát Bát kêu chào chú, dì thật tốt.

Đám fan hâm mộ nghe âm thanh mềm mại dễ thương của Bát Bát, lệ nóng trào mi.

Lương Yên Lục Lâm Thành không đồng nguyện cho đứa bé từ nhỏ bại lộ trước mặt công chúng, nhưng vì fan hâm mộ, vẫn là để Bát Bát ra ngoài, dù cho không có quay ngay mặt cũng không có quan hệ, chỉ cần để mọi người biết Bát Bát hiện tại lớn bao nhiêu đến có bao nhiêu đáng yêu cũng đã đủ rồi.

Bát Bát trong ngực Lương Yên dính người không chịu được.

Lúc này, âm thanh Lục Lâm Thành đột nhiên xuất hiện: "Lục xx(tiêu âm), con đã hai tuổi lẻ tám tháng ở nhà còn muốn mama ôm, có phải hay không là nam tử hán."

Bát Bát nghe được Lục Lâm Thành nói, nhụi nhụi trong ngực Lương

Yên, vẫn là bất đắc dĩ từ trong ngực Lương Yên leo xuống, động tác thuần thục chính là bị nói như vậy rất nhiều về lần.

Fan hâm mộ:

【 Lục Lâm Thành, đây là con trai ruột anh đĩs, người ta mới hai tuổi liền không cho ôm. 】

【 trời má anh, Bát Bát tới đây để dì xa lạ ôm con. 】

【 tại sao tui cảm giác Lục Lâm Thành ăn dấm ha ha ha ha 】

【 vợ là chân ái, con trai chỉ là ngoài ý muốn! 】

Sau đó đã đến khâu Lục Lâm Thành chuẩn bị hành lý.

Không giống với vợ nhà khác sắp xếp hành lý cho chồng, cũng khác biệt với nhà Kỷ Hằng. Kỷ Hằng một mình chuẩn bị hành lý kết quả cái gì cũng lười mang, hành lý của Lục Lâm Thành chủ yếu là chính anh tự chuẩn bị, Lương Yên đi theo bên cạnh chỉ giúp một tay, về phần Bát Bát, đã ngồi ở bên cạnh lung lay lập tức giờ bình sữa bú sữa mẹ. Không biết có phải hay không là một lần mang thai ngốc ba năm, Lương Yên có khi sẽ đưa nhầm đồ cho Lục Lâm Thành, nhưng Lục Lâm Thành cũng không nói ra, mà lặng lẽ đem những đồ cô cầm nhầm một lần nữa trả về, mình lấy lại thêm một lần.

Toàn bộ quá trình mười phút, ánh mắt Lục Lâm Thành cơ hồ cũng chưa rời khỏi Lương Yên, dù cho Lương Yên cùng bé con ở cùng một chỗ, ánh mắt của anh cũng rơi trên người Lương Yên.

Bát quá một nhà ba người vẫn mười phần hài hòa.

Fan hâm mộ thấy tim đều mềm nhũn:

【 đây là gia đình thần tiên tuyệt mỹ gì đây. 】

**【 cái nàu so sánh với Kỷ Hằng bên cạnh hình như càng thảm hơn
ha ha ha ha ha ha ha 】**

【 Bát Bát làm sao uống sữa cũng đáng yêu như thế! Trời ạ! 】

【 mọi người nhìn Lương Yên đưa nhăm đồ vật Lục Lâm Thành cũng không nói cho cô ấy biết, ánh mắt chưa hề rời khỏi người cô, quá sủng, tui thật chua. Chanh tinh. jpg 】

【 trời đất ơi! Lục Lâm Thành chỉ nhìn vợ không thèm con trai á á! 】

【 thức ăn cho chó lạnh lùng đập vào mặt tui. 】

【 đến, há mồm, nuốt vào! 】

Lục Lâm Thành chuẩn bị xong hành lý, cuối cùng đã tới giờ xuất phát.

Ở cửa nhà, Lương Yên nắm tay nhỏ của Bát Bát, một lớn một nhỏ khéo léo đứng đây, nói hẹn gặp lại với Lục Lâm Thành.

"Chồng ơí báí bai."

"Ba ba bái bai."

Lục Lâm Thành sờ lên khuôn mặt nhỏ của Bát Bát: "Cảm ơn."

Sau đó tay kia kéo ót của Lương Yên, tại gò má cô hôn một cái. Kỳ thật anh vốn muốn hôn miệng, nhưng cân nhắc đến có ống kính trước mặt, thế là chỉ có thể biến thành hôn mắt.

Bát Bát nhìn thấy ba ba hôn mẹ, cũng nhắm mắt lại, chu miệng nhỏ, tự động chờ hôn hôn.

Sau đó chỉ thấy Lục Lâm Thành lưu luyến không rời hôn xong Lương Yên, kéo rương hành lý, cũng không quay đầu lại rời đi.

Lục Lâm Thành đã biến mất trước cửa nhà, bạn nhỏ Bát Bát còn đang nhắm mắt ngẩng đầu chờ hôn hôn.

Tổ tiết mục hậu kỳ cho Bát Bát một cái đặc tả toàn thân, bộ dáng nho nhỏ đứng ở nơi đó, phối hợp một trận gió xào xạc gió thổi qua, khung cảnh mười phần hoang vu cô đơn.

Khán giả: 【. . . Lục Lâm Thành anh có phải hay không quên anh còn có con trai! 】

Chương 99: Phiên Ngoại 5

« Người chồng thời hiện đại » là một chương trình hoàn toàn mới, tỉ lệ người xem vẫn ổn định xếp thứ nhất cả nước, lượng người xem bỏ xa vị trí thứ hai, bốn cặp vợ chồng đều có đặc sắc, một tập chiếu xong "Kỷ Hằng người chồng tội nghiệp" "Lục Bát Bát" "Lục Lâm Thành quên con trai" liền lên hotsearch, hình ảnh Lục Bát Bát đứng trước cửa chờ hôn hôn lại bị ba ba quên mất bị các blogger đăng tải, mọi người nhìn thấy vừa đau lòng vừa buồn cười.

【 đưa con trai này của Lục Lâm Thành sợ là nhặt từ trong thùng rác ra ha ha ha ha ha ha ha ha 】

【Bát Bát cũng quá ngọt đi ô ô ô, tui cũng muốn sinh một đứa nhớ đó.】

【 Bát Bát đừng khổ sở, tới đây để dì xa lạ hôn. 】

【 Lương Yên là người chân chính chiến thắng nhân sinh a, có chồng đẹp trai như vậy có con trai đáng yêu như vậy, tui thật ghen tị. 】

【 nhìn thấy con gái tôi hiện tại hạnh phúc như thế tôi thật sự an tâm.
】

Nhờ đăng bài tuyên truyền tăng nhiệt độ, « Người chồng thời hiện đại » tập đầu tiên phát sóng được mọi người vô cùng chờ mong.

Lương Yên ngồi trong phòng bình luận, hết sức tò mò biểu hiện của Lục Lâm Thành ở trong chương trình, bất quá đây là một chương trình sinh hoạt, chắc hẳn vẫn rất phù hợp với cá tính của anh, sẽ không quá khó.

Ngồi bên trái Lương Yên là Diệp Tô, ngồi bên phải là vợ vận động viên Vũ Lỗi cũng là vận động viên Vương Văn Văn, mọi người tại trước khi quay còn phải nói ra vì sao lại tới tham gia cái chương trình này.

Lý do Vương Văn Văn đơn giản nhất, cô cùng chồng hiện tại đã giải nghệ, họ muốn lưu lại hình ảnh của mình trong chương trình để sau này trong cuộc sống họ có thể xem lại, mà Diệp Tô để Kỷ Hằng tham gia chương trình, đơn giản là thấy anh ấy ở nhà quá nhàm chán. Kỷ Hằng làm thương nhân đồ cổ, làm xong một đơn là có thể ăn nửa năm, thời gian còn lại chính là ở trong nhà chăm con sau đó là hỏi Diệp Tô về nhà, Diệp Tô dưới cơn nóng giận liền cho anh tham gia chương trình, tránh khỏi anh mỗi ngày mang bộ dáng oán phụ ở trong khuê phòng. Còn Lương Yên, Lục Lâm Thành tham gia chương trình, thì là bởi vì anh từ khi vừa vào nghề đã đứng ở trên cao, quá cô độc, hiện tại làm đạo diễn, lộ mặt càng ít, làm cho người ta có cảm giác không chân thực, cho nên mới tham gia chương trình, để nhận được sinh khí.

Tiết mục này còn có một chỗ hút người xem chính là Lương Yên và Diệp Tô cùng chung khung hình, Diệp Tô có xương tướng mặt hoàn mỹ cho việc phim, bước đi cao ngạo khiến người khác choáng ngợp trên con đường của riêng mình, Lương Yên thì là nhan sắc tiêu chuẩn mỹ nữ, là tiểu hoa nổi tiếng thực lực và nhân khí cao, con đường của hai người khác biệt, nhưng đều được người trong giới xem trọng, cũng không biết lần đầu tiên cùng khung hình sẽ trò chuyện về người chồng như thế nào có tranh nhau đến dùng dùng như pháo hoa không.

Tám giờ rưỡi tối, chương trình đúng giờ phát sóng, khán giả sớm chờ đợi đã lâu, màn hình trực tiếp ở giữa vừa mở ra liền điên cuồng tràn vào, hình ảnh đầu tiên thấy chính là Lương Yên và Diệp Tô .

Mọi người: 【 Móa! Sắc đẹp bạo kích! 】

Sau khi gặp nhau MC mời mọi người ngồi xuống, bốn người vợ tự giới thiệu, sau đó bắt đầu ở cùng một chỗ nhìn biểu hiện của chồng mình ở nông thôn.

Đầu tiên màn hình là cảnh núi rừng xanh tươi tỉnh mịch ruộng đất của nông dân, đang lắng lắng chờ đợi bốn người chồng đến.

Người đầu tiên đến địa điểm chính là diễn viên trung niên Lưu Hạo, ông ấy sau khi xuống xe nhìn thấy non xanh nước biếc trước mắt, không kịp chờ đợi nhắm mắt lại hít sâu, sau đó đẩy valy hành lý đi vào tiểu viện nông trường.

Ba người còn lại cũng theo thứ tự đến.

Bốn người đàn ông đều không quen nhau, lần đầu gặp mặt, bắt tay lẫn nhau sau đó, bầu không khí có chút tế nhị. May mắn lúc này biên đạo đứng ra, tuyên bố nhiệm vụ đầu tiên, chọn phòng ở.

Nông trường có tất cả bốn gian phòng ngủ, mỗi căn phòng ngủ có điều kiện khác biệt, xa hoa nhất là phòng số một có điều hòa có TV còn có nhà vệ sinh riêng, kém nhất phòng số bốn là một cái lều nhỏ, vừa nhỏ ánh sáng lại vừa tối, mấu chốt chính là đang những ngày nóng nực tháng sáu mà ngay cả một cây quạt điện nhỏ cũng không có.

Phương thức chọn phòng rất đơn giản, tổ tiết mục đặt ra một câu nói "Chồng ới em yêu anh" Người chồng phải gọi điện thoại cho vợ, ai dùng thời gian nhanh nhất để người vợ nói ra câu "Chồng ới em yêu anh" người đó coi như thắng, có quyền lợi ưu tiên chọn phòng.

Sau khi xem xong đoạn này bốn người vợ trong phòng đều nghe được nhiệm vụ sau đó đều mừng rỡ không nhịn được, bốn người vài ngày trước đều nhận được một cuộc điện thoại, trong điện thoại người chồng áp úng lẽ mà lẽ mề không biết muốn làm gì, không nghĩ tới thì ra là có nhiệm vụ.

Lương Yên nghe được Lục Lâm Thành ngày đó gọi điện thoại cho cô thì ra là có nhiệm vụ, thở dài một hơi, cười vô cùng bất đắc dĩ.

Người đầu tiên gọi điện thoại chính là Kỷ Hằng, gọi cho vợ mình Diệp Tô.

Điện thoại kết nối được, tổ tiết mục bấm máy bấm giờ.

Nghe được âm thanh bên Diệp Tô rất ồn ào, hẳn là ở phim trường.

Diệp Tô: "Uy?"

Kỷ Hằng đối với điện thoại có vẻ hơi chần chờ: "Em đang làm gì ?"

Diệp Tô: "Em đang ở phim trường, chuẩn bị có cảnh diễn, ài anh không phải đi tham gia chương trình sao, làm sao còn có thể gọi điện thoại?"

Kỷ Hằng hốt hoảng: "Anh mượn điện thoại biên đạo gọi cho em."

"Ừm." Diệp Tô nói tiếp " Ở chương trình chơi vui vẻ nha, em bên này vẫn còn phải đóng phim nếu không có việc gì em tắt đây."

Kỷ Hằng quýnh lên: "Chờ một chút!"

Diệp Tô bị anh áp úng giày vò đến nhức đầu: "Có chuyện gì anh mau nói em sắp bắt đầu rồi."

Kỷ Hằng: "Đúng đấy, ừm, em cảm thấy em đối với anh. . ."

Anh còn chưa nói hết, trong ống nghe liền truyền đến âm thanh thúc giục chuẩn bị quay ở phim trường bên lia của Diệp Tô.

Diệp Tô rõ ràng là đã đợi không kịp: "Em quay phim trước, Kỷ đại lão gia em yêu anh nhiều bạch bạch (hôn gió)!"

Âm thanh trong ống nghe biến thành đờ đờ.

Kỷ Hằng: "..."

Ba người chồng còn lại: "..."

Tổ tiết mục: "..."

Diệp Tô "Em yêu anh", nói rất nhanh, nhưng thật qua loa.

Từ lúc điện thoại kết nối đến khi Diệp Tô nói ra một câu qua loa "Chồng ời em yêu anh" sau đó cúp máy, tất cả chỉ dùng hai mươi một giây.

Người xem trực tiếp đều bị cả kinh trợn mắt hốc mồm.

Cái này. . . Mẹ nó cũng có thể?

【 ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha x Swl 】

【 Kỷ Hằng quá thắm rồi má ơi quá thắm rồi! 】

**【 Diệp Tô thật sự là nhân viên gương mẫu cấp A của giới văn nghệ
ha ha ha ha ha ha ha 】**

【 tổ tiết mục khẳng định không nghĩ tới cái này mẹ nó cũng có thể
nha! 】

【 làm sao bây giờ muốn chúc mừng Kỷ Hằng nhanh như vậy đã hoàn thành nhiệm vụ nhưng tim cũng vừa đau vì Kỷ Hằng 23333333 】

【 ô ô ô Tô Đại, chị rút chút thời gian quan tâm đến người chồng đáng thương của chị đi! 】

【 Diệp Tô nói em yêu anh thuận miệng như thể bình thường nhất

định là thường xuyên nói ra. 】

Trong phòng bình luận Diệp Tô nín cười vì chính mình giải thích: "Bởi vì lúc ấy em đang quay phim rất bề bộn nhiều việc, không nghĩ tới như thế lại giúp anh ấy hoàn thành nhiệm vụ."

MC : "Tất cả mọi người đều nói em về giành thời gian ở với chồng nhiều một chút."

Diệp Tô cười gật đầu: "Được được được, nhất định giành nhiều thời gian" cô mỉm cười, giống như trở lại Kỷ Phủ năm đó, Kỷ Hằng ra ngoài buôn bán, cô cũng giống như anh bây giờ, đếm đầu ngón tay, chờ anh trở về.

Giành nhiều thời gian cho chồng, Diệp Tô cũng muốn như vậy.

Vũ Lỗi và Vương Hạo theo thứ tự thứ hai thứ ba gọi điện thoại cho vợ, trong điện thoại vợ hai người đều rất biết nũng nịu khéo hiểu lòng người, nghe xong là biết quan hệ vợ chồng rất hoà thuận, thời gian sử dụng lần lượt là ba phút lẻ ba giây và ba phút hai mươi giây, rốt cục cũng làm cho vợ mình nói ra mấy chữ "Chồng ới em yêu anh".

Bình luận đều đang khen hai nhà này có vợ rất ngọt ngào, trong phòng bình luận hai người vợ này luôn cười tràn đầy hạnh phúc cười.

Đến Lục Lâm Thành gọi điện thoại.

MC là người đầu tiên nói ra sự mong đợi.

Khán giả đều tụ hội chờ biểu hiện của đôi vợ chồng quốc dân này.

Lương Yên nhìn thấy dáng vẻ mọi người mong đợi, nâng trán, đều không đành lòng xem tiếp chương trình.

Điện thoại vang lên ba tiếng, là được kết nối.

Âm thanh Lương Yên truyền tới: "Uy?"

Lục Lâm Thành cũng dùng điện thoại tổ tiết mục đưa, nói: "Là anh."

Lương Yên nghe xong liền biết thanh âm này là của ai, Lục Lâm Thành còn chưa kịp nói chuyện, thì âm thanh tức giận của Lương Yên liền truyền tới: "Anh còn không biết xấu hổ gọi điện thoại về, mỗi lần anh hôn em có thể hay không nhớ đến con của anh, anh hôm nay lại quên hôn nó có biết hay không! Con của anh hiện tại đang tức giận ở trong nhà khóc đó!"

Lương Yên đưa di động ra xa một chút, tiếng khóc lớn đầy ủy khuất mơ hồ truyền đến.

Lục Lâm Thành: ". . ."

Những dì, chú xa lạ xem trực tiếp nghe được tiếng khóc của Bát Bát, tim đau muốn chết.

【 ô ô ô ô nhóc Bát Bát khóc đáng thương đến tim tui đau nát. 】

【 Lục Lâm Thành tại sao anh có thể quên con trai ruột của anh a! 】

【 Bát Bát làm sao ngay cả tiếng khóc cũng đáng yêu như thế tui sắp bị dễ thương đến phát điên rồi 】

【 Yên Yên đối với Lục Lâm Thành thật hung dữ ha ha ha ha, thì ra Lục đại đạo diễn ở nhà bị vợ quản nghiêm nha. 】

Lương Yên không biết nội dung của trò chuyện này, nhưng Lục Lâm Thành biết, anh che miệng ho nhẹ một tiếng: "Em giúp anh nói xin lỗi với con trai đi, lần sau anh nhất định sẽ không quên."

Lương Yên: "Câu nói này anh cũng đã nói qua rất nhiều lần rồi! Còn

không phải những lần sau đó đều quên, Lục Lâm Thành, anh rốt cuộc có yêu con trai hay không!"

"Anh đương nhiên yêu con trai" Lục Lâm Thành trả lời rất chân thật "Nhưng anh yêu em hơn."

Bên kia Lương Yên nghe như thế sau đó trầm mặc.

Mọi người xem trực tiếp bị câu nói này "Bùm" phát nổ, mà hình bình luận tự động biến thành màu hồng phấn.

【 quá ngọt, thật sự quá ngọt 】

【 anh yêu con trai nhưng anh yêu em hơn, ô ô ô như thế cái tình yêu thần tiên gì đây. 】

【 Lục Lâm Thành thật rất sủng, tôi thật sự ghen tỵ với Lương Yên, thật thật sự ghen tỵ với Lương Yên. Chanh tinh. jpg 】

【 Bát Bát từ nhỏ đã lớn lên trong tình yêu to lớn này, ba ba yêu ma ma chính là môi trường giáo dục đối nhất đối với bé. 】

Hậu kỳ tiết mục đem hình ảnh dừng lại một giây, sau đó phối một bản nhạc lãng mạn vào.

Lục Lâm Thành đã nói với Lương Yên "Anh yêu em", Lương Yên có thể hay không cũng nói với Lục Lâm Thành "Em yêu anh" ? Như thế Lục Lâm Thành liền có thể hoàn thành nhiệm vụ.

Bên kia, Lương Yên nghe được Lục Lâm Thành nói "Anh yêu con trai nhưng anh yêu em hơn" trầm mặc một lúc, sau đó đột nhiên nói một câu "Chờ một chút" .

Mọi người nghe thấy tiếng bước đi của dép lê, sau đó tiếng khóc của Bát Bát càng ngày càng gần, càng ngày càng vang dội, chắc là Lương Yên đi tới bên cạnh Bát Bát.

Lương Yên ở trong điện thoại nói với Bát Bát: "Không khóc không khóc, ba ba của con nói với con thật xin lỗi, buổi sáng là ba ba quên, về sau sẽ không quên nữa."

Bát Bát đang khóc lớn nghe được Lương Yên nói, an tĩnh lại, một bên vừa rút nước mắt vừa nấc một bên ủy ủy khuất khuất hỏi: "Là. . . Nấc. . . Là thật. . . Nấc. . . Sao?" Giọng sữa nghẹn ngào đơn giản cũng muốn đem tim người ta mềm nhũn, bình luận toàn kêu rên.

Lương Yên ở bên kia an ủi con trai: "Đương nhiên là thật nha, không tin con hỏi ba ba, ày."

Lương Yên đưa di động giao cho con trai.

Mọi người vốn cho rằng Bát Bát sẽ hỏi Lục Lâm Thành có phải thật hay không, kết quả Bát Bát nhận lấy điện thoại, biết bên kia là ba ba, lập tức lao nước mắt nấc nói: "Ba ba. . . Nấc. . . Con yêu ba."

"Ba ba con yêu ba riu rít riu rít "

"Cha so i love you."

"Ba ba con thật yêu ba!"

Ông kính cho Lục Lâm Thành một cái đặc tả, anh nhìn điện thoại, nghe con trai nói "Con yêu ba", Vô cùng ôn nhu.

Nhưng anh không lập tức trả lời câu tỏ tình của con trai, mà là hỏi trước: "Vậy con yêu ma ma không?"

"Con cũng yêu ma ma, con thật yêu ma ma." Bát Bát lập tức đáp.

"Ngoan." Lục Lâm Thành nghe được câu trả lời của bé, chân mày ôn nhu cực kỳ, "Ba ba cũng yêu con."

Bát Bát khóc qua, còn thở phì phò, nghe được Lục Lâm Thành nói "Ba ba cũng yêu con", âm thanh mềm mại như sữa lại ngọt ngào như đường nói: "Cảm ơn ba ba, ba ba bạch bạch."

"Ừm, bái bai."

Hai cha con cúp điện thoại.

Lục Lâm Thành tựa hồ đã quên nhiệm vụ phải để Lương Yên nói "Chồng ời em yêu anh", trong năm phút trò chuyện, ngược lại là Bát Bát, nói không ít cái "Ba ba con yêu ba."

Tổ tiết mục tuyên bố Lục Lâm Thành nhiệm vụ thất bại.

Trong phòng bình luận, Lương Yên lắc đầu cười cười, sớm biết như vậy cô ở bên cạnh bù thêm một câu chồng ời em yêu anh.

Nhưng bây giờ, lực chú ý của khán giả đã hoàn toàn không ở chuyện Lục Lâm Thành nhiệm vụ thất bại, Bát Bát mang giọng sữa nghẹn ngào tựa hồ còn quanh quẩn bên tai, nghe được mọi người lệ rơi đầy mặt.

Không có chất vấn tại sao bị ba ba quên mất hôn hôn, câu nói đầu tiên, chính là "Ba ba con yêu ba" .

Đây rốt cuộc là tiểu thiên sứ nào hạ phạm vậy.

Mọi người đối với tám hình cái ót đáng yêu của Bát Bát chạm đến tâm can.

Ô ô ô ô, nhìn thấy không, chính là đứa bé này, tôi yêu bé! Ông đây yêu bé!

Chương 100: Phiên Ngoại 6

Phản bình luận đang trở thành một nơi tụ họp những người muốn trộm đứa bé.

【 có người muốn đi nhà Lương Yên Lục Lâm Thành trộm bé con không ! Cần tổ đội! 】

【 ô ô ô Bát Bát cũng quá ngọt đi, tại sao có đứa trẻ có thể ngọt như vậy , bé vẫn chưa tới ba tuổi a. 】

【 tính cách của Bát Bát khẳng định là giống ma ma ha ha ha, cảm giác tính cách Lục Lâm Thành khi còn bé nhất định sẽ không mềm mại dễ thương như vậy ha ha ha ha ha ha ha ha 】

【. . . Muốn hỏi vợ chồng Lục Lâm Thành một chút, cần con dâu không, nhưng mà so với con trai hai người lớn hơn hai mươi mấy tuổi ấy. 】

【 con dâu gì đây! Bát Bát người ta vẫn chỉ là một đứa trẻ chưa tới ba tuổi thôi! Cái kia xin hỏi lớn hơn mười tám có làm con dâu được không? Đầu chó. jpg 】

Mọi người trong phòng bình luận đều bị độ dễ thương của Bát Bát đột kích, nhao nhao hỏi Lương Yên Bát Bát giống ba ba hay là m la ma.

Lương Yên nhìn hình con trai mắt đầy ý cười: "Bé lớn lên tương đối giống cha của bé, về phần tính cách, hẳn là giống em nhiều hơn một chút."

Lương Yên lúc trước lo lắng nhất chính là tính cách của Bát Bát giống cha của bé, lúc mang thai liền rất lo lắng, tính các Lục Lâm Thành vừa lạnh nhạt khi tức giận lại không để ý ai như vậy ai chịu nổi, nghe nói sau khi sinh đứa bé ra ai bế đứa bé đầu tiên thì về sau tính cách đứa bé sẽ giống người đó, Lương Yên lúc đầu mệt mỏi ngay cả sức nhắc ngón tay còn không có, nhưng lại giành bế con trước Lục Lâm Thành, quả nhiên, về sau tính cách con trai giống cô nhiều hơn một chút.

Có nhan sắc của Lục Lâm Thành thêm vào tính cách của Lương Yên, khán giả cơ hồ đã nghĩ đến khi Bát Bát trưởng thành có bao nhiêu hồng nhan họa thủy, lại là một lẳng tử tình trường giẫm dưới chân ngàn vạn trái tim của thiếu nữ vẫn còn tủm tỉm cười không biết gì a ~

Chương trình tiếp tục, thời gian Kỷ Hằng hoàn thành nhiệm vụ ngắn nhất, cho nên vào ở phòng số một xa hoa nhất có điều hòa có TV, Vũ Lỗi cùng Lưu Hạo lần lượt vào ở phòng hai, ba số. Về phần Lục Lâm Thành chưa hoàn thành nhiệm vụ, thì vào ở căn phòng số bốn điều kiện kém nhất không có cái gì hết.

Rất nhanh đã tới giờ cơm trưa, trong mấy người chồng chỉ có Vũ Lỗi là biết làm cơm, thế là trong phòng bếp liền có ba người trợ giúp một người nấu cơm. Lưu Hạo phụ trách vo gạo, Lục Lâm Thành và Kỷ Hằng phụ trách hái đồ ăn rửa rau.

Hai người đàn ông ngồi trên hai cái ghế đầu ở trong sân, trước mặt là hai giỏ đậu và rau cần.

Lục Lâm Thành và Kỷ Hằng tuổi tác tương đương, thân cao tương đương, ngay cả ngoại hình cũng đều đẹp trai, giá trị nhan sắc của Lục Lâm Thành tất nhiên là không cần phải nói, năm đó Kỷ Hằng dựa vào khuôn mặt liền áp chế giám khảo trung niên trong một đêm còn làm ra một sự tích huy hoàng tới bây giờ, người quay phim cố ý cho hai người một khung cảnh.

Bối cảnh vô cùng thư giãn còn phối thêm cả âm nhạc, đồng ruộng quê hương bầu trời chiều đẹp đến mức giống như vẽ, trong căn nhà nhỏ ở nông thôn, hai người đàn ông đưa lưng về phía ống kính, ngồi trên một cái ghế nhỏ không phù hợp với chiều cao, cúi đầu nghiêm túc lật đồ ăn, đôi chân dài không chỗ để.

Cảnh này thật sự hài hòa cực kỳ, trời chiều, sân nhỏ, hai người đàn ông anh tuấn chân dài, tựa như một bản diễn văm hiện thực.

Nhưng đang lúc khán giả loáng thoáng có cảm giác này, ống kính gần sát lại, cuộc nói chuyện của hai người đàn ông truyền ra.

"Đứa bé nhà anh bao nhiêu tuổi rồi?"

"Sắp năm tuổi."

"Nhà tôi cũng sắp ba tuổi."

"Mỗi ngày đều quậy không muốn đi nhà trẻ, kết quả đi nhà trẻ buổi chiều lại chơi đến không muốn về nhà."

" Bé nhà tôi sáu tháng cuối năm cũng chuẩn bị đưa đi nhà trẻ, bé đánh mẹ bé, thiệt sợ bé đến lúc đó sẽ khóc."

"Con nít ngày đầu tiên đi học khẳng định sẽ khóc nha. Bé nhà anh năm đó khóc đến đặc biệt giữ, về sau thì tốt hơn, anh nói cho cậu nghe. . ."

Hai người một bên lật đồ ăn, thân thiết, nói chuyện đến khí thế ngất trời.

Cho nên vốn dĩ khung cảnh đẹp để hài hòa mỹ nam làm đồ ăn, lúc có thanh âm về sau thì biên thành, toàn bộ giao lưu kinh nghiệm của người chồng.

Bình luận toàn 【 ha ha ha ha ha ha a 】

【 thì ra là không chỉ là phụ nữ kết hôn tập hợp một chỗ mới trò chuyện về con cái, đàn ông cũng như vậy A ha ha ha ha ha ha ha 】

【 xem cái là biết hai người này ở nhà thường xuyên chăm con, người ta có tiền như vậy cũng ở nhà chăm con, hiện tại những người để đàn ông để vợ chăm con nên xem lại một chút! 】

【 Kỷ Hằng cùng Lục Lâm Thành, ô ô ô nên chọn ai đây, tui thật xoắn xuýt. 】

【 trẻ con mới nên lựa chọn, hai người lớn tui đều muốn! 】

Diễn truyền bá trong phòng, Lương Yên cùng Diệp Tô hai người nhìn thấy hai người lão công giao lưu nuôi trẻ trải qua hình tượng, đều nhìn nhau cười một tiếng.

« Người chồng thời hiện đại » đây là một chương trình, không giống những chương trình có khiêu chiến nhiệm vụ khác, chủ yếu chính là để khách mời sinh hoạt trong cảnh non xanh nước biếc, bốn người sau khi cơm nước xong trời cũng đã tối, ban đêm ở nông thôn không có hoạt động giải trí gì, thêm vào đó hôm nay là ngày đầu tiên trên đường bốn ba cũng rất mệt mỏi, cho nên mọi người liền đi ngủ sớm.

Kỷ Hằng đương nhiên vào ở căn phòng lớn hào hoa của anh, Lục Lâm Thành cũng bắt đầu đánh giá phòng nhỏ thâm thúy của mình.

Năng lực thích ứng của anh rất mạnh, nhìn thấy hoàn cảnh ở thê thảm cũng không có than thở giống như tổ tiết mục tổ dự liệu, mà là nghiêm túc sắp xếp, đem đồ dùng hàng ngày bên trong hành lý sắp xếp gọn gàng.

Bên ngoài là đêm hà tiếng ve rêu rên rang, bốn người nghênh đón buổi tối đầu tiên ở nông trường của mình.

Diễn viên trung niên Lưu Hạo trong phòng có cái quạt điện nhỏ, quạt điện thổi ông ngủ thiếp đi, là người đầu tiên ngáy lên.

Vận động viên Vũ Lỗi trong phòng có quạt phun sương, cũng ngủ rất say.

Ổng kính chuyển qua phòng của Lục Lâm Thành, anh vốn đã tắt đèn, trong phòng tắm tối, nhưng lại không biết vì cái gì, đèn ba một tiếng mở lên.

Chỉ thấy anh bức bối trên giường lật qua lật lại hai lần, rốt cục không chịu nổi, ngồi lên.

Hậu kỳ tổ tiết mục còn phối thêm âm thanh của con muỗi phối "ong ong ong", mọi người mới biết thì ra là do con muỗi làm anh không ngủ được.

Mùa hè ở nông thôn phong cảnh rất đẹp, nhưng địa thế kế bên núi, ở cạnh sông thì con muỗi cũng rất lợi hại.

Lục Lâm Thành ở phòng số bốn có điều kiện kém nhất, ngay cả cái quạt điện nhỏ cũng không có, tổ tiết mục cung cấp vật dụng hạ nhiệt duy nhất chính là một cây quạt tay kiểu cũ cùng với khí chất của anh không hợp nhau, chỉ thấy Lục Lâm Thành một bên nóng một bên dùng cây quạt tạo gió cho chính lần, rồi dùng tay không ngừng xua muỗi.

Kỳ thật anh ngại nóng hoàn toàn có thể mở cửa sổ, đêm hè gió thổi vào cũng vô cùng mát mẻ, nhưng mà căn phòng nhỏ của cũng anh cửa sổ không có rèm, vừa mở cửa sổ muỗi liền sẽ vào.

Lương Yên nhìn dáng vẻ bi thảm của Lục Lâm Thành vừa đau lòng vừa buồn cười, hối hận lúc sắp xếp hành lý quên cho Lục Lâm Thành mang nước hoa hoặc là nhang muỗi.

Buổi tối nhân viên tổ tiết mục đều đi hết, Lục Lâm Thành ngồi trên

giường ngồi một lúc, sau đó rút cục cũng xuống giường, mang dép lê ra ngoài nghỉ biện pháp.

Trải qua tiếng ngáy như sấm ở phòng số hai và phòng số ba, Lục Lâm Thành dừng lại ở phòng số một yên tĩnh.

Anh đưa tay gõ cửa một cái.

Người ở bên trong còn chưa ngủ, chỉ chốc lát sau, Kỷ Hằng mặc đồ ngủ tới mở cửa nhìn thấy Lục Lâm Thành: "Ài, đã trễ như vậy cậu tại sao còn chưa ngủ?"

"Anh không phải cũng chưa ngủ à?" Lục Lâm Thành vừa vào cửa liền cảm nhận được không khí lạnh trong phòng Kỷ Hằng, sau đó ngẩng đầu nhìn điều hòa treo trên vách tường, lộ ra ánh mắt hâm mộ.

Hai người thông qua buổi chiều lật đồ ăn và giao lưu kiến thức nuôi trẻ đã thành lập tình hữu nghị nhất định, Lục Lâm Thành ở trong phòng xa hoa của Kỷ Hằng đi hai vòng, hỏi: "Anh này phóng anh không có muối à?"

"Anh mang theo nhang muối a." Kỷ Hằng chỉ chỉ bình tỏa hương diệt muỗi cắm điện ở góc tường "Cậu không mang?"

Lục Lâm Thành: "... . . ."

Cho nên đừng nhìn Kỷ Hằng người ta mang đồ vật ít, trang bị lại là đầy đủ nhất.

Lục Lâm Thành miêu tả cho Kỷ Hằng một chút phòng số bốn của mình vừa nóng muối lại nhiều, bởi vì cửa sổ không có rèm, cho nên ngay cả cửa sổ cũng không thể mở.

Anh vốn tìm đến Kỷ Hằng mượn nước hoa hoặc là nhang muối, nhưng người ta dùng chính là bình tỏa hương diệt muỗi nhiệt điện,

chỉ có một cái, cho nên không mượn được nữa.

Lục Lâm Thành hít một hơi, ra vẻ buông lỏng nói: "Không có việc gì, ngày mai đi trên trần mua cái rèm cửa sổ và nhang muỗi, ban đêm mở cửa sổ ngủ liền mát mẻ hơn nhiều."

Kỷ Hằng toát ra ánh mắt đồng tình: "Cũng được."

Lục Lâm Thành gật gật đầu: "Ừm."

Anh lại tại trong phòng Kỷ Hằng dạo qua một vòng, đang chuẩn bị đi về, Kỷ Hằng lại đột nhiên gọi anh lại: "Ài, cái kia."

Lục Lâm Thành quay người: "Ừm?"

Kỷ Hằng che miệng ho nhẹ một cái, tựa hồ có chút then thẹn, nhưng vẫn mở miệng: "Ngày mai đi trên trần mua rèm cửa, nếu không đêm nay, cậu ở chỗ anh một đêm đi?"

Lục Lâm Thành cũng do dự mấy giây.

Hai người đàn ông lẳng lặng đứng thẳng trong phòng.

Lục Lâm Thành: "... . . . Được."

Mọi người: ? ? ?

Diệp Tô: ? ? ?

Lương Yên: ? ? ?

Khung cảnh đi vào, hai người đàn ông nằm trên một giường chần mền, tựa lưng vào nhau mà ngủ ở trên một cái giường, khoảng cách ở giữa đủ để hai người nằm xuống. Tư thế ngủ của bọn họ đều rất tốt, không ngáy to, phạm vi xoay người loạn xạ cũng không có.

Thế nhưng là. . .

Đây là một cái giường a.

Tất cả mọi người không nghĩ tới xem chương trình cuộc sống còn có loại tình tiết này.

【 a a a a a có lỗi với suy nghĩ nhiều của tui. 】

【 bọn họ đều là có gia đình rồi! Đều là có gia đình rồi! 】

【 thế nhưng xem màn này. . . Tui có tội. 】

【 tui nói các người có người chính là có mắt mục nát cơ đấy, người ta là bạn tốt có được không? 】

【 người ta là hai người thẳng nam đó không cần nghĩ nhiều như vậy đâu a. 】

【 hiện tại con gái vừa nhìn thấy hai người con trai đi gần nhau liền nói người ta chơi gay, thật sự là không còn gì để nói. 】

【 đủ rồi đủ rồi, mọi người như thế nào lại YY* chồng người ta như thế, Lương Yên và Diệp Tô sẽ không vui đâu! 】

Ông kính chuyển tới Lương Yên và Diệp Tô trong phòng bình luận.

Chỉ thấy hai người này ở cùng một chỗ, nhìn hai người chồng ở cùng giường, chẳng những không có không vui, ánh mắt còn dần dần hèn hạ. Móa, nụ cười dần dần biến thái.

Mọi người: 【... . . .】

Ngày thứ hai, Lục Lâm Thành liền đi lên trên trần đặt làm cửa rèm cửa sổ và sửa chữa lại căn phòng đột của mình một chuát.

Bốn người ông từ ban đầu lạ lẫm dần dần quen thuộc, bốn người ở chung hài hòa, mặt trời mọc thì làm mặt trời lặn thì nghỉ sống cuộc sống ở nông thôn cũng dần dần đi vào quỹ đạo. Chương trình sinh hoạt đã trở thành một dòng nước trong lành mới trong hàng loạt chương trình oanh tạc thẩm mỹ đến mệt nhọc đã đem lại cho người xem cảm giác mới mẻ, rất nhanh đã trở thành chương trình được chào đón nhất, tỉ lệ người xem và độ thảo luận trên mạng cũng đứng vị trí đầu tiên ổn định, ngoại trừ phong cảnh tự nhiên đẹp đến say lòng, mọi người còn phát hiện thì ra mấy người chồng ở chung một chỗ làm cơm hay làm chút việc gì đó, phối hợp với dụng tâm biên tập của tổ tiết mục và hậu kỳ phụ đề vui nhộn, cũng có thể để người xem say sưa ngon lành.

Chỉ là Lục Lâm Thành và Kỷ Hằng vào tập đầu tiên của chương trình đã ngủ cùng một chiếc đã làm người khác khắc sâu ấn tượng, đến mức về sau, mỗi khi hai người cùng khung hình, bất luận là đang làm gì, bình luận đều có người gửi thần bí mỉm cười. jpg.

Không còn cách nào, hai người này ở cùng nhau lại hợp nhau đến kì lạ khiến người người khác muốn đập đầu.

Nhưng mà hai người đều là đàn ông có gia đình có con cái, rất nhiều thứ ngấm lại còn chưa tính, không thể đi quá mức, người ta chỉ là một đôi thích cùng một chỗ giao lưu kinh nghiệm nuôi trẻ mà thôi.

Lục Lâm Thành vẫn luôn ở trên núi đọi, nhưng mỗi ngày đều sẽ gọi điện thoại trở về. Trong lúc quay chương trình không có mạng, cho nên cũng không biết gì về danh tiếng bình luận của chương trình.

Lương Yên nhận điện thoại của Lục Lâm Thành xong, để Bát Bát cùng ba ba nói bái bai, sau đó lên Weibo nhìn một chút những thứ liên quan đến « người chồng thời hiện đại ».

Một siêu thoại (super topic) liên quan đến chương trình đột nhiên hấp dẫn sự chú ý của cô.

Siêu thoại # Ghi Chép (Kỷ Lục) #.

Phân loại của siêu thoại này là CP cp loại bên trong.

Đây là cái gì?

Lương Yên nhấn vào xem, siêu thoại giới thiệu vẫn tất là như thế này: Ghi chép, lấy họ của Kỷ Hằng và Lục Lâm Thành ghép lại, siêu thoại chỉ ghi chép tình huynh đệ thuần khiết của hai người.

Sau đó phía dưới cũng để những Weibo liên quan, không ít video biên tập tiết mục Lục Lâm Thành và Kỷ Hằng, nhưng có điều đặc biệt, ghi chú rõ đây chỉ là tình huynh đệ.

Lương Yên: "... . . ."

Bát Bát cẩn thận ghé vào bên người cô, nhìn ảnh chụp Lục Lâm Thành trong điện thoại di động kêu ba ba.

Lương Yên nhìn quảng trường siêu thoại khí thế ngất trời # Ghi Chép #, biểu hiện bắt đầu chua xót, tâm tình hết sức phức tạp.

Lục Lâm Thành, cũng bắt đầu có fans CP.

Không phải cùng với cô, mà là fans CP cùng một người đàn ông khác.

Chồng của cô, cùng một người đàn ông khác có fans CP tình huynh đệ thuần khiết.

Lương Yên lập tức nhớ tới mình năm đó cái gì "Hội Tâm Nhất Chàng" "Lương Hứa Yên Phàm" "Yên Vũ Mạnh Mạnh" .

Nhìn thấy không, đây chính là báo ứng năm đó cô có quá nhiều CP!

Chương 101: Phiên Ngoại 7

Vốn dĩ fans CP Ghi Chép rất khiêm tốn, dù sao cả hai đều là hai người đàn ông có gia đình, cho nên rất yên lặng, không nghĩ tới hôm nay, có một tiếng sét long trời lở đất, gia đình của người trong CP lên tiếng, tán ngàn vạn fan hâm mộ trên Weibo của tiểu hoa đang nổi Lương Yên, tự mình chia sẻ video CP ghép # Ghi Chép #, cùng ghi chú "Mọi nó đây là tình huynh đệ à, đây rõ ràng là tình yêu!" .

Mọi người ăn dưa trong nháy mắt rớt xuống đất: ? ? ?

Làm sao lại thành như vậy! ! !

Một bên khác, Lương Yên chia sẻ xong Weibo, lại nhìn xem video CP của hai người một lần nữa, luôn miệng cười.

Nhưnh lần này cô xem video còn chưa được một nửa, thì tin tức Weibo không ngừng nhấn nhở, khen cái này cái kia bình luận, mãi không đọc hết.

Lương Yên nhìn những tin nhắc nhở không ngừng báo, nị cười trên mặt dần dần biến mất, trong lòng đột nhiên run lên.

Không đúng, cái nick phụ trước khi kết hôn bị Lục Lâm Thành làm rớt ngựa kia đã không dùng nữa, về sau cô đã tạo một nick mới, che giấu cực kỳ chặt chẽ ai cũng không nói cho, trong nick chỉ có vài tấm ảnh bình thường như nick thủy quân, làm sao có thể lập tức nhận được nhiều tin tức nhắc nhở như vậy.

Lương Yên nuốt ngụm nước miếng, tay nhỏ run rẩy tay, bấm về trang chủ Weibo.

Ngay hiện tại tài khoản đang sử dụng, chính là nick " Lương Yên V " có tám ngàn vạn fan hâm mộ.

Cái bài chia sẻ "Mọi nó đây là tình huynh đệ à, rõ ràng là tình yêu!", an vị ở vị trí thứ nhất của Weibo.

"Trời đứu!" Lương Yên bị dọa đến kêu lên sợ hãi, điện thoại xém chút nữa không cầm chắc, Bát Bát bên cạnh đã chơi đồ chơi đến ngủ thiếp đi, trong lúc ngủ mơ nghe được tiếng thét của ma ma, nói mới hai tiếng, trở mình.

Lương Yên sợ đánh thức con trai tay chân lập tức nhẹ nhàng hơn, sau đó tay bận bịu chân loạn xạ đem bài Weibo mới nhất xóa bỏ.

Thế nhưng mắt sắc của cư dân mạng làm sao lại bỏ lỡ, nội dung bài đăng Weibo đã sớm bị người khác Screenshots, lưu truyền rộng rãi.

Rất nhanh, "Lương Yên CP Ghi Chép" bắt đầu đi lên trên hot search.

Nhấn vào xem xét, tiểu hoa đang nổi Lương Yên giãy xóa Weibo, vậy mà lại ủng hộ chân tình giữa chồng mình và một người đàn ông khác lập CP, thậm chí còn chính miệng phủ nhận tình huynh đệ, nói thẳng đây là tình yêu.

Fan hâm mộ:

【 Lương Yên! Chị xứng đáng với người chồng còn ở trên núi bị muỗi đốt của chị sao? 】

【 bọn họ là tình yêu, vậy chị và Lục Lâm Thành là tình gì? 】

【 Lương Anh Tuấn chị cũng là người làm mẹ có phải hay không lại quên qua nick phụ! 】

【 nói ra các người sẽ không tin, Lương Yên nhà chúng tôi mục nát đến nỗi ngay cả chồng mình cũng ship】

【 thì ra Yên Yên chị lại là loại người này... 】

【 Mọi ơi cái video CP kia tui xem rồi, cảm giác thật rầy tốt tui nhìn không được muốn nhảy hố】

【 Lục Lâm Thành người đàn ông này thật thê thảm ha ha ha ha ha ha ha ha 】

【 lần trước bên trong chương trình nhìn hai người đàn ông cùng giường lúc đó hai người vợ nụ cười dần dần hèn hạ. Ô má, mọi người nói xem hiện tại Diệp Tô có thể hay không cũng lặng lẽ ship Ghi Chép, chỉ là Diệp Tô ngu đàn đã chết rồi, không ngã ngựa nữa (ý là bị lộ nick phụ), Lương Yên ngu đàn còn chưa chết, bị lộ. 】

【 tưởng tượng một chút phản ứng của Lục Lâm Thành sau khi thấy cái này, hmm, thật ghen tuông. 】

■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■

Lúc này mơ hồ nhất chính là fan CP Ghi Chép, bọn họ vẫn luôn khiếm tốn mà sống, sợ người trong cuộc và vợ của Joy không vui, kết quả hiện tại mới phát hiện, thì ra Lương Yên vợ người trong cuộc, lại ship CP Ghi Chép là chung nhà với các cô?

Là người nhà nha!

Đừng nói nữa, chỉ cần chị ship Ghi Chép, mặc kệ chị có phải vợ của người trong cuộc hay không, chị chính là bạn của chúng tôi!

Lương Yên không hiểu rõ tại sao lại có hai câu danh hiệu vinh dự "Mục nát đến chồng mình cũng ship" " chung nhà CP Ghi Chép".

Lương Yên thương tâm tuyệt vọng: Tôi không phải tôi không có tôi

không có ship chồng mình!

Thế nhưng những lời nói này nói ra cô cũng không tin.

Vốn chỉ là một CP Ghi Chép không vó tiếng tăm gì trong giới, cuối cùng chỉ nhờ vào một thao tác của Lương Yên đã lên hot search được nhiều người chú ý, mọi người ôm tâm tình tìm hiểu một chút buổi trưa sẽ đi xem, không nghĩ tới đôi CP càng nhìn càng thấy hợp, hai người sắt thép thẳng nam ở cùng một chỗ khiến người khác sửng sốt bắt đầu mỉm cười, chiến dịch tình huynh đệ chủ nghĩa xã hội bởi vậy rất cực cũng tỏa sáng dưới ánh mặt trời, nhiệt độ thẳng tay đàn áp CP chính quy "Vợ chồng năm phút" .

Lương Yên đời này cũng không nghĩ tới Lục Lâm Thành cũng có fans CP.

Từ khi xuất đạo đến nay ngoại trừ cùng cô có fans CP lúc ra ngoài Lục Lâm Thành tránh người khác như tránh điện, cũng bắt đầu có fans CP.

Không phải cùng với cô, mà là cùng một người đàn ông khác có fans CP.

Chồng của cô, cùng một người đàn ông khác có fans CP tình huynh đệ thuần khiết.

Hơn nữa còn là bị chính tay cô đưa lên hot search, đem vào tầm mắt của mọi người.

Lương Yên lập tức nhớ tới mình năm đó cái gì "Hội Tâm Nhất Chàng" "Lương Hứa Yên Phàm" "Yên Vũ Mạnh Mạnh" .

Nhìn thấy không, đây chính là báo ứng năm đó cô có quá nhiều CP!

** **

Thông tin trên núi so với trong thành phố muộn hơn một chút, Lục Lâm Thành sáng ngày thứ hai, mới biết được mình tối hôm qua lại lên hot search.

"Lương Yên CP Ghi Chép" một đêm trôi qua, vẫn còn trên bảng hot search.

Phản ứng của Lục Lâm Thành mười phần một lời khó nói hết, dùng điện thoại của biên đạo xem hết tin rầm rộ tối hôm qua.

Tổng kết tất cả nội dung tổng lại chính là: Vợ anh, công khai ship CP anh và một người đàn ông khác.

Lục Lâm Thành dựa vào sự hiểu rõ đối với Lương Yên, tựa hồ cũng có thể nghĩ đến lúc Lương Yên làm cái CP Ghi Chép này mặt có bao nhiêu hèn hạ, nụ cười tà ác tỏa sáng.

Mặt đen lại.

Kỷ Hằng lúc đầu rất khó chịu, Lục Lâm Thành có thể để ý vợ cậu ấy một chút hay không, loại CP này có thể ship loạn xạ sao, vẫn là Diệp Tô nhà anh tốt, từ cổ đại tới, xưa nay không biết mục nát a là cái gì.

—— thẳng cho đến khi anh phát hiện Diệp Tô tại một nick phụ nào đó không muốn người biết vì "CP Ghi Chép" nhiệt tình đánh bóng tên tuổi.

"... .."

Mặt cũng đen lại.

** **

Lục Lâm Thành vào trong núi đi ghi hình chương trình mỗi đêm đều gọi về cho Lương Yên và Bát Bát, nhưng từ khi Lương Yên dùng nick chính ship "Ghi Chép" về sau không có gọi nữa.

Lương Yên biết anh nhất định là tức giận rồi.

Nghe nói thằng nam ghét nhất là hủ nữ YY, nhất là loại thằng nam giống như Lục Lâm Thành bị chính vợ mình YY, không tức giận mới là lạ. Lương Yên chủ động gọi điện thoại cho anh anh cũng không nghe, cuối cùng chỉ có thể gửi tin nhắn "Chồng ời em sai rồi" "Chồng đừng không để ý tới em mà" "Chồng chúng ta mới là chân ái ngọt ngào" .

Lục Lâm Thành cũng không trả lời.

Lương Yên lấy lòng không có kết quả sau đó gương mặt tối đi.

Lãnh bạo lực cô! Lại lãnh bạo lực cô! Hừ!

Bát Bát còn không hiểu chuyện gì xảy ra, chỉ biết là rất lâu không có cùng ba ba gọi điện thoại, nghĩ đến ba ba, nũng nịu muốn cùng Lục Lâm Thành gọi điện thoại, Lương Yên đều sẽ giả trang ra một bộ mặt đau đớn không muốn sống "Ba ba của con cùng một chú ở bên ngoài chạy đi rồi, không cần hai mẹ con chúng ta nữa."

Bát Bát không biết "chú ở bên ngoài" là người chú xấu nào, chỉ nghe hiểu về sau "Không cần hai mẹ con chúng ta nữa", gấp đến độ oa oa khóc lớn, Lương Yên nhìn dáng vẻ của bé một bên muốn cười một bên nhanh chóng ôm con trai lại, nói ba ba là đi công việc, không có không cần ma ma không cần bé nữa, xem như không cần bé đi cũng sẽ không thể không cần ma ma, ở trong nhà ngoan ngoãn chờ ba ba trở về.

Gương mặt nhỏ của Bát Bát còn mang theo mấy giọt nước mắt to như hạt đậu, nghe được ba ba không phải không cần ma ma và bé sau đó thở dài một hơi, co người co người lại nói tốt.

Lương Yên lúc đầu cũng muốn ăn miếng trả miếng lãnh bạo lực lại với Lục Lâm Thành, nhưng là trời không toại lòng người, nên tới

cuối cùng sẽ tới.

« Người chồng thời hiện đại » tiến vào giai đoạn hậu kỳ, tất cả người chồng, vợ, con cái sẽ sống cùng nhau hai ngày, quay chương trình, nội dung chương trình trước đó là ghi âm, hai ngày cuối cùng người vợ tới sẽ cho phát trực tiếp, người xem có thể lựa chọn xem trực tiếp, cũng có thể lựa chọn xem bản đã biên tập tốt.

Đây cũng là điều có trong hợp đồng lúc trước đã ký, tất cả người vợ đều đã đặt vé máy bay.

Lương Yên lúc đầu vô cùng cao hứng chờ đến khúc cuối mang Bát Bát đi lên núi thăm Lục Lâm Thành, nhưng hiện tại, cô mười phần không muốn đi.

Mặc dù Lục Lâm Thành sớm muộn sẽ trở lại, nhưng so với cái chạy tới chịu chết thì tốt hơn a.

Mà Lục Lâm Thành vẫn còn lãnh bạo lực với cô, tại sao cô phải đem tình yêu cuồng nhiệt dán vào móng lạnh của người ta.

Cô mỗi lần nghĩ đến cùng Lục Lâm Thành chiến tranh lạnh, làm sao lại có các việc loạn thất bát tao ngăn cản cô phản kích chứ!

Đến ngày xuất phát đi lên núi, sáng sớm Khương Mộc sẽ tới đón Bát Bát và Lương Yên ra sân bay.

Bát Bát nghe Khương Mộc nói sẽ đi thăm ba ba, rất cao hứng đeo cặp sách nhỏ của mình xuất phát, mà mẹ của bé Lương Yên, lẽ mà lẽ mề do do dự dự, chỉ còn thiếu ôm chân bàn không muốn đi.

Khương Mộc nhìn thoáng qua đồng hồ trên cổ tay: "Em chậm nữa là chúng ta sẽ không kịp chuyến bay đó."

Lúc Lương Yên nghe được không kịp chuyến bay mắt sáng rực lên: "Không kịp có phải hay không cũng không cần đi nữa."

Khương Mộc mặt lạnh lùng mặt: "Hợp đồng đã ký, không kịp sẽ mua vé chuyển sau, mua cho đến khi nào đi được mới thôi."

Khương Mộc tay chống nạnh: "Em nói xem tại sao nick chính nick phụ của em đều lộn xộn vậy, đây là lần bao nhiêu rớt ngựa rồi? Còn cái gì mọe nó gì mà tình cảm huynh đệ rõ ràng là tình yêu, hai người bọn họ nếu là thật chính là tình yêu, anh nhìn xem em sẽ làm cái gì!"

Lương Yên nắm chặt nắm đấm kiên định lại: "Hai người bọn họ nếu là thật chính là tình yêu, vậy em sẽ rời đi, tác thành cho bọn họ."

Khương Mộc: "... .." anh cầm valy của Lương Yên "Đi nhanh đi, chậm thêm nữa thật sự không kịp được."

Lương Yên ôm Bát Bát, bị Khương Mộc nhét vào nơi kiểm tra của sân bay.

"Tổ tiết mục ở bên kia sân bay nhận điện thoại, em sau khi tới đi cùng bọn họ là được rồi." Khương Mộc đem hành lý giao cho Lương Yên, như một bà mẹ dặn dò.

Lương Yên ừ ừm đáp ứng, lúc ngồi trên máy bay, thừa dịp máy bay còn chưa bay, xoắn xuýt một phen, lại gọi điện thoại cho Lục Lâm Thành.

Trong lòng quyết định nếu Lục Lâm Thành còn không nhận điện thoại của cô, cô sẽ chờ lúc máy bay bay đến một nửa ôm con trai nhảy xuống đi ăn gà (ý bà chị liên tưởng đến chơi PUBG)!

** ***

Bên trong nông trường, mấy người chồng đều vì vợ và con đến mà bận rộn cả ngày, đi chợ phiên chợ mua thịt, sau đó lại đi vào vườn hái thật nhiều rau quả và hoa quả tươi.

Lục Lâm Thành đang cùng Vũ Lỗi học làm bánh bao, tổ tiết mục nói điện thoại di động của anh có cuộc gọi, là Lương Yên gọi tới.

Lục Lâm Thành nhìn điện thoại đang rung, cuối cùng vẫn là lau tay vào tạp dề, cầm điện thoại đi đến góc chết của phòng kế bên, nhận điện thoại.

Lương Yên chờ đến gần tắt máy, Lục Lâm Thành mới nhận.

"Uy."

Lương Yên nghe tiếng đàn ông quen thuộc, lúc này mới bắt đầu chuẩn bị từ ngữ: "A, cái kia, em ngày mai sẽ đến, bây giờ đang ở trên máy bay."

Lục Lâm Thành: "Ừm."

Lương Yên cảm thấy Lục Lâm Thành trả lời vô cùng qua loa, nhưng mà lần này sai là tại cô, thế là vĩnh viễn miệng, nói: "Em không phải cố ý, em sai rồi, thật xin lỗi."

Lục Lâm Thành: "Cho tới bây giờ em cho rằng chuyện sai lầm là do em quên qua nick phụ cắt hay là ship chồng mình cùng... một người đàn ông khác."

Lương Yên bị vạch trần, nghĩ thầm làm sao lão nhân gia này có thể đoán được.

Lục Lâm Thành rất là đau đầu: "Đều đã làm mẹ, em có thể trưởng thành lên một chút có được không."

Lương Yên nghe xong không vui, làm mẹ thì thế nào, làm mẹ thì không thể mặt nạt, làm mẹ làm sao lại không thể ship CP, ai quy định, cô nghĩ dù sao đều là chết, gặp mặt trong chương trình cũng không phải không có chỗ tốt, trong chương trình nhiều ống kính như vậy cô không tin anh có thể bỏ mặc cô như vậy, không khả năng còn

dám chiến tranh lạnh với cô, dứt khoát cứng cổ lên, kiên cường nói: "Vậy em phải làm gì, Weibo đã đăng cũng lên hot search, anh muốn như thế nào, ngày mai em đến, có bản lĩnh thì anh đánh em à, anh làm thế người xem cả nước đều thấy anh đánh em nha!"

Lương Yên ngoài miệng nói như vậy, trong lòng nghĩ chỉ cần Lục Lâm Thành dám động một đầu ngón tay của cô, cô liền cùng anh ly hôn, mang theo Bát Bát tái gôn, để con của anh có ba ba khác.

Lục chết tiệt!

Lục Lâm Thành nghe âm thanh dương dương đắc ý của Lương Yên ở đầu bên kia điện thoại, bất đắc dĩ lắc đầu.

Anh tắt microphone trên người mình, sau đó chậm rãi nói với cô gái đắc ý đầu bên kia điện thoại: "Lương Yên, em không phải muốn ăn đòn chứ."

"Em là thiếu làm."

Tác giả có lời muốn nói: cảm ơn mọi người đã ủng hộ!

Tôi phát hiện tôi thích cái xưng hô Ma Đại ài, không biết vì cái gì xưng hô thế này nghe xong cũng cảm giác cái tác giả này nhất định ngực rất lớn.

Chương 102: Phiên Ngoại 8

Lương Yên nghe xong câu cuối cùng của Lục Lâm, vừa mới còn vênh vang đắc ý trong nháy mắt như bong bóng bị thả khí xẹp lép.

Lục Lâm Thành: "Chờ em qua đây, bái bai."

Anh cúp điện thoại.

Lương Yên cảm di động khóc không ra nước mắt, xem chút nữa lập tức lao xuống máy bay không đi nữa, thế nhưng là cửa khoang đã đóng, máy bay đang chạy trên đường băng, ép người một chút, xông lên trời mây.

Lục Lâm Thành cúp điện thoại xong, cười cười, đưa di động trả lại cho biên đạo, một lần nữa đi đến phòng bếp.

Lúc Lương Yên đến là buổi chiều, nhận điện thoại của người bên tổ tiết mục, sau đó đi đến khách sạn, buổi sáng ngày mai cùng ba người vợ khác đi xe lên trên núi.

Lúc Lương Yên đến ba người vợ khác đều đã đến, mấy người họ ở trong phòng bình luận mấy tập, đều rất quen thuộc, vừa nghĩ tới ngày mai được gặp chồng đều rất hưng phấn, trong mấy người Lương Yên mang theo con trai Bát Bát, Diệp Tô mang theo con trai Kỷ Tiểu Bảo, vợ Vương Hạo là Dương Vi mang theo con gái Tiểu Anh Đào, vận động viên Vũ Lỗi và vợ Vương Văn Văn hai người chưa có con, nghe nói là đang chuẩn bị mang thai.

Mấy người ở trong khách sạn nghỉ ngơi một đêm, bảy giờ rưỡi sáng ngày thứ hai, đúng giờ ngồi xe của tổ tiết mục đi lên núi.

Lương Yên cùng tổ tiết mục đã sớm thương lượng xong không muốn quay chính diện của Bát Bát, sau đó lại đổi cho Bát Bát một cái mũ ngư dân* dễ thương, hai mẹ con ngồi lên xe, hướng về phía nơi Lục Lâm Thành ở xuất phát.

Một bên khác, bên trong nông trường, buổi sáng tám giờ chương trình « Người chồng thời hiện đại » phần kết thúc công việc bắt đầu phát trực tiếp.

Khán giả đúng giờ ngồi chờ xem trực tiếp, trực tiếp vừa mở ra, liền thấy bốn người đàn ông đã sớm đợi trước cửa nông trường, mong đợi nhìn về phía đường cái, trông mong ngóng trông. Ngay cả Lục Lâm Thành cả ngày luôn luôn cao lãnh, cũng yên lặng gia nhập đại đội trông mong vợ, ngồi xổm cùng với ba người đàn ông, rất giống bốn tượng đá ngóng trông vợ.

Người xem phát trực tiếp đều bị bức tranh này làm vui vẻ.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, bốn người đàn ông trông mòn con mắt, tổ tiết mục chỉ nói buổi sáng đến, lại không nói cụ thể mấy giờ, thế là mấy người đàn ông buổi sáng sáu giờ liền rời giường bắt đầu đợi, sợ bỏ lỡ nghênh đón.

Bốn người chờ thành bốn bức tượng đá nhìn vừa chua xót vừa buồn cười.

【 ha ha ha ha ha ha má ơi đây chờ mong bao nhiêu a. 】

【 mọi người nhìn dáng vẻ chờ vợ của Lục Lâm Thành, mặt ngoài bình tĩnh nhất kỳ thật dậy sớm nhất chính là anh ấy 】

【 thời gian xuống nông thôn dài như vậy khẳng định sẽ nhớ vợ đến điên rồi ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha 】

. . .

Bình luận phát trực tiếp toàn những tin gây cười, đàn ông trong nông trường chỉ có trông mòn con mắt các loại, rốt cục, chín giờ sáng, ở đường cái, xuất hiện chiếc xe giống nhau.

Vũ Lỗi chờ mệt mỏi là người đầu tiên thấy chiếc xe kia, lập tức giật mình, chỉ vào hướng ba chiếc xe: "Mau nhìn mau nhìn! Cái kia có phải hay không!"

"Cái nào cái nào?" Ba người đàn ông còn lại đồng thời bị chấn động, thấy ba chiếc xe chậm rãi chạy tới.

Kỷ Hằng thị lực tốt nhất, nhìn thấy chiếc xe có logo của chương trình: "Đúng vậy! Bọn họ tới rồi!"

Đường cái cách nông trường còn một đoạn đường nhỏ, bốn người đàn ông nhìn thấy một chiếc xe, có phần không tin được chạy đến ven đường.

Ba phút sau, một chiếc đậu lại logo chương trình « Người chồng thời hiện đại» dán ở giữa xe, chiếc xe ổn định dừng ở ven đường.

Cửa xe mở ra.

Tim mấy người đàn ông đều khẩn trương lên, người xem trực tiếp cũng khẩn trương theo.

Tầm mắt của mọi người đều nhìn chăm chú lên cửa xe, chờ đợi người đầu tiên xuống xe.

Một đôi giày thể thao màu trắng xuất hiện trong ống kính, mọi người không nhìn được muốn thấy chủ nhân của đôi giày thể thao chính thức lộ diện. Đột nhiên, một tiểu gia hỏa đeo cặp sách liền vượt lên trước nhảy xuống.

"Chậm một chút." Diệp Tô nhìn con trai dồi dào tinh lực mỉm cười

nói.

Người đầu tiên xuống xe là Diệp Tô và con trai Kỷ Tiểu Bảo.

"Ba ba!" Kỷ Tiểu Bảo nhìn thấy Kỷ Hằng, bổ nhào qua, Kỷ Hằng hơi ngồi xổm người xuống, đem con trai đang nhào tới ôm vào, sau đó đi tới nắm chặt tay Diệp Tô, nhìn xem đây là người vợ xinh đẹp cố ý xin nghỉ phép ở đoàn phim của anh, rất có một chút gì đó khoe ân ái với mọi người: "Em không phải nói muốn quay phim không đến sao?"

Diệp Tô liếc anh một chút: "Là ai ở trong điện thoại lấy cái chết uy hiếp, nói em lần này nếu không đến anh về nhà liền mang theo con trai rời nhà ra đi."

Kỷ Hằng: "... . . ."

Bình luận: 【 ha ha ha ha ha ha ha 】

【 lấy cái chết uy hiếp, tui thấy má ơi làm sao có thể dễ thương như vậy 】

【 Người đàn ông phía sau, Kỷ Hằng tâm thật chua chát A ha ha ha a 】

【 còn rời nhà trốn đi ha ha ha ha ha ha ha, tui mười năm trước cũng không lấy cái cớ này uy hiếp mẹ tui đâu 】

Vợ Vũ Lỗi và Vương Hạo là người thứ hai và thứ ba bước xuống, hai cặp vợ chồng đều rất ngọt ngào, nhất là vợ chồng Vũ Lỗi và Vương Văn Văn tân hôn chưa lâu, còn ở trước ống kính hôn một cái. Bình luận đều đang cảm thán vẫn là người trẻ tuổi thoải mái, gặp nhau liền hôn.

Vợ con của ba người đàn ông đều đã xuống xe, cuối cùng còn lại, chỉ có còn Lục Lâm Thành cô đơn trông mong nhìn chăm chăm cửa

xe.

Cuối cùng thấy một đôi mẹ con ra rất chậm, Lục Lâm Thành kiên nhẫn nghe động tĩnh trong xe, chờ vẫn luôn chờ. Đầu tiên nhìn thấy một cái mũ đánh cá siêu cấp dễ thương, xuất hiện trước cửa xe.

Nhìn vào, là một đứa bé thấp thấp mềm mại, như một cây nấm nhỏ xinh đẹp, xuất hiện trước cửa xe.

Bình luận: 【 a! Bát Bát! Bát Bát! 】

【 mũ thật đáng yêu quá a! 】

【 Bát Bát đến rồi! 】

Bát Bát chỉ mới hai tuổi lẻ tám tháng chân không dài giống như Kỳ Tiểu Bảo bốn tuổi, có thể lập tức nhảy xuống xe, người lớn vừa nhắc chân liền có thể bước xuống bậc thang ở cửa xe, đối với chân ngắn của Bát Bát là một chương ngại vô cùng chật vật, chỉ thấy tay nhỏ của bé vịn khung cửa, nghiêm túc duỗi ra chân ngắn thử thăm dò có thể với tới mặt đất hay không, nhưng rõ ràng chân nhỏ của bé còn cách mặt đất một khoảng cách nhất định, thế là Bát Bát thu hồi chân ngắn, cúi đầu nhìn bậc thang cao cao, tựa hồ suy nghĩ một chút, sau đó chậm rãi ngồi xổm xuống.

Đứa bé quá nhỏ, mỗi một động tác đều cẩn thận cực kỳ, giống như là động tác chậm.

Lục Lâm Thành trên mặt mang ý cười, ánh mắt ôn nhu, lẳng lặng mà nhìn con trai đang cố gắng xuống xe, không có ý đi lên trợ giúp.

Bát Bát đầu tiên là ngồi xuống giống như một cây nấm, sau đó lại mềm mại nằm xuống, cơ thể bé ghé vào trên sàn xe, chân ngắn phía dưới thò xuống mặt đất.

Quả nhiên nằm sắp so với đứng ổn định thuận tiện hơn, chân nhỏ

của Bát Bát dẫm lên mặt đất, thuận lợi tự lực cánh sinh đứn xuống đất.

Người xem phát trực tiếp sắp bị màn xuống xe của Bát Bát làm dễ thương đến phát điên rồi.

【 Mọi nó tại sao có thể có đứa bé đáng yêu như thế, quá đáng yêu a what the fuck a a a a 】

【 xuống bậc thang cũng muốn mạng vậy rồi, máu của tui sắp hết rồi a a a 】

【 Bát Bát là ăn đáng yêu mà lớn lên sao! 】

【 cầu Lương Yên Lục Lâm Thành lên mạng dạy làm sao có thể sinh ra một đứa bé đáng yêu như vậy ㄣㄣ ~~~~~ ㄣㄣ 】

【 Bát Bát ma ma yêu con! 】

【 không được, tui đã bị dễ thương tấn công đến không cách nào có lí trí, cần Bát Bát hôn hôn mới có thể khôi phục. 】

【 không được, tui tuyên bố, cái này không phải Bát Bát, đây quả thực là Hiên Viên dễ thương trời cho! 】

【 ha ha ha dễ thương trời cho cái quỷ gì 】

Chỉ thấy sau khi Bát Bát xuống xe đứng vững, còn cúi xuống, dùng bàn tay nhỏ nghiêm túc vỗ vỗ quần áo cọ vào mặt đất vừa rồi.

Lại là một cái bạo kích, người xem trực tiếp bị dễ thương tấn công đến kêu than đầy khắp trời đất.

Bát Bát phúi xong quần áo, đứng thẳng lên, nhìn thấy Lục Lâm Thanh vẫn luôn đứng yên lặng ở đối diện nhìn bé, nghiêng ngả chạy tới: "Ba ba."

Bát Bát ôm chặt lấy đùi Lục Lâm Thành.

Lục Lâm Thành nâng đỡ cái đầu nhỏ đội nón của con trai, sau đó nhìn thấy đằng sau con trai, Lương Yên ngáp một cái đứng ở trước cửa xe.

Buổi sáng hôm nay cô thức dậy rất sớm, phải chăm sóc con trai ăn sáng rửa mặt, mặc quần áo, mình bởi vì muốn lên hình cho đẹp còn phải trang điểm, cho nên vừa lên xe liền buồn ngủ, ngủ đến hiện tại mới tỉnh lại.

Lương Yên ngáp xong, vẫn còn buồn ngủ nhìn Lục Lâm Thành nắm tay con trai đợi cô.

"Ma ma buồn ngủ, muốn đi ngủ." Bát Bát ôm đùi Lục Lâm Thành hồn nhiên nói.

Lương Yên trừng mắt nhìn ép mình phải tỉnh táo, đang chuẩn bị chen chân vào xuống, Lục Lâm Thành lại đột nhiên đi tới, trực tiếp vòng qua ôm eo cô, đem Lương Yên lười biếng ôm xuống xe, nhẹ nhàng để dưới đất.

Mọi người còn chưa hồi phục sức lực bị sự đáng yêu của Bát Bát: !!
!

Xảy ra một bất ngờ một ngụm thức ăn cho chó thật lớn!

Một bên là con trai gian nan ương ngạnh một mình nằm sắp xuống xe, một bên là ôn nhu trực tiếp ôm vợ xuống xe.

Tất cả mọi người bị hành động Lục Lâm Thành làm chấn kinh.

Lúc này đại ca quay phim đột nhiên cho Bát Bát một cái đặc tả, chỉ thấy bé đứng ở nơi đó, nhìn thấy ba ba đem ma ma ôm xuống, cũng chỉ sửng sốt một chút. Tựa hồ chuyện này đã thành thói quen, lại lập

tức khôi phục vui vẻ, bước chân ngẩn chạy tới ôm hai cái đùi.

Bình luận:

【 Lục Lâm Thành con của anh là phụ kiện tặng kèm khi mua điện thoại sao! 】

【 còn có thể là nhặt trong thùng rác. 】

【 Thật là, Vợ là chân ái con trai là ngoài ý muốn. 】

【 Bát Bát là đứa bé thê thảm nhất ha ha ha ha ha ha a 】

【 thức ăn cho chó lạnh lùng đập lên mặt Bát Bát loạn xạ ha ha ha ha ha ha ha ha 】

【 tui cũng muốn được ôm xuống như vậy, tui thật chua, thật chua. 】

【 đáng về Lương Yên chưa tỉnh ngủ thật đáng yêu nha! 】

【 tui biết Bát Bát vì cái gì ngọt như vậy rồi! Mỗi ngày ở trong nhà ăn thức ăn cho chó siêu ngọt của cha mẹ ruột, có thể không ngọt hả! 】

【 Lục Lâm Thành thật sủng a 】

Thức ăn cho chó bay loạn một ngày cứ như vậy mở màn.

Đầu tiên bốn người vợ đi thăm nơi ở của chồng mình những ngày này.

Lương Yên ở chương trình đã thấy qua căn phòng nhỏ của Lục Lâm Thành, vốn cho rằng hôm nay đến nó vẫn tẻ như vậy, đi tới rồi mới phát hiện căn phòng này so với lúc Lục Lâm Thành vào ở đã có không ít biến hóa.

Gian phòng sạch sẽ sáng bóng, đồ vật đều bày ngay ngắn rõ ràng, đèn điện luôn lấp lóe cũng đổi thành đèn chân không, cửa sổ không rèm thành cửa sổ có rèm, ngay cả trên giường, cũng có thêm ba cái gối đầu.

Hai cái gối lớn, ở giữa có một cái gối nhỏ nhỏ.

Lương Yên ngửi được trong phòng này có mùi thơm nhàn nhạt.

Cô vừa quay đầu lại, thì ra trong phòng có trưng hai bó hoa sơn chi.

Hoa sơn chi được cắm vào bình nước suối cắt ra phân nửa, những đóa hoa màu chần chen lẫn tràn đầy ở miệng bình.

"Lấy một chút." Tay nhỏ của Bát Bát để ở trên mép bàn, dùng ngón tay nhỏ lấy hoa sơn chi.

Lục Lâm Thành: "Hôm qua đi ngang qua nhà một ông lão thấy trong nhà có cây hoa sơn chi, liền thuận tiện hái một ít."

Lương Yên "A" một tiếng, hiện tại Lục Lâm Thành, só với người đàn ông ngày hôm qua ở trong điện thoại nói cô thiếu lamg là cùng một người à.

Người xem thấy cảnh một nhà ba người, ngọt đến không chịu được.

【 Lục Lâm Thành thật cẩn thận a, còn chuẩn bị hoa. 】

【 rõ ràng là cố ý hái cho Lương Yên đó, nói cái gì thuận tiện hái, dễ tiện! 】

【 Bát Bát tới cho dì hôn hôn một chút nào 】

【 cảm giác Lục Lâm Thành cùng Lương Yên kết hôn rồi ly hôn chỉ giống như là ngày hôm qua, chỉ chớp mắt con cũng có thể xuống đất chạy nhảy. 】

【 hai người này có thể đi cùng nhau đến hiện tại khẳng định cũng không dễ dàng, chúc phúc 】

Bát Bát tại phòng ba ba lạnh lợi một hồi, đột nhiên đứng thẳng dậy: "Ma ma, con muốn xuyt xuyt."

Lục Lâm Thành nghe con trai muốn đi xuyt xuyt, lập tức kéo tay nhỏ hướng về phía phòng vệ sinh của nông trường.

Lục Lâm Thành: "Anh dẫn con đi."

Lương Yên gật gật đầu: "Được."

Cô ở trong phòng an tâm chờ, thế nhưng qua một hồi lâu, Lục Lâm Thành và con cũng chưa trở lại.

Lương Yên sợ con trai bị tiêu chảy, cũng vội vàng đi theo.

Lương Yên ở ngoài phòng vệ sinh gõ cửa một cái: "Có ai ở đây không?"

"Vào đi." Cửa đột nhiên bị người khác mở ra.

"Hai người tại sao lại lâu như thế. . . Ừ ừm!" Lương Yên vừa vào cửa, còn chưa kịp phản ứng, đột nhiên bị người ta nắm lấy cổ tay, ấn đến trên tường.

Lục Lâm Thành đưa tay chặn Lương Yên lại, nhiều ngày như vậy nỗi nhớ đều tụ lại, vừa rồi gặp trở ngại ống kính, hiện tại rốt cục có thể đem người ôm vào ngực, mạnh mẽ hôn.

Lương Yên nghe được hơi thở quen thuộc của Lục Lâm Thành, nhìn sang bên cạnh thấy con trai đang quay mặt vào góc tường không được nhìn, khe khẽ thở dài, sau đó đưa tay ôm cổ Lục Lâm Thành, nhiệt tình đáp lại.

Môi lưỡi của người đàn ông điên cuồng ở tại môi cô, cạy mở hàm răng của cô, liều mạng dây dưa.

Lương Yên bị hút đến lưỡi run lên.

Cô hiện tại đã vững tin.

Đây đúng là người đàn ông xấu xa ngày hôm qua ở trong điện thoại nói cô thiếu làm.

Chương 103: Phiên Ngoại 9

Bên trong nhà vệ sinh nông trường rất rộng rãi, tổ tiết mục tổ biết mấy vị đại lão gia này thích sạch sẽ, bên ngoài muốn làm như thế nào thì làm, nhưng toilet thì làm như khách sạn năm sao, quan trọng nhất chính là không có máy quay, thuận tiện cho ai muốn làm gì thì làm.

Lục Lâm Thành hô hấp dần dần nặng nề, cánh tay ôm eo Lương Yên ngày càng chặt, Lương Yên thiếu chút sắp thở không nổi, thậm chí không tự giác rên hai tiếng, cho đến khi nghiêng mắt nhìn thấy con trai ngoan ngoãn vẫn còn đứng ở trong góc nhìn tường, tranh thủ thời gian đẩy lồng ngực Lục Lâm Thành .

Lục Lâm Thành thở nhẹ, rốt cục cũng buông Lương Yên ra, đưa tay vuốt vuốt tóc cô.

Lương Yên lau miệng lung tung, ngẩng đầu liếc anh một cái.

Con trai còn ở đây, muốn dạy hư con nhỏ à.

Vào nhà vệ sinh xong còn có ý đồ khác không mang con trai ra ngoài, để cô đợi không được tiến vào tìm, thừa cơ hôn cô.

Một nhà ba người cùng đi ra khỏi nhà vệ sinh.

Người xem phát trực tiếp rốt cục cũng đợi được một nhà ba người xuất hiện trước ống kính.

【 Bát Bát đi nhà vệ sinh thật lâu nha. 】

【 tại sao tôi cảm giác đi lâu như vậy có chút là lạ đây này. 】

【 mọi người nhìn miệng nhỏ của Lương Yên kìa, mọe nó không phải làm việc năm mươi phút kia chứ. 】

【 nghĩ gì thế, phải kìm nén chứ Bát Bát còn ở đây. 】

【 Lục Lâm Thành khẳng định thừa cơ trộm hôn Lương Yên! Mọi người nhìn xem son môi của cô ấy hết rồi! 】

【 ô ô ô Lục Lâm Thành Lương Yên các người thật hẹp hòi! Vũ Lỗi và Vương Văn Văn người ta đều thoải mái hôn, các người lén lút trốn ống kính hôn, thật hẹp hòi! 】

【 không thể cho fan hâm mộ một chút phúc lợi sao, oán niệm. jpg 】

Ba người tự nhiên sẽ không thấy được những bình luận của fan hâm mộ, ở trong phòng nghỉ ngơi một hồi, rất nhanh liền đến thời gian ăn cơm trưa.

Trong mấy người vợ người giỏi nấu ăn nhất là Dương Vi nên cô ấy vén tay áo lên xuống bếp, trong nháy mắt đem những Vũ Lỗi ngày ngày nấu cơm hạ thấp xuống, từ khi mấy người đàn ông đến nơi này chưa từng được ăn phong phú như vậy, câu dẫn người khác thêm thường.

Cơm nước xong xuôi liền đến lúc nghỉ trưa, nghỉ trưa đến hai giờ xế chiều, sau đó liền đi tham gia hoạt động tổ tiết mục an bài.

Sau mười hai giờ nông thôn thường oi bức, ngay cả Vũ Lỗi ở phòng số ba cũng có một cái quạt quay kệt kệt kệt kệt, chỉ có phòng số bốn, công cụ giải nhiệt chính là một cái quạt xưa của các cụ bà.

Nhưng hình ảnh trong một gian phòng một nhà ba người nằm trên giường nghỉ trưa trong khoảng thời gian nóng nhất lại cực kỳ đẹp.

Bát Bát buổi sáng thức sớm, buổi sáng lại đi chơi, rất nhanh liền ngủ thiếp đi, im lặng nằm ở giữa Lương Yên và Lục Lâm Thành.

Lương Yên buổi chiều cũng mệt rồi, vỗ nhẹ lưng con trai dỗ dành, chỉ chốc lát sau mí mắt trên dưới cũng muốn đánh nhau, mơ mơ màng màng ngủ thiếp đi.

Trong ba người chỉ có Lục Lâm Thành là tỉnh.

Anh nằm nghiêng, nhìn con trai và vợ bên cạnh, một tay chống đỡ đầu, một tay đang nhẹ nhàng quạt cho hai người đang ngủ say.

Bầu không khí yên tĩnh đến không thể tưởng nổi, ngẫu nhiên có vài tiếng ve kêu, Lương Yên Bát Bát ngủ say, Lục Lâm Thành cầm cây quạt vẫn luôn quạt, hai người ngủ bao lâu, anh liền quạt bao lâu, khi nhắm mắt thì động tác trên tay dừng lại, khi mở mắt sau lại cầm quạt tiếp, cúi đầu hôn cái ót của con trai một chút, sau đó lại đem vài cọng tóc ở trước mũi của Lương Yên vén ra sau tai cô.

Người xem phát trực tiếp thấy cảnh này đột nhiên cảm động không thôi.

Không cần hôn và ngôn ngữ nồng đậm lãng mạn biểu đạt cái gì hết, không cần cố ý khoe cho người khác nhìn, mà bình đạm yêu thương nhau, mới là thật nhất a.

Lục Lâm Thành như một cây đại thụ tươi tốt. Ở giữa hè, yên lặng giúp vợ và con trai tránh nóng, lưu lại một khoảng mát, có đôi khi gió thổi qua, lá cây của anh vang lên phần phật phần phật, giúp vợ con có mộng đẹp.

Khung cảnh này gây xúc động rất nhiều người.

【 Lục Lâm Thành chỉ có khi nhìn Lương Yên cùng Bát Bát ánh mắt mới có thể ôn nhu như vậy. 】

【 thật sủng a】

【 Yên Yên là một cô gái tốt như đáng giá với sự sủng ái này a 】

【 Lục Lâm Thành yêu rất ít nói, anh đều dùng hành động thực tế để trả lời. 】

【 chuyện như vậy bình thường nhất định có rất nhiều đi, không biết đồ ngốc Lương Anh Tuấn có thể phát hiện hay không. 】

【 tui đột nhiên có chút đau lòng Lục Lâm Thành chuyện gì xảy ra vậy nè! Chồng sủng như vậy, mà vợ của mình lại ship CP mình với người đàn ông khác】

【 tui là fans CP Ghi Chép, thấy cảnh này tui sẽ thoát fans, tui có tội a~~~~. 】

Lúc này, đột nhiên có một làn gió bình luận mới thổi qua.

【 ô ô ô ô ô Lục Lâm Thành quạt cho Lương Yên Bát Bát, thật thật giống bà của tôi a 】

Mọi người: 【 ? ? ? Thím nói như ai? 】

Chủ nhân của bình luận thế là lại bình luận tiếp:

【 giống bà của tôi a, chẳng lẽ tuổi thơ mọi người không có sao, mùa hè không nóng nực, hóng gió lại sợ cảm lạnh, lúc ngủ bà cũng ở bên cạnh cầm cây quạt xưa này quạt cho tôi đến khi tỉnh ngủ, phát hiện bà cũng ngủ thiếp đi rồi, nhưng tay của bà vẫn còn dựng mà không có đóng đưa quạt tiếp, trong lúc mơ ngủ cũng quạt cho tôi. 】

Lời nói này lập tức xúc động rất nhiều người nhớ tới tuổi thơ của mình, giống như vậy, khi đó mùa hè còn chưa nóng như vậy, ăn kem cùng dưa hấu là chuyện hạnh phúc nhất, chơi cả một ngày mệt rồi về nhà, ngủ trong ngực bà, bà cầm một cây quạt lớn, vì mình mà vội

vàng quạt gió đuổi muỗi.

【 ô ô ô ô tôi cũng nhớ tới, rất cảm động a 】

【 bà đi rồi về sau, không còn có người sợ tôi mở điều hòa bị cảm mạo giúp tôi quạt mát nữa. 】

【 bà ơi con nhớ bà! Bà ơi con yêu bà! 】

Mọi người không nghĩ tới đã là niên đại này rồi, vậy mà ở trên chương trình truyền hình thực tế, trên ảnh để tam kim đạo diễn mới Lục Lâm Thành có thể thấy được hình bóng của người bà yêu thương mình.

" bà Lục Lâm Thành yêu thương" đã trực tiếp lên hot search, vốn dĩ là đem vợ yêu thương như con gái đã thành đem vợ yêu thương như cháu gái, mọi người thấy hình ảnh này một bên vừa ghen tị, một bên thề mình cũng phải tìm được một người đàn ông yêu thương mình giống bà mình.

Hai giờ chiều, tổ tiết mục sử dụng đồng hồ mô phỏng tiếng gáy của gà trống để báo thức, bốn gia đình đều khoan thai tỉnh lại.

Hoạt động buổi chiều là mọi người cùng nhau đi vườn trái cây hái anh đào ở phía sau nông trường, ba bạn nhỏ đều cầm giỏ trúc nhỏ, đi phía sau ba ba ma ma đến vườn trái cây.

Đến vườn trái cây, Lương Yên rất chắc nịch trực tiếp leo lên cây, Lục Lâm Thành ở phía dưới cầm những quả cô ném tới, mấy người vợ đều thử leo cây, chỉ có Diệp Tô, vẫn luôn cầm giỏ trúc đứng dưới gốc cây, chờ Kỷ Hằng từ trên cây hái anh đào cho cô ấy.

Các bé đều lớn lên trong thành phố được một lần đến vườn trái cây liền chơi đùa, trong ba đứa trẻ Kỷ Tiểu Bảo là lớn nhất, Tiểu Anh Đào so với Kỷ Tiểu Bảo nhỏ hơn nửa tuổi, Bát Bát nhỏ nhất, mặc dù cũng là bé trai, nhưng rõ ràng Kỷ Tiểu Bảo cùng Tiểu Anh Đào tuổi

tác tương đương nên càng chơi thân với nhau hơn, chỉ chốc lát sau liền nắm tay Tiểu Anh Đào chạy tới hỏi Kỷ Hằng: "Ba ba, chúng ta có thể mang Tiểu Anh Đào về nhà hay không? Con muốn em ấy làm em gái con."

Kỷ Hằng sau khi nghe được đỡ khóc đỡ cười: "Ba ba đồng ý thì chú Vương Hạo cũng không đồng ý, con cùng Tiểu Anh Đào làm bạn có được hay không?"

Kỷ Tiểu Bảo nghe xong gục đầu xuống, miệng nhỏ quăn lên: "Thế nhưng con muốn có một em gái."

Kỷ Hằng nghe xong nhìn Diệp Tô đang hái anh đào một chút, ngồi xổm người xuống cười cùng con trai nói: " trong bụng ma ma hiện tại đã có em gái a, chờ qua mấy tháng liền sinh em gái cho con có được hay không?"

Quần chúng xem trực tiếp: Mọi nó! ! !

Diệp Tô đi tới nhẹ nhàng đá Kỷ Hằng một cước, sắc giọng: "Ai bảo anh nói bây giờ."

Kỷ Hằng vô cùng đắc ý, bốn tháng trước ở Paris có, Kỷ Tiểu Bảo mỗi ngày nhắc tới em gái, lần này rốt cục cũng được chuyện. Trùng hợp lần này tham gia chương trình, dứt khoát thừa cơ công khai.

Những người khác ở đây nghe được Diệp Tô mang thai sau đó đều rất kinh ngạc, sau đó nói "Chúc mừng chúc mừng" .

Trách không được không thể leo cây, cẩn thận từng li từng tí, thì ra là mang thai.

Sinh đứa thứ hai, lần này khẳng định có thời gian ở nhà cùng chồng con rồi ha ha ha.

Bình luận cũng "Chúc mừng chúc mừng", "Diệp Tô thai thứ hai"

cũng leo lên hot search.

Kỷ Tiểu Bảo hưng phấn nhất không ai qua được, quơ cánh tay nhỏ tại chỗ nhảy dựng lên, "Con có em gái! Con có em gái! A a a!"

Bé nhảy mấy lần, sau đó lại xúc động đến trước mặt Diệp Tô, cẩn thận từng li từng tí ôm đùi Diệp Tô, đầu ghé vào bụng Diệp Tô: "Em gái, em gái ời."

Mọi người thấy phản ứng của Kỷ Tiểu Bảo sau khi biết mình có em gái buồn cười như vậy, lần này trong bụng Diệp Tô nếu là em trai, Kỷ Tiểu Bảo còn không phải sẽ đem nóc nhà phá hủy sao.

Cùng lúc đó, bạn nhỏ Bát Bát như một cái củ cải đỏ, đầu đội mũ ngư dân dễ thương, tay cầm giỏ trúc nhỏ, cắn ngón tay, mặt mũi tràn đầy hâm mộ nhìn Kỷ Tiểu Bảo biết được mình có em gái.

Thì ra em gái ở trong bụng dì Diệp Tô sao?

Bé cũng rất muốn có em gái cùng bé chơi đồ chơi.

Trong bụng dì Diệp Tô có em gái, trong bụng ma ma không có em gái.

Bát Bát nghĩ nghĩ, đột nhiên bước chân ngắn nhỏ của mình đi về phía Diệp Tô.

... . .

Lương Yên thật vất vả mới nghỉ ngơi, hái anh đào loay hoay quên cả trời đất, con trai có người của tổ tiết mục nhìn chăm chăm, không có chuyện gì.

Hái xong liền muốn về nông trường, Lương Yên hái được một giỏ anh đào nhảy xuống khỏi cây, Lục Lâm Thành ổn định ở phía dưới đỡ được cô.

Nhân viên công tác của tổ tiết mục tổ nói cây anh đào ở đây đều không có phun thuốc trừ sâu, Lương Yên lấy một trái anh đào đỏ nhất đút cho Lục Lâm Thành ăn, sau đó lại chọn một trái anh đào đỏ như vậy chuẩn bị cho con trai.

Cô đột nhiên phát hiện Bát Bát vừa nãy vẫn đứng ở mặt đất trông mong nhìn cô đã không thấy bóng dáng ở đâu nữa.

"Con trai đâu? Làm sao không thấy?" Lương Yên quay đầu tìm.

Lục Lâm Thành cũng nhất thời không có chú ý Bát Bát chạy tới chỗ nào rồi, vẫn là người của tổ tiết mục tổ nói cho cả hai, Bát Bát chạy đến chỗ Kỷ Hằng Diệp Tô bên kia rồi.

Lương Yên quả nhiên thấy Bát Bát nho nhỏ đang đứng trước mặt Diệp Tô.

Tiểu gia hỏa này chạy đến chỗ người ta làm cái gì, Lương Yên cười cười, cùng Lục Lâm Thành đi tìm con trai.

Lương Yên đi qua, nhìn thấy con trai nắm một đầu ngón tay lôi kéo Diệp Tô không buông cười cười: "Đừng phiền dì Diệp Tô nữa, tới đây ma ma cho con ăn anh đào."

Diệp Tô cũng mỉm cười nhìn bé củ cải đỏ bên cạnh: "Mau đi đi. Ma ma tới rồi."

Bát Bát đầu tiên là nhìn thoáng qua anh đào trong tay Lương Yên bằng ánh mắt thèm thuồng, sau đó lại nghĩ nghĩ, lắc đầu.

Lương Yên hỏi: "Thế nào? Không muốn ma ma?"

Tay nhỏ của Bát Bát còn nắm chặt ngón tay của Diệp Tô, đột nhiên rất chân thành nói: "Con muốn theo dì Diệp Tô cùng đi. Con muốn theo dì Diệp Tô về nhà."

Lương Yên: "A? ? ?"

Diệp Tô: "Ừm? ? ?"

Bát Bát cẩn thận quan sát phản ứng của Lương Yên, sau đó nhỏ giọng nói: " Trong bụng dì Diệp Tô có em gái, con muốn đi nhà dì Diệp Tô ở, cùng em gái chơi."

Kỷ Tiểu Bảo ở một bên lạnh lợi: "Hoan nghênh em đi nhà anh, em có thể ngủ cùng một chỗ với anh!"

Lương Yên: "... . . ."

Bát Bát nói xong, miết miệng nhỏ, mắt lom lom nhìn Lương Yên cùng Lục Lâm Thành.

Con nít suy nghĩ rất đơn giản, trong bụng dì Diệp Tô có em gái, bé đến nhà dì Diệp Tô ở, làm con trai của dì Diệp Tô và chú Kỷ Hằng, bé liền có em gái rồi, mặc dù bé không nở ba ba ma ma, thế nhưng bé lại rất muốn có một đứa em gái, chờ bé chơi với em gái chán rồi, sẽ về nhà chơi với ba ba ma ma.

Lục Lâm Thành không nghĩ tới con trai lại bị em gái trong bụng hấp dẫn chạy đến đây, vươn tay: "Mau tới đây."

"Không muốn ~" Bát Bát mềm mại cự tuyệt, thanh âm giống như một con mèo con, đi đến phía sau lưng Diệp Tô né tránh.

Lương Yên cũng cố ý làm sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn: "Tới đây, không cho phép làm phiền dì Diệp Tô, trong bụng dì Diệp Tô là em gái của Tiểu Bảo, không phải em gái của con."

Bát Bát không nói lời nào, cũng không ra.

Lục Lâm Thành cũng đi theo không nề mặt: "Mau tới đây, chúng ta

về nhà."

Bát Bát từ phía sau nhìn thấy sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn của ba ba ma ma, ủy khuất vô cùng, đột nhiên duỗi ra tay nhỏ lao nước mắt trên mặt.

Bé bình thường có tính cách giống ma ma, nhưng tận sâu bên trong thì tính tình giống Lục Lâm Thành như đúc, nước mắt càng lao càng nhiều, cuối cùng nước mắt rơi cả trên đồng cỏ. Nước mắt nước mũi hòa vào nhau, khóc sụt sướt.

"Ô ô ô ô con không quay về."

"Con muốn em gái, ma ma không có em gái, dì Diệp Tô có em gái ô ô ô "

"Con không muốn trở về ô ô ô ô "

Diệp Tô một mặt muốn cười lại một mặt lại lúng túng, Lương Yên cũng xấu hổ muốn chết: "Lục Bát Bát! Mau tới đây! Trong bụng dì Diệp Tô không phải em gái của con!"

Bát Bát khóc đến khuôn mặt nhỏ đỏ bừng: "Con không muốn ô ô ô ô. . . Tiểu Bảo ca ca có em gái. . . Con cũng muốn có em gái ô ô ô ô. . ."

Bình luận: 【 ha ha ha ha ha ha ha 】

Lục Lâm Thành thấy con trai khóc sụt sướt vừa muốn cười lại vừa phát sầu, ngồi xổm người xuống, hướng về phía bé mở rộng vòng tay: "Trở về có được hay không, con cũng có em gái, ba ba trở về liền ma ma sing em gái cho con có được hay không?"

Bát Bát nghe nói như thế, tiếng khóc nhỏ dần, hai mắt nhắm lệ mà nhìn Lục Lâm Thành.

Lục Lâm Thành: "Không lừa con, con cũng sẽ có em gái, ba ba ma ma nhất định sẽ cố gắng sinh em gái cho con."

Bát Bát rút thút tha thút thít hỏi: "Thật. . . Hở?"

Lục Lâm Thành: "Đương nhiên là thật, không tin con hỏi ma ma."

Bát Bát nâng cái đầu nhỏ lên nhìn Lương Yên, sau khi khóc đều muốn nói cũng nói không ra, một bên hít mũi một bên hỏi: "Ma ma. . . Thật. . . Ô ô. . . Thật. . . Đêm nay. . . Liền sinh. . . Em gái cho con. . . Sao ô ô ô "

Lương Yên nhìn con trai mình chạy đến nhà người ta nhận em gái, một mặt cười nhưng lại không thể từ chối: "Là thật."

"Đêm nay liền. . . Sinh cho con." Mặt cô đỏ lên.

#Đường Mật

Bonus: Các bạn có thể tìm đọc ngoại truyện 6 của bộ "Nữ hoàng làm dáng" của Ma An để đọc khúc liên quan đến Lương Yên, Diệp Tô, Sở Tích đi chơi mật chược và công cuộc hứa hôn cho mấy đứa nhỏ nhà tác giả Ma An nhe.

Chương 104: Phiên Ngoại 10

Lúc Lương Yên nói lời này gương mặt không được tự nhiên xuất hiện trong khung hình.

Người xem trận này từ một người muốn em gái dẫn đến thúc đẩy quá trình dẫn ra huyết án: A a a a a [chuột chũi gọi. jpg]

【 trời má đây là cái kịch bản gì đây! Bát Bát đừng cảm, online giục sinh sao? 】

【 tốt, những người nói muốn đi nhà Lương Anh Tuấn trộm Bát Bát, chỉ cần các người nói nhà các người có em gái, Bát Bát liền sẽ đi theo người. 】

【 ha ha ha ha ha ha ha ha ha quá đáng yêu đi 】

【 Lương Yên nói đêm nay liền sinh, là cái tôi nghĩ đêm nay liền sinh sao? Máu mũi. jpg 】

【 Lương Anh Tuấn Lục Lâm Thành! Các người nói đêm nay liền xin các người nói được thì làm được! Không cho phép lừa gạt con nít! 】

【dei! dei! dei! Tôi đã nhớ kĩ rồi các đừng nghĩ đến quyết nợ, con nít dễ lừa gạt chúng tôi cũng không phải dễ gạt như vậy! 】

【 thật sao đêm nay liền sinh? Là muốn lamg cái chuyện năm phút kia sao, ừm ừm thật then thùng a 】

【 Lương Anh Tuấn Lục Lâm Thành tôi hoài nghi các người đang làm màu đồng thời tôi tìm được chứng cứ rồi! 】

【 Sắc tình trực tiếp, báo cáo(đầu chó bảo mệnh) 】

...

Bát Bát nghe được ba ba ma ma hứa cho mình một em gái, thút tha thút thít lấy cái mũi nhỏ, cuối cùng từ sau lưng Diệp Tô bước ra, từng bước một tiến đến lồng ngực của Lục Lâm Thành.

Bát Bát ôm lấy cổ Lục Lâm Thành: " Cảm ơn ba ba ma ma sinh em gái cho con."

Mọi người nghe được cái âm thanh mềm mại nói cảm ơn, lại bị cái nhân vật ba tuổi này làm dễ thương hóa.

Lục Lâm Thành một tay ôm con trai, nhìn Lương Yên cười.

Lương Yên quần muốn chết, nhắc giở trúc lên: "Đi mau đi mau."

Hoạt động buổi chiều kết thúc, bốn gia đình đều có thu hoạch phong phú, mọi người tập hợp cùng một chỗ ăn bữa tối mà tổ tiết mục cung cấp, mọi người ăn xong bữa tối, ngồi cùng một chỗ ở trong sân hóng mát, thưởng thức đêm hè gió mát cùng với tiếng ve kêu, bầu trời đầy sao mà ở thành phố không thể thấy được, bầu không khí ấm áp cực kỳ, sau đó biên đạo tổ tiết mục đề nghị, để mấy bạn nhỏ biểu diễn một sở trường của mình.

Bình luận: 【 ha ha ha ha con của mình tinh cũng không thoát được việc biểu diễn cho mọi người xem 】

Kỷ Tiểu Bảo biểu diễn đánh quyền cho mọi người xem, một chiêu một thức đều là do ba ba đến từ cổ đại dạy rất ra dáng. Tiểu Anh Đào cho mọi người xem khiêu vũ, theo mẹ Dương Vi nói ba tuổi cô bé đã bắt đầu học ballet, Vương Hạo nhìn con gái ngây thơ lại có dáng múa tiêu chuẩn vô cùng kiều ngạo. Trong ba đứa trẻ Bát Bát nhỏ nhất, còn không có năng khiếu gì, được Lục Lâm Thành cổ vũ

ngại ngừng tiến lên, biểu diễn cho mọi người nghe một bài hát.

Bé hát một bài hát thiếu nhi quen thuộc cho mọi người nghe « hai con hổ », bài hát này hát lên đơn giản, còn có thể dùng những động tác đáng yêu để phối hợp cùng ca từ, thích hợp nhất cho bạn nhỏ biểu diễn.

"Hoan nghênh Bát Bát ~" mấy người lớn đều rất cổ động vỗ tay, cho Bát Bát nhỏ nhất một ánh mắt cổ vũ.

Bát Bát nhếch miệng nhỏ xấu hổ cười, sau đó nhìn thoáng qua ma ma, chu cái miệng nhỏ, hát lên.

"Hai con hổ, hai con hổ, chạy nhanh, chạy nhanh." Nương theo mấy câu hát, Bát Bát ở tại chỗ nhảy một vài động tác nhỏ.

"Một con không có con mắt." Ngón tay nhỏ của Bát Bát chỉ vào con mắt.

" Không có cái tai." Ngón tay nhỏ của Bát Bát lại chỉ lỗ tai.

"Thật là kỳ quái, thật là kỳ quái." Chân nhỏ của Bát Bát dậm mạnh xuống đất.

Giọng trẻ con non nớt phối hợp biểu diễn bằng tay chân, đơn giản nhưng lại dễ thương xúc động lòng người, chỉ là Bát Bát ca hát xong, mấy người lớn đều bắt đầu trở nên có chút kì lạ, nụ cười cũng không được tự nhiên.

Bát Bát nhìn mấy chú dì và ba mẹ trước mặt mình, cúi đầu: "Cảm ơn mọi người."

"Nha. Thật tuyệt ~ Bát Bát thật tuyệt ~~" mấy người lớn lúc này mới từ trong giọng hát lấy lại tinh thần, lớp bốp vỗ tay.

Bát Bát thu hoạch được tiếng vỗ tay vừa mọi người thì then thùng,

chạy đến trong ngực Lương Yên trốn.

Lương Yên ôm con trai, nghe mọi người khen, nụ cười trên mặt có chút xấu hổ: "Ha ha, hắc hắc."

Lục Lâm Thành vẫn như cũ cười rất tự nhiên, đưa tay sờ sờ đầu vợ mình, ánh mắt cưng chiều đến không chịu được.

Người xem trực tiếp, xem hết tiết mục biểu diễn của Bát Bát khán giả đột nhiên có chút yên tĩnh, giống như là không biết nên nói cái gì, bình luận ít đi rất nhiều.

Dần dần có vài bạn yếu ớt lên tiếng.

【 tui đột nhiên cảm thấy... Gien di truyền... Thật... Thật mạnh a 】

【 các người còn nhớ rõ trước kia, bị ma ma Bát Bát, cũng chính là Lương Yên nữ sĩ, và video ba mươi giây luyện ca kia làm sợ hãi à... 】

【 xem ra Bát Bát không chỉ tính cách giống ma ma, ngay cả tiếng hát cũng... 】

Mọi người nói đều rất uyển chuyển, thẳng đến khi có người rốt cục không chịu nổi, bị thống nói:

【 ô ô ô ô ô vì cái gì Bát Bát nhà chúng ta, khả ái như vậy, ca hát lại khó nghe như vậy ô ô ô ô 】

Có một người nói ra, người còn lại cũng rốt cục nhịn không nổi.

【 má ơi là thật, hai câu hát thôi, vậy mà không hề có một chữ đúng điệu ô ô ô ô ô ô 】

【 ha ha ha ha ha ha má ơi, chừng chặc đằng hoàng lại hát ra tiếng ca gây chết người ha ha ha ha ha ha ha ha 】

【 Bát Bát vì cái gì không di truyền giọng hát của ba ba! Lương Anh Tuấn ra bị đánh đòn! 】

【 đúng! Lương Anh Tuấn ra bị đánh đòn! 】

Lương Yên không cẩn thận để lộ chuyện mình đem thuộc tính mù âm nhạc di truyền cho Bát Bát, lúc này lại đang ủ khuất đang ôm con trai đang co người lại.

Nhỏ yếu, đáng thương, bất lực. jpg

Tác giả có lời muốn nói: có chút bí văn (không sai tác giả không biết nên lấy cái xe nào để đi tiếp), không có chuyện gì hôm nay đăng nhiều đây, ở bình luận sẽ phát một trăm cái lì xì ~

Chương 105: Phiên Ngoại 11

Buổi tối các bạn nhỏ biểu diễn văn nghệ đã làm tiếng ca của Bát Bát lộ ra ánh sáng, một ngày làm việc cũng kết thúc, tổ tiết mục bắt đầu thu máy quay cùng đèn chiếu sáng trong nhà đi, mấy bé cũng rời khỏi cái ôm ấm áp của những người lớn ra sân cãi nhau ầm ĩ.

Bát Bát đi theo phía sau mong Kỷ Tiểu Bảo chơi.

Lương Yên nhìn bóng lưng của con trai còn không biết mình mù âm nhạc biểu hiện cay đắng.

Bát Bát bây giờ còn nhỏ , tương lai còn dài chờ đến lúc phát hiện mình bị ma ma di truyền thuộc tính mù âm nhạc thì làm sao, cô phải làm gì để giải thích với con trai.

Lục Lâm Thành đứng bên người cô, cũng thuận tiện theo mắt của cô nhìn Bát Bát, nói: "Nghĩ kỹ về sau chờ con trưởng thành, phải làm sao giải thích cho con về việc mù âm nhạc sao?"

Lương Yên: "... .." vô cùng không phục trùng Lục Lâm Thành bên cạnh một chút.

Loại chuyện này cô chỉ có thể tự trách mình, nhưng người đàn ông này cũng đi tới nói một câu rất không biết xấu hổ.

" không liên quan đến anh ! Anh kiểm chuyện sao!" Lương Yên tức chết, đẩy Lục Lâm Thành một cái "Chính anh ca hát êm tai như vậy, sao anh không đem gen này di truyền cho con, rõ ràng là vấn đề của anh, còn không biết xấu hổ trách em."

Lục Lâm Thành nhìn dáng vẻ thờ phì phò của cô chỉ có thể cười, vừa vận hiện tại đã kết thúc công việc mọi người tương đối loạn xạ, máy quay trực tiếp cũng chỉ quay mấy đứa nhỏ, thế là anh lôi kéo Lương Yên đi vào trong phòng, đi đến góc chết của máy quay, để con xem điện thoại.

"Xem cái gì?" Lương Yên hướng về phía điện thoại di động nhìn một chút, lần này « Người chồng thời hiện đại » kết thúc công việc phát trực tiếp có thể nói là lượt xem quá khủ, hôm nay ảnh quảng cáo trên Weibo chính là mấy tấm ảnh chụp gia đình, cùng với chú thích "« Người chồng thời hiện đại » phát trực tiếp cực hot, đêm nay mở app video Hoa Quả, xem Lục Lâm Thành Lương Yên, online tạo người."

Hôm nay ban ngày Bát Bát chạy đến chỗ Diệp Tô muốn em gái, Lương Yên Lục Lâm Thành chỉ có thể đồng ý đêm nay sinh cho bé một em gái đã lưu truyền rộng rãi.

App video Hoa Quả phát trực tiếp thời, thật nhiều người không xem trực tiếp, nhìn thấy tiêu đề lên hot search của tiết mục hôm nay mà tới.

【 nghe nói đêm nay phát trực tiếp sinh con, thật sao thật sao? Xoa tay chờ mong 】

【 chừng nào thì bắt đầu a, cần cởi quần không 】

【 thế nhưng Bát Bát còn ở đây á, sinh em gái sẽ dạy xấu con nít! (đứng đắn mặt) 】

【 tôi mặc kệ! Lương Yên Lục Lâm Thành nói đêm nay sinh em gái nhất định phải sinh! Các người tránh hết ra để cho tôi tới giám sát! 】

【 đến lúc đó có thể bị báo cáo hay không a, gấp bần. jpg 】

【 rú rít tốt xấu gì cũng phải vậy nha, người ta vẫn chỉ là đứa bé

không thể nhìn những việc này đâu (một bên nói một bên con mắt trợn cực lớn) 】

【 sinh em gái ! Sinh em gái! Sinh em gái! 】

Lương Yên mặt đen lại.

Lục Lâm Thành cúi đầu nhìn tai Lương Yên dần dần bắt đầu đỏ lên rất đáng yêu, khẽ cười một tiếng: "Vừa rồi biên đạo tiết mục cũng tới tìm anh nói chuyện này đấy, làm sao bây giờ?"

Anh một tay ôm chặt eo Lương Yên, một tay nắm lấy tay nhỏ của cô, hướng về chỗ nào đó không thể miêu tả được đặt tay cô lên: "Nó cũng nhớ em."

"Nếu không đêm nay trực tuyến sinh em gái đi, được không?"

Lương Yên nhanh chóng đem tay mình rút trở về, nếu là lúc trước khẳng định xấu hổ mặt đỏ bừng, nhưng hiện tại cô đã là mẹ của một bé hai tuổi lẻ tám tháng rồi, không thể cứ bị khi dễ như vậy được, Lương Yên ngẩng đầu nhìn anh: "Lục Lâm Thành, em cảm thấy anh có thể đi Nhật Bản phát triển một chút."

Lục Lâm Thành: "Cái gì?"

Lương Yên mặt ghét bỏ: "Bởi vì ở trong nước phần lớn phim đã không thỏa mãn được anh, hiện tại còn muốn làm cho người ta xem sao."

"Đêm nay ở chỗ này cùng em diễn cho mọi người xem rất không có ý tứ, sẽ còn bị chú cảnh sát bắt lại, bên kia người ta có dây chuyền sản xuất chuyên nghiệp."

Lương Yên vỗ vỗ vai Lục Lâm Thành: "Có gan thì đi phát triển đi, anh lớn lên đẹp trai như vậy nhất định sẽ hot, ekip của nhóm nhạc đều muốn hợp tác với anh, nhớ kỹ đến lúc đó đem một ít tài nguyên

cho em nha, a còn nữa, thay em xin ảnh có chữ kí của Thầy Thương và các vị tiền bối khác nữa."

Lục Lâm Thành nhìn miệng Lương Yên phản pháo thành công vẫn luôn đắc ý: "... ..."

Anh vậy mà thua.

Tổ tiết mục thu dọn đồ cũng sắp hoàn thành, mấy đứa bé cũng chơi mệt rồi, Lương Yên cùng Lục Lâm Thành cũng đi ra ngoài, một lần nữa trở lại màn hình phát trực tiếp.

Lục Lâm Thành dặt tay Bát Bát đã bắt đầu ngáp: "Đi, đi tắm rửa rồi đi ngủ nào."

"Được." Bát Bát một bên ngáp một bên gật đầu.

Buổi tối là thời gian tắm rửa rồi đi ngủ, người xem phát trực tiếp ở mấy gia đình khác giảm đi không ít, chỉ có phát trực tiếp ở phòng số bốn của Lương Yên Lục Lâm Thành còn rất nhiều, nhân khí đạt đến đỉnh cao của hôm nay, thậm chí phá vỡ lượt xem trực tiếp cao nhất của đài.

Về phần vì cái gì như vậy, tất cả mọi người hiểu.

Lương Yên nhìn số người xem tăng lên không ngừng, lắc đầu, hiện tại những cư dân mạng này thật đói khát.

Trong phòng, Lục Lâm Thành mang Bát Bát đi tắm rửa trở về, mặc đồ ngủ cha con xuất hiện trong màn ảnh.

Bình luận:

【 đồ ngủ cha con! Má ơi thật đáng yêu nha! 】

【 gương mặt này của Lục Lâm Thành tôi xem bao nhiêu năm cũng

không chán a]

【 một lớn một nhỏ mỗi ngày ở trong nhà. Trời má, Lương Yên sợ là đã nhìn đến phát chán đi, tôi thật ghen tị, chanh tinh. jpg 】

Lương Yên đem con trai để trên giường, kéo chăn mỏng qua định đắp cho bé, sau đó xích lại gần ngửi ngửi bụng nhỏ của bé, thuần thực dỗ dành: "Sạch sẽ thơm tho, có thể đi ngủ rồi."

Bình luận:

【 nhìn thấy Yên Yên dỗ con, hu hu Yên Yên đã là ma ma rồi 】

【 con gái tôi hiện tại đã làm ma ma thuần phục vậy rồi, nước mắt mắt. jpg 】

Bát Bát nhưng không giống như thường ngày ngoan ngoãn đi ngủ, mà ngồi ở trên giường: "Con không muốn ~, ba ba ma ma còn chưa sinh em gái cho con."

Bình luận:

【 đúng! Ngủ cái gì mà ngủ! Không phải đã nói đêm nay tạo người sao? 】

【 chỉ là loại kia hình tượng chúng ta đại nhân nhìn là được rồi, Bát Bát không thể nhìn nha, then thùng. jpg 】

【 cho nên hiện tại có thể cời quần sao 】

Lương Yên liền biết con trai vẫn còn băn khoăn cái này, sau đó lại yếu ớt nhìn sang máy quay ở trong phòng.

Không chỉ bạn nhỏ Bát Bát, đêm nay còn có thật nhiều người đều nhớ thương cái này.

Nghe nói có người xem trực tiếp mà đến quần cũng cởi rồi.

Lương Yên bắt đắ dĩ thở dài, sau đó nhìn về phía Lục Lâm Thành.

Lục Lâm Thành nhận được ánh mắt của Lương Yên, yên lặng đi đến một góc ôm ra một hộp đồ.

Màu sắc xanh xanh đỏ đỏ vô cùng.

—— đây là đất sét đồ chơi vũ trụ an toàn không độc hại giành cho trẻ em.

"Oa wao." Lực chú ý của Bát Bát lập tức bị đồ chơi trong tay Lục Lâm Thành hấp dẫn.

Thế là một nhà ba người, ngồi ở trên giường, trước ánh nhìn chăm chú của ngàn vạn cư dân mạng, bắt đầu chơi đất sét.

Lục Lâm Thành Lương Yên nghiêm túc nặn tượng đất.

Vô cùng phù hợp với chủ đề poster hôm nay, là thật Lục Lâm Thành Lương Yên trực tuyến tạo người.

Không có một chút gì mờ ám.

Bình luận:

【 nhìn thấy không, đó là oán khí của tôi, nó giống như đang bay lên... 】

【 sớm biết là như thế này, mệt mỏi. Đốt thuốc. jpg 】

【 còn nhớ rõ năm đó « Tiên Quân động lòng người » cuối cùng cũng không hiểu sao xuất hiện đứa bé? Ngay cả hôn môi còn không có liền trực tiếp nói cho tôi biết mang thai! 】

【 cho nên tôi cỡi xuống quần hiện tại phải mặc trở về sao 】

【 mặc a mặc a mặc a ai ~ 】

Tuy là nói như vậy, mọi người trước khi đến cũng biết không có khả năng thật sự trực tiếp tạo người, yên lặng nhìn một nhà ba người nặn đất sét.

【 Lương Yên nặn tượng đất kia xấu quá a 】

【 Lục Lâm Thành có phải hay không đã học qua! Thật là lợi hại! 】

【 Bát Bát ha ha ha một lúc lại nhìn ba ba một lúc lại xem ma ma đáng vẻ rất khôi hài 】

... .

Bóp tượng đất nửa ngày, cuối cùng cũng dỡ được con ngủ.

Lương Yên nhìn con trai nằm trên giường hô hấp đều đều cười cười.

Lục Lâm Thành thu dọn xong chơi xong đồ chơi, rón rén trở về.

Hai người đồng thời nhìn thoáng qua ống kính.

Lục Lâm Thành cầm mũ ngư dân Bát Bát ban ngày đội trong tay đến gần ống kính, ý đồ hết sức rõ ràng.

Đi ngủ, muốn che ống kính.

Bình luận: 【 ô ô ô ô đã nói rồi đến xem tạo người, tôi vậy mà say sưa ngon lành xem bọn họ nặn đất sét cả đêm ô ô ô 】

【 tiểu bảo bối Bát Bát ngủ ngon 】

【 các người trở về nhất định phải sinh em gái nha a! 】

Lương Yên cũng rón rén đến bên cạnh Lục Lâm Thành, nhìn ống kính, phảng phất biết dáng vẻ của mọi người, cười cười.

Ở trước lúc anh che ống kính một giây, nắm lấy cổ áo ngủ của anh, nhón chân lên, hôn môi.

Hình ảnh kết thúc tại lúc hai người thân mật hôn nhau.

Đây là lần đầu tiên, bất kể là trước khi kết hôn hay là sau khi kết hôn, hai người vẫn luôn rất kín, không có ảnh chụp lên, không có trực tiếp thể hiện ân ái, chủ động ở trước mặt mọi người, khoe hôn môi ngọt ngào này là lần đầu.

Suốt một đêm fan hâm mộ rốt cục cũng lộ ra vẻ vui mừng mỉm cười.

Đáng giá đáng giá đáng giá.

** **

Phát sóng trực tiếp « Người chồng thời hiện đại » trong vòng hai ngày vô cùng náo nhiệt bắt đầu cũng vô cùng náo nhiệt kết thúc, một nhà ba người trở về nhà.

"Ma ma ngủ ngon ~" Bát Bát mặc áo ngủ nhỏ của mình đến nói với Lương Yên ngủ ngon, bé ở nhà có bảo mẫu chăm sóc, không ngủ cùng ba mẹ.

"Ngủ ngon." Lương Yên cười nói ngủ ngon với con trai.

Bát Bát lại đột nhiên úp sấp vào bụng Lương Yên, dùng lỗ tai nghe ngóng, sau đó đối với bụng Lương Yên nói: "Em gái ngủ ngon ~ "

Từ đêm hôm đó nặn tượng đất, Bát Bát hiện tại đối có chuyện em gái ở trong bụng Lương Yên tin tưởng không nghi ngờ.

Lương Yên cười khan hai tiếng, đêm đó tranh thủ thời gian cùng Lục Lâm Thành vui đầu tạo người ở trong đó.

Con nít không thể lừa gạt, thấy bộ dáng mong đợi của Bát Bát, nếu về sau lại nói với bé trong bụng không có em em, không phải sẽ lưu lại bóng ma cả đời sao.

Cũng may hiện tại còn kịp.

Chỉ là cái quá trình tạo người này thật sự rất mệt mỏi, ngược lại người đàn ông kia lại được tiện nghi.

Lương Yên sau đó xoa eo tức giận nghĩ.

Mấy tháng sau, có người đi đường chụp được, tiểu hoa đang nổi Lương Yên kết thúc lịch trình, bụng dưới hơi lồi ra, thành thói đi shopping.

Về sau, Lục Lâm Thành lại bị chụp ảnh mang theo con xuất hiện ở sân bay.

Giống như trước kia đứa bé biết có phóng viên nên ngoan ngoãn ghé vào trong ba ba trong ngực nhưng đứa bé này khác biệt, tiểu gia hỏa này biết có phóng viên cũng không sợ hãi, hoàn toàn không bị ảnh hưởng, nằm ở ohuyr tay ba ba, cánh tay và bắp chân nhỏ rũ xuống, ngủ đến trời đất đảo lộn.

Cái này khẳng định là di truyền từ ba ba khi còn bé, cứ dân mạng đặt tên bé là Nằm Nằm.

Tác giả có lời muốn nói: phiên ngoại sau khi cưới đã kết thúc rồi, dự tính ngày mai sẽ bắt đầu viết chuyện về ba năm trước, câu chuyện xưa không muốn cho ai biết của mình tinh vô danh mười tám tuyến cùng đại ảnh đế nổi tiếng.

Chương 106: Phiên Ngoại 12

Trong quán bar Sắc Đỏ lớn nhất và đắt đỏ nhất Thành phố Cổ Đông, bởi vì phim trường lớn nhất cả năm ở thành phố Cổ Đông, cho nên ở trong quán bar Sắc Đỏ nhìn thấy mình tinh là một việc hết sức bình thường, nhân viên phục vụ quán bar thuận miệng liền có thể nói ra mình tinh nào đến đây có yêu cầu rượu nào, bình thường nam mình tinh đang nổi đến đây ôm cô gái ăn mặc sexy họ cũng không thèm chớp mắt, không biết là bởi vì thấy nhiều đã quen hay là do sự chuyên nghiệp của nghề nghiệp mang lại.

Cho nên khi nhìn thấy đang nam mình tinh nổi tiếng ôm mấy cô gái trẻ non nớt con mắt cũng không chớp mắt, khi thấy đàn ông trung niên lại lôi kéo cô gái trẻ tuổi, cũng có thể nhắm mắt làm ngơ bụng thức ăn đi qua.

"Cứu tôi... Đừng đụng vào tôi!" Lương Yên hướng về phía nhân viên phục vụ cầu cứu nhưng lại không có kết quả, quay người cố gắng thoát khỏi tên đàn ông nắm lấy cánh tay cô.

"Tôi nói cho cô gái này làm sao lại không thức thời như thế" Người đàn ông nắm chặt cánh tay Lương Yên kéo cô vào căn phòng bao "Cùng anh trai đây có quan hệ tốt, muốn vai diễn gì mà không có, không phải muốn cùng đoàn phim Lục Lâm Thành sao? Chu đạo chỉ cần nói một câu thôi là được."

"Không muốn. Thả tôi ra." Lương Yên chóng mặt, không biết vì cái gì mình bây giờ toàn thân trên dưới không sử dụng được một chút sức lực, cô gấp đến muốn khóc "Các người là lừa đảo, ông thả tôi ra."

Cô hận lòng tham của mình muốn chết, biết rõ Chu Chí Sóng không phải dạng tốt lành gì, nhưng bởi vì anh khoe khoang khoác lác nói có thể giúp cô vào đoàn phim cùng với Lục Lâm Thành đã khiến cô động tâm, chịu đựng không được dụ hoặc chạy tới, đến bây giờ mới phát hiện có chỗ không thích hợp.

Người đàn ông khịt mũi: "Lục Lâm Thành Lục Lâm Thành, anh ta có cầm con mắt nhìn qua cô sao, anh ta biết cô họ gì tên gì sao? Toàn bộ Cổ Đông phụ nữ thích anh ta rất nhiều, cô mẹ nó vừa chạy đến làm diễn viên quần chúng là cái thá gì? Ngoan ngoan cùng chúng tôi đi, đêm nay đem mấy anh trai hầu hạ cho tốt bảo đảm tương lai cô muốn diễn gì thì diễn cái đó, đi nào!"

Ông ta một tay bắt lấy cánh tay Lương Yên, tay kia đưa qua chuẩn bị bắt tay còn lại của cô. Lương Yên toàn thân bất lực, chỉ biết mình nếu bị kéo đi vào thì sẽ xong đời, dưới tình thế cấp bách nhìn thấy cánh tay của người đàn ông ở trước mắt, há miệng cắn.

"A trời ụt!" Người đàn ông bị đau, trong nháy mắt hất Lương Yên ra, cơ thể Lương Yên đồng một tiếng đập vào vách tường phía sau.

"Hôm nay ông không tin không giết chết cô được!" Người đàn ông bàn tay giơ về hướng khuôn mặt nhỏ bị tóc đen che đậy, Lương Yên bị dọa đến nhắm mắt lại, nhưng đau đớn theo dự liệu lại không có truyền đến.

Chuyện gì xảy ra?

Lương Yên đợi một lúc, con mắt cẩn thận hép mở một đường nhỏ, cô trông thấy, một người đàn ông mang mũ lưỡi trai, nửa gương mặt chìm trong bóng tối, môi mỏng nhếch lên, đưa tay ngăn bàn tay hướng về phía cô lại.

Lương Yên chỉ cần nhìn nửa khuôn mặt kia liền có thể nhận ra là ai, mở to mắt, đẹp trai đến nỗi làm cô ngừng thở, cô nhìn gương mặt khó coi của người đàn ông kia, lại nhìn người đàn ông xuất hiện như

chúa cứu thế này.

Lục Lâm Thành.

Người đàn ông trung: "Cái này chính là do cô ta."

"Tôi không có!" Lương Yên tranh thủ thời gian tỉnh táo lại, nếu không nắm lấy cơ hội này thì sẽ trễ mất, thêm phần bị cò kích thích, vậy mà trực tiếp nhào tới trên cơ thể Lục Lâm Thành.

Người đàn ông trung niên giật nảy mình. Lục Lâm Thành cũng giật nảy mình.

Lương Yên đi cà nhắc ôm chặt lấy cổ Lục Lâm Thành, khóc lóc kể lể: "Cứu mạng ô ô ô, bọn họ khi dễ tôi, mau cứu tôi..."

Loại chuyện này người bình thường sẽ không quản, nhất là loại người giống như Lục Lâm Thành, chỉ cần hơi không chú ý sẽ dễ dàng bị người bắt được nhược điểm, người đàn ông kia thay đổi một khuôn mặt tươi cười, có ý muốn kéo Lương Yên đi: "Không có ý đồ gì không có ý đồ gì hết, chỉ là uống say, chờ tôi một lúc nữa sẽ đưa cô ta về nhà."

Lương Yên phát giác được cánh tay của người đàn ông lại giờ về phía cô, tiếng thét chói tai vang lên cô dính chặt vào cơ thể Lục Lâm Thành, gắt gao ôm lấy cổ anh.

Lục Lâm Thành ngăn tay của người đàn ông trung niên, lại cúi đầu nhìn thoáng qua Lương Yên đang say khướt, cau mày nói: "Lương Yên, ai bảo cô tới chỗ như thế?"

Lương Yên đem mặt chôn trong ngực anh: "Thật xin lỗi ô ô, em sai rồi, cầu anh, cầu anh mau cứu em."

Người đàn ông trung niên nam nghe được đoạn đối thoại của hai người kinh ngạc không thôi.

Bọn họ vậy mà biết nhau?

Diễn viên quần chúng xinh đẹp Lương Yên đã bị Chu Chí Sóng để mắt tới đồng thời thêm nhỏ dãi đã lâu, vậy mà lại quen biết vua màn ảnh mới Lục Lâm Thành?

Nhìn dáng vẻ ôm ấp này, có vẻ như quan hệ không đơn giản?

Lục Lâm Thành một tay ôm Lương Yên, nhìn người đàn ông trung niên một chút, trong ánh mắt khí lạnh cực nặng.

Người đàn ông trung niên bị ánh mắt này làm rùng mình, cúi đầu khom lưng lui lại: "Không có ý gì, thật không có ý gì, không biết hai vị quen biết nhau."

Lòng bàn chân của người đàn ông trung niên như bôi dầu chạy trốn.

Lục Lâm Thành nhìn người đàn ông trung niên đi khuất, lại dè mĩ lưởi trai trên đỉnh đầu, buông Lương Yên luôn nằm sấp trong ngực anh ra: "Mình về nhà... Ài!"

Anh nhanh tay đẩy Lương Yên ra, Lương Yên lại giống như nắm bùn thuận thế dính chặt lên vai anh, Lục Lâm Thành nhìn thấy Lương Yên ở trong ngực đóng chặt con mắt, đưa tay đẩy mặt cô: "Tĩnh, tĩnh."

Lương Yên nhắm mắt ngủ rất an tâm.

Lục Lâm Thành khẽ nguyên rửa một tiếng.

"Tôi mặc kệ cô, cô thích thế nào thì thế đó đi." Lục Lâm Thành đem Lương Yên đẩy vào tường, sau đó thu tay lại, Lương Yên không có chỗ dựa, dán vào tường tuột xuống, nghiêng cổ ngủ.

Lục Lâm Thành nghiêng mắt, không thèm nhìn tới dáng ngủ cạnh

tường của cô, quyết tâm hung ác đi ra ngoài.

Chỉ là anh một bên đi, một bên lại suy nghĩ để Lương Yên ở đó sẽ xảy ra hậu quả gì.

Sẽ bị người đàn ông trung niên kia mang đi? Hay là bị một người đàn ông lạ mặt trong quán bar tùy ý mang đi, sau đó...

Lục Lâm Thành đi đến cửa quán bar, nghĩ đến các loại khả năng xảy ra, thầm mắng một câu, quay trở về.

Anh trông thấy Lương Yên vẫn yên lặng dựa vào tường ngồi dưới đất, thở dài một hơi.

Sau đó đi qua, như nhận mệnh lệnh ôm ngang cô lên, đưa cô đến ga ra tầng ngầm, bỏ vào ghế sau xe.

Lục Lâm Thành đem cô giấu kỹ, sau đó quay về ghế lái, đeo dây an toàn lên, khởi động động cơ.

Lương Yên vẫn như cũ từ từ nhắm hai mắt, nghe được tiếng động cơ vang lên, môi cong cười cười.

Cô nghĩ Lục Lâm Thành sẽ không phát hiện, nhưng không ngờ Lục Lâm Thành vẫn luôn nhìn vào kính để xem cô, trùng hợp là đã thấy được nụ cười của cô.

"Lương Yên!" Lục Lâm Thành tay khoác lên tay lái, "Cô sao có thể cười đến xán lạn thế chứ!"

Lương Yên: "... .."

Bị bắt rồi.

Cô vốn định tiếp tục giả vờ từ từ nhắm hai mắt, Lục Lâm Thành lại trực tiếp tắt động cơ, là kiểu người nếu cô tiếp tục giả vờ thì cũng

không rảnh cùng cô chơi.

Lương Yên lại diễn thêm hai phút, vẫn là không chống đỡ được, lặng lẽ mở mắt ra, đối diện với ánh mắt của Lục Lâm Thành qua kính chiếu hậu, cô xấu hổ cực kỳ, nuốt ngum nước miếng, chậm rãi ngồi dậy.

Cô ngồi ở ghế phía sau, cúi đầu không ngừng móc ngón tay: "Thật xin lỗi, tôi..."

"Xuống xe." Lục Lâm Thành không cho cô một cơ hội nói xong nguyên câu, Lương Yên nghe được tiếng răng rắc, anh mở khóa cửa xe.

Lương Yên bị dọa đến trực tiếp ôm lấy chỗ ngồi ghế phụ lái: "Đã thế này, anh không đuổi tôi đi có được hay không?"

Lục Lâm Thành cười lạnh một tiếng: "Thì ra cô cũng biết đã rất muộn."

Lương Yên im lặng, biết anh đang trào phúng cô đã trễ nhue vậy còn đi quán bar.

Cô ôm ghế phụ, lấy hết dũng khí: "Lục Lâm Thành, anh cho tôi ở cùng một đêm có được hay không."

"Van anh đó."

Lục Lâm Thành: "Cô mượn phòng ở đâu?"

Lương Yên nói thật nhỏ: "Tiền thuê nhà đến kỳ trả rồi."

Lục Lâm Thành: "Ở khách sạn."

Lương Yên cúi phía dưới: "Tôi không mang thẻ căn cước, không ở được khách sạn."

Lục Lâm Thành hừ một tiếng, không động đậy gì, nắm lấy tay lái, ánh mắt hờ hững: "Xuống xe."

Lương Yên cắn môi, thút tha thút thít một tiếng: "Van xin anh, chỉ một đêm thôi."

Cô sợ Lục Lâm Thành không đáp ứng, trong lòng xoắn xuýt liên tục, vẫn là nói ra câu nói kia, âm thanh cô rất nhẹ, nhưng từng chữ rõ ràng:

"Tôi cùng anh cam đoan, qua đêm nay, tôi sẽ không dây dưa gì với anh."

Lục Lâm Thành nghe được câu kia "sẽ không dây dưa", không biết tại sao, trong lòng đột nhiên dâng lên một cỗ bức bối không hiểu được.

Lương Yên nói thật nhỏ: "Người kia nói với tôi có thể giúp tôi lấy được một vai diễn nhỏ trong đoàn phim của anh, tôi liền đi, tôi biết mình rất ngu, cảm ơn anh buổi tối hôm nay bỏ qua hiềm khích lúc trước xuất hiện cứu tôi, thật cảm ơn anh."

Lục Lâm Thành: "Cô sẽ không cho là tôi đêm nay cứu cô là tôi đối với cô có mục đích chứ?"

Lương Yên ngẩng đầu: "Hả?"

Lục Lâm Thành cười lạnh: "Cô cảm thấy thế nào."

Lương Yên cắn chặt môi dưới, cúi đầu xuống.

Cô đột nhiên nhớ tới lời nói vừa rồi của người đàn ông trong quán bar.

Đúng vậy a, cho dù anh biết tên cô thì thế nào? Anh chưa hề thêm

nhìn tới cô? Anh có thể hiện thích cô chút nào không? Phụ nữ bên cạnh anh rất nhiều, Lương Yên là cái thá gì đâu?

Chỉ là những người đó không giống cô theo đuổi một cách trắng trợn oanh oanh liệt liệt.

Thế nhưng cô tự cho mình anh dũng, rốt cuộc chỉ có thể làm anh tăng thêm phiền chán thôi.

"Lương Yên cô có thôi đi hay không?"

"Xin cô đừng xuất hiện ở trước mặt tôi nữa."

Đây là những câu anh nói gần đây với cô, "Lương Yên cô tốt xấu là con gái, cô thật không mệt mỏi sao, cô chẳng lẽ không biết cô càng như vậy, tôi càng... chán ghét cô."

Lương Yên không nghĩ tới mình bận trước bận sau cuối cùng thu hoạch được chỉ hai chữ "Buồn nôn".

Cô làm tất cả chỉ để được nhận xét hai chữ vô cùng khó chịu kia, đang chuẩn bị rời đi, lại nhận được tin Chu Chí Sóng nói có thể giúp cô có vai diễn.

Cô nghe được tin có thể đi vào cùng một đoàn phim rất kích động, trong nháy mắt phục hồi đầy sinh lực, nghĩ chỉ thử lại một lần cuối cùng.

Một lần cuối cùng, nếu anh còn chán ghét cô như vậy, cô liền buông tay.

Cho đến đêm nay...

Lương Yên lặng lẽ nhìn một bên mặt mê người của Lục Lâm Thành.

Cô nghĩ Lục Lâm Thành rất ghét cô nhìn thấy cô đều hận không thể

đá cô đi thật xa, lại không nghĩ rằng đêm nay anh vậy mà ra tay cứu cô.

Anh chán ghét cô như vậy cũng có thể ra tay cứu cô, nếu như anh không quen biết cô, càng sẽ không ngồi nhìn mặc kệ a.

Thật ra anh là một người tốt, Lương Yên yên lặng nghĩ.

Nếu như không phải có sự xuất hiện của anh, cô không dám nghĩ đêm nay sẽ ra sao.

Anh bỏ qua hiềm khích lúc trước cứu cô, cô không thể không báo đáp, nhưng thật ra không nên tiếp tục dây dưa nữa, không nên để anh tăng thêm mệt mỏi.

Thích một người không phải là muốn cho họ được vui vẻ sao? Nếu như anh không nhìn thấy cô sẽ vui vẻ, thì cô không cần xuất hiện trước mặt anh thì sẽ tốt rồi.

Về sau coi như làm fan hâm mộ mua vé xem phim, cày rank siêu thoải, cô chỉ là diễn viên quần chúng muốn ăn thịt thiên nga gì chứ mơ đi.

Lương Yên đột nhiên nghĩ thông suốt điểm này, trải qua mấy ngày nay vấn đề bối rối cũng có đáp án rồi, cô thoải mái thở dài một hơi, toàn thân nhẹ nhõm không thôi.

Cùng lắm thì đi cửa hàng 24 giờ ngồi một đêm, đêm nay không cần làm phiền anh.

"Cám ơn anh." Lương Yên đột nhiên cười, "Vậy tôi đi trước."

Lục Lâm Thành nghe được giọng nói của cô nhẹ nhõm, trong lòng vậy mà lại hoảng hốt.

Lương Yên nói cảm ơn với Lục Lâm Thành xong, đang chuẩn bị mở

cửa xe rời đi, đột nhiên lại nghe được một tiếng két, cửa xe lại bị anh khóa lại.

"Ừm?" Lương Yên không hiểu, nhìn về phía anh.

Lục Lâm Thành đột nhiên không dám đối mặt với ánh mắt phía sau, trực tiếp nổ máy, lái đi.

... ..

Lương Yên đứng trước cửa, há mồm đánh giá nhà Lục Lâm Thành.

Nhà của anh để quả nhiên không tầm thường.

Anh hẳn là ở đây, bên trong phòng có rất nhiều đồ vật của anh, Lương Yên nhìn thấy áo sơ mi anh khoác lên lan can ghế sofa, mặt đỏ lên.

Lục Lâm Thành tựa hồ có chút không được tự nhiên, chỉ chỉ ghế sofa: "Đêm nay cô ngủ ở đây"

"Ừm, cảm ơn!" Lương Yên đối với việc ngủ ghế sofa không có nửa điểm bất mãn, liên tục không ngừng gật đầu, cái sofa lớn này so với giường mềm không thua gì, có cái ghế sofa ngủ đã tốt hơn ngồi ở cửa hàng 24h một đêm.

Lương Yên trong lòng cảm động cực kỳ.

Lục Lâm Thành thật ra là một cái người tốt, không uổng công cô thích anh như vậy, việc cứu cô không nói, ngoài miệng nói để cô xuống xe, cuối cùng vẫn là không đành lòng mang cô đến đây.

Cô thật sự không thể làm anh thêm phiền, cũng đừng để tâm đi làm phiền anh.

Chỉ là Lương Yên cuối cùng cũng nhận không được có một cái yêu

cầu nho nhỏ: "Tôi có thể, tắm rửa không?"

Nàng hiện tại người toàn mùi rượu, mùi mồ hôi còn có các loại hương vị loạn thất bát tao khác, rất khó chịu.

Còn có, Lương Yên vẫn luôn xem nhẹ mình, lại không phát hiện trong lòng cô như đang có một ngọn lửa nhỏ yếu ớt thiêu đốt.

Cô thấy hơi nóng, cơ thể có chút kỳ quái, giống như đang chờ đón cái gì đó, lúc Lục Lâm Thành gần cô một chút, dường như phát sinh một ít dục vọng.

Cô muốn tắm một chút, dùng sự mát lạnh, để cho mình tỉnh táo một chút.

Lục Lâm Thành chỉ chỗ cho cô: "Đi tắm đi."

Lương Yên tiến vào.

Lục Lâm Thành đợi trong phòng ngủ, chẳng có mục đích gì chơi điện thoại lục chú ý lại không tự giác tập trung hướng về phía phòng tắm.

Động tác của cô rất nhẹ, lúc đi vào rón rén, cô đang cố gắng giảm sự tồn tại của mình xuống, ngoại trừ tiếng nước yếu ớt, âm thanh gì cũng không có.

Chẳng lẽ abg còn muốn nghe cái gì? Lục Lâm Thành ép mình tĩnh tâm, anh ném đi điện thoại đi, lấy kịch bản ra xem, chữ in trên kịch bản, lại liếc qua chữ viết của anh. Quả nhiên, làm chuyện này tâm tĩnh đi không ít.

Lục Lâm Thành xem hết một tờ, đang chuẩn bị lật giấy, đột nhiên, trước mắt tối sầm.

Đèn trong phòng tắt cả đều tắt, ngay cả chấm đỏ của TV cũng mất

đi.

Bị cúp điện?

Lục Lâm Thành buông kịch bản xuống, tìm kiếm điện thoại ở trên giường để chiếu sáng.

Anh vừa sờ được điện thoại, còn chưa kịp mở, chỉ nghe thấy trong phòng tắm luôn yên tĩnh, bịch một tiếng.

Chương 107: Phiên Ngoại 13

Trong phòng tắm, sau khi mất điện tối đen như mực, đến cả năm ngón tay cũng không thấy.

Lương Yên ngã chổng vó nằm rạp trên mặt đất, đầu óc ngưng lại một chút.

Lòng bàn tay thì còn tốt, đầu gối chạm đất đau rát.

Thế nhưng khó chịu nhiều hơn chính là về mặt sinh lý.

Lương Yên cũng không biết trong rượu kia Chu Chi Sóng cho vào cái gì, cô lúc đầu nghĩ dùng khi lạnh để thanh tỉnh, không nghĩ rằng càng tắm càng nóng, sự ngứa ngáy xa lạ loang ra toàn thân, vội vàng tìm kiếm điểm ra.

Lương Yên ở trên mặt đất mơ hồ, sàn nhà lạnh buốt mang đến cho cô cảm giác dễ chịu, cô di chuyển đến chân tường, đem mặt áp vào vách tường men sứ lạnh buốt, sau đó có chút an ủi hừ một tiếng.

Trước mắt đột nhiên sáng lên, có ánh sáng chiếu bắn về phía cô.

Lương Yên không khỏi đưa tay cản ánh sáng, híp mắt, nhìn thấy Lục Lâm Thành đang đứng ở cửa phòng tắm, trong tay anh cầm điện thoại di động đang chiếu sáng.

Lục Lâm Thành vừa mở cửa, liền nhìn thấy Lương Yên ngồi ở dưới đất, thân thể ép sát vào tường, trên thân mặc áo ngủ của anh, gương mặt ửng hồng không bình thường.

Lục Lâm Thành nhú nhú mày, đi qua kéo cánh tay Lương Yên: "..."

Cánh tay lắc lắc của Lương Yên bị anh nắm lại, vẫn như cũ dán tường: "Tôi nóng."

"Cô nóng cũng phải." Lục Lâm Thành tưởng rằng Lương Yên tắm rửa quá lâu nên nóng lên, đem cả người cô lôi ra, ném ở trên ghế sa lon.

Khách sạn có chuẩn bị máy phát điện, bên trong phòng rất nhanh liền có điện. Lục Lâm Thành tắt điện thoại di động, ôm chần mềm ở trên giường.

Ghế sofa bằng nhung so với gạch men sứ lạnh buốt gạch thật sự mà nói quá khó để tiếp thu rồi, Lương Yên đang muốn đứng dậy, Lục Lâm Thành liền đem chần mềm ném qua: " Trước bảy giờ sáng mai rời đi. Áo ngủ của tôi trên người cô thì bỏ đi."

Đầu Lương Yên bị chần mềm che kín, lui về sau hai bước lại một lần nữa ngã ngò ở trên ghế sa lon, cô trừng mắt chân giầy dựa lưng tung, phí sức đấu tranh cùng chần mềm.

Lục Lâm Thành vốn định trực tiếp đi khỏi, nhưng lại nhìn thoáng qua phía sau lưng, Lương Yên giống một con rùa đen ngã chổng vó cùng chần mềm đấu tranh, một cái chân từ trong chần chui ra ngoài, bắp chân của cô tinh tế cực kỳ, làn da trên đùi trắng tuyết tinh tế tỉ mỉ, trên đầu gối có một vết đỏ lớn vô cùng bắt mắt.

Hắn là vừa rồi mới té trong phòng tắm.

Lương Yên thật vất vả thở hồng hộc chui từ trong chần ra ngoài, lại trông thấy Lục Lâm Thành đang đứng ở trước mặt cô, cầm trong tay thứ gì đó.

... . .

Lục Lâm Thành ngồi ở trên ghế sa lon, Lương Yên ngồi ở bên cạnh anh, một bắp chân trắng nõn để lên trước mặt anh.

Lục Lâm Thành đổ một chút thuốc vào lòng bàn tay, chà xát lên đầu gối của Lương Yên, sau đó nhẹ nhàng xoa.

Anh thường xuyên quay phim, cho nên trong phòng bị thuốc men đều rất đầy đủ.

Lương Yên lại động tâm khi Lục Lâm Thành tự mình bôi thuốc cho cô, cô chỉ biết khi anh khẽ dựa gần, cô càng khó chịu, cô chỉ muốn trực tiếp đè lên người anh.

Thế nhưng cô không thể đè anh, Lương Yên chăm chú nắm chặt nắm đấm, móng tay rất nhanh đâm vào da thịt, cô muốn đem chân rút về, cách anh xa một chút.

Lục Lâm Thành lại không cho, thậm chí bắt lấy mắt cá chân của cô: "Đừng nhúc nhích."

Da thịt ở mắt cá chân bị tay lớn nắm chặt bắt đầu la hét ầm lên, toàn thân Lương Yên giống như có con kiến đang bò, lại giống như một đám sâu lửa đang thiêu đốt không tìm được chỗ để đi ra, đột nhiên cô khó chịu khóc lên: "Lục Lâm Thành, anh đừng đụng tôi, tôi khó chịu."

Lục Lâm Thành nghe được giọng cô ghen ngào, còn tưởng rằng là anh đem đầu gối của cô làm đau, động tác lại nhẹ nhàng đi không ít, quay đầu lại nhìn cô: "Khá hơn chút nào không?"

Lương Yên chỉ cảm thấy hiện tại Lục Lâm Thành đơn giản nói một câu, một động tác, đối với cô mà nói, đều là sự câu dẫn cực mạnh.

Lương Yên hai mắt nhắm lệ mông lung nhìn gương mặt cô ngày nhớ đêm mong, rốt cuộc cũng hiểu rõ cái gì gọi là thấy sắc liền mờ mắt, cái gì gọi là yêu điểm tiện hóa, cái gì gọi là một nhọc tiểu yêu

tinh.

Cô thật sự sắp nhịn không được.

Lục Lâm Thành vẫn còn đến gần cô, nhìn thấy gương mặt ửng hồng của Lương Yên, đưa tay muốn sờ xem cô có phát sốt hay không: "Đau đầu không. . ."

Lương Yên sét đánh không kịp bưng tai bỏ nhào trên người anh.

Cơ thể Lục Lâm Thành ngã về ghế sofa phía sau.

Lương Yên ôm thật chặt, cọ lung tung, lôi kéo lung tung.

"Lương Yên cô làm gì!" Lục Lâm Thành bị dọa cho phát sợ, trách mắng.

Lương Yên dùng cơ thể cọ cánh tay anh: "Tôi khó chịu."

Cô rút cuộc cũng biết sự ngứa ngáy trên thân là cái gì, nghe được hơi thở của anh, dựa vào ngực anh, lập tức thư giãn đi không ít.

Thế nhưng vừa thư giãn không bao lâu, lại có một sự khó chịu mạnh mẽ đến.

Chỉ cọ ở trên người anh cũng vô dụng.

Lục Lâm Thành lúc này mới phát hiện ra cô có điểm không thích hợp.

Cảm giác này làm sao giống như là. . . Chu Chí Sóng hạ được cô.

Anh dứt khoát quyết đoán đẩy Lương Yên dính ở trên người anh ra, có chút xấu hổ: "Cô thanh tỉnh một chút đi."

Lương Yên ngã ngối trên mặt đất, liều mạng nhịn xuống lại cảm xúc

muốn nhào lên, liều mạng nói với mình anh ta chính là Lục Lâm Thành, bất kể hiện tại anh đối với cô có mê người như thế nào cô cũng không thể nào nhào tới được, người ta đã hảo tâm cứu cô còn giữ cô lại, Lương Yên cô nếu như vẫn là người, chính là chết cũng không thể làm bẩn trong sạch của anh.

Ô ô ô thế nhưng thật thật sự rất khó chịu. . .

Cô sắp điên rồi.

Lương Yên ghé vào trên bàn trà, gương mặt dán vào mặt bàn bằng lãnh, có chút tuyệt vọng nhắm mắt lại: "Lục Lâm Thành, xin anh giúp tôi một việc, anh giúp tôi. . . Gọi một con vịt đi."

Lục Lâm Thành kém chút cho là mình nghe lầm: "Cái gì?"

Lương Yên thở ra: "Chính là loại kia, ngành dịch vụ đặc thù đó, tôi hiểu được, tôi biết anh ngại bẩn, để người ta dẫn tôi đi. . . Tùy tiện đi đâu. . . Không ở phòng này của anh đâu. . ."

"Tôi hiện tại thật sự rất khó chịu. . ." Lương Yên thống khổ che đầu.

"Đúng rồi, nhớ kỹ phải là một người bình thường một chút, tôi nghèo, cao cấp quá trả không nổi." Lương Yên cuối cùng vẫn không quên dặn dò.

Sắc mặt Lục Lâm Thành khó coi cực kỳ.

." Anh cúi người bắt lấy một cánh tay của cô, lạnh lùng nói.

Lương Yên vùng tay: "Any đừng đụng vào tôi."

Lục Lâm Thành cười lạnh: "Không phải mới vừa còn nhào vào cơ thể tôi sao?"

Lương Yên liều mạng lắc đầu: "Thật xin lỗi, tôi không phải người, tôi

là cảm thú, anh mau cách xa tôi một chút, tôi không thể hủy sự trong sạch của anh."

Lục Lâm Thành: "... . . ."

Anh túm hai lần Lương Yên một mực không chịu đứng dậy, đồng thời hung hăng tránh anh, Lục Lâm Thành vặn lông mày, dứt khoát một cái cúi người, mò lên đầu gối, trực tiếp ôm ngang lên.

Tiếng thét chói tay của Lương Yên vang lên cô đã ném tới trên giường.

Cô còn chưa kịp đứng dậy, liền bị Lục Lâm Thành nhấn bả vai gắt gao ngăn chặn.

Anh nằm ở trên người cô, hai người hai mắt nhìn nhau.

Lương Yên đầy mắt nước mắt mà nhìn gương mặt Lục Lâm Thành, tuyệt vọng quay mặt qua chỗ khác.

Không phải để anh gọi một người đến sao.

Cái người này chỉ cần nhìn mặt, đã thấy cao cấp.

Cô khẳng định trả không nổi.

...

Sáng ngày thứ hai.

Lương Yên người đầy đau nhức tỉnh lại.

Cô dụi dụi mắt, ký ức đêm qua loạn thất bát tao loạn thành một bầy trong đầu cô.

Lương Yên vén chăn lên, quả nhiên, không ngoài dự đoán.

Trước ngực còn có mấy dấu ngón tay còn lưu lại.

Lương Yên nghe được tiếng nước trong phòng tắm.

Cô bọc lấy chăn mền ngồi dậy, tìm quần áo của mình một vòng cũng không tìm được, sau đó lại nhìn thấy cuối giường có một chiếc áo ngủ của nam màu.

Lương Yên một tay cầm chăn mền trước ngực, một tay giơ lấy áo ngủ.

Ngay tại lúc cô sắp lấy được, cửa phòng tắm lại đột nhiên mở ra, người đàn ông đang lau tóc đi tới.

Lương Yên tranh thủ thời gian trở mình, lại quên mình đang ngồi ở mép giường, bất cẩn liền cùng với chăn mền té xuống đất.

"Ôi."

Vốn cơ thể đã như đứt ra từng mảnh lúc này vừa té lại càng khó khăn hơn.

Lương Yên nhìn qua Lục Lâm Thành vừa trong phòng tắm bước ra, vẻ mặt hoảng sợ.

Lục Lâm Thành nhìn thấy Lương Yên bị dọa đến ngã ngồi trên mặt đất, đem khăn xoa tóc khoác lên vai, sau đó đi qua: "Đứng lên đi."

Lương Yên nhìn thấy anh tới gần, nắm chăn mền che trước ngực.

Lục Lâm Thành xùy một tiếng: "Đều đã thấy rồi, có cái gì mà giấu."

Lương Yên nghe được xấu hổ giận dữ muốn chết.

Nhưng mà anh vẫn quay lưng lại, chờ Lương Yên mặc quần áo

xong.

Lương Yên luống cuống tay chân ở dưới giường tìm được quần áo của mình mặc vào.

Lương Yên mặc quần áo tử tế, mơ hồ nhớ lại một chút chuyện tối ngày hôm qua, cô đối với việc mình bổ nhào vào người Lục Lâm Thành vẫn nhớ sâu nhất, cô nhìn Lục Lâm Thành vẫn đang quay lưng, thật lòng nói : "Thật xin lỗi."

Cô là cảm thú đại phát thú tính làm ô uế người ta.

Về phần trước ngực và bẹn đùi có mấy vết đỏ. . .

Bản thân Lương Yên an ủi nhất định là do tối hôm qua cô phát cuồng bóp lấy, đúng, nhất định là chính cô làm ra.

Lục Lâm Thành yếu ớt quay người.

Lương Yên còn cúi đầu chín mươi độ cung kính.

Anh trừng mắt, nhàn nhạt nói một câu: "Đứng lên đi."

"Được." Lương Yên nhận được ý chỉ lập tức ngồi dậy.

Cô đột nhiên cảm thấy mình bây giờ như một thái giám chân chó bên người Hoàng đế tạ chủ long ân.

Móa.

Lục Lâm Thành chỉ chỉ bên ngoài: "Có bữa sáng, đi ăn đi."

Lương Yên: "Hả?"

Lục Lâm Thành không có ý định nói lại lần thứ hai, cũng không nhìn cô.

Lúc này Lương Yên cảm thấy anh cực kỳ cao lãnh, khó tiếp cận cực kỳ, cho đến mấy năm sau cô mới biết được, anh lúc này kỳ thật không phải cao lãnh, mà là sự ngạo kiều của một thanh niên đêm qua mới phá thân xong.

Lương Yên lúc đầu nghĩ sẽ trực tiếp đi, nhưng bây giờ người ta còn giữ cô lại ăn cơm, cô lại không biết sống chết từ chối thì thật không đúng.

Lục Lâm Thành vậy mà giữ cô lại ăn cơm.

Lương Yên cảm thấy buổi sáng này thật sự huyền ảo, ngồi vào bàn ăn, yên lặng ăn xong bữa sáng.

Lục Lâm Thành đi tới, ngồi vào đối diện cô, nhìn cô ăn.

Lương Yên: "... . . ."

Người đàn ông chăm chú nhìn cô gặm bánh mì nướng khiến trong lòng cô run sợ, sợ anh một giây sau liền phát điên lên.

Muốn cô trả lại sự trong sạch hoặc là bồi thường nhân dân tệ.

Trong sạch là bồi thường không được rồi, còn nhân dân tệ. . .

Lương Yên sờ sờ túi trống không của mình, còn không thì để chú cảnh sát trực tiếp tới bắt cô là được rồi.

Lương Yên rốt cục cũng nuốt xong miếng bánh mì nướng cuối cùng, thiếu chút nữa nghẹn chết cô.

Trong ly bên cạnh có sữa bò, cô sửng sốt uống từng ngụm trong lo sợ.

Lục Lâm Thành đợi cô ăn xong bánh mì nướng, rốt cục mở miệng: "Lương Yên."

"Ừm!" Tim Lương Yên lập tức liền treo cao lên.

Nguy rồi nguy rồi nguy rồi, anh có phải hay không muốn nói cảnh sát đã ở trước cửa!

Lục Lâm Thành nhẹ nhàng thở phào nhẹ nhõm, nhưng vẫn khó nén được sự khẩn trương: "Chúng ta ở cùng một chỗ đi."

Lương Yên nghe xong há to miệng.

Lục Lâm Thành nhìn vẻ mặt giật mình của Lương Yên.

Mặc dù khẩn trương, nhưng anh vẫn rất tự tin với câu trả lời của Lương Yên.

Câu nói này như đi ngang qua sân khấu, dùng một cái Lương Yên đánh cược mạng sống chạy đến thành phố Cổ Đông theo đuổi anh lại nhận được câu tỏ tình của anh, không cao hứng đến ngất đi thì đã tốt rồi, làm sao còn cự tuyệt.

Làm bạn gái Lục Lâm Thành.

Anh nhìn vẻ mặt ngu ngơ của cô, chắc là cô mừng đến điên rồi, nở nụ cười.

Đại não Lương Yên lúc này đã điên cuồng tính toán vài lần.

Lục Lâm Thành nói "Chúng ta ở cùng một chỗ đi" là có ý gì?

Chẳng lẽ để cô làm bạn gái anh?

Lương Yên lập tức hứ một tiếng, phủ định khả năng này.

Không bàn đến tính tình của mình, Lục Lâm Thành chán ghét loại người như vậy, không báo cảnh bắt cô đã là không tệ rồi.

Ở cùng một chỗ sống còn có. . . Làm bảo mẫu?

Thế nhưng cô đâu có nói với anh mình sẽ làm việc nhà, biết làm cơm.

Lương Yên cũng phủ định khả năng này.

Như vậy còn lại chỉ có. . .

Lương Yên chit đậm đậm nghĩ đến hai chữ "Tình nhân".

Anh nói với cô chúng ta cùng một chỗ đi, hiện tại có lần thứ nhất sau đó sẽ có ngày thứ hai, anh có thể cảm thấy tối hôm qua cũng không tệ lắm, muốn để cô thoả mãn nhu cầu sinh lý khi cần.

Cô trước kia khi học đại học, có rất nhiều ông chú ở ngoài trường nói muốn nuôi dưỡng cô, đều bị cô mắng rất thảm.

Lương Yên nghĩ đến trên mạng có nhiều video giáo huấn tiểu tam như vậy, đối với thân phận này tự nhiên không rét mà run.

Cô tuy nghèo, mặc dù không có cha mẹ dạy, nhưng tốt xấu gì cũng được tiếp thu chín năm giáo dục bắt buộc, tốt xấu gì cũng học qua đại học, cô vẫn là có trái tim biết xấu hổ, cô vẫn có tôn nghiêm, cô vẫn cần mặt mũi, loại việc này bị người ta phỉ nhổ, dù cho người đưa ra yêu cầu là Lục Lâm Thành, cô cũng không thể chơi.

Lục Lâm Thành mặt mỉm cười, chờ sự đồng ý của Lương Yên.

Lương Yên đưa tay xoa trán, sau đó đối diện với ánh mắt mang theo ý cười của Lục Lâm Thành, cười khan hai tiếng.

"Tôi cảm thấy vẫn là. . . Không muốn. . ."

Tác giả có lời muốn nói: Lục Lâm Thành (hắt bần): Tác giả không

cần làm nhiều chuyện như vậy, cô làm sao lại như vậy Ako! Cô đúng là ngốc hết sức!

Chương 108: Phiên Ngoại 14

Ở cầu thang bộ khách sạn từ trước đến nay không có người nào, Lương Yên cố gắng khôi phục sự kích động tựa như nằm mơ, ngồi xổm trên mặt đất vẽ vòng tròn.

Lời nói vừa rồi của Lục Lâm Thành vang vọng bên tai.

Lục Lâm Thành biết cô tưởng rằng anh muốn cô làm người tình cho nên từ chối lời thổ lộ của anh rất tức giận mặt cũng đen lại, nghiêng rằng nghiêng lợi.

"Ai bảo em làm tình nhân . . . Anh để em làm chính là . . . Bạn gái."

Lục Lâm Thành nói xong, đại não Lương Yên lập tức ngừng hoạt động, đợi đến lúc cô lấy lại tinh thần, phát hiện mình đã chạy đến cầu thang bộ không có ai.

Lương Yên bóp mu bàn tay của mình một chút.

Tê ~ đau.

Cô lấy điện thoại di động ra, cuối cùng chọn số của Khương Mộc, bấm gọi.

Điện thoại rất nhanh được kết nối.

Lương Yên: "Uy, Khương Mộc."

Khương Mộc nói một tràng: "Lương Yên em bây giờ ở đâu, tiền thuê nhà của em có phải hay không đến đã kỳ nộp, tối hôm qua ngủ ở

đầu đường sao? Vì cái gì mà không tìm anh, bên này anh có thể cho em thuê phòng, qua mấy ngày nữa có một bộ phim mới, anh có thể đi thăm dò thử một chút xem em có thể tranh thủ cho em một vai diễn được không."

"Không có ngủ đầu đường, anh đừng lo lắng." So với Khương Mộc vội vàng Lương Yên có vẻ hơi ấp a ấp úng, "Khương Mộc, em muốn nói với anh một vấn đề."

Khương Mộc: "A, không có ngủ đầu đường liền tốt, có chuyện gì vậy em nói đi."

Lương Yên: "Lục Lâm Thành vừa mới, hỏi em có đồng ý ở cùng anh ấy, để em làm bạn gái anh ấy hay không."

Khương Mộc nghe xong trầm mặc một chút: "Em nói ai?"

Lương Yên nuốt từng ngụm nước bọt, mình cũng có chút không tin: "Lục Lâm Thành."

Khương Mộc: "... . . ."

"Đã hơn 10h sáng rồi em tại sao còn chưa ngủ tỉnh, đừng có nằm mộng được không."

Lương Yên: "Em tỉnh ngủ rồi! Tỉnh rồi! Thật! Anh ấy mới vừa chính miệng nói với em!"

Lương Yên nghĩ đến tối hôm qua, đột nhiên lại có chút mơ hồ: "Khương Mộc. Em mất lần đầu rồi."

Khương Mộc lúc này mới nghiêm túc: "Em nói cái gì? Cái gì. . . Lần đầu?"

Đầu ngón tay Lương Yên vẽ vòng vòng trên mặt đất: "Chính là cái kia, lần đầu tiên, tối hôm qua, cùng anh ấy."

Đầu bên kia điện thoại, Khương Mộc nửa ngày không nói nên lời.

Lục Lâm Thành đi theo tới, nhìn thấy Lương Yên ngồi xổm trên mặt đất ở trong cầu thang bộ.

Cô đang cùng người khác gọi điện thoại, nói lần đầu tiên không còn, ngữ khí vô cùng hoang mang.

Lục Lâm Thành nghe được vô cùng không kiên nhẫn.

Mẹ nó anh không phải lần đầu tiên à.

Lương Yên cúp điện thoại, chống đỡ đôi chân run rẩy vì ngồi xổm đứng lên.

Khương Mộc cuối cùng nói với cô là để cô chính mình ra quyết định.

Để cô ra quyết định, chẳng lẽ ngoài đồng ý ra thì còn lựa chọn khác sao!

Lương Yên cảm thấy thế giới này đơn giản quá nhưng lại không thể đoán trước được, rõ ràng hôm qua cô còn quyết định muốn buông tay, hôm nay lại cân nhắc muốn làm bạn gái hay không.

Lương Yên đột nhiên có chút bận tâm, cô cứ như vậy lỗ mãng chạy ra, vạn nhất Lục Lâm Thành hiện tại đổi ý thì làm sao bây giờ.

Lương Yên tranh thủ thời gian xoay người lại đi tìm anh, lại trông thấy Lục Lâm Thành đứng ở phía sau lưng cô.

Lục Lâm Thành mặt không biểu tình, lạnh lùng: "Anh đổi ý, em coi như không nghe thấy đi."

Lương Yên: "... . . ."

Trời móa.

Lục Lâm Thành nói xong quay người đi, Lương Yên tranh thủ thời gian bổ nhào qua ôm lấy cánh tay anh: "Không muốn!"

"Anh rõ ràng đã nói sẽ không thể đổi ý!" Lương Yên lại đau buồn nói "Đã nói rồi nói rồi mà, anh không thể đổi ý. "

Lục Lâm Thành cúi đầu liếc qua chính cánh tay Lương Yên đàn ôm cánh tay mình không buông tay: "Pháp luật có quy định không thể đổi ý sao?"

Lương Yên điềm đạm đáng yêu: "Thật xin lỗi nha, em hiện tại liền đồng ý hiện tại liền đồng ý, anh không được đổi ý a xin anh đó xin anh."

Lục Lâm Thành vẫn ngạo kiều quay đầu đi chỗ khác, không để ý tới.

Anh không biết vừa rồi cô đang cùng ai nói chuyện điện thoại, chỉ biết là cô tối hôm qua lúc ở trên giường cũng không có ỏn ẻn như vậy.

Lương Yên vội muốn chết, việc này diễn hình thuộc loại diễn hình qua thôn này nhưng lại không có tiệm này, cuối cùng cũng không biết đầu óc cái gân nào giật sai, hay là động cơ bị hư, đột nhiên lôi kéo đầu ngón tay Lục Lâm Thành, quỳ một chân trên đất, cầu hôn.

Lục Lâm Thành nhìn thấy Lương Yên bên cạnh đột nhiên quỳ xuống: ? ? ?

"Lục Lâm Thành tiên sinh " Lương Yên làm vẻ mặt chăm chú "Anh có nguyện ý để Lương Yên tiểu thư vì chuyện tối ngày hôm qua phụ trách anh hay không?"

"Nói một cách khác." Lương Yên chăm chú cầm đầu ngón tay Lục Lâm Thành, chỉ hận trên người bây giờ không có nhẫn kim cương,

ngay cả một cái nắp lon nước cũng không có, "Anh nguyện ý để Lương Yên tiểu thư làm người bạn gái anh hay không?"

Lục Lâm Thành nhìn dáng vẻ cầu hôn của cô, vẫn không động đậy, thối phũ một tiếng bật cười.

Lương Yên biết anh cười, chuyện này liền dễ hơn rồi, vui tươi hơn hờ đứng người lên, nắm lấy tay anh: "Vậy em cho là anh đồng ý đó."

"Ai nói anh đồng ý" Lục Lâm Thành cười.

Lương Yên nghe xong miệng nhô lên: "Thật xin lỗi nha, em quá kích động mới chạy đi cầu hôn, anh muốn thế nào đây."

Lục Lâm Thành không nói chuyện, chỉ đem cô đẩy vào tường.

Lương Yên ngẩng đầu ủy khuất nhìn anh.

Lục Lâm Thành ôm chặt eo cô, cúi người, nhẹ nhàng hôn lên môi.

Trên môi Lương Yên ẩm ướt, đầu óc như dây điện lấp bớp nổ tung, lại đứng máy.

** **

Ở phim trường thời Đường Tống, buổi chiều mùa hè rất là oi bức, Lương Yên mặc đồ cổ trang màu xanh nhạt, giờ quạt điện nhỏ để thổi mát cho mình.

Đồ hóa trang hôm nay trên người cô rất tinh xảo, kiểu tóc cũng chải chỉnh tề, nếu không phải trên mặt không có trang điểm gì, người không biết còn tưởng rằng là một vị tân tấn tiểu hoa nào đó.

Lịch trình của Lương Yên hôm nay là làm diễn viên thế thân.

Dung mạo của cô xinh đẹp đáng người lại tốt, nên được chọn làm

thể thân nữ chính trong một bộ phim cổ trang, cát-sê so với diễn viên quần chúng không nhiều hơn bao nhiêu.

Bên cạnh có một nhóm người đang ngồi nói chuyện phiếm, Lương Yên mơ hồ nghe được trong miệng bọn họ đang khen Lục Lâm Thành.

Lương Yên lắc đầu.

Tin đoàn làm phim của Lục Lâm Thành hôm nay quay ở phim trường Đường Tống truyền đi thật nhanh.

Cũng không biết là ở cung nào.

Lương Yên đột nhiên mím môi nở nụ cười, trong lòng ngọt ngào.

Hôm nay hai người bọn họ đều ở phim trường Đường Tống quay phim, bốn bề lên năm tương đương cô cùng với bạn trai ở cùng một chỗ quay phim.

A a a a!

Bên kia đột nhiên có người hô: "Lương Yên tới!"

"Đến rồi!" Lương Yên cầm theo váy chạy tới.

Làm một thể thân, tính chất công việc so với người bình thường tưởng tượng phức tạp hơn nhiều, không chỉ có thay vai chính không được lộ mặt ống kính ra, bình thường còn phải làm các cảnh nguy hiểm thay, thay đánh võ làm rất nhiều thứ.

Bộ phim của hôm nay là một bộ cổ trang Mary Sue nữ chính xinh đẹp và mọi người ra sân đứng, yêu cầu nhân vật nữ chính phải chậm rãi bay xuống từ nóc nhà như cánh hoa, vai nữ chính đối với cảnh này yêu cầu rất cao, ánh đèn và đạo cụ đều yêu cầu làm một lần là tốt nhất, cô ấy không có khả năng thử một lần rồi lại một lần, thế là cô

liền làm thế thân có đất dụng võ.

Lương Yên được treo dây cáp, sau đó từng chút từng chút nâng lên.

Lương Yên thẳng bằng cơ thể, tầm mắt cũng dần dần khoáng đạt, đầu tiên là nhìn thấy cơ thể nhân viên công tác phía dưới càng ngày càng nhỏ, sau đó lại thấy nóc nhà, lại thấy được đoàn phim sát vách, bọn họ đang làm lễ khởi quay.

Thợ treo cáp không ngừng điều chỉnh vị trí, Lương Yên tiếp tục nhìn đoàn làm phim sát vách, lúc đầu cảm thấy không có gì đẹp mắt, cho đến khi thấy người nào đó bị vây quanh.

Ánh mắt Lương Yên lập tức chỉ nhìn một điểm, vốn dĩ tinh thần vẫn còn có chút mệt mỏi.

Đây không phải là Lục Lâm Thành sao!

Anh hôm nay không chỉ quay phim ở phim trường Đường Tống, còn vừa vặn ở đoàn phim kế bên a a a a!

Lương Yên kích động kém chút nữa phát tay chào hỏi Lục Lâm Thành, thế nhưng vừa nghĩ tới bọn họ còn ở giai đoạn tình cảm ban đầu, tranh thủ thời gian kèm chế kích động.

Đoàn làm phim sát vách có vẻ như đã khai mạc xong.

Lương Yên bị treo giữa không trung, tập trung tinh thần mà nhìn.

Lục Lâm Thành một mặc một bộ đồ cổ trang bằng nhung, từ cửa lớn bước nhanh vào bên trong, đồng thời trong phòng cũng có một nữ diễn viên chạy đến, bổ nhào vào người Lục Lâm Thành.

Ôm Lục Lâm Thành, hai người chăm chú ôm nhau.

Ôm chặt như vậy làm gì, Lương Yên móp méo miệng.

Được rồi được rồi nhắm mắt làm ngơ, cô quay đầu chỗ khác, không nhìn đoàn phim sát vách nữa.

Phía dưới thợ chỉnh ánh sáng còn đang điều chỉnh ánh sáng, bên đạo cụ cũng vội vàng bận bịu di chuyển, giống như đã quên cô còn ở trên đây vậy.

Xương hông của Lương Yên bị dây cáp siết đau một chút.

Cô muốn hỏi một chút không có chuyện gì có thể để cô xuống nghỉ ngơi một chút không.

"Uy cái kia. . ."

"Ài xin chào. . ."

Lương Yên thử thăm dò kêu hai tiếng, bọn họ giống như đều không nghe thấy.

Lương Yên khó nhịn ở phía trên uốn éo người, con mắt lại nhịn không được hướng về phía đoàn phim sát vách.

Kết quả càng xem càng ghê gớm.

Lương Yên ghen hòng nhìn trần trời.

Lục lục lục Lục Lâm Thành. . .

Anh vừa mới cùng nữ diễn viên kia khắp nơi khắp nơi. . .

Lương Yên nhìn hai người thâm tình ôm hôn, lập tức đau lòng đến không cách nào để nói.

Máy máy quay xung quanh đang quay cảnh hai người họ ôm hôn.

Lục Lâm Thành quay cảnh hôn thật ôn nhu a.

Lương Yên nhìn thấy anh một tay ôm eo nữ diễn viên, một tay ở bên tai nữ diễn viên nhẹ nhàng vuốt ve, nhắm mắt lại, hôn rất chăm chú.

Lương Yên nhớ tới tối hôm qua, cô chơi trò hôn trộm sau đó bị Lục Lâm Thành bắt tại trận giáo dục một trận.

Anh cũng chưa hôn cô thâm tình như vậy!

Mỗi lần đều là cô chu miệng muốn hôn, Lục Lâm Thành mới qua loa hôn môi cô một cái.

Lương Yên ép mình không nhìn nữa, thế nhưng con mắt lại không thể rời khỏi, trong lòng đã muốn khó chịu đến chết rồi.

Một hồi lâu, ống kính hạ xuống hai người hôn nhau khó tách rời này mới chịu hôn đến khó tách ra.

Lương Yên thở dài một hơi, kết quả nhìn thấy đạo diễn đi lên nói thứ gì, cũng không lâu lắm, hai người lại bắt đầu ôm hôn tiếp.

Lương Yên cũng quên đi sự khó chịu khi bị treo trên không trung, nhìn đoàn làm phim sát vách, không chỉ có đau lòng, ngay cả vành mắt cũng đỏ lên.

Cô ngay cả lý do tức giận cũng không có, đây là quay phim, là công việc của anh, đây là do kịch bản cần thiết

Nhân viên công tác đạo cụ ánh đèn đều chuẩn bị xong, đang chuẩn bị hỏi thể thân đầu, kết quả ngẩng đầu một cái, thể thân còn đang bị treo ở trên trời, bị quên lãng mất.

Tất cả mọi người giật nảy mình, thợ treo cáp nhanh chóng đem Lương Yên xuống. Vốn cho rằng thể thân này bị lãng quên lâu như vậy cho dù tính tình tốt cũng sẽ phàn nàn hai câu, thế nhưng Lương

Yên sau khi xuống đất liền mất hồn, không nói câu nào, ngơ ngác đứng đấy, giống như là bị choáng váng.

"Lương Yên cô không có việc gì chứ. . ."

Thợ treo cáp còn chưa hỏi xong, Lương Yên vừa được buông xuống đột nhiên dùng tay áo hung hăng lau mắt: "Tôi không sao!"

Mọi người: "... . . . Tốt a."

** ** *

Lương Yên hôm nay kết thúc công việc sớm hơn Lục Lâm Thành .

Cô nhìn thấy Lục Lâm Thành nói tạm biệt với trợ lý, sau đó đi về phía phòng mình.

Lương Yên nắm nắm nắm tay nhỏ.

Khí thế hung hăng vọt tới.

Cô không thể tức giận nhưng có thể ăn dấm, đều là bạn gái, dựa vào cái gì không thể ăn.

Lục Lâm Thành bị người nào đó đột nhiên bắt hình linh nhảy bỏ nhào lên.

"Lương. . ." Lục Lâm Thành bị cô đã man kéo cổ xuống, dùng môi chặn môi.

Nụ hôn này của cô không thể tính hôn, chỉ có thể gọi là gặm, không có kết cấu gì, rất đến lưỡi cũng không đá nhau nhưng dạng này là hôn không lưu loát, lại làm động lòng người đến đáng chết.

Buổi chiều quay chung với nữ diễn viên kia trên người đầy mùi nước hoa son, anh bị hun đến đầu óc choáng váng, hiện tại trong ngực có

một người vĩnh viễn mang hương thơm tươi mát như chanh còn quện với hương sữa bò, anh nhìn không thể nếm quá nhiều, sợ phá hủy điều đẹp đẽ này.

Anh rất thích cô chu miệng đòi hôn với anh, cũng rất thích cô nũng nịu chơi xấu hôn lên, mỗi lần cô không được hôn liền bấu môi mất hứng, anh đều sẽ vụng trộm cười.

Chỉ là hôm nay xem ra, cô hình như không quá cao hứng.

Cô ăn dấm cũng đáng yêu như thế, rất ngọt ngào.

Lục Lâm Thành đang chuẩn bị đảo khách thành chủ làm một nụ hôn sâu, Lương Yên cảm thấy mình đã gặm đủ rồi, buông Lục Lâm Thành ra, hô hô thở phì phò, không biết lời nói của mình có bao nhiêu chua: "Mặc kệ Lục Lâm Thành quay hay không quay, người phụ nữ của Lục Lâm Thành sẽ không quay cảnh hôn!"

Cô đặt ra lời thề, mục đích hôm nay của mình đã đạt được, muốn quay người bước đi, Lục Lâm Thành lại một phát bắt được cổ tay cô, kéo trở về, đẩy cô dựa tường, hung hăng hôn.

Lương Yên bị hôn đến chóng mặt.

Cô phát hiện kỹ thuật hôn của Lục Lâm Thành rất tốt, cô ngay cả lúc nào bị mang vào phòng cũng không biết.

Thẳng đến bẹn đùi bị đau một cái.

Lục Lâm Thành để trần thân trên, nhìn thấy bẹn đùi Lương Yên có mấy ngấn đỏ, giống như là bị áo đeo dây cáp siết thành

Lương Yên tội nghiệp dựng chân lên cho anh nhìn, giống như là nũng nịu nói: "Đau quá à." Anh nhanh khen ngợi người ta kính nghiệp an ủi người ta một chút đi.

Đùi trắng tuyết thẳng tắp lắc lắc ở trước mắt, vẻ mặt Lục Lâm Thành chững chạc đàng hoàng, hầu kết lại nhẹ nhàng lặn một chút: "Anh giúp em xoa xoa nha."

Lương Yên đột nhiên dự cảm có chút không đúng, khép chân lại, muốn nhanh chóng chuồn, cười khan một tiếng: "Này, không cần làm phiền anh đâu."

Chương 109: Phiên Ngoại 15

Lương Yên đột nhiên dự cảm có chút không đúng, khép chân lại, muốn chuồn đi, cười khan một tiếng: "Cái này, không cần làm phiên anh."

Lục Lâm Thành ở bên tai cô cười trầm thấp một tiếng, cười đến Lương Yên nhin không được nổi một lớp da gà.

Bàn tay anh từng chút từng chút kéo đầu gối khép lại của cô ra, sau đó lòng bàn tay nhẹ nhàng vuốt ve da bắp đùi da nhẵn nhụi.

"Anh muốn phiên phức." Anh nói.

Tai trắng nõn của Lương Yên nổi lên màu đỏ thật đáng yêu, cúi đầu vào trước ngực anh.

Căn phòng vô cùng kiều diễm.

** ** *

Sinh nhật 26 tuổi của Lục Lâm Thành rất nhanh sẽ đến.

Tiếp ứng sinh nhật hằng năm của Lục Lâm Thành là hoạt động lớn nhất của hội fan hâm mộ, hội hậu viện chạy quảng cáo ở tàu điện ngầm, chạy quảng ở sân bên ngoài.

Show ánh sáng ban đêm là một hệ liệt hoạt động vì ăn mừng sinh nhật của anh, trong đó có ý nghĩa nhất là lấy danh nghĩa Lục Lâm Thành quyên góp 26 phòng đọc sách cho trẻ em vùng núi, cho thấy fan hâm mộ cũng giống như Lục Lâm Thành nhiệt tình làm công ích.

Lương Yên vì thế rất đau đầu.

Cô muốn tặng cái gì đó tốt tốt a a a a

Cô là bạn gái chính quy có tình cảm đàng hoàng, không thể thua fan hâm mộ quá nhiều.

Lương Yên ngồi ở trên giường, ôm vải oa oa gọi điện thoại cho Khương Mộc xin giúp đỡ.

Khương Mộc kể từ khi biết Lương Yên cùng Lục Lâm Thành xác định tình cảm về sau đã cảm thấy cô gái này đã từ bỏ trị liệu, mặt lạnh lùng mặt: " đồng hồ nổi tiếng xe sang trọng đồ xa xỉ tùy tiện đưa một cái là được rồi."

Lương Yên: "... . . ."

"Anh biết rõ em mua không nổi, anh có phải châm chọc em hay không."

Khương Mộc: "Lục Lâm Thành không cho em tiền sao? Một món hàng xa xỉ có thể mua được chứ, cậu ta keo kiệt như vậy à?"

Lương Yên níu lấy mảnh vải: "Không có, em không muốn dùng tiền của anh ấy." Lục Lâm Thành cho cô một tấm thẻ, nhưng Lương Yên đặt vào ví, không động vào nó, nếu như dùng tiền của cô mua quà tặng, Lương Yên cảm thấy Lục Lâm Thành khẳng định sẽ chướng mắt cô mua quà rẻ tiền.

Lương Yên: "Xin anh giúp em một chút đi, anh cũng là đàn ông khẳng định biết đàn ông thích gì."

Khương Mộc thở dài một hơi: "Mặc kệ là cái gì, có tâm liền tốt rồi. Đương nhiên, biết cậu ta thích gì, hợp ý là tốt nhất."

"Vâng." Lương Yên cái hiểu cái không gật đầu.

Khương Mộc đột nhiên bổ sung một câu: "Đúng rồi, tuyệt đối đừng đưa cái gì hạc giấy ngói sao, tuyệt đối đừng đưa!"

"Biết rồi, em cũng không ngốc." Lương Yên cười.

Trước kia khi còn bé đọc tiểu thuyết thường xuyên có nhân vật nữ chính tự tay xếp chín trăm chín mươi chín hạc giấy đưa cho bạn trai, bạn trai còn cảm động ào ào. Ngay lúc đó Lương Yên chỉ lắc đầu, nghĩ bạn học nam đưa cho cô chín vạn chín ngàn chín trăm chín mươi chín con hạc giấy cô cũng không cảm giác, thứ này còn không bằng một bữa cơm no.

Chỉ là Khương Mộc nói muốn hợp ý, vậy Lục Lâm Thành thích gì?

Lương Yên không đoán ra được.

Cô mặc dù cùng Lục Lâm Thành có tình yêu nồng nhiệt, nhưng cảm thấy Lục Lâm Thành ngoại trừ diễn xuất ngoài ra không đặc biệt thích cái gì, bình thường không quay phim thi chính là đọc sách suy nghĩ kịch bản, ngay cả game trong điện thoại cũng không chơi.

Cho đến khi Lương Yên trùng hợp phát hiện trong phòng khách sạn của Lục Lâm Thành một tấm hình nhóm nhạc nữ mới xuất đạo siêu nổi gần đây, poster và album của Thiếu Nữ Sao Trời.

Lương Yên cầm album mới của Thiếu Nữ Sao Trời: "... . . ."

Không nghĩ tới Lục Lâm Thành nhìn bề ngoài đảng hoàng mang dáng vẻ cán bộ kỳ cựu, không nghĩ tới vậy mà lại thích loại thần tượng thanh xuân mỹ lệ nhảy nhót hát hò?

Lương Yên liếc mắt.

Trạch nam tốt.

Muộn tao tốt.

Tốt. . .

Lương Yên tưởng tượng ra Lục Lâm Thành đối tình không thiếu nữ chín cái xinh đẹp muội muội lộ ra một loại nào đó thần bí mỉm cười biểu lộ, sợ run cả người.

Lương Yên cẩn thận từng li từng tí đem tình không thiếu nữ album thả lại chỗ cũ.

Nếu biết Lục Lâm Thành là fan của Thiếu Nữ Sao Trời, vậy thì dễ rồi.

Ca khúc chủ đề của Thiếu Nữ Sao Trời là «Cheer Up! » gần đây rất hot, ở chỗ nào cũng có thể nghe được tiếng ca ngọt ngào động lòng người của nhóm nhạc nữ này, nhìn thấy các cô ấy tràn đầy sức sống nhảy múa, thế là Lương Yên cảm thấy mình đưa thứ gì Lục Lâm Thành có thể sẽ không thích, còn không bằng, ách, nhảy cho anh bài hát của nhóm nữ anh thích nhất.

Động tác vũ đạo «Cheer Up! » nhìn thì đơn giản, rất dễ học, nhưng kỳ thật muốn nhảy tốt cũng không dễ dàng. Không chỉ có cường độ vũ đạo vô cùng, Thiếu Nữ Sao Trời lúc nhảy còn nở nụ cười ngọt ngào cũng là vũ khí để họ hút fans hâm mộ.

Lương Yên trước kia ở trường thể thao chuyển tới ban nghệ thuật có học qua khiêu vũ, về sau ở đại học cũng có học một khóa hình thể . Toàn bộ động tác của «Cheer Up! » muốn nhớ rất dễ, cô phát hiện động tác vũ đạo còn khá ổn, nhưng khi cô nhảy múa liền quên biểu cảm, nếu không để mặt nghiêm thì là tươi cười rất miễn cưỡng.

Nhưng mà rất khéo, gần đây vai nữ chính Yên Âm Hí mà cô diễn thế thân, trong đó có cảnh nữ chính khẽ múa kinh diễm, nữ chính chỉ cần quay mặt khi múa, Lương Yên sẽ quay ở phần bối cảnh, độ khó

của động tác vũ đạo phía sai rất khó, đoàn làm phim cố ý mời chuyên gia vũ đạo chuyên nghiệp để hoàn thành.

Lương Yên phát hiện lúc diễn viên vũ đạo thay nữ chính múa, biết rõ mình chỉ là múa thay không lộ rõ mặt, nhưng mỗi một tâm trạng đều rất đúng chỗ, ánh mắt cùng dáng múa phối hợp vừa đúng.

Lương Yên đặc biệt khiêm tốn đi học hỏi một chút.

Diễn viên vũ đạo: "Biểu cảm khi khiêu vũ chính là linh hồn, cô phải đem mình hòa cùng vũ đạo thể hiện tâm trạng tình cảm vào trong đó, ví dụ như nữ chính trong phim dáng múa nhẹ nhàng linh động, là vì nam chính mà nhảy, chính là tưởng tượng cô đang nhảy trước mặt người mình thích, đặt mình vào nhân vật đó mà thể hiện tình cảm."

Lương Yên nhẹ gật đầu, về đến nhà, bày một con gấu bông trên mặt đất, đem nó tưởng tượng thành Lục Lâm Thành, lại biểu diễn một lần.

Sau đó Lương Yên xem chiếu lại phát hiện mình có một mặt ẩn tình, cô không cần phải quản lí biểu tình, gương mặt mỉm cười cùng ánh mắt yêu thương tự nhiên sẽ hiện ra.

Ngày sinh nhật của Lục Lâm Thành trải qua ở đoàn phim, fans hâm mộ đến thăm ban sẽ ở đoàn phim cùng cắt bánh kem, đến ban đêm sau khi kết thúc công việc, đoàn làm phim sẽ làm chủ đi ăn tiệc mừng sinh nhật cho anh, Lục Lâm Thành lại từ chối, cười cười nói mình còn có việc khác.

Lương Yên đã sớm hẹn với anh tối hôm nay, rất bá đạo nói với anh sinh nhật này nếu như để cô một mình cô sẽ tức giận.

Lục Lâm Thành kỳ thật rất thích lúc Lương Yên tức giận hai má phồng lên, giống con cá nóc nhỏ, đáng yêu đến nỗi làm cho người ta muốn nhéo một cái, nhưng thấy khó có khi cô được lên mặt, anh

thuận thế dễ con mèo nhỏ này đồng ý.

Lúc Lục Lâm Thành về phòng, Lương Yên đang đợi anh, cô đã mua bữa ăn, trên bàn có vài món anh thích ăn, ngoài ra còn có một cái bánh kem.

"Anh đã về rồi." Lương Yên cười hì hì đi đến.

Hai người ăn cơm xong, Lương Yên đốt nến trên bánh kem sau đó tắt đèn, tranh thủ thời gian để Lục Lâm Thành cầu nguyện.

Lục Lâm Thành đột nhiên nhú mày: "Em không hát chúc mừng sinh nhật anh hả?"

Lương Yên: "... . . ."

Cho nên phải làm sao để nói với anh cô mù âm nhạc sợ hát lên anh sẽ sợ chết mất.

Bất quá may mắn là Lục Lâm Thành cũng không hỏi nhiều, nhìn cô có chút do dự cũng không kiên trì hỏi, cầu nguyện xong liền thổi ngọn nến.

Sau đó anh chỉ ăn một miếng bánh kem rồi không ăn tiếp nữa tập trung tinh thần nhìn hành động tiếp theo của cô.

Tất cả mọi thứ đêm nay đều là cô làm.

Nếu như không đoán sai, tiếp theo chính là đưa quà sinh nhật.

Lục Lâm Thành rất hiếu kì Lương Yên sẽ tặng quà gì cho anh.

Theo tính tình của Lương Yên, anh không đoán ra được.

Lương Yên chờ Lục Lâm Thành thổi xong ngọn nến thì mở đèn, ngồi trở lại chỗ của mình.

"Cái bánh kem đó, là em làm." Lương Yên chỉ vào bánh sinh nhật của Lục Lâm Thành.

Lục Lâm Thành "Ừ" một tiếng, đột nhiên cảm thấy cái bánh này so vừa rồi ăn ngọt hơn một chút.

"Còn có gì nữa?" Anh nhìn cô hỏi.

Khuôn mặt nhỏ của Lương Yên đỏ lên, biết anh muốn quà tặng khác, một cái bánh kem nhất định không thể thỏa mãn được.

"VẬY anh từ từ đã." Lương Yên đột nhiên đứng lên, đứng cách anh ba mét.

Lục Lâm Thành vốn cho rằng cô sẽ cầm hộp quà ra, lại trông thấy Lương Yên đứng cách xa, đang cầm điện thoại làm gì đó.

Làm cái gì vậy?

Anh hơi nhú nhú mày.

Chỉ thấy Lương Yên thao tác điện thoại xong, để ở một bên. Ngay sau đó, tiếng ca của Thiếu Nữ Sao Trời ngọt ngào đầy sức sống vang lên.

Lương Yên bắt đầu nhảy

Lục Lâm Thành có chút giật nảy mình.

Lương Yên nhìn thấy Lục Lâm Thành tựa hồ có chút kinh ngạc, sửng sốt một chút. Nhưng trên mặt vẫn nở nụ cười, hoàn chỉnh nhảy xong toàn bộ.

Nhưng mà Lục Lâm Thành cũng chỉ có xú kinh ngạc, liền nhìn dáng múa của Lương Yên nở nụ cười.

Động tác vũ đạo «Cheer Up! » vừa nũng nịu bán manh lại vừa tỏa sức sống, phối hợp với biểu cảm then thùng lúc Lương Yên nhìn thấy anh càng làm người ta không thể rời mắt nổi.

Sân khấu của Thiếu Nữ Sao Trời từ trước đến nay mang đến cho fans hâm mộ một cảm xúc tích cực, Lương Yên cũng giống như thế, cô nhảy rất happy, Lục Lâm Thành cũng cười ôn nhu.

Lương Yên nhảy xong thở nhẹ, làm xong dáng ending pose tay thả. Nhìn Lục Lâm Thành, đột nhiên lại tăng thêm một động tác, hai tay đỉnh đầu dựng lên một trái tim lớn, tâm tư thiếu nữ tỏ tình hết sức rõ ràng.

Lương Yên bị anh nhìn chằm chằm bắt đầu then thùng, đi qua: "Em không có chuẩn bị quà gì khác, đây là quà sinh nhật."

Lần đầu tiên Lục Lâm Thành nhận được quà như thế này, cảm thấy cô nhảy bài hát đang hot gần đây, phổ lớn ngõ nhỏ đều bật, ôm chầm lấy cô: "Cảm ơn."

Lương Yên cười.

Lục Lâm Thành: "Bài hát này có phải rất hot không ? Ai hát vậy?"

Lương Yên nghe xong đột nhiên ngẩng đầu một cái, nhìn Lục Lâm Thành: ? ? ?

Lục Lâm Thành cũng không hiểu vì cái gì Lương Yên nhìn anh như vậy nghi hoặc: "Làm sao?"

Lương Yên có chút mơ hồ: "Anh không phải fan của Thiếu Nữ Sao Trời sao? Làm sao không biết bài hát của họ?"

Cho nên cô mới nhảy bài hát của Thiếu Nữ Sao Trời cho anh a.

Lục Lâm Thành: "Cái gì thiếu nữ?"

Lương Yên lập tức ý thức được ở trong đó khẳng định có hiểu lầm gì đó, có album thì thế nào, người khác tặng cũng có khả năng, Lục Lâm Thành làm sao giống mấy trạch nam thích Thiếu Nữ Sao Trời chứ.

Lương Yên có chút thất vọng, mình luyện tập lâu như vậy, thì ra cũng không hợp ý.

Cô ử rĩ cúi thấp đầu: "Thì ra anh không thích Thiếu Nữ Sao Trời."

Lục Lâm Thành thấy được dáng vẻ thất vọng của cô nàng hơi sửng sò, sau đó đưa tay xoa xoa cái ót:

"Thế nhưng anh thích em."

Chương 110: Phiên Ngoại 16

Từ lúc sinh nhật hôm đó của Lục Lâm Thành qua đi, Lương Yên hưng phấn đến vài ngày, bất kể là đang làm cái gì, tùy thời tùy chỗ đều có thể cười ngây ngô.

Ngay cả đi ăn, cầm một xiên chân gà bên đường cũng cười xuân phong đắc ý.

Khương Mộc thật sự là nhìn không được nữa, buông đồ ăn xuống: "Em mấy ngày nay, có thể hay không yên tĩnh một chút."

Lương Yên lấy lại tinh thần, dùng ánh mắt nhìn cầu độc thân liếc anh một cái: "Anh sẽ không hiểu đâu."

Khương Mộc làm bộ đứng dậy: "Có bạn trai thì sao, có bạn trai thì làm gì còn để cho anh hơn nửa đêm ra ngoài cùng em ăn xiên nướng, đi tìm bạn trai em đi."

"Ai nha, em sai rồi có được hay không." Lương Yên tranh thủ thời gian đè Khương Mộc lại, giống như lấy lòng đem một xiên chân gà vừa nướng xong đến trước mặt Khương Mộc "Cho anh cho anh, chúng ta từ từ ăn."

Khương Mộc cắn xuống một cái chân gà, một bên cúi đầu ăn một bên hỏi: "Lục Lâm Thành đâu? Em làm gì mà không cho anh ta đi cùng em?"

Lương Yên dùng ống hút hút lấy tuyết bích, phiên muện nói: "Anh có thể tưởng tượng ra Lục Lâm Thành ngồi ở trên băng ghế nhỏ ở quán ven đường bán lẩu, sau đó giống như anh miệng đầy dầu ăn

và ăn loại thịt không rõ nguồn gốc không?"

Khương Mộc miệng đầy dầu mỡ ngẩng đầu: "... . . ."

Lương Yên xôn xao Khương Mộc vỗ tay phát ra tiếng: "Cái này chẳng phải đúng rồi."

Khương Mộc hàm hừ buông xuống còn lại một cây chân gà cái thê: "Người chỉ thấy sắc quên bạn đi, một cái xú nam nhân liền để người văng dầu."

Lương Yên nhớ lại hương vị mát lạnh của Lục Lâm Thành: "Anh ấy không phải đàn ông thú, anh ấy thơm."

Khương Mộc lại một lần nữa nhận định Lương Yên đã không còn thuốc nào cứu được.

Lương Yên vui đầu ăn, Khương Mộc lại một mực trầm mặc, anh nghĩ đến Lương Yên nói lời, sau đó đột nhiên không có khẩu vị, nhìn thấy dáng vẻ Lương Yên ăn như bão táp: "Em cùng Lục Lâm Thành, không có làm gì khác sao?"

Lương Yên đang gặm thịt dê nướng: "Hả?"

Khương Mộc nhìn thấy con người Lương Yên trong chảo dưới ánh đèn lò mờ của quán ăn nhỏ, nhin không được hỏi: "Em cùng Lục Lâm Thành, ngoại trừ. . . Ngủ, không có làm gì khác hả?"

Lương Yên sửng sốt một chút.

Khương Mộc: "Cùng nhau đi xem phim? Dạo phố? Tìm nhà hàng ăn cơm?"

Lương Yên hồi tưởng lại.

Hình như. . . Không có.

Bọn họ gặp mặt, phần lớn là ở phòng khách sạn của anh, sau đó ngoại trừ ngủ, vẫn là ngủ.

Ngay cả đêm sinh nhật đó, cô nhảy xong, anh nói thích cô. Cuối cùng cũng là cùng nhau lên giường.

Lương Yên lắc lắc đầu, sau đó tức giận một chút với Khương Mộc: "Anh ấy đi đâu thì cũng có thể bị nhận ra, làm sao đi hẹn hò được."

"Được rồi. Không cần lo lắng cho em đâu." Lương Yên lại cầm một xiên khoai tây "Em thật sự là bạn gái, đường đường chính chính là bạn gái."

Khương Mộc nhìn thấy Lương Yên tựa hồ cũng không thêm đề ý, cũng không nói tiếp nữa.

Lương Yên cười hì hì ăn khoai tây, sau đó tại lúc Khương Mộc không nhìn mặt cô nữa mà nhìn chỗ khác, nụ cười có chút trầm xuống

Cô nói với mình chuyện này không có liên quan gì mấy.

** **

Lục Lâm Thành ở thành phố Cổ Đông quay phim xong, trở về thành phố B. Lương Yên lúc đầu cũng ở thành phố Cổ Đông, không ngừng chạy đi làm diễn viên quần chúng ở các đoàn phim, nhưng lúc Lục Lâm Thành về thành phố B, thuận tiện cô cũng mua một vé quay về mấy ngày để đi đóng thế thân.

Lương Yên nhìn thấy tin tức của chuyến bay hưng phấn đến trực tiếp muốn bay lên, nhưng trên mặt vẫn còn vẻ thận trọng, sau đó lại quanh co lòng vòng hỏi địa chỉ nhà ở thành phố B của Lục Lâm Thành.

Lục Lâm Thành cho cô địa chỉ, Lương Yên ở thành phố B học đại học cho nên đối với các địa điểm cũng khá hiểu rõ, đây là một tiểu khu cao cấp bên ngoài nhộn nhịp bên trong yên tĩnh của thành phố B, nghe nói rất nhiều minh tinh đều ở đây.

Thế là Lương Yên bắt đầu lấy nhà Lục Lâm Thành làm tâm để tìm kiếm khách sạn, chỉ nhìn thấy khách sạn chung quanh giá cả có chút đau thịt, sau đó cô chọn lấy hai khách sạn khá là rẻ gửi cho Lục Lâm Thành.

[em ở bên nào tốt hơn, giúp em chọn một cái nha. Cười tủm tỉm. jpg]

Lục Lâm Thành không có lập tức trả lời.

Công việc của anh bề bộn nhiều việc, cho nên không thể kịp thời về trả lời, nhưng đều đó cũng không ngăn cản được tâm tình kích động của Lương Yên, liên tiếp nhắn mấy tin.

[cần ở mấy ngày vậy, nếu như lâu em có thể ở khách sạn trước sau đó thuê nhà.]

Một giờ trôi qua, Lục Lâm Thành không có hồi âm.

[thấy được thì trả lời nhé em không vội đâu. Đẩy kính mắt. jpg]

Hai giờ qua đi, Lục Lâm Thành vẫn không có trả lời.

Lương Yên lúc này mới chờ không nổi nữa.

[hmmm anh nhìn thấy không em cuối cùng nên ở đâu đây. Vô cùng đáng thương. jpg]

Bốn giờ đi qua, Lục Lâm Thành vẫn như cũ không có tin tức.

Lương Yên:

[anh có phải hay không hỏi hận để cho em đến thành phố B (khóc lớn. jpg), không muốn thì anh có thể nói thẳng với em, em có thể chấp nhận được mà! Gào khóc. jpg]

Lục Lâm Thành cả ngày đều ở phòng thu âm để bổ sung phối âm hậu kỳ cho phim mới, vì cam đoan bên trong phòng thu âm tuyệt đối yên tĩnh cho nên không mang theo điện thoại, anh vừa thu xong cầm điện thoại lên, liền thấy một chuỗi tin nhắn của Lương Yên.

Từng khoảng thời gian đều có.

Từ meme cười tủm tỉm đến đẩy kính mắt rồi vô cùng đáng thương đến gào khóc, hình tượng sinh động ghi chép hành trình nửa ngày của Lương Yên.

Lục Lâm Thành nhìn một chút tin nhắn về khách sanh của Lương Yên gửi cho anh, nhú nhú mày.

Cô tìm khách sạn làm cái gì?

Anh nhìn chăm chăm meme Lương Yên gửi, tưởng tượng lúc Lương Yên gửi cho anh những tin này có bộ dáng như thế nào, đột nhiên lôm côm lại giãn ra, nở nụ cười.

Anh trả lời rất ngắn gọn.

[buổi chiều phải ghi âm.]

[trực tiếp ở nhà anh.]

Lục Lâm Thành một mực không trả lời tin nhắn, Lương Yên lúc đầu đã buồn chán không ngừng, nằm giang tay bốn phương tám hướng trên giường nhìn trần nhà, thẳng cho đến khi điện thoại vang lên tiếng nhận tin tức một cái.

Lương Yên miễn cưỡng nhìn sang màn hình.

Giống như được lắp đặt dây cót, cả người đột nhiên dựng vẩy ở trên giường.

Nhìn tin nhắn Lục Lâm Thành mới gửi tới trong lòng vừa kinh hỉ lại vừa bối rối.

Lục Lâm Thành, để cô, trực tiếp ở nhà anh? !

Cái này cái này cái này. . . Có tính là ở chung không. . .

Lương Yên che lại trái tim đang nhảy phanh phanh, như vậy không tốt đâu, bọn họ còn chưa kết hôn mà.

Thế mà anh lại để cô ở nhà anh a!

Nắm đấm của Lương Yên nắm một cái vào giường, muốn điên rồi muốn điên rồi.

Lý trí nói cho cô biết cô chưa lập gia đình liền cùng một người đàn ông ở chung là không ổn, nhưng về tình cảm nói cho cô biết nếu như người đàn ông này là Lục Lâm Thành thì lý trí là cái thá gì.

Lương Yên một bên khinh bỉ mình, một bên lập tức nhắn tin trả lời cho Lục Lâm Thành [Được].

Đây chính là Lục Lâm Thành a,

Cái này mẹ nó ai chịu nổi a.

** **

Lương Yên kéo valy của mình đến trước cửa nhà Lục Lâm Thành.

Cửa là khóa vân tay, Lục Lâm Thành nắm lấy ngón tay cái của cô,

để khóa nhận dạng ba lần, rồi lưu lại.

Lương Yên dùng vân tay của mình mở cửa nhà Lục Lâm Thành ra.

Vừa vào cửa là cửa trước, Lục Lâm Thành từ trong tủ giày cầm dép lê của anh đưa cho cô.

Lương Yên mang dép lê của anh vào, đi trên đường không tiện, nhin không được hỏi: "Có loại, ừm, nhỏ một chút hay không."

Lục Lâm Thành: "Trong nhà bình thường không có người tới, lần sau đi mua nhé."

Lương Yên chú ý tất cả các điểm của câu kia "Bình thường không có người tới", mặt lập tức đỏ lên, hé miệng cười trộm một tiếng.

Lương Yên bắt đầu đổ mặt đem đồ của mình sắp xếp lại.

Quần áo bỏ vào phòng giữ quần áo của anh, khăn mặt thì để cùng một chỗ với cái của anh, trên bàn trà thì trưng ra một cái ly pha lê in hình hoa của cô, trên ghế sofa màu xám đậm thì được để thêm cái gối dựa màu vàng nhạt, ngay cả trên giường, cũng bị cô để thêm một cộng lông nhung đồ chơi.

Lục Lâm Thành nhìn thấy ly thủy tinh in hình hoa của Lương Yên sau đó mới biết được thì ra trong nhà có một cô gái là loại cảm giác này.

Trong nhà vốn dĩ chỉ có đồ đạc đơn giản lãnh đạm của người đàn ông độc thân, thay vào đó bây giờ đã có gối dựa màu vàng nhạt đem lại cảm giác ấm áp.

Cho đến khi Lương Yên ngủ ở trên giường đều có một loại cảm giác mơ mơ màng màng không chân thật.

Đây là nhà Lục Lâm Thành, không sai chứ.

Cô không có tự tiện xông vào nhà dân, là Lục Lâm Thành mời cô vào ở, cũng không sai mà.

Lương Yên nhanh chóng đem câu nói của Lục Lâm Thành nói ngay ngày sinh nhật "Thế nhưng anh thích em" từ trong lòng đưa lên đầu óc.

Không sai không sai, Lục Lâm Thành đã nói anh thích cô.

Lương Yên vẫn còn muốn nghe một lần nữa.

Lương Yên lúc đầu rất vui vẻ, nhưng bây giờ không biết làm sao, đột nhiên nghĩ đến cuộc nói chuyện đêm hôm đó với Khương Mộc.

Cô hiện tại đã đến đây, không phải sẽ dễ dàng hơn sao?

Cô là bạn gái anh, anh thích bạn gái, không phải. . . Là công cụ để anh thỏa mãn tình dục.

Quả nhiên, Lục Lâm Thành lại ôm cô, cọ xát khắp nơi.

Lương Yên có chút muốn đẩy anh ra, lấy hết dũng khí: "Lục Lâm Thành, anh thích em đúng không?"

"Ừm." Lục Lâm Thành không rảnh phân tâm.

Lương Yên nghe xong hốc mắt cũng đỏ lên, một bên rất ngoan ngoãn nghênh đón sự va chạm của anh một bên nói: "Lục Lâm Thành, vậy chúng ta đi hẹn hò có được hay không?"

Động tác của Lục Lâm Thành dừng một chút.

Lương Yên có chút ủy khuất nhìn anh: "Chúng ta không có hẹn trước địa điểm. Chúng ta cẩn thận một chút, sẽ không bị chụp tời có được không?"

Lục Lâm Thành đối diện với ánh mắt ủy khuất của cô, nghĩ kỹ ở thành phố Cổ Đông là anh đánh cược, anh cũng là lần đầu tiên yêu đương, không biết quá trình chính xác như thế nào, thế là cúi người hôn một cái: "Được."

Lương Yên cao hứng ghê gớm, lúc này bắt đầu tính toán muốn đi đâu, cho đến khi Lục Lâm Thành không vui cô phân tâm ghé vào bên tai cô hỏi cô đang suy nghĩ gì.

Lương Yên tranh thủ thời gian lấy lại tinh thần, bối rối đến không chịu được, suýt nữa quên mất còn muốn cùng anh làm chuyện xấu.

Thế là đêm nay là lần đầu tiên Lương Yên phối hợp biết điều như vậy, tùy theo tính tình của anh mà làm, không kêu mệt mỏi cũng không nói đau, chỉ mềm mại kêu lên, cuối cùng giống như con mèo con cuộn tròn lấy cô thể ngủ mất.

Ngày thứ hai, Lục Lâm Thành dậy sớm như bình thường.

Lương Yên tối hôm qua mệt mỏi, còn đang ngủ.

Không muốn gọi thức ăn ngoài, trong nhà anh bình thường một người ở cũng không muốn có dì giúp việc, Lục Lâm Thành làm bữa sáng, anh muốn làm trứng ốp lếp, nhưng lại không biết cho dầu nhiều hay ít, thế là đổ một ít dầu vào chảo. Chụp ảnh lại nhắn tin hỏi người đại diện Trác Dương chiên trứng ốp lếp bao nhiêu dầu được không.

Trác Dương bình thường sẽ làm bữa sáng, Lục Lâm Thành đã thưởng thức qua tài nghệ của cô ấy cũng không tệ lắm.

Trác Dương cũng vừa online, nhận được tin nhắn của Lục Lâm Thành.

Trác Dương: [vừa đủ, đừng để dầu quá nóng.]

Trác Dương thấy kỳ quái làm sao Lục Lâm Thành lại tự mình làm cơm, nhìn ảnh chụp nấu ăn anh gửi tới, đột nhiên phát hiện có điểm lạ.

Góc bên phải ảnh chụp, trên bàn có để hai ly sữa bò.

Hai ly.

Trong đó có một ly thủy tinh còn in hoa, phối hợp trong ly là sữa bò trắng tinh rất là đẹp mắt.

Trong lòng Trác Dương kinh ngạc.

Lục Lâm Thành có bệnh thích sạch sẽ bao nhiêu cô đã biết, có bao nhiêu tiền cô cũng biết, trước kia ở nước ngoài đi học liền có một đồng gái Tây theo đuổi, về nước sau khi xuất đạo người muốn sao tác với anh nhiều vô số kể, chỉ là những người đó đều bị anh dùng ánh mắt nhìn con ruồi chán ghét dọa đi mất.

Thế nhưng người đàn ông này, bây giờ sáng sớm chạy đi nấu ăn! Cho một người phụ nữ!

Trác Dương: [Lục Lâm Thành, có phải cậu chơi kim ốc tàng kiều hay không!]

Lục Lâm Thành ăn thử một miếng trứng gà cảm thấy cũng không tệ lắm, đang chuẩn bị đi gọi Lương Yên rời giường ăn cơm, sau đó nhìn thấy tin nhắn Trác Dương gửi đến trên điện thoại di động.

Phải không? Lục Lâm Thành nhìn thoáng qua phía phòng ngủ, Lương Yên còn đang ngủ.

Cho nên hẳn cũng tính kim ốc tàng kiều đi.

Lục Lâm Thành trả lời cho Trác Dương "Ừ" .

Chương 111: Phiên Ngoại 17

Trác Dương nhận được câu trả lời khẳng định của Lục Lâm Thành tâm tình hết sức phức tạp.

Theo lý thuyết Lục Lâm Thành hiện tại tuổi tác cũng không nhỏ, huyết khí phương cương, nói chuyện yêu đương cũng không có gì đáng trách, nhưng mà bây giờ nhóm tiểu sinh giới giải trí muốn trụ vững phải có một điều kiện quan trọng nhất đó chính là độc thân, nhất là Lục Lâm Thành hiện tại đang chuyển hình từ lưu lượng sang diễn viên thực lực, mặc dù đã lấy được giải ảnh đế, nhưng trong giới người nhìn chăm chăm anh vẫn không ít, hiện tại thực sự không phải là lúc thích hợp để có tin đồn tình cảm.

Trác Dương: [cô bé kia là ai? Trong giới hay ngoài giới?]

[tuyệt đối đừng để phóng viên và người qua đường chụp được, cố gắng không nên đi ra ngoài hẹn hò, trong phòng nhớ kỹ kéo màn cửa, đúng rồi, phải làm tốt biện pháp an toàn, đừng làm ra sinh mạng đó.]

Lục Lâm Thành gửi cho Trác Dương tám ảnh Lương Yên mấy ngày trước ở phim trường đóng thế thân tự chụp.

Trác Dương lẫn lộn trong giới rất lâu, ánh mắt rất sắc, nhìn thấy cô gái trong ảnh hóa trang tinh xảo, mặc dù không trang điểm nhiều, nhưng dưới ống kính gần như vậy mà làn da không tì vết, mầu chót là gương mặt trong tám ảnh chính là gương mặt có duyên với người qua đường.

Trác Dương nhìn ảnh chụp nhớ lại một chút, chẳng lẽ là vị tiểu hoa

mới nổi nào gần đây?

Cô nhìn bối cảnh phía sau và cách ăn mặc chắc đây là bộ phim mới được quay ở thành phố Cổ Đông nhất định sẽ tìm ra trong đó, sau đó lại phát hiện cái này kịch nhân vật nữ chính không hề là người này, không phải là vai nữ chính lại mặc giống nhau như đúc nữ chính, khả năng duy nhất chính là làm thế thân.

Trác Dương đem ảnh chụp nữ chính đoàn làm phim công bố so sánh cùng tám ảnh Lương Yên làm thế thân so sánh một chút.

Sự thật chứng minh ánh mắt chọn bạn gái của Lục Lâm Thành cũng không tệ lắm.

Trác Dương một lời khó nói hết mà nhìn cô gái làm thế thân cho nữ chính trong tám ảnh.

Trách không được hiện tại phim truyền hình điện ảnh đang lùi lại, rốt cuộc là cái đoàn làm phim nào mù như vậy.

** **

Lương Yên vừa rời giường liền bắt đầu vào chủ đề lần đầu tiên hẹn hò của cô và Lục Lâm Thành.

Bình thường người yêu cùng hẹn hò rất bình thường, nhưng đến khi hai người hẹn hò thì thực khó khăn vô cùng.

Rất nhiều nơi không thể đi, sợ Lục Lâm Thành bị người qua đường nhận ra.

Vì thế Lương Yên còn đặc biệt đi đến địa điểm để khảo sát, cuối cùng cũng chọn được địa điểm ——

Cách chung cư hai người không xa có một công viên dành cho người già.

Công viên này được xanh hoá rất không tẻ, bình thường hoạt động ở đây trên cơ bản đều là người già, ở bên trong mùa quảng trường, đánh quyền tăng cường sức khỏe, khắp nơi đều tràn đầy hơi thở của người trung niên, bình thường ngày làm việc ngay cả cái bóng của người trẻ tuổi cũng không nhìn thấy.

Không thể xem phim không thể cùng đi ăn cơm, Lương Yên suy nghĩ việc khác, cảm thấy hai người ở cùng một chỗ dạo chơi ở công viên người già cũng không tẻ.

Sẽ nhàn nhã cỡ nào, hài lòng như thế nào, còn có thể trải nghiệm về cuộc sống của người già sớm hơn một chút.

Lương Yên đã có thể tưởng tượng đến tương lai cô cùng Lục Lâm Thành tóc bạc, tay nắm tay cùng nhau tản bộ tại công viên người già này, nếu dám có người phụ nữ trung niên xinh đẹp khác dám nhìn lên anh, cô nhất định phải liếc mắt kéo anh trở về.

Lương Yên đề nghị với Lục Lâm Thành hai người hẹn ra ngoài công viên người già, nháy nháy mắt: "Anh có cảm giác dạng này rất lãng mạn hay không."

Lục Lâm Thành: "... . . ."

Một buổi chiều của ngày làm việc, hai người đứng giờ xuất hiện ở công viên người già ngồi dưới bóng cây ngô đồng, mặt Lương Yên hướng lên trời, Lục Lâm Thành chỉ đeo mũ lưỡi trai.

Trước mặt là một nhóm dì theo nhịp âm nhạc xoay vòng vòng.

Lương Yên nghe một hồi liền bị nhạc mùa quảng trường rất có cảm giác tiết tấu cô bị nhạc nền tẩy não, không tự chủ được hừ mũi, mũi chân ở trên mặt đất nhịp giò từng chút từng chút.

Lục Lâm Thành quay đầu nhìn thoáng qua các dì khiêu vũ bên cạnh

lại nhìn Lương Yên, trong bóng cây trên đỉnh đầu chợt có vài tiếng chim hót, các dì múa nhảy chăm chú, ở đằng xa còn có vài người đánh Thái Cực Quyền, đánh cầu lông rèn luyện thân thể, tất cả mọi người đều vội vàng làm chuyện của mình, không có nhìn về phía hai người trẻ tuổi ăn mặc đơn giản đột nhiên xuất hiện ở đây.

Lục Lâm Thành vốn cho rằng đến công viên người nhà sẽ rất nhàm chán, kết quả sau khi đến ngoài ý muốn phát hiện không hề tẻ nhạt, tại một nơi không ai biết anh nhìn nhóm cô bác khiêu vũ thậm chí còn đặc biệt nhẹ nhõm tự tại.

Anh quen thuộc đến nỗi thét lên, người người đều đưa mắt chăm chú nhìn anh, bây giờ ở nơi này anh lại chỉ giống như người bình thường, thoải mái không diễn tả được.

Lương Yên chọn địa điểm hẹn hò quả nhiên không phải bình thường mạch máu không thể nào tưởng tượng nổi.

Lương Yên nhìn người khác khiêu vũ không rời mắt, đột nhiên một trái cầu lông lọt vào tầm mắt, rơi vào cành cây bên cạnh hai người.

Một bác cao lớn cầm vợt cầu lông đi tới, cầm vợt đập đủ kiểu trên nhánh cây, nhưng quả cầu này kẹt vào nơi quá cao, không chạm đến được.

Lương Yên nhìn thoáng qua gốc cây của nhánh cây kia, nói với Lục Lâm Thành: "Em qua giúp đỡ một chút."

Lục Lâm Thành cười không nói: "Em có thể đụng đến sao? Nếu không thì anh đi?"

Lương Yên nhìn anh làm cái mặt quỷ ý "ai nói cao không tới a", sau đó đắc ý chạy đi.

Lục Lâm Thành nhìn Lương Yên nhận lấy vợt cầu lông của chú kia, sau đó tay cầm vợt dùng sức nhảy lên, trái cầu lông trên nhánh cây

nhẹ nhàng bị cô đánh xuống.

Lục Lâm Thành nhìn dáng vẻ lạnh lợi của Lương Yên, cảm thấy tối hôm qua buông tha cô quá dễ dàng.

Bác kia nhặt cầu lông về sau đó cũng không lập tức đi, không biết nói gì với Lương Yên, sau đó Lục Lâm Thành liền thấy Lương Yên cầm vợt cầu lông cùng người ta đi.

Một già một trẻ ở trên đất trống đánh cầu lông.

Lương Yên cầm vợt cầu lông hướng về phái Lục Lâm Thành ngoắc ra hiệu anh cũng tới, Lục Lâm Thành lại không để ý tới.

Lương Yên nhìn một chút Lục Lâm Thành bên kìa, sau đó lại nhìn vợt cầu lông trong tay một chút, tựa hồ có chút do dự cần trở về hay không.

Bác bên kia đột nhiên phát một quả cầu lông tới "Cô gái tiếp lấy!"

Lương Yên lập tức phản xạ có điều kiện vung vợt nhận cầu, một già một trẻ bắt đầu đánh rất high.

Chỉ còn Lục Lâm Thành một mình ngồi trên ghế dài nhìn các dì múa quảng trường, anh lập tức cảm thấy Lương Yên vừa nãy vẫn còn rất thích múa quảng trường hiện tại đột nhiên trở nên rất vô nghĩa.

Lục Lâm Thành cuối cùng vẫn đứng n lên, đè ép mũ lưỡi trai trên đỉnh đầu, bất động thanh sắc đi về phía hai người đang đánh cầu lông.

Anh đến gần, phát hiện thể lực hai người này vẫn còn rất tốt, vậy mà một bên vừa đánh cầu một bên vừa nói chuyện phiếm.

Lục Lâm Thành nghe ngóng nội dung hai người nói chuyện phiếm, mặt đen lại.

"Cô gái bao nhiêu tuổi rồi?"

"Hai mươi."

"Học trường nào vậy?"

"Học viện điện ảnh ạ."

"Học viện nghệ thuật, vậy cháu học nghệ thuật à."

"Đúng, là sinh viên nghệ thuật."

"Ai nha, cái này rất tốt, cháu của bác lớn hơn cháu ba tuổi, ở đại học lý công học nghiên cứu sinh, cách trường học của cháu rất gần đấy."

Lương Yên phát hiện kỹ thuật đánh cầu lông của bác so với cô tốt hơn nhiều, vẫn bận nhận cầu, không cần thận suy nghĩ lời của bác nói: "Hình như là gần thật, phải đi hai trạm xe buýt thôi."

"Cháu của bác cao một mét tám, trong trường học có thật nhiều cô gái theo đuổi nó nhưng nó đều không nhìn trúng, liền nói muốn tìm bạn gái học nghệ thuật."

Lương Yên lúc này mới cảm thấy lời bác trai này có hàm ý, một trai cầu không tiếp được, rơi trên mặt đất, nhìn bác trai đối diện cười tủm tỉm: "A?"

Bác trai càng nhìn càng cảm thấy Lương Yên thuận mắt, dung mạo xinh đẹp không nói, ăn mặc cũng nhẹ nhàng thoải mái mười phần làm trưởng bối thích, nói chuyện ăn nói có thể thấy được tính cách không tệ, cùng một bác trai như ông cũng có thể trò chuyện được.

Bác trai từ trong túi lấy ra điện thoại, đi đến trước mặt Lương Yên: "Cô gái, chúng ta hợp ý, cùng bác thêm Wechat đi."

"Cô gái chắc còn chưa có bạn trai đi, trường học của cháu và cháu trai bác trường học rất gần đó, lần sau đi trường của cháu bác chơi đi, bác sẽ nhờ nó mang cháu đi dạo chơi, trường học bên đó rất đẹp."

Lương Yên cầm vợt cầu lông, đối mặt với sự nhiệt tình của bác trai chính là không biết nên làm sao bây giờ, ngẩng đầu một cái, đã nhìn thấy Lục Lâm Thành yên lặng đứng ở bên.

"Cháu. . ." Lương Yên xấu hổ muốn chết, đang muốn cho bác trai biết, Lục Lâm Thành đã cất bước tới, đứng ở bên cạnh Lương Yên.

Lục Lâm Thành: "Chào bác, cháu là bạn trai của cô ấy."

Bác trai nghe tiếng Lục Lâm Thành sau đó ngẩng đầu, quả nhiên thấy một người thân hình thon dài hai tay đút vào túi quần đứng trước mặt, trên đầu còn giả vờ giả vịt mang mũ lưỡi trai, mặc dù không thấy rõ mặt, nhưng khí lạnh toàn thân bốc lên, nhìn thế nào đây cũng không phải đáng vẻ được trưởng bối thích.

Bác trai không nghĩ tới một cô gái hoạt bát đáng yêu cứ như vậy bị người chiếm lấy, tiếc nuối hít mấy ngụm khí, cầm vợt đánh cầu lông đi.

"Cô gái, thật không sự không kết bạn Wechat sao, đây là ảnh của cháu bác cháu xem một chút." Bác trai cuối cùng vẫn chưa từ bỏ ý định.

"Không cần không cần đâu." Lương Yên bị dọa đến liên tục khoát tay "Bác lần sau gặp lại."

Đưa tiễn bác trai xong, Lương Yên thở phào nhẹ nhõm, sau đó cảm giác phía sau hơi lạnh.

Lục Lâm Thành: "Thị trường xem mắt rất tốt a."

Lương Yên: "... . . ."

Hai người bắt đầu dạo quanh hồ nhân tạo của công viên.

Lương Yên nói mấy câu chuyện, Lục Lâm Thành cũng không có trả lời, chỉ đơn giản là đi đường.

Lương Yên ở bên cạnh vô cùng ủy khuất:

"Em không phải cố ý, em nào biết được xem chút bị giới thiệu đối tượng đâu."

"Em không có vứt bỏ anh nha, em rõ ràng đã ngoắc anh đến, là chính anh không đến."

"Cháu trai ông ấy đáng đáp không có đẹp như anh!"

"Lục Lâm Thành, anh có phải ăn dấm chua hay không a!"

Lương Yên bắt lấy cánh tay Lục Lâm Thành, phồng má nhìn anh, trong không khí nghe được một mùi chua đậm đặc

Lục Lâm Thành chính là ăn dấm chua rồi.

** ** *

Hẹn hò ở công viên người già kết thúc bằng việc Lục Lâm Thành ăn dấm chua.

Lương Yên bừng tỉnh thì ra Lục Lâm Thành đang ghen, mừng rỡ đến không phân biệt được nam bắc.

Lục Lâm Thành bị đâm trúng tâm sự không để ý tới sự đặc chí của Lương Yên. Tựa ở trên giường, xem kịch bản.

Bộ phim tiếp theo của anh sắp khai máy.

Lương Yên cũng không có lịch trình được an bài sẵn, cô vừa chạy đi làm diễn viên quần chúng, đến thành phố Cổ Đông có phim thích hợp là được rồi.

Lương Yên tiến tới muốn xem kịch bản của Lục Lâm Thành, Lục Lâm Thành ngược lại không có điều gì cố kỵ, lại cầm cho cô xem. Lương Yên nhìn thấy bộ phim tiếp theo của Lục Lâm Thành là phim cảnh sát bắt cướp, anh diễn vai cảnh sát ngầm tên là Lâm Phi, cảnh đầu tiên là ở chợ giao dịch " Nói chuyện làm ăn" với phần tử phạm tội.

Phần tử phạm tội rất háo sắc, bên người ngồi vây quanh đều là những tiếp viên mặc quần áo hở hang, lúc nói chuyện làm ăn để thuận tiện cho Lục Lâm Thành diễn vai cảnh sát ngầm cũng sẽ có mấy nữ tiếp viên bên cạnh.

Lương Yên nhìn kịch bản cũng giống như nhìn vào một câu chuyện cũ, Lục Lâm Thành xem kịch bản là đưa mình vào vai diễn lấy góc độ chuyên nghiệp nhất, chỉ chốc lát sau, Lương Yên liền nghe thấy Lục Lâm Thành nhỏ giọng đọc lời thoại.

Tiếng nói của anh trong lành dễ nghe, khả năng đài từ vô cùng tốt, dù cho chỉ là đọc thầm, Lương Yên cũng có thể từ đó nghe ra bản lĩnh của anh để là như thế nào.

Lương Yên đột nhiên cầm kịch bản quỳ chân ngồi trên giường, đẩy cánh tay Lục Lâm Thành: "Nếu không em cùng anh tập thoại đi."

Lục Lâm Thành giương mắt nhìn cô.

Lương Yên ngạo kiều: "Em dù sao cũng tốt nghiệp học viện điện ảnh có được hay không, không tin em à?"

Lục Lâm Thành nở nụ cười: "Phần tử phạm tội cũng được?"

Lương Yên hắng giọng một cái: "Vậy thì có cái gì khó."

Bồi diễn viên chính tập thoại, tức là Lục Lâm Thành đóng vai chính, chỉ dùng lời thoại của anh, mà Lương Yên phải gánh vác tất cả lời thoại của các vai diễn còn lại.

Cảnh đầu tiên, chính là Lục Lâm Thành diễn vai cảnh sát ngầm bắt động thanh sắc đẩy người tiếp viên đánh sát người ra, bị thủ lĩnh của phần tử phạm tội nhìn thấy, dẫn tới bị trêu tức.

Lương Yên đóng vai phần tử phạm tội ra dáng làm thô cuồng hợm, đọc thầm lời thoại: "Há, huynh đệ ngoài đường đều nói với tôi Tiểu Lâm không gần nữ sắc, hôm nay xem ra quả nhiên không phải nói dối."

Lục Lâm Thành nghe Lương Yên mở miệng liền biết không tầm thường, rất kinh ngạc, sau đó lập tức tiến vào trạng thái: "Nói đùa thôi, nhóm hàng lần này thuận lợi như vậy toàn dựa vào ngài chiếu cố, về sau còn phải hợp tác nhiều hơn mới đúng."

"Đó là tất nhiên." Lương Yên cẩn thận tính toán cảm xúc nhân vật, lúc này phần tử phạm tội cũng đã thông qua việc cảnh sát ngầm không gần nữ sắc đầu này có chút không đúng, đứng dậy xông đến nữ tiếp viên bên cạnh Lâm Phi nói một câu "Đêm nay hầu hạ cho tốt, đem kinh nghiệm của cô biểu diễn ra, dám để cho Lâm ca không hài lòng, đến mai cô cũng biết quy củ rồi."

Nói xong câu này, Lương Yên lập tức lại đóng vai nữ tiếp viên, cô vừa đóng vai phần tử phạm tội tiếng nói thô kệch nên dè tiếng xuống đổi thành diễn vai nữ tử, bị dọa đến khúm núm liên tục hô vâng.

Thủ lĩnh phần tử phạm tội mang theo thủ hạ đi, trong phòng chỉ còn lại cảnh sát ngầm Lâm Phi cùng nữ tiếp.

Phần tử phạm tội mặt ngoài nói cho nữ tiếp viên, thực tế là nói cho Lâm Phi, đều sống trong bộ mặt giả dối có cái gì thanh cao, muốn

để hấn ta bỏ đi sự lo lắng, đêm nay người phụ nữ này anh muốn cũng phải muốn, không muốn cũng phải muốn.

Lương Yên nhìn kịch bản có câu kia "Nữ tiếp viên tiến lên câu dẫn" bắt đầu suy tư, kịch bản từ trước đến nay đều là dạng này, một câu vô cùng đơn giản, đến lúc đó muốn quay sao phải tự suy diễn.

Lục Lâm Thành diễn vai cảnh sát ngầm lúc này cũng đã nhận ra phần tử phạm tội đối với anh có chỗ hoài nghi, nếu như trực tiếp cự tuyệt cô gái này, khẳng định sẽ làm người khác hoài nghi, nếu như muốn anh thuận nước đẩy thuyền tiếp nhận cô gái này, nhưng người đàn ông vừa mới kết hôn như anh lại làm không được, đối mặt với nữ tiếp viên "nhiều kinh nghiệm" đang ngồi trong lòng mà vẫn không loạn, cuối cùng quật ngã nữ tiếp viên kinh nghiệm phong ph, đồng thời còn tạo ra chứng cứ gây hiểu lầm, thuận lợi vượt qua sự hoài nghi của phần tử phạm tội.

Lương Yên đang do dự, đột nhiên thấy được ánh mắt của Lục Lâm Thành, ra hiệu cho cô diễn tiếp.

Lương Yên diễn xong vai thủ lĩnh phần tử phạm tội lại đến nữ tiếp viên phong tình vạn chủng, bây giờ còn muốn diễn xuất "nhiều kinh nghiệm", độ khó tương đối lớn.

Bởi vì cô nào có cái gì kinh nghiệm phong phú để diễn a.

Lương Yên ở trong lòng không ngừng nói với mình là phải chuyên nghiệp, không thể ném bộ mặt của trường học cũ đi, không thể bị Lục Lâm Thành chất vấn kỹ xảo của cô, không phải chỉ là chuyện quỵn rũ thôi sao, có cái gì khó.

Thế là Lương Yên hướng về phía bên cánh, kéo một bên dây áo ngủ xuống, sau đó tự cho đó dụ hoặc sờ soạng một chút đùi, tiếp tục đối đáp: "Ca ca, ngài vừa rồi cũng nghe được, đừng để em khó xử nha."

Vốn nên diễn tiếp nhưng Lục Lâm Thành lại nửa ngày không có phản ứng.

Lương Yên khẽ nhú mày.

Chuyện gì xảy ra, không phải anh muốn diễn tiếp sao, tại sao lại không diễn.

Lục Lâm Thành nhìn thoáng qua Lương Yên bên cạnh, Lương Yên diễn cảnh này ngoại trừ liếc mắt nhìn vai trơn bóng và sờ bắp đùi ra không có gì khác, nhin không được mở miệng: "Đây chính là. . . Nhiều kinh nghiệm của em?"

Lương Yên: "... . . ."

Cô cảm giác mình bị cười nhạo vô tình.

Chương 112: Phiên Ngoại 18

Lục Lâm Thành nhìn bộ đồ Lương Yên đang mặc, nín cười nói: "Em nếu ở hiện trường diễn như vậy, sẽ bị đạo diễn mắng."

Khuôn mặt nhỏ của Lương Yên đỏ lên, hàm hừ đem kịch bản vẫn trả lại anh, đưa lưng về phía anh ngồi xếp bằng: "Không diễn không diễn nữa." Có ý tốt diễn cùng anh mà anh cũng yêu cầu cao như vậy, thật là.

Lục Lâm Thành ngồi dậy, đối mặt với cái ót đầy đặn đáng yêu của Lương Yên gười nói: "Thế nào? Không diễn nữa?"

Lương Yên bị đâm trúng điểm trọng yếu của lòng tự trọng, càng tức giận hơn.

"Em không diễn nữa thì sao, đến lúc đó nữ diễn viên cùng anh đóng phim chắc chắn sẽ diễn được." Cô chưa xốt nói.

Lục Lâm Thành không nhịn được muốn nói cho cô biết đây là bộ phim lớn để tán thưởng cho những vị anh hùng, phía trên rất coi trọng, sẽ không dùng loại mảnh lớn như vậy để diễn, đến lúc đó sẽ để một hai ống kính quay. Đương nhiên là dùng tiêu chuẩn của phim được đầu tư lớn, nếu không anh cũng sẽ không nhận.

Lục Lâm Thành từ phía sau đem Lương Yên ôm vào trong ngực, ngửi hương thơm thiếu nữ nhàn nhạt trên người cô, cười nhẹ bám vào bên tai cô nói: "Con nít, thì cũng không có quan hệ gì."

Lương Yên nghe xong lập tức đỏ tận mang tai, khí chưa vừa bốc ra đã toàn bộ tiêu tán mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, chỉ biết

cúi đầu liều mạng nắm chặt góc áo.

Con nít, anh nói cô con nít đmm anh.

Lục Lâm Thành anh muốn chết phải không a a a a!

Trái tim nhỏ của Lương Yên phanh phanh nhảy loạn, không biết nên làm sao mới tốt, một tay của Lục Lâm Thành liền bắt đầu không an phận tiến vào áo ngủ của cô, lại ở bên tai cô bổ sung một câu: "Chỉ là về sau phải bắt đầu chậm rãi học thôi."

Lương Yên bị đả kích: "... . . ."

Thì ra mục đích cuối cùng vẫn là cái này.

Đàn ông quả nhiên không có gì tốt lành.

** ** *

Ngày thứ hai, Khương Mộc vừa rời giường, liền nhận được tin nhắn Lương Yên gửi tới.

[Mộc Mộc ơi, chính là nơi đó của anh, có cái kia, chính là cái kia không? Thẹn thùng. jpg]

Khương Mộc vừa nhìn thấy hai chữ "Mộc Mộc" lập tức liền nổi da gà cả người.

[Nói chuyện thật dễ hiểu!]

Lương Yên: [... à]

Lương Yên: [cái kia, chính là ở chỗ anh đó, có phim người lớn hay không a, có thể hay không chia sẻ cho em hai bộ đi]

Khương Mộc cong khóe miệng gửi cho Lương Yên mấy bộ siêu anh

hùng phim: [đủ chưa?]

Lương Yên: [. . . Em nói người lớn, không phải cái người lớn này, mà chính là loại kia, anh hiểu được mà, đại nhân anh nhìn ảnh đi.]

Khương Mộc vừa uống vào một ngụm nước lập tức phun ra:: [? ? ?]

Lương Yên: [em cảm thấy anh hẳn là có.]

Khương Mộc biểu thị mười phần sợ hãi: [em muốn cái này làm cái gì? !]

Lương Yên: [em có chút hiếu kì, muốn xem một chút.]

Khương Mộc: [Lục Lâm Thành phương diện kia không được?]

Lương Yên: [... . . .]

[em không cho phép anh chửi bạn trai em như vậy! Nhanh lên! Đem tài nguyên của anh giao ra! Chúng ta mới có thể nói chuyện tốt được!]

Khương Mộc không chịu cho: [không có.]

Lương Yên: [làm sao có thể không có, Khương Mộc, anh anh anh không chịu cho em, có phải hay không bởi vì phim của anh toàn là phim bổ sung canxi!]

[lúc nào thì như vậy, cũng không nói cho em biết, có còn là bạn bè hay không, Khương Mộc anh thật không đủ ý tứ đó!]

Khương Mộc khóc không ra nước mắt: [... . . . Tổ tông ơi]

Vì bảo trụ thanh danh trai thẳng của mình, Khương Mộc đành phải từ ồ cứng chọn ra hai bộ phim gửi cho Lương Yên.

Lương Yên nhận được sau đó gửi tới một cái liếc mắt cười. jpg.

Hai bộ đều có tên, một bộ tên nhiều vị lão sư, một bộ tên là thầy giáo Thương.

Lục Lâm Thành ở bên ngoài, Lương Yên lặng lẽ tiến vào phòng, đóng cửa lại, kéo màn cửa, cảnh giác nhìn chung quanh, sau đó duỗi ra tay nhỏ tội ác mở "Thầy giáo Thương" .

Đây là lần đầu tiên cô xem loại phim này, khẩn trương muốn chết, hết sức chăm chú nhìn chằm chằm màn hình điện thoại di động, lúc trước đi học cũng không có nghiêm túc như vậy.

Mười phút sau.

Lương Yên xem xong bộ Thầy giáo Thương, hai gò má đỏ bừng, biểu hiện trên mặt mười phần cổ quái.

Cô nói với mình cái này chỉ xem làm mẫu thôi, khôi phục một chút tâm tình, sau đó lại mở ra một bộ phim nhiều vị lão sư.

Lần này Lương Yên ngay cả mười phút cũng không kiên trì được

Cô không tự chủ được nhớ lại những hình ảnh bên trong.

Thật đáng sợ a a a a! Vật kia làm sao có thể ăn a! Làm sao có thể ăn a! Làm sao có thể như vậy, làm sao còn có thể như thế!

Lông tơ trên cánh tay Lương Yên lập tức dựng lên, liên tục không ngừng đứng lên, cô chạy ra khỏi phòng đến ban công, nhìn thấy Lục Lâm Thành cầm bình phun nhàn nhã tưới hoa.

Anh mặc một bộ quần áo ở nhà, dáng người thon dài thẳng tắp, lúc tưới hoa thần sắc chuyên chú, đường cong bên mặt trôi chảy lại mê người.

Vị thần tiên nào đây ngay cả tưới hoa cũng có thể đẹp như một bức tranh.

Lương Yên lập tức bị khung cảnh này làm cảm động, lập tức bỏ nhào qua ôm lấy cánh tay, ngóc đầu lên, khuôn mặt nhỏ nhắn nhìn anh: "Em không muốn học."

Lục Lâm Thành dừng động tác tưới hoa, khó hiểu nói: "Học cái gì?"

Lương Yên nhớ lại hình ảnh hai người con gái xinh đẹp đáng yêu một mặt hưởng thụ sự hầu hạ của người đàn ông bụng bia dầu mỡ lớn liền thấy rung mình, nhón chân lên ghé vào bên tai Lục Lâm Thành nói một câu.

Lục Lâm Thành: "... . . ."

Anh chỉ thuận miệng nói thôi, cô lại còn xem như thật chạy đi tìm lão sư tìm tài liệu giảng dạy học tập.

Cho nên anh nên cảm động hay là nên vui mừng đây?

Lục Lâm Thành nhíu lông mày, đưa di động cách tầm mắt thật xa, bộ dáng cực kỳ giống ông lão xem điện thoại trên tàu điện ngầm, nhìn qua tấm ảnh trong điện thoại Lương Yên.

Lục Lâm Thành xóa bỏ dữ liệu trong điện thoại Lương Yên, ngữ khí tựa như thầy chủ nhiệm trung học: "Về sau không được phép xem những thứ này nữa."

Lương Yên trơ mắt nhìn anh xóa bỏ hai vị lão sư cô thật vất vả mới xị Khương Mộc được, lẩm bẩm: "Không phải anh muốn em học sao?"

Lục Lâm Thành nghiền ngẫm mà nhìn cô: "Vậy bây giờ em đã xem rồi, học xong chưa? Có muốn thử một chút hay không?"

"Không muốn không muốn không muốn." Lương Yên không tự chủ được nhớ lại những hình ảnh kia, cô mới không muốn như thế, cánh tay nổi lên một tầng da gà, sau đó đoạt lấy bình tưới nước trong tay anh tưới hoa.

Lục Lâm Thành cười cười, cầm kéo lên bắt đầu tỉa hoa lá, anh trồng rất nhiều cây xanh, bình thường lúc không ở nhà đều mời người tới chăm sóc, những hoa lá này được hầu hạ rất tốt.

Lương Yên cảm thấy hai người ở cùng một chỗ tưới hoa cũng có thể tính là một trong những nội dung hẹn hò vì thế vẫn luôn cười trộm.

Chỉ là cũng không lâu lắm, điện thoại Lục Lâm Thành không đúng lúc vang lên.

Anh nhìn thoáng qua tên người gọi rồi nhận điện thoại, không biết người gọi điện bên kia đang nói cái gì, Lương Yên nhìn thấy biểu hiện của Lục Lâm Thành tựa hồ không phải rất tốt.

Mấy phút sau, Lục Lâm Thành cúp điện thoại.

Lương Yên cẩn thận hỏi: "Thế nào? Xảy ra chuyện gì sao?"

"Cái này." Lục Lâm Thành mở Wechat ra, Lương Yên thấy có người gửi cho anh mấy tấm ảnh.

Lương Yên xích lại gần nhìn, hoảng sợ phát hiện người trong hình kia lại là cô và Lục Lâm Thành.

Hai người không bị chụp ở công viên người già, mà tại trên đường của khu chung cư, hai người lúc đầu vì để tránh hiềm nghi luôn đi một trước một sau, chỉ là trên đường dây giày Lương Yên bị tụt, cô dừng hai bước buộc lại, Lục Lâm Thành đi ở phía sau nhìn không được, ngồi xổm xuống giúp cô buộc dây giày thành một chiếc nơ bướm xinh đẹp.

Trong tấm ảnh, vừa lúc Lục Lâm Thành ngồi xổm người xuống giúp cô buộc dây giày.

Lương Yên bị dọa gần chết, há miệng run rẩy hỏi: "Sao, làm sao bây giờ?"

Lục Lâm Thành nhìn hai tấm hình kia: "Không có việc gì, Trác Dương đã mua ảnh chụp lại."

Lương Yên mặc dù chỉ đóng vai phụ, nhưng làm người trong giới, biết loại hình này nếu muốn mua thì không phải rẻ, huống chi nhân vật chính lại là Lục Lâm Thành, giá càng ở trên trời.

Lương Yên ngay cả số tiền cũng không dám hỏi, chỉ cúi đầu xuống ra vẻ muốn nói xin lỗi.

Là cô một mực muốn anh ra ngoài hẹn hò, mới có thể bị chụp được như vậy.

Hiện tại ở một chỗ chăm sóc hoa cỏ không phải rất tốt sao, vì sao cần phải ra ngoài hẹn hò nữa.

Lương Yên biết giá mua ảnh chụp bán bao nhiêu lần cô cũng không thường nổi.

Lục Lâm Thành nghĩ đến lời Trác Dương nói ở trong điện thoại vừa rồi, anh một là che giấu cực kỳ chặt chẽ, hai là chia tay ngay lập tức, loại chuyện này không thể phát sinh một lần nào nữa, hai tấm ảnh chụp này giá bằng một nửa cát-sê một bộ phim của anh.

Muốn giấu sao?

Lục Lâm Thành đưa tay ôm bả vai của Lương Yên.

Anh thật sự không muốn giấu.

Anh yêu đương cũng không phạm pháp, tại sao phải giấu.

Lục Lâm Thành nhẹ giọng thở dài.

Lương Yên còn tưởng rằng Lục Lâm Thành khẳng định sẽ trách mắng cô, kết quả anh không nói gì hết, Lương Yên duỗi ra tay nhỏ giật nhẹ góc áo của anh, trầm thấp tự trách nói: "Chúng ta về sau đừng đi hẹn hò nữa, thật xin lỗi, là em không tốt."

"Người đại diện của anh có phải không thích em hay không." Lương Yên mơ hồ nghe được tên của cô trong cuộc trò chuyện vừa rồi, cô có chút thất vọng: "Cô ấy muốn anh chia tay em hả?"

Lương Yên cảm thấy cho dù hiện tại Lục Lâm Thành đề cập với cô chuyện chia tay cô cũng chấp nhận, nếu cứ tiếp tục như thế nói không chừng một ngày nào liền bị phát hiện.

"Ừm" Lục Lâm Thành nắm tay Lương Yên đi vào phòng ngủ, để Lương Yên ngồi ở trên giường.

Lương Yên có chút mơ hồ, chỉ là vừa ngồi lên giường đã cảm thấy không tốt lắm, còn tưởng rằng anh muốn làm cái kia, ảnh chụp lên anh đã phải bỏ ra rất nhiều tiền, chẳng lẽ muốn từ trên người cô đòi lại một chút?

Lương Yên nhắm chặt mắt lại, tay nhỏ nắm lấy ga giường.

Đòi lại liền đòi lại đi, chính mình tạo nghiệt chính mình chịu.

Xem như anh để cô thử nghiệm làm nhân vật trong bộ phim kia, cô cũng nhận. Lương Yên thấy chết không sờn.

Thế nhưng một giây sau, trước mắt Lương Yên đột nhiên tối sầm lại, trên đầu bị bịt kín bởi chăn mền.

"Ừm!" Cả người Lương Yên bị chần mền quẩn chặt lấy. Cô bị quẩn trong mền rất sợ hãi, ở bên trong quơ cánh tay muốn chui ra ngoài.

Lục Lâm Thành ôm lấy cánh tay nhỏ không an phận muốn chui ra ngoài: "Không được nhúc nhích."

Sinh vật nhỏ bên trong nghe được âm thanh của anh, lập tức an tĩnh lại.

Lương Yên ở bên trong bị quẩn có chút khó chịu, trước mắt lại là một mảnh tối đen, không biết anh muốn làm gì, ủy khuất hỏi, âm thanh từ trong chần mền nhẹ nhàng truyền tới: "Làm cái gì vậy?"

Trong lòng Lục Lâm Thành vẫn nghĩ tới lời nói của Trác Dương một là chia tay, hai là chuyện tình này che giấu thật kỹ.

Anh hôn tay nhỏ bị nhô ra một chút: "Anh đem em đi giấu thật kỹ."

Chương 113: Phiên Ngoại 19

Khoảng cách nghỉ ngơi giữa hai bộ phim của Lục Lâm Thành là khoảng hai tháng, Lương Yên cũng đi theo đến thành phố B chờ hai tháng, bộ phim tiếp theo của anh là điện ảnh quay chụp tại Nam Tĩnh. Lương Yên là một diễn viên tuyến mười tám vô danh đã từ chối lời đề nghị để cô vào đoàn phim đi Nam Tĩnh chung của Lục Lâm Thành, cô muốn một lần nữa về thành phố Cổ Đông quay phim.

Khương Mộc biết Lương Yên rất cực cũng muốn trở về quay phim quả thực là cảm động cả trời đất, thì ra tổ tông này không chỉ lo yêu đương mà vẫn còn nhớ rõ lí tưởng làm tiểu hoa của mình, lập tức ở khắp nơi an bài thử vai.

Vai diễn mới của Lương Yên là một cung nữ trong bộ phim cung đấu, không có lời thoại, nhưng ngẫu nhiên sẽ được lộ mặt khi đi phía sau nhân vật chính.

Lương Yên nhờ một diễn viên cũng diễn vai cung nữ chụp giúp cô một tấm ảnh mặc đồ cung nữ tạo dáng kéo tay áo. Cô thêm bộ lọc vào, sau đó gửi cho Lục Lâm Thành.

Lương Yên: 【 Lục Lâm Thành không có ở đây ngày thứ mười lăm bảy giờ mười sáu phút ba mươi hai giây, nhớ anh nhớ anh nhớ anh... 】

Hơn hai tháng ở cùng nhau hậu quả chính là hiện tại mới tách ra không bao lâu liền bắt đầu nhớ đến người kia.

Lục Lâm Thành tan làm, mở điện thoại ra, nhìn thấy ảnh chụp của Lương Yên nở nụ cười, sau đó lưu vào điện thoại di động.

Trả lời: 【 ừ 】

Lương Yên không nghĩ tới mình đợi hơn nửa ngày chỉ chờ tới một chữ, mà ngay cả cái dấu chấm câu cũng không có, mân mê miệng: 【 Lục Lâm Thành, anh thật là lạnh nhạt đó. 】

Lục Lâm Thành cầm điện thoại lại cười, tiếp tục trả lời: 【 ừ 】

Lương Yên: "... ..."

Cô cảm giận bất bình, quyết định lấy đạo làm người để trị người, đem tin nhắn đã đánh một đoạn lớn xóa, trở lời 【 a 】.

Lục Lâm Thành tựa hồ so kè với cô, lại trả lời 【 ừ 】.

Lương Yên tức giận đến quá mức, theo sát phía sau hồi âm 【 a 】.

Thế là hai người trò chuyện theo cách của Thiên Giới toàn là một chuỗi "ừ ừ a a".

Lương Yên nhìn những này đơn âm, cuối cùng bỗng nhiên cũng kịp phản ứng, phát ra một câu chất vấn đến từ sâu trong linh hồn, cô cuối cùng cũng không trả lời "A" nữa, mà là:

【 Lục Lâm Thành, anh có cảm thấy dạng nói từ này giống như ở trên giường hay không... 】

Lục Lâm Thành: "... ..."

Quả nhiên là đã nhìn qua một tấm ảnh của phụ nữ, tư tưởng trong đầu đã như ngựa hoang mất cương một đi không trở lại.

Lương Yên gửi xong câu nói này lập tức liền hối hận, làm sao bây giờ, cô ở trong lòng Lục Lâm Thành mang hình tượng ngây thơ thuần khiết đáng yêu phen này xong rồi.

Yên tay mắt lạnh lẽo đem câu nói này của mình rút về, đồng thời cầu nguyện Lục Lâm Thành còn chưa nhìn thấy.

Lúc này, diễn viên diễn vai cung nữ vừa giúp cô chụp ảnh đột nhiên lại gần: "Lương Yên, cùng ai nói chuyện phiếm vậy?"

"Không, không có ai hết." Lương Yên bị dọa nhanh chóng đem điện thoại dán sát vào quần áo, trong điện thoại di động của cô vẫn còn để tên anh là Lục Lâm Thành, lỡ bị người khác nhìn thấy thì làm sao bây giờ! Chuyện tình cảm này phải là sẽ lộ ra ánh sáng!

Đáng tiếc tiểu cung nữ đưa tay vỗ vỗ bả vai Lương Yên: "Không có việc gì, không phải chỉ là Lục Lâm Thành thôi sao, giấu cái gì mà giấu."

Mặt Lương Yên lập tức hoảng sợ nhìn về phía cô ấy, "Chị..."

Tiểu cung nữ: "Chị đặt tên cho bạn trai cũng là Lục Lâm Thành, mỗi lần cùng anh ấy nói chuyện phiếm cảm giác tựa như đang cùng Lục Lâm Thành nói chuyện phiếm, rất thoải mái nha."

Lương Yên: "... .."

"Tốt a." Cô thở dài một hơi.

Hiện tại đã đến giờ cơm, cơm hộp đã tới, loa nhỏ thông báo ăn cơm vang lên, hai người loạn xạ chạy tới.

Không biết tại sao, Lương Yên nhìn phần ăn thịt băm cá cơm bóng mỡ, đột nhiên có chút không thấy ngon miệng.

Lương Yên buông hộp cơm xuống, gần đây cũng không biết như thế nào, cũng có thể là do trời nóng nực khẩu vị của cô đều không tốt, có đôi khi cơ thể mềm nhũn không còn khí lực nào, tính tình cũng có lúc tốt có lúc xấu.

Lương Yên tùy tiện ăn hai muống cơm, lấy điện thoại di động ra, nói với Lục Lâm Thành gần đây cô không thoải mái, ăn không ngon, giống như là bị bệnh vậy.

Lục Lâm Thành vừa nhìn thấy cô nói bị bệnh liền nghiêm túc, gửi tới một tin nhắn dài hỏi bệnh gì, chỗ nào không thoải mái, đi khám bác sĩ chưa.

Mới vừa rồi chỉ dùng từ "Ừ" trả lời qua loa với cô, hiện tại làm sao lại dài dòng như vậy, Lương Yên phồng má trả lời: 【 bệnh tương tự. 】

Lục Lâm Thành: 【 không cho phép lấy chuyện bị bệnh ra nói đùa! 】

【 đến cùng là có khỏe hay không đừng gặt anh? 】

Lương Yên biết Lục Lâm Thành sốt ruột, tranh thủ thời gian trả lời: 【 thật mà. 】

【 Em sẽ tự mình đi khám bác sĩ a, anh quay phim cho tốt không cần phải để ý đến em đâu. 】

【 chẳng qua nếu như hiện tại có thể có được một tấm ảnh tự sướng của Lục Lâm Thành tiên sinh, bệnh tương tự tạm thời làm dịu lại, em tin tưởng cơm khó ăn em cũng có thể ăn hết. 】

Lục Lâm Thành bên kia nửa ngày không trả lời.

Lương Yên biết Lục Lâm Thành không thích tự sướng, xô thường xuyên cảm thán người này có khuôn mặt đẹp như vậy lại không thích tự sướng, quả thực là phung phí của trời.

Lương Yên lắc đầu, lúc đầu định chỉ ăn cơm qua loa, kết quả Lục Lâm Thành đột nhiên gửi tới một tấm ảnh.

Lương Yên nhìn tấm hình kích động đến dậm chân, tự sướng a a a!

Rõ ràng là vừa chụp, ảnh chụp còn có chút mờ hồ, góc độ cũng rất kém, khẳng định ấn mở camera rồi tùy tiện chụp một tấm cho xong việc.

Lương Yên ôm điện thoại cảm động đến lệ nóng doanh tròng, Lục Lâm Thành tự sướng đó, cô đời này có tài đức gì ô ô ô ô

Chỉ là Lục Lâm Thành gửi ảnh xong, lại gửi tới một tin: 【 ăn cơm xong đi. 】

Lương Yên gật đầu mạnh: 【 ừm ừ ừ! 】

Cô xem ảnh tự sướng của Lục Lâm Thành xong, đem phần cơm hộp không có hương vị gì úp lại, cuối cùng còn chụp ảnh gửi cho Lục Lâm Thành cầu khen ngợi.

Thời gian Lương Yên không thấy ngon đại khái kéo dài mấy ngày, cô nghĩ cũng không phải cái bệnh nặng gì, lại thêm mỗi ngày đều không có thời gian để xin nghỉ phép, thế là vẫn chưa đi khám bệnh, thẳng cho đến buổi chiều một ngày nào đó, một người diễn vai cung nữ ôm bụng chạy tới hỏi cô, cô có đem băng vệ sinh không.

Lương Yên lật khắp người tìm trong túi xách: "Thật ngại quá không có rồi."

Tiểu cung nữ đành phải đi tìm người khác hỏi.

Lương Yên đem túi để về chỗ cũ, sửa sang lại đồ hóa trang trên người, nhìn thấy bóng lưng cầm băng vệ sinh đi vào toilet của tiểu cung nữ kia.

Nhưng Lương Yên chỉ nhìn một chút, đột nhiên cảm giác có chút không đúng.

Lương Yên tựa hồ nghĩ tới điều gì đó, nụ cười trên mặt lập tức cứng lại

Móa! Cô bao lâu rồi không đến cái kia!

Lương Yên lập tức lịch trên điện thoại ra, đếm trên đầu ngón tay tính đi cả lần trước đến là lúc nào.

Lần trước là hai tháng trước...

Lương Yên toàn thân cứng đờ.

Hai tay cô không tự chủ được để lên bụng của mình, nhớ tới trước đó cùng người kia dinh dính nhờn nhớt ở chung hơn hai tháng.

Lục Lâm Thành trên cơ bản mỗi lần đều sử dụng biện pháp an toàn, nhưng có đôi khi cũng gấp gáp, về sau mới có thể dùng, mà hình như...

Lương Yên nuốt ngụm nước miếng.

Không biết ở chỗ nào thấy, nói thứ đồ kia cũng không phải là trăm phần trăm an toàn.

Sao, làm sao bây giờ?

Nửa ngày quay phim còn lại Lương Yên mắt hờn mắt vía, mặc dù đại đa số thời điểm cô chỉ cần làm nền, nhưng người làm nền xuất thần vẫn không được.

Bị đạo diễn mắng.

Lương Yên đóng phim xong, mang khẩu trang và mũ, ngụy trang bản thân cực kỳ chặt chẽ, chạy đến tiệm thuốc đi mua que thử thai.

Cô xem sách hướng dẫn sử dụng, phía trên ghi mang thai sẽ có hai vạch màu đỏ nhạt.

Lương Yên cầm que thử thai tay nhịn không được bắt đầu run run, toàn thân cô cứng đờ nằm ở trên giường, mắt ngủ cả một đêm.

** **

Nam Tĩnh, Lục Lâm Thành tựa vào đầu giường xem kịch bản, chỉ là ánh mắt đôi khi sẽ nhìn vào điện thoại di động luôn im lặng ở bên cạnh một chút.

Lương Yên mỗi lần trời tối đều sẽ gửi tin nhắn báo anh, hôm nay lại yên tĩnh ngoài ý muốn.

Lục Lâm Thành nhớ tới ban ngày Lương Yên nói với anh cô không thoải mái lắm, còn có cô nói bệnh tương tự vô cùng đáng thương.

Anh thở ra một hơi, buông kịch bản trong tay ra, tra chuyển bay đi về gần nhất.

Anh chủ động nhắn cho Lương Yên 【 ngủ ngon 】.

** **

Lương Yên nhìn thấy Lục Lâm Thành gửi tới tin【 ngủ ngon 】 buồn bực cúi đầu vào trong gối.

Từ khi gặp việc hai vạch kia, cô mất hồn mất vía mấy ngày, cũng không muốn liên lạc với Lục Lâm Thành, chỉ tìm kiếm bệnh viện ở thành phố Cổ Đông trên điện thoại di động.

Lục Lâm Thành gửi tin nhắn ngủ ngon không, lại gửi câu hỏi han ân cần, lần này đổi thành Lương Yên qua loa ừ a a.

Ở phim trường, Lương Yên ôm bụng, ngồi xổm ở góc tường.

Lương Yên đầu óc rất loạn.

Cô cùng Lục Lâm Thành là quan hệ nam nữ, cô cảm thấy Lục Lâm Thành hẳn là rất thích cô, nhưng lại không biết là anh có thích đứa bé hay không, lấy tình huống hiện tại của Lục Lâm Thành, anh đang đứng ở thời kỳ hoàng kim của sự nghiệp, vươn tới danh hiệu ảnh đế, chuyển hình thành công như thế, nếu đột nhiên có con...

Lương Yên tưởng tượng đến các loại khả năng sau này Lục Lâm Thành sẽ chia tay cô hay là muốn cô bỏ đứa bé.

Đàn ông trong giới nam tài tử có bao nhiêu vô tình cô cũng biết, rõ ràng chân trước còn cùng cô đồ ngon đồ ngọt, chỉ cần mỗi lần bị fan hâm mộ đào ra, lập tức phủi sạch quan hệ với cô. Cảm xúc Lương Yên sa sút tới cực điểm.

Phó đạo diễn đi tới, nhìn thấy Lương Yên lại ngồi xổm ở góc tường.

Mấy ngày nay trạng thái Lương Yên rất kém, không biết bị mắng bao nhiêu lần, nếu không phải phần diễn lộ mặt đã quay rồi, nếu không vai cung nữ này cô sớm đã bị đổi.

Phó đạo diễn: "Thế nào? Cơ thể không thoải mái?"

Lương Yên nghe được tiếng của phó đạo diễn, lấy lại tinh thần, vịn tường từ dưới đất đứng lên: "Phó, phó đạo diễn."

Phó đạo diễn nhìn dáng vẻ của cô lắc đầu.

Lần này có thể chọn cô vào vai cung nữ thường xuyên lộ mặt làm nền phía sau nữ chính nàng nguyên nhân rất quan trọng chính là cô bé này có dung mạo xinh đẹp, nghe nói là tốt nghiệp chính quy, tuổi tác cũng nhỏ, tương lai nói không chừng còn có thể làm ra chút trò cán.

Thế là phó đạo diễn quyết định tích lũy mối quan hệ: "Được rồi, buổi chiều nay cô nghỉ ngơi đủ rồi, tôi thấy cô mấy ngày nay cơ thể không khỏe, cho cô nửa ngày nghỉ, đi khám bệnh đi."

"Cảm ơn! Cảm ơn phó đạo diễn!" Lương Yên cảm ơn cả trời đất.

Cô còn cố kỵ thân phận mình, đi nơi một bệnh viện tư nhân nhỏ, kiểm tra theo yêu cầu, sau cùng đến xem kết quả.

Lương Yên cất đơn xét nghiệm đi, vô hồn mà đi về nhà.

Cô gọi thức ăn ngoài, ngồi trước cái bàn nhỏ trong phòng, vừa ăn liền khóc.

Tay cô không nhịn được đụng vào bụng dưới.

Thì ra thật sự có.

Nên làm cái gì bây giờ.

Cô khổ sở ghé vào mặt bàn, ngay cả có người gõ cửa cũng không có chú ý đến.

Điện thoại Lương Yên lại nhận được một cuộc điện thoại, là Lục Lâm Thành gọi tới.

Cô lau nước mắt nước mũi một chút, nhận điện thoại: "Uy."

Lục Lâm Thành: "Mở cửa."

Lương Yên: "Mở... Cái gì cửa?"

Lục Lâm Thành: "Mở cửa nhà em."

Lương Yên cầm di động, chậm rãi đứng lên đi tới cửa, cầm chốt cửa, khẩn trương xoay mở.

Cô vừa mở cửa, nhìn thấy Lục Lâm Thành đội mũ lưỡi trai cầm điện thoại, đứng ở trước cửa nhà cô.

Lục Lâm Thành nhìn thấy hốc mắt hốc mũi Lương Yên hồng hồng, nhú mày lại: "Tại sao khóc?"

Lương Yên nghe được anh quan tâm, phòng tuyến trong lòng ầm ầm sụp đổ, bỏ nhào qua ôm chặt lấy anh, ở trong lòng ngực anh rơi nước mắt.

"Sao anh lại tới đây, anh không phải còn đang quay ph sao?" Lương Yên giọng nghẹn ngào hỏi.

"Anh đến trị bệnh tương tư của em đó " Lục Lâm Thành một tay ôm Lương Yên, một tay xoay tay nắm cửa lại "Là chỗ nào không thoải mái? Đi bệnh viện khám chưa?"

Lương Yên nghe anh nói, anh cố ý bay từ Nam Tĩnh đến để thăm cô.

Cô nghĩ, nếu là hiện tại anh muốn cô bỏ đứa bé này, cô cũng chịu

Lương Yên dùng mu bàn tay lau lau nước mắt: "Em không có sinh bệnh."

Lục Lâm Thành: "Là ai khi dễ em rồi?"

Lương Yên vẫn lắc đầu.

Cô lôi kéo Lục Lâm Thành ngồi xuống, lấy hết dũng khí, nói: "Lục Lâm Thành, em giống như đang mang thai."

Lương Yên nói xong, khẩn trương chờ phản ứng của anh.

Lục Lâm Thành nghe được cô nói sau đó liền giật mình.

Lương Yên yên lặng cúi đầu, bất an tới cực điểm.

Hai tay cô bảo hộ ở trước bụng dưới, một câu nói của anh, liền có thể quyết định đứa bé này còn có thể trong bụng của cô ngốc nghếch bao lâu nữa.

Nửa ngày qua đi, Lục Lâm Thành rốt cục mới mở miệng.

Ánh mắt anh nhìn chăm chú Lương Yên một mực che chở bụng dưới, hỏi: "Em muốn như thế nào?"

"Hả?" Lương Yên không nghĩ tới câu trả lời này của anh, không hiểu nổi ngẩng đầu nhìn anh.

Lục Lâm Thành kéo tay Lương Yên, đặt ở trên môi hôn một cái, sau đó thở phào nhẹ nhõm, nhìn cô nói: "Nếu như em muốn giữ lại thì chúng ta kết hôn đi."

Tác giả có lời muốn nói:

Nằm Nằm là em gái nha, Bát Bát và Nằm Nằm là anh trai ngọt ngào yêu em gái ha ha ha.

Chương 114: Phiên Ngoại 20

Từ lần trước tham gia « Người chồng thời hiện đại », Bát Bát ở trước mặt người xem cả nước biểu diễn một vở kịch thúc đẩy sinh con, sau khi trở về trải qua quá trình Lương Yên Lục Lâm Thành không ngừng cố gắng (chủ yếu là Lục Lâm Thành), rốt cục tại một lần nào đó cũng tạo ra một sinh mệnh, một tiểu sinh mệnh lại tiến vào bụng Lương Yên.

Lương Yên nhìn que thử thai có hai vạch thờ dài một hơi.

Lần này rốt cục cũng có thể trả lời thỏa đáng cho con trai rồi ô ô ô ô.

Đồng ý với bé sẽ sinh em gái, trên đời này khẳng định không có gì quan trọng hơn lời hứa của cha mẹ.

Chẳng qua là không biết có phải em gái không, hiện tại vẫn là ẩn số. Lương Yên cúi đầu nhìn bụng một chút.

Lục Lâm Thành biết Lương Yên mang thai đêm đó liền từ phim trường chạy về nhà, khăn trương dán vào bụng Lương Yên.

Lương Yên nhìn thấy dáng vẻ của anh rất muốn bật cười: "Cũng không phải là lần đầu tiên, có cần như vậy hay không?"

Lục Lâm Thành sờ sờ bụng dưới của cô: "lần nào cũng quan trọng."

Về phần Bát Bát, bé đã sớm cho là em gái ở trong bụng Lương Yên, thường xuyên ghé vào bụng Lương Yên nói chuyện với em gái hồi lâu.

Bát Bát cuối cùng được dì chăm trẻ mang về phòng ngủ, Lương Yên nhớ lại bộ dáng mong đợi vừa rồi của con trai suy nghĩ sâu xa: "Anh nói xem nếu không phải em gái mà là em trai thì phải làm sao bây giờ?"

"Sẽ không. Nhất định là em gái." Lục Lâm Thành nói mười phần chắc chắn.

Lương Yên hiểu kì: "Dựa vào cái gì? Anh chắc chắn như vậy?"

Lục Lâm Thành mặt không đổi sắc: "Anh đưa vào mà, đương nhiên biết."

Lương Yên nghe xong sửng sốt một chút, sau đó cũng kịp phản ứng khuôn mặt nhỏ đỏ lên.

"Đi đi đi đi đi!" Cô tức đến nổi đá Lục Lâm Thành hai lần, sau đó tiến vào chăn mền che kín đầu.

Người đàn ông này càng ngày càng không đứng đắn.

Lục Lâm Thành cười từ phía sau lưng ôm cô, đi ngủ.

Bởi vì cảm thấy là em gái, cho nên thời gian Lương Yên mang thai đồ đạc đều mua đồ của con gái.

Từ lúc Lương Yên sinh Bát Bát vẫn luôn giấu kín tâm hồn thiếu nữ nhưng đến cái thai thứ hai thì bộc lộ triệt, phòng trẻ con được sơn màu hồng phấn, trên kệ bày các loại thú bông đồ chơi búp bê con gái thích, ngoài ra còn mua rất nhiều váy áo đáng yêu, chỉ còn chờ con gái chính thức đến.

Lương Yên lại bị người qua đường chụp đường ảnh bụng dưới hơi lòi ra đi dạo phố.

Lần trước ở show « Người chồng thời hiện đại » Bát Bát ôm đùi Diệp Tô muốn em gái vẫn còn động lại trong đầu người xem, Lương Yên và Lục Lâm Thành vì đỡ con trai đành phải đồng ý sinh em gái, mọi người vốn cho rằng đây là một câu nói đùa dành của cha mẹ giống như gửi tiền lì xì cho ba mẹ đến tương lai đóng tiền học đại học, cũng không nghĩ rằng hai người này xưa nay không lừa gạt trẻ nhỏ, đồng ý sinh liền sinh, tốc độ tạo người nhanh chóng làm cho người ta lú lợ.

【 đây cũng quá nhanh đi! Khẳng định là lần trước vừa trở về liền vội vàng tạo người. Thẹn thùng. jpg 】

【 Yên Yên lại muốn sinh bé thứ hai, thật vất vả nha, Lục tiên sinh anh hãy chăm sóc tốt cho Yên nhé! Nếu không Nanh Sói tìm anh hỏi tội! 】

【 lần này là em trai hay là em gái a, mong là em gái ~ 】

【 Bát Bát chắc mừng như điên rồi a ha ha ha, làm sao bây giờ thấy như vậy tôi cũng rất muốn sinh con! 】

【 muốn sinh +1 】

【 muốn sinh +10086 】

【 muốn sinh + giấy căn cước số 】

【 nói muốn sinh, các người cũng phải coi gen của cặp vợ chồng người ta kìa có thể sinh ra đứa bé xinh đẹp đáng yêu như vậy mới tốt a. 】

【 phía trên đủ rồi, mỗi đứa bé sinh ra trong mắt cha mẹ đều là bảo bối đáng yêu nhất, tất cả mọi người có mong ước mỹ hảo, nhưng không cần chuyện nặng như vậy đâu? 】

Lương Yên biết mình bị chụp lên lên hot search, nhìn thấy bình luận

kia bấm like một cái.

Mỗi đứa bé đều là tiểu thiên sứ bảo bối trong mắt cha mẹ.

Dù sao cũng đã bị chụp được, Lương Yên cùng Lục Lâm Thành rất hào phóng thừa nhận việc mang thai lần thứ hai.

Đám fan hâm mộ nhận được sự thừa nhận chính miệng từ người trong cuộc tự nhiên sẽ đưa lời chúc mừng chúc phúc, sau đó bắt đầu cùng hai người chờ mong em gái sinh ra, có ba ba và ma ma, bất kể như thế nào cũng còn có Bát Bát người anh trai này nhất định rất sủng em gái đù, thật thật hạnh phúc a.

Trong tất cả mọi người người mong đợi em gái chính là Bát Bát, em gái của anh Kỷ Tiểu Bảo đã sinh ra rồi, trắng trẻo mũm mĩm đáng yêu ghê gớm, mà em gái bé vẫn còn trong bụng ma ma, ma ma nói em gái còn đang lớn lên, chờ lúc trưởng thành thì sẽ ra ngoài.

Bát Bát mỗi ngày đều ghé vào bụng Lương Yên hỏi a, hỏi em gái lúc nào mới đi ra khỏi bụng lớn của ma ma, mau ra đây anh trai bảo vệ em, anh trai sẽ chơi với em.

Lương Yên nhìn dáng vẻ mỉm cười của con trai ghé vào bụng cô chăm chú hỏi em gái, sau đó kiên nhẫn giải thích cho Bát Bát cái gì gọi là ngày dự tính sinh.

Sau đó Bát Bát lại bắt đầu chờ đến ngày dự tính sinh.

Nhưng vào ngày Lương Yên dự tính sinh, bụng vẫn yên lặng, không có một chút động tĩnh muốn sinh nào

Ngoài giới cũng có tin tức, nói Lương Yên đang ở bệnh viện tư nhân chờ sinh.

Lục Lâm Thành và Bát Bát hiện tại cũng ở bệnh viện chăm sóc, Lục Lâm Thành ở mấy ngày dự sinh so với Lương Yên còn khẩn trương

hơn, vừa có gió thổi cỏ lay liền cho rằng muốn sinh, lại nhìn thấy Lương Yên vẫn còn êm đẹp không có một chút dấu hiệu đau từng cơn lại thả lỏng, tiếp tục bình tĩnh chờ đợi.

Bát Bát đã đợi thì cũng không vội, mỗi ngày đều ghé vào bụng Lương Yên gọi em gái em gái, sau đó bị Lục Lâm Thành một tay xách xuống, đã nói bao nhiêu lần rồi không cho phép ép bụng ma ma và ép em gái.

Lương Yên cũng bắt đầu có chút lo âu. Lúc trước sinh Bát Bát sớm hơn một tuần so với ngày dự sinh, lúc đó bị đau từng cơn dọa Lục Lâm Thành phải ôm lấy cô chạy đi bệnh viện, hiện tại nửa tháng trước ngày dự sinh cô đã đến bệnh viện, nhưng tiểu gia hỏa này so với anh trai lại yên tĩnh bình thản hơn nhiều, luôn vững vàng yên lặng đợi. Mặc cho bên ngoài người người chờ đợi, bé vẫn bền lòng vững dạ.

Lương Yên cảm thấy chuyện khác cũng chẳng có gì, đến ngày dự sinh thì sinh sẽ càng tốt, chỉ là quá trình mang thai bụng quá lớn cô hành động không tiện, bình thường đi ngủ đứng dậy eo mệt mỗi muốn gầy, thế là cũng bắt đầu chờ đợi tiểu gia hỏa nhanh đi ra.

Ngày đầu tiên qua ngày dự sinh, không có động tĩnh.

Ngày thứ hai qua ngày dự sinh, không có động tĩnh.

Ngày thứ ba qua ngày dự sinh, vẫn không có động tĩnh.

Dùng mắt thường cũng thấy Lục Lâm Thành lo nghĩ bất an, mỗi ngày đều kiểm bác sĩ hỏi tới hỏi lui.

Tất cả mọi người đều đang chờ mong, duy chỉ có bụng Lương Yên, vẫn bình thản ung dung.

Đưa bé qua ngày dự sinh quá lâu cũng không tốt, thai nhi sẽ quá lớn, đến lúc sinh người mẹ sẽ rất vất vả, thế là đợi đến khi qua ngày

dự sinh được một tuần. Hai người rất cục đờ không được nữa, ký giấy trợ sản.

Lương Yên được tiêm thuốc giục sinh, cảm nhận được tử cung co đau từng cơn, ngược lại thở dài một hơi.

Không biết bởi vì đã là thai thứ hai hay là nguyên nhân khác, lần sinh này thuận lợi hơn lần đầu tiên, cũng không lâu lắm. Lương Yên cảm giác được bụng không còn nặng, bác sĩ phụ sản đón lấy đứa bé ôm đến phía trước để cô ôm một cái, chúc mừng cô đã sinh được một bé gái xinh đẹp.

Lúc Lương Yên nghe được là bé gái thở dài một hơi, tảng đá lớn trong lòng rất cục cũng rơi xuống.

Lục Lâm Thành cùng Bát Bát gần một năm chờ mong cuối cùng cũng chờ được.

Người lớn và trẻ nhỏ đều rất khỏe mạnh, đứa trẻ bị ôm đi trước, Lương Yên trong phòng sinh quan sát hai giờ không có bị băng huyết nhiều, cuối cùng cũng được đẩy ra.

Lục Lâm Thành chờ mong con gái như vậy, Bát Bát vẫn luôn muốn có em gái, Lương Yên nghĩ sau khi sinh em gái hai người khẳng định đã đi phòng trẻ em xem em gái, kết quả là chờ lúc cô được đẩy ra khỏi phòng sinh, người đầu tiên nhìn thấy chính là Lục Lâm Thành một tay ôm con trai đứng chờ ở cửa, thấy cô được đẩy ra, lập tức tiến lên đón.

"Vất vả rồi." Lục Lâm Thành nắm tay của cô, đưa lên môi hôn.

Sau đó anh lại hạ Bát Bát xuống, để con trai hôn lên mặt cô một cái.

"Cảm ơn ma ma, ma ma vất vả rồi."

Lương Yên cảm động đến rơi tinh rơi mù.

**

Tên thân mật của em gái còn chưa có, được lau sạch sẽ rồi mang đến phòng bệnh, ngoan ngoãn nằm trong nôi đi ngủ.

Bên cạnh cái nôi có một người nho nhỏ vẫn luôn dính chặt ở đó.

Sau khi Bát Bát trở lại phòng bệnh, chờ em gái mình tâm tâm niệm niệm đến, sau đó một tắc cũng không rời cái nôi nhỏ này, tay nhỏ vịn vào nôi, mắt không thèm chớp nhìn chăm chăm vào em gái đang ngủ say bên trong.

Thật ra trẻ con vừa mới sinh đều không thể nào đẹp mắt, nhăn nhăn nhúm nhúm, làn da còn hồng hồng, giống con khỉ nhỏ, nhưng Bát Bát lại sững sốt mê mẩn vô cùng, bé giống như muốn tựa vờn tay kiểm tra, nhưng lúc đưa lại gần lại tại đem tay rút trở về, hình như sợ đụng hư tiểu khả ái này

Lương Yên tựa ở đầu giường, mỉm cười nhìn hai đứa bé.

Lại một lát sau, em gái giống như là đã đi tiểu, có bảo mẫu đem đứa bé đi thay tã.

Bát Bát theo sát sau lưng dì ấy.

Lương Yên nhìn con gái mình ngay cả thay tã cũng yên lặng không nói tiếng nào, nội tâm đột nhiên có cảm giác là lạ.

Lục Lâm Thành nói, con gái của bọn họ khi còn bé nhất định sẽ ngoan ngoãn đáng yêu ngọt ngào nhưng bây giờ đã sinh ra rồi, ngoan thì có ngoan, dù sao người ta ngoại trừ đối ra chuyện gì cũng không lên tiếng?

Tiểu gia hỏa này lại bắt đầu ỷ lại việc ở trong bụng mẹ không muốn ra, Lương Yên cảm thấy cục cưng bé nhỏ của cô hình như cũng

không đơn giản như vậy.

Lục Lâm Thành bưng mâm đựng trái cây tới, thuận theo ánh mắt Lương Yên nhìn sang: "Thế nào?"

Lương Yên miết miệng nhỏ: "Lục Lâm Thành, anh không phải nói con gái sinh ra khẳng định sẽ giống em sao, thế nhưng em cảm giác thế nào thì lúc em sinh ra cũng không an tĩnh như vậy."

Lục Lâm Thành nghe xong che miệng ho nhẹ một tiếng: "Làm sao em biết không giống em, em cũng không nhớ rõ chuyện mình khi còn bé."

"Cảm giác của em a, anh nhìn con bé xem từ khi sinh ra đến bây giờ không thích khóc, cũng không để ý tới người khác, em khi còn bé nhất định không phải như vậy." Lương Yên nghiêm túc nói "Trực giác của phụ nữ rất chuẩn đó."

Lương Yên nhìn con gái ngoan ngoãn đã được dì bảo mẫu thay tã ôm vào: "Cũng không biết là giống ai."

Lục Lâm Thành nghe xong không nói chuyện, nhìn thoáng qua con gái yên tĩnh, yên lặng dùng cái nĩa xiên một miếng táo đút vào miệng Lương Yên.

Em gái thay xong tã, được dì bảo mẫu ôm đến trên giường Lương Yên.

Để cho tiện cho cô chơi với bé, dì đặc biệt mở tã lót cho em gái mặc bộ đồ La Hán màu hồng phấn, bé nằm ở trên giường một bên đạp bắp chân, một bên nhìn nóc nhà.

Bát Bát cũng đi đến giường, nhưng vẫn không dám đụng cô bé.

Lương Yên nhìn bộ dáng thận trọng của Bát Bát cười: "Không sao, hôn hôn em gái, ôm em gái một cái."

Bát Bát nghe xong cắn ngón tay: "Nhưng, có thể hờ?" Bé hỏi Lương Yên xong, lại nhìn về phía Lục Lâm Thành.

Lục Lâm Thành cũng cười: "Đương nhiên là có thể."

Lương Yên thuận thế ở bên cạnh bổ sung một câu: "Về sau ở nhà chúng ta nhiệm vụ ôm em gái giao cho con đó."

Bát Bát còn chưa hiểu câu nói của mẹ già, nhận được sự cổ vũ bước chân nhỏ chậm rãi xích lại gần, miết miệng nhỏ, ở trên mặt em gái hôn nhanh một cái.

Lục Lâm Thành lấy điện thoại ra máy ảnh, ghi chép lại khoảng khắc này.

Em gái sau khi được hôn không có phản ứng gì quá lớn, chỉ là không biết vô tình hay cố ý, tay nhỏ lau lau chỗ vừa mới bị anh trai hôn qua.

Lương Yên nhìn hai đứa bé, rất có một cảm giác người mẹ già có trai gái song toàn vui mừng, lại cổ vũ Bát Bát ôm em gái một cái, Bát Bát cũng còn nhỏ, ôm không nổi, chỉ có thể ôm em gái ở trên giường, ba ba giúp bé chụp ảnh.

Bát Bát nhìn em gái, thế là duỗi ra cánh tay nhỏ ôm lấy, một bên mặt dán ở trên bụng nhỏ của em gái. Em gái cũng vừa quay đầu, hai anh em nhìn vào ống kính.

Lục Lâm Thành lại răng rắc đè xuống nút chụp.

Chụp ảnh xong, Bát Bát vẫn còn ghé vào bụng em gái, không đứng lên được.

Lương Yên không nghĩ tới mới ôm một cái mà thôi, tình cảm hai anh em đã sâu nặng vậy rồi, cười để Bát Bát ôm một chút, về sau lại ôm

tiếp đừng đè em gái là được.

Bát Bát vẫn như cũ duy trì tư thế ôm, vẫn không đứng dậy, bé nghe được tiếng Lương Yên, đột nhiên ủy khuất nói: "Ma ma, con, con không dậy nổi."

"Thế nào?" Lục Lâm Thành buông điện thoại xuống, nhìn qua hai bé.

Lương Yên cũng tiến tới, sau đó nhìn thấy em gái vẫn luôn yên lặng, không biết lúc nào, trong bàn tay nhỏ nắm lấy một túm tóc tinh tế mềm mềm.

Đưa bé có phản xạ cầm nắm trời sinh, đừng phải cái gì liền thích bắt, đồng thời sức lực cũng rất lớn, thậm chí có đôi khi có thể nắm lấy một vật khá nặng.

Bát Bát vừa rời lúc ôm em gái, tóc cọ vào tay nhỏ của em gái, sau đó em gái liền thuận thế nắm chặt túm tóc không buông ra, thế là chờ lúc Bát Bát muốn ngồi dậy, lại phát hiện mình đã bị em gái túm tóc.

Lương Yên nhìn một màn dở khóc dở cười trước mắt.

Thế là cô ôm em gái, Lục Lâm Thành ôm Bát Bát, hai người cẩn thận từng li từng tí, sợ làm bị thương hai đứa bé, Lương Yên đối với em gái một bên đùa giỡn một bên dỗ dành, thật vất vả mới khiến cho em gái buông tay nhỏ đang nắm chặt ra.

Dù cho như thế nào, vài cọng tóc của Bát Bát, ở lúc tách ra không thể bảo giữ vững, lưu lại ở trên tay nhỏ của em gái.

Bát Bát rốt cục cũng có lại tự do, nhìn thoáng qua em gái vẫn không biết mình đã làm gì với anh trai, lập tức ủy khuất nằm sấp trên người Lục Lâm Thành bắt đầu lau nước mắt, cũng quên Lục Lâm Thành bình thường dạy con trai không thể khóc.

Em gái thật đáng sợ ô ô ô ô ô. . .

Lục Lâm Thành khó có khi đối với con trai ôn nhu, ôm bé vỗ vỗ lưng, nghe Bát Bát khóc vô cùng đáng thương, bất đắc dĩ lắc đầu.

Lương Yên ôm em gái, cầm tay nhỏ của con bé, thấy được trong tay bé có mấy cọng tóc của con trai.

Tiểu gia hỏa tựa hồ lại buồn ngủ, ngáp một cái, nhắm mắt lại ngủ ngon lành.

Nếu như không xét tới cái khác, chỉ nhìn vào lúc ngủ, hoàn toàn là một tiểu thiên sứ văn tĩnh đáng yêu.

Chỉ là trong tay bé có nắm mấy cọng tóc của anh trai đang đang đưa, bản tính để tiểu ác ma lộ rõ.

Cô khi còn bé nhất định không phải cái dạng này!

Nếu như cô khi còn bé không phải cái dạng này, như vậy con gái giống ai đây?

Lương Yên ôm con gái, đột nhiên trong lòng tỉnh táo, nhìn thoáng qua Lục Lâm Thành.

Tới đây chịu đòn!

-Toàn Văn Hoàn-